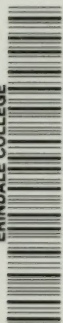

ERINDALE COLLEGE

3 1761 02436277 4

1750

Gilbert Norwood
October 11th 1934.

ARISTOTELIS

OPERA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

INDICES SYLBURGIANI.

TOMUS I.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

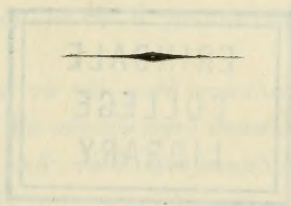
MDCCCXXXVII.

ARISTOTELIS

ORGANON

EX RECENSIONE VI

IMMANUELIS BEKKERI.

OXONII,

E TYPOGRAPHICO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

INDEX CODICUM.

A. Codex Urbinas 35.

C. Coislinianus 330.

B. Marcianus 201.

D. Coislinianus 170.

ERINDALE
COLLEGE
LIBRARY

ἡ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

Ἡ ΟΜΩΝΥΜΑ λέγεται ὡν ὄνομα μόνον κοινόν, ὁ δὲ κατὰ τοῦνομα ὁ λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος, οἷον ζῶον ὃ τε ἄνθρωπος καὶ τὸ γεγραμμένον. Τούτων γὰρ ὄνομα μόνον κοινόν, ὁ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος· ἂν γάρ τις ἀποδιδῷ τί ἐστὶν αὐτῶν ἑκατέρῳ τὸ ζῶν εἶναι, ἴδιον ἑκατέρου λόγον ἀποδώσει. Συνώνυμα δὲ λέγεται ὡν τό τε ὄνομα κοινόν καὶ ὁ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός, οἷον ζῶον ὃ τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς κοινῷ ὀνόματι προσαγορεύεται ζῶον, καὶ ὁ λόγος δὲ τῆς οὐσίας ὁ αὐτός· ἂν γὰρ ἀποδιδῷ τις τὸν ἑκατέρου λόγον, τί ἐστὶν αὐτῶν ἑκατέρῳ τὸ ζῶν εἶναι, τὸν αὐτὸν λόγον ἀποδώσει. Παράωνυμα δὲ λέγεται ὅσα ἀπὸ τινος διαφέροντα τῇ πτώσει τὴν κατὰ τοῦνομα προσηγορίαν ἔχει, οἷον ἀπὸ τῆς γραμματικῆς ὁ γραμματικὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἀνδρείας ὁ ἀνδρεῖος.

Τῶν λεγομένων τὰ μὲν κατὰ συμπλοκὴν λέγεται, τὰ δ' ἄνευ συμπλοκῆς. Τὰ μὲν οὖν κατὰ συμπλοκὴν οἷον ἄνθρωπος τρέχει, ἄνθρωπος νικᾷ· τὰ δ' ἄνευ συμπλοκῆς οἷον ἄνθρωπος, βοῦς, τρέχει, νικᾷ.

Τῶν ὄντων τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐδενί ἐστὶν, οἷον ἄνθρωπος καθ' ὑποκειμένου μὲν

Codices Organī A.B.C, et C. ubi deficit, D. ἡ Tit. κατηγορίαι περὶ τῶν δέκα γενικωτάτων γενῶν C. ὁ λόγος post οὐσίας ponit C. ἂν B. d δὲ om. A.C. ἑκατέρῳ αὐτῶν C.

λέγεται τοῦ τινὸς ἀνθρώπου. ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐδενὶ ἐστι· τὰ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ μὲν ἐστὶ, καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται (ἐν ὑποκειμένῳ δὲ λέγω, ὃ ἐν τινι μὴ ὡς μέρος ὑπάρχον ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν ᾧ ἐστίν), οἷον ἢ τις γραμματικὴ ἐν ὑποκειμένῳ μὲν ἐστὶ τῇ ψυχῇ, καθ' ὑποκειμένου δ' οὐδενὸς λέγεται, καὶ τὸ τί λευκὸν ἐν ὑποκειμένῳ μὲν τῷ σώματί ἐστιν (ἅπαν γὰρ χρῶμα ἐν σώματι), καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται· τὰ δὲ καθ' ὑποκειμένου τε λέγεται καὶ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν, οἷον ἢ ἐπιστήμη ἐν ὑποκειμένῳ μὲν ἐστὶ τῇ ψυχῇ, καθ' ὑποκειμένου δὲ λέγεται τῆς γραμματικῆς· τὰ δὲ οὐτ' ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν οὔτε καθ' ὑποκειμένου ἕτινος λέγεται, οἷον ὁ τις ἄνθρωπος καὶ ὁ τις ἵππος· οὐδὲν γὰρ τῶν τοιούτων οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν οὔτε καθ' ὑποκειμένου λέγεται. Ἐπλῶς δὲ τὰ ἄτομα καὶ ἐν ἀριθμῷ κατ' οὐδενὸς ὑποκειμένου λέγεται, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ ἔνια οὐδὲν ἰκωλύει εἶναι· ἢ γὰρ τις γραμματικὴ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ κ μὲν ἐστὶ, ἁ καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται.

3 Ὅταν ἕτερον καθ' ἑτέρου κατηγορῇται ὡς καθ' ὑποκειμένου, ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ῥηθήσεται, ^μοἷον ἄνθρωπος ^ηκατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου κατηγορεῖται, τὸ δὲ ζῶον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου οὐκοῦν καὶ κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου ^οκατηγορηθήσεται τὸ ζῶον· ὁ γὰρ τις ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπός ἐστι καὶ ζῶον.

2 Τῶν ἑτερογενῶν καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα τεταγμένων ἕτεροι τῷ εἶδει καὶ αἱ διαφοραί, οἷον ζῶον καὶ ἐπιστήμη· ζῶον μὲν γὰρ ^ρδιαφοραὶ τό τε πεζὸν καὶ τὸ δίπουν καὶ ^ιτὸ πτηνὸν καὶ τὸ ἐνυδρον, ἐπιστήμη δὲ οὐδεμία τούτων· οὐ γὰρ ^δδιαφέρει ἐπιστήμη ἐπιστήμης τῷ δίπους εἶναι. Τῶν δὲ γε ὑπ'

^ι ἢ τις B.

^ε τινὸς om. B.C.

^η ὑποκειμένου μὲν λέγεται C.

^ι κωλύει αὐτῶν εἶναι C. ^κ μὲν om. B. et pr. A. ^ι καθ'—λέγεται om. pr. B.

^μ οἷον ὁ ἄνθρωπος pr. C. ^η κατὰ om. C.

^ο τὸ ζῶον κατηγορηθήσεται C. ^ρ διαφοραὶ οἷον τό B.C.

^ι τό τε πτηνὸν καὶ πεζὸν καὶ τὸ δίπουν καὶ ἐνυδρον A, τό τε πτηνὸν καὶ πεζὸν καὶ τὸ ἐνυδρον καὶ τὸ δίπουν C.

ἄλληλα γενῶν οὐδὲν κωλύει τὰς αὐτὰς διαφορὰς εἶναι· τὰ γὰρ ἐπάνω τῶν ὑπ' αὐτὰ γενῶν κατηγορεῖται, ὥστε ὅσαι τοῦ κατηγορουμένου διαφοραί εἰσι, τοσαῦται καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται.

Τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων ἕκαστον ἥτοι 4 οὐσίαν σημαίνει ἢ ποσὸν ἢ ποιὸν ἢ πρὸς τι ἢ ποῦ ἢ ποτέ ἢ κείσθαι ἢ ἔχειν ἢ ποιεῖν ἢ πᾶσχειν. Ἔστι δὲ οὐσία μὲν ὡς 2 τύπῳ εἰπεῖν οἶον ἄνθρωπος, ἵππος· ποσὸν δὲ οἶον δίπηχυ, τρίπηχυ· ποιὸν δὲ ῥοῖον λευκόν, γραμματικόν· πρὸς τι δὲ οἶον διπλάσιον, ἥμισυ, μείζον· ποῦ δὲ οἶον ἐν Λυκείῳ, ἐν ἀγορᾷ· ποτέ δὲ οἶον ἔχθές, πέρυσιν· κείσθαι δὲ οἶον ἀνάκειται, κάθεται· ἔχειν δὲ οἶον ὑποδέδεται, ὥπλισται· ποιεῖν δὲ οἶον ὑτέμνει, καίει· πᾶσχειν δὲ οἶον ὑτέμνεται, καίεται. Ἐκαστον δὲ τῶν εἰρημένων αὐτὸ μὲν καθ' αὐτὸ ἐν οὐδεμιᾷ 3 καταφάσει λέγεται ἢ ἀποφάσει, τῇ δὲ πρὸς ἄλληλα τούτων συμπλοκῇ κατάφασις ἢ ἀπόφασις γίνεται. Ἀπασα γὰρ 4 δοκεῖ κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἥτοι ἀληθοῦς ἢ ψευδοῦς εἶναι· τῶν ὅδε κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων οὐδὲν οὔτε ἀληθὲς οὔτε ψευδὸς ἐστίν, οἶον ἄνθρωπος, λευκόν, τρέχει, νικά.

Οὐσία δὲ ἐστίν ἡ κυριώτατά τε καὶ πρώτως καὶ μά- 5 λιστα λεγομένη, ἢ μήτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται μήτ' ἐν ὑποκειμένῳ τινὶ ἐστίν, οἶον ὁ τις ἄνθρωπος ἢ ὁ τις ἵππος. Δεύτεραι δὲ οὐσὶαι λέγονται, ἐν οἷς εἶδεν αἱ πρώ- 2 τως οὐσὶαι λεγόμεναι ὑπάρχουσι, ταῦτά τε καὶ τὰ τῶν εἰδῶν τούτων γένη, οἶον ὁ τις ἄνθρωπος ἐν εἶδει μὲν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ, γένος δὲ τοῦ εἶδους ἐστὶ τὸ ζῶον· δεύ- 3 τεραι οὖν αὗται λέγονται οὐσὶαι, οἶον ὁ τις ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῶον. Φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τῶν καθ' ὑπο- 3 κειμένου λεγομένων ἀναγκαῖον καὶ τοῦνομα καὶ τὸν λόγον κατηγορεῖσθαι τοῦ ὑποκειμένου, οἶον ὁ τις ἄνθρωπος καθ' ὑπο-

^τ οἶον om. pr. A. ^ς ἥμισυ om. pr. B. ^τ ἐν ἀγορᾷ ἐν λυκείῳ B.C.

^υ χθές C.

^ν codices τέμνειν καίειν.

^ω τέμνεσθαι καίεσθαι B.C.

^γ κατὰ μηδεμίαν δὲ C.

^ζ λευκός C.

^α ὁ om. C.

κειμένου ^bλέγεται τοῦ τινὸς ἀνθρώπου. ^cκαὶ κατηγορεῖται γε τοῦτομα· τὸν γὰρ ἀνθρώπον τοῦ τινὸς ἀνθρώπου κατηγορή-
 4 σεις. Καὶ ὁ λόγος δὲ ὁ ^dτοῦ ἀνθρώπου κατὰ τοῦ τινὸς ἀν-
 θρώπου κατηγορηθήσεται· ὁ γὰρ τις ἀνθρώπος καὶ ἀνθρ-
 πὸς ἐστὶ ^eκαὶ ζῶν. Ὡστε καὶ τοῦτομα καὶ ὁ λόγος κατὰ τοῦ
 5 ὑποκειμένου κατηγορηθήσεται. Τῶν δ' ἐν ὑποκειμένῳ ὄντων
 ἐπὶ μὲν τῶν πλείστων αὐτὸ τοῦτομα οὐθ' ὁ λόγος κατηγο-
 ρεῖται τοῦ ὑποκειμένου· ἐπ' ἐνίων δὲ τοῦτομα μὲν οὐδὲν κω-
 λεία κατηγορεῖσθαι ^fποτε τοῦ ὑποκειμένου, τὸν δὲ λόγον ἀδύ-
 νατον, οἷον τὸ λευκὸν ἐν ὑποκειμένῳ ὃν τῷ σώματι κατη-
 γορεῖται τοῦ ὑποκειμένου (λευκὸν γὰρ σῶμα λέγεται), ὁ
 δὲ λόγος ὁ τοῦ λευκοῦ οὐδέποτε κατὰ σώματος κατηγορη-
 6 θήσεται. Τὰ δ' ἄλλα πάντα ἤτοι καθ' ὑποκειμένων λέγεται
 τῶν πρώτων οὐσιῶν ἢ ἐν ὑποκειμέναις αὐταῖς ἐστίν. Τοῦτο
 δὲ φανερόν ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα προχειριζομένων, οἷον ^gτὸ
 ζῶν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου κατηγορεῖται· οὐκοῦν καὶ κατὰ τοῦ
 τινὸς ἀνθρώπου ^hκατηγορηθήσεται τὸ ζῶν· εἰ γὰρ κατὰ μη-
 7 ρειὸς τῶν τινῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ κατὰ ἀνθρώπου ὅλως. Πά-
 λιν τὸ χρῶμα ἐν σώματι· οὐκοῦν καὶ ἐν τινὶ σώματι· εἰ γὰρ
 8 μὴ ἐν τινὶ τῶν καθ' ἕκαστα, οὐδὲ ἐν σώματι ὅλως. Ὡστε τὰ
 ἄλλα πάντα ἤτοι καθ' ὑποκειμένων ἰλέγεται τῶν πρώτων οὐ-
 σιῶν ἢ ἐν ὑποκειμέναις αὐταῖς ἐστίν. Μὴ οὐσιῶν οὖν τῶν πρώ-
 των οὐσιῶν ἀδύνατον τῶν ἄλλων τι ^kεἶναι.

9 Τῶν δὲ δευτέρων· οὐσιῶν μᾶλλον οὐσία τὸ εἶδος τοῦ
 γένους· ἔγγιον γὰρ τῆς πρώτης οὐσίας ἐστίν. Ἐὰν γὰρ ἀπο-
 διδῷ τις τὴν πρώτην οὐσίαν τί ἐστὶ, γνωριμώτερον καὶ οἰ-
 κιώτερον ἀποδώσει τὸ εἶδος ἀποδιδούς ἢ περ τὸ γένος, οἷον
 τὸν τινὰ ἀνθρώπον ἀποδιδούς γνωριμώτερον ἢ ^lἀποδοίη ἀν-

^b λέγεται] μὲν λέγεται C. ^c καὶ om. pr. C. ^d τοῦ] κατὰ τοῦ B.C.
^e καὶ ζῶν om. pr. B.C. ^f ποτε om. B. ^g κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τὸ
 ζῶν C. ^h κατηγορηθήσεται τὸ ζῶν om. C. ⁱ λέγεται post οὐσιῶν
 ponit C. ^k post εἶναι A.B.C., addunt hæc: πάντα γὰρ τὰ ἄλλα ἤτοι καθ'
 ὑποκειμένων τούτων λέγεται ἢ ἐν ὑποκειμέναις αὐταῖς ἐστίν. Ὡστε μὴ οὐσιῶν
 τῶν πρώτων οὐσιῶν ἀδύνατον τῶν ἄλλων τι εἶναι. ^l ἀποδοίη τις ἀν-
 θρωπον C.

θρωπον ^μἢ ζῶον ἀποδιδούς· τὸ μὲν γὰρ ἴδιον μᾶλλον τοῦ
 τινὸς ἀνθρώπου, τὸ δὲ κοινότερον. Καὶ τὸ τί δένδρον ἀποδι- 10
 δούς ^νγνωριμώτερον ἀποδώσει δένδρον ἀποδιδούς ἢ φυτόν.
 ὦτι αἱ πρῶται οὐσίαι διὰ τὸ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ὑποκει-
 σθαι καὶ πάντα τὰ ἄλλα κατὰ τούτων κατηγορεῖσθαι ἢ ἐν
 ταῖς εἶναι διὰ τοῦτο μάλιστα οὐσίαι λέγονται. Ὡς δέ 11
 γε αἱ πρῶται οὐσίαι πρὸς τὰ ἄλλα πάντα ἔχουσιν, οὕτω
 καὶ τὸ εἶδος πρὸς τὸ γένος ἔχει· ὑπόκειται ἡ γὰρ τὸ εἶδος
 τῷ γένει· τὰ μὲν γὰρ γένη κατὰ τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται,
 τὰ δὲ εἶδη ^τκατὰ τῶν γενῶν οὐκ ἀντιστρέφει. Ὡστε καὶ ἐκ 12
 τούτων τὸ εἶδος τοῦ γένους μᾶλλον οὐσία. Αὐτῶν δὲ τῶν εἰ-
 δῶν ὅσα μὴ ἐστὶ γένη, οὐδὲν μᾶλλον ἕτερον ἐτέρου οὐσία
 ἐστίν· οὐδὲν γὰρ οἰκειότερον ἀποδώσεις κατὰ τοῦ τινὸς ἀν-
 θρώπου τὸν ἄνθρωπον ἀποδιδούς ἢ κατὰ τοῦ τινὸς ἵππου
 τὸν ἵππον. Ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν οὐδὲν μάλ- 13
 λον ἕτερον ἐτέρου οὐσία ἐστίν· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον ὁ τις ἄν-
 θρωπος οὐσία ἢ ὁ τις βούς.

Εἰκότως δὲ μετὰ τὰς πρώτας οὐσίας μόνα τῶν ἄλλων 14
 τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη δεύτεραι οὐσίαι λέγονται· μόνα γὰρ
 δηλοῖ τὴν πρώτην οὐσίαν τῶν κατηγορουμένων. Τὸν γάρ 15
 τινα ἄνθρωπον εἰς ἀποδιδῶν τις τί ἐστὶ, τὸ μὲν εἶδος ἢ τὸ
 γένος ἀποδιδούς οἰκείως ἀποδώσει καὶ γνωριμώτερον ποιή-
 σει ἄνθρωπον ἢ ζῶον ἀποδιδούς· τῶν δ' ἄλλων ὅ τι ἂν
 ἀποδιδῶ τις, ἀλλοτρίως ἐστὶ ἀποδεδωκώς, οἷον λευκόν ἢ
^ττρέχει ἢ ὅτιοῦν τῶν τοιούτων ἀποδιδούς. Ὡστε εἰκότως ^υτῶν
 ἄλλων ταῦτα μόνα οὐσίαι λέγονται. ὦτι αἱ πρῶται οὐσίαι 16
 διὰ τὸ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ὑποκεῖσθαι κυριώτατα οὐσίαι
 λέγονται. Ὡς δέ γε αἱ πρῶται οὐσίαι πρὸς τὰ ἄλλα πάντα
 ἔχουσιν, οὕτω ^ωτὰ εἶδη καὶ τὰ γένη τῶν πρώτων οὐσιῶν πρὸς
 τὰ λοιπὰ πάντα ἔχει· κατὰ τούτων ^χγὰρ πάντα τὰ λοιπὰ

^μ ἀποδιδούς ἢ ζῶον C. ^ν γνωριμώτερον καὶ οἰκειότερον ἀποδώσει C.
^ο ὦτι δὲ αἱ C. ^ρ ταῦταις B.C. ^ι γὰρ πως τὸ C. ^τ κατὰ om. C.
^ς οὐδὲ fortasse A. ^τ τρέχει A. ^υ ταῦτα μόνα τῶν ἄλλων C.
^ν post ὑποκεῖσθαι editi καὶ τὰ ἄλλα πάντα κατὰ τούτων κατηγορεῖσθαι ἢ ἐν
 αὐταῖς εἶναι. ^ω τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη C. ^χ γὰρ ἅπαντα C.

- 17 κατηγορεῖται. Τὸν γὰρ τίνα ἄνθρωπον ἐρεῖς γραμματικόν· οὐκοῦν καὶ ἄνθρωπον καὶ ζῶον γραμματικόν ἐρεῖς. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
- 18 Κοινὸν δὲ κατὰ πάσης οὐσίας τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. Ἡ μὲν γὰρ πρώτη οὐσία οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν οὔτε καθ' ὑποκειμένου λέγεται· τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν φανερόν
- 19 μὲν καὶ οὕτως ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐν ὑποκειμένῳ. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος καθ' ὑποκειμένου μὲν τοῦ τινὸς ἀνθρώπου λέγεται, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐκ ἔστιν· οὐ γὰρ ἐν τῷ τινὶ ἀνθρώπῳ ὁ ἄνθρωπος ἐστίν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ζῶον καθ' ὑποκειμένου μὲν λέγεται τοῦ τινὸς ἀνθρώπου, οὐκ ἔστι δὲ τὸ ζῶον ἐν τῷ τινὶ ἀν-
- 20 θρώπῳ. Ἐτι δὲ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ ὄντων τὸ μὲν ὄνομα οὐδὲν κωλύει κατηγορεῖσθαι ποτε τοῦ ὑποκειμένου, τὸν δὲ λόγον
- 21 ἀδύνατον. Τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν κατηγορεῖται καὶ ὁ λόγος κατὰ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ ὀνόματος· τὸν γὰρ τοῦ ἀνθρώπου λόγον κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου κατηγορήσεις, καὶ τὸν τοῦ ζῴου ὡσαύτως. Ὡστε οὐκ ἂν εἴη ἡ οὐσία τῶν ἐν ὑποκειμένῳ.
- 22 Οὐκ ἴδιον δὲ τοῦτο τῆς οὐσίας, ἀλλὰ καὶ ἡ διαφορὰ τῶν μὴ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν. Τὸ γὰρ πεζὸν καὶ τὸ δίπουν καθ' ὑποκειμένου μὲν λέγεται τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐκ ἔστιν· οὐ γὰρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶ ^ατὸ δίπουν ἢ τὸ πεζόν.
- 24 Καὶ ὁ λόγος δὲ κατηγορεῖται ὁ τῆς διαφορᾶς, καθ' οὗ ἂν λέγεται ἡ διαφορὰ, οἷον εἰ τὸ πεζὸν ^βκατὰ τοῦ ἀνθρώπου λέγεται, καὶ ὁ λόγος ὁ τοῦ πεζοῦ κατηγορηθήσεται τοῦ
- 25 ἀνθρώπου· πεζὸν γὰρ ἐστίν ^γὁ ἄνθρωπος. Μὴ ταραττέτω δὲ ἡμᾶς τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν ὡς ἐν ὑποκειμένοις ὄντα τοῖς ὅλοις, μὴ ποτε ἀναγκασθῶμεν οὐκ οὐσίας αὐτὰ φάσκειν εἶναι· οὐ γὰρ οὕτω τὰ ἐν ὑποκειμένῳ ἐλέγετο τὰ ὡς μέρη ὑπάρχοντα ἐν τινι.
- 26 Ὑπάρχει δὲ ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς διαφοραῖς τὸ πάντα συνωνύμως ^δἀπ' αὐτῶν λέγεσθαι. Πᾶσαι γὰρ αἱ ^εἀπ' αὐτῶν

^γ οὐκ εἰσὶν] οὐδεμία corr. C. ^z τῆς om. B.C. ^a τὸ δίπουν ἐστίν C. ^β τοῦ post κατὰ om. B. ^c ὁ om. C. ^δ ἀπ'] τὰ ἀπ' C. ^ε ἀπὸ τούτων B.C.

κατηγορίαι ἤτοι κατὰ τῶν ἀτόμων κατηγοροῦνται ἢ κατὰ τῶν εἰδῶν. Ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς πρώτης οὐσίας οὐδεμία ἐστὶ ²⁷ κατηγορία· κατ' οὐδενὸς γὰρ ὑποκειμένου λέγεται· τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν τὸ μὲν εἶδος κατὰ τοῦ ἀτόμου κατηγορεῖται, τὸ δὲ γένος καὶ κατὰ τοῦ εἶδους καὶ κατὰ τοῦ ἀτόμου. Ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ ¹ διαφοραὶ κατὰ τῶν εἰδῶν καὶ κατὰ τῶν ²⁸ ἀτόμων κατηγοροῦνται. Καὶ τὸν λόγον δὲ ἐπιδέχονται αἱ πρώται οὐσίαι τὸν τῶν εἰδῶν καὶ τὸν τῶν γενῶν, καὶ τὸ εἶδος δὲ τὸν τοῦ γένους· ὅσα γὰρ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, ²⁹ πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ῥηθήσεται. Ὡς-
αὐτως δὲ καὶ τὸν τῶν διαφορῶν λόγον ἐπιδέχεται ἡ τὰ εἶδη καὶ τὰ ἄτομα. Συνώνυμα δὲ ¹ γε ἦν ὦν καὶ τοῖνον κοινὸν καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός, ὥστε πάντα τὰ ἀπὸ τῶν οὐσιῶν καὶ τὰ ἀπὸ τῶν διαφορῶν συνωνύμως λέγεται.

Πᾶσα δὲ οὐσία δοκεῖ τόδε τι σημαίνειν. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ³⁰ πρώτων οὐσιῶν ἀναμφισβήτητον καὶ ἀληθές ἐστιν ὅτι τόδε τι σημαίνει· ἄτομον γὰρ καὶ ἐν ἀριθμῷ τὸ δηλούμενόν ἐστιν· ^κ ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων οὐσιῶν φαίνεται μὲν ὁμοίως τῷ σχήματι τῆς προσηγορίας τόδε τι σημαίνειν, ὅταν εἴπῃ ἄνθρωπον ἢ ζῶον, οὐ μὴν ἀληθές γε, ἀλλὰ μᾶλλον ποιόν τι σημαίνει· οὐ γὰρ ἐν ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον ὥσπερ ἡ πρώτη οὐσία, ἀλλὰ κατὰ πολλῶν ὁ ἄνθρωπος ¹ λέγεται καὶ τὸ ζῶον. Οὐχ ³¹ ἀπλῶς δὲ ποιόν τι σημαίνει, ὥσπερ τὸ λευκόν. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο σημαίνει τὸ λευκόν ἀλλ' ἢ ποιόν. Τὸ ^μ δὲ εἶδος καὶ τὸ γένος περὶ οὐσίαν τὸ ποιὸν ἀφορίζει· ποιὰν γάρ τινα οὐσίαν σημαίνει. Ἐπὶ πλείον δὲ τῷ γένει ἢ τῷ εἶδει τὸν ἀφορισμὸν ποιεῖται· ὁ γὰρ ζῶον εἰπὼν ἐπὶ πλείον ^η περιλαμβάνει ἢ ὁ τὸν ἄνθρωπον.

Ὑπάρχει δὲ ταῖς οὐσίαις καὶ τὸ μηδὲν αὐταῖς ἐναντίον ³² εἶναι. Τῇ γὰρ πρώτῃ οὐσίᾳ τί ἂν εἴῃ ἐναντίον, οἷον τῷ τινὶ ἀνθρώπῳ ^ο ἢ τῷ τινὶ ζῳῳ; οὐδὲν ^ρ γὰρ ἐστὶν ἐναντίον.

¹ διαφοραὶ καὶ κατὰ C. ² πάντα om. B. ³ τὰ τε εἶδη B. ⁴ γε om. A. ^κ ἐπὶ δὲ τῶν] τῶν δὲ B. ¹ λέγεται om. C. ^μ δὲ γένος καὶ τὸ εἶδος C. ^η παραλαμβάνει A. ^ο ἢ τὸ ζῶον pr. C. ^ρ γάρ om. pr. C.

- 33 Οὐδέ γε τῷ ἀνθρώπῳ ἢ τῷ ζῳῷ οὐδέν ἐστιν ἐναντίον. Οὐκ ἴδιον δὲ ^q τοῦτο ^r τῆς οὐσίας, ^s ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν, οἷον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ· τῷ γὰρ διπῇχει ^t ἢ τριπῇχει οὐδέν ἐστιν ἐναντίον, οὐδὲ ^u γε τοῖς δέκα, οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδενί, εἰ μὴ τις τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ φαίη ἐναντίον εἶναι ἢ τὸ μέγα τῷ μικρῷ. Τῶν δὲ ἀφωρισμένων ποσῶν οὐδὲν οὐδενί ἐναντίον ἐστίν.
- 34 Δοκεῖ δὲ ἡ οὐσία μὴ ἐπιδέχασθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον. Λέγω δὲ οὐχ ὅτι οὐσία οὐσίας οὐκ ἔστι μᾶλλον ^v οὐσία καὶ ἥττον οὐσία (τοῦτο μὲν γὰρ εἴρηται ὅτι ἔστιν), ἀλλ' ὅτι ἐκάστη οὐσία τοῦθ' ὅπερ ἐστίν, οὐ λέγεται μᾶλλον καὶ ἥττον.
- 35 Οἷον εἰ ἔστιν ^w αὕτη ἡ οὐσία ἄνθρωπος, οὐκ ^x ἔσται μᾶλλον καὶ ἥττον ἄνθρωπος, οὔτε αὐτὸς ἑαυτοῦ οὔτε ἕτερος ἐτέρου· οὐ γὰρ ἐστιν ἕτερος ἐτέρου μᾶλλον ἄνθρωπος, ὥσπερ τὸ λευκὸν ἕτερον ἐτέρου μᾶλλον ^y ἐστὶ ^z καὶ ἥττον λευκόν, ^a καὶ
- 36 καλὸν ἕτερον ἐτέρου μᾶλλον καλὸν καὶ ἥττον λέγεται. Καὶ αὐτὸ δὲ αὐτοῦ μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται, οἷον τὸ σῶμα λευκὸν ὃν μᾶλλον λευκὸν εἶναι λέγεται νῦν ἢ πρότερον, καὶ
- 37 θερμὸν ὃν μᾶλλον θερμὸν καὶ ἥττον λέγεται. ^b Ἡ δὲ γε οὐσία οὐδὲν μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται· οὐδὲ ^c γὰρ ἄνθρωπος μᾶλλον νῦν ἄνθρωπος ^d ἢ πρότερον λέγεται, οὐδέ ^e γε τῶν ἄλλων ^e οὐδέν, ὅσα ἐστὶν οὐσίαι. ^f Ὡστε οὐκ ἂν ἐπιδέχοιτο ἡ οὐσία τὸ μᾶλλον ^f καὶ ἥττον.
- 38 Μάλιστα δὲ ἴδιον τῆς οὐσίας ^g δοκεῖ εἶναι τὸ ταῦτόν καὶ ἐν ἀριθμῷ ὃν τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικόν, οἷον ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐκ ἂν ἔχοι τις ^h τὸ τοιοῦτο προενεγκεῖν, ὅσα μὴ ⁱ εἰσιν οὐσίαι. ^j Ἐν ἀριθμῷ ὃν τῶν ἐναντίων δεκτικόν ἐστίν, οἷον τὸ χρῶμα, ὃ ἐστὶν ^k ἐν καὶ ταῦτόν ^k τῷ ἀριθμῷ, οὐκ ^l ἔσται λευκὸν καὶ μέλαν, ^m οὐδ' ἡ αὕτη πρᾶξις καὶ μία τῷ

^q τοῦτο post οὐσίας ponunt B.C. ^r τῆς om. A. ^s ἀλλὰ γὰρ καὶ A.B.C. ^t ἢ τῷ τριπῇχει C, om. B. ^u γε om. A.B. ^v οὐσία καὶ ἥττον om. C. ^w αὕτη C. ^x ἔστι C. ^y ἐστὶν ante ἕτερον ponit C. ^z καὶ ἥττον om. B.C. ^a καὶ καλὸν—λέγεται om. C. ^b γὰρ ὁ ἄνθρωπος C. ^c λέγεται ἢ πρότερον C. ^d γε om. C. ^e οὐθέν A. ^f καὶ τὸ ἥττον C. ^g δοκεῖ ante ἴδιον ponit C. ^h τὸ τοιοῦτο om. C. et pr. B. ⁱ ἐστὶν οὐσα C. ^k τῷ om. C. ^l ἔστι C. ^m οὐθ' C.

ἀριθμῷ οὐκ ἔσται φαύλη καὶ σπουδαία· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ^η ὅσα μὴ εἰσιν οὐσίαι. ^ι Ἡ δὲ γε οὐσία ἐν καὶ 39 τῶν ἀριθμῷ ὃν ^ο δεκτικὸν τῶν ἐναντίων ἐστίν, οἷον ὁ τις ἄνθρωπος, εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὢν, ὅτε μὲν λευκὸς ὅτε δὲ μέλας γίνεται, καὶ θερμὸς καὶ ψυχρὸς, καὶ ^ρ φαῦλος καὶ σπουδαῖος. ^ε Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐδενὸς φαίνεται τὸ τοιοῦτον, εἰ ^α μὴ τις ἐνίσταται τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν φάσκων τῶν ^ρ ἐναντίων εἶναι δεκτικά. ^ο Ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος ^ς ἀληθὴς καὶ ψευδὴς 40 ^ι εἶναι δοκεῖ, οἷον εἰ ἀληθὴς εἴη ὁ λόγος ^η τὸ καθῆσθαι τινα, ἀναστάντος αὐτοῦ ^ν ὁ αὐτὸς οὗτος λόγος ψευδὴς ἔσται. ^ω Ὠσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς δόξης· εἰ γάρ τις ἀληθῶς δοξάζει τὸ καθῆσθαι τινα, ἀναστάντος αὐτοῦ ^ω ψευδῶς δοξάζει, τὴν αὐτὴν ἔχων περὶ αὐτοῦ δόξαν. Εἰ δέ τις καὶ τοῦτο παρα- 41 δέχοιτο, ἀλλὰ τῷ γε τρόπῳ διαφέρει. Τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν αὐτὰ μεταβάλλοντα δεκτικὰ τῶν ἐναντίων ἐστί· ψυχρὸν γὰρ ἐκ θερμοῦ ^ς γενόμενον ^ν μετέβαλεν (ἡλλοίωται γάρ) καὶ μέλαν ἐκ λευκοῦ καὶ σπουδαῖον ἐκ φαύλου. ^ω Ὠσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ^ς αὐτῶν μεταβολὴν δεχόμενον τῶν ἐναντίων ^α δεκτικὸν ἐστίν. ^ο Ὁ δὲ λόγος καὶ 42 ἡ δόξα αὐτὰ μὲν ἀκίνητα πάντα πάντως διαμένει, τοῦ δὲ πράγματος κινουμένου ^β τὸ ἐναντίον περὶ αὐτὰ γίνεται· ὁ μὲν γὰρ λόγος διαμένει ὁ αὐτὸς τὸ καθῆσθαι τινα, τοῦ δὲ πράγματος κινήθentos ὅτε μὲν ἀληθὴς ὅτε δὲ ψευδὴς λέγεται. ^ω Ὠσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς δόξης. ^ω Ὡστε τῷ τρόπῳ γε 43 ἴδιον ἂν εἴη τῆς οὐσίας τὸ κατὰ τὴν ^ς ἐαυτῆς μεταβολὴν δεκτικὴν τῶν ἐναντίων εἶναι. Εἰ ^δ δέ τις καὶ ταῦτα παραδέχοιτο, τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν δεκτικὰ τῶν ἐναντίων εἶναι, οὐκ ^ς ἔστιν ἀληθὲς τοῦτο. ^ο Ὁ γὰρ λόγος καὶ ἡ δόξα οὐ τῷ αὐτὰ δέχεσθαι τι τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικὰ λέγεται, ἀλλὰ τῷ

^η ὅσαι Α. ^ο δεκτικὴ C. ^ρ φαῦλός τε γίνεται καὶ C. ^α μὴ ἄρα τις ἐνίσταται C. ^ρ ἐναντίων] τοιούτων Α.Β. ^ς ἀληθὴς τε καὶ C. ^ι δοκεῖ εἶναι C. ^η τὸ om. C. ^ν ὁ αὐτὸς ψευδὴς λόγος ἔσται C. ^ω ψευδὸς C. ^ς γινόμενον C. ^ν μετέβαλλεν C. ^ς αὐτὸ C. ^α ἐστὶ δεκτικόν C. ^β τὰ ἐναντία C. ^ς αὐτῆς C. ^δ δὴ Α.Β. et pr. C. ^ς post ἔστιν in C. litura est litterarum duarum.

44 περὶ ἕτερόν ^dτι τὸ πάθος ^eγεγενῆσθαι. Τῷ γὰρ τὸ πρᾶγμα
 εἶναι ἢ μὴ εἶναι, τούτῳ καὶ ὁ λόγος ἀληθὴς ἢ ψευδὴς εἶναι
 λέγεται, οὐ τῷ ^fαὐτὸς δεκτικὸς εἶναι τῶν ἐναντίων. Ἀπλῶς
 γὰρ οὐθὲν ὑπ' οὐδενὸς ^gοὔτε ^hὁ λόγος κινεῖται οὔτε ἡ δόξα,
 ὥστε οὐκ ἂν εἴη δεκτικὰ τῶν ἐναντίων μηδενὸς ἐν αὐτοῖς γινο-
 45 μένου πάθους. Ἡ δέ γε οὐσία τῷ αὐτῇ τὰ ἐναντία δέχεσθαι,
 τούτῳ δεκτικὴ τῶν ἐναντίων εἶναι λέγεται· νόσον γὰρ καὶ
 ὑγίειαν δέχεται, καὶ λευκότητα καὶ μελανίαν· καὶ ἕκαστον
 τῶν τοιούτων αὐτῇ δεχομένη τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικὴ λέ-
 γεται. Ὡστε ἴδιον ἂν οὐσίας εἴη τὸ ταῦτόν καὶ ἐν ἀριθμῷ
 ὃν δεκτικὸν εἶναι τῶν ἐναντίων κατὰ τὴν ⁱἑαυτῆς μεταβολήν.
 Περὶ μὲν οὖν οὐσίας τοσαῦτα εἰρήσθω.

- 6 Τοῦ δὲ ποσοῦ τὸ μὲν ἐστὶ διωρισμένον, τὸ δὲ συνεχές, καὶ
 τὸ μὲν ἐκ θέσιν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων
 συνέστηκε, ^kτὸ δὲ ^lοὐκ ἐξ ἐχόντων θέσιν. Ἔστι δὲ διωρι-
 σμένον μὲν οἶον ἀριθμὸς ^mκαὶ λόγος, συνεχές δὲ ⁿοἶον γραμ-
 μή, ἐπιφάνεια, σῶμα, ἔτι δὲ παρὰ ταῦτα χρόνος καὶ τόπος.
 2 Τῶν μὲν γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ μορίων οὐδεὶς ἐστὶ κοινὸς ὅρος,
 πρὸς ὃν συνάπτει τὰ μόρια αὐτοῦ, οἶον τὰ πέντε εἰ ἔστι τῶν
 δέκα μόριον, πρὸς ^oοὐδένα κοινὸν ὅρον συνάπτει τὰ πέντε
 καὶ τὰ πέντε, ἀλλὰ διώρισται· καὶ τὰ τρία γε καὶ τὰ ἐπτὰ
 πρὸς οὐδένα κοινὸν ὅρον συνάπτει· οὐδ' ὅλως ἂν ἔχοις ἐπ'
 ἀριθμοῦ κοινὸν ὅρον λαβεῖν τῶν μορίων, ἀλλ' ^pἀεὶ διώρισται·
 3 ὥστε ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν διωρισμένων ἐστίν. Ὡσαύτως δὲ
 καὶ ὁ λόγος τῶν διωρισμένων ἐστίν. Ὅτι μὲν γὰρ ποσόν
 ἐστὶν ὁ λόγος, φανερόν· καταμετρεῖται γὰρ συλλαβῇ ^qβρα-
 χείᾳ καὶ μακρᾷ. Λέγω δὲ αὐτὸν τὸν μετὰ φωνῆς λόγον
 γιγνόμενον. Πρὸς οὐδένα γὰρ κοινὸν ὅρον αὐτοῦ τὰ μόρια
 συνάπτει· οὐ γὰρ ἐστὶ κοινὸς ὅρος πρὸς ὃν αἱ συλλαβαὶ
 4 συνάπτουσιν, ἀλλ' ἐκάστη διώρισται αὐτῇ καθ' αὐτήν. Ἡ

^d τὸ post τι om. A. ^e γίνεσθαι C. ^f αὐτὰ δεκτικὰ A.C. et
 corr. B. ^g οὐδὲ A. ^h ὁ om. A. ⁱ ἑαυτοῦ B, αὐτῆς C. ^k τὰ C.
^l ἐξ οὐκ B.C. ^m καὶ ὁ λόγος C. ⁿ οἶον om. A.B. ^o οὐδένα γὰρ
 κοινὸν B. et pr. C. ^p ἀεὶ om. A. ^q μακρᾷ καὶ βραχείᾳ C.

δὲ γραμμὴ ^Γσυνεχῆς ἔστιν· ἔστι γὰρ λαβεῖν κοινὸν ὅρον πρὸς ὃν τὰ μόρια αὐτῆς συνάπτει, στιγμαίν, καὶ τῆς ἐπιφανείας γραμμῆν· τὰ γὰρ τοῦ ἐπιπέδου μόρια πρὸς τινα κοινὸν ὅρον συνάπτει. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος ἔχοις ἂν λαβεῖν κοινὸν ὅρον, γραμμῆν ἢ ἐπιφάνειαν, πρὸς ^δ ἃ τὰ τοῦ σώματος μόρια συνάπτει. Ἔστι δὲ καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῶν τοιούτων· ὁ γὰρ νῦν χρόνος συνάπτει ^ε πρὸς τὸν παρεληλυθότα καὶ τὸν μέλλοντα. Πάλιν ὁ τόπος τῶν συν- ⁵ ἐχῶν ἐστὶ· τόπον γάρ τινα τὰ τοῦ σώματος μόρια κατέχει, ἃ πρὸς τινα κοινὸν ὅρον συνάπτει· οὐκοῦν καὶ τὰ τοῦ τόπου μόρια, ἃ κατέχει ἕκαστον τῶν τοῦ σώματος μορίων, πρὸς τὸν αὐτὸν ὅρον συνάπτει πρὸς ὃν καὶ τὰ τοῦ σώματος μόρια. Ὡστε ^η συνεχῆς ἂν εἴη καὶ ὁ τόπος· πρὸς γὰρ ἓνα κοινὸν ὅρον αὐτοῦ τὰ μόρια ^θσυνάπτει.

Ἔτι ^υ δὲ τὰ μὲν ἐκ θέσιν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν ⁶ αὐτοῖς μορίων συνέστηκε, τὰ δὲ ^ζ οὐκ ἐξ ἐχόντων θέσιν, οἷον τὰ μὲν τῆς γραμμῆς μόρια θέσιν ^α ἔχει πρὸς ἄλληλα· ἕκαστον γὰρ αὐτῶν κεῖται· που, καὶ ἔχοις ἂν διαλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι ^β ὅπου ἕκαστον κεῖται ἐν τῷ ἐπιπέδῳ καὶ πρὸς ποῖον μόριον τῶν λοιπῶν συνάπτει. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τοῦ ⁷ ἐπιπέδου μόρια θέσιν ἔχει τινά· ὁμοίως γὰρ ἂν ἀποδοθεῖν ἕκαστον οὐ κεῖται, καὶ ποῖα συνάπτει πρὸς ἄλληλα. καὶ τὰ τοῦ στερεοῦ δὲ ὡσαύτως, καὶ τὰ τοῦ τοποῦ. Ἐπὶ δέ γε τοῦ ἀριθμοῦ οὐκ ἂν ἔχοι τις ἐπιδείξαι ὥς τὰ μόρια αὐτοῦ θέσιν τινὰ ἔχει πρὸς ἄλληλα ἢ κεῖται· που, ἢ ποῖά γε πρὸς ἄλληλα συνάπτει τῶν μορίων. Οὐδὲ τὰ τοῦ χρόνου· ὑπομένει ⁸ γὰρ οὐδὲν τῶν τοῦ χρόνου μορίων· ὃ δὲ μὴ ἔστιν ὑπομένον, πῶς ἂν τοῦτο θέσιν ^ε τινὰ ἔχοι; ἀλλὰ μάλλον τάξιν τινὰ εἴποις ἂν ἔχειν τῷ τὸ μὲν πρότερον εἶναι τοῦ χρόνου τὸ δ' ὕστερον. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ ὡσαύτως τῷ τὸ ἐν πρότερον ἀριθμεῖσθαι τῶν δύο καὶ τὰ δύο τῶν τριῶν· καὶ οὕτω τάξιν

^Γ συνεχῆς C.^δ ὃν C.^ε πρὸς τε τὸν B.C.^η συνεχῆς C.^θ συνάπτει τὰ μόρια C.^υ δὲ καὶ τὰ C.^ζ ἐξ οὐκ C.^α ἔχοι A.B.^β οὐ B.C.^ε ἔχοι τινὰ C.

- 9 τὰ ἂν ἔχοι, θέσιν δὲ οὐ πάνυ λάβοις ἂν. Καὶ ὁ λόγος δὲ ὡσαύτως· οὐδὲν γὰρ ὑπομένει τῶν μορίων αὐτοῦ, ἀλλ' εἴρηται τε καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι τοῦτο λαβεῖν, ὥστε οὐκ ἂν εἴη θέσις τῶν μορίων αὐτοῦ, εἴγε μὴδὲν ὑπομένει. Τὰ μὲν οὖν ἐκ θέσιν ἐχόντων τῶν μορίων συνέστηκε, τὰ δὲ ^dοὐκ ἐξ ἐχόντων θέσιν.
- 10 Κυρίως δὲ ποσὰ ταῦτα μόνα λέγεται τὰ εἰρημένα, τὰ δὲ ἄλλα πάντα κατὰ συμβεβηκός· εἰς ταῦτα γὰρ ἀποβλέποντες καὶ τᾶλλα ποσὰ λέγομεν, οἷον πολὺ τὸ λευκὸν λέγεται τῷ τὴν ἐπιφάνειαν πολλὴν εἶναι, καὶ ἡ πρᾶξις μακρὰ τῷ γε τὸν χρόνον πολὺν εἶναι, καὶ ἡ κίνησις πολλή. Οὐ γὰρ καθ' αὐτὸ
- 11 ἕκαστον τούτων ποσὸν λέγεται. Οἷον ἐὰν ἀποδιδῷ τις πόση τις ἡ πρᾶξις ἔστι, τῷ χρόνῳ ὀριεῖ, ^cἐνιαυσιαίαν ἢ οὕτω πως ἀποδιδούς. Καὶ τὸ λευκὸν ποσόν τι ἀποδιδούς τῇ ἐπιφανείᾳ ὀριεῖ· ὅση γὰρ ἂν ἡ ἐπιφάνεια ἦ, τοσοῦτον καὶ τὸ λευκὸν ^fφήσειεν ἂν εἶναι. Ὡστε μόνα ^gκυρίως καὶ καθ' αὐτὰ ποσὰ λέγεται τὰ εἰρημένα, τῶν δὲ ἄλλων ^hοὐδὲν καθ' αὐτό, ἀλλ' ⁱεἰ ἄρα, ^kκατὰ συμβεβηκός.
- 12 Ἔτι τῷ ποσῷ οὐδὲν ἔστιν ἐναντίον. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ἀφωρισμένων φανερόν ὅτι οὐδὲν ἔστιν ἐναντίον, οἷον τῷ διπῇχει ἢ τριπῇχει ἢ τῇ ἐπιφανείᾳ ἢ τῶν τοιούτων τινί· οὐδὲν γὰρ ἔστιν ^lαὐτοῖς ἐναντίον, εἰ μὴ ^mἄρα τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ
- 13 φαίη τις εἶναι ἐναντίον ἢ ⁿτὸ μέγα τῷ μικρῷ. Τούτων δὲ οὐδὲν ἔστι ποσὸν ἀλλὰ τῶν πρὸς τι· οὐδὲν γὰρ αὐτὸ καθ' αὐτὸ μέγα λέγεται ἢ μικρόν, ἀλλὰ τῷ πρὸς ἕτερον ἀναφέρεσθαι. οἷον ὄρος μὲν μικρὸν λέγεται, κέγχρος δὲ μεγάλη τῷ τὴν μὲν τῶν ὁμογενῶν ^oμείζονα εἶναι, τὸ δὲ ἔλαττον τῶν ὁμογενῶν. Οὐκοῦν πρὸς ἕτερον ἢ ἀναφορά, ἐπεὶ εἴγε καθ' αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐλέγετο, οὐκ ἂν ποτε τὸ μὲν ὄρος μι-
- 14 κρὸν ἐλέγετο, ἢ δὲ κέγχρος μεγάλη. Πάλιν ἐν μὲν τῇ κώμῃ

^d ἐξ οὐκ C. ^c ἐνιαυσιαία A. ^f φήσεις B. et pr. C, φήσει corr. C.
^g κυρίως ποσὰ καθ' αὐτὰ B.C. ^h οὐδὲν αὐτὸ καθ' B. ⁱ εἰ] codices ἦ.
^k κατὰ om. A. ^l αὐτῶν A.B.C. ^m ἄρα om. B.C. ⁿ τὸν μέγαν pr. B. ^o μείζων pr. B, μείζον' corr. B, μείζων pr. C, μείζω corr. C.

φαιμὲν πολλοὺς ἀνθρώπους εἶναι, ἐν Ἀθήναις δὲ ὀλίγους πολ-
 λαπλασίους αὐτῶν ὄντας, καὶ ἐν μὲν τῇ οἰκίᾳ πολλοὺς, ἐν δὲ
 τῷ θεάτρῳ ὀλίγους πολλῷ πλείους ὄντας. Ἔτι τὸ μὲν δίπηχυ 15
 καὶ τρίπηχυ καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων ποσὸν σημαίνει, τὸ
 δὲ μέγα ἢ μικρὸν οὐ σημαίνει ποσὸν ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τι
 πρὸς γὰρ ἕτερον θεωρεῖται τὸ μέγα ἢ καὶ τὸ μικρόν. Ὡστε
 φανερόν ὅτι ταῦτα τῶν πρὸς τί ἐστίν. Ἔτι ἐάν τε τιθῇ τις 16
 ταῦτα ποσὰ εἶναι ἐάν τε μὴ τιθῇ, οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς ἐναντίον
 οὐδέν· ὁ γὰρ μὴ ἐστὶν αὐτὸ καθ' αὐτὸ λαβεῖν ἀλλὰ πρὸς
 ἕτερον ἀναφέρεται, πῶς ἂν φαίη τις τούτῳ τι ἐναντίον; ἔτι
 δὲ εἰ ἐστὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ἐναντία, συμβήσεται τὸ
 αὐτὸ ἅμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεσθαι καὶ αὐτὰ ἑαυτοῖς εἶναι
 ἐναντία. Συμβαίνει γάρ ποτε ἅμα τὸ αὐτὸ μέγα τε καὶ μι- 17
 κρόν ἔχειν· ἐστὶ γὰρ πρὸς μὲν τοῦτο μικρόν, πρὸς ἕτερον
 δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο μέγα. Ὡστε τὸ αὐτὸ καὶ μέγα καὶ μικρὸν
 κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι συμβαίνει· ὥστε ἅμα τὰ ἐναντία
 ἐπιδέχεσθαι. Ἄλλ' οὐδὲν δοκεῖ ἅμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεσθαι, 18
 οἷον ἐπὶ τῆς οὐσίας· δεκτικὴ μὲν τῶν ἐναντίων δοκεῖ εἶναι,
 ἀλλ' οὔτι γε ἅμα νοσεῖ καὶ ὑγιαίνει. Ἄλλ' οὐδὲ λευκὸν καὶ
 μέλαν ἐστὶν ἅμα. Ἄλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐστὶν ὃ ἅμα τὰ
 ἐναντία ἐπιδέχεται. Καὶ αὐτὰ δ' ἑαυτοῖς συμβαίνει ἐναντία 19
 εἶναι. Εἰ γὰρ ἐστὶ τὸ μέγα τῷ μικρῷ ἐναντίον, τὸ δ' αὐτὸ
 ἐστὶν ἅμα μέγα καὶ μικρόν, αὐτὸ ἑαυτῷ εἶη ἂν ἐναντίον.
 Ἀλλὰ τῶν ἀδυνάτων ἐστὶν αὐτὸ ἑαυτῷ εἶναι ἢ τι ἐναντίον. 20
 Οὐκ ἐστὶν ἄρα τὸ μέγα τῷ μικρῷ ἐναντίον, οὐδὲ τὸ πολὺ τῷ
 ὀλίγῳ. Ὡστε εἰ καὶ μὴ τῶν πρὸς τι ταῦτά τις ἔρει ἀλλὰ
 τοῦ ποσοῦ, οὐδὲν ἐναντίον ἔξει.

Μάλιστα δὲ ἡ ἐναντιότης τοῦ ποσοῦ περὶ τὸν τόπον 21
 δοκεῖ ὑπάρχειν. Τὸ γὰρ ἄνω τῷ κάτω ἐναντίον τιθέασιν, τὴν
 πρὸς τὸ μέσον χώραν κάτω λέγοντες διὰ τὸ πλείστην τῷ
 μέσῳ διάστασιν πρὸς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου εἶναι. Ἐοίκασι 22

ῥ καὶ τὸ om. pr. C.

ῥ ἀναφέροντα pr. C, ἀναφέρονται pr. B.

ῥ εἶναι om. B.

ῥ αὐτοῖς B.

ῥ ἅμα] ἅμα καὶ B.

ῥ αὐτὸ] καὶ

αὐτὸ B.

ῥ τι om. B.C.

ῥ τὸ] τὴν pr. A.

δὲ καὶ τὸν τῶν ἄλλων ^xἐναντίων ὁρισμὸν ἀπὸ τούτων ἐπιφέρειν· τὰ γὰρ πλεῖστον ἀλλήλων διεστηκότα τῶν ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐναντία ὀρίζονται.

23 Οὐ δοκεῖ δὲ τὸ ποσὸν ἐπιδέχσθαι τὸ μᾶλλον ^yκαὶ ἥττον, οἷον τὸ δίπηχυν· οὐ γὰρ ἔστιν ἕτερον ἐτέρου μᾶλλον δίπηχυν. Οὐδ' ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ, οἷον τὰ τρία τῶν πέντε οὐδὲν μᾶλλον ^zτὰ τρία, οὐδὲ τὰ ^aπέντε τῶν τριῶν. ^bΟὐδὲ χρόνος ἕτερος

24 ἐτέρου μᾶλλον χρόνος εἶναι λέγεται. Οὐδ' ἐπὶ τῶν εἰρημένων ὅλως οὐδενὸς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον λέγεται. ^vὩστε καὶ τὸ ποσὸν οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον.

25 Ἴδιον δὲ μάλιστα τοῦ ποσοῦ τὸ ἴσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι. ^vἘκαστον γὰρ τῶν εἰρημένων ^cποσῶν ἴσον τε καὶ ἄνισον λέγεται, οἷον σῶμα καὶ ἴσον καὶ ἄνισον λέγεται, καὶ ^dχρόνος καὶ ἴσος καὶ ^eἄνισος. ^vὩσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ-

26 λων τῶν ῥηθέντων ἕκαστον ἴσον τε καὶ ἄνισον λέγεται. Τῶν δὲ λοιπῶν ὅσα ^fμή ἐστι ποσά, οὐ πάνυ ἀν δόξαι ^gἴσα τε καὶ ἄνισα λέγεσθαι, οἷον ἡ διάθεσις οὐ πάνυ ἴση τε καὶ ἄνισος λέγεται, ἀλλὰ μᾶλλον ὁμοία, καὶ τὸ λευκὸν ἴσον τε καὶ ἄνισον οὐ ^hπάνυ, ἀλλ' ὅμοιον. ^vὩστε τοῦ ποσοῦ μάλιστα ἀν εἴη ἴδιον τὸ ἴσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι.

7 Πρὸς τι δὲ τὰ τοιαῦτα λέγεται, ὅσα αὐτὰ ἅπερ ἔστιν ἐτέρων εἶναι λέγεται, ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἕτερον, οἷον τὸ μείζον τοῦθ' ὅπερ ἔστιν ἐτέρου λέγεται· ⁱτινὸς γὰρ λέγεται μείζον· καὶ τὸ διπλάσιον τοῦθ' ὅπερ ἔστιν ἐτέρου λέγεται· τινὸς γὰρ διπλάσιον λέγεται. ^vὩσαύτως δὲ καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. ^vἜστι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν πρὸς τι οἷον ἕξις, διά-
2 θεσις, αἴσθησις, ἐπιστήμη, θέσις. Πάντα γὰρ τὰ εἰρημένα αὐτὰ ἅπερ ἔστιν ἐτέρων εἶναι λέγεται καὶ οὐκ ἄλλο τι· ἢ γὰρ ἕξις τινὸς ἕξις λέγεται καὶ ἡ ἐπιστήμη τινὸς ἐπιστήμη καὶ ἡ θέσις τινὸς θέσις, καὶ τὰ ἄλλα δὲ ὡσαύτως. Πρὸς τι

^x ἐναντίον pr. A. ^y καὶ τὸ ἥττον B.C. ^z τὰ] πέντε ἢ B, om. C.

^a πέντε] τρία B. ^b οὐδὲ] οὐδέ γε B. ^c ποσῶν] ποσῶν καὶ A.C.

^d χρόνος] ἀριθμὸς B.C. ^e ἄνισος] ἄνισος λέγεται, καὶ χρόνος καὶ ἴσος

καὶ ἄνισος B.C. ^f μή ἐστι] ἐστὶν οὐ C. ^g ἴσον τε καὶ ἄνισον A.B.C.

^h πάνυ] πάνυ λέγεται C. ⁱ τινὸς] μείζον τινὸς A.B.

οὖν ἐστὶν ὅσα αὐτὰ ἄπερ ἐστὶν ἐτέρων εἶναι λέγεται, ἢ ὅπως οὖν ἄλλως πρὸς ἕτερον, οἷον ὅρος μέγα λέγεται πρὸς ἕτερον· πρὸς τι γὰρ μέγα λέγεται τὸ ὅρος· καὶ τὸ ὅμοιον τινὶ ὅμοιον λέγεται, καὶ τὰ ἄλλα δὲ τὰ τοιαῦτα ὡσαύτως πρὸς τι λέγεται. ^kἜτι δὲ καὶ ἡ ἀνάκλισις καὶ ἡ στάσις καὶ ἡ καθέ- ³δρα θέσεις τινές, ἡ δὲ θέσις τῶν πρὸς τι. Τὸ δὲ ἁνακεῖσθαι ἢ ἐστάναι ἢ καθῆσθαι αὐτὰ μὲν οὐκ εἰσὶ θέσεις, παρωνύμως δὲ ἀπὸ τῶν εἰρημένων θέσεων λέγεται.

Ὑπάρχει δὲ καὶ ἐναντιότης ἐν τοῖς πρὸς τι, οἷον ^mἀρετὴ ⁴κακία ἐναντίον, ἐκάτερον ὃν τῶν πρὸς τι, καὶ ἐπιστήμη ἀγνοία. Οὐ πᾶσι δὲ τοῖς πρὸς τι ὑπάρχει τὸ ἐναντίον· τῷ γὰρ διπλασίῳ οὐδὲν ἐστὶν ἐναντίον, οὐδὲ τῷ τριπλασίῳ, οὐδὲ τῶν τοιούτων ⁿοὐδενί.

Δοκεῖ δὲ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἐπιδέχασθαι τὰ ⁵πρὸς τι· ὅμοιον γὰρ καὶ ἀνόμοιον μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται, καὶ ἴσον καὶ ἄνισον μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται, ἐκάτερον αὐτῶν πρὸς τι ὄν· τό τε γὰρ ὅμοιον τινὶ ὅμοιον λέγεται καὶ τὸ ^oἀνόμοιον τινὶ ἀνόμοιον. Οὐ πάντα δὲ ^pτὰ πρὸς τι ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον ^qκαὶ ἥττον· τὸ γὰρ διπλάσιον ^rοὐ λέγεται μᾶλλον καὶ ἥττον διπλάσιον, οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδέν.

Πάντα δὲ τὰ πρὸς τι πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται, οἷον ⁶ὁ δούλος δεσπότην δούλος λέγεται καὶ ὁ δεσπότης δούλου δεσπότης, καὶ τὸ διπλάσιον ^sἡμίσεος διπλάσιον καὶ τὸ ἡμισυ διπλασίου ἡμισυ, καὶ τὸ μείζον ἐλάττονος μείζον καὶ τὸ ἔλαττον μείζονος ἔλαττον. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ⁷πλὴν τῇ πτώσει ἐνίοτε διοίσει κατὰ τὴν λέξιν, οἷον ἡ ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ λέγεται ἐπιστήμη καὶ τὸ ἐπιστητὸν ἐπιστήμη ἐπιστητόν, καὶ ἡ αἴσθησις αἰσθητοῦ αἴσθησις καὶ τὸ αἰσθητὸν αἰσθήσει αἰσθητόν. Οὐ μὴν ἄλλ' ἐνίοτε οὐ δόξει ⁸

^k ἔστι B. ^l ἀνακεκλίσθαι corr. A. ^m ἀρετῇ κακία C. ⁿ οὐδενί] τινί C. ^o ἀνόμοιον τινὶ ἀνόμοιον] ἄνισον τινὶ ἄνισον B, ἀνόμοιον τινὶ ἀνόμοιον καὶ τὸ ἄνισον τινὶ ἄνισον C. ^p τὰ πρὸς τι om. A. ^q καὶ τὸ ἥττον C. ^r οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ (τὸ C.) ἥττον, οὐδὲ A.C. ^s ἡμίσεως B.C.

ἀντιστρέφειν, ἐὰν μὴ οἰκείως πρὸς ὃ λέγεται ἀποδοθῇ, ἀλλὰ
 διαμάρτη ὁ ἀποδιδούς, οἷον τὸ πτερόν ἐὰν ἀποδοθῇ ὄρνιθος.
 9 οὐκ ἀντιστρέφει ὄρνις πτεροῦ. Οὐ γὰρ οἰκείως τὸ πρῶτον
 ἀποδέδοται πτερόν ὄρνιθος· οὐ γὰρ ἢ ὄρνις, ταύτῃ τὸ πτε-
 ρὸν αὐτοῦ λέγεται, ἀλλ' ἢ πτερωτόν ἐστι· πολλῶν γὰρ καὶ
 10 ἄλλων πτερά ἐστίν, ἃ οὐκ εἰσὶν ὄρνιθες. Ὡστε ἐὰν ἀποδοθῇ
 οἰκείως, καὶ ἀντιστρέφει, οἷον τὸ πτερόν πτερωτοῦ πτερόν
 11 καὶ τὸ πτερωτὸν πτερῶ πτερωτόν. Ἐνίοτε δὲ καὶ ὀνοματο-
 ποιεῖν ἴσως ἀναγκαῖον, ἐὰν μὴ κείμενον ἢ ὄνομα πρὸς ὃ οἰκείως
 ἂν ἀποδοθῇ, οἷον τὸ πηδάλιον ὧ τοῦ πλοίου ἐὰν ἀποδοθῇ,
 οὐκ οἰκεία ἢ ἀπόδοσις γίνεται· οὐ γὰρ ἢ πλοῖον, ταύτῃ
 αὐτοῦ τὸ πηδάλιον λέγεται· ἔστι γὰρ πλοῖα ὧν οὐκ ἔστι
 πηδάλια. Διὸ οὐκ ἀντιστρέφει· τὸ γὰρ πλοῖον οὐ λέγεται
 πηδαλίου πλοῖον. Ἀλλ' ἴσως οἰκειότερα ἂν ἢ ἀπόδοσις εἴη,
 εἰ οὕτω πως ἀποδοθῇ, τὸ πηδάλιον πηδαλιωτοῦ πηδάλιον,
 12 ἢ ὁπωσὺν ἄλλως· ὄνομα ὧ γὰρ οὐ κείται. Καὶ ἀντιστρέφει
 γε, ἐὰν οἰκείως ἀποδοθῇ· τὸ γὰρ πηδαλιωτὸν πηδαλίῳ πη-
 δαλιωτόν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, οἷον ἢ κεφαλὴ
 οἰκειότερως ἂν ἀποδοθῇ κεφαλωτοῦ ἢ ζῶον ἀποδιδόμενην
 οὐ γὰρ ἢ ζῶον, κεφαλὴν ἔχει· πολλὰ γὰρ τῶν ζῶων κεφα-
 13 λὴν οὐκ ἔχει. Οὕτω δὲ ῥᾶστα ἂν ἴσως τις ἧλάβοι οἷς μὴ
 κείται ὀνόματα, εἰ ἀπὸ τῶν πρώτων καὶ τοῖς πρὸς ὧ αὐτὰ
 ἀντιστρέφουσι τιθεῖν τὰ ὀνόματα, ὥσπερ ἐπὶ τῶν προειρη-
 μένων ἀπὸ τοῦ πτεροῦ τὸ πτερωτὸν καὶ ἀπὸ τοῦ πηδαλίου
 14 τὸ πηδαλιωτόν. Πάντα οὖν τὰ πρὸς τι, ἐάν περ οἰκείως
 ἀποδιδῶται, πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται, ἐπεὶ εἴαν γε πρὸς
 τὸ τυχὸν ἀποδιδῶται καὶ μὴ πρὸς αὐτὸ ὃ λέγεται, οὐκ ἀν-
 15 τιστρέφει. Λέγω δὲ ὅτι οὐδὲ τῶν ὁμολογουμένως πρὸς
 ἀντιστρέφοντα λεγομένων, καὶ ὀνομάτων αὐτοῖς κειμένων,
 οὐδὲν ἀντιστρέφει, ἐὰν πρὸς τι τῶν συμβεβηκότων ἀποδιδῶ-
 ται καὶ μὴ πρὸς αὐτὸ ὃ λέγεται, οἷον ὁ δοῦλος ἐὰν μὴ δε-
 σπότην ἀποδοθῇ ἀλλ' ἀνθρώπου ἢ δέποδος ἢ ὅτουοῦν τῶν

ὁ αὐτῆς corr. A. ὁ ὄρνιθος A. ὁ τοῦ om. B. ὁ γὰρ αὐτοῦ
 οὐ C. ὁ λαμβάνου B. ὁ αὐτὰ] ὁ pr. B.

τοιούτων, οὐκ ἀντιστρέφει· οὐ γὰρ οἰκεία ἡ ἀπόδοσις ἐστίν.
 Ἔτι δ' εἰ μὲν τι οἰκείως ἀποδεδομένον ^z ἢ πρὸς ὃ λέγεται, ¹⁶
 πάντων περιαιρουμένων τῶν ἄλλων ὅσα συμβεβηκότα ἐστί,
 καταλειπομένου δὲ μόνου τούτου πρὸς ὃ ἀπεδόθη οἰκείως, αἰ
 πρὸς αὐτὸ ῥηθήσεται, οἷον ὁ δούλος εἰ μὲν πρὸς δεσπότην λέ-
 γηται, περιαιρουμένων τῶν ἄλλων ^a ἀπάντων ὅσα συμβεβη-
 κότα ἐστί τῷ δεσπότη, οἷον τὸ δίποδι εἶναι καὶ τὸ ἐπιστήμης
 δεκτικῷ καὶ ^b τὸ ἀνθρώπῳ, καταλειπομένου δὲ μόνου τοῦ δε-
 σπότην εἶναι, αἰεὶ ὁ δούλος πρὸς αὐτὸ ῥηθήσεται· ὁ γὰρ δούλος
 δεσπότην δούλος ^c λέγεται. Ἐὰν δέ γε μὴ οἰκείως ἀποδοθῇ πρὸς ¹⁷
 ὃ ποτε λέγεται, περιαιρουμένων μὲν τῶν ἄλλων, καταλειπομέ-
 νου δὲ μόνου τοῦ πρὸς ὃ ἀπεδόθη, οὐ ῥηθήσεται πρὸς αὐτό.
 Ἀποδεδόσθω γὰρ ὁ δούλος ἀνθρώπου καὶ τὸ πτερὸν ὄρνιθος,
 καὶ περιηρήσθω τοῦ ἀνθρώπου τὸ ^d δεσπότην αὐτὸν εἶναι· οὐ
 γὰρ ἔτι ^e ὁ δούλος πρὸς ἄνθρωπον ῥηθήσεται· μὴ γὰρ ὄντος
 δεσπότη οὐδὲ δουλός ἐστιν. Ὡσαύτως ^f καὶ τοῦ ὄρνιθος
 περιηρήσθω τὸ πτερωτῷ εἶναι· οὐ γὰρ ἔτι ἔσται ^g τὸ πτερὸν
 τῶν πρὸς τι· μὴ γὰρ ὄντος ^h πτερωτοῦ οὐδὲ πτερὸν ἔσται
 τινός. Ὡστε δεῖ μὲν ἀποδιδόναι πρὸς ὃ ποτε οἰκείως λέ- ¹⁸
 γεται. Καὶ μὲν ὄνομα ἢ κείμενον, ῥαδία ἢ ἀπόδοσις γίνεται·
 μὴ ὄντος δὲ ἀναγκαῖον ἴσως ὀνοματοποιεῖν. Οὕτω δὲ ἀποδι-
 δομένων φανερόν ὅτι πάντα τὰ πρὸς τι πρὸς ἀντιστρέφοντα
ⁱ λέγεται.

Δοκεῖ δὲ τὰ πρὸς τι ἅμα τῇ φύσει εἶναι, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ¹⁹
 πλείστων ἀληθές ^k ἐστίν. Ἄμα γὰρ διπλάσιόν τέ ἐστι καὶ
 ἡμισυ, καὶ ἡμίσεος ὄντος διπλάσιόν ἐστι· καὶ δεσπότη οὄντος
 δουλός ἐστι, καὶ δούλου ὄντος δεσπότης ἐστίν· ὁμοίως δὲ
 τούτοις καὶ τὰ ἄλλα. Καὶ συναναιρεῖ δὲ ταῦτα ἄλληλα· ²⁰
 μὴ γὰρ ὄντος διπλάσιον οὐκ ἔστιν ἡμισυ, καὶ ἡμίσεος μὴ
 ὄντος οὐκ ἔστι διπλάσιον· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων

^z εἴη C. ^a ἀπάντων om. C. ^b τῷ ἀνθρώπῳ pr. A.C. ^c ῥηθήσεται
 B.C. ^d δεσπότη αὐτῷ B. ^e ὁ om. A. ^f καὶ] δὲ καὶ B.C.
^g τὸ corr. A. ^h πτερωτῷ αὐτῷ B, πτερωτὸν C. ⁱ ῥηθήσεται B.
^k ἐστίν, ἐπ' ἐνίων δὲ οὐκ ἀληθές C.

ὅσα τοιαῦτα. Οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν πρὸς τι ἀληθὲς δοκεῖ
τὸ ἅμα τῇ φύσει εἶναι· τὸ γὰρ ἐπιστητὸν πρότερον ἂν
δόξειε τῆς ἐπιστήμης εἶναι. Ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ προὔπαρ-
χόντων τῶν πραγμάτων τὰς ἐπιστήμας λαμβάνομεν· ἐπ'
ὀλίγων γὰρ ἂν ἢ ἐπ' οὐδενὸς ἴδοι ¹ τις ἂν ἅμα τῷ ἐπιστητῷ
²¹ τὴν ἐπιστήμην γινομένην. Ἔτι τὸ μὲν ἐπιστητὸν ἀναιρεθὲν
συναναιρεῖ τὴν ἐπιστήμην, ἡ δὲ ἐπιστήμη τὸ ἐπιστητὸν οὐ
συναναιρεῖ· ἐπιστητοῦ ^m μὲν γὰρ μὴ ὄντος οὐκ ⁿ ἔστιν ἐπι-
στήμη (οὐδενὸς ^o γὰρ ἔσται ἐπιστήμη), ἐπιστήμης δὲ μὴ
οὔσης οὐδὲν κωλύει ἐπιστητὸν εἶναι, ῥοῖον καὶ ὁ τοῦ κύκλου
τετραγωνισμὸς εἶγε ἔστιν ἐπιστητόν, ἐπιστήμη μὲν αὐτοῦ
²² οὐκ ἔστιν οὐδέπω, ^q αὐτὸς ^r δὲ ἐπιστητόν ἐστιν. Ἔτι ζῶον
μὲν ἀναιρεθέντος οὐκ ἔσται ἐπιστήμη, τῶν δ' ἐπιστητῶν
πολλὰ ἐνδέχεται εἶναι. Ὅμοιως δὲ τούτοις καὶ τὰ ἐπὶ τῆς
αἰσθήσεως ἔχει. Τὸ γὰρ αἰσθητὸν πρότερον τῆς αἰσθήσεως
²³ δοκεῖ εἶναι. Τὸ μὲν γὰρ αἰσθητὸν ἀναιρεθὲν συναναιρεῖ τὴν
αἴσθησιν, ἡ δὲ αἴσθησις τὸ αἰσθητὸν οὐ συναναιρεῖ. Αἱ γὰρ
αἰσθήσεις περὶ σῶμα καὶ ἐν σώματί εἰσιν, αἰσθητοῦ δὲ ἀναιρε-
θέντος ^s ἀναιρεῖται καὶ τὸ σῶμα (τῶν γὰρ ^t αἰσθητῶν τὸ σῶμα),
σώματος δὲ μὴ ὄντος ^u ἀναιρεῖται καὶ ἡ αἴσθησις, ὥστε συν-
²⁴ αναιρεῖ τὸ αἰσθητὸν τὴν αἴσθησιν. Ἡ δὲ γε αἴσθησις τὸ
αἰσθητὸν οὐ συναναιρεῖ· ζῶον γὰρ ἀναιρεθέντος αἴσθησις μὲν
^x ἀναιρεῖται, αἰσθητὸν δὲ ^y ἔσται, οἷον σῶμα, θερμόν, γλυκύ,
²⁵ πικρόν, καὶ τᾶλλα πάντα ὅσα ἐστὶν ^z αἰσθητά. Ἔτι ἡ μὲν
αἴσθησις ἅμα τῷ αἰσθητικῷ γίνεται· ἅμα γὰρ ^a τῷ ζῳῷ
γίνεται καὶ αἴσθησις· τὸ δὲ γε αἰσθητόν ἐστι καὶ πρὸ τοῦ
^b ζῳον ἢ αἴσθησιν ^c εἶναι· πῦρ γὰρ καὶ ὕδωρ καὶ τὰ τοιαῦτα,
ἐξ ὧν καὶ τὸ ζῳον ^d συνίσταται, ἔστι καὶ πρὸ τοῦ ζῳον ὅλως

¹ ἂν post τις om. B.^m μὲν om. B.C.ⁿ ἔσται A.C.^o γὰρ ἔτι ἔσται B.^p οἷον τι καὶ C.^q αὐτὸ B.^r δὲ] δὲτὸ C. ^s ἀνήρηται B.^t αἰσθητῶν καὶ τὸ B.C.^u ἀνήρηται B.^x ἀνήρηται B, ἀναιρεῖται αἰσθητὸν δὲ οὐ corr. C.^y ἔστιν C.^z αἰσθητά om. C.^a τῷ [ζῳῷ] ζῳίον τε B.^b ζῳον ἢ om. B.^c εἶναι ante ἢ ponit C.^d συνίσταται τὸ αἰσθητόν ἐστι pr. B.

εἶναι ἢ αἰσθησιν, ὥστε πρότερον ἂν τῆς αἰσθήσεως τὸ αἰσθη-
τὸν εἶναι δόξειεν.

Ἐχει δὲ ἀπορίαν πότερον οὐδεμία οὐσία τῶν πρὸς τι ²⁶
λέγεται, καθάπερ δοκεῖ, ἢ τοῦτο ἐνδέχεται κατὰ τινος τῶν
δευτέρων οὐσιῶν. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πρώτων οὐσιῶν ἀληθές
ἐστίν· οὔτε γὰρ τὰ ὅλα οὔτε τὰ μέρη πρὸς τι λέγεται. Ὁ
γάρ τις ἄνθρωπος οὐ λέγεται τινός τις ἄνθρωπος, οὐδὲ ὁ τις
βοῦς τινός τις βοῦς. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ μέρη· ἢ γάρ τις ²⁷
χεῖρ οὐ λέγεται τινός τις χεῖρ ἀλλὰ τινος χεῖρ, καὶ ἡ τις
κεφαλὴ οὐ λέγεται τινός τις κεφαλὴ ἀλλὰ τινος κεφαλὴ.
Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δευτέρων οὐσιῶν, ἐπὶ γε τῶν πλεί- ²⁸
στων, οἷον ὁ ἄνθρωπος οὐ λέγεται τινὸς ἄνθρωπος, οὐδὲ ὁ
βοῦς τινὸς βοῦς, οὐδὲ τὸ ξύλον τινὸς ξύλον, ἀλλὰ τινος
κτῆμα λέγεται. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν τοιούτων φανερόν ὅτι ²⁹
οὐκ ἔστι τῶν πρὸς τι· ἐπ' ἐνίων δὲ τῶν δευτέρων οὐσιῶν ἔχει
ἀμφισβήτησιν, ^ε οἷον ἡ κεφαλὴ τινὸς λέγεται κεφαλὴ καὶ ἡ
χεῖρ τινὸς λέγεται χεῖρ καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων, ὥστε
ταῦτα τῶν πρὸς τι δόξειεν ἂν εἶναι. Εἰ μὲν οὖν ἰκανῶς ³⁰
τῶν πρὸς τι ὁρισμὸς ἀποδέδοται, ἢ τῶν πάνυ χαλεπῶν ἢ
τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ τὸ δεῖξαι ὡς οὐδεμία οὐσία τῶν πρὸς τι
λέγεται· εἰ δὲ μὴ ἰκανῶς, ἀλλ' ἔστι τὰ πρὸς τι οἷς τὸ εἶναι
ταυτόν ἐστι ^{τῷ} πρὸς τί πως ἔχειν, ἴσως ἂν ῥηθείη τι πρὸς
αὐτά. Ὁ δὲ πρότερος ὁρισμὸς παρακολουθεῖ μὲν πᾶσι τοῖς
πρὸς τι, οὐ μὴν ^{στ} ταυτόν γε ἐστὶ ^{τῷ} πρὸς τι αὐτοῖς εἶναι
^ι τὸ αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἐτέρων λέγεσθαι. Ἐκ δὲ τούτων δηλόν ³¹
ἐστὶν ὅτι ἐάν τις εἰδῇ τι ὠρισμένως τῶν πρὸς τι, κακεῖνο πρὸς
ὃ λέγεται ὠρισμένως εἴσεται. Φανερόν μὲν οὖν καὶ ἐξ αὐτῶν
ἐστίν. Εἰ γὰρ οἶδέ τις τόδε τι ὅτι ἔστι τῶν πρὸς τι, ἔστι
δὲ τὸ εἶναι τοῖς πρὸς τι ταυτόν ^{τῷ} πρὸς τί πως ἔχειν, κά-
κεῖνο οἶδε πρὸς ὃ τοῦτό πως ἔχει· εἰ γὰρ οὐκ οἶδεν ὅπως
πρὸς ὃ τοῦτό πως ἔχει, οὐδ' εἰ πρὸς τί πως ἔχει εἴσεται.
Καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα δὲ δῆλον τὸ τοιούτον, οἷον τόδε τι ³²

^ε οἷον εἰ ἡ C. ^{τῷ} τὸ ^{στ} ταυτό B, τοῦτό C. et corr. A.
^{τῷ} τὸ B.C. et corr. A. ^ι τῷ pr. C. ^{τῷ} τὸ A.

¹ εἰ οἶδε ἀφωρισμένως ὅτι ἔστι διπλάσιον, καὶ ὅτου διπλάσιόν
 ἔστιν εὐθὺς ἀφωρισμένως οἶδεν· εἰ γὰρ μηδενὸς τῶν ἀφωρι-
 σμένων οἶδεν αὐτὸ διπλάσιον, οὐδ' εἰ διπλάσιόν ἔστιν ὅλως
 33 οἶδεν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τόδε τι εἰ οἶδεν ὅτι κάλλιον ἔστι,
 καὶ ὅτου κάλλιον ^m ἔστιν εὐθὺς ἀφωρισμένως ἀναγκαῖον εἰ-
 δέναι διὰ ταῦτα. Οὐκ ἀορίστως δὲ εἴσεται ὅτι τοῦτό ἐστι
 χείρονος κάλλιον· ὑπόληψις γὰρ τὸ ⁿ τοιοῦτο γίνεται, οὐκ
 ἐπιστήμη· οὐ γὰρ ἔτι ἀκριβῶς εἴσεται ὅτι ἔστι χείρονος
 34 κάλλιον. Εἰ γὰρ οὕτως ἔτυχεν, οὐδέν ἐστι χείρον αὐτοῦ.
 Ὡστε φανερόν ὅτι ἀναγκαῖον ἔστιν, ^o ὃ ἂν εἰδῇ τις τῶν
 πρὸς τι ἀφωρισμένως, κακεῖνο πρὸς ὃ λέγεται ἀφωρισμένως
^q εἰδέναι. Τὴν δέ γε κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα καὶ ἕκαστον
 τῶν τοιούτων, ^r αἱ εἰσιν οὐσίαι, αὐτὸ μὲν ὅπερ ἐστὶν ὠρι-
 35 σμένως ἔστιν εἰδέναι, πρὸς ὃ δὲ λέγεται, οὐκ ἀναγκαῖον. Τίνος
 γὰρ αὕτη ἡ κεφαλὴ ἢ τίνος ἡ χεῖρ, οὐκ ἔστιν εἰδέναι ὠρι-
 σμένως. Ὡστε οὐκ ἂν εἴη ταῦτα τῶν πρὸς τι. Εἰ δὲ μὴ
 ἔστι ταῦτα τῶν πρὸς τι, ἀληθὲς ἂν εἴη λέγειν ὅτι οὐδεμία
 οὐσία τῶν πρὸς τί ἐστιν. Ἴσως δὲ χαλεπὸν ὑπὲρ τῶν τοιού-
 των σφοδρῶς ἀποφαίνεσθαι μὴ πολλάκις ^s ἐπεσκεμμένον· τὸ
 μέντοι διηπορηκέναι ἐφ' ἐκάστου αὐτῶν οὐκ ἄχρηστόν ἐστιν.
 8 Ποιότητα δὲ λέγω καθ' ἣν ποιοί τινες εἶναι λέγονται.
 Ἔστι δὲ ἡ ποιότης τῶν πλεοναχῶς λεγομένων. Ἐν μὲν οὖν
 εἶδος ποιότητος ἕξις καὶ διάθεσις λεγέσθωσαν. Διαφέρει δὲ
 ἕξις διαθέσεως τῷ πολὺν ^t χρονιώτερον εἶναι καὶ μονιμώτερον.
 2 Τοιαῦται δὲ αἱ τε ἐπιστήμαι καὶ αἱ ἀρεταί· ἢ τε γὰρ ἐπι-
 στήμη δοκεῖ τῶν παραμονίμων εἶναι καὶ δυσκινήτων, ^u εἰν καὶ
 μετρίως τις ἐπιστήμην λάβῃ, εἰάν περ μὴ μεγάλη μεταβολὴ
 γίνηται ὑπὸ νόσου ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου· ὡσαύτως δὲ καὶ
 ἡ ἀρετὴ, οἷον ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἕκαστον τῶν
 3 τοιούτων, οὐκ ἐκίνητον δοκεῖ εἶναι οὐδ' εὐμετάβολον. Δια-

¹ εἰ] εἴ τις C. ^m ἔστιν ἀφωρισμένως καὶ B.C. ⁿ τοιοῦτον C.
^o ὃ] ὅτι B. ^p ἂν A.B. ^q εἰδέναι] ἀναγκαῖον εἰδέναι A.B.C.
^r αἱ B. ^s ἐπεσκεμμένων pr. C. ^t μονιμώτερον καὶ χρονιώτερον
 εἶναι C. ^u εἰν καὶ] εἰάν τε B, εἰάν A.

θέσεις δὲ λέγονται ἃ ἔστιν εὐκίνητα καὶ ταχὺ μεταβάλλοντα, οἷον θερμότης καὶ κατάψυξις καὶ νόσος καὶ ὑγίεια καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· διάκειται μὲν γὰρ πῶς ^x κατὰ ταύτας ὁ ἄνθρωπος, ταχὺ δὲ μεταβάλλει ἐκ θερμοῦ ψυχρὸς ^y γενόμενος καὶ ἐκ τοῦ ὑγιαίνειν εἰς τὸ νοσεῖν, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, εἰ μὴ τις καὶ αὐτῶν τούτων ^z τυγχάνοι διὰ χρόνου πλῆθος ἤδη πεφυσιωμένη καὶ ἀνίατος ἢ πάνυ δυσκίνητος οὔσα, ἣν ἂν τις ἴσως ἔξιν ἤδη ^a προσαγορεύοι. Φανερόν δὲ ὅτι ⁴ ταῦτα βούλονται ἔξεις λέγειν, ἃ ἔστι πολυχρονιώτερα καὶ δυσκινήτοτερα· τοὺς ^b γὰρ τῶν ἐπιστημῶν μὴ πάνυ κατέχοντας ἀλλ' εὐκινήτους ^c ὄντας οὗ φασιν ἔξιν ἔχειν, καίτοι διάκεινται ^d γέ πῶς κατὰ τὴν ἐπιστήμην ἢ χεῖρον ἢ βέλτιον. Ὡστε διαφέρει ἔξις διαθέσεως ^e τῷ τὴν μὲν εὐκίνητον εἶναι, ⁵ τὴν δὲ πολυχρονιώτεραν τε καὶ δυσκινήτοτέραν. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν ἔξεις καὶ διαθέσεις, αἱ δὲ διαθέσεις οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἔξεις· οἱ μὲν γὰρ ἔξεις ἔχοντες καὶ διάκεινται ^f γέ πῶς ^g κατ' αὐτάς, οἱ δὲ διακείμενοι οὐ πάντως καὶ ἔξιν ἔχουσιν.

Ἔτερον δὲ γένος ποιότητος καθ' ὃ πυκτικούς ἢ δρομικούς ⁶ ἢ ὑγιεινοὺς ἢ νοσώδεις λέγομεν, καὶ ἀπλῶς ὅσα κατὰ δύναμιν φυσικὴν ἢ ἀδυναμίαν ^h λέγεται. Οὐ γὰρ ⁱ τῷ διακεῖσθαι ^k γέ πῶς ἕκαστον τῶν τοιούτων ^l ποιὸν λέγεται, ἀλλὰ τῷ δύναμιν ἔχειν φυσικὴν ἢ ἀδυναμίαν τοῦ ποιῆσαι τι ῥαδίως ἢ μηδὲν ^m πάσχειν, οἷον πυκτικοὶ ἢ δρομικοὶ οὐ τῷ διακεῖσθαι πῶς ⁿ λέγονται ἀλλὰ τῷ δύναμιν ἔχειν ^o φυσικὴν τοῦ ποιῆσαι τι ^p ῥαδίως, ὑγιεινοὶ ^q δὲ λέγονται τῷ δύναμιν ἔχειν φυσικὴν τοῦ μηδὲν πάσχειν ὑπὸ τῶν τυχόντων ῥαδίως, νοσώδεις δὲ ^r τῷ ἀδυναμίαν ἔχειν φυσικὴν τοῦ ^s μηδὲν πάσχειν ^t ῥαδίως ^u ὑπὸ τῶν τυχόντων. Ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ σκληρὸν ⁷

^x καταντὰς B. ^y γινόμενος B. ^z τυγχάνει C. ^a προσαγορεύοι A, προσαγορεύοι B. ^b γὰρ τὰ τῶν γε. C. ^c ὄντας om. C.
^d γέ om. C. ^e τὸ μὲν—τὸ δὲ πολυχρονιώτερόν τε καὶ δυσκινήτοτερον B.C. ^f γέ om. C. ^g κατὰ ταύτας B.C. ^h λέγονται C.
ⁱ τὸ A. ^k γέ om. C. ^l ποιὸν om. B.C. ^m παθεῖν C.
ⁿ λέγονται ante οὐ ponunt B.C. ^o φυσικὴν om. C. ^p ῥαδίως ἢ μηδὲν πάσχειν ὑγ. B. ^q δέ] τε B. ^r τῷ] διὰ τὸ A. ^s μηδὲν πάσχειν corr. C. ^t ῥαδίως om. C. ^u ὑπὸ τῶν τυχόντων om. B.

καὶ τὸ μαλακὸν ἔχει· τὸ μὲν γὰρ σκληρὸν λέγεται τῷ δύναμιν ἔχειν τοῦ μὴ ῥαδίως διαιρεῖσθαι, ^x τὸ δὲ μαλακὸν ^y τῷ ἀδυναμίαν ἔχειν τοῦ αὐτοῦ τούτου.

- 8 Τρίτον δὲ γένος ποιότητος παθητικαὶ ποιότητες καὶ πάθη.
 Ἔστι δὲ τὰ τοιαῦδε οἷον γλυκύτης ^z τε καὶ πικρότης ^a καὶ στρυφνότης καὶ πάντα τὰ τούτοις συγγενῇ. ἔτι ^b δὲ θερμότης καὶ ψυχρότης καὶ λευκότης καὶ μελανία. Ὅτι μὲν οὖν ^c αὗται ποιότητές εἰσι, φανερόν· τὰ γὰρ δεδεγμένα ^d αὐτὰ ποιά ^e λέγεται κατ' αὐτάς, οἷον τὸ μέλι τῷ γλυκύτητα δεδέχθαι ^f γλυκὺ λέγεται καὶ τὸ σῶμα λευκὸν τῷ λευκότητι ^g δεδέχθαι· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ^h ἔχει. Παθητικαὶ δὲ ποιότητες λέγονται οὐ τῷ αὐτὰ τὰ δεδεγμένα τὰς ποιότητος πεπονθέναι τι· οὔτε γὰρ τὸ μέλι τῷ πεπονθέναι τι ⁱ λέγεται γλυκὺ, οὔτε τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ^j οὐδέν. Ὅμοίως δὲ τούτοις καὶ ἡ θερμότης καὶ ἡ ψυχρότης παθητικαὶ ποιότητες λέγονται οὐ τῷ αὐτὰ τὰ δεδεγμένα πεπονθέναι τι, τῷ δὲ κατὰ τὰς αἰσθήσεις ἐκάστην τῶν εἰρημένων ποιότητων πάθους εἶναι ποιητικὴν παθητικὰ ποιότητες λέγονται· ἢ ^k τε γὰρ γλυκύτης πάθος τι κατὰ τὴν γεῦσιν ἐμποιεῖ καὶ ἡ θερμότης κατὰ τὴν ἀφήν. Ὅμοίως δὲ καὶ αἱ ἄλλαι. Λευκότης δὲ καὶ μελανία καὶ αἱ ἄλλαι χροиаὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς εἰρημένοις παθητικαὶ ποιότητες λέγονται, ἀλλὰ τῷ ^l αὐτὰς ἀπὸ πάθους ^m γεγονέναι. Ὅτι μὲν οὖν γίνονται διὰ πάθος πολλαὶ μεταβολαὶ χρωμάτων, ὁδὸν αἰσχυνοῦσιν γὰρ τις ἐρυθρὸς ἐγένετο καὶ φοβηθεὶς ὠχρὸς καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων· ὥστε καὶ εἴ τις φύσει τῶν τοιούτων τι παθῶν πέπονθεν ἔκ τινων φυσικῶν συμπτωμάτων, τὴν ὁμοίαν χροιάν εἰκὸς ἐστὶν ἔχειν αὐτόν· ἥτις γὰρ νῦν ἐν τῷ αἰσχυνοῦσθαι διαθείσιν τῶν περὶ τὸ σῶμα ἐγένετο, καὶ κατὰ φυσικὴν σύστασιν ἢ αὐτὴ γένοιτ' ⁿ ἂν, ὥστε φύσει καὶ τὴν χροιάν ὁμοίαν γί-

^x τῷ] τὸ B.

^y τῷ] τὸ A.B.

^z τε om. C.

^a alteram

καὶ om. C.

^b δέ] δὲ καὶ C.

^c αὗται παθητικαὶ ποιότητες C.

^d αὐτὰ om. B. et pr. A.

^e λέγονται κατὰ ταύτας C.

^f λέγεται

γλυκὺ C.

^g ἔχει om. C.

^h οὐδὲ A.

ⁱ τε om. C.

^k malim αὐταί.

^l γεγενῆσθαι C.

^m ἂν διάθεσις ὥστε C.

γενεσθαι. "Οσα μὲν οὖν τῶν τοιούτων συμπτωμάτων ἀπὸ 14
 τινων παθῶν δυσκινήτων καὶ παραμονίμων τὴν ἀρχὴν εἴληφε,
^η παθητικαὶ ποιότητες λέγονται. Εἴτε γὰρ ἐν τῇ κατὰ
 φύσιν συστάσει ὥχροτης ἢ μελανία ^ο γεγένηται, ποιότητες
 λέγονται (ποιοὶ γὰρ κατὰ ταύτας λεγόμεθα), εἴτε διὰ νόσον
 μακρὰν ἢ διὰ καῦμα τὸ ^ρ αὐτὸ τοῦτο συμβέβηκεν ὥχροτης ἢ
 μελανία, καὶ μὴ ῥαδίως ἀποκαθίστανται ἢ καὶ διὰ βίου παρα-
 μένουσι, ποιότητες καὶ ^η αὐταὶ λέγονται· ὁμοίως γὰρ ποιοὶ
 κατὰ ταύτας λεγόμεθα. "Οσα δὲ ἀπὸ ῥαδίως διαλυομένων 15
 καὶ ταχὺ ἀποκαθισταμένων γίνεται, πάθη ^τ λέγεται, ^ς ποιό-
 τητες δὲ οὐ· οὐ γὰρ λέγονται ποιοὶ τινες κατὰ ^ι ταύτας.
 Οὔτε γὰρ ὁ ἐρυθρίων διὰ τὸ αἰσχνυθῆναι ἐρυθρίας λέγεται,
 οὔτε ὁ ὥχριων διὰ τὸ φοβηθῆναι ὥχρίας, ἀλλὰ ^υ μᾶλλον
 πεπονθέναι τι. "Ωστε πάθη μὲν τὰ τοιαῦτα ^ς λέγεται, ποι- 16
 ὀτητες δὲ οὐ. ^ι Ὅμοιως δὲ τούτοις καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν πα-
 θητικαὶ ποιότητες καὶ πάθη ^ς λέγεται. ^γ "Οσα γὰρ ἐν τῇ 17
^ζ γενέσει ^α εὐθὺς ἀπὸ τινων παθῶν ^β δυσκινήτων ^ε γεγένηται,
 ποιότητες ^δ λέγονται, οἷον ἢ τεμανικὴ ἔκστασις καὶ ἡ ὀργὴ
 καὶ τὰ τοιαῦτα· ποιοὶ γὰρ κατὰ ταύτας λέγονται, ὀργίλοι
 τε καὶ μανικοί. ^ι Ὅμοιως δὲ καὶ ^ε ὅσαι ἐκστάσεις μὴ φυσικαί, 18
 ἀλλ' ἀπὸ τινων ἄλλων συμπτωμάτων γεγένηται δυσαπάλ-
 λακτοι ἢ καὶ ^ς ὅλως ἀκίνητοι, ποιότητες καὶ τὰ τοιαῦτα·
 ποιοὶ ^ς γὰρ κατὰ ταύτας ^η λέγονται. "Οσα δὲ ^ι ἀπὸ ταχὺ 19
 ἀποκαθισταμένων γίνεται, πάθη λέγεται, οἷον εἰ λυπούμενός
^κ τις ὀργιλώτερός ^ι ἐστίν· ^μ οὐδὲ γὰρ λέγεται ὀργίλος ὁ ἐν
 τῷ τοιούτῳ πάθει ὀργιλώτερος ὢν, ἀλλὰ ^η μᾶλλον πεπον-

^η παθητικαὶ om. B. ^ο γένηται, ποιότης λέγεται C. ^ρ αὐτὸ
 τοῦτο] τοιοῦτον C. ^η αὐταὶ C. ^τ λέγονται A. ^ς ποιότητες
 δὲ οὐ om. B. et pr. A. ^ι ταῦτα C. ^υ μᾶλλον τῷ πεπονθέναι
 A.B.C. ^ς λέγονται C. ^γ ὅσα] ὅσα μὲν B, ὅσα τε C. ^ζ γενήσει B.
^α εὐθὺς om. A.C. ^β δυσκινήτων om. B.C. ^ε γεγένηται C.
^δ λέγονται καὶ αὐταὶ οἷον C. ^ε ὅσαι] ὅσαι ἄλλαι C. ^ς ἄλλως B.
^ς γὰρ] γὰρ καὶ C. ^η λέγονται ὀργίλοι τε καὶ μανικοί. "Οσα B. ^ι ἀπὸ
 ῥαδίως καὶ ταχὺ C. ^κ τις om. B. ^ι ἐστίν] γένηται C. ^μ οὐδὲ]
 οὐ C. ^η μᾶλλον τῷ πεπονθέναι C.

θέναι τι. Ὡστε πάθη μὲν ^ο λέγεται τὰ τοιαῦτα, ποιότητες δ' οὔ.

- 20 Τέταρτον δὲ γένος ποιότητος σχῆμά τε καὶ ἡ περὶ ἑκαστον ὑπάρχουσα μορφή, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις εὐθύτης καὶ καμπυλότης, καὶ εἴ τι τούτοις ὁμοίον ἔστιν. Καθ' ἑκαστον γὰρ τούτων ποιόν τι λέγεται· τὸ γὰρ τρίγωνον ἢ τετράγωνον εἶναι ποιόν τι λέγεται, καὶ τὸ εὐθὺ ἢ ^γ καμπύλον.
- 21 Καὶ κατὰ τὴν μορφήν δὲ ἑκαστον ποιόν ^γ τι λέγεται. Τὸ δὲ μανὸν καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τὸ τραχὺ καὶ τὸ λεῖον ἐόξειε μὲν ἂν ποιόν ^ς τι σημαίνειν, ἔοικε δὲ ἀλλότρια τὰ τοιαῦτα εἶναι τῆς περὶ τὸ ποιὸν διαιρέσεως· θέσιν γὰρ ^τ μᾶλλον τινα φαίνεται τῶν μορίων ^υ ἑκάτερον δηλοῦν. Πυκνὸν μὲν ^χ γὰρ τῷ τὰ μόρια σύνεγγυς εἶναι ἀλλήλοις, μανὸν δὲ τῷ διεσπᾶναι ἀπ' ἀλλήλων· καὶ λεῖον μὲν τῷ ἐπ' εὐθείας πως τὰ μόρια κείσθαι, τραχὺ δὲ τῷ τὸ μὲν ὑπερέχειν τὸ δὲ ἐλλείπειν.
- 23 Ἴσως μὲν οὖν καὶ ἄλλος ^γ ἂν τις φανείη τρόπος ποιότητος, ἀλλ' οἱ γε μάλιστα λεγόμενοι σχεδὸν ^ζ οὗτοί εἰσιν.
- 24 Ποιότητες μὲν οὖν εἰσὶν αἱ εἰρημέναι, ποιά δὲ τὰ ^α κατὰ ταύτας παρωνύμως λεγόμενα ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως ἀπ' αὐτῶν.
- 25 Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πλείστων καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάντων παρωνύμως λέγεται, οἷον ἀπὸ τῆς λευκότητος ^β λευκὸς καὶ ἀπὸ τῆς γραμματικῆς γραμματικὸς καὶ ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης δίκαιος, ὥσταιώς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἐπ' ἐνίων δὲ διὰ τὸ μὴ κείσθαι ταῖς ποιότησιν ὀνόματα οὐκ ἐνδέχεται παρωνύμως ἀπ' αὐτῶν λέγεσθαι ^ο οἷον δρομικὸς ἢ πυκτικὸς ὁ κατὰ δύναμιν φυσικὴν λεγόμενος ἀπ' οὐδεμιᾶς ποιότητος παρωνύμως λέγεται· οὐ γὰρ κείται ὀνόματα ταῖς δυνάμεσι καθ' ἃς οὗτοι ποιοὶ λέγονται, ὥσπερ ^δ ταῖς ἐπιστήμαις καθ' ἃς πυκτικοὶ ἢ παλαιστρικοὶ κατὰ διάθεσιν λέγονται· πυκτικὴ γὰρ ^ε λέγε-

^ο λέγονται C.

^γ ἢ] ἢ καὶ C.

^γ καμπύλον εἶναι καὶ A.B.

^γ τι om. C.

^ς τι om. A.

^τ μᾶλλον om. C.

^υ ἑκαστον C.

^χ γὰρ λέγεται τῷ C.

^γ ἂν τις om. C.

^ζ τοσοῦτοι B.C.

^α κατ'

αὐτὰς C.

^β λευκός] ὁ λευκός C. qui et mox ὁ γραμματικὸς et ὁ

δίκαιος.

^ο οἷον ὁ δρομικὸς ἢ ὁ π. C.

^δ ταῖς] καὶ ταῖς C.

^ε ἐπιστήμη λέγεται. C.

ται ἐπιστήμη καὶ παλαιστρική, ποιοὶ δ' ἀπὸ τούτων παρωνύμως οἱ ^f διακείμενοι λέγονται. Ἐνίοτε δὲ καὶ ὀνόματος ²⁷ κειμένου οὐ λέγεται παρωνύμως τὸ κατ' αὐτὴν ποιὸν ^g λεγόμενον, οἷον ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὁ σπουδαῖος· τῷ γὰρ ἀρετὴν ἔχειν σπουδαῖος λέγεται, ἀλλ' οὐ παρωνύμως ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. Οὐκ ἐπὶ πολλῶν δὲ τὸ τοιοῦτόν ἐστιν. Ποιὰ ^h τοίνυν λέγε- ²⁸ ται ⁱ τὰ παρωνύμως ἀπὸ τῶν εἰρημένων ποιοτήτων λεγόμενα ἢ ὁπωσούν ἄλλως ἀπ' αὐτῶν.

^j Ὑπάρχει δὲ καὶ ἐναντιότης κατὰ τὸ ποιόν, οἷον δικαιοσύνη ²⁹ ἀδικία ἐναντίον καὶ λευκότης μελανία καὶ τὰλλα ^k δὲ ὡσαύτως, καὶ τὰ ^l κατ' ^m αὐτὰς ποιὰ λεγόμενα, οἷον τὸ ἄδικον τῷ δικαίῳ καὶ τὸ λευκὸν τῷ μέλανι. Οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τὸ ⁿ τοι- ³⁰ οῦτο· τῷ γὰρ πυρρῷ ἢ ὥχρῳ ἢ ταῖς τοιαύταις χροιαῖς ^o οὐδὲν ἐναντίον ποιοῖς οὔσιν. Ἔτι ^p δέ, ἐὰν τῶν ἐναντίων θάτερον ἢ ποιόν, καὶ τὸ λοιπὸν ἔσται ποιόν. Τοῦτο δὲ ^q δῆλον προ- ³¹ χειρίζομένῃ τὰς ἄλλας κατηγορίας, οἷον εἰ ἔστιν ἡ δικαιοσύνη τῇ ἀδικίᾳ ἐναντίον, ποιὸν δὲ ἡ δικαιοσύνη, ποιὸν ἄρα καὶ ἡ ἀδικία· οὐδεμία γὰρ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν ἐφαρμόσει τῇ ἀδικίᾳ· ^r οὔτε γὰρ τὸ ποσὸν οὔτε τὸ πρὸς τι οὔτε ^s ποῦ ^t οὔθ' ὅλως ^u τι τῶν τοιούτων οὐδέν, ἀλλ' ^x ἢ ποιόν. Ὡσαύ- ³² τως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὸ ποιὸν ἐναντίων.

^y Ἐπιδέχεται ³² δὲ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον τὰ ποιὰ. Λευ- ³³ κὸν γὰρ μᾶλλον ^z καὶ ἥττον ἕτερον ἐτέρου λέγεται, καὶ ^a δίκαιον ^b ἕτερον ἐτέρου μᾶλλον. Καὶ ^c αὐτὸ δὲ ^d ἐπίδοσιν λαμβάνει· λευκὸν γὰρ ὃν ^e ἔτι ἐνδέχεται λευκότερον γενέσθαι. Οὐ πάντα δέ, ἀλλὰ τὰ πλείστα. Δικαιοσύνη γὰρ ³³ δικαιοσύνης εἰ ^f λέγεται μᾶλλον ^g καὶ ἥττον, ἀπορήσειεν ἂν

^f διάθεσιν ἔχοντες C. ^g λεγόμενον om. C. ^h τοίνυν] οὖν C.
ⁱ παρωνύμως τὰ A.B. ^k δὲ om. C. ^l κατὰ ταύτας B. ^m αὐτὰς
δὲ λεγόμενα ποιὰ C. ⁿ τοιοῦτον C. ^o οὐδὲν ἐστιν ἐναντίον C.
^p δὲ om. C. ^q δῆλον ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα προχ. C. ^r οὔτε γὰρ] οἷον
οὔτε C, οὔτε B. ^s ποῦ] τὸ ποῦ C. ^t οὐδ' A.B. ^u τι om. C.
^x ἢ] ἢ τὸ C. ^y δέ] δὲ καὶ B.C. ^z καὶ ἥττον om. B. ^a δικαιοτέρων A.
^b ἕτερον ἐτέρου μᾶλλον] μᾶλλον ἕτερον ἐτέρου λέγεται B, ἕτερον ἐτέρου λέ-
γεται μᾶλλον καὶ ἥττον C. ^c ταῦτα C. ^d ἐπίδοσιν C. ^e ἐνδέχεται
ἔτι C. ^f λέγοιτο B. ^g καὶ ἥττον om. B. et pr. A.

τις· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων διαθέσεων. Ἕνιοι γὰρ
 διαμφισβητοῦσι περὶ τῶν τοιούτων· ^h δικαιοσύνην μὲν γὰρ
 δικαιοσύνης οὐ πᾶν ⁱ φασὶ δεῖν λέγεσθαι μᾶλλον καὶ ἥττον,
 οὐδὲ ὑγίειαν ὑγείας. ἥττον μέντοι ἔχειν ἕτερον ἑτέρου ^k ὑγι-
 34 ματικὴν καὶ τὰς ἄλλας διαθέσεις. Ἄλλ' οὖν τὰ γε κατὰ
 ταύτας λεγόμενα ἀναμφισβητήτως ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον
 καὶ ^m τὸ ἥττον· γραμματικώτερος γὰρ ἕτερος ἑτέρου λέγε-
 ται καὶ ⁿ ὑγιεινότερος καὶ δικαιοτέρος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
 35 ὡσαύτως. Τρίγωνον δὲ καὶ τετράγωνον οὐ δοκεῖ τὸ ^o μᾶλ-
 λον ἐπιδέχεσθαι, οὐδὲ τῶν ἄλλων σχημάτων οὐδέν. Τὰ μὲν
 γὰρ ἐπιδεχόμενα τὸν τοῦ τριγώνου λόγον ^p ἢ τὸν τοῦ κύκλου
 πάνθ' ὁμοίως τρίγωνα ἢ κύκλοι εἰσὶ, τῶν δὲ μὴ ἐπιδεχομένων
 οὐδέν ^q μᾶλλον ἕτερον ἑτέρου ρηθήσεται· οὐδέν γὰρ μᾶλλον
 τὸ τετράγωνον τοῦ ἑτερομήκους κύκλος ἐστίν· οὐδέτερον γὰρ
 36 ἐπιδέχεται τὸν τοῦ κύκλου λόγον. Ἀπλῶς δέ, εἰ μὴ ἐπι-
 δέχεται ἀμφότερα τὸν τοῦ προκειμένου λόγον, οὐ ρηθήσεται
 τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου μᾶλλον. Οὐ πάντα οὖν ^r τὰ ποιά ἐπι-
 δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον.

37 Τῶν μὲν οὖν εἰρημένων οὐδὲν ἴδιον ποιότητος, ὅμοια δὲ
^s καὶ ἀνόμοια κατὰ μόνας τὰς ποιότητας λέγεται· ὅμοιον
 γὰρ ἕτερον ^t ἐτέρῳ οὐκ ἔστι κατ' ἄλλο οὐδὲν ἢ καθ' ὃ ποιόν
 ἐστίν. Ὡστε ἴδιον ^u αἶν εἶναι ^v τῆς ποιότητος τὸ ὅμοιον ^x καὶ
 ἀνόμοιον λέγεσθαι κατ' αὐτήν.

38 Οὐ δεῖ δὲ ταράττεσθαι, μή τις ἡμᾶς ὅφρ' ὑπὲρ ποιότη-
 τος τὴν πρόθεσιν ποιησιμένους πολλὰ τῶν πρὸς τι συγκα-
 ταριθμεῖσθαι· τὰς γὰρ ἕξεις ^z καὶ διαθέσεις τῶν πρὸς τι
 εἶναι ^a ἐλέγομεν. Σχεδὸν γὰρ ἐπὶ ^b πάντων τῶν τοιούτων

^h δικαιοσύνη B. ⁱ φασὶ μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεσθαι C. ^k ὑγι-
 εϊαν-ἑτέρου] ὑγίειαν φασὶ καὶ δικαιοσύνην ἥττον ἑτέρου ἑτέρου ἔχειν C.
^l γραμματικὴν γραμματικῆς καὶ C. ^m alterum τὸ om. B. ⁿ δικαιο-
 τερος καὶ ὑγιεινότερος C. ^o μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἐπιδέχεται C. ^p ἢ τὸν]
 καὶ τὸν C. ^q μᾶλλον ante ρηθήσεται C. ^r ἐπιδέχεται τὰ ποιά C.
^s καὶ] ἢ C. ^t οὐκ ἔστιν ἕτερον ἐτέρῳ C. ^u τῆς om. C. ^x καὶ]
 ἢ C. ^y φήσει B. ^z καὶ τὰς δ. C. ^a ἐλέγομεν ante εἶναι ponit
 B, om. pr. C. ^b πασῶν τῶν τοιούτων ποιότητων τὰ γένη τῶν πρὸς C.

τὰ γένη πρὸς τι λέγεται, τῶν δὲ καθ' ^e ἕκαστα οὐδέν. Ἡ ³⁹
^d μὲν γὰρ ἐπιστήμη, γένος οὔσα, αὐτὸ ὅπερ ἐστὶν ἑτέρου
 λέγεται (τινὸς γὰρ ἐπιστήμη λέγεται), τῶν δὲ καθ' ἕκαστα
 οὐδὲν αὐτὸ ὅπερ ἐστὶν ἑτέρου λέγεται, οἷον ἡ γραμματικὴ οὐ
 λέγεται τινὸς γραμματικὴ οὐδ' ἡ μουσικὴ τινὸς μουσική.
 Ἄλλ' ^e εἰ ἄρα, κατὰ τὸ γένος καὶ αὐταὶ τῶν πρὸς τι λέ- ⁴⁰
 γονται, οἷον ἡ γραμματικὴ λέγεται τινὸς ἐπιστήμη, οὐ τινὸς
 γραμματικὴ, καὶ ἡ μουσικὴ τινὸς ἐπιστήμη ^f λέγεται, οὐ
 τινὸς μουσική. Ὡστε αἱ καθ' ἕκαστα οὐκ εἰσὶ τῶν πρὸς τι.
 λεγόμεθα δὲ ποιοὶ ταῖς καθ' ἕκαστα· ταύτας γὰρ καὶ ἔχο- ⁴¹
 μεν· ἐπιστήμονες γὰρ λεγόμεθα τῷ ἔχειν τῶν καθ' ἕκαστα
 ἐπιστημῶν ^g τινά. Ὡστε αὐταὶ ἂν καὶ ποιότητες εἴησαν, αἱ
 καθ' ἕκαστα, καθ' ἃς ποτε καὶ ποιοὶ λεγόμεθα· αὐταὶ δὲ οὐκ
 εἰσὶ τῶν πρὸς τι. Ἐπι εἰ τυγχάνοι τὸ αὐτὸ πρὸς τι καὶ
 ποιὸν ^h ὄν, οὐδὲν ἄτοπον ἐν ἀμφοτέροις ⁱ τοῖς γένεσιν αὐτὸ
 καταριθμεῖσθαι.

Ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν ἐναντιότητα ⁹
 καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον· τὸ γὰρ θερμαίνειν τῷ ψύχειν
 ἐναντίον καὶ τὸ θερμαίνεσθαι τῷ ψύχεσθαι καὶ τὸ ἡδεσθαι
 τῷ λυπεῖσθαι, ὥστε ἐπιδέχεται ἐναντιότητα. Καὶ τὸ ^k μᾶλ- ²
 λον δὲ καὶ ἥττον· θερμαίνειν γὰρ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐστι,
 καὶ θερμαίνεσθαι μᾶλλον καὶ ^l ἥττον. Ἐπιδέχεται οὖν τὸ
 μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν.

Ἐπὲρ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτα λέγεται· εἴρηται δὲ καὶ ³
 ὑπὲρ τοῦ κείσθαι ἐν τοῖς πρὸς τι, ὅτι παρωνύμως ἀπὸ τῶν
 θέσεων λέγεται. Ἐπὲρ δὲ τῶν λοιπῶν, τοῦ τε ποτε καὶ τοῦ
 ποῦ καὶ τοῦ ἔχειν, διὰ τὸ προφανῆ εἶναι οὐδὲν ὑπὲρ αὐτῶν
 ἄλλο λέγεται ἢ ὅσα ἐν ἀρχῇ ἐρρέθη, ὅτι τὸ ἔχειν μὲν ση-
 μαίνει τὸ ὑποδεδέσθαι, τὸ ὠπλίσθαι, τὸ δὲ ποῦ οἷον ἐν Λυ-
 κείῳ, καὶ τὰ ἄλλα δὲ ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἐρρέθη.

^c ἕκαστον C. ^d μὲν om. A. ^e εἰ] ἡ corr. A.C. ^f λέγεται
 om. C. ^g τινάς C. ^h ὄν om. A.B. ⁱ αὐτὸ τοῖς γένεσιν C.
^k μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον C. ^l ἥττον, καὶ λυπεῖσθαι μᾶλλον καὶ ἥττον.
 Ἐπ. C.

- 10 Ὑπὲρ μὲν οὖν τῶν προτεθέντων γενῶν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· περὶ δὲ τῶν ἀντικειμένων, ποσαχῶς εἴωθεν ἀντικεῖσθαι, ῥητέον. Λέγεται δὲ ἕτερον ἐτέρῳ ἀντικεῖσθαι τετραχῶς, ἢ ὡς τὰ πρὸς τι, ἢ ὡς τὰ ἐναντία, ἢ ὡς στέρησις καὶ ἕξις, ἢ ὡς ²κατάφασις καὶ ἀπόφασις. Ἀντίκειται δὲ ἕκαστον τῶν τοιούτων ὡς τύπῳ εἰπεῖν ὡς μὲν τὰ πρὸς τι, οἷον τὸ διπλάσιον τῷ ἡμίσει, ὡς δὲ τὰ ἐναντία, οἷον τὸ κακὸν τῷ ἀγαθῷ, ὡς δὲ ^mτὰ κατὰ στέρησιν καὶ ἕξιν, ⁿοἷον τυφλότης καὶ ὄψις, ὡς δὲ ³κατάφασις καὶ ἀπόφασις, οἷον κάθηται — οὐ κάθηται.
- 3 Ὅσα μὲν οὖν ὡς τὰ πρὸς τι ἀντίκειται, αὐτὰ ἅπερ ἐστὶ τῶν ἀντικειμένων ^oλέγεται ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως πρὸς αὐτά, οἷον τὸ διπλάσιον, ^pαὐτὸ ὅπερ ἐστίν, ἐτέρου διπλάσιον λέγεται· τινὸς γὰρ διπλάσιον. Καὶ ἡ ἐπιστήμη δὲ τῷ ἐπιστητῷ ὡς τὰ πρὸς τι ἀντίκειται, καὶ λέγεταί ^qγε ἡ ἐπιστήμη αὐτὸ ὅπερ ἐστὶ τοῦ ἐπιστητοῦ. Καὶ τὸ ἐπιστητὸν δὲ αὐτὸ ὅπερ ἐστὶ ^rπρὸς ἀντικείμενον λέγεται, τὴν ἐπιστήμην· τὸ γὰρ ἐπιστητὸν τινὶ λέγεται ἐπιστητόν, τῇ ἐπιστήμῃ.
- 4 Ὅσα οὖν ἀντίκειται ὡς τὰ πρὸς τι, αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ^sἐτέρων λέγεται ἢ ὁπωσδήποτε πρὸς ἄλληλα λέγεται. Τὰ δὲ ὡς τὰ ἐναντία, αὐτὰ μὲν ἅπερ ἐστὶν οὐδαμῶς πρὸς ἄλληλα λέγεται, ἐναντία μὲντοι ἀλλήλων λέγεται· οὔτε γὰρ τὸ ἀγαθὸν τοῦ κακοῦ λέγεται ἀγαθόν, ἀλλ' ἐναντίον, οὔτε τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος λευκόν, ἀλλ' ἐναντίον. Ὅστε διαφέ- ⁵ρουνται αὐταὶ αἱ ἀντιθέσεις ἀλλήλων. Ὅσα δὲ τῶν ἐναντίων τοιαῦτά ἐστιν ὥστε ἐν οἷς πέφυκε γίνεσθαι ἢ ὧν κατηγορεῖται ἀναγκαῖον αὐτῶν θάτερον ὑπάρχειν, τούτων οὐδέν ἐστιν ⁶ἀνὰ μέσον. Ὡν δέ γε μὴ ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν, τούτων ἔστι τι ἀνὰ μέσον πάτως, οἷον νόσος καὶ ὑγίεια ἐν σώματι ζῴου πέφυκε γίνεσθαι, καὶ ἀναγκαῖόν γε θάτερον ὑπάρχειν τῷ τοῦ ζῴου σώματι, ἢ νόσον ἢ ὑγίειαν. Καὶ περιττόν

^m τὰ om. C. ⁿ οἷον] ὡς A.B.C. ^o λέγονται C. ^p αὐτὸ] τοῦ ἡμίσεος αὐτὸ C. ^q γε] δὲ A.B. ^r πρὸς τὸ αὐτ. B.C. ^s inter *ἐτέρων* et λέγεται B. locum relinquit litteris 4 aut 5. idem in margine habet τῶν ἀντικειμένων.

δὲ καὶ ἄρτιον ἀριθμοῦ κατηγορεῖται, καὶ ἀναγκαῖόν γε θάτερον τῷ ἀριθμῷ ὑπάρχειν, ἢ περιττὸν ἢ ἄρτιον. Καὶ οὐκ ἔστι γε τούτων οὐδὲν ἀνὰ μέσον, οὔτε νόσου καὶ ὑγείας οὔτε περιττοῦ καὶ ἀρτίου. Ὡν δέ γε μὴ ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν, τούτων ἔστι τι ἀνὰ μέσον, οἷον μέλαν καὶ λευκὸν ἐν σώματι πέφυκε γίνεσθαι, καὶ οὐκ ἀναγκαῖόν γε θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν τῷ σώματι· οὐ γὰρ πᾶν ἦτοι λευκὸν ἢ μέλαν ἐστίν. Καὶ φαῦλον δὲ καὶ σπουδαῖον κατηγορεῖται μὲν καὶ κατ' ἀνθρώπου καὶ κατὰ ἄλλων πολλῶν, οὐκ ἀναγκαῖον δὲ θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν ἐκείνοις ὧν αὖν κατηγορεῖται· οὐ γὰρ πάντα ἦτοι φαῦλα ἢ σπουδαῖα ἐστίν. Καὶ ἔστι γέ τι τούτων ἀνὰ μέσον, οἷον τοῦ μὲν λευκοῦ^u καὶ μέλανος τὸ φαιὸν καὶ τὸ ὠχρὸν καὶ ὅσα ἄλλα χρώματα, τοῦ δὲ φαύλου καὶ σπουδαίου τὸ οὔτε φαῦλον οὔτε σπουδαῖον. Ἐπ' ἐνίων μὲν⁹ οὖν ὀνόματα κεῖται τοῖς ἀνὰ μέσον, οἷον λευκοῦ καὶ μέλανος τὸ φαιὸν καὶ τὸ ὠχρὸν καὶ ὅσα ἄλλα χρώματα· ἐπ' ἐνίων δὲ ὀνόματι μὲν οὐκ εὔπορον τὸ ἀνὰ μέσον ἀποδοῦναι, τῇ δ' ἑκατέρου τῶν ἄκρων ἀποφάσει τὸ ἀνὰ μέσον ὀρίζεται, οἷον τὸ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακὸν καὶ οὔτε δίκαιον οὔτε ἀδίκον.

Στέρησις δὲ καὶ ἔξις λέγεται μὲν περὶ ταυτὸν τι, οἷον ἡ¹⁰ ὄψις καὶ ἡ τυφλότης περὶ ὀφθαλμόν· καθόλου δὲ εἰπεῖν, ἐν^w ᾧ^x ἡ ἔξις πέφυκε γίνεσθαι, περὶ τοῦτο λέγεται ἐκάτερον αὐτῶν. Ἐστερηῆσθαι δὲ τότε λέγομεν ἕκαστον τῶν τῆς ἔξεως δεκτικῶν, ὅταν ἐν ᾧ πέφυκεν ὑπάρχειν καὶ ὅτε πέφυκεν ἔχειν μηδαμῶς ὑπάρχειν. Νωδόν τε γὰρ λέγομεν οὐ τὸ μὴ¹¹ ἔχον ὀδόντας, καὶ τυφλὸν οὐ τὸ μὴ ἔχον ὄψιν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχον ὅτε πέφυκεν ἔχειν· τινὰ γὰρ ἐκ γενετῆς οὔτε ὄψιν ἔχει οὔτε ὀδόντας, ἀλλ' οὐ λέγεται οὔτε νωδὰ οὔτε τυφλά. Τὸ δὲ ἐστερηῆσθαι καὶ τὸ^y τὴν ἔξιν ἔχειν οὐκ ἔστι στέρησις¹² καὶ ἔξις. Ἐξίς μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὄψις, στέρησις δὲ ἡ τυφλότης· τὸ δὲ ἔχειν τὴν ὄψιν οὐκ ἔστιν ὄψις, οὐδὲ τὸ τυφλὸν εἶναι τυφλότης. Στέρησις γὰρ τίς ἡ τυφλότης ἐστίν, τὸ δὲ¹³

^t ἐν τῷ σώματι C.^u καὶ τοῦ μέλανος C.^w ᾧ] ᾧ αὖν A.B.^x πέφυκεν ἡ ἔξις C.^y ἔχειν τὴν ἔξιν C.

τυφλὸν εἶναι ἐστερηῆσθαι, οὐ στέρησίς ἐστιν. "Ἐτι εἰ ἦν ἡ τυφλότης ταῦτόν τῳ τυφλὸν εἶναι, κατηγορεῖτο ἂν ἀμφοτέρω κατὰ τοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ τυφλὸς μὲν λέγεται ὁ ἄνθρωπος, τυφλότης δὲ οὐδαμῶς λέγεται ὁ ἄνθρωπος. Ἀντικεῖσθαι δὲ καὶ ταῦτα δοκεῖ, τὸ ἐστερηῆσθαι καὶ τὸ τὴν ἔξιν ἔχειν, ὡς στέρησις καὶ ἔξις· ὁ γὰρ τρόπος τῆς ἀντιθέσεως ὁ αὐτός· ὡς γὰρ ἡ τυφλότης τῇ ὄψει ἀντίκειται, οὕτω καὶ τὸ τυφλὸν εἶναι τῷ ὄψιν ἔχειν ἀντίκειται.

- 14 Οὐκ ἔστι δὲ οὐδὲ τὸ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν καὶ κατάφασιν ἀπόφασις καὶ κατάφασις· ἡ μὲν γὰρ κατάφασις λόγος ἐστὶ καταφατικὸς καὶ ἡ ἀπόφασις λόγος ἀποφατικὸς, τῶν δὲ ὑπὸ
15 τὴν κατάφασιν ^z καὶ ἀπόφασιν οὐδὲν ἐστὶ λόγος. Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων ὁ τρόπος τῆς ἀντιθέσεως ὁ αὐτός. Ὡς γὰρ ποτε ἡ κατάφασις πρὸς τὴν ἀπόφασιν ἀντίκειται, οἷον τὸ κáθηται τῳ οὐ κáθηται, οὕτω καὶ τὸ ὑφ' ἐκάτερον πρᾶγμα ἀντίκειται, τὸ καθῆσθαι τῳ μὴ καθῆσθαι.

- 16 "Οτι δὲ ἡ στέρησις ^a καὶ ἡ ἔξις οὐκ ἀντίκειται ὡς τὰ πρὸς τι, φανερόν· οὐ γὰρ λέγεται αὐτὸ ὅπερ ἐστὶ τοῦ ἀντικειμένου. Ἡ γὰρ ὄψις οὐκ ἔστι τυφλότητος ὄψις, οὐδ' ἄλλως
17 οὐδαμῶς πρὸς αὐτὸ λέγεται. Ὡσαύτως δὲ οὐδὲ ἡ τυφλότης λέγοιτ' ἂν τυφλότης ὄψεως, ἀλλὰ στέρησις μὲν ὄψεως ἡ τυφλότης λέγεται, τυφλότης δὲ ὄψεως οὐ ^b λέγεται. "Ἐτι τὸ πρὸς τι πάντα πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται, ὥστε καὶ ἡ τυφλότης εἴπερ ἦν τῶν πρὸς τι, ἀντέστρεφεν ἂν κακείνο πρὸς ὃ λέγεται. Ἄλλ' οὐκ ἀντιστρέφει· οὐ γὰρ λέγεται ἡ ὄψις τυφλότητος ὄψις.

- 18 "Οτι δὲ οὐδ' ὡς τὰ ἐναντία ἀντίκειται τὰ κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν λεγόμενα, ἐκ τῶνδε δῆλον. Τῶν μὲν γὰρ ἐναντίων, ὧν μηδὲν ἐστὶν ἀνὰ μέσον, ἀναγκαῖον, ἐν ᾧ πέφυκε γίνεσθαι ἡ ὧν κατηγορεῖται, θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν αἰεί· τούτων γὰρ οὐδὲν ἦν ἀνὰ μέσον, ὧν θάτερον ^c ἦν ἀναγκαῖον τῳ δε-

^z καὶ] ἡ C. ^a δὲ καὶ ἡ C.
re. C. ^c ἀναγκαῖον ἦν C.

^b λέγεται οὐδ' ὄψις τυφλότητος. ἐπι

κτικῷ ὑπάρχειν, οἷον ἐπὶ νόσου καὶ ὑγείας καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου. Ὡς δὲ ἔστι τι ἀνὰ μέσον, οὐδέποτε ἀνάγκη παντὶ 19 ὑπάρχειν θάτερον· οὔτε γὰρ λευκὸν ἢ μέλαν ἀνάγκη πᾶν εἶναι τὸ δεκτικόν, οὔτε ^dθερμὸν οὔτε ψυχρόν· τούτων γὰρ ἀνὰ μέσον τι οὐδὲν κωλύει ὑπάρχειν. Ἔτι δὲ καὶ τούτων ἦν 20 τι ἀνὰ μέσον, ὧν μὴ ἀναγκαῖον ^eθάτερον ὑπάρχειν ἦν τῷ δεκτικῷ, εἰ μὴ οἷς φύσει τὸ ἐν ὑπάρχει, οἷον τῷ πυρὶ τὸ θερμῷ εἶναι καὶ τῇ χιόνι τὸ λευκῇ. Ἐπὶ δὲ τούτων ἀφω- 21 ρισμένως ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν, καὶ οὐχ ὁπότερον ἔτυχεν· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὸ πῦρ ψυχρόν εἶναι οὐδὲ τὴν χιόνα μέλαιναν. Ὡστε παντὶ μὲν οὐκ ἀνάγκη τῷ δεκτικῷ 22 θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν, ἀλλὰ μόνον οἷς φύσει τὸ ἐν ὑπάρχει, καὶ τούτοις ἀφωρισμένως τὸ ἐν καὶ οὐχ ὁπότερον ἔτυχεν. Ἐπὶ δὲ τῆς στερήσεως καὶ τῆς ἕξεως οὐδέτερον τῶν 23 εἰρημένων ἀληθές· ^fοὐδὲ γὰρ αἰὲ τῷ δεκτικῷ ἀναγκαῖον θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν· τὸ γὰρ μήπω πεφυκὸς ὄψιν ἔχειν οὔτε τυφλὸν οὔτε ὄψιν ἔχον λέγεται, ὥστε οὐκ αὖ εἴη ταῦτα τῶν τοιούτων ἐναντίων ὧν οὐδὲν ἔστιν ἀνὰ μέσον. Ἄλλ' οὐδ' 24 ὧν τι ἔστιν ἀνὰ μέσον· ἀναγκαῖον γὰρ ^gποτε παντὶ τῷ δεκτικῷ θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν· ὅταν γὰρ ἤδη πεφυκὸς ἦ ^hὄψιν ἔχειν, τότε ἢ τυφλὸν ἢ ⁱὄψιν ἔχον ῥηθήσεται, καὶ τούτων οὐκ ἀφωρισμένως θάτερον, ἀλλ' ὁπότερον ἔτυχεν· οὐ γὰρ ^kἀναγκαῖον ἢ τυφλὸν ἢ ^lἔχον ὄψιν ^mεἶναι, ἀλλ' ὁπότερον ἔτυχεν. Ἐπὶ ⁿδὲ τῶν ἐναντίων, ὧν ἔστι ^oτι ἀνὰ 25 μέσον, οὐδέποτε ἀναγκαῖον ἦν παντὶ θάτερον ὑπάρχειν, ἀλλὰ τισί, καὶ τούτοις ἀφωρισμένως τὸ ἐν. Ὡστε δῆλον ὅτι κατ' οὐδέτερον τῶν τρόπων ὡς τὰ ἐναντία ἀντίκειται τὰ κατὰ στέρησιν καὶ ἕξιν ἀντικείμενα.

Ἔτι ἐπὶ μὲν τῶν ἐναντίων, ^pὑπάρχοντος τοῦ δεκτικοῦ, 26 δυνατὸν εἰς ἄλληλα μεταβολὴν γίνεσθαι, εἰ μὴ τιμὴ φύσει τὸ

^d ψυχρόν· οὔτε θερμόν C. ^e ἦν θάτερον ὑπάρχειν C. ^f οὔτε B.C.

^g ποτε om. B. et pr. C.

^h ἔχειν ὄψιν C.

ⁱ ἔχον ὄψιν C.

^k ἀναγκαίως corr. C.

^l ὄψιν ἔχον C.

^m εἶναι] ῥηθήσεται corr. C.

ⁿ δέ] δέ γε B.

^o τι om. A.B.

^p ὄντος B.

ἐν ^q ὑπάρχει, οἷον τῷ πυρὶ ^r τὸ ^s θερμῷ ^t εἶναι· καὶ γὰρ τὸ
 ὑγμαῖνον δυνατὸν νοσῆσαι καὶ τὸ λευκὸν μέλαν γενέσθαι καὶ
 τὸ ψυχρὸν θερμόν, καὶ ἐκ σπουδαίου γε φαῦλον καὶ ἐκ φαύ-
 27 λου σπουδαῖον δυνατὸν γενέσθαι. Ὁ γὰρ φαῦλος εἰς βελ-
 τίους διατριβὰς ἀγόμενος καὶ λόγους καὶ μικρόν γε ^u τι
 28 ἐπιδοίῃ εἰς τὸ βελτίων εἶναι. ^x Ἐὰν δὲ ἄπαξ καὶ μικρὰν
 ἐπίδοσιν λάβῃ, ^y φανερόν ὅτι ἢ τελείως ἂν μεταβάλοι ἢ πάνυ
 πολλὴν ἐπίδοσιν λάβοι· ^z αἰεὶ γὰρ εὐκυνητότερος πρὸς ἀρετὴν
 γίνεται· καὶ ἡντινοῦν ἐπίδοσιν ^a εἰληφώς ἐξ ἀρχῆς ἢ, ὥστε
 29 καὶ πλείω εἰκὸς ἐπίδοσιν αὐτὸν λαμβάνειν. Καὶ τοῦτο ^b αἰεὶ
 γινόμενον τελείως εἰς τὴν ἐναντίαν ἔξιν ἀποκαθίστησιν, ^c εἰάν
 περ μὴ χρόνῳ ἐξείργηται. Ἐπὶ δὲ ^d γε τῆς ἔξεως καὶ τῆς
 30 στερήσεως ἀδύνατον εἰς ἄλληλα μεταβολὴν γενέσθαι. Ἀπὸ
 μὲν γὰρ τῆς ἔξεως ^e ἐπὶ τὴν στέρησιν γίνεται μεταβολή,
 ἀπὸ δὲ τῆς στερήσεως ἐπὶ τὴν ἔξιν ἀδύνατον. Οὔτε γὰρ
^f τυφλὸς γενόμενός τις πάλιν ^g ἀνέβλεψεν, οὔτε φαλακρὸς
 ὢν πάλιν κομήτης ἐγένετο, οὔτε νωδὸς ὢν ὁδόντας ἔφυσεν.
 31 Ὅσα δὲ ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἀντίκειται, φανερόν
 ὅτι κατ' οὐδένα τῶν εἰρημένων ^h τρόπων ἀντίκειται· ἐπὶ ἰ γὰρ
 μόνων τούτων ἀναγκαῖον αἰεὶ τὸ μὲν ἀληθὲς τὸ δὲ ψεῦδος
 32 αὐτῶν εἶναι. Οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν ἐναντίων ἀναγκαῖον αἰεὶ
^k θάτερον ἀληθὲς εἶναι θάτερον δὲ ψεῦδος, οὔτε ἐπὶ τῶν
 33 πρὸς τι, οὔτε ἐπὶ τῆς ἔξεως καὶ ^l τῆς στερήσεως. Οἷον ἢ
 ὑγίεια καὶ ἢ νόσος ἐναντία, καὶ οὐδέτερόν γε ^m οὔτε ἀληθὲς
 αὔτε ψεῦδός ἐστιν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ
 ἥμισυ ὡς τὰ πρὸς τι ἀντίκειται, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν οὐδέ-
 34 τερον αὔτε ἀληθὲς αὔτε ψεῦδος. Οὐδὲ γε τὰ κατὰ στέρησιν

^q ὑπάρχει corr. in ei B.

ὑπάρχειν C.

^u τοι C.

ἐστιν ὅτι C.

^z αἰεὶ B.

^c ἂν C.

^d γε om. A.

γενόμενος C.

^g ἀνέβλεψεν εἰ μήτι γε θεία δύναμις A, ἀνέβλεψεν εἰ μή

τινι θείᾳ δυνάμει C, qui rc. supra ἐξηγητοῦ.

^k θάτερον μὲν ἀληθὲς C.

αὔτε om. C.

^r τὸ om. B.C.

^s θερμὸν B.

^t εἶναι]

^x εἰάν δέ] αἴτε γὰρ rc. A.

^y φανερόν

^a ἐξ ἀρχῆς εἰληφώς C.

^b αἰεὶ om. C.

^e γίνεται ἐπὶ στέρησιν C.

^f τις τυφλὸς

^h τρόπον A.

ⁱ μόνων

^l alterum τῆς om. C.

^m prius

καὶ ἔξιν, οἷον ^η ὁψις καὶ ἡ τυφλότης. Ὅλως δὲ τῶν κατὰ
 μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων οὐδὲν οὔτε ἀληθὲς οὔτε ψευ-
 δός ἐστιν· πάντα δὲ τὰ εἰρημένα ἀνευ συμπλοκῆς λέγεται.
 Οὐ μὴν ἀλλὰ μάλιστα ἂν δόξειε τὸ ^ο τοιοῦτο συμβαίνειν ἐπὶ 35
 τῶν κατὰ συμπλοκὴν ἐναντίων λεγομένων· τὸ γὰρ ὑγιαίνειν
 Ῥ Σωκράτην τῷ νοσεῖν Σωκράτην ἐναντίον ἐστίν. Ἄλλ' οὐδ'
 ἐπὶ τούτων ἀναγκαῖον αἰεὶ θάτερον μὲν ^α ἀληθὲς θάτερον δὲ
 ψεῦδος εἶναι. Ὀντος μὲν γὰρ Σωκράτους ἔσται τὸ μὲν ἀλη- 36
 θὲς τὸ δὲ ψεῦδος, μὴ ὄντος δὲ ἀμφότερα ψευδῆ· οὔτε γὰρ
 τὸ νοσεῖν Σωκράτην οὔτε τὸ ὑγιαίνειν ἐστίν ἀληθὲς αὐτοῦ μὴ
 ὄντος ὅλως τοῦ Σωκράτους. Ἐπὶ δὲ τῆς στερήσεως καὶ τῆς 37
 ἔξεως μὴ ὄντος ^ι τε ὅλως οὐδέτερον ἀληθές, ὄντος ^ς τε οὐκ
 αἰεὶ θάτερον ἀληθές ^ι θάτερον δὲ ψεῦδος· τὸ γὰρ ὁψιν ἔχειν
 Σωκράτην τῷ τυφλὸν εἶναι Σωκράτην ἀντίκειται ὡς στέρησις
 καὶ ἔξις, καὶ ὄντος ^ν τε οὐκ ἀναγκαῖον θάτερον ἀληθὲς εἶναι ἢ
 ψεῦδος (ὅτε γὰρ μήπω πέφυκεν ἔχειν, ἀμφότερα ψευδῆ), μὴ
 ὄντος τε ὅλως τοῦ Σωκράτους, καὶ οὕτω ψευδῆ ἀμφότερα,
 καὶ τὸ ^ω ὁψιν ἔχειν καὶ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι. Ἐπὶ δέ γε 38
 τῆς καταφάσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως αἰεὶ, εἴαν τε ἢ εἴαν τε μὴ
 ἦ, τὸ ἕτερον ἔσται ψεῦδος καὶ τὸ ἕτερον ἀληθές. Τὸ γὰρ 39
 νοσεῖν Σωκράτην καὶ τὸ μὴ νοσεῖν ^χ Σωκράτην, ὄντος τε
 αὐτοῦ φανερόν ὅτι τὸ ἕτερον αὐτῶν ἀληθές ^ς ἢ ψεῦδος, καὶ
 μὴ ὄντος ὁμοίως· τὸ μὲν γὰρ νοσεῖν μὴ ὄντος ψεῦδος, τὸ δὲ
 μὴ νοσεῖν ἀληθές. Ὡστε ἐπὶ μόνων τούτων ἴδιον ἂν εἴη τὸ 40
 αἰεὶ θάτερον αὐτῶν ἀληθές ἢ ψεῦδος εἶναι, ὅσα ὡς κατάφασις
 καὶ ἀπόφασις ἀντίκειται.

^ι Ἐναντίον δὲ ἐστίν ἐξ ἀνάγκης ἀγαθῷ μὲν κακόν· τοῦτο δὲ **Ι Ι**
 δῆλον τῇ καθ' ἕκαστον ἐπαγωγῇ, οἷον ὑγιείᾳ ^ζ νόσος καὶ ^α ἀν-
 δρεία δειλία, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Κακῷ δὲ ὅτε μὲν

^η ἡ τυφλότης καὶ ὁψις C. ^ο τοιοῦτον C. Ῥ σωκράτη B. et hic
 et postea. ^α εἶναι post ἀληθές C. ^ι τε] μὲν B. ^ς τε] δὲ A.B.
^ι θάτερον post αἰεὶ om. B. θάτερον δὲ ψεῦδος om. A. ^ν τε] codices
 γε. ^ω ὁψιν αὐτὸν ἔχειν C. ^χ Σωκράτην om. C. ^ς ἢ B, τὸ δὲ
 ἕτερον C, om. A. ^ζ νόσος καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀδικία καὶ C. ^α ἀνδρία C.

^b ἀγαθὸν ἐναντίον. ὅτε δὲ κακόν· τῇ γὰρ ἐνδεία κακῷ ὄντι ἢ ὑπερβολὴ ἐναντίον κακὸν ^c ὄν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ μεσότης ἐναντία ἐκατέρω, οὕσα ἀγαθόν. Ἐπ' ὀλίγων δ' ἂν τὸ τοιοῦτον ἴδωι τις. ἐπὶ δὲ τῶν πλείστων αἰεὶ τῷ κακῷ τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον ἐστίν.

2 Ἐτι ^d ἐπὶ τῶν ἐναντίων οὐκ ^e ἀναγκαῖον, εἴαν θάτερον ἦ, καὶ τὸ λοιπὸν εἶναι. Ὑγιαίνοντων μὲν γὰρ ἀπάντων ὑγεία μὲν ἔσται, νόσος δὲ οὐ· ὁμοίως δὲ καὶ λευκῶν ὄντων ἀπάντων λευκότης μὲν ἔσται, μελανία δὲ οὐ. Ἐτι εἰ τὸ Σωκράτην ὑγιαίνειν ^f τῷ Σωκράτην νοσεῖν ἐναντίον ἐστί, μὴ ἐνδέχεται δὲ αἷμα ἀμφοτέρα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν. οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο τοῦ ἐτέρου τῶν ἐναντίων ὄντος καὶ τὸ λοιπὸν ^g εἶναι· ὄντος γὰρ τοῦ Σωκράτην ὑγιαίνειν οὐκ ἂν εἴη τὸ νοσεῖν Σωκράτην.

4 Δῆλον δὲ ὅτι καὶ περὶ ^h ταῦτόν ἡ εἶδει ἡ γένει πέφυκε γίνεσθαι τὰ ἐναντία. Νόσος μὲν γὰρ καὶ ὑγεία ἐν σώματι ζῴον ⁱ πέφυκε γίνεσθαι, λευκότης δὲ καὶ μελανία ἀπλῶς ἐν σώματι, δικαιοσύνη δὲ καὶ ἀδικία ἐν ψυχῇ ἀνθρώπου.

5 ^k Ἀνάγκη δὲ πάντα τὰ ἐναντία ἢ ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι ἢ ἐν τοῖς ἐναντίοις γένεσιν, ἢ αὐτὰ γένη εἶναι. Λευκὸν μὲν γὰρ καὶ μέλαν ἐν τῷ αὐτῷ γένει (χρῶμα γὰρ αὐτῶν τὸ γένος), δικαιοσύνη δὲ καὶ ἀδικία ἐν τοῖς ἐναντίοις γένεσιν (τοῦ μὲν γὰρ ἀρετή, τοῦ δὲ κακία τὸ γένος)· ἀγαθὸν δὲ καὶ κακὸν οὐκ ἔστιν ἐν γένει, ἀλλ' αὐτὰ τυγχάνει γένη τινῶν ὄντα.

12 Πρότερον ἐτέρου ἕτερον λέγεται τετραχῶς, πρῶτον μὲν ^l καὶ κυριώτατα ^m κατὰ χρόνον, καθ' ὃ πρεσβύτερον ἕτερον ἐτέρου καὶ παλαιότερον λέγεται· τῷ γὰρ τὸν χρόνον πλείω ⁿ εἶναι καὶ πρεσβύτερον καὶ παλαιότερον λέγεται. Δεύτερον δὲ τὸ μὴ ἀντιστρέφον ^o ἐπὶ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθήσιν, οἷον τὸ ἐν τῶν ⁿ δύο πρότερον· δυοῖν μὲν γὰρ ^o ὄντων ἀκολουθεῖ οὕτως τὸ εἶναι, ἐνὸς δὲ ὄντος οὐκ ἀναγκαῖον δύο εἶναι, ὥστε

^b ἐναντίον ἀγαθόν C. ^c ὄν om. C. ^d ἐπὶ om. C. ^e ἀναγκαῖον ἐστίν εἴαν C. ^f τὸ A. ^g εἶναι] ὑπάρχειν C. ^h τὸ αὐτὸ C.
ⁱ πέφυκε γίνεσθαι om. B.C. ^k ἀναγκαῖον δὲ ἅπαντα C. ^l καὶ om. A.
^m κατὰ] κατὰ τὸν B.C. ⁿ δυεῖν A.B. ^o ὄντων C.

οὐκ ἀντιστρέφει ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ ἀκολουθήσις τοῦ εἶναι τὸ λοιπόν. Πρώτερον δὲ δοκεῖ τὸ τοιοῦτον εἶναι, ἀφ' οὗ μὴ ἀντιστρέφει ἢ τοῦ εἶναι ἀκολουθήσις.

Τρίτον δὲ κατὰ ὅτινα τάξιν ἡ τὸ πρότερον λέγεται, καθά-³ περ ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν λόγων. Ἐν τε γὰρ ταῖς ἀποδεικτικαῖς ἐπιστήμαις ὑπάρχει τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον τῇ τάξει (τὰ γὰρ στοιχεῖα πρότερα τῶν διαγραμμαμάτων τῇ τάξει, καὶ ἐπὶ τῆς γραμματικῆς τὰ στοιχεῖα πρότερα τῶν συλλαβῶν), ἐπὶ τε τῶν λόγων ὁμοίως· τὸ γὰρ προοίμιον τῆς διηγήσεως πρότερον τῇ τάξει ἐστίν.

Ἔτι παρὰ τὰ εἰρημένα τὸ βέλτιον καὶ τὸ τιμιώτερον⁴ πρότερον εἶναι τῇ φύσει δοκεῖ. Εἰώθασι δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τοὺς ἐντιμοτέρους καὶ μᾶλλον ἀγαπωμένους ὑπ' αὐτῶν προτέρους φάσκειν ἢ παρ' αὐτοῖς εἶναι. Ἔστι μὲν δὴ καὶ σχεδὸν ἀλλοτριώτατος τῶν τρόπων οὗτος.

Οἱ μὲν οὖν λεγόμενοι τρόποι τοῦ προτέρου σχεδὸν τοσοῦ-⁵ τοί εἰσιν. Δόξειε δ' ἂν παρὰ τοὺς εἰρημένους καὶ ἕτερος εἶναι προτέρου τρόπος· τῶν γὰρ ἀντιστρεφόντων κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθήσιν τὸ αἴτιον ὅπως οὖν θατέρω τοῦ εἶναι πρότερον εἰκότως τῇ φύσει λέγοιτ' ἂν. Ὅτι δ' ἔστι τινὰ⁶ τοιαῦτα, δῆλον· τὸ γὰρ εἶναι ἄνθρωπον ἀντιστρέφει κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθήσιν πρὸς τὸν ἀληθῆ περὶ αὐτοῦ λόγον. Εἰ γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος, ἀληθὴς ὁ λόγος ᾧ λέγομεν ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος. Καὶ ἀντιστρέφει γε· εἰ γὰρ ἀληθὴς ὁ λόγος ᾧ λέγομεν ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος, ἔστιν ἄνθρωπος. Ἔστι ἔτι ὁ μὲν ἂν ἀληθὴς λόγος οὐδαμῶς αἴτιος τοῦ εἶναι⁷ τὸ πρᾶγμα, τὸ μέντοι πρᾶγμα φαίνεται πως αἴτιον τοῦ εἶναι ἀληθῆ τὸν λόγον· τῷ γὰρ εἶναι τὸ πρᾶγμα ἢ μὴ ἀληθὴς ὁ λόγος ἢ ψευδὴς λέγεται. Ὡστε κατὰ πέντε τρό-
πους πρότερον ἕτερον ἐτέρου λέγεται.

Ἀμα δὲ λέγεται ἀπλῶς μὲν καὶ κυριώτατα, ὧν ἡ γένεσις¹³ ἐστίν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ· οὐδέτερον γὰρ πρότερον οὐδὲ ὕστε-

ἢ τινα] τὴν pr. A. ἡ τὸ om. B.C. ἢ παρ' αὐτοῖς εἶναι om. C.
^s ἂν τις παρὰ C. ^t εἶναι τοῦ προτέρου C. ^v ἀληθὴς om. C.

- ρόν ἐστὶν αὐτῶν. ^v Ἀμα δὲ κατὰ τὸν χρόνον ταῦτα λέγεται.
- ² Φύσει δὲ ἅμα, ὅσα ἀντιστρέφει μὲν κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν, μηδαμῶς δὲ αἴτιον θάτερον θατέρῳ τοῦ εἶναι ἐστίν, οἷον ἐπὶ τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ ^w ἡμίσεος· ἀντιστρέφει ^x μὲν γὰρ ταῦτα (^y διπλασίου γὰρ ὄντος ἐστὶν ἡμισυ καὶ ^z ἡμίσεος ὄντος διπλάσιόν ἐστιν), οὐδέτερον δὲ οὐδετέρῳ αἴτιον τοῦ εἶναι ἐστίν.
- ³ Καὶ τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ γένους ἀντιδιηρημένα ἀλλήλοις ἅμα τῇ φύσει λέγεται. ^a Ἀντιδιηρησθαι δὲ λέγεται ἀλλήλοις τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν, οἷον τὸ πτηνὸν τῷ πεζῷ καὶ τῷ ἐνύδρῳ· ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις ^b ἀντιδιήρηται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ^c γένους· τὸ γὰρ ζῶον διαιρεῖται εἰς ταῦτα, εἰς τε τὸ πτηνὸν καὶ τὸ πεζὸν καὶ τὸ ἐνύδρον, καὶ οὐδέν γε τούτων πρότερον ἢ ὕστερόν ἐστιν, ἀλλ' ἅμα τῇ φύσει τὰ τοιαῦτα δοκεῖ εἶναι. Διαιρεθεὶς δ' ἂν καὶ ἕκαστον ^d τῶν τοιούτων εἰς εἶδη πάλιν, οἷον τὸ πεζὸν καὶ τὸ ^e πτηνὸν καὶ τὸ ἐνύδρον.
- ⁴ Ἔσται οὖν κακεῖνα ἅμα τῇ φύσει, ὅσα ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους κατὰ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν ἐστίν. Τὰ δὲ γένη ^f τῶν εἰδῶν αἰεὶ πρότερα· οὐ γὰρ ἀντιστρέφει κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθησιν, οἷον ἐνύδρου μὲν ὄντος ἔστι ζῶον, ζῶον δὲ ὄντος οὐκ ἀνάγκη ἐνύδρον εἶναι.
- ⁵ Ἀμα οὖν τῇ φύσει λέγεται, ὅσα ἀντιστρέφει μὲν κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθησιν, μηδαμῶς δὲ αἴτιον τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ τοῦ εἶναι ἐστίν, καὶ τὰ ἐκ τοῦ ^g αὐτοῦ γένους ἀντιδιηρημένα ἀλλήλοις· ἀπλῶς δὲ ^h ἅμα, ὧν ἡ γένεσις ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ.
- ¹⁴ Κινήσεως δὲ ἔστιν εἶδη ἕξ, γένεσις, φθορά, αὔξεις, μείωσις, ἀλλοίωσις, ἢ κατὰ τόπον μεταβολή.
- ² Αἱ μὲν οὖν ἄλλαι κινήσεις φανερόν ὅτι ἕτεραι ἀλλήλων εἰσίν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ γένεσις φθορά οὐδέ ^k γε ἡ αὔξεις
- ^w ἡμίσεως pr. A.B. ^x μὲν om. A.C. ^y διπλασίου μὲν γὰρ A.B.C.
^z ἡμίσεως pr. B. ^a ἀντιδιαίρεσθαι C. ^b ἀντιδιαίρεται C. ^c γένους ὄντα τὰ B.C. ^d τῶν τοιούτων] τούτων C. ^e πτηνὸν καὶ τὸ πεζὸν B.
^f αἰεὶ τῶν εἰδῶν C. ^g αὐτοῦ δὲ γένους C. ^h ἅμα λέγεται ὧν C. ⁱ ἢ] καὶ ἡ C. ^k γε om. B.

μείωσις οὐδὲ ἢ κατὰ τόπον ¹ μεταβολή, ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ ἄλλαι· ἐπὶ δὲ τῆς ἀλλοιώσεως ἔχει τινὰ ἀπορίαν, μή ποτε ἀναγκαῖον ἢ τὸ ἀλλοιούμενον κατὰ τινὰ τῶν λοιπῶν κινήσεων ἀλλοιουῖσθαι. Τοῦτο δὲ οὐκ ἀληθές ἐστι· σχεδὸν γὰρ κατὰ 3 πάντα τὰ πάθη ἢ τὰ πλείστα ἀλλοιουῖσθαι συμβέβηκεν ἡμῖν ^m οὐδεμιᾶς τῶν ἄλλων κινήσεων ⁿ κοινωνοῦσιν· οὔτε γὰρ αὔξεσθαι ἀναγκαῖον τὸ κατὰ πάθος κινούμενον οὔτε μειοῦσθαι, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὥσθ' ἑτέρα ἂν εἴη παρὰ τὰς ἄλλας κινήσεις ἢ ἀλλοιώσεις· εἰ γὰρ ἦν ἡ αὐτή, ἔδει ^o τὸ ἀλλοιούμενον εὐθὺς καὶ αὔξεσθαι ἢ μειοῦσθαι ἢ τινὰ τῶν ἄλλων ἀκολουθεῖν κινήσεων· ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη. Ὡσαύτως δὲ 4 καὶ τὸ αὐξανόμενον ἢ τινὰ ἄλλην κίνησιν κινούμενον ἀλλοιουῖσθαι ἔδει· ἀλλ' ἔστι τινὰ αὐξανόμενα ἃ οὐκ ^p ἀλλοιοῦνται, οἷον τὸ τετράγωνον γνώμονος περιτεθέντος ἠϋξῆται μὲν, ἀλλοιότερον δὲ οὐδὲν γεγένηται· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Ὡσθ' ἑτεραι ἂν εἴησαν αἱ κινήσεις ἀλλήλων.

^v Ἔστι δὲ ἀπλῶς μὲν ^q κινήσει ἡρεμία ^r ἐναντία, ταῖς δὲ καθ' 5 ἕκαστα αἱ καθ' ἕκαστα, γενέσκει μὲν φθορά, αὐξήσει δὲ μείωσις, τῇ δὲ κατὰ τόπον μεταβολῇ ἢ κατὰ τόπον ἡρεμία. Μάλιστα δ' ἔοικεν ἀντικεῖσθαι ^s ἢ πρὸς τὸν ἐναντίον τόπον μεταβολή, οἷον τῇ κάτωθεν ἢ ἄνω, τῇ δὲ ἄνωθεν ἢ κάτω. Τῇ δὲ λοιπῇ τῶν ἀποδοθειςῶν κινήσεων οὐ ῥάδιον ἀποδοῦναι 6 τί ποτέ ἐστιν ἐναντίον, ἔοικε δὲ ^t οὐδὲν εἶναι αὐτῇ ἐναντίον, εἰ μή τις καὶ ἐπὶ ταύτης τὴν κατὰ τὸ ποιὸν ἡρεμίαν ἀντιτιθείη ἢ τὴν εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ ποιοῦ μεταβολήν, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τόπον μεταβολῆς τὴν κατὰ τόπον ἡρεμίαν ἢ τὴν εἰς τὸν ἐναντίον τόπον μεταβολήν· ἔστι γὰρ ἢ ἀλλοιώσεις μεταβολή κατὰ τὸ ποιόν. Ὡστε ^v ἀντικεῖσεται τῇ κατὰ τὸ 7 ποιὸν κινήσει ἢ κατὰ τὸ ποιὸν ἡρεμία ἢ ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ

¹ post μεταβολή vetus interpres ἀλλοιώσεις.

^m οὐδεμιᾶ pr. C.

ⁿ κοινωνούσης fortasse A.

^o τὸν C.

^p ἀλλοιοῦνται C.

^q κινήσεις

A.B.C.

^r ἐναντίον B.

^s ἢ] καὶ ἡ A.B.

^t οὐδὲ εἶναι τι αὐτῇ C.

^v ἀντίκειται A.C.

ποιου μεταβολή. οἶον τὸ λευκὸν γίνεσθαι τῷ μέλαν γίνεσθαι· ἀλλοιοῦται γὰρ εἰς τὰ ἐναντία τοῦ ποιου μεταβολῆς γινομένης.

15 Τὸ δὲ ἔχειν κατὰ πλείονας τρόπους λέγεται. "Η γὰρ ὡς ἔξιν καὶ διάθεσιν ἢ ἄλλην τινὰ ποιότητα· λεγόμεθα γὰρ καὶ ἐπιστήμην τινὰ ἔχειν καὶ ἀρετήν. "Η ὡς ποσόν, οἶον ὃ τυγχάνει τις ἔχων μέγεθος· λέγεται γὰρ τρίπηχυν μέγεθος ἔχειν ἢ τετράπηχυν. "Η ὡς τὰ περὶ τὸ σῶμα, οἶον ἱμάτιον ἢ χιτῶνα. "Η ὡς ἐν μορίῳ, οἶον ἐν χειρὶ δακτύλιον. "Η ὡς μέρος, οἶον χεῖρα ἢ πόδα. "Η ὡς ἐν ἀγγείῳ, οἶον ὁ μέδιμνος τοὺς πυροὺς ἢ τὸ κεράμιον τὸν οἶνον· οἶνον γὰρ ἔχειν τὸ κεράμιον λέγεται, καὶ ὁ μέδιμνος πυρούς· ταῦτ' οὖν πάντα ἔχειν λέγεται ὡς ἐν ἀγγείῳ. "Η ὡς κτῆμα· ἔχειν γὰρ οἰκίαν ^w ἢ ἀγρὸν λεγόμεθα.

3 Λεγόμεθα δὲ καὶ γυναῖκα ἔχειν καὶ ^x ἢ γυνὴ ἄνδρα· ἔοικε δὲ ἀλλοτριώτατος ὁ νῦν ῥηθεὶς τρόπος τοῦ ἔχειν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο τῷ ^y ἔχειν γυναῖκα σημαίνομεν ἢ ὅτι συνοικεῖ.

4 "Ισως δ' αὖ καὶ ἄλλοι τινὲς ^z φανείησαν τοῦ ἔχειν τρόποι· οἱ δὲ εἰωθότες λέγεσθαι σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται.

^w ἢ] καὶ C. ^x ἢ om. C. ^y ἔχειν codices. ^z φανείην corr. C.

ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

ΠΡΩΤΟΝ δεῖ θέσθαι τί ὄνομα καὶ τί ῥήμα, ἔπειτα τί ἐστὶν ἀπόφασις καὶ κατάφασις καὶ ἀπόφανσις καὶ λόγος.

Ἔστι μὲν οὖν τὰ ἐν τῇ φωνῇ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων ² σύμβολα, καὶ τὰ γραφόμενα τῶν ἐν τῇ φωνῇ. Καὶ ὥσπερ οὐδὲ γράμματα πᾶσι τὰ αὐτά, ^a οὐδὲ φωναὶ αἱ αὐταί· ὦν μέντοι ^b ταῦτα σημεῖα πρώτως, ταῦτα πᾶσι παθήματα τῆς ψυχῆς, καὶ ὦν ταῦτα ὁμοιώματα, πράγματα ἤδη ταῦτά. Περὶ μὲν οὖν τούτων εἴρηται ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς· ἄλλης γὰρ ³ πραγματείας. Ἔστι δ', ὥσπερ ἐν τῇ ψυχῇ ὅτε μὲν νόημα ἄνευ τοῦ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι, ὅτε δὲ ἤδη ᾧ ἀνάγκη τούτων ὑπάρχειν θάτερον, οὕτω καὶ ἐν τῇ φωνῇ· περὶ γὰρ σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν ἐστὶ τὸ ^c ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθές. Τὰ μὲν οὖν ⁴ ὀνόματα αὐτὰ καὶ τὰ ῥήματα ἔοικε τῷ ἄνευ συνθέσεως καὶ διαίρεσεως νοήματι, οἷον τὸ ἄνθρωπος ἢ τὸ λευκόν, ὅταν μὴ προστεθῇ τι· οὔτε γὰρ ψεῦδος οὔτε ἀληθές πω. Σημεῖον δ' ἐστὶ τοῦδε· καὶ γὰρ ὁ τραγέλαφος σημαίνει μὲν τι, οὕπω δὲ ἀληθές ἢ ψεῦδος, εἰ μὴ τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι προστεθῇ, ἢ ἀπλῶς ἢ κατὰ χρόνον.

Ὀνομα μὲν οὖν ἐστὶ φωνῇ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην ἄνευ ² χρόνου, ἧς ^d μηδὲν μέρος ἐστὶ σημαντικὸν κεχωρισμένον· ἐν γὰρ τῷ Κάλλιππος τὸ ἵππος οὐδὲν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ σημαίνει, ὥσπερ ἐν τῷ λόγῳ ^e τῷ καλὸς ἵππος. Οὐ μὴν οὐδ' ὥσπερ ² ἐν τοῖς ἀπλοῖς ὀνόμασιν, οὕτως ἔχει καὶ ἐν τοῖς συμπεπλεγμένοις· ἐν ἐκείνοις μὲν γὰρ τὸ μέρος ^f οὐδαμῶς σημαντικόν, ἐν δὲ τούτοις βούλεται μὲν, ἀλλ' οὐδενὸς κεχωρισμένον, οἷον ἐν

^a οὐδέ] οὕτως οὐδέ C. ^b σημεῖα ταῦτα C. ^c ψεῦδος τε καὶ B.C.
^d μηδέν C. ^e τὸ pr. C. ^f οὐδαμῶς ἐστὶ σημαντικόν C.

τῷ ἐπακτροκέλης τὸ κέλῃς οὐδὲν ἑ σημαίνει καθ' ἑαυτό. Τὸ δὲ κατὰ συνθήκην. ὅτι φύσει τῶν ὀνομάτων οὐδὲν ἐστίν. ἀλλ' ὅταν γείνηται σύμβολον, ἐπεὶ δηλοῦσί γέ τι καὶ οἱ ἀγράμματοι ψόφοι, οἷον θηρίων, ὧν οὐδὲν ἐστίν ὄνομα.

- 3 Τὸ δ' οὐκ ἄνθρωπος οὐκ ὄνομα. Οὐ μὴν οὐδὲ ^h κεῖται ὄνομα ὅ τι δεῖ καλεῖν αὐτό· οὔτε γὰρ λόγος οὔτε ἀπόφασίς ἐστίν. Ἀλλ' ἔστω ὄνομα ἀόριστον, ⁱ ὅτι ὁμοίως ἐφ' ὅπου οὐν ὑπάρχει καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. Τὸ δὲ Φίλωνος ἢ Φίλωνι καὶ ^k ὅσα τοιαῦτα, οὐκ ὀνόματα ἀλλὰ ^l πτώσεις ὀνόματος.
- 4 Λόγος δὲ ἐστίν αὐτοῦ τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτά· ὅτι δὲ μετὰ τοῦ ἐστίν ἢ ἦν ἢ ἔσται οὐκ ἀληθεύει ἢ ψεύδεται, τὸ δὲ ὄνομα αἰεὶ οἷον Φίλωνός ^m ἐστίν ἢ οὐκ ἐστίν· οὐδὲν γὰρ πω οὔτε ἀληθεύει οὔτε ψεύδεται.

- 3 Ῥῆμα δὲ ἐστὶ τὸ προσσημαῖνον χρόνον, οὗ μέρος οὐδὲν σημαίνει χωρὶς, καὶ ἐστίν αἰεὶ τῶν καθ' ἑτέρου λεγομένων σημείον. Λέγω δ' ὅτι προσσημαίνει χρόνον, οἷον ὑγίαμα μὲν ὄνομα, τὸ δὲ ὑγιάμει ρῆμα· προσσημαίνει γὰρ τὸ νῦν ὑπάρχειν. Καὶ ⁿ αἰεὶ τῶν καθ' ἑτέρου λεγομένων σημείον ἐστίν, οἷον τῶν καθ' ὑποκειμένου ἢ ἐν ^o ὑποκειμένῳ.

- 2 Τὸ δὲ οὐχ ὑγιάμει καὶ τὸ οὐ κάμνει οὐ ρῆμα λέγω· προσσημαίνει μὲν γὰρ χρόνον καὶ αἰεὶ κατὰ τινος ὑπάρχει, τῇ δὲ διαφορᾷ ὄνομα οὐ κεῖται· ἀλλ' ἔστω ἀόριστον ρῆμα, ὅτι ³ ὁμοίως ἐφ' ὅπου οὐν ὑπάρχει, καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. Ὅμοιως δὲ Ρ καὶ τὸ ὑγιάμει ἢ τὸ ὑγιάμει οὐ ρῆμα, ἀλλὰ πτώσις ρήματος· διαφέρει δὲ τοῦ ρήματος, ὅτι τὸ μὲν τὸν παρόντα προσσημαίνει χρόνον, τὰ δὲ τὸ περίξ.

- 4 Αὐτὰ μὲν οὖν καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα τὰ ρήματα ὀνόματά ἐστι καὶ σημαίνει τι (ἴσθησι γὰρ ὁ λέγων τὴν ^q διάνοιαν, καὶ ὁ ἀκούσας ἠρέμησεν). ἀλλ' εἰ ἐστίν ἢ μή, οὕτω σημαίνει οὐδὲ ^r γὰρ τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι σημείον ἐστὶ τοῦ πράγματος,

ἑ σημαίνει καθ' ἑαυτό om. B.C. ^h κεῖται γε ὄνομα C. ⁱ ὅτι— μὴ ὄντος om. A.B. ^k ὅσα ἄλλα τοιαῦτα C. ^l πτώσις A. ^m ἐστίν ἔστιν ἢ A. ⁿ ἐστίν ante αἰεὶ C. ^o ὑποκειμένῳ] ὑποκειμένῳ ὄντων C. Ρ καὶ τὸ ὑγιάμει καὶ τὸ ὑγιάμει C. ^q τὴν διάνοιαν ὁ λέγων C. ^r γὰρ om. C.

οὐδ' εἰν τὸ ὄν εἶπης αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ψιλόν. Αὐτὸ μὲν γὰρ οὐδέν ἐστι, προσσημαίνει δὲ σύνθεσίν τινα, ἣν ἄνευ τῶν συγκειμένων οὐκ ἔστι νοῆσαι.

Λόγος δὲ ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ ^s κατὰ συνθήκην, ἥς τῶν 4 μερῶν τι σημαντικόν ἐστὶ κεχωρισμένον, ὡς φάσις, ἀλλ' οὐχ ὡς κατάφασις ^t ἢ ἀπόφασις. Λέγω δέ, οἷον ἄνθρωπος σημαίνει ^v μὲν τι, ἀλλ' οὐχ ὅτι ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν· ἀλλ' ἔσται κατάφασις ἢ ἀπόφασις, εἴαν τι προστεθῇ. ¹ Ἀλλ' ^w οὐχὶ τοῦ ² ἀνθρώπου συλλαβὴ μία. Οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ μῦθ τὸ ὅς σημαντικόν, ἀλλὰ φωνὴ ἐστὶ νῦν μόνον. ¹ Ἐν δὲ τοῖς διπλοῖς σημαίνει μὲν, ἀλλ' οὐ καθ' ^x αὐτό, ^y ὡς προείρηται.

¹ Ἐστὶ δὲ λόγος ἅπας μὲν σημαντικός, οὐχ ὡς ὄργανον δέ, ³ ἀλλ' ὡς ^z προείρηται, κατὰ συνθήκην. ¹ Αποφαντικός δὲ οὐ πᾶς, ἀλλ' ἐν ᾧ τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ὑπάρχει. Οὐκ ἐν ⁴ ἅπασιν δὲ ὑπάρχει, οἷον ἡ εὐχὴ λόγος μὲν, ἀλλ' οὔτε ἀληθὴς οὔτε ψευδής. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀφείσθωσαν· ῥητορικῆς γὰρ ἢ ποιητικῆς οἰκειότερα ἢ σκέψις· ὁ δὲ ἀποφαντικός τῆς νῦν θεωρίας.

¹ Ἐστὶ δὲ εἰς πρῶτος λόγος ἀποφαντικός κατάφασις, εἴτα ⁵ ἀπόφασις· οἱ δ' ἄλλοι πάντες συνδέσμῳ εἰς. ¹ Ἀνάγκη δὲ πάντα λόγον ἀποφαντικὸν ἐκ ῥήματος εἶναι ἢ πτώσεως ῥήματος· καὶ γὰρ ὁ τοῦ ἀνθρώπου λόγος, εἴαν μὴ τὸ ἔστιν ἢ ἦν ἢ ἔσται ἢ τι ^a τοιοῦτον προστεθῇ, οὕτω λόγος ἀποφαντικός. Διότι ^b δὴ ἔν τί ἐστὶν ἀλλ' οὐ πολλὰ τὸ ζῶον πεζόν ² δίπουν· οὐ γὰρ δὴ τῷ σύνεγγυς εἰρησθαι εἰς ἔσται. ¹ Ἐστὶ δὲ ἄλλης πραγματείας τοῦτο εἰπεῖν. ¹ Ἐστὶ δὲ εἰς λόγος ἀποφαντικός ἢ ὁ ἐν δηλῶν ἢ ὁ συνδέσμῳ εἰς, πολλοὶ δὲ οἱ πολλὰ καὶ μὴ ἐν ἢ ^c οἱ ἀσύνδετοι. Τὸ μὲν οὖν ὄνομα ^d ἢ ³ ῥῆμα φάσις ἔστω μόνον, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν οὕτω δηλοῦντά τι τῇ φωνῇ ὥστε ἀποφαίνεσθαι, ἢ ἐρωτῶντός τινος,

^s κατὰ συνθήκην om. B.C. ^t ἢ ἀπόφασις om. B.C. ^v μὲν om. A.B. ^w οὐχ ἢ corr. A. ^x ἑαυτό C. ^y ὥσπερ εἴρηται C.
^z ὥσπερ εἴρηται B.C. ^a τοιοῦτο B. ^b δὲ C. et fortasse B. ^c οἱ om. C. ^d ἢ τὸ ῥῆμα C.

4 ἢ μή. ἀλλ' αὐτὸν προαιρούμενον. Τούτων δὲ ἡ μὲν ἀπλῆ
 ἐστὶν ^ε ἀπόφανσις, οἷον τί κατὰ τινος ἢ τί ἀπό τινος, ἡ δὲ
 5 ἐκ τούτων συγκειμένη οἷον λόγος τις ἤδη σύνθετος. Ὑποτί-
 δεῖ ^ε ἢ ἀπλῆ ^ε ἀπόφανσις φωνῇ σημαντικῇ περὶ τοῦ ὑπάρχειν
 τι ἢ μὴ ὑπάρχειν, ὡς οἱ χρόνοι διήρηνται.

6 Κατάφασις δὲ ἐστὶν ἀπόφανσις τινος κατὰ τινος. Ἀπό-
 2 φασις δὲ ^ε ἐστὶν ἀπόφανσις τινος ἀπό τινος. Ὑποτί-
 καὶ τὸ ὑπάρχον ἀποφαίνεσθαι ὡς μὴ ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ
 ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ
 ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον, καὶ περὶ τοὺς ἐκτὸς δὲ τοῦ νῦν
 3 χρόνους ὡσαύτως. ἅπαν ἂν ἐνδέχοιτο καὶ ὁ κατέφησέ τις
 ἀποφῆσαι καὶ ὁ ἀπέφησέ ^ε τις καταφῆσαι. Ὡστε δῆλον
 ὅτι πάσῃ καταφάσει ἐστὶν ἀπόφασις ἀντικειμένη καὶ πάσῃ
 ἀποφάσει κατάφασις. Καὶ ἔστω ἀντίφασις τοῦτο, κατὰ-
 4 φασις καὶ ἀπόφασις αἱ ἀντικείμεναι. Λέγω δὲ ἀντικεῖσθαι
 τὴν τοῦ αὐτοῦ ^ε κατὰ τοῦ αὐτοῦ, μὴ ὁμωνύμως δέ, καὶ ὅσα
 ἄλλα τῶν τοιούτων προσδιορίζομεθα ^ε πρὸς τὰς σοφιστικὰς
 ἐνοχλήσεις.

7 Ὑποτί-
 2 καὶ τὸ ὑπάρχον ἀποφαίνεσθαι ὡς μὴ ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ
 ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ
 ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον, καὶ περὶ τοὺς ἐκτὸς δὲ τοῦ νῦν
 3 χρόνους ὡσαύτως. ἅπαν ἂν ἐνδέχοιτο καὶ ὁ κατέφησέ τις
 ἀποφῆσαι καὶ ὁ ἀπέφησέ ^ε τις καταφῆσαι. Ὡστε δῆλον
 ὅτι πάσῃ καταφάσει ἐστὶν ἀπόφασις ἀντικειμένη καὶ πάσῃ
 ἀποφάσει κατάφασις. Καὶ ἔστω ἀντίφασις τοῦτο, κατὰ-
 4 φασις καὶ ἀπόφασις αἱ ἀντικείμεναι. Λέγω δὲ ἀντικεῖσθαι
 τὴν τοῦ αὐτοῦ ^ε κατὰ τοῦ αὐτοῦ, μὴ ὁμωνύμως δέ, καὶ ὅσα
 ἄλλα τῶν τοιούτων προσδιορίζομεθα ^ε πρὸς τὰς σοφιστικὰς
 ἐνοχλήσεις.

^ε ἀπόφασις C. ^ε ἢ] ἡ μὲν B. ^ε ἀπόφασις C. ^ε ἐστὶν om. C.
^ε χρόνου B.C. ^ε τις alterum om. B.C. ^ε κατὰ τὰ τοῦ C. ^ε πρὸς
 om. pr. C. ^ε τι om. pr. C. ^ε αἱ om. B.C. ^ε ἀπόφανσιν B.C.

λου γὰρ ὄντος τοῦ ἄνθρωπος οὐχ ὡς καθόλου κέχρηται τῇ ἀποφάνσει· τὸ γὰρ πᾶς οὐ τὸ καθόλου σημαίνει ἀλλ' ὅτι καθόλου. Ἐπὶ δὲ τοῦ κατηγορουμένου καθόλου κατηγορεῖν ⁵ τὸ καθόλου οὐκ ἔστιν ἀληθές· οὐδεμία γὰρ κατάφασις ἂν ἀληθὴς ἔσται, ἐν ᾗ τοῦ κατηγορουμένου καθόλου τὸ καθόλου κατηγορεῖται, οἷον ἔστι πᾶς ἄνθρωπος πᾶν ζῶον. Ἀν- ⁶τικεῖσθαι μὲν οὖν κατάφασιν ἀποφάσει λέγω ἀντιφατικῶς τὴν τὸ καθόλου σημαίνουσαν ^s τῷ αὐτῷ ὅτι οὐ καθόλου, οἷον πᾶς ἄνθρωπος λευκός—οὐ πᾶς ἄνθρωπος λευκός, οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός—^t ἔστι τις ἄνθρωπος λευκός· ἐναντίως δὲ τὴν τοῦ καθόλου κατάφασιν καὶ τὴν τοῦ καθόλου ἀπόφασιν, οἷον ^v πᾶς ἄνθρωπος λευκός—οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός, πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος—οὐδεὶς ἄνθρωπος δίκαιος. Διὸ ταύτας μὲν οὐχ ⁷ οἷόν τε ἅμα ἀληθεῖς εἶναι, τὰς δὲ ἀντικειμένας ^w αὐταῖς ἐνδέχεται ^x ποτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἅμα ἀληθεῖς εἶναι, οἷον οὐ πᾶς ἄνθρωπος λευκός καὶ ἔστι τις ἄνθρωπος λευκός. Ὅσαι μὲν ⁸ οὖν ἀντιφάσεις τῶν καθόλου εἰς καθόλου, ἀνάγκη τὴν ἐτέραν ἀληθὴ εἶναι ἢ ψευδῇ, καὶ ὅσαι ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα, οἷον ἔστι Σωκράτης λευκός—οὐκ ἔστι Σωκράτης λευκός· ὅσαι δὲ ἐπὶ τῶν καθόλου μὲν, μὴ καθόλου δέ, οὐκ αἰεὶ ἢ μὲν ἀληθὴς ἢ δὲ ψευδής. Ἄμα γὰρ ἀληθές ἐστιν εἰπεῖν ὅτι ἔστιν ἄνθρω- ⁹πος λευκός καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός, καὶ ἔστιν ἄνθρωπος καλός καὶ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος καλός. Εἰ γὰρ αἰσχροός, καὶ οὐ καλός· καὶ εἰ γίνεταί τι, καὶ οὐκ ἔστιν. Δόξειε δ' ἂν ἐξαίφνης ἄτοπον εἶναι διὰ τὸ φαίνεσθαι ση- ¹⁰μαίνειν τὸ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός ἅμα καὶ ὅτι οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός· τὸ δὲ οὔτε ταῦτόν σημαίνει οὔθ' ἅμα ἐξ ἀνάγκης.

Φανερόν δὲ ὅτι καὶ μία ἀπόφασις μιᾶς καταφάσεώς ἔστι· ¹¹ τὸ γὰρ αὐτὸ δεῖ ἀποφῆσαι τὴν ἀπόφασιν ὅπερ κατέφησεν ἢ

⁴ τὸ ante prius καθόλου B, ante κατηγορεῖν C.

^r ἀληθὴς om. B.

^s τῷ αὐτῷ ὅτι] τῇ τὸ B.

^t ἔστι om. C.

^v πᾶς ἄ. λ. οὐδ. ἄ. λ.

om. B. C.

^w ταύταις C.

^x ποτε om. B.

^y ἅμα ἀληθεῖς εἶναι]

ἀληθεύειν C, om. B.

^z ἔσται pr C, om. B.

κατάφασις, καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἢ τῶν καθ' ἑκάστῃ τινος ἢ ἀπὸ τῶν καθόλου τινός. ^a ἢ ὡς καθόλου ^b ἢ ὡς μὴ καθόλου.
 12 Λέγω δὲ οἶον ἔστι Σωκράτης λευκός — οὐκ ἔστι Σωκράτης λευκός. Ἐὰν δὲ ἄλλο τι ἢ ἀπ' ἄλλου τὸ ^c αὐτό, οὐχ ἡ ἀντικειμένη ἀλλ' ἔσται ἐκείνης ἐτέρα. Τῇ δὲ πᾶς ἄνθρωπος λευκός ἢ οὐ πᾶς ἄνθρωπος λευκός, τῇ δὲ τις ἄνθρωπος λευκός ἢ οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός· τῇ δὲ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός ἢ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός.

13 Ὅτι μὲν οὖν ^d μιᾷ καταφάσει μία ἀπόφασις ἀντίκειται ἀντιφατικῶς, καὶ τίνες εἰσὶν αὗται, εἴρηται· καὶ ὅτι αἱ ἐναντίαι ἄλλαι, καὶ τίνες εἰσὶν αὗται, εἴρηται· καὶ ὅτι οὐ πᾶσα ἀληθὴς ἢ ψευδὴς ἀντίφασις, καὶ διὰ τί, καὶ πότε ἀληθὴς ἢ ψευδὴς.

8 Μία δὲ ἔστι κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἢ ἐν καθ' ἑνὸς σημαίνουσα, ἢ καθόλου ὄντος καθόλου ἢ μὴ ὁμοίως, οἶον πᾶς ἄνθρωπος λευκός ἔστιν — οὐκ ἔστι πᾶς ἄνθρωπος λευκός, ἔστιν ἄνθρωπος λευκός — οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός, οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός — ἔστι τις ἄνθρωπος λευκός, εἰ τὸ λευκὸν ἐν σημαίνει.

2 Εἰ δὲ ^e δυοῖν ἐν ὄνομα κεῖται, ἐξ ὧν μὴ ἔστιν ἓν, οὐ μία κατάφασις ^f οὐδὲ ἀπόφασις ^g μία, οἶον εἴ τις ^h θεῖτο ὄνομα ἰμάτιον ἵππῳ καὶ ἀνθρώπῳ, τὸ ἔστιν ἰμάτιον λευκόν, αὕτη οὐ μία κατάφασις ⁱ οὐδὲ ἀπόφασις μία. Οὐδὲν γὰρ διαφέρει τοῦτο εἰπεῖν ^k ἢ ἔστιν ἵππος καὶ ἄνθρωπος λευκός. Τοῦτο δὲ οὐδὲν διαφέρει τοῦ εἰπεῖν ἔστιν ἵππος ^l λευκός καὶ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός. Εἰ οὖν αὗται πολλὰ σημαίνουσι καὶ εἰσὶ πολλάι, δῆλον ὅτι καὶ ἡ πρώτη ἦτοι πολλὰ ἢ οὐδὲν σημαίνει· οὐ γὰρ ἔστιν ^m ὅ τις ἄνθρωπος ἵππος. Ὡστε οὐδ' ἐν ταύταις ἀνάγκη τὴν μὲν ἀληθεῖ τὴν δὲ ψευδεῖ εἶναι ἀντίφασιν.

9 Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ὄντων καὶ γενομένων ἀνάγκη τὴν κατά-

^a ἢ ante ὡς καθ. om. corr. B. ^b ἢ ὡς μὴ καθόλου om. C. ^c αὐτὸ μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ οὐχ C. ^d μία κατάφασις μιᾷ ἀποφάσει B.C. ^e δυεῖν B. ^f οὐδὲ ἀπόφασις om. B. ^g μία om. B.C. ^h θεῖτο corr. in εἰ B. ⁱ αὕτη A. ^k ἢ] ἢ ὅτι B.C. ^l λευκός post ἵππος om. C. ^m ὅ om. B.C.

φασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν ἀληθῆ ἢ ψευδῆ εἶναι, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν καθόλου ὡς καθόλου αἰεὶ τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ εἶναι, καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα, ὥσπερ εἴρηται, ἐπὶ δὲ τῶν καθόλου μὴ καθόλου ^η λεχθέντων οὐκ ἀνάγκη· εἴρηται δὲ καὶ περὶ τούτων. ¹ Ἐπὶ δὲ τῶν καθ' ἕκαστα καὶ μελλόντων οὐχ ² ὁμοίως. Εἰ γὰρ πᾶσα κατάφασις ^ο καὶ ἀπόφασις ἀληθὴς ἢ ψευδής, καὶ ἅπαν ἀνάγκη ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, ὥστε εἰ ὁ μὲν φήσει ἔσεσθαι τι ὁ δὲ ^ρ μὴ φήσει τὸ αὐτὸ τοῦτο, δηλονότι ἀνάγκη ἀληθεύειν τὸν ἕτερον αὐτῶν, εἰ πᾶσα κατάφασις ⁹ καὶ ¹ ἀπόφασις ἀληθὴς ἢ ψευδής. ¹¹ Ἀμφω γὰρ οὐχ ὑπάρξει ³ ἅμα ἐπὶ τοῖς τοιούτοις. Εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι λευκὸν ἢ ⁵ ὅτι οὐ λευκὸν ἐστίν, ἀνάγκη εἶναι λευκὸν ἢ οὐ λευκόν, καὶ εἰ ἔστι λευκὸν ἢ οὐ λευκόν, ἀληθὲς ἦν φάναι ἢ ἀποφάναι· καὶ εἰ μὴ ὑπάρχει, ψεύδεται, καὶ εἰ ψεύδεται, οὐχ ὑπάρχει, ὥστε ἀνάγκη ¹ ἢ τὴν κατάφασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν ἀληθῆ εἶναι ἢ ψευδῆ. Οὐδὲν ἄρα οὔτε ἔστιν οὔτε γίνεται οὔτε ἀπὸ τύχης ⁴ οὔθ' ὁπότερ' ἔτυχεν, οὐδὲ ἔσται ἢ οὐκ ἔσται, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἅπαντα καὶ οὐχ ὁπότερ' ἔτυχεν. ¹¹ Ἡ γὰρ ὁ φᾶς ^ν ἀληθεύσει ἢ ὁ ἀποφᾶς. ¹ Ὁμοίως γὰρ ἂν ἐγίνετο ἢ οὐκ ἐγίνετο· τὸ γὰρ ὁπότερ' ἔτυχεν οὐδὲν μᾶλλον οὔτως ἢ μὴ οὔτως ἔχει ἢ ἔξει. ¹¹ Ἐτι εἰ ἔστι λευκὸν νῦν, ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν πρότερον ὅτι ἔσται ⁵ λευκόν, ὥστε αἰεὶ ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν ὅτιοῦν τῶν γενομένων ὅτι ^ω ἔστιν ἢ ἔσται. Εἰ δὲ αἰεὶ ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν ὅτι ἔστιν ἢ ἔσται, οὐχ οἷόν τε τοῦτο μὴ εἶναι οὐδὲ μὴ ἔσεσθαι. ¹¹ Ὁ δὲ μὴ οἷόν τε μὴ γενέσθαι, ἀδύνατον μὴ γενέσθαι· ὃ δὲ ἀδύνατον μὴ γενέσθαι, ἀνάγκη γενέσθαι. ¹¹ Ἀπαντα οὖν τὰ ἐσόμενα ἀναγκαῖον γενέ- ⁶ σθαι. Οὐδὲν ἄρα ὁπότερ' ἔτυχεν οὐδὲ ἀπὸ τύχης ^κ ἔσται· εἰ γὰρ ἀπὸ τύχης, οὐκ ἐξ ἀνάγκης. ¹ Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὥς οὐδέ- ⁷ τερόν γε ἀληθὲς ἐνδέχεται λέγειν, οἷον ὅτι οὔτε ἔσται οὔτε οὐκ ἔσται. Πρῶτον μὲν γὰρ οὔσης τῆς καταφάσεως ψευδοῦς

^η λεχθέντων Α. ^ο καὶ] ἢ Β. C. ^ρ μὴ φήσει Α. ⁹ καὶ] ἢ C, om. B. ¹ ἀπόφασις om. B. ⁵ ὅτι om. A. ¹ prius ἢ om. B. ^ν ἀληθεύει Β. ^ω ἔστιν ἢ om. Α. B. et corr. C. ^κ ἔσται ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἅπαντα· εἰ Α.

ἢ ἀπόφασις οὐκ ἀληθής, καὶ ταύτης ψευδοῦς οὔσης τὴν κατάφασιν συμβαίνει μὴ ἀληθῆ εἶναι. Καὶ πρὸς τούτοις, εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι λευκὸν καὶ μέγα, δεῖ ἄμφω ὑπάρχειν. Εἰ δὲ ὑπάρξει εἰς αὔριον, ὑπάρξει εἰς αὔριον. Εἰ δὲ μήτε ἔσται μήτε μὴ ἔσται ^α αὔριον, οὐκ ἂν εἴη τὸ ὁπότερ' ἔτυχεν, οἷον ναυμαχίαν· δέοι γὰρ ἂν μήτε γενέσθαι ναυμαχίαν αὔριον μήτε μὴ γενέσθαι.

- 8 Τὰ μὲν δὴ συμβαίνοντα ἄτοπα ταῦτα καὶ τοιαῦτα ἕτερα, εἴπερ πάσης καταφύσεως καὶ ἀποφύσεως ἢ ἐπὶ τῶν καθόλου ^β λεγομένων ὡς καθόλου ἢ ἐπὶ τῶν καθ' ^γ ἕκαστον ἀνάγκη τῶν ἀντικειμένων εἶναι τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ, μηδὲν δὲ ὁπότερ' ἔτυχεν εἶναι ἐν τοῖς γιγνομένοις, ἀλλὰ πάντα εἶναι καὶ γίνεσθαι ἐξ ἀνάγκης. Ὡστε οὔτε βουλευέσθαι δέοι ἂν οὔτε πραγματεύεσθαι, ὡς εἰν μὲν τοδί ποιήσωμεν, ^γ ἔσται τοδί, εἰν δὲ μὴ τοδί, οὐκ ἔσται τοδί. Οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ εἰς μυριοστὸν ἔτος τὸν μὲν φάναι τοῦτο ἔσεσθαι τὸν δὲ μὴ φάναι, ὥστε ἐξ ἀνάγκης ἔσεσθαι ὁποτερονοῦν ^δ αὐτῶν ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν τότε. Ἀλλὰ μὴν ^ε οὐδὲ τοῦτο διαφέρει, εἴ τινες εἶπον τὴν ἀντίφασιν ἢ μὴ εἶπον· δηλὸν γὰρ ὅτι οὕτως ἔχει τὰ πράγματα, καὶ μὴ ὁ μὲν καταφήσῃ τι ὁ δὲ ἀποφήσῃ ^ς οὐδὲ γὰρ διὰ τὸ ^ς καταφανθῆναι ἢ ἀποφανθῆναι ἔσται ἢ οὐκ ἔσται, οὐδ' εἰς μυριοστὸν ἔτος μᾶλλον ἢ ἐν ὁποσσοῦν ^ι χρόνῳ. Ὡστε εἰ ἐν ἅπαντι ^β τῷ χρόνῳ οὕτως εἶχεν ὥστε τὸ ἕτερον ἀληθεύεσθαι, ἀναγκαῖον ἦν τοῦτο γενέσθαι, καὶ ἕκαστον τῶν γενομένων αἰεὶ οὕτως εἶχεν ὥστε ἐξ ἀνάγκης γινέσθαι. Ὅ τε γὰρ ἀληθῶς εἰπέ τις ὅτι ἔσται, οὐχ οἷόν τε μὴ γενέσθαι· καὶ τὸ γινομένον ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν αἰεὶ ὅτι ἔσται.
- 11 Εἰ δὴ ταῦτα ἀδύνατα — ὁρώμεν γὰρ ὅτι ἔστιν ἀρχὴ τῶν ἐσομένων καὶ ἀπὸ τοῦ βουλευέσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ πρᾶξαι τι, καὶ ὅτι ὅλως ἔστιν ἐν τοῖς μὴ αἰεὶ ἐνεργούσι τὸ δυνατόν εἶναι

^γ ὑπάρξειν A.B.

^z ἔσται εἰς αὔριον C.

^α αὔριον om. B.C.

^β λεγομένων post ὡς καθόλου C.

^γ ἕκαστα C.

^δ αὐτὸν C.

^ε οὐδὲν

fortasse pr. A.

^ς οὐ C.

^ς καταφανθῆναι ἢ ἀποφανθῆναι A.B.C.

^β τῷ om. A.B.

καὶ μὴ ὁμοίως· ἐν οἷς ἄμφω ἐνδέχεται, καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ μὴ εἶναι, ὥστε καὶ τὸ γενέσθαι καὶ τὸ μὴ γενέσθαι. Καὶ πολλὰ ¹² ἡμῖν δηλὰ ἐστὶν οὕτως ἔχοντα, οἷον ὅτι τουτὶ τὸ ἰμάτιον δυνατόν ἐστι διατμηθῆναι καὶ οὐ διατμηθήσεται, ἀλλ' ἔμπροσθεν κατατριβήσεται. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ μὴ διατμηθῆναι δυνατόν· οὐ γὰρ ^k ἂν ὑπῆρχε τὸ ἔμπροσθεν αὐτὸ κατατριβῆναι, εἴγε μὴ δυνατόν ἦν τὸ ^l μὴ διατμηθῆναι. Ὡστε καὶ ¹³ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενέσεων, ὅσαι κατὰ δύναμιν λέγονται τὴν τοιαύτην. Φανερόν ἄρα ὅτι οὐχ ἅπαντα ἐξ ἀνάγκης οὐτ' ἐστὶν οὔτε γίνεται, ἀλλὰ τὰ μὲν ὁπότερ' ἔτυχε, καὶ οὐδὲν μᾶλλον ἢ κατάφασις ἢ ἡ ἀπόφασις ἀληθής, τὰ δὲ μᾶλλον μὲν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θάτερον, οὐ μὴν ἀλλ' ἐνδέχεται γενέσθαι καὶ θάτερον, θάτερον δὲ μὴ.

Τὸ μὲν οὖν εἶναι τὸ ὄν ὅταν ᾗ, καὶ τὸ μὴ ὄν μὴ εἶναι ὅταν ¹⁴ μὴ ᾗ, ἀνάγκη· οὐ μὴν οὔτε τὸ ὄν ἅπαν ἀνάγκη εἶναι οὔτε τὸ μὴ ὄν μὴ εἶναι. Οὐ γὰρ ταυτόν ἐστι τὸ ὄν ἅπαν εἶναι ἐξ ἀνάγκης ὅτε ἔστι, καὶ τὸ ἀπλῶς εἶναι ἐξ ἀνάγκης. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος. Καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιφάσεως ὁ αὐτὸς λόγος. Εἶναι μὲν ἢ μὴ εἶναι ἅπαν ἀνάγκη, καὶ ἔσεσθαί γε ἢ μὴ· οὐ μέντοι διελόντα γε εἰπεῖν θάτερον ἀναγκαῖον. Λέγω ¹⁵ δὲ οἷον ἀνάγκη μὲν ἔσεσθαι ναυμαχίαν αὔριον ἢ μὴ ἔσεσθαι, οὐ ^m μέντοι ἔσεσθαί γε αὔριον ⁿ ναυμαχίαν ἀναγκαῖον οὐδὲ μὴ γενέσθαι· γενέσθαι μέντοι ἢ μὴ γενέσθαι ἀναγκαῖον. Ὡστ' ἐπεὶ ὁμοίως ^o οἱ λόγοι ἀληθεῖς ὥσπερ τὰ πράγματα, δηλον ὅτι ^p ὅσα οὕτως ἔχει ὥστε ὁπότερ' ἔτυχε καὶ τὰναντία ἐνδέχασθαι, ^q ἀνάγκη ὁμοίως ἔχειν καὶ τὴν ἀντίφασιν. Ὅπερ συμβαίνει ἐπὶ τοῖς μὴ αἰεὶ οὖσιν ^r ἢ μὴ αἰεὶ μὴ οὖσιν. Τούτων ¹⁶ γὰρ ἀνάγκη μὲν θάτερον μόνον τῆς ἀντιφάσεως ἀληθὲς εἶναι ἢ ^s ψεῦδος, οὐ μέντοι τόδε ἢ τόδε ἀλλ' ^t ὁπότερ' ἔτυχε, καὶ μᾶλλον μὲν ἀληθὴ τὴν ἐτέραν, οὐ μέντοι ἤδη ἀληθὴ ἢ ψευδῆ.

^k ἂν om. pr. A.^l alterum μὴ corr. A.^m γε post μέντοι C.ⁿ ἀναγκαῖον ναυμαχίαν C.^o οἱ λόγοι ὁμοίως C.^p ὁπόσα C.^q ὁμοίως ἀνάγκη C.^r ἢ μὴ αἰεὶ μὴ οὖσιν om. A.^s ψευδὲς A.^t ὁπότερον B.

^v Ὡστε δηλον ὅτι οὐκ ἀνάγκη πάσης καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως τῶν ἀντικειμένων τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῇ εἶναι· οὐ γὰρ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ὄντων, οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ^w μὲν δυνατῶν δὲ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται.

- 10 ¹ Ἐπεὶ δὲ ἐστὶ τι κατὰ τινος ἢ κατὰφασις σημαίνουσα, τοῦτο δὲ ἐστίν ^x ἢ ὄνομα ἢ τὸ ἀνώνυμον, ἐν δὲ δεῖ εἶναι καὶ καθ' ἐνὸς τὸ ἐν τῇ καταφάσει (^y τὸ δὲ ὄνομα εἴρηται καὶ τὸ ἀνώνυμον πρότερον· τὸ γὰρ οὐκ ἄνθρωπος ὄνομα μὲν οὐ λέγω ἀλλ' ἀόριστον ὄνομα· ἐν γὰρ πως σημαίνει καὶ τὸ ἀόριστον· ὥσπερ καὶ τὸ οὐχ ὑγιαίνει οὐ ρῆμα ἀλλ' ἀόριστον ρῆμα). ἔσται πᾶσα κατὰφασις καὶ ἀπόφασις ἢ ἐξ ὀνόματος ² καὶ ρήματος ἢ ἐξ ἀορίστου ὀνόματος καὶ ρήματος. ³ Ἄνευ δὲ ρήματος οὐδεμία κατὰφασις οὐδὲ ἀπόφασις· τὸ γὰρ ἔστιν ἢ ἔσται ἢ ἦν ἢ γίνεται, ἢ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα, ρήματα ἐκ τῶν κειμένων ἐστὶ· προσσημαίνει γὰρ χρόνον. Ὡστε πρώτη ἔσται κατὰφασις καὶ ἀπόφασις τὸ ἔστιν ἄνθρωπος—οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, εἴτα ἔστιν οὐκ ἄνθρωπος—οὐκ ἔστιν οὐκ ἄνθρωπος, πάλιν ἔστι πᾶς ἄνθρωπος—οὐκ ἔστι πᾶς ἄνθρωπος, ³ ἔστι πᾶς οὐκ ἄνθρωπος—οὐκ ἔστι πᾶς οὐκ ἄνθρωπος. Καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτὸς δὲ χρόνων ὁ αὐτὸς λόγος. Ὅταν δὲ τὸ ἔστι τρίτον προσκατηγορηται, ἥδη διχῶς λέγονται αἱ ἀντιθέσεις. Λέγω δὲ οἷον ἔστι δίκαιος ἄνθρωπος· τὸ ἔστι τρίτον φημὶ συγκεῖσθαι ὄνομα ἢ ρῆμα ἐν τῇ καταφάσει. Ὡστε διὰ τοῦτο τέτταρα ἔσται ταῦτα, ὧν τὰ μὲν δύο πρὸς τὴν κατὰφασιν καὶ ἀπόφασιν ἔξει κατὰ τὸ στοιχοῦν ὡς αἱ στερήσεις, τὰ δὲ δύο οὐ. Λέγω δ' ὅτι τὸ ἔστιν ἢ τῷ δικαίῳ προσκείσεται ἢ τῷ οὐ δικαίῳ, ὥστε καὶ ἡ ἀπόφασις. Τέτταρα οὖν ἔσται. ⁴ Νοοῦμεν δὲ τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων. Ἔστι δίκαιος ἄνθρωπος· ἀπόφασις τούτου, οὐκ ἔστι δίκαιος ἄνθρωπος. Ἔστιν οὐ δίκαιος ἄνθρωπος· τούτου ἀπόφασις, οὐκ ἔστιν οὐ δίκαιος ἄνθρωπος. Τὸ γὰρ ἔστιν ἐνταῦθα καὶ τὸ

^v ψευδῇ εἶναι ὥστε Α.^w μὲν om. C. et pr. A.B.^x ἢ anteὄνομα om. C. ^y τὸ δὲ—καὶ τὸ] editi plerique τί δὲ—καὶ τί.^z νοώ-

μεν C.

οὐκ ἔστι τῷ δικαίῳ ^a προσκείσεται καὶ τῷ οὐ δικαίῳ. Ταῦτα μὲν οὖν, ὥσπερ ἐν τοῖς ¹Αναλυτικοῖς λέγεται, οὕτω τέτακται. Ὅμοίως δὲ ἔχει καὶ καθόλου τοῦ ὀνόματος ἢ ἡ κατάφασις, ⁵ οἷον πᾶς ἐστὶν ἄνθρωπος δίκαιος. ¹Απόφασις τούτου, οὐ πᾶς ἐστὶν ἄνθρωπος δίκαιος. Πᾶς ἐστὶν ἄνθρωπος οὐ δίκαιος—οὐ πᾶς ἐστὶν ἄνθρωπος οὐ δίκαιος. Πλὴν οὐχ ὁμοίως τὰς κατὰ διάμετρον ἐνδέχεται ^b συναληθεύειν· ἐνδέχεται δὲ ποτέ. Αὐ- ⁶ ται μὲν οὖν δύο ^c ἀντίκεινται, ἄλλαι δὲ ^d δύο πρὸς τὸ οὐκ ἄνθρωπος ὡς ὑποκείμενόν τι ^e προστεθέν· ἔστι δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος—οὐκ ἔστι δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος, ^f ἔστιν οὐ δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος—οὐκ ἔστιν οὐ δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος. Πλείους δὲ ταύτων οὐκ ἔσονται ἀντιθέσεις. Αὗται δὲ χωρὶς ἐκείνων αὐ- ⁷ τὰ καθ' ἑαυτὰς ἔσονται, ὡς ὀνόματι τῷ οὐκ ἄνθρωπος ^g χρώμεναι. Ἐφ' ὅσων δὲ τὸ ἔστι μὴ ^h ἀρμόττει, οἷον ἐπὶ τοῦ ἵγυιάνει καὶ βαδίζει, ἐπὶ τούτων τὸ αὐτὸ ποιεῖ οὕτω τιθέμενον ὡς ἂν εἰ τὸ ἔστι προσήπτετο, οἷον ἵγυιάνει πᾶς ἄνθρωπος—οὐχ ἵγυιάνει πᾶς ἄνθρωπος, ἵγυιάνει πᾶς οὐκ ἄνθρωπος—οὐχ ἵγυιάνει πᾶς οὐκ ἄνθρωπος. Οὐ γάρ ἐστι τὸ οὐ ⁸ πᾶς ἄνθρωπος λεκτέον, ἀλλὰ τὸ οὐ, τὴν ἀπόφασιν, ^k τῷ ἄνθρωπος προσθετέον. Τὸ γὰρ πᾶς οὐ τὸ καθόλου σημαίνει, ἀλλ' ὅτι καθόλου. Δῆλον δὲ ἐκ τούδε, ἵγυιάνει ἄνθρωπος—οὐχ ἵγυιάνει ἄνθρωπος, ἵγυιάνει οὐκ ἄνθρωπος—οὐχ ἵγυιάνει οὐκ ἄνθρωπος. Ταῦτα γὰρ ἐκείνων διαφέρει τῷ μὴ καθόλου ^l εἶναι. Ὡστε τὸ πᾶς ^m ἢ οὐδεὶς οὐδὲν ἄλλο προσσημαίνει ἢ ⁹ ὅτι καθόλου τοῦ ὀνόματος ἢ κατάφασιν ἢ ἀπόφασιν. Τὰ δὲ ἄλλα τὰ αὐτὰ δεῖ προστιθέναι.

¹ Ἐπεὶ δὲ ἐναντία ἀπόφασις ἐστὶ τῇ ἅπαν ἐστὶ ζῶον ¹⁰ δίκαιον ἢ σημαίνουσα ὅτι οὐδὲν ἐστὶ ζῶον δίκαιον, αὗται μὲν φανερόν ὅτι οὐδέποτε ἔσονται οὔτε ἀληθεῖς ἅμα οὔτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀντικείμεναι ταύταις ἔσονται ποτε, οἷον οὐ

^a προσκείσεται ante ταῦτα C. ^b συναληθεύεσθαι B. ^c ἀντίκειται B.
^d δύο om. A. ^e προστεθέν corr. A.B, προστεθέντος C. ^f ἔστιν—
 ἄνθρωπος om. C. ^g προσχρώμεναι B. ^h ἐφαρμόττει A. ⁱ ἵγυιάνειν
 καὶ βαδίζειν C. ^k τῷ ἀνθρώπῳ C. ^l εἶναι om. B.C. ^m ἢ μηδεὶς
 B. ἢ τὸ μηδεὶς C.

- 11 πᾶν ζῶον δίκαιον καὶ ἔστι τι ζῶον δίκαιον. Ἀκολουθοῦσι δὲ αὐται, τῇ μὲν πᾶς ἄνθρωπος οὐ δίκαιός ἐστιν ἢ οὐδεὶς ἐστὶν ἄνθρωπος δίκαιος, τῇ δὲ ἔστι τις ἄνθρωπος δίκαιος ἢ ἀντικειμένη ὅτι οὐ πᾶς ἄνθρωπος ^η ἐστὶν οὐ δίκαιος· ἀνάγκη γὰρ
- 12 εἶναί τινα. Φανερόν δὲ ^ο καὶ ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν καθ' ^η ἕκαστον, εἰ ἀληθὲς ἐρωτηθέντα ἀποφῆσαι, ὅτι καὶ καταφῆσαι ἀληθές·
- 13 οἷον ἄρά γε Σωκράτης σοφός; οὐ. Σωκράτης ἄρα οὐ σοφός. Ἐπὶ δὲ τῶν καθόλου οὐκ ἀληθὲς ἢ ὁμοίως λεγομένη, ἀληθὲς δὲ ἢ ἀπόφασις, οἷον ἄρά γε πᾶς ἄνθρωπος σοφός; οὐ. Πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐ σοφός· τοῦτο γὰρ ψεῦδος. Ἀλλὰ τὸ οὐ πᾶς ἄρα ἄνθρωπος σοφός ἀληθές· αὕτη δὲ ἐστὶν ἢ ἀντικειμένη, ἐκείνη δὲ ἢ ἐναντία.
- 14 Αἱ δὲ κατὰ τὰ ἁόριστα ἀντικείμεναι ὀνόματα καὶ ῥήματα, οἷον ἐπὶ τοῦ μὴ ἄνθρωπος καὶ μὴ δίκαιος, ὥσπερ ἀποφάσεις ἄνευ ὀνόματος καὶ ῥήματος ^η δόξειαν ἂν εἶναι. Οὐκ εἰσὶ δὲ αἱ γὰρ ἀληθεύειν ἀνάγκη ἢ ψεῦδεσθαι τὴν ἀπόφασιν, ὁ δ' εἰπὼν οὐκ ἄνθρωπος οὐδὲν μᾶλλον τοῦ ^η εἰπόντος ἄνθρωπος ἀλλὰ καὶ ἡττον ἠλήθευέ τι ἢ ἔψευσται, εἰ μὴ τι προστεθῇ.
- 15 Σημαίνει δὲ τὸ ἔστι πᾶς οὐκ ἄνθρωπος δίκαιος οὐδεμιᾷ ἐκείνων ταῦτόν, οὐδὲ ἢ ἀντικειμένη ταύτῃ ἢ οὐκ ἔστι πᾶς οὐκ ἄνθρωπος δίκαιος· τὸ δὲ πᾶς οὐ δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος τῷ οὐδεὶς δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος ταῦτόν σημαίνει.
- 16 Μετατιθέμενα δὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα ταῦτόν σημαίνει, οἷον ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος, ἔστιν ἄνθρωπος λευκός. Εἰ γὰρ μὴ τοῦτό ἐστι, τοῦ αὐτοῦ πλείους ἔσονται ἀποφάσεις. Ἀλλ' ἐδέδοκτο ὅτι μία μιᾶς. Τοῦ μὲν γὰρ ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος ἀπόφασις τὸ οὐκ ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος· τοῦ δὲ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός, εἰ μὴ ἢ αὐτὴ ἐστὶ τῇ ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος, ἔσται ἀπόφασις ἥτοι τὸ οὐκ ἔστιν οὐκ ἄνθρωπος
- 17 λευκός ἢ τὸ οὐκ ἔστιν ^η ἄνθρωπος λευκός. Ἀλλ' ἢ ἐτέρα μὲν ἔστιν ἀπόφασις τοῦ ἔστιν οὐκ ἄνθρωπος λευκός, ἢ ἐτέρα δὲ τοῦ ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος, ὥστε ἔσονται δύο μιᾶς. Ὅτι μὲν

^η ἐστὶν ante ἄνθρωπος C. ^ο καὶ om. C. ^η ἕκαστα B. ^η δόξειεν A.B.C. ^η εἰπόντος om. B.C. ^η λευκὸς ἄνθρωπος A.

οὖν μετατιθεμένου τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος ἡ αὐτὴ γί-
νεται κατὰφασις καὶ ἀπόφασις, δῆλον.

Τὸ δὲ ἐν κατὰ πολλῶν ἢ πολλὰ καθ' ἐνὸς καταφάναι ἢ 11
ἀποφάναι, εἰ μὴ ἐν τι ἢ τὸ ἐκ τῶν πολλῶν δηλούμενον, οὐκ
ἔστι κατὰφασις μία οὐδὲ ἀπόφασις. Λέγω δὲ ἐν οὐκ εἰν
ὄνομα ¹ἐν ἢ κείμενον, μὴ ἢ δὲ ἐν τι ἐξ ἐκείνων, οἷον ὁ ἄνθρω-
πος ἴσως ἐστὶ καὶ ζῶον καὶ δίπουν καὶ ἡμερον, ἀλλὰ καὶ ἐν
τι γίνεται ἐκ τούτων· ἐκ δὲ τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου
καὶ τοῦ βαδίζειν οὐχ ἓν. Ὡστε οὐτ' εἰν τι κατὰ τούτων 2
καταφήση τις μία κατὰφασις, ἀλλὰ φωνὴ μὲν μία κατα-
φάσεις δὲ πολλαί, οὔτε εἰν καθ' ἐνὸς ταῦτα, ἀλλ' ὁμοίως
πολλαί. Εἰ οὖν ἡ ἐρώτησις ἢ διαλεκτικὴ ἀποκρίσεώς ἐστιν
αἵτησις, ἢ τῆς προτάσεως ἢ θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως,
ἢ δὲ πρότασις ἀντιφάσεως ^νμιάς μόριον, οὐκ εἰν εἰν ἀπόκρισις
μία πρὸς ταῦτα· οὐδὲ γὰρ ἡ ἐρώτησις μία, οὐδ' εἰν ἢ ἀλη-
θείας. Εἴρηται δὲ ἐν τοῖς Τοπικοῖς περὶ αὐτῶν. Ἀμα δὲ δῆλον 3
ὅτι οὐδὲ τὸ τί ἐστὶν ἐρώτησις ἐστὶ διαλεκτικὴ· δεῖ γὰρ δεδό-
σθαι ἐκ τῆς ἐρωτήσεως ἐλέσθαι ὁπότερον βούλεται τῆς ἀντι-
φάσεως μόριον ἀποφάνασθαι. Ἀλλὰ δεῖ τὸν ἐρωτῶντα προσ-
διορίσαι πότερον τόδε ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ἢ οὐ τοῦτο.

¹Επεὶ δὲ τὰ μὲν κατηγορεῖται συντιθέμενα, ὥς ἐν τὸ πᾶν 4
κατηγόρημα τῶν χωρὶς κατηγορουμένων, τὰ δ' οὐ, τίς ἢ δια-
φορά; κατὰ γὰρ τοῦ ἀνθρώπου ἀληθὲς εἰπεῖν καὶ χωρὶς
ζῶον καὶ χωρὶς δίπουν, καὶ ταῦτα ὥς ἐν, καὶ ἄνθρωπον καὶ
λευκόν, καὶ ταῦθ' ὥς ἐν. Ἀλλ' οὐχί, εἰ σκυτεὺς καὶ ἀγαθός,
καὶ σκυτεὺς ἀγαθός. Εἰ γάρ, ὅτι ἐκάτερον ἀληθές, εἶναι δεῖ
καὶ τὸ συνάμφω, πολλὰ καὶ ἄτοπα ἔσται. Κατὰ γὰρ τοῦ 5
ἀνθρώπου καὶ τὸ ἄνθρωπος ἀληθές καὶ τὸ λευκόν, ὥστε καὶ
τὸ ἅπαν. Πάλιν εἰ τὸ λευκὸν αὐτό, καὶ τὸ ἅπαν, ὥστε ἔσται
ἄνθρωπος λευκὸς λευκός, καὶ τοῦτο εἰς ἅπειρον. Καὶ πάλιν
μουσικὸς λευκὸς βαδίζων καὶ ταῦτα πολλάκις πεπλεγμένα
^ωεἰς ἅπειρον. Ἐτι εἰ ὁ Σωκράτης Σωκράτης καὶ ἄνθρωπος,

^t ἐν ante ἢ om. C.
B.C.

^v μιάς ἐστὶ μόριον C.

^ω εἰς ἅπειρον om.

καὶ * Σωκράτης Σωκράτης ἄνθρωπος. Καὶ εἰ ἄνθρωπος καὶ δῖπous, καὶ ὕανθρωπος ἄνθρωπος δῖπous.

6 "Οτι μὲν οὖν εἴ τις ἀπλῶς φήσῃ τὰς συμπλοκάς γίνεσθαι, πολλὰ συμβαίνει λέγειν ἄτοπα, δῆλον· ὅπως δὲ θετέον, λέγομεν νῦν. Τῶν δὲ κατηγορουμένων, καὶ ἐφ' οἷς κατηγορεῖσθαι συμβαίνει, ὅσα μὲν λέγεται κατὰ συμβεβηκὸς ἢ κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἢ θάτερον κατὰ θατέρου, ταῦτα οὐκ ἔσται ἓν, οἷον ἄνθρωπος λευκός ἐστι καὶ μουσικός, ἀλλ' οὐχ ἓν τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικόν· συμβεβηκότα γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ. Οὐδ' εἰ τὸ λευκὸν μουσικὸν ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅμως οὐκ ἔσται τὸ μουσικὸν λευκὸν ἓν τι· κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ τὸ μουσικὸν λευκόν, ὥστε οὐκ ἔσται τὸ ^αλευκὸν μουσικὸν ἓν τι. Διὸ οὐδ' ^βὁ σκυτεὺς ἀπλῶς ἀγαθός, ἀλλὰ ζῶον δῖπουν· οὐ γὰρ κατὰ συμβεβηκός. "Ετι οὐδ' ὅσα ἐνυπάρχει ἐν τῷ ἐτέρῳ. Διὸ οὔτε τὸ λευκὸν πολλάκις οὔτε ὁ ^γἄνθρωπος ἄνθρωπος ζῶον ἐστίν ἢ δῖπουν· ἐνυπάρχει γὰρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ζῶον καὶ τὸ δῖπουν. Ἀληθὲς δὲ ἐστίν εἰπεῖν κατὰ τοῦ τινὸς καὶ ἀπλῶς, οἷον τὸν τινὰ ἄνθρωπον ἄνθρωπον ἢ τὸν τινὰ λευκὸν ἄνθρωπον ^δἄνθρωπον λευκόν· οὐκ αἰὲ δέ, ἀλλ' ὅταν μὲν ἐν τῷ ^επροσκειμένῳ τῶν ἀντικειμένων τι ἐνυπάρχῃ ᾧ ἔπεται ἀντίφασις, οὐκ ἀληθὲς ἀλλὰ ψεῦδος, οἷον ^ςτὸν τεθνεῶτα ἄνθρωπον ἄνθρωπον εἰπεῖν, ὅταν δὲ μὴ ἐνυπάρχῃ, ἀληθές. ^ηἩ ὅταν μὲν ἐνυπάρχῃ, αἰὲ οὐκ ἀληθές, ὅταν δὲ μὴ ἐνυπάρχῃ, οὐκ αἰὲ ἀληθές, ὥσπερ ^θὉμηρός ἐστὶ τι, οἷον ποιητής. ^ιἈρ' οὖν καὶ ἔστιν, ἢ οὐ; κατὰ συμβεβηκός γὰρ κατηγορεῖται ^ςτοῦ ^ιὉμήρου τὸ ἔστιν· ^ηὅτι γὰρ ποιητής ἐστίν, ἀλλ' οὐ καθ' αὐτό, κατηγορεῖται ^ικατὰ τοῦ ^ιὉμήρου τὸ ἔστιν. ^νὩστε ἐν ὅταις κατηγορίαις μήτε ἐναντιότης ἐνεστίν, ἐὰν λόγοι αὐτ' ὀνομάτων λέγονται, καὶ καθ' ἑαυτὰ κατηγορῇται καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ἐπὶ ταύτων τὸ τί καὶ ἀπλῶς ἀληθὲς ἔσται εἰπεῖν.

* alterum Σωκράτης om. A.B. γ alterum ἄνθρωπος om. A.B. et corr. C. ζ ἐστὶ C. α λευκὸν καὶ μουσικὸν B. β ὁ om. C.

ς alterum ἄνθρωπος om. B. δ ἄνθρωπον καὶ λευκόν C. ε προκειμένῳ pr. C. ς τὸν om. pr. C. ς τοῦ] κατὰ τοῦ C. η ὅτι—τὸ ἔστιν om. pr. C. ι κατὰ om. margo C.

Τὸ δὲ μὴ ὄν, ὅτι δοξαστόν, οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅν τι· δόξα γὰρ ^k αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅτι ἔστιν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστιν.

Τούτων δὲ διωρισμένων σκεπτέον ὅπως ἔχουσιν αἱ ἀπο- 12
φάσεις καὶ καταφάσεις πρὸς ἀλλήλας αἱ τοῦ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ δυνατὸν καὶ ἐνδεχόμενον καὶ μὴ ἐνδεχόμενον, καὶ περὶ τοῦ ἀδυνάτου τε καὶ ἀναγκαίου· ἔχει γὰρ ἀπορίας τινάς. Εἰ γὰρ τῶν συμπλεκομένων αὐται ἀλλήλαις ἀντίκεινται ἀν- 2
τιφάσεις, ὅσαι κατὰ τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι τάττονται, οἷον τοῦ εἶναι ἄνθρωπον ἀπόφασις τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον, οὐ τὸ εἶναι μὴ ἄνθρωπον, καὶ τοῦ εἶναι λευκὸν ἄνθρωπον τὸ μὴ εἶναι λευκὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐ τὸ εἶναι μὴ λευκὸν ἄνθρωπον. Εἰ 3
γὰρ κατὰ παντὸς ἡ κατάφασις ἢ ἡ ἀπόφασις, τὸ ξύλον ἔσται ἀληθὲς εἰπεῖν εἶναι μὴ λευκὸν ἄνθρωπον. Εἰ ¹ δὲ τοῦτο οὕτως, καὶ ὅσοις τὸ εἶναι μὴ προστίθεται, τὸ αὐτὸ ποιήσει τὸ ἀντὶ τοῦ εἶναι λεγόμενον, οἷον τοῦ ἄνθρωπος βαδίζει οὐ τὸ οὐκ ἄνθρωπος βαδίζει ἀπόφασις ἔσται, ἀλλὰ τὸ οὐ βαδίζει ἄν-
θρωπος· οὐδὲν γὰρ διαφέρει εἰπεῖν ἄνθρωπον βαδίζειν ἢ ἄνθρωπον βαδίζοντα εἶναι. Ὡστε εἰ οὕτως πανταχοῦ, καὶ 4
τοῦ δυνατὸν εἶναι ἀπόφασις ἔσται τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι, ἀλλ' οὐ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι. Δοκεῖ δὲ τὸ αὐτὸ δύνασθαι καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι· πᾶν γὰρ τὸ δυνατὸν τέμνεσθαι ἢ βαδίζειν καὶ μὴ βαδίζειν καὶ μὴ τέμνεσθαι δυνατόν. Λόγος δέ, ὅτι ἅπαν 5
τὸ οὕτω δυνατόν οὐκ αἰ ἐνεργεῖ, ὥστε ὑπάρξει αὐτῷ καὶ ἡ ἀπόφασις· δύναται γὰρ καὶ μὴ βαδίζειν τὸ βαδιστικὸν καὶ μὴ ὁρᾶσθαι τὸ ὁρατόν. Ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀληθεύεσθαι τὰς ἀντικειμένας φάσεις· οὐκ ἄρα τοῦ δυνατὸν εἶναι ἀπόφασίς ἐστι τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι. Συμβαίνει γὰρ ἐκ 6
τούτων ἢ τὸ αὐτὸ φάναι καὶ ἀποφάναι ἅμα καὶ κατὰ τοῦ αὐτοῦ, ἢ μὴ κατὰ τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὰ προστιθέμενα γίνεσθαι φάσεις καὶ ἀποφάσεις. Εἰ οὖν ἐκεῖνο ἀδύνατον, τοῦτ' ἂν εἴη αἰρετόν. Ἔστιν ἄρα ἀπόφασις τοῦ δυνατὸν ^m εἶναι τὸ μὴ δυνατόν εἶναι. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ἐνδεχόμενον 7

^k αὐτοῦ ἔστιν οὐχ ὅτι B.

¹ δὴ C.

^m εἶναι, ἀλλ' οὐχὶ τὸ δυνατόν μὴ εἶναι. Ὁ C.

εἶναι· καὶ γὰρ τούτου ἀπόφασις τὸ μὴ ἐνδεχόμενον εἶναι.
 Καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοιοτρόπως, οἷον ἀναγκαίου τε καὶ
 ἀδύνατον. Γίνεται γὰρ ὥσπερ ἐπ' ἐκείνων τὸ εἶναι καὶ τὸ
 μὴ εἶναι προσθέσεις, τὰ δ' ὑποκείμενα πράγματα τὸ μὲν
 λευκὸν τὸ δ' ἄνθρωπος, οὕτως ἐνταῦθα τὸ μὲν εἶναι ^η καὶ μὴ
 εἶναι ὡς ^ο ὑποκείμενον γίνεται, τὸ δὲ δύνασθαι καὶ τὸ ἐνδέχε-
 σθαι προσθέσεις διορίζουσai, ὥσπερ ἐπ' ἐκείνων τὸ εἶναι ^ρ καὶ
 μὴ εἶναι, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος, ὁμοίως αὖται ἐπὶ τοῦ
 εἶναι δυνατόν καὶ εἶναι οὐ δυνατόν. Τοῦ δὲ δυνατόν μὴ εἶναι
 ἀπόφασις ^θ οὐ τὸ οὐ δυνατόν εἶναι, ἀλλὰ τὸ οὐ δυνατόν ^ι μὴ
 εἶναι, ^ς καὶ τοῦ δυνατόν εἶναι οὐ ^τ τὸ δυνατόν μὴ εἶναι, ἀλλὰ
 τὸ μὴ δυνατόν εἶναι. Διὸ καὶ ἀκολουθεῖν ἂν ^ν δόξειαν ἀλλή-
 λαις ^ω αἱ τοῦ δυνατόν εἶναι καὶ δυνατόν μὴ εἶναι· τὸ γὰρ
 αὐτὸ δυνατόν εἶναι καὶ μὴ εἶναι· οὐ γὰρ ἀντιφάσεις ἀλλήλων
 αἰ ποιαῦται, ^κ τὸ δυνατόν εἶναι καὶ δυνατόν μὴ εἶναι. Ἀλλὰ
 τὸ δυνατόν εἶναι καὶ μὴ δυνατόν εἶναι οὐδέποτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
 ἅμα ἀληθεύονται· ^ς ἀντίκεινται γάρ. Οὐδέ γε τὸ δυνατόν μὴ
 εἶναι καὶ οὐ δυνατόν μὴ εἶναι οὐδέποτε ἅμα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
 ἀληθεύονται. Ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ἀναγκαίου εἶναι ἀπόφασις
 οὐ τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· τοῦ
 δὲ ἀναγκαίου μὴ εἶναι τὸ μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. Καὶ τοῦ
 ἀδύνατον εἶναι οὐ τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀδύνατον
 εἶναι· τοῦ δὲ ἀδύνατον μὴ εἶναι τὸ οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι.
 Καὶ καθόλου δέ, ὥσπερ εἴρηται, τὸ μὲν εἶναι καὶ μὴ εἶναι δεῖ
 τιθέναι ὡς τὰ ὑποκείμενα, κατὰφασιν δὲ καὶ ἀπόφασιν ταῦτα
 ποιοῦντα πρὸς τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι συνπύπτειν. Καὶ ταύτας
 οἶεσθαι χρὴ εἶναι τὰς ἀντικειμένους φάσεις, δυνατόν—οὐ δυνα-
 τόν, ἐνδεχόμενον—οὐκ ἐνδεχόμενον, ἀδύνατον—οὐκ ἀδύνατον,
 ἀναγκαῖον—οὐκ ἀναγκαῖον, ἀληθές—οὐκ ἀληθές.

13 Καὶ ^ζ αἱ ἀκολουθήσεις δὲ κατὰ λόγον γίνονται οὕτω τιθε-

^η καὶ τὸ μὴ C. ^ο ὑποκείμενα C. ^ρ καὶ τὸ μὴ C. ^θ οὐ τὸ—
 ἀλλὰ om. B.C. ^ι μὴ εἶναι] μὴ εἶναι, ἀλλ' οὐχὶ τὸ οὐ δυνατόν εἶναι C.
^ς καὶ τοῦ—μὴ δυνατόν εἶναι om. B.C. ^τ τὸ] τὸ οὐ A. ^ν δόξειεν
 A.B. ^ω αἱ—μὴ εἶναι om. A.B. ^κ τὸ—μὴ εἶναι om. B.C. ^ς ἀντί-
 κειται C. ^ζ αἱ om. C.

μένοις· τῷ μὲν γὰρ ^a δυνατόν εἶναι τὸ ἐνδέχεσθαι εἶναι, καὶ τοῦτο ἐκείνῳ ἀντιστρέφει, καὶ τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· τῷ δὲ ^a δυνατόν μὴ εἶναι καὶ ^b ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι τὸ μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι καὶ τὸ οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι, τῷ δὲ μὴ δυνατόν εἶναι καὶ μὴ ^b ἐνδεχόμενον εἶναι τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον εἶναι, τῷ δὲ μὴ ^c δυνατόν μὴ εἶναι καὶ μὴ ^d ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι τὸ ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι. Θεωρείσθω δὲ ἐκ τῆς ὑπογραφῆς ὡς ² λέγομεν.

^e δυνατόν εἶναι

οὐ δυνατόν εἶναι

ἐνδεχόμενον εἶναι

οὐκ ἐνδεχόμενον εἶναι

οὐκ ἀδύνατον εἶναι

ἀδύνατον εἶναι

οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι

ἀναγκαῖον μὴ εἶναι

δυνατόν μὴ εἶναι

οὐ δυνατόν μὴ εἶναι

ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι

οὐκ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι

οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι

ἀδύνατον μὴ εἶναι

οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι

ἀναγκαῖον εἶναι

Τὸ μὲν οὖν ἀδύνατον καὶ οὐκ ἀδύνατον τῷ ἐνδεχομένῳ καὶ ³ δυνατῷ καὶ οὐκ ἐνδεχομένῳ καὶ μὴ δυνατῷ ἀκολουθεῖ μὲν ἀντιφατικῶς, ἀντεστραμμένως δέ· τῷ μὲν γὰρ ^f δυνατόν εἶναι ἢ ἀπόφασις τοῦ ἀδυνάτου ^g ἀκολουθεῖ, τῇ δὲ ἀποφάσει ἢ κατὰφασις· τῷ γὰρ οὐ ^h δυνατόν εἶναι τὸ ἀδύνατον εἶναι· κατὰφασις γὰρ τὸ ἀδύνατον εἶναι, τὸ δ' οὐκ ἀδύνατον ⁱ εἶναι ἀπόφασις. Τὸ δ' ἀναγκαῖον πῶς, ὁπότεον. Φανερόν δὲ ὅτι ⁴ οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλ' αἱ ἐναντίαι ἔπονται· αἱ δ' ἀντιφάσεις χωρίς. Οὐ γάρ ἐστιν ἀπόφασις τοῦ ἀνάγκῃ μὴ εἶναι τὸ οὐκ ἀνάγκῃ εἶναι· ἐνδέχεται γὰρ ἀληθεύεσθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀμφοτέρως· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι. Αἴτιον δὲ τοῦ μὴ ἀκολουθεῖν ^k τὸ ἀναγκαῖον ὁμοίως τοῖς ⁵

^a δυνατῷ A.B.C.

^b ἐνδεχομένῳ A.B.C.

^c δυνατόν pr. C: corr.

cum A.B. δυνατῷ.

^d ἐνδεχομένῳ A.B.

^e hæc ut nunc sunt,

recentior manus in margine A.B.C. disposuit: antiqua eodem te-

nore δυνατόν εἶναι, ἐνδεχόμενον εἶναι—οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, οὐ δυνατόν

εἶναι, οὐκ ἐνδ.—ἀναγκαῖον εἶναι.

^f δυνατῷ A.B.C.

^g ἀκολουθεῖ

om. B.C.

^h δυνατῷ A.B.C.

ⁱ alterum εἶναι om. B.C.

^k τὸ ἀναγκαῖον om. B. et pr. C.

ἐτέροις, ὅτι ἐναντίως τὸ ἀδύνατον τῷ ἀναγκαίῳ ἀποδίδεται, τὸ αὐτὸ δυνάμενον. Εἰ γὰρ ἀδύνατον εἶναι, ἀναγκαῖον τοῦτο ¹ οὐκ εἶναι ἀλλὰ μὴ εἶναι· εἰ δὲ ἀδύνατον μὴ εἶναι, τοῦτο ἀνάγκῃ εἶναι· ὥστε εἰ ἐκεῖνα ὁμοίως τῷ δυνατῷ καὶ μὴ, ταῦτα ἐξ ἐναντίας, ἐπεὶ οὐ σημαίνει γε ταῦτὸν τό τε ἀνάγκαῖον καὶ τὸ ἀδύνατον, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται, ἀντεστραμ-
6 μένως. "Ἡ ἀδύνατον οὕτως κείσθαι τὰς τοῦ ἀναγκαίου ἀντιφάσεις; τὸ μὲν γὰρ ἀναγκαῖον εἶναι δυνατόν εἶναι· εἰ γὰρ μὴ, ἢ ἀπόφασις ἀκολουθήσει· ἀνάγκῃ γὰρ ^m ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι· ὥστ' εἰ μὴ δυνατόν εἶναι, ἀδύνατον εἶναι· ἀδύνατον ⁷ ἄρα εἶναι τὸ ἀναγκαῖον εἶναι, ὅπερ ἄτοπον. "Ἀλλὰ μὴν τῷ γε δυνατόν εἶναι τὸ οὐκ ἀδύνατον εἶναι ἀκολουθεῖ, τούτῳ δὲ τὸ μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· ὥστε συμβαίνει τὸ ἀναγκαῖον εἶναι μὴ ἀναγκαῖον εἶναι, ὅπερ ἄτοπον. "Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον εἶναι ἀκολουθεῖ τῷ ⁿ δυνατόν εἶναι, οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι· τῷ μὲν γὰρ ἄμφω ἐνδέχεται συμβαίνειν, τούτων δὲ ⁸ ὁπότερον ἂν ἀληθὲς ᾖ, οὐκέτι ἔσται ἐκεῖνα ἀληθῆ. "Ἀμα γὰρ δυνατόν εἶναι καὶ μὴ εἶναι· εἰ δ' ^o ἀνάγκῃ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, οὐκ ἔσται δυνατόν ἄμφω. Λέιπεται τοίνυν τὸ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι ἀκολουθεῖν τῷ δυνατόν εἶναι. Τοῦτο γὰρ ἀληθὲς καὶ
9 κατὰ τοῦ ἀναγκαίου εἶναι. Καὶ γὰρ αὕτη γίνεται ἀντίφασις τῇ ἐπομένῃ τῷ οὐ ^p δυνατόν εἶναι· ἐκεῖνῳ γὰρ ἀκολουθεῖ τὸ ἀδύνατον εἶναι καὶ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, οὗ ἢ ἀπόφασις τὸ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. "Ἀκολουθοῦσί ^q τε ἄρα καὶ αὗται αἱ ἀντιφάσεις κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, καὶ οὐδὲν ἀδύνατον συμβαίνει τιθεμένων οὕτως.

- ¹⁰ "Απορήσειε δ' ἂν τις εἰ τῷ ἀναγκαίῳ εἶναι τὸ δυνατόν εἶναι ἔπεται. Εἴ τε γὰρ μὴ ἔπεται, ἢ ἀντίφασις ἀκολουθήσει, τὸ μὴ δυνατόν εἶναι· καὶ εἴ τις ^r ταύτην μὴ φήσειεν εἶναι ἀντίφασιν, ἀνάγκῃ λέγειν ^s τὸ δυνατόν μὴ εἶναι· ἅπερ
¹¹ ἄμφω ψευδῆ κατὰ τοῦ ἀναγκαίου ^t εἶναι. "Ἀλλὰ μὴν πάλιν

¹ οὐχὶ B.C. ^m ἢ ante φάναι om. C. ⁿ δυνατῶι A.B. ^o ἀνάγκῃ ἢ εἶναι C. ^p δυνατῶι A.B. ^q τε om. C. et corr. A. ^r μὴ ταύτην C. ^s post τὸ deletum aliquid B. ^t εἶναι ὥστε τῷ ἀναγκαίῳ εἶναι τὸ δυνατόν ἔπεται. "Ἀλλὰ C.

τὸ αὐτὸ εἶναι δοκεῖ δυνατόν τέμνεσθαι καὶ μὴ τέμνεσθαι καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ὥστε ἔσται τὸ ἀναγκαῖον εἶναι ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι· τοῦτο δὲ ψεῦδος. Φανερόν δὴ ὅτι οὐ πᾶν τὸ δυνατόν ἢ εἶναι ἢ βαδίζειν καὶ τὰ ἀντικείμενα δύναται, ἀλλ' ἔστιν ἐφ' ὧν οὐκ ἀληθές, πρῶτον μὲν ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον δυνάτων, οἷον τὸ πῦρ θερμαντικὸν καὶ ἔχει δύναμιν ἄλογον. Αἱ ¹² μὲν οὖν μετὰ λόγου δυνάμεις αἱ αὐταὶ πλειόνων καὶ τῶν ἐναντίων, αἱ δ' ἄλογοι οὐ πᾶσαι, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται, τὸ πῦρ οὐ δυνατόν θερμαίνειν καὶ μή, οὐδ' ὅσα ἄλλα ἐνεργεῖ αἰ. Ἐνια μέντοι ^d δύναται καὶ τῶν κατὰ τὰς ἀλόγους δυνάμεις ἅμα τὰ ἀντικείμενα δεξασθαι. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν τούτου χάριν εἴρη- ¹³ ται, ὅτι οὐ πᾶσα δύναμις τῶν ἀντικειμένων, οὐδ' ὅσαι λέγονται κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος. Ἐναι δὲ δυνάμεις ὁμώνυμοί εἰσιν. Τὸ γὰρ δυνατόν οὐχ ἀπλῶς λέγεται, ἀλλὰ τὸ μὲν ὅτι ἀληθές ὡς ἐνεργεῖα ^f ὄν, οἷον δυνατόν βαδίζειν ὅτι βαδίζει, καὶ ὅλως δυνατόν εἶναι ὅτι ἤδη ἔστι κατ' ἐνέργειαν ὃ λέγεται εἶναι δυνατόν, τὸ δὲ ὅτι ἐνεργήσειεν ἄν, οἷον δυνατόν εἶναι βαδίζειν ὅτι βαδίσειεν ἄν. Καὶ αὕτη μὲν ἐπὶ τοῖς κινητοῖς ¹⁴ ἐστὶ μόνοις ἢ δυνάμεις, ἐκείνη δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀκινήτοις. Ἀμφω δὲ ἀληθές εἰπεῖν τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι βαδίζειν ἢ εἶναι, καὶ τὸ βαδίζον ἤδη ^g καὶ ἐνεργοῦν καὶ ^h τὸ βαδιστικόν. Τὸ μὲν οὖν ¹⁵ οὕτω δυνατόν οὐκ ἀληθές κατὰ τοῦ ἀναγκαίου ἀπλῶς εἰπεῖν, θάτερον δὲ ἀληθές. Ὡστε ἐπεὶ τῷ ἐν μέρει τὸ καθόλου ἔπεται, τῷ ἐξ ἀνάγκης ὄντι ἔπεται τὸ δύνασθαι εἶναι, οὐ ⁱ μέντοι πᾶν. Καὶ ἔστι δὴ ἀρχὴ ἴσως τὸ ἀναγκαῖον καὶ μὴ ἀναγκαῖον πάντων ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, καὶ τᾶλλα ὡς τούτοις ἀκολουθοῦντα ἐπισκοπεῖν δεῖ.

Φανερόν δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τὸ ἐξ ἀνάγκης ὄν κατ' ¹⁶ ἐνέργειάν ἐστιν, ὥστε εἰ πρότερα τὰ ^k αἰδία, καὶ ἢ ἐνέργεια δυνάμεως προτέρα. Καὶ τὰ μὲν ἄνευ δυνάμεως ἐνεργεῖαί εἰσιν, οἷον αἱ πρῶται οὐσίαι, τὰ δὲ μετὰ δυνάμεως, ἃ τῇ μὲν

^a c δοκεῖ εἶναι C. d δύνανται A.B. e ἐνέργεια C. f ὄν om.
C. et pr. A. g καὶ τὸ ἐνεργοῦν B. h τὸ om. corr. A. i μέντοι
τὸ πᾶν corr. A. k ἴδια pr. C.

φύσει πρότερα τῷ δὲ χρόνῳ ὕστερα, τὰ δὲ οὐδέποτε ἐνέργειαι εἰσιν ἀλλὰ δυνάμεις μόνον.

- 14 Πότερον δὲ ἐναντία ἐστὶν ἡ κατάφασις τῇ ἀποφάσει ἢ ἡ κατάφασις τῇ καταφάσει, καὶ ὁ λόγος τῷ λόγῳ ὁ λέγων ὅτι πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος τῷ οὐδεὶς ἄνθρωπος δίκαιος, ¹ ἢ τὸ πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος τῷ πᾶς ἄνθρωπος ἄδικος, οἷον ἔστι Καλλίας δίκαιος—οὐκ ἔστι Καλλίας δίκαιος—Καλλίας ἄδικός ἐστι· ποτέρα δὲ ἐναντία τούτων; εἰ γὰρ τὰ μὲν ἐν τῇ φωνῇ ἀκολουθεῖ τοῖς ἐν τῇ διανοίᾳ, ἐκεῖ δὲ ἐναντία δόξα ἢ τοῦ ἐναντίου, οἷον ὅτι πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος τῇ πᾶς ἄνθρωπος ἄδικος, καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ φωνῇ καταφάσεων ἀνάγκη ὁμοίως ἔχειν.
- ² Εἰ δὲ μὴ ἐκεῖ ἢ τοῦ ἐναντίου δόξα ἐναντία ἐστίν, ^m οὐδὲ ἡ κατάφασις τῇ καταφάσει ἔσται ἐναντία, ἀλλ' ἡ εἰρημένη ἀποφαισις. Ὡστε σκεπτόν ποία δόξα ⁿ ἀληθὴς ψευδεῖ ^o δόξη ἐναντία, ποτέρα ἢ τῆς ἀποφάσεως ἢ ἡ τὸ ἐναντίον εἶναι ³ δοξάζουσα. Λέγω δὲ ὧδε. Ἔστι τις δόξα ἀληθὴς τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν, ἄλλη δὲ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ψευδὴς, ἑτέρα δὲ ὅτι κακόν. Ποτέρα δὲ τούτων ἐναντία τῇ ἀληθεί; καὶ εἰ ἔστι μία, καθ' ὅποτέραν ἢ ἐναντία; τὸ μὲν δὲ τούτῳ οἶσθαι τὰς ἐναντίας δόξας ὀρίσθαι, τῷ τῶν ἐναντίων εἶναι, ψεῦδος· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθὸν καὶ τοῦ κακοῦ ὅτι κακὸν ἢ αὐτῇ ἴσως καὶ ἀληθὴς ^p ἔσται, εἴτε πλείους εἴτε μία ἐστίν. Ἐναντία δὲ ταῦτα. Ἄλλ' οὐ τῷ ἐναντίων εἶναι ἐναντία, ἀλλὰ ⁴ μᾶλλον τῷ ἐναντίως. Εἰ δὲ ἔστι μὲν τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἐστὶν ἀγαθὸν δόξα, ἄλλη δ' ὅτι οὐκ ἀγαθόν, ἔστι δὲ ἄλλο τι ὃ οὐχ ὑπάρχει οὐδ' οἷόν τε ὑπάρξει, τῶν μὲν δὲ ἄλλων οὐδεμίαν θετόν, οὔτε ὅσαι ὑπάρχειν τὸ μὴ ὑπάρχον δοξάζουσιν οὔθ' ὅσαι μὴ ὑπάρχειν τὸ ὑπάρχον (ἄπειροι γὰρ ἀμφοτέραι, καὶ ὅσαι ὑπάρχειν δοξάζουσιν τὸ μὴ ὑπάρχον καὶ ὅσαι μὴ ὑπάρχειν τὸ ὑπάρχον), ἀλλ' ἐν ὅσαις ἐστὶν ἡ ἀπάτη. Αὗται δὲ εἰσιν ἐξ ὧν αἱ γενέσεις. Ἐκ τῶν ἀντικειμένων δὲ αἱ γενέσεις, ὥστε καὶ αἱ ἀπάται. Εἰ οὖν τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ οὐ

¹ ἢ ὁ τὸ pr. C. ^m μηδὲ C. ⁿ ψευδὴς ἀληθεί corr. B. ^o δόξει C.
^p ἔσται om. C.

κακὸν ἔστι, καὶ τὸ μὲν καθ' ἑαυτὸ τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός
 (συμβέβηκε γὰρ αὐτῷ οὐ κακῷ εἶναι), μᾶλλον δὲ ἐκάστου
 ἀληθὲς ἢ καθ' ἑαυτό, καὶ ψευδὲς, εἴπερ καὶ ἀληθὲς. Ἦ μὲν 6
 οὖν ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τὸ ἀγαθὸν τοῦ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχοντος
 ψευδὲς, ἢ δὲ τοῦ ὅτι κακὸν τοῦ κατὰ συμβεβηκός. Ὡστε
 μᾶλλον ἂν εἴη ψευδὲς τοῦ ἀγαθοῦ ἢ τῆς ἀποφάσεως ἢ ἡ τοῦ
 ἐναντίου δόξα. Διέψευσται δὲ μάλιστα περὶ ἑκάστων ὁ τὴν 7
 ἐναντίαν ἔχων δόξαν· τὰ γὰρ ἐναντία τῶν πλείστον διαφε-
 ρόντων περὶ τὸ ^s αὐτό. Εἰ οὖν ἐναντία μὲν τούτων ἢ ἐτέρα,
 ἐναντιωτέρα δὲ ἢ τῆς ἁντιφάσεως, δηλὸν ὅτι αὕτη ἂν εἴη
 ἐναντία. Ἦ δὲ τοῦ ὅτι κακὸν τὸ ἀγαθὸν συμπεπλεγμένη 8
 ἔστι· καὶ γὰρ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ἀνάγκη ἴσως ὑπολαμβάνειν
 τὸν αὐτόν. Ἔτι δέ, ^v εἰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως δεῖ ἔχειν,
 καὶ ταύτῃ ἂν δόξειε καλῶς εἰρῆσθαι· ἢ γὰρ πανταχοῦ τὸ τῆς
 ἀντιφάσεως ἢ οὐδαμοῦ. Ὅσοις δὲ μὴ ἔστιν ἐναντία, περὶ 9
 τούτων ἔστι μὲν ψευδὲς ἢ τῇ ἀληθεῖ ἀντικειμένη, οἷον ὁ τὸν
 ἄνθρωπον οὐκ ἄνθρωπον οἰόμενος διέψευσται. Εἰ οὖν αὗται
 ἐναντίαι, καὶ αἱ ἄλλαι αἱ τῆς ἀντιφάσεως. Ἔτι ὁμοίως ἔχει 10
 ἢ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθὸν καὶ ἢ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγα-
 θόν, καὶ πρὸς ταύταις ἢ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν καὶ ἢ
 τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν. Τῇ οὖν τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ 11
 ἀγαθὸν ἀληθεῖ οὔση δόξῃ τίς ἂν εἴη ἢ ἐναντία; οὐ γὰρ δὴ ἢ
 λέγουσα ὅτι κακόν· ἅμα γὰρ ἂν ποτε εἴη ἀληθὲς, οὐδέποτε
 δὲ ἀληθὲς ἀληθεῖ ἐναντία· ἔστι γάρ τι ^w μὴ ἀγαθὸν κακόν,
 ὥστε ἐνδέχεται ἅμα ἀληθεῖς εἶναι. Οὐδ' αὖ ἢ ὅτι οὐ κακόν·
 ἀληθὲς γὰρ καὶ αὕτη. Ἄμα γὰρ καὶ ταῦτα ἂν εἴη. Λείπε- 12
 ται οὖν τῇ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ * ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ἐναντία ἢ τοῦ μὴ
 ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν· ^y ψευδὲς γὰρ αὕτη. Ὡστε καὶ ἢ τοῦ
 ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν. Φανερόν
 δὲ ὅτι οὐδὲν διοίσει οὐδ' ἂν καθόλου τιθῶμεν τὴν κατάφασιν·
 ἢ γὰρ καθόλου ἀπόφασις ἐναντία ἔσται, οἷον τῇ δόξῃ τῇ

q αὐτό C.

r αὐτό C.

s αὐτό γένος. Εἰ C.

t ἀποφάσεως C.

v εἰ om. pr. C.

w μὴ ἀγαθόν corr. B.

x ὅτι—ὅτι ἀγαθόν rc. A.

supra lituram.

y ἀληθὲς A, ἀληθὲς ψευδὲς B.

δοξαζούση ὅτι πᾶν ὃ ἂν ᾖ ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἐστίν ^z ἢ ὅτι οὐδὲν
¹³ τῶν ἀγαθῶν ἀγαθόν. Ἡ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν, εἰ
καθόλου τὸ ἀγαθόν, ἡ αὐτὴ ἐστὶ ^a τῇ ὅτι ^b ὃ ἂν ᾖ ἀγαθὸν
δοξαζούση ὅτι ἀγαθόν· τοῦτο δὲ οὐδὲν διαφέρει τοῦ ὅτι πᾶν
¹⁴ ὃ ἂν ᾖ ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἐστίν. Ὁμοίως ^c δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ
ἀγαθοῦ. Ὡστε εἴπερ ἐπὶ δόξης οὕτως ἔχει, εἰςὶ δὲ αἱ ἐν τῇ
φωνῇ καταφάσεις καὶ ἀποφάσεις σύμβολα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ,
δηλὸν ὅτι καὶ καταφάσει ἐναντία μὲν ἀπόφασιν ἢ περὶ τοῦ
αὐτοῦ καθόλου, οἷον ^d τῇ ὅτι πᾶν ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἢ ὅτι πᾶς
ἄνθρωπος ἀγαθὸς ἢ ὅτι οὐδὲν ἢ οὐδεὶς, ^e ἀντιφατικῶς δὲ ^f ὅτι
¹⁵ ἢ οὐ πᾶν ἢ οὐ πᾶς. Φανερόν δὲ ὅτι καὶ ἁληθῇ ἀληθεῖ οὐκ
ἐνδέχεται ἐναντίαν εἶναι οὔτε δόξαν οὔτε ἀπόφασιν. Ἐναν-
τίαι μὲν γὰρ αἱ περὶ τὰ ἀντικείμενα, περὶ ταῦτα δὲ ἐνδέχεται
ἀληθεύειν τὸν αὐτόν· ἅμα δὲ οὐκ ἐνδέχεται τὰ ἐναντία ὑπάρ-
χειν τῷ αὐτῷ.

^z ἢ—ὅτι ἀγαθόν om. A. ^a τῇ πᾶν ὅτι A. et pr. B. ^b ὃ om. C.
^c δὲ om. A. ^d τῇ om. B.C. et pr. A. ^e ἀντιφαντικῶς A. ^f ὅτι
ἢ—πᾶς] ἢ οὐ πᾶν καὶ ἢ οὐ πᾶς C. ἅ ἀληθεῖ ἀληθῇ C.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ Α.

ΠΡΩΤΟΝ εἰπεῖν περὶ τί καὶ τίνος ἐστὶν ἡ σκέψις, ὅτι περὶ ἀποδείξιν καὶ ἐπιστήμης ἀποδεικτικῆς· εἴτα διορίσαι τί ἐστὶ πρότασις καὶ τί ὅρος καὶ τί συλλογισμός, καὶ ποῖος τέλειος καὶ ποῖος ἀτελής, μετὰ δὲ ταῦτα τί τὸ ἐν ὅλῳ εἶναι ἢ μὴ εἶναι τόδε τῷδε, καὶ τί λέγομεν τὸ κατὰ παντὸς ἢ μηδενὸς κατηγορεῖσθαι.

Πρότασις μὲν οὖν ἐστὶ λόγος καταφατικὸς ἢ ἀποφατικὸς ² τινὸς κατὰ τινος. Οὗτος δὲ ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει ἢ ἀδιόριστος. Λέγω δὲ καθόλου μὲν τὸ παντὶ ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, ἐν μέρει δὲ τὸ τινὶ ἢ μὴ τινὶ ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχειν, ἀδιόριστον δὲ τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἄνευ τοῦ καθόλου, ἢ κατὰ μέρος, οἷον τὸ τῶν ἐναντίων εἶναι τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην ἢ τὸ τὴν ἡδονὴν μὴ εἶναι ἀγαθόν. Διαφέρει δὲ ἡ ἀποδεικτικὴ ³ πρότασις τῆς διαλεκτικῆς, ὅτι ἡ μὲν ἀποδεικτικὴ λήψις θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως ἐστὶν (οὐ γὰρ ἐρωτᾷ ἀλλὰ λαμβάνει ὁ ἀποδεικνύων), ἡ δὲ διαλεκτικὴ ἐρώτησις ἀντιφάσεως ἐστὶν. Οὐδὲν δὲ διοίσει πρὸς τὸ γενέσθαι τὸν ἐκατέρου συλλογισμόν· καὶ γὰρ ὁ ἀποδεικνύων καὶ ὁ ἐρωτῶν συλλογίζεται λαβὼν τι κατὰ τινος ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. Ὡστε ἔσται συλλογιστικὴ μὲν πρότασις ἀπλῶς κατὰφασις ⁴ ^h ἢ ἀπόφασις τινος κατὰ τινος τὸν εἰρημένον τρόπον, ἀποδεικτικὴ δέ, εἰ ἀληθὴς ἢ καὶ διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεων εἰλημμένη, διαλεκτικὴ δὲ πυνθανομένῳ μὲν ἐρώτησις ἀντιφάσεως, συλλογιζομένῳ δὲ λήψις τοῦ φαινομένου καὶ ἐνδόξου, καθάπερ ἐν τοῖς Τοπικοῖς εἴρηται. Τί μὲν οὖν ἐστὶ πρό- ⁵ ταισις, καὶ τί διαφέρει συλλογιστικὴ καὶ ἀποδεικτικὴ καὶ

διαλεκτική, δι' ἀκριβείας μὲν ἐν τοῖς ἐπομένοις ῥηθήσεται, πρὸς δὲ τὴν παροῦσαι χρεῖαν ἱκανῶς ἡμῖν διωρίσθω τὰ νῦν. Ὅρον δὲ καλῶ εἰς ὃν διαλύεται ἡ πρότασις, οἷον τό τε κατηγορούμενον καὶ τὸ καθ' οὗ κατηγορεῖται, ἢ προστιθεμένου ἢ διαιρουμένου τοῦ εἶναι ¹ καὶ μὴ εἶναι. Συλλογισμὸς δὲ ἐστὶ λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν ^κ τι ¹ τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι. Λέγω δὲ τῷ ταῦτα εἶναι ^μ τὸ διὰ ταῦτα συμβαίνειν, ^ν τὸ δὲ διὰ ταῦτα συμβαίνειν τὸ μηδενὸς ἔξωθεν ὅρου προσδεῖν πρὸς τὸ γενέσθαι τὸ ἀναγκαῖον. Τέλειον μὲν οὖν καλῶ συλλογισμόν τὸν μηδενὸς ἄλλου προσδεόμενον παρὰ τὰ εἰλημμένα πρὸς τὸ φανῆναι τὸ ἀναγκαῖον, ἀτελὴ δὲ τὸν προσδεόμενον ἢ ἐνὸς ἢ πλειόνων, ἃ ἔστι μὲν ἀναγκαῖα διὰ τῶν ὑποκειμένων ὅρων, οὐ μὴν ἐσληπται διὰ προτάσεων. Τὸ δὲ ^ο ἐν ὅλῳ εἶναι ^ρ ἕτερον ἐτέρῳ καὶ τὸ κατὰ παντὸς κατηγορεῖσθαι θατέρου θάτερον ταυτόν ἐστιν. Λέγομεν δὲ τὸ κατὰ παντὸς κατηγορεῖσθαι, ὅταν μηδὲν ἢ λαβεῖν ^ι τῶν τοῦ ὑποκειμένου, καθ' οὗ θάτερον οὐ λεχθήσεται καὶ τὸ κατὰ μηδενὸς ὡσαύτως.

- 2 Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πρότασις ἐστὶν ἢ τοῦ ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐνδέχασθαι ὑπάρχειν, τούτων δὲ αἱ μὲν καταφατικαὶ αἱ δὲ ἀποφατικαὶ καθ' ἐκάστην πρόσρῃσιν, πάλιν δὲ τῶν καταφατικῶν καὶ ἀποφατικῶν αἱ μὲν καθόλου αἱ δὲ ἐν μέρει αἱ δὲ ἀδιόριστοι, τὴν μὲν ἐν τῷ ὑπάρχειν καθόλου στερητικὴν ἀνάγκη τοῖς ὅροις ἀντιστρέφειν, οἷον εἰ μηδεμία ἡδονὴ ἀγαθόν, οὐδ' ἀγαθὸν οὐδὲν ἔσται ἡδονή· τὴν δὲ κατηγορικὴν ἀντιστρέφειν μὲν ἀναγκαῖον, οὐ μὴν καθόλου ἀλλ' ἐν μέρει, οἷον εἰ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ ἀγαθόν τι εἶναι ἡδονήν· τῶν δὲ ἐν μέρει τὴν μὲν καταφατικὴν ἀντιστρέφειν ἀνάγκη κατὰ μέρος (εἰ γὰρ ἡδονὴ τις ἀγαθόν, καὶ ἀγαθόν τι ἔσται ἡδονή), τὴν δὲ στερητικὴν οὐκ ἀναγκαῖον· ^ρ οὐ

¹ καὶ] ἢ C. ^κ τι—ἀνάγκης rc. A. supra lituram. ¹ τῶν κειμένων om. B. ^μ τῷ C. ^ν τῷ δὲ A.B.C. ^ο ἐν—ὅταν μηδὲν ἢ rc. A. supra lituram. ^ρ ἕτερον ἐν ἐτέρῳ B.C. ^ι τῶν om. B.C. ^ρ οὐ γὰρ εἰ] εἰ γὰρ pr. C.

γὰρ εἰ ^sἄνθρωπος μὴ ὑπάρχει τινὶ ζῳῷ, καὶ ζῶον οὐχ ὑπάρχει τινὶ ἀνθρώπῳ.

Πρῶτον μὲν οὖν ἔστω στερητικὴ καθόλου ἡ Α Β πρό-²τασις. Εἰ οὖν μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει, οὐδὲ τῶν Α οὐδενὶ ὑπάρξει τὸ Β. Εἰ γὰρ ^tτινι, οἷον τῷ Γ, οὐκ ἀληθὲς ἔσται τὸ μηδενὶ τῶν Β τὸ Α ὑπάρχειν· τὸ γὰρ Γ τῶν Β τί ἐστίν. Εἰ δὲ παντὶ τὸ Α ^vτῷ Β, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α ὑπάρχει. Εἰ γὰρ μηδενί, οὐδὲ τὸ Α οὐδενὶ ^wτῷ Β ὑπάρξει· ἀλλ' ὑπέκειτο παντὶ ὑπάρχειν. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ κατὰ μέρος ἐστὶν ³ἡ πρότασις. Εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ τῶν Β, καὶ τὸ Β τινὶ τῶν Α ^xἀνάγκη ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ μηδενί, οὐδὲ τὸ Α οὐδενὶ τῶν Β ὑπάρξει. Εἰ δέ γε τὸ Α τινὶ τῶν Β μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ Β τινὶ ^yτῷ Α μὴ ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ μὲν Β ἐστὶ ζῶον, τὸ δὲ Α ἄνθρωπος· ἄνθρωπος μὲν γὰρ οὐ παντὶ ζῳῷ, ζῶον δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει.

Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔξει καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων προτά-³σεων. Ἡ μὲν γὰρ καθόλου στερητικὴ καθόλου ἀντιστρέφει, τῶν δὲ καταφατικῶν ἑκατέρα κατὰ μέρος. Εἰ μὲν γὰρ ἀνάγκη τὸ Α ^zτῷ Β μηδενὶ ὑπάρχειν, ἀνάγκη ^aκαὶ τὸ Β τῷ Α μηδενὶ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ τινὶ ἐνδέχεται, καὶ τὸ Α ^bτῷ Β τινὶ ἐνδέχοιτο ἄν. Εἰ δὲ ἐξ ἀνάγκης τὸ Α παντὶ ἢ τινὶ ^bτῷ Β ²ὑπάρχει, καὶ τὸ Β τινὶ ^cτῷ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν· εἰ γὰρ μὴ ἀνάγκη, οὐδ' ἂν τὸ Α τινὶ τῶν Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχοι. Τὸ δ' ἐν μέρει στερητικὸν οὐκ ἀντιστρέφει διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δι' ἣν καὶ πρότερον ἔφαμεν.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἐνδεχομένων, ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται τὸ ³ἐνδέχεσθαι (καὶ γὰρ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον καὶ τὸ δυνατόν ἐνδέχεσθαι λέγομεν), ἐν μὲν τοῖς καταφατικοῖς ὁμοίως ἔξει κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν ἐν ἅπασιν. Εἰ γὰρ τὸ Α ⁴παντὶ ἢ τινὶ ^dτῷ Β ἐνδέχεται, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α ἐνδέ-

^s ἰ ἄνθρωπος pr. A. ^t τῷ corr. B. ^v τῷ B] τῶν β Α. ^w τῷ] τῶν corr. A. ^x ἀνάγκη ὑπάρχειν] ὑπάρχει C. ^y τῶν C. ^z τῷ B] τῶν β corr. A.C. ^a καὶ om. A.C. ^b τῶν C. et corr. A. ^c τῶν C. ^d τῶν C.

χοιτο ἂν· εἰ γὰρ μηδενί, οὐδ' ἂν τὸ Α οὐδενί ^d τῷ Β· δέδει-
 5 κται γὰρ τοῦτο πρότερον. Ἐν δὲ τοῖς ἀποφατικοῖς οὐχ
 ἰσαύτως, ἀλλ' ὅσα μὲν ἐνδέχεται λέγεται ἢ τῷ ἐξ ἀνάγκης
^e μὴ ὑπάρχειν ἢ τῷ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, ὁμοίως, οἷον εἴ
 τις φαίη τὸν ἄνθρωπον ἐνδέχεται μὴ εἶναι ἵππον ἢ τὸ λευ-
 κὸν μηδενί ἱματίῳ ὑπάρχειν. Τούτων γὰρ τὸ μὲν ἐξ ἀνάγκης
 οὐχ ὑπάρχει, τὸ δὲ οὐκ ἀνάγκη ^f ὑπάρχειν, καὶ ὁμοίως ἀντι-
 στρέφει ἢ πρότασις· εἰ γὰρ ἐνδέχεται μηδενί ἀνθρώπῳ ἵπ-
 6 πον, καὶ ἄνθρωπον ἐγχωρεῖ μηδενί ἵππῳ· καὶ εἰ τὸ λευκὸν
 ἐγχωρεῖ μηδενί ἱματίῳ, καὶ τὸ ἱμάτιον ἐγχωρεῖ μηδενί λευκῷ·
 εἰ γὰρ τινι ἀνάγκη, καὶ τὸ λευκὸν ἱματίῳ τινὶ ἔσται ἐξ ἀνάγ-
 κης· τοῦτο γὰρ δέδεικται πρότερον. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
 7 τῆς ἐν μέρει ἀποφατικῆς. Ὅσα δὲ τῷ ὡς ἑπὶ πολὺ καὶ τῷ
 πεφυκέναι λέγεται ἐνδέχεται, καθ' ὃν τρόπον διορίζομεν τὸ
 ἐνδεχόμενον, οὐχ ὁμοίως ἔξει ἐν ταῖς στερητικαῖς ἀντιστρο-
 φαῖς, ἀλλ' ἢ μὲν καθόλου στερητικὴ πρότασις οὐκ ἀντιστρέ-
 8 φει, ἢ δὲ ἐν μέρει ἀντιστρέφει. Τοῦτο δὲ ἔσται φανερόν,
 ὅταν περὶ τοῦ ἐνδεχομένου λέγωμεν. Νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν
 ἔστω πρὸς τοῖς εἰρημένους δῆλον, ὅτι τὸ ἐνδέχεται μηδενί ἢ
 τινὶ μὴ ὑπάρχειν καταφατικὸν ἔχει τὸ σχῆμα· τὸ γὰρ ἐνδέ-
 χεται τῷ ἔστιν ὁμοίως τάττεται, τὸ δὲ ἔστιν, οἷς ἂν προσ-
 κατηγορῇται, κατὰ φασιν ἀεὶ ποιεῖ καὶ πάντως, οἷον τὸ ἔστιν
 οὐκ ἀγαθόν ἢ ἔστιν οὐ λευκόν ἢ ἀπλῶς τὸ ἔστιν οὐ τοῦτο.
 Δειχθήσεται δὲ καὶ τοῦτο διὰ τῶν ἐπομένων. Κατὰ δὲ τὰς
 ἀντιστροφὰς ὁμοίως ἔξουσι ταῖς ἄλλαις.

4 Διωρισμένων δὲ τούτων λέγομεν ἤδη διὰ τίνων καὶ πότε
 καὶ πῶς γίνεται πᾶς συλλογισμός· ὕστερον δὲ λεκτέον περὶ
 ἀποδείξεως. Πρότερον δὲ περὶ συλλογισμοῦ λεκτέον ἢ περὶ
 ἀποδείξεως διὰ τὸ καθόλου μᾶλλον εἶναι τὸν συλλογισμόν·
 ἢ μὲν γὰρ ἀπόδειξις συλλογισμός ^h τις, ὁ συλλογισμὸς δὲ
 οὐ πᾶς ἀπόδειξις.

2 Ὅταν οὖν ὅροι τρεῖς οὕτως ἔχωσι πρὸς ἀλλήλους ὥστε

^d τῶν C. ^e μὴ om. pr. A, supra versum ponit B. ^f ὑπάρχειν]
 μὴ ὑπάρχειν C. ^g ἐπὶ τὸ πολὺ C. ^h τις] τις ἔστιν C.

τὸν ἔσχατον ἐν ὅλῳ εἶναι τῷ μέσῳ καὶ τὸν μέσον ἐν ὅλῳ τῷ
 πρώτῳ ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, ἀνάγκη τῶν ἄκρων εἶναι συλλογι-
 σμὸν τέλειον. Καλῶ δὲ μέσον μὲν ὃ καὶ αὐτὸ ἐν ἄλλῳ καὶ 3
 ἄλλο ἐν τούτῳ ἐστίν, ὃ καὶ τῇ θέσει γίνεται μέσον· ἄκρα δὲ
 τὸ αὐτὸ τε ἐν ἄλλῳ ὃν καὶ ἐν ᾧ ἄλλο ἐστίν. Εἰ γὰρ τὸ Α
 κατὰ παντὸς τοῦ Β καὶ τὸ Β κατὰ παντὸς τοῦ Γ, ἀνάγκη
 τὸ Α κατὰ παντὸς τοῦ Γ κατηγορεῖσθαι· πρότερον γὰρ εἴ-
 ρηται πῶς τὸ κατὰ παντὸς λέγομεν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ
 μὲν Α κατὰ μηδενὸς τοῦ Β, τὸ δὲ Β κατὰ παντὸς τοῦ Γ,
 ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρξει. Εἰ δὲ τὸ μὲν πρῶτον παντὶ 4
 τῷ μέσῳ ὑπάρχει, τὸ δὲ μέσον μηδενὶ τῷ ἐσχάτῳ ὑπάρχει,
 οὐκ ἔσται συλλογισμὸς τῶν ἄκρων· οὐδὲν γὰρ ἀναγκαῖον
 συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι· καὶ γὰρ παντὶ καὶ μηδενὶ ἐνδέ-
 χεται τὸ πρῶτον τῷ ἐσχάτῳ ὑπάρχειν, ὥστε οὔτε τὸ κατὰ
 μέρος οὔτε τὸ καθόλου γίνεται ἀναγκαῖον· μηδενὸς δὲ ὄντος
 ἀναγκαῖον διὰ τούτων οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ὅροι τοῦ 5
 παντὶ ὑπάρχειν ζῶον—ἄνθρωπος—ἵππος, τοῦ μηδενὶ ζῶον—
 ἄνθρωπος—λίθος. Οὐδ' ὅταν μήτε τὸ πρῶτον τῷ μέσῳ μήτε
 τὸ μέσον τῷ ἐσχάτῳ μηδενὶ ὑπάρχει, οὐδ' οὕτως ἔσται συλ-
 λογισμός. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ἐπιστήμη—γραμματή—ιατρική, 6
 τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἐπιστήμη—γραμματή—μονάς. Καθόλου μὲν
 ἰ οὖν ὄντων τῶν ὄρων, δηλὸν ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότε
 ἔσται καὶ πότε οὐκ ἔσται συλλογισμός, καὶ ὅτι ὄντος τε
 συλλογισμοῦ τοὺς ὅρους ἀναγκαῖον ἔχειν ὡς εἵπομεν, ἂν θ'
 οὕτως ἔχωσιν, ὅτι ἔσται συλλογισμός.

Εἰ δ' ὁ μὲν καθόλου τῶν ὄρων ὁ δ' ἐν μέρει πρὸς τὸν 7
 ἕτερον, ὅταν μὲν τὸ καθόλου τεθῇ πρὸς τὸ μείζον ἄκρον ἢ
 κατηγορικὸν ἢ στερητικόν, τὸ δὲ ἐν μέρει πρὸς τὸ ἔλαττον
 κατηγορικόν, ἀνάγκη συλλογισμὸν εἶναι τέλειον, ὅταν δὲ
 πρὸς τὸ ἔλαττον ἢ καὶ ἄλλως πῶς ἔχωσιν οἱ ὅροι, ἀδύνατον.
 Λέγω δὲ μείζον μὲν ἄκρον ἐν ᾧ τὸ μέσον ἐστίν, ἔλαττον δὲ 8
 τὸ ὑπὸ τὸ μέσον ὄν. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ
 Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ. Οὐκοῦν εἰ ἔστι ^κ παντὸς κατηγορεῖ-

^ι οὖν om. C.^κ παντὸς] πάντως κατὰ παντὸς C.

σθαι τὸ ἐν ἀρχῇ λεχθέν, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν.
 9 Καὶ εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ,
 ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ὥριστα γὰρ καὶ τὸ
 κατὰ μηδενὸς πῶς λέγομεν· ὥστε ἔσται συλλογισμὸς τέ-
 λειος. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἀδιόριστον εἴη τὸ Β Γ, κατηγο-
 ρικὸν ¹ ὄν· ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται συλλογισμὸς ἀδιόριστον τε
 10 καὶ ἐν μέρει ληφθέντος. Ἐὰν δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον
 τὸ καθόλου τεθῇ ^m ἢ κατηγορικὸν ἢ στερητικόν, οὐκ ἔσται
 συλλογισμὸς, οὔτε καταφατικῷ ⁿ οὔτε ἀποφατικῷ οὔτε
 ἀδιόριστον ^o ἢ κατὰ μέρος ὄντος, οἷον εἰ τὸ μὲν Α τινὶ τῷ
 Β ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει·
 ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ἀγαθόν—ἕξις—φρόνησις, τοῦ μὴ ὑπάρ-
 11 χειν ἀγαθόν—ἕξις—ἀμαθία. Πάλιν εἰ τὸ μὲν Β μηδενὶ
 τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Β ἢ ὑπάρχει ^p ἢ μὴ ὑπάρχει ἢ μὴ
 παντὶ ὑπάρχει, οὐδ' οὕτως ἔσται συλλογισμὸς. ^q Ὅροι λευ-
 κόν—ἵππος—κύκνος, λευκόν—ἵππος—κόραξ. Οἱ αὐτοὶ
 δὲ καὶ εἰ τὸ Α Β ^s ἀδιόριστον. Οὐδ' ὅταν τὸ μὲν πρὸς τῷ
 μείζονι ἄκρῳ καθόλου γένηται ἢ κατηγορικόν ἢ στερητικόν,
 τὸ δὲ πρὸς τῷ ἐλάττωι στερητικόν κατὰ μέρος, ^t οὐκ ἔσται
 συλλογισμὸς ἀδιόριστον τε καὶ ἐν μέρει ληφθέντος, οἷον εἰ
 τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ^v μὴ, ἢ
^w εἰ μὴ παντὶ ὑπάρχει· ὅ γὰρ ἂν τινι μὴ ὑπάρχει τὸ μέσον,
 12 τοῦτ' καὶ παντὶ καὶ οὐδενὶ ἀκολουθήσει τὸ πρῶτον. Ὑπο-
 κείμενοι γὰρ ^x οἱ ὅροι ζῶον—ἄνθρωπος—λευκόν· εἴτα καὶ
 ὦν μὴ κατηγορεῖται λευκῶν ὁ ἄνθρωπος, εἰλήφθω κύκνος καὶ
 χιών· οὐκοῦν τὸ ζῶον τοῦ μὲν παντὸς κατηγορεῖται, τοῦ δὲ
 οὐδενός, ὥστε οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. Πάλιν τὸ μὲν Α μη-
 δενὶ ^y τῷ Β ὑπαρχέτω, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπαρχέτω· καὶ
 οἱ ὅροι ἔστωσαν ἄψυχον—ἄνθρωπος—λευκόν· εἴτα εἰλή-
 φθωσαν, ὦν μὴ κατηγορεῖται λευκῶν ὁ ἄνθρωπος, κύκνος καὶ

¹ ὄν om. C. ^m prius ἢ om. C. ⁿ οὔτε ἀδ.] τοῦ ἀδ. editi.
^o ἢ] τοῦ C. et corr. B. ^p prius ἢ om. C. ^q ὅροι] ὅροι τοῦ μὲν
 ὑπάρχειν C. ^r κύκνος] κύκνος· τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν C. ^s ἀδιόριστον
 εἴη C. ^t οὐκ—ληφθέντος re. A. supra lituram. ^v μὴ] μὴ ὑπάρ-
 χει C. ^w εἰ om. C. ^x οἱ om. C. ^y ὑπαρχέτω τῷ β C.

χιών· τὸ γὰρ ἄψυχον τοῦ μὲν παντός κατηγορεῖται, τοῦ δὲ οὐδενός. ¹³ Ἔτι ἐπεὶ ἀδιόριστον τὸ τινὶ τῷ Γ τὸ Β μὴ ὑπάρχειν, ἀληθεύεται δέ, καὶ εἰ μηδενὶ ὑπάρχει καὶ εἰ μὴ παντί, ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχει, ληφθέντων δὲ τοιούτων ὅρων ὥστε μηδενὶ ὑπάρχειν οὐ γίνεται συλλογισμός (τοῦτο γὰρ εἴρηται πρότερον), φανερόν οὖν ὅτι ¹⁴ τῷ οὕτως ἔχειν τοὺς ὅρους οὐκ ἔσται ¹⁵ συλλογισμός· ἦν γὰρ ἂν καὶ ἐπὶ τούτων. Ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ εἰ τὸ καθόλου τεθείη στερητικόν. Οὐδέ γ' εἰς ἄμφω τὰ διαστήματα κατὰ μέρος ἢ κατηγορικῶς ἢ στερητικῶς, ἢ τὸ μὲν κατηγορικῶς τὸ δὲ στερητικῶς λέγεται, ἢ τὸ μὲν ἀδιόριστον τὸ δὲ διωρισμένον, ἢ ἄμφω ἀδιόριστα, οὐκ ἔσται συλλογισμός οὐδαμῶς. Ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων ζῶον—λευκόν—ἵππος, ζῶον—λευκόν—λίθος.

Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὡς εἰς ἢ συλλογισμὸς ἐν τούτῳ τῷ σχήματι κατὰ μέρος, ὅτι ἀνάγκη τοὺς ὅρους οὕτως ἔχειν ὡς εἵπομεν· ἄλλως γὰρ ἐχόντων οὐδαμῶς γίνεται. Δηλον δὲ καὶ ὅτι πάντες οἱ ἐν αὐτῷ συλλογισμοὶ τέλειοι εἰσι· πάντες γὰρ ἐπιτελοῦνται διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ληφθέντων. Καὶ ὅτι πάντα τὰ προβλήματα δείκνυται διὰ τούτου τοῦ σχήματος· καὶ γὰρ τὸ παντί καὶ τὸ μηδενὶ καὶ τὸ τινὶ καὶ τὸ μὴ τιμὴ ὑπάρχειν. Καλῶ δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα πρῶτον.

Ὅταν δὲ τὸ αὐτὸ τῷ μὲν παντί τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχει, ἢ ἐκατέρῳ παντί ἢ μηδενί, τὸ μὲν σχῆμα τὸ τοιοῦτον καλῶ δεύτερον, μέσον δὲ ἐν αὐτῷ λέγω τὸ κατηγορούμενον ἀμφοῖν, ἅκρα δὲ καθ' ὧν λέγεται τοῦτο, μεῖζον δὲ ἅκρον τὸ πρὸς τῷ μέσῳ κείμενον, ἔλαττον δὲ τὸ πορρωτέρω τοῦ μέσου. Τίθεται δὲ τὸ μέσον ἔξω μὲν τῶν ἁκρῶν, πρῶτον δὲ τῇ θέσει. Τέλειος μὲν οὖν οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς ἐν τούτῳ τῷ σχήματι, δυνατὸς δ' ἔσται καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων. Καθόλου μὲν οὖν ὄντων ἔσται συλλογι-

^z τῷ—ὅρους] οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων C. ^a συλλογισμὸς οὐδαμῶς· ἦν C. ^b καὶ εἰ] κἂν A.B. ^c γ' om. C, corr. habet A. ^d μέρος ἢ ἢ C. ^e καὶ ὅτι] ὅτι καὶ C. ^f τὸ ante μηδενὶ om. A.B. ^g ἔλαττον—μέσου om. pr. B. ^h μὲν ὄντων τῶν ὅρων ἔσται C.

σμός, ὅταν τὸ μέσον τῷ μὲν παντὶ ⁱ τῷ δὲ ^k μηδενὶ ὑπάρχῃ,
¹ ἂν πρὸς ὁποτέρω οὖν ἢ τὸ στερητικόν· ἄλλως δ' οὐδαμῶς.
 Κατηγορεῖσθω γὰρ τὸ Μ τοῦ μὲν Ν μηδενός, τοῦ δὲ Ξ παν-
³ τός. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδενὶ τῷ Μ ὑπάρ-
 ξει τὸ Ν· τὸ δέ γε Μ παντὶ τῷ Ξ ὑπέκειτο· ὥστε τὸ Ν οὐ-
 δενὶ τῷ Ξ· τοῦτο γὰρ δέδεικται ^m πρότερον. Πάλιν εἰ τὸ Μ
 τῷ μὲν Ν παντὶ τῷ ⁿ δὲ Ξ μηδενί, ^o οὐδὲ τὸ Ξ τῷ Ν οὐδενὶ
⁴ ὑπάρξει. Ἐἰ γὰρ τὸ Μ οὐδενὶ τῷ Ξ, οὐδὲ τὸ Ξ οὐδενὶ τῷ Μ·
 τὸ δέ γε Μ παντὶ τῷ Ν ὑπῆρχεν· ^q τὸ ἄρα Ξ οὐδενὶ τῷ Ν
 ὑπάρξει· γεγέννηται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα. Ἐπεὶ δὲ
 ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδὲ τὸ Ν οὐδενὶ τῷ Ξ ὑπάρξει,
⁵ ὥστ' ἔσται ὁ αὐτὸς συλλογισμός. Ἔστι δὲ δεικνύειν ταῦτα
 καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον ^r ἄγοντας. Ὅτι μὲν οὖν γίνεται συλλο-
 γισμὸς οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων, φανερόν, ἀλλ' οὐ τέλειος·
 οὐ γὰρ μόνον ἐκ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιτελεί-
 ται τὸ ἀναγκαῖον. Ἐὰν δὲ τὸ Μ παντός τοῦ Ν καὶ τοῦ Ξ
 κατηγορηται, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν
 οὐσία—ζῶον—ἄνθρωπος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν οὐσία—ζῶον—
⁶ ἄριθμός· μέσον οὐσία. Οὐδ' ὅταν μήτε τοῦ Ν μήτε τοῦ Ξ
 μηδενὸς κατηγορηται τὸ Μ. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν γραμμή—
 ζῶον—ἄνθρωπος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν γραμμή—ζῶον—λίθος.
 Φανερόν οὖν ὅτι ἂν ἢ συλλογισμὸς καθόλου τῶν ὅρων ὄντων,
 ἀνάγκη τοὺς ὅρους ἔχειν ὡς ἐν ἀρχῇ εἴπομεν· ἄλλως γὰρ
 ἐχόντων οὐ γίνεται τὸ ἀναγκαῖον.

⁷ Ἐὰν δὲ πρὸς τὸν ἕτερον ἢ καθόλου τὸ μέσον, ὅταν μὲν
 πρὸς τὸν μείζω γένηται καθόλου ἢ κατηγορικῶς ἢ στερητι-
 κῶς, πρὸς δὲ τὸν ἐλάττω κατὰ μέρος καὶ ἀντικειμένως τῷ
 καθόλου (λέγω δὲ τὸ ἀντικειμένως, εἰ μὲν τὸ καθόλου στε-
 ρητικόν, τὸ ἐν μέρει καταφατικόν· εἰ δὲ κατηγορικόν τὸ κα-
 θόλου, τὸ ἐν μέρει στερητικόν), ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογι-

ⁱ τὸ δὲ pr. B. ^k οὐδενὶ C. ¹ εἰαν C. ^m πρότερον] πρότερον
 εἰ γὰρ τὸ μ αἰθερὶ τῷ ξ αἰθερὶ τὸ ξ μηδενὶ τῷ μ A.B.C, sed B. εἰ γὰρ corr.
ⁿ δὲ Ξ et infra τὸ Ξ] δὲ ν et τὸ ν C. ^o οὐδὲ—παντὶ τῷ re. supra
 lituram A. P εἰ—τῷ M om. B. ^q τὸ ἄρα] ὥστε τὸ C. ^r ἀπά-
 γοντας C.

σμὸν στερητικὸν κατὰ μέρος. Εἰ γὰρ τὸ Μ τῷ μὲν Ν⁸ μηδενὶ τῷ δὲ Ξ τινὶ ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Ν τινὶ τῷ Ξ μὴ ὑπάρχειν. Ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδενὶ τῷ Μ ὑπάρξει τὸ Ν· τὸ δέ γε Μ^s ὑπέκειτο τινὶ τῷ Ξ ὑπάρχειν· ὥστε τὸ Ν τινὶ τῷ Ξ οὐχ ὑπάρξει· γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. Πάλιν εἰ τῷ μὲν Ν παντὶ^w τὸ Μ, τῷ δὲ Ξ τινὶ μὴ^x ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Ν τινὶ τῷ Ξ μὴ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ παντὶ^y ὑπάρχει, κατηγορεῖται δὲ καὶ τὸ Μ παντὸς τοῦ Ν, ἀνάγκη τὸ Μ παντὶ τῷ Ξ ὑπάρχειν· ὑπέκειτο δὲ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. Καὶ εἰ τὸ Μ τῷ μὲν Ν παντὶ ὑπάρχει τῷ δὲ Ξ μὴ παντί, ἔσται συλλογισμὸς ὅτι οὐ παντὶ τῷ Ξ τὸ Ν· ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτή. Ἐὰν δὲ τοῦ μὲν Ξ^z παντὸς τοῦ δὲ Ν μὴ παντὸς κατηγορηται, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. Ὅροι ζῶον—οὐσία—κόραξ, ζῶον—λευκόν—κόραξ. Οὐδ' ὅταν τοῦ μὲν Ξ μηδενός, τοῦ δὲ Ν τινός. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ζῶον—οὐσία—μονάς, ^a τοῦ μὴ ὑπάρχειν ζῶον—οὐσία—ἐπιστήμη.

Ὅταν μὲν οὖν ἀντικείμενον ἢ τὸ καθόλου τῷ κατὰ μέρος,¹¹ εἴρηται πότ' ἔσται καὶ πότ' οὐκ ἔσται συλλογισμὸς· ὅταν δὲ ὁμοιοσχήμονες ᾧσιν αἱ προτάσεις, οἷον ἀμφότεραι στερητικαὶ ἢ καταφατικαί, οὐδαμῶς ἔσται συλλογισμὸς. Ἐστῶσαν γὰρ πρῶτον στερητικαί, καὶ τὸ καθόλου κείσθω πρὸς τὸ μείζον ἄκρον, οἷον τὸ Μ τῷ μὲν Ν μηδενὶ^b τῷ δὲ Ξ τινὶ μὴ ὑπαρχέτω· ἐνδέχεται δὴ καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ τῷ Ξ τὸ Ν ὑπάρχειν. Ὅροι τοῦ μὲν μὴ ὑπάρχειν μέλαν—χιών—ζῶον·¹² τοῦ δὲ παντὶ ὑπάρχειν οὐκ ἔστι^c λαβεῖν, εἰ τὸ Μ τῷ Ξ τινὶ μὲν ὑπάρχει τινὶ δὲ^d μὴ. Εἰ γὰρ παντὶ τῷ Ξ τὸ Ν, τὸ δὲ Μ^e μηδενὶ τῷ Ν, τὸ Μ οὐδενὶ τῷ Ξ^f ὑπάρξει· ἀλλ' ὑπέκειτο^g τινὶ ὑπάρχειν. Οὕτω μὲν οὖν οὐκ ἐγγχωρεῖ λαβεῖν ὄρους, ἐκ δὲ τοῦ ἀδιορίστου δεικτέον· ἐπεὶ γὰρ ἀληθεύεται

^s ὑπόκειται B.C.^t τῷ Ξ οὐχ] τῶν ξ οὐχ A.B.^v ὑπάρχει C.^w τὸ] τῷ C.^x ὑπάρχει A.B.^y ὑπάρξει C.^z παντὸς τὸ μ

τοῦ C.

^a τοῦ δὲ μὴ C.^b τὸ δὲ A.^c λαβεῖν ὄρους εἰ C.^d μὴ ὑπάρχει. Εἰ C.^e οὐδενὶ C.^f ὑπάρχει C.^g τινὶ μὴ ὑπάρχειν C.

- τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν τὸ Μ τῷ Ξ καὶ εἰ μηδενὶ ὑπάρχει, μηδενὶ δὲ ὑπάρχοντος οὐκ ἦν συλλογισμός, φανερόν ὅτι οὐδὲ
 13 οὖν ἔσται. Πάλιν ἔστωσαν κατηγορικαί, καὶ τὸ καθόλου
 κείσθω ὁμοίως, οἷον τὸ Μ τῷ μὲν Ν παντὶ τῷ δὲ Ξ τινὶ
 ὑπαρχέτω. Ἐνδέχεται δὲ τὸ Ν τῷ Ξ καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ
 ὑπάρχειν. Ὅροι τοῦ μηδενὶ ὑπάρχειν λευκόν—κύκνος—λί-
 θος.^h τοῦ δὲ παντὶ οὐκ ἔσται λαβεῖν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
 14 ἢν περ πρότερον, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀδιορίστου δεικτέον. Εἰ δὲ τὸ
 καθόλου πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐστί, καὶ τὸ Μ τῷ μὲν Ξ
 μηδενὶ τῷ δὲ Ν τινὶ μὴ ὑπάρχει, ἐνδέχεται τὸ Ν τῷ Ξ καὶ
 παντὶ καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν λευκόν—
 ζῶον—κόραξ, τοῦ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—λίθος—κόραξ. Εἰ
 δὲ κατηγορικαὶ αἱ προτάσεις, ὅροι τοῦ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—
 15 ζῶον—ⁱ χιών.^k τοῦ ὑπάρχειν λευκόν—ζῶον—κύκνος. Φα-
 νερόν οὖν. ὅταν ὁμοιοσχήμενες ᾖσιν αἱ προτάσεις καὶ ἡ μὲν
 καθόλου ἢ δ' ἐν μέρει, ὅτι οὐδαμῶς γίνεται συλλογισμός.
 Ἀλλ' οὐδ' εἴ τινα ἐκατέρῳ ὑπάρχει^m ἢ μὴ ὑπάρχει, ἢ τῷ
 μὲν τῷ δὲ μὴ, ἢ μηδετέρῳ παντί, ἢ ἀδιορίστως. Ὅροι δὲ
 κοινοὶ πάντων λευκόν—ζῶον—ἄνθρωπος, λευκόν—ζῶον—
 ἄψυχον.
- 16 Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι εἰάν τε οὕτως ἔχωσιν οἱ
 ὅροι πρὸς ἀλλήλους ὥς ἐλέχθη, γίνεται συλλογισμὸς ἐξ
 ἀνάγκης,ⁿ ἂν τ' ἢ συλλογισμὸς, ἀνάγκη τοὺς ὅρους οὕτως
 ἔχειν. Δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς εἰσὶν οἱ ἐν τούτῳ
 τῷ σχήματι συλλογισμοὶ (πάντες γὰρ ἐπιτελοῦνται προσ-
 λαμβανομένων τινῶν, ἃ ἢ ἐνυπάρχει τοῖς ὅροις ἐξ ἀνάγκης ἢ
 τίθενται ὥς ὑποθέσεις, οἷον ὅταν διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικνύω-
 μεν), καὶ ὅτι οὐ γίνεται καταφατικὸς συλλογισμὸς διὰ τού-
 του τοῦ σχήματος, ὅλλὰ πάντες στερητικοί, καὶ οἱ καθόλου
 καὶ οἱ κατὰ μέρος.
- 6 Ἐάν δὲ τῷ αὐτῷ τὸ μὲν παντὶ τὸ δὲ μηδενὶ ὑπάρχη, ἢ

^h τὸ C. ⁱ χιών—ζῶον om. pr. C. ^k τοῦ] τοῦ δὲ rc. C. ^l ὅτι
 εἰάν C. ^m ἢ μὴ ὑπάρχει om. B. ⁿ εἰάν C. ^o ὅτι καὶ C. ^p ἀλλ'
 ἅπαντες C.

ἄμφω παντὶ ἢ μηδενί, τὸ μὲν σχῆμα τὸ ^η τοιοῦτον καλῶ
 τρίτον, μέσον δ' ἐν αὐτῷ λέγω καθ' οὗ ἄμφω τὰ κατηγο-
 ρούμενα, ἄκρα δὲ τὰ κατηγορούμενα, μείζον δ' ἄκρον τὸ
 πορρώτερον τοῦ μέσου, ἔλαττον δὲ τὸ ἐγγύτερον. Τίθεται
 δὲ τὸ μέσον ἔξω μὲν τῶν ἄκρων, ἔσχατον δὲ τῇ θέσει. Τέ-
 λειος μὲν οὖν οὐ γίνεται συλλογισμὸς οὐδ' ἐν τούτῳ τῷ σχή-
 ματι, δυνατὸς δ' ἔσται καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου ^τ τῶν
 ὄρων ὄντων πρὸς τὸ μέσον. Καθόλου μὲν οὖν ὄντων, ὅταν
 καὶ τὸ Π καὶ τὸ Ρ παντὶ τῷ Σ ὑπάρχει, ὅτι τινὶ τῷ Ρ τὸ
 Π ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης· ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ κατηγορι-
 κόν, ὑπάρξει τὸ Σ τινὶ τῷ Ρ, ὥστ' ἐπεὶ τῷ μὲν Σ παντὶ τὸ
 Π, τῷ δὲ Ρ τινὶ τὸ Σ, ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρχειν·
 γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. Ἔστι ³
 δὲ καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ ^ς τῷ ἐκθέσθαι ποιεῖν τὴν ἀπό-
 δεῖξιν· εἰ γὰρ ἄμφω παντὶ τῷ Σ ὑπάρχει, ^τ ἂν ληφθῇ τι τῶν
 Σ οἷον τὸ Ν, τούτῳ καὶ τὸ Π καὶ τὸ Ρ ^ν ὑπάρξει, ὥστε τινὶ
 τῷ Ρ τὸ Π ^ν ὑπάρξει. Καὶ ^ω ἂν τὸ μὲν Ρ παντὶ τῷ Σ, τὸ
 δὲ Π μηδενὶ ὑπάρχει, ἔσται συλλογισμὸς ὅτι τὸ Π τινὶ τῷ
 Ρ οὐχ ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης· ὁ γὰρ αὐτὸς ^χ τρόπος τῆς ἀπο-
 δείξεως ἀντιστραφείσης τῆς Ρ Σ προτάσεως. Δειχθεῖν δ' ⁴
 ἂν καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου, καθάπερ ἐπὶ ^γ τῶν πρότερον. Ἐὰν
 δὲ τὸ μὲν Ρ ^z μηδενὶ τὸ δὲ Π παντὶ ὑπάρχει τῷ Σ, οὐκ ἔσται
 συλλογισμὸς. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ζῶον—ἵππος—ἄνθρω-
 πος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ζῶον—ἄψυχον—ἄνθρωπος. Οὐδ' ⁵
 ὅταν ἄμφω κατὰ μηδενὸς τοῦ Σ λέγεται, οὐκ ἔσται συλλο-
 γισμὸς. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ζῶον—ἵππος—ἄψυχον, τοῦ
 μὴ ὑπάρχειν ἄνθρωπος—ἵππος—ἄψυχον· μέσον ἄψυχον.
 Φανερόν οὖν καὶ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότ' ἔσται καὶ πότ'
 οὐκ ἔσται συλλογισμὸς καθόλου τῶν ὄρων ὄντων. Ὅταν ⁶
 μὲν γὰρ ἀμφοτέροι οἱ ὅροι ^α ὧσι κατηγορικοί, ἔσται συλλο-
 γισμὸς ὅτι τινὶ ὑπάρχει τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ, ὅταν δὲ στερεη-

^η τοιοῦτο Β. ^τ μὲν ὄντων τῶν ὄρων C. ^ς τῷ] τοῦ corr. C. ^τ ἂν C.

^ν ὑπάρχει Α. ^ω ἂν C. ^χ τρόπος ἔσται τῆς C. ^γ τῶν] τοῦ C.

^z μηδενὶ τὸ σ τὸ C. ^α τεθῶσι C.

τικοί, οὐκ ἔσται. Ὅταν δ' ὁ μὲν ἦ στερητικὸς ὁ δὲ καταφατικός, εἰ μὲν ὁ μείζων γένηται στερητικὸς ^b ἄτερος δὲ καταφατικός, ἔσται συλλογισμὸς ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχει τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ, εἰ δ' ἀνάπαλιν, οὐκ ἔσται.

- 7 Ἐὰν δ' ὁ μὲν ἦ καθόλου πρὸς τὸ μέσον ὁ δ' ἐν μέρει, κατηγορικῶν μὲν ὄντων ἀμφοῖν ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογισμόν, ἂν ὁποτεροσοῦν ἦ καθόλου τῶν ὄρων. Εἰ γὰρ τὸ μὲν P παντὶ τῷ ^c Σ τὸ δὲ Π τινί, ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ P ὑπάρχειν. Ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ καταφατικόν, ὑπάρξει τὸ Σ τινὶ τῷ Π, ὥστ' ἐπεὶ τὸ μὲν P παντὶ τῷ Σ, τὸ δὲ Σ τινὶ τῷ Π, καὶ τὸ P τινὶ τῷ Π ὑπάρξει. ^d ὥστε τὸ Π τινὶ τῷ
- 8 P. Πάλιν εἰ τὸ μὲν P τινὶ τῷ Σ τὸ δὲ Π παντὶ ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ P ὑπάρχειν· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος τῆς ἀποδείξεως. Ἔστι δ' ἀποδείξαι καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ τῇ
- 9 ἐκθέσει, καθάπερ ^e ἐπὶ τῶν προτέρων. Ἐὰν δ' ὁ μὲν ἦ κατηγορικὸς ὁ δὲ στερητικὸς, καθόλου δὲ ὁ κατηγορικὸς, ὅταν μὲν ὁ ἐλάττων ἦ κατηγορικὸς, ἔσται συλλογισμὸς. Εἰ γὰρ τὸ P παντὶ τῷ ^f Σ, τὸ δὲ Π τινὶ μὴ ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ P μὴ ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ παντί, καὶ τὸ P παντὶ τῷ Σ καὶ τὸ Π παντὶ τῷ Σ ὑπάρξει· ἀλλ' οὐχ ^g ὑπῆρχεν.
- 10 Δείκνυται δὲ καὶ ἄνευ τῆς ἀπαγωγῆς, εἰ μὴ ληφθῇ τι τῶν Σ ^h ὅ τὸ Π μὴ ὑπάρχει. Ὅταν δ' ὁ μείζων ἦ ^h κατηγορικὸς, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς, οἷον εἰ τὸ μὲν Π παντὶ τῷ Σ, τὸ δὲ P τινὶ τῷ Σ μὴ ὑπάρχει. Ὅροι τοῦ παντὶ ὑπάρχειν
- 11 ἔμψυχον—ἄνθρωπος—ζῶον. Τοῦ δὲ μηδενὶ οὐκ ἔστι λαβεῖν ὄρους, εἰ τινὶ μὲν ὑπάρχει τῷ Σ τὸ P, τινὶ δὲ μὴ· εἰ γὰρ παντὶ τὸ Π τῷ Σ ὑπάρχει, τὸ δὲ P τινὶ τῷ Σ, καὶ τὸ Π τινὶ τῷ P ὑπάρξει· ὑπέκειτο δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ἀλλ' ὥσπερ ἐν τοῖς πρότερον ληπτέον· ⁱ ἀδιορίστου γὰρ ὄντος τοῦ τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ τὸ μηδενὶ ὑπάρχον ἀληθὲς εἰπεῖν τινὶ

^b ὁ ἕτερος A.C. ^c σ ὑπάρχει, τὸ C. ^d ὥστε καὶ τὸ C. et corr. B.

^e ἐπὶ καὶ ἐπὶ C. ^f σ ὑπάρχει, τὸ C. ^g ὑπῆρχε παντί. Δείκνυται C.

^h κατηγορικὸς, ὁ δ' ἐλάττων μερικὸς στερητικὸς, οὐκ ἰσ. A.B. ⁱ ἀορίστου A.

μὴ ὑπάρχειν· μηδενὶ δὲ ^k ὑπάρχοντος ^l οὐκ ἦν συλλογισμός. Φανερόν ^m οὖν ὅτι οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ἐὰν δ' ὁ στε-¹² ρητικὸς ἢ καθόλου τῶν ὄρων, ὅταν μὲν ὁ μείζων ἢ στερητικὸς ⁿ ὁ δὲ ἐλάττων κατηγορικὸς, ἔσται συλλογισμός. Εἰ γὰρ τὸ Π μηδενὶ τῷ Σ, τὸ δὲ Ρ τινὶ ὑπάρχει τῷ Σ, τὸ Π τινὶ τῷ Ρ οὐχ ὑπάρξει· πάλιν γὰρ ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς Ρ Σ προτάσεως ἀντιστραφείσης. Ὅταν δὲ ὁ ἐλάττων ἢ στερητικὸς, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ¹³ ζῶον—ἄνθρωπος—ἄγριον, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ζῶον—ἐπιστήμη—ἄγριον· ὁ μέσον ἀμφοῖν τὸ ἄγριον. Οὐδ' ὅταν ἀμφοτέροι στερητικοὶ τεθῶσιν, ἢ δ' ὁ μὲν καθόλου ὁ δ' ἐν μέρει. Ρ' Ὅροι ὅταν ὁ ^q ἐλάττων ἢ καθόλου πρὸς τὸ μέσον, ζῶον—ἐπιστήμη—^r ἄγριον, ζῶον—ἄνθρωπος—ἄγριον. ὅταν δ' ὁ ^s μείζων, τοῦ μὲν μὴ ὑπάρχειν κόραξ—χιών—λευκόν. Τοῦ δ' ὑπάρχειν οὐκ ἔστι λαβεῖν, εἰ τὸ Ρ τινὶ μὲν ¹⁴ ὑπάρχει τῷ Σ, τινὶ δὲ μὴ ὑπάρχει. Εἰ γὰρ τὸ Π παντὶ τῷ Ρ, τὸ δὲ Ρ τινὶ τῷ Σ, καὶ τὸ Π τινὶ τῷ ^t Σ· ὑπέκειτο δὲ μηδενί. Ἀλλ' ἐκ τοῦ ^v ἀδιορίστου δεικτέον. Οὐδ' ^w ἂν ¹⁵ ἐκάτερος τινὶ τῷ μέσῳ ὑπάρχη ^x ἢ μὴ ὑπάρχη, ἢ ὁ μὲν ὑπάρχη ὁ δὲ μὴ ὑπάρχη, ἢ ὁ μὲν τινὶ ὁ δὲ μὴ παντί, ἢ ἀδιορίστως, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς. Ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων ζῶον—ἄνθρωπος—λευκόν, ζῶον—ἄψυχον—λευκόν.

Φανερόν οὖν καὶ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότ' ἔσται καὶ ¹⁶ πότ' οὐκ ἔσται συλλογισμός, καὶ ὅτι ἐχόντων τε τῶν ὄρων ὡς ἐλέχθη γίνεται συλλογισμὸς ἐξ ἀνάγκης, ὥς τ' ἢ συλλογισμός, ἀνάγκη τοὺς ὅρους οὕτως ἔχειν. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι ¹⁷ πάντες ἀτελεῖς εἰσὶν οἱ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι συλλογισμοί (πάντες γὰρ τελειοῦνται προσλαμβανομένων τινῶν) καὶ ὅτι ^z συλλογίσασθαι τὸ καθόλου διὰ τούτου τοῦ σχήματος οὐκ ^a ἔσται, ^b οὔτε στερητικὸν οὔτε καταφατικόν.

^k ὑπάρχοντι pr. C. ^l οὐκ ἦν συλλογισμός om. C. ^m οὖν om. A.B. ⁿ ὁ δὲ ἐλάττων κατηγορικὸς om. A. ^o μέσον ἐν ἀμφοῖν A.B. ^p ὅροι τοῦ μὴ ὑπάρχειν ὅταν C. et rc. A. ^q ἐλάσσων C. ^r ἄγριον, τοῦ ὑπάρχειν ζῶον C. ^s μείζων ἢ καθόλου, τοῦ C. ^t σ ὑπάρξει· ὑπέκειτο C. ^v ἀορίστου A. ^w ἂν B. ^x ἢ ὁ—μὴ ὑπάρχη om. B.C. ^y εἰάν C. ^z τὸ καθόλου συλλογίσασθαι C. ^a ἔστιν C. ^b οὐδὲ A.

7 Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασιν, ὅταν μὴ γίνῃται συλλογισμός, κατηγορικῶν μὲν ἢ στερητικῶν ἀμφοτέρων ^c ὄντων τῶν ὅρων οὐδὲν ὅλως γίνεται ἀναγκαῖον, κατηγορικῶν δὲ καὶ στερητικῶν. καθόλου ληφθέντος τοῦ στερητικῶν αἰὲ γίνεταί συλλογισμός τοῦ ἐλάττονος ἄκρου πρὸς τὸ μείζον, οἷον εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ἢ τινί, τὸ δὲ Β μηδενὶ τῷ Γ· ἀντιστρεφόμενων γὰρ τῶν προτάσεων ἀνάγκη ² τὸ Γ τινὶ τῷ Α μὴ ὑπάρχειν. Ὅμοίως δὲ ^d κατὰ τῶν ἐτέρων σχημάτων· αἰὲ γὰρ γίνεται διὰ τῆς ἀντιστροφῆς συλλογισμός. Δῆλον δὲ ^e καὶ ὅτι τὸ ἀδιόριστον ἀντὶ τοῦ κατηγορικῶν τοῦ ἐν μέρει τιθέμενον τὸν αὐτὸν ^f ποιήσει συλλογισμόν ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασιν.

3 Φανερόν δὲ καὶ ^g ὅτι πάντες οἱ ἀτελεῖς συλλογισμοὶ τελειοῦνται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. Ἡ γὰρ δεικτικῶς ἢ διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαίνονται πάντες· ἀμφοτέρως δὲ γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα. δεικτικῶς μὲν τελειουμένων, ὅτι διὰ τῆς ἀντιστροφῆς ἐπεραίνοντο πάντες, ἢ δ' ἀντιστροφή τὸ πρῶτον ἐποίει σχῆμα, διὰ δὲ τοῦ ἀδυνάτου δεικνυμένων, ὅτι τεθέντος τοῦ ^h ψευδοῦς ὁ συλλογισμός γίνεται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος, οἷον ⁱ ἐν τῷ τελευταίῳ σχήματι, εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχει· εἰ γὰρ μηδενί, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Α· ἀλλ' ἦν παντί. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

4 Ἔστι δὲ καὶ ἀναγαγεῖν πάντας τοὺς συλλογισμοὺς εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμούς. Οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ φανερόν ὅτι δι' ἐκείνων τελειοῦνται, πλὴν ὡχ' ὁμοίως πάντες, ἀλλ' οἱ μὲν καθόλου τοῦ στερητικῶν ἀντιστραφέντος, τῶν δ' ἐν μέρει ἑκάτερος διὰ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. Οἱ δ' ἐν τῷ πρώτῳ, οἱ κατὰ μέρος, ἐπιτελοῦνται μὲν καὶ δι' αὐτῶν, ἔστι δὲ καὶ διὰ τοῦ δευτέρου σχήματος δεικνύειν εἰς ἀδύνατον ἀπάγοντας, οἷον εἰ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ ^k Γ. Εἰ

^c ὄντων ἐπὶ μέρος τῶν *re. A*, ὄντων καὶ ἐπὶ μέρος τῶν *C*. ^d καὶ ἐπὶ *C*.
^e ὅτι καὶ *C*. ^f ποιῇ *C*. ^g ὅτι καὶ *C*. ^h ψεύδους *B*. ⁱ ἐν
 τῷ — τῷ β *re. supra lituram A*. ^k γ ὑπάρξει. Εἰ *C*.

γὰρ μηδενί, τῷ δὲ Β παντί, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ὑπάρξει· τοῦτο γὰρ ἴσμεν διὰ τοῦ δευτέρου σχήματος. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ στερητικοῦ ἔσται ἡ ἀπόδειξις. Εἰ γὰρ τὸ Α⁶ μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει· εἰ γὰρ παντί, τῷ δὲ Β μηδενὶ ὑπάρχει, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ὑπάρξει· τοῦτο δ' ἦν τὸ μέσον σχῆμα. Ὡστ' ἐπεὶ οἱ μὲν ἐν τῷ μέσῳ σχήματι συλλογισμοὶ πάντες ἀνάγονται εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ καθόλου συλλογισμούς, οἱ δὲ κατὰ μέρος ἐν τῷ πρώτῳ εἰς τοὺς ἐν τῷ μέσῳ, φανερόν ὅτι καὶ οἱ κατὰ μέρος ἀναχθήσονται εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμούς. Οἱ δ' ἐν τῷ¹ τρίτῳ καθόλου⁷ μὲν ὄντων τῶν ὄρων εὐθὺς ἐπιτελοῦνται εἰς ἐκείνων τῶν συλλογισμῶν, ὅταν δ' ἐν μέρει ληφθῶσι, διὰ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν τῶν ἐν τῷ πρώτῳ⁸ σχήματι· οὗτοι δὲ ἀνήχθησαν εἰς ἐκείνους, ὥστε καὶ οἱ ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι, ⁹οἱ κατὰ μέρος. Φανερόν οὖν ὅτι πάντες ἀναχθήσονται εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμούς.

Οἱ μὲν οὖν τῶν συλλογισμῶν ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν⁸ δεικνύντες ⁹εἴρηται πῶς ἔχουσι, καὶ καθ' ἑαυτοὺς οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχήματος καὶ πρὸς ῥαλλήλους οἱ ἐκ τῶν ἐτέρων.

Ἐπεὶ δ' ἕτερόν ἐστιν ὑπάρχειν τε καὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν καὶ ἐνδέχασθαι ὑπάρχειν (πολλὰ γὰρ ὑπάρχει μὲν, οὐ μέντοι ἐξ ἀνάγκης· τὰ δ' οὐτ' ἐξ ἀνάγκης οὐθ' ὑπάρχει ὅλως, ἐνδέχεται δ' ὑπάρχειν), δηλὸν ὅτι καὶ συλλογισμὸς ἐκάστου τούτων ἕτερος ἔσται, καὶ οὐχ ὁμοίως ἐχόντων τῶν ὄρων, ἀλλ' ὁ μὲν ἐξ ἀναγκαίων, ὁ δ' ἐξ ὑπαρχόντων, ὁ δ' ἐξ ἐνδεχομένων.

Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀναγκαίων σχεδὸν ὁμοίως ἔχει καὶ ἐπὶ² τῶν ὑπαρχόντων· ὡσαύτως γὰρ τιθεμένων τῶν ὄρων ἔν τε τῷ ὑπάρχειν καὶ τῷ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἔσται τε καὶ οὐκ ἔσται συλλογισμὸς, πλὴν διοίσει τῷ⁴ προσ-

¹ τρίτῳ συλλογισμοὶ καθόλου C.

καθόλου. Οὔτοι C. ⁸ οἱ om. B.

⁹ προκείσθαι A. et pr. C.

⁸ σχήματι ἀνάγονται εἰς τοὺς

⁹ εἴρηται B.C. ⁷ ἄλλους A.B.

κεῖσθαι τοῖς ὅροις τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν.
 3 Τό τε γὰρ στερητικὸν ὡσαύτως ἀντιστρέφει, καὶ τὸ ἐν ὅλῳ
 εἶναι καὶ τὸ κατὰ παντὸς ὁμοίως ἀποδώσομεν. ¹ Ἐν μὲν οὖν
 τοῖς ἄλλοις τὸν αὐτὸν τρόπον δειχθήσεται διὰ τῆς ἀντι-
 στροφῆς [†] τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ὑπάρ-
 χειν· ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι, ὅταν ἡ [§] τὸ καθόλου καταφα-
 τικὸν τὸ ^δ ἐν μέρει στερητικόν, καὶ πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ,
[†] ὅταν τὸ μὲν καθόλου κατηγορικὸν τὸ ^δ ἐν μέρει στερητι-
 κόν, οὐχ ὁμοίως ἔσται ἡ ἀπόδειξις, ἀλλ' ἀνάγκη ἐκθεμένους
 ᾧ τινὶ ἐκάτερον μὴ ὑπάρχει, κατὰ ^ν τούτου ποιεῖν τὸν συλ-
 λογισμόν· ἔσται γὰρ ἀναγκαῖως ἐπὶ τούτων· εἰ ^ω δὲ κατὰ
 τοῦ ἐκτεθέντος ἔστιν ἀναγκαῖος, καὶ κατ' ἐκείνου τινός· τὸ
 γὰρ ἐκτεθὲν ὅπερ ἐκεῖνό τί ἐστιν. Γίνεται δὲ τῶν συλλογι-
 σμῶν ἐκάτερος ἐν τῷ οἰκείῳ σχήματι.

- 9 Συμβαίνει δέ ποτε καὶ τῆς ἐτέρας προτάσεως ἀναγκαῖας
 οὔσης ἀναγκαῖον γίνεσθαι ^χ τὸν συλλογισμόν, πλὴν οὐχ
 ὁποτέρως ἔτυχει, ἀλλὰ τῆς πρὸς τὸ μείζον ἄκρον, οἷον εἰ
 τὸ μὲν Α τῷ Β ἐξ ἀνάγκης εἴληπται ὑπάρχον ἢ μὴ ὑπάρ-
 χον, τὸ δὲ Β τῷ Γ ὑπάρχον μόνον· οὕτως γὰρ εἰλημμένων
 τῶν προτάσεων ἐξ ἀνάγκης τὸ Α τῷ Γ ὑπάρξει ἢ οὐχ ὑπάρ-
 2 ξει. ¹ Ἐπεὶ ^γ γὰρ παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει ἢ οὐχ
 ὑπάρχει ^z τὸ Α, τὸ δὲ Γ τι τῶν Β ἐστί, φανερόν ὅτι καὶ
^a τὸ Γ ἐξ ἀνάγκης ἔσται θάτερον τούτων. Εἰ δὲ τὸ μὲν Α Β
 μὴ ἔστιν ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Β Γ ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται ^b τὸ
 συμπέρασμα ἀναγκαῖον. Εἰ γὰρ ^c ἔσται, συμβήσεται τὸ Α
 τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης διὰ τε τοῦ πρώτου καὶ διὰ
 τοῦ τρίτου σχήματος. Τοῦτο δὲ ψεῦδος· ἐνδέχεται γὰρ
 3 τοιοῦτον εἶναι τὸ Β ᾧ ἐγχορεῖ τὸ Α μηδενὶ ὑπάρχειν. ^ν Ἔτι
 καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερόν ὅτι οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγ-
 καῖον, οἷον αἰ τὸ μὲν Α εἴη κίνησις, τὸ δὲ Β ζῶον, ἐφ' ᾧ δὲ
 τὸ Γ αἰθροπος· ζῶον μὲν γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἀνάγκης ἐστί,

[†] τὸ] ὅτι τὸ C. [§] τὸ μὲν καθόλου C. [†] ὅταν ἡ τὸ C. ^ν τούτο C.
^ω δὲ καὶ κατὰ Β. ^χ τὸν om. C. ^γ γὰρ τὸ α παντὶ C. ^z τὸ α om. C.
^a καὶ τὸ] καὶ τῷ Α. C. ei pr. B. ^b τὸ ante συμπ. om. C. ^c ἐστί Α. B.

κινεῖται δὲ τὸ ζῶον οὐκ ἐξ ἀνάγκης, οὐδ' ὁ ἄνθρωπος. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸν εἴη τὸ Α Β· ἡ γὰρ αὐτὴ ἀπόδειξις. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν, εἰ μὲν τὸ καθόλου ἐστὶν 4 ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον, εἰ δὲ τὸ κατὰ μέρος, οὐκ ἀναγκαῖον, οὔτε ^δ στερητικῆς οὔτε κατηγορικῆς οὔσης τῆς καθόλου προτάσεως. Ἐστω δὴ πρῶτον τὸ 5 καθόλου ἀναγκαῖον, καὶ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω μόνον· ἀνάγκη δὴ τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης· τὸ γὰρ Γ ὑπὸ τὸ Β ἐστί, τῷ ^ε δὲ Β παντὶ ^ε τὸ Α ὑπῆρχεν ἐξ ἀνάγκης. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς εἴη ὁ συλλογισμὸς· ἡ γὰρ αὐτὴ ἔσται ἀπόδειξις. Εἰ δὲ τὸ κατὰ μέρος ἐστὶν ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον συμπίπτει, καθάπερ οὐδ' ἐν τοῖς καθόλου συλλογισμοῖς. Ὁμοίως δὲ καπὶ τῶν στερητικῶν. Ὅροι κίνησις—ζῶον—λευκόν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου σχήματος, εἰ μὲν ἡ στερητικὴ πρό- 10 τασίς ἐστὶν ἀναγκαία, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον, εἰ δ' ἡ κατηγορικὴ, οὐκ ἀναγκαῖον. Ἐστω γὰρ πρῶτον ἡ στερητικὴ ἀναγκαία, καὶ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ἐνδεχέσθω, τῷ δὲ Γ ὑπαρχέτω μόνον. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδὲ τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ἐνδέχεται· τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, ὥστ' οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ἐνδέχεται· τὸ γὰρ Γ ὑπὸ τὸ Α ἐστίν. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Γ τεθῇ τὸ 2 στερητικόν· εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ἐνδέχεται, οὐδὲ τὸ Γ οὐδενὶ τῷ Α ἐγγχωρεῖ· τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, ὥστ' οὐδενὶ τῶν Β τὸ Γ ἐνδέχεται· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα πάλιν. Οὐκ ^h ἄρα οὐδὲ τὸ Β τῷ Γ ἀντιστρέφει γὰρ ὁμοίως. Εἰ δὲ ἡ κατηγορικὴ πρότασις ἐστὶν ἀναγκαία, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ 3 Β ἐξ ἀνάγκης, τῷ δὲ Γ μηδενὶ ὑπαρχέτω μόνον. Ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ στερητικοῦ τὸ πρῶτον γίνεται σχῆμα δέ-

^δ στερητικῆς—τῆς et sect. 5. τῷ Β—συλλογισμὸς re. supra lituram Α.

^ε δὲ γε β re. Α.

^ε τὸ α om. Β.

^ε ἐξ ἀνάγκης ὑπῆρχεν re. Α.

^h ἄρα δὲ οὐδὲ C.

δεικται δ' ἐν τῷ πρώτῳ ὅτι μὴ ἀναγκαίως οὕσης τῆς πρὸς
 ἰτὸ μείζον στερητικῆς οὐδὲ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον,
 4 ὥστ' οὐδ' ἐπὶ τούτων ἔσται ἐξ ἀνάγκης. Ἔτι δ' εἰ τὸ συμ-
 πέρασμα ἔστιν ἀναγκαῖον, συμβαίνει τὸ Γ τινὶ τῷ Α μὴ
 ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης. Εἰ γὰρ τὸ Β τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχει
 ἐξ ἀνάγκης, οὐδὲ τὸ Γ τῷ Β οὐδενὶ ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης. Τὸ
 δὲ ^kγε Β τινὶ τῷ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν, εἴπερ καὶ τὸ Α παντὶ
 5 τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπῆρχεν. Ὡστε τὸ Γ ἀνάγκη τινὶ τῷ Α
 μὴ ὑπάρχειν. Ἄλλ' οὐδὲν κωλύει τὸ Α τοιοῦτον ληφθῆναι
 ᾧ παντὶ ἰτὸ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. Ἔτι καὶ ὅρους ἐκθέ-
 μενον εἴη δεῖξαι ὅτι τὸ συμπέρασμα οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον
 6 ἀπλῶς, ἀλλὰ τούτων ὄντων ^m ἀναγκαῖον. Οἷον ἔστω τὸ Α
 ζῶον, τὸ δὲ Β ἄνθρωπος, τὸ δὲ Γ λευκόν, καὶ αἱ προτάσεις
 ὁμοίως εἰλήφθωσαν· ἐνδέχεται γὰρ τὸ ζῶον μηδενὶ ⁿ λευκῷ
 ὑπάρχειν. Οὐχ ὑπάρξει δὴ οὐδ' ὁ ἄνθρωπος οὐδενὶ λευκῷ,
 ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης· ἐνδέχεται γὰρ ἄνθρωπον γενέσθαι
 λευκόν, οὐ μέντοι ἕως ἂν ζῶον μηδενὶ λευκῷ ὑπάρχη. Ὡστε
 τούτων μὲν ὄντων ἀναγκαῖον ἔσται τὸ συμπέρασμα, ἀπλῶς
 δ' οὐκ ἀναγκαῖον.

7 Ὁμοίως δ' ἔξει καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν. Ὅταν
 μὲν γὰρ ἡ στερητικὴ πρότασις καθόλου ^o τ' ἢ καὶ ἀναγκαία,
 καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον· ὅταν δὲ ἡ κατηγορικὴ
 καθόλου, ἡ δὲ στερητικὴ κατὰ μέρος, οὐκ ἔσται τὸ συμπέ-
 ρασμα ἀναγκαῖον. Ἔστω δὴ πρῶτον ἡ στερητικὴ καθόλου
 τε καὶ ἀναγκαία, καὶ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ἐνδεχέσθω ὑπάρ-
 8 χειν, τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπαρχέτω. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ
 στερητικόν, οὐδὲ τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ἐνδέχοιτ' ἂν ὑπάρχειν·
 τὸ δὲ ^γε Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, ὥστ' ἐξ ἀνάγκης τινὶ ^p τῶν
 Γ οὐχ ^q ὑπάρχει τὸ Β. Πάλιν ἔστω ἡ κατηγορικὴ καθόλου
 τε καὶ ἀναγκαία, καὶ κείσθω πρὸς τῷ Β τὸ κατηγορικόν.
 9 Εἰ δὴ τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, τῷ δὲ Γ τινὶ
 μὴ ὑπάρχει, ὅτι μὲν οὐχ ὑπάρξει τὸ Β τινὶ τῷ Γ, φανερόν,

ⁱ τῷ μείζονι C. ^k γε οἱμ. B. ^l τῷ B. ^m ἀναγκαῖον pr. B.
ⁿ λευκόν B. ^o τ' οἱμ. pr. B. ^p τῶν B. ^q ὑπάρξει B.C.

ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ἔσονται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν οἷον ἐπὶ τῶν καθόλου συλλογισμῶν. Ἀλλ' οὐδ' εἰ τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐν μέρει ληφθέν, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἢ ἀπόδειξις.

Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ σχήματι καθόλου μὲν ὄντων τῶν 11 ὅρων πρὸς τὸ μέσον καὶ κατηγορικῶν ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων, εἰς ὅποτερον οὐν ἢ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον. Ἐὰν δὲ τὸ μὲν ἢ στερητικὸν τὸ δὲ κατη- 2 γορικόν, ὅταν μὲν τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον ἢ, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον, ὅταν δὲ τὸ κατηγορικόν, οὐκ ἔσται ἀναγκαῖον. Ἐστῶσαν γὰρ ἀμφότεραι κατηγορικαὶ πρῶτον αἱ προτάσεις, καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπαρ- 3 χέτω, ἀναγκαῖον δ' ἔστω τὸ Α Γ. Ἐπεὶ οὖν τὸ Β παντὶ 3 τῷ Γ ὑπάρχει, καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β ὑπάρξει διὰ τὸ ἀντιστρέφειν τὸ καθόλου τῷ κατὰ μέρος, ὥστ' εἰ παντὶ τῷ Γ τὸ Α ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει καὶ τὸ Γ τῷ Β τινί, καὶ τῷ Β τινὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν τὸ Α· τὸ γὰρ Β ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν. Γί- 4 νεται οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα. Ὅμοιως δὲ δειχθήσεται καὶ εἰ 4 τὸ Β Γ ἐστὶν ἀναγκαῖον· ἀντιστρέφει γὰρ τὸ 5 Γ τῷ Α τινί, ὥστ' εἰ παντὶ τῷ Γ τὸ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, καὶ 5 τῷ Α τινὶ ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης. Πάλιν ἔστω τὸ μὲν Α Γ στε- 5 ρητικόν, τὸ δὲ Β Γ καταφατικόν, ἀναγκαῖον δὲ τὸ στερητι- 5 κόν. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τινὶ τῷ Β τὸ Γ, τὸ δὲ Α οὐδενὶ 5 τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης, οὐδὲ τῷ Β τινὶ ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης τὸ Α· 5 τὸ γὰρ Β ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν. Εἰ δὲ τὸ κατηγορικὸν ἀναγ- 5 καῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. Ἐστω γὰρ 5 τὸ Β Γ κατηγορικόν καὶ ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Α Γ στερητικόν 5 καὶ μὴ ἀναγκαῖον. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ καταφατικόν, 5 ὑπάρξει καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης, ὥστ' εἰ τὸ μὲν Α 5 μηδενὶ 5 τῶν Γ τὸ δὲ Γ τινὶ τῶν Β, τὸ Α τινὶ τῶν Β οὐχ 5 ὑπάρξει· ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης· δέδεικται γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ

τ τῷ καθόλου τὸ C. s γ καὶ τῷ α Α. et pr. C. t τὸ Β. u τῶν] τῷ Β.

σχήματι ὅτι τῆς στερητικῆς προτάσεως μὴ ἀναγκαίως οὔσης οὐδὲ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον. Ἔτι καὶ διὰ τῶν ὁρῶν εἶη φανερόν. Ἐστω γὰρ τὸ μὲν Α ἀγαθόν, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Β ζῶον, τὸ δὲ Γ ἵππος. Τὸ μὲν οὖν ἀγαθὸν ἐνδέχεται μηδενὶ ἵππῳ ὑπάρχειν, τὸ δὲ ζῶον ἀνάγκη παντὶ ὑπάρχειν· ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη ζῶόν τι μὴ εἶναι ἀγαθόν, εἴπερ ἐνδέχεται πᾶν εἶναι ἀγαθόν. Ἡ εἰ μὴ τοῦτο δυνατόν, ἀλλὰ τὸ ἐγρηγορέναι ἢ καθεύδειν ὅρον θετέον· ἅπαν γὰρ ζῶον δεκτικὸν τούτων.

7 Εἰ μὲν οὖν οἱ ὅροι καθόλου πρὸς τὸ μέσον εἰσὶν, εἴρηται πότε ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον· εἰ δ' ὁ μὲν καθόλου ὁ δ' ἐν μέρει, κατηγορικῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρων, ὅταν τὸ καθόλου γένηται ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον. Ἀποδείξις δ' ἡ αὐτὴ ἢ καὶ πρότερον· ἀντιστρέφει γὰρ καὶ τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν. Εἰ οὖν ἀνάγκη τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν, ἀνάγκη τὸ Β τινὶ τῷ Α ὑπάρχειν. Εἰ δὲ τὸ Β τῷ Α τινί, καὶ τὸ Α τῷ Β τινὶ ὑπάρχειν ἀναγκαῖον· ἀντιστρέφει γάρ. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ Α Γ εἶη ἀναγκαῖον καθόλου ὄν· τὸ γὰρ Β ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν. Εἰ δὲ τὸ ἐν μέρει ἐστὶν ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. Ἐστω γὰρ τὸ Β Γ ἐν μέρει τε καὶ ἀναγκαῖον, 9 τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω, μὴ μέντοι ἐξ ἀνάγκης. Ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ Β Γ τὸ πρῶτον γίνεται σχῆμα, καὶ ἡ μὲν καθόλου πρότασις οὐκ ἀναγκαία, ἡ δ' ἐν μέρει ἀναγκαία. Ὅτε δ' οὕτως ἔχουσιν αἱ προτάσεις, οὐκ ἦν τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, ὥστ' οὐδ' ἐπὶ τούτων. Ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὁρῶν 10 φανερόν. Ἐστω γὰρ τὸ μὲν Α ἐγρήγορσις, τὸ δὲ Β δῖπουν, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ Γ ζῶον. Τὸ μὲν οὖν Β τινὶ τῷ Γ ἀνάγκη ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α τῷ Γ ἐνδέχεται, καὶ τὸ Α τῷ Β οὐκ ἀναγκαῖον· οὐ γὰρ ἀνάγκη δῖπουν τι καθεύδειν ἢ ἐγρηγορέναι. Ὅμοίως δὲ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὁρῶν δειχθήσεται καὶ εἰ τὸ Α Γ αἶψα ἐν μέρει τε καὶ ἀναγκαῖον. Εἰ δ' ὁ μὲν κατηγορικὸς ὁ δὲ στερητικὸς τῶν ὁρῶν, ὅταν μὲν ἡ τὸ καθόλου στερητικόν

τε καὶ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον· εἰ γὰρ τὸ Α τῷ Γ μὴδενὶ ἐνδέχεται, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τὸ Α τινὶ τῷ Β ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν. Ὅταν δὲ τὸ 11 καταφατικὸν ἀναγκαῖον τεθῇ, ἢ καθόλου ὃν ἢ ἐν μέρει, ἢ τὸ στερητικὸν κατὰ μέρος, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ταῦτά α καὶ ἐπὶ τῶν ὕπρότερον ἐροῦμεν, ὅροι δ' ὅταν μὲν ἢ τὸ καθόλου κατηγορικὸν ἀναγκαῖον, ἐγρήγορσις—ζῶν—ἄνθρωπος, ὁ μέσον ἄνθρωπος, ὅταν δ' ἐν μέρει τὸ κατηγορικὸν ἀναγκαῖον, ἐγρήγορσις—ζῶν—λευκόν. Ζῶν μὲν γὰρ ἀνάγκη τινὶ λευκῷ ὑπάρχειν, ἐγρήγορσις δ' ἐνδέχεται μὴδενί, καὶ οὐκ ἀνάγκη τινὶ ζῶν μὴ ὑπάρχειν ἐγρήγορσιν. Ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν ἐν μέρει ὃν ἀναγκαῖον ἢ, δίδουν—κινούμενον—ζῶν, ὁ μέσον ζῶν.

Φανερόν οὖν ὅτι τοῦ μὲν ὑπάρχειν οὐκ ἔστι συλλογισμός, 12 εἰν μὴ ἀμφοτέραι ὥσιν αἱ προτάσεις ἐν τῷ ὑπάρχειν, τοῦ δ' ἀναγκαῖον ἔστι καὶ τῆς ἐτέρας μόνον ἀναγκαίως οὔσης. Ἐν ἀμφοτέροις δέ, καὶ καταφατικῶν καὶ στερητικῶν ὄντων τῶν συλλογισμῶν, ἀνάγκη τὴν ἐτέραν πρότασιν ὁμοίαν εἶναι τῷ συμπεράσματι. Λέγω δὲ τὸ ὁμοίαν, εἰ μὲν ὑπάρχον, 2 ὑπάρχουσαν, εἰ δ' ἀναγκαῖον, ἀναγκαίαν. Ὡστε καὶ τοῦτο δῆλον, ὅτι οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα οὔτ' ἀναγκαῖον οὔθ' ὑπάρχον εἶναι μὴ ληφθείσης ἀναγκαίως ἢ ὑπαρχούσης προτάσεως.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ ἀναγκαῖου, πῶς γίνεται καὶ τίνα διαφο- 13 ρὰν ἔχει πρὸς τὸ ὑπάρχον, εἴρηται σχεδὸν ἰκανῶς· περὶ δὲ τοῦ ἐνδεχομένου μετὰ ταῦτα ὁ λέγομεν πότε καὶ πῶς καὶ διὰ τίνων ἔσται συλλογισμός. Λέγω δ' ἐνδέχασθαι καὶ τὸ ἐνδε- 2 χόμενον, οὗ μὴ ὄντος ἀναγκαῖου, τεθέντος δ' ὑπάρχειν, οὐδὲν ἔσται διὰ τοῦτ' ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ὁμωνήμως ἐνδέχασθαι λέγομεν. Ὅτι δὲ τοῦτ' ἔστι τὸ ἐνδεχόμενον, φανερόν ἐκ τε τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν καταφάσεων τῶν ἀντικειμένων· τὸ γὰρ οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν καὶ ἀδύνατον ὑπάρχειν καὶ

γ προτέρων C. ζ μέσον δὲ ἄνθρωπος C. α μέσον] δίδουν μέσον A.
B. ζῶιον ante μέσον ponit in litura. ὁ λέγομεν B.C.

ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν ἥτοι ταῦτά ἐστιν ἢ ἀκολουθεῖ ἀλλήλοις, ὥστε καὶ τὰ ἀντικείμενα τούτοις, τὸ ἐνδέχεται ὑπάρχειν ^ε καὶ οὐκ ἀδύνατον ὑπάρχειν ^ε καὶ οὐκ ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν, ἥτοι ταῦτά ἐστιν ἢ ἀκολουθοῦντα ἀλλήλοις· κατὰ παντὸς γὰρ ἢ ³ κατὰφασιν ^δ ἢ ἀπόφασιν ἐστίν. ⁴ Ἐστὶν ἄρα τὸ ἐνδεχόμενον οὐκ ἀναγκαῖον καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον ἐνδεχόμενον. Συμβαίνει δὲ πᾶσαι τὰς κατὰ τὸ ἐνδέχασθαι προτάσεις ἀντιστρέφειν ἀλλήλαις. Λέγω δὲ οὐ τὰς καταφατικὰς ταῖς ἀποφατικαῖς, ἀλλ' ὅσαι καταφατικὸν ἔχουσι τὸ σχῆμα κατὰ τὴν ἀντίθεσιν, οἷον τὸ ἐνδέχασθαι ὑπάρχειν τῷ ἐνδέχασθαι μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ παντὶ ἐνδέχασθαι τῷ ἐνδέχασθαι μηδενὶ καὶ μὴ παντί, καὶ τὸ τινὶ τῷ μὴ τινί. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ⁴ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἐπεὶ γὰρ τὸ ἐνδεχόμενον οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον, τὸ δὲ μὴ ἀναγκαῖον ἐγχωρεῖ μὴ ὑπάρχειν, φανερόν ὅτι, εἰ ἐνδέχεται τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν, ἐνδέχεται καὶ μὴ ὑπάρχειν· καὶ εἰ παντὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, καὶ παντὶ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν. Ὁμοίως ^ε δὲ ^ε καὶ πὶ τῶν ἐν μέρει καταφάσεων· ἢ γὰρ αὐτὴ ἀπόδειξις. Εἰσὶ δ' αἱ τοιαῦται προτάσεις κατηγορικαὶ καὶ οὐ στερητικαί· τὸ γὰρ ἐνδέχασθαι τῷ εἶναι ὁμοίως τάττεται, καθάπερ ἐλέχθη πρότερον.

⁵ Διωρισμένων δὲ τούτων πάλιν ^ε λέγομεν ὅτι τὸ ἐνδέχασθαι κατὰ δύο λέγεται τρόπους, ἓνα μὲν τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεσθαι καὶ διαλείπειν τὸ ἀναγκαῖον, οἷον τὸ πολιοῦσθαι ἄνθρωπον ἢ τὸ αὐξάνεσθαι ἢ φθίνειν, ἢ ὅλως τὸ πεφυκὸς ὑπάρχειν (τοῦτο γὰρ οὐ συνεχὲς μὲν ἔχει τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὸ μὴ αἰεὶ ^h εἶναι ἄνθρωπον, ὅντος μέντοι ἀνθρώπου ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐστίν), ἄλλον δὲ τὸ ἀόριστον, ὃ καὶ οὕτως καὶ μὴ οὕτως δυνατόν. οἷον τὸ βαδίζειν ζῶον ἢ ⁱ τὸ βαδίζοντος γενέσθαι σεισμόν, ἢ ὅλως τὸ ἀπὸ τύχης γινόμενον· οὐδὲν ⁶ γὰρ μᾶλλον οὕτως πέφυκεν ἢ ἐναντίως. Ἀντιστρέφει μὲν οὖν καὶ κατὰ τὰς ἀντικειμένας προτάσεις ἐκάτερον τῶν ἐνδε-

^ε καὶ τὸ οὐκ C. ^δ ἢ φάσις Α, ἢ φάσις Β. ^ε δὲ om. B.C. ^ε καὶ ἐπὶ C. ^ε λέγωμεν B. ^h εἶναι τὸν ἄνθρωπον C. ⁱ alterum τὸ om. C.

χομένων, οὐ μὴν τὸν αὐτόν γε τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὲν πεφυκὸς εἶναι τῷ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν (οὕτω γὰρ ἐνδέχεται μὴ πολιοῦσθαι ἄνθρωπον), τὸ δ' ἀόριστον τῷ μηδὲν μᾶλλον οὕτως ἢ ἐκείνως. Ἐπιστήμη δὲ καὶ συλλογισμὸς ἀποδεικτικὸς τῶν μὲν ἀορίστων οὐκ ἔστι διὰ τὸ ἄτακτον εἶναι τὸ μέσον, τῶν δὲ πεφυκῶν ἔστι, καὶ σχεδὸν οἱ λόγοι καὶ αἱ σκέψεις γίνονται περὶ τῶν οὕτως ἐνδεχομένων.^k ἐκείνων δ' ἐγχωρεῖ μὲν γενέσθαι συλλογισμόν, οὐ μὴν εἰσθῆ γὰρ ζητεῖσθαι.

Ταῦτα μὲν οὖν διορισθήσεται μᾶλλον ἐν τοῖς ἐπομένοις.⁷ νῦν δὲ ἴλέγομεν πότε καὶ τίς ἔσται συλλογισμὸς ἐκ τῶν ἐνδεχομένων προτάσεων. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἐνδέχασθαι τόδε τῷδε ὑπάρχειν διχῶς ἔστιν ἐκλαβεῖν (ἢ γὰρ ὅ ὑπάρχει τόδε ἢ ὅ ἐνδέχεται αὐτὸ ὑπάρχειν· τὸ γάρ, καθ' οὗ τὸ Β, τὸ Α ἐνδέχασθαι τούτων σημαίνει θάτερον, ἢ καθ' οὗ λέγεται τὸ Β ἢ καθ' οὗ ἐνδέχεται λέγεσθαι· τὸ δέ, καθ' οὗ τὸ Β, τὸ Α ἐνδέχασθαι ἢ παντὶ τῷ Β τὸ Α ἐγχωρεῖν οὐδὲν διαφέρει), φανερόν ὅτι διχῶς ἂν λέγοιτο τὸ Α τῷ Β παντὶ ἐνδέχασθαι ὑπάρχειν. Πρῶτον οὖν εἴπωμεν, εἰ καθ' οὗ τὸ Γ τὸ Β ἐνδέ-⁸χεται, καὶ καθ' οὗ τὸ Β τὸ Α, τίς ἔσται καὶ ποῖος συλλογισμὸς· οὕτω γὰρ αἱ προτάσεις ἀμφοτέραι λαμβάνονται κατὰ τὸ ἐνδέχασθαι, ὅταν δὲ καθ' οὗ τὸ Β ὑπάρχει τὸ Α ἐνδέχεται, ἢ μὲν ὑπάρχουσα ἢ δ' ἐνδεχομένη. ὥστ' ἀπὸ τῶν^m ὁμοιοσχημῶν ἀρκτέον, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις.

Ὅταν οὖν τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται καὶ τὸ Β παντὶ¹⁴ τῷ Γ, συλλογισμὸς ἔσται τέλειος ὅτι τὸ Α παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. Τοῦτο δὲ φανερόν ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ· τὸ γὰρ ἐνδέχασθαι παντὶ ὑπάρχειν οὕτως ἐλέγομεν. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, ὅτι τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Γ· τὸ γάρ καθ' οὗ τὸ Β ἐνδέχεται, τὸ Α μὴ ἐνδέχασθαι, τοῦτ' ἦν τὸ μηδὲν ἀπολείπειν τῶν ὑπὸ τὸ Β ἐνδεχομένων. Ὅταν δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐν-²δέχεται, τὸ δὲ Β ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Γ, διὰ μὲν τῶν εἰλημένων προτάσεων οὐδεὶς γίνεται συλλογισμὸς, ἀντιστραφεῖ-

^k ἐκείνως Β. ¹ λέγωμεν πότε καὶ πῶς καὶ Β. ^m ὁμοιοσχημῶν Β. C.

σης δὲ τῆς Β Γ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι γίνεται ὁ αὐτὸς ^η ὅσπερ
 πρότερον. Ἐπεὶ γὰρ ἐνδέχεται τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρ-
 χειν, ἐνδέχεται καὶ παντὶ ὑπάρχειν τοῦτο δ' εἴρηται πρότε-
 ρον. Ὡστ' ^ο εἰ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δ' Α παντὶ τῷ Β,
 3 πάλιν ὁ αὐτὸς γίνεται συλλογισμός. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς
 ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις ἢ ἀποφασίς τεθείη μετὰ τοῦ ἐνδέ-
 χεσθαι. Λέγω δ' οἶον εἰ τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῶν Β καὶ
 τὸ Β μηδενὶ τῶν Γ· διὰ μὲν γὰρ τῶν εἰλημμένων προτάσεων
 οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός, ἀντιστρεφόμενων δὲ πάλιν ὁ
 4 αὐτὸς ἔσται ὥς καὶ πρότερον. Φανερόν οὖν ὅτι τῆς ἀποφά-
 σεως τιθεμένης πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἢ πρὸς ἀμφοτέρας
 τὰς προτάσεις ἢ οὐ γίνεται συλλογισμός, ἢ γίνεται μὲν ἀλλ'
 οὐ τέλειος· ἐκ γὰρ τῆς ἀντιστροφῆς ^η γίνεται τὸ ἀναγκαῖον.
 5 Ἐὰν δ' ἢ μὲν καθόλου τῶν προτάσεων ἢ δ' ἐν μέρει ληφθῇ,
 πρὸς μὲν τὸ μείζον ἄκρον κειμένης τῆς καθόλου συλλογισμὸς
 ἔσται τέλειος. Εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται, τὸ δὲ
 Β τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται. Τοῦτο δὲ φανερόν
 ἐκ τοῦ ὀρίσμου τοῦ ^ρ ἐνδέχεσθαι. Πάλιν εἰ τὸ Α ἐνδέχεται
 μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῶν Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀνάγκη
 τὸ Α ἐνδέχεσθαι τινὶ τῶν Γ μὴ ὑπάρχειν. Ἀπόδειξις δ' ἢ
 6 αὐτή. Ἐὰν δὲ στερητικὴ ληφθῇ ἢ ἐν μέρει πρότασις, ἢ δὲ
 καθόλου καταφατικὴ, τῇ δὲ θέσει ὁμοίως ἔχωσιν, οἶον τὸ μὲν
 Α παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται μὴ
 ὑπάρχειν, διὰ μὲν τῶν εἰλημμένων προτάσεων οὐ γίνεται
 φανερὸς συλλογισμός, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς ἐν μέρει καὶ
 τεθέντος τοῦ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν τὸ αὐτὸ
 ἔσται συμπέρασμα ὃ καὶ πρότερον, καθάπερ ἐν τοῖς ἐξ ἁρ-
 7 χῆς. Ἐὰν δ' ἢ πρὸς τὸ μείζον ἄκρον ἐν μέρει ληφθῇ, ἢ δὲ
 πρὸς τὸ ἔλαττον καθόλου, εἴαν τ' ἀμφότεραι καταφατικαὶ
 τεθῶσιν εἴαν τε στερητικαὶ εἴαν τε μὴ ^ς ὁμοιοσχήμονες εἴαν τ'
 ἀμφότεραι ἀδιόριστοι ἢ κατὰ μέρος, οὐδαμῶς ἔσται συλλο-

^η ὅσπερ Α, ὅσπερ καὶ C. ^ο ἐπεὶ Β. ^ρ ὡς] ὅσπερ Β. ^η γίνεται] πραινέται corr. Α. ^ρ post ἐνδέχεσθαι Α.Β.С. αβγ, sed Β. ab eadem manu deleta suprascripto παντί. ^ς ὁμοσχήμενες Α.Β.

γισμός· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Β ὑπερτείνειν ^ι τοῦ Α καὶ μὴ κατηγορεῖσθαι ἐπ' ^ν ἴσων· ^ω ᾧ δ' ὑπερτείνει τὸ Β τοῦ Α, εἰλήφθω τὸ Γ· τούτῳ γὰρ οὔτε παντὶ οὔτε μηδενὶ οὔτε τινὶ οὔτε μὴ τινὶ ἐνδέχεται τὸ Α ὑπάρχειν, εἴπερ ἀντιστρέφουσιν αἱ κατὰ τὸ ἐνδέχασθαι προτάσεις καὶ τὸ Β πλείοσιν ἐνδέχεται ἢ τὸ Α ὑπάρχειν. "Ἐτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερόν· ⁸ οὕτω γὰρ ἐχουσῶν τῶν προτάσεων τὸ πρῶτον τῷ ἐσχάτῳ καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται καὶ παντὶ ὑπάρχειν ἀναγκαῖον. "Οροι ⁹ δὲ κοινοὶ πάντων τοῦ μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης ζῶον—λευκόν—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχασθαι ζῶον—λευκόν—ἰμάτιον. Φανερόν οὖν τοῦτον τὸν τρόπον ἐχόντων τῶν ὅρων ὅτι οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός. "Ἡ γὰρ τοῦ ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐξ ἀνάγκης ἢ τοῦ ἐνδέχασθαι πᾶς ἐστὶ συλλογισμός. Τοῦ μὲν ¹⁰ οὖν ὑπάρχειν καὶ τοῦ ἀναγκαῖου φανερόν ὅτι οὐκ ἔστιν· ὁ μὲν γὰρ καταφατικὸς ἀναιρεῖται τῷ στερητικῷ, ὁ δὲ στερητικὸς τῷ καταφατικῷ. Δεῖνεται δὴ τοῦ ἐνδέχασθαι εἶναι τοῦτο δ' ἀδύνατον· δέδεικται γὰρ ὅτι οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων καὶ παντὶ τῷ ἐσχάτῳ τὸ πρῶτον ἀνάγκη καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. "Ωστ' οὐκ ἂν εἴη τοῦ ἐνδέχασθαι συλλογισμός· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον.

Φανερόν ¹¹ δὲ ὅτι καθόλου τῶν ὅρων ὄντων ἐν ταῖς ἐνδεχο-
 μέναις προτάσεσιν αἰεὶ γίνεται συλλογισμός ἐν τῷ πρώτῳ
 σχήματι, καὶ κατηγορικῶν καὶ στερητικῶν ὄντων, πλὴν κα-
 τηγορικῶν μὲν τέλειος, στερητικῶν δὲ ἀτελής. Δεῖ δὲ τὸ ἐν-
 δέχασθαι λαμβάνειν μὴ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις, ἀλλὰ κατὰ τὸν
 εἰρημένον διορισμόν. "Ενίοτε δὲ λανθάνει τὸ τοιοῦτον.

"Εὰν δ' ἢ μὲν ὑπάρχειν ἢ δ' ἐνδέχασθαι λαμβάνηται τῶν ¹⁵
 προτάσεων, ὅταν μὲν ἢ πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον ἐνδέχασθαι ση-
 μαίνει, τέλειοί τ' ἔσονται πάντες οἱ συλλογισμοὶ καὶ τοῦ ἐν-
 δέχασθαι κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν, ὅταν δ' ἢ πρὸς τὸ
 ἔλαττον, ἀτελεῖς ^υ τε πάντες, καὶ οἱ στερητικοὶ τῶν συλλο-
 γισμῶν οὐ τοῦ κατὰ τὸν διορισμόν ἐνδεχομένου, ἀλλὰ τοῦ

^ι τοῦ] τὸ Α.Β.С. ^ν vocis ἴσων litteras ων corr. Α. ^ω ᾧ corr. Β.
¹¹ δὲ] δὲ καὶ Β.С. ^υ τε om. С.

μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν· εἰ γὰρ μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ ἐξ ἀνάγκης, ἐνδέχεται φάμεν καὶ μηδενὶ καὶ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. Ἐνδεχέσθω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ κείσθω ὑπάρχειν. Ἐπεὶ οὖν ὑπὸ τὸ Β ἐστὶ τὸ Γ, τῷ δὲ Β παντὶ ἐνδέχεται τὸ Α, φανερόν ὅτι καὶ τῷ Γ παντὶ ἐνδέχεται. Γίνεται δὴ τέλειος συλλογισμός. Ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς Α Β προτάσεως, τῆς δὲ Β Γ καταφατικῆς, καὶ τῆς μὲν ἐνδέχεται τῆς δ' ὑπάρχειν ἡ λαμβανούσης, ἡ τέλειος συλλογισμός ὅτι τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν.

- 3 Ὅτι μὲν οὖν τοῦ ὑπάρχειν τιθεμένου πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον τέλειοι γίνονται συλλογισμοί, φανερόν· ὅτι δ' ἐναντίως ἔχοντος ἔσονται συλλογισμοί, διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικτέον. Ἄμα δ' ἔσται δῆλον καὶ ὅτι ἀτελεῖς· ἡ γὰρ δεῖξις οὐκ ἐκ τῶν εἰλημμένων προτάσεων. Πρῶτον δὲ λεκτέον ὅτι εἰ τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ Α
4 δυνατὸν ἔσται τὸ Β ἐξ ἀνάγκης. Ἐστω γὰρ οὕτως ἐχόντων τὸ μὲν ἐφ' ᾧ τὸ Α δυνατόν, τὸ δ' ἐφ' ᾧ τὸ Β ἀδύνατον. Εἰ οὖν τὸ μὲν δυνατόν, ὅτε δυνατόν εἶναι, γένοιτ' ἂν, τὸ δ' ἀδύνατον, ὅτ' ἀδύνατον, οὐκ ἂν γένοιτο, ἄμα δ' εἰ τὸ Α δυνατόν καὶ τὸ Β ἀδύνατον, ἐνδέχοιτ' ἂν τὸ Α γενέσθαι ἄνευ τοῦ Β, εἰ δὲ γενέσθαι, καὶ εἶναι· τὸ γὰρ γεγονός, ὅτε γέγονεν,
5 ἔστιν. Δεῖ δὲ λαμβάνειν μὴ μόνον ἐν τῇ γενέσει τὸ ἀδύνατον καὶ δυνατόν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀληθεύεσθαι καὶ ἐν τῇ ὑπάρχειν, καὶ ὁσαυτὼς ἄλλως λέγεται τὸ δυνατόν· ἐν ἅπασιν γὰρ ὁμοίως ἔξει. Ἐτι τὸ ὄντος τοῦ Α τὸ Β εἶναι, οὐχ ὡς ἐνός τινος ὄντος τοῦ Α τὸ Β ἔσται δεῖ ὑπολαβεῖν· οὐ γὰρ ἐστὶν οὐδὲν ἐξ ἀνάγκης ἐνός τινος ὄντος, ἀλλὰ ἑδούιν ἐλαχίστοιον, οἷον ὅταν αἱ προτάσεις οὕτως ἔχωσιν ὡς ἐλέχθη κατὰ
6 τὸν συλλογισμόν. Εἰ γὰρ τὸ Γ κατὰ τοῦ Δ, τὸ δὲ Δ κατὰ τοῦ Ζ, καὶ τὸ Γ κατὰ τοῦ Ζ ἐξ ἀνάγκης. Καὶ εἰ δυνατόν

^z λαμβανομένης Β et corr. C. ^a τέλειος ἔσται συλλ. Β. ^b vocis ἔχοντος litteras os corr. Α. ^c ὅτι Α. ^d ὅτ' ἀδ.] ὅτε δυνατόν pr. Β.
^e primum καὶ om. C. ^f δυνεῖν Β.

εἰ δ' ἐκάτερον, καὶ τὸ συμπέρασμα δυνατόν. Ὡςπερ οὖν εἴ τις θείη τὸ μὲν Α τὰς προτάσεις, τὸ δὲ Β τὸ συμπέρασμα, συμβαίνοι ἂν οὐ μόνον ἀναγκαῖον τοῦ Α ἡ ὄντος καὶ τὸ Β εἶναι ἀναγκαῖον, ἀλλὰ καὶ δυνατοῦ δυνατόν.

Τούτου δὲ δειχθέντος, φανερόν ὅτι ψεύδους ὑποτεθέντος 7 καὶ μὴ ἀδυνάτου καὶ τὸ συμβαῖνον διὰ τὴν ὑπόθεσιν ψεύδος ἔσται καὶ οὐκ ἀδύνατον. Οἶον εἰ τὸ Α ψεύδος μὲν ἔστι μὴ μέντοι ἀδύνατον, ἡ ὄντος δὲ τοῦ Α τὸ Β ἐστί, καὶ τὸ Β ἔσται ψεύδος μὲν οὐ μέντοι ἀδύνατον. Ἐπεὶ γὰρ δέδεικται ὅτι εἰ 8 τοῦ Α ὄντος τὸ Β ἔσται, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ Α ἔσται ^κτὸ Β δυνατόν, ὑπόκειται δὲ τὸ Α δυνατόν εἶναι, καὶ τὸ Β ἔσται δυνατόν· εἰ γὰρ ἀδύνατον, ἅμα δυνατόν ἔσται τὸ αὐτὸ καὶ ἀδύνατον.

Διωρισμένων δὴ τούτων ὑπαρχέτω τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ 9 δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέχέσθω· ἀνάγκη οὖν τὸ Α παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. Μὴ γὰρ ἐνδέχέσθω, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ κείσθω ὡς ὑπάρχον· τοῦτο δὲ ψεύδος μὲν, οὐ μέντοι ἀδύνατον. Εἰ οὖν τὸ μὲν Α μὴ ἐνδέχεται τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντὶ ὑπάρχει τῷ Γ, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται· γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τοῦ τρίτου σχήματος. Ἄλλ' ὑπέκειτο 10 παντὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. Ἀνάγκη ἄρα τὸ Α παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι· ψεύδους γὰρ τεθέντος καὶ οὐκ ἀδυνάτου τὸ συμβαῖνόν ἐστιν ἀδύνατον. Ἐγχωρεῖ δὲ καὶ διὰ τοῦ πρώτου 11 σχήματος ποιῆσαι τὸ ἀδύνατον, θέντας τῷ Γ τὸ Β ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται, ¹κὰν τῷ Γ παντὶ ἐνδέχοιτο τὸ Α. Ἄλλ' ὑπέκειτο μὴ παντὶ ἐγχωρεῖν.

Δεῖ δὲ λαμβάνειν τὸ παντὶ ὑπάρχον μὴ κατὰ χρόνον ὀρί- 12 σαντας, οἶον νῦν ἢ ἐν τῷδε τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἀπλῶς· διὰ τοιούτων γὰρ προτάσεων καὶ τοὺς συλλογισμοὺς ποιούμεν, ἐπεὶ κατὰ γε τὸ νῦν λαμβανομένης τῆς προτάσεως οὐκ ἔσται συλλογισμὸς· οὐδὲν γὰρ ἴσως κωλύει ποτὲ ^μκαὶ παντὶ κινου-

ε δ' om. C. ἡ ὄντος ἅμα καὶ Β. ἰ δὲ τοῦ—ἐστί, καὶ re. supra lituram A. ^κ δυνατόν τὸ β C. ¹ κὰν] codices καὶ. ^μ καὶ om. C.

μένω ἄνθρωπον ὑπάρχειν, οἷον εἰ μηδὲν ἄλλο κινοῖτο· τὸ δὲ
κινούμενον ἐνδέχεται παντὶ ἴππῳ· ἀλλ' ἄνθρωπον οὐδενὶ ἴππῳ
13 ἐνδέχεται. Ἔτι ἔστω τὸ μὲν πρῶτον ζῶον, τὸ δὲ μέσον κι-
νούμενον, τὸ δ' ἔσχατον ἄνθρωπος. Αἱ μὲν οὖν προτάσεις
ὁμοίως ἔξουσιν, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, οὐκ ἐνδεχό-
μενον· ἐξ ἀνάγκης γὰρ ὁ ἄνθρωπος ζῶον. Φανερόν οὖν ὅτι
τὸ καθόλου ληπτέον ^η ἀπλῶς, καὶ οὐ χρόνῳ ^ο διορίζοντας.

14 Πάλιν ἔστω στερητική πρότασις καθόλου ἡ Α Β, καὶ
εἰλήφθω τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β παντὶ
ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν τῷ Γ. Τούτων οὖν τεθέντων ἀνάγκη τὸ
Α ἐνδεχέσθαι μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. Μὴ γὰρ ἐνδεχέσθω, τὸ
15 δὲ Β τῷ Γ κείσθω ὑπάρχον, καθάπερ πρότερον. Ἀνάγκη
δὴ τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ
τοῦ τρίτου σχήματος· τοῦτο δὲ ἀδύνατον. Ὡστ' ἐνδέχοιτ'
ἂν τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ· ψεύδους γὰρ τεθέντος ἀδύνατον τὸ
συμβαίνειν. Οὗτος οὖν ὁ συλλογισμὸς οὐκ ἔστι τοῦ κατὰ
τὸν διορισμὸν ἐνδεχομένου, ἀλλὰ τοῦ μηδενὶ ἐξ ἀνάγκης
(αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀντίφασις τῆς γενομένης ὑποθέσεως·
ἐτέθη γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν)· ὁ δὲ διὰ
τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμὸς τῆς ἀντικειμένης ἐστὶν ἀντιφά-
16 σεως. Ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερόν ὅτι οὐκ ἔσται τὸ
συμπέρασμα ἐνδεχόμενον. Ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α κόραξ, τὸ
δ' ἐφ' ᾧ Β διανοούμενον, ἐφ' ᾧ δὲ Γ ἄνθρωπος. Οὐδενὶ δὴ
τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει· οὐδὲν γὰρ διανοούμενον κόραξ. Τὸ δὲ
Β παντὶ ἐνδέχεται τῷ Γ· παντὶ γὰρ ἀνθρώπῳ τὸ διανοεῖ-
17 σθαι. Ἀλλὰ τὸ Α ἐξ ἀνάγκης οὐδενὶ τῷ Γ· οὐκ ἄρα τὸ
συμπέρασμα ἐνδεχόμενον. Ἀλλ' οὐδ' ἀναγκαῖον αἰεὶ. Ἔστω
γὰρ τὸ μὲν Α κινούμενον, τὸ δὲ Β ἐπιστήμη, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Γ
ἄνθρωπος. Τὸ μὲν οὖν Α οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρξει, τὸ δὲ Β
παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται, καὶ οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγ-
καῖον· οὐ γὰρ ἀνάγκη μηδένα κινεῖσθαι ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐκ
ἀνάγκη τινα. Δῆλον οὖν ὅτι τὸ συμπέρασμα ἐστὶ τοῦ μηδενὶ
ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν. Ληπτέον δὲ βέλτιον τοὺς ὅρους.

^η ἀπλῶς] ἀορίστως C.

^ο διορίζοντι Α.Β.

Ἐὰν δὲ τὸ στερητικὸν τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐνδέ- 18
 χεσθαι σημαῖνον, ἐξ αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων προτάσεων
 οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ
 ἐνδέχεσθαι προτάσεως ἔσται, ἢ καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον.
 Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β ἐνδεχέσθω μη-
 δενὶ ἢ τῷ Γ. Οὕτω μὲν οὖν ἐχόντων τῶν ὅρων οὐδὲν ἔσται 19
 ἀναγκαῖον· ἐὰν δ' ἀντιστραφῇ τὸ Β Γ καὶ ληφθῇ τὸ Β
 παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι, γίνεται συλλογισμὸς ὥσπερ πρό-
 τερον· ὁμοίως γὰρ ἔχουσιν οἱ ὅροι τῇ θέσει. Τὸν αὐτὸν δὲ
 τρόπον καὶ στερητικῶν ὄντων ἀμφοτέρων τῶν διαστημάτων,
 ἐὰν τὸ μὲν Α Β μὴ ὑπάρχῃ, τὸ δὲ Β Γ μηδενὶ ἐνδέχεσθαι
 σημαίνει· δι' αὐτῶν μὲν γὰρ τῶν εἰλημμένων οὐδαμῶς γίνεται
 τὸ ἀναγκαῖον, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι
 προτάσεως ἔσται συλλογισμὸς. Εἰλήφθω γὰρ τὸ μὲν Α 20
 μηδενὶ τῷ Β ἢ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β ἐνδέχεσθαι μηδενὶ τῷ Γ.
 Διὰ μὲν οὖν τούτων οὐδὲν ἀναγκαῖον· ἐὰν δὲ ληφθῇ τὸ Β
 παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀληθές, ἡ δὲ Α Β πρό-
 τασις ὁμοίως ἔχῃ, πάλιν ὁ αὐτὸς ἔσται συλλογισμὸς. Ἐὰν 21
 δὲ μὴ ὑπάρχειν τεθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Γ καὶ μὴ ἐνδέχεσθαι
 ἢ μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς, οὔτε στερη-
 τικῆς οὔσης οὔτε καταφατικῆς τῆς Α Β προτάσεως. Ὅροι
 δὲ κοινοὶ τοῦ μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν λευκόν—ζῶον—χιών,
 τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι λευκόν—ζῶον—πίττα.

Φανερόν οὖν ὅτι καθόλου τῶν ὅρων ὄντων, καὶ τῆς μὲν 22
 ὑπάρχειν τῆς δ' ἐνδέχεσθαι λαμβανομένης τῶν προτάσεων,
 ὅταν ἢ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐνδέχεσθαι λαμβάνηται πρό-
 τασις, αἰεὶ γίνεται συλλογισμὸς, πλὴν ὅτε μὲν ἐξ αὐτῶν ὅτε
 δ' ἀντιστραφείσης τῆς προτάσεως. Πότε δὲ τούτων ἐκάτε- 23
 ρος καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, εἰρήκαμεν. Ἐὰν δὲ τὸ μὲν καθόλου
 τὸ δ' ἐν μέρει ληφθῇ τῶν διαστημάτων, ὅταν μὲν τὸ πρὸς
 τὸ μεῖζον ἄκρον καθόλου τεθῇ καὶ ἐνδεχόμενον, εἴτ' ἀποφα-
 τικὸν εἴτε καταφατικόν, τὸ δ' ἐν μέρει καταφατικόν καὶ

ἢ καθάπερ—ἐνδέχεσθαι προτάσεως ἔσται om. Α. ἢ τῶν C. ἢ ὑπάρ-
 χον Α.Β. ὃ alterum μὴ om. C.

- ὑπάρχον, ἔσται συλλογισμὸς τέλειος, καθάπερ καὶ καθόλου
²⁴ τῶν ὄρων ὄντων. Ἐποδείξαι δ' ἡ αὐτὴ ἢ καὶ πρότερον. Ὅταν
 δὲ καθόλου μὲν ἢ τὸ πρὸς τὸ μείζον ἄκρον, ὑπάρχον δὲ καὶ
 μὴ ἐνδεχόμενον, θάτερον δ' ἐν μέρει καὶ ἐνδεχόμενον, εἴαν τ'
 ἀποφατικαὶ εἴαν τε καταφατικαὶ τεθῶσιν ἀμφότεραι, εἴαν τε
 ἡ μὲν ἀποφατικὴ ἡ δὲ καταφατικὴ, πάντως ἔσται συλλο-
 γισμὸς ἀτελής. Πλὴν οἱ μὲν διὰ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσονται,
 οἱ ¹ δὲ διὰ τῆς ἀντιστροφῆς τῆς τοῦ ἐνδέχεσθαι, καθάπερ ἐν
²⁵ τοῖς πρότερον. Ἔσται δὲ συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς
 καὶ ὅταν ἡ μὲν καθόλου πρὸς τὸ μείζον ἄκρον τεθεῖσα ση-
 μαίνει ^u τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἡ δ' ἐν μέρει στερητικὴ
 οὖσα τὸ ἐνδέχεσθαι λαμβάνη, οἷον εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β
^v ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται μὴ
 ὑπάρχειν· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ Β Γ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι
 γίνεται συλλογισμὸς. Ὅταν δὲ τὸ μὴ ὑπάρχειν λαμβάνη ἡ
²⁶ κατὰ μέρος τεθεῖσα, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. Ὅροι τοῦ μὲν
 ὑπάρχειν λευκόν—ζῶον—χιών, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν λευ-
 κόν—ζῶον—πίττα· διὰ γὰρ τοῦ ^w ἀδιορίστου ληπτέον τὴν
 ἀπόδειξιν. Ἐάν δὲ ^x τὸ καθόλου τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον
 ἄκρον, τὸ δ' ἐν μέρει πρὸς τὸ μείζον, εἴαν τε στερητικὸν εἴαν
 τε καταφατικὸν εἴαν τ' ἐνδεχόμενον εἴαν θ' ὑπάρχον ὅποτερο-
²⁷ νοῦν, οὐδαμῶς ἔσται συλλογισμὸς. Οὐδ' ὅταν ἐν μέρει ἢ
 ἀδιορίστοι τεθῶσιν αἱ προτάσεις, εἴτ' ἐνδέχεσθαι λαμβά-
 νουσαι εἴθ' ὑπάρχειν εἴτ' ἐναλλάξ, οὐδ' οὕτως ἔσται συλλο-
 γισμὸς. Ἐποδείξαι δ' ἡ αὐτὴ ^y ἢ καπὶ τῶν πρότερον. Ὅροι
 δὲ κοινοὶ τοῦ μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης ζῶον—λευκόν—ἄν-
 θρωπος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ζῶον—λευκόν—ίμάτιον. Φα-
 νερόν οὖν ὅτι τοῦ μὲν πρὸς τὸ μείζον ἄκρον καθόλου τεθέν-
 τος αἰετὶ γίνεται συλλογισμὸς, τοῦ δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον οὐδέ
 ποτ' οὐδενός.
- ¹⁶ Ὅταν δ' ἡ μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ δ' ἐνδέχεσθαι ση-
 μαίνει τῶν προτάσεων, ὁ μὲν συλλογισμὸς ἔσται τὸν αὐτὸν

¹ δὲ καὶ διὰ C. ^u τὸ ὑπάρχειν, omissis ἢ μὴ ὑπάρχειν A.C. ^v ὑπάρ-
 χειν ἢ μὴ ὑπάρχειν C. ^w ἀορίστου A. ^x τὸ om. C. ^y ἢ] ἥπερ C.

τρόπον ἐχόντων τῶν ὄρων, καὶ τέλειος, ὅταν πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ τεθῇ τὸ ἀναγκαῖον· τὸ δὲ συμπέρασμα κατηγορικῶν μὲν ὄντων τῶν ὄρων τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ ὑπάρχειν ἔσται, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τιθεμένων, εἰ δ' ἢ τὸ μὲν καταφατικὸν τὸ δὲ στερητικόν, ὅταν μὲν ἢ τὸ καταφατικὸν ἀναγκαῖον, τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ μὴ ὑπάρχειν, ὅταν ^z δὲ τὸ στερητικόν, καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὄρων ὄντων. Τὸ δ' ἐνδέχεσθαι ἐν τῷ συμπεράσματι τὸν αὐτὸν τρόπον ληπτέον ^a ὅνπερ ἐν τοῖς πρότερον. Τοῦ δ' ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν οὐκ ἔσται συλλογισμός· ἕτερον γὰρ τὸ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν καὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν.

Ἔστι οὖν καταφατικῶν ὄντων τῶν ὄρων οὐ γίνεται ^b τὸ ³ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, φανερόν. Ὑπαρχέτω γὰρ ^c τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β ἐνδεχέσθω παντὶ τῷ Γ. ^d Ἔσται συλλογισμός ἀτελής ὅτι ἐνδέχεται τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. Ὅτι δ' ἀτελής, ἐκ τῆς ἀποδείξεως δηλόν· τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον δειχθήσεται ὅνπερ ^e κατὰ τῶν πρότερον. Πάλιν τὸ μὲν Α ἐνδεχέσθω παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης. Ἔσται δὴ συλλογισμός ὅτι τὸ Α ⁴ παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀλλ' οὐχ ὅτι ὑπάρχει, καὶ τέλειος, ἀλλ' οὐκ ἀτελής· εὐθύς γὰρ ἐπιτελείται διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς προτάσεων. Εἰ δὲ μὴ ^f ὁμοιοσχήμονες αἱ προτάσεις, ἔστω πρῶτον ἡ στερητικὴ ἀναγκαῖα, καὶ τὸ μὲν Α μηδενὶ ἐνδεχέσθω τῷ Β ^g ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδεχέσθω. Ἀνάγκη δὴ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. Κείσθω γὰρ ⁵ ὑπάρχειν ἢ παντὶ ἢ τινί· ^h τῷ δὲ Β ὑπέκειτο μηδενὶ ἐνδέχεσθαι. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδὲ τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ἐνδέχεται· τὸ δὲ Α τῷ Γ ἢ παντὶ ἢ τινὶ κείται ὑπάρχειν· ὥστ' οὐδενὶ ἢ οὐ παντὶ τῷ Γ τὸ Β ἐνδέχεται· ἀν

^z δὲ ἢ τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον καὶ C. ^a ὅνπερ καὶ ἐν C. ^b τὸ om. C.
^c τὸ μὲν α C. ^d ἔσται συλλ. ἀτ.] ἔσται δὴ συλλ. ἀτ. B, ὑπάρχειν C.
^e καὶ ἐπὶ C. ^f ὁμοιοσχήμονες Α. ^g ἐξ ἀνάγκης om. C. ^h τὸ Α.
et pr. C.

ὑπάρχειν· ὑπέκειτο δὲ παντὶ ἐξ ἀρχῆς. Φανερόν δ' ὅτι καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν γίνεται συλλογισμός, ἔπερ 6 καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν. Πάλιν ἔστω ἡ καταφατική πρότασις ἀναγκαία, καὶ τὸ μὲν Α ἐνδέχέσθω μηδενὶ ^ι τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης. Ὁ μὲν οὖν συλλογισμὸς ἔσται τέλειος, ἀλλ' οὐ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἀλλὰ τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν· ἥ τε γὰρ πρότασις οὕτως ἐλήφθη ἢ ἀπὸ τοῦ μείζονος ἄκρου, καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον οὐκ ἔστιν ^κ ἀγαγεῖν· εἰ γὰρ ὑποτεθείη τὸ Α τῷ Γ ^ι τινὶ ὑπάρχειν, κείται δὲ καὶ τῷ Β ἐνδέχεσθαι μηδενὶ ὑπάρχειν, οὐδὲν συμβαίνει 7 διὰ τούτων ἀδύνατον. Ἐὰν δὲ πρὸς τῷ ἐλάττωι ἄκρῳ τεθῇ τὸ στερητικόν, ὅταν μὲν ἐνδέχεσθαι σημαίνη, συλλογισμὸς ἔσται διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον, ὅταν δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι, οὐκ ἔσται. Οὐδ' ὅταν ἄμφω μὲν τεθῇ στερητικά, μὴ ἢ δ' ἐνδεχόμενον τὸ πρὸς τὸ ἑλάττω. Ὅροι δ' οἱ αὐτοί, τοῦ μὲν ὑπάρχειν λευκόν—ζῶον—χιών, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—ζῶον—πίττα.

8 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔξει κατὰ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν. ^μ Ὅταν γὰρ ἢ τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται τοῦ μὴ ὑπάρχειν. Οἷον εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ ^ν τῶν Β ἐνδέχεται ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινὶ ^ν τῶν Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῶν Γ μὴ ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ παντὶ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β μηδενὶ ἐνδέχεται, οὐδὲ τὸ Β οὐδενὶ τῷ Α ἐνδέχεται ὑπάρχειν. Ὡστ' εἰ τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, οὐδενὶ τῶν Γ τὸ Β ἐνδέχεται. Ἀλλ' ὑπέκειτό 9 τινι ἐνδέχεσθαι. Ὅταν δὲ τὸ ἐν μέρει καταφατικὸν ἀναγκαῖον ἢ, τὸ ἐν τῷ στερητικῷ συλλογισμῷ, οἷον ^ο τὸ Β Γ, ἢ τὸ καθόλου ἐν τῷ κατηγορικῷ, οἷον τὸ Α Β, οὐκ ἔσται τοῦ ὑπάρχειν συλλογισμός. Ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτὴ ἢ ^ρ καὶ ἐπὶ 10 τῶν πρότερον. Ἐὰν δὲ τὸ μὲν καθόλου τεθῇ πρὸς τῷ ἐλάττωι ἄκρῳ, ἢ καταφατικόν ἢ στερητικόν, ἐνδεχόμενον, τὸ δ'

^ι τῶν Α.Β. ^κ ἀπαγαγεῖν C. ^ι μηδενὶ Α.Β.С. ^μ ὅταν μὲν γὰρ C.
^ν τῷ C. ^ο τὸ β—οἷον om. Α. ^ρ καὶ om. C.

ἐν μέρει ἀναγκαῖον ^q πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ὅροι δὲ τοῦ μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης ζῶον—λευκόν—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ζῶον—λευκόν—ἰμάτιον. Ὅταν δ' ἀναγκαῖον ἢ τὸ καθόλου, τὸ δ' ἐν μέρει ἐνδεχόμενον, στερητικῷ μὲν ὄντος τοῦ καθόλου τοῦ μὲν ὑπάρχειν ^r ὅροι ζῶον—λευκόν—κόραξ, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν ζῶον—λευκόν—πίττα, καταφατικῷ δὲ τοῦ μὲν ὑπάρχειν ζῶον—λευκόν—κύκνος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ζῶον—λευκόν—χιών. Οὐδ' ὅταν ἀδιόριστοι ληφθῶσιν αἱ προτάσεις ¹¹ ἢ ἀμφότεραι κατὰ μέρος, οὐδ' οὕτως ἔσται συλλογισμός. Ὅροι δὲ κοινοὶ τοῦ μὲν ὑπάρχειν ζῶον—λευκόν—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν ζῶον—λευκόν—ἄψυχον. Καὶ γὰρ τὸ ζῶον τινὶ λευκῷ καὶ τὸ λευκὸν ἀψύχῳ τινὶ καὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν καὶ οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. Καπὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι ὁμοίως, ὥστε πρὸς ἅπαντα χρήσιμοι οἱ ὅροι.

Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ὁμοίως ἐχόντων τῶν ¹² ὄρων ἔν τε τῷ ὑπάρχειν καὶ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις γίνεται τε καὶ οὐ γίνεται συλλογισμός, πλὴν κατὰ μὲν ^s τὸ ὑπάρχειν τιθεμένης τῆς στερητικῆς προτάσεως τοῦ ἐνδέχεσθαι ἢν ὁ συλλογισμός, κατὰ δὲ τὸ ἀναγκαῖον τῆς στερητικῆς καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν. Δῆλον δὲ ^t καὶ ὅτι πάντες ^v ἀτελεῖς οἱ συλλογισμοὶ καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων.

¹ Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι ὅταν μὲν ἐνδέχεσθαι λαμβά- ¹⁷ νωσιν ἀμφότεραι αἱ προτάσεις, οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός, οὔτε κατηγορικῶν οὔτε στερητικῶν τιθεμένων, οὔτε καθόλου οὔτε κατὰ μέρος· ὅταν δὲ ἢ μὲν ὑπάρχειν ἢ δ' ἐνδέχεσθαι σημαίνει, τῆς μὲν καταφατικῆς ὑπάρχειν σημαίνουσης οὐδέ-ποτ' ἔσται, τῆς δὲ στερητικῆς ^w τῆς καθόλου ἀεί. Τὸν αὐτὸν ² δὲ τρόπον καὶ ὅταν ἢ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἢ δ' ἐνδέχεσθαι λαμβάνηται τῶν προτάσεων. Δεῖ δὲ καὶ ἐν τούτοις λαμβάνειν

^q πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ om. A.
καὶ C.

^v ἀτελεῖς εἰσὶν οἱ C.

^r ὅροι om. C.

^s τοῦ C.

^t ὅτι
^w alterum τῆς om. C.

τὸ ἐν τοῖς συμπεράσμασιν ἐνδεχόμενον, ^x ὥσπερ ἐν τοῖς ^y προτέρων.

- 3 Πρῶτον οὖν δεικτέον ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει τὸ ἐν τῷ ἐνδέχασθαι στερητικόν, οἷον εἰ τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ ^z τῷ Β, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ Β ἐνδέχασθαι μηδενὶ ^a τῷ Α. Κείσθω γὰρ τοῦτο, καὶ ἐνδεχέσθω τὸ Β μηδενὶ τῷ Α ὑπάρχειν. Οὐκοῦν ἐπεὶ ἀντιστρέφουσιν αἱ ἐν τῷ ἐνδέχασθαι καταφάσεις ταῖς ἀποφάσεσι, καὶ αἱ ἐναντίαι καὶ αἱ ἀντικείμεναι, τὸ δὲ Β τῷ Α ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν, φανερόν ὅτι καὶ παντὶ ἐν-
 4 δέχοιτο ^b ἂν ^c τὸ Β τῷ Α ὑπάρχειν. Τοῦτο δὲ ψεῦδος· οὐ γὰρ εἰ τόδε τῷδε παντὶ ἐνδέχεται, καὶ τόδε τῷδε ἀναγκαῖον· ὥστ' ^d οὐκ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν. Ἐτι δ' οὐδὲν κωλύει τὸ μὲν Α τῷ Β ἐνδέχασθαι μηδενί, τὸ δὲ Β τινὶ τῶν Α ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, οἷον τὸ μὲν λευκὸν παντὶ ἀνθρώπῳ ἐνδέχεται μὴ ^e ὑπάρχειν (καὶ γὰρ ὑπάρχειν), ἄνθρωπον δ' οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν ὡς ἐνδέχεται μηδενὶ λευκῷ· πολλοῖς γὰρ ἐξ ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχει, τὸ δ' ἀναγκαῖον οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον.
 5 Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσεται ἀντιστρέφον, οἷον εἴ τις ἀξιώσειεν, ἐπεὶ ψεῦδος τὸ ἐνδέχασθαι τὸ Β τῷ Α μηδενὶ ὑπάρχειν, ἀληθὲς τὸ μὴ ἐνδέχασθαι μηδενί· ^f φάσις γὰρ καὶ ἀπόφασις. Εἰ δὲ τοῦτ', ἀληθὲς ^g ἐξ ἀνάγκης τινὶ τῶν Α ^h τὸ Β ὑπάρχειν· ὥστε καὶ τὸ Α τινὶ τῶν Β. Τοῦτο δ' ἀδύνατον· οὐ γὰρ εἰ μὴ ἐνδέχεται μηδενὶ τὸ Β τῷ Α,
 6 ἂν ἀνάγκη τινὶ ὑπάρχειν. Τὸ γὰρ μὴ ἐνδέχασθαι μηδενὶ διχῶς λέγεται, τὸ μὲν ^k εἰ ^l ἐξ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχει, τὸ δ' εἰ ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχει· τὸ γὰρ ἐξ ἀνάγκης τινὶ τῶν Α μὴ ὑπάρχον οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν ὡς παντὶ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τινὶ ὑπάρχον ἐξ ἀνάγκης ὅτι παντὶ ἐνδέχεται
 7 ὑπάρχειν. Εἰ οὖν τις ἀξιοίῃ, ἐπεὶ οὐκ ἐνδέχεται τὸ Γ τῷ Δ

^x ὥσπερ καὶ ἐν C. ^y προτέρων περὶ τῆς ἀντιστροφῆς τῶν ἐνδεχομένων προτάσεων. Πρῶτον B. ^z τῶν B. ^a τῶν C. ^b ἂν om. A, ante ἐνδέχοιτο ponit C. ^c τὸ B om. C. ^d οὐκ] οὐκ ἂν A. ^e ὑπάρχει C. ^f φάσις] κατάφασις C. ^g ἐξ] καὶ ἐξ B. ^h τὸ B ὑπάρχειν] ὑπάρχειν B, ὑπάρξειν τὸ B C. ⁱ ἐξ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχει C. ^k εἰ om. A.B. ^l ἐξ—ὑπάρχει, τὸ δ' om. A.

παντὶ ὑπάρχειν, ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχειν αὐτό, ψεῦδος ἂν λαμβάνοι· παντὶ γὰρ ὑπάρχει, ἀλλ' ὅτι ἐν ἐνίοις ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, διὰ τοῦτό φαμεν οὐ παντὶ ἐνδέχεσθαι. Ὡστε τῷ ἐνδέχεσθαι παντὶ ὑπάρχειν τό τ' ἐξ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχειν ἀντίκειται καὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχειν. Ὅμοίως δὲ καὶ ^mτῷ ἐνδέχεσθαι μηδενί. Δῆλον οὖν ὅτι πρὸς τὸ οὕτως ⁸ ἐνδεχόμενον καὶ μὴ ἐνδεχόμενον, ὡς ἐν ἀρχῇ διωρίσαμεν, ⁿοὐ τὸ ἐξ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχειν ^oἀλλὰ τὸ ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχειν ληπτέον. Τούτου δὲ ληφθέντος οὐδὲν συμβαίνει ἀδύνατον, ὥστ' οὐ γίνεται συλλογισμός. Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν.

Τούτου δὲ δειχθέντος κείσθω τὸ Α τῷ μὲν Β ἐνδέχεσθαι ⁹ μηδενί, τῷ δὲ Γ παντί. Διὰ μὲν οὖν τῆς ἀντιστροφῆς οὐκ ἔσται συλλογισμός· εἴρηται γὰρ ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει ἡ τοιαύτη πρότασις. Ἀλλ' οὐδὲ διὰ τοῦ ἀδυνάτου· τεθέντος γὰρ τοῦ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν οὐδὲν συμβαίνει ψεῦδος· ἐνδέχοιτο γὰρ ἂν τὸ Α τῷ Γ καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ὅλως δ' εἰ ἔστι συλλογισμός, δῆλον ὅτι τοῦ ἐν- ¹⁰ δέχεσθαι ἂν εἴη διὰ τὸ μηδετέραν τῶν προτάσεων εἰληφθαι ἐν τῷ ὑπάρχειν, καὶ οὗτος ἢ καταφατικὸς ἢ στερητικὸς· οὐδετέρως δ' ἐγχωρεῖ. Καταφατικοῦ μὲν γὰρ τεθέντος δειχθήσεται διὰ τῶν ὅρων ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, στερητικοῦ δέ, ὅτι τὸ συμπέρασμα οὐκ ἐνδεχόμενον ἀλλ' ἀναγκαῖον ἔστιν. Ἐστω γὰρ τὸ μὲν Α λευκόν, τὸ δὲ Β ἄνθρωπος, ἐφ' ᾧ δὲ ¹¹ Γ ἵππος. Τὸ δὴ Α, τὸ λευκόν, ἐνδέχεται τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ἀλλὰ τὸ Β τῷ Γ οὔτε ὑπάρχειν ἐνδέχεται οὔτε μὴ ὑπάρχειν. Ὅτι μὲν οὖν ὑπάρχειν οὐκ ἐγχωρεῖ, φανερόν· οὐδεὶς γὰρ ἵππος ἄνθρωπος. Ἀλλ' οὐδ' ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν· ἀνάγκη γὰρ μηδένα ἵππον ἄνθρωπον εἶναι, τὸ δ' ἀναγκαῖον οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον. Οὐκ ἄρα γίνεται συλλογισμός. Ὅμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ ἂν ἀνάπαλιν τεθῇ ¹² τὸ στερητικόν, ^pκαὶ ἀμφότεραι καταφατικαὶ ληφθῶσιν ἢ στερητικαί· διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἔσται ἡ ἀποδείξις.

^m τὸ pr. C.ⁿ οὐ μόνον τὸ Β.^o ἀλλὰ καὶ τὸ Β. C.^p καὶ Α.

Καὶ ὅταν ἡ μὲν καθόλου ἡ δ' ἐν μέρει, ἡ ἀμφοτέραι κατὰ μέρος ἢ ἀδιόριστοι, ἢ ὅσαχῶς ἄλλως ἐνδέχεται ^q μεταλαβείν τὰς προτάσεις· αἰεὶ γὰρ ἔσται διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων ἡ ἀπόδειξις. Φανερόν οὖν ὅτι ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων κατὰ τὸ ἐνδέχασθαι τιθεμένων οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός.

- 18 Εἰ δ' ἡ μὲν ὑπάρχειν ἡ δ' ἐνδέχασθαι ^r σημαίνει, τῆς μὲν κατηγορικῆς ὑπάρχειν ^s τεθείσης τῆς δὲ στερητικῆς ἐνδέχασθαι οὐδέποτ' ἔσται συλλογισμός, οὔτε καθόλου τῶν ὅρων οὔτ' ἐν μέρει λαμβανομένων. Ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτὴ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων. Ὅταν δ' ἡ μὲν καταφατικὴ ἐνδέχασθαι ἡ δὲ στερητικὴ ² ὑπάρχειν, ἔσται συλλογισμός. Εἰλήφθω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ παντὶ ἐνδέχασθαι. Ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ στερητικοῦ τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ^t ὑπάρξει· τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ἐνέδεχeto· γίνεται δὴ συλλογισμός ὅτι ἐνδέχεται τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος.
- 3 Ὀμοίως ^v δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Γ τεθείη τὸ στερητικόν. Ἐὰν δ' ἀμφοτέραι μὲν ^w ὧσι στερητικάι, σημαίνει δ' ἡ μὲν μὴ ὑπάρχειν ἡ δ' ἐνδέχασθαι ^x μὴ ὑπάρχειν, δι' αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων οὐδὲν συμβαίνει ἀναγκαῖον, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχασθαι προτάσεως γίνεται συλλογισμός ὅτι τὸ Β τῷ Γ ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν, καθάπερ ἐν τοῖς ⁴ πρότερον· ἔσται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα. Ἐὰν δ' ἀμφοτέραι τεθῶσι κατηγορικαί, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ὅροι τοῦ μὲν ὑπάρχειν ὑγίεια—ζῶον—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν ὑγίεια—ἵππος—ἄνθρωπος.
- 5 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔξει καπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν. Ὅταν μὲν γὰρ ἡ τὸ καταφατικὸν ὑπάρχον, εἴτε καθόλου εἴτ' ἐν μέρει ληφθέν, οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός (τοῦτο δ' ὁμοίως καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων δείκνυται τοῖς πρότερον), ὅταν δὲ τὸ στερητικόν, ἔσται διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. Πάλιν ἐὰν ἄμφω μὲν τὰ διαστήματα

^q μεταβάλλειν Α, μεταβαλεῖν C. ^r σημαίνει C. ^s τιθεμένης C.
^t ὑπάρχει Α.Β. ^v δὲ om. C. ^w ὧσιν αἰ στ. pr. B. ^x μὴ ὑπάρχειν om. A.C.

στερητικὰ ληφθῇ, καθόλου δὲ τὸ μὴ ὑπάρχειν, ἐξ αὐτῶν μὲν τῶν προτάσεων οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον, ἀντιστραφέντος δὲ τοῦ ἐνδέχεσθαι, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον, ἔσται συλλογισμός. Ἐὰν ^z δὲ ὑπάρχον μὲν ἢ τὸ στερητικόν, ἐν μέρει δὲ ⁶ ληφθῇ, οὐκ ἔσται συλλογισμός, οὔτε καταφατικῆς οὔτε στερητικῆς οὔσης τῆς ἐτέρας προτάσεως. Οὐδ' ὅταν ἀμφοτέραι ληφθῶσιν ἀδιόριστοι ἢ καταφατικαὶ ἢ ἀποφατικαὶ ἢ κατὰ μέρος. Ἀποδείξις δ' ἡ αὐτὴ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων.

Ἐὰν δ' ἡ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἢ δ' ἐνδέχεσθαι σημαίνει τῶν ¹⁹ προτάσεων, τῆς μὲν στερητικῆς ἀναγκαίως οὔσης ἔσται συλλογισμός, οὐ μόνον ὅτι ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐχ ὑπάρχει, τῆς δὲ καταφατικῆς οὐκ ἔσται. Κείσθω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β ἐξ ἀνάγκης μηδενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ παντὶ ἐνδέχεσθαι. Ἀντιστραφείσης οὖν τῆς στερητικῆς οὐδὲ ² τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ὑπάρξει· τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ἐνεδέχετο· γίνεται δὴ πάλιν διὰ τοῦ πρώτου σχήματος ^a ὁ συλλογισμός ὅτι τὸ Β τῷ Γ ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν. Ἀμα δὲ δηλον ὅτι οὐδ' ὑπάρξει τὸ Β οὐδενὶ τῶν Γ. Κείσθω γὰρ ^b ὑπάρχειν· οὐκοῦν εἰ τὸ Α τῷ Β μηδενὶ ἐνδέχεται, τὸ δὲ Β ὑπάρχει τινὶ τῶν Γ, τὸ Α τῶν Γ τινὶ οὐκ ἐνδέχεται· ἀλλὰ παντὶ ὑπέκειτο ἐνδέχεσθαι. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον δειχθήσεται καὶ ³ εἰ πρὸς τῷ Γ τεθείη τὸ στερητικόν. Πάλιν ἔστω τὸ κατηγορικὸν ἀναγκαῖον, θάτερον δ' ἐνδεχόμενον, καὶ τὸ Α τῷ μὲν Β ἐνδεχέσθω μηδενί, τῷ δὲ Γ παντὶ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης. Οὕτως οὖν ἐχόντων τῶν ὄρων οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός· συμβαίνει γὰρ τὸ Β τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. Ἐστω γὰρ τὸ μὲν Α λευκόν, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ Β ἄνθρωπος, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ Γ κύκνος. Τὸ δὴ λευκὸν κύκνω μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρ- ⁴ χει, ἀνθρώπῳ δ' ἐνδέχεται μηδενί· καὶ ἄνθρωπος οὐδενὶ κύκνῳ ἐξ ἀνάγκης. Ὅτι μὲν οὖν τοῦ ἐνδέχεσθαι οὐκ ἔστι συλλογισμός, φανερόν· τὸ γὰρ ἐξ ἀνάγκης οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀναγκαίου· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ἢ ἐξ ἀμ-

^z δὲ μὴ ὑπάρχον Α.^a ὁ om. C.^b ὑπάρχει Β.

5 φοτέρων ἀναγκαίων ἢ ἐκ τῆς στερητικῆς συνέβαινεν. Ἔτι δὲ καὶ ἐγχωρεῖ τούτων κειμένων τὸ Β τῷ Γ ὑπάρχειν· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν Γ ὑπὸ τὸ Β εἶναι, τὸ δὲ Α τῷ μὲν Β παντὶ ἐνδέχεσθαι, τῷ δὲ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ μὲν Γ εἴη ἐγρηγορός, τὸ δὲ Β ζῶον, τὸ δ' ἐφ' ^ε ᾧ Α κίνησις. Τῷ μὲν γὰρ ἐγρηγορότι ἐξ ἀνάγκης κίνησις, ζῷον δὲ παντὶ ἐνδέχεται· καὶ πᾶν τὸ ἐγρηγορὸς ζῷον. Φανερόν οὖν ὅτι οὐδὲ τοῦ μὴ ὑπάρχειν, εἴπερ οὕτως ἐχόντων ἀνάγκη ὑπάρχειν. Οὐδὲ δὴ τῶν ἀντικειμένων φάσεων, ὥστ' οὐδεὶς ἔσται 6 συλλογισμός. Ὅμοίως δὲ δευχθήσεται καὶ ἀνάπαλιν τεθείσης τῆς καταφατικῆς. Ἐὰν δ' ^δ ὁμοιοσχήμενες ᾧσιν αἱ προτάσεις, στερητικῶν μὲν οὐτῶν αἰ γίνεται συλλογισμὸς ἀντιστραφείσης τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεως, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. Εἰλήφθω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν· ἀντιστραφείσων οὖν τῶν προτάσεων τὸ μὲν Β τῷ Α οὐδενὶ ^ε ὑπάρχει, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται· γίνεται δὴ τὸ 7 πρῶτον σχῆμα. Κἂν εἰ πρὸς τῷ Γ τεθείη τὸ στερητικόν, ὡσαύτως. Ἐὰν δὲ κατηγορικαὶ τεθῶσιν, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Τοῦ μὲν γὰρ μὴ ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν φανερόν ὅτι οὐκ ἔσται διὰ τὸ μὴ εἰληφθαι στερητικὴν πρότασιν ^ε μήτ' ἐν τῷ ὑπάρχειν ^ε μήτ' ἐν τῷ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν· ἐξ ἀνάγκης γὰρ οὕτως ἐχόντων τὸ Β τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει, οἷον εἰ τὸ μὲν Α τεθείη λευκόν, ἐφ' ^ε ᾧ δὲ τὸ Β κύκνος, τὸ δὲ Γ ἄνθρωπος. Οὐδέ γε τῶν ἀντικειμένων ^ε ἀποφάνσεων, ^h ἐπεὶ δέδεικται τὸ Β τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχον. Οὐκ ἄρα γίνεται συλλογισμὸς ὅλως.

9 Ὅμοίως δ' ἔξει ⁱ καπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν· ὅταν μὲν γὰρ ἢ τὸ στερητικὸν καθόλου τε καὶ ἀναγκαῖον, αἰ συλλογισμὸς ἔσται καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν (ἀπόδειξις δὲ διὰ τῆς ἀντιστροφῆς). ὅταν δὲ τὸ καταφατι-

^ε ᾧ τὸ Α Β.

^δ ὁμοιοσχήμενες Α.Β.

^ε ὑπάρξει Β.

^ε μήδ' Α.

^ε ἀντιφάνσεων Α.

^h ἐπειδὴ C.

ⁱ καὶ ἐπὶ C.

κόν, οὐδέποτε· τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον δειχθήσεται ὃν καὶ ἐν τοῖς καθόλου, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων. Οὐδ' ὅταν ἀμφοτέραι 10 ληφθῶσι καταφατικά· καὶ γὰρ τούτου ἡ αὐτὴ ἀπόδειξις ἢ καὶ πρότερον. Ὅταν δὲ ἀμφοτέραι μὲν στερητικά, καθόλου δὲ καὶ ἀναγκαῖα ἢ τὸ μὴ ὑπάρχειν σημαίνουσαι, δι' αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχασθαι προτάσεως ἔσται συλλογισμός, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. Ἐὰν δ' ἀμφοτέραι ἀδιόριστοι ἢ 11 ἐν μέρει τεθῶσιν, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ἀπόδειξις δ' ἢ αὐτὴ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων.

Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τῆς μὲν στερητικῆς τῆς 12 καθόλου τιθεμένης ἀναγκαῖας αἰετὶ γίνεται συλλογισμός, οὐ μόνον τοῦ ἐνδέχασθαι μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν, τῆς δὲ καταφατικῆς οὐδέποτε. Καὶ ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον ἐχόντων ἐν τε τοῖς ἀναγκαίοις καὶ ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν γίνεταί τε καὶ οὐ γίνεται συλλογισμός. Δῆλον δὲ καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς οἱ συλλογισμοί, καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων.

Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ σχήματι καὶ ἀμφοτέρων ἐνδεχομένων 20 καὶ τῆς ἐτέρας ἔσται συλλογισμός. Ὅταν μὲν οὖν ἐνδέχασθαι σημαίνωσιν αἱ προτάσεις, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἐνδεχόμενον· καὶ ὅταν ἢ μὲν ἐνδέχασθαι ἢ δ' ὑπάρχειν. Ὅταν 2 δ' ἢ ἐτέρα τεθῇ ἀναγκαῖα, εἰ μὲν ἢ καταφατικὴ, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα οὔτε ἀναγκαῖον οὔθ' ὑπάρχον, εἰ δ' ^k ἢ στερητικὴ, ¹ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἔσται συλλογισμός, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ^m πρότερον. Δηπτέον δὲ καὶ ἐν τούτοις ὁμοίως τὸ ἐν τοῖς συμπεράσμασιν ἐνδεχόμενον.

Ἐστωσαν δὴ ⁿ πρῶτον ἐνδεχόμεναι, καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β ³ παντὶ τῷ Γ ἐνδέχασθαι ὑπάρχειν. Ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ καταφατικὸν ἐπὶ μέρους, ^o τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται, καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β ἐνδέχοιτ' ἄν. Ὡστ' εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται, τὸ δὲ Γ τινὶ τῶν Β, ^p καὶ τὸ Α τινὶ τῶν Β

^k ἢ C. ¹ τοῦ] καὶ τοῦ C. ^m πρότερον α β γ. ληπτέον C. ⁿ πρότερον C. ^o τὸ δέ] καὶ τὸ C. ^p καὶ] ἀνάγκη καὶ C. καὶ—B om. A.

4^η ἐνδέχεται· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα. Καὶ εἰ τὸ μὲν Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ ^Γ Β παντὶ τῷ Γ, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ ^Σ τῷ Β ἐνδέχασθαι μὴ ὑπάρχειν· ἔσται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς. ^Τ Εἰ δ' ἀμφότεραι στερητικαὶ τεθείησαν, ἐξ αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον, ἀντιστραφείσων δὲ τῶν προτάσεων ἔσται συλλογισμός, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. Εἰ γὰρ τὸ Α καὶ τὸ ^Β Β τῷ Γ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, ἐὰν μεταληφθῇ ^Ω τὸ ἐνδέχασθαι ὑπάρχειν, πάλιν ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς. Εἰ δ' ὁ μὲν ἔστι καθόλου τῶν ὄρων ὁ δ' ἐν μέρει, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐχόντων τῶν ὄρων ὄνπερ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχειν, ἔσται τε καὶ οὐκ ἔσται συλλογισμός. ^Ε Ενδέχεσθω γὰρ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β ^Χ τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. ^Ε Ἔσται δὲ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς ἐν μέρει προτάσεως ἀντιστραφείσης· εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τινὶ ^Υ τῶν Β, τὸ Α τινὶ ^Ζ τῶν Β ἐνδέχεται. Καὶ εἰ πρὸς τὸ Β Γ τεθείη τὸ καθόλου, ὡσαύτως. ^Ο Ομοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Α Γ στερητικὸν εἴη, τὸ δὲ Β Γ καταφατικόν· ἔσται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς. Εἰ δ' ἀμφότεραι στερητικαὶ ^Α τεθείησαν, ἢ μὲν καθόλου ἢ δ' ἐν μέρει, δι' αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων οὐκ ἔσται συλλογισμός, ἀντιστραφείσων δ' ἔσται, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. ^Ο Όταν δὲ ἀμφότεραι ἀδιόριστοι ἢ ἐν μέρει ληφθῶσιν, οὐκ ἔσται συλλογισμός· καὶ γὰρ παντὶ ἀνάγκη τὸ Α τῷ Β καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. ^Ο Οροι τοῦ ὑπάρχειν ζῶον—ἄνθρωπος—^Β λευκόν, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἵππος—ἄνθρωπος—λευκόν, μέσον λευκόν.

21 ^Ε Εὰν δὲ ἢ μὲν ὑπάρχειν ἢ δ' ἐνδέχασθαι σημαίνει τῶν προτάσεων, τὸ μὲν συμπέρασμα ἔσται ὅτι ἐνδέχεται καὶ οὐχ ὅτι ὑπάρχει, συλλογισμός δ' ἔσται τὸν αὐτὸν τρόπον ἐχόντων τῶν ὄρων ^Ε ὄν καὶ ἐν τοῖς πρότερον. ^Ε Ἔστωσαν γὰρ πρῶτον

^η ἐνδέχασθαι C. ^Γ Β ἐνδέχοιτο παντὶ C. ^Σ τῶν β C. ^Τ εἰν—
τεθῶσιν C. ^Β Β παντὶ τῷ C. ^Ω τὸ Β Γ εἰς ἐνδέχασθαι C. ^Χ τινὶ τῶν C.
^Υ τῷ C. ^Ζ τῷ Α.Β. ^Α τεθῶσιν C. ^Β λευκός Α. ^Ε ὄν καὶ] ὡς C.

κατηγοριοί, καὶ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω, τὸ δὲ Β^d παντὶ ἐνδέχεσθω ὑπάρχειν. Ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ Β Γ² τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα, καὶ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐνδέχεται τὸ Α τινὶ εἰς τῶν Β ὑπάρχειν· ὅτε γὰρ ἡ ἐτέρα τῶν προτάσεων ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι σημαίνει ἐνδέχεσθαι, καὶ τὸ συμπέρασμα ἦν ἐνδεχόμενον. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Β Γ³ ὑπάρχειν τὸ δὲ Α Γ ἐνδέχεσθαι, καὶ εἰ τὸ μὲν Α Γ στερητικὸν τὸ δὲ Β Γ κατηγορικόν, ὑπάρχοι δ' ὁποτερονοῦν, ἀμφοτέρως ἐνδεχόμενον ἔσται τὸ συμπέρασμα· γίνεται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα, δέδεικται δ' ὅτι τῆς ἐτέρας προτάσεως ἐνδέχεσθαι σημαίνουσης ἐν αὐτῷ καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἐνδεχόμενον. Εἰ δὲ τὸ ἐνδεχόμενον στερητικὸν τεθείη⁴ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἡ καὶ ἄμφω ληφθείη στερητικά, δι' αὐτῶν μὲν τῶν κειμένων οὐκ ἔσται συλλογισμός, ἀντιστραφέντων δ' ἔσται, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον.

Εἰ δ' ἡ μὲν καθόλου τῶν προτάσεων ἡ δ' ἐν μέρει, κατηγορικῶν μὲν οὓτων ἀμφοτέρων, ἡ τῆς μὲν καθόλου στερητικῆς τῆς δ' ἐν μέρει καταφατικῆς, ὁ αὐτὸς τρόπος ἔσται τῶν συλλογισμῶν· πάντες γὰρ περαίνονται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. Ὡστε φανερόν ὅτι τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ ὑπάρχειν ἔξεται συλλογισμός. Εἰ δ' ἡ μὲν καταφατικὴ καθόλου ἡ δὲ στερητικὴ ἐν μέρει, διὰ τοῦ ἀδυνάτου ἔσται ἡ ἀπόδειξις. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α ἐνδέχεσθω τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ἀνάγκη δὴ τὸ Α^h ἐνδέχεσθαι τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει ἐξ⁷ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ κείται ὑπάρχειν, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει· τοῦτο γὰρ δέδεικται πρότερον. Ἄλλ' ὑπέκειτο τινὶ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν.

Ὅταν δ' ἡ ἀδιόριστοι ἡ ἐν μέρει ληφθῶσιν ἀμφοτέραι, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτὴ ἡ καὶ ἐν τοῖς καθόλου, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων.

Εἰ δ' ἐστὶν ἡ μὲν ἀναγκαία τῶν προτάσεων ἡ δ' ἐνδεχο- 22

^d παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθω C. ^e τῷ C. ^f ἦν om. A. ^g ἔσται ὁ
 συλλ. B. ^h τινὶ τῷ β ἐνδέχεσθαι C. ⁱ ἀόριστοι A.

μέν. κατηγορικῶν μὲν ὄντων τῶν ὄρων αὖτις τοῦ ἐνδέχασθαι
 ἔσται συλλογισμὸς, ὅταν δ' ἢ τὸ μὲν κατηγορικὸν τὸ δὲ
 στερητικόν. εἰ μὲν ἢ τὸ καταφατικὸν ἀναγκαῖον. τοῦ ἐνδέ-
 χασθαι μὴ ὑπάρχειν. εἰ δὲ τὸ στερητικόν. καὶ τοῦ ἐνδέχε-
 σθαι μὴ ὑπάρχειν καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν· τοῦ δ' ἐξ ἀνάγκης
 μὴ ὑπάρχειν οὐκ ἔσται συλλογισμὸς, ὥσπερ οὐδ' ἐν τοῖς ἐτέ-
 2 ροις σχήμασιν. *Ἐστωσαν δὲ κατηγορικοὶ πρῶτον οἱ ὅροι,
 καὶ τὸ μὲν Α παντὶ ^k τῷ Γ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β
 τῷ Γ παντὶ ἐνδέχασθαι ὑπάρχειν. *Ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν Α παντὶ
 τῷ Γ ἀνάγκη, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Β ἐνδέχεται, καὶ τὸ Α τινὶ
 τῷ Β ἐνδεχόμενον ἔσται καὶ οὐχ ὑπάρχον· οὕτω γὰρ συνέ-
 3 πιπτεν ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος. Ὅμοιως δὲ δειχθήσεται
 καὶ εἰ τὸ μὲν Β Γ τεθείη ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Α Γ ἐνδεχόμενον.
 Πάλιν ἔστω τὸ μὲν κατηγορικὸν τὸ δὲ στερητικόν. ἀναγ-
 καῖον δὲ τὸ κατηγορικόν· καὶ τὸ μὲν Α ἐνδεχέσθαι μὴδεὶ
 1 τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β ^m παντὶ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης.
 *Ἐσται δὲ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα· καὶ γὰρ ἡ στερητικὴ
 4 πρότασις ἐνδέχασθαι σημαίνει. Φανερόν οὖν ὅτι τὸ συμπέ-
 ρασμα ἔσται ἐνδεχόμενον· ὅτε γὰρ οὕτως ἔχοιεν αἱ προτά-
 σεις ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, καὶ τὸ συμπέρασμα ἦν ἐνδεχό-
 μενον. Εἰ δ' ἡ στερητικὴ πρότασις ἀναγκαῖα, ⁿ τὸ συμπέ-
 ρασμα ἔσται καὶ ὅτι ἐνδέχεται τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ ὅτι οὐχ
 5 ὑπάρχει. Κείσθω γὰρ τὸ Α τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγ-
 κης, τὸ δὲ Β ^o παντὶ ἐνδέχασθαι. *Ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ
 Β Γ καταφατικοῦ τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα, ^p καὶ ἀναγκαῖα
 ἡ στερητικὴ πρότασις. *Ὅτε δ' οὕτως εἶχον αἱ προτάσεις,
 συνέβαινε τὸ Α τῷ Γ καὶ ἐνδέχασθαι τινὶ ^q μὴ ὑπάρχειν καὶ
 μὴ ὑπάρχειν, ὥστε ^r καὶ τὸ Α τῷ Β ἀνάγκη τινὶ μὴ ὑπάρ-
 6 χειν. *Ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον,
 εἰ μὲν ἐνδεχόμενον, ἔσται συλλογισμὸς μεταληφθείτης τῆς
 προτάσεως, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον, εἰ δ' ἀναγκαῖον, οὐκ

^k τῷ Γ om. B.C. ^l τῶν A.B. ^m παντὶ τῷ γ ὑπαρχέτω C. ⁿ τὸ]
 καὶ τὸ C. ^o παντὶ τῷ γ ἐνδέχασθαι C. ^p καὶ] καὶ γὰρ C. ^q καὶ
 μὴ ὑπάρχειν om. A. ^r καὶ om. C.

ἔσται· καὶ γὰρ παντὶ ἀνάγκη καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν·
 "Οροι τοῦ παντὶ ὑπάρχειν ὕπνος—ἵππος καθεύδων—ἄνθρω-
 πος, ^s τοῦ μηδενὶ ὕπνος—ἵππος ἐγρηγορώς—ἄνθρωπος.

^tΟμοίως δ' ἔξει καὶ εἰ ὁ μὲν καθόλου τῶν ὄρων ὁ δ' ἐν μέρει ⁷
 πρὸς τὸ μέσον· κατηγορικῶν μὲν γὰρ ὄντων ἀμφοτέρων τοῦ
 ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ ὑπάρχειν ἔσται συλλογισμός, καὶ ὅταν
 τὸ μὲν στερητικὸν ληφθῇ τὸ δὲ καταφατικόν, ἀναγκαῖον δὲ
 τὸ καταφατικόν. "Οταν δὲ τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον, καὶ τὸ
 συμπέρασμα ἔσται τοῦ μὴ ὑπάρχειν· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος
 ἔσται τῆς δειξέως ⁱκαὶ καθόλου ^vκαὶ μὴ καθόλου τῶν ὄρων
 ὄντων. ¹Αἰτία γὰρ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος τελειοῦσθαι ⁸
 τοὺς συλλογισμούς, ὥστε καθάπερ ἐν ἐκείνοις, καὶ ἐπὶ τούτων
 ἀναγκαῖον συμπίπτειν. "Οταν δὲ τὸ στερητικὸν καθόλου
 ληφθὲν τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, εἰ μὲν ἐνδεχόμενον,
 ἔσται συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, εἰ δ' ἀναγκαῖον,
 οὐκ ἔσται. Δειχθήσεται δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ὃν καὶ ἐν τοῖς ⁹
 καθόλου, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων. Φανερόν οὖν καὶ ἐν τούτῳ
 τῷ σχήματι πότε καὶ πῶς ἔσται συλλογισμός, καὶ πότε
 τοῦ ^wἐνδέχεσθαι καὶ πότε τοῦ ὑπάρχειν. Δῆλον δὲ καὶ ὅτι
 πάντες ἀτελεῖς, καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ τοῦ πρώτου σχή-
 ματος.

"Οτι μὲν οὖν οἱ ἐν τούτοις τοῖς σχήμασι συλλογισμοὶ ²³
^xτελειοῦνται διὰ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλ-
 λογισμῶν καὶ εἰς τούτους ^yἀνάγονται, δῆλον ἐκ τῶν εἰρη-
 μένων· ὅτι δ' ἀπλῶς πᾶς συλλογισμὸς οὕτως ἔξει, νῦν ἔσται
 φανερόν, ὅταν δειχθῇ πᾶς γινόμενος διὰ τούτων τινὸς τῶν
 σχημάτων.

¹Ανάγκη δὴ πᾶσαν ἀπόδειξιν καὶ πάντα συλλογισμὸν ^η²
 ὑπάρχον τι ^η μὴ ὑπάρχον δεικνύναι, καὶ τοῦτο ^η καθόλου ^η
 κατὰ μέρος, ἔτι ^η δεικτικῶς ^η ἐξ ὑποθέσεως. Τοῦ δ' ἐξ ὑπο-
 θέσεως ^zμέρος τὸ διὰ τοῦ ἀδυνάτου. Πρῶτον οὖν εἴπωμεν

^s τοῦ δὲ μηδενὶ C.

^t καὶ καθόλου om. pr. C.

^v καὶ μὴ καθόλου

om. A.B. et pr. C.

^w ἐνδέχεται C.

^x τελειοῦνται τε διὰ B.C.

^y ἄγονται A.

^z μέρος ἐστὶ τὸ C.

περὶ τῶν δεικτικῶν· ^a τούτων γὰρ δειχθέντων φανερόν ἐσται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἀδύνατον καὶ ὅλως τῶν ἐξ ὑποθέσεως.

- 3 Εἰ δὲ δέοι τὸ Α κατὰ τοῦ Β συλλογίσασθαι ἢ ὑπάρχον ^b ἢ μὴ ὑπάρχον, ἀνάγκη λαβεῖν τι κατὰ τινος. Εἰ μὲν οὖν τὸ Α κατὰ τοῦ Β ληφθείη, τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐσται εἰλημμένον. Εἰ ^c δὲ κατὰ τοῦ Γ, τὸ δὲ Γ κατὰ μηδενός, μὴδ' ἄλλο κατ' ἐκείνου, μὴδὲ κατὰ τοῦ Α ἕτερον, οὐδεὶς ἐσται συλλογισμός· ^d τῷ γὰρ ἐν καθ' ἐνὸς ληφθῆναι οὐδὲν συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης.
- 4 Ὡστε προσληπτέον καὶ ἑτέραν πρότασιν. Ἐὰν μὲν οὖν ληφθῇ τὸ Α κατ' ἄλλον ἢ ἄλλο κατὰ τοῦ Α, ἢ κατὰ τοῦ Γ ἕτερον, εἶναι μὲν συλλογισμὸν οὐδὲν κωλύει, πρὸς μέντοι τὸ Β οὐκ ἐσται διὰ τῶν εἰλημμένων. Οὐδ' ὅταν τὸ Γ ἐτέρῳ, κακείνῳ ἄλλῳ, καὶ τοῦτο ἐτέρῳ, μὴ συνάπτῃ δὲ πρὸς τὸ Β, ^e οὐδ' οὕτως ἐσται πρὸς τὸ Β συλλογισμὸς τοῦ Α. Ὅλως γὰρ ^f εἴπομεν ὅτι οὐδεὶς οὐδέποτε ἐσται συλλογισμὸς ἄλλου κατ' ἄλλου μὴ ληφθέντος τινὸς μέσου, ὃ πρὸς ἐκάτερον ἔχει πως ταῖς κατηγορίαις· ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς ἀπλῶς ἐκ προτάσεών ἐστιν, ὁ δὲ πρὸς τόδε συλλογισμὸς ἐκ τῶν πρὸς τόδε προτάσεων, ὁ δὲ τοῦδε πρὸς ^g τόδε διὰ τῶν τοῦδε πρὸς ^h τόδε προτάσεων. Ἀδύνατον δὲ πρὸς τὸ Β λαβεῖν πρότασιν μὴδὲν μήτε κατηγοροῦντας αὐτοῦ μήτ' ἀπαρνούμενους, ἢ πάλιν τοῦ Α πρὸς τὸ Β μὴδὲν κοινὸν λαμβάνοντας ἀλλ' ἐκατέρου ἴδια ἅττα κατηγοροῦντας ἢ ἀπαρνούμενους. Ὡστε ληπτέον τι μέσον ἀμφοῖν, ^h ὃ συνάψει τὰς κατηγορίας, εἴπερ ἐσται τοῦδε πρὸς τόδε συλλογισμὸς. Εἰ οὖν ἀνάγκη μὲν τι λαβεῖν πρὸς ἀμφω κοινόν, τοῦτο δ' ἐνδέχεται τριχῶς (ἢ γὰρ τὸ Α τοῦ Γ καὶ τὸ Γ τοῦ Β ⁱ κατηγορήσαντας, ἢ τὸ Γ κατ' ἀμφοῖν, ἢ ἁμφω κατὰ τοῦ Γ), ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ εἰρημμένα σχήματα, ^k φανερόν ὅτι πάντα συλλογισμὸν ἀνάγκη γίνεσθαι διὰ τούτων τινὸς τῶν σχημάτων. Ὁ γὰρ αὐτὸς

^a τούτων γὰρ δειχθέντων om. C. ^b ἢ μὴ ὑπάρχον om. pr. A. ^c δὲ τὸ α κατὰ C. ^d τὸ C. ^e τοῦ α om. A. C. ^f εἴπωμεν B. et pr. A. ^g τόνδε διὰ pr. B. ^h ὅς A. ⁱ κατηγορήσαντες C. ^k φανερόν οὖν ὅτι C.

λόγος καὶ ¹ εἰ διὰ πλειόνων συνάπτοι πρὸς τὸ Β· ταὐτὸ γὰρ ἔσται σχῆμα καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν.

⁸ Ὅτι μὲν οὖν οἱ δεικτικοὶ περαίνονται διὰ τῶν προειρη-
μένων σχημάτων, φανερόν· ὅτι δὲ καὶ οἱ εἰς τὸ ἀδύνατον,
δῆλον ἔσται διὰ τούτων. Πάντες γὰρ οἱ διὰ τοῦ ἀδυνάτου
περαίνοντες τὸ μὲν ψεῦδος συλλογίζονται, τὸ δ' ἐξ ἀρχῆς
ἐξ ὑποθέσεως δεικνύουσιν, ὅταν ἀδυνάτὸν τι συμβαίνει τῆς
ἀντιφάσεως τεθείσης, οἷον ὅτι ἀσύμμετρος ἢ διάμετρος διὰ
τὸ γίνεσθαι τὰ περιττὰ ἴσα τοῖς ἀρτίοις συμμετρου τεθεί-
σης. Τὸ μὲν οὖν ἴσα γίνεσθαι τὰ περιττὰ τοῖς ἀρτίοις συλ-
9 λογίζεται, τὸ δ' ἀσύμμετρον εἶναι τὴν διάμετρον ἐξ ὑποθέ-
σεως δεικνύουσιν, ἐπεὶ ψεῦδος συμβαίνει διὰ τὴν ἀντίφασιν.
Τοῦτο γὰρ ἦν τὸ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογίσασθαι, τὸ
δείξαι τι ἀδύνατον διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. Ὡστ' ἐπεὶ ¹⁰
τοῦ ψεύδους γίνεται συλλογισμὸς δεικτικὸς ἐν τοῖς εἰς τὸ
ἀδύνατον ἀπαγομένοις, τὸ δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξ ὑποθέσεως δεικνύ-
ται, τοὺς δὲ δεικτικούς πρότερον εἵπομεν ὅτι διὰ τούτων
περαίνονται τῶν σχημάτων, ¹¹ φανερόν ὅτι καὶ οἱ διὰ τοῦ
ἀδυνάτου συλλογισμοὶ διὰ τούτων ἔσονται τῶν σχημάτων.
Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οἱ ἐξ ὑποθέσεως· ἐν ᾧ πᾶσι ¹¹
γὰρ ὁ μὲν συλλογισμὸς γίνεται πρὸς τὸ μεταλαμβανόμενον,
τὸ δ' ἐξ ἀρχῆς περαίνεται δι' ὁμολογίας ἢ τινος ἄλλης ὑπο-
θέσεως. Εἰ δὲ τοῦτ' ἀληθές, πᾶσαν ἀπόδειξιν καὶ πάντα
συλλογισμὸν ἀνάγκη γίνεσθαι διὰ ¹² τριῶν τῶν προειρημένων
σχημάτων. Τούτου δὲ δειχθέντος δῆλον ὡς ἅπας τε συλ-
λογισμὸς ἐπιτελείται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος καὶ ἀνά-
γεται εἰς τοὺς ἐν τούτῳ καθόλου συλλογισμούς.

²⁴ Ἐπι τε ἐν ᾧ παντὶ δεῖ κατηγορικόν τινα ὁ τῶν ὅρων εἶναι
καὶ τὸ καθόλου ὑπάρχειν· ἄνευ ¹³ γὰρ τοῦ καθόλου ἢ οὐκ
ἔσται συλλογισμὸς ἢ οὐ πρὸς τὸ ¹⁴ κείμενον, ἢ τὸ ἐξ ἀρχῆς
αἰτήσεται. Κείσθω γὰρ τὴν μουσικὴν ἡδονὴν εἶναι σπου-
δαίαν. Εἰ μὲν οὖν ἀξιόσειεν ἡδονὴν εἶναι σπουδαίαν μὴ

¹ εἰ om. pr. C. ¹¹ φανερόν οὖν ὅτι B. ¹² τῶν τριῶν C. ¹³ τὸν ὅρον B. ¹⁴ γὰρ ἂν τοῦ C. ¹⁵ προκείμενον C.

- ¹ προσθεῖς τὸ πᾶσαν, οὐκ ἔσται συλλογισμός· εἰ δὲ τινὰ ἡδονήν, εἰ μὲν ἄλλην, οὐδὲν πρὸς τὸ ^s κείμενον, εἰ δ' αὐτὴν
² ταύτην, τὸ ἐξ ἀρχῆς λαμβάνει. Μᾶλλον δὲ γίνεται φα-
 νερόν ἐν τοῖς διαγράμμασιν, οἷον ὅτι τοῦ ἰσοσκελοῦς ἴσαι
 αἱ πρὸς τῇ βάσει. Ἔστωσαν εἰς τὸ κέντρον ἠγμέναι αἱ
 Α Β. Εἰ οὖν ἴσην ^t λαμβάνοι τὴν Α Γ γωνίαν τῇ Β Δ μὴ
 ὅλως ἀξιώσας ἴσας τὰς τῶν ἡμικυκλίων, καὶ πάλιν τὴν Γ τῇ
 Δ μὴ πᾶσαν προσλαβὼν τὴν τοῦ τμήματος, ἔτι ^v δ' ἀπ'
 ἴσων οὐσῶν τῶν ὅλων γωνιῶν καὶ ἴσων ἀφηρημένων ἴσας
 εἶναι τὰς λοιπὰς τὰς Ε Ζ, τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτήσεται, εἰ μὴ
 λάβῃ ἀπὸ τῶν ^w ἴσων ἴσων ἀφαιρουμένων ἴσα λείπεσθαι.
³ Φανερόν οὖν ὅτι ἐν ἅπαντι δεῖ τὸ καθόλου ὑπάρχειν, καὶ
 ὅτι τὸ μὲν καθόλου ἐξ ἀπάντων τῶν ὅρων καθόλου δείκνυ-
 ται, τὸ δ' ἐν μέρει καὶ οὕτως κἀκείνως, ὥστ' εἰ μὲν ἢ τὸ
 συμπέρασμα καθόλου, καὶ τοὺς ὅρους ἀνάγκη καθόλου εἶναι,
 εἰ δ' οἱ ὅροι καθόλου, ἐνδέχεται τὸ συμπέρασμα μὴ εἶναι
⁴ καθόλου. Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν ἅπαντι συλλογισμῷ ἢ ἀμφο-
 τέρας ἢ τὴν ἐτέραν πρότασιν ὁμοίαν ἀνάγκη γίνεσθαι τῷ
 συμπεράσματι. Λέγω δ' οὐ μόνον τῷ καταφατικῇ εἶναι ἢ
 στερητικῇ, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀναγκαίαν ἢ ὑπάρχουσιν ἢ ἐνδεχο-
 μένην. Ἐπισκέψασθαι δὲ δεῖ καὶ τὰς ἄλλας κατηγορίας.
⁵ Φανερόν δὲ καὶ ἀπλῶς πότ' ἔσται καὶ πότ' οὐκ ἔσται συλ-
 λογισμός, καὶ πότε δυνατός καὶ πότε τέλειος, καὶ ὅτι συλλο-
 γισμοῦ ὄντος ἀναγκαῖον ἔχειν τοὺς ὅρους κατὰ τινὰ τῶν εἰ-
 ρημένων τρόπων.
²⁵ Δῆλον δὲ καὶ ὅτι πᾶσα ἀπόδειξις ἔσται διὰ τριῶν ὅρων
 καὶ οὐ πλειόνων, εἰ μὴ δι' ἄλλων καὶ ἄλλων τὸ αὐτὸ συμ-
 πέρασμα γίνηται, οἷον τὸ Ε διὰ τε τῶν Α Β καὶ διὰ τῶν
 Γ Δ, ἢ διὰ τῶν ^x Α Β καὶ Β Γ· πλείω γὰρ μέσα τῶν αὐ-
 τῶν οὐδὲν εἶναι κωλύει. Τούτων δ' ὄντων ^y οὐχ εἰς ἀλλὰ
² πλείους εἰσὶν οἱ συλλογισμοί. Ἡ πάλιν ὅταν ἐκάτερον
 τῶν Α Β διὰ συλλογισμοῦ ληθῇ, οἷον τὸ Α διὰ τῶν Δ Ε

^r προσθῆις Β. ^s προκείμενον C. ^t λαμβάνει C. ^v δ' om. Α.Β.
^w alterum ἴσων om. Α. ^x αβ καὶ αγ καὶ βγ C. ^y οὐχὶ C.

καὶ πάλιν τὸ Β διὰ τῶν Ζ Θ. Ἡ τὸ μὲν ἐπαγωγῇ, τὸ δὲ συλλογισμῷ. Ἀλλὰ καὶ οὕτως πλείους οἱ συλλογισμοί· πλείω γὰρ τὰ συμπεράσματά ἐστιν, οἷον τό τε Α καὶ τὸ Β καὶ τὸ Γ. Εἰ δ' οὖν μὴ πλείους ἀλλ' εἷς, οὕτω μὲν ἐνδέχεται ^z γενέσθαι διὰ πλειόνων τὸ αὐτὸ συμπέρασμα, ὥς δὲ τὸ Γ διὰ τῶν Α Β, ἀδύνατον. Ἔστω γὰρ τὸ Ε συμπεπερασμένον ³ ἐκ τῶν Α Β Γ Δ. Οὐκοῦν ἀνάγκη τι αὐτῶν ἄλλο πρὸς ἄλλο εἰληφθαι, τὸ μὲν ὥς ὅλον τὸ δ' ὥς μέρος· τοῦτο γὰρ δέδεικται πρότερον, ὅτι ὄντος συλλογισμοῦ ἀναγκαῖον οὕτως τινὰς ἔχειν τῶν ὄρων. Ἐχέτω οὖν τὸ Α οὕτως πρὸς τὸ Β. Ἔστιν ἄρα τι ἐξ αὐτῶν συμπέρασμα. Οὐκοῦν ἦτοι τὸ Ε ἢ ⁴ τῶν Γ Δ θάτερον ἢ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα. Καὶ εἰ μὲν τὸ Ε, ἐκ τῶν Α Β ^bμόνον ἀν εἴη ὁ συλλογισμός. Τὰ δὲ Γ Δ εἰ μὲν ἔχει οὕτως ὥστ' εἶναι τὸ μὲν ὥς ὅλον τὸ δ' ὥς μέρος, ἔσται τι καὶ ἐξ ἐκείνων, καὶ ἦτοι τὸ Ε ἢ τῶν Α Β θάτερον ἢ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα. Καὶ εἰ μὲν τὸ Ε ἢ τῶν Α Β θά- ⁵ τερον, ἢ πλείους ἔσονται οἱ συλλογισμοί, ἢ ὥς ἐνεδέχeto ταυτὸ διὰ πλειόνων ὄρων περαινέσθαι συμβαίνει· εἰ δ' ἄλλο τι παρὰ ταῦτα, ^cπλείους ἔσονται καὶ ἀσύναπτοι ^dοἱ συλλογισμοὶ πρὸς ἀλλήλους. Εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοι τὸ Γ πρὸς τὸ Δ ὥστε ποιεῖν συλλογισμόν, μάτην ἔσται εἰλημμένα· εἰ μὴ ἐπαγωγῆς ἢ κρύψεως ἢ τινος ἄλλου τῶν τοιούτων χάριν. Εἰ δ' ἐκ τῶν Α Β μὴ τὸ Ε ἀλλ' ἄλλο τι γίνεταί συμπέ- ⁶ ρασμα, ἐκ δὲ τῶν Γ Δ ἢ ^eτούτων θάτερον ἢ ἄλλο παρὰ ταῦτα, πλείους τε οἱ συλλογισμοὶ γίνονται καὶ οὐ τοῦ ὑποκειμένου· ὑπέκειτο γὰρ εἶναι ^fτοῦ Ε τὸν συλλογισμόν. Εἰ ⁷ δὲ μὴ γίνεταί ἐκ τῶν Γ Δ μηδὲν συμπέρασμα, μάτην τε εἰληφθαι αὐτὰ συμβαίνει καὶ μὴ τοῦ ἐξ ἀρχῆς εἶναι τὸν συλλογισμόν. Ὡστε φανερόν ὅτι πᾶσα ἀπόδειξις καὶ πᾶς συλλογισμὸς ἔσται διὰ τριῶν ὄρων ⁸μόνον.

Τούτου δ' ὄντος φανεροῦ, δηλον ὥς καὶ ἐκ δύο προτάσεων ⁸

^z γίνεσθαι C. ^a alterum ἄλλο om. pr. A.B. ^b μόνων C. ^c πλείους τε ἔσονται C. ^d οἱ om. A.B. ^e τοῦτο θάτ. B. ^f τοῦ] τὸ Α.
 ⁸ μόνων C.

καὶ οὐ πλειόνων· οἱ γὰρ τρεῖς ὅροι δύο προτάσεις, εἰ μὴ προσλαμβάνοιτο, καθάπερ ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς ⁱ ἐλέχθη, πρὸς τὴν τελείωσιν τῶν συλλογισμῶν. Φανερόν οὖν ὡς ἐν ᾧ λόγῳ συλλογιστικῶ μὴ ἄρτιαί εἰσιν αἱ προτάσεις δι' ὧν γίνεται τὸ συμπέρασμα τὸ κύριον (ἕνα γὰρ τῶν ἄνωθεν συμπερασμάτων ἀναγκαῖον εἶναι προτάσεις), οὗτος ὁ λόγος ἢ οὐ συλλελογίσται ἢ πλείω τῶν ἀναγκαίων ἠρώτηκε πρὸς τὴν θέσιν.

- 10 Κατὰ μὲν οὖν τὰς κυρίας προτάσεις λαμβανομένων τῶν συλλογισμῶν, ἅπας ἔσται συλλογισμὸς ἐκ προτάσεων μὲν ἀρτίων ἐξ ὅρων δὲ περιττῶν· ἐνὶ γὰρ πλείους οἱ ὅροι τῶν προτάσεων. Ἔσται δὲ καὶ τὰ συμπεράσματα ἡμίση τῶν
- 11 προτάσεων. Ὅταν δὲ διὰ προσυλλογισμῶν περαίνηται ἢ διὰ πλείονων μέσων μὴ συνεχῶν, οἷον τὸ Α Β διὰ τῶν Γ Δ, τὸ μὲν πλῆθος τῶν ὅρων ὡσαύτως ἐνὶ ὑπερέξει τὰς προτάσεις (ἢ γὰρ ἔξωθεν ἢ εἰς τὸ μέσον τεθήσεται ὁ παρεμπίπτων ὅρος· ἀμφοτέρως δὲ συμβαίνει ἐνὶ ἐλάττω εἶναι τὰ διαστήματα τῶν ὅρων), αἱ δὲ προτάσεις ἴσαι τοῖς διαστήμασιν οὐ μέντοι αἰ ^k αἱ μὲν ἄρτιαί ἔσονται οἱ δὲ περιττοί, ἀλλ' ἐναλλάξ, ὅταν μὲν αἱ προτάσεις ἄρτιαι, περιττοὶ οἱ ὅροι, ὅταν δ' οἱ ὅροι ἄρτιοι, περιτταὶ αἱ προτάσεις· ἅμα γὰρ τῷ ὅρῳ μία προστίθεται πρότασις, ἂν ὀποθενοῦν προστεθῇ ὁ
- 12 ὅρος. Ὡστ' ἐπεὶ αἱ μὲν ἄρτιαι οἱ δὲ περιττοὶ ἦσαν, ἀνάγκη παραλλάττειν τῆς αὐτῆς προσθέσεως γινομένης. Τὰ δὲ συμπεράσματα οὐκέτι τὴν αὐτὴν ἔξει τάξιν οὔτε πρὸς τοὺς ὅρους οὔτε πρὸς τὰς προτάσεις· ἐνὸς γὰρ ὅρου προστιθεμένου συμπεράσματα προστεθήσεται ἐνὶ ἐλάττω τῶν προϋπαρχόντων ὅρων· πρὸς μόνον γὰρ τὸν ἔσχατον οὐ ποιεῖ συμπέρασμα, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους πάντας, οἷον εἰ τῷ Α Β Γ πρόσκειται τὸ Δ, αὐτῶς καὶ συμπεράσματα δύο πρόσκειται, τό τε πρὸς
- 13 τὸ Α καὶ τὸ πρὸς τὸ Β. Ὁμοίως δὲ καπὶ τῶν ἄλλων. Κἂν εἰς τὸ μέσον δὲ παρεμπίπτῃ, τὸν αὐτὸν τρόπον· πρὸς ἕνα

ⁱ ἐλέχθη om. Α.^k αἱ μὲν om. Α.

γὰρ μόνον οὐ ποιήσει συλλογισμόν. Ὡστε πολὺ πλείω τὰ συμπεράσματα καὶ τῶν ὄρων ἔσται καὶ τῶν προτάσεων.

Ἐπεὶ δ' ἔχομεν περὶ ὧν οἱ συλλογισμοί, ¹ καὶ ποῖον ἐν 26
ἐκάστῃ σχήματι καὶ ποσαχῶς δέικνται, φανερόν ἡμῖν ἐστὶ
καὶ ποῖον πρόβλημα χαλεπὸν καὶ ποῖον εὐεπιχείρητον· τὸ
μὲν γὰρ ἐν πλείοσι σχήμασι καὶ διὰ πλειόνων ^m πτώσεων
περαινόμενον ῥᾶον, τὸ δ' ἐν ἐλάττοσι καὶ δι' ἐλαττόνων δυσ-
επιχειρητότερον. Τὸ μὲν οὖν καταφατικὸν τὸ καθόλου διὰ 2
τοῦ πρώτου σχήματος δέικνται μόνου, καὶ διὰ τούτου μονα-
χῶς· τὸ δὲ στερητικὸν διὰ τε τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ μέσου,
καὶ διὰ μὲν τοῦ πρώτου μοναχῶς, διὰ δὲ τοῦ μέσου διχῶς· τὸ
δ' ἐν μέρει ⁿ καταφατικὸν διὰ τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ ἐσχά-
του, μοναχῶς μὲν διὰ τοῦ πρώτου, τριχῶς δὲ διὰ τοῦ ἐσχά-
του. Τὸ δὲ στερητικὸν τὸ κατὰ μέρος ἐν ἅπασι τοῖς σχή- 3
μασι δέικνται, πλὴν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ἅπαξ, ἐν δὲ τῷ μέσῳ
καὶ τῷ ἐσχάτῳ ἐν τῷ μὲν διχῶς ἐν τῷ δὲ τριχῶς. Φανερόν
οὖν ὅτι ^o τὸ καθόλου κατηγορικὸν κατασκευάσαι μὲν χαλε-
πώτατον, ἀνασκευάσαι δὲ ῥᾶστον. Ὡς δ' ἐστὶν ἀναιροῦντι
μὲν τὰ καθόλου τῶν ἐν μέρει ῥᾶ· καὶ γὰρ ἦν μηδενὶ καὶ ἦν
τινὶ μὴ ὑπάρχει, ἀνήρηται· τούτων δὲ τὸ μὲν τινὶ μὴ ἐν ἅπασι
τοῖς σχήμασι δέικνται, τὸ δὲ μηδενὶ ἐν τοῖς δυσὶν. Τὸν αὐ- 4
τὸν δὲ τρόπον καπὶ τῶν στερητικῶν· καὶ γὰρ εἰ παντὶ καὶ
εἰ τινὶ, ἀνήρηται τὸ ἐξ ἀρχῆς· τοῦτο δ' ἦν ἐν δύο σχήμασιν.
Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει μοναχῶς, ἢ παντὶ ἢ μηδενὶ δέξαντα
ὑπάρχειν. Κατασκευάζοντι δὲ ῥᾶ τὰ ἐν μέρει· καὶ γὰρ
ἐν πλείοσι σχήμασι καὶ διὰ πλειόνων τρόπων. Ὡς τε 5
οὐ δεῖ λανθάνειν ὅτι ἀνασκευάσαι μὲν δι' ἀλλήλων ἔστι καὶ
τὰ καθόλου διὰ τῶν ἐν μέρει καὶ ταῦτα διὰ τῶν καθόλου,
κατασκευάσαι δ' οὐκ ἔστι διὰ τῶν κατὰ μέρος τὰ καθόλου,
δι' ἐκείνων δὲ ταῦτ' ἔστιν. Ἀμα δὲ δῆλον ὅτι καὶ τὸ ἀνα-
σκευάζειν ἐστὶ τοῦ κατασκευάζειν ῥᾶον.

Πῶς μὲν οὖν γίνεται πᾶς συλλογισμὸς καὶ διὰ πόσων 6

¹ καὶ ποῖον—ἡμῖν ἐστὶ om. A. ^m vocis πτώσεων litteras πτω corr. B.
ⁿ καταφατικὸν καὶ διὰ B. ^o τὸ om. A. ^p ἐν om. C.

ὄρων καὶ προτάσεων, καὶ πῶς ἔχουσιν πρὸς ἀλλήλας, ἔτι δὲ ποῖον πρόβλημα ἐν ἐκάστῳ σχήματι καὶ ποῖον ἐν πλείοσι καὶ ποῖον ἐν ἐλάττωσι δείκνυται, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων.

27 Πῶς δ' εἰπορήσομεν αὐτοὶ πρὸς τὸ τιθέμενον αἰὲ συλλογισμῶν, καὶ διὰ ποίας ὁδοῦ ληψόμεθα τὰς περὶ ἕκαστον ἀρχάς, νῦν ἤδη λεκτέον· οὐ γὰρ μόνον ἴσως δεῖ τὴν γένεσιν θεωρεῖν τῶν συλλογισμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν ἔχειν τοῦ ποιεῖν.

2 Ἀπάντων δὴ τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶ τοιαῦτα ὥστε κατὰ μηδενὸς ἄλλου κατηγορεῖσθαι ἀληθῶς καθόλου, οἷον Κλέων καὶ Καλλίας καὶ τὸ καθ' ἕκαστον καὶ αἰσθητόν, κατὰ δὲ τούτων ἄλλα (καὶ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ζῷον ἐκάτερος τούτων ἐστί)· τὰ δ' αὐτὰ μὲν κατ' ἄλλων κατηγορεῖται, κατὰ δὲ τούτων ἄλλα πρότερον οὐ κατηγορεῖται· τὰ δὲ καὶ αὐτὰ ἄλλων καὶ αὐτῶν ἕτερα, οἷον ἄνθρωπος Καλλίου καὶ ἀνθρώ-
3 πον ζῷον. Ὅτι μὲν οὖν ἔνια τῶν ὄντων κατ' οὐδενὸς πέφυκε λέγεσθαι, δῆλον· τῶν γὰρ αἰσθητῶν σχεδὸν ἕκαστόν ἐστι τοιοῦτον ὥστε μὴ κατηγορεῖσθαι ἢ κατὰ μηδενός, πλὴν ὡς κατὰ συμβεβηκός· φημὲν γάρ ποτε τὸ λευκὸν ἐκεῖνο ὁ Σω-
4 κράτην εἶναι καὶ τὸ προσιὸν Καλλίαν. Ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω πορευομένοις ἴσταται ποτε, πάλιν ἐροῦμεν· νῦν δ' ἔστω τοῦτο κείμενον. Κατὰ μὲν οὖν τούτων οὐκ ἔστιν ἀποδείξαι κατηγορούμενον ἕτερον, πλὴν εἰ μὴ κατὰ δόξαν, ἀλλὰ ταῦτα κατ' ἄλλων· οὐδὲ τὰ καθ' ἕκαστα κατ' ἄλλων, ἀλλ' ἕτερα
5 κατ' ἐκείνων. Τὰ δὲ μεταξὺ δῆλον ὡς ἀμφοτέρως ἐνδέχεται· καὶ γὰρ αὐτὰ κατ' ἄλλων καὶ ἄλλα κατὰ τούτων λεχθήσε-
ται, καὶ σχεδὸν οἱ λόγοι καὶ αἱ σκέψεις ^ς εἰς μάλιστα περὶ τούτων.

6 Δεῖ δὴ τὰς προτάσεις περὶ ἕκαστον οὕτως ἐκλαμβάνειν, ὑποθέμενον αὐτὸ πρῶτον καὶ τοὺς ὀρισμούς τε καὶ ὅσα ἴδια τῷ πράγματός ἐστιν, εἶτα μετὰ τοῦτο ὅσα ἔπεται τῷ πράγματι, καὶ πάλιν οἷς τὸ πρᾶγμα ἀκολουθεῖ, καὶ ὅσα μὴ ἐν-

^η κατὰ om. A.

^τ σωκράτη B.

^ς περὶ τούτων εἰς μάλιστα C.

δέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν. Οἷς δ' αὐτὸ μὴ ἐνδέχεται, οὐκ ἐκ-
ληπτέον διὰ τὸ ἀντιστρέφειν τὸ στερητικόν. Διαιρετέον δὲ 7
καὶ τῶν ἐπομένων ὅσα τε ἐν τῷ τί ἐστι καὶ ὅσα ὡς ἴδια καὶ
ὅσα ὡς συμβεβηκότα κατηγορεῖται, καὶ τούτων ποῖα δοξα-
στικῶς καὶ ποῖα κατ' ἀλήθειαν· ὅσῳ μὲν γὰρ ἂν πλειόνων
τοιούτων εὐπορῇ τις, θάττον ἐντεύξεται συμπεράσματι, ὅσῳ
δ' ἂν ὀλίγοις ἀληθεστέρων, μᾶλλον ἀποδείξει. Δεῖ δ' ἐκλέγειν μὴ 8
τὰ ἐπόμενα τινί, ἀλλ' ὅσα ὅλῳ τῷ πράγματι ἔπεται, οἷον
μὴ τί τινὶ ἀνθρώπῳ ἀλλὰ ὥς τί παντὶ ἀνθρώπῳ ἔπεται· διὰ
γὰρ τῶν καθόλου προτάσεων ὁ συλλογισμός. Ἐκείνου δὲ
μὲν οὖν ὅντος ἄδηλον εἰ καθόλου ἢ πρότασις, διωρισμένον δὲ
φανερὸν. Ὁμοίως δ' ἐκλεκτέον καὶ οἷς αὐτὸ ἔπεται ὅλοις, 9
διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν. Ἀπὸ δὲ τὸ ἐπόμενον οὐ ληπτέον
ὅλον ἔπεσθαι, λέγω δ' οἷον ἀνθρώπῳ πᾶν ζῶον ἢ μουσικῇ
πᾶσαν ἐπιστήμην, ἀλλὰ μόνον ἀπλῶς ἀκολουθεῖν, καθάπερ
καὶ προτεινόμεθα· καὶ γὰρ ἄχρηστον θάτερον καὶ ἀδύνατον,
οἷον πάντα ἄνθρωπον εἶναι πᾶν ζῶον ἢ δικαιοσύνην ἅπαν
ἀγαθόν. Ἄλλ' ὅ ἔπεται, ἐπ' ἐκείνου τὸ παντὶ λέγεται.
Ὅταν δ' ὑπὸ τινος περιέχεται τὸ ὑποκείμενον ὅ ἢ τὰ ἐπόμενα 10
δεῖ λαβεῖν, τὰ μὲν τῷ καθόλου ἐπόμενα ἢ μὴ ἐπόμενα οὐκ
ἐκλεκτέον ἐν τούτοις (εἴληπται γὰρ ἐν ἐκείνοις· ὅσα γὰρ
ζῶα, καὶ ἀνθρώπῳ ἔπεται, καὶ ὅσα μὴ ὑπάρχει, ὡσαύτως),
τὰ δὲ περὶ ἕκαστον ἴδια ληπτέον· ἔστι γὰρ ἅττα τῷ εἶδει
ἴδια παρὰ τὸ γένος· ἀνάγκη γὰρ τοῖς ἑτέροις εἶδουσιν ἴδια
ἅττα ὑπάρχειν. Οὐδὲ δὴ τῷ καθόλου ἐκλεκτέον οἷς ἔπεται 11
τὸ περιεχόμενον, οἷον ζῶα οἷς ἔπεται ἄνθρωπος· ἀνάγκη
γάρ, εἰ ἀνθρώπῳ ἀκολουθεῖ τὸ ζῶον, καὶ τούτοις ἅπασιν
ἀκολουθεῖν. Οἰκειότερα δὲ ταῦτα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐκλο-
γῆς. Ληπτέον δὲ καὶ τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπόμενα καὶ οἷς 12
ἔπεται· τῶν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προβλημάτων καὶ ὁ συλλο-
γισμὸς ἐκ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προτάσεων, ἢ πασῶν ἢ τινῶν·
ὁμοίον γὰρ ἐκάστου τὸ συμπέρασμα ταῖς ἀρχαῖς. Ἔτι τὰ

^t ἂν om. C.^v ἀληθέστερον pr. B.^w τί τῷ παντὶ C.

παῖσιν ἐπόμενα οὐκ ἐκλεκτέον· οὐ γὰρ ἔσται συλλογισμὸς ἐξ αὐτῶν. Δι' ἣν δ' αἰτίαν, ἐν τοῖς ἐπομένοις ἔσται δῆλον.

- 28 Κατασκευάζειν ^x μὲν οὖν βουλομένοις κατὰ τινος ὅλου τοῦ μὲν κατασκευαζομένου βλεπτέον εἰς τὰ ὑποκείμενα, καθ' ὧν αὐτὸ τυγχάνει λεγόμενον, οὗ δὲ δεῖ κατηγορεῖσθαι, ὅσα τοίτῳ ἔπεται· ἂν γάρ τι τούτων ἢ ταυτόν, ἀνάγκη θάτερον ² θατέρῳ ὑπάρχειν. "Ἦν δὲ μὴ ὅτι παντὶ ἄλλ' ὅτι τινί, οἷς ἔπεται ἐκάτερον· εἰ γάρ τι τούτων ταυτόν, ἀνάγκη τινὶ ὑπάρχειν. "Οταν δὲ μηδενὶ δέη ὑπάρχειν, ὧ μὲν οὐ δεῖ ὑπάρχειν, εἰς τὰ ἐπόμενα, ^y ὃ δὲ δεῖ μὴ ὑπάρχειν, εἰς ἃ μὴ ^z ἐνδέχεται αὐτῷ παρεῖναι· ἢ ἀνάπαλιν, ὧ μὲν δεῖ ^a μὴ ὑπάρχειν, ἃ μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ παρεῖναι, ὃ ^b δὲ μὴ ὑπάρχειν, εἰς τὰ ³ ἐπόμενα. Τοίτων γὰρ ὄντων τῶν αὐτῶν ^c ὁποτέρωνοῦν, οὐδενὶ ἐνδέχεται θατέρῳ θάτερον ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ ὅτε μὲν ὁ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι συλλογισμὸς, ὅτε δ' ὁ ἐν τῷ μέσῳ. "Εἰ δὲ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ὧ ^d μὲν μὴ ὑπάρχειν, οἷς ἔπεται, ὃ δὲ μὴ ὑπάρχειν, ἃ μὴ δυνατὸν αὐτῷ ὑπάρχειν· εἰ γάρ τι τούτων εἴη ταυτόν, ἀνάγκη τινὶ μὴ ὑπάρχειν. Μᾶλλον δ' ἴσως ὥδ' ἔσται τῶν λεγομένων ἕκαστον φανερόν.
- ⁴ "Εστω γὰρ τὰ μὲν ἐπόμενα τῷ Α ἐφ' ὧν Β, οἷς δ' αὐτὸ ἔπεται, ἐφ' ὧν Γ, ἃ δὲ μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν, ἐφ' ὧν Δ· πάλιν δὲ τῷ Ε τὰ μὲν ὑπάρχοντα, ἐφ' οἷς Ζ, οἷς δ' αὐτὸ ἔπεται, ἐφ' οἷς Η, ἃ δὲ μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν, ⁵ ἐφ' οἷς Θ. Εἰ μὲν οὖν ^e ταυτό τι ἔσται τῶν Γ τινὶ τῶν Ζ, ἀνάγκη τὸ Α παντὶ τῷ Ε ὑπάρχειν· τὸ μὲν γὰρ Ζ παντὶ τῷ Ε. τῷ δὲ Γ παντὶ τῷ Α, ὥστε παντὶ τῷ Ε τὸ Α. Εἰ δὲ τὸ Γ καὶ τὸ Η ταυτόν, ἀνάγκη τινὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρχειν· τῷ μὲν γὰρ Γ τὸ Α, τῷ δὲ Η τὸ Ε παντὶ ἀκολουθεῖ. Εἰ δὲ τὸ Ζ καὶ τὸ Δ ταυτόν, οὐδενὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρξει ἐκ προσυλλογισμοῦ· ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ στερητικὸν καὶ τὸ Ζ τῷ Δ ταυτόν, οὐδενὶ τῶν Ζ ὑπάρξει τὸ Α,

^x μὲν om. A. ^y ὃ δὲ corr. A. ^z ἐνδέχεται A. ^a μὴ om. pr. B.

^b δὲ δεῖ μὴ C. ^c ὁποτέρων A.B. ^d μὲν μὴ] μὲν δεῖ corr. B. et pr. C.

^e ταυτόν C.

τὸ δὲ Ζ παντὶ τῷ Ε. Πάλιν εἰ τὸ Β καὶ τὸ Θ ταυτόν, οὐ-
 δὲν τῶν Ε τὸ Α ὑπάρξει· τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α παντί, ^f τὸ
 δ' ἐφ' ᾧ τὸ Ε οὐδὲν ὑπάρξει· ταυτό γὰρ ^g ἦν τῷ Θ, τὸ δὲ
 Θ οὐδὲν τῶν Ε ὑπῆρχεν. Εἰ δὲ τὸ Δ καὶ τὸ Η ταυτόν, τὸ
 Α τινὶ τῶν Ε οὐχ ὑπάρξει· τῷ γὰρ Η οὐχ ^h ὑπάρξει, ὅτι
 οὐδὲ τῷ Δ· τὸ δὲ Η ἐστὶν ὑπὸ τὸ Ε, ὥστε τινὶ τῶν Ε οὐχ
 ὑπάρξει. Εἰ δὲ τῷ Η τὸ Β ταυτόν, ἀντεστραμμένος ἔσται ⁱ
 συλλογισμός· τὸ ⁱ μὲν γὰρ ^k Η τῷ Α ^l ὑπάρξει παντί (τὸ
^m γὰρ Β τῷ Α), τὸ δὲ Ε τῷ ⁿ Β (ταυτό γὰρ ἦν τῷ Η)·
 τὸ δὲ Α τῷ Ε παντὶ μὲν οὐκ ἀνάγκη ὑπάρχειν, τινὶ δ' ἀνάγκη
 διὰ τὸ ἀντιστρέφειν ^o τῇ καθόλου κατηγορίᾳ τὴν κατὰ
 μέρος.

Φανερόν οὖν ὅτι εἰς τὰ προειρημένα βλεπτόν ἐκατέρου ⁸
 καθ' ἕκαστον πρόβλημα· διὰ τούτων γὰρ ἅπαντες οἱ συλ-
 λογισμοί. Δεῖ δὲ καὶ τῶν ἐπομένων, καὶ οἷς ἔπεται ἕκαστον,
 εἰς τὰ πρῶτα καὶ τὰ καθόλου μάλιστα βλέπειν, οἷον τοῦ
 μὲν Ε μᾶλλον εἰς τὸ Κ Ζ ἢ εἰς τὸ Ζ μόνον, τοῦ δὲ Α εἰς
 τὸ Κ Γ ἢ εἰς τὸ Γ μόνον. Εἰ μὲν γὰρ τῷ Κ Ζ ὑπάρχει
 τὸ Α, καὶ τῷ Ζ καὶ τῷ Ε ὑπάρχει· εἰ δὲ τούτῳ μὴ ἔπεται,
 ἐγχωρεῖ τῷ Ζ ἔπασθαι. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐφ' ὧν αὐτὸ ἀκο-
 λουθεῖ σκεπτόν· εἰ μὲν γὰρ τοῖς πρώτοις, καὶ τοῖς ὑπ' ἐκείνα
 ἔπεται εἰ δὲ μὴ τούτοις, ἀλλὰ τοῖς ὑπὸ ταῦτα ἐγχωρεῖ.

Δήλον δὲ καὶ ὅτι διὰ τῶν τριῶν ὄρων καὶ τῶν δύο προτά- ⁹
 σεων ἡ σκέψις, καὶ διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων οἱ συλ-
 λογισμοὶ πάντες. Δείκνυται γὰρ ὑπάρχειν μὲν παντὶ τῷ Ε
 τὸ Α, ὅταν τῶν Γ ^p καὶ Ζ ταυτόν τι ληφθῇ. Τούτο δ' ἔσται
 μέσον, ἄκρα δὲ τὸ Α καὶ Ε· γίνεται οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα.
 Τινὶ δέ, ὅταν τὸ Γ καὶ τὸ Η ληφθῇ ταυτόν. Τούτο δὲ τὸ ¹⁰
 ἔσχατον σχῆμα· μέσον γὰρ τὸ Η γίνεται. Μηδενὶ δέ, ὅταν
 τὸ Δ ^q καὶ Ζ ταυτόν. Οὕτω δὲ καὶ τὸ πρῶτον σχῆμα καὶ τὸ
 μέσον, ^r τὸ μὲν πρῶτον ὅτι οὐδενὶ τῷ Ζ ὑπάρχει τὸ Α, εἴπερ

^f τῷ δ' C. ^g ἦν τὸ B. ^h ὑπάρξει τὸ α ὅτι C. ⁱ μὲν om. C.

^k η] ε A.C. ^l ὑπάρχει C. ^m τὸ μὲν γὰρ C. ⁿ β παντὶ ταυτό C.

^o τῇ καθόλου κατηγορίᾳ τὴν B. ^p καὶ τῶν ζ C. ^q καὶ τὸ ζ C.

^r τὸ μὲν] καὶ τὸ μὲν C.

- ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, τὸ δὲ Z παντὶ τῷ E, τὸ δὲ μέσον ὅτι τὸ Δ τῷ μὲν A οὐδενὶ τῷ δὲ E παντὶ ὑπάρχει. Τινὲ δὲ μὴ ὑπάρχειν, ὅταν τὸ Δ καὶ H ταῦτόν ᾧ. Τοῦτο δὲ τὸ ἔσχατον σχῆμα· τὸ μὲν γὰρ A οὐδενὶ τῷ H ὑπάρξει, τὸ
- 11 δὲ E παντὶ τῷ H. Φανερόν οὖν ὅτι διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων οἱ συλλογισμοὶ πάντες, καὶ ὅτι οὐκ ἐκλεκτέον ὅσα πᾶσιν ἔπεται. διὰ τὸ μηδὲνα γίνεσθαι συλλογισμόν ἐξ αὐτῶν. Κατασκευάζειν μὲν γὰρ ὅλως οὐκ ἦν ἐκ ^ς τῶν ἐπομένων, ἀποστερεῖν δ' οὐκ ἐνδέχεται διὰ τοῦ πᾶσιν ἐπομένου· δεῖ γὰρ τῷ μὲν ὑπάρχειν τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν.
- 12 Φανερόν δὲ καὶ ὅτι αἱ ἄλλαι σκέψεις τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ^ι ἄχρειοι πρὸς τὸ ποιεῖν συλλογισμόν, οἷον εἰ τὰ ἐπόμενα ἐκατέρῳ ταῦτά ἐστιν, ἢ εἰ οἷς ἔπεται τὸ A, καὶ ἂ μὴ ἐνδέχεται τῷ E, ἢ ὅσα πάλιν μὴ ἐγχωρεῖ ἐκατέρῳ ὑπάρχειν
- 13 οὐ γὰρ γίνεται συλλογισμὸς διὰ τούτων. Εἰ μὲν γὰρ τὰ ἐπόμενα ταῦτά, οἷον τὸ B καὶ τὸ Z, τὸ μέσον γίνεται σχῆμα κατηγορικὰς ἔχον τὰς προτάσεις· εἰ δ' οἷς ἔπεται τὸ A, καὶ ἂ μὴ ἐνδέχεται τῷ E, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Θ, τὸ πρῶτον σχῆμα στερητικὴν ἔχον τὴν πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον πρότασιν. Εἰ δ' ὅσα μὴ ἐνδέχεται ἐκατέρῳ, οἷον τὸ Δ καὶ τὸ Θ, στερητικὰ καὶ ἀμφότεραι αἱ προτάσεις, ἢ ἐν τῷ πρώτῳ ἢ ἐν τῷ μέσῳ σχήματι. Οὕτως δ' οὐδαμῶς συλλογισμός.
- 14 Δῆλον δὲ καὶ ^ν ὅτι ὅποια ^ω ταῦτά ληπτέον ^χ τὰ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν, καὶ οὐχ ὅποια ἕτερα ἢ ἐναντία, πρῶτον μὲν ὅτι τοῦ μέσου χάριν ἢ ^ς ἐπίβλεψις, τὸ δὲ μέσον οὐχ ἕτερον ἀλλὰ ταῦτόν ἐστι λαβεῖν. Ἐῖτα ἐν ὅσοις καὶ συμβαίνει γίνεσθαι συλλογισμόν τῷ ληφθῆναι ἐναντία ἢ μὴ ἐνδεχόμενα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, εἰς τοὺς προειρημένους ^ς ἅπαντα ἀναχθήσεται τρόπον, οἷον εἰ τὸ B καὶ τὸ Z ἐναντία ἢ μὴ ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν ἔσται μὲν γὰρ τούτων ληφθέντων συλλογισμὸς ὅτι αὐτῷ τῶν E τὸ A ὑπάρχει, ἀλλ' οὐκ ἐξ αὐτῶν ἀλλ' ἐκ

^ς τῶν πᾶσιν ἐπομένων B.^ι ἀχρεῖοι C.^ν ὅτι om. A.B.C.^ω ταῦτα A.B.^χ τὰ om. corr. C.^ς ἐπίσκεψις C.^ς ἅπαν

ἀναχθήσεται B, ἀπαναχθήσεται A.

τοῦ προειρημένου τρόπου· τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α παντὶ τῷ δὲ Ε οὐδενὶ ὑπάρξει, ὥστ' ἀνάγκη ^a ταὐτὸ εἶναι τὸ Β τινὶ τῶν Θ. Πάλιν εἰ τὸ Β ^b καὶ Η μὴ ^c ἐγχωρεῖ τῷ αὐτῷ παρ- 15 εἶναι, ὅτι τινὶ τῶν Ε οὐχ ὑπάρξει τὸ Α· ^d καὶ γὰρ οὕτως τὸ μέσον ἔσται σχῆμα· τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α παντὶ τῷ δὲ ^e Η οὐδενὶ ὑπάρξει, ὥστ' ἀνάγκη τὸ Β ταὐτόν τινι εἶναι τῶν Θ. Τὸ γὰρ μὴ ἐνδέχασθαι τὸ Β καὶ τὸ Η τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν οὐδὲν διαφέρει ἢ τὸ Β τῶν Θ τινὶ ταυτὸν εἶναι· πάντα γὰρ εἴληπται τὰ μὴ ἐνδεχόμενα τῷ Ε ὑπάρχειν.

Φανερόν μὲν οὖν ὅτι ἐξ αὐτῶν μὲν τούτων τῶν ἐπιβλέψεων 16 οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός, ^f ἐὰν δὲ τὸ Β καὶ τὸ Ζ ἐναντία, ταυτόν τινι εἶναι τὸ Β τῶν Θ καὶ τὸν συλλογισμόν γίνεσθαι διὰ τούτων. Συμβαίνει δὲ τοῖς οὕτως ἐπισκοποῦσι ^g προσεπιβλέπειν ἄλλην ὁδὸν τῆς ἀναγκαίας διὰ τὸ λανθάνειν τὴν ταυτότητα τῶν Β καὶ τῶν Θ.

Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔχουσι καὶ οἱ εἰς τὸ ἀδύνατον ἄγον- 29 τες συλλογισμοὶ τοῖς δεικτικοῖς· ^h καὶ γὰρ οὗτοι γίνονται διὰ τῶν ἐπομένων καὶ οἷς ἔπεται ἐκάτερον. Καὶ ἡ αὐτὴ ⁱ ἐπίβλεψις ἐν ἀμφοῖν· ἡ γὰρ δείκνυται δεικτικῶς, καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου ἔστι συλλογίσασθαι διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων, καὶ ὁ διὰ τοῦ ἀδυνάτου, καὶ δεικτικῶς, οἷον ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῶν Ε ὑπάρχει. Κείσθω γὰρ τινὶ ὑπάρχειν· οὐκοῦν ἐπεὶ τὸ Β παντὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α τινὶ τῶν Ε, τὸ Β τινὶ τῶν Ε ὑπάρξει· ἀλλ' οὐδενὶ ὑπῆρχεν. Πάλιν ὅτι τινὶ ὑπάρχει· εἰ γὰρ μηδενὶ τῶν Ε τὸ Α, τὸ δὲ Ε παντὶ τῷ Η, οὐδενὶ τῶν Η ὑπάρξει τὸ Α· ἀλλὰ παντὶ ὑπῆρχεν. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων προβλημάτων· ἀεὶ γὰρ ἔσται καὶ ἐν ἅπασιν ἢ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεῖξις ἐκ τῶν ἐπομένων καὶ οἷς ἔπεται ἐκάτερον. Καὶ 3 καθ' ἕκαστον πρόβλημα ἡ αὐτὴ σκέψις δεικτικῶς τε βουλομένῳ συλλογίσασθαι καὶ εἰς ἀδύνατον ἀγαγεῖν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν ὄρων ἀμφότεραι αἱ ἀποδείξεις, οἷον εἰ δέδεικται μηδενὶ

^a ταὐτὸν C. ^b καὶ τὸ η C. ^c ἐγχωρῇ Α. ^d καὶ γὰρ] καὶ γὰρ καὶ C. ^e η] ε pr. B. ^f ἐὰν δὲ] ἀνάγκη δὲ εἰ Β. ^g προσεπιβλέπειν Α.Β. ^h γὰρ] γὰρ καὶ C. ⁱ ἐπίσκεψις ἐπ' C.

- ὑπάρχειν τῷ Ε τὸ Α, ὅτι συμβαίνει καὶ τὸ Β τινὶ τῶν Ε ὑπάρχειν, ὅπερ ἀδύνατον· εἰν ληφθῇ τῷ μὲν Ε μηδενὶ τῷ δὲ Α παντὶ ὑπάρχειν τὸ Β, φανερόν ὅτι οὐδενὶ τῷ Ε τὸ Α ὑπάρξει. Πάλιν εἰ δεικτικῶς συλλελογίσται τὸ Α τῷ Ε μηδενὶ ὑπάρχειν, ὑποθεμένοις ὑπάρχειν ¹ τινὶ διὰ τοῦ ἀδυνά-
 4 του δειχθήσεται οὐδενὶ ὑπάρχον. Ὅμοίως δὲ καπὶ τῶν ἄλ-
 λων· ἐν ἅπασιν γὰρ ἀνάγκη κοινόν τινα λαβεῖν ὅρον ἄλλον
 τῶν ὑποκειμένων, πρὸς ὃν ἔσται τοῦ ψεύδους ὁ συλλογισμός,
 ὥστ' ἀντιστραφείσης ταύτης τῆς προτάσεως, τῆς δ' ἐτέρας
 ὁμοίως ἐχούσης, δεικτικὸς ἔσται ^m ὁ συλλογισμὸς διὰ τῶν ἀν-
 τῶν ὅρων. Διαφέρει γὰρ ὁ δεικτικὸς τοῦ εἰς τὸ ἀδύνατον,
 ὅτι ἐν μὲν τῷ δεικτικῷ κατ' ἀλήθειαν ἀμφότεραι τίθενται αἱ
 προτάσεις, ἐν δὲ τῷ εἰς τὸ ἀδύνατον ψευδῶς ἢ μία.
- 5 Ταῦτα μὲν οὖν ἔσται μᾶλλον ⁿ φανερά διὰ τῶν ἐπομένων,
 ὅταν περὶ τοῦ ἀδυνάτου λέγωμεν· νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν ἔστω
 δῆλον, ὅτι εἰς ^o ταῦτα βλεπτόν δεικτικῶς τε βουλομένη συλ-
 λογίζεσθαι καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀγαγεῖν. Ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις
 συλλογισμοῖς τοῖς ἐξ ὑποθέσεως, οἷον ὅσοι κατὰ μετάληψιν
 ἢ κατὰ ποιότητα, ἐν τοῖς ὑποκειμένοις, οὐκ ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς
 ἀλλ' ἐν τοῖς μεταλαμβανομένοις ἔσται ἡ σκέψις, ὁ δὲ τρόπος
 ὁ αὐτὸς τῆς ἐπιβλέψεως. Ἐπισκέψασθαι δὲ ^p δεῖ καὶ διελεῖν
 ποσαχῶς οἱ ἐξ ὑποθέσεως.
- 6 Δείκνυται μὲν οὖν ἕκαστον τῶν προβλημάτων οὕτως, ἔστι
 δὲ καὶ ἄλλον τρόπον ἕνα συλλογίσασθαι τούτων, οἷον τὰ
 καθόλου διὰ τῆς κατὰ μέρος ἐπιβλέψεως ἐξ ὑποθέσεως. Εἰ
 γὰρ τὰ Γ καὶ τὰ Η ταῦτά εἴη, μόνους δὲ ληφθείη τοῖς Η
 τὸ Ε ὑπάρχειν, παντὶ ἂν τῷ Ε τὸ Α ὑπάρχοι καὶ πάλιν
 εἰ ^q τὰ Δ καὶ Η ταῦτά, ^r μόνων δὲ τῶν Η τὸ Ε κατηγο-
 7 ροῖτο, ὅτι οὐδενὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρξει. Φανερόν οὖν ὅτι καὶ
 οὕτως ἐπιβλεπτόν. Ὅν ἀπὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγ-
 καίων καὶ τῶν ἐνδεχομένων· ἡ γὰρ αὐτὴ σκέψις, καὶ διὰ τῶν
 αὐτῶν ὅρων ἔσται τῇ τάξει τοῦ τ' ἐνδέχεσθαι καὶ τοῦ ὑπάρ-

¹ τινὶ om. A.C ^m prius ὁ om. C. ⁿ φανερώτερα C. ^o ταῦτά
 corr. C. ^p δεῖ om. A. ^q τὰ] τὸ Α. ^r μόνον C.

χειν ὁ συλλογισμός. Δηπτέον δ' ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων καὶ τὰ μὴ ὑπάρχοντα δυνατὰ δ' ὑπάρχειν· δέδεικται γὰρ ὅτι καὶ διὰ τούτων γίνεται ὁ τοῦ ἐνδέχεσθαι συλλογισμός. Ὅμοίως δ' ἔξει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν.

Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων οὐ μόνον ὅτι ἐγχωρεῖ διὰ ταύτης τῆς ὁδοῦ γίνεσθαι πάντας τοὺς συλλογισμούς, ἀλλὰ καὶ ὅτι δι' ἄλλης ἀδύνατον. Ἄπας μὲν γὰρ συλλογισμός δέδεικται διὰ τινος τῶν προειρημένων σχημάτων γινόμενος, ταῦτα δ' οὐκ ἐγχωρεῖ δι' ἄλλων συσταθῆναι πλὴν διὰ τῶν ἐπομένων καὶ οἷς ἔπεται ἕκαστον· ἐκ τούτων γὰρ αἱ προτάσεις καὶ ἡ τοῦ μέσου λήψις, ὥστ' οὐδὲ συλλογισμὸν ἐγχωρεῖ γίνεσθαι δι' ἄλλων.

Ἡ μὲν οὖν ὁδὸς κατὰ πάντων ἡ αὐτὴ καὶ περὶ φιλοσοφίαν ³⁰ καὶ περὶ τέχνην ὅποιαν οὖν καὶ μάθημα· δεῖ γὰρ τὰ ὑπάρχοντα καὶ οἷς ὑπάρχει περὶ ^s ἕκαστον ἀθρεῖν, καὶ τούτων ὡς πλείστων εὐπορεῖν, καὶ ταῦτα διὰ τῶν τριῶν ὅρων σκοπεῖν, ἀνασκευάζοντα μὲν ὧδί, κατασκευάζοντα δὲ ὧδί, κατὰ μὲν ἀλήθειαν ἐκ τῶν κατ' ἀλήθειαν διαγεγραμμένων ὑπάρχειν, εἰς δὲ τοὺς διαλεκτικούς συλλογισμούς ἐκ τῶν κατὰ δόξαν προτάσεων. Αἱ δ' ἀρχαὶ τῶν συλλογισμῶν καθόλου μὲν ² εἴρηται, ὅν τρόπον τ' ἔχουσι καὶ ὅν τρόπον δεῖ θηρεῖν αὐτάς, ὅπως μὴ βλέπωμεν εἰς ^t ἅπαντα τὰ λεγόμενα, μηδ' εἰς ^v ταῦτα κατασκευάζοντες ^w καὶ ἀνασκευάζοντες, μηδὲ κατασκευάζοντες τε κατὰ παντὸς ἢ τινὸς καὶ ἀνασκευάζοντες ἀπὸ πάντων ἢ τινῶν, ἀλλ' εἰς ἐλάττω καὶ ὠρισμένα, καθ' ἕκαστον δὲ ἐκλέγειν τῶν ὄντων, οἷον περὶ ἀγαθοῦ ἢ ἐπιστήμης. Ἰδίᾳ ^x δὲ καθ' ἑκάστην εἰσὶν αἱ πλείσται. Διὸ τὰς μὲν ἀρχὰς τὰς ³ περὶ ἕκαστον ἐμπειρίας ἐστὶ παραδοῦναι. Λέγω δ' οἷον τὴν ^y ἀστρολογικὴν ^z μὲν ἐμπειρίαν ^a τῆς ^b ἀστρολογικῆς ἐπιστήμης· ληφθέντων γὰρ ἱκανῶς τῶν φαινομένων οὕτως εὐρέθησαν αἱ ἀστρολογικαὶ ἀποδείξεις. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ ἄλλην

^s ἐκάτερον A.B.C. ^t πάντα C. ^v αὐτὰ A. ^w καὶ ἀνασκευάζοντες om. A. ^x δὲ καὶ καθ' B et pr. C. ^y ἀστρονομικὴν C. ^z μὲν om. C. ^a τῇ pr. C. ^b ἀστρολογικῇ ἐπιστήμῃ A.C.

4 ὁποιοαὶ οὖν ἔχει τέχνην τε καὶ ἐπιστήμην. Ὡστ' εἰς ληφθῇ
τὰ ὑπάρχοντα περὶ ἕκαστον. ἡμέτερον ἤδη τὰς ἀποδείξεις
εἰς τοῖς ἐμφανίζεω. Εἰ γὰρ μηδὲν κατὰ τὴν ἱστορίαν παρα-
λειφθεῖν τῶν ἀληθῶς ὑπαρχόντων τοῖς πράγμασιν, ἔξομεν
περὶ ἅπαντος οὐ μὲν ἔστιν ἀπόδειξις, ταύτην εὐρεῖν καὶ ἀπο-
δεικνύειν. οὐ δὲ μὴ πέφυκεν ἀπόδειξις, τοῦτο ποιεῖν φανερόν.

5 Καθόλου μὲν οὖν. ὅν δὲ τρόπον τὰς προτάσεις ἐκλέγειν.
εἴρηται σχεδόν· εἰ ἀκριβείας δὲ διεληλύθαμεν ἐν τῇ πραγμα-
τεία τῇ περὶ τὴν διαλεκτικὴν.

31 Ὅτι δ' ἡ διὰ τῶν γενῶν διαίρεσις μικρόν τι μόριόν ἐστι
τῆς εἰρημένης μεθόδου, ῥάδιον ἰδεῖν· ἔστι γὰρ ἡ διαίρεσις
οἷον ἀσθενῆς συλλογισμός· ὃ μὲν γὰρ δεῖ δεῖσαι αἰτεῖται,
συλλογίζεται δ' αἰετὶ τῶν ἄνωθεν. Πρῶτον δ' αὐτὸ τοῦτο
ἐλελήθει τοὺς χρωμένους αὐτῇ πάντας, καὶ πείθειν ἐπεχείρουν
ὥς οἷτος δυνατόν περὶ οὐσίας ἀπόδειξιν γίνεσθαι καὶ τοῦ τί
2 ἐστίν. Ὡστ' οὔτε ὃ τι ἐνδέχεται συλλογίσασθαι διαιρού-
μενοι^ε ξυνέσαν, οὔτε ὅτι οὕτως ἐνεδέχετο ὥσπερ εἰρήκαμεν.

Ἐν μὲν οὖν ταῖς ἀποδείξεσιν, ὅταν^δ δέη τι συλλογίσασθαι
ὑπάρχειν, δεῖ τὸ μέσον, εἰ οὐ γίνεται ὁ συλλογισμός, καὶ
ἦττον αἰετὶ εἶναι καὶ μὴ καθόλου τοῦ πρώτου τῶν ἄκρων· ἡ
εἰς διαίρεσις τοῦναντίον βούλεται· τὸ γὰρ καθόλου λαμβάνει
μέσον. Ἐστω γὰρ ζῶον μὲν ἐφ' οὗ Α, τὸ δὲ θνητὸν ἐφ'
οὗ Β, καὶ ἀθάνατον ἐφ' οὗ Γ, ὃ δ' ἄνθρωπος, οὗ τὸν λόγον
δεῖ λαβεῖν, ἐφ' οὗ τὸ Δ. Ἄπαν δὲ ζῶον λαμβάνει ἢ θνητὸν
ἢ ἀθάνατον· τοῦτο δ' ἐστίν, ὃ ἂν ἢ Α, ἅπαν εἶναι ἢ Β ἢ Γ.

3 Πάλιν τὸν ἄνθρωπον αἰετὶ διαιρούμενος τίθεται ζῶον εἶναι,
ὥστε κατὰ τοῦ Δ τὸ Α λαμβάνει ὑπάρχειν. Ὁ μὲν οὖν
συλλογισμός ἐστίν ὅτι τὸ Δ ἢ Β ἢ Γ ἅπαν ἔσται, ὥστε
τὸν ἄνθρωπον ἢ θνητὸν μὲν ἢ ἀθάνατον ἀναγκαῖον εἶναι,
ζῶον θνητὸν δὲ οὐκ ἀναγκαῖον, ἀλλ' αἰτεῖται· τοῦτο δ' ἦν ὃ
4 ἔστι συλλογίσασθαι. Καὶ πάλιν θέμενος τὸ μὲν Α ζῶον
θνητόν, ἐφ' οὗ δὲ τὸ Β ὑπόπουν, ἐφ' οὗ δὲ τὸ Γ ἄπουν, τὸν

^ε συνέσαν C.^δ δέηται A.B.C.

δ' ἄνθρωπον τὸ Δ, ὡσαύτως λαμβάνει τὸ μὲν Α ἥτοι ἐν τῷ Β ἢ ἐν τῷ Γ εἶναι (ἅπαν γὰρ ζῶον θνητὸν ἢ ὑπόπουν ἢ ἄπουν ἐστί), κατὰ δὲ ^a τοῦ Δ τὸ Α (τὸν γὰρ ἄνθρωπον ζῶον θνητὸν εἶναι ἔλαβεν). ὥστ' ὑπόπουν μὲν ἢ ἄπουν εἶναι ζῶον ἀνάγκη τὸν ἄνθρωπον, ὑπόπουν δ' οὐκ ἀνάγκη, ἀλλὰ λαμβάνει· τοῦτο δ' ἦν ὃ ἔδει πάλιν δεῖξαι. ^b Καὶ τοῦτον ^c δὴ τὸν τρόπον αἰεὶ διαιρουμένοις τὸ μὲν καθόλου συμβαίνει αὐτοῖς μέσον λαμβάνειν, καθ' οὗ ^d δ' ἔδει δεῖξαι καὶ τὰς διαφορὰς ἄκρα. Τέλος δέ, ὅτι τοῦτ' ἐστὶν ἄνθρωπος ἢ ὃ τι ποτ' ἂν ἢ τὸ ζητούμενον, οὐδὲν λέγουσι σαφές. ὥστ' ἀναγκαῖον εἶναι· καὶ γὰρ τὴν ἄλλην ὁδὸν ποιοῦνται πᾶσαν, οὐδὲ τὰς ἐνδεχομένας εὐπορίας ὑπολαμβάνοντες ὑπάρχειν. Φανε- ⁶ ρὸν δ' ὅτι οὗτ' ἀνασκευάσαι ταύτη τῇ μεθόδῳ ἐστίν, οὔτε περὶ συμβεβηκότος ἢ ἰδίου συλλογίσασθαι, οὔτε περὶ γένους, οὗτ' ἐν οἷς ἀγνοεῖται τὸ πότερον ^e ὥδε ^f ἢ ὥδε ἔχει, οἷον ἀρ' ἢ διάμετρος ^g ἀσύμμετρος. Ἐὰν γὰρ λάβῃ ὅτι ἅπαν μῆκος ἢ σύμμετρον ἢ ἀσύμμετρον, ἢ δὲ διάμετρος μῆκος, συλλελογίσται ὅτι ἀσύμμετρος ἢ σύμμετρος ἢ διάμετρος. Εἰ δὲ λήψεται ἀσύμμετρον, ὃ ἔδει συλλογίσασθαι, λήψε- ⁷ ται. Οὐκ ἄρα ἐστὶ δεῖξαι· ἢ μὲν γὰρ ὁδὸς αὐτῇ, διὰ ταύτης δ' οὐκ ^h ἐστίν. ⁱ Τὸ ἀσύμμετρον ἢ σύμμετρον ἐφ' οὗ Α, μῆκος ^k Β, διάμετρος ^l Γ. Φανερόν οὖν ὅτι οὔτε πρὸς πᾶσαν σκέψιν ἀρμόζει τῆς ζητήσεως ὁ τρόπος, οὗτ' ἐν οἷς μάλιστα δοκεῖ πρέπειν, ἐν τούτοις ἐστὶ χρήσιμος.

¹ Ἐκ τίνων μὲν οὖν αἱ ἀποδείξεις γίνονται καὶ πῶς, καὶ εἰς ὅποια βλεπτέον καθ' ἕκαστον πρόβλημα, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων· πῶς δ' ἀνάξομεν τοὺς συλλογισμοὺς εἰς τὰ προ- ³² ειρημένα σχήματα, λεκτέον ἂν εἴη μετὰ ταῦτα· λοιπὸν γὰρ ἔτι ^m τοῦτο τῆς σκέψεως. Εἰ γὰρ τὴν τε γένεσιν τῶν συλλογισμῶν θεωροῖμεν καὶ τοῦ εὐρίσκειν ἔχοιμεν δύναμιν. ἔτι

^a τοῦ] τὸ Α. ^b καὶ om. Β. ^c δὲ C. ^d δ' ἔδει] δὲ δεῖ C, δὲ B.
^e ὥδε B, ὅτι ὥδε A. ^f ἢ ὥδε om. A. ^g ἀσύμμετρος ἢ σύμμετρος.
^h ἐστίν] ἐστὶ δεῖξαι C. ⁱ τὸ σύμμετρον ἢ ἀσύμμετρον C.
^k B] ἐφ' οὗ Β C. ^l γ] ἐφ' οὗ γ, α β γ C. ^m τοῦτο τὸ τῆς Α.Β. et pr. C.

δὲ τοῖς γεγενημένοις ἀναλύοιμεν εἰς τὰ προειρημένα σχήματα. τέλος ἂν ἔχοι ἡ ἐξ ἀρχῆς πρόθεσις. Συμβήσεται δ' ἅμα καὶ τὰ πρότερον εἰρημένα ἐπιβεβαιουῖσθαι καὶ φανερώτερα εἶναι. ὅτι οὕτως ἔχει. διὰ τῶν νῦν λεχθησομένων· δεῖ γὰρ πᾶν τὸ ἀληθὲς αὐτὸ ἑαυτῷ ὁμολογούμενον εἶναι πάντη.

- 3 Πρῶτον μὲν οὖν δεῖ πειρᾶσθαι τὰς δύο προτάσεις ἐκλαμβάνειν τοῦ συλλογισμοῦ (^η ῥᾶον γὰρ εἰς τὰ μείζω διελεῖν ἢ τὰ ἐλάττω. μείζω δὲ τὰ συγκείμενα ἢ ἐξ ὧν), εἶτα σκοπεῖν ποτέρα ἐν ὅλῳ καὶ ποτέρα ἐν μέρει. καὶ εἰ μὴ ἄμφω εἰλημμένα εἶεν. αὐτὸν Ῥ τιθέντα τὴν ἑτέραν. Ἐνίοτε γὰρ τὴν καθόλου προτείναντες τὴν ἐν ταύτῃ οὐ λαμβάνουσιν, οὔτε ^η γράφοντες οὔτ' ἐρωτῶντες· ἢ ταύτας μὲν προτείνουνσι, δι' ὧν δ' αὐται περαίνονται, παραλείπουσιν. ἄλλα δὲ μάτην ἐρωτῶσιν. Σκεπτέον οὖν εἴ τι περιέργον εἴληπται καὶ τι τῶν ἀναγκαίων παραλέλειπται. καὶ τὸ μὲν θετέον τὸ δ' ἀφαιρετέον. ἕως ἂν ἔλθῃ τις εἰς τὰς δύο προτάσεις· ἄνευ γὰρ τούτων οὐκ ἔστιν ἡ ἀγαγεῖν τοὺς οὕτως ἠρωτημένους λόγους.
- 6 Ἐπίω μὲν οὖν ῥᾶδιον ἰδεῖν τὸ ἐνδεές, ἔνιοι δὲ λανθάνουσι καὶ δοκοῦσι συλλογίζεσθαι διὰ τὸ ἀναγκαῖόν τι συμβαίνειν ἐκ τῶν κειμένων. οἷον εἰ ληφθείῃ μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης ^ς μὴ ἀναιρεῖσθαι οὐσίαν, ἐξ ὧν δ' ἐστὶν ἀναιρουμένων, καὶ τὸ ἐκ τούτων φθείρεσθαι· τούτων γὰρ τεθέντων ἀναγκαῖον μὲν τὸ οὐσίας μέρος εἶναι οὐσίαν, οὐ μὴν συλλελόγισται διὰ τῶν εἰλημμένων. ἀλλ' ἐλλείπουσι προτάσεις. Πάλιν εἰ ἀνθρώπου ὄντος ἀνάγκη ζῶον εἶναι καὶ ζῶον οὐσίαν, ἀνθρώπου ὄντος ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι· ἀλλ' οὕτω συλλελόγισται· οὐ γὰρ ἔχουσιν αἱ προτάσεις ὡς εἶπομεν. Ἀπατώμεθα δ' ἐν τοῖς τοιοῦτοις διὰ τὸ ἀναγκαῖόν τι συμβαίνειν ἐκ τῶν κειμένων, ^ς ὅτι καὶ ὁ συλλογισμὸς ἡ ἀναγκαῖόν ἐστιν. Ἐπὶ πλέον δὲ τὸ ἀναγκαῖον ἢ ὁ συλλογισμὸς· ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς πᾶς ἡ ἀναγκαῖον, τὸ δ' ἀναγκαῖον οὐ πᾶν συλλογισμὸς. "Ωστ'

^η ῥᾶω A.B.C. ^ο ὧν] ὧν σύγκειται corr. A. Ῥ τιθεῖναι C. fortasse corr. ^η τε γράφοντες—περαίνονται rc. supra lituram A. ἡ ἀναγεῖν B. ^ς μὴ] οὐκ C. ^τ ἀναγκαῖός C. ^ν ἀναγκαῖος C.

οὐκ εἴ τι συμβαίνει τεθέντων τινῶν, πειρατέον ἀνάγειν εὐθύς, ἀλλὰ πρῶτον ληπτέον τὰς δύο προτάσεις, εἴθ' οὕτω διαιρετέον εἰς τοὺς ὅρους, μέσον δὲ θετέον ^ω τῶν ὁρων τὸν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς προτάσεσι λεγόμενον· ἀνάγκη γὰρ τὸ μέσον ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασιν. Ἐὰν μὲν οὖν κατηγορῇ καὶ κατηγορηται τὸ μέσον, ἢ αὐτὸ μὲν κατηγορῇ, ἄλλο δ' ἐκείνου ἀπαρνῆται, τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα· εἰ δὲ καὶ ^κκατηγορῇ καὶ ἀπαρνῆται ἀπὸ τινος, τὸ μέσον· εἰ δ' ἄλλα ἐκείνου κατηγορηται, ἢ τὸ μὲν ^υἀπαρνῆται τὸ δὲ κατηγορηται, τὸ ἔσχατον. Οὕτω γὰρ εἶχεν ἐν ἐκάστω σχήματι τὸ μέσον. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου ὦσιν αἱ προτάσεις· ὁ γὰρ αὐτὸς διορισμὸς τοῦ μέσου. Φανερόν οὖν ὡς ἐν ^φ λόγῳ μὴ ^ζλέγεται ^αταὐτὸ πλεονάκις, ὅτι οὐ γίνεται συλλογισμός· οὐ γὰρ εἴληπται μέσον. Ἐπεὶ δ' ἔχομεν ποῖον ἐν ἐκάστω σχήματι περαίνεται τῶν προβλημάτων, καὶ ἐν τίνι τὸ καθόλου καὶ ἐν ποίῳ τὸ ἐν μέρει, φανερόν ὡς οὐκ εἰς ἅπαντα τὰ σχήματα βλεπτέον, ἀλλ' ἐκάστου προβλήματος εἰς τὸ οἰκεῖον. Ὅσα δ' ἐν πλείοσι περαίνεται, τῇ τοῦ μέσου θέσει γνωριούμεν τὸ σχῆμα.

Πολλάκις μὲν οὖν ἀπατάσθαι συμβαίνει περὶ τοὺς συλλογισμὸς διὰ τὸ ἀναγκαῖον, ὥσπερ εἴρηται πρότερον, ἐνίοτε δὲ παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς ^β τῶν ὁρων θέσεως· ὅπερ οὐ χρὴ λαθάνειν ἡμᾶς. Οἷον εἰ τὸ Α κατὰ τοῦ Β λέγεται καὶ τὸ Β κατὰ τοῦ Γ· δόξειε γὰρ ἂν οὕτως ἐχόντων τῶν ὁρων εἶναι συλλογισμός, οὐ γίνεται δ' οὕτ' ἀναγκαῖον οὐδὲν οὔτε συλλογισμός. Ἐστω γὰρ ἐφ' ^φ ^αΑ τὸ αἰεὶ εἶναι, ἐφ' ^φ δὲ Β διανοητὸς Ἀριστομένης, τὸ δ' ἐφ' ^φ Γ Ἀριστομένης. Ἀληθὲς δὲ τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν· αἰεὶ γὰρ ἐστὶ διανοητὸς Ἀριστομένης. Ἀλλὰ καὶ τὸ Β τῷ Γ· ὁ γὰρ Ἀριστομένης ἐστὶ διανοητὸς Ἀριστομένης. Τὸ δ' Α τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει· φθαρτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Ἀριστομένης. Οὐκ ἄρα ἐγίνετο

^ω τῶν ὁρων] τὸν ὅρον C.^κ κατηγοροῖ A.B.C.^υ ἀπαρνῆσαι A.^ζ λέγεται A.C.^α ταὐτὸν C.^β θέσεως τῶν ὁρων C.^α A] τὸ α A.^δ οὐ γὰρ B.C.

συλλογισμός οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων, ἀλλ' ἔδει καθόλου τὴν Α Β ληφθῆναι πρότασιν. Τοῦτο δὲ ψεῦδος, τὸ ἀξιούν πάντα τὸν διανοητὸν ^ε Ἀριστομένην αἰε εἶναι, φθαρτοῦ ὅντος δ' Ἀριστομένους. Πάλιν ἔστω τὸ μὲν ἐφ' ᾧ Γ Μίκκαλος, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Β μουσικὸς Μίκκαλος, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ Α τὸ φθείρεσθαι αὔριον. Ἀληθὲς δὴ τὸ Β τοῦ Γ κατηγορεῖν· ὁ γὰρ Μίκκαλός ἐστι μουσικὸς Μίκκαλος. Ἀλλὰ καὶ τὸ Α τοῦ Β· φθείροιτο γὰρ ἂν αὔριον μουσικὸς Μίκκαλος. Τὸ δέ γε Α τοῦ Γ ψεῦδος. Τοῦτο δὴ ταυτόν ἐστι τῷ πρότερον· οὐ γὰρ ἀληθὲς καθόλου, Μίκκαλος μουσικὸς ὅτι φθείρεται αὔριον· τούτου δὲ μὴ ληφθέντος οὐκ ἦν συλλογισμός.

Αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀπάτη γίνεται ἐν τῷ παρὰ μικρόν· ὥς γὰρ οὐδὲν διαφέρων εἰπεῖν τόδε τῷδε ὑπάρχειν ἢ τόδε τῷδε παντὶ ὑπάρχειν, συγχωροῦμεν. Πολλάκις δὲ διαψεύδεσθαι συμπεσεῖται παρὰ τὸ μὴ καλῶς ἐκτίθεσθαι τοὺς κατὰ τὴν πρότασιν ὅρους, οἷον εἰ τὸ μὲν Α εἴη ὑγίεια, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Β νόσος, ἐφ' ᾧ ^ε δὲ Γ ἄνθρωπος. Ἀληθὲς γὰρ εἰπεῖν ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β ἐνδέχεται ὑπάρχειν (οὐδεμιᾷ γὰρ νόσῳ ὑγίεια ὑπάρχει), καὶ πάλιν ὅτι τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει (πᾶς γὰρ ² ἄνθρωπος δεκτικὸς νόσου). Δόξειεν ἂν οὖν συμβαίνειν μηδενὶ ἀνθρώπῳ ἐνδέχασθαι ὑγίειαν ὑπάρχειν. Τούτου δ' αἴτιον τὸ μὴ καλῶς ἐκκεῖσθαι τοὺς ὅρους κατὰ τὴν λέξιν, ἐπεὶ μεταληφθέντων τῶν κατὰ τὰς ἑξεις οὐκ ἔσται συλλογισμός, οἷον ἀντὶ μὲν τῆς ὑγιείας εἰ τεθείη τὸ ὑγιαίνειν, ἀντὶ δὲ τῆς νόσου τὸ νοσοῦν. Οὐ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὥς οὐκ ἐνδέχεται τῷ νο- ³ σοῦντι τὸ ὑγιαίνειν ὑπάρξαι. Τούτου δὲ μὴ ληφθέντος οὐ γίνεται συλλογισμός, εἰ μὴ τοῦ ἐνδέχεσθαι· τοῦτο δ' οὐκ ἀδύνατον· ἐνδέχεται γὰρ μηδενὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν ὑγίειαν. Πάλιν ἐπὶ τοῦ μέσου σχήματος ὁμοίως ἔσται τὸ ψεῦδος· τὴν γὰρ ὑγίειαν νόσῳ μὲν οὐδεμιᾷ ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ὥστ' οὐδενὶ ἀνθρώπῳ νόσον. Ἐν δὲ ^ε τῷ τρίτῳ σχήματι κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι συμβαίνει τὸ ψεῦδος.

^ε ἀριστομένη Β.^ε δὲ om. Β.^ε τῷ om. pr. Α.

Καὶ γὰρ ὑγίειαν καὶ νόσον καὶ ἐπιστήμην καὶ ἄγνοιαν καὶ ὅλως τὰ ἐναντία τῷ αὐτῷ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀλλήλοις δ' ἀδύνατον. Τοῦτο δ' ἡ ἀπομολογούμενον τοῖς προειρημένοις ὅτε γὰρ τῷ αὐτῷ πλείω ἐνεδέχεται ὑπάρχειν, ἐνεδέχεται καὶ ἀλλήλοις.

Φανερόν οὖν ὅτι ἐν ἅπασιν τούτοις ἡ ἀπάτη γίνεται παρὰ τὴν τῶν ὅρων ἔκθεσιν· μεταληφθέντων γὰρ τῶν κατὰ τὰς ἕξεις οὐδὲν γίνεται ψεῦδος. Δῆλον οὖν ὅτι κατὰ τὰς τοιαύτας προτάσεις αἰὲν τὸ κατὰ τὴν ἕξιν ἀντὶ τῆς ἕξεως μεταληπτέον καὶ θετέον ὅρον.

Οὐ δέῃ δὲ τοὺς ὅρους αἰὲν ζητεῖν ὀνόματι ἐκτίθεσθαι· πολ-
λάκις γὰρ ἔσονται λόγοι οἷς οὐ κείται ὄνομα. Διὸ χαλεπὸν
ἀνάγειν τοὺς τοιούτους συλλογισμούς. Ἐνίστε δὲ καὶ ἀπα-
τᾶσθαι συμβήσεται διὰ τὴν τοιαύτην ζήτησιν, οἷον ὅτι τῶν
ἀμέσων ἐστὶ συλλογισμός. Ἐστω τὸ Α δύο ὀρθαί, ἡ τὸ ἐφ'
ῶ Β τρίγωνον, ἐφ' ῶ^k δὲ Γ ἰσοσκελές. Τῷ μὲν οὖν Γ ὑπάρ-
χει τὸ Α διὰ τὸ Β, τῷ δὲ Β οὐκέτι δι' ἄλλο· καθ' αὐτὸ γὰρ
τὸ τρίγωνον ἔχει δύο ὀρθάς, ὥστ' οὐκ ἔσται μέσον τοῦ Α Β
ἡ ἀποδεικτοῦ ὄντος. Φανερόν γὰρ ὅτι τὸ μέσον οὐχ οὕτως
αἰὲν ληπτέον ὡς τόδε τι, ἀλλ' ἐνίστε λόγον, ὅπερ συμβαίνει
κατὰ τοῦ λεχθέντος.

Τὸ δὲ ὑπάρχειν τὸ πρῶτον ἡ τῷ μέσῳ καὶ τοῦτο τῷ ἄκρῳ
οὐ δέῃ λαμβάνειν ὡς αἰὲν κατηγορηθησομένων ἀλλήλων ἢ ὁμοίως
τό τε πρῶτον τοῦ μέσου καὶ τοῦτο τοῦ ἐσχάτου. Καὶ ἐπὶ
τοῦ μὴ ὑπάρχειν δ' ὡσαύτως. Ἄλλ' ὅσαχῶς τὸ εἶναι λέγε-
ται καὶ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν αὐτὸ τοῦτο, τοσανταχῶς οἴεσθαι
χρὴ σημαίνειν καὶ τὸ ὑπάρχειν. Οἷον ὅτι τῶν ἐναντίων ἐστὶ
μία ἐπιστήμη. Ἐστω γὰρ τὸ Α τὸ μίαν εἶναι ἐπιστήμην,
ὅτι ἡ ἐναντία ἀλλήλοις ἐφ' οὗ Β. Τὸ δὲ Α τῷ Β ὑπάρχει
οὐχ ὡς τὰ ἐναντία, τὸ μίαν εἶναι αὐτῶν ἐπιστήμην, ἀλλ' ὅτι
ἀληθὲς εἰπεῖν κατ' αὐτῶν μίαν εἶναι αὐτῶν ἐπιστήμην.

^h ἢ ἀν ἀπομολογούμενον Β. ⁱ τὸ δ' ἐφ' C. ^k δὲ τὸ γ Α. ^l ἀπο-
δεικτικοῦ Α.Β.С. ^m γὰρ] οὖν corr. C. ⁿ τὸ μέσον pr. B. ^o τὰ]
τὰ δ' corr. Α. ^p ἐναντία τοῖς ἀλλήλοις Α.Β.

- 3 Συμβαίνει δ' ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ μέσου τὸ πρῶτον λέγεσθαι, τὸ δὲ μέσον ἐπὶ τοῦ τρίτου μὴ λέγεσθαι, οἷον εἰ ἡ σοφία ἔστιν ἐπιστήμη, τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἔστιν ἡ σοφία, συμπέρασμα ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ ἔστιν ἐπιστήμη· τὸ μὲν δὲ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη, ἡ δὲ σοφία ἔστιν ἐπιστήμη. Ὅτε δὲ τὸ μὲν μέσον ἐπὶ τοῦ τρίτου λέγεται, τὸ δὲ πρῶτον ἐπὶ τοῦ μέσου οὐ λέγεται, οἷον εἰ τοῦ ποιοῦ παντός ἔστιν ἐπιστήμη ἢ ἐναντίου, τὸ δ' ἀγαθὸν καὶ ἐναντίον καὶ ποιόν, συμπέρασμα μὲν ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ ἔστιν ἐπιστήμη, οὐκ ἔστι δὲ τὸ ἀγαθὸν ἐπιστήμη οὐδὲ τὸ ποιὸν οὐδὲ τὸ ἐναντίον, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν 4 ταῦτα. Ἔστι δὲ ὅτε μῆτε τὸ πρῶτον κατὰ ^s τοῦ μέσου μῆτε τοῦτο κατὰ τοῦ τρίτου, τοῦ πρώτου κατὰ τοῦ τρίτου ὅτε μὲν λεγομένου ὅτε δὲ μὴ λεγομένου. Οἷον εἰ οὐ ἐπιστήμη ἔστιν, ἔστι τούτου γένος, τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἔστιν ἐπιστήμη, συμπέρασμα ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ ἔστι γένος. Κατηγορεῖται δ' οὐδὲν κατ' οὐδενός. Εἰ δ' οὐ ἔστιν ἐπιστήμη, γένος ἔστι τοῦτο, τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἔστιν ἐπιστήμη, συμπέρασμα ὅτι τὰ ἀγαθὸν ἔστι γένος. Κατὰ μὲν δὲ τοῦ ἄκρου κατηγορεῖται 5 τὸ πρῶτον, κατ' ἀλλήλων δ' οὐ λέγεται. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ληπτέον. Οὐ γὰρ αἰετὶ σημαίνει τὸ μὴ ὑπάρχειν τόδε τῷδε μὴ εἶναι τόδε τόδε, ἀλλ' ἐνίοτε τὸ μὴ εἶναι τόδε τοῦδε ἢ τόδε τῷδε, οἷον ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις ἢ γενέσεως γένεσις, ἡδονῆς δ' ἔστιν· οὐκ ἄρα ἢ ἡδονὴ γένεσις. Ἡ πάλιν ὅτι γέλωτος μὲν ἔστι σημείον, σημείου δ' οὐκ ἔστι σημείον, ὥστ' οὐ σημείον ὁ γέλως. 6 Ὅμοίως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐν ὅσοις ἀναιρεῖται τὸ πρόβλημα τῷ λέγεσθαί πως πρὸς αὐτὸ τὸ γένος. Πάλιν ὅτι ὁ καιρὸς οὐκ ἔστι χρόνος δέων· θεῷ γὰρ καιρὸς μὲν ἔστι, χρόνος δ' οὐκ ἔστι δέων διὰ τὸ μηδὲν εἶναι θεῷ ὠφέλιμον. Ὅρους μὲν γὰρ θετέον καιρὸν καὶ χρόνον δέοντα καὶ θεόν, τὴν δὲ πρότασιν ληπτέον κατὰ τὴν τοῦ ὀνόματος πτώσιν. 7 Ἀπλῶς γὰρ τοῦτο λέγομεν κατὰ πάντων, ὅτι τοὺς μὲν

⁴ ἔστιν ἐπ. — ὅτι τοῦ *re. supra lituram* A. ^r ὅτε *om.* A.B. ^s τοῦ *om.* C.

ὄρους ἀεὶ θετέον κατὰ τὰς ἑκλήσεις τῶν ὀνομάτων, οἷον ἄνθρωπος ἢ ἀγαθόν ἢ ἐναντία, οὐκ ἀνθρώπου ἢ ἀγαθοῦ ἢ ἐναντίων, τὰς δὲ προτάσεις ληπτέον κατὰ τὰς ἐκάστου πτώσεις· ἢ γὰρ ὅτι τούτῳ, οἷον τὸ ἴσον, ἢ ὅτι τούτου, οἷον τὸ διπλάσιον, ἢ ὅτι τοῦτο, οἷον τὸ τύπτον ἢ ὄρων, ἢ ὅτι οὗτος, οἷον ὁ ἄνθρωπος ζῶν, ἢ εἴ πως ἄλλως πίπτει τοῦνομα κατὰ τὴν πρότασιν.

Τὸ δ' ὑπάρχειν τόδε τῷδε καὶ τὸ ἀληθεύεσθαι τόδε κατὰ 37 τοῦδε τοσανταχῶς ληπτέον ὁσαυχῶς αἱ κατηγορίαι διήρηνται, καὶ ταύτας ἢ πῇ ἢ ἀπλῶς, ἔτι ἀπλᾶς ἢ συμπεπλεγμένας· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν. Ἐπισκεπτέον δὲ ταῦτα καὶ διοριστέον βέλτιον.

Τὸ δ' ἐπαναδιπλούμενον ἐν ταῖς προτάσεσι πρὸς τῷ πρώτῳ 38 ἄκρῳ θετέον, οὐ πρὸς τῷ μέσῳ. Λέγω δ' οἷον εἰ γένοιτο συλλογισμὸς ὅτι τῆς δικαιοσύνης ἐστὶν ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθόν, τὸ ὅτι ἀγαθόν ἢ ἢ ἢ ἀγαθόν πρὸς τῷ πρώτῳ θετέον. Ἐστω γὰρ τὸ Α ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ δὲ Β ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ δὲ Γ δικαιοσύνη. Τὸ δὴ Α ἀληθὲς τοῦ Β κατηγορηῖται· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθόν. Ἀλλὰ καὶ τὸ Β τοῦ Γ· ἢ γὰρ δικαιοσύνη ὑπερ ἀγαθόν. Οὕτω μὲν οὖν γίνεται ἀνάλυσις. Εἰ δὲ πρὸς τῷ Β τεθείη τὸ ὅτι ἀγαθόν, οὐκ ἔσται· τὸ μὲν γὰρ Α κατὰ τοῦ Β ἀληθὲς ἔσται, τὸ δὲ Β κατὰ τοῦ Γ οὐκ ἀληθὲς ἔσται· τὸ γὰρ ἀγαθόν ὅτι ἀγαθόν κατηγορεῖν τῆς δικαιοσύνης ψευδὸς καὶ οὐ συνετόν. Ὅμοίως 2 δὲ καὶ εἰ τὸ ὑγιεινὸν δειχθείη ὅτι ἐστὶν ἐπιστητὸν ἢ ἀγαθόν, ἢ τραγέλαφος x δοξαστὸν ἢ μὴ ὄν, ἢ ὁ ἄνθρωπος φθαρτὸν ἢ αἰσθητόν· ἐν ᾗ πᾶσι γὰρ τοῖς ἐπικατηγορουμένοις πρὸς τῷ ἄκρῳ τὴν ἐπαναδίπλωσιν θετέον.

Οὐχ ἡ αὐτὴ δὲ θέσις τῶν ὄρων, ὅταν ἀπλῶς τι συλλο- 3 γισθῇ καὶ ὅταν τόδε τι ἢ πῇ ἢ πῶς, λέγω δ' οἷον ὅταν τὰ ἀγαθὸν ἐπιστητὸν δειχθῇ καὶ ὅταν ἐπιστητόν τι ὅτι y ἀγαθόν· ἀλλ' εἰ μὲν ἀπλῶς ἐπιστητὸν δέδεικται, μέσον θετέον τὸ ὄν,

t κλίσεις A.B.
om. A.B.C.

v ἢ om. pr. C.
y τὸ ἀγαθόν C.

w ἔσται om. C.

x δοξαστόν

εἰ δ' ὅτι ἀγαθόν, τὸ ^zτί ὄν. "Ἐστω γὰρ τὸ μὲν Α ἐπιστήμη
 4 ὅτι τί ὄν, ἐφ' ᾧ δὲ Β ὄν τι, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Γ ἀγαθόν. Ἀλη-
 θές δὲ τὸ Α τοῦ Β κατηγορεῖν ἦν γὰρ ἐπιστήμη τοῦ τινὸς
 ὄντος ὅτι τί ὄν. Ἀλλὰ καὶ τὸ Β τοῦ Γ· τὸ γὰρ ἐφ' ᾧ Γ
 ὄν τι. "Ὡστε καὶ τὸ Α τοῦ Γ· ἔσται ἄρα ἐπιστήμη τἀγαθοῦ
 5 ὅτι ἀγαθόν· ἦν γὰρ τὸ τί ὄν τῆς ἰδίου σημείον οὐσίας. Εἰ
 δὲ τὸ ὄν μέσον ἐτέθη καὶ πρὸς τῷ ἄκρῳ τὸ ὄν ἀπλῶς καὶ μὴ
 τὸ τί ὄν ἐλέχθη, οὐκ αὖ ἦν συλλογισμὸς ὅτι ἔστιν ἐπιστήμη
 6 τἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν, ἀλλ' ὅτι ὄν, ^bοῖον ἐφ' ᾧ τὸ Α ἐπι-
 στήμη ὅτι ὄν, ἐφ' ᾧ Β ὄν, ἐφ' ᾧ Γ ἀγαθόν. Φανερόν οὖν
 ὅτι ἐν τοῖς ἐν μέρει συλλογισμοῖς οὕτως ληπτέον τοὺς ὅρους.

39 Δεῖ δὲ καὶ μεταλαμβάνειν ^aτὸ αὐτὸ δύναται, ὀνό-
 ματα ἀντ' ὀνομάτων καὶ λόγους ἀντὶ λόγων καὶ ὄνομα καὶ
 λόγον, καὶ αἰὲ ἀντὶ τοῦ λόγου τοῦνομα λαμβάνειν· ῥίμων
 γὰρ ἢ τῶν ὄρων ἔκθεσις. Οἶον εἰ μὴδὲν διαφέρει εἰπεῖν τὸ
 ὑποληπτὸν τοῦ δοξαστοῦ μὴ εἶναι γένος ἢ μὴ εἶναι ὅπερ
 ὑποληπτόν τι ^cτὸ δοξαστόν (^dταυτόν γὰρ τὸ σημαινό-
 μενον). ἀντὶ τοῦ λόγου τοῦ λεχθέντος τὸ ὑποληπτὸν καὶ τὸ
 δοξαστόν ὅρους θετέον.

40 Ἐπεὶ δ' οὐ ταυτόν ἐστι τὸ εἶναι τὴν ἡδονὴν ἀγαθόν καὶ
 τὸ εἶναι τὴν ἡδονὴν τὸ ἀγαθόν, οὐχ ὁμοίως θετέον τοὺς ὅρους,
 ἀλλ' εἰ μὲν ἐστὶν ὁ συλλογισμὸς ὅτι ἡ ἡδονὴ τἀγαθόν, τἀ-
 γαθόν, εἰ δ' ὅτι ἀγαθόν, ἀγαθόν. Οὕτως καὶ πὶ τῶν ἄλλων.

41 Οὐκ ἔστι δὲ ταυτόν οὐτ' εἶναι οὐτ' εἰπεῖν, ὅτι ᾧ τὸ Β
 ὑπάρχει, τούτῳ παντὶ τὸ Α ὑπάρχει, καὶ τὸ εἰπεῖν τὸ ᾧ
 παντὶ τὸ Β ὑπάρχει, ^eκαὶ τὸ Α παντὶ ὑπάρχει· οὐδὲν γὰρ
 κωλύει τὸ Β τῷ Γ ὑπάρχειν, μὴ παντὶ δέ. Οἶον ἔστω τὸ
 Β καλόν, τὸ δὲ ^fΓ λευκόν. Εἰ δὴ λευκῷ τινὶ ὑπάρχει κα-
 λόν, ἀληθές εἰπεῖν ὅτι τῷ λευκῷ ὑπάρχει καλόν· ἀλλ' οὐ
 2 παντὶ ἴσως. Εἰ μὲν οὖν τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, μὴ παντὶ δὲ
 καθ' οὗ τὸ Β, οὐτ' εἰ παντὶ τῷ Γ τὸ Β, οὐτ' εἰ μόνον ὑπάρ-
 χει, ἀνάγκη τὸ Α οὐχ ὅτι οὐ παντί, ἀλλ' οὐδ' ὑπάρχειν. Εἰ

^z τί Β.^a τοῦ ἀγαθοῦ C.^b οῖον om. A.^c τὸ] τὸδε pr. B.^d ταυτό C.^e καὶ—ὑπάρχει om. pr. A.^f γ τὸ λευκόν A. B.

δὲ καθ' οὗ ἂν τὸ Β λέγηται ἀληθῶς, τοῦτ' ἔστι παντὶ ὑπάρχει, συμβιβάζεται τὸ Α, καθ' οὗ παντός τὸ Β λέγεται, κατὰ τούτου παντός λέγεσθαι. Εἰ μέντοι τὸ Α λέγεται, καθ' οὗ ἂν τὸ Β λέγηται, κατὰ παντός, οὐδὲν ἠκολούει τῷ Γ ὑπάρχειν τὸ Β, μὴ παντὶ δὲ τὸ Α ἢ ὅλως μὴ ὑπάρχειν. Ἐν ἰδὴ τοῖς 3 τρισὶν ὅροις δῆλον ὅτι ^κτὸ καθ' οὗ τὸ Β, παντός τὸ Α λέγεσθαι, τοῦτ' ἔστι, καθ' ὅσων τὸ Β λέγεται, κατὰ ¹πάντων λέγεσθαι καὶ τὸ Α. Καὶ εἰ μὲν κατὰ παντός τὸ Β, καὶ τὸ Α οὕτως· εἰ δὲ μὴ κατὰ παντός, οὐκ ἀνάγκη τὸ Α κατὰ ^μπαντός.

Οὐ δεῖ δ' οἶσθαι παρὰ τὸ ἐκτίθεσθαι τι συμβαίνειν ἄτο- 4 ποι· οὐδὲν γὰρ προσχρώμεθα τῷ τόδε τι εἶναι, ἀλλ' ὥσπερ ὁ γεωμέτρης τὴν ποδιαίαν καὶ εὐθείαν τήνδε καὶ ἀπλατῇ ^ηεἶναι λέγει οὐκ ^οοὔσαν, ἀλλ' ^ροὐχ οὕτως χρῆται ὥς ἐκ τούτων συλλογισζόμενος. Ὅλως γὰρ ὃ μὴ ἐστίν ὥς ὅλον πρὸς 5 μέρος καὶ ἄλλο πρὸς τοῦτο ὥς μέρος πρὸς ὅλον, ἐξ οὐδενὸς τῶν τοιούτων δείκνυσιν ὁ δεικνύων, ὥστε οὐδὲ γίνεται συλλογισμός. Τῷ δ' ἐκτίθεσθαι οὕτω χρώμεθα ὥσπερ καὶ τῷ αἰσθάνεσθαι, τὸν μανθάνοντα λέγοντες· οὐ γὰρ οὕτως ὥς ἄνευ ^ιτούτων οὐχ οἷόν τ' ἀποδειχθῆναι, ὥσπερ ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός.

Μὴ λανθανέτω δ' ἡμᾶς ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ συλλογισμῷ οὐχ 42 ἅπαντα τὰ συμπεράσματα δι' ἐνὸς σχήματός εἰσιν, ἀλλὰ τὸ μὲν διὰ τούτου τὸ δὲ δι' ἄλλου. Δῆλον οὖν ὅτι ^γκαὶ τὰς ἀναλύσεις οὕτω ποιητέον. Ἐπεὶ δ' οὐ πᾶν πρόβλημα ἐν ἅπαντι σχήματι ἀλλ' ἐν ἐκάστῳ ^ςτεταγμένα, φανερόν ἐκ τοῦ συμπεράσματος ἐν ᾧ σχήματι ζητητέον.

Τοὺς τε πρὸς ^ιῳρίσμον τῶν λόγων, ὅσοι πρὸς ἓν τι τυγ- 43 χάνουσι διειλεγμένοι τῶν ἐν τῷ ὅρῳ, πρὸς ὃ διειλεktται, θετέον ὅρον, καὶ οὐ τὸν ἅπαντα λόγον· ἦττον γὰρ συμβιβάζεται

^ε παντὶ τὸ α ὑπάρχει Β. ^η κολύει εἰ τῷ Γ ὑπάρχει C. ^ι ἢ om. pr. C. ^ι δὲ C. ^κ τὸ ante καθ' om. A. ¹ πάντων τούτων λέγεσθαι corr. C. ^μ παντός A B Γ. A.B.C. ^η εἶναι om. C. ^ο οὔσας A.B.C. ^ρ οὐχ om. A.B. et pr. C. ^ι τούτου A.C. ^γ καὶ om. A.C. ^ς τεταγμένον B. ^τ ὁρίσμονς pr. C.

ταράττεσθαι διὰ τὸ μήκος, οἷον εἰ τὸ ὕδωρ ἔδειξεν ὅτι ὑγρὸν ποτόν, τὸ ποτόν καὶ τὸ ὕδωρ ὅρους θετέον.

- 44 Ἔτι δὲ τοὺς ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμοὺς οὐ πειρατέον ἀνάγειν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐκ τῶν κειμένων ἀνάγειν. Οὐ γὰρ διὰ συλλογισμοῦ δεδειγμένοι εἰσίν, ἀλλὰ διὰ συνθήκης ὡμολογημένοι πάντες. Οἷον εἰ ὑποθέμενος, ἂν δυνάμεις τις μία ^v μὴ ἢ τῶν ἐναντίων, μηδ' ἐπιστήμην μίαν εἶναι, εἴτα ^w διαλεχθείη ὅτι οὐκ ἔστι ^x μία δύναμις τῶν ἐναντίων, οἷον τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους· ἅμα γὰρ ἔσται τὸ αὐτὸ ὑγιεινὸν καὶ νο-
2 σῶδες. ^y Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστι μία πάντων τῶν ἐναντίων δύναμις, ^y ἀποδέδεικται, ὅτι δ' ἐπιστήμη οὐκ ἔστιν, οὐ δέδεικται. Καίτοι ὁμολογεῖν ἀναγκαῖον. Ἄλλ' οὐκ ἐκ συλλογισμοῦ, ἀλλ' ἐξ ὑποθέσεως. ^z Τοῦτον μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ^a ἀναγαγεῖν, ὅτι δ' οὐ μία δύναμις, ἔστιν· οὗτος γὰρ ἴσως καὶ ἦν συλλογισμός, ἐκεῖνο δ' ὑπόθεσις.

- 3 Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαιομένων· οὐδὲ γὰρ τούτους οὐκ ἔστιν ἀναλύειν, ἀλλὰ τὴν μὲν εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγὴν ἔστι (συλλογισμῷ γὰρ δείκνυται), θάτερον δ' οὐκ ἔστιν· ἐξ ὑποθέσεως γὰρ περαίνεται. Διαφέρουσι δὲ τῶν προειρημένων ὅτι ἐν ἐκείνοις μὲν δεῖ προδιομολογήσασθαι, εἰ μέλλει συμφήσειν, οἷον ἂν δειχθῇ μία δύναμις τῶν ἐναντίων, καὶ ἐπιστήμην εἶναι τὴν αὐτήν· ἐνταῦθα δὲ καὶ μὴ προδιομολογησάμενοι συγχωροῦσι διὰ τὸ φανερόν εἶναι τὸ ψεῦδος, ^b οἷον τεθείσης τῆς διαμέτρου συμμετρου τὸ τὰ περιττὰ ἴσα εἶναι τοῖς ἀρτίοις.

- 4 Πολλοὶ δὲ καὶ ἕτεροι περαίνονται ἐξ ὑποθέσεως, οὓς ἐπισκέψασθαι δεῖ καὶ διασημῆναι καθαρῶς. Τίνες ^c μὲν οὖν αἱ διαφοραὶ τούτων, καὶ ποσαχῶς γίνεται τὸ ἐξ ὑποθέσεως, ὕστερον ἐροῦμεν· νῦν δὲ τοιοῦτον ἡμῖν ἔστω φανερόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀναλύειν εἰς τὰ σχήματα τοὺς τοιούτους συλλογισμούς. Καὶ δι' ἣν αἰτίαν, εἰρήκαμεν.

^v μὴ om. pr. C. ^w διαλεχθῇ C. ^x μία re. A.B.C, p̄asa pr. B, πάντων corr. A. ^y ἐπιδέδεικται B. et pr. A. ^z τοῦτο C. ^a ἀνάγειν C.
^b οἷον] οἷον ὅτι C. ^c μὲν τούτων αἱ διαφοραὶ C.

“Ὅσα δ’ ἐν πλείοσι σχήμασι δείκνυνται τῶν προβλημάτων, 45
^d ἢ ἐν θατέρῳ συλλογισθῇ, ἔστιν ἀναγκαγεῖν τὸν συλλογι-
 σμὸν εἰς θάτερον, οἷον τὸν ἐν τῷ πρώτῳ στερητικὸν εἰς τὸ
 δεύτερον καὶ τὸν ἐν τῷ μέσῳ εἰς τὸ πρῶτον, οὐχ ἅπαντας δὲ
 ἀλλ’ ἐνίοις. “Ἔσται δὲ φανερόν ἐν τοῖς ἐπομένοις. Εἰ γὰρ 2
 τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐδενὶ τῷ
 Γ. Οὕτω μὲν οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα, ἐὰν δ’ ἀντιστραφῇ τὸ
 στερητικόν, τὸ μέσον ἔσται· τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α οὐδενί, τῷ
 δὲ Γ παντὶ ὑπάρχει. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου ἀλλ’ ἐν
 μέρει ὁ συλλογισμός, οἷον εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ
 Β τινὶ τῷ Γ· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ στερητικοῦ τὸ μέσον
 ἔσται σχῆμα.

Τῶν δ’ ἐν τῷ δευτέρῳ συλλογισμῶν οἱ μὲν καθόλου ἀνα- 3
 χθήσονται εἰς τὸ πρῶτον, τῶν δ’ ἐν μέρει ἄτερος ^eμόνον.
 “Ἐστω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ παντὶ ὑπάρχον.
 Ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ στερητικοῦ τὸ πρῶτον ἔσται σχῆ-
 μα· τὸ μὲν γὰρ Β οὐδενὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρ-
 ξει. Ἐὰν δὲ τὸ κατηγορικὸν ἦ πρὸς τῷ Β, τὸ δὲ στερητικὸν
 πρὸς τῷ Γ, πρῶτον ὅρον θετέον τὸ Γ· τοῦτο γὰρ οὐδενὶ τῷ
 Α, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β· ὥστ’ οὐδενὶ τῷ Β τὸ Γ. Οὐδ’ 4
 ἄρα τὸ Β τῷ Γ οὐδενί· ἀντιστρέφει γὰρ τὸ στερητικόν.
 Ἐὰν δ’ ἐν μέρει ἦ ὁ συλλογισμός, ὅταν μὲν ἦ τὸ στερητικὸν
 πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ, ^fἀναχθήσεται εἰς τὸ πρῶτον, οἷον εἰ
 τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ τινί· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ
 στερητικοῦ τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα· τὸ μὲν γὰρ Β οὐδενὶ
 τῷ Α, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ. Ὅταν δὲ τὸ κατηγορικόν, οὐκ
 ἀναλυθήσεται, οἷον εἰ τὸ Α τῷ μὲν Β παντί, τῷ δὲ Γ οὐ
 παντί· οὔτε γὰρ δέχεται ἀντιστροφὴν τὸ Α Β, οὔτε γενο-
 μένης ἔσται συλλογισμός.

Πάλιν οἱ μὲν ^εἐν τῷ τρίτῳ σχήματι οὐκ ἀναλυθήσονται 5
 πάντες εἰς τὸ πρῶτον, ^hοἱ δ’ ἐν τῷ πρώτῳ πάντες εἰς τὸ
 τρίτον. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ

^d ὡς ut videtur B. ^e μόνος B.C. ^f ἀναλυθήσεται corr. B. ^ε ἐν
 om. A. ^h οἱ δ’] οὐδ’ οἱ B.

τῷ Γ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ ἀντιστρέφει τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν, ὑπάρξει τὸ Γ τινὶ τῷ Β· τὸ δὲ Α παντὶ ὑπῆρχεν, ὥστε γίνεται τὸ τρίτον σχῆμα. Καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς, ὡσαύτως· ἀντιστρέφει γὰρ τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν, ὥστε τὸ μὲν Α οὐδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Γ τινὶ ὑπάρξει.

6 Τῶν δ' ἐν τῷ τελευταίῳ σχήματι συλλογισμῶν εἰς μόνος οὐκ ἀναλύεται εἰς τὸ πρῶτον, ὅταν μὴ καθόλου τεθῇ τὸ στερητικόν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἀναλύονται. Κατηγορεῖσθω γὰρ παντὸς τοῦ Γ τὸ Α καὶ τὸ Β· οὐκοῦν ἀντιστρέφει τὸ Γ
7 πρὸς ἐκάτερον ἐπὶ μέρους· ὑπάρχει ἄρα τινὶ τῷ Β. Ὡστ' ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα, εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ
8 τινὶ τῶν Β. Καὶ εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινί, ὁ αὐτὸς λόγος· ἀντιστρέφει γὰρ πρὸς ^κ τὸ Γ τὸ Β. Ἐὰν δὲ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ, ¹πρῶτος ὅρος θετέος τὸ Β· τὸ γὰρ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Α,
9 ὥστε τὸ Β τινὶ τῷ Α. Ἐπεὶ δ' ἀντιστρέφει τὸ ἐν μέρει, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρξει. Καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς, καθόλου τῶν ὅρων ὄντων, ὁμοίως ληπτέον. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενί· οὐκοῦν τινὶ τῷ Β ὑπάρξει τὸ Γ, τὸ δὲ Α οὐδενὶ τῷ Γ, ὥστ' ἔσται μέσον τὸ Γ. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν στερητικὸν καθόλου, τὸ δὲ κατηγορικὸν ἐν μέρει· τὸ μὲν γὰρ Α οὐδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ
9 τινὶ τῶν Β ὑπάρξει. Ἐὰν δ' ἐν μέρει ληφθῇ τὸ στερητικόν, οὐκ ^μ ἔσται ἀνάλυσις, οἷον εἰ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ μὴ ^ν ὑπάρχει· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ Β Γ ἀμφότεραι αἱ προτάσεις ἔσονται κατὰ μέρος.

10 Φανερόν δὲ καὶ ὅτι πρὸς τὸ ἀναλύειν εἰς ἄλληλα τὰ σχήματα ἢ πρὸς τῷ ἐλάττωι ἄκρῳ πρότασις ἀντιστρεπτέα ἐν ἀμφοτέροις τοῖς σχήματι· ταύτης γὰρ μετατιθεμένης ἢ μεταβάσις ^ο ἐγίνετο.

11 Τῶν δ' ἐν τῷ μέσῳ σχήματι ἄτερος μὲν ἀναλύεται, ἄτερος δ' οὐκ ἀναλύεται εἰς τὸ τρίτον. Ὅταν μὲν γὰρ ἢ τὸ καθόλου

¹ τινὶ τῷ β C. ^κ τὸ Β τὸ Γ C. ¹ πρῶτον ὅρον θετέον C. ^μ ἔστιν pr. A. ^ν ὑπάρχει B. ^ο γίνεται C.

στερητικόν, ἀναλύεται. Εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ τινί, ἀμφότερα ὁμοίως ἀντιστρέφει πρὸς τὸ Α, ὥστε τὸ μὲν Β οὐδενὶ τῷ Α, τὸ δὲ Γ τινί· μέσον ἄρα τὸ Α. Ὅταν δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχῃ, οὐκ ἔσται ἀνάλυσις· οὐδετέρα γὰρ τῶν προτάσεων ἐκ τῆς ἀντιστροφῆς καθόλου.

Καὶ οἱ ἐκ τοῦ τρίτου ^ρ δὲ σχήματος ἀναλυθήσονται εἰς τὸ ¹² μέσον, ὅταν ἢ καθόλου τὸ στερητικόν, οἷον εἰ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινὶ ἢ παντί. Καὶ γὰρ τὸ Γ τῷ μὲν Α οὐδενί, τῷ δὲ Β τινὶ ὑπάρξει. Ἐὰν δ' ἐπὶ μέρους ἢ τὸ στερητικόν, οὐκ ἀναλυθήσεται· οὐ γὰρ δέχεται ἀντιστροφὴν τὸ ἐν μέρει ἀποφατικόν.

Φανερόν οὖν ὅτι οἱ αὐτοὶ συλλογισμοὶ οὐκ ἀναλύονται ἐν ¹³ τούτοις τοῖς σχήμασιν ὥπερ οὐδ' εἰς τὸ πρῶτον ἀνελύνοντο, καὶ ὅτι εἰς τὸ πρῶτον σχῆμα τῶν συλλογισμῶν ἀναγομένων οὗτοι μόνοι διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαίνονται.

Πῶς μὲν οὖν δεῖ τοὺς συλλογισμοὺς ἀνάγειν, καὶ ὅτι ἀναλύεται τὰ σχήματα εἰς ἄλληλα, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων. Διαφέρει δέ τι ἐν τῷ κατασκευάζειν ἢ ἀνασκευάζειν τὸ ὑπο- ⁴⁶ λαμβάνειν ἢ ταῦτόν ἢ ἕτερον σημαίνειν τὸ μὴ εἶναι τοδὶ καὶ εἶναι μὴ τοῦτο, οἷον τὸ μὴ εἶναι λευκὸν τῷ εἶναι μὴ λευκόν. Οὐ γὰρ ταῦτόν σημαίνει, οὐδ' ἔστιν ἀπόφασις τοῦ εἶναι λευ- ² κὸν τὸ εἶναι μὴ λευκόν, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι λευκόν. Λόγος δὲ τούτου ὅδε. Ὅμοιως γὰρ ἔχει τὸ δύναται βαδίζειν πρὸς τὸ δύναται οὐ βαδίζειν τῷ ἔστι λευκόν πρὸς τὸ ἔστιν οὐ λευκόν, καὶ ἐπίσταται τὰγαθόν πρὸς τὸ ¹ ἐπίσταται τὸ οὐκ ἀγαθόν. Τὸ γὰρ ἐπίσταται τὰγαθόν ἢ ἔστιν ἐπιστάμενος τὰγαθόν ³ οὐδὲν διαφέρει, οὐδὲ τὸ δύναται βαδίζειν ἢ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν· ὥστε καὶ τὰ ἀντικείμενα, οὐ δύναται βαδίζειν—οὐκ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν. Εἰ οὖν τὸ οὐκ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν ταῦτό σημαίνει καὶ ἔστι δυνάμενος οὐ βαδίζειν ἢ μὴ βαδίζειν, ταῦτά γε ἅμα ὑπάρξει ταυτῷ (ὁ γὰρ αὐτὸς δύναται

ρ δὲ om. A.B.

¹ ἐπίστασθαι τὸ οὐκ ἀγ. B.

καὶ βαδίζει καὶ μὴ βαδίζειν. καὶ ἑπιστήμων τὰγαθοῦ καὶ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ὅστις) φάσις δὲ καὶ ἀπόφασις οὐχ ὑπάρ-
 4 χουσιν αἱ ἀντικείμεναι ἅμα τῷ αὐτῷ. Ὡσπερ οὖν οὐ ταυτό
 ἔστι τὸ μὴ ἐπίστασθαι τὰγαθὸν καὶ ἐπίστασθαι τὸ μὴ ἀγα-
 θόν, οὐδ' εἶναι μὴ ἀγαθὸν καὶ μὴ εἶναι ἀγαθὸν ταυτόν. Τῶν
 γὰρ ἀπὸ λόγον εἰς θάτερα ἢ ἕτερα, καὶ θάτερα. Οὐδ' τὸ
 εἶναι μὴ ἴσον καὶ τὸ μὴ εἶναι ἴσον. τῷ μὲν γὰρ ὑπόκειται τι,
 τῷ ὄντι μὴ ἴσῳ, καὶ τοῦτ' ἔστι τὸ ἄνισον, τῷ δ' οὐδέν. Δι-
 5 ὅπερ ἴσον μὲν ἢ ἄνισον οὐ πᾶν, ἴσον δ' ἢ οὐκ ἴσον πᾶν. Ἐτι
 τὸ ἔστιν οὐ λευκὸν ξύλον καὶ οὐκ ἔστι λευκὸν ξύλον οὐχ ἅμα
 ὑπάρχει. Εἰ γὰρ ἔστι ξύλον οὐ λευκόν, ἔσται ξύλον τὸ δὲ
 μὴ ὄν λευκὸν ξύλον οὐκ ἀνάγκη ξύλον εἶναι. Ὡστε φανερόν
 ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ ἔστιν ἀγαθόν τὸ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν ἀπό-
 φασις. Εἰ οὖν κατὰ παντὸς ἐνὸς ἢ φάσις ἢ ἀπόφασις ἀλη-
 θής, εἰ μὴ ἔστιν ἀπόφασις, δῆλον ὡς κατάφασις ἂν πως εἴη.
 6 Καταφάσκει δὲ πάσης ἀπόφασίς ἔστι καὶ ταύτης ἅμα τὸ
 οὐκ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν. Ἐχει δὲ τάξιν τήνδε πρὸς ἄλληλα.
 Ἐστω τὸ εἶναι ἀγαθὸν ἐφ' οὗ Α, τὸ δὲ μὴ εἶναι ἀγαθὸν ἐφ'
 οὗ Β, τὸ δὲ εἶναι μὴ ἀγαθὸν ἐφ' οὗ Γ, ὑπὸ τὸ Β, τὸ δὲ μὴ
 εἶναι μὴ ἀγαθὸν ἐφ' οὗ Δ, ὑπὸ τὸ Α. Παντὶ δὴ ὑπάρξει ἢ
 τὸ Α ἢ τὸ Β, καὶ οὐδενὶ τῷ αὐτῷ καὶ ἢ τὸ Γ ἢ τὸ Δ, καὶ
 οὐδενὶ τῷ αὐτῷ. Καὶ ὅ τὸ Γ, ἀνάγκη τὸ Β παντὶ ὑπάρ-
 7 χειν. Εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι οὐ λευκόν, καὶ ὅτι οὐκ ἔστι
 λευκὸν ἀληθές· ἀδύνατον γὰρ ἅμα εἶναι λευκὸν καὶ εἶναι μὴ
 λευκόν, ἢ εἶναι ξύλον οὐ λευκόν καὶ εἶναι ξύλον λευκόν, ὥστ'
 εἰ μὴ ἢ κατάφασις, ἢ ἀπόφασις ὑπάρξει. Τῷ δὲ Β τὸ Γ
 οὐκ αἰεί· ὁ γὰρ ὅλως μὴ ξύλον, οὐδὲ ξύλον ἔσται οὐ λευκόν.
 8 Ἀνάπαλιν τοίνυν, ὅ τὸ Α, τὸ Δ παντί. Ἡ γὰρ τὸ Γ ἢ τὸ
 Δ. Ἐπεὶ δ' οὐχ οἶόν τε ἅμα εἶναι μὴ λευκὸν καὶ λευκόν, τὸ
 Δ ὑπάρξει. Κατὰ γὰρ τοῦ ὄντος λευκοῦ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι
 οὐκ ἔστιν οὐ λευκόν. Κατὰ δὲ τοῦ Δ οὐ παντὸς τὸ Α·
 κατὰ γὰρ τοῦ ὅλως μὴ ὄντος ξύλου οὐκ ἀληθὲς τὸ Α εἰπεῖν,

ῥ ἐπιστήμην C. ὅστις] ἔχειν C. ἅμα om. B. ὕ ταυτόν C.
 ὡ ἢ ante καταφ., om. B. ὡ πάντως pr. B. C.

ὡς ἔστι ξύλον γοῦ λευκόν. Ὡστε τὸ Δ ἀληθές, τὸ δ' Α οὐκ ἀληθές, ὅτι ξύλον λευκόν. Δῆλον δ' ὅτι καὶ τὸ Α Γ οὐδενὶ τῷ αὐτῷ καὶ τὸ Β καὶ τὸ Δ ἐνδέχεται τινὶ τῷ αὐτῷ ὑπάρ-
ξαι.

Ὅμοίως δ' ἔχουσι καὶ αἱ στερήσεις πρὸς τὰς κατηγορίας γ ταύτῃ τῇ θέσει. Ἴσον ἐφ' οὗ τὸ Α, οὐκ ἴσον ἐφ' οὗ τὸ Β, ἄνισον ἐφ' οὗ Γ, οὐκ ἄνισον ἐφ' οὗ Δ.

Καὶ ἐπὶ πολλῶν δέ, ὧν τοῖς μὲν ὑπάρχει τοῖς δ' οὐχ ὑπάρχει α ταυτό, ἢ μὲν ἀπόφασις ὁμοίως ἀληθεύοιτ' ἂν, ὅτι οὐκ ἔστι λευκὰ πάντα ἢ ὅτι οὐκ ἔστι λευκὸν ἕκαστον· ὅτι δ' ἔστιν οὐ λευκὸν ἕκαστον ἢ πάντα ἔστιν οὐ λευκά, ψεῦδος. Ὅμοίως δὲ καὶ τοῦ ἔστι πᾶν ζῶον λευκόν οὐ τὸ ἔστιν οὐ λευκὸν ἅπαν ζῶον ἀπόφασις (ἄμφω γὰρ ψευδεῖς). ἀλλὰ τὸ οὐκ ἔστι πᾶν ζῶον λευκόν. Ἐπεὶ δὲ δῆλον ὅτι ἕτερον ση-
μαίνει τὸ ἔστιν οὐ λευκόν καὶ οὐκ ἔστι λευκόν, καὶ τὸ μὲν κα-
τάφασις τὸ δ' ἀπόφασις, φανερόν ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος τοῦ δεικνύναι ἑκάτερον, οἷον ὅτι ὁ ἂν ἢ ζῶον, οὐκ ἔστι λευκόν ἢ ἐνδέχεται μὴ εἶναι λευκόν, καὶ ὅτι ἀληθές εἰπεῖν μὴ λευκόν· τοῦτο γάρ ἔστιν εἶναι μὴ λευκόν. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἀληθές
εἰπεῖν ἔστι λευκόν εἴτε μὴ λευκόν ὁ αὐτὸς τρόπος· κατασκευ-
αστικῶς γὰρ ἄμφω διὰ τοῦ πρώτου δείκνυται σχήματος· τὸ γὰρ ἀληθές τῷ ἔστιν ὁμοίως β τάπτεται· τοῦ γὰρ ἀληθές εἰπεῖν λευκόν οὐ τὸ ἀληθές εἰπεῖν μὴ λευκόν ἀπόφασις, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀληθές εἰπεῖν λευκόν. Εἰ δὲ ἔστιν ἀληθές εἰπεῖν, ὁ ἂν
ἢ ἄνθρωπος, μουσικὸν εἶναι ἢ μὴ μουσικὸν εἶναι, ὁ ἂν ἢ ζῶον, ληπτέον ἢ δ εἶναι μουσικόν ἢ εἶναι μὴ μουσικόν, καὶ δέδεικται. Τὸ δὲ μὴ εἶναι μουσικόν ὁ ἂν ἢ ἄνθρωπος, ἀνασκευαστικῶς δέικνυται κατὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους τρεῖς.

Ἀπλῶς δ' εἴταν οὕτως ἔχη τὸ Α καὶ τὸ Β ὥσθ' ἅμα
μὲν τῷ αὐτῷ μὴ ἐνδέχεσθαι, παντὶ δὲ ἐξ ἀνάγκης θάτερον, καὶ πάλιν τὸ Γ καὶ τὸ Δ ὡσαύτως, ἔπεται δὲ τῷ Γ τὸ Α καὶ μὴ
αντιστρέφῃ, καὶ τῷ Β τὸ Δ ἀκολουθήσει καὶ οὐκ

γ οὐ supra verum B, om. corr. C. z τὸ om. B.C. α ταυτόν B.
β τάσσεται C. γ ἂν] ἔαν B. δ alterum εἶναι om. B. ε οὕτως ὅταν C. ς ἀντιστρέφει B.

ἀντιστρέφει· καὶ τὸ μὲν Α καὶ Δ ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ, τὸ δὲ Β^ε καὶ Γ οὐκ ἐνδέχεται. Πρῶτον μὲν οὖν ὅτι τῷ Β ἔπεται
 15 τὸ Δ, ἐιθένδε^h φανερόν. Ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῶν Γ Δ θάτερον
 ἐξ ἀνάγκης, ᾧ δὲ τὸ Β, οὐκ ἐνδέχεται τὸ Γ διὰ τὸ συνεπιφέ-
 ρειν τὸ Α, τὸ δὲ Α καὶ Β μὴ ἐνδέχεσθαι τῷ αὐτῷ, φανερόν
 ὅτι τὸ Δ ἀκολουθήσει. Πάλιν ἐπεὶⁱ τῷ Α τὸ Γ οὐκ ἀντι-
 στρέφει, παντὶ δὲ τὸ Γ ἢ τὸ Δ, ἐνδέχεται τὸ Α καὶ τὸ Δ
 τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν. Τὸ δὲ γε Β καὶ τὸ Γ οὐκ ἐνδέχεται διὰ
 τὸ συνακολουθεῖν τῷ Γ τὸ Α· συμβαίνει γάρ τι ἀδύνατον.
 Φανερόν οὖν ὅτι οὐδὲ τῷ Δ τὸ Β ἀντιστρέφει, ἐπεὶ περ ἐγχω-
 ρεῖ ἅμα τὸ Δ καὶ τὸ Α ὑπάρχειν.

16 Συμβαίνει δ' ἐνίοτε καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ τάξει τῶν ὄρων
 ἀπατᾶσθαι διὰ τὸ μὴ τὰ ἀντικείμενα λαμβάνειν ὀρθῶς, ^k ὥν
 ἀνάγκη παντὶ θάτερον ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β μὴ
 ἐνδέχεται ἅμα τῷ αὐτῷ, ἀνάγκη δ' ὑπάρχειν, ᾧ μὴ θάτερον,
 θάτερον· καὶ πάλιν τὸ Γ καὶ τὸ Δ ὡσαύτως, ᾧ δὲ τὸ Γ,
 παντὶ ἔπεται τὸ Α. Συμβήσεται γὰρ ᾧ τὸ Δ, τὸ Β ὑπάρ-
 χειν ἐξ ἀνάγκης, ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. Εἰλήφθω γὰρ ἀπό-
 φασις τῶν Α Β ἢ ἐφ' ᾧ Ζ, καὶ πάλιν τῶν Γ Δ ἢ ἐφ' ᾧ Θ.
 17 Ἀνάγκη δὴ παντὶ ἢ τὸ Α ἢ τὸ Ζ· ἢ γὰρ τὴν φάσιν ἢ τὴν
 ἀπόφασιν. Καὶ πάλιν ἢ τὸ Γ ἢ τὸ Θ· φάσις γὰρ καὶ ἀπό-
 φασις. Καὶ ᾧ τὸ Γ, παντὶ τὸ Α ὑπόκειται. Ὡστε ᾧ τὸ
 Ζ, παντὶ τὸ Θ. Πάλιν ἐπεὶ τῶν Ζ Β παντὶ θάτερον καὶ
 τῶν Θ Δ ὡσαύτως, ἀκολουθεῖ δὲ τῷ Ζ τὸ Θ, καὶ τῷ Δ ἀκο-
 λουθήσει τὸ Β· τοῦτο γὰρ ἴσμεν. Εἰ ἄρα τῷ Γ τὸ Α, καὶ
 τῷ Δ τὸ Β. Τοῦτο δὲ ψεῦδος· ἀνάπαλιν γὰρ ἦν ἐν τοῖς
 18 οὕτως ἔχουσιν ἢ ἀκολουθήσις. Οὐ γὰρ ἴσως ἀνάγκη παντὶ
 τὸ Α ἢ τὸ Ζ, οὐδὲ τὸ Ζ ἢ τὸ Β· οὐ γὰρ ἐστὶν ἀπόφασις
 τοῦ Α τὸ Ζ. Τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ τὸ οὐκ ἀγαθὸν ἀπόφασις·
 οὐ^l ταῦτό δ' ἐστὶ τὸ οὐκ ἀγαθὸν τῷ οὐτ' ἀγαθὸν οὐτ' οὐκ
 ἀγαθόν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Γ Δ· αἱ γὰρ ἀποφάσεις
 αἱ εἰλημμέναι δύο εἰσίν.

^ε καὶ τὸ γ C.
 τασσε pr. A.

^h φανερόν ἔσται. Ἐπεὶ C.
^k ὥι pr. A. ^l ταῦτόν C.

ⁱ τὸ Α τῷ Β et for-

III B.

Ἐν πόσοις μὲν οὖν σχήμασι καὶ διὰ ποίων καὶ πόσων 1
 προτάσεων καὶ πότε καὶ πῶς γίνεται συλλογισμός, ἔτι δ'
 εἰς ποῖα βλέπτεον ἀνασκευάζοντι καὶ κατασκευάζοντι, καὶ
 πῶς δεῖ ζητεῖν περὶ τοῦ προκειμένου καθ' ὅποιαν οὖν μέθοδον,
 ἔτι δὲ διὰ ποίας ὁδοῦ ληψόμεθα τὰς περὶ ἕκαστον ἀρχάς,
 ἤδη διεληλύθαμεν. Ἐπεὶ δ' οἱ μὲν καθόλου τῶν συλλογι- 2
 σμῶν εἰσὶν οἱ δὲ κατὰ μέρος, οἱ μὲν καθόλου πάντες αἰεὶ
 πλείω συλλογίζονται, τῶν δ' ἐν μέρει οἱ μὲν κατηγορικοὶ
 πλείω, οἱ δ' ἀποφατικοὶ τὸ συμπέρασμα μόνον. Αἱ μὲν
 γὰρ ἄλλαι προτάσεις ἀντιστρέφουσιν, ἡ δὲ στερητικὴ οὐκ
 ἀντιστρέφει· τὸ δὲ συμπέρασμα τί κατὰ τινός ἐστιν. Ὡς θ' 3
 οἱ μὲν ἄλλοι συλλογισμοὶ πλείω συλλογίζονται, οἷον εἰ τὸ
 Α δέδεικται παντὶ τῷ Β ἢ τινί, καὶ τὸ Β τινὶ ἢ τῷ Α ἀναγ-
 καῖον ὑπάρχειν· καὶ εἰ μηδενὶ τῷ Β τὸ Α, οὐδὲ τὸ Β οὐδενὶ
 τῷ Α. Τοῦτο δ' ἕτερον τοῦ ἔμπροσθεν. Εἰ δὲ τινὶ μὴ
 ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α μὴ ὑπάρχειν· ἐνδέ-
 χεται γὰρ παντὶ ὑπάρχειν.

Αὕτη μὲν οὖν κοινὴ πάντων αἰτία, τῶν τε καθόλου καὶ 4
 τῶν κατὰ μέρος· ἔστι δὲ περὶ τῶν καθόλου καὶ ἄλλως εἰπεῖν.
 Ὅσα γὰρ ἢ ὑπὸ τὸ μέσον ἢ ὑπὸ τὸ συμπέρασμα ἐστίν,
 ἀπάντων ἔσται ὁ αὐτὸς συλλογισμός, εἰ μὲν ἐν τῷ
 μέσῳ τὰ δ' ἐν τῷ συμπεράσματι τεθῇ, οἷον εἰ τὸ Α Β συμ-
 πέρασμα διὰ τοῦ Γ, ὅσα ὑπὸ τὸ Β ἢ τὸ Γ ἐστίν, ἀνάγκη
 κατὰ πάντων λέγεσθαι τὸ Α· εἰ γὰρ τὸ Δ ἐν ὅλῳ τῷ Β,
 τὸ δὲ Β ἐν τῷ Α, καὶ τὸ Δ ἔσται ἐν τῷ Α. Πάλιν εἰ τὸ 5
 Ε ἐν ὅλῳ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ ἐν τῷ Α, καὶ τὸ Ε ὅ ἐν τῷ Α ἔσται.
 Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός. Ἐπὶ δὲ τοῦ
 δευτέρου σχήματος τὸ ὑπὸ τὸ συμπέρασμα μόνον ἔσται
 ἢ συλλογίσασθαι, οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β μηδενί, τῷ δὲ Γ παντί·
 συμπέρασμα ὅτι οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β. Εἰ δὲ τὸ Δ ὑπὸ τὸ Γ 6
 ἐστί, φανερόν ὅτι οὐχ ὑπάρχει αὐτῷ τὸ Β. Τοῖς δ' ὑπὸ τὸ

^m tit. ἀριστοτελούς ἀναλυτικῶν προτέρων τὸ δεύτερον C. ⁿ τῷ α
 τινὶ C. ^o ἐν ὅλῳ τῷ Β. ^p ἐστί C. ^q συλλογισμός Α.

Α ὅτι οὐχ ὑπάρχει, οὐ δὴλον διὰ τοῦ συλλογισμοῦ. Καίτοι οὐχ ὑπάρχει τῷ Ε, εἰ ἔστιν ὑπὸ τὸ Α. Ἀλλὰ τὸ μὲν τῷ Γ μηδεὶς ὑπάρχειν τὸ Β διὰ τοῦ συλλογισμοῦ δέδεικται, τὸ δὲ τῷ Α μὴ ὑπάρχειν ἀναπόδεικτον εἴληπται, ὥστ' οὐ διὰ τὸν συλλογισμόν συμβαίνει τὸ Β τῷ Ε μὴ ὑπάρχειν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει τῶν μὲν ὑπὸ τὸ συμπέρασμα οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον (οὐ γὰρ γίνεται συλλογισμός, ὅταν ἡ αὕτη ληφθῇ ἐν μέρει), τῶν δ' ὑπὸ τὸ μέσον ἔσται πάντων, πλὴν οὐ διὰ τὸν συλλογισμόν, οἷον εἰ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ· τοῦ μὲν γὰρ ὑπὸ τὸ Γ τεθέντος οὐκ ἔσται συλλογισμός, τοῦ δ' ὑπὸ τὸ Β ἔσται, ἀλλ' οὐ διὰ τὸν προγεγενημένον. Ὁμοίως δὲ καὶ πὶ τῶν ἄλλων σχημάτων· τοῦ μὲν γὰρ ὑπὸ τὸ συμπέρασμα οὐκ ἔσται, θατέρου δ' ἔσται, πλὴν οὐ διὰ τὸν συλλογισμόν, * ἢ καὶ ἐν τοῖς καθόλου ἐξ ἀναποδείκτου τῆς προτάσεως τὰ ὑπὸ τὸ μέσον ἐδείκνυτο· ὥστ' ἢ οὐδ' ἐκεῖ ἔσται ἢ καὶ ἐπὶ τούτων.

2 Ἔστι μὲν οὖν οὕτως ἔχειν ὥστ' ἀληθεῖς εἶναι τὰς προτάσεις δι' ὧν ὁ συλλογισμός, ἔστι δ' ὥστε ψευδεῖς, ἔστι δ' ὥστε τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ. Τὸ δὲ συμπέρασμα ἢ ἀληθές ἢ ψεῦδος ἐξ ἀνάγκης. Ἐξ ἀληθῶν μὲν οὖν οὐκ ἔστι ψεῦδος συλλογίσασθαι, ἐκ ψευδῶν δ' ἔστιν ἀληθές, πλὴν οὐ διότι ἀλλ' ὅτι· τοῦ γὰρ διότι οὐκ ἔστιν ἐκ ψευδῶν συλλογισμός· δι' ἣν δ' αἰτίαν, ἐν τοῖς ἐπομένοις λεχθήσεται.

2 Πρῶτον μὲν οὖν ὅτι ἐξ ἀληθῶν οὐχ οἶόν τε ψεῦδος συλλογίσασθαι, ἐντεῦθεν δὴλον. Εἰ γὰρ τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, τοῦ Β μὴ ὄντος ἀνάγκη τὸ Α μὴ εἶναι. Εἰ οὖν ἀληθές ἐστι τὸ Α, ἀνάγκη τὸ Β ἀληθές εἶναι, ἢ συμβήσεται τὸ αὐτὸ ἅμα εἶναι τε καὶ οὐκ εἶναι· τοῦτο δ' ἀδύνατον. Μὴ ὅτι δι' αὐτὸ τὸ Α αἰς ὅροις, ὥστε ὑποληφθῆτω ἐνδέχασθαι ἐνός τινος ὄντος ἐξ ἀνάγκης τι συμβαίνειν· οὐ γὰρ οἶόν τε τὸ μὲν γὰρ συμβαίνειν ἐξ ἀνάγκης τὸ συμπέρασμά ἐστι, δι' ὧν δὲ τοῦτο γίνεται ὡς ἐλαχίστων, τρεῖς ὅροι, δύο δὲ διαστήματα

ἡ αὕτη C. ἢ Α, ἢ C. ὡδ' ὅτι pr. Α. ὡς ὑποληφθῆ τῷ Α. Β. ἐλάχιστον C.

^κκαὶ προτάσεις. Εἰ οὖν ἀληθές, ᾧ τὸ Β ^γὑπάρχει, τὸ Α ^δπαντί, ᾧ δὲ τὸ Γ, τὸ Β, ᾧ τὸ Γ, ἀνάγκη τὸ Α ὑπάρχειν καὶ οὐχ οἷόν τε τοῦτο ψευδὸς εἶναι· ἅμα γὰρ ὑπάρξει ταῦτό καὶ οὐχ ὑπάρξει. Τὸ οὖν Α ὥσπερ ^ζἐν κείναι, δύο προτάσεις συλληφθεῖσαι. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν ἔχει· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξ ^αἀληθῶν δεῖξαι ψευδός.

Ἐκ ψευδῶν δ' ^βἀληθές ἔστι συλλογίσασθαι καὶ ἀμφοτέ-
ρων ^γτῶν προτάσεων ψευδῶν οὐσῶν καὶ τῆς μιᾶς, ταύτης δ' οὐχ ὀποτέρας ἔτυχεν ^δἀλλὰ τῆς δευτέρας, ἔανπερ ὅλην λαμβάνῃ ψευδῇ· μὴ ὅλης δὲ λαμβανομένης ἔστιν ὀποτερασθῶν.
Ἐστω γὰρ τὸ Α ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχον, τῶν δὲ Β μηδενί, μηδὲ τὸ Β τῷ Γ. Ἐνδέχεται δὲ τοῦτο, οἷον λίθῳ οὐδενὶ ζῶον, οὐδὲ λίθος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α παντὶ ^ετῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει, ὥστ' ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν ἀληθές τὸ συμπέρασμα· πᾶς γὰρ ἄνθρωπος ζῶον. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ στερητικόν. Ἐστὶ γὰρ τῷ Γ μῆτε τὸ Α ὑπάρχειν μηδενὶ μῆτε τὸ Β, τὸ μέντοι Α τῷ Β παντί, οἷον ἐὰν τῶν αὐτῶν ὄρων ληφθέντων μέσον τεθῇ ὁ ἄνθρωπος· λίθῳ γὰρ οὔτε ζῶον οὔτε ἄνθρωπος οὐδενὶ ὑπάρχει, ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ζῶον. Ὡστ' ^εἐὰν ^βᾧ μὲν ὑπάρχει, λάβῃ μηδενὶ ὑπάρχειν, ᾧ δὲ μὴ ὑπάρχει, παντὶ ὑπάρχειν, ἐκ ψευδῶν ἀμφοῖν ἀληθές ἔσται τὸ συμπέρασμα. Ὅμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ ἐὰν ἐπὶ τι ψευδὴς ἑκατέρω ληφθῇ. Ἐὰν δ' ἡ ἑτέρα τεθῇ ψευδής, τῆς μὲν πρώτης ὅλης ψευδοῦς οὔσης, οἷον τῆς Α Β, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές, τῆς δὲ Β Γ ἔσται. Λέγω δ' ὅλην ψευδῇ τὴν ἐναντίαν, οἷον εἰ ^γμηδενὶ ὑπάρχον παντὶ εἴληπται ἢ εἰ παντὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ἐστω γὰρ τὸ Α τῷ Β μηδενὶ ὑπάρχον, τὸ δὲ Β τῷ Γ παντί. Ἄν ^δτὴν μὲν Β Γ πρότασιν λάβω ἀληθῇ, τὴν δὲ ^ετὸ Α Β ψευδῇ ὅλην, καὶ παντὶ ὑπάρχειν τῷ Β τὸ Α, ἀδύνατον τὸ συμπέρασμα ἀληθές εἶναι· οὐδενὶ γὰρ ὑπῆρχε τῶν

^κ καὶ] αἱ C. ^γ ὑπάρχειν C. ^ζ ἐν κείναι] ἔκκειται B. ^α ἀληθείας C.

^β ἀλήθειαν C. ^γ τῶν om. A.B.C. ^δ ἀλλὰ τῆς δευτέρας om. B.

^ε ἔστω C. ^ε ἐὰν μὲν ᾧ ὑπάρχει παντὶ λάβῃ μ. C. ^ε τὸ om. B.C.

⁸ Γ, εἴπερ ᾧ τὸ Β, μηδενὶ τὸ Α, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ. Ὁμοίως
 δ' οὐδ' εἰ τὸ Α τῷ Β παντὶ ὑπάρχει καὶ τὸ Β τῷ Γ παντί,
^h ἐλήφθη δ' ἡ μὲν τὸ Β Γ ἀληθὴς πρότασις, ἡ δὲ τὸ Α Β
 ψευδὴς ὅλη, καὶ μηδενὶ ᾧ τὸ Β, τὸ Α, τὸ συμπέρασμα
 ψευδὸς ἔσται· παντὶ γὰρ ὑπάρξει τῷ Γ τὸ Α, εἴπερ ᾧ τὸ
 Β, παντὶ τὸ Α, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ. Φανερόν οὖν ὅτι τῆς
 πρώτης ὅλης λαμβανομένης ψευδοῦς, εἰάν τε καταφατικῆς εἰάν
 τε στερητικῆς, τῆς δ' ἐτέρας ἀληθοῦς, οὐ γίνεται ἀληθὲς τὸ
⁹ συμπέρασμα. Μὴ ὅλης δὲ λαμβανομένης ψευδοῦς ἔσται. Εἰ
 γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Γ παντὶ ὑπάρχει τῷ δὲ Β τινί, τὸ δὲ Β
 παντὶ τῷ Γ, οἷον ζῶον κύκῳ μὲν παντὶ λευκῷ δὲ τινί, τὸ δὲ
 λευκὸν παντὶ κύκῳ, εἰάν ληφθῇ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β
 παντὶ τῷ ^k Γ, ^l τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει ^m ἀληθῶς· πᾶς
 γὰρ κύκλος ζῶον. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸν εἴη τὸ Α Β·
 ἐχχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β τινὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ μηδενί,
 τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οἷον ζῶον τινὶ λευκῷ χιόνι δ' οὐδεμίᾳ,
¹⁰ λευκὸν δὲ πάσῃ χιόνι. Εἰ οὖν ληφθείη τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ
 Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρξει. Ἐάν
 δ' ἡ μὲν Α Β πρότασις ὅλη ληφθῇ ἀληθὴς, ἡ δὲ Β Γ ὅλη
 ψευδὴς, ἔσται συλλογισμὸς ἀληθὴς· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α
 τῷ Β καὶ τῷ Γ παντὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β μηδενὶ τῷ Γ,
 οἷον ὅσα τοῦ αὐτοῦ γένους εἶδη μὴ ὑπ' ἀλλήλα· τὸ γὰρ ζῶον
 καὶ ἵππῳ καὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει, ἵππος δ' οὐδενὶ ἀνθρώπῳ.
¹¹ Ἐάν οὖν ληφθῇ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ,
 ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα, ψευδοῦς ὅλης οὔσης τῆς Β Γ
 προτάσεως. Ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς Α Β προ-
 τάσεως. Ἐνδέχεται γὰρ ⁿ τὸ Α μήτε τῷ Β μήτε τῷ Γ μη-
 δενὶ ὑπάρχειν, ^o μηδὲ τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τοῖς ἐξ ἄλλου
 γένους εἶδεσι τὸ γένος· τὸ γὰρ ζῶον οὔτε μουσικῇ οὔτ'
¹² ἰατρικῇ ὑπάρχει, οὔτ' ἡ μουσικὴ ἰατρικῇ. Ληφθέντος οὖν
 τοῦ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β, τοῦ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, ἀληθὲς ἔσται
 τὸ συμπέρασμα. Καὶ εἰ μὴ ὅλη ψευδὴς ἡ Β Γ ἀλλ' ἐπὶ τι,

^h ληφθῇ Β.ⁱ ὧν Α.Β.^k γ καὶ τὸ C.^l τὸ Α—Γ om. Α.^m ἀληθὲς Α.С.ⁿ τὸ α om. C.^o μηδὲ] μήτε codices.

καὶ οὕτως ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α καὶ τῷ Β ^p καὶ τῷ Γ ὅλῳ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τῷ εἶδει καὶ τῇ διαφορᾷ· τὸ γὰρ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ παντὶ πεζῷ, ^q ὃ δ' ἄνθρωπος τινὶ πεζῷ καὶ οὐ παντί. Εἰ οὖν τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ ¹³ τῷ Γ ληφθείη, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει· ὅπερ ἦν ἀληθές. Ὅμοιως δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς Α Β προτάσεως. Ἐνδέχεται γὰρ τὸ Α μήτε τῷ Β μήτε τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τῷ ἕξ ἄλλου γένους εἶδει καὶ διαφορᾷ· τὸ γὰρ ζῶον οὔτε φρονήσει οὐδεμιᾷ ὑπάρχει οὔτε θεωρητικῇ, ἡ δὲ φρόνησις τινὶ θεωρητικῇ. Εἰ οὖν ληφθείη τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Α ὑπάρξει· τοῦτο δ' ἦν ἀληθές.

¹ Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν ἐνδέχεται καὶ τῆς πρώ- ¹⁴ της προτάσεως ὅλης οὔσης ψευδοῦς τῆς δ' ἐτέρας ἀληθοῦς ἀληθές εἶναι τὸ συμπέρασμα, καὶ ἐπὶ τι ψευδοῦς οὔσης τῆς πρώτης τῆς δ' ἐτέρας ^r ὅλης ἀληθοῦς, καὶ τῆς ^s μὲν ἀληθοῦς τῆς δ' ἐν μέρει ψευδοῦς, καὶ ἀμφοτέρων ψευδῶν. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινί, καὶ τὸ Β τῷ Γ τινί, οἷον ζῶον οὐδεμιᾷ χιῶνι λευκῷ δὲ τινὶ ὑπάρχει, καὶ ἡ χιὼν λευκῷ τινί. Εἰ οὐ μέσον τεθείη ἡ χιὼν, πρῶτον ¹⁵ δὲ τὸ ζῶον, καὶ ληφθείη τὸ μὲν Α ὅλῳ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, ἡ μὲν Α Β ὅλη ψευδής, ἡ δὲ Β Γ ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Ὅμοιως δὲ καὶ στερητικῆς ^t οὔσης τῆς Α Β προτάσεως· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, οἷον τὸ ζῶον ἀνθρώπῳ μὲν παντὶ ὑπάρχει, λευκῷ δὲ τινὶ οὐχ ἔπεται, ὃ δ' ἄνθρωπος τινὶ λευκῷ ὑπάρχει, ὥστ' εἰ μέσον τεθέντος τοῦ ἀνθρώπου ληφθείη τὸ Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ἀληθές ἔσται τὸ συμπέρασμα ψευδοῦς οὔσης ὅλης τῆς Α Β προτάσεως. Καὶ ¹⁶ εἰ ἐπὶ τι ψευδὴς ἡ Α Β πρότασις, ἔσται ^v τὸ συμπέρασμα

^p καὶ alterum om. pr. A.

^q ὃ—πεζῷ om. pr. A.

^r ὅλης om. B.C.

^s μὲν μείζονος ἀληθοῦς C.

^t οὔσης ὅλης τῆς B.

^v τὸ om. A.B.

ἀληθές. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ τινὶ
 ὑπάρχειν. καὶ τὸ Β τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν, οἷον τὸ ζῶον τινὶ
 καλῶ καὶ τινὶ μεγάλῳ, καὶ τὸ καλὸν τινὶ μεγάλῳ ὑπάρχειν.
 Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, ἡ
 μὲν Α Β πρότασις ἐπὶ τι ψευδὴς ἔσται, ἡ δὲ Β Γ ἀληθής,
 καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Ὅμοίως δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης
 τῆς Α Β προτάσεως· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ἔσονται καὶ ὡσαύ-
 τως κείμενοι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν. Πάλιν εἰ ἡ μὲν Α Β ἀλη-
 17 θής ἡ δὲ Β Γ ψευδής, ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα. Οὐδὲν
 γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β ὄλῳ ὑπάρχειν ἢ τῷ δὲ Γ τινί,
 καὶ τὸ Β τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν, οἷον ζῶον κύκνῳ μὲν παντὶ
 μέλανι δὲ τινί, κύκνος δὲ οὐδενὶ μέλανι. Ὡστ' εἰ ληφθεῖη
 παντὶ τῷ Β τὸ Α καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, ἀληθὲς ἔσται τὸ
 συμπέρασμα ψευδοῦς ὅντος τοῦ Β Γ. Ὅμοίως δὲ καὶ στε-
 18 ρητικῆς λαμβανομένης τῆς Α Β προτάσεως. Ἐγχωρεῖ γὰρ
 τὸ Α τῷ * μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι
 Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τῷ ἐξ ἄλλου γένους εἶδει καὶ
 τῷ συμβεβηκότι τοῖς αὐτοῦ εἶδεσι· τὸ γὰρ ζῶον ἀριθμῷ μὲν
 οὐδενὶ ὑπάρχει λευκῷ δὲ τινί, ὁ δ' ἀριθμὸς οὐδενὶ λευκῷ· εἰ
 19 σὺν μέτῳ τεθῇ ὁ ἀριθμὸς, καὶ ληφθῇ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ
 Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, ^z τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει, ὅπερ
 ἦν ἀληθές· καὶ ἡ μὲν Α Β πρότασις ἀληθής, ἡ δὲ Β Γ ψευ-
 20 δής. Καὶ εἰ ἐπὶ τι ψευδὴς ἡ Α Β, ψευδὴς δὲ καὶ ἡ Β Γ,
 ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ
 Β τινὶ καὶ τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν ἐκατέρῳ, τὸ δὲ Β μηδενὶ
 τῷ Γ, οἷον εἰ ἐναντίον τὸ Β τῷ Γ, ἄμφω δὲ συμβεβηκότα
 τῷ αὐτῷ γένει· τὸ γὰρ ζῶον τινὶ λευκῷ καὶ τινὶ μέλανι
 ὑπάρχει, λευκὸν δ' οὐδενὶ μέλανι. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α
 παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέ-
 ρασμα. Καὶ στερητικῆς δὲ λαμβανομένης τῆς Α Β ὡσαύ-
 τως· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι καὶ ὡσαύτως τεθήσονται πρὸς τὴν
 ἀπόδειξιν. Καὶ ἀμφοτέρων δὲ ψευδῶν αὐτῶν ἔσται τὸ συμ-

^w τῷ δὲ] τὸ δὲ Α.
 τῷ Γ om. Α.

^x μὲν om. C.

^y οὖν om. B.

^z τὸ Α τινὶ

πέρισμα ἀληθές· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τῷ ἐξ ἄλλων γένους εἶδει καὶ τῷ συμβεβηκότι τοῖς εἶδεσι τοῖς αὐτοῦ· ζῶον γὰρ ἀριθμῷ μὲν οὐδενὶ λευκῷ δὲ τινὶ ὑπάρχει, καὶ ὁ ἀριθμὸς οὐδενὶ λευκῷ. Ἐὰν ^α οὖν ληφθῇ τὸ Α ²¹ παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ μὲν συμπέρασμα ἀληθές, αἱ δὲ προτάσεις ἀμφω ψευδεῖς. Ὅμοιως δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς Α Β. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, μηδὲ τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον ζῶον κύκῳ μὲν παντὶ μέλανι δὲ τινὶ οὐχ ὑπάρχει, κύκλος δ' οὐδενὶ μέλανι. Ὡστ' εἰ ληφθείη τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ^β ὑπάρχει. Τὸ μὲν οὖν συμπέρασμα ἀληθές, αἱ δὲ προτάσεις ψευδεῖς.

Ἐν δὲ τῷ ^γ μέσῳ σχήματι πάντως ἐγχωρεῖ διὰ ψευδῶν ³ ἀληθὲς συλλογίσασθαι, καὶ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων ὅλων ψευδῶν λαμβανομένων καὶ ἐπὶ τι ἐκατέρας, καὶ τῆς μὲν ἀληθοῦς τῆς δὲ ψευδοῦς οὔσης ὅλης, ὅποτεραστῶν ψευδοῦς τιθεμένης, καὶ εἰ ἀμφοτέραι ἐπὶ τι ψευδεῖς, καὶ εἰ ἡ μὲν ἀπλῶς ἀληθὴς ἡ δ' ἐπὶ τι ψευδής, καὶ εἰ ἡ μὲν ὅλη ψευδὴς ἡ δ' ἐπὶ τι ἀληθής, καὶ ἐν τοῖς καθόλου καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν. Εἰ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχει· τῷ δὲ Γ ² παντί, οἷον ζῶον λίθῳ μὲν οὐδενὶ ἔππῳ δὲ παντί, ἐὰν ἐναντίως τεθῶσιν αἱ προτάσεις καὶ ληφθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ μηδενί, ἐκ ψευδῶν ὅλων τῶν προτάσεων ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα. Ὅμοιως δὲ καὶ εἰ τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ μηδενὶ ὑπάρχει τὸ Α· ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται συλλογισμός. Πάλιν εἰ ἡ μὲν ἐτέρα ὅλη ψευδὴς ἡ δ' ἐτέρα ὅλη ἀληθής· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ παντὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τοῖς μὴ ὑπ' ἀλλήλα εἶδεσιν. Τὸ γὰρ ζῶον καὶ ἔππῳ παντὶ καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ³ οὐδεὶς ἄνθρωπος ἔππος. Ἐὰν οὖν ληφθῇ ^δ τὸ ζῶον τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν, ἡ μὲν ὅλη ψευδὴς ἔσται ἡ δ'

^α οὖν om. C.

^β ὑπάρξει C.

^γ μέσῳ] δευτέρῳ C.

^δ τὸ ζῶον

om. B.C.

ὅλη ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές πρὸς ὅποτερφοῦν
 τεθέντος τοῦ στερητικοῦ. Καὶ εἰ ἡ ἑτέρα ἐπὶ τι ψευδής, ἡ
 δ' ἑτέρα ^e ὅλη ἀληθής. Ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β τινὶ
 ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ παντί, τὸ μέντοι Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον
 ζῶον λευκῷ μὲν τινὶ κόρακι δὲ παντί, καὶ τὸ λευκὸν οὐδενὶ
 4 κόρακι. Ἐὰν οὖν ληφθῇ ^f τὸ Α τῷ ^g μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ
 ὅλῳ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Α Β πρότασις ἐπὶ τι ψευδής, ἡ δ' Α Γ
 ὅλη ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Καὶ μετατιθεμένου
 δὲ τοῦ στερητικοῦ ὡσαύτως· διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν ὄρων ἡ ἀπό-
 δεξις. Καὶ εἰ ἡ καταφατικὴ πρότασις ἐπὶ τι ψευδής, ἡ δὲ
 στερητικὴ ὅλη ἀληθής. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β
 τινὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β μηδενὶ τῷ
 Γ, οἷον τὸ ζῶον λευκῷ μὲν τινὶ πίττῃ δ' οὐδεμίᾳ, καὶ τὸ λευ-
 5 κὸν οὐδεμίᾳ πίττῃ. Ὡστ' ^h ἐὰν ληφθῇ τὸ Α ὅλῳ τῷ Β
 ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ μηδενί, ἡ μὲν Α Β ἐπὶ τι ψευδής, ἡ δ' Α Γ
 ὅλη ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Καὶ εἰ ἀμφοτέραι
 αἱ προτάσεις ἐπὶ τι ψευδεῖς, ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές.
 Ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν, τὸ
 δὲ Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον ζῶον καὶ λευκῷ τινὶ καὶ μέλανι τινί,
 τὸ δὲ λευκὸν οὐδενὶ μέλανι. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α τῷ μὲν
 Β παντὶ τῷ δὲ Γ μηδενί, ἄμφω μὲν αἱ προτάσεις ἐπὶ τι
 ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές. Ὁμοίως δὲ καὶ μετα-
 τεθείσης τῆς στερητικῆς διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων.

6 Φανερόν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν· οὐδὲν γὰρ
 κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπάρχειν, καὶ τὸ
 Β τῷ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, οἷον ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ λευκῷ
 δὲ τινί, ἄνθρωπος δὲ τινὶ λευκῷ οὐχ ὑπάρξει. Ἐὰν οὖν τεθῇ
 τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπάρχειν, ἡ
 μὲν καθόλου πρότασις ὅλη ψευδής, ἡ δ' ἐν μέρει ἀληθής, καὶ
 7 τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Ὡσαύτως δὲ καὶ καταφατικῆς λαμ-
 βανομένης τῆς Α Β· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ
 τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β τῷ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν,

^e ὅλη om. C.^f τὸ Α om. B.^g μὲν om. C.^h ἂν Α.

οἶον τὸ ζῶον οὐδενὶ ἀψύχῳ, λευκῷ δὲ τινὶ ^ιοὐχ ὑπάρχει, καὶ τὸ ἄψυχον οὐχ ὑπάρξει τινὶ λευκῷ. Ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ἢ μὲν Α Β πρό-
 ταισι, ἢ καθόλου, ὅλη ψευδής, ἢ δὲ Α Γ ἀληθής, καὶ τὸ συμ-
 πέρασμα ἀληθές. Καὶ τῆς μὲν καθόλου ἀληθοῦς τεθείσης, 8
 τῆς δ' ἐν μέρει ψευδοῦς. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α μήτε τῷ Β
 μήτε τῷ Γ οὐδενὶ ἔπεσθαι, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ μὴ
 ὑπάρχειν, οἶον ζῶον οὐδενὶ ἀριθμῷ οὐδ' ἀψύχῳ, καὶ ὁ ἀρι-
 θμὸς τινὶ ἀψύχῳ οὐχ ἔπεται. Ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β 9
 μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ, τὸ μὲν συμπέρασμα ἔσται ἀληθές καὶ ἢ
 καθόλου πρότασις ^κἀληθής, ἢ δ' ἐν μέρει ψευδής. Καὶ κατα-
 φαικτικῆς δὲ τῆς καθόλου τιθεμένης ὡσαύτως. Ἐγχωρεῖ γὰρ
 τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ ὅλῳ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ
 τῷ Γ μὴ ἔπεσθαι, οἶον τὸ γένος τῷ εἶδει καὶ τῇ διαφορᾷ·
 τὸ γὰρ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ ὅλῳ πεζῷ ἔπεται, ἄνθρωπος
 δ' οὐ παντὶ πεζῷ. Ὡστ' ἂν ληφθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ
 ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ἢ μὲν καθόλου πρότασις
 ἀληθής, ἢ δ' ἐν μέρει ψευδής, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές.
 Φανερόν δὲ καὶ ὅτι ἐξ ἀμφοτέρων ψευδῶν ἔσται τὸ συμπέ- 10
 ρασμα ἀληθές, εἴπερ ἐνδέχεται τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ
 ὅλῳ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ μὴ ἔπεσθαι. Δηφθέν-
 τος γὰρ τοῦ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπάρχειν, αἱ
 μὲν προτάσεις ἀμφοτέραι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀλη-
 θές. Ὁμοίως δὲ καὶ κατηγορικῆς οὔσης τῆς καθόλου προτά- 11
 σεως, τῆς δ' ἐν μέρει στερητικῆς. Ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ
 μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ παντὶ ἔπεσθαι, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ
 μὴ ὑπάρχειν, οἶον ζῶον ἐπιστήμῃ μὲν οὐδεμιᾷ ἀνθρώπῳ δὲ
 παντὶ ἔπεται, ἢ δ' ἐπιστήμῃ οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ. Ἐὰν οὖν
 ληφθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ἔπε-
 σθαι, αἱ μὲν προτάσεις ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές.

^νἜσται δὲ καὶ ἐν τῷ ἐσχάτῳ σχήματι διὰ ψευδῶν ¹ἀληθές, 4
^μκαὶ ἀμφοτέρων ψευδῶν οὐσῶν ὅλων καὶ ἐπὶ τι ἐκατέρας,

^ι οὐχ ὑπάρχει] οὐ re. C, om. B. et pr. C. ^κ ἀληθής om. B. C. ¹ ἀλη-
 θές—οὐσῶν om. C. ^μ καὶ δι' ἀμφοτέρων Α.

καὶ τῆς μὲν ἐτέρας ἀληθοῦς ὅλης τῆς δ' ἐτέρας ψευδοῦς, ¹ καὶ
 τῆς μὲν ἐπὶ τι ψευδοῦς τῆς δ' ὅλης ἀληθοῦς, καὶ ἀνάπαλιν,
² καὶ ὁσαύτως ἄλλως ἐγχαωρεῖ μεταλαβεῖν τὰς προτάσεις. Οὐδὲν
 γὰρ κωλύει μήτε τὸ Α μήτε τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ
 μέντοι Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, οἷον οὗτ' ἄνθρωπος οὔτε πεζὸν
 οὐδενὶ ἀψύχῳ ἔπεται. ἄνθρωπος μέντοι τινὶ πεζῷ ὑπάρχει.
 Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, αἱ
 μὲν προτάσεις ὅλαι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές.
 Ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς μὲν στερητικῆς τῆς δὲ καταφατικῆς
³ οὔσης. Ἐγχαωρεῖ γὰρ τὸ μὲν Β μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ
 δὲ Α παντί, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν, οἷον τὸ μέλαν
 οὐδενὶ κύκλῳ, ζῶον δὲ παντί, καὶ τὸ ζῶον οὐ παντὶ μέλαν.
 Ὡστ' ἂν ληφθῇ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενί, τὸ
 Α τινὶ τῷ Β οὐχ ὑπάρξει· καὶ τὸ μὲν συμπέρασμα ἀληθές,
 αἱ δὲ προτάσεις ψευδεῖς. Καὶ εἰ ἐπὶ τι ἑκατέρα ψευδής,
⁴ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ τὸ Α
 καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β, οἷον τὸ
 λευκὸν καὶ τὸ καλὸν τινὶ ζῳῷ ὑπάρχει, καὶ τὸ λευκὸν τινὶ
 καλῷ. Ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν,
 αἱ μὲν προτάσεις ἐπὶ τι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές.
⁵ Καὶ στερητικῆς δὲ τῆς Α Γ τιθεμένης ὁμοίως. Οὐδὲν γὰρ
 κωλύει τὸ μὲν Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινὶ ὑπάρ-
 χειν, καὶ τὸ Α τῷ Β μὴ παντὶ ὑπάρχειν, οἷον τὸ ὀ λευκὸν
 τινὶ ζῳῷ οὐχ ὑπάρχει, τὸ δὲ ὀ καλὸν τινὶ ὑπάρχει, καὶ τὸ
 λευκὸν οὐ παντὶ καλῷ. Ὡστ' ἂν ληφθῇ τὸ μὲν Α μηδενὶ
 τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντί, ἀμφοτέραι μὲν αἱ προτάσεις ἐπὶ τι
⁶ ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές. Ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς
 μὲν ὅλης ψευδοῦς τῆς δ' ὅλης ἀληθοῦς λαμβανομένης. Ἐγ-
 χαωρεῖ γὰρ καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ἔπασθαι, τὸ μέν-
 τοι Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν, οἷον ζῶον καὶ λευκὸν παντὶ
 κύκλῳ ἔπεται, τὸ μέντοι ζῶον οὐ παντὶ ὑπάρχει λευκῷ. Τε-
 θέτωμεν οὖν ὅρων τοιούτων, εἰς ληφθῇ τὸ μὲν Β ὅλῳ τῷ Γ

¹ καὶ τῆς μὲν ἐπὶ τι ψευδοῦς om. B. ὀ λευκόν] καλόν A.B. ὀ καλόν]
 λευκόν A.B. ὀ οὖν τῶν ὅρων τοιούτων B.

ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α ὅλω μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Β Γ ὅλη ἔσται ἀληθής, ἡ δὲ Α Γ ὅλη ψευδής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Β Γ ψεύδος, τὸ δὲ Α Γ ἀληθές· ὅι γὰρ αὐτοὶ ὅροι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν, μέλαν—κύκνος—ἄψυχον. Ἀλλὰ καὶ εἰ ἀμφοτέραι λαμβάνονται καταφατικαί. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ ἔπεσθαι, τὸ δὲ Α ὅλω μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, οἷον κύκνω μὲν παντὶ ζῶον, μέλαν δ' οὐδενὶ κύκνω, καὶ τὸ μέλαν ὑπάρχει τινὶ ζῳῳ. Ὡστ' ἂν ληφθῇ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Β Γ ὅλη ἀληθής, ἡ δὲ Α Γ ὅλη ψευδής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. Ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Α Γ ληφθείσης ἀληθοῦς· διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἡ ἀπόδειξις. Πάλιν τῆς μὲν ὅλης ἀληθοῦς οὔσης, τῆς δ' ἐπὶ τι ψευδοῦς. Ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α τινὶ, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β, οἷον δίπουν μὲν παντὶ ἀνθρώπῳ, καλὸν δ' οὐ παντί, καὶ τὸ καλὸν τινὶ δίποδι ὑπάρχει. Ἐὰν οὖν ληφθῇ καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β ὅλω τῷ Γ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Β Γ ὅλη ἀληθής, ἡ δὲ Α Γ ἐπὶ τι ψευδής, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές. Ὁμοίως δὲ καὶ τῆς μὲν Α Γ ἀληθοῦς τῆς δὲ Β Γ ψευδοῦς ἐπὶ τι λαμβανομένης· μετατεθέντων γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἔσται ἡ ἀπόδειξις. Καὶ τῆς μὲν στερητικῆς τῆς δὲ καταφατικῆς οὔσης. Ἐπεὶ γὰρ ἐγχωρεῖ τὸ μὲν Β ὅλω τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α τινὶ, καὶ ὅταν οὕτως ἔχωσιν, οὐ παντὶ τῷ Β τὸ Α, ἔαν ληφθῇ τὸ μὲν Β ὅλω τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α μηδενί, ἡ μὲν στερητικὴ ἐπὶ τι ψευδής, ἡ δ' ἐτέρα ὅλη ἀληθής καὶ τὸ συμπέρασμα. Πάλιν ἐπεὶ δέδεικται ὅτι τοῦ μὲν Α μηδενὶ ὑπάρχοντος τῷ Γ, τοῦ δὲ Β τινὶ, ἐγχωρεῖ τὸ Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν, φανερόν ὅτι καὶ τῆς μὲν Α Γ ὅλης ἀληθοῦς οὔσης, τῆς δὲ Β Γ ἐπὶ τι ψευδοῦς, ἐγχωρεῖ τὸ συμπέρασμα εἶναι ἀληθές. Ἐὰν γὰρ ληφθῇ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντί, ἡ μὲν Α Γ ὅλη ἀληθής, ἡ δὲ Β Γ ἐπὶ τι ψευδής.

ὅι γὰρ] καὶ οἱ C. αὐτοὶ] τοιοῦτοι corr. C. ὅλω B. μὲν om. B. τινὶ τῷ δίποδι A. ἐπὶ τι om. pr. C. ἔαν οὖν ληφθῇ C. συμπέρασμα ἀληθές. Πάλιν C. τῷ Γ] τοῦ γ B.

- 12 Φανερόν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν ὅτι πάντως ἔσται διὰ ψευδῶν ἀληθές. Οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ληπτέοι καὶ ὅταν καθόλου ᾧσιν αἱ προτάσεις, οἱ μὲν ἐν τοῖς κατηγορικοῖς, κατηγορικοί. οἱ δ' ἐν τοῖς στερητικοῖς στερητικοί. Οὐδὲν γὰρ διαφέρει μηδενὶ ὑπάρχοντος παντὶ λαβεῖν ὑπάρχειν, καὶ τινὶ ὑπάρχοντος καθόλου λαβεῖν ὑπάρχειν πρὸς τὴν τῶν ὅρων ἔκθεσιν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν.
- 13 Φανερόν οὖν ὅτι ἂν μὲν ἢ τὸ συμπέρασμα ὕψευδος, ἀνάγκη, ἐξ ὧν ὁ λόγος, ψευδῇ εἶναι ἢ πάντα ἢ ἓνα, ὅταν δ' ἀληθές, οὐκ ἀνάγκη ἀληθές εἶναι οὔτε τι οὔτε πάντα, ἀλλ' ἔστι μηδενὸς ὄντος ἀληθοῦς τῶν ἐν τῷ συλλογισμῷ τὸ συμπέρασμα
- 14 ὁμοίως εἶναι ἀληθές, οὐ μὴν ἐξ ἀνάγκης. Αἴτιον δ' ὅτι ὅταν δύο ἔχῃ οὕτω πρὸς ἄλληλα ὥστε θατέρου ὄντος ἐξ ἀνάγκης εἶναι θάτερον, τούτου μὴ ὄντος μὲν οὐδὲ θάτερον ἔσται, ὄντος δ' οὐκ ἀνάγκη εἶναι θάτερον. Τοῦ δ' αὐτοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος, ἀδύνατον ἐξ ἀνάγκης εἶναι τὸ αὐτό. Λέγω δ' οἷον τοῦ Α ὄντος λευκοῦ τὸ Β εἶναι ^zμέγα ἐξ ἀνάγκης, καὶ μὴ ὄντος
- 15 λευκοῦ τοῦ Α τὸ Β εἶναι ^zμέγα ἐξ ἀνάγκης. Ὅταν γὰρ τοιούτῳ ὄντος ^aλευκοῦ τοῦ Α τοδι ἀνάγκη μέγα ^bεἶναι τὸ Β, μεγάλου δὲ τοῦ Β ὄντος τὸ Γ ^cμὴ λευκόν, ἀνάγκη, εἰ τὸ Α λευκόν, τὸ Γ μὴ εἶναι λευκόν. Καὶ ὅταν δύο ὄντων θατέρου ὄντος ἀνάγκη θάτερον εἶναι, τούτου μὴ ὄντος ἀνάγκη τὸ Α μὴ εἶναι. Τοῦ δὲ Β μὴ ὄντος μεγάλου τὸ Α οὐχ οἷόν τε
- 16 λευκόν εἶναι. Τοῦ δὲ Α μὴ ὄντος λευκοῦ, εἰ ἀνάγκη τὸ Β ^dμέγα εἶναι, συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης τοῦ Β μεγάλου μὴ ὄντος αὐτὸ τὸ Β εἶναι μέγα. Τοῦτο δ' ἀδύνατον. Εἰ γὰρ τὸ Β μὴ ^eἔστι μέγα, τὸ Α οὐκ ἔσται λευκόν ἐξ ἀνάγκης. Εἰ οὖν μὴ ὄντος τούτου λευκοῦ τὸ Β ἔσται μέγα, συμβαίνει, εἰ τὸ Β μὴ ἔστι μέγα, εἶναι μέγα, ὡς διὰ τριῶν.
- 5 Τὸ εἰ κύκλος καὶ ἐξ ἀλλήλων δεῖκνυσθαί ἐστι τὸ διὰ τοῦ συμπεράσματος καὶ τοῦ ἀνάπαλιν τῇ κατηγορίᾳ τὴν ἑτέραν λαβόντα πρότασιν συμπεράνασθαι τὴν λοιπὴν, ἣν ἐλάμβανεν

γ ψευδές Β. z μέγα sm. Α.Β. a λευκοῦ οἷον τοῦ C. b εἶναι οἷον τὸ C. c μὴ ἢ λευκόν C. d εἶναι μέγα C. e ἔσται C.

ἐν θατέρῳ συλλογισμῷ. Οἷον εἰ ἔδει δείξαι ὅτι τὸ Α ^f τῷ Γ παντὶ ὑπάρχει, ἔδειξε δὲ διὰ τοῦ Β, πάλιν εἰ ^g δεικνύει ὅτι τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, λαβὼν τὸ μὲν Α τῷ Γ ὑπάρχειν τὸ δὲ Γ τῷ Β, καὶ τὸ Α τῷ Β· πρότερον δ' ἀνάπαλιν ἔλαβε τὸ Β τῷ Γ ^h ὑπάρχειν. "Ἡ εἰ ⁱ ὅτι τὸ Β τῷ Γ δεῖ δείξαι ὑπάρ-₂ χον, εἰ λάβοι τὸ Α κατὰ τοῦ Γ, ὃ ἦν συμπέρασμα, τὸ δὲ Β κατὰ τοῦ Α ὑπάρχειν· πρότερον δ' ἐλήφθη ἀνάπαλιν τὸ Α κατὰ τοῦ Β. "Ἄλλως δ' οὐκ ἔστιν ἐξ ἀλλήλων δείξαι. Εἴτε γὰρ ἄλλο μέσον λήψεται, οὐ κύκλω· οὐδὲν γὰρ λαμβάνεται τῶν αὐτῶν· εἴτε τούτων τι, ἀνάγκη θάτερον μόνον· εἰ γὰρ ἄμφω, ταυτὸ ἔσται συμπέρασμα, δεῖ δ' ἕτερον. Ἐν μὲν οὖν ₃ τοῖς μὴ ἀντιστρέφουσιν ἐξ ἀναποδείκτου τῆς ἐτέρας προτάσεως γίνεται ὁ συλλογισμός· οὐ γὰρ ἔστιν ἀποδείξαι διὰ τούτων τῶν ὅρων ὅτι τῷ μέσῳ τὸ τρίτον ὑπάρχει ἢ τῷ πρώτῳ τὸ μέσον. Ἐν δὲ τοῖς ἀντιστρέφουσιν ἔστι πάντα δεικνύναι δι' ἀλλήλων, οἷον εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β καὶ τὸ Γ ἀντιστρέφουσιν ἀλλήλοις. Δεδείχθω γὰρ τὸ Α Γ διὰ μέσου ₄ τοῦ Β, καὶ πάλιν τὸ Α Β διὰ τε τοῦ συμπεράσματος καὶ διὰ τῆς Β Γ προτάσεως ἀντιστραφείσης, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ Β Γ διὰ τε τοῦ συμπεράσματος καὶ τῆς Α Β προτάσεως ἀντεστραμμένης. Δεῖ δὲ τὴν τε Γ Β καὶ τὴν Β Α πρότασιν ἀποδείξαι· ταύταις γὰρ ἀναποδείκτοις κεχρήμεθα μόναις. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Α, συλλογισμὸς ἔσται τοῦ Β πρὸς τὸ Α. Πάλιν ἐὰν ₅ ληφθῇ τὸ μὲν Γ παντὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β, παντὶ τῷ Β τὸ Γ ἀνάγκη ὑπάρχειν. Ἐν ἀμφοτέροις δὴ τοῖτοις τοῖς συλλογισμοῖς ἢ Γ Α πρότασις εἴληπται ἀναπόδαικτος· αἱ γὰρ ἕτεραι δεδειγμέναι ἦσαν. "Ὡστ' ἂν ταύτην ἀποδείξωμεν, ἅπασαι ἔσονται δεδειγμέναι δι' ἀλλήλων. Ἐὰν οὖν ₆ ληφθῇ τὸ Γ παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Α ὑπάρχειν, ἀμφοτέραί τε αἱ πρότασις ἀποδεδειγμέναι λαμβάνονται, καὶ τὸ Γ τῷ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν. Φανερόν οὖν ὅτι ἐν μόνοις

^f παντὶ τῷ γ C. ^g δεικνύει C. ^h ὑπάρχον B.C. ⁱ ὅτι corr. A.

τοῖς ἀντιστρέφουσι κύκλῳ καὶ δι' ἀλλήλων ἐνδέχεται γίνεσθαι τὰς ἀποδείξεις, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ὡς πρότερον εἵπομεν. Συμβαίνει δὲ καὶ ἐν τούτοις αὐτῷ τῷ δεικνυμένῳ χρῆσθαι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν· τὸ μὲν γὰρ Γ κατὰ τοῦ Β καὶ τὸ Β κατὰ τοῦ Α δείκνυται ληφθέντος τοῦ Γ κατὰ τοῦ Α λέγεσθαι, τὸ δὲ Γ κατὰ τοῦ Α διὰ τούτων δείκνυται τῶν προτάσεων, ὥστε τῷ συμπεράσματι χρώμεθα πρὸς τὴν ἀπόδειξιν.

- 8 Ἐπὶ δὲ τῶν στερητικῶν συλλογισμῶν ὧδε δείκνυται ἐξ ἀλλήλων. Ἔστω τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχον, τὸ δὲ Α οὐδενὶ ^k τῶν Β· συμπεράσμα ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῶν Γ. Εἰ δὴ πάλιν δεῖ συμπεράνασθαι ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῶν Β, ὃ πάλαι ἔλαβεν, ἔσται τὸ μὲν Α μηδενὶ ^l τῷ Γ, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Β· οὕτω γὰρ ἀνάπαλιν ἡ πρότασις. Εἰ δ' ὅτι τὸ Β τῷ Γ δεῖ συμπεράνασθαι, οὐκέθ' ὁμοίως ἀντιστρεπτέον τὸ Α Β· ἡ γὰρ αὐτὴ πρότασις, τὸ Β μηδενὶ τῷ Α καὶ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν. Ἀλλὰ ληπτέον, ὅτ' τὸ Α μηδενὶ ὑπάρχει, τὸ Β παντὶ ὑπάρχειν. Ἔστω τὸ Α μηδενὶ τῶν Γ ὑπάρχειν, ὅπερ ἦν τὸ συμπεράσμα· ὅτ' τὸ Α μηδενὶ, τὸ Β εἰλήφθω παντὶ ὑπάρχειν· ἀνάγκη οὖν τὸ Β ^m παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. Ὡστε τριῶν ὄντων ἕκαστον συμπεράσμα γέγονε, καὶ τὸ κύκλῳ ἀποδεικνύει τοῦτ' ἔστι, τὸ συμπεράσμα λαμβάνοντα καὶ ἀνάπαλιν τὴν ἑτέραν πρότασιν τὴν λοιπὴν συλλογίζεσθαι.
- 11 Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν τὴν μὲν καθόλου πρότασιν οὐκ ἔστιν ἀποδείξαι διὰ τῶν ἐτέρων, τὴν δὲ κατὰ μέρος ἔστιν. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἀποδείξαι τὴν καθόλου, φανερόν· τὸ μὲν γὰρ καθόλου δείκνυται διὰ τῶν καθόλου, τὸ δὲ συμπεράσμα οὐκ ἔστι καθόλου, δεῖ δ' ἐκ τοῦ συμπεράσματος
- 12 δείξαι καὶ τῆς ἐτέρας προτάσεως. Ἔτι ⁿ ὅλως οὐδὲ γίνεται συλλογισμὸς ἀντιστραφείσης τῆς προτάσεως· ἐν μέρει γὰρ ἀμφότεραι γίνονται αἱ προτάσεις. Τὴν δ' ἐπὶ μέρους ἔστιν. Δεδείχθω γὰρ τὸ Α κατὰ τινὸς τοῦ Γ διὰ τοῦ Β. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Α καὶ τὸ συμπεράσμα μὲν, τὸ Β

^k τῶν Β τῷ] β C.

^l τῶν γ Β.

^m τῷ γ παντὶ C.

ⁿ οὐδὲ

ὅλως C.

τινὶ τῷ Γ ὑπάρξει· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα, καὶ τὸ Α μέσον. Εἰ δὲ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς, τὴν μὲν καθόλου^{1,3} πρότασιν οὐκ ἔστι δείξαι, διὸ καὶ πρότερον ἐλέχθη· τὴν δ' ὁ ἐν μέρει, ἐὰν μὲν ὁμοίως ἀντιστραφῇ τὸ Α Β ὥσπερ καπὶ τῶν καθόλου, ῥ οὐκ ἔστι, διὰ προσλήψεως δ' ἔστιν, οἷον ἡ ὅ τὸ Α τινὶ ῥ μὴ ὑπάρχει, τὸ Β τινὶ ὑπάρχειν· ἄλλως γὰρ οὐ γίνεται συλλογισμὸς διὰ τὸ ἀποφατικὴν εἶναι τὴν ἐν μέρει πρότασιν.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι τὸ μὲν καταφατικὸν οὐκ ἔστι 6 δείξαι διὰ τούτου τοῦ τρόπου, τὸ δὲ στερητικὸν ἔστιν. Τὸ μὲν οὖν κατηγορικὸν οὐ δείκνυται διὰ τὸ μὴ ἀμφοτέρας εἶναι τὰς προτάσεις καταφατικής· τὸ γὰρ συμπέρασμα στερητικὸν ἔστι, τὸ δὲ κατηγορικὸν ἐξ ἀμφοτέρων ἐδείκνυτο καταφατικῶν. Τὸ δὲ στερητικὸν ὥδε δείκνυται. Ὑπαρχέτω τὸ 2 Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί· συμπέρασμα τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Α ὑπάρχον, ὁ τῷ δὲ Γ μηδενί, ἀνάγκη τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ τὸ δεύτερον σχῆμα, μέσον τὸ Β. Εἰ δὲ τὸ Α Β στερητικὸν ἐλήφθη, θάτερον δὲ κατηγορικόν, τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα. Τὸ μὲν ῥ γὰρ Γ παντὶ τῷ Α, τὸ δὲ Β οὐδενὶ τῷ Γ, ὥστ' οὐ³ δενὶ τῷ Α τὸ Β· οὐδ' ἄρα τὸ Α τῷ Β. Διὰ μὲν οὖν τοῦ συμπεράσματος καὶ τῆς μιᾶς προτάσεως οὐ γίνεται συλλογισμὸς, προσληφθείσης δ' ἐτέρας ἔσται. Ἦν δὲ μὴ καθόλου ὁ συλλογισμὸς ἦ, ἡ μὲν ἐν ὅλῳ πρότασις οὐ δείκνυται διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἥνπερ εἴπομεν καὶ πρότερον, ἡ δ' ἐν μέρει δείκνυται, ὅταν ἡ ῥ τὸ καθόλου κατηγορικόν. Ὑπαρχέτω 4 γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μὴ παντί· συμπέρασμα Β Γ. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Α, τῷ δὲ Γ οὐ παντί, τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ῥ ὑπάρξει· μέσον Β. Εἰ δ' ἔστιν ἡ καθόλου στερητική, οὐ δειχθήσεται ἡ Α Γ πρότασις ἀντιστραφέντος τοῦ Α Β· συμβαίνει γὰρ ἡ ἀμφοτέρας ἡ

¹ ὁ μέρει ἔστιν ἐὰν ὁμοίως Α.Β. ῥ οὐκ ἔστι, διὰ προσλήψεως δ' ἔστιν om. Α.Β. ἡ ὅ om. Α. ῥ μὴ ὑπάρχει Α. ὁ τῷ δὲ γ μηδενί om. Β. ῥ γὰρ om. Β. ῥ τὸ om. Α.Β. et pr. C. ῥ ὑπάρχει Β.С.

τὴν ἑτέραν πρότασιν γίνεσθαι ἀποφατικὴν, ὥστ' οὐκ ἔσται συλλογισμός. Ἄλλ' ὁμοίως δειχθήσεται ὡς καὶ ἐπὶ τῶν καθόλου, ἐὰν ληφθῇ, ὥ τὸ B τινὶ μὴ ὑπάρχει, τὸ A τινὶ ὑπάρχειν.

- 7 Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου σχήματος ὅταν μὲν ἀμφότεραι αἱ προτάσεις καθόλου ληφθῶσιν, οὐκ ἐνδέχεται δεῖξαι δι' ἁλλήλων· τὸ μὲν γὰρ καθόλου δείκνυται διὰ τῶν καθόλου, τὸ δ' ἐν τούτῳ συμπέρασμα αἰεὶ κατὰ μέρος, ὥστε φανερόν ὅτι ὅλως οὐκ ἐνδέχεται δεῖξαι διὰ τούτου τοῦ σχήματος τὴν καθόλου πρότασιν. Ἐὰν δ' ἡ μὲν ἢ καθόλου ἢ δ' ἐν μέρει, ποτὲ μὲν ἔσται ποτὲ δ' οὐκ ἔσται. Ὅταν μὲν οὖν ἀμφότεραι κατηγορικαὶ ληφθῶσι καὶ τὸ καθόλου γένηται πρὸς τῷ ἐλάττωι ἄκρῳ, ἔσται, ὅταν δὲ πρὸς θατέρῳ, οὐκ ἔσται. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ A παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ B τινὶ· συμπέρασμα τὸ A B. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Γ παντὶ τῷ A ^z ὑπάρχειν, τὸ μὲν Γ δέδεικται τινὶ τῷ B ὑπάρχον, τὸ δὲ B τινὶ τῷ Γ οὐ δέδεικται. Καίτοι ἀνάγκη, εἰ τὸ Γ τινὶ τῷ B, καὶ τὸ B τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. Ἄλλ' οὐ ταυτόν ἐστι τόδε τῷδε καὶ τόδε τῷδε ὑπάρχειν· ἀλλὰ προσληπτέον, εἰ τόδε τινὶ τῷδε, καὶ θάτερον τινὶ τῷδε. Τούτου δὲ ληφθέντος οὐκέτι γίνεται ἐκ τοῦ συμπε-
3 ράσματος καὶ τῆς ἑτέρας προτάσεως ὁ συλλογισμός. Εἰ δὲ τὸ ^a μὲν B παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ A τινὶ τῷ Γ, ἔσται δεῖξαι τὸ A Γ, ὅταν ληφθῇ τὸ μὲν Γ παντὶ τῷ B ὑπάρχειν, τὸ δὲ A τινὶ. Εἰ γὰρ τὸ Γ παντὶ τῷ B, τὸ δὲ A τινὶ τῷ B, ἀνάγκη τὸ A τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν· μέσον τὸ B. Καὶ ὅταν ἡ ἢ μὲν κατηγορικὴ ἢ δὲ στερητικὴ, καθόλου δ' ἢ κατηγορικὴ, δειχθήσεται ἡ ἑτέρα. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ B παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ A τινὶ μὴ ὑπαρχέτω· συμπέρασμα ὅτι τὸ A τινὶ τῷ B οὐχ ⁴ ὑπάρχει. Ἐὰν οὖν προσληφθῇ τὸ Γ παντὶ τῷ B ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ A τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· μέσον τὸ B. Ὅταν δ' ἡ στερητικὴ καθόλου γένηται, οὐ δείκνυται ἡ ἑτέρα, εἰ μὴ ὥσπερ ἐπὶ τῶν πρότερον. ἐὰν ληφθῇ, ὥ τοῦτο τινὶ μὴ ^b ὑπάρ-

^γ ἁλλήλων τὴν καθόλου πρότασιν. Τὸ A ^z ὑπάρχειν, τὸ δὲ a τινὶ τῷ β, τὸ C. ^a μὲν om. B.C. ^b ὑπάρχει C.

χει, θάτερον τινὶ ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινὶ· συμπέρασμα ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Β οὐχ ὑπάρχει. Ἐὰν οὖν ληφθῇ, ὅ τὸ Α τινὶ ^δμὴ ^εὑπάρχει, τὸ Γ τινὶ ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ Γ τινὶ τῶν Β ὑπάρχειν. Ἄλλως δ' οὐκ ἔστιν ἀντιστρέφοντα τὴν καθόλου προτάσιν δεῖξαι τὴν ἐτέραν· οὐδαμῶς γὰρ ἔσται συλλογισμός.

Φανερόν οὖν ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι ἢ δι' ἀλλήλων· δεῖξις διὰ τε τοῦ τρίτου καὶ διὰ τοῦ πρώτου γίνεται σχήματος. Κατηγορικοῦ μὲν γὰρ ὄντος τοῦ συμπεράσματος διὰ τοῦ πρώτου, στερητικοῦ δὲ διὰ τοῦ ἐσχάτου· λαμβάνεται γὰρ, ὅ τούτο μηδενί, θάτερον παντὶ ὑπάρχειν. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ καθόλου μὲν ὄντος τοῦ συλλογισμοῦ δι' αὐτοῦ τε καὶ διὰ τοῦ πρώτου ^ισχήματος, ὅταν δ' ἐν μέρει, δι' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐσχάτου. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ δι' αὐτοῦ πάντες. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι ἐν ^βτῷ τρίτῳ καὶ τῷ μέσῳ οἱ μὴ δι' αὐτῶν γινόμενοι συλλογισμοὶ ἢ οὐκ εἰσὶ κατὰ τὴν κύκλω δεῖξιν ἢ ἀτελεῖς.

Τὸ δ' ἀντιστρέφειν ἐστὶ τὸ μετατιθέντα τὸ συμπέρασμα ⁸ ποιεῖν τὸν συλλογισμὸν ὅτι ἢ τὸ ἄκρον τῷ μέσῳ οὐχ ὑπάρξει ἢ τοῦτο τῷ τελευταίῳ. Ἀνάγκη γὰρ τοῦ συμπεράσματος ^ηἀντιστραφέντος καὶ τῆς ἐτέρας μενούσης προτάσεως ἀναρρεῖσθαι τὴν λοιπὴν· εἰ γὰρ ἔσται, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται. Διαφέρει δὲ τὸ ἀντικειμένως ἢ ἐναντίως ^ιἀντιστρέφειν τὸ συμπέρασμα· οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς γίνεται συλλογισμὸς ἐκατέρως ^κἀντιστραφέντος· δηλον δὲ τοῦτ' ἔσται διὰ τῶν ἐπομένων. Λέγω δ' ἀντικεῖσθαι μὲν τὸ παντὶ τῷ οὐ παντὶ καὶ ²τὸ τινὶ τῷ οὐδενί, ἐναντίως δὲ τὸ παντὶ τῷ οὐδενὶ καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐ τινὶ ὑπάρχειν. Ἐστω γὰρ δεδειγμένον τὸ Α κατὰ τοῦ Γ διὰ μέσου τοῦ Β. Εἰ δὴ τὸ Α ληφθείη μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β παντί, οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρξει τὸ Β. Καὶ εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐ

^δ μὴ om. Α.

^ε ἐσχάτου, ὅταν Α.Β.

^ι ἀντιστραφεῖν Β.

^ε ὑπάρχει τούτω τὸ C.

^β τῷ prius om. C.

^κ ἀντιστρέφοντος C.

^ι σχήματος καὶ διὰ τοῦ

^η ἀντιστρέφοντος Α.

παντὶ τῷ Β καὶ οὐχὶ ὅλως οὐδενί· οὐ γὰρ ἐδείκνυτο τὸ καθόλου διὰ τοῦ ἐσχάτου σχήματος. Ὅλως δὲ τὴν πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ πρότασιν οὐκ ἔστιν ἀνασκευάσαι καθόλου διὰ τῆς ἀντιστροφῆς· αἰεὶ γὰρ ἀναιρεῖται διὰ τοῦ τρίτου σχήματος· ἀνάγκη γὰρ πρὸς ¹τὸ ἔσχατον ἄκρον ἀμφοτέρας λαβεῖν τὰς προτάσεις. Καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς, ὡσαύτως. Δεδείχθω γὰρ τὸ Α μηδενὶ ^mτῷ Γ ὑπάρχειν διὰ τοῦ Β. Οὐκοῦν ἐὰν ληφθῇ τὸ Α τῷ Γ παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β μηδενί, οὐδενὶ τῶν Γ τὸ Β ὑπάρξει. Καὶ εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Β· ἀλλ' οὐδενὶ ὑπῆρχεν.

4 Ἐὰν δ' ἀντικειμένως ἀντιστραφῇ τὸ συμπέρασμα, καὶ οἱ συλλογισμοὶ ἀντικείμενοι καὶ οὐ καθόλου ἔσονται. Γίνεται γὰρ ἡ ἑτέρα πρότασις ἐν μέρει, ὥστε καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται κατὰ μέρος. Ἐστω γὰρ κατηγορικὸς ὁ συλλογισμὸς, καὶ ἀντιστρεφέσθω οὕτως. Οὐκοῦν εἰ τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Γ, τῷ δὲ Β παντί, τὸ Β οὐ παντὶ τῷ Γ· καὶ εἰ τὸ μὲν Α μὴ παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντί, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β. Ὅμοιως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς. Εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β μηδενί, τὸ Β τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει, οὐχ ἀπλῶς οὐδενί· καὶ εἰ τὸ μὲν Α τῷ Γ τινί, τὸ δὲ Β παντί, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ἐλήφθη, τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρξει.

5 Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν ὅταν μὲν ἀντικειμένως ἀντιστρέφηται τὸ συμπέρασμα, ἀναιροῦνται ἀμφοτέραι αἱ προτάσεις, ὅταν δ' ἐναντίως, οὐδετέρα. Οὐ γὰρ ἔτι συμβαίνει, καθάπερ ἐν τοῖς καθόλου, ἀναιρεῖν ἐλλείποντος τοῦ συμπεράσματος κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν, ἀλλ' οὐδ' ὅλως ἀναιρεῖν. Δεδείχθω γὰρ τὸ Α κατὰ τινὸς τοῦ Γ. Οὐκοῦν ἂν ληφθῇ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινί, τὸ Α ⁿτῷ Β τινὶ οὐχ ὑπάρξει· καὶ εἰ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ, τῷ δὲ Β παντί, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β. Ὡστ' ἀναιροῦνται ἀμφοτέραι.

6 Ἐὰν δ' ἐναντίως ἀντιστραφῇ, οὐδετέρα. Εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β παντί, τὸ Β τινὶ τῷ Γ οὐχ

¹ τὸ ἄκρον τὸ ἔσχατον C.

^m τῶν γ ὑπάρχον Α.Β.

ⁿ τινὶ τῷ β C.

ὑπάρξει. Ἄλλ' οὕτω ἀναιρεῖται τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐνδέχεται γὰρ τινὶ ὑπάρχειν καὶ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. Τῆς δὲ καθόλου, τῆς Α Β, ὅλως οὐδὲ γίνεται συλλογισμός· εἰ γὰρ τὸ μὲν Α τινὶ τῶν Γ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ ὑπάρχει, οὐδετέρα καθόλου τῶν προτάσεων. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός· εἰ μὲν γὰρ ἡληφθῇ τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ἀναιροῦνται ἀμφότεραι, εἰ δὲ τινί, οὐδετέρα. Ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτή.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι τὴν μὲν πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ 9 πρότασιν οὐκ ἔστιν ἀνελεῖν ἐναντίως, ὅποτερωσοῦν τῆς ἀντιστροφῆς γινομένης· αἰεὶ γὰρ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι, καθόλου δ' οὐκ ἦν ἐν τούτῳ συλλογισμός. Τὴν δ' ἐτέραν ὁμοίως ἀναιρήσομεν τῇ ἀντιστροφῇ. Λέγω δὲ τὸ ὁμοίως, εἰ μὲν ἐναντίως ἀντιστρέφεται, ἐναντίως, εἰ δ' ἀντικειμένως, ἀντικειμένως. Ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ 2 Β, τῷ δὲ Γ μηδενί· συμπέρασμα Β Γ. Ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Α Β μένη, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα. Εἰ δὲ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β· σχῆμα τὸ ἔσχατον. Ἐὰν δ' ἀντικειμένως ἀντιστραφῇ τὸ Β Γ, ἡ μὲν Α Β ὁμοίως δειχθήσεται, ἡ δὲ Α Γ ἀντικειμένως. Εἰ γὰρ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ 3 τῷ Β οὐχ ὑπάρξει. Πάλιν εἰ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β, τὸ Α τινὶ τῷ Γ, ὥστ' ἂντικειμένως γίνεται ὁ συλλογισμός. Ὅμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ εἰ ἀνάπαλιν ἔχοιεν αἱ προτάσεις. Εἰ δ' ἔστιν ἐπὶ μέρους ὁ συλλογισμός, ἐναντίως μὲν ἀντιστρεφόμενου τοῦ συμπεράσματος οὐδετέρα τῶν προτάσεων ἀναιρεῖται, καθάπερ οὐδ' ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, ἀντικειμένως δ' ἀμφότεραι. Κείσθω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μη- 4 δενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινί· συμπέρασμα Β Γ. Ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Α Β μένη, συμπέρασμα ἔσται ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει. Ἄλλ' οὐκ

ο οὐ C. εἰ] ὅτε C. ἡ ληφθήσεται B.C. ἂντικείμενος A.
et fortasse pr. B. ὡς ὑπάρξει C.

ἀνήρηται τὸ ἐξ ἀρχῆς· ἐνδέχεται γὰρ τινὶ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν. Πάλιν εἰ τὸ Β τινὶ τῷ Γ καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Γ, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς· οὐδέτερον γὰρ καθόλου τῶν εἰλημ-
 5 μένων. Ὡστ' οὐκ ἀναιρεῖται τὸ Α Β. Ἐὰν δ' ἀντικειμένως ἀντιστρέφῃται, ἀναιροῦνται ἀμφότεραι. Εἰ γὰρ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενὶ τῷ Β, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Α· ἦν δὲ τινί. Πάλιν εἰ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ, τινὶ τῷ Β τὸ Α. Ἡ αὐτὴ δ' ἀπόδειξις καὶ εἰ τὸ καθόλου ἔκατηγορι-
 κόν.

- 10 Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου σχήματος ὅταν μὲν ἐναντίως ἀντιστρέ-
 φῃται τὸ συμπέρασμα, οὐδετέρα τῶν προτάσεων ἀναιρεῖται κατ' οὐδένα τῶν συλλογισμῶν, ὅταν δ' ἀντικειμένως, ἀμφό-
 2 τεραι καὶ ἐν ἅπασι. Δεδείχθω γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρ-
 χον, μέσον δ' εἰλήφθω τὸ Γ, ἔστωσαν δὲ καθόλου αἱ προτά-
 σεις. Οὐκοῦν ἐὰν ληφθῇ τὸ Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν, τὸ
 δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οὐ γίνεται συλλογισμὸς τοῦ Α καὶ τοῦ
 Γ. Οὐδ' εἰ τὸ Α ὡς τῷ μὲν Β τινὶ μὴ ὑπάρχει, τῷ δὲ Γ παντί,
 3 οὐκ ἔσται τοῦ Β καὶ τοῦ Γ συλλογισμὸς. Ὁμοίως δὲ δειχθή-
 σεται καὶ εἰ μὴ καθόλου αἱ προτάσεις. Ἡ γὰρ ὡς ἀμφοτέρας
 ἀνάγκη κατὰ μέρος εἶναι διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ἢ τὸ καθόλου
 πρὸς τῷ ἐλάττωι ἄκρῳ γίνεσθαι· οὕτω δ' οὐκ ἦν συλλογι-
 σμὸς οὗτ' ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι οὗτ' ἐν τῷ μέσῳ. Ἐὰν δ'
 ἀντικειμένως ἀντιστρέφωται αἱ προτάσεις, ἀναιροῦνται ἀμ-
 4 φότεραι. Εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ,
 τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ· πάλιν εἰ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενί, τῷ δὲ
 3 Γ παντί, τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ. Καὶ εἰ ἡ ἑτέρα μὴ καθόλου,
 ὡσαύτως. Εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ,
 3 τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει· εἰ δὲ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενί,
 τῷ δὲ Γ παντί, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερη-
 τικὸς ὁ συλλογισμὸς. Δεδείχθω γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β μὴ
 ὑπάρχον, ἔστω δὲ κατηγορικὸν μὲν τὸ Β Γ, ἀποφατικὸν δὲ
 4 τὸ Α Γ· οὕτω γὰρ ἐγένετο ὁ συλλογισμὸς. Ὅταν μὲν οὖν

¹ κατηγορικὸν εἶη. Β.

^v τῶν μὲν Α.

^w ἀμφοτέρας post μέρος C.

^x τὸ α τινὶ τῷ γ om. Α.

τὸ ἐναντίον ληφθῇ τῷ συμπεράσματι, οὐκ ἔσται συλλογισμός. Εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οὐκ ἦν συλλογισμὸς τοῦ Α ὕ καὶ τοῦ Γ. Οὐδ' εἰ τὸ Α τινὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, οὐκ ἦν τοῦ Β ὕ καὶ τοῦ Γ συλλογισμὸς. Ὡστε οὐκ ἀναιροῦνται αἱ προτάσεις. Ὅταν δὲ τὸ ἀντικείμενον, ἀναιροῦνται. Εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τῷ Γ, τὸ Α παντὶ τῷ Γ· ἀλλ' οὐδενὶ ὑπῆρχεν. Πάλιν εἰ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ· ἀλλὰ παντὶ ὑπῆρχεν. Ὅμοίως δὲ δείκνυται καὶ εἰ μὴ καθόλου εἰσὶν αἱ 5 προτάσεις. Γίνεται γὰρ τὸ Α Γ καθόλου τε καὶ στερητικόν, θάτερον δ' ἐπὶ μέρους καὶ κατηγορικόν. Εἰ μὲν οὖν τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Γ συμβαίνει· ἀλλ' οὐδενὶ ὑπῆρχεν. Πάλιν εἰ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ· ἔκειτο δὲ τινί. Εἰ δὲ τὸ Α τινὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, οὐ γίνεται συλλογισμὸς· οὐδ' εἰ τὸ Α τινὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, οὐδ' οὕτως. Ὡστ' ἐκείνως μὲν ἀναιροῦνται, οὕτω δ' οὐκ ἀναιροῦνται αἱ προτάσεις.

Φανερόν οὖν διὰ τῶν εἰρημένων πῶς ἀντιστρεφομένου τοῦ 6 συμπεράσματος ἐν ἐκάστῳ σχήματι γίνεται συλλογισμὸς, καὶ πότ' ^α ἐναντίως τῇ προτάσει καὶ πότ' ^β ἀντικειμένως, καὶ ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι διὰ τοῦ μέσου καὶ τοῦ ἐσχάτου γίνονται οἱ συλλογισμοί, καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ αἰὲ διὰ τοῦ μέσου ἀναιρεῖται, ἡ δὲ πρὸς τῷ μείζονι διὰ τοῦ ἐσχάτου· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διὰ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ ἐσχάτου. καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ αἰὲ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος, ἡ δὲ πρὸς τῷ μείζονι διὰ τοῦ ἐσχάτου· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ διὰ τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ μέσου, ^γ καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ μείζονι διὰ τοῦ πρώτου αἰεί, ἡ δὲ πρὸς τῷ ἐλάττονι διὰ τοῦ μέσου.

Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἀντιστρέφειν καὶ πῶς ἐν ἐκάστῳ σχή- 11 ματι καὶ τίς γίνεται συλλογισμὸς, φανερόν. Ὁ δὲ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμὸς δείκνυται μὲν, ὅταν ἡ ἀντίφασις τεθῇ

ὕ καὶ] κατὰ Β. ^z ἔκειτο δὲ τινί om. Α.Β. ^α ἐναντίος Α. ^β ἀντικείμενος Α. ^γ alterum καὶ om. Α.Β.

τοῦ συμπεράσματος καὶ προσληφθῇ ἄλλη πρότασις, γίνεται δ' ἐν ἅπασιν τοῖς σχήμασιν ὅμοιον γάρ ἐστι τῇ ἀντιστροφῇ, πλὴν διαφέρει τοσοῦτον ὅτι ἀντιστρέφεται μὲν γεγενημένου συλλογισμοῦ καὶ εἰλημμένων ἀμφοῖν τῶν προτάσεων, ἀπάγεται δ' εἰς ἀδύνατον οὐ προομολογηθέντος τοῦ ἀντικειμένου 2 πρότερον, ἀλλὰ φανεροῦ ὄντος ὅτι ἀληθές. Οἱ δ' ὅροι ὁμοίως ἔχουσιν ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἡ αὐτὴ λήψις ἀμφοτέρων. Οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β παντὶ ὑπάρχει, μέσον δὲ τὸ Γ, εἰς ὑποθεθῇ τὸ Α ἢ μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ παντί, ὅπερ ἦν ἀληθές, ἀνάγκη τὸ Γ τῷ Β ἢ μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. Τοῦτο δ' ἀδύνατον, ὥστε ψεῦδος τὸ ὑποθεθέν· ἀληθές ἄρα τὸ ἀντικείμενον. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σχημάτων ὅσα γὰρ ἀντιστροφὴν δέχεται, καὶ τὸν διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμόν.

3 Τὰ μὲν οὖν ἄλλα προβλήματα πάντα δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου ἐν ἅπασιν τοῖς σχήμασι, τὸ δὲ καθόλου κατηγορικὸν ἐν μὲν τῷ μέσῳ καὶ τῷ τρίτῳ δείκνυται, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ οὐ δείκνυται. Ὑποκείσθω γὰρ τὸ Α τῷ Β μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, καὶ προσειλήφθω ἄλλη πρότασις ὅποτερωθενοῦν, εἴτε τῷ Α παντὶ ὑπάρχειν τὸ Γ εἴτε 4 τὸ Β παντὶ τῷ Δ· οὕτω γὰρ ἂν εἴη τὸ πρῶτον σχῆμα. Εἰ μὲν οὖν ὑπόκειται μὴ παντὶ ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Β, οὐ γίνεται συλλογισμὸς ὅποτερωθενοῦν τῆς προτάσεως λαμβανομένης, εἰ δὲ μηδενί, ὅταν μὲν ἡ Β Δ προσληφθῇ, συλλογισμὸς 5 μὲν ἔσται τοῦ ψεύδους, οὐ δείκνυται δὲ τὸ προκείμενον. Εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Δ, τὸ Α οὐδενὶ τῷ Δ. Τοῦτο δ' ἔστω ἀδύνατον· ψεῦδος ἄρα τὸ μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν. Ἀλλ' οὐκ εἰ τὸ μηδενὶ ψεῦδος, τὸ παντὶ ἀληθές. Ἐὰν δ' ἡ Γ Α προσληφθῇ, οὐ γίνεται συλλογισμὸς, οὐδ' ὅταν ὑποθεθῇ μὴ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν. Ὡστε φανερόν ὅτι τὸ παντὶ ὑπάρχειν οὐ δείκνυται ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι διὰ τοῦ ἀδυνάτου. Τὸ δὲ γε τινὶ καὶ τὸ μηδενὶ καὶ μὴ παντὶ δείκνυται. Ὑποκείσθω γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ

^d τῷ β παντὶ τὸ Β.

^e alterum μὲν om. C.

^f ἔσται C.

δὲ Β εἰλήφθω παντὶ ἢ τινὶ τῷ Γ. Οὐκοῦν ἀνάγκη τὸ Α μη-
 δενὶ ἢ μὴ παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. Τοῦτο δ' ἀδύνατον. Ἐστὼ 6
 γὰρ ἀληθές, καὶ φανερόν ὅτι παντὶ ὑπάρχει τῷ Γ τὸ Α,
 ὥστ' εἰ τοῦτο ψεῦδος, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν.
 Ἐὰν δὲ πρὸς ε^ς τὸ Α ληφθῇ ἡ ἑτέρα πρότασις, οὐκ ἔσται
 συλλογισμός. Οὐδ' ὅταν τὸ ἐναντίον τῷ συμπεράσματι
 ὑποτεθῇ, οἷον τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. Φανερόν οὖν ὅτι τὸ
 ἀντικείμενον ὑποθετέον. Ἰάλιν ὑποκείσθω τὸ Α τινὶ τῷ Β
 ὑπάρχειν, εἰλήφθω δὲ τὸ Γ παντὶ τῷ Α. Ἀνάγκη οὖν τὸ
 Γ τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. Τοῦτο δ' ἔστω ἀδύνατον, ὥστε
 ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν. Εἰ δ' οὕτως, ἀληθές τὸ μηδενὶ ὑπάρ- 7
 χειν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸν ἐλήφθη τὸ ἡ Γ Α. Εἰ
 δ' ἡ πρὸς τῷ Β εἴληπται πρότασις, οὐκ ἔσται συλλογισμός.
 Ἐὰν δὲ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῇ, συλλογισμὸς μὲν ἔσται καὶ τὸ
 ἀδύνατον, οὐ δείκνυται δὲ τὸ προτεθέν. Ὑποκείσθω γὰρ
 παντὶ τῷ Β τὸ Α ἰ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Γ ἰ τῷ Α εἰλήφθω
 παντί. Οὐκοῦν ἀνάγκη τὸ Γ παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν. Τοῦτο
 δ' ἀδύνατον, ὥστε ψεῦδος τὸ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν.
 Ἄλλ' οὕτω γε ἀναγκαῖον, εἰ μὴ παντί, μηδενὶ ὑπάρχειν.
 Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Β κ ληφθῇ ἡ ἑτέρα πρότασις· 8
 συλλογισμὸς μὲν γὰρ ἔσται καὶ τὸ ἀδύνατον, οὐκ ἀναιρεῖται
 δ' ἡ ὑπόθεσις, ὥστε τὸ ἀντικείμενον ὑποθετέον. Πρὸς δὲ τὸ
 μὴ παντὶ δεῖξαι ὑπάρχον τῷ Β τὸ Α, ὑποθετέον παντὶ ὑπάρ-
 χειν· εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Α, τὸ Γ
 παντὶ τῷ Β, ὥστ' εἰ τοῦτο ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν.
 Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Β ἐλήφθη ἡ ἑτέρα πρότασις.
 Καὶ εἰ στερητικὸν ἦν τὸ ἡ Γ Α, ὡσαύτως· καὶ γὰρ οὕτω γί-
 νεται συλλογισμός. Ἐὰν δὲ πρὸς τῷ Β μ ἢ τὸ στερητικόν,
 οὐδὲν δείκνυται. Ἐὰν δὲ μὴ παντὶ ἀλλὰ τινὶ ὑπάρχειν ὑπο- 9
 τεθῇ, οὐ δείκνυται ὅτι οὐ παντὶ ἀλλ' ὅτι οὐδενί. Εἰ γὰρ τὸ
 Α τινὶ τῷ Β, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Α, τινὶ τῷ Β τὸ Γ ὑπάρξει.

ε τῷ Β. C.
 χειν om. B. C.
 μ ἢ om. C.

ἡ Γ Α. Ἡ γὰρ μείζων ἔσται οὕτως. Εἰ C.
 ἰ prius τῷ om. A. B. C.

κ ληφθῇ C.
 ἰ ὑπάρ-
 1 α γ C.

Εἰ οὖν τοῦτ' ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ τινὲς ὑπάρχειν τῷ Β τὸ Α, ὥστ' ἀληθές τὸ μηδενί. Τούτου δὲ δειχθέντος προσαναιρείται τὸ ἀληθές· τὸ γὰρ Α τῷ Β τινὲς μὲν ὑπῆρχε, τινὲς δ' οὐχ ὑπῆρχεν. Ἐπεὶ οὐ παρὰ τὴν ὑπόθεσιν συμβαίνει τὸ ἀδύνατον· ψεῦδος ἂν γὰρ εἴη, εἴπερ ἐξ ἀληθῶν μὴ ἔστι ψεῦδος συλλογίσασθαι· νῦν δ' ἐστὶν ἀληθές· ὑπάρχει γὰρ τὸ Α τινὲς τῷ Β. Ὡστ' οὐχ ὑποθετέον τινὲς ὑπάρχειν, ἀλλὰ παντί. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τινὲς μὴ ὑπάρχον τῷ Β τὸ Α δεικνύομεν· εἰ γὰρ ταῦτ' οὐ τινὲς μὴ ὑπάρχειν καὶ μὴ παντὶ ὑπάρχειν, ἢ αὐτὴ ἀμφοῖν ἀπόδειξις.

11 Φανερόν οὖν ὅτι οὐ τὸ ἐναντίον ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον ὑποθετέον ἐν ἅπασιν τοῖς συλλογισμοῖς. Οὕτω γὰρ τὸ ἀναγκαῖον ἔσται καὶ τὸ ἀξιῶμα ἔνδοξον. Εἰ γὰρ κατὰ παντὸς ἢ φύσιν ἢ ἀπόφασιν, δειχθέντος ὅτι οὐχ ἢ ἀπόφασιν, ἀνάγκη τὴν κατάφασιν ἀληθεύσθαι. Πάλιν εἰ μὴ τίθησιν ἀληθεύσθαι τὴν κατάφασιν, ἔνδοξον τὸ ἀξιῶσαι τὴν ἀπόφασιν. Τὸ δ' ἐναντίον οὐδετέρως ἀρμόττει ἀξιῶν· οὔτε γὰρ ἀναγκαῖον, εἰ τὸ μηδενὶ ψεῦδος, τὸ παντὶ ἀληθές, οὔτ' ἔνδοξον ὥς εἰ θάτερον ψεῦδος, ὅτι θάτερον ἀληθές.

12 Φανερόν οὖν ὅτι ἐν ἑκτῷ πρώτῳ σχήματι τὰ μὲν ἄλλα προβλήματα πάντα ἡ δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου, τὸ δὲ καθόλου καταφατικὸν οὐ δείκνυται. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ καὶ τῷ ἐσχάτῳ καὶ τοῦτο δείκνυται. Κείσθω γὰρ τὸ Α μὴ παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν, εἰλήφθω δὲ τῷ Γ παντὶ ὑπάρχειν τὸ Α. Οὐκοῦν εἰ τῷ μὲν Β μὴ παντί, τῷ δὲ Γ παντί, οὐ παντὶ τῷ Β τὸ Γ. Τοῦτο δ' ἀδύνατον· ἔστω γὰρ φανερόν ὅτι παντὶ τῷ Β ὑπάρχει τὸ Γ, ὥστε ψεῦδος τὸ ὑποκείμενον. Ἀληθές ἄρα τὸ παντὶ ὑπάρχειν. Ἐὰν δὲ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῇ, συλλογισμὸς μὲν ἔσται καὶ τὸ ἀδύνατον, οὐ μὴν δείκνυται τὸ προτεθέν. Εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ παντί, οὐδενὶ τῷ Β τὸ Γ. Τοῦτο δ' ἀδύνατον, ὥστε ψεῦδος τὸ μηδενὶ ὑπάρχειν. Ἀλλ' οὐκ εἰ τοῦτο ψεῦδος, τὸ παντὶ ἀληθές.

^η γὰρ om. A.C. et pr. B.

^ο ἢ ἢ ἀπόφασιν C.

^ρ τῷ om. C.

^η δείκνυται C.

^ρ τὸ δὲ γ Α.

^sὍτε δὲ τινὶ τῷ Β ὑπάρχει τὸ Α, ὑποκείσθω τὸ Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ παντὶ ὑπαρχέτω. Ἀνάγκη οὖν τὸ ³Γ μηδενὶ τῷ Β. Ὡστ' εἰ τοῦτ' ἀδύνατον, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. Ἐὰν δ' ὑποτεθῇ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ταῦτ' ἔσται ἄπερ ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος. Πάλιν ὑποκείσθω τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ μηδενὶ ὑπαρχέτω. Ἀνάγκη οὖν τὸ Γ τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν. Ἀλλὰ παντὶ ὑπῆρχεν, ὥστε ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν· οὐδενὶ ἄρα τῷ Β τὸ Α ὑπάρξει. ^tὍτε ⁴δ' οὐ παντὶ τὸ Α τῷ Β, ὑποκείσθω παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ μηδενί. Ἀνάγκη οὖν τὸ Γ μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν. Τοῦτο δ' ἀδύνατον, ὥστ' ἀληθὲς τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. Φανερόν οὖν ὅτι πάντες οἱ συλλογισμοὶ γίνονται διὰ τοῦ μέσου σχήματος.

¹Ομοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ ἐσχάτου. Κείσθω γὰρ τὸ Α τινὶ ¹³τῷ Β μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Γ παντί· τὸ ἄρα Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει. Εἰ οὖν τοῦτ' ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ὥστ' ἀληθὲς τὸ παντί. Ἐὰν δ' ὑποτεθῇ μηδενὶ ὑπάρχειν, συλλογισμὸς μὲν ἔσται καὶ τὸ ἀδύνατον, οὐ δείκνυται δὲ ^vτὸ προτεθέν· εἰ γὰρ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῇ, ταῦτ' ἔσται ἄπερ ἐπὶ τῶν πρότερον. Ἀλλὰ πρὸς τὸ τινὶ ὑπάρχειν αὕτη ληπτέα ἢ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, ^wτὸ δὲ Γ ²τινὶ τῷ Β, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Γ. Εἰ οὖν τοῦτο ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. ^xὍτε δ' οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρχει τὸ Α, ὑποκείσθω τινὶ ὑπάρχειν, εἰλήφθω δὲ καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Β ὑπάρχον. Οὐκοῦν ἀνάγκη ^yτῷ Γ τινὶ τὸ Α ὑπάρχειν. Ἀλλ' οὐδενὶ ὑπῆρχεν, ὥστε ψεῦδος τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν τὸ Α. Ἐὰν δ' ὑποτεθῇ παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν τὸ ³Α, οὐ δείκνυται τὸ προτεθέν, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχειν αὕτη ληπτέα ἢ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Γ ^zτινὶ τῷ Β, τὸ Α ὑπάρχει τινὶ τῷ Γ. Τοῦτο δὲ οὐκ ἦν, ὥστε ψεῦδος τὸ παντὶ ὑπάρχειν. Εἰ δ' οὕτως, ἀλη-

^s ὅτι Α.Β.С. ^t ὅτι Β, εἰ С. ^v τὸ παντὶ προτεθέν· С. ^w τῷ
δὲ Γ τινὶ τὸ Β. ^x ὅτι Α.Β.С. ^y τὸ γ τινὶ τῷ α Α.Β. ^z τινὶ]
παντὶ Α.Β. et pr. С. ^a Γ—Α] α—γ С.

θές τὸ μὴ παντί. Ἐὰν δ' ὑποτεθῇ τινὶ ὑπάρχειν, ταῦτ' ἔσται
 ἂ καὶ ἐπὶ τῶν προειρημένων.

4 Φανερόν οὖν ὅτι ἐν ἅπασιν τοῖς διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλο-
 γισμοῖς τὸ ἀντικείμενον ὑποθετέον. Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ
 μέσῳ σχήματι δέικνυται πως τὸ καταφατικὸν καὶ ἐν τῷ
 ἐσχάτῳ τὸ καθόλου.

14 Διαφέρει δ' ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπόδειξις τῆς δεικτικῆς τῷ
 τιθέναι ὃ βούλεται ἀναιρεῖν, ἀπάγουσα εἰς ὁμολογούμενον
 ψεῦδος· ἡ δὲ δεικτικὴ ἄρχεται ἐξ ὁμολογούμενων θέσεων
 ἢ ἀληθῶν. Λαμβάνουσι μὲν οὖν ἀμφότεραι δύο προτάσεις
 ὁμολογούμενας· ἀλλ' ἡ μὲν ἐξ ὧν ὁ συλλογισμὸς, ἡ δὲ μίαν
 μὲν τούτων, μίαν δὲ τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσματος.
 Καὶ ἔνθα μὲν οὐκ ἀνάγκη γνώριμον εἶναι τὸ συμπεράσμα,
 οὐδὲ προῦπολαμβάνειν ὡς ἔστιν ἢ οὐ· ἔνθα δὲ ἀνάγκη ὡς οὐκ
 2 ἔστιν. Διαφέρει δ' οὐδὲν φάσιν ἢ ἀπόφασιν εἶναι τὸ συμ-
 πέρασμα, ἀλλ' ὁμοίως ἔχει περὶ ἀμφοῖν. Ἄπαν δὲ τὸ δει-
 κτικῶς περαινόμενον καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσεται, καὶ
 τὸ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικτικῶς διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων, ἃ οὐκ ἐν
 τοῖς αὐτοῖς δὲ σχήμασιν. Ὅταν μὲν γάρ ὁ συλλογισμὸς
 ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι γένηται, τὸ ἀληθὲς ἔσται ἐν τῷ μέσῳ
 ἢ τῷ ἐσχάτῳ, τὸ μὲν στερητικὸν ἐν τῷ μέσῳ, τὸ δὲ κατη-
 3 γορικὸν ἐν τῷ ἐσχάτῳ. Ὅταν δ' ἐν τῷ μέσῳ ἢ ὁ συλλο-
 γισμὸς, τὸ ἀληθὲς ἐν τῷ πρώτῳ ἐπὶ πάντων τῶν προβλημά-
 των. Ὅταν δ' ἐν τῷ ἐσχάτῳ ὁ συλλογισμὸς, τὸ ἀληθὲς ἐν
 τῷ πρώτῳ καὶ τῷ μέσῳ, τὰ μὲν καταφατικὰ ἐν τῷ πρώτῳ,
 τὰ δὲ στερητικὰ ἐν τῷ μέσῳ. Ἐστω γὰρ δεδειγμένον τὸ Α
 μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ τῷ Β διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. Οὐκοῦν
 ἡ μὲν ὑπόθεσις ἦν τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν τὸ Α, τὸ δὲ Γ ἐλαμ-
 βάνετο τῷ μὲν Α παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β οὐδενί· οὕτω γὰρ
 4 ἐγένετο ὁ συλλογισμὸς καὶ τὸ ἀδύνατον. Τοῦτο δὲ τὸ μέσον
 σχῆμα. εἰ τὸ Γ τῷ μὲν Α παντὶ τῷ δὲ Β μηδενὶ ὑπάρχει.
 Καὶ φανερόν ἐκ τούτων ὅτι οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρχει τὸ Α.

^b ἀληθῶν om. B.C.
 σχήμασιν om. A.B.C.

^c ἢ ἀπόφασιν supra lituram rc. A.
^c ἢ om. B.C.

^d οὐκ—

^f ὁ om. C.

Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ παντὶ δέδεικται ἡ ὑπάρχον. Ἦ μὲν γὰρ ὑπόθεσις ἐστὶ παντὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Γ ἐλαμβάνετο τῷ μὲν Α παντί, τῷ δὲ Β οὐ παντί. Καὶ εἰ στερητικὸν λαμβάνοιτο τὸ Γ Α, ὡσαύτως· καὶ γὰρ οὕτω γίνεται τὸ μέσον σχῆμα. Πάλιν δεδείχθω τινὶ ὑπάρχον τῷ Β τὸ Α. Ἦ μὲν οὖν ὑπόθεσις μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β ἐλαμβάνετο παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Α ἢ παντὶ ἢ τινὶ τῷ Γ· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον. Τοῦτο δὲ τὸ ἔσχατον σχῆμα, εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ. Καὶ φανερόν ἐκ τοιούτων ὅτι ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ τινὶ τῷ Γ ληφθείη ὑπάρχον τὸ Β ἢ τὸ Α.

Πάλιν ἐν τῷ μέσῳ σχήματι δεδείχθω τὸ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχον. Οὐκοῦν ἡ μὲν ὑπόθεσις ἦν μὴ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Β· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον. Τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον σχῆμα, τὸ Α παντὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Β. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ τινὶ δέδεικται ὑπάρχον· ἡ μὲν γὰρ ὑπόθεσις ἦν μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β. Εἰ δὲ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς, ἡ μὲν ὑπόθεσις τὸ Α τινὶ τῷ Β ἡ ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Β, ὥστε γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα. Καὶ εἰ μὴ καθόλου ὁ συλλογισμὸς, ἀλλὰ τὸ Α τινὶ τῷ Β δέδεικται μὴ ὑπάρχειν, ὡσαύτως. Ὑπόθεσις μὲν γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β· οὕτω γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα.

Πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι δεδείχθω τὸ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν. Οὐκοῦν ἡ μὲν ὑπόθεσις ἦν μὴ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Γ παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Α παντὶ τῷ Γ· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον. Τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον σχῆμα. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ ἐπὶ τινος ἡ ἀπόδειξις· ἡ μὲν γὰρ ὑπόθεσις μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Γ τινὶ τῷ Β καὶ τὸ Α παντὶ τῷ Γ. Εἰ δὲ στερητικὸς ὁ

ἡ ὑπάρχον τὸ α. Ἦ Α.

ἡ ὑπάρχειν om. B.C.

συλλογισμός. ὑπόθεσις μὲν τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. εἴληπται δὲ τὸ Γ τῷ μὲν Α μηδενί, τῷ δὲ Β παντί· τοῦτο δὲ τὸ μέσον σχῆμα. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου ἢ ἀπόδειξις. Ὑπόθεσις μὲν γὰρ ἔσται παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Γ τῷ μὲν Α μηδενί, τῷ δὲ Β τινί· τοῦτο δὲ τὸ μέσον σχῆμα.

- 9 Φανερόν οὖν ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων καὶ δεικτικῶς ἔστι δεικνύναι τῶν προβλημάτων ἕκαστον ^ικαὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου. Ὅμοίως δ' ἔσται καὶ δεικτικῶν ὄντων τῶν συλλογισμῶν εἰς ἀδύνατον ἀπάγειν ἐν τοῖς εἰλημμένοις ὅροις, ὅταν ἡ ἀντικειμένη πρότασις τῷ συμπεράσματι ληφθῇ. Γίνονται γὰρ οἱ αὐτοὶ συλλογισμοὶ τοῖς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ὥστ' εὐθὺς ἔχομεν καὶ τὰ σχήματα δι' ὧν ἕκαστον ἔσται. Δῆλον οὖν ὅτι πᾶν πρόβλημα δέικνυται κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τρόπους. διὰ τε τοῦ ἀδυνάτου καὶ δεικτικῶς, καὶ οὐκ ἐνδέχεται χωρίζεσθαι τὸν ἕτερον.

- 15 Ἐν ποίῳ δὲ σχήματι ἔστιν ἐξ ἀντικειμένων ^κπροτάσεων συλλογίσασθαι καὶ ἐν ποίῳ οὐκ ἔστιν, ὥδ' ἔσται φανερόν. Λέγω δ' ἀντικειμένας εἶναι προτάσεις κατὰ μὲν τὴν λέξιν τέτταρας, οἷον ¹τὸ παντὶ τῷ οὐδενί, καὶ τὸ παντὶ τῷ οὐ παντί, καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐδενί, καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐ τινί, κατ' ἀλήθειαν δὲ τρεῖς· τὸ γὰρ τινὶ τῷ οὐ τινὶ κατὰ τὴν λέξιν ἀντίκειται μόνον. Τούτων δ' ἐναντίας ^μμὲν τὰς καθόλου, τὸ παντὶ ^ντῷ μηδενὶ ὑπάρχειν, οἷον τὸ πᾶσαν ἐπιστήμην εἶναι σπονδαίαν τῷ μηδεμίαν εἶναι σπονδαίαν, τὰς δ' ἄλλας ἀντικειμένας.

- 2 Ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ σχήματι οὐκ ἔστιν ἐξ ἀντικειμένων προτάσεων συλλογισμός. οὔτε καταφατικὸς οὔτε ἀποφατικός, καταφατικὸς μὲν ὅτι ἀμφοτέρας δεῖ καταφατικὰς εἶναι τὰς προτάσεις, αἱ δ' ἀντικείμεναι φάσις καὶ ἀπόφασις, στερητικὸς δὲ ὅτι αἱ μὲν ἀντικείμεναι τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ κατηγοροῦσι καὶ ἀπαρνούνται, τὸ δ' ἐν τῷ πρώτῳ μέσον οὐ λέ-

^ι καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου om. A.C.

^κ συλλογίσασθαι προτάσεων C.

¹ τῷ] τῷ B quater.

^μ μὲν λέγομεν τὰς A.

^ν τῷ B.

γεται κατ' ἀμφοῖν, ἀλλ' ἐκείνου μὲν ἄλλο ἀπαρνείται, ^ο αὐτὸ δὲ ἄλλου κατηγορεῖται· αὐταὶ δ' οὐκ ἀντίκεινται.

Ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι καὶ ἐκ τῶν ἀντικειμένων καὶ ἐκ 3 τῶν ἐναντίων ἐνδέχεται γίνεσθαι συλλογισμόν. Ἐστω γὰρ ἀγαθὸν μὲν ἐφ' οὗ Α, ἐπιστήμη δὲ ἐφ' οὗ Β ^ρ καὶ Γ. Εἰ δὴ πᾶσαν ἐπιστήμην σπουδαίαν ἔλαβε καὶ μηδεμίαν, τὸ Α τῷ Β παντὶ ὑπάρχει καὶ τῷ Γ οὐδενί, ὥστε τὸ Β τῷ Γ οὐδενί· οὐδεμία ἄρα ἐπιστήμη ἐπιστήμη ἐστίν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πᾶσαν λαβὼν σπουδαίαν τὴν ἰατρικὴν μὴ σπουδαίαν ἔλαβε· τῷ μὲν γὰρ Β παντὶ ^η τὸ Α, τῷ δὲ Γ οὐδενί, ὥστε ἢ τις ἐπιστήμη οὐκ ἔσται ἐπιστήμη. Καὶ εἰ τῷ μὲν Γ παντὶ τὸ Α, ⁴ τῷ δὲ Β μηδενί, ἔστι δὲ τὸ μὲν Β ἐπιστήμη, τὸ δὲ Γ ἰατρική, τὸ δὲ Α ὑπόληψις· οὐδεμίαν γὰρ ἐπιστήμην ὑπόληψιν λαβὼν εἵληφε τινὰ ἐπιστήμην εἶναι ὑπόληψιν. Διαφέρει δὲ τοῦ πάλαι τῷ ἐπὶ τῶν ὅρων ἀντιστρέφεσθαι· πρότερον μὲν γὰρ πρὸς τῷ Β, νῦν δὲ πρὸς τῷ Γ τὸ καταφατικόν. Καὶ ἂν ἡ ⁵ ^τ δὲ μὴ καθόλου ἢ ἑτέρα πρότασις, ὡσαύτως· αἰεὶ γὰρ τὸ μέσον ἐστίν ὃ ἀπὸ θατέρου μὲν ἀποφατικῶς λέγεται, κατὰ θατέρου δὲ καταφατικῶς. Ὡστ' ἐνδέχεται ^ς τὰντικείμενα πε-5 ραίνεσθαι, πλὴν οὐκ αἰεὶ οὐδὲ πάντως, ἀλλ' εἰν οὕτως ἔχη τὰ ὑπὸ τὸ μέσον ὥστ' ^η ^τ ταῦτα εἶναι ^ν ἢ ὅλον πρὸς μέρος. Ἀλλως δ' ἀδύνατον· οὐ γὰρ ἔσονται οὐδαμῶς αἱ προτάσεις οὔτ' ἐναντία οὔτ' ἀντικείμενα.

Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σχήματι καταφατικὸς μὲν συλλογισμὸς ⁶ οὐδέποτ' ἔσται ἐξ ἀντικειμένων προτάσεων διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος, ἀποφατικὸς δ' ἔσται, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων. Ἐστω γὰρ ἐπιστήμη ἐφ' οὗ τὸ Β καὶ Γ, ἰατρικὴ δ' ἐφ' οὗ Α. Εἰ οὖν λάβοι πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην καὶ μηδεμίαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, τὸ Β παντὶ τῷ Α εἵληφε καὶ ^ω τὸ Γ οὐδενί, ὥστ' ἔσται τις ἐπιστήμη οὐκ ἐπιστήμη. Ὁμοίως δὲ καὶ ἂν μὴ ⁷

^ο αὐτὸ] τὸ αὐτὸ Β. ^ρ καὶ om. C. ^η τὸ α] τῷ Α. ^τ alterum δὲ om. C. ^ς τὰ ἀντικείμενα C. ^τ ταῦτα Β. ^ν ἢ τὸ μὲν ὅλον τὸ δὲ μέρος C. ^ω τῷ γ Β.

καθόλου ληφθῇ ἢ [×] Α Β πρότασις· εἰ γὰρ ἐστὶ τις ἰατρικὴ ἐπιστήμη καὶ πάλιν μηδεμία ἰατρικὴ ἐπιστήμη, συμβαίνει ἐπιστήμην τινὰ μὴ εἶναι ἐπιστήμην. Εἰσὶ δὲ καθόλου μὲν τῶν ὄρων λαμβανομένων ἐναντίαι αἱ προτάσεις, εἰ δ' ἐν μέρει ἄτερος, ἀντικείμεναι.

8 Δεῖ δὲ κατανοεῖν ὅτι ἐνδέχεται μὲν οὕτω τὰ ἀντικείμενα λαμβάνειν, ὥσπερ εἵπομεν πᾶσαν ἐπιστήμην σπουδαίαν εἶναι καὶ πάλιν μηδεμίαν. ἢ τινὰ μὴ σπουδαίαν· ὅπερ οὐκ εἴωθε λαθάνειν. Ἔστι δὲ εἰ ἄλλων ἐρωτημάτων συλλογίσασθαι
9 θάτερον, ἢ ὡς ὕεν Τοπικοῖς ἐλέχθη λαβεῖν. Ἐπεὶ δὲ τῶν καταφάσεων αἱ ἀντιθέσεις τρεῖς, ἐξαχῶς συμβαίνει ^z τὰντικείμενα λαμβάνειν, ἢ παντὶ καὶ μηδενί, ἢ παντὶ καὶ μὴ παντί, ἢ τινὶ καὶ μηδενί, καὶ τοῦτο ἀντιστρέψαι ἐπὶ τῶν ὄρων, οἷον τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, ἢ τῷ Γ παντί, τῷ δὲ Β μηδενί, ἢ τῷ μὲν παντί, τῷ δὲ μὴ παντί, καὶ πάλιν ^a τοῦτο ἀντιστρέψαι κατὰ τοὺς ὅρους. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου σχήματος. Ὡστε φανερόν ὅσαχῶς τε καὶ ἐν ποίοις σχήμασιν ἐνδέχεται διὰ τῶν ἀντικειμένων προτάσεων γενέσθαι συλλογισμόν.

10 Φανερόν δὲ καὶ ὅτι ἐκ ψευδῶν μὲν ἔστιν ἀληθὲς συλλογίσασθαι, καθάπερ εἴρηται πρότερον, ἐκ δὲ τῶν ἀντικειμένων οὐκ ἔστιν· αἰεὶ γὰρ ^b ἐναντίος ὁ συλλογισμὸς γίνεται τῷ πράγματι, οἷον εἰ ἔστιν ἀγαθόν, μὴ εἶναι ἀγαθόν, ἢ εἰ ζῶν, μὴ ζῶν, διὰ τὸ ἐξ ἀντιφάσεως εἶναι τὸν συλλογισμόν καὶ τοὺς ὑποκειμένους ὅρους ἢ τοὺς αὐτοὺς εἶναι ἢ τὸν μὲν ὅλον
11 τὸν δὲ μέρος. Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν τοῖς παραλογισμοῖς οὐδὲν κωλύει γίνεσθαι τῆς ὑποθέσεως ἀντίφασιν, οἷον εἰ ἔστι περιττόν, μὴ εἶναι περιττόν. Ἐκ γὰρ τῶν ἀντικειμένων προτάσεων ἐναντίος ἦν ὁ συλλογισμὸς· εἰ οὖν λάβῃ τοιαύτας, ἔσται τῆς ὑποθέσεως ἀντίφασις. Δεῖ δὲ κατανοεῖν ὅτι οὕτω μὲν οὐκ ἔστιν ἐναντία ^c συμπεράνασθαι ἐξ ἐνὸς συλλογισμοῦ, ὥστ' εἶναι τὸ συμπεράσμα τὸ μὴ ὂν ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον,

[×] β α C. ^y ἐν τοῖς τοπικοῖς B.C. ^z τὰ ἀντικείμενα C. ^a τοῦτον B.
^b ὁ ἐναντίος C. ^c συμπεραίνεσθαι C.

εἰν μὴ εὐθὺς ἡ πρότασις τοιαύτη ληφθῇ, οἷον πᾶν ζῶον λευκὸν εἶναι καὶ μὴ λευκόν, τὸν δ' ἄνθρωπον ζῶον. Ἀλλ' ^d ἢ ¹² προσλαβεῖν δεῖ τὴν ἀντίφασιν, οἷον ὅτι πᾶσα ἐπιστήμη ὑπόληψις ^e καὶ οὐχ ὑπόληψις, εἴτα λαβεῖν ὅτι ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη μὲν ἐστίν, οὐδεμία δ' ὑπόληψις, ὥσπερ οἱ ἔλεγχοι γίνονται, ἢ ἐκ δύο συλλογισμῶν. Ὡστε δ' εἶναι ἐναντία ^f κατ' ἀλήθειαν τὰ εἰλημμένα, οὐκ ἔστιν ἄλλον τρόπον ἢ τοῦτον, καθάπερ εἴρηται πρότερον.

Τὸ δ' ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν ἔστι μὲν, ὡς ἐν 16 γένοι λαβεῖν, ἐν τῷ μὴ ἀποδεικνύειν τὸ προκείμενον, τοῦτο δ' ἐπισυμβαίνει πολλαχῶς· καὶ γὰρ εἰ ὅλως μὴ συλλογίζεται, καὶ εἰ δι' ἀγνωστοτέρων ἢ ὁμοίως ἀγνώστων, καὶ εἰ διὰ τῶν ὑστέρων τὸ πρότερον· ἢ γὰρ ἀπόδειξις ἐκ πιστοτέρων ^ε τε καὶ προτέρων ἐστίν. Τούτων μὲν οὖν οὐδέν ἐστι τὸ αἰτεῖσθαι τὸ ἐξ ἀρχῆς· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὲν δι' αὐτῶν πέφυκε γνωρίζεσθαι τὰ δὲ δι' ἄλλων (αἱ μὲν γὰρ ἀρχαὶ δι' αὐτῶν, τὰ δ' ὑπὸ τὰς ἀρχὰς δι' ἄλλων), ὅταν ^h τὸ μὴ δι' αὐτοῦ γνωστὸν δι' αὐτοῦ τις ἐπιχειρῇ δεικνύειν, τότε αἰτεῖται τὸ ἐξ ἀρχῆς. Τοῦτο δ' ² ἔστι μὲν οὕτω ποιεῖν ὥστ' εὐθὺς ἀξιῶσαι τὸ προκείμενον, ἐνδέχεται δὲ καὶ μεταβάνας ἐπ' ἄλλα ἅττα τῶν πεφυκότων δι' ⁱ ἐκείνου δεικνυσθαι διὰ τούτων ἀποδεικνύειν τὸ ἐξ ἀρχῆς, οἷον εἰ τὸ Α ^k δεικνύοιτο διὰ τοῦ Β, τὸ δὲ Β διὰ τοῦ Γ, τὸ δὲ Γ πεφυκὸς εἶη δεικνυσθαι διὰ τοῦ Α· συμβαίνει γὰρ αὐτὸ δι' αὐτοῦ τὸ Α δεικνύειν τοὺς οὕτω συλλογιζομένους. Ὅπερ ποιῶσιν οἱ τὰς παραλλήλους οἰόμενοι γράφειν· λανθάνουσι γὰρ αὐτοὶ ἑαυτοὺς τοιαῦτα λαμβάνοντες, ἃ οὐχ οἷόν τε ἀποδείξαι μὴ οὐσῶν τῶν παραλλήλων. Ὡστε συμβαίνει τοῖς οὕτω συλλογιζομένοις ἕκαστον εἶναι λέγειν, εἰ ἔστιν ἕκαστον· οὕτω δ' ἅπαν ἔσται δι' αὐτοῦ γνωστόν· ὅπερ ἀδύνατον.

Εἰ οὖν τις ἀδήλου ὄντος ὅτι τὸ Α ὑπάρχει τῷ Γ, ὁμοίως ³

^d ἢ om. C. ^e καὶ οὐχ ὑπόληψις om. B. ^f τὰ εἰλημμένα κατ' ἀλήθειαν C. ^ε τε om. A. ^h μὴ τὸ A.B.C. ⁱ ἐκείνων A.B.
^k δεικνύει τὸ C.

ἔτι καὶ ὅτι τῷ Β, αἰτοῖτο τῷ Β ὑπάρχειν τὸ Α, οὕτω δῆλον εἰ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται. ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀποδείκνυσιν, δῆλον· οὐ γὰρ ἀρχὴ ἀποδείξεως τὸ ὁμοίως ἄδηλον. Εἰ μέντοι τὸ Β πρὸς τὸ Γ οὕτως ἔχει ὥστε ταῦτόν εἶναι, ¹ἢ δῆλον ὅτι ἀντιστρέφουσιν, ἢ ὑπάρχει θάτερον θατέρω, τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται. Καὶ γὰρ ἂν, ὅτι τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει, δι' ἐκείνων δεικνύοι, εἰ ⁴ἀντιστρέφοι. Νῦν δὲ τοῦτο κωλύει, ἀλλ' οὐχ ὁ τρόπος. Εἰ δὲ τοῦτο ^mποιοῖ, τὸ εἰρημένον ἂν ⁿποιοῖ καὶ ἀντιστρέφοι ὡς διὰ τριῶν. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ τὸ Β τῷ Γ λαμβάνοι ὑπάρχειν, ὁμοίως ^oἄδηλον ὂν καὶ εἰ τὸ Α, οὕτω τὸ ἐξ ἀρχῆς ^pαἰτεῖται, ἀλλ' οὐκ ἀποδείκνυσιν. Ἐὰν δὲ ταῦτόν ἢ τὸ Α καὶ Β ἢ ^qτῷ ἀντιστρέφειν ἢ τῷ ἔπесθαι τῷ Β τὸ Α, τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖται διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· τὸ γὰρ ἐξ ἀρχῆς τί δύναται, εἴρηται ἡμῖν, ὅτι τὸ δι' αὐτοῦ δεικνύναι τὸ μὴ δι' αὐτοῦ δῆλον.

⁵ Εἰ οὖν ἐστὶ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι τὸ δι' αὐτοῦ δεικνύναι τὸ μὴ δι' αὐτοῦ δῆλον, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ μὴ δεικνύναι, ὅταν ὁμοίως ἀδῆλων ὄντων ^rτοῦ δεικνυμένου καὶ δι' οὗ ^sδείκνυται ἢ τῷ ταῦτὰ τῷ ^tαὐτῷ ἢ ^vτῷ ταῦτόν τοῖς αὐτοῖς ὑπάρχειν, ἐν μὲν τῷ μέσῳ σχήματι ^wκαὶ τρίτῳ ἀμφοτέρως ἂν ἐνδέχοντο τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, ἐν δὲ κατηγορικῷ συλλογισμῷ ^xτε ⁶τῷ τρίτῳ καὶ τῷ πρώτῳ. Ὅταν δ' ἀποφατικῶς, ὅταν τὰ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ^yκαὶ οὐχ ὁμοίως ἀμφοτέραι αἰ προτάσεις, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῷ μέσῳ διὰ τὸ μὴ ἀντιστρέφειν τοὺς ὅρους κατὰ τοὺς ἀποφατικούς συλλογισμούς. Ἔστι δὲ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι ἐν μὲν ταῖς ἀποδείξεσι τὰ κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχοντα, ἐν δὲ τοῖς διαλεκτικοῖς τὰ κατὰ δοξάν.

¹⁷ Τὸ δὲ μὴ παρὰ τοῦτο συμβαίνειν τὸ ψεῦδος, ὃ πολλάκις ἐν τοῖς λόγοις εἰώθαμεν λέγειν, πρῶτον μὲν ἐστὶν ἐν τοῖς εἰς τὸ ἀδύνατον συλλογισμοῖς, ὅταν πρὸς ἀντίφασιν ἢ τούτου ὃ

¹ ἢ] εἰ corr. A.C. ^m ποιεῖ C. ⁿ ποιῇ καὶ ἀντιστρέφῃ C. ^o δῆλον B.
^p αἰτεῖται om. B. ^q τῷ ἀντ.] τὸ ἀντ. C. ^r τοῦ τε δεικνυμένου C.
^s δείκνυσιν B.C. ^t αὐτῷ λαμβάνειν ἢ A.C. ^v τῷ om. C. ^w καὶ
τῷ τρίτῳ C. ^x τε om. B. ^y καὶ om. C.

ἐδείκνυτο τῇ εἰς τὸ ἀδύνατον. Οὐτε ^z γὰρ μὴ ^a ἀντιφήσας ἐρεῖ τὸ οὐ παρὰ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι ψευδὸς τι ἐτέθη τῶν προτέρων, οὐτ' ἐν τῇ δεικνυούσῃ· οὐ γὰρ τίθησι ^b τὴν ἀντίφασιν. "Ἐτι δ' ὅταν ἀναιρεθῇ τι δεικτικῶς διὰ τῶν Α Β Γ, οὐκ ἔστιν ² εἰπεῖν ὡς οὐ παρὰ τὸ κείμενον γεγένηται ὁ συλλογισμός. Τὸ γὰρ μὴ παρὰ τοῦτο γίνεσθαι τότε λέγομεν, ὅταν ἀναιρεθέντος τούτου μηδὲν ἦττον περαίνεται ὁ συλλογισμός, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς δεικτικοῖς· ἀναιρεθείσης γὰρ τῆς θέσεως οὐδ' ὁ πρὸς ταύτην ἔσται συλλογισμός. Φανερόν οὖν ὅτι ἐν τοῖς εἰς τὸ ἀδύνατον λέγεται τὸ μὴ παρὰ τοῦτο, καὶ ὅταν οὕτως ἔχῃ πρὸς τὸ ἀδύνατον ἢ ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσις, ὥστε καὶ οὔσης καὶ μὴ οὔσης ταύτης οὐδὲν ἦττον συμβαίνει τὸ ἀδύνατον.

Ἄλλο μὲν οὖν φανερώτατος τρόπος ἐστὶ τοῦ μὴ παρὰ τὴν ³ θέσιν εἶναι τὸ ψευδὸς, ὅταν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ἀτύναπτος ἢ ἀπὸ τῶν μέσων πρὸς τὸ ἀδύνατον ὁ συλλογισμός, ὅπερ εἴρηται καὶ ^c ἐν Τοπικοῖς. Τὸ γὰρ ^d τὸ ἀναίτιον ὡς αἴτιον τιθέναι τοῦτό ἐστιν, οἷον εἰ βουλόμενος δεῖξαι ὅτι ἀσύμμετρος ἢ διάμετρος, ἐπιχειροῖ τὸν Ζήνωνος λόγον ^e δεικνύναι, ὡς οὐκ ἔστι κινεῖσθαι, καὶ εἰς τοῦτο ἀπάγοι τὸ ἀδύνατον· οὐδαμῶς γὰρ οὐδαμῇ συνεχές ἐστι τὸ ψευδὸς τῇ φάσει τῇ ἐξ ἀρχῆς. "Ἄλλος δὲ τρόπος, εἰ συνεχές μὲν εἴη τὸ ἀδύνατον τῇ ὑποθέσει, μὴ μέντοι δι' ἐκείνην συμβαίνει. Τοῦτο γὰρ ⁴ ἐγχωρεῖ γινέσθαι καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ ἐπὶ τὸ κάτω λαμβάνοντι τὸ συνεχές, οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β κεῖται ὑπάρχον, τὸ δὲ Β τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τῷ Δ, τοῦτο δ' εἴη ψευδὸς, τὸ τὸ Β τῷ Δ ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ ἀφαιρεθέντος τοῦ Α μηδὲν ἦττον ὑπάρχοι τὸ Β τῷ Γ καὶ τὸ Γ τῷ Δ, οὐκ ἂν εἴη τὸ ψευδὸς διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. "Ἡ πάλιν εἴ τις ἐπὶ τὸ ἄνω λαμβάνοι τὸ συνεχές, οἷον εἰ τὸ μὲν Α τῷ Β, τῷ δὲ Α τὸ Ε καὶ τῷ Ε τὸ Ζ, ψευδὸς δ' εἴη τὸ ὑπάρχειν τῷ Α τὸ Ζ· καὶ γὰρ οὕτως

^z γὰρ ὁ μὴ Α. ^a ἀντιφήσας corr. Β. ^b τὴν ἀντίφασιν] ὁ ἀντιφῆσων Α, ὁ ἀντίφησιν Β. et corr. Α. ^c ἐν τοῖς τοπικοῖς Β. ^d τὸ alterum om. Β. ^e δεικνύναι om. Β. C.

οὐδὲν ἂν ἦττον εἴη τὸ ἀδύνατον ἀναιρεθείσης τῆς ἐξ ἀρχῆς ἑποθέσεως. Ἀλλὰ δεῖ πρὸς τοὺς ἐξ ἀρχῆς ὅρους συνάπτειν τὸ ἀδύνατον· οὕτω γὰρ ἔσται διὰ τὴν ὑπόθεσιν, οἷον ἐπὶ μὲν ^f τὸ κάτω λαμβάνονται τὸ συνεχές πρὸς τὸν κατηγορούμενον τῶν ὅρων· εἰ γὰρ ἀδύνατον τὸ Α τῷ Δ ὑπάρχειν, ἀφαιρεθέντος τοῦ Α οὐκέτι ἔσται τὸ ψεῦδος. Ἐπὶ δὲ τὸ ἄνω, καθ' οὗ κατηγορεῖται· εἰ γὰρ τῷ Β μὴ ἐγχωρεῖ τὸ Ζ ὑπάρχειν, ἀφαιρεθέντος τοῦ Β οὐκέτι ἔσται τὸ ἀδύνατον. Ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῶν τῶν συλλογισμῶν ὄντων.

6 Φανερόν οὖν ὅτι τοῦ ἀδυνάτου μὴ πρὸς τοὺς ἐξ ἀρχῆς ὅρους οἷτος οὐ παρὰ τὴν θέσιν ^h συμβαίνει τὸ ψεῦδος. Ἡ οὐδ' οὕτως αἰεὶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἔσται τὸ ψεῦδος. Καὶ γὰρ εἰ μὴ τῷ Β ἀλλὰ τῷ Κ ἐτέθη τὸ Α ὑπάρχειν, τὸ δὲ Κ τῷ Γ καὶ ⁱ τοῦτο τῷ Δ, καὶ οὕτω μένει τὸ ἀδύνατον· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω λαμβάνονται τοὺς ὅρους, ὥστ' ἐπεὶ καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος ^k τούτου ^l συμβαίνει τὸ ἀδύνατον, οὐκ ἂν εἴη ⁱ παρὰ τὴν θέσιν. Ἡ τὸ μὴ ὄντος τούτου μηδὲν ἦττον γίνεσθαι τὸ ψεῦδος οὐχ οὕτω ληπτέον ὥστ' ἄλλου τιθεμένου συμβαίνει τὸ ἀδύνατον, ἀλλ' ὅταν ἀφαιρεθέντος τούτου διὰ τῶν λοιπῶν προτάσεων ταὐτὸ περαίνηται ἀδύνατον, ἐπεὶ ταὐτό γε ψεῦδος συμβαίνει διὰ πλειόνων ὑποθέσεων οὐδὲν ἴσως ἄτοπον, οἷον τὰς ^m παραλλήλους συμπίπτειν καὶ εἰ μείζων ἐστὶν ἢ ἐντὸς τῆς ἐκτὸς καὶ εἰ τὸ τρίγωνον ⁿ ἔχει πλείους ὀρθὰς δυεῖν.

18 Ὁ δὲ ψευδὴς λόγος γίνεται παρὰ τὸ ^o πρῶτον ψεῦδος. Ἡ γὰρ ἐκ τῶν δύο προτάσεων ἢ ἐκ πλειόνων πᾶς ^p ἐστὶ συλλογισμός. Εἰ μὲν οὖν ἐκ τῶν δύο, τούτων ἀνάγκη τὴν ἐτίραν ἢ καὶ ἀμφοτέρας εἶναι ψευδεῖς· ἐξ ἀληθῶν γὰρ οὐκ ἦν ψευδὴς συλλογισμός. Εἰ δ' ἐκ πλειόνων, οἷον τὸ μὲν Γ διὰ τῶν Α Β, ταῦτα ^q δὲ διὰ τῶν Δ Ε Ζ Η, τούτων τι ἔσται τῶν ἐπάνω ψεῦδος, καὶ παρὰ τοῦτο ὁ λόγος· τὸ γὰρ Α καὶ

^f τῷ κάτω Β. ^g ὅρους om. pr. C. ^h λαμβάνει Α. ⁱ τούτωι Β.

^k τοῦτο pr. C. ^l συμβαίνει Β. ^m παραλλήλους corr. (in ous) Α.

ⁿ ἔχει Α. Β. ^o πρῶτον om. Β. ^p ἔσται C. ^q δὲ om. Β. C.

Β δι' ἐκείνων ἔπεραίνονται. Ὡστε παρ' ἐκείνων τι συμβαίνει τὸ συμπέρασμα καὶ τὸ ψεῦδος.

Πρὸς δὲ τὸ μὴ κατασυλλογίζεσθαι παρατηρητέον, ὅταν 19 ἄνευ τῶν συμπερασμάτων ἐρωτᾷ τὸν λόγον, ὅπως μὴ δοθῇ εἰς ταῦτόν ἐν ταῖς προτάσεσιν, ἐπειδήπερ ἴσμεν ὅτι ἄνευ μέσου συλλογισμὸς οὐ γίνεται, μέσον δ' ἐστὶ τὸ πλεονάκεις λεγόμενον. Ὡς δὲ δεῖ πρὸς ἕκαστον συμπέρασμα τηρεῖν τὸ μέσον, φανερόν ἐκ τοῦ εἰδέναι ποῖον ἐν ἐκάστῳ σχήματι δέικνται. Τοῦτο δ' ἡμᾶς οὐ λήσεται διὰ τὸ εἰδέναι πῶς ὑπέχομεν τὸν λόγον.

Χρὴ δ' ὅπερ φυλάττεσθαι παραγγέλλομεν ἀποκρινομέ- 2
ιους, αὐτοὺς ἐπιχειροῦντας πειράσθαι λανθάνειν. Τοῦτο δ' ἔσται πρῶτον, εἰὰ τὰ συμπεράσματα μὴ ^s προσσυλλογίζωνται ἀλλ' εἰλημμένων τῶν ἀναγκαίων ἀδῆλα ἢ, ἔτι δὲ ἂν μὴ τὰ σύνεγγυς ἐρωτᾷ, ἀλλ' ὅτι μάλιστα ^t τὰ μέσα. Οἶον ἔστω δεόν συμπεραίνεσθαι τὸ Α κατὰ τοῦ Ζ· μέσα Β Γ Δ Ε. Δεῖ οὖν ἐρωτᾶν εἰ τὸ Α τῷ Β, καὶ πάλιν μὴ εἰ τὸ Β τῷ Γ, ἀλλ' εἰ τὸ Δ τῷ Ε, κἄπειτα εἰ τὸ Β τῷ Γ, καὶ οὕτω τὰ λοιπὰ. Κἂν εἰ ἐνὸς μέσου γίνηται ὁ συλλογισμὸς, ἀπὸ τοῦ μέσου ἄρχεσθαι μάλιστα γὰρ ἂν οὕτω λανθάνοι τὸν ἀποκρινόμενον.

Ἐπεὶ δ' ἔχομεν πότε καὶ πῶς ἐχόντων τῶν ὅρων γίνεται 20 συλλογισμὸς, φανερόν καὶ πότ' ἔσται καὶ πότ' οὐκ ἔσται ἔλεγχος. Πάντων μὲν γὰρ συγχωρουμένων, ἢ ἐναλλάξ τιθεμένων τῶν ἀποκρίσεων, οἶον τῆς μὲν ἀποφατικῆς τῆς δὲ ^v καταφατικῆς, ἐγχωρεῖ γίνεσθαι ἔλεγχον. Ἦν γὰρ συλλογισμὸς καὶ οὕτω καὶ ἐκείνως ἐχόντων τῶν ὅρων, ὥστ' εἰ τὸ κείμενον ἢ ἐναντίον τῷ συμπεράσματι, ἀνάγκη γίνεσθαι ἔλεγχον· ὁ γὰρ ἔλεγχος ἀντιφάσεως συλλογισμὸς. Εἰ δὲ μη- 2
δὲν συγχωροῖτο, ἀδύνατον γίνεσθαι ἔλεγχον· οὐ γὰρ ἦν συλλογισμὸς πάντων τῶν ὅρων στερητικῶν ὄντων, ὥστ' οὐδ'

^r περαίνεται C. ^s προσσυλλογίζονται B. ^t τὰ μέσα] ἄμεσα corr. C.
^v κατηγορικῆς B.C.

ἐλεγχος· εἰ μὲν γὰρ ἔλεγχος, ἀνάγκη συλλογισμὸν εἶναι, συλλογισμοῦ δ' ὄντος οὐκ ἀνάγκη ἔλεγχον. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ μηδὲν τεθείη κατὰ τὴν ἀπόκρισιν ἐν ὅλῳ· ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται διορισμὸς ἐλέγχου καὶ συλλογισμοῦ.

- 21 Συμβαίνει δ' ἐνίοτε, καθάπερ ἐν τῇ θέσει τῶν ὅρων ἀπα-
τώμεθα, καὶ κατὰ τὴν ὑπόληψιν γίνεσθαι τὴν ἀπάτην, οἷον
εἰ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ πλείοσι ^w πρώτως ὑπάρχειν, καὶ τὸ μὲν
λεληθέναι τινὰ καὶ οἶεσθαι μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ εἰδέναι.
Ἐστω ^x γὰρ τὸ Α τῷ Β καὶ τῷ Γ καθ' αὐτὰ ὑπάρχον, καὶ
ταῦτα παντὶ τῷ Δ ὡσαύτως. Εἰ δὲ τῷ μὲν Β τὸ Α παντὶ
οἶεται ὑπάρχειν, καὶ τοῦτο τῷ ^y Δ, ^z τῷ δὲ Γ τὸ Α μηδενί,
καὶ τοῦτο τῷ Δ παντί, τοῦ αὐτοῦ ^a κατὰ ταῦτόν ἔξει ἐπι-
στήμην καὶ ἄγνοιαν. Πάλιν εἴ τις ἀπατηθείη περὶ τὰ ἐκ
τῆς αὐτῆς συστοιχίας, οἷον εἰ τὸ Α ὑπάρχει τῷ Β, τοῦτο δὲ
τῷ Γ καὶ τὸ Γ τῷ Δ, ὑπολαμβάνοι δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Β
ὑπάρχειν καὶ πάλιν μηδενὶ τῷ Γ· ἅμα γὰρ εἴσεται τε καὶ
οὐχ ὑπολήψεται ὑπάρχειν. Ἄρ' οὖν οὐδὲν ἄλλο ἀξιοὶ ἐκ
τούτων ἢ ὃ ἐπίσταται, τοῦτο μὴ ὑπολαμβάνειν· ἐπίσταται
γὰρ πως ὅτι τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει διὰ τοῦ Β, ὡς τῇ καθόλου
τὸ κατὰ μέρος, ὥστε ὃ πως ἐπίσταται, τοῦτο ὅλως ἀξιοὶ μὴ
³ ὑπολαμβάνειν· ὅπερ ἀδύνατον. Ἐπὶ δὲ τοῦ πρότερον λε-
χθέντος, εἰ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας τὸ μέσον, καθ' ἐκάτε-
ρον μὲν τῶν μέσων ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις οὐκ ἐγχωρεῖ
ὑπολαμβάνειν, οἷον τὸ Α τῷ μὲν Β παντί, τῷ δὲ Γ μηδενί,
ταῦτα δ' ἀμφότερα παντὶ τῷ Δ. Συμβαίνει γὰρ ἢ ἀπλῶς ἢ
⁴ ἐπὶ τι ἐναντίαν λαμβάνεσθαι τὴν πρώτην πρότασιν. Εἰ γὰρ
ῶ τὸ Β ὑπάρχει, παντὶ τὸ Α ὑπολαμβάνει ὑπάρχειν, τὸ δὲ
Β τῷ Δ οἶδε, καὶ ὅτι τῷ Δ τὸ Α οἶδεν. Ὡστ' εἰ πάλιν, ῶ
τὸ ^b Γ, μηδενὶ οἶεται τὸ Α ὑπάρχειν, ῶ τὸ Β τινὶ ὑπάρχει,
τούτῳ οὐκ οἶεται τὸ Α ὑπάρχειν. Τὸ δὲ παντὶ οἰόμενον ῶ
τὸ Β, πάλιν τινὶ μὴ οἶεσθαι ῶ τὸ Β, ἢ ἀπλῶς ἢ ἐπὶ τι ἐναν-

^w πρώτοις Α.Β.С. ^x γὰρ om. Α.С. ^y Δ] δ παντὶ С. ^z τῷ—
παντὶ om. С. ^a κατ' αὐτόν В. ^b γ παντὶ μηδενὶ С.

τίον ἐστίν. Οὕτω μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται ὑπολαβεῖν, καθ' ἐκάτερον δὲ τὴν μίαν ἢ ^cκατὰ θάτερον ἀμφοτέρας οὐδὲν κωλύει, οἷον τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τῷ Δ, καὶ πάλιν τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ. Ὅμοία γὰρ ἡ τοιαύτη ἀπάτη καὶ ὡς 5 ἀπατώμεθα περὶ ^dτὰ ἐν μέρει, οἷον εἰ ^eτῷ Β παντὶ τὸ Α ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τῷ Γ παντί, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει. Εἰ οὖν τις οἶδεν ὅτι τὸ Α, ^fὃ τὸ Β, ὑπάρχει παντί, οἶδε καὶ ὅτι τῷ Γ. Ἄλλ' οὐδὲν κωλύει ἀγνοεῖν τὸ Γ ὅτι ἔστιν, οἷον εἰ τὸ μὲν Α δύο ὀρθαί, τὸ δ' ἐφ' ^gὃ Β τρίγωνον, τὸ δ' ἐφ' ^hὃ Γ αἰσθητὸν τρίγωνον. Ὑπολάβοι γὰρ ἂν τις μὴ εἶναι 6 τὸ Γ, εἰδὼς ὅτι πᾶν τρίγωνον ἔχει δύο ὀρθάς, ὥσθ' ἅμα ἔσσεται καὶ ἀγνοήσει ταυτόν. Τὸ γὰρ εἶδέναι πᾶν τρίγωνον ὅτι δύο ὀρθαῖς οὐχ ἀπλοῦν ἐστίν, ἀλλὰ τὸ μὲν ^hτῷ τὴν καθόλου ἔχειν ἐπιστήμην, τὸ δὲ τὴν καθ' ἕκαστον. Οὕτω μὲν οὖν ὡς τῇ καθόλου οἶδε τὸ Γ ὅτι δύο ὀρθαί, ὡς δὲ τῇ καθ' ἕκαστον οὐκ οἶδεν, ὥστ' οὐχ ἔξει τὰς ἐναντίας. Ὅμοίως δὲ 7 καὶ ὁ ἐν τῷ Μένωνι λόγος, ὅτι ἡ μάθησις ἀνάμνησις. Οὐδαμοῦ γὰρ συμβαίνει προεπίστασθαι τὸ καθ' ἕκαστον, ἀλλ' ἅμα τῇ ἐπαγωγῇ λαμβάνειν τὴν τῶν κατὰ μέρος ἐπιστήμην ὥσπερ ἀναγνωρίζοντας. Ἐνια γὰρ εὐθὺς ἴσμεν, ⁱοἷον ὅτι δύο ὀρθαῖς, ἐὰν ^kεἰδῶμεν ὅτι τρίγωνον. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Τῇ μὲν οὖν καθόλου θεωροῦμεν τὰ ἐν μέρει, τῇ δ' οἰκεία 8 οὐκ ἴσμεν, ὥστ' ἐνδέχεται καὶ ἀπατάσθαι περὶ αὐτά, πλὴν οὐκ ἐναντίως, ἀλλ' ἔχειν ^lμὲν τὴν καθόλου, ἀπατάσθαι δὲ τῇ κατὰ μέρος. Ὅμοίως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν προειρημένων· οὐ γὰρ ἐναντία ἢ κατὰ τὸ μέσον ἀπάτη τῇ κατὰ τὸν συλλογισμὸν ἐπιστήμη, οὐδ' ἢ καθ' ^mἐκάτερον τῶν μέσων ὑπόληψις. Οὐδὲν δὲ κωλύει εἰδότα καὶ ὅτι τὸ Α ὅλην τῷ Β ὑπάρχει καὶ πάλιν τοῦτο τῷ Γ, οἰηθῆναι μὴ ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Γ, οἷον ὅτι πᾶσα ἡμίονος ἄτοκος καὶ ⁿαὕτη ἡμίονος οἶσθαι κύειν ταύτην

^c κατὰ θάτερον] καθ' ἐκάτερον Α.Β. ^d τὰ] τὰς Α.Β.С. ^e τῷ] ὡς τὸ Β. ^f τὸ β corr. Α. ^g ὃ] οὗ Α.С. ^h τῷ om. Α.С. ⁱ οἷον om. С. ^k ἴδωμεν С. et corr. Α. ^l μὲν om. Β. ^m ἕτερον Α. ⁿ αὕτη ἢ ἡμίονος Α.

οὐ γὰρ ἐπίσταται ὅτι τὸ Α τῷ Γ, μὴ συνθεωρῶν τὸ καθ'
 9 ἑκάτερον. Ὡστε δῆλον ὅτι καὶ εἰ τὸ μὲν οἶδε τὸ δὲ μὴ
 οἶδεν, ἀπατηθήσεται· ὅπερ ἔχουσιν αἱ ^q καθόλου πρὸς τὰς
 κατὰ μέρος ἐπιστήμας. Οὐδὲν γὰρ τῶν αἰσθητῶν ἔξω τῆς
 αἰσθήσεως γενόμενον ἴσμεν, οὐδ' ἂν ἡσθημένοι τυγχάνωμεν,
 εἰ μὴ ὡς τῷ καθόλου καὶ τῷ ἔχειν τὴν οἰκείαν ἐπιστήμην,
 ἀλλ' οὐχ ^r ὡς τῷ ἐνεργεῖν. Τὸ γὰρ ἐπίστασθαι λέγεται
 τριχῶς, ἢ ὡς τῇ καθόλου ἢ ὡς τῇ οἰκείᾳ ἢ ὡς ^s τῷ ἐνεργεῖν,
 10 ὥστε καὶ τὸ ἡπατῆσθαι τοσανταχῶς. Οὐδὲν οὖν κωλύει καὶ
 εἰδέναι καὶ ἡπατῆσθαι περὶ ταυτό, πλὴν οὐκ ἐναντίως. Ὅπερ
 συμβαίνει καὶ τῷ καθ' ἑκατέραν εἰδότι τὴν πρότασιν καὶ μὴ
 ἐπεσκεμμένῳ πρότερον. Ὑπολαμβάνων γὰρ κύειν τὴν ἡμί-
 ονον οὐκ ἔχει τὴν κατὰ τὸ ἐνεργεῖν ἐπιστήμην, οὐδ' αὖ διὰ
 τὴν ὑπόληψιν ἐναντίαν ἀπάτην τῇ ἐπιστήμῃ· συλλογισμὸς
^t γὰρ ἡ ἐναντία ἀπάτη τῇ καθόλου.

11 Ὁ δ' ὑπολαμβάνων ^v τὸ ἀγαθῷ εἶναι κακῷ εἶναι, τὸ αὐτὸ
 ὑπολήψεται ἀγαθῷ εἶναι καὶ κακῷ. Ἐστω γὰρ ^w τὸ μὲν
 ἀγαθῷ εἶναι ἐφ' οὗ Α, τὸ δὲ κακῷ εἶναι ἐφ' οὗ Β, πάλιν δὲ
 τὸ ἀγαθῷ εἶναι ἐφ' οὗ Γ. Ἐπεὶ οὖν ταύτων ὑπολαμβάνει
 τὸ Β καὶ τὸ Γ, καὶ εἶναι τὸ Γ τὸ Β ὑπολήψεται, καὶ πάλιν
 τὸ Β τὸ Α εἶναι ὡσαύτως, ὥστε καὶ τὸ Γ τὸ Α. Ὡσπερ
 γὰρ εἰ ἦν ἀληθές, καθ' οὗ τὸ Γ, τὸ Β, καὶ καθ' οὗ τὸ Β, τὸ
 Α, καὶ κατὰ τοῦ Γ τὸ Α ἀληθές ἦν, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπο-
 12 λαμβάνειν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ εἶναι· ταυτοῦ γὰρ ὄντος
 τοῦ Γ καὶ Β, καὶ πάλιν τοῦ Β καὶ Α, καὶ τὸ Γ τῷ Α ταυτὸν
 ἦν. Ὡστε καὶ ἐπὶ τοῦ δοξάζειν ὁμοίως. Ἀρ' οὖν τοῦτο μὲν
 ἀναγκαῖον, εἴ τις δώσει τὸ πρῶτον; ἀλλ' ἴσως ἐκείνο ψευδός,
 τὸ ὑπολαβεῖν τινὰ κακῷ εἶναι ^x τὸ ἀγαθῷ εἶναι, εἰ μὴ κατὰ
 συμβεβηκός· πολλαχῶς γὰρ ἐγχωρεῖ τοῦθ' ὑπολαμβάνειν.
 Ἐπισκεπτέον δὲ τοῦτο βέλτιον.

22 Ὅταν δ' ἀντιστρέφῃ τὰ ἄκρα, ἀνάγκη καὶ τὸ μέσον ἀντι-

^p ἑκάτερον λῆμμα. Ὡστε Α. ^q καθόλου προτάσεις πρὸς Α. ^r ὡς
 τὸ Α.Β. ^s τὸ Α. ^t γὰρ ἐστὶν ἡ C. ^v τὸ prius corr. A.C.
^w τὸ corr. A.C. ^x τὸ ἀγ.] καὶ ἀγ. Β.

στρέφειν πρὸς ἄμφω. Εἰ γὰρ τὸ Α κατὰ τοῦ Γ διὰ τοῦ Β ὑπάρχει, εἰ ἀντιστρέφει καὶ ὑπάρχει, ϕ τὸ Α, παντὶ τὸ Γ, καὶ τὸ Β τῷ Α ἀντιστρέφει, καὶ ὑπάρχει, ϕ τὸ Α, παντὶ τὸ Β διὰ μέσον τοῦ Γ, καὶ τὸ Γ τῷ Β ἀντιστρέφει διὰ μέσον τοῦ Α. Καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ὡσαύτως, οἶον εἰ τὸ Β τῷ Γ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β τὸ Α οὐχ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ Α τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει. Εἰ δὴ τὸ Β τῷ Α ἀντιστρέφει, καὶ τὸ ² Γ τῷ Α ἀντιστρέφει. Ἐστω γὰρ τὸ Β μὴ ὑπάρχον τῷ Α· οὐδ' ἄρα τὸ Γ· παντὶ γὰρ τῷ Γ τὸ Β ὑπῆρχεν. Καὶ εἰ ³ τῷ Β τὸ Γ ἀντιστρέφει, καὶ ² τῷ Α ἀντιστρέφει· καθ' οὗ γὰρ ἅπαντος τὸ Β, καὶ τὸ Γ. Καὶ εἰ τὸ Γ πρὸς τὸ Α ἀντιστρέφει, καὶ τὸ Β ἀντιστρέφει πρὸς τὸ Α. Ὡ γὰρ τὸ Β, τὸ Γ· ϕ δὲ τὸ Γ, τὸ Α οὐχ ὑπάρχει. Καὶ μόνον τοῦτο ἀπὸ τοῦ συμπεράσματος ἀρχεται, τὰ δ' ἄλλα οὐχ ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ. Πάλιν εἰ τὸ Α καὶ ³ τὸ Β ἀντιστρέφει, καὶ τὸ Γ καὶ τὸ Δ ὡσαύτως, ἅπαντι δ' ἀνάγκη τὸ Α ἢ τὸ Γ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β καὶ Δ οὕτως ἔξει ὥστε παντὶ θάτερον ὑπάρχειν. Ἐπεὶ γὰρ ϕ τὸ Α, τὸ Β, καὶ ϕ τὸ Γ, τὸ Δ, παντὶ δὲ τὸ Α ἢ τὸ Γ καὶ οὐχ ἅμα, φανερόν ὅτι καὶ τὸ Β ἢ τὸ Δ παντὶ καὶ οὐχ ἅμα. Οἶον εἰ τὸ ^a ἀγέννητον ἀφθαρτον καὶ τὸ ἀφθαρτον ἀγέννητον, ἀνάγκη τὸ γένομενον φθαρτὸν καὶ τὸ φθαρτὸν γεγονέναι· δύο γὰρ συλλογισμοὶ σύγκεινται. Πάλιν εἰ παντὶ μὲν τὸ Α ἢ τὸ Β καὶ ⁴ τὸ Γ ἢ τὸ Δ, ἅμα δὲ μὴ ὑπάρχει, εἰ ἀντιστρέφει τὸ Α καὶ τὸ Γ, καὶ τὸ Β καὶ τὸ Δ ἀντιστρέφει. Εἰ γὰρ τινὶ μὴ ὑπάρχει τὸ Β, ϕ τὸ Δ, δῆλον ὅτι τὸ Α ὑπάρχει. Εἰ δὲ τὸ Α, καὶ τὸ Γ· ἀντιστρέφει γάρ. Ὡστε ἅμα τὸ Γ ^b καὶ Δ. Τοῦτο δ' ἀδύνατον. Ὅταν δὲ τὸ Α ὅλῳ τῷ Β καὶ τῷ Γ ⁵ ὑπάρχῃ καὶ μηδενὸς ἄλλον κατηγορῇται, ὑπάρχῃ δὲ καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, ἀνάγκη τὸ Α καὶ Β ἀντιστρέφειν· ἐπεὶ γὰρ κατὰ μόνων τῶν Β Γ λέγεται τὸ Α, κατηγορεῖται δὲ τὸ Β καὶ αὐτὸ αὐτοῦ καὶ τοῦ Γ, φανερόν ὅτι καθ' ὧν τὸ Α, καὶ

^γ τὸ β τῶι pr. A.B. et corr. C. ^z τὸ pr. A.B. ^a ἀγέννητον C. bis.

^b καὶ τὸ δ C.

- 6 τὸ Β λεχθήσεται πάντων πλὴν αὐτοῦ τοῦ Α. Πάλιν ὅταν τὸ Α καὶ τὸ Β ὅλῃ τῷ Γ ὑπάρχῃ, ἀντιστρέφῃ δὲ τὸ Γ τῷ Β, ἀνάγκη τὸ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν· ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῷ Γ τὸ Α, τὸ δὲ Γ τῷ Β διὰ τὸ ἀντιστρέφειν, καὶ τὸ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρξει. Ὅταν δὲ δυοῖν ὄντοι τὸ Α τοῦ Β αἰρετώτερον ᾖ, ὄντων ἀντικειμένων, καὶ τὸ Δ τοῦ Γ ὡσαύτως, εἰ αἰρετώτερα τὰ Α Γ τῶν Β Δ, τὸ Α τοῦ Δ αἰρετώτερον.
- 7 Ὅμοίως γὰρ διωκτὸν τὸ Α καὶ φευκτὸν τὸ Β· ἀντικείμενα γάρ. Καὶ τὸ Γ τῷ Δ· καὶ γὰρ ταῦτα ἀντίκειται. Εἰ οὖν τὸ Α τῷ Δ ὁμοίως αἰρετόν, καὶ τὸ Β τῷ Γ φευκτόν· ἐκάτερον γὰρ ἐκατέρῳ ὁμοίως, φευκτὸν διωκτῷ. Ὡστε καὶ τὰ ἄμφω τὰ Α Γ τοῖς Β Δ. Ἐπεὶ δὲ μᾶλλον, οὐχ οἷόν τε ὁμοίως· καὶ γὰρ ἂν τὰ ^cΒ Δ ὁμοίως ᾗσαν. Εἰ δὲ τὸ Δ τοῦ Α αἰρετώτερον, καὶ τὸ Β τοῦ Γ ἥττον φευκτόν· τὸ γὰρ
- 8 ἔλαττον τῷ ἐλάττονι ἀντίκειται. Αἰρετώτερον δὲ τὸ μείζον ἀγαθὸν καὶ ἔλαττον κακὸν ἢ τὸ ἔλαττον ἀγαθὸν καὶ μείζον κακόν· καὶ τὸ ἅπαν ἄρα, ^dτὸ Β Δ, αἰρετώτερον τοῦ Α Γ. Νῦν δ' οὐκ ἔστιν. Τὸ Α ἄρα αἰρετώτερον τοῦ Δ, καὶ τὸ Γ ἄρα τοῦ Β ἥττον φευκτόν. Εἰ δὲ ἔλοιτο πᾶς ὁ ἐρῶν κατὰ τὸν ἔρωτα τὸ Α τὸ οὕτως ἔχειν ὥστε χαρίζεσθαι, καὶ τὸ μὴ χαρίζεσθαι τὸ ἐφ' οὗ Γ, ἢ τὸ χαρίζεσθαι τὸ ἐφ' οὗ Δ, καὶ τὸ μὴ τοιοῦτον εἶναι οἷον ^eχαρίζεσθαι τὸ ἐφ' οὗ Β, δῆλον ὅτι τὸ Α τὸ τοιοῦτον εἶναι αἰρετώτερόν ἐστιν ἢ τὸ χαρί-
- 9 ζεσθαι. Τὸ ἄρα φιλεῖσθαι τῆς συνουσίας αἰρετώτερον κατὰ τὸν ἔρωτα. Μᾶλλον ἄρα ὁ ἔρως ἐστὶ τῆς φιλίας ἢ τοῦ συνεῖναι. Εἰ δὲ μάλιστα τούτου, καὶ τέλος τοῦτο. Τὸ ἄρα συνεῖναι ἢ οὐκ ἔστιν ὅλως ἢ τοῦ φιλεῖσθαι ἔνεκεν· καὶ γὰρ αἱ ἄλλαι ἐπιθυμίαι καὶ τέχναι οὕτω ^fγίνονται.
- 23 Πῶς μὲν οὖν ἔχουσιν οἱ ὅροι κατὰ τὰς ἀντιστροφὰς καὶ τὸ αἰρετώτερον ἢ φευκτότερον εἶναι, φανερόν· ὅτι δ' οὐ μόνον οἱ ^gδιαλεκτικοὶ καὶ ἀποδεικτικοὶ συλλογισμοὶ διὰ τῶν προειρημένων γίνονται σχημάτων, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥητορικοὶ καὶ

^c Β Δ] β γ C. ^d τὸ Β Δ om. C. ^e χαρίσασθαι B.C. ^f γίνονται] γίνονται α β γ δ Α, om. B.C. ^g διάλεκτοι pr. Α.

ἀπλῶς ἡτισοῦν πίστις καὶ ^h ἡ καθ' ὅποιαν οὖν μέθοδον, νῦν ἂν εἴη λεκτέον. Ὑπαντα γὰρ ⁱ πιστευόμεν ἢ διὰ συλλογισμοῦ ἢ ἐξ ἐπαγωγῆς.

Ἐπαγωγὴ μὲν οὖν ἐστὶ καὶ ὁ ἐξ ἐπαγωγῆς συλλογισμὸς ² τὸ διὰ τοῦ ἐτέρου θάτερον ἄκρον τῷ μέσῳ συλλογίσασθαι, οἷον εἰ τῶν Α Γ μέσον τὸ Β, διὰ τοῦ Γ δεῖξαι τὸ Α τῷ Β ^k ὑπάρχειν· οὕτω γὰρ ποιούμεθα τὰς ἐπαγωγάς. Οἷον ἔστω τὸ Α μακρόβιον, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Β τὸ χολὴν μὴ ἔχον, ἐφ' ᾧ δὲ Γ τὸ καθ' ἑκάστον μακρόβιον, οἷον ἄνθρωπος καὶ ἵππος καὶ ἡμίονος. Τῷ δὲ Γ ὅλῳ ὑπάρχει τὸ Α· πᾶν γὰρ τὸ ἄχολον μακρόβιον. Ἀλλὰ καὶ τὸ Β, τὸ μὴ ἔχειν χολήν, παντὶ ³ ὑπάρχει τῷ Γ. Εἰ οὖν ἀντιστρέφει τὸ Γ τῷ Β καὶ μὴ ὑπερτείνει τὸ μέσον, ἀνάγκη τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν. Δέδεικται γὰρ πρότερον ὅτι ἂν δύο ἄττα τῷ αὐτῷ ὑπάρχη καὶ πρὸς θάτερον αὐτῶν ἀντιστρέφῃ τὸ ἄκρον, ὅτι τῷ ἀντιστρέφοντι καὶ θάτερον ὑπάρξει τῶν κατηγορουμένων. Δεῖ δὲ νοεῖν τὸ Γ τὸ ἐξ ἀπάντων τῶν καθ' ἑκάστον συγκείμενον· ἡ γὰρ ἐπαγωγὴ διὰ πάντων.

Ἔστι δ' ὁ τοιοῦτος συλλογισμὸς τῆς πρώτης καὶ ἀμέσου ⁴ προτάσεως· ὦν μὲν γὰρ ἔστι μέσον, διὰ τοῦ μέσου ὁ συλλογισμός, ὦν δὲ μὴ ἔστι, δι' ἐπαγωγῆς. Καὶ τρόπον τινὰ ἀντίκειται ἡ ἐπαγωγὴ τῷ συλλογισμῷ· ὁ μὲν γὰρ διὰ τοῦ μέσου τὸ ἄκρον τῷ τρίτῳ δείκνυσιν, ἡ δὲ διὰ τοῦ τρίτου τὸ ἄκρον τῷ μέσῳ. Φύσει μὲν ¹ οὖν πρότερος καὶ γνωριμώτερος ὁ διὰ τοῦ μέσου συλλογισμός, ἡμῖν δ' ἐναργέστερος ὁ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς.

Παράδειγμα δ' ἐστὶν ὅταν τῷ μέσῳ τὸ ἄκρον ὑπάρχον ²⁴ δειχθῇ διὰ τοῦ ὁμοίου τῷ τρίτῳ. ^m Δεῖ δὲ καὶ τὸ μέσον τῷ τρίτῳ καὶ τὸ πρῶτον τῷ ὁμοίῳ γνώριμον εἶναι ὑπάρχον. Οἷον ἔστω τὸ Α κακόν, τὸ δὲ Β πρὸς ὁμόρους ἀναιρεῖσθαι πόλεμον, ἐφ' ᾧ δὲ Γ τὸ Ἀθηναίους πρὸς Θηβαίους, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Δ Θηβαίους πρὸς Φωκεῖς. Ἐὰν οὖν βουλώμεθα δεῖξαι ὅτι

^h ἡ om. B.C.

ⁱ πιστοῦμεν C.

^k ὑπάρχον B, om. C.

¹ οὖν

om. C.

^m δεῖ—τρίτῳ om. C.

τὸ Θηβαίοις πολεμεῖν κακόν ἐστι, ληπτέον ὅτι τὸ πρὸς τοὺς
 ὁμόρους πολεμεῖν κακόν. Τούτου δὲ πίστις ἐκ τῶν ὁμοίων,
 2 οἷον ὅτι Θηβαίοις ὁ πρὸς Φωκεῖς. Ἐπεὶ οὖν τὸ πρὸς τοὺς
 ὁμόρους κακόν, τὸ δὲ πρὸς Θηβαίους πρὸς ὁμόρους ἐστὶ, φα-
 νερόν ὅτι τὸ πρὸς Θηβαίους πολεμεῖν κακόν. Ὅτι μὲν οὖν
 τὸ Β τῷ Γ καὶ τῷ Δ ὑπάρχει, φανερόν (ἄμφω γάρ ἐστι
 πρὸς τοὺς ὁμόρους ἀναιρεῖσθαι πόλεμον), καὶ ὅτι τὸ Α τῷ
 Δ (Θηβαίοις γάρ οὐ συνῆνεγκεν ὁ πρὸς Φωκεῖς πόλεμος)· ὅτι
 3 δὲ ἢ τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, διὰ τοῦ Δ δειχθήσεται. Τὸν αὐτὸν
 δὲ τρόπον καὶ εἰ διὰ πλειόνων τῶν ὁμοίων ἢ πίστις ὁ γίνοιτο
 τοῦ μέσου πρὸς τὸ ἄκρον. Φανερόν οὖν ὅτι τὸ παράδειγμά
 ἐστὶν οὔτε ὡς μέρος πρὸς ὅλον οὔτε ὡς ὅλον πρὸς μέρος, ἀλλ'
 ὡς μέρος πρὸς μέρος, ὅταν ἄμφω μὲν ἡ ὑπὸ ταυτό, γνώρι-
 μον δὲ θάτερον. Καὶ διαφέρει τῆς ἐπαγωγῆς, ὅτι ἡ μὲν ἐξ
 ἀπάντων τῶν ἀτόμων τὸ ἄκρον ἐδείκνυνε ὑπάρχειν τῷ μέσῳ
 καὶ πρὸς τὸ ἄκρον οὐ συνῆπτε τὸν συλλογισμόν, τὸ δὲ καὶ
 συνάπτει καὶ οὐκ ἐξ ἀπάντων δείκνυσιν.

- 25 Ἀπαγωγή δ' ἐστὶν ὅταν τῷ μὲν μέσῳ τὸ πρῶτον ἐῖλον
 ἢ ὑπάρχον, τῷ δ' ἐσχάτῳ τὸ μέσον ἄδηλον μὲν, ὁμοίως δὲ
 πιστὸν ἢ μᾶλλον τοῦ συμπεράσματος, ἔτι ἂν ὀλίγα ἢ τὰ
 μέσα τοῦ ἐσχάτου καὶ τοῦ μέσου· πάντως γὰρ ἐγγύτερον
 εἶναι συμβαίνει τῆς ἐπιστήμης. Οἷον ἔστω τὸ Α τὸ διδακτόν,
 ἐφ' ὃῦ Β ἐπιστήμη, ⁸ τὸ Γ δικαιοσύνη. Ἡ μὲν οὖν ἐπιστήμη
 ὅτι διδακτόν, φανερόν· ἡ δ' ἀρετὴ εἰ ἐπιστήμη, ἄδηλον. Εἰ
 οὖν ὁμοίως ἢ μᾶλλον πιστὸν τὸ Β Γ τοῦ Α Γ, ἀπαγωγή
 ἐστὶν· ἐγγύτερον γὰρ τοῦ ἐπίστασθαι διὰ τὸ ¹προσειλη-
 2 φέται τὴν Α Γ ἐπιστήμην πρότερον οὐκ ἔχοντας. Ἡ πάλιν
 εἰ ὀλίγα τὰ μέσα τῶν Β Γ· καὶ γὰρ οὕτως ἐγγύτερον τοῦ
 εἶναι. Οἷον εἰ τὸ Δ εἴη τετραγωνίζεσθαι, τὸ ⁵δ' ἐφ' ᾧ Ε
 αὐθιγράμμοι, τὸ δ' ⁶ἐφ' ᾧ Ζ κύκλος· εἰ τοῦ Ε Ζ ἐν μόνον
 εἴη μέσον, τὸ μετὰ μηίσκων ἴσον γίνεσθαι εὐθυγράμμω τὸν

¹¹ τῷ β τὸ α C. ¹² γένοιτο C. ¹³ οὖν om. C. ¹⁴ εἴη ὑπὸ τὸ
 αὐτὸ C. ¹⁵ οὐδὲ β B. ¹⁶ τὸ δὲ γ C. ¹⁷ προειληφέναι C. ¹⁸ δ' prius
 om. C. ¹⁹ ἐφ' ᾧ om. B.

κίκλον, ἐγγύς ἂν εἴη τοῦ εἰδέναι. Ὅταν δὲ μήτε πιστότερον
^x ἢ τὸ Β Γ τοῦ Α Γ μήτ' ὀλίγα τὰ μέσα, οὐ λέγω ἀπαγω-
 γήν. Οὐδ' ὅταν ἄμεσον ^y ἢ τὸ Β Γ· ἐπιστήμη γὰρ τὸ τοι-
 οῦτον.

Ἐνστασις δ' ἐστὶ πρότασις προτάσει ἐναντία. Διαφέρει 26
 δὲ τῆς προτάσεως, ὅτι τὴν μὲν ἔνστασιν ἐνδέχεται εἶναι ἐπὶ
 μέρους, τὴν δὲ πρότασιν ἢ ὅλως οὐκ ἐνδέχεται ἢ οὐκ ἐν τοῖς
 καθόλου συλλογισμοῖς. Φέρεται δὲ ἡ ἔνστασις ^z διχῶς καὶ
 διὰ δύο σχημάτων. διχῶς μὲν ὅτι ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει πᾶσα
 ἔνστασις, ^a ἐκ δύο δὲ σχημάτων ὅτι ἀντικείμενα φέρονται τῇ
 προτάσει, τὰ δ' ἀντικείμενα ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τῷ τρίτῳ σχή-
 ματι περαίνονται μόνοις. Ὅταν γὰρ ἀξιώσῃ παντὶ ὑπάρ-
 χειν, ἐνιστάμεθα ^b ὅτι οὐδενὶ ἢ ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχει· τούτων
 δὲ τὸ μὲν μηδενὶ ἐκ τοῦ πρώτου σχήματος, τὸ δὲ τινὶ μὴ ἐκ
 τοῦ ἐσχάτου. Οἶον ἔστω τὸ Α μίαν εἶναι ἐπιστήμην, ἐφ' ²
^c ᾧ ^d τὸ Β ἐναντία. Προτείναντος δὲ μίαν εἶναι ^e τῶν ἐναν-
 τίων ἐπιστήμην, ἢ ὅτι ὅλως οὐχ ἡ αὐτὴ τῶν ἀντικειμένων ἐνί-
 σταται, τὰ δ' ἐναντία ἀντικείμενα, ὥστε γίνεται τὸ πρῶτον
 σχῆμα, ἢ ὅτι τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου οὐ μίαν· τοῦτο δὲ
 τὸ τρίτον· κατὰ γὰρ τοῦ Γ, τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου, τὸ
 μὲν ἐναντία εἶναι ἀληθές, τὸ δὲ μίαν αὐτῶν ἐπιστήμην εἶναι
 ψεῦδος. Πάλιν ἐπὶ τῆς στερητικῆς προτάσεως ὡσαύτως. ³
^f Ἀξιούντος ^g γὰρ μὴ εἶναι μίαν τῶν ἐναντίων, ἢ ὅτι πάντων
 τῶν ἀντικειμένων ἢ ὅτι τινῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ^h λέγομεν, οἶον
 ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους· τὸ μὲν οὖν πάντων ἐκ τοῦ πρώτου, τὸ
 δὲ τινῶν ἐκ τοῦ τρίτου σχήματος. Ἀπλῶς γὰρ ἐν ⁱ πᾶσι
 καθόλου μὲν ^k ἐνιστάμενον ἀνάγκη πρὸς τὸ καθόλου ¹ τῶν
 προτεινομένων τὴν ἀντίφασιν εἰπεῖν, οἶον εἰ μὴ τὴν αὐτὴν
 ἀξιοῖ τῶν ἐναντίων πάντων, εἰπόντα τῶν ἀντικειμένων μίαν.
 Οὕτω δ' ἀνάγκη τὸ πρῶτον εἶναι σχῆμα· μέσον γὰρ γίνεται 4

^x ἢ] εἴη C.

^y ἢ om. C.

^z διχῶς τε καὶ C.

^a ἐκ] διὰ C.

^b ὅτι—ὑπάρχει] ἢ ὅτι τινὶ ἢ ὅτι οὐδενὶ μὴ ὑπάρχει C.

^c ὧν B, οὗ C.

^d τὸ om. C.

^e τῶν ἐναντίων μίαν εἶναι C.

^f ἀξιούντα Α, ἀξιούντες B.

^g γὰρ τοῦ μὴ C.

^h λέγομεν B.

ⁱ πᾶσι C.

^k ἐνισταμένων B.

¹ τῶι προτεινομένῳ Α.Β.

τὸ καθόλου πρὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς. Ἐν μέρει δέ, πρὸς ὃ ἐστὶ καθόλου καθ' οὗ λέγεται ἡ πρότασις, οἷον γνωστοῦ καὶ ἀγνωστοῦ μὴ τὴν αὐτήν· τὰ γὰρ ἐναντία καθόλου πρὸς ταῦτα. Καὶ γίνεται τὸ τρίτον σχῆμα· μέσον γὰρ τὸ ἐν μέρει λαμβανόμενον. οἷον τὸ γνωστὸν καὶ ^mτὸ ἀγνωστον. Ἐξ ὧν γὰρ ἔστι συλλογίσασθαι ⁿτοῦναντίον, ἐκ τούτων καὶ τὰς ἐνστάσεις ἐπιχειροῦμεν λέγειν. Διὸ καὶ ἐκ μόνων τούτων τῶν ^oσχημάτων φέρομεν· ἐν μόνοις γὰρ οἱ ἀντικείμενοι συλλογισμοί· διὰ γὰρ τοῦ μέσου οὐκ ἦν ^pκαταφατικῶς. Ἐτι δὲ καὶ λόγου δέοιτο πλείονος ^qἢ διὰ τοῦ μέσου σχήματος, οἷον εἰ μὴ δοίῃ τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν διὰ τὸ μὴ ἀκολουθεῖν αὐτῷ τὸ Γ. Τοῦτο γὰρ δι' ἄλλων προτάσεων δῆλον· οὐ δεῖ δὲ εἰς ἄλλα ἐκτρέπεσθαι τὴν ἐνστασιν, ἀλλ' εὐθὺς φανεράν ἔχειν τὴν ἐτέραν πρότασιν. Διὸ καὶ τὸ σημεῖον ἐκ μόνου τούτου τοῦ σχήματος οὐκ ἔστιν.

6 Ἐπισκεπτέον δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐνστάσεων, ^rοἷον περὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ τοῦ ὁμοίου καὶ τοῦ κατὰ δόξαν, καὶ εἰ τὴν ἐν μέρει ἐκ τοῦ πρώτου ἢ τὴν στερητικὴν ἐκ τοῦ μέσου δυνατὸν λαβεῖν.

27 Εἰκὸς δὲ καὶ σημεῖον οὐ ταυτόν ἐστιν, ἀλλὰ τὸ μὲν εἰκὸς ἐστὶ πρότασις ἔνδοξος· ὃ γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἴσασιν οὕτω γινόμενον ἢ μὴ γινόμενον ἢ ὄν ἢ μὴ ὄν, τοῦτ' ἐστὶν εἰκὸς, οἷον τὸ μισεῖν τοὺς φθονοῦντας ἢ τὸ φιλεῖν τοὺς ἐρωμένους.

2 Σημεῖον δὲ βούλεται εἶναι πρότασις ^sἀποδεικτικὴ ἀναγκαία ἢ ἔνδοξος· οὐ γὰρ ὄντος ἔστιν ἢ οὐ γενομένου πρότερον ἢ ὕστερον γέγονε τὸ πρᾶγμα, τοῦτο σημεῖόν ἐστι τοῦ γεγοῆναι ἢ εἶναι. Ἐνθιμήμα ^tμὲν οὖν ἐστὶ ^vσυλλογισμὸς ἐξ εἰκότων ^wἢ σημείων. λαμβάνεται δὲ τὸ σημεῖον τριχῶς, ὅσα-
χῶς καὶ τὸ μέσον ἐν τοῖς σχήμασιν· ἢ γὰρ ὡς ἐν τῷ πρώτῳ ἢ ὡς ἐν τῷ μέσῳ ἢ ὡς ἐν τῷ τρίτῳ, οἷον τὸ μὲν δεῖξαι κύου-

^m τὸ om. C. ⁿ τὰ ἐναντία C. ^o σχημάτων, τουτέστι τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τρίτου, φέρομεν C. ^p καταφατικός C. ^q ἢ] εἰ C. ^r οἷον καὶ περὶ τοῦ ἐναντίου C. ^s ἀποδεικτικὴ ἢ ἀναγκαία C. ^t μὲν οὖν] δὲ C. ^v συλλογισμὸς ἀτελής ἐξ pr. C. ^w ἢ καὶ σημείων C.

σαν διὰ τὸ γάλα ἔχειν ἐκ τοῦ πρώτου σχήματος· μέσον γὰρ τὸ γάλα ἔχειν. Ἐφ' ᾧ ^xτὸ Α κύειν, τὸ Β γάλα ἔχειν, ³ γυνὴ ἐφ' ᾧ Γ. Τὸ δ' ὅτι οἱ σοφοὶ σπουδαῖοι, Πιττακὸς γὰρ σπουδαῖος, διὰ τοῦ ἐσχάτου. ^zἘφ' ᾧ Α τὸ σπουδαῖον, ἐφ' ᾧ ^aΒ οἱ σοφοί, ἐφ' ᾧ ^bΓ Πιττακός. Ἀληθὲς δὴ καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β τοῦ Γ κατηγορησά· πλὴν τὸ μὲν οὐ λέγουσι διὰ τὸ εἰδέναι, τὸ δὲ λαμβάνουσιν. Τὸ δὲ κύειν, ὅτι ⁴ ὠχρά, διὰ τοῦ μέσου σχήματος βούλεται εἶναι· ἐπεὶ γὰρ ἔπεται ταῖς κυούσαις τὸ ὠχρόν, ἀκολουθεῖ δὲ καὶ ταύτῃ, δεδειχθαι οἷονταί ὅτι ^cκύει. Τὸ ὠχρόν ἐφ' οὗ τὸ Α, τὸ κύειν ἐφ' οὗ ^dΒ, γυνὴ ἐφ' οὗ ^eΓ. Ἐὰν μὲν οὖν ^fἡ μία ^gλεχθῇ πρότασις, σημεῖον γίνεται μόνον, ἐὰν δὲ καὶ ἡ ἑτέρα προσληφθῇ, συλλογισμός, οἷον ὅτι ^hΠιττακὸς ἐλευθέριος· οἱ γὰρ φιλότιμοι ἐλευθέριοι, Πιττακὸς δὲ φιλότιμος. Ἡ πάλιν ὅτι οἱ σοφοὶ ἀγαθοί· Πιττακὸς γὰρ ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ σοφός. Οὕτω μὲν οὖν γίνονται συλλογισμοί, ⁱπλὴν ὁ μὲν διὰ τοῦ ⁵ πρώτου σχήματος ἄλυτος, ἂν ἀληθὴς ἦ (καθόλου γὰρ ἐστίν), ὁ δὲ διὰ τοῦ ἐσχάτου λύσιμος, καὶ ἀληθὲς ἦ τὸ συμπέρασμα, διὰ τὸ μὴ εἶναι καθόλου μηδὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα τὸν συλλογισμόν· οὐ γὰρ εἰ Πιττακὸς σπουδαῖος, διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ἄλλους ^kἀνάγκη σοφούς. Ὁ δὲ διὰ τοῦ μέσου σχήματος ⁶ αἰεὶ καὶ πάντως λύσιμος· οὐδέποτε γὰρ γίνεται συλλογισμὸς οὕτως ἐχόντων τῶν ὄρων· οὐ γὰρ εἰ ἡ κύουσα ὠχρά, ὠχρά δὲ καὶ ἥδε, κύειν ἀνάγκη ταύτην. Ἀληθὲς μὲν οὖν ἐν ἅπασιν ὑπάρξει τοῖς ¹σημείοις, διαφορὰς δ' ἔχουσι τὰς εἰρημένους.

^mἩ δὲ οὕτω διαιρετέον τὸ σημεῖον, τούτων δὲ τὸ μέσον ⁷ τεκμήριον ληπτέον (τὸ γὰρ τεκμήριον τὸ εἰδέναι ποιοῦν φασὶν εἶναι, ⁿτοιούτο δὲ μάλιστα τὸ μέσον), ἢ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἄκρων ^oσημεῖα λεκτέον, ^pτὸ δ' ἐκ τοῦ μέσου τεκμήριον·

^x α τὸ κύειν, τὸ β τὸ γάλα C. ^y γυνὴ δὲ ἐφ' ᾧ τὸ γ C. ^z ᾧ τὸ α C. ^a Β] τὸ β Α. C. ^b Γ] τὸ γ C. ^c κύει ἢ γυνὴ C. ^d Β] τὸ γ C. ^e Γ] τὸ γ C. ^f ἡ μία] ἡμῖν pr. C. ^g λεχθείη C. ^h ὅτι ὁ πιττακὸς C. ⁱ πλὴν] πάλιν Α. ^k ἀνάγκη ante διὰ C. ¹ σημείοις] σχήμασι pr. C. ^m ἥδη Α, εἰ δὴ C. ⁿ τοιούτον C. ^o σημείον Α. Β. ^p τὰ Α. Β.

ἐνδοξότατον γὰρ καὶ μάλιστα ἀληθές ἡ τὸ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος.

- 8 Τὸ δὲ φυσιογνωμονεῖν δυνατόν ἐστιν, εἴ τις δίδωσιν ἅμα μεταβάλλειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ὅσα ¹ φυσικά ἐστι παθήματα· μαθὼν γὰρ ² ἴσως μουσικὴν μεταβέβληκέ τι τὴν ψυχὴν, ἀλλ' οὐ τῶν φύσει ἡμῖν ἐστὶ τοῦτο τὸ πάθος, ἀλλ' οἷον ὀργαὶ καὶ ἐπιθυμίαι τῶν φύσει κινήσεων. Εἰ δὴ τοῦτό τε δοθείη καὶ ἐν ἐνὸς σημείον εἶναι, καὶ ³ δυναίμεθα λαμβάνειν τὸ ἴδιον ἐκάστου γένους πάθος καὶ σημεῖον. ⁴ Δυνησόμεθα φυσιογνωμονεῖν. Εἰ γάρ ἐστιν ἴδια τινὶ γένει ὑπάρχον ἀτόμῳ πάθος, οἷον τοῖς λέουσιν ⁵ ἀνδρεία, ἀνάγκη καὶ σημεῖον εἶναι τι· συμπάσχειν γὰρ ἀλλήλοις ὑπόκειται. Καὶ ἔστω τοῦτο τὸ μέγαλα τὰ ἀκρωτήρια ἔχειν· ὃ καὶ ἄλλοις ὑπάρχειν γέρεται μὴ ὅλοις ἐνδέχεται. Τὸ γὰρ σημεῖον οὕτως ἴδιόν ἐστιν, ὅτι ὅλου γένους ἰδιόν ἐστι ⁶ τὸ πάθος, καὶ οὐ μόνου ἴδιον, ὥσπερ εἰώθαμεν λέγειν. Ὑπάρξει δὴ καὶ ⁷ ἐν ἄλλῳ γένει ⁸ ταυτό, καὶ ἔσται ἀνδρείος ὁ ἄνθρωπος καὶ ἄλλο τι ζῷον.
- 10 ⁹ Εἴξει ἄρα τὸ σημεῖον ἐν γὰρ ἐνὸς ἦν. Εἰ τοίνυν ταύτ' ἐστὶ, καὶ δυνησόμεθα τοιαῦτα σημεία συλλέξαι ἐπὶ τούτων τῶν ζῷων ¹⁰ ἃ μόνον ἐν πάθος ἔχει τι ἴδιον, ἐκάστου δ' ἔχει σημεῖον, ἐπεὶ περ ἐν ἔχειν ἀνάγκη, δυνησόμεθα φυσιογνωμονεῖν. Εἰ δὲ δύο ἔχει ἴδια ὅλον τὸ γένος, οἷον ὁ λέων ἀνδρείον καὶ μεταδοτικόν, πῶς γνωσόμεθα πότερον ποτέρου σημεῖον τῶν ἴδια ἀκολουθούντων σημείων; ἢ ¹¹ εἰ ἄλλῳ ¹² μὴ ὅλῳ τινὶ ἄμφω, καὶ ἐν οἷς μὴ ὅλοις ἐκάτερον, ὅταν τὸ μὲν ἔχῃ τὸ δὲ μὴ· ¹³ εἰ γὰρ ἀνδρείος μὲν ἐλευθέριος δὲ μὴ, ἔχει δὲ τῶν δύο τοδί, δῆλον ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ λέοντος ¹⁴ τοῦτο σημεῖον τῆς ἀνδρείας. Ἔστι δὴ τὸ φυσιογνωμονεῖν ¹⁵ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι τὸ μέσον τῷ μὲν πρώτῳ ἄκρῳ ἀντιστρέφειν, τοῦ δὲ τρίτου ὑπερτείνειν καὶ μὴ ἀντιστρέφειν. οἷον ἀνδρεία τὸ

¹ τὸ om. B. ² ἐστὶ φυσικά C. ³ ἴσως τις μουσικὴν C. ⁴ δυνάμεθα B. ⁵ δυνησόμεθα καὶ φυσιογνωμονεῖν C. ⁶ ἀνδρεία C. ⁷ τὸ om. A B. ⁸ ἐν om. C. ⁹ τοῦτο C. ¹⁰ ἃ καὶ μόνον C. ¹¹ εἴτε A.B. ¹² τινὶ μὴ ὅλῳ C. ¹³ εἰ—δὲ μὴ om. B. ¹⁴ σημεῖον τοῦτο ἀνδρείας ἐστίν. Ἔστι C. ¹⁵ τῶν] τὸ C.

Α, τὰ ἀκρωτήρια μεγάλα ἐφ' οὗ Β, τὸ δὲ Γ' λέων. Ὡς δὲ
τὸ Γ, τὸ Β παντί, ἀλλὰ καὶ ἑῶν. Ὡς δὲ τὸ Β, τὸ Α
παντὶ καὶ οὐ πλείοσιν, ἀλλ' ἀντιστρέφει· εἰ δὲ μή, οὐκ ἔσται
ἐν ἐνὸς σημείον.

ἑῶν] ἄλλας Α.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ὝΣΤΕΡΩΝ Α.

ΠΑΣΑ διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις διανοητικὴ ἐκ προϋπαρχούσης γίνεται γνώσεως. Φανερόν δὲ τοῦτο θεωροῦσιν ἐπὶ πασῶν· αἱ τε γὰρ μαθηματικαὶ τῶν ἐπιστημῶν διὰ τούτου τοῦ τρόπου παραγίνονται καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη τεχνῶν.

² Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς λόγους οἱ τε διὰ συλλογισμῶν καὶ οἱ δι' ἐπαγωγῆς· ἀμφοτέροι γὰρ διὰ προγινωσκομένων ποιοῦνται τὴν διδασκαλίαν, οἱ μὲν λαμβάνοντες ὡς παρὰ ξυιέντων, οἱ δὲ δεικνύντες τὸ καθόλου διὰ τοῦ δηλον εἶναι τὸ καθ' ἑκάστον.

³ Ὡς δ' αὖτως καὶ οἱ ῥητορικοὶ συμπίπτουσιν· ἡ γὰρ διὰ παραδειγμάτων, ὅ ἐστιν ἐπαγωγή, ἢ δι' ἐνθυμημάτων, ὅπερ ἐστὶ συλλογισμός. Διχῶς δ' ἀναγκαῖον προγινώσκειν· τὰ μὲν γάρ, ὅτι ἔστι, προϋπολαμβάνειν ἀναγκαῖον, τὰ δέ, τί τὸ λεγόμενόν ἐστι, ^d ξυιέναι δεῖ, τὰ δ' ἄμψω, οἷον ὅτι ^e μὲν ἅπαν ἢ φῆσαι ἢ ἀποφῆσαι ἀληθές, ὅτι ἔστι, τὸ δὲ τρίγωνον, ὅτι τοδὶ σημαίνει, τὴν δὲ μονάδα ἄμψω, καὶ τί σημαίνει καὶ ὅτι ἔστιν· οὐ γὰρ ὁμοίως τούτων ἑκάστον δηλον ἢ μὴν.

⁴ Ἔστι δὲ γνωρίζειν τὰ μὲν ^f πρότερον γνωρίζοντα, τῶν δὲ καὶ ἅμα λαμβάνοντα τὴν γνῶσιν, οἷον ὅσα τυγχάνει ὄντα ὑπὸ τὸ καθόλου, ὧν ἔχει τὴν γνῶσιν. Ὅτι μὲν γὰρ πᾶν τρίγωνον ἔχει δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, προήδει· ὅτι δὲ τὸδε τὸ ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ τρίγωνόν ἐστιν, ἅμα ἐπαγόμενος ἐγνώρισεν. Ἐνίων γὰρ τοῦτον τὸν τρόπον ἡ μάθησις ἐστὶ, καὶ οὐ διὰ τοῦ μέσου τὸ ἔσχατον γνωρίζεται, ὅσα ἤδη τῶν καθ' ἑκάστα τυγχάνει ὄντα καὶ μὴ καθ' ὑποκειμένου τινός.

⁵ Πρὶν ^g ἐπαχθῆναι ἢ λαβεῖν συλλογισμὸν τρόπον μὲν τινα ἴσως

^a ἰστέρων ἢ δευτέρων α C. ^b ὡσαύτως B, ὡσαύτως δὲ C. ^c ὅπερ] ὅ C. ^d συνιέναι C. ^e ἅπαν μὲν B. ^f πρότερα C.

φατέον ἐπίστασθαι, τρόπον δ' ἄλλον οὔ. Ὁ γὰρ μὴ ἦδει εἰ ἔστιν ἀπλῶς, τοῦτο πῶς ἦδει ὅτι δύο ὀρθὰς ἔχει ἀπλῶς; ἀλλὰ δῆλον ὡς ὧδ' ἐν ἐπίσταται, ὅτι καθόλου ἐπίσταται, ἀπλῶς δ' οὐκ ἐπίσταται. Εἰ δὲ μή, τὸ ἐν τῷ Μένωνι ἀπόρημα συμβήσεται· ἢ γὰρ οὐδὲν μαθήσεται ἢ ἂ οἶδεν. Οὐ γὰρ δὴ, ὡς γέ τινες ἐγχειροῦσι λύνειν, λεκτέον. Ἄρ' οἶδας ἅπασαν δυάδα ὅτι ἀρτία ἢ οὐ; φήσαντος δὲ προήνεγκίν τινα δυάδα ἦν οὐκ ᾔετ' εἶναι, ὥστ' οὐδ' ἀρτίαν. Λύουσι γὰρ οὐ φάσκοντες εἰδέναι πᾶσαν δυάδα ἀρτίαν οὔσαν, ἀλλ' ἦν ἴσασιν ὅτι δυάς. Καίτοι ἴσασι μὲν οὐπὲρ τὴν ἀπόδειξιν ἔχουσι καὶ οὐ ἔλαβον, ἔλαβον δ' οὐχὶ παντὸς οὐ ἂν εἰδῶσιν ὅτι τρίγωνον ἢ ὅτι ἀριθμός, ἀλλ' ἀπλῶς κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ καὶ τριγώνου· οὐδεμία γὰρ πρότασις λαμβάνεται τοιαύτη, ὅτι ὄν σὺ οἶδας ἀριθμὸν ἢ ὃ σὺ οἶδας εὐθύγραμμον, ἀλλὰ κατὰ παντός. Ἄλλ' οὐδέν (οἶμαι) κωλύει, ὃ μανθάνει, ἔστιν ὡς ἐπίστασθαι, ἔστι δ' ὡς ἀγνοεῖν· ἄτοπον γὰρ οὐκ εἰ οἶδε πῶς ὃ μανθάνει, ἀλλ' εἰ ὧδί, οἶον ἢ μανθάνει καὶ ὥς.

Ἐπίστασθαι δὲ οἴομεθ' ἕκαστον ἀπλῶς, ἀλλὰ μὴ τὸν σοφιστικὸν τρόπον τὸν κατὰ συμβεβηκός, ὅταν τὴν τ' αἰτίαν οἴωμεθα γινώσκειν δι' ἣν τὸ πρᾶγμα ἔστιν, ὅτι ἐκείνου αἰτία ἐστί, καὶ μὴ ἐνδέχεσθαι τοῦτ' ἄλλως ἔχειν. Δῆλον τοίνυν ὅτι τοιοῦτόν ^h τι τὸ ἐπίστασθαί ἐστι· καὶ γὰρ οἱ μὴ ἐπιστάμενοι καὶ οἱ ἐπιστάμενοι οἱ μὲν οἴονται ⁱ αὐτοὶ οὕτως ἔχειν, οἱ δ' ἐπιστάμενοι καὶ ἔχουσιν, ὥστε οὐ ἀπλῶς ἐστὶν ἐπιστήμη, τοῦτ' ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν. Εἰ μὲν οὖν καὶ ἔτε- ² ρός ἐστι τοῦ ἐπίστασθαι τρόπος, ὕστερον ἐροῦμεν, φανερὸν δὲ καὶ δι' ἀποδείξεως εἰδέναι. Ἀπόδειξιν δὲ λέγω συλλογισμὸν ἐπιστημονικόν. Ἐπιστημονικὸν δὲ λέγω καθ' ὃν τῷ ἔχειν αὐτὸν ἐπιστάμεθα. Εἰ τοίνυν ἐστὶ τὸ ἐπίστασθαι οἶον ^k ἔθεμεν, ἀνάγκη καὶ τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην ἐξ ἀληθῶν τ' εἶναι ¹ καὶ πρώτων καὶ ἀμέσων καὶ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων καὶ αἰτίων τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ ἔσονται καὶ

ἅ ὅτι τὸ καθόλου C.

^h τι om. C.ⁱ αὐτὸ C.^k ἐθέμεθα C.¹ καὶ alterum om. C.

3 αἱ ἀρχαὶ οἰκείαι τοῦ δεικνυμένου. Συλλογισμὸς μὲν γὰρ
 ἔσται καὶ ἄνευ τούτων, ἀπόδειξις δ' οὐκ ἔσται· οὐ^μ γὰρ
 ποιήσει ἐπιστήμην. Ἀληθὴ μὲν οὖν^ν δεῖ εἶναι, ὅτι οὐκ ἔστι
 τὸ μὴ ὄν ἐπίστασθαι, οἷον ὅτι ἡ διάμετρος σύμμετρος. Ἐκ
 πρώτων δ' ἀναποδείκτων, ὅτι οὐκ ἐπιστήσεται μὴ ἔχων ἀπό-
 δεῖξιν αὐτῶν· τὸ γὰρ ἐπίστασθαι ὦν ἀπόδειξις ἐστὶ μὴ κατὰ
 4 συμβεβηκός, τὸ ἔχειν ἀπόδειξιν ἐστίν. Αἰτία τε καὶ γνωρι-
 μώτερα^ο δεῖ εἶναι καὶ πρότερα, αἷτια μὲν ὅτι τότε ἐπιστά-
 μεθα ὅταν τὴν αἰτίαν εἰδῶμεν, καὶ πρότερα, εἴπερ αἷτια, καὶ
 προγνωσκόμενα οὐ μόνον τὸν ἕτερον τρόπον τῷ ξυνιέναι,
 ἀλλὰ καὶ τῷ εἰδέναι ὅτι ἔστιν. Πρότερα δ' ἐστὶ καὶ γνωρι-
 μώτερα διχῶς· οὐ γὰρ ταῦτὸν πρότερον τῇ φύσει καὶ πρὸς
 ἡμᾶς πρότερον, οὐδὲ γνωριμώτερον καὶ ἡμῖν γνωριμώτερον.
 5 Ἀέγω δὲ πρὸς ἡμᾶς μὲν πρότερα καὶ γνωριμώτερα τὰ ἐγγύ-
 τερον τῆς αἰσθήσεως, ἀπλῶς δὲ πρότερα καὶ γνωριμώτερα
 τὰ πορρωτέρων. Ἔστι δὲ πορρωτάτω μὲν τὰ καθόλου μά-
 λιστα, ἐγγυτάτω δὲ τὰ καθ' ἕκαστα· καὶ ἀντίκειται ταῦτ'
 ἀλλήλοις. Ἐκ πρώτων δ' ἐστὶ τὸ ἐξ ἀρχῶν οἰκείων· Ὡς ταῦτὸ
 γὰρ λέγω πρῶτον καὶ ἀρχήν. Ἀρχὴ δ' ἐστὶν ἀποδείξεως
 πρότασις ἄμεσος, ἄμεσος δὲ ἥς μὴ ἐστὶν ἄλλη προτέρα.
 6 Πρότασις δ' ἐστὶν ἀποφάνσεως τὸ ἕτερον μόριον, ἐν καθ'
 ἐνός, διαλεκτικὴ μὲν ἡ ὁμοίως λαμβάνουσα ὁποτερονοῦν, ἀπο-
 δεικτικὴ δὲ ἡ ὀρισμένως θάτερον, ὅτι ἀληθές. Ἀπόφαισις
 δὲ ἀντιφάσεως ὁποτερονοῦν μόριον. Ἀντίφασις δὲ ἀντίθεσις
 ἥς οὐκ ἔστι μεταξὺ καθ' αὐτήν. Μόριον δ' ἀντιφάσεως τὸ
 μὲν τὶ κατὰ τινος κατάφασις, τὸ δὲ τὶ ἀπὸ τινος ἀπόφασις.
 7 Ἀμέσων δ' ἀρχῆς συλλογιστικῆς θέσιν μὲν λέγω ἣν μὴ ἐστὶ
 δεῖξαι, μηδ' ἀνάγκη ἔχειν^ρ τὸν μαθησόμεόν τι· ἣν δ' ἀνάγκη
 ἔχειν τὸν ὁτιοῦν μαθησόμενον, ἀξίωμα^ς ἐστὶ γὰρ ἕνα^ς τοι-
 αῦτα· τοῦτο γὰρ μάλιστ' ἐπὶ τοῖς τοιοῖτοις εἰώθαμεν^τ ὄνομα

^μ γὰρ ἔστι C. ^ν δεῖ εἶναι corr. A. ^ο δεῖ εἶναι καὶ πρότερα corr.
 B, ubi locus paucioribus. ^ρ ταυτὸν δὲ ἐστὶ πρῶτον C. ^ς ἔστι τι
 μεταξὺ καθ' αὐτήν. Μόρια C. ^τ τὸν ὁτιοῦν μαθησόμενον C. ^ς ταῦτα C.
^τ ὄνομα om. C.

λέγειν. Θέσεως δ' ἡ μὲν ὁποτερονοῦν τῶν μορίων τῆς ἀποφάνσεως λαμβάνουσα, οἷον λέγω τὸ εἶναι τι ἢ ^ν τὸ μὴ εἶναι τι, ὑπόθεσις, ἡ δ' ἄνευ τούτου ὀρισμός. Ὁ γὰρ ὀρισμός θέσις ^ω μὲν ἐστὶ τίθεται γὰρ ὁ ἀριθμητικὸς μονάδα τὸ ἀδιάρητον εἶναι κατὰ τὸ ποσόν· ὑπόθεσις δ' οὐκ ἐστὶ τὸ γὰρ τί ἐστὶ μονὰς καὶ τὸ εἶναι μονάδα οὐ ταῦτόν.

¹ Ἐπεὶ δὲ δεῖ πιστεύειν τε καὶ εἰδέναι τὸ πρᾶγμα τῷ τοι-⁸ οῦτον ἔχειν συλλογισμόν ὃν καλοῦμεν ἀποδείξιν, ἐστὶ δ' οὗτος τῷ τᾷδ' εἶναι ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός, ἀνάγκη μὴ μόνον προγινώσκειν τὰ πρῶτα, ἢ πάντα ἢ ἓν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον· αἰεὶ γὰρ δι' ὃ ὑπάρχει ἕκαστον, ἐκείνο μᾶλλον ὑπάρχει, οἷον δι' ὃ φιλοῦμεν, ἐκείνο φίλον μᾶλλον. ^ν Ὡστ' ^κ εἴπερ ἴσμεν διὰ τὰ πρῶτα καὶ πιστεύομεν, ^υ καὶ ἐκείνα ἴσμεν τε καὶ πιστεύομεν μᾶλλον, ὅτι δι' ἐκείνα καὶ τὰ ^z ὕστερον. Οὐχ οἷόν τε⁹ δὲ ^α πιστεύειν μᾶλλον ὧν οἶδεν, ἢ μὴ τυγχάνει μήτε εἰδὼς μήτε βέλτιον διακείμενος ἢ εἰ ἐτύγχανεν εἰδὼς. Συμβήσεται δὲ τοῦτο, εἰ μὴ τις προγινώσεται τῶν ^β δι' ἀποδείξιν πιστευόντων· μᾶλλον γὰρ ἀνάγκη πιστεύειν ταῖς ἀρχαῖς ἢ πάσαις ἢ τισὶ τοῦ συμπεράσματος. Τὸν δὲ μέλλοντα ἔξιν τὴν ἐπιστήμην τὴν δι' ἀποδείξεως οὐ μόνον δεῖ τὰς ἀρχὰς μᾶλλον γνωρίζειν καὶ μᾶλλον αὐταῖς πιστεύειν ἢ τῷ δεικνυμένῳ, ἀλλὰ μὴδ' ἄλλο αὐτῷ πιστότερον εἶναι μὴδὲ γνωριμώτερον τῶν ἀντικειμένων ταῖς ἀρχαῖς, ἐξ ὧν ἔσται συλλογισμὸς ὁ τῆς ἐναντίας ἀπάτης, εἴπερ δεῖ τὸν ἐπιστάμενον ἀπλῶς ἀμετάπειστον εἶναι.

¹ Ἐνίοις μὲν οὖν διὰ τὸ δεῖν τὰ πρῶτα ^ε ἐπίστασθαι οὐ δοκεῖ ³ ἐπιστήμη εἶναι, τοῖς δ' εἶναι μὲν, πάντων μέντοι ἀποδείξεις εἶναι· ὧν οὐδέτερον οὐτ' ἀληθὲς οὐτ' ἀναγκαῖον. Οἱ μὲν γὰρ ὑποθέμενοι μὴ εἶναι ^δ ὅλως ἐπίστασθαι, οὗτοι εἰς ἄπειρον ἀξιούσιν ἀνάγεσθαι ὥς οὐκ ἂν ἐπισταμένους τὰ ὕστερα διὰ τὰ πρότερα, ὧν μὴ ^ε ἐστὶ πρῶτα, ὀρθῶς λέγοντες· ἀδύνατον

^ν τὸ post ἡ om. C. ^ω μὲν om. C. ^κ εἴπερ] εἰπεῖν A. ^υ ἐκείνα C.
^z ὕστερα C. ^α πιστεύομεν pr. A. ^β δι' om. B. ^ε ἐπίστασθαι
τὰ πρῶτα C. ^δ ἄλλως A.B.C. ^ε ἔσται C.

2 γὰρ τὰ ἄπειρα διελθεῖν. ^f Εἴ τε ἴσταται καὶ εἰσὶν ἀρχαί,
 ταύτας ἀγνώστους εἶναι ἀποδείξεώς γε μὴ οὔσης αὐτῶν, ὅπερ
 φασὶν εἶναι τὸ ἐπίστασθαι μόνον· εἰ δὲ μὴ ἔστι τὰ πρῶτα
 εἰδέναι, οὐδὲ τὰ ἐκ τούτων ^h εἶναι ἐπίστασθαι ἀπλῶς οὐδὲ
 κυρίως, ἀλλ' ἐξ ὑποθέσεως, εἰ ἐκείνιά ἐστιν. Οἱ δὲ περὶ μὲν
 τοῦ ἐπίστασθαι ὁμολογοῦσι· δι' ἀποδείξεως γὰρ εἶναι μόνον·
 ἀλλὰ πάντων εἶναι ἀπόδειξιν οὐδὲν κωλύειν· ⁱ ἐνδέχεται γὰρ
 κύκλῳ γίνεσθαι τὴν ἀπόδειξιν καὶ ἐξ ἀλλήλων. [†] Ἡμεῖς δέ
 φαμεν ^k οὔτε πᾶσαν ἐπιστήμην ἀποδεικτικὴν εἶναι, ἀλλὰ τὴν
 3 τῶν ἀμέσων ἀναπόδεικτον. Καὶ τοῦθ' ὅτι ἀναγκαῖον, φανε-
 ρόν· εἰ γὰρ ἀνάγκη μὲν ἐπίστασθαι τὰ πρότερα καὶ ἐξ ὧν ἡ
 ἀπόδειξις, ἴσταται δέ ποτε ¹ τὰ ἄμεσα, ταῦτ' ἀναπόδεικτα
 ἀνάγκη εἶναι. Ταῦτά ^m τ' οὖν οὕτω λέγομεν, καὶ οὐ μόνον
 ἐπιστήμην ἀλλὰ καὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης εἶναι τινὰ φαμεν, ἥ
 τοὺς ὅρους γνωρίζομεν. Κύκλῳ ⁿ δ' ὅτι ἀδύνατον ἀποδείκνυ-
 σθαι ἀπλῶς, δηλον, εἴπερ ἐκ προτέρων δεῖ τὴν ἀπόδειξιν εἶναι
 καὶ γνωριμωτέρων· ἀδύνατον γὰρ ἐστὶ τὰ αὐτὰ τῶν αὐτῶν
 ἅμα πρότερα καὶ ὕστερα εἶναι, εἰ μὴ τὸν ἕτερον τρόπον, οἷον
 τὰ μὲν πρὸς ἡμᾶς τὰ δ' ἀπλῶς, ὅνπερ τρόπον ἡ ἐπαγωγὴ
 4 ποιεῖ γνωρίμων. Εἰ δ' οὕτως, οὐκ ἂν εἴη τὸ ἀπλῶς εἰδέναι
 καλῶς ὠρισμένον, ἀλλὰ διττόν· ἢ οὐχ ἀπλῶς ἢ ἑτέρα ἀπό-
 δειξις γινομένη ^o ἐκ τῶν ἡμῖν γνωριμωτέρων. Συμβαίνει δὲ
 τοῖς λέγουσι κύκλῳ τὴν ἀπόδειξιν εἶναι οὐ μόνον ^p τὸ νῦν εἰ-
 ρημένον, ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο λέγειν ἢ ὅτι τοῦτ' ἔστιν εἰ τοῦτ'
 ἔστιν· οὕτω δὲ ^q πάντα ράδιον δεῖξαι. Δηλον δ' ὅτι τοῦτο
 συμβαίνει τριῶν ὁρων τεθέντων· τὸ μὲν γὰρ διὰ πολλῶν ἢ
 δι' ὀλίγων ἀνακάμπτειν φάναι οὐδὲν διαφέρει, ^r δι' ὀλίγων δ'
 5 ἢ δυοῖν. [†] Ὅταν γὰρ τοῦ Α ὄντος ἐξ ἀνάγκης ἢ τὸ Β, τούτου
 δὲ τὸ Γ, τοῦ Α ὄντος ἔσται τὸ Γ. Εἰ δὲ τοῦ Α ὄντος
 ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, τούτου δ' ὄντος τὸ Α (τοῦτο γὰρ ἦν τὸ

^f εἰ δὲ C. ^g ἴστανται C, ἴσταται A. ^h ἐπίστασθαι εἶναι B.
ⁱ ἐνδέχεται C. ^k οὐδὲ B. ¹ τὰ ἄμεσα ποτε C. ^m τ' om. A.
ⁿ δ' ὅτι] το τι A.B, τὲ ὅτι C. ^o ἐκ] ἢ ἐκ B.C. ^p τὸν B. ^q ράδιον
 πάντα C. ^r δι' om. C.

κύκλω), κείσθω τὸ Α, ἐφ' οὗ τὸ Γ. Τὸ οὖν ^ς τοῦ Β ὄντος τὸ Α εἶναι λέγειν ἐστὶ ^τ τὸ Γ ^ν εἶναι λέγειν, τοῦτο δ' ὅτι τοῦ Α ὄντος τὸ Γ ἐστὶ· τὸ δὲ Γ τῷ Α τὸ αὐτό. Ὡστε συμβαίνει ^ω λέγειν τοὺς κύκλω φάσκοντας εἶναι τὴν ἀπόδειξιν οὐδὲν ἕτερον πλὴν ὅτι τοῦ Α ὄντος τὸ Α ἐστίν. Οὕτω δὲ πάντα δείξαι ράδιον. Οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο δυνατόν, πλὴν ἐπὶ ⁶ τοιούτων ὅσα ἀλλήλοις ἔπεται, ὥσπερ τὰ ἴδια. Ἐνὸς μὲν οὖν κειμένου δέδεικται ὅτι οὐδέποτ' ἀνάγκη τι εἶναι ἕτερον (λέγω δ' ἑνός, ὅτι οὔτε ὅρου ἑνός οὔτε θέσεως μιᾶς τεθείσης), ἐκ δύο δὲ θέσεων πρώτων καὶ ἐλαχίστων ἐνδέχεται, εἴπερ καὶ συλλογίσασθαι. Ἐὰν μὲν οὖν τό τε Α τῷ Β καὶ τῷ Γ ἔπεται, καὶ ταῦτ' ἀλλήλοις ^ς καὶ τῷ Α, οὕτω μὲν ἐνδέχεται ἐξ ἀλλήλων δεικνύναι πάντα τὰ αἰτηθέντα ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, ὥς δέδεικται ἐν τοῖς περὶ συλλογισμοῦ. Δέδεικται ⁷ δὲ καὶ ^γ ὅτι ἐν τοῖς ἄλλοις σχήμασιν ἢ οὐ γίνεται συλλογισμὸς ἢ οὐ περὶ τῶν ληφθέντων. Τὰ δὲ μὴ ἀντικατηγορούμενα οὐδαμῶς ἔστι δείξαι κύκλω. Ὡστ' ἐπειδὴ ὀλίγα ^ς τοιαῦτα ἐν ταῖς ἀποδείξεσι, φανερόν ὅτι κενόν τε καὶ ἀδύνατον τὸ λέγειν ἐξ ἀλλήλων εἶναι τὴν ἀπόδειξιν καὶ διὰ τοῦτο πάντων ^α ἐνδέχασθαι εἶναι ἀπόδειξιν.

Ἐπεὶ δ' ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν οὐ ἐστὶν ἐπιστήμη ἀπλῶς, ⁴ ἀναγκαῖον ἂν εἴη τὸ ἐπιστητὸν τὸ κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην. Ἀποδεικτικὴ δ' ἐστὶν ἣν ἔχομεν τῷ ἔχειν ἀποδείξιν· ἐξ ἀναγκαιῶν ἄρα συλλογισμὸς ἐστὶν ἢ ἀποδείξεις. Ληπτέον ἄρα ἐκ τίνων καὶ ποίων αἱ ἀποδείξεις εἰσίν. Πρῶτον δὲ διορίσωμεν τί λέγομεν τὸ κατὰ παντὸς καὶ τί τὸ καθ' αὐτό καὶ τί τὸ καθόλου.

Κατὰ παντὸς μὲν οὖν τοῦτο λέγω ὃ ἂν ἢ μὴ ἐπὶ τινὸς μὲν ² τινὸς δὲ μὴ, μηδὲ ποτὲ μὲν ποτὲ δὲ μὴ, οἷον εἰ κατὰ παντὸς ἀνθρώπου ζῶον, εἰ ἀληθὲς τὸνδ' εἰπεῖν ἄνθρωπον, ἀληθὲς καὶ ζῶον, καὶ εἰ νῦν θάτερον, καὶ θάτερον, καὶ εἰ ἐν πάσῃ γραμμῇ

^ς τοῦ om. A. ^τ τὸ τὸ γ A. et corr. C. ^ν εἶναι om. A.B. ^ω λέγειν post ἕτερον C. ^ς καὶ τῷ Α om. pr. C. ^γ ὅτι καὶ B. ^ς τοιαῦτα ὀλίγα C. ^α ἐνδέχεται B.C.

στιγμή, ὡσαύτως. Σημεῖον δέ· καὶ γὰρ τὰς ἐνστάσεις οὕτω
φέρομεν ὡς κατὰ παντὸς ^b ἐρωτώμενοι, ἢ εἰ ἐπὶ τινι μὴ, ἢ εἰ
3 ποτε μὴ. Καθ' αὐτὰ δ' ὅσα ὑπάρχει τε ἐν τῷ τί ἐστιν, οἷον
τριγώνῳ γραμμῇ καὶ γραμμῇ στιγμή (ἡ γὰρ οὐσία αὐτῶν
ἐκ τούτων ἐστὶ, καὶ ἐν τῷ λόγῳ τῷ λέγοντι τί ἐστιν ἐν-
πάρχει) καὶ ὅσοις τῶν ἐνυπαρχόντων αὐτοῖς αὐτὰ ἐν τῷ λόγῳ
^c ἐνυπάρχουσι τῷ τί ἐστι δηλοῦντι, οἷον τὸ εὐθὺ ὑπάρχει
γραμμῇ καὶ τὸ περιφερές, καὶ τὸ περιττὸν καὶ ἄρτιον ἀρι-
θμῷ, καὶ τὸ πρῶτον καὶ σύνθετον καὶ ἰσόπλευρον καὶ ἑτερό-
μηκες· καὶ πᾶσι τούτοις ἐνυπάρχουσιν ἐν τῷ λόγῳ τῷ τί
ἐστὶ λέγοντι ἔνθα μὲν γραμμῇ ἔνθα δ' ἀριθμός. Ὅμοίως δὲ
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τὰ τοιαῦθ' ἐκάστοις καθ' αὐτὰ λέγω, ὅσα
δὲ μηδετέρως ὑπάρχει, συμβεβηκότα, οἷον τὸ μουσικὸν ἢ
4 λευκὸν τῷ ζῳῳ. Ἐπεὶ ὁ μὴ καθ' ὑποκειμένου λέγεται ἄλλον
τινός, οἷον ^d τὸ βαδίζον ἕτερόν τι ὃν βαδίζον ἐστὶ καὶ λευκόν,
ἢ δ' οὐσία, καὶ ὅσα τόδε τι σημαίνει, οὐχ ἕτερόν τι ὄντα
ἐστὶν ὕπερ ἐστίν. Τὰ μὲν δὴ μὴ καθ' ὑποκειμένου καθ' αὐτὰ
λέγω, τὰ δὲ καθ' ὑποκειμένου συμβεβηκότα. Ἐπεὶ δ' ἄλλον
τρόπον τὸ μὲν δι' αὐτὸ ὑπάρχον ἐκάστῳ καθ' αὐτό, τὸ δὲ μὴ
δι' αὐτὸ συμβεβηκός, οἷον εἰ βαδίζοντος ἤστραψε, συμβεβη-
κός· οὐ γὰρ διὰ τὸ βαδίζειν ἤστραψεν, ἀλλὰ συνέβη, φαμέν,
5 τῷτο. Εἰ δὲ δι' αὐτό, καθ' αὐτό, οἷον εἴ τι σφαττόμενον
ἀπέθανε καὶ κατὰ τὴν σφαγὴν, ὅτι διὰ τὸ σφάττεσθαι, ἀλλ'
ὡς συνέβη σφαττόμενον ἀποθανεῖν. Τὰ ἄρα λεγόμενα ἐπὶ
τῶν ἀπλῶς ἐπιστητῶν καθ' αὐτὰ οὕτως ὡς ἐνυπάρχειν τοῖς
κατηγορουμένοις ἢ ἐνυπάρχεισθαι δι' αὐτά τέ ἐστὶ καὶ ἐξ
ἀνάγκης. Οὐ γὰρ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν ἢ ἀπλῶς ἢ τὰ ἀν-
τικείμενα, οἷον γραμμῇ τὸ εὐθὺ ἢ τὸ καμπύλον καὶ ἀριθμῷ
τὸ περιττὸν ἢ τὸ ἄρτιον. Ἐστὶ γὰρ τὸ ἐναντίον ἢ στέ-
ρησις ἢ ἀντίφασις ἐν τῷ αὐτῷ γένει, οἷον ἄρτιον τὸ μὴ πε-
ριττὸν ἐν ἀριθμοῖς ἢ ἔπεται. Ὡστ' εἰ ἀνάγκη φάναι ἢ ἀπο-
φάναι, ἀνάγκη καὶ τὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχειν.

^b ἐρωτώμενου A.B.^c ὑπάρχουσι C.^d τὸ βαδίζειν B.

Τὸ μὲν οὖν κατὰ παντός καὶ καθ' αὐτὸ διωρίσθω τὸν ⁶
τρόπον τοῦτον· καθόλου δὲ λέγω ὃ ἂν κατὰ παντός τε
ὑπάρχει καὶ καθ' αὐτὸ καὶ ἡ αὐτό. Φανερόν ἄρα ὅτι ὅσα
καθόλου, ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν. Τὸ καθ'
αὐτὸ δὲ καὶ ἡ αὐτὸ ταυτόν, οἷον καθ' ^e αὐτὴν ^f τῇ γραμμῇ
ὑπάρχει στιγμή καὶ τὸ εὐθύ· καὶ γὰρ ἡ γραμμὴ. Καὶ τῷ
τριγώνῳ ἢ τρίγωνον δύο ὀρθαί· καὶ γὰρ καθ' αὐτὸ τὸ τρί-
γωνον δύο ὀρθαῖς ἴσον. Τὸ καθόλου δὲ ὑπάρχει τότε, ὅταν ⁷
ἐπὶ τοῦ τυχόντος καὶ πρώτου δεικνύηται. Οἷον τὸ δύο ὀρθὰς
ἔχειν ^g οὔτε τῷ σχήματί ἐστι καθόλου· καίτοι ἐστι δείξαι
κυτὰ σχήματος ὅτι δύο ὀρθὰς ἔχει, ἀλλ' οὐ τοῦ τυχόντος
σχήματος· οὐδὲ χρῆται τῷ τυχόντι σχήματι ^h ὁ δεικνύς· τὸ
γὰρ τετράγωνον σχῆμα μὲν, οὐκ ἔχει δὲ δύο ⁱ ὀρθαῖς ἴσας.
Τὸ δ' ἰσοσκελὲς ἔχει μὲν τὸ τυχὸν δύο ὀρθαῖς ἴσας, ἀλλ' οὐ
πρῶτον, ἀλλὰ τὸ τρίγωνον πρότερον. Ὁ τοίνυν τὸ τυχὸν
πρῶτον δείκνυται δύο ὀρθὰς ἔχον ἢ ὅτιοῦν ἄλλο, τούτῳ πρώτῳ
ὑπάρχει καθόλου, καὶ ἡ ἀπόδειξις καθ' αὐτὸ τούτου καθόλου
ἐστί, τῶν δ' ἄλλων τρόπον τινὰ οὐ καθ' αὐτό· οὐδὲ τοῦ ἰσο-
σκελοῦς οὐκ ἐστι καθόλου ἀλλ' ἐπὶ πλέον.

Δεῖ δὲ μὴ λανθάνειν ὅτι πολλάκις συμβαίνει διαμαρτάνειν ⁵
καὶ μὴ ὑπάρχειν τὸ δεικνύμενον πρῶτον καθόλου, ἢ δοκεῖ
δείκνυσθαι καθόλου πρῶτον. Ἀπατώμεθα δὲ ταύτην τὴν
ἀπάτην, ὅταν ἡ ^k μηδὲν ἢ λαβεῖν ἀνώτερον παρὰ τὸ καθ'
ἕκαστον ^l ἢ τὰ καθ' ἕκαστα, ἢ ἡ μὲν. Ἀλλ' ἀνώνυμον ἢ ἐπὶ
διαφόροις εἶδει πράγμασιν, ἢ ^m τυγχάνη ὃν ὡς ἐν μέρει ὅλον
ἐφ' ᾧ δείκνυται· τοῖς γὰρ ἐν μέρει ὑπάρξει μὲν ἡ ἀπόδειξις,
καὶ ἔσται κατὰ παντός, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔσται τούτου πρώτου
καθόλου ἢ ἀπόδειξις. Λέγω δὲ τούτου πρώτου, ἢ τοῦτο,
ἀπόδειξιν, ὅταν ἡ πρώτου καθόλου. Εἰ οὖν τις δείξειεν ὅτι ²
αἱ ὀρθαὶ οὐ συμπέπτουσι, δόξειεν ἂν τούτου εἶναι ἢ ἀπόδειξις
διὰ τὸ ἐπὶ πασῶν εἶναι τῶν ὀρθῶν. Οὐκ ἔστι δέ, εἴπερ μὴ

^e αὐτῇ B. et pr. C. ^f τὴν γραμμὴν pr. C. ^g οὔτε] ὅτε A. ^h ὁ
om. B. C. ⁱ ὀρθὰς B. ^k μηδὲν C. ^l ἢ τὰ καθ' ἕκαστα om. C.
^m τυγχάνει B.

ὅτι ὥδι ἴσαι ^η γίνεται τοῦτο, ἀλλ' ἢ ὅπως οὖν ἴσαι. Καὶ εἰ
 τρίγωνον μὴ ^ο ἦν ἄλλο ἢ ἰσοσκελές, ἢ ἰσοσκελές ἂν ἐδόκει
 3 ὑπάρχειν. Καὶ τὸ ἀνάλογον ὅτι ἐναλλάξ, ἢ ἀριθμοὶ καὶ ἢ
 γραμμαὶ καὶ ἢ στερεὰ καὶ ἢ χρόνοι, ῥῶσπερ ἐδείκνυτό ποτε
 χωρίς, ἐνδεχόμενόν γε κατὰ πάντων μιᾷ ἀποδείξει δειχθῆναι·
 ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ εἶναι ὠνομασμένον τι πάντα ^η ταῦτα ἔν,
 ἀριθμοὶ μήκη χρόνος στερεά, καὶ εἶδει διαφέρειν ἀλλήλων,
 4 χωρίς ἐλαμβάνετο. Νῦν δὲ καθόλου δείκνυται· οὐ γὰρ ἢ
 γραμμαὶ ἢ ἢ ἀριθμοὶ ὑπῆρχεν, ἀλλ' ἢ τοδί, ὃ καθόλου ὑπο-
 τίθενται ὑπάρχειν. Διὰ τοῦτο οὐδ' ἂν τις δείξῃ καθ' ἕκαστον
 τὸ τρίγωνον ^η ἀποδείξει ἢ μιᾷ ἢ ἑτέρᾳ ὅτι δύο ὀρθὰς ἔχει
 ἕκαστον, τὸ ἰσόπλευρον χωρίς καὶ τὸ ^ς σκαληνὸς καὶ τὸ ἰσο-
 σκελές, οὐπω οἶδε τὸ τρίγωνον ὅτι δύο ὀρθαῖς, εἰ μὴ τὸν σο-
 φιστικὸν τρόπον, οὐδὲ καθόλου τρίγωνον, οὐδ' εἰ μηδὲν ἐστι
 5 παρὰ ταῦτα τρίγωνον ἕτερον. Οὐ γὰρ ἢ τρίγωνον οἶδεν,
 οὐδὲ πᾶν τρίγωνον, ἀλλ' ἢ κατ' ἀριθμόν· κατ' εἶδος δ' οὐ
 πᾶν, καὶ εἰ μηδὲν ἐστὶν ὃ οὐκ οἶδεν. Πότ' οὖν οὐκ οἶδε κα-
 θόλου, καὶ πότ' οἶδεν ἀπλῶς; δῆλον δὴ ὅτι εἰ ^η ταῦτόν ἦν
^η τριγώνῳ εἶναι καὶ ἰσοπλεύρῳ ἢ ἐκάστω ἢ πᾶσιν. Εἰ δὲ μὴ
 6 ταῦτόν ἀλλ' ἕτερον, ὑπάρχει δ' ἢ τρίγωνον, οὐκ οἶδεν. Πό-
 τερον δ' ἢ τρίγωνον ἢ ^ω ἢ ἰσοσκελές, ὑπάρχει; καὶ πότε
 κατὰ τοῦθ' ὑπάρχει πρῶτον; καὶ καθόλου τίνος ἢ ἀπόδειξις;
 δῆλον ὅτι ὅταν ^ς ἀφαιρουμένων ὑπάρξῃ πρῶτῳ. Οἷον τῷ
 ἰσοσκελεῖ χαλκῷ τριγώνῳ ὑπάρξουσιν δύο ὀρθαί, ἀλλὰ καὶ
 τοῦ χαλκοῦν εἶναι ἀφαιρεθέντος καὶ τοῦ ἰσοσκελές. Ἀλλ'
 οὐ τοῦ σχήματος ἢ πέρατος. Ἀλλ' οὐ πρῶτον. Τίνος οὖν
 πρῶτον; εἰ δὴ τριγώνου, κατὰ τοῦτο ὑπάρχει καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις, καὶ ^ς τούτου καθόλου ἐστὶν ἢ ἀπόδειξις.

6 Εἰ οὖν ἐστὶν ἢ ἀποδεικτικὴ ἐπιστήμη ἐξ ἀναγκαίων ἀρχῶν
 (ὃ γὰρ ἐπίσταται, οὐ δυνατὸν ἄλλως ἔχειν), τὰ δὲ καθ' αὐτὰ
 ὑπάρχοντα ἀναγκαῖα τοῖς πράγμασιν (ἃ μὲν γὰρ ἐν τῷ τί

^η γίνονται pr. C. ^ο ἦν] οὖν A. ^ρ ὥσπερ καὶ ἐδείκνυτο C. ^η ταῦτα
 πάντα C. ^η ἀποδείξει om. B. ^ς σκαληνόν B.C. ^η ταυτὸ B.C.

^ς τρίγωνον B. ^ω ἢ om. B. ^ς ἀφαιρουμένῳ C. ^ς τούτου] τοῦ A.

ἐστὶν ὑπάρχει· τοῖς δ' αὐτὰ ἐν τῷ τί ἐστὶν ὑπάρχει κατηγορουμένοις αὐτῶν, ὧν θίτερον τῶν ἀντικειμένων ἀνάγκη ² ὑπάρχειν), φανερόν ὅτι ἐκ τοιούτων τινῶν ἂν εἴη ὁ ἀποδεικτικὸς συλλογισμός· ἅπαν γὰρ ἢ οὕτως ὑπάρχει ἢ κατὰ συμβεβηκός, τὰ δὲ συμβεβηκότα οὐκ ἀναγκαῖα.

Ἡ δὴ οὕτω ³ λεκτέον, ἡ ἀρχὴν θεμένοις ὅτι ἡ ἀπόδειξις ² ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ εἰ ἀποδέδεικται, οὐχ οἷόν τ' ἄλλως ἔχειν· ἐξ ἀναγκαίων ἄρα δεῖ εἶναι τὸν συλλογισμόν. Ἐξ ἀληθῶν μὲν γὰρ ἔστι καὶ μὴ ἀποδεικνύντα συλλογίσασθαι, ἐξ ἀναγκαίων δ' οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἡ ἀποδεικνύντα· τοῦτο γὰρ ἤδη ἀποδείξεώς ἐστιν. Σημεῖον δ' ὅτι ἡ ἀπόδειξις ἐξ ἀναγκαίων, ὅτι καὶ τὰς ἐνστάσεις οὕτω φέρομεν πρὸς τοὺς οἰομένους ἀποδεικνύειν, ὅτι οὐκ ἀνάγκη, ἂν οἰώμεθα ἢ ὅλως ἐνδέχσθαι ἄλλως ἢ ἐνεκά γε τοῦ λόγου. Δῆλον δ' ἐκ τούτων καὶ ὅτι ³ εὐήθεις οἱ λαμβάνειν οἰόμενοι καλῶς τὰς ἀρχάς, εἰς ἐνδοξος ἢ ἡ πρότασις καὶ ἀληθής, οἷον οἱ σοφισταὶ ὅτι τὸ ἐπίστασθαι τὸ ἐπιστήμην ἔχειν. Οὐ γὰρ ⁴ τὸ ἐνδοξον ἢ μὴ ἀρχὴ ἐστὶν, ἀλλὰ ⁵ τὸ πρῶτον τοῦ γένους περὶ ὃ δείκνυται· καὶ τὰληθές οὐ πᾶν οἰκεῖον. Ὅτι δ' ἐξ ἀναγκαίων εἶναι δεῖ τὸν συλλογισμόν, φανερόν καὶ ἐκ τῶνδε. Εἰ γὰρ ὁ μὴ ἔχων ⁴ λόγον τοῦ διὰ τί οὔσης ἀποδείξεως οὐκ ἐπιστήμων, εἴη δ' ἂν ὥστε τὸ Α κατὰ τοῦ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τὸ μέσον, δι' οὗ ἀπεδείχθη, μὴ ἐξ ἀνάγκης, οὐκ οἶδε διότι. Οὐ γάρ ἐστι τοῦτο διὰ τὸ μέσον· τὸ μὲν γὰρ ἐνδέχεται μὴ εἶναι, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. Ἐτι εἴ τις μὴ οἶδε νῦν ἔχων τὸν λόγον καὶ σωζόμενος, σωζομένου τοῦ πράγματος, μὴ ἐπιληημένος, ⁵ οὐδὲ πρότερον ἦδει. Φθαρεῖν δ' ἂν τὸ μέσον, ⁶ εἰ μὴ ἀναγκαῖον. Ὡστε ἔξει μὲν τὸν λόγον ⁷ σωζόμενος σωζομένου τοῦ πράγματος, οὐκ οἶδε δέ. Οὐδ' ἄρα πρότερον ἦδει. Εἰ δὲ μὴ ἐφθαρται, ἐνδέχεται ⁸ δὲ φθαρῆναι, τὸ συμβαῖνον ἂν ⁹ εἴη δυνατόν καὶ ἐνδεχόμενον. Ἀλλ' ἐστὶν ἀδύνατον οὕτως ἔχοντα εἰδέναι.

² ὑπάρχει Α. ³ θετέον corr. C. ⁴ τῷ Β. et pr. C. ⁵ οὐδὲ ἄρα πρότερον C. ⁶ σωζόμενον σ. Β. ⁷ δὲ om. Β. ⁸ εἴη καὶ δυνατόν C.

6 "Όταν μὲν οὖν τὸ συμπέρασμα ἐξ ἀνάγκης ᾗ, οὐδὲν κωλύει
 8 τὸ μέσον μὴ ἀναγκαῖον εἶναι, δι' οὗ ἐδείχθη· ἔστι γὰρ τὸ
 ἀναγκαῖον καὶ μὴ ἐξ ἀναγκαίου συλλογίσασθαι, ὥσπερ καὶ
 ἀληθὲς μὴ ἐξ ἀληθῶν. "Όταν δὲ τὸ μέσον ἐξ ἀνάγκης, ^h καὶ
 τὸ συμπέρασμα ἐξ ἀνάγκης, ὥσπερ καὶ ἐξ ἀληθῶν ἀληθὲς
 7 αἰεί. "Εστω γὰρ τὸ Α κατὰ τοῦ Β ἐξ ἀνάγκης, καὶ τοῦτο
 κατὰ τοῦ Γ· ἀναγκαῖον τοίνυν καὶ τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχειν.
 "Όταν δὲ μὴ ἀναγκαῖον ᾗ τὸ συμπέρασμα, οὐδὲ τὸ μέσον
 ἀναγκαῖον οἶόν τ' εἶναι. "Εστω γὰρ τὸ Α τῷ Γ μὴ ἐξ
 ἀνάγκης ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β, καὶ τοῦτο τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης·
 καὶ τὸ Α ἄρα τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει. Ἄλλ' οὐχ ὑπέ-
 8 σκείτο. Ἐπεὶ τοίνυν εἰ ἐπίσταται ἀποδεικτικῶς, δεῖ ἐξ ἀνάγ-
 κης ὑπάρχειν, δηλὸν ὅτι καὶ διὰ μέσου ἀναγκαίου δεῖ ἔχειν
 τὴν ἀποδείξιν· ἢ οὐκ ἐπιστήσεται οὔτε διότι οὔτε ὅτι ἀνάγκη
 ἐκεῖνο εἶναι, ἀλλ' ἢ οἰήσεται οὐκ εἰδώς, ἐὰν ὑπολάβῃ ὡς ἀναγ-
 καῖον τὸ μὴ ἀναγκαῖον, ἢ οὐδ' οἰήσεται ὁμοίως, ἐάν τε τὸ ὅτι
 εἰδῇ διὰ μέσων ἐάν τε τὸ διότι καὶ δι' ἀμέσων.

9 Τῶν δὲ συμβεβηκότων μὴ καθ' αὐτά, ὃν τρόπον διωρίσθη
 τὰ καθ' αὐτά, οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη ἀποδεικτική. Οὐ γὰρ
 ἔστιν ἐξ ἀνάγκης δεῖξαι τὸ συμπέρασμα· τὸ συμβεβηκὸς
 γὰρ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν· ⁱ περὶ τοιούτου γὰρ λέγω συμ-
 βεβηκότος. Καίτοι ἀπορήσειεν ^k ἂν τις ^l ἴσως τίνος ἔνεκα
 ταῦτα δεῖ ἐρωτᾶν περὶ τούτων, εἰ μὴ ἀνάγκη τὸ συμπέ-
 ρασμα εἶναι· οὐδὲν γὰρ διαφέρει εἰ τις ἐρόμενος τὰ τυ-
 10 χόντα εἶτα εἴπειεν τὸ συμπέρασμα. Δεῖ δ' ἐρωτᾶν οὐχ ὡς
 ἀναγκαῖον εἶναι διὰ τὰ ἠρωτημένα, ἀλλ' ὅτι λέγειν ἀνάγκη
 τῷ ἐκεῖνα λέγοντι, καὶ ἀληθῶς λέγειν, ἐὰν ἀληθῶς ᾗ ὑπάρ-
 χοντα.

11 Ἐπὶ δ' ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει περὶ ἕκαστον γένος ὅσα καθ'
 αὐτὰ ὑπάρχει, καὶ ἢ ἕκαστον, φανερόν ὅτι περὶ τῶν καθ'
 αὐτὰ ὑπαρχόντων αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀποδείξεις καὶ ἐκ τῶν
 τοιούτων εἰσίν. Τὰ μὲν γὰρ συμβεβηκότα οὐκ ἀναγκαῖα,

8 τὸν C.
 7 τις om. C.

^h καὶ ante τὸ om. A.
^l ἴσως ὡς τίνος B.

ⁱ περὶ τοῦ τοιούτου B.C.

^k ἂν

ὥστ' οὐκ ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα εἰδέναι διότι ὑπάρχει, οὐδ' εἰ αἰεὶ εἴη, μὴ καθ' αὐτὸ δέ, οἷον οἱ διὰ σημείων συλλογισμοί. Τὸ γὰρ καθ' αὐτὸ οὐ καθ' αὐτὸ ἐπιστήσεται, οὐδὲ διότι. Τὸ δὲ ^m διότι ἐπίστασθαι ἔστι τὸ διὰ τοῦ αἰτίου ἐπίστασθαι. Δι' αὐτὸ ἄρα δεῖ καὶ τὸ μέσον τῷ τρίτῳ καὶ τὸ πρῶτον τῷ μέσῳ ὑπάρχειν.

Οὐκ ἄρα ἔστιν ἐξ ἄλλου γένους μεταβάντα δείξαι, οἷον ⁷ τὸ γεωμετρικὸν ἀριθμητικῇ. Τρία γάρ ἐστι τὰ ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν, ἐν μὲν τὸ ἀποδεικνύμενον τὸ συμπέρασμα τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὑπάρχον γένει τινὶ καθ' αὐτό. ^B Ἐν δὲ τὰ ἀξιώματα· ἀξιώματα δ' ἐστὶν ἐξ ὧν. Τρίτον τὸ γένος τὸ ὑποκείμενον, οὗ τὰ πάθη καὶ τὰ καθ' αὐτὰ συμβεβηκότα δηλοῖ ἢ ἀπόδειξις. ¹ Ἐξ ὧν μὲν οὖν ἢ ἀπόδειξις, ἐνδέχεται τὰ αὐτὰ ² εἶναι ὧν δὲ τὸ γένος ἕτερον, ὥσπερ ἀριθμητικῆς καὶ γεωμετρίας, οὐκ ἔστι τὴν ἀριθμητικὴν ἀπόδειξιν ἐφαρμόσαι ἐπὶ τὰ τοῖς μεγέθεσι συμβεβηκότα, εἰ μὴ τὰ μεγέθη ἀριθμοὶ εἰσι· τοῦτο δ' ὡς ἐνδέχεται ἐπὶ τινων, ὕστερον λεχθήσεται. ³ Ἡ δ' ἀριθμητικὴ ἀπόδειξις αἰεὶ ἔχει τὸ γένος περὶ ὃ ἢ ἀπόδειξις, καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως. ^B Ὡστ' ἢ ἀπλῶς ἀνάγκη τὸ αὐτὸ εἶναι γένος ἢ πῆ, εἰ ⁿ μέλλει ἢ ἀπόδειξις μεταβαίνειν. ⁴ Ἀλλως δ' ὅτι ἀδύνατον, δηλὸν· ἐκ γὰρ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀνάγκη τὰ ἄκρα καὶ τὰ μέσα εἶναι. Εἰ γὰρ μὴ καθ' αὐτά, συμβεβηκότα ἔσται. Διὰ τοῦτο τῇ γεωμετρίᾳ οὐκ ἔστι δείξαι ὅτι τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη, ἀλλ' οὐδ' ὅτι οἱ δύο κύβοι κύβος· οὐδ' ἄλλη ἐπιστήμη τὸ ἐτέρας, ἀλλ' ἢ ὅσα οὕτως ἔχει πρὸς ἄλληλα ὥστ' εἶναι θάτερον ὑπὸ θάτερον, οἷον τὰ ὀπτικά πρὸς γεωμετρίαν καὶ τὰ ἀρμονικὰ πρὸς ἀριθμητικὴν. Οὐδ' εἴ τι ὑπάρχει ταῖς γραμμαῖς μὴ ἢ γραμμαὶ καὶ ἢ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν ἰδίων, οἷον εἰ καλλίστη τῶν γραμμῶν ἢ εὐθεῖα ἢ εἰ ἐναντίως ἔχει τῇ περιφερείᾳ· οὐ γὰρ ἢ τὸ ἴδιον γένος αὐτῶν, ὑπάρχει, ἀλλ' ἢ κοινόν τι.

Φανερόν δὲ καὶ ἐὰν ὧσιν αἱ προτάσεις καθόλου ἐξ ὧν ὁ ⁸

^m διότι ἐπιστήσασθαι Α.ⁿ μέλλοι Β.

συλλογισμός, ὅτι ἀνάγκη καὶ τὸ συμπέρασμα αἰδίων εἶναι τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως ^ο καὶ τῆς ἀπλῶς εἰπεῖν ἀποδείξεως. οὐκ ἔστιν ἄρα ἀποδείξεις τῶν φθαρτῶν οὐδ' ἐπιστήμη ἀπλῶς, ἀλλ' οὕτως ὥσπερ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι οὐ καθόλου αὐτοῦ ² ἔστιν ἀλλὰ ποτὲ καὶ πῶς. Ὅταν δ' ἦ, ἀνάγκη τὴν ἑτέραν μὴ καθόλου εἶναι πρότασιν καὶ φθαρτὴν, φθαρτὴν μὲν ὅτι καὶ τὸ συμπέρασμα οὕσης, μὴ καθόλου δὲ ὅτι ^ρ ᾧ μὲν ἔσται ᾧ δ' οὐκ ἔσται ἐφ' ὧν, ὥστ' οὐκ ἔστι συλλογίσασθαι καθό- ³ λου, ἀλλ' ὅτι νῦν. Ὅμοιως δ' ἔχει καὶ περὶ ὁρισμούς, ἐπεί- περ ἔστιν ὁ ὁρισμὸς ἢ ἀρχὴ ἀποδείξεως ἢ ἀπόδειξις θέσει διαφέρουσα ἢ συμπέρασμί τι ἀποδείξεως. Αἱ δὲ τῶν πολ- λάκις γινομένων ἀποδείξεις καὶ ἐπιστήμαι, οἷον σελήνης ἐκ- λείψεως, δηλόν ὅτι ἡ ^q μὲν τοιαύδ' εἰσίν, αἰεὶ εἰσιν, ἡ δ' οὐκ αἰεὶ, κατὰ μέρος εἰσίν. Ὡσπερ δ' ἡ ἐκλείψις, ὡσαύτως τοῖς ἄλλοις.

9 Ἐπεὶ δὲ φανερόν ὅτι ἕκαστον ἀποδείξαι οὐκ ἔστιν ἄλλ' ἢ ἐκ τῶν ἐκάστου ἀρχῶν, ἂν τὸ δεικνύμενον ὑπάρχῃ ἢ ἐκείνῳ, οὐκ ἔστι τὸ ἐπίστασθαι τοῦτο, ἂν ἐξ ἀληθῶν καὶ ἀναπο- δείκτων δειχθῇ καὶ ἀμέσων. Ἔστι γὰρ οὕτω δεῖξαι, ^ρ ὥσπερ Βρίσων τὸν τετραγωνισμόν. Κατὰ κοινόν τε γὰρ δεικνύου- σιν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, ὃ καὶ ἑτέρῳ ὑπάρξει· διὸ καὶ ἐπ' ἄλ- λων ἐφαρμόττουσιν οἱ λόγοι οὐ συγγενῶν. Οὐκοῦν οὐχ ἡ ἐκείνῳ ἐπίσταται, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός· οὐ γὰρ ἂν ἐφήρ- μοττεν ἢ ἀπόδειξις καὶ ἐπ' ἄλλο γένος.

² Ἐκαστον δ' ἐπιστάμεθα μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅταν κατ' ἐκεῖνο γινώσκωμεν καθ' ὃ ὑπάρχει, ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν ἐκείνου ἢ ἐκεῖνο, οἷον τὸ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν, ᾧ ὑπάρχει καθ' αὐτὸ τὸ εἰρημένον, ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν τούτου. Ὡστ' εἰ καθ' αὐτὸ ^s κακεῖνο ὑπάρχει ᾧ ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ μέσον ἐν τῇ αὐτῇ συγγενείᾳ εἶναι. Εἰ δὲ μή, ἀλλ' ὥς τὰ ἀρμονικὰ δι' ³ ἀριθμητικῆς. Ὅτι δὲ τοιαῦτα δαίκενται μὲν ὡσαύτως, διαφέ-

^ο καὶ τῆς—ἀποδείξεως om. pr. C.

^ρ τῷ—τῷ pr. C, τὸ—τὸ re.

^q μέντοι εὐδ' Α, μὲν τοιοῦδ' Β.

^ρ ὥσπερ ὁ βρύσων C.

^s κακεῖνοι

A.B.C.

ρει δέ· τὸ μὲν γὰρ ὅτι ἐτέρας ἐπιστήμης (τὸ γὰρ ὑποκείμενον γένος ἕτερον), τὸ δὲ διότι τῆς ἄνω, ἧς καθ' αὐτὰ τὰ πάθη ἐστίν. Ὡστε καὶ ἐκ τούτων φανερόν ὅτι οὐκ ἔστι ἀποδείξαι ἕκαστον ἀπλῶς, ἀλλ' ἢ ἐκ τῶν ἐκάστου ἀρχῶν. Ἀλλὰ τούτων αἱ ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ κοινόν.

Εἰ δὲ φανερόν τοῦτο, φανερόν καὶ ὅτι οὐκ ἔστι τὰς ἐκά-⁴στων ἰδίας ἀρχὰς ἀποδείξαι· ἔσονται γὰρ ἐκεῖναι ἀπάντων ἀρχαί, καὶ ἐπιστήμη ἢ ἐκείνων κυρία πάντων. Καὶ γὰρ ἐπίσταται μᾶλλον ὁ ἐκ τῶν ἀνώτερον αἰτίων εἰδώς· ἐκ τῶν προτέρων γὰρ οἶδεν, ὅταν ἐκ μὴ αἰτιατῶν εἰδῇ αἰτίων. Ὡστ' εἰ μᾶλλον οἶδε καὶ μάλιστα, καὶ ἐπιστήμη ἐκείνη εἴη καὶ μᾶλλον καὶ μάλιστα. Ἦ δ' ἀπόδειξις οὐκ ἐφαρμόττει ἐπ' ἄλλο γένος, ἀλλ' ἢ ὡς εἴρηται αἱ γεωμετρικαὶ ἐπὶ τὰς μηχανικὰς ἢ ὀπτικὰς καὶ αἱ ἀριθμητικαὶ ἐπὶ τὰς ἀρμονικὰς.

Χαλεπὸν δ' ἐστὶ τὸ γνῶναι εἰ οἶδεν ἢ μή. Ὡς γὰρ⁵ τὸ γνῶναι εἰ ἐκ τῶν ἐκάστου ἀρχῶν ἴσμεν ἢ μή· ὅπερ ἐστὶ τὸ εἰδέναι. Οἰόμεθα δ', ἂν ἔχωμεν ἐξ ἀληθινῶν τινῶν συλλογισμόν καὶ πρώτων, ἐπίστασθαι. Τὸ δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ συγγενῇ δεῖ εἶναι τοῖς πρώτοις.

Λέγω δ' ἀρχὰς ἐν ἐκάστῳ γένει ταύτας, αἷς ὅτι ἔστι μὴ¹⁰ ἐνδέχεται δεῖξαι. Τί μὲν οὖν σημαίνει καὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἐκ τούτων, λαμβάνεται· ὅτι δ' ἔστι, τὰς μὲν ἀρχὰς ἀνάγκη λαμβάνειν, τὰ δ' ἄλλα δεικνύναι, οἷον τί μονὰς ἢ τί τὸ εὐθύ^ν καὶ τρίγωνον· εἶναι δὲ τὴν μονάδα λαβεῖν καὶ μέγεθος, τὰ δ' ἕτερα δεικνύναι.

Ἔστι δ' ὧν^ω χρῶνται ἐν ταῖς ἀποδεικτικαῖς ἐπιστήμαις² τὰ μὲν ἴδια ἐκάστης ἐπιστήμης τὰ δὲ κοινά, κοινὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν, ἐπεὶ χρήσιμόν γε ὅσον ἐν τῷ ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην γένει. Ἰδια μὲν οἷον γραμμὴν εἶναι^χ τοιανδί, καὶ τὸ εὐθύ. κοινὰ δὲ οἷον^υ τὸ ἴσα ἀπὸ ἴσων ἂν ἀφέλῃ, ὅτι ἴσα τὰ λοιπά. Ἰκανὸν δ' ἕκαστον τούτων ὅσον ἐν τῷ γένει· ταυτό γὰρ

^τ χαλεπὸν γὰρ τὸ γνῶναι om. C.
corr. C. ^χ τοιάνδε C. ^υ τὰ C.

^ν καὶ τί τρίγωνον C.

^ω οἷς

ποιήσει. καὶ μὴ κατὰ πάντων λάβῃ ἀλλ' ἐπὶ μεγεθῶν μόνον, τῷ δ' ἀριθμητικῷ ἐπ' ἀριθμῶν.

3 Ἔστι δ' ἴδια μὲν καὶ ἃ λαμβάνεται εἶναι, περὶ ἃ ἡ ἐπιστήμη θεωρεῖ τὰ ὑπάρχοντα καθ' αὐτά, οἷον μονάδας ἢ ἀριθμητική, ἡ δὲ γεωμετρία σημεῖα καὶ γραμμὰς. Ταῦτα γὰρ λαμβάνουσι τὸ εἶναι καὶ τοδὶ εἶναι. Τὰ δὲ τούτων πάθη καθ' αὐτά, τί μὲν σημαίνει ἕκαστον, λαμβάνουσιν, οἷον ἡ μὲν ἀριθμητικὴ τί περιττὸν ἢ ἄρτιον ἢ τετράγωνον ἢ κύβος, ἡ δὲ γεωμετρία τί τὸ ἄλογον ἢ τὸ κεκλάσθαι ἢ νεύειν, ὅτι δ' ἔστι, δεικνύουσι διὰ τε τῶν κοινῶν καὶ ἐκ τῶν ἀποδεδει-
4 γμένων. Καὶ ἡ ἀστρολογία ὡσαύτως. Πᾶσα γὰρ ἀποδεικτικὴ ἐπιστήμη περὶ τρία ἐστίν, ὅσα τε εἶναι τίθεται (ταῦτα δ' ἐστὶ τὸ γένος, οὗ τῶν καθ' αὐτὰ παθημάτων ἐστὶ θεωρητική), καὶ τὰ κοινὰ λεγόμενα ἀξιώματα, ἐξ ὧν πρώτων ἀποδείκνυσσι, καὶ τρίτον τὰ πάθη, ὧν τί σημαίνει ἕκαστον λαμ-
5 βάνει. Ἐνίας μέντοι ἐπιστήμας οὐδὲν κωλύει εἶναι τούτων παρορᾶν, οἷον τὸ γένος μὴ ὑποτίθεσθαι εἶναι, ἂν ἡ φανερόν ὅτι ἔστιν (οὐ γὰρ ὁμοίως δηλὸν ὅτι ἀριθμὸς ἐστὶ καὶ ὅτι ψυχρὸν καὶ θερμόν), καὶ τὰ πάθη μὴ λαμβάνειν τί σημαίνει, ἂν ἡ δῆλα· ὥσπερ οὐδὲ τὰ κοινὰ οὐ λαμβάνει τί σημαίνει τὸ ἴσα ἀπὸ ἴσων ἀφελεῖν, ὅτι γνῶριμον. Ἄλλ' οὐδὲν ἡττον τῇ γε φύσει τρία ταῦτά ἐστι, περὶ ὅ τε δείκνυσσι καὶ ἃ δείκνυσσι καὶ ἐξ ὧν.

6 Οὐκ ἔστι δ' ὑπόθεσις οὐδ' αἴτημα, ὃ ἀνάγκη εἶναι δι' αὐτὸ καὶ δοκεῖν ἀνάγκη. Οὐ γὰρ πρὸς τὸν ἔξω λόγον ἡ ἀπόδειξις, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπεὶ οὐδὲ συλλογισμός. Ἄει γὰρ ἔστιν ἐνστήναι πρὸς τὸν ἔξω λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἔσω λόγον οὐκ αἰεί. Ὅσα μὲν οὖν δεκτὰ ὄντα λαμβάνει αὐτὸς μὴ δείξας, ταῦτ', εἰ μὲν δοκοῦντα λαμβάνῃ τῷ μανθάνοντι, ὑποτίθεται, καὶ ἔστιν οὐχ ἀπλῶς ὑπόθεσις ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνον μόνον, ἂν δὲ ἡ μηδεμιᾶς ἐνούσης δόξης ἢ καὶ ἐναντίας ἐνούσης λαμβάνῃ τὸ αὐτὸ αἰτεῖται. Καὶ τούτω

διαφέρει υπόθεσις καὶ αἴτημα· ἔστι γὰρ αἴτημα τὸ ὑπεναντίον τοῦ μανθάνοντος τῇ δόξῃ, ἢ ὃ ἄν τις ἀποδεικτὸν ὄν λαμβάνῃ καὶ χρῆται μὴ δείξας.

Οἱ μὲν οὖν ὅροι οὐκ εἰσὶν ὑποθέσεις (^aοὐδὲ γὰρ εἶναι ἢ μὴ ⁸λέγονται), ἀλλ' ἐν ταῖς προτάσεσιν αἱ ὑποθέσεις. Τοὺς δ' ὅρους μόνον ξυνίεσθαι δεῖ· τοῦτο δ' οὐχ ὑπόθεσις, εἰ μὴ καὶ τὸ ἀκούειν ὑπόθεσιν τις εἶναι φήσῃ. Ἀλλ' ὅσων ὄντων τῷ ἐκείνα εἶναι γίνεται τὸ συμπέρασμα. Οὐδ' ὁ γεωμέτρης ψευδὴ ὑποτίθεται, ὥσπερ τινὲς ἔφασαν, λέγοντες ὡς οὐ δεῖ τῷ ψεύδει χρῆσθαι, τὸν δὲ γεωμέτρην ψεύδεσθαι λέγοντα ποδιαίαν τὴν οὐ ποδιαίαν ἢ εὐθείαν τὴν γεγραμμένην οὐκ εὐθεῖαν οὔσαν. Ὁ δὲ γεωμέτρης οὐδὲν συμπεραίνεται τῷ τήνδε εἶναι γραμμὴν, ἣν αὐτὸς ἔφθεγκται, ἀλλὰ τὰ διὰ τούτων δηλούμενα. Ἔτι τὸ αἴτημα καὶ ὑπόθεσις πᾶσα ἢ ὡς ὅλον ἢ ὡς ἐν μέρει, οἱ δ' ὅροι οὐδέτερον τούτων.

Εἶδη μὲν οὖν εἶναι ἢ ἐν τι παρὰ τὰ πολλὰ οὐκ ἀνάγκη, **I I** εἰ ἀπόδειξις ἔσται. εἶναι μέντοι ἐν κατὰ πολλῶν ἀληθὲς εἰπεῖν ἀνάγκη· οὐ γὰρ ἔσται τὸ καθόλου, ἂν μὴ τοῦτο ἦ· ἐὰν δὲ τὸ καθόλου μὴ ἦ, τὸ μέσον οὐκ ἔσται, ὥστ' οὐδ' ἀπόδειξις. Δεῖ ἄρα τι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπὶ πλειόνων εἶναι μὴ ὁμόνυμον. Τὸ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα φάναι καὶ ἀποφάναι οὐδεμίᾳ λαμβάνει ἀπόδειξις, ἀλλ' ἢ ἐὰν δέῃ δείξαι καὶ τὸ συμπέρασμα οὕτως. Δείκνυται δὲ λαβοῦσι τὸ πρῶτον κατὰ τοῦ ²μέσον, ὅτι ἀληθές, ἀποφάναι δ' οὐκ ἀληθές. Τὸ δὲ μέσον οὐδὲν διαφέρει εἶναι καὶ μὴ εἶναι λαβεῖν, ^bὡς δ' αὐτως καὶ τὸ τρίτον. Εἰ γὰρ ἐδόθη, καθ' οὗ ἄνθρωπον ἀληθὲς εἰπεῖν, εἰ καὶ μὴ ἄνθρωπον ἀληθές, ἀλλ' ^cεἰ μόνον ἄνθρωπον ζῶον ^dεἶναι, μὴ ζῶον δὲ μὴ· ἔσται γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν Καλλιάν, εἰ καὶ μὴ Καλλιάν, ^eὅμως ζῶον, μὴ ζῶον δ' οὐ. Αἴτιον δ' ὅτι ³τὸ πρῶτον οὐ μόνον κατὰ τοῦ μέσον λέγεται ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλου διὰ τὸ εἶναι ἐπὶ πλειόνων, ὥστ' οὐδ' εἰ τὸ μέσον καὶ αὐτὸ ἔστι καὶ μὴ αὐτό, πρὸς τὸ συμπέρασμα οὐδὲν διαφέρει.

^a οὐδὲν A.B. ^b ὡσαύτως C. ^c εἰ] ἢ B. ^d εἶναι πᾶν μὴ A.C.
^e ὁμοίως B.

τὸ δ' ἅπαν φάναι ἢ ἀποφάναι ἢ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπόδειξις
λαμβάνει, καὶ ταῦτα οὐδ' αἰεὶ καθόλου, ἀλλ' ὅσον ἱκανόν, ἱκα-
νὸν δ' ἐπὶ τοῦ γένους. [†] Λέγω δ' ἐπὶ τοῦ γένους οἶον περὶ
ὃ γένος τὰς ἀποδείξεις φέρει, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον.

4 Ἐπικουρωνοῦσι δὲ πᾶσαι αἱ ἐπιστήμαι ἀλλήλαις κατὰ τὰ
κοινά. Κοινὰ δὲ λέγω οἷς χρῶνται ὡς ἐκ τούτων ἀπο-
δεικνύντες, ἀλλ' οὐ περὶ ὧν δεικνύουσιν οὐδ' ὃ δεικνύουσιν.
Καὶ ἡ διαλεκτικὴ πάσαις. Καὶ εἴ τις καθόλου πειρῶτο δει-
κνύει τὰ κοινά, οἶον ὅτι ἅπαν φάναι ἢ ἀποφάναι, ἢ ὅτι ἴσα
ἀπὸ ἴσων, ἢ τῶν τοιούτων ἄττα. Ἡ δὲ διαλεκτικὴ οὐκ ἔστιν
οὕτως ὀρισμένων τινῶν, οὐδὲ γένους τινὸς ἐνός. Οὐ γὰρ ἂν
ἡρώτα ἀποδεικνύντα γὰρ οὐκ ἔστιν ἐρωτᾶν διὰ τὸ τῶν ἀν-
τικειμένων ὄντων μὴ δείκνυσθαι τὸ αὐτό. Δέδεικται δὲ τοῦτο
ἐν τοῖς περὶ συλλογισμοῦ.

12 Εἰ δὲ τὸ αὐτό ἐστὶν ἐρώτημα συλλογιστικὸν καὶ πρότα-
σις ἀντιφάσεως, προτάσεις δὲ καθ' ἐκάστην ἐπιστήμην ἐξ
ᾧ ὁ συλλογισμὸς ὁ καθ' ἐκάστην, εἴη ἂν τι ἐρώτημα ἐπι-
στημονικόν, ἐξ ᾧ ὁ καθ' ἐκάστην οἰκείως γίνεται συλλο-
γισμός. Δῆλον ἄρα ὅτι οὐ πᾶν ἐρώτημα γεωμετρικὸν ἂν
εἴη οὐδ' ἰατρικόν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἀλλ' ἐξ ᾧ
ἢ δείκνυται τι περὶ ᾧ ἡ γεωμετρία ἐστίν, [‡] ἢ ἐκ τῶν αὐτῶν
2 δεικνύται τῇ γεωμετρίας, ὥσπερ τὰ ὀπτικά. Ὅμοιως δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καὶ περὶ μὲν τούτων καὶ λόγον ὑφεκτέον
ἐκ τῶν γεωμετρικῶν ἀρχῶν καὶ συμπερασμάτων, περὶ δὲ
τῶν ἀρχῶν λόγον οὐχ ὑφεκτέον τῇ γεωμέτρῃ ἢ γεωμέτρῃς·
ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν. Οὔτε πᾶν ἄρα
3 ἕκαστον ἐπιστήμονα ἐρώτημα ἐρωτητέον, οὔθ' ἅπαν τὸ ἐρω-
τώμενον ἀποκριτέον περὶ ἐκάστου, ἀλλὰ τὰ κατὰ τὴν ἐπι-
στήμην διορισθέντα. Εἰ δὲ διαλέξεται γεωμέτρῃ ἢ γεωμέ-
τρῃς οὕτως, φανερόν ὅτι καὶ καλῶς, εἰ ἐκ τούτων τι δεικνύη.
εἰ δὲ μή, οὐ καλῶς. Δῆλον δ' ὅτι οὐδ' ἐλέγχει γεωμέτρην
ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη ἐν ἡγεωμετρήτοις

[†] λέγω δ' ἐπὶ τοῦ γένους om. C. [‡] ἢ ἡ ἐκ pr. C. ^h ἕκαστον ἐπι-
στήμονα om. pr. C. ⁱ ἡγεωμετρήτω C.

περὶ γεωμετρίας διαλεκτόν· λήσει γὰρ ὁ φαύλως διαλεγόμενος. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔχει ἐπιστημῶν.

Ἐπεὶ δ' ἐστὶ γεωμετρικὰ ἐρωτήματα, ἂρ' ἐστὶ καὶ ἀγεω-
μέτρητα; καὶ παρ' ἐκάστην ἐπιστήμην τὰ κατὰ τὴν ἄγνοιαν
τὴν ποίαν γεωμετρικά ἐστιν ^k ἢ ἀγεωμέτρητα; καὶ πότερον
ὁ κατὰ τὴν ἄγνοιαν συλλογισμὸς ὁ ἐκ τῶν ἀντικειμένων συλ-
λογισμὸς, ^l ἢ παραλογισμὸς, κατὰ γεωμετρίαν δέ, ἢ ἐξ ἄλ-
λης τέχνης, οἷον τὸ μουσικόν ἐστὶν ἐρώτημα ἀγεωμέτρητον
περὶ γεωμετρίας, τὸ δὲ τὰς παραλλήλους συμπίπτειν οἶεσθαι
γεωμετρικόν πως καὶ ἀγεωμέτρητον ἄλλον τρόπον; διττὸν ⁵
γὰρ τοῦτο, ὥσπερ τὸ ἄρρυθμον, καὶ τὸ μὲν ἕτερον ἀγεω-
μέτρητον τῷ μὴ ἔχειν ὥσπερ τὸ ἄρρυθμον, τὸ δ' ἕτερον τῷ
φαύλως ἔχειν· καὶ ἡ ἄγνοια ^m αὕτη, ἡ ἐκ τῶν τοιούτων ἀρ-
χῶν, ἐναντία. Ἐν δὲ τοῖς μαθήμασιν οὐκ ἔστιν ὁμοίως ὁ
ⁿ παραλογισμὸς, ὅτι τὸ μέσον ἐστὶν ^o αἰεὶ διττόν· κατὰ ^p τε
γὰρ τούτου παντός, καὶ ^q τοῦτο πάλιν κατ' ἄλλου λέγεται
παντός. Τὸ δὲ κατηγορούμενον οὐ λέγεται πᾶν. Ταῦτα δ'
ἐστὶν οἷον ὁρᾶν τῇ νοήσει, ἐν δὲ τοῖς λόγοις λανθάνει. Ἄρα
πᾶς κύκλος σχῆμα; ἂν δὲ γράψῃ, δηλον. Τί ^r δέ; τὰ ἔπη
κύκλος; φανερόν ὅτι οὐκ ἔστιν.

Οὐ δεῖ δ' ἔνστασιν εἰς αὐτὸ φέρειν, ἂν ἡ ἢ πρότασις ⁶
ἐπακτική. Ὡσπερ γὰρ οὐδὲ πρότασις ἐστὶν ἢ μὴ ἐστὶν ἐπὶ
πλειόνων (οὐ γὰρ ἔσται ἐπὶ πάντων, ἐκ τῶν καθόλου δ' ὁ
συλλογισμὸς), δηλον ὅτι οὐδ' ἔνστασις. Αἱ αὐταὶ γὰρ προ-
τάσεις καὶ ἐνστάσεις· ἢν γὰρ φέρεῖ ἔνστασιν, αὕτη γένοιτ'
ἂν πρότασις ἢ ἀποδεικτική ἢ διαλεκτική.

Συμβαίνει δ' ἐνίους ἀσυλλογίστως λέγειν διὰ τὸ λαμβά-
νειν ἀμφοτέροις τὰ ἐπόμενα, οἷον καὶ ὁ Καινὺς ποιεῖ, ὅτι
τὸ πῦρ ἐν τῇ πολλαπλασίᾳ ἀναλογίᾳ· καὶ γὰρ τὸ πῦρ ταχὺ
γεννᾶται, ὥς φησί, καὶ αὕτη ἡ ἀναλογία. Οὕτω ^s δ' οὐκ

^k ἢ ἀγεωμέτρητα om. A.B.C. ^l ἢ ὁ παρασυλλογισμὸς A.B. ^m αὐ-
τη καὶ ἡ A.B.C. ⁿ παρασυλλογισμὸς A ^o αἰεὶ τὸ διττόν A.B. et
pr. C. ^p γε B. ^q τούτου B. ^r δαί; τὸ ἔπος C. ^s δ' om.
pr. C.

ἔστι συλλογισμός· ἀλλ' εἰ τῇ ταχίστῃ ἀναλογίᾳ ἔπεται ἡ πολλαπλάσιος καὶ τῷ πυρὶ ἡ ταχίστῃ ἐν τῇ κινήσει ἀναλογία. Ἐνίοτε μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται συλλογίσασθαι ἐκ τῶν σείλημμένων, ὅτε δ' ἐνδέχεται, ἀλλ' οὐχ ὁράται. Εἰ δ' ἦν ἀδύνατον ἐκ ψεύδους ἀληθὲς δεῖξαι, ῥάδιον ἂν ἦν τὸ ἀναλύνειν· ἀντέστρεφε γὰρ ἂν ἐξ ἀνάγκης. Ἔστω γὰρ τὸ Α ὄν· τοῦτου δ' ὄντος ταδί ἐστίν, ἃ οἶδα ὅτι ἔστιν, οἷον τὸ Β. Ἐκ τούτων ἄρα δεῖξω ὅτι ἔστιν ἐκεῖνο. Ἀντιστρέφει δὲ μᾶλλον τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὅτι οὐδὲν συμβεβηκὸς λαμβάνουσιν (ἀλλὰ καὶ τούτῳ διαφέρουσι τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις) ἀλλ' ὀρισμούς.

9 Ἀὔξεται δ' οὐ διὰ τῶν μέσων, ἀλλὰ τῷ προσλαμβάνειν, οἷον τὸ Α τοῦ Β, τοῦτο δὲ τοῦ Γ, πάλιν τοῦτο τοῦ Δ, καὶ τοῦτ' εἰς ἄπειρον. Καὶ εἰς τὸ πλάγιον, οἷον τὸ Α καὶ κατὰ τοῦ Γ καὶ κατὰ τοῦ Ε, οἷον ἔστιν ἀριθμὸς ποσὸς ἢ καὶ ἄπειρος τοῦτο ἐφ' ᾧ Α, ὁ περιττὸς ἀριθμὸς ποσὸς ἐφ' οὗ Β, ἀριθμὸς περιττὸς ἐφ' οὗ Γ· ἔστιν ἄρα τὸ Α κατὰ τοῦ Γ. καὶ ἔστιν ὁ ἄρτιος ποσὸς ἀριθμὸς ἐφ' οὗ Δ, ὁ ἄρτιος ἀριθμὸς ἐφ' οὗ Ε· ἔστιν ἄρα τὸ Α κατὰ τοῦ Ε.

13 Τὸ δ' ὅτι διαφέρει καὶ τὸ διότι ἐπίστασθαι, πρῶτον μὲν ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ἐν ταύτῃ διχῶς, ἓνα μὲν τρόπον εἰ μὴ εἰ ἀμέσων γίνηται ὁ συλλογισμός (οὐ γὰρ λαμβάνεται τὸ πρῶτον αἶτιον, ὃ δὲ τοῦ διότι ἐπιστήμη κατὰ τὸ πρῶτον αἶτιον), ἄλλον δὲ εἰ δι' ἀμέσων μὲν, ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦ αἰτίου ἀλλὰ τῶν ἀντιστρεφόντων διὰ τοῦ γνωριμωτέρου. κωλύει γὰρ οὐδὲν τῶν ἀντικατηγορουμένων γνωριμώτερον εἶναι· ἐνίοτε τὸ μὴ αἶτιον, ὥστ' ἔσται διὰ τούτου ἡ ἀπόδειξις, καὶ οἷον ὅτι ἐγγρὺς οἱ πλάνητες ^ω διὰ ^χ τοῦ μὴ στίλβειν. Ἔστω ἐφ' ᾧ Γ πλάνητες, ἐφ' ᾧ Β τὸ μὴ στίλβειν, ἐφ' ᾧ Α τὸ ἐγγρὺς εἶναι. Ἀληθὲς δὴ τὸ Β κατὰ τοῦ Γ εἰπεῖν· οἱ γὰρ πλάνητες οὐ στίλβουσιν. Ἀλλὰ καὶ τὸ Α κατὰ τοῦ Β· τὸ γὰρ μὴ στίλβειν ἐγγρὺς ἐστίν· τοῦτο δ' εἰλήφθω δι' ἐπαγωγ-

¹ ᾧ τὸ α C. ^ν ἢ—αἰτιων om. C. ^ω διὰ—πλάνητες om. A. ^χ τὸ C.
² αἰ γ—οὗ B C.

γῆς ἢ δι' αἰσθήσεως. Ἀνάγκη οὖν τὸ Α τῷ ^z Γ ὑπάρχειν, ὥστ' ἀποδέδεικται ὅτι οἱ πλάνητες ἐγγύς εἰσιν. Οὗτος οὖν ὁ συλλογισμὸς οὐ τοῦ διότι ἀλλὰ τοῦ ὅτι ἐστίν· οὐ γὰρ διὰ τὸ μὴ στίλβειν ἐγγύς εἰσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐγγύς εἶναι οὐ στίλβουσιν. Ἐγχωρεῖ δὲ καὶ διὰ θατέρου θάτερον δειχθῆ-³ ναι, καὶ ἔσται τοῦ διότι ἡ ἀπόδειξις, οἷον ἔστω τὸ Γ πλάνη-
τες, ἐφ' ᾧ Β τὸ ἐγγύς εἶναι, τὸ Α τὸ μὴ στίλβειν· ὑπάρχει δὴ καὶ τὸ Β τῷ Γ, ^a καὶ ^b τὸ Α τῷ Β τὸ μὴ στίλβειν, ὥστε καὶ τῷ Γ τὸ Α. Καὶ ἔστι τοῦ διότι ὁ συλλογισμὸς· εἴλη-
πται γὰρ τὸ πρῶτον αἷτιον. Πάλιν ὡς τὴν σελήνην δεικνύ-
ουσιν, ὅτι σφαιροειδής, διὰ τῶν αὐξήσεων· εἰ γὰρ τὸ αὐξανό-
μενον οὕτω σφαιροειδές, αὐξάνει δ' ἡ σελήνη, φανερόν ὅτι σφαιροειδής. Οὕτω μὲν ^c οὖν τοῦ ὅτι γέγονεν ὁ συλλογι-⁴
σμὸς, ἀνάπαλιν δὲ τεθέντος τοῦ μέσου τοῦ διότι· οὐ γὰρ διὰ τὰς αὐξήσεις σφαιροειδής ἐστίν, ἀλλὰ διὰ τὸ σφαιροειδής εἶ-
ναι λαμβάνει τὰς αὐξήσεις τοιαύτας. Σελήνη ἐφ' ᾧ Γ, σφαι-
ροειδής ἐφ' ᾧ Β, αὐξῆσις ἐφ' ᾧ Α. Ἐφ' ὧν ^d δὲ τὰ μέσα μὴ ἀντιστρέφει καὶ ἔστι γνωριμώτερον τὸ ἀναίτιον, τὸ ὅτι μὲν δέκνυται, τὸ διότι δ' οὐ. Ἐπι ἐφ' ὧν τὸ μέσον ἔξω τί-
θεται. Καὶ γὰρ ἐν τοῦτοις ^e τοῦ ὅτι καὶ οὐ τοῦ διότι ἡ ἀπό-
δειξις· οὐ γὰρ λέγεται τὸ αἷτιον. ^f Οἷον διὰ τί οὐκ ἀναπνέει ὁ τοίχος; ὅτι οὐ ζῶν. Εἰ γὰρ τοῦτο τοῦ μὴ ^g ἀναπνέειν ⁵
αἷτιον, ἔδει τὸ ζῶν εἶναι αἷτιον τοῦ ἀναπνεῖν, οἷον εἰ ἡ ἀπό-
φασις αἰτία τοῦ μὴ ὑπάρχειν, ἡ κατάφασις τοῦ ὑπάρχειν, ὥσπερ εἰ τὸ ἀσύμμετρα εἶναι τὰ ^h θερμὰ καὶ ψυχρὰ τοῦ μὴ ὑγιάειν, ⁱ τὸ σύμμετρα εἶναι τοῦ ὑγιάειν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἡ κατάφασις τοῦ ὑπάρχειν, ἡ ἀπόφασις τοῦ μὴ ὑπάρχειν.
^k Ἐπὶ δὲ τῶν οὕτως ἀποδοδόμενων οὐ συμβαίνει τὸ λεχθέν· οὐ γὰρ ἅπαν ἀναπνεῖ ζῶν. Ὁ δὲ συλλογισμὸς γίνεται τῆς τοιούτης αἰτίας ἐν τῷ μέσῳ σχήματι. Οἷον ἔστω τὸ Α

^z Γ] β Α. et pr. B.Α.Β.С. ^b τὸ α τῷ γ Β.

ὅτι Β.

ⁱ τὰ Α.Β.С.^a καὶ τὸ Α τῷ Β τὸ μὴ στίλβειν post 3. Α.^c οὖν om. Β.^f οἷον ὅτι διὰ C.^k ἐπὶ] εἰ Β.^d δὲ om. pr. C.^e τὸ^h ψυχρὰ καὶ θερμὰ C.

6 ζῶον, ἐφ' οὗ τὸ B ¹ τὸ ἀναπνεῖν, ἐφ' ᾧ Γ τοίχος. Τῷ μὲν οὖν B παντὶ ὑπάρχει τὸ A (πάν γὰρ τὸ ἀναπνέον ζῶον), ^m τῷ δὲ Γ οὐθενί, ὥστε ⁿ οὐδὲ τὸ B τῷ Γ οὐθενί· οὐκ ἄρα ἀναπνέει ὁ τοίχος. Ἐοίκασι δ' αἱ τοιαῦται τῶν αἰτιῶν τοῖς καθ' ὑπερβολὴν εἰρημένους· τοῦτο δ' ἔστι τὸ πλεον ἀποστήσαντα τὸ μέσον εἰπεῖν, οἷον τὸ τοῦ ^o Ἀναχάρσιος, ὅτι ἐν Σκύθαις οὐκ εἰσὶν ἀλχηταί, οὐδὲ γὰρ ἄμπελοι.

7 Κατὰ μὲν δὴ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην καὶ κατὰ τὴν ^p τῶν ^q μέσων θέσιν αὐταὶ διαφοραὶ εἰσι τοῦ ὅτι πρὸς τὸν τοῦ διότι συλλογισμόν· ἄλλον δὲ τρόπον διαφέρει τὸ διότι τοῦ ὅτι τὸ δι' ἄλλης ἐπιστήμης ἐκάτερον θεωρεῖν. τοιαῦτα δ' ἐστὶν ὅσα οὕτως ἔχει πρὸς ἄλληλα ὥστ' εἶναι θάτερον ὑπὸ θάτερον, οἷον τὰ ὀπτικά πρὸς γεωμετρίαν καὶ τὰ μηχανικὰ πρὸς στερεομετρίαν καὶ τὰ ἀρμονικὰ πρὸς ἀριθμητικὴν καὶ ^s τὰ φαινόμενα πρὸς ἀστρολογικὴν. Σχεδὸν δὲ συνώνυμοί εἰσιν ^r εἶναι τούτων τῶν ἐπιστημῶν, οἷον ἀστρολογία ἢ τε μαθηματικὴ καὶ ἡ ναυτικὴ, καὶ ἀρμονικὴ ἢ τε μαθηματικὴ καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀκοήν. Ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ὅτι τῶν αἰσθητικῶν εἰδέναι, τὸ δὲ διότι τῶν μαθηματικῶν οὗτοι γὰρ ἔχουσι τῶν ^s αἰτιῶν τὰς ἀποδείξεις, καὶ πολλάκις οὐκ ἴσασι τὸ ὅτι, καθάπερ οἱ τὸ καθόλου θεωροῦντες πολλάκις εἶνα τῶν καθ' ἑκαστον οὐκ ἴσασι δι' ἀνεπισκεψίαν. Ἔστι δὲ ταῦτα ὅσα ἕτερόν τι ὄντα τὴν οὐσίαν κέχρηται τοῖς εἶδεσιν. Τὰ γὰρ μαθήματα περὶ εἶδη ἐστίν· οὐ γὰρ καθ' ὑποκειμένου τινός· εἰ γὰρ καὶ καθ' ὑποκειμένου τινός τὰ ^t γεωμετρικά ἐστιν, ἀλλ' ^v οὐχ ἢ γε καθ' ὑποκειμένου. Ἐχει δὲ καὶ πρὸς τὴν ὀπτικήν, ὡς αὕτη πρὸς τὴν γεωμετρίαν, ἄλλη πρὸς ταύτην, οἷον τὸ περὶ τῆς ἱριδος· τὸ μὲν γὰρ ὅτι φυσικοῦ εἰδέναι, τὸ δὲ διότι ὀπτικοῦ, ἢ ἀπλῶς ἢ κατὰ τὸ μάθημα. Πολλοὶ δὲ καὶ τῶν μὴ ὑπ' ἀλλήλας ἐπιστημῶν ἔχουσιν οὕτως, οἷον ἰατρικὴ πρὸς

¹ τὸ alterum om. C.^m τῷ δὲ Γ] τὸ δὲ β A.ⁿ οὐτε A.B.^o ἀναχάρσιδος C.^p τῶν om. C.^q μέσων] αὐτῶν A.B. et pr. C.^r εἶνα B.^s αἰτιῶν C.^t γεωμετρητὰ A.B., γεωμετρικά pr. C.^v οὐχ ἢ]

οὐχὶ B.

γεωμετρίαν· ὅτι μὲν γὰρ τὰ ἔλκη τὰ περιφερῇ βραδυτέρον ὑγιαίνεται, τοῦ ἱατροῦ εἰδέναι, διότι δὲ τοῦ γεωμέτρου.

Τῶν δὲ σχημάτων ἐπιστημονικὸν μάλιστα τὸ πρῶτόν 14
ἐστίν. Αἱ τε γὰρ μαθηματικαὶ τῶν ἐπιστημῶν διὰ τούτου
φέρουσι τὰς ἀποδείξεις, οἷον ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρία καὶ
ὀπτική, καὶ σχεδὸν ὡς εἰπεῖν ὅσαι τοῦ διότι ποιοῦνται τὴν
σκέψιν· ἢ γὰρ ὅλως ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐν τοῖς πλείστοις
διὰ τούτου τοῦ σχήματος ὁ τοῦ διότι συλλογισμός. Ὡστε
καὶ διὰ τούτ' εἴη μάλιστα ἐπιστημονικόν· κυριώτατον γὰρ
τοῦ εἰδέναι τὸ διότι θεωρεῖν. Εἴτα τὴν τοῦ τί ἐστίν ἐπιστή- 2
μην διὰ μόνου τούτου θηρεῦσαι δυνατόν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ
μέσῳ σχήματι οὐ γίνεται κατηγορικὸς συλλογισμός, ἡ δὲ
τοῦ τί ἐστίν ἐπιστήμη καταφάσεως· ἐν δὲ τῷ ἐσχάτῳ γίνε-
ται μὲν ἀλλ' οὐ καθόλου, τὸ δὲ τί ἐστὶ τῶν καθόλου ἐστίν·
οὐ γὰρ πῇ ἐστὶ ζῶον δίπουν ὁ ἄνθρωπος. Ἐτι τοῦτο μὲν
ἐκείνων οὐδὲν προσδεῖται, ἐκείνα δὲ διὰ τούτου καταπυκνοῦνται
καὶ αὔξεται, ἕως ἂν εἰς τὰ ἅμεσα ἔλθῃ. Φανερόν οὖν ὅτι κυ-
ριώτατον τοῦ ἐπίστασθαι τὸ πρῶτον σχῆμα.

Ὡσπερ δὲ ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Β ἐνεδέχετο ἀτόμως, οὕτω 15
καὶ μὴ ὑπάρχειν ἐγχωρεῖ. Λέγω δὲ τὸ ἀτόμως ὑπάρχειν ἢ
μὴ ὑπάρχειν ὡς τὸ μὴ εἶναι ἀντῶν μέσον· οὕτω γὰρ οὐκέτι
ἔσται κατ' ἄλλο τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. Ὅταν μὲν οὖν
ἢ τὸ Α ἢ τὸ Β ἐν ὅλῳ τινὶ ἦ, ἢ καὶ ἁμφω, οὐκ ἐνδέχεται τὸ
Α τῷ Β πρῶτως μὴ ὑπάρχειν. Ἐστω γὰρ τὸ Α ἐν ὅλῳ 2
τῷ Γ. Οὐκοῦν εἰ τὸ Β μὴ ἐστίν ἐν ὅλῳ τῷ Γ (ἐγχωρεῖ γὰρ
τὸ μὲν Α εἶναι ἐν τινὶ ὅλῳ, τὸ δὲ Β μὴ εἶναι ἐν τούτῳ),
συλλογισμὸς ἔσται τοῦ μὴ ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Β· εἰ γὰρ
τῷ μὲν Α παντὶ τὸ Γ, τῷ δὲ Β μηδενί, οὐδενὶ τῶν Β τὸ Α.
Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ Β ἐν ὅλῳ τινὶ ἐστίν, οἷον ἐν τῷ Δ· τὸ
μὲν γὰρ Δ παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, τὸ δὲ Α οὐδενὶ * τῶν Δ.
ὥστε τὸ Α οὐδενὶ τῶν Β ὑπάρξει διὰ συλλογισμοῦ. Τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον δειχθήσεται καὶ εἰ ἁμφω ἐν ὅλῳ τινὶ ἐστίν.

ω τῷ pr. C.

* τῶν—οὐδενὶ om. A.B.

“Ὅτι δ’ ἐνδέχεται τὸ Β μὴ εἶναι ἐν ᾧ ὅλῳ ἐστὶ τὸ Α, ἢ πάλιν τὸ Α ἐν ᾧ τὸ Β, φανερόν ἐκ τῶν ^s συστοιχιῶν, ὅσαι μὴ ³ ἐπαλλάττουσιν ἀλλήλαις. Εἰ γὰρ μηδὲν τῶν ἐν τῇ Α Γ Δ συστοιχία ^t κατὰ μηδενὸς κατηγορεῖται τῶν ἐν τῇ Β Ε Ζ, τὸ δ’ Α ἐν ὅλῳ ἐστὶ τῷ Θ συστοίχῳ ὄντι, φανερόν ὅτι τὸ Β οὐκ ἔσται ἐν τῷ ^v Θ. ἐπαλλάξουσι γὰρ αἱ συστοιχίαι. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ Β ἐν ὅλῳ τινὶ ἐστίν. Ἐὰν δὲ μηδέτερον ἢ ἐν ὅλῳ μηδενί, μὴ ὑπάρχει δὲ τὸ Α τῷ Β, ἀνάγκη ἀτόμως μὴ ὑπάρχειν. Εἰ γὰρ ἔσται τι μέσον, ἀνάγκη θάτερον αὐτῶν ἐν ὅλῳ τινὶ εἶναι. Ἡ γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι ἢ ἐν ⁴ τῷ μέσῳ ἔσται ^w ὁ συλλογισμός. Εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ πρώτῳ, τὸ Β ἔσται ἐν ὅλῳ τινὶ (καταφατικὴν γὰρ δεῖ τὴν πρὸς τοῦτο γίνεσθαι πρότασιν), εἰ δ’ ἐν τῷ μέσῳ, ὁπότερον ἔτυχα ¹ πρὸς ἀμφοτέροις γὰρ ληφθέντος τοῦ στερητικοῦ γίνεται συλλογισμός· ἀμφοτέρων δ’ ἀποφατικῶν οὐσῶν οὐκ ἔσται.

Φανερόν οὖν ὅτι ἐνδέχεται ² τε ἄλλῳ μὴ ὑπάρχειν ἀτόμως, καὶ πότ’ ἐνδέχεται καὶ πῶς, εἰρήκαμεν.

- 16 “Ἀγνοία δ’ ἢ μὴ κατ’ ἀπόφασιν ἀλλὰ κατὰ διάθεσιν λεγομένη ἔστι μὲν ἢ διὰ συλλογισμοῦ ^x γινομένη ἀπάτη, αὕτη δ’ ἐν μὲν τοῖς πρώτως ὑπάρχουσιν ^y ἢ μὴ ὑπάρχουσι συμβαίνει διχῶς· ἢ γὰρ ὅταν ἀπλῶς ὑπολάβῃ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἢ ὅταν διὰ συλλογισμοῦ λάβῃ τὴν ὑπόληψιν. Τῆς μὲν οὖν ἀπλῆς ὑπολήψεως ἀπλῇ ἢ ἀπάτῃ, τῆς δὲ διὰ συλλογισμοῦ πλείους. Μὴ ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῶν Β ἀτόμως· οὐκοῦν ἐὰν συλλογίζεται ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Β, μέσον λα-
2 βῶν τὸ Γ. ἡπατημένος ἔσται διὰ συλλογισμοῦ. Ἐνδέχεται μὲν οὖν ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις εἶναι ψευδεῖς, ἐνδέχεται δὲ τὴν ἐτέραν μόνον. Εἰ γὰρ μήτε τὸ Α μηδενὶ τῶν Γ ^z ὑπάρχει μήτε τὸ Γ μηδενὶ τῶν Β, εἴληπται δ’ ἐκατέρα ἀνάπαλιν, ἄμφω ψευδεῖς ἔσονται. Ἐγχωρεῖ δ’ οὕτως ἔχειν τὸ Γ πρὸς

^s συστοίχων Β. ^t κατὰ] καὶ κατὰ Α.Β. ^v Θ] ε θ Α. ^w ὁ om. C.

^x γινομένη Β. ^y ἢ μὴ ὑπάρχουσι om. pr. C. ^z ὑπάρχειν Α, ὑπάρχει Β.

τὸ Α καὶ Β ὥστε μήτε ὑπὸ τὸ Α εἶναι μήτε καθόλου ^k τῷ Β. τὸ μὲν γὰρ Β ἀδύνατον εἶναι ἐν ὅλῳ τινί· πρώτως γὰρ ἐλέγχετο αὐτῷ τὸ Α μὴ ὑπάρχειν· τὸ δὲ Α οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς οὖσιν εἶναι καθόλου, ὥστ' ἀμφοτέραι ψευδεῖς. Ἄλλα ³ καὶ τὴν ἐτέραν ἐνδέχεται ἀληθῆ λαμβάνειν, οὐ ¹ μέντοι ὁποτέραν ἔτυχεν, ἀλλὰ τὴν Α Γ· ἡ γὰρ Γ Β πρότασις αἰεὶ ψευδὴς ἔσται διὰ τὸ ἐν μηδενὶ εἶναι τὸ Β, τὴν δὲ Α Γ ἐγχωρεῖ, οἷον εἰ τὸ Α καὶ ^m τῷ Γ καὶ τῷ Β ὑπάρχει ἀτόμως. Ὅταν ⁿ γὰρ ^o πρώτως κατηγορηται ταὐτὸ πλείονων, οὐδέτερον οὐδετέρῳ ἔσται. ^p Διαφέρει δ' οὐδέν, οὐδ' εἰ μὴ ἀτόμως ὑπάρχει.

[†] Η μὲν οὖν τοῦ ὑπάρχειν ἀπάτη διὰ τούτων τε καὶ οὕτω ⁴ γίνεται μόνως (οὐ γὰρ ἦν ἐν ἄλλῳ σχήματι τοῦ ὑπάρχειν συλλογισμός), ἡ δὲ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἐν ^q τε τῷ πρώτῳ καὶ ἐν τῷ μέσῳ σχήματι. Πρῶτον οὖν εἰπώμεν ποσαχῶς ἐν τῷ πρώτῳ γίνεται, καὶ πῶς ἐχουσῶν τῶν προτάσεων. Ἐνδέχεται μὲν οὖν ἀμφοτέρων ψευδῶν οὐσῶν, οἷον εἰ τὸ Α καὶ τῷ Γ καὶ τῷ Β ὑπάρχει ἀτόμως· ἐὰν γὰρ ληφθῇ τὸ μὲν Α τῷ Γ μηδενί, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Β, ψευδεῖς αἱ προτάσεις. Ἐνδέχεται δὲ καὶ τῆς ἐτέρας ψευδοῦς οὔσης, καὶ ταύτης ὁπο- ⁵ τέρας ἔτυχεν. Ἐγχωρεῖ γὰρ τὴν μὲν Α Γ ἀληθῆ εἶναι, τὴν δὲ Γ Β ψευδῇ, τὴν μὲν Α Γ ἀληθῇ ὅτι οὐ πᾶσι τοῖς οὖσιν ὑπάρχει τὸ Α, τὴν δὲ ^r Γ Β ψευδῇ ὅτι ἀδύνατον ὑπάρχει τῷ Β τὸ Γ, ὃ μηδενὶ ὑπάρχει τὸ Α· οὐ γὰρ ἔτι ἀληθὴς ^s ἔσται ἢ Α Γ πρότασις· ἅμα δέ, εἰ καὶ εἰσὶν ἀμφοτέραι ἀληθεῖς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀληθές. Ἄλλα καὶ τὴν Γ Β ἐν- ⁶ δέχεται ἀληθῆ εἶναι τῆς ἐτέρας οὔσης ψευδοῦς, οἷον εἰ τὸ Β καὶ ἐν τῷ Γ καὶ ἐν τῷ Α ἔστιν· ἀνάγκη γὰρ θάτερον ὑπὸ θάτερον εἶναι, ὥστ' ἂν λάβῃ τὸ Α μηδενὶ τῶν Γ ὑπάρχειν, ψευδὴς ἔσται ἡ πρότασις. Φανερόν οὖν ὅτι καὶ τῆς ἐτέρας ψευδοῦς οὔσης καὶ ἀμφοῖν ἔσται ψευδὴς ὁ συλλογισμός.

^k τῷ] τοῦ corr. C. ¹ μέντοι] μέντοι γε C. ^m τῷ] τὸ B. ⁿ γὰρ corr. C. ^o πρῶτον Α.Β. ^p διαφέρει—ὑπάρχει om. B. et pr. A.C. ^q τε om. C. ^r β γ B. ^s ἔστι C.

- 7 Ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι ὅλας μὲν εἶναι τὰς προτάσεις ἀμφοτέρως ψευδεῖς οὐκ ἐνδέχεται· ὅταν γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχῃ, οὐδὲν ἔσται λαβεῖν ὃ τῷ μὲν ἐτέρῳ παντὶ θατέρῳ δ' οὐδενὶ ὑπάρξει· δεῖ δ' οὕτω λαμβάνειν τὰς προτάσεις ὥστε τῷ μὲν ὑπάρχειν τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν, εἴπερ ἔσται συλλογισμός. Εἰ οὖν οὕτω λαμβανόμεναι ψευδεῖς, δηλον ὡς ἐναντίως ἀνάπαλιν ἔξουσιν· τοῦτο δ' ἀδύνατον. Ἐπὶ τι δ' ἑκάτεραν οὐδὲν κωλύει ψευδῇ εἶναι, οἷον εἰ τὸ Γ καὶ τῷ Α καὶ τῷ Β τινὶ ὑπάρχοι· ἂν γὰρ τῷ μὲν Α παντὶ ληφθῇ ὑπάρχον, τῷ δὲ Β μηδενί, ψευδεῖς μὲν ἀμφοτέραι αἱ προτάσεις, οὐ μέντοι ὅλαι ἀλλ' ἐπὶ τι. Καὶ ἀνάπαλιν ὃ δὲ τεθέντος τοῦ στερητικοῦ ὡσαύτως. Τὴν δ' ἐτέραν εἶναι ψευδῇ καὶ ὁποτερανοῦν ἐνδέχεται. Ὁ γὰρ ὑπάρχει τῷ Α παντί, καὶ τῷ Β ὡ ὑπάρξει· εἰ οὖν ληφθῇ τῷ μὲν Α ὅλῳ ὑπάρχειν τὸ Γ, τῷ δὲ Β ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Γ Α ἀληθὴς ἔσται, ἡ δὲ Γ Β ψευδής. Πάλιν ὃ τῷ Β μηδενὶ ὑπάρχει, οὐδὲ τῷ Α παντὶ ὑπάρξει· εἰ γὰρ τῷ Α, καὶ τῷ Β· ἀλλ' οὐχ ὑπῆρχεν· εἰ οὖν ληφθῇ τὸ Γ τῷ μὲν Α ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β μηδενί, ἡ μὲν Γ Β πρότασις ἀληθὴς, ἡ δ' ἐτέρα ψευδής. Ὁμοίως δὲ καὶ μετατεθέντος τοῦ στερητικοῦ. Ὁ γὰρ μηδενὶ ὑπάρχει τῷ Α, οὐδὲ τῷ Β οὐδενὶ ὑπάρξει· εἰ οὖν ληφθῇ τὸ Γ τῷ μὲν Α ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β ὅλῳ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Α Γ πρότασις ἀληθὴς ἔσται, ἡ ἐτέρα δὲ ψευδής. Καὶ πάλιν, ὃ παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, μηδενὶ λαβεῖν τῷ Α ὑπάρχον ψεύδος. Ἀνάγκη γάρ, εἰ τῷ Β παντί, καὶ τῷ Α τινὶ ὑπάρχον· εἰ οὖν ληφθῇ τῷ μὲν Β παντὶ ὑπάρχειν τὸ Γ, τῷ δὲ Α μηδενί, ἡ μὲν Γ Β ἀληθὴς ἔσται, ἡ δὲ Γ Α ψευδής. Φανερόν οὖν ὅτι καὶ ἀμφοτέρων οὐσῶν ψευδῶν καὶ τῆς ἐτέρας μόνον ἔσται συλλογισμὸς ἀπατητικὸς ἐν τοῖς ἀτόμοις.
- 17 Ἐν δὲ τοῖς μὴ ὁμοίως ὑπάρχουσιν ἢ μὴ ὑπάρχουσιν, ὅταν μὲν διὰ τοῦ οἰκείου μέσου γίνηται τοῦ ψεύδους ὁ συλλογισμός, οὐχ οἷόν τε ἀμφοτέρως ψευδεῖς εἶναι τὰς προτά-

ἰ ἑκάτερον Α.Β.

ν δὲ om. C.

ω ὑπάρχει B.C.

x β γ B.

y ἀτόμους B.

z ἢ μὴ ὑπάρχουσιν om. A.B.

σεις, ἀλλὰ μόνον τὴν πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ. Λέγω δ' οἰ-
 κείον μέσον δι' οὗ γίνεται τῆς ἀντιφάσεως ὁ συλλογισμός.
 ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α τῷ Β διὰ μέσου τοῦ Γ. Ἐπεὶ οὖν
 ἀνάγκη τὴν ^α Γ Β καταφατικὴν λαμβάνεσθαι συλλογισμοῦ
 γινομένου, δηλὸν ὅτι αἰεὶ αὕτη ^β ἔσται ἀληθής· οὐ γὰρ ἀντι-
 στρέφεται. Ἡ δὲ Α Γ ψευδής· ταύτης γὰρ ἀντιστρέφο- ²
 μένης ἐναντίως γίνεται ὁ συλλογισμός. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ ἐξ
 ἄλλης συστοιχίας ληφθείη τὸ μέσον, οἷον τὸ Δ εἰ καὶ ἐν τῷ
 Α ὅλῳ ἐστὶ καὶ κατὰ τοῦ Β κατηγορεῖται παντός· ἀνάγκη
 γὰρ τὴν μὲν Δ Β πρότασιν μένειν, τὴν δ' ἑτέραν ἀντιστρέ-
 φεσθαι, ὥσθ' ἡ μὲν αἰεὶ ἀληθής, ἡ δ' αἰεὶ ψευδής. Καὶ σχεδὸν
 ἢ γε τοιαύτη ἀπάτη ἢ αὐτὴ ἐστὶ τῇ διὰ τοῦ οἰκείου μέσου.
 Ἐὰν δὲ μὴ διὰ τοῦ οἰκείου μέσου γίνηται ὁ συλλογισμός, ³
 ὅταν μὲν ὑπὸ τὸ Α ἢ τὸ μέσον, τῷ δὲ Β μηδενὶ ὑπάρχει,
 ἀνάγκη ψευδεῖς εἶναι ἀμφοτέρας. Ληπτέαι γὰρ ἐναντίως ἢ
 ὥς ἔχουσιν αἱ προτάσεις, εἰ ^ε μέλλει συλλογισμὸς ἔσεσθαι·
 οὕτω δὲ λαμβανομένων ^δ ἀμφότεραι γίνονται ψευδεῖς. Οἷον
 εἰ τὸ μὲν Α ὅλῳ τῷ Δ ὑπάρχει, τὸ δὲ Δ μηδενὶ τῶν Β·
 ἀντιστραφέντων γὰρ τούτων συλλογισμὸς ^ε τ' ἔσται καὶ αἱ
 προτάσεις ἀμφότεραι ψευδεῖς. Ὅταν δὲ μὴ ἢ ὑπὸ τὸ Α τὸ ⁴
 μέσον, οἷον τὸ Δ, ἢ μὲν Α Δ ἀληθής ^ε ἔσται, ἢ δὲ ^ε Δ Β
 ψευδής. ^h Ἡ μὲν γὰρ Α Δ ἀληθής, ὅτι οὐκ ἦν ἐν τῷ Α τὸ
 Δ, ἢ δὲ ⁱ Δ Β ψευδής, ὅτι, εἰ ἦν ἀληθής, ^k καὶ τὸ συμπέ-
 ρασμα ἦν ἀληθές· ἀλλ' ἦν ψεύδος.

Διὰ δὲ τοῦ μέσου σχήματος γινομένης τῆς ἀπάτης, ἀμ- ⁵
 φοτέρας μὲν οὐκ ἐνδέχεται ψευδεῖς εἶναι τὰς προτάσεις ὅλας
 (ὅταν γὰρ ἢ τὸ Β ὑπὸ τὸ Α, οὐδὲν ἐνδέχεται τῷ ^l μὲν παντὶ
 τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν, καθάπερ ἐλέχθη καὶ πρότερον), τὴν
^m ἑτέραν δ' ἐγχωρεῖ, καὶ ὁποτέραν ἔτυχεν. Εἰ γὰρ τὸ Γ ⁶
 καὶ τῷ Α καὶ τῷ Β ὑπάρχει, ἐὰν ληφθῇ τῷ μὲν Α ὑπάρχειν
 τῷ δὲ Β μὴ ὑπάρχειν, ἢ μὲν Α Γ ἀληθής ἔσται, ἢ δ' ἑτέρα

^a β γ Β. C. ^b ἐστὶν C. ^c μέλλη C. ^d ἀμφοτέρων B. ^e τ' om. C.

^f ἔσται om. C. ^g β δ C. ^h ἢ μὲν—ψευδής om. C. ⁱ β δ Α. B.

^k καὶ Α. B. ^l μὲν α παντὶ C. ^m δ' ἑτέραν B.

ψευδής. Πάλιν δ' εἰ τῷ μὲν Β ληφθείη τὸ Γ ὑπάρχον, τῷ δὲ Α μηδενί, ἢ μὲν ^η Γ Β ἀληθής ἔσται, ἢ δ' ἑτέρα ψευδής.

7 Ἐὰν μὲν οὖν στερητικὸς ἢ τῆς ἀπάτης ὁ συλλογισμὸς, εἴρηται πότε καὶ διὰ τίνων ἔσται ἡ ἀπάτη· εἰ δὲ καταφατικὸς, ὅταν μὲν διὰ τοῦ οἰκείου μέσου, ἀδύνατον ἀμφοτέρας εἶναι ψευδεῖς· ἀνάγκη γὰρ τὴν ^ο Γ Β μένειν, εἴπερ ἔσται συλλογισμὸς, καθάπερ ἐλέχθη καὶ πρότερον. ^ν Ὡστε ἡ Γ Α
8 αἰεὶ ἔσται ψευδής· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀντιστρεφόμενη. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἐξ ἄλλης συστοιχίας λαμβάνοιτο τὸ μέσον, ὥσπερ ἐλέχθη καὶ ἐπὶ τῆς στερητικῆς ἀπάτης· ἀνάγκη γὰρ τὴν μὲν Δ Β μένειν, τὴν δ' Α Δ ἀντιστρέφεσθαι, καὶ ἡ ἀπάτη ἡ αὕτη τῇ πρότερον. Ὅταν δὲ μὴ διὰ τοῦ οἰκείου, εἰ μὲν ἢ τὸ Δ ὑπὸ τὸ Α, αὕτη μὲν ἔσται ἀληθής, ἢ ^ρ ἑτέρα δὲ ψευδής· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α πλείοσιν ὑπάρχειν, ἢ οὐκ
9 ἔστιν ὑπ' ἄλληλα. Ἐὰν δὲ μὴ ἢ τὸ Δ ὑπὸ τὸ Α, αὕτη μὲν αἰεὶ δῆλον ὅτι ἔσται ψευδής (καταφατικὴ γὰρ λαμβάνεται), τὴν δὲ Β Δ ἐνδέχεται καὶ ἀληθῆ εἶναι καὶ ψευδῆ· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν Α τῷ Δ μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Δ τῷ Β παντί, οἷον ζῶον ἐπιστήμη, ἐπιστήμη δὲ μουσικῇ. οὐδ' αὖ μήτε τὸ Α μηδενὶ τῶν Δ μήτε τὸ Δ μηδενὶ τῷ Β. Φανερόν οὖν ὅτι μὴ ὄντος τοῦ μέσου ὑπὸ τὸ Α καὶ ἀμφοτέρας ἐγχωρεῖ ψευδεῖς εἶναι καὶ ὁποτέραν ἔτυχεν.

10 Ποσαχῶς μὲν οὖν καὶ διὰ τίνων ἐγχωρεῖ γίνεσθαι τὰς κατὰ συλλογισμὸν ἀπάτας ἔν ^ι τε τοῖς ἀμέσοις καὶ ἐν τοῖς δι' ἀποδείξεως, φανερόν.

18 ^ρ Φανερόν δὲ καὶ ὅτι, εἴ τις αἴσθησις ἐκλείπειν, ἀνάγκη καὶ ἐπιστήμην τινὰ ἐκλείπειναι, ἣν ἀδύνατον λαβεῖν, εἴπερ μανθάνομεν ἢ ἐπαγωγῇ ἢ ἀποδείξει. Ἔστι δ' ἡ μὲν ἀποδείξις ἐκ τῶν καθόλου, ἢ δ' ἐπαγωγῇ ἐκ τῶν κατὰ μέρος· ἀδύνατον δὲ τὰ καθόλου θεωρῆσαι μὴ δι' ἐπαγωγῆς, ἐπεὶ καὶ τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως λεγόμενα ἔσται δι' ἐπαγωγῆς γινώριμα ποιεῖν, ὅτι ὑπάρχει ἐκάστω γένει ἕνια, καὶ εἰ μὴ χωριστά ^ς ἔστιν, ἢ

^η β γ Β.
ρόν] δῆλον C.

^ο β γ Β.
^ς αἴσω C.

^ρ δὲ ἑτέρα C.

^ι τε om. C.

^ρ φανε-

τοιονδὶ ἕκαστον. Ἐπαχθῆναι δὲ μὴ ἔχοντας αἰσθησιν ἀδύνατον. Ἦ Τῶν γὰρ καθ' ἕκαστον ἢ αἰσθησις· οὐ γὰρ ἐνδέχεται λαβεῖν αὐτῶν τὴν ἐπιστήμην· οὔτε γὰρ ἐκ τῶν καθόλου ἄνευ ἐπαγωγῆς, οὔτε δι' ἐπαγωγῆς ἄνευ τῆς αἰσθήσεως.

Ἔστι δὲ πᾶς συλλογισμὸς διὰ τριῶν ὄρων, καὶ ὁ μὲν δεικνύ-
 κνῆναι δυνάμενος ὅτι ὑπάρχει τὸ Α τῷ Γ διὰ τὸ ὑπάρχειν
 τῷ Β καὶ τοῦτο τῷ Γ, ὁ δὲ στερητικός, τὴν μὲν ἑτέραν πρό-
 τασιν ἔχων ὅτι ὑπάρχει τι ἄλλο ἄλλῳ, τὴν δ' ἑτέραν ὅτι οὐχ
 ὑπάρχει. Φανερόν οὖν ὅτι αἱ μὲν ἀρχαὶ καὶ αἱ λεγόμεναι
 ὑποθέσεις αὐταὶ εἰσι· λαβόντα γὰρ ταῦτα οὕτως ἀνάγκη
 δεικνύναι, οἷον ὅτι τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει διὰ τοῦ Β, πάλιν δ'
 ὅτι τὸ Α τῷ Β δι' ἄλλου μέσου, καὶ ὅτι τὸ Β τῷ Γ ὡσαύ-
 τως. Κατὰ μὲν οὖν δόξαν συλλογιζομένοις καὶ μόνον δια-
 λεκτικῶς δῆλον ὅτι τοῦτο μόνον σκεπτέον, εἰ ἐξ ὧν ἐνδέχεται
 ἐνδοξοτάτων γίνεται ὁ συλλογισμὸς, ὥστ' εἰ καὶ ἢ μὴ ἔστι
 τι τῇ ἀληθείᾳ τῶν Α Β μέσον, δοκεῖ δὲ εἶναι, ὁ διὰ τούτου
 συλλογιζόμενος συλλελογισται διαλεκτικῶς· πρὸς δ' ἀλή-
 θειαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δεῖ σκοπεῖν. Ἐχει δ' οὕτως.
 Ἐπειδὴ ἔστιν ὃ αὐτὸ μὲν κατ' ἄλλου κατηγορεῖται μὴ κατὰ
 συμβεβηκός, —λέγω δὲ τὸ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκὸν
 ποτ' ἐκεῖνό φαμεν εἶναι ἄνθρωπον, οὐχ ὁμοίως λέγοντες καὶ
 τὸν ἄνθρωπον λευκόν· ὁ μὲν γὰρ οὐχ ἕτερόν τι ὧν λευκὸν
 ἔστι, τὸ δὲ λευκόν, ὅτι συμβέβηκε τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι λευκῷ.
 Ἔστιν οὖν ἓν ἅπαντα ὥστε καθ' αὐτὰ κατηγορεῖσθαι.
 Ἔστω δὲ τὸ Γ τοιοῦτον, ὃ αὐτὸ μὲν μηκέτι ὑπάρχει ἄλλῳ,
 τούτῳ δὲ τὸ Β πρώτῳ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο μετὰξυ. Καὶ
 πάλιν τὸ Ε τῷ Ζ ὡσαύτως, καὶ τοῦτο τῷ Β. Ἀρ' οὖν
 τοῦτο ἀνάγκη στήναι, ἢ ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον ἰέναι; καὶ πάλιν
 εἰ τοῦ μὲν Α μηδὲν κατηγορεῖται καθ' αὐτό, τὸ δὲ Α τῷ
 Θ ὑπάρχει πρώτῳ, μετὰξυ δὲ μηδενὶ προτέρῳ, καὶ τὸ Θ τῷ
 Η, καὶ τοῦτο τῷ Β, ἄρα καὶ τοῦτο ἴστασθαι ἀνάγκη, ἢ καὶ
 τοῦτ' ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον ἰέναι; διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ

ἢ τῶν om. B, post γὰρ ponit A. ἢ μὴ om. C. ὡς δὲ μὴ εἶναι
 corr. C. ὃ δὲ αὐτὸ C. ὃ τὸ] τῷ B. ὡς τῷ εὖ τὸ ζ C.

^aπρότερον τοσούτον, ὅτι τὸ μὲν ἐστίν, ^bἀρα ἐνδέχεται ^cἀρξάμεν ^dἀπὸ τοιούτου ὃ μηδὲν ὑπάρχει ἐτέρῳ ἀλλ' ἄλλο ἐκείνῳ, ἐπὶ τὸ ἄνω εἰς ἄπειρον ἰέναι, θάτερον δὲ ἀρξάμενον ἀπὸ τοιούτου ὃ αὐτὸ μὲν ἄλλου, ἐκείνου δὲ ^eμηδὲν κατηγορεῖται, ἐπὶ τὸ κάτω σκοπεῖν εἰ ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον ἰέναι. Ἔτι τὰ μεταξὺ ἀρ' ἐνδέχεται ἄπειρα εἶναι ὠρισμένων τῶν ἄκρων; λέγω δ' οἷον εἰ τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει, μέσον δ' αὐτῶν τὸ Β, τοῦ δὲ Β καὶ τοῦ Α ἕτερα, τούτων δ' ἄλλα, ἀρα καὶ ταῦτα εἰς ἄπειρον ἐνδέχεται ἰέναι, ἢ ἀδύνατον; ἔστι δὲ τοῦτο σκοπεῖν ταῦτ' καὶ εἰ ^fαἱ ἀποδείξεις εἰς ἄπειρον ἔρχονται, καὶ εἰ ἔστιν ἀπόδειξις ἁπαντος, ἢ πρὸς ἄλληλα περαίνεται.

6 Ὅμοίως δὲ λέγω καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν συλλογισμῶν καὶ προτάσεων, οἷον εἰ τὸ Α μὴ ὑπάρχει τῷ Β μηδενί, ἦτοι πρώτῳ, ἢ ἔσται τι μεταξὺ ᾧ προτέρῳ οὐχ ὑπάρχει, οἷον εἰ τὸ Η, ὃ τῷ Β ὑπάρχει παντί, καὶ πάλιν τούτου ἔτι ἄλλῳ προτέρῳ, οἷον εἰ τὸ Θ, ^gὃ τῷ Η παντί ὑπάρχει. Καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων ἢ ἄπειρα ^hοἷς ὑπάρχει προτέροις, ἢ ἴσταται.

7 Ἐπὶ δὲ τῶν ἀντιστρεφόντων οὐχ ὁμοίως ἔχει. Οὐ γὰρ ⁱἔστιν ἐν τοῖς ^kκατηγορουμένοις οὐ πρῶτου κατηγορεῖται ἢ τελευταίου. ^lπάντα γὰρ πρὸς πάντα ταύτῃ γε ὁμοίως ἔχει, εἴτ' ἐστὶν ἄπειρα τὰ κατ' αὐτοῦ κατηγορούμενα, ^mεἴτ' ἀμφοτέρ' ἐστὶ τὰ ἀπορηθέντα ἄπειρα· πλὴν εἰ μὴ ὁμοίως ἐνδέχεται ἀντιστρέφειν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς συμβεβηκός, τὸ δ' ὡς κατηγορίαν.

20 Ὅτι μὲν οὖν τὰ μεταξὺ οὐκ ἐνδέχεται ἄπειρα εἶναι, εἰ ἐπὶ τὸ κάτω ⁿκαὶ τὸ ἄνω ἴστανται αἱ κατηγορίαι, δῆλον. Λέγω δ' ἄνω μὲν τὴν ἐπὶ τὸ καθόλου μᾶλλον, κάτω δὲ τὴν ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος. Εἰ γὰρ τοῦ Α κατηγορουμένου κατὰ τοῦ Ζ ἄπειρα τὰ μεταξὺ, ἐφ' ᾧ Β, δῆλον ὅτι ἐνδέχοιτ' ἂν ὥστε καὶ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ ^oτὸ κάτω ἕτερον ἐτέρου κατηγορεῖσθαι

^aπρότερον C.D. ^bἀρα ἐνδέχεται om. C. ^cἀρξάμενον C. ^dἀπὸ τοῦ τοιούτου D. ^eμηθέν D. ^fαἱ om. B. ^gθ ἢ ὁ Α. ^hοἷς οὐχ ὑπάρχει D. ⁱἔστιν om. Α. ^kἀντικατηγορουμένοις D. ^lπάντα γὰρ] ταῦτα γὰρ Β. ^mεἴτ'] ἐπ' D. ⁿκαὶ ἐπὶ τὸ D. ^oτὰ D.

εἰς ἄπειρον (πρὶν γὰρ ἐπὶ τὸ Ζ ἐλθεῖν, ἄπειρα τὰ μεταξύ)
^p καὶ ἀπὸ τοῦ Ζ ἐπὶ τὸ ἄνω ἄπειρα, πρὶν ἐπὶ ^q τὸ Α ἐλθεῖν.
 Ὡστ' εἰ ταῦτα ἀδύνατα, καὶ τοῦ Α καὶ Ζ ἀδύνατον ἄπειρα ²
 εἶναι μεταξύ. Οὐδὲ γὰρ εἴ τις λέγοι ὅτι τὰ μὲν ἐστὶ τῶν
 Α Β ἐχόμενα ἀλλήλων ὥστε μὴ εἶναι μεταξύ, τὰ δ' οὐκ ἔστι
 λαβεῖν, οὐδὲν διαφέρει. Ὁ γὰρ ἂν λάβῃ τῶν Β, ἔσται πρὸς
 τὸ Α ἢ πρὸς τὸ Ζ ἢ ἄπειρα τὰ μεταξύ ἢ οὐ. Ἀφ' οὗ δι
 πρῶτον ἄπειρα, εἴτ' εὐθύς εἴτε μὴ ^r εὐθύς, οὐδὲν διαφέρει· τὰ
 γὰρ μετὰ ταῦτα ἄπειρά ἐστιν.

Φανερόν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς στερητικῆς ἀποδείξεως ὅτι στή- 2 I
 σεται, εἴπερ ἐπὶ τῆς κατηγορικῆς ἴσταται ἐπ' ἀμφοτέρα.
 Ἐστω γὰρ μὴ ἐνδεχόμενον μῆτε ἐπὶ τὸ ἄνω ἀπὸ τοῦ ὑστά-
 του εἰς ἄπειρον ἵεναι (λέγω δ' ὑστατον ὃ αὐτὸ μὲν ἄλλῃ μη-
 δὲν ὑπάρχει, ἐκείνῳ δὲ ἄλλο, οἷον τὸ Ζ) μῆτε ^s ἀπὸ τοῦ
 πρώτου ἐπὶ τὸ ὑστατον (λέγω δὲ πρῶτον ὃ αὐτὸ μὲν κατ'
 ἄλλου, κατ' ἐκείνου δὲ μηδὲν ἄλλο). Εἰ δὴ ταῦτ' ἐστί, καὶ
 ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως στήσεται. Τριχῶς γὰρ δείκνυται μὴ
 ὑπάρχον. Ἡ γὰρ ^φ μὲν τὸ ^t Γ, τὸ Β ὑπάρχει παντί, ^φ δὲ
 τὸ Β, ^v οὐδὲν τὸ Α. Τοῦ μὲν τοίνυν Β Γ, καὶ αἰεὶ τοῦ ἐτέρου ²
 διαστήματος, ἀνάγκη βαδίζειν εἰς ἄμεσα· κατηγορικὸν γὰρ
 τοῦτο τὸ διάστημα. Τὸ δ' ἕτερον δηλὸν ὅτι εἰ ἄλλῃ οὐχ
 ὑπάρχει ^w προτέρῳ, οἷον τῷ Δ, τοῦτο δεήσει τῷ Β παντὶ
 ὑπάρχειν. Καὶ εἰ πάλιν ἄλλῃ τοῦ Δ ^x προτέρῳ οὐχ ὑπάρχει,
 ὅ ἐκείνο δεήσει τῷ Δ παντὶ ὑπάρχειν. Ὡστ' ἐπεὶ ἢ ἐπὶ τὸ
 κάτω ἴσταται ὁδός, καὶ ἢ ἐπὶ τὸ ^a ἄνω στήσεται, καὶ ἔσται
 τι ^b πρῶτον, ^φ οὐχ ὑπάρχει. Πάλιν εἰ τὸ μὲν ^c Β παντὶ τῷ ³
^d Α, τῷ δὲ Γ ^e μηδενί, τὸ Α ^f τῷ Γ οὐδενὶ ὑπάρχει. Πάλιν
 τοῦτο εἰ δεῖ δείξαι, δηλὸν ὅτι ἢ διὰ τοῦ ἄνω τρόπου δειχθή-
 σεται ἢ διὰ τούτου ^g ἢ τοῦ τρίτου. Ὁ μὲν οὖν πρῶτος εἰ-

^p τὸ an τὰ habeat B. non liquet. ^q καὶ τοῦ ζ D. ^r οὐθὲν D.
^s ὑπὸ Α.Β. ^t γ τῷ β B. ^v οὐθενὶ D. ^w πρότερον B. ^x προτέρῳ
 τοῦ δ D. ^y ἐκείνῳ Α.Β. ^z ἄνω Α.Β. ^a ἄνω] δ Α.Β, α D.
^b πρώτῳ Α.Β. ^c B] $\frac{\alpha}{\beta}$ D. ^d A] $\frac{\beta}{\alpha}$ D. ^e μηθενὶ D. ^f τῶν Α.Β.
^g ἢ διὰ τοῦ D.

ρηται, ὁ δὲ δεύτερος δειχθήσεται. Οὕτω δ' ἂν ^h δεικνύοι, οἶον ὅτι τὸ Δ τῷ μὲν ⁱ B παντὶ ὑπάρχει, τῷ δὲ Γ οὐδενί, εἰ ἀνάγκη ὑπάρχειν τι τῷ B. Καὶ πάλιν εἰ τοῦτο τῷ Γ μὴ ὑπάρξει, ⁴ ^k ἄλλο τῷ Δ ὑπάρχει, ὃ τῷ Γ ^l οὐχ ὑπάρχει. Οὐκοῦν ἐπεὶ τὸ ὑπάρχειν αἰετῶ ἀνωτέρω ἴσταται, στήσεται καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν. Ὁ δὲ τρίτος τρόπος ἦν· εἰ τὸ μὲν Α τῷ B παντὶ ὑπάρχει, τὸ δὲ Γ μὴ ὑπάρχει, οὐ παντὶ ὑπάρχει τὸ Γ ὧς τὸ Α. Πάλιν δὲ τοῦτο ἢ διὰ τῶν ἄνω εἰρημένων ἢ ὁμοίως δειχθήσεται. Ἐκείνως μὲν δὴ ἴσταται, εἰ δ' οὕτω, πάλιν λήψεται τὸ B τῷ Ε ὑπάρχειν, ὧς τὸ Γ μὴ παντὶ ὑπάρχει. Καὶ τοῦτο πάλιν ὁμοίως. Ἐπεὶ δ' ὑπόκειται ἴστασθαι καὶ ἐπὶ τὸ κάτω, δῆλον ὅτι στήσεται καὶ τὸ Γ οὐχ ὑπάρχον.

⁵ Φανερόν δ' ὅτι ^m καὶ ἐὰν μὴ ⁿ μὴ ὁδῷ ⁿ δεικνύηται ἀλλὰ πάσαις, ὅτε μὲν ἐκ τοῦ πρώτου σχήματος, ὅτε δὲ ἐκ τοῦ δευτέρου ἢ τρίτου, ὅτι καὶ οὕτω στήσεται· πεπερασμένα γάρ εἰσιν αἱ ὁδοί, τὰ δὲ πεπερασμένα πεπερασμέναις ἀνάγκη πεπεράνθαι ^o πάντα.

Ὅτι μὲν οὖν ἐπὶ τῆς στερήσεως, εἴπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχειν, ἴσταται, δῆλον. Ὅτι δ' ἐπ' ἐκείνων, λογικῶς μὲν θεωροῦσιν ὧδε φανερόν.

22 Ἐπὶ μὲν οὖν ^p τῶν ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορουμένων δῆλον· εἰ γὰρ ἔστιν ὀρίσασθαι ἢ εἰ γνωστὸν τὸ τί ἦν εἶναι, τὰ δ' ἄπειρα μὴ ἔστι διελθεῖν, ἀνάγκη πεπεράνθαι τὰ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενα. Καθόλου δὲ ὧδε λέγομεν. Ἔστι γὰρ εἰπεῖν ἀληθῶς τὸ λευκὸν βαδίζειν καὶ τὸ μέγα ἐκείνο ξύλον εἶναι, καὶ πάλιν τὸ ξύλον μέγα εἶναι καὶ τὸν ἄνθρωπον βαδίζειν. ² Ἐτερον δὴ ἐστι τὸ οὕτως εἰπεῖν καὶ τὸ ἐκείνως. Ὅταν μὲν γὰρ τὸ λευκὸν εἶναι φῶ ξύλον, τότε λέγω ὅτι ὧς συμβέβηκε λευκῷ εἶναι ξύλον ἐστίν, ἀλλ' οὐχ ὥς τὸ ὑποκείμενον τῷ ξύλῳ τὸ λευκὸν ἐστὶ· καὶ γὰρ οὔτε λευκὸν ὃν οὐθ' ὅπερ λευκόν τι ἐγένετο ξύλον, ὥστ' οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός. Ὅταν δὲ τὸ ξύλον λευκὸν εἶναι φῶ, οὐχ ὅτι ἕτερόν

^h δεικνύη A.B.D. ⁱ B] $\frac{\alpha}{\beta}$ D. ^k ἀλλ' ὁ Α. ^l οὐχ ὑπάρξει D.
^m καὶ ἐὰν] καὶν D. ⁿ δείκνυται D. ^o ἅπαντα D. ^p τῶν om. D.

τί ἐστι λευκόν, ἐκείνῳ δὲ συμβέβηκε ξύλῳ εἶναι, οἷον ὅταν
 ἡ τὸν μουσικὸν ἡ λευκὸν εἶναι φῶ· τότε γὰρ ὅτι ὁ ἄνθρωπος
 λευκός ἐστιν, ὃ συμβέβηκεν εἶναι μουσικῷ, λέγω· ἀλλὰ τὸ
 ξύλον ὅτι τὸ ὑποκείμενον, ὅπερ καὶ ἐγένετο, οὐχ ἕτερόν τι
 ὢν ἢ ὅπερ ξύλον ἢ ξύλον τί. Εἰ δὴ δεῖ νομοθετῆσαι, ἔστω
 τὸ οὕτω λέγειν κατηγορεῖν, τὸ δ' ἐκείνως ἥτοι μηδαμῶς κατη-
 γορεῖν, ἢ κατηγορεῖν μὲν μὴ ἀπλῶς, κατὰ συμβεβηκός δὲ
 κατηγορεῖν. Ἔστι δ' ὡς μὲν τὸ λευκὸν τὸ κατηγορούμενον,
 ὡς δὲ τὸ ξύλον τὸ οὐ κατηγορεῖται. Ὑποκείσθω δὴ τὸ κα-
 τηγορούμενον κατηγορεῖσθαι αἰεί, οὐ κατηγορεῖται, ἀπλῶς,
 ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβηκός· οὕτω γὰρ αἱ ἀποδείξεις ἀποδει-
 κνύουσιν. Ὡστε ἢ ἐν τῷ τί ἐστιν ἢ ὅτι ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ
 πρὸς τι ἢ ποιοῦν ἢ πᾶσιν ἢ ποῦ ἢ ποτέ, ὅταν ἐν καθ' ἐνὸς
 κατηγορηθῇ.

Ἔτι τὰ μὲν οὐσίαν σημαίνοντα ὅπερ ἐκείνο ἢ ὅπερ ἐκείνό
 τι σημαίνει, καθ' οὗ κατηγορεῖται· ὅσα δὲ μὴ οὐσίαν ση-
 μαίνει, ἀλλὰ κατ' ἄλλον ὑποκειμένου λέγεται, ὃ μὴ ἐστι
 μήτε ὅπερ ἐκείνο ἢ μήτε ὅπερ ἐκείνό τι, συμβεβηκότα, οἷον
 κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκόν. Οὐ γὰρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος
 οὔτε ὅπερ λευκὸν οὔτε ὅπερ λευκόν τι. Ἀλλὰ ζῶν ἴσως·
 ὅπερ γὰρ ζῶν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος. Ὅσα δὲ μὴ οὐσίαν ση-
 μαίνει, δεῖ κατὰ τινος ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι, καὶ μὴ
 εἶναι τι λευκόν, ὃ οὐχ ἕτερόν τι ὢν λευκόν ἐστιν. Τὰ γὰρ
 εἶδη χαιρέτω· τερετίσματά τε γὰρ ἐστι, καὶ εἰ ἔστιν, οὐδὲν
 πρὸς τὸν λόγον ἐστίν· αἱ γὰρ ἀποδείξεις περὶ τῶν τοιούτων
 εἰσίν.

Ἔτι εἰ μὴ ἐστι τοῦτο τοῦδ' ποιότης καὶ ἐκείνο τούτου,
 μηδὲ ποιότητος ποιότης, ἀδύνατον ἀντικατηγορεῖσθαι ἀλλή-
 λων οὕτως. Ἀλλ' ἀληθὲς μὲν ἐνδέχεται εἰπεῖν, ἀντικατηγο-
 ρῆσαι δ' ἀληθῶς οὐκ ἐνδέχεται. Ἡ γὰρ τοι ὡς οὐσία κατη-
 γορηθήσεται, οἷον ἢ γένος ὢν ἢ διαφορὰ τοῦ κατηγορουμένου.

ἡ τὸ B.D. ἡ λευκὸν om. A. ὅ τὸ ὑποκείμενόν ἐστιν D. ἡ γρ.
 ὀνοματοθετῆσαι D. ἢ ἐν corr. B. ὅ σημαίνειν A. ἡ μήτε ὅπερ
 ἐκείνο om. D. ἡ οὐθέν D. ἡ τοῦτο] τόδε D.

Ταῦτα δὲ δέδεικται ὅτι οὐκ ^αἔσται ἄπειρα, οὐτ' ἐπὶ τὸ κάτω
 6 οὐτ' ἐπὶ τὸ ἄνω. Οἷον ἄνθρωπος δίπουν, τοῦτο ζῶον, τοῦτο
 δ' ἕτερον· οὐδὲ τὸ ζῶον κατ' ἀνθρώπου, τοῦτο δὲ κατὰ Καλ-
 λίου, τοῦτο δὲ κατ' ἄλλου ἐν τῷ τί ἐστιν. Τὴν μὲν γὰρ
 οὐσίαν ^βἄπασαν ἔστιν ὀρίσασθαι τὴν τοιαύτην, τὰ δ' ἄπειρα
 οὐκ ἔστι διεξελθεῖν νοοῦντα. ^γὩστ' οὐτ' ἐπὶ τὸ ἄνω οὐτ' ἐπὶ
 τὸ κάτω ἄπειρα· ἐκείνην γὰρ οὐκ ^δἔστιν ὀρίσασθαι, ἥς τὰ
 ἄπειρα κατηγορεῖται. ^εὩς μὲν δὴ γένη ἀλλήλων οὐκ ^δἀντι-
 7 κατηγορηθήσεται· ἔσται γὰρ αὐτὸ ὅπερ αὐτό τι. Οὐδὲ μὴν
 τοῦ ποιοῦ ἢ τῶν ἄλλων ^εοὐδέν, ἂν μὴ κατὰ συμβεβηκὸς κατη-
 γορηθῇ· πάντα γὰρ ταῦτα συμβέβηκε καὶ κατὰ τῶν οὐσιῶν
 κατηγορεῖται. Ἀλλὰ δὴ ὅτι οὐδ' εἰς τὸ ἄνω ἄπειρα ἔσται·
 ἐκάστου γὰρ κατηγορεῖται ὃ ἂν σημαίνει ἢ ποιὸν τι ἢ ποσόν
^ςτι ἢ τι τῶν τοιούτων ἢ τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ· ταῦτα δὲ πεπέ-
 ρανται, καὶ τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν πεπέρανται· ἢ γὰρ
 ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ πρὸς τι ἢ ποιοῦν ἢ πάσχον ἢ ποῦ ἢ ποτέ.
 8 Ὑπόκειται δὲ ἐν καθ' ἑνὸς κατηγορεῖσθαι, αὐτὰ ^ςδὲ αὐτῶν,
 ὅσα μὴ τί ἐστι, ^ημὴ κατηγορεῖσθαι. Συμβεβηκότα γὰρ
 ἐστι πάντα, ἀλλὰ τὰ μὲν καθ' αὐτά, τὰ δὲ καθ' ἕτερον τρό-
 πον· ταῦτα δὲ πάντα καθ' ὑποκειμένου τινὸς κατηγορεῖσθαι
 φάμεν, τὸ δὲ συμβεβηκὸς οὐκ εἶναι ὑποκειμένον τι· οὐδὲν γὰρ
 τῶν τοιούτων τίθεμεν εἶναι, ὃ οὐχ ἕτερόν τι ὃν λέγεται ὃ λέ-
 9 γεται, ἀλλ' αὐτὸ ^ιἄλλου καὶ ^κἄλλ' ἅττα καθ' ἑτέρου. Οὐτ'
 εἰς τὸ ἄνω ἄρα ἐν καθ' ἑνὸς οὐτ' εἰς τὸ κάτω ὑπάρχειν λεχθή-
 σεται. Καθ' ὧν μὲν γὰρ λέγεται τὰ συμβεβηκότα, ὅσα ἐν
 τῇ οὐσίᾳ ^ιἐκάστου· ταῦτα δὲ οὐκ ἄπειρα. Ἄνω δὲ ταῦτά
 τε καὶ τὰ συμβεβηκότα, ἀμφότερα οὐκ ἄπειρα. Ἀνάγκη
 ἄρα εἶναι τι οὐ πρῶτόν τι κατηγορεῖται καὶ τούτου ἄλλο,
 καὶ τοῦτο ἴστασθαι, καὶ εἶναι τι ὃ οὐκέτι οὔτε κατ' ἄλλου
 προτέρου οὔτε κατ' ἐκείνου ἄλλο πρότερον κατηγορεῖται.

^α ἔστιν D.^β πᾶσαν A.^γ ἔσται D.^δ ἀντηγορηθήσεται A.^ε οὐθέν D.^ς τι alterum om. D, tertium A.B.^ε δ' ἐαυτῶν D.^η μὴ alterum om. A. ^ι ἄλλοις A.B.D. ^κ ἄλλα τὰ καθ' B. ^ι ἐκάστου A.B.

Εἰς μὲν οὖν τρόπος λέγεται ἀποδείξεως οὗτος, ἔτι δ' ἄλλ-
 10 λος, εἰ ὧν πρότερά ἅττα κατηγορεῖται, ^m ἔστι τούτων ἀπο-
 δειξίς· ⁿ ὧν δ' ἐστὶν ἀπόδειξις, οὔτε βέλτιον ἔχειν ἐγχωρεῖ
 πρὸς αὐτὰ τοῦ εἰδέναι, οὔτ' εἰδέναι ἄνευ ἀποδείξεως. Εἰ δὲ
 τόδε διὰ τῶνδε γνῶριμον, τάδε δὲ μὴ ἴσμεν μηδὲ βέλτιον
 ἔχομεν πρὸς αὐτὰ τοῦ εἰδέναι, οὐδὲ τὸ διὰ τούτων γνῶριμον
 ἐπιστησόμεθα. Εἰ οὖν ἔστι τι εἰδέναι δι' ἀποδείξεως ἀπλῶς ¹¹
 καὶ μὴ ἐκ τινῶν μηδ' ἐξ ὑποθέσεως, ἀνάγκη ἴστασθαι τὰς
 κατηγορίας τὰς μεταξύ. Εἰ γὰρ μὴ ἴστανται, ἀλλ' ἔστιν
 αἰ τοῦ ληφθέντος ἐπάνω, ἀπάντων ἔσται ἀπόδειξις· ὥστ' εἰ
 τὰ ἄπειρα μὴ ἐγχωρεῖ διελθεῖν, ὧν ἐστὶν ἀπόδειξις, ταῦτ' οὐκ
 εἰσόμεθα δι' ἀποδείξεως. Εἰ οὖν ^oμηδὲ βέλτιον ἔχομεν πρὸς
 αὐτὰ τοῦ εἰδέναι, οὐκ ^pἔσται οὐδὲν ἐπίστασθαι δι' ἀποδείξεως
 ἀπλῶς ^qἀλλ' ἐξ ὑποθέσεως.

Λογικῶς μὲν οὖν ἐκ τούτων ἂν τις πιστεύσειε περὶ τοῦ ¹²
 λεχθέντος, ἀναλυτικῶς δὲ διὰ τῶνδε φανερόν συντομώτερον,
 ὅτι οὔτ' ἐπὶ τὸ ἄνω οὔτ' ἐπὶ τὸ κάτω ἄπειρα τὰ κατηγορού-
 μενα ἐνδέχεται εἶναι ἐν ταῖς ἀποδεικτικαῖς ἐπιστήμαις, περὶ
 ὧν ἡ σκέψις ἐστίν. Ἡ μὲν γὰρ ἀπόδειξις ἐστὶ ^rτῶν ὅσα
 ὑπάρχει καθ' αὐτὰ τοῖς πράγμασιν. Καθ' αὐτὰ δὲ διττῶς ¹³
 ὅσα τε γὰρ ἐν ἐκείνοις ἐνυπάρχει ἐν τῷ τί ἐστὶ, καὶ οἷς αὐτὰ
 ἐν τῷ τί ἐστὶν ὑπάρχουσιν αὐτοῖς, οἷον τῷ ἀριθμῷ τὸ περιτ-
 τόν, ὃ ὑπάρχει μὲν ἀριθμῷ, ἐνυπάρχει δ' αὐτὸς ^sὁ ἀριθμὸς
 ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ πάλιν πλήθος ἢ τὸ ^tδιαίρετόν ἐν τῷ
 λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ ^vἐνυπάρχει. Τούτων δ' οὐδέτερα ἐνδέχεται
 ἄπειρα εἶναι, οὔθ' ὥς τὸ περιττόν τοῦ ἀριθμοῦ· πάλιν γὰρ
^wἂν ^xἐν τῷ περιττῷ ἄλλο εἴη, ᾧ ἐνυπῆρχεν ὑπάρχοντι· τοῦτο
 δ' εἰ ἔστι, ^yπρῶτον ὁ ἀριθμὸς ἐνυπάρξει ὑπάρχουσιν αὐτῷ.
 Εἰ οὖν μὴ ἐνδέχεται ἄπειρα τοιαῦτα ὑπάρχειν ἐν τῷ ἐνί, οὐδ' ¹⁴
 ἐπὶ τὸ ἄνω ἔσται ἄπειρα. Ἀλλὰ μὴν ἀνάγκη γε πάντα

^m ἔσται A.B.D. ⁿ ὧν δ' ἔστιν ἀπόδειξις om. D. ^o μηδὲν B.
^p ἔστιν D. ^q ἀλλ' om. A. ^r τῶν] αὕτη A.B., om. D. ^s ὁ ἀρι-
 θμὸς om. D. ^t ἀδιαίρετον pr. D. ^v ἐνυπάρχειν B. ^w ἂν om.
 A.B., post περιττῷ ponit D. ^x ἐν om. D. ^y πρῶτος D.

ὑπάρχειν τῷ πρώτῳ, οἷον τῷ ἀριθμῷ κακείνοις τὸν ἀριθμόν, ὥστ' ἀντιστρέφοντα ἔσται, ἀλλ' οὐχ ὑπερτείνοντα. Οὐδὲ μὴν ὅσα ἐν τῷ τί ἐστίν ἐνυπάρχει, οὐδὲ ταῦτα ἄπειρα· οὐδὲ γὰρ ἂν εἴη ὀρίσασθαι. Ὡστ' εἰ τὰ μὲν κατηγορούμενα καθ' αὐτὰ πάντα λέγεται, ταῦτα δὲ μὴ ἄπειρα, ἴσταιτο ἂν τὰ ἐπὶ τὸ ἄνω, ὥστε καὶ ἐπὶ ^a τὸ κάτω.

15 Εἰ δ' οὕτω, καὶ τὰ ἐν τῷ μεταξὺ δύο ὄρων αἰετ πεπερασμένα. Εἰ δὲ τοῦτο, δῆλον ἤδη καὶ τῶν ἀποδείξεων ὅτι ἀνάγκη ἀρχάς ^b τε εἶναι, καὶ μὴ πάντων εἶναι ἀπόδειξιν, ὅπερ ἐφαιμέν τινας λέγειν ^c κατ' ἀρχάς. Εἰ γὰρ εἰσιν ἀρχαί, οὔτε πάντ' ἀποδεικτὰ οὔτ' εἰς ἄπειρον οἰόντε βαδίζειν· τὸ γὰρ εἶναι τούτων ὅποτερονοῦν ^d οὐδὲν ἄλλο ἐστίν ἢ τὸ ^e εἶναι μηδὲν διάστημα ἄμεσον καὶ ^f ἀδιαίρετον, ἀλλὰ πάντα διαιρετὰ.

16 Τῷ γὰρ ἐντὸς ἐμβάλλεσθαι ὄρον, ἀλλ' οὐ τῷ προσλαμβάνεσθαι ἀποδείκνυται τὸ ἀποδεικνύμενον. Ὡστ' εἰ τοῦτ' εἰς ἄπειρον ἐνδέχεται ἰέναι, ἐνδέχοιτ' ἂν δύο ὄρων ^g ἄπειρα μεταξὺ εἶναι μέσα. Ἀλλὰ τοῦτ' ἀδύνατον, εἰ ἴστανται αἱ κατηγορίαι ^h ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω. Ὅτι δὲ ἴστανται, δέδεικται λογικῶς μὲν πρότερον, ἀναλυτικῶς δὲ νῦν.

23 Δεδειγμένων δὲ τούτων φανερόν ὅτι, εἴαν τι τὸ αὐτὸ δυσὶν ὑπάρχῃ, οἷον τὸ Α τῷ τε Γ καὶ τῷ Δ, μὴ κατηγορουμένου θατέρου κατὰ θατέρου, ἢ μηδαμῶς ἢ μὴ κατὰ παντός, ὅτι οὐκ αἰετ κατὰ κοινόν τι ὑπάρξει. Οἷον τῷ ἰσοσκελεῖ καὶ τῷ σκαληνῷ τὸ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν κατὰ κοινόν τι ὑπάρχει· ἢ γὰρ σχῆμά τι, ὑπάρχει, καὶ ⁱ οὐχ ἢ ἕτερον. Τοῦτο δ' οὐκ αἰετ οὕτως ἔχει. Ἐστω γὰρ τὸ Β καθ' ὃ τὸ Α τῷ Γ Δ ὑπάρ-
2 χει. Δῆλον τοίνυν ὅτι καὶ τὸ Β τῷ Γ καὶ ^k τῷ Δ κατ' ἄλλο κοινόν, ^l κακείνο καθ' ἕτερον, ὥστε δύο ὄρων μεταξὺ ἄπειροι ἂν ἐμπίπτοιεν ὅροι. Ἀλλ' ἀδύνατον. Κατὰ μὲν τοίνυν κοινόν τι ὑπάρχειν οὐκ ἀνάγκη αἰετ τὸ αὐτὸ πλείοσιν, ἐπείπερ

^z ἴσταντο B. ^a τὰ κάτω D. ^b τε om. D. ^c κατ'] καὶ τὰς Α.Β.
^d οὐθέν D. ^e εἶναι τούτων μηθέν D. ^f διαιρετόν Α. ^g ἄπειρα τὰ μεταξὺ D. ^h καὶ ἐπὶ τὸ D. ⁱ οὐχ ἢ] οὐχί B. ^k τῷ om. Α.Β.
^l κακείνο om. pr. D.

ἔσται ^m ἅμεσα διαστήματα. Ἐν μέντοι τῷ αὐτῷ γένει καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀτόμων ἀνάγκη τοὺς ὅρους εἶναι, εἴπερ τῶν καθ' ⁿ αὐτὰ ὑπαρχόντων ἔσται τὸ κοινόν· οὐ γὰρ ἦν ἐξ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο διαβῆναι ^o τὰ δεικνύμενα.

Φανερόν δὲ καὶ ὅτι, ὅταν τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, εἰ μὲν ἐστὶ ³ ^p τι μέσον, ἔστι δεῖξαι ὅτι τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει. Καὶ στοιχεῖα τούτου ἐστὶ ταῦτα καὶ τοσαῦθ' ὅσα μέσα ἐστίν· αἱ γὰρ ἅμεσοι προτάσεις στοιχεῖα, ἢ πᾶσαι ἢ αἱ καθόλου. Εἰ δὲ μὴ ἐστίν, οὐκέτι ἔστιν ἀποδείξεις, ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ὁδὸς αὕτη ἐστίν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ Α τῷ Β μὴ ὑπάρχει, εἰ μὲν ἔστιν ἢ μέσον ἢ πρότερον ^φ οὐχ ὑπάρχει, ἔστιν ἀποδείξεις, εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἀρχὴ καὶ στοιχεῖα τοσαῦτ' ^q ἐστὶν ^r ὅσοι ὅροι· αἱ γὰρ τούτων προτάσεις ἀρχαὶ τῆς ἀποδείξεώς εἰσιν. ^s Καὶ ὥσπερ ἔναι ἀρχαὶ εἰσιν ἀναπό- ⁴ δεικτοι, ὅτι ἔστι τόδε τοδὶ ^t καὶ ὑπάρχει τόδε τωδὶ, οὕτω καὶ ὅτι οὐκ ἔστι τόδε ^v τοδὶ ^w οὐδ' ὑπάρχει τόδε τωδὶ, ὥσθ' αἱ μὲν εἶναι τι, αἱ δὲ μὴ εἶναι τι ἔσονται ἀρχαί. Ὅταν δὲ δέη δεῖξαι, ληπτέον ὃ τοῦ Β πρῶτον κατηγορεῖται. Ἐστω τὸ Γ, καὶ τούτου ὁμοίως τὸ Α. Καὶ οὕτως αἰεὶ ^x βαδίζοντι οὐδέποτ' ἐξωτέρω πρότασις οὐδ' ὑπάρχον λαμβάνεται τοῦ Α ἐν τῷ δεικνύναι, ἀλλ' αἰεὶ τὸ μέσον πυκνοῦται, ἕως ἀδιαίρετα γένηται καὶ ἓν. Ἐστι δ' ἓν, ὅταν ἅμεσον γένηται καὶ μία ⁵ πρότασις ἀπλῶς ἢ ἅμεσος. Καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις ἢ ἀρχὴ ἀπλοῦν, τοῦτο δ' οὐ ταντὸ πανταχοῦ, ἀλλ' ἐν βίρει μὲν μνά, ἐν δὲ μέλει δίεσις, ἄλλο δ' ἐν ἄλλῳ, οὕτως ἐν συλλογισμῷ τὸ ἐν πρότασις ἅμεσος, ἐν δ' ἀποδείξει καὶ ἐπιστήμῃ ὁ νοῦς. Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεικτικοῖς συλλογισμοῖς τοῦ ὑπάρ- ⁶ χοντος οὐδὲν ἔξω πίπτει, ἐν δὲ τοῖς στερητικοῖς, ἔνθα μὲν ὃ δεῖ ὑπάρχειν, ^y οὐδὲν τούτου ἔξω πίπτει, οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β διὰ τοῦ Γ ^z μὴ. Εἰ γὰρ ^a τῷ μὲν Β παντὶ ^b τὸ Γ, ^c τῷ δὲ

^m μέσα B, ἅμεσα τὰ D. ⁿ αὐτὸ A.D. ^o τὰ] κατὰ τὰ B. ^p τι] τὸ D. ^q ἐστὶν om. A. ^r ὅσοι οἱ ὅροι D. ^s καὶ—εἰσιν om. B. ^t καὶ ὑπ.] οὐδ' ὑπ. pr. D. ^v τωδὶ B. ^w οὐχ B. ^x βαδίζων A.B. ^y οὐθὲν D. ^z μὴ] μὴ ἢ D. ^a τῷ] τὸ A.B. et pr. D. ^b τὸ] τῷ A.B. ^c τῷ] τὸ B.

Γ^d μηδενὶ ἐπὶ Α. πάλιν ἂν δέη ὅτι τῷ Γ τὸ Α οὐδενὶ ὑπάρχει, μέσον ληπτέον τοῦ Α καὶ Γ, καὶ οὕτως ἀεὶ πορεύσεται. Ἐὰν δὲ δέη δεῖξαι ὅτι τὸ Δ τῷ Ε οὐχ ὑπάρχει τῷ Γ τῷ μὲν Δ παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Ε μηδενὶ ἢ μὴ παντί, τοῦ Ε οὐδέποτ' ἔξω πεσεῖται· τοῦτο δ' ἐστὶν ὧ οὐ δεῖ ὑπάρχειν. Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου τρόπου, οὔτε ἀφ' οὗ δεῖ οὔτε ὃ δεῖ στερῆσαι οὐδέποτ' ἔξω βαδιεῖται.

24 Οὔσης δ' ἀποδείξεως τῆς μὲν καθόλου τῆς δὲ κατὰ μέρος, καὶ τῆς μὲν κατηγορικῆς τῆς δὲ στερητικῆς, ἀμφισβητεῖται ποτέρᾳ βελτίων· ὥς δ' αὖτως καὶ περὶ τῆς ἀποδεικνύναι λεγομένης καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀγωγῆς ἀποδείξεως. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπισκεψώμεθα περὶ τῆς καθόλου καὶ τῆς κατὰ μέρος· δηλώσαντες δὲ τοῦτο, καὶ περὶ τῆς δεικνύναι λεγομένης καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον εἴπωμεν.

2 Δόξειε μὲν οὖν τάχ' ἂν τισιν ὡδὶ σκοποῦσιν ἢ κατὰ μέρος εἶναι^f βελτίων. Εἰ γὰρ καθ' ἣν ἔμᾶλλον ἐπιστάμεθα^h ἀπόδειξινⁱ βελτίων ἀπόδειξις (αὕτη γὰρ ἀρετὴ ἀποδείξεως), μᾶλλον δ' ἐπιστάμεθα ἕκαστον, ὅταν αὐτὸ^k εἰδῶμεν καθ' αὐτὸ ἢ ὅταν κατ' ἄλλο, οἷον τὸν μουσικὸν Κορίσκον, ὅταν ὅτι ὁ Κορίσκος μουσικὸς ἢ ὅταν ὅτι ἄνθρωπος μουσικός· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων·¹ ἢ δὲ καθόλου ὅτι ἄλλο, οὐχ ὅτι αὐτὸ τετύχηκεν ἐπιδείκνυσιν, οἷον ὅτι τὸ ἰσοσκελὲς οὐχ ὅτι ἰσοσκελὲς ἀλλ' ὅτι τρίγωνον,¹ ἢ δὲ κατὰ μέρος ὅτι αὐτό· εἰ δὲ βελτίων μὲν ἢ καθ' αὐτό, τοιαύτη δ' ἢ κατὰ μέρος τῆς καθόλου μᾶλλον, καὶ βελτίων ἂν ἢ κατὰ μέρος ἀπόδειξις εἴη.

3 Ἐτι εἰ τὸ μὲν καθόλου μὴ ἐστὶ τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ἢ δ' ἀπόδειξις δόξαν ἐμποιεῖ εἶναι τι τοῦτο καθ' ὃ ἀποδείκνυσι, καὶ τινα φέειν ὑπάρχειν ἐν τοῖς οὔσι ταύτην, οἷον τριγώνου παρὰ τὰ τινὰ καὶ σχήματος παρὰ τὰ τινὰ καὶ ἀριθμοῦ παρὰ τοῖς τινὰς ἀριθμοῖς, βελτίων δ' ἢ περὶ ὄντος ἢ μὴ ὄντος καὶ δι' ἣν μὴ ἀπατηθῇσεται ἢ δι' ἣν, ἔστι δ' ἢ μὲν καθόλου τοι-

^d μηθενὶ D. ^e τὸ] τῷ B. ^f βελτίων ἀπόδειξις. Εἰ D. ^g μά-
λιστα D. ^h ἀπόδειξιν om. D. ⁱ ἀπόδειξις βελτίων D. ^k ἴδω-
μεν A. ¹ ἢ] εἰ A. B.

αὕτη (προϊόντες γὰρ δεικνύουσιν, ὥσπερ περὶ τοῦ ἀνὰ λόγον, οἶον ὅτι ^m ὃ ἂν ἦ τι τοιοῦτον ἔσται ἀνὰ λόγον, ὃ οὔτε γραμμὴ οὔτ' ἀριθμὸς οὔτε στερεὸν οὔτ' ἐπίπεδον, ἀλλὰ παρὰ ταῦτά τι) εἰ οὖν καθόλου μὲν μάλλον αὕτη, περὶ ὄντος δ' ἦττον τῆς κατὰ μέρος καὶ ἐμποιεῖ δόξαν ψευδῇ, χείρων ἂν εἴη ⁿ ἢ καθόλου τῆς κατὰ μέρος.

^a Ἡ πρῶτον μὲν ^o οὐδὲν μάλλον ἐπὶ τοῦ καθόλου ἢ τοῦ ⁴ κατὰ μέρος ἄτερος λόγος ἐστίν. Εἰ γὰρ τὸ δυσὶν ὀρθαῖς ^p ὑπάρχει μὴ ἢ ἰσοσκελὲς ἀλλ' ἢ τρίγωνον, ὃ εἰδὼς ὅτι ἰσοσκελὲς ἦττον οἶδεν ^q ἢ αὐτὸ ἢ ὃ εἰδὼς ὅτι τρίγωνον. ^v Ὀλως τε, εἰ μὲν μὴ ὄντος ἢ τρίγωνον εἶτα δείκνυσιν, οὐκ ἂν ^r εἴη ἀπόδειξις, εἰ δὲ ὄντος, ὃ εἰδὼς ἕκαστον ἢ ἕκαστον ὑπάρχει μάλλον οἶδεν. Εἰ δὴ τὸ τρίγωνον ἐπὶ ^s πλεόν ἐστί, καὶ ὁ αὐτὸς λόγος, καὶ μὴ καθ' ὁμωνυμίαν τὸ τρίγωνον, καὶ ^t ὑπάρχει παντὶ τριγώνῳ τὸ ^v δύο, οὐκ ἂν τὸ τρίγωνον ^x ἢ ἰσοσκελὲς, ἀλλὰ τὸ ἰσοσκελὲς ἢ τρίγωνον, ἔχοι τοιαύτας τὰς γωνίας. ^y Ὡστε ὃ ⁵ καθόλου εἰδὼς μάλλον οἶδεν ἢ ὑπάρχει ἢ ὃ ^z τὸ κατὰ μέρος. Βελτίων ἄρα ἢ καθόλου τῆς κατὰ μέρος. ^a Ἐτι εἰ μὲν εἴη τις λόγος ^a εἰς καὶ μὴ ὁμωνυμία τὸ καθόλου, ^b εἴη ἂν ^c οὐδὲν ἦττον ἐνίων τῶν κατὰ μέρος, ἀλλὰ καὶ μάλλον, ὅσφ' τὰ ἀφθαρτα ἐν ἐκείνοις ἐστί, τὰ δὲ κατὰ μέρος φθαρτὰ μάλλον. ^d Ἐτι τε οὐδεμία ἀνάγκη ὑπολαμβάνειν τι εἶναι τοῦτο παρὰ ταῦτα, ὅτι ἐν δηλοῖ, ^d οὐδὲν μάλλον ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ^e ὅσα μὴ τὶ σημαίνει ἀλλ' ^f ἢ ποιὸν ἢ πρὸς τι ἢ ποιεῖν. Εἰ δὲ ἄρα, οὐχ ἢ ἀπόδειξις αἰτία ἀλλ' ὃ ἀκούων.

^g Ἐτι ^g εἰ ἢ ἀπόδειξις μὲν ἐστί συλλογισμὸς δεικτικὸς αἰ- ⁶ τίας καὶ τοῦ διὰ τί, ^h τὸ καθόλου δ' αἰτιώτερον· ὃ γὰρ καθ' αὐτὸ ὑπάρχει τι, τοῦτο αὐτὸ αὐτῷ αἴτιον· τὸ δὲ καθόλου πρῶτον αἴτιον ἄρα τὸ καθόλου. ^v Ὡστε καὶ ἢ ἀπόδειξις βελτίων· μάλλον γὰρ τοῦ αἰτίου καὶ τοῦ διὰ τί ἐστίν. ^v Ἐτι

^m ὃ om. D. ⁿ ἢ om. A. ^o οὐθὲν D. ^p ὑπάρχειν A. B.
^q ἦ] εἰ D. ^r εἴη ἢ ἀπόδειξις A.B. ^s πλείον D. ^t ὑπάρχον D.
^v διὸ D. ^x ἦ ἰσ.] εἴη ἰσ. B. ^y ὥστε εἰ ὃ D. ^z τὸ om. B.D.
^a εἰς om. A.B. ^b εἴη τ' ἂν A.B. ^c οὐθὲν D. ^d οὐθὲν D.
^e οἶα D. ^f ἢ primum om. A. ^g εἰ om. A. ^h τὸ om. D.

μέχρι τούτου ζητοῦμεν τὸ διὰ τί, καὶ τότε οἰόμεθα εἰδέναι, ὅταν μὴ ἦ ὅτι τι ἄλλο ἰ τοῦτο ἢ γινόμενον ἢ ὄν· τέλος γὰρ καὶ πέρας τὸ ἔσχατον ἦδη οὕτως ἐστίν. Οἶον τίνος ἔνεκα ἦλθεν; ὅπως λάβῃ ^k τὰργύριον, τοῦτο δ', ὅπως ^l ἀποδῶ ὃ ὤφειλε, τοῦτο δ', ὅπως μὴ ἀδικήσῃ· καὶ οὕτως ἰόντες, ὅταν μηκέτι δι' ἄλλο μηδ' ἄλλου ἔνεκα, διὰ τοῦτο ὡς τέλος φαιμέν ἐλθεῖν καὶ εἶναι καὶ γίνεσθαι, καὶ τότε εἰδέναι μάλιστα ^m διὰ τί ἦλθεν. εἰ δὴ ὁμοίως ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν αἰτιῶν καὶ ⁿ τῶν διὰ τί, ἐπὶ δὲ τῶν ὅσα αἷτια οὕτως ^o ὡς οὐ ἔνεκα οὕτως ἴσμεν μάλιστα, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἄρα τότε μάλιστα ἴσμεν, ὅταν ^s μηκέτι ὑπάρχῃ τοῦτο ὅτι ἄλλο. Ὅταν ^p μὲν οὖν γινώσκωμεν ὅτι τέτταρσιν αἱ ἔξω ἴσαι, ὅτι ἰσοσκελές, ἔτι λείπεται διὰ τί ^q τὸ ἰσοσκελές, ὅτι τρίγωνον, καὶ τοῦτο, ὅτι σχῆμα εὐθύγραμμον. Εἰ δὲ τοῦτο μηκέτι διότι ἄλλο, ^r τότε μάλιστα ἴσμεν. Καὶ καθόλου δὲ τότε· ἢ καθόλου ἄρα βελτίων. Ἔτι ὅσῳ ἂν μάλλον κατὰ μέρος ἦ, εἰς ^s τὰ ἄπειρα ἐμπίπτει, ἢ δὲ καθόλου εἰς τὸ ἀπλοῦν καὶ τὸ πέρας. Ἔστι δ', ἢ μὲν ἄπειρα, οὐκ ^t ἐπιστητά, ἢ δὲ πεπέρανται, ἐπιστητά· ἢ ἄρα καθόλου, μάλλον ἐπιστητά ἢ ἢ κατὰ μέρος. ἀποδεικτὰ ἄρα ^y μάλλον τὰ καθόλου. Ὅταν δ' ἀποδεικτῶν μάλλον ^w μάλλον ἀπόδειξις· ἅμα γὰρ μάλλον τὰ πρὸς τι. Βελτίων ἄρα ἢ καθόλου, ἐπέειπερ ^x καὶ ^y μάλλον ἀπόδειξις. Ἔτι αἵρετωτέρα καθ' ἣν τοῦτο καὶ ἄλλο ἢ καθ' ἣν τοῦτο μόνον οἶδεν· ὃ δὲ τὴν καθόλου ἔχων οἶδε καὶ τὸ κατὰ μέρος, οὗτος δὲ τὸ καθόλου οὐκ οἶδεν. Ὡστε καὶ οὕτως αἵρετωτέρα εἶη. Ἔτι δὲ ὥδε. Τὸ γὰρ καθόλου μάλλον δεικνύει ἐστὶ τὸ διὰ μέσου ¹⁰ δεικνύει ἐγγυτέρω ὅντος τῆς ἀρχῆς. Ἐγγυτάτω δὲ τὸ ἄμεσον· τοῦτο δ' ἀρχή. Εἰ οὖν ἢ ἐξ ἀρχῆς τῆς μὴ ἐξ ἀρχῆς, ἢ μάλλον ἐξ ἀρχῆς τῆς ἥττον ἀκριβεστέρα ^u ἀπόδειξις.

i τοῦτο ^ω D. ^k τὸ ἀργύριον D. ^l ἀποδῶ ὀφείλων ^ω D. et ^ω etiam A corr. ^m διὰ ἐλθεῖν D. ⁿ τῶν alterum om. D. ^o ὡς] ὥσπερ A.D. ^p μὲν om. A. ^q τὸ om. D. ^r τότε om. D. ^s τὰ om. D. ^t ἐπιστητά τὰ ἀποδεικτὰ ἢ D. ^v τῶν ἀποδεικτῶν δὲ D. ^w μάλλον alterum om. A.B.D. ^x καὶ om. A.B. ^y μάλλον ἢ ἀπόδειξις A.B. ^z ἔτι] ἔτι εἰ A.B. ^u ἀπόδειξις ἐστίν. Ἔστι D.

Ἔστι δὲ τοιαύτη ἡ καθόλου μάλλον· κρείττων ^b ἄρ' ἂν εἴη ἡ καθόλου. Οἷον εἰ ^c ἔδει ἀποδείξαι τὸ Α κατὰ τοῦ Δ· μέσα τὰ ἐφ' ὧν Β Γ· ἀνωτέρω ^d δὴ τὸ Β, ὥστε ^e ἡ διὰ τούτου καθόλου μάλλον.

Ἀλλὰ τῶν μὲν εἰρημένων ἕνα λογικά ἐστι· μάλιστα δὲ ¹¹ δῆλον ὅτι ἡ καθόλου κυριωτέρα, ^f ὅτι τῶν προτάσεων τὴν μὲν προτέραν ἔχοντες ἴσμεν πως καὶ τὴν ὑστέραν καὶ ἔχομεν δυνάμει, οἷον εἴ τις οἶδεν ὅτι πᾶν τρίγωνον ^h δυσὶν ὀρθαῖς, οἶδ' ὅτι πως καὶ τὸ ἰσοσκελὲς ὅτι δύο ὀρθαῖς, δυνάμει, καὶ εἰ μὴ οἶδε τὸ ἰσοσκελὲς ὅτι τρίγωνον· ὁ δὲ ταύτην ἔχων τὴν πρότασιν τὸ καθόλου οὐδ' αὖτως οἶδεν, οὔτε δυνάμει οὔτ' ἐνεργείᾳ. Καὶ ἡ μὲν καθόλου νοητή, ἡ δὲ κατὰ μέρος εἰς αἰσθησιν τελευτᾷ.

Ὅτι μὲν οὖν ἡ καθόλου βελτίων τῆς κατὰ μέρος, τοσαῦθ' ²⁵ ἡμῖν εἰρήσθω· ὅτι δ' ἡ δεικτική τῆς στερητικῆς, ἐντεῦθεν δῆλον. ⁱ Ἔστω γὰρ αὕτη ἡ ἀπόδειξις βελτίων τῶν ἄλλων τῶν αὐτῶν ὑπαρχόντων, ἡ ἐξ ἐλαττόνων αἰτημάτων ἢ ὑποθέσεων ἢ προτάσεων. Εἰ γὰρ γνώριμοι ὁμοίως, τὸ θάπτον γνώριμι διὰ τούτων ὑπάρξει· τοῦτο δ' αἰρετώτερον. Λόγος δὲ τῆς ² προτάσεως, ὅτι βελτίων ἡ ἐξ ἐλαττόνων, καθόλου ^k δέ· εἰ γὰρ ὁμοίως εἴη τὸ γνώριμα εἶναι τὰ μέσα, τὰ δὲ πρότερα γνωριμώτερα, ἔστω ἡ μὲν διὰ μέσων ἀπόδειξις ¹ τῶν Β Γ Δ ὅτι τὸ Α τῷ Ε ὑπάρχει, ἡ δὲ διὰ τῶν Ζ Η ὅτι τὸ Α τῷ Ε. ^m Ὁμοίως δὲ ἔχει τὸ ὅτι τὸ Α τῷ Δ ⁿ ὑπάρχει καὶ τὸ Α τῷ Ε. Τὸ δ' ὅτι τὸ Α τῷ Δ πρότερον καὶ γνωριμώτερον ἢ ὅτι τὸ Α τῷ Ε· διὰ γὰρ τούτου ἐκείνο ἀποδείκνυται, πιστότερον δὲ τὸ δι' οὗ. Καὶ ἡ διὰ τῶν ἐλαττόνων ἄρα ἀπόδειξις βελ- ³ τίων τῶν ἄλλων τῶν αὐτῶν ὑπαρχόντων. Ἀμφότεραι μὲν οὖν διὰ τε ὅρων τριῶν καὶ προτάσεων δύο δείκνυνται, ἀλλ' ἡ μὲν εἶναί τι λαμβάνει, ἡ δὲ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναί τι· διὰ πλειόνων ἄρα, ὥστε χεῖρων.

^b ἄρ' om. A.B.D. ^c δεῖ B. ^d δὴ] δ' ἡ D. ^e ἡ] εἰ A.B.
^f ὅτι τῶν—μὲν] ἐπὶ—μὲν γὰρ D. ^h δύο D. ⁱ ἔσται D. ^k δέ]
 ὅδε D. ¹ τῶν] τῆς A.B. ^m ὁμοίως—τῷ Ε] ὑπάρχει D. ⁿ ὑπάρ-
 χει—τῷ Δ om. A.

- 4 Ἐτι ἐπειδὴ δέδεικται ὅτι ἀδύνατον ἀμφοτέρων οὐσῶν στε-
ρητικῶν ^ο τῶν προτάσεων γενέσθαι συλλογισμόν, ἀλλὰ τὴν
μὲν δεῖ τοιαύτην εἶναι, τὴν δ' ὅτι ὑπάρχει, ἔτι πρὸς τοῦτο
δεῖ τὸδε λαβεῖν. Τὰς μὲν γὰρ κατηγορικὰς αὐξανόμενης τῆς
ἀποδείξεως ἀναγκαῖον γίνεσθαι πλείους, τὰς δὲ στερητικὰς
5 ἀδύνατον πλείους εἶναι μιᾶς ἐν ᾧ παντὶ συλλογισμῷ. Ἐστω
γὰρ ^p μηθενὶ ὑπάρχον τὸ Α ἐφ' ὅσων τὸ Β, τῷ δὲ Γ ὑπάρ-
χον παντὶ τὸ Β. Ἄν ^q δὴ δέη πάλιν αὔξειν ἀμφοτέρας τὰς
προτάσεις, μέσον ἐμβλητέον. Τοῦ μὲν Α Β ἔστω τὸ Δ, τοῦ
δὲ Β Γ τὸ Ε. Τὸ μὲν δὴ Ε φανερόν ὅτι κατηγορικόν, τὸ δὲ
Δ τοῦ ^r μὲν Β κατηγορικόν, πρὸς δὲ τὸ Α ^s ὥς στερητικόν
κείται. Τὸ μὲν γὰρ Δ παντὸς τοῦ Β, τὸ δὲ Α ^t οὐθενὶ δεῖ
τῶν Δ ὑπάρχειν. Γίνεται οὖν μία στερητικὴ πρότασις ἢ τὸ
Α Δ. Ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ ἐπὶ τῶν ἐτέρων συλλογισμῶν.
- 6 Ἀεὶ γὰρ τὸ μέσον ^v τῶν κατηγορικῶν ὄρων κατηγορικὸν ἐπ'
ἀμφοτέρας τοῦ δὲ στερητικοῦ ἐπὶ θάτερα στερητικὸν ἀναγ-
καῖον εἶναι. ὥστε αὕτη μία τοιαύτη γίνεται πρότασις, αἱ δ'
ἄλλαι κατηγορικαί. Εἰ δὴ γνωριμώτερον δι' ^w οὐ δείκνυται
καὶ πιστότερον, δείκνυται δ' ἢ μὲν στερητικὴ διὰ τῆς κατη-
γορικῆς, αὕτη δὲ δι' ἐκείνης οὐ δείκνυται, προτέρα καὶ γνωρι-
7 μωτέρα οὔσα καὶ πιστοτέρα βελτίων ἂν εἴη. Ἐτι εἰ ἀρχὴ
συλλογισμοῦ ἢ καθόλου πρότασις ἄμεσος, ἔστι δ' ἐν μὲν τῇ
δεικτικῇ καταφατικῇ ἐν δὲ τῇ στερητικῇ ἀποφατικῇ ἢ καθό-
λου πρότασις, ἢ δὲ καταφατικὴ τῆς ἀποφατικῆς προτέρα καὶ
γνωριμωτέρα διὰ γὰρ τὴν κατάφασιν ἢ ἀπόφασιν γνῶρι-
μος, καὶ προτέρα ἢ κατὰφασιν, ὥσπερ καὶ τὸ εἶναι τοῦ μὴ
εἶναι ὥστε βελτίων ἢ ἀρχὴ τῆς δεικτικῆς ἢ τῆς στερητικῆς
ἢ δὲ βελτίωσιν ἀρχαῖς χρωμένῃ βελτίων. Ἐτι ἀρχοειδε-
στέρα ἄνευ γὰρ ^x τῆς δεικνύουσης οὐκ ἔστιν ἡ στερητικὴ.
- 26 Ἐπεὶ δ' ἡ κατηγορικὴ τῆς στερητικῆς βελτίων, δηλὸν ὅτι
καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀγούσης. Δεῖ δ' εἶδέναι τίς ἡ δια-

^ο τῶν om. D. ^p μηθενὶ D. ^q δὴ] δεῖ A.B. ^r μὲν om. D.
^s ὥς om. D. ^t οὐθενὶ D. ^v τῶν μὲν κατηγορικῶν D. ^w οὐ]
codices δ. ^x τῆς et ἡ om. D.

φορὰ αὐτῶν. Ἐστω δὴ τὸ Α μηδενὶ ὑπάρχον τῷ Β, τῷ δὲ Γ τὸ Β παντί· ἀνάγκη δὴ ὅτι τῷ Γ ὅτι μηδενὶ ὑπάρχειν τὸ Α. Οὕτω μὲν οὖν ληφθέντων δεικτική ἢ στερητική αὖ εἴη ἀπόδειξις ὅτι τὸ Α τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει. Ἡ δ' εἰς τὸ ἀδύνατον ὡδ' ἔχει. Εἰ δέοι δεῖξαι ὅτι τὸ Α τῷ Β οὐχ ὑπάρχει, ληπτέον ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β τῷ Γ, ὥστε συμβαίνει τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχειν. Τοῦτο δ' ἔστω γνωρίμων καὶ ὁμολογούμενον² ὅτι ἀδύνατον. Οὐκ ἄρα οἷόν τε τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν. Εἰ οὖν τὸ Β τῷ Γ ὁμολογεῖται ὑπάρχειν, τὸ Α τῷ Β ἀδύνατον ὑπάρχειν. Οἱ μὲν οὖν ὅροι ὁμοίως τάττονται, διαφέρει δὲ τὸ ὅποτέρᾳ αὖ ἢ γνωριμωτέρα ἢ πρότασις ἢ στερητική, πότερον ὅτι τὸ Α τῷ Β οὐχ ὑπάρχει ἢ ὅτι τὸ Α τῷ Γ. Ὅταν³ μὲν οὖν ἢ τὸ συμπέρασμα γνωριμωτέρον ὅτι οὐκ ἔστιν, ἢ εἰς τὸ ἀδύνατον γίνεται ἀπόδειξις, ὅταν δ' ἢ ἐν τῷ συλλογισμῷ, ἢ ἀποδεικτική. Φύσει δὲ προτέρα ἢ ὅτι τὸ Α τῷ Β ἢ ὅτι τὸ Α τῷ Γ. Ἡ Προτέρα γάρ ἐστι τοῦ συμπεράσματος, ἢ ἐξ ὧν τὸ συμπέρασμα· ἔστι δὲ τὸ μὲν Α τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν συμπέρασμα, τὸ δὲ Α τῷ Β ἐξ οὗ τὸ συμπέρασμα. Οὐ γὰρ εἰ συμβαίνει ἀναιρεῖσθαι τι, τοῦτο συμπέρασμα ἐστίν, ἐκείνα δὲ ἐξ ὧν. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἐξ οὗ, συλλογισμός ἐστίν, ὁ δ' αὖ⁴ οὕτως ἔχει ὥστε ἢ ὅλον πρὸς μέρος ἢ μέρος πρὸς ὅλον ἔχειν, αἱ δὲ τὸ Α Γ⁵ καὶ Α Β προτάσεις οὐκ ἔχουσιν οὕτω πρὸς ἀλλήλας. Εἰ οὖν ἢ ἐκ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων κρείττωνων, εἰσὶ δ' ἀμφοτέραι ἐκ τοῦ μὴ εἶναι τι πισταί, ἀλλ' ἢ μὲν ἐκ προτέρου ἢ δ' ἐξ ὑστέρου, βελτίων ἀπλῶς αὖ εἴη τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἢ στερητική ἀπόδειξις, ὥστε καὶ ἢ ταύτης βελτίων ἢ κατηγορική δηλον ὅτι καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἐστὶ βελτίων.

¹ Ακριβεστέρα δ' ἢ ἐπιστήμη ἐπιστήμης καὶ προτέρα ἢ τε²⁷ τοῦ ὅτι καὶ διότι ἢ αὐτή, ἀλλὰ μὴ χωρὶς τοῦ ὅτι τῆς τοῦ διότι, καὶ ἢ μὴ καθ' ὑποκειμένου τῆς καθ' ὑποκειμένου, οἷον

γ τῶν Α. ζ μηθενὶ D. α β οὐχ ὑπάρχει ἢ D. β πρότερον Α.Β.
 ε ἐξ] τὰ ἐξ D. δ ὁ αὖ] εἰαν D. ε αἱ] ἢ Α.Β. ς καὶ τὸ α β D.
 ζ ἐπιστήμης ἐπιστήμη D.

ἀριθμητικὴ ἀρμονικῆς, καὶ ἡ ἐξ ἐλαττόνων τῆς ^h ἐκ προσθέσεως, οἷον γεωμετρίας ἀριθμητικῆ. Λέγω δ' ἐκ προσθέσεως, οἷον μονὰς οὐσία ἄθετος, στιγμὴ δὲ οὐσία θετός· ταύτην ἐκ προσθέσεως.

28 Μία δ' ἐπιστήμη ἐστὶν ἡ ἐνὸς γένους, ὅσα ἐκ τῶν πρώτων σύγκειται καὶ μέρη ⁱ ἐστὶν ἡ πάθη τούτων καθ' αὐτά. Ἑτέρα δ' ἐπιστήμη ἐστὶν ἐτέρας, ^k ὅσων αἱ ἀρχαὶ μήτ' ἐκ τῶν αὐτῶν μήθ' ^l ἕτεροι ἐκ τῶν ἐτέρων. Τούτου δὲ σημεῖον, ὅταν εἰς τὰ ἀναπόδεικτα ἔλθῃ· δεῖ γὰρ αὐτὰ ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι τοῖς ^m ἀποδεδειγμένοις. Σημεῖον δὲ καὶ τούτου, ὅταν τὰ δεικνύμενα δι' αὐτῶν ἐν ταύτῃ γένει ὥσι καὶ συγγενῇ.

29 Πλείους δ' ἀποδείξεις εἶναι τοῦ αὐτοῦ ἐγχωρεῖ οὐ μόνον ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας λαμβάνοντι μὴ τὸ συνεχὲς μέσον, οἷον τῶν Α Β τὸ Γ καὶ Δ καὶ Ζ, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐτέρας. Οἷον ἔστω τὸ Α μεταβάλλειν, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Δ κινεῖσθαι, τὸ δὲ Β ἡδεσθαι, καὶ πάλιν τὸ Η ἡρεμίζεσθαι. Ἀληθὲς οὖν καὶ τὸ Δ τοῦ Β καὶ τὸ Α τοῦ Δ κατηγορεῖν· ὁ γὰρ ἡδόμενος κινεῖται ² καὶ τὸ κινούμενον μεταβάλλει. Πάλιν τὸ Α τοῦ Η καὶ τὸ Η τοῦ Β ἀληθὲς κατηγορεῖν· πᾶς γὰρ ὁ ἡδόμενος ἡρεμίζεται καὶ ὁ ἡρεμιζόμενος μεταβάλλει. Ὡστε δι' ἐτέρων μέσων καὶ οὐκ ἐκ τῆς ⁿ αὐτῆς συστοιχίας ὁ συλλογισμός. Οὐ μὴν ὥστε μηδέτερον κατὰ μηδέτερου λέγεσθαι τῶν μέσων· ἀνάγκη γὰρ τῷ αὐτῷ τινὲ ἄμφω ὑπάρχειν. Ἐπισκέψασθαι δὲ καὶ διὰ τῶν ἄλλων σχημάτων, ὅσαχῶς ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ γενέσθαι συλλογισμόν.

30 Τοῦ δ' ἀπὸ τύχης οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη δι' ἀποδείξεως. Οὔτε γὰρ ὥς ἀναγκαῖον οὐθ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ἀπὸ τύχης ἐστίν. ἀλλὰ τὸ παρὰ ταῦτα γινόμενον· ἡ δ' ἀπόδειξις θατέρου τούτων. Πᾶς γὰρ συλλογισμὸς ἢ δι' ἀναγκαίων ἢ διὰ τῶν ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ προτάσεων· καὶ εἰ μὲν αἱ προτάσεις ἀναγκαῖαι, καὶ τὸ συμπέρασμα ^o ἀναγκαῖον, εἰ δ' ὥς ἐπὶ τὸ

^h ἐκ om. D. ⁱ εἰσὶν D. ^k ὅσον Α. ^l ἕτερα Α, ἐτέρα Β.
^m ἀποδεδειγμένοις Α.Β. ⁿ αὐτῆς om. D. ^o ἀναγκαῖον] τοιοῦτον D.

πολύ, ^ρ καὶ τὸ συμπέρασμα ^q τοιοῦτον. Ὡστ' εἰ ^τ τὸ ἀπὸ τύχης μήθ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ^s μήτ' ἀναγκαῖον, οὐκ ἂν εἴη αὐτοῦ ἀπόδειξις.

Οὐδὲ δι' αἰσθήσεως ἔστιν ἐπίστασθαι. Εἰ γὰρ καὶ ἔστιν ³¹ ἡ αἴσθησις τοῦ τοιοῦδε καὶ μὴ τοῦδέ τινος, ἀλλ' αἰσθάνεσθαι γε ἀναγκαῖον τόδε τι καὶ ποῦ καὶ νῦν. Τὸ δὲ καθόλου καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἀδύνατον αἰσθάνεσθαι· οὐ γὰρ τόδε οὐδὲ ^v νῦν· οὐ γὰρ ^w ἂν ἦν καθόλου· τὸ γὰρ αἰεὶ καὶ πανταχοῦ καθόλου φανερὸν εἶναι. Ἐπεὶ οὖν αἱ μὲν ἀποδείξεις καθόλου, ταῦτα δ' οὐκ ἔστιν αἰσθάνεσθαι, φανερόν ὅτι οὐδ' ἐπίστασθαι δι' αἰσθήσεως ἔστιν. Ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ εἰ ἦν αἰσθάνεσθαι τὸ ² τρίγωνον ὅτι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς γωνίας, ἐζητοῦμεν ἂν ἀπόδειξιν καὶ οὐχ ^x ὥσπερ φασί τινες ^y ἡπιστάμεθα· αἰσθάνεσθαι μὲν γὰρ ἀνάγκη καθ' ἕκαστον, ἡ δ' ἐπιστήμη ^z τῷ τὸ καθόλου γνωρίζειν ἐστίν. Διὸ καὶ ^a εἰ ἐπὶ τῆς σελήνης ὄντες ἐωρῶμεν ἀντιφράττουσαν τὴν γῆν, οὐκ ἂν ἤδειμεν τὴν αἰτίαν τῆς ἐκλείψεως. Ἡσθανόμεθα γὰρ ἂν ὅτι ^b νῦν ἐκ- ³ λείπει, καὶ οὐ διότι ὅλως· οὐ γὰρ ἦν τοῦ καθόλου αἴσθησις. Οὐ μὲν ἀλλ' ἐκ τοῦ θεωρεῖν τοῦτο πολλάκις συμβαίνειν τὸ καθόλου ἂν θηρεύσαντες ἀπόδειξιν εἴχομεν· ἐκ γὰρ τῶν καθ' ἕκαστα πλειόνων τὸ καθόλου δῆλον. Τὸ δὲ καθόλου τίμιον, ὅτι δηλοῖ τὸ αἴτιον· ὥστε περὶ τῶν τοιούτων ἡ καθόλου τιμιωτέρα τῶν αἰσθήσεων καὶ τῆς νοήσεως, ^d ὅσον ἕτερον τὸ αἴτιον· περὶ δὲ τῶν πρώτων ἄλλος λόγος.

Φανερόν οὖν ὅτι ἀδύνατον ^c τῷ αἰσθάνεσθαι ἐπίστασθαί ⁴ τι τῶν ἀποδεικτικῶν εἰ μὴ τις τὸ αἰσθάνεσθαι τοῦτο λέγει, τὸ ἐπιστήμην ἔχειν δι' ἀποδείξεως. Ἔστι μέντοι ἔνια ἀναγόμενα εἰς αἰσθήσεως ἐκλείψιν ἐν τοῖς προβλήμασιν. Ἐνια γὰρ εἰ ἐωρῶμεν οὐκ ἂν ἐζητοῦμεν, οὐχ ὥς εἰδότες τῷ ὁρᾶν, ἀλλ' ὥς ἔχοντες τὸ καθόλου ἐκ τοῦ ὁρᾶν. Οἷον εἰ τὴν ὕελον

^p τὸ post καὶ om. D. ^q τοιοῦτον] ὡσαύτως D. ^r τὸ om. A.
^s μήθ' ὥς ἀναγκαῖον D. ^t ἡ om. D. ^v νῦν· οὐ] νῦν· οὐδὲ D. ^w ἂν om. A. ^x ὥς pr. D. ^y ἐπιστάμεθα B. ^z τῷ] τὸ B. ^a εἰ om. A. ^b νῦν om. A.B. ^c ἔχωμεν D. ^d ὅσον αἴτιον τὸ αἴτιον A.B.
^e τὸ B.

τετρυνημένην ἐρωῶμεν καὶ τὸ φῶς διόν, δηλον ἂν ^f ἦν καὶ διὰ
τί ^g καίει. ^h τῷ ὅρῳ μὲν χωρὶς ἐφ' ἐκάστης, νοῆσαι δ' ἅμα
ὅτι ἐπὶ πασῶν οὕτως.

- 32 Τὰς δ' αὐτὰς ἀρχὰς ἀπάντων εἶναι τῶν συλλογισμῶν
ἀδύνατον. πρῶτον μὲν λογικῶς θεωροῦσιν. Οἱ μὲν γὰρ ἀλη-
θεῖς εἰς τὴν ⁱ συλλογισμῶν, οἱ δὲ ψευδεῖς. Καὶ ^k γὰρ ἔστιν
ἀληθές ἐκ ψευδῶν συλλογίσασθαι, ἀλλ' ἅπαξ τοῦτο ^l γίνε-
ται, οἷον εἰ τὸ Α κατὰ τοῦ Γ ἀληθές, τὸ δὲ μέσον τὸ Β
ψευδές· οὔτε γὰρ τὸ Α ^m τῷ Β ὑπάρχει οὔτε τὸ Β τῷ Γ.
Ἀλλ' εἰν τούτων μέσα λαμβάνηται τῶν προτάσεων, ψευ-
δεῖς ⁿ ἔσονται διὰ τὸ πᾶν συμπέρασμα ψεύδος ἐκ ψευδῶν
εἶναι, τὰ δ' ἀληθῆ ἐξ ἀληθῶν, ἕτερα δὲ τὰ ψευδῆ καὶ ἀλη-
^o θῆ. Εἴτα οὐδὲ τὰ ψευδῆ ἐκ τῶν ^p αὐτῶν ^q ἐάντοίς· ἔστι γὰρ
ψευδῆ ^r ἀλλήλοις καὶ ἐναντία καὶ ἀδύνατα ἅμα εἶναι, οἷον τὸ
τὴν δικαιοσύνην εἶναι ἀδικίαν ἢ δειλίαν, καὶ τὸν ἄνθρωπον
ἔππον ἢ βοῶν, ἢ τὸ ἴσον μεῖζον ἢ ἔλαττον. Ἐκ δὲ τῶν κει-
μένων ὧδε· οὐδὲ γὰρ τῶν ἀληθῶν αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ πάντων.
Ἑτεραι γὰρ πολλῶν τῷ γένει αἱ ἀρχαί, καὶ οὐδ' ^s ἐφαρμοτ-
τουσαι, οἷον αἱ μονάδες ταῖς στιγμαῖς οὐκ ἐφαρμοττουσιν·
^t αἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔχουσι θέσιν, αἱ δὲ ἔχουσιν. Ἀνάγκη δὲ γε
ἢ εἰς μέσα ἀρμόττειν ἢ ἄνωθεν ἢ κάτωθεν, ἢ τοὺς μὲν ^u εἶσω
ἔχειν τοὺς δ' ἔξω τῶν ὅρων. Ἀλλ' οὐδὲ τῶν κοινῶν ἀρχῶν
οἷον ^v εἰναί τινας, ἐξ ὧν ^w ἅπαντα δειχθήσεται· λέγω δὲ κοι-
νὰς οἷον τὸ πᾶν φάναι ἢ ἀποφάναι. Τὰ γὰρ γένη τῶν ὄν-
των ἕτερα, καὶ τὰ μὲν τοῖς ποσοῖς τὰ δὲ τοῖς ποιοῖς ὑπάρ-
χει μόνοις, μεθ' ὧν δέικνται διὰ τῶν κοινῶν. Ἐτι αἱ ἀρχαὶ
οὐ πολλῷ ἐλάττους τῶν συμπερασμάτων· ἀρχαὶ μὲν γὰρ αἱ
προτάσεις, αἱ δὲ προτάσεις ἢ προσλαμβανομένου ὅρου ἢ ἐμ-
βαλλομένου εἰσίν. Ἐτι τὰ συμπεράσματα ἄπειρα, οἱ δ'

^f εἶην A.B.^g καίει corr. D, καὶ αἰεί pr. D, καὶ A.B.^h τῷ

fecit ex A. τὸ, D. διὰ τὸ, B. quid habeat, incertum.

ⁱ λογισμῶν A.^k γὰρ om. D.^l γινόμενον A.B.^m τῷ B.] τῷ γ pr. D.ⁿ συμ-

βήσονται D.

^o αὐτῶν A.B.^p αὐτοῖς D.^q καὶ ἀλλήλοις D.^r ἐφαρμοττουσιν D.^s ἔσω D.^t ἅπαν D.

ὅροι πεπερασμένοι. Ὑπὲρ αἱ ἀρχαὶ αἱ μὲν ἐξ ἀνάγκης, αἱ δ' ἐνδεχόμεναι.

Οὕτω μὲν οὖν σκοποῦμένοις ἀδύνατον τὰς αὐτὰς ^α εἶναι ⁴ πεπερασμένας, ἀπείρων ὄντων τῶν συμπερασμάτων. Εἰ δ' ἄλλως πως ^β λέγοι τις, οἷον ^γ ὅτι ^δ αἰδὶ μὲν γεωμετρίας αἰδὶ δὲ λογισμῶν αἰδὶ δὲ ἰατρικῆς, τί ἂν εἴη τὸ λεγόμενον ἄλλο πλὴν ὅτι εἰσὶν ἀρχαὶ τῶν ἐπιστημῶν; τὸ δὲ ^ε τὰς αὐτὰς φάναι γελοῖον, ὅτι αὐταὶ ^ς αὐταῖς αἱ αὐταί· πάντα γὰρ οὕτω γίνεται ταῦτά. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ἐξ ἀπάντων δείκνυσθαι ὁτιοῦν, ^ς τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζητεῖν ἀπάντων εἶναι τὰς αὐτὰς ἀρχάς· λίαν γὰρ εἴηθες. Οὕτε γὰρ ἐν τοῖς φανεροῖς μαθή- ⁵ μασι τοῦτο γίνεται, οὗτ' ἐν τῇ ἀναλύσει δυνατόν· αἱ γὰρ ἄμεσοι προτάσεις ἀρχαί, ἕτερον ^η δὲ συμπέρασμα προσληφθείσης γίνεται προτάσεως ἀμέσων. Εἰ δὲ λέγοι τις τὰς πρώτας ^ι ἀμέσους προτάσεις ταύτας εἶναι ἀρχάς, μία ἐν ἑκάστω γένει ἐστίν. Εἰ δὲ μήτ' ἐξ ἀπασῶν ὡς δέον δείκνυσθαι ὁτιοῦν ^κ μήθ' οὕτως ἐτέρας ὥσθ' ἐκάστης ἐπιστήμης εἶναι ἐτέρας, λείπεται ^λ εἰ συγγενεῖς αἱ ἀρχαὶ πάντων, ἀλλ' ἐκ τωνδὶ μὲν ταδί, ἐκ δὲ τωνδὶ ταδί. Φανερόν δὲ καὶ τοῦθ' ὅτι οὐκ ⁶ ἐνδέχεται· δέδεικται γὰρ ὅτι ^μ ἄλλαι ἀρχαὶ τῷ γένει εἰσὶν ^ν αἱ τῶν διαφόρων τῷ γένει. Αἱ γὰρ ἀρχαὶ διτταί, ἐξ ὧν τε καὶ περὶ ^ο ὅ· αἱ μὲν οὖν ἐξ ὧν κοιναί, αἱ δὲ περὶ ^ρ ὅ ^ι ἴδιαι, οἷον ἀριθμός, ^ς μέγεθος.

Τὸ δ' ἐπιστητὸν καὶ ἐπιστήμη διαφέρει τοῦ δοξαστοῦ καὶ ³³ δόξης, ὅτι ἡ μὲν ἐπιστήμη καθόλου καὶ δι' ἀναγκαίων, τὸ δ' ἀναγκαῖον οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν. Ἔστι δέ τινα ἀληθῆ μὲν καὶ ὄντα, ἐνδεχόμενα δὲ ^ς καὶ ἄλλως ἔχειν. Δῆλον οὖν ὅτι περὶ ^τ μὲν ταῦτα ἐπιστήμη οὐκ ἔστιν· εἴη γὰρ ἂν ἀδύ-

^α εἶναι ἢ πεπερασμένας D. ^β λέγει A.B. ^γ ὅτι om. D. ^δ αἰδε D. ter. ^ε τὰς αὐτὰς] τοσαύτας A. ^ς ἐαυταῖς D. ^η τοῦτων A.B. ^ι δὲ τι B. ^κ προτάσεις ἀμέσους ταύτας εἶναι τὰς ἀρχὰς D. ^λ μήθ' οὕτως A.B. ^μ εἰ] τι εἰ γὰρ D. ^ν ἄλλαι αἱ ἀρχαὶ D. ^ξ αἱ om. D. ^ο ὅ] οὐ A.B. ^ρ ὅ] οὐ A. ^ι ἴδιαι οἷον] ἕτεροι ὡς D. ^ς μέγεθους A.B.D. ^ς καὶ post δὲ om. D. ^τ μὲν om. D.

- ιατα ἄλλως ἔχειν τὰ δυνατὰ ^v ἄλλως ἔχειν. ¹ Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ νοῦς· λέγω γὰρ νοῦν ἀρχὴν ἐπιστήμης. Οὐδ' ἐπιστήμη ἀναπόδεικτος· τοῦτο δ' ἐστὶν ὑπόληψις τῆς ἀμέσου προτάσεως.
- ² ^w Ἀληθὴς δ' ἐστὶ νοῦς καὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα καὶ ^x τὸ διὰ τούτων ὑλεγόμενον· ὥστε ^z λείπεται δόξαν εἶναι περὶ τὸ ἀληθὲς μὲν ἢ ^a ψευδός, ἐνδεχόμενον δὲ καὶ ἄλλως ἔχειν. Τοῦτο δ' ἐστὶν ὑπόληψις τῆς ἀμέσου προτάσεως καὶ μὴ ἀναγκαίης. Καὶ ὁμολογούμενον δ' οὕτω τοῖς φαινομένοις·
- ³ ἢ τε γὰρ δόξα ἀβέβαιον, καὶ ἢ φύσις ἢ τοιαύτη. Πρὸς δὲ τούτοις ^b οὐδεὶς οἶεται δοξάζειν, ὅταν οἴηται ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν, ἀλλ' ἐπίστασθαι· ἀλλ' ὅταν εἶναι μὲν οὕτως, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλως οὐδὲν ^c κωλύειν, τότε δοξάζειν, ὡς τοῦ μὲν τοιούτου δόξαν οὔσαν, τοῦ δ' ἀναγκαίου ἐπιστήμην.
- ⁴ Πῶς οὖν ἔστι τὸ αὐτὸ δοξάσαι καὶ ἐπίστασθαι, καὶ διὰ τί οὐκ ἔστιν ἡ δόξα ἐπιστήμη, εἴ τις θήσει ἅπαν ὃ οἶδεν ἐνδέχασθαι δοξάζειν; ^d ἀκολουθήσει γὰρ ὁ μὲν εἰδὼς ὁ δὲ δοξάζων διὰ τῶν μέσων, ἕως εἰς τὰ ἅμεσα ἔλθῃ, ὥστ' εἴπερ ἐκεῖνος οἶδε, καὶ ὁ δοξάζων οἶδεν. Ὡσπερ γὰρ καὶ τὸ ὅτι ^e δοξάζειν ἔστι, καὶ τὸ διότι· τοῦτο δὲ τὸ μέσον. Ἡ εἰ μὲν οὕτως ὑπολήψεται τὰ μὴ ἐνδεχόμενα ἄλλως ἔχειν ὥσπερ ^e ἔχειν τοὺς ὁρισμοὺς αἰ' ὧν ^f αἰ' ἀποδείξεις, οὐ δοξάσει ἀλλ' ἐπιστήσεται· εἰ δ' ἀληθὴ μὲν εἶναι, οὐ μέντοι ταῦτά γε ^g αὐτοῖς ὑπάρχειν κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ τὸ εἶδος, δοξάσει καὶ οὐκ ἐπιστήσεται ἀληθῶς, καὶ τὸ ὅτι καὶ τὸ διότι, εἰ μὲν διὰ τῶν ἀμέσων ^h δοξάσῃ· εἰ μὲν δὲ μὴ διὰ τῶν ἀμέσων, τὸ ὅτι μόνον ⁱ δοξάσει· τοῦ δ' αὐτοῦ δόξα καὶ ἐπιστήμη οὐ πάντως ἐστίν, ἀλλ' ὥσπερ καὶ ψευδὴς καὶ ἀληθὴς τοῦ αὐτοῦ
- ⁶ τρόπον τινα, οὕτω καὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα τοῦ αὐτοῦ. Καὶ γὰρ δόξαν ἀληθὴ καὶ ψευδὴ ὡς μὲν τινες λέγουσι τοῦ αὐτοῦ

^v ἄλλως ἔχειν post δυνατὰ om. D. ^w ἀληθὴ D. ^x τὸ] τὰ re. D; pr. enim om. ^y λεγόμενα D. ^z λείπεται] ἔσται D. ^a ψευδὴς D. ^b οὐθείς D. ^c κωλύει C. ^d ἀκολουθοῦσι A.B. ^e ἔχει A.B.D. ^f αἰ om. D. ^g ὑπάρχειν αὐτοῖς D. ^h δοξάσει D. ⁱ δοξάσῃ A.

εἶναι, ^κ ἄτοπα συμβαίνει αἰρεῖσθαι ἄλλα τε καὶ μὴ δοξάζειν
ὃ δοξάζει ψευδῶς· ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτὸ πλεοναχῶς λέγεται, ἔστι
^λ μὲν ὡς ἐνδέχεται, ἔστι δ' ὡς οὐ. Τὸ μὲν γὰρ ^μ σύμμετρον
εἶναι τὴν διάμετρον ἀληθῶς δοξάζειν ἄτοπον· ἀλλ' ὅτι ἡ
διάμετρος, περὶ ἣν ^η αἱ δόξαι, τὸ αὐτό, οὕτω τοῦ αὐτοῦ, τὸ
δὲ τί ἦν εἶναι ἐκατέρῳ κατὰ τὸν λόγον οὐ τὸ αὐτό. Ὁμοίως ^ο
δὲ καὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα τοῦ αὐτοῦ. Ἡ μὲν γὰρ οὕτως
τοῦ ζῶου ὥστε μὴ ἐνδέχεσθαι μὴ εἶναι ζῶον, ἡ δ' ^ρ ὥστ' ἐν-
δέχεσθαι. Οἶον εἰ ἡ μὲν ὅπερ ἀνθρώπου ἐστίν, ἡ δ' ἀνθρώ-
που μὲν, μὴ ὅπερ ^α δ' ἀνθρώπου. Τὸ αὐτὸ γὰρ ὅτι ἀνθρω-
πος, τὸ δ' ὡς οὐ τὸ αὐτό.

Φανερόν δ' ἐκ τούτων ὅτι οὐδὲ δοξάζειν ἅμα τὸ αὐτὸ καὶ ⁸
ἐπίστασθαι ἐνδέχεται. Ἀμα γὰρ ἂν ἔχοι ὑπόληψιν τοῦ
ἄλλως ἔχειν καὶ μὴ ἄλλως τὸ αὐτό· ὅπερ οὐκ ἐνδέχεται.
Ἐν ἄλλῳ μὲν γὰρ ^ρ ἐκάτερον εἶναι ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ, ^ς ὡς
εἴρηται, ἐν δὲ τῷ αὐτῷ οὐδ' ^ι οὕτως οἶόν τε· ἔξει γὰρ ὑπό-
ληψιν ἅμα, οἶον ὅτι ^ν ὁ ἀνθρωπος ὅπερ ζῶον (τοῦτο γὰρ ἦν
τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι εἶναι μὴ ζῶον) καὶ μὴ ὅπερ ζῶον· τοῦτο
γὰρ ^ω ἔσται τὸ ἐνδέχεσθαι.

Τὰ δὲ λοιπὰ πῶς δεῖ διανεῖμαι ἐπὶ τε διανοίας καὶ νοῦ καὶ ⁹
ἐπιστήμης καὶ τέχνης καὶ φρονήσεως καὶ σοφίας, τὰ μὲν φυ-
σικῆς τὰ δὲ ἠθικῆς θεωρίας μᾶλλον ἐστίν.

Ἡ δ' ἀγχίνιόα ἐστίν εὐστοχία τις ἐν ἀσκέπτῳ χρόνῳ τοῦ ³⁴
μέσου, οἶον εἰ τις ^κ ἰδὼν ὅτι ἡ σελήνη τὸ λαμπρὸν αἰεὶ ἔχει
πρὸς τὸν ἥλιον, ταχὺ ^ν ἐνενόησε διὰ τί τοῦτο, ὅτι διὰ τὸ
λάμπειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου· ἢ διαλεγόμενον πλουσίῳ ἔγνω διότι
δανείζεται· ἢ διότι ^ζ φίλοι, ὅτι ἐχθροὶ τοῦ αὐτοῦ. Πάντα
γὰρ τὰ αἷτια τὰ μέσα ὁ ἰδὼν ^α τὰ ἄκρα ἐγνώρισεν. Τὸ
λαμπρὸν εἶναι τὸ πρὸς τὸν ἥλιον ἐφ' οὗ Α, τὸ λάμπειν ἀπὸ

^κ ἄτοπον A.B.D. ^λ μὲν prius om. B. et pr. A. ^μ ἀσύμμετρον
A.B. ^η αἱ αἱ ^{αἱ} ἐδόξαζε D. ^ο δὲ om. D. ^ρ ὥστ'] ὡς D. ^ς δ'] δὲ
τοῦ D. ^ρ ἐνδέχεται ἐκάτερον εἶναι D. ^ς ὡς] ὥσπερ D. ^ι αὐτῷ]
οὕτως A.D. ^ν ὁ om. D. ^ω ἔστι D. ^κ ἰδὼν] εἶδεν D. ^ν ἐνό-
ησε D. ^ζ φίλοι ἢ ὅτι D. ^α τὰ alterum om. D.

τοῦ ἡλίου Β, σελήνη τὸ Γ. Ὑπάρχει δὴ τῇ μὲν σελήνῃ τῷ Γ τὸ Β, τὸ λάμπειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου· τῷ δὲ Β τὸ Α, τὸ πρὸς τοῦτ' εἶναι τὸ ^h λαμπρόν, ἀφ' οὗ λάμπει· ὥστε καὶ τῷ Γ τὸ Α διὰ τοῦ Β.

B.

- 1 Τὰ ζητούμενά ἐστιν ἴσα τὸν ἀριθμὸν ὅσαπερ ἐπιστάμεθα. Ζητοῦμεν δὲ τέτταρα, τὸ ὅτι, τὸ διότι, ^c εἰ ἔστι, ^d τί ἔστιν. Ὅταν μὲν γὰρ ^e πρότερον τὸδε ἢ τὸδε ζητῶμεν, εἰς ἀριθμὸν θέντες, οἷον πρότερον ἐκλείπει ὁ ἥλιος ἢ οὐ, τὸ ὅτι ζητοῦμεν. Σημεῖον δὲ τούτου· εὐρόντες γὰρ ὅτι ἐκλείπει πεπαύμεθα· καὶ ἐὰν ἐξ ἀρχῆς ^f εἰδῶμεν ὅτι ἐκλείπει, οὐ ζητοῦμεν πρότερον. Ὅταν δὲ ^f εἰδῶμεν τὸ ^g ὅτι, τὸ διότι ζητοῦμεν, οἷον εἰδότες ὅτι ἐκλείπει καὶ ὅτι κινεῖται ἡ γῆ, τὸ διότι ἐκλείπει ἢ διότι κινεῖται ζητοῦμεν. Ταῦτα μὲν οὖν οὕτως. Ἔνια δ' ἄλλον τρόπον ζητοῦμεν, οἷον εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἐστὶ κένταυρος ἢ θεός. Τὸ δ' εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἀπλῶς λέγω, ἀλλ' οὐκ εἰ λευκὸς ἢ μὴ. Γινόντες δὲ ὅτι ἔστι, τί ἐστὶ ζητοῦμεν, οἷον τί οὖν ἐστὶ θεός, ἢ τί ἐστὶν ἄνθρωπος;
- 2 Ἄ μὲν οὖν ζητοῦμεν καὶ ^a εὐρόντες ἴσμεν, ταῦτα καὶ τοσαῦτά ἐστιν. Ζητοῦμεν δέ, ὅταν μὲν ζητῶμεν τὸ ὅτι ἢ τὸ εἰ ἔστιν ἀπλῶς, ἀρ' ἔστι μέσον αὐτοῦ ἢ οὐκ ἔστι· ὅταν δὲ γινόντες ἢ τὸ ὅτι ἢ ^h εἰ ἔστιν ἢ τὸ ἐπὶ μέρους ἢ τὸ ἀπλῶς, πάλιν τὸ διὰ τί ⁱ ζητῶμεν ἢ τὸ τί ἐστὶ, τότε ζητοῦμεν τί τὸ μέσον. Λέγω δὲ τὸ ὅτι ^k ἢ εἰ ἔστιν ἐπὶ μέρους καὶ ἀπλῶς, ἐπὶ μέρους μὲν, ἀρ' ἐκλείπει ἡ σελήνη ἢ αὖξεται; εἰ γὰρ ἔστι τι ἢ μὴ ἔστι τι, ἐν τοῖς τοιούτοις ζητοῦμεν· ἀπλῶς δ', εἰ ἔστιν ἢ μὴ σελήνη ἢ νύξ. Συμβαίνει ἄρα ἐν ἀπάσαις ταῖς ζητήσεσι ζητεῖν ^l ἢ εἰ ἔστι μέσον ἢ τί ἐστὶ τὸ μέσον. Τὸ μὲν γὰρ αἷτιον τὸ μέσον, ἐν ἅπασιν δὲ τοῦτο ζητεῖται. Ἀρ' ἐκλείπει; ἀρ' ἔστι τι αἷτιον ἢ οὐ; μετὰ ταῦτα ^m γινόντες ὅτι

^b λάμπον D. ^c εἰ] τὸ εἰ D. ^d τί] τὸ τί D. ^e πρότερον A.
^f ἴδωμεν A. ^g ὅτι τότε τὸ D. ^h εἰ] τὸ εἰ D. ⁱ codices ζητοῦ-
 μεν. ^k ἢ εἰ ἔστιν om. A.B. ^l ἢ prius om. D. ^m γνων A.

ἔστι τι, τί οὖν τοῦτ' ἔστι ζητοῦμεν. Τὸ γὰρ αἷτιον τοῦ εἶναι μὴ τοδὶ ἢ τοδὶ ἄλλ' ἀπλῶς τὴν οὐσίαν, ἢ τὸ μὴ ἀπλῶς ἀλλὰ τι τῶν καθ' αὐτὸ ἢ κατὰ συμβεβηκός, τὸ μέσον ἐστίν. Λέγω δὲ τὸ μὲν ἀπλῶς τὸ ὑποκείμενον, οἶον σελήνην ἢ γῆν³ ἢ ἥλιον ἢ τρίγωνον, τὸ δὲ τί ἐκλείψιν ἰσότητα ἀνισότητα, ^η εἰ ἐν μέσῳ ἢ μὴ. Ἐν ἅπασιν γὰρ τοῦτοις φανερόν ἐστιν ὅτι τὸ αὐτὸ ἐστὶ τὸ τί ἐστὶ καὶ διὰ τί ἐστίν. Τί^ο ἐστὶν ἐκλείψις; στέρησις φωτὸς ἀπὸ σελήνης ὑπὸ γῆς ἀντιφράξεως. Διὰ τί ἐστὶν ἐκλείψις, ἢ διὰ τί ^η ἐκλείπει ἡ σελήνη; διὰ τὸ ἀπολείπειν τὸ φῶς ἀντιφραττούσης τῆς γῆς. Τί ἐστὶ συμφωνία; λόγος ἀριθμῶν ἐν ὁξεί^η ἢ βαρεῖ. Διὰ τί συμφωνεῖ τὸ ὁξὺ τῷ βαρεῖ; διὰ τὸ λόγον ἔχειν ἀριθμῶν τὸ ὁξὺ καὶ τὸ βαρὺ. Ἄρ' ἐστὶ ^η συμφωνεῖν τὸ ὁξὺ καὶ τὸ βαρὺ; ἄρ' ἐστὶν ἐν ἀριθμοῖς ὁ λόγος αὐτῶν; λαβόντες δ' ὅτι ἐστὶ, τίς οὖν ἐστὶν ὁ λόγος;

^η Οτι δ' ἐστὶ τοῦ μέσου ἡ ζήτησις, δηλοῖ^ς ὅσων τὸ μέσον⁴ αἰσθητόν. Ζητοῦμεν γὰρ μὴ ᾗσθημένοι, οἶον τῆς ἐκλείψεως, εἰ ἐστὶν ἢ μὴ. Εἰ δ' ἡμεν ἐπὶ τῆς σελήνης, οὐκ ἂν ^η ἐζητοῦμεν οὔτ' εἰ γίνεται^ν οὔτε διὰ τί, ἀλλ' ἅμα δῆλον ἦν^ω ἅν. Ἐκ γὰρ τοῦ^κ αἰσθεσθαι καὶ τὸ καθόλου^ν ἐγένετο ἂν ἡμῖν εἰδέναι. Ἡ μὲν γὰρ αἰσθησις ὅτι νῦν ἀντιφράττει· καὶ γὰρ δῆλον ὅτι νῦν ἐκλείπει· ^η ἐκ δὲ τούτου τὸ καθόλου ἂν ἐγένετο.

^η Ὡσπερ οὖν λέγομεν, τὸ τί ἐστὶν εἰδέναι^α ταυτό ἐστὶ καὶ⁵ διὰ τί ἐστίν. Τοῦτο δ' ἢ ἀπλῶς καὶ μὴ τῶν ὑπαρχόντων^η τι, ἢ τῶν ὑπαρχόντων, οἶον ὅτι δύο ὀρθαί, ἢ ὅτι μείζον ἢ ἔλαττον.

^η Οτι μὲν οὖν^ς πάντα τὰ ζητούμενα μέσου ζήτησίς ἐστι, ³ δῆλον· πῶς δὲ τὸ τί ἐστὶ δείκνυται, καὶ τίς ὁ τρόπος τῆς ἀναγωγῆς, καὶ τί ἐστὶν ὀρισμὸς καὶ τίνων, εἴπωμεν, διαπο-

^η εἰ om. A. ^ο ἐστὶν om. D. ^η ἢ σελήνη ἐκλείπει D. ^η ἢ] καὶ D. ^η σύμφωνον D. ^ς ὅσον A.B. ^η ἐπεζητοῦμεν D. ^ν οὔτ' εἰ διὰ A.B.D. ^ω ἂν om. D. ^κ αἰσθεσθαι D. ^ν ἐγένετο B. ^η ἐκ] εἰ A. ^α ταυτόν D. ^η τι ἢ τῶν ὑπαρχόντων] τισιν D. ^ς ἅπαντα D.

ρήσαντες πρῶτον περὶ αὐτῶν. Ἀρχὴ δ' ἔστω τῶν μελλόντων, ^d ἥπερ ἐστὶν οἰκειοτάτη τῶν ἐχομένων λόγων. Ἀπορήσειε γὰρ ἂν τις. ἅρ' ἔστι τὸ αὐτὸ ^e καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὀρισμῶ εἰδέναι καὶ ἀποδείξει, ἢ ἀδύνατον; ὁ μὲν γὰρ ὀρισμὸς τοῦ τί ἐστὶν εἶναι δοκεῖ. τὸ δὲ τί ἐστὶν ^f ἅπαν καθόλου καὶ κατηγορικόν· συλλογισμοὶ δ' εἰσὶν οἱ μὲν στερητικοί, οἱ δ' οὐ καθόλου, οἷον οἱ μὲν ἐν τῷ δευτέρῳ σχήματι στερητικοὶ πάντες, οἱ δ' ἐν τῷ τρίτῳ οὐ καθόλου. Εἵτα οὐδὲ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι κατηγορικῶν ἀπάντων ἐστὶν ὀρισμὸς, ^g οἷον ² ὅτι πᾶν τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει. Τούτου δὲ λόγος, ὅτι ^h τὸ ἐπίστασθαί ἐστι ⁱ τὸ ^k ἀποδεικτικῶς τὸ ἀπόδειξιν ἔχειν, ὥστ' εἰ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀπόδειξις ἐστὶ, δηλὸν ὅτι οὐκ ἂν εἴη αὐτῶν ^l καὶ ὀρισμὸς· ἐπίσταίτο γὰρ ἂν ^m τις καὶ κατὰ τὸν ὀρισμόν, οὐκ ἔχων τὴν ἀπόδειξιν· ⁿ οὐδὲν γὰρ κωλύει μὴ ἅμα ἔχειν. Ἰκανὴ δὲ πίστις καὶ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· ⁿ οὐδὲν γὰρ πρόποτε ὀρισάμενοι ἔγνωμεν, οὔτε τῶν καθ' αὐτὸ ὑπαρχόντων οὔτε τῶν συμβεβηκότων. Ἔτι εἰ ^o ὁ ὀρισμὸς οὐσίας ^p τις ^q γνωρισμός, τά γε τοιαῦτα φανερόν ὅτι οὐκ ^r οὐσίαι.

³ Ὅτι μὲν ^s οὖν οὐκ ἐστὶν ὀρισμὸς ἅπαντος οὐπὲρ καὶ ἀπόδειξις, δηλόν. Τί ^t δ', ^v οὐ ὀρισμὸς, ἅρα παντὸς ἀπόδειξις ἐστὶν ἢ οὐ; εἰς μὲν δὴ λόγος καὶ περὶ τούτου ^w ὁ αὐτός. Τοῦ γὰρ ἐνός, ἢ ἐν, μία ἐπιστήμη. Ὡστ' εἴπερ τὸ ἐπίστασθαι τὸ ^x ἀποδεικτὸν ἐστὶ τὸ τὴν ἀπόδειξιν ἔχειν, συμβήσεται τι ἀδύνατον· ὁ γὰρ τὸν ὀρισμόν ἔχων ἄνευ τῆς ἀποδείξεως ἐπιστήσεται. Ἔτι αἱ ἀρχαὶ τῶν ἀποδείξεων ὀρισμοί, ὧν ὅτι οὐκ ἔσονται ^y ἀποδείξεις δεδεικται πρότερον. Ἢ ἔσονται ^z αἱ ἀρχαὶ ἀποδεικταὶ καὶ τῶν ἀρχῶν ἀρχαί, καὶ τοῦτ' εἰς

^d εἴπερ A.B. ^e καὶ om. D. ^f ἅπαν] ἅπαν καὶ D. ^g οἷον om. D. ^h τὸ om. D. ⁱ τὸ om. B.D. ^k ἀποδεικτικὸν A. ^l καὶ om. D. ^m τις om. A.B. ⁿ οὐθὲν D. ^o ὁ om. B. et pr. D. ^p τις] τινος B.D, om. A. ^q γνωρισμός A.B.D. ^r οὐσία D. ^s οὖν] τοιούτων D. ^t δ'] δαὶ B. ^v οὐ] οὐ ὁ D. ^w ὁ αὐτός om. A. ^x ἀποδεικτικόν D. ^y ἀπόδειξις A. ^z αἱ om. D.

ἄπειρον βαδιεῖται· ἢ τὰ πρῶτα ὀρισμοὶ ἔσονται ἀναπό-
δεικτοι.

Ἄλλ' ἄρα, εἰ μὴ παντὸς τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ τινος τοῦ αὐ-
τοῦ ἐστὶν ὀρισμὸς καὶ ἀπόδειξις; ἢ ἀδύνατον; οὐ γάρ ἐστιν
ἀπόδειξις οὐ ὀρισμὸς. Ὅρισμὸς μὲν γὰρ τοῦ τί ἐστι καὶ
οὐσίας· αἱ δ' ἀποδείξεις φαίνονται πᾶσαι ὑποτιθέμεναι καὶ
λαμβάνουσαι τὸ τί ἐστιν, οἷον αἱ μαθηματικαὶ τί μονὰς καὶ
τί τὸ περιττόν, καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως. Ἔτι πᾶσα ἀπόδειξις
τὶ κατὰ τινος δείκνυσιν, οἷον ὅτι ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν· ἐν δὲ τῷ
ὀρισμῷ ^a οὐδὲν ἕτερον ἐτέρου κατηγορεῖται, οἷον οὔτε τὸ
ζῶον κατὰ τοῦ δίποδος οὔτε τοῦτο κατὰ τοῦ ζώου, ^b οὐδὲ δὴ
κατὰ τοῦ ἐπιπέδου τὸ σχῆμα· οὐ γάρ ἐστι τὸ ἐπίπεδον
σχῆμα, οὐδὲ τὸ σχῆμα ἐπίπεδον. Ἔτι ἕτερον τὸ τί ἐστι καὶ
ὅτι ἐστὶ δείξαι. Ὁ μὲν οὖν ὀρισμὸς τί ἐστι δηλοῖ, ἡ δὲ ἀπό-
δειξις ὅτι ἢ ἐστὶ τόδε κατὰ τοῦδε ἢ οὐκ ἔστιν. Ἐτέρου δὲ
ἐτέρα ἀπόδειξις, εἰ μὴ ὡς μέρος ἢ τι τῆς ὅλης. Τοῦτο δὲ
λέγω, ὅτι δέδεικται τὸ ἰσοσκελὲς δύο ὀρθαῖς, εἰ πᾶν τρίγωνον
^d δέδεικται· μέρος γάρ, τὸ δ' ὅλον. Ταῦτα δὲ πρὸς ἀλληλα
οὐκ ἔχει οὕτως, τὸ ὅτι ἐστὶ καὶ τί ἐστὶν· οὐ γάρ ἐστι θατέ-
ρου θάτερον μέρος.

Φανερόν ἄρα ὅτι οὔτε οὐ ὀρισμὸς, τούτου ^e παντὸς ἀπό-
δειξις, οὔτε οὐ ἀπόδειξις, τούτου ^e παντὸς ὀρισμὸς· ὥστε
ὅλως τοῦ αὐτοῦ ^f οὐθενὸς ἐνδέχεται ἄμφω ἔχειν. Ὡστε δη-
λον ὡς οὐδὲ ὀρισμὸς καὶ ἀπόδειξις οὔτε τὸ αὐτὸ ἂν εἴη οὔτε
θάτερον ἐν θατέρῳ· καὶ γὰρ ἂν τὰ ὑποκείμενα ὁμοίως ^g εἴ-
χεν.

Ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούτου διηπορήσθω· τοῦ δὲ τί ἐστὶ ⁴
πότερον ἐστὶ συλλογισμὸς καὶ ἀπόδειξις ἢ οὐκ ἔστι, καθά-
περ νῦν ὁ λόγος ὑπέθετο; ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς τὶ κατὰ
τινος δείκνυσιν διὰ τοῦ μέσου· τὸ δὲ τί ἐστὶν ἰδίόν τε, καὶ ἐν
τῷ τί ἐστὶν κατηγορεῖται. Ταῦτα δ' ἀνάγκη ἀντιστρέφειν.
Εἰ γὰρ τὸ Α τοῦ Γ ἴδιον, δηλὸν ὅτι καὶ τοῦ Β καὶ τοῦτο

^a οὐθέν D. ^b οὐδὲ δὴ] οὔτε D. ^c ἢ ὡς τι A. ^d δέδεικται D.
^e πάντως D. ^f οὐθενὸς D. ^g ἔχειν A.

τοῦ Γ, ὥστε πάντα ἀλλήλων. Ἀλλά μὴν ^h καὶ εἰ τὸ Α ἐν τῷ τί ἐστίν ⁱ ὑπάρχει παντὶ τῷ Β, καὶ καθόλου τὸ Β παντός τοῦ Γ ἐν τῷ τί ἐστὶ λέγεται, ἀνάγκη καὶ τὸ Α ἐν τῷ τί ἐστὶ τοῦ Γ λέγεσθαι. Εἰ δὲ μὴ οὕτω τις λήψεται διπλώσας, οὐκ ἀνάγκη ἔσται τὸ Α τοῦ Γ κατηγορεῖσθαι ἐν τῷ τί ἐστίν, εἰ τὸ μὲν Α τοῦ Β ἐν τῷ τί ἐστίν, μὴ καθ' ὅσων δὲ τὸ Β ἐν τῷ τί ἐστίν. Τὸ ^k δὲ τί ἐστίν ἄμφω ταῦτα ἔξει. Ἔσται ἄρα καὶ τὸ Β κατὰ τοῦ Γ, τὸ τί ἐστίν. Εἰ ^l δὲ τὸ τί ἐστίν καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἄμφω ἔχει, ἐπὶ τοῦ μέσου ἔσται πρότερον τὸ τί ἦν εἶναι. Ὅλως τε, εἰ ἔστι δεῖξαι τί ἐστίν ἄνθρωπος· ἔστω τὸ Γ ἄνθρωπος, τὸ δὲ Α τὸ τί ἐστίν, εἴτε ζῶον εἰπουν εἴτ' ἄλλο τι. Εἰ τοίνυν συλλογιεῖται, ἀνάγκη κατὰ τοῦ Β τὸ Α παντός κατηγορεῖσθαι. Τούτου δ' ἔσται ἄλλος λόγος μέσος, ὥστε καὶ τοῦτο ἔσται τί ἐστίν ἄνθρωπος. Λαμβάνει οὖν ὁ δεῖ δεῖξαι· καὶ γὰρ τὸ Β ἐστὶ τί ἐστίν ἄνθρωπος.

3 Δεῖ δ' ἐν ταῖς δυσὶ προτάσεσι καὶ τοῖς πρώτοις ^m καὶ ἀμέσοις σκοπεῖν· μάλιστα γὰρ φανερόν τὸ λεγόμενον γίνεται. Οἱ μὲν ⁿ οὖν διὰ τοῦ ἀντιστρέφειν δεικνύντες τί ἐστὶ ψυχὴ ἢ τί ἐστίν ἄνθρωπος ἢ ἄλλο ὅτιοῦν τῶν ὄντων, τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτοῦνται, οἷον εἴ τις ἀξιώσει ψυχὴν εἶναι τὸ αὐτὸ αὐτῷ αἴτιον τοῦ ζῆν, τοῦτο δ' ἀριθμὸν αὐτὸν αὐτὸν κινοῦντα· ἀνάγκη γὰρ αἰτῆσαι τὴν ψυχὴν ὅπερ ἀριθμὸν εἶναι αὐτὸν ⁴ αὐτὸν κινοῦντα, οὕτως ὡς τὸ αὐτὸ ὄν. ^o Οὐ γὰρ εἰ ἀκολουθεῖ τὸ Α τῷ Β καὶ τοῦτο τῷ Γ, ἔσται τῷ Γ τὸ Α τὸ τί ἦν εἶναι, ἀλλ' ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν ἔσται μόνον. Οὐδ' εἰ ἔστι τὸ Α ὅπερ τι καὶ κατὰ τοῦ Β κατηγορεῖται παντός. Καὶ γὰρ τὸ ^p ζῶον εἶναι κατηγορεῖται κατὰ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι. Ἀληθὲς γὰρ ^r πᾶν τὸ ἀνθρώπου εἶναι ζῶον εἶναι, ὥσπερ καὶ πάντα ἄνθρωπον ζῶον, ἀλλ' οὐχ ὥστε ^s ἐν εἶναι. Ἐὰν μὲν

^h καὶ] *κἄν* D. ⁱ ὑπάρχει D. ^k δὲ A.B. et pr. D. ^l δὲ pr. D.
^m καὶ ἐν τοῖς D. ⁿ οὖν] *δη* D. ^o οὐ γὰρ εἴ] *εἰ* γὰρ A. ^p ζῶιον
A, *omisso εἶναι*. ^q ἀληθές—*ζῶον εἶναι* in margine ponit D. ^r πᾶν
τὸ] *παντὶ* D. ^s ἐν εἶναι] *ἐνείναι* A.

οὖν μὴ οὕτω λάβῃ, οὐ συλλογιεῖται ὅτι τὸ Α ἐστὶ τῷ Γ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ἡ οὐσία. Ἐὰν δὲ οὕτω λάβῃ, πρότερον ἔσται εἰληφὼς τῷ Γ τί ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι τὸ Β. Ὡστ' οὐκ ἀποδέδεται τὸ γὰρ ἐν ἀρχῇ εἰληφεν.

Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἡ διὰ τῶν διαιρέσεων ὁδὸς συλλογί- 5
ται, καθάπερ ἐν τῇ ἀναλύσει τῇ περὶ τὰ σχήματα εἴρηται. Οὐδαμοῦ γὰρ ἀνάγκη γίνεται τὸ πρᾶγμα ἐκείνο εἶναι ἰσχυρὸν ὄντων, ἀλλ' ὥσπερ οὐδ' ὁ ἐπάγων ἀποδείκνυσιν. Οὐ γὰρ δεῖ τὸ συμπέρασμα ἐρωτᾶν, οὐδὲ τῷ δοῦναι εἶναι· ἀλλ' ἀνάγκη εἶναι ἐκείνων ὄντων, καὶ μὴ φῆ ὁ ἀποκρινόμενος. Ἄρ' ὁ ἄνθρωπος ζῶν ἢ ἄψυχον; ὡς εἴτ' ἔλαβε ζῶν, οὐ συλλελογίσται. Πάλιν ἅπαν ζῶν ἢ πεζὸν ἢ ἐνυδρὸν ἔλαβε πεζόν. Καὶ τὸ εἶναι τὸν ἄνθρωπον, τὸ ὅλον, ζῶν πεζόν, οὐκ ἀνάγκη ἐκ τῶν εἰρημένων, ἀλλὰ λαμβάνει καὶ τοῦτο. Διαφέρει δ' οὐδὲν ἐπὶ πολλῶν ἢ ὀλίγων οὕτω ποιεῖν τὸ 2
αὐτὸ γὰρ ἐστίν. Ἀσυλλόγιστος μὲν οὖν ὢν καὶ ἡ χρῆσις γίνεται τοῖς οὕτω μετιούσι καὶ τῶν ἐνδεχομένων συλλογισθῆναι. Τί γὰρ κωλύει τοῦτο ἀληθές μὲν τὸ πᾶν εἶναι κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, μὴ μέντοι τὸ τί ἐστὶ μηδὲ τὸ τί ἦν εἶναι δηλοῦν; ἔτι τί κωλύει ἢ προσθεῖναι τι ἢ ἀφελεῖν ἢ ὑπερβεβηκέναι τῆς οὐσίας;

Ταῦτα μὲν οὖν ὢν ὁ παρίεται μὲν, ἐνδέχεται δὲ λῦσαι τῷ 3
λαμβάνειν ἐν τῷ τί ἐστὶ πάντα, καὶ τὸ ἐφεξῆς τῇ διαιρέσει ποιεῖν, αἰτούμενον τὸ πρῶτον, καὶ μὴδὲν παραλείπειν. Τοῦτο δ' ἀναγκαῖον, εἰ ἅπαν εἰς τὴν διαίρεσιν ἐμπίπτει καὶ μὴδὲν ἐλλείπει· τοῦτο δ' ἀναγκαῖον, ἄτομον γὰρ ἡδη ὁ δεῖ εἶναι. Ἀλλὰ συλλογισμὸς ὅμως οὐκ ἔνεστιν, ἀλλ' εἴπερ, ἄλλον τρόπον γνωρίζειν ποιεῖ. Καὶ τοῦτο μὲν οὐδὲν ἄτοπον· οὐδὲ γὰρ ὁ ἐπάγων ἴσως ἀποδείκνυσιν, ἀλλ' ὅμως δηλοῖ τι. Συλλογισμὸν δ' οὐ λέγει ὁ ἐκ τῆς διαιρέ- 4

τ τῶν δειόντων Α. ν ὁ om. Α. ω εἴτ' Α.Β. x οὐθὲν D. y καὶ om. D. z ἔστι γε μηδὲ D. α ἢ ἀφελεῖν τι D. β παρίεται D. c τῷ D. d μὴθὲν D. e παραλείπειν Α.Β. f γὰρ om. Α. g εἶδη B. h δεῖ om. Α, post εἶναι ponit D. i ἔστιν D. k οὐθὲν D.

σεις λέγων τὸν ὀρισμὸν. Ὡς περ γὰρ ἐν τοῖς συμπεράσμασι τοῖς ἄνευ τῶν μέσων, εἰ τις εἴπῃ ὅτι τούτων ὄντων ἀνάγκη τοῦ εἶναι, ἐνδέχεται ἐρωτῆσαι διὰ τί, οὕτως καὶ ἐν τοῖς διαιρητικοῖς ὅροις. Τί ἐστὶν ἄνθρωπος; ζῶον θνητόν, ὑπόπουν, δίπουν, ἄπτερον. Διὰ τί; παρ' ἐκάστην πρόσθεσιν· ἐρεῖ γάρ, καὶ δείξει τῇ διαιρέσει, ὡς οἶεται, ὅτι πᾶν ^k ἢ θνητὸν ἢ ἀθάνατον. Ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ἅπας οὐκ ^l ἐστὶν ὀρισμὸς. Ὡς τ' εἰ καὶ ἀπεδείκνυτο τῇ διαιρέσει, ἀλλ' ὁ γ' ὀρισμὸς οὐ ^m συλλογισμὸς γίνεται.

6 Ἄλλ' ἄρα ἐστὶ καὶ ἀποδείξαι τὸ τί ἐστὶ κατ' οὐσίαν, ἐξ ὑποθέσεως δέ, λαβόντα τὸ μὲν τί ἦν εἶναι τὸ ἐκ τῶν ἐν τῷ τί ἐστὶν ἰδίῳ, ταδὶ δὲ ἐν τῷ τί ἐστὶ μόνον, καὶ ἴδιον τὸ πᾶν; τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ εἶναι ἐκεῖνον. Ἡ πάλιν εἴληφε τὸ τί ἦν ² εἶναι καὶ ἐν τούτῳ; ἀνάγκη γὰρ διὰ τοῦ μέσου δείξαι. Ὡς περ οὐδ' ⁿ ἐν συλλογισμῷ λαμβάνεται τί ἐστὶ τὸ συλλελογίσθαι (αἰεὶ γὰρ ὅλη ἢ μέρος ἢ πρότασις, ἐξ ὧν ὁ συλλογισμὸς), οὕτως οὐδὲ τὸ τί ἦν ^o εἶναι δεῖ ἐνεῖναι ἐν τῷ συλλογισμῷ, ἀλλὰ χωρὶς τοῦτο τῶν κειμένων εἶναι, καὶ πρὸς τὸν ἀμφισβητοῦντα εἰ συλλελογίσται ἢ μὴ τοῦτο, ἀπαντᾷ ὅτι· τοῦτο γὰρ ἦν συλλογισμὸς. Καὶ πρὸς τὸν ὅτι οὐ τὸ τί ἦν εἶναι συλλελογίσται, ὅτι ναί· τοῦτο γὰρ ἔκειτο ἡμῖν τὸ τί ἦν εἶναι. Ὡς τε ἀνάγκη καὶ ἄνευ τοῦ ^p τί συλλογισμὸς ἢ ^q τοῦ τί ἦν εἶναι συλλελογίσθαι τι.

3 Καὶ ἐξ ὑποθέσεως δὲ δεικνύη, οἷον εἰ τῷ κακῷ ἐστὶ ^r τὸ διαιρετῶ εἶναι. τῷ δ' ἐναντίῳ τὸ τῷ ἐναντίῳ εἶναι, ὅσοις ἐστὶ ^s τι ἐναντίον· τὸ δ' ἀγαθὸν τῷ κακῷ ἐναντίον καὶ τὸ ^t ἀδιαίρετον τῷ διαιρετῷ· ἐστὶν ἄρα ^v τὸ ἀγαθῷ εἶναι ^w τὸ ἀδιαίρετῳ εἶναι. Καὶ γὰρ ἐνταῦθα λαβὼν τὸ τί ἦν εἶναι δείκνυσιν ^x λαμβάνει δ' εἰς τὸ δείξαι τὸ τί ἦν εἶναι. Ἐτερον ^y μέντοι ἔστω· καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν, ὅτι ἐστὶ τόδε κατὰ

^k ἢ prius om. D. ^l ἐστὶν] ἔτι A.B. ^m συλλογισμῷ D. ⁿ ἐν om. A.B. ^o εἶναι D. ^p τί ἐστὶ συλλογισμὸς D. ^q τοῦ] τὸ A. ^r τὸ B. ^s τι om. D. ^t τῷ διαιρετῷ τὸ ἀδιαίρετον D. ^v τῷ] τῷ D, om. A. ^w τῷ A. ^x λαμβάνειν A.B.D. ^y μέντι A.B.D.

τοῦδε, ἀλλὰ μὴ ^z αὐτό, μηδὲ οὐ ὁ αὐτὸς λόγος, καὶ ἀντιστρέ-
φει. Πρὸς ἀμφοτέροισι δέ, τὸν τε κατὰ διαίρεσιν δεικνύντα
καὶ πρὸς τὸν οὕτω συλλογισμὸν, ^a τὸ αὐτὸ ἀπόρημα· διὰ τί
^b ἔσται ὁ ἄνθρωπος ζῶν δίπουν πεζόν, ἀλλ' οὐ ζῶν καὶ
πεζόν; ἐκ γὰρ τῶν λαμβανομένων οὐδεμία ἀνάγκη ἐστὶν ^c ἐν
γίνεσθαι τὸ κατηγορούμενον, ἀλλ' ὥσπερ ^d ἂν ἄνθρωπος ὁ
αὐτὸς εἴη μουσικὸς καὶ γραμματικὸς.

Πῶς οὖν δὴ ^e ὁ ὀριζόμενος δείξει τὴν οὐσίαν ἢ τὸ τί ἐστίν; 7
οὔτε γὰρ ^f ὡς ἀποδεικνύς ἐξ ὁμολογουμένων εἶναι δῆλον ποιή-
σει ὅτι ἀνάγκη ἐκείνων ὄντων ἕτερόν τι εἶναι, ἀπόδειξις γὰρ
τοῦτο, οὔθ' ὡς ὁ ἐπάγων διὰ τῶν καθ' ἕκαστα δῆλων ὄντων,
ὅτι ^g πᾶν οὕτως τῷ ^h μηδὲν ἄλλως· οὐ γὰρ τί ἐστι δεικνυσιν,
ἀλλ' ὅτι ἢ ἐστίν ἢ οὐκ ἔστιν. Τίς οὖν ἄλλος τρόπος ⁱ λοι-
πός; οὐ γὰρ δὴ δείξει γε τῇ αἰσθήσει ἢ τῷ δακτύλῳ.

Ἔτι πῶς δείξει τὸ τί ἐστίν; ἀνάγκη γὰρ τὸν εἰδόντα ^k τὸ ²
τί ἐστίν ἄνθρωπος ^l ἢ ἄλλο ὁτιοῦν, εἰδέναι καὶ ὅτι ἔστιν· τὸ
γὰρ μὴ ὄν οὐδεὶς οἶδεν ὅ τι ἐστίν, ἀλλὰ τί μὲν σημαίνει ὁ
λόγος ἢ τὸ ὄνομα, ὅταν εἴπω τραγέλαφος, τί δ' ἔστι τρα-
γέλαφος, ἀδύνατον εἰδέναι. Ἀλλὰ μὴν εἰ δείξει τί ἐστὶ καὶ
ὅτι ἔστι, ^m πῶς τῷ αὐτῷ λόγῳ δείξει; ὅ τε γὰρ ὀρισμὸς ἐν
τι δηλοῖ καὶ ἡ ἀπόδειξις· ⁿ τὸ δὲ τί ἐστίν ἄνθρωπος καὶ τὸ
εἶναι ἄνθρωπον ἄλλο.

Εἵτα καὶ δι' ἀποδείξεώς φαμεν ἀναγκαῖον εἶναι δεικνυσθαι ³
ἅπαν ὅτι ἐστίν, εἰ μὴ οὐσία εἴη. Τὸ δ' εἶναι οὐκ οὐσία ^o οὐ-
δενί· οὐ γὰρ γένος τὸ ὄν. Ἀπόδειξις ἄρ' ἔσται ὅτι ἔστιν.
Ὅπερ καὶ νῦν ποιοῦσιν αἱ ἐπιστῆμαι. Τί μὲν γὰρ σημαίνει
τὸ τρίγωνον, ἔλαβεν ὁ γεωμέτρης, ὅτι δ' ἔστι, δεικνυσιν.
Τί οὖν δείξει ὁ ὀριζόμενος τί ἐστίν; ἢ τὸ τρίγωνον; εἰδὼς
ἄρα τις ὀρισμῷ τί ἐστίν, εἰ ἔστιν οὐκ εἴσεται. Ἀλλ' ἀδύ-
νατον.

^z αὐτῷ A.B, τὸ αὐτὸ D. ^a ταυτὸν D. ^b ἔσται τε ὁ D. ^c ἐν
γίνεσθαι] ἐγγίνεσθαι A.B. ^d ἂν om. B, post εἴη ponit D. ^e ὁ
om. A.B. ^f ὡς ὁ ἀποδεικνύς D. ^g πᾶνθ D. ^h μηδὲν D. ⁱ λοι-
πός] λόγων D. ^k τὸ alterum om. A. ^l ἢ εἰ A.B. ^m πῶς]
καὶ πῶς A.B. ⁿ τούδε D. ^o οὐθενί D.

- 4 Φανερόν δὲ καὶ κατὰ τοὺς μὴν τρόπους τῶν ὄρων ὡς οὐ δεικνύουσιν οἱ ὀριζόμενοι ὅτι ἔστιν. Εἰ γὰρ καὶ ἔστιν ἐκ τοῦ μέσου ^p τὸ ἴσον. ἀλλὰ διὰ τί ἐστι τὸ ὀρισθέν; καὶ διὰ τί τοῦτ' ἔστι κύκλος; εἴη γὰρ ἂν καὶ ὀρειχάλκου φάναι εἶναι αὐτόν. Οὐτε γὰρ ὅτι δυνατόν εἶναι τὸ λεγόμενον προσδηλοῦσιν οἱ ὅροι. οὔτε ὅτι ἐκεῖνο οὐ φασὶν εἶναι ὀρισμοί. Ἄλλ' αἰετ' ἔξεστι λέγειν τὸ διὰ τί.
- 5 Εἰ ἄρα ὁ ὀριζόμενος ^q δείκνυσιν ἢ τί ἐστιν ἢ τί σημαίνει τοῦνομα, εἰ μὴ ἐστι μηδαμῶς τοῦ τί ἐστιν, ^r εἴη ἂν ὁ ὀρισμὸς λόγος ὀνόματι τὸ αὐτὸ σημαίνων. Ἄλλ' ἄτοπον. Πρῶτον μὲν γὰρ καὶ μὴ οὐσιῶν ἂν εἴη καὶ τῶν μὴ ὄντων σημαίνειν γὰρ ἔστι καὶ τὰ μὴ ὄντα. Ἔτι πάντες οἱ λόγοι ὀρισμοὶ ἂν εἶεν· εἴη γὰρ ἂν ὄνομα θέσθαι ὁποιποῦν λόγῳ, ὥστε ὅρους ἂν διαλεγόμεθα πάντες καὶ ἡ Ἰλιάς ὀρισμὸς ἂν εἴη. ^s Ἔτι οὐδεμία ^t ἐπιστήμη ^v ἀποδείξειεν ἂν ὅτι τοῦτο τοῦνομα τουτὶ δηλοῖ· οὐδ' οἱ ὀρισμοὶ τοίνυν τοῦτο προσδηλοῦσιν.
- 6 Ἐκ μὲν τοίνυν τούτων οὔτε ὀρισμὸς καὶ συλλογισμὸς φαίνεται ταῦτόν ὄν, οὔτε ταύτου συλλογισμὸς καὶ ὀρισμὸς· πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι ^w οὔτε ὁ ὀρισμὸς ^x οὐδὲν οὔτε ἀποδείκνυσιν οὔτε δείκνυσιν, οὔτε τὸ τί ἐστιν οὔθ' ὀρισμῷ οὔτ' ἀποδείξει ἔστι γινῶναι.
- 8 Πάλιν δὲ σκεπτέον τί τούτων λέγεται καλῶς καὶ τί οὐ καλῶς, καὶ τί ἐστιν ὁ ὀρισμὸς, καὶ τοῦ τί ἐστιν ἄρά πως ἔστιν ἀπόδειξις ^y καὶ ὀρισμὸς ἢ οὐδαμῶς. Ἐπεὶ δ' ἐστίν, ὡς ἔφαμεν, ταῦτόν τὸ εἰδέναι τί ἐστι καὶ τὸ εἰδέναι τὸ αἴτιον ^z τοῦ τί ἐστι· λόγος δὲ τούτου, ὅτι ἔστι τι ^a τὸ αἴτιον· καὶ τούτο ἢ τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο, καὶ ^b ἢ ἄλλο, ἢ ^c ἀποδεικτὸν ἢ ἀναπόδεικτον· εἰ τοίνυν ἐστὶν ἄλλο καὶ ἐνδέχεται ἀποδείξαι, ἀνάγκη μέσον εἶναι τὸ αἴτιον καὶ ἐν τῷ σχήματι τῷ πρώτῳ δείκνυσθαι· καθόλου τε γὰρ καὶ κατηγορικὸν τὸ δεικνύμενον.

^p τὸ ἴσον] τι ἴσον A.D. ^q δείκνυσιν ἢ] δείκνυσιν εἴ A. ^r εἴη ἂν ὁ] ἦν ἂν A.B. ^s ἔτι] ἔτι ὅτι D. ^t ἐπιστήμη om. A.B.D. ^v ἀπόδειξις εἴη D. ^w οὐδὲ A.B. ^x οὐδὲν D. ^y καὶ] ἢ D. ^z τοῦ] τοῦ εἰ A. et corr. B. ^a τὸ utrumque om. D. ^b ἢ] εἰ B.D. ^c ἀποδεικτικὸν D.

εἰς μὲν ^d δὴ τρόπος ἂν εἴη ὁ νῦν ἐζητασμένος, τὸ δι' ἄλλου ²
τὸ τί ἐστι δείκνυσθαι. Τῶν τε γὰρ τί ἐστιν ἀνάγκη τὸ μέ-
σον εἶναι τί ἐστι, καὶ τῶν ιδίων ἴδιον. Ὡστε τὸ μὲν δείξει,
τὸ δ' οὐ δείξει τῶν τί ἦν εἶναι τῷ αὐτῷ πράγματι.

Οὗτος μὲν οὖν ὁ τρόπος ὅτι οὐκ ἂν εἴη ἀπόδειξις, εἴρηται ³
πρότερον· ἀλλ' ἐστὶ λογικὸς συλλογισμὸς τοῦ τί ἐστιν.
⁴ Ὅν δὲ τρόπον ἐνδέχεται, λέγωμεν, εἰπόντες πάλιν ἐξ ἀρχῆς.
⁵ Ὡσπερ ^e γὰρ τὸ διότι ζητοῦμεν ἔχοντες τὸ ὅτι, ἐνίοτε δὲ
καὶ ἅμα δῆλα γίνεται, ἀλλ' οὔτι πρότερόν γε τὸ διότι δυνα-
τὸν γνωρίσαι τοῦ ὅτι, δῆλον ὅτι ὁμοίως καὶ τὸ τί ἦν εἶναι
οὐκ ἄνευ τοῦ ὅτι ἐστίν· ἀδύνατον γὰρ εἰδέναι τί ἐστιν, ἀγνω-
στὰς εἰ ἐστίν. Τὸ δ' εἰ ἐστίν ὅτε μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ⁴
ἔχομεν, ὅτε δ' ἔχοντές τι αὐτοῦ τοῦ πράγματος, οἷον βρον-
τῇν, ὅτι ψόφος τις νεφῶν, καὶ ἔκλειψιν, ὅτι στέρησις τις
φωτός, καὶ ἄνθρωπον, ὅτι ζῷόν τι, καὶ ^f ψυχὴν, ^g ὅτι αὐτὸ
αὐτὸ κινοῦν. Ὅσα μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκὸς οἶδαμεν ὅτι
ἐστίν, ἀναγκαῖον μηδαμῶς ἔχειν πρὸς τὸ τί ἐστιν· οὐδὲ γὰρ
ὅτι ἐστίν ἴσμεν· τὸ δὲ ζητεῖν τί ἐστὶ μὴ ἔχοντας ὅτι ἐστίν,
μηδὲν ζητεῖν ἐστίν. Καθ' ^h ὅσων δ' ἔχομέν τι, ⁱ ῥᾶον. Ὡστε ⁵
ὥς ἔχομεν ὅτι ἐστίν, οὕτως ἔχομεν καὶ πρὸς τὸ τί ἐστίν. Ὡν
οὖν ἔχομέν τι τοῦ τί ἐστίν, ἔστω πρῶτον μὲν ὧδε· ἔκλειψις
ἐφ' οὗ ^k τὸ Α, σελήνη ἐφ' οὗ ¹ Γ, ἀντίφραξις γῆς ἐφ' οὗ Β.
Τὸ μὲν οὖν ^m πρότερον ἐκλείπει ἢ οὐ, τὸ Β ζητεῖν ἐστίν, ἀρ'
ἐστίν ἢ οὐ. Τοῦτο δ' ⁿ οὐδὲν διαφέρει ζητεῖν ἢ ^o εἰ ἐστὶ λό-
γος αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν ἦ τοῦτο, κακείνῳ φαμεν εἶναι. Ἡ πο- ⁶
τέρας τῆς ἀντιφάσεώς ἐστίν ὁ λόγος, πρότερον τοῦ ἔχειν δύο
ὀρθὰς ἢ ^p τοῦ μὴ ἔχειν. Ὅταν δ' εὗρωμεν, ἅμα τὸ ὅτι καὶ
τὸ διότι ἴσμεν, ἂν διὰ μέσων ἦ. Εἰ δὲ μή, τὸ ὅτι, τὸ διότι
δ' οὐ. Σελήνη Γ, ἔκλειψις Α, τὸ ^q πασσελήνου σκιὰν μὴ
δύνασθαι ποιεῖν ^r μηθενὸς ἡμῶν μεταξὺ ὄντος φανεροῦ, ἐφ' οὗ

^d δὴ] τοίνυν D. ^e γὰρ om. B. ^f ψυχὴ B, om. A. ^g ὅτι
om. A.D. ^h ὅσων B. ⁱ ῥᾶδιον D. ^k τὸ om. D. ¹ Γ] τὸ γ B.
^m πρότερον A.B. ⁿ οὐθέν D. ^o εἰ om. A. ^p τοῦ] τὸ Α.Β.
^q πανσελήνου B.D. ^r μηθενὸς D.

B. Εἰ τοίνυν τῷ Γ ὑπάρχει τὸ Β τὸ μὴ δύνασθαι ποιεῖν σκιὰν ^s μηδενὸς μεταξὺ ἡμῶν ὄντος, τούτῳ δὲ τὸ Α τὸ ἐκλείπειναι, ὅτι μὲν ἐκλείπει δῆλον, διότι δ' οὐπω, καὶ ὅτι μὲν ^r ἐκλείψις ἐστὶν ἴσμεν, τί δ' ἐστὶν οὐκ ἴσμεν. Δήλου δ' ὄντος ὅτι τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει, ἀλλὰ διὰ τί ὑπάρχει, τὸ ζητεῖν τὸ Β τί ἐστι, πότερον ἀντίφραξις ἢ στροφή τῆς σελήνης ἢ ἀπόσβεσις. Τοῦτο δ' ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ ἑτέρου ἄκρου, οἶον ἐν τούτοις τοῦ Α· ἔστι γὰρ ἡ ἐκλείψις ἀντίφραξις ὑπὸ γῆς. Τί ἐστὶ βροντή; πυρὸς ἀπόσβεσις ἐν νέφει. Διὰ τί βροντᾷ; διὰ τὸ ἀποσβέννυσθαι τὸ πῦρ ἐν τῷ νέφει. Νέφος Γ, βροντὴ Α, ἀπόσβεσις πυρὸς τὸ Β. Τῷ δὲ Γ τῷ νέφει ὑπάρχει τὸ Β· ^t ἀποσβέννυται γὰρ ἐν αὐτῷ τὸ πῦρ. ^v Τούτῳ δὲ τὸ Α, ψόφος. Καὶ ἔστι γε λόγος τὸ Β τοῦ Α τοῦ πρώτου ἄκρου. ^u Ἄν δὲ πάλιν τούτου ἄλλο μέσον ^w ἦ, ἐκ τῶν παραλοίπων ἔσται λόγων.

8 Ὡς μὲν τοίνυν λαμβάνεται τὸ τί ἐστὶ καὶ γίνεται γινώριμον, εἴρηται, ὥστε συλλογισμὸς μὲν τοῦ τί ἐστὶν οὐ γίνεται οὐδ' ἀπόδειξις, δῆλον μέντοι διὰ συλλογισμοῦ καὶ δι' ἀποδείξεως· ὥστ' οὐτ' ἄνευ ἀποδείξεως ἔστι γινῶναι τὸ τί ἐστὶν, οὐδ' ἐστὶν αἴτιον ἄλλο, οὐτ' ἔστιν ἀπόδειξις αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς διαπορήμασιν εἴπομεν.

9 Ἔστι δὲ τῶν μὲν ἕτερόν τι αἴτιον, τῶν δ' ^x οὐκ ἔστιν. Ὡστε δῆλον ὅτι καὶ τῶν τί ἐστὶ τὰ μὲν ἄμεσα καὶ ἀρχαί αἰσιν, ἃ καὶ εἶναι καὶ τί ἐστὶν ὑποθέσθαι δεῖ ἢ ἄλλον ^y τρόπον φανερά ποιῆσαι. Ὅπερ ὁ ἀριθμητικὸς ποιεῖ καὶ γὰρ τί ἐστὶ τὴν μονάδα ὑποτίθεται, καὶ ὅτι ἔστιν. Τῶν δ' ἐχόντων ^z μέσον, καὶ ὧν ἐστὶ τι ἕτερον αἴτιον τῆς οὐσίας, ἔστι δι' ἀποδείξεως, ^a ὥσπερ εἴπομεν, δηλῶσαι, μὴ τὸ τί ἐστὶν ἀποδεικνύντας.

10 Ὅρισμός δ' ^b ἐπειδὴ λέγεται εἶναι λόγος τοῦ τί ἐστὶ, φανερόν ὅτι ὁ μὲν τις ἔσται λόγος τοῦ τί σημαίνει τὸ ὄνομα ἢ

^s μηθενὸς D.^t σβέννυται D.^v τοῦτο Α.Β.^w εἴη B.D.^x οὐκ ἔστιν] οὐ D.^y τόπον Α.Β.^z μέσων Α.^a ὥσπερ καὶ εἴπομεν D.^b ἐπεὶ D.

λόγος ἕτερος ὀνοματώδης, οἶον ^c τὸ τί σημαίνει, τί ἐστὶν ^d ἢ τρίγωνον. Ὅπερ ἔχοντες ὅτι ἐστὶ, ζητοῦμεν διὰ τί ἐστὶν. Χαλεπὸν δ' ^e οὕτως ἐστὶ λαβεῖν ἂ μὴ ἴσμεν ὅτι ἐστὶν. Ἡ δ' αἰτία εἴρηται πρότερον τῆς χαλεπότητος, ὅτι οὐδ' εἰ ἐστὶν ἢ μὴ ἴσμεν, ἀλλ' ἢ ^f κατὰ συμβεβηκός. Λόγος δ' εἰς ἐστὶ διχῶς, ὁ μὲν ^g συνδέσμων, ὥσπερ ἡ Ἰλιάς, ὁ δὲ ^h τῷ ἐν καθ' ἐνὸς ⁱ δηλοῦν μὴ κατὰ συμβεβηκός.

Εἰς μὲν δὴ ὅρος ἐστὶν ὅρου ὁ ^k εἰρημένος, ἄλλος δ' ἐστὶν ² ὅρος λόγος ὁ δηλῶν διὰ τί ἐστὶν. Ὡστε ὁ μὲν πρότερος σημαίνει μὲν, δείκνυσι δ' οὐ, ὁ δ' ὕστερος φανερόν ὅτι ἐστὶ οἶον ἀποδείξεις τοῦ τί ἐστὶ, τῇ θέσει διαφέρων τῆς ἀποδείξεως. Διαφέρει γὰρ εἰπεῖν διὰ τί βροντᾷ καὶ τί ἐστὶ βροντή· ^l ἐρεῖ γὰρ οὕτω μὲν διότι ἀποσβέννυται τὸ πῦρ ἐν τοῖς νέφεσι· τί δ' ἐστὶ βροντή; ψόφος ἀποσβευννυμένου πυρὸς ἐν νέφεσιν. Ὡστε ὁ αὐτὸς λόγος ἄλλον τρόπον λέγεται, ³ καὶ ὡδὶ μὲν ἀποδείξεις συνεχής, ὡδὶ δὲ ὀρισμός. ^m Ἐτι ἐστὶν ὅρος βροντῆς ψόφος ἐν νέφεσι· τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τοῦ τί ἐστὶν ἀποδείξεως συμπέρασμα. Ὁ δὲ τῶν ἀμέσων ὀρισμὸς θέσις ἐστὶ τοῦ τί ἐστὶν ⁿ ἀναπόδεικτος.

Ἐστὶν ^o ἄρα ὀρισμὸς εἰς μὲν λόγος τοῦ τί ἐστὶν ^p ἀναπό- ⁴ δεικτος, εἰς δὲ συλλογισμὸς τοῦ τί ἐστὶ, πτώσει διαφέρων τῆς ἀποδείξεως, τρίτος δὲ τῆς τοῦ ^q τί ἐστὶν ἀποδείξεως συμπέρασμα. Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ πῶς ἐστὶ τοῦ τί ἐστὶν ἀποδείξεις καὶ πῶς οὐκ ἐστὶ, καὶ τίνων ἐστὶ καὶ τίνων οὐκ ἐστὶν, ἔτι δ' ὀρισμὸς ποσαχῶς τε λέγεται καὶ πῶς τὸ τί ἐστὶ δείκνυσι καὶ πῶς οὐ, ^r καὶ τίνων ἐστὶ καὶ τίνων οὐ, ἔτι δὲ πρὸς ἀποδείξιν πῶς ἔχει, καὶ πῶς ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ εἶναι καὶ πῶς οὐκ ἐνδέχεται.

Ἐπεὶ δὲ ἐπίστασθαι οἴομεθα ὅταν εἰδῶμεν τὴν αἰτίαν, ¹ ¹ αἰτίαι δὲ τέτταρες, μία μὲν τὸ τί ἦν εἶναι, μία δὲ τὸ τίνων

^c τὸ om. D. ^d ἢ om. B.D. ^e οὕτως A. ^f ἀλλὰ κατὰ B.
^g συνδεσμῶν D. ^h τὸ D. ⁱ δηλῶν D. ^k προειρημένος D. ^l ἐρεῖ
μὲν γὰρ A.B. ^m ἔτι εἰ ἐστὶν B. ⁿ ἀποδεικτικός A. ^o ἄρα ὁ ὀρι-
σμὸς A. ^p ἀναποδείκτου A. ^q τί om. B. ^r καὶ τίνων ἐστὶ om. A.

ὄντων ἀνάγκη τοῦτ' εἶναι, ἑτέρα δὲ ^s ἢ τι πρῶτον ἐκίνησε, τε-
 τάρτη δὲ τὸ τίνος ἕνεκα, πᾶσαι αὖται διὰ τοῦ μέσου δείκνυν-
 ται. Τό τε γὰρ οὗ ὄντος τοῦ ἀνάγκη εἶναι μιᾶς μὲν προ-
 τάσεως ληφθείσης οὐκ ἔστι, ^t δυοῖν δὲ τοῦλάχιστον· τοῦτο δ'
² ἐστίν, ὅταν ἐν μέσον ἔχωσιν. Τούτου ^v οὖν ἐνός ληφθέντος
 τὸ συμπέρασμα ἀνάγκη εἶναι. Δῆλον δὲ καὶ ὧδε. Διὰ τί
 ὀρθὴ ἢ ἐν ἡμικυκλίῳ; ^w ἢ τίνος ὄντος ὀρθή; ἔστω δὴ ὀρθὴ
 ἐφ' ^x ἧς A, ἡμίσεια δυοῖν ὀρθαῖν ἐφ' ἧς B, ἢ ἐν ἡμικυκλίῳ ἐφ'
^y ἧς Γ. Τοῦ δὴ τὸ A τὴν ὀρθὴν ὑπάρχειν τῷ Γ τῇ ἐν τῷ
 ἡμικυκλίῳ αἴτιον τὸ B. Αὕτη μὲν γὰρ τῇ A ἴση, ἢ δὲ ^z τὸ
³ Γ τῇ B· δύο γὰρ ὀρθῶν ἡμίσεια. Τοῦ B οὖν ὄντος ^a ἡμί-
 σεος δύο ὀρθῶν τὸ A τῷ Γ ὑπάρχει· τοῦτο δ' ἦν ^b τὸ ἐν ἡμι-
 κυκλίῳ ὀρθὴν εἶναι. ^c Τοῦτο δὲ ταυτόν ἐστι ^d τῷ τί ἦν εἶναι,
 τῷ τοῦτο σημαίνειν τὸν λόγον. Ἀλλὰ μὴν καὶ ^e τὸ τί ἦν
 εἶναι αἴτιον δέδεικται τὸ μέσον. Τὸ δὲ διὰ τί ὁ Μηδικὸς
 πόλεμος ἐγένετο ^f Ἀθηναίοις; τίς αἰτία τοῦ πολεμεῖσθαι
 Ἀθηναίους; ὅτι εἰς Σάρδεϊς μετ' Ἐρετριέων ἐέβαλον· τοῦτο
⁴ γὰρ ^g ἐκίνησε πρῶτον. Πόλεμος ἐφ' οὗ A, προτέρους ^h εἰσ-
 βαλεῖν B, Ἀθηναῖοι τὸ Γ. Ὑπάρχει δὴ τὸ B τῷ Γ, τὸ
ⁱ πρότερον ^k ἐμβαλεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ A τῷ B· πολε-
 μοῦσι γὰρ τοῖς πρότερον ^l ἀδικήσασιν. Ὑπάρχει ἄρα τῷ
 μὲν B τὸ A, τὸ πολεμεῖσθαι τοῖς ^m πρότερον ἄρξασιν·
ⁿ τοῦτο δὲ ^o τὸ B ^p τῷ Γ τοῖς Ἀθηναίοις· ^q πρότερον γὰρ
 ἤρξαν. Μέσον ἄρα καὶ ἐνταῦθα τὸ ^r αἴτιον τὸ πρῶτον κινῆ-
⁵ σαι. Ὅσων δ' αἴτιον τὸ ἕνεκά τινος, οἷον διὰ τί περιπατεῖ;
 ὅπως ὑγιαίνει· διὰ τί οἰκία ἐστίν; ὅπως σώζεται τὰ σκεύη·
 τὸ μὲν ἕνεκα τοῦ ὑγιαίνειν, τὸ δ' ἕνεκα τοῦ σώζεσθαι. Διὰ
^s τί δὲ ἀπὸ δείπνου δεῖ περιπατεῖν, καὶ ἕνεκα τίνος δεῖ, ^t οὐ-

^s ἢ om. D.^t δυοῖ B.^v οὖν τοῦ ἐνός D.^w ἢ om. A.B.^x ἧς A] οὗ α D.^y ἧς Γ] οὗ γ D.^z τὸ om. D.^a ἡμίσεως A.B.^b τὸ ἐν] τῷ ἐν A.^c τούτωι A.^d τὸ A.B.D.^e τὸ] τοῦ A.B.^f ἀθηναίοις B.^g ἐκινήθη A.^h εἰσβάλλειν D.ⁱ προτέροις B.D.^k ἐμβάλλειν D.^l ἀδικήμασιν A.^m προτέροις A.B.ⁿ τούτω A.

τοῦ vel τούτου pr. D.

^o τῷ vel τοῦ pr. D.^p τῷ Γ om. A.B. et

pr. D.

^q πρότεροι D.^r αἴτιον ἐν οἷς τὸ αἴτιον τὸ B.^s τί δεῖ

ἀπὸ δείπνου D.

^t οὐθεν D.

δὲν διαφέρει. Περίπατος ἀπὸ δείπνου Γ, τὸ μὴ ἐπιπολάζειν τὰ σιτία ἐφ' οὗ Β, τὸ ὑγιαίνειν ἐφ' οὗ Α. "Εστω δὴ ^χ τῷ ἀπὸ δείπνου περιπατεῖν ὑπάρχον τὸ ποιεῖν μὴ ἐπιπολάζειν τὰ σιτία πρὸς τῷ στόματι τῆς κοιλίας, καὶ τοῦτο ὑγιεινόν. Δοκεῖ γὰρ ὕπάρχειν τῷ περιπατεῖν τῷ Γ τὸ Β τὸ μὴ ἐπι- 6 πολάζειν τὰ σιτία, ^z τοῦτ' δὲ ^α τὸ Α τὸ ^β ὑγιεινόν. Τί οὖν αἴτιον τῷ Γ τοῦ τὸ Α ὑπάρχειν τὸ οὐ ἔνεκα; τὸ Β τὸ μὴ ἐπιπολάζειν. Τοῦτο δ' ἐστὶν ὥσπερ ἐκείνου λόγος· τὸ γὰρ Α οὕτως ἀποδοθήσεται. Διὰ τί τὸ Β τῷ Γ ἐστίν; ὅτι τοῦτ' ἐστὶ τὸ ὑγιαίνειν, τὸ οὕτως ἔχειν. Δεῖ δὲ μεταλαμβάν- 7 νειν τοὺς λόγους, καὶ οὕτως μᾶλλον ἕκαστα φανέται. Αἱ δὲ γενέσεις ἀνάπαλιν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ κίνησιν αἰτίων· ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ μέσον δεῖ γενέσθαι πρῶτον, ἐνταῦθα δὲ τὸ Γ τὸ ἔσχατον· τελευταῖον δὲ τὸ οὐ ἔνεκα.

¹Ενδέχεται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἔνεκά τινος εἶναι καὶ ἐξ ἀνάγκης, οἷον διὰ τοῦ λαμπτήρος τὸ φῶς· καὶ γὰρ ἐξ ἀνάγκης διέρχεται τὸ ^ς μικρομερέστερον διὰ τῶν μειζόνων πόρων, εἴ- 8 περ φῶς γίνεται τῷ ^δ διεῖναι, καὶ ἔνεκά τινος, ὅπως μὴ πταίωμεν. Ἄρ' οὖν εἰ εἶναι ἐνδέχεται, καὶ γίνεσθαι ἐνδέχεται; ὥσπερ εἰ βροντᾷ ἀποσβεννυμένου τε τοῦ πυρὸς ἀνάγκη σί- 9 ζειν καὶ ψοφεῖν, καὶ εἰ ὥς οἱ Πυθαγόρειοί φασιν ἀπειλῆς ἔνεκα τοῖς ἐν τῷ ταρτάρῳ, ὅπως φοβῶνται. Πλείεστα δὲ 9 τοιαῦτ' ἐστί, καὶ μάλιστα ^ε ἐν τοῖς κατὰ φύσιν συνισταμένοις καὶ ^ς συνεστῶσιν· ἡ μὲν γὰρ ἔνεκά του ^η ποιεῖ φύσις, ἡ δ' ἐξ ἀνάγκης. Ἡ δ' ἀνάγκη διττή· ἡ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν ^ι καὶ τὴν ὁρμὴν, ἡ δὲ βία ἡ παρὰ τὴν ὁρμὴν, ^κ ὥσπερ λίθος ἐξ ἀνάγκης καὶ ἄνω καὶ κάτω φέρεται, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν αὐτὴν ἀνάγκην. Ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ διανοίας τὰ μὲν οὐδέποτε ἀπὸ 10 τοῦ αὐτομάτου ὑπάρχει, οἷον οἰκία ¹ ἢ ἀνδριάς, οὐδ' ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἔνεκά του, τὰ δὲ καὶ ἀπὸ τύχης, οἷον ὑγίεια καὶ

^χ τὸ Β. ^γ ὑπάρχει τὸ Α, ὑπάρχει δὴ τὸ Β, ὑπάρχει δὴ τῷ Δ.
^z τοῦτο Β. ^α τῷ α Α. ^β ὑγιαίνειν Δ. ^ς λεπτομερέστερον Δ.
^δ διεῖναι Α.Β. ^ε τῆς Α. ^ε ἐν] ἅμα ἐν Α, ἐπὶ Δ. ^ς συνιστῶσιν Α.
^η ποιεῖν Β, ποιεῖ ἡ Δ. ^ι καὶ κατὰ τὴν Δ. ^κ ὥσπερ ὁ λίθος Δ. ¹ ἢ] οὐδ' Δ.

σωτηρία. Μάλιστα δὲ ἐν ὅσοις ἐνδέχεται καὶ ὥδε καὶ ἄλλως, ὅταν μὴ ἀπὸ τύχης ἢ γένεσις ᾖ, ὥστε ^μ τὸ τέλος ἀγαθὸν ἕνεκά του γίνεται καὶ ἢ φύσει ἢ τέχνῃ. Ἐπὶ τύχης δ' ^η οὐδὲν ἕνεκά του γίνεται.

12 Τὸ δ' αὐτὸ αἴτιον ἐστὶ τοῖς γινομένοις καὶ τοῖς γεγενημένοις καὶ τοῖς ἐσομένοις ὅπερ καὶ τοῖς οὖσι· τὸ γὰρ μέσον αἴτιον, πλὴν τοῖς μὲν οὖσιν ὄν, τοῖς δὲ γινομένοις γινόμενον, τοῖς δὲ γεγενημένοις γεγενημένον καὶ ἐσομένοις ἐσόμενον. Οἶον διὰ τί γέγονεν ἔκλειψις; διότι ^ο ἐν μέσῳ γέγονεν ἡ γῆ· γίνεται δὲ διότι γίνεται, ἔσται δὲ διότι ἔσται ἐν μέσῳ, ² καὶ ἔστι ^ρ δὲ ὅτι ἔστιν. Τί ἐστὶ κρύσταλλος; εἰλήφθω δὴ ὅτι ὕδωρ πεπηγός. Ὑδωρ ἐφ' οὗ Γ, πεπηγός ἐφ' οὗ Α, αἴτιον τὸ μέσον ἐφ' οὗ Β, ἔκλειψις θερμοῦ παντελούς. Ὑπάρχει δὴ τῷ Γ τὸ Β, ^γ τούτῳ δὲ τὸ πεπηγέναι τὸ ἐφ' οὗ Α. Γίνεται δὲ κρύσταλλος γινομένου τοῦ Β, γεγέννηται δὲ γεγενημένου, ἔσται δ' ἐσόμενου.

3 Τὸ μὲν οὖν οὕτως αἴτιον καὶ οὐ αἴτιον ἅμα γίνεται, ὅταν γίνηται, καὶ ἔστιν, ὅταν ᾖ· καὶ ἐπὶ ^τ τοῦ γεγονέναι καὶ ἔσεσθαι ὡσαύτως. Ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ἅμα ἀρ' ἔστιν ἐν τῷ συνεχεῖ χρόνῳ, ὥσπερ δοκεῖ ἡμῖν, ἄλλα ἄλλων αἴτια εἶναι, τοῦ τόδε γενέσθαι ἕτερον γινόμενον, καὶ τοῦ ἔσεσθαι ἕτερον ἐσόμενον, καὶ τοῦ γίνεσθαι δέ, εἴ τι ἔμπροσθεν ἐγένετο; ἔστι δὴ ἀπὸ τοῦ ὕστερον γεγονότος ὁ συλλογισμός. Ἀρχὴ δὲ καὶ τού- ⁴ των ^ς τὰ γεγονότα. Διὸ καὶ ἐπὶ τῶν γινομένων ὡσαύτως. Ἀπὸ δὲ τοῦ προτέρου οὐκ ἔστιν, οἶον ἐπεὶ τόδε γέγονεν, ὅτι τόδ' ὕστερον γέγονεν. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἔσεσθαι ὡσαύτως. Οὔτε γὰρ ἀορίστου οὐθ' ὀρισθέντος ἔσται τοῦ χρόνου, ὥστ' ἐπεὶ τοῦτ' ἀληθὲς εἰπεῖν γεγονέναι, ^ν τόδ' ἀληθὲς εἰπεῖν γεγονέναι τὸ ὕστερον. Ἐν γὰρ τῷ μεταξὺ ψεύδους ἔσται τὸ εἰπεῖν τοῦτο, ἤδη θατέρου γεγονότος. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ ⁵ τοῦ ἐσόμενου. Οὐδ' ἐπεὶ τόδε γέγονε, τόδ' ἔσται. Τὸ γὰρ

^μ τὸ τέλος τὸ ἀγαθὸν D.

^η οὐθέν D.

^ο γέγονεν ἐν μέσῳ D.

^ρ δὲ ὅτι] διότι D.

^γ τούτῳ] οὕτω D.

^τ τοῦ corr. B.

^ς τὰ om. A.

^ν τόδ'—γεγονέναι om. A.

μέσον ὁμόγονον δεῖ εἶναι, τῶν γενομένων γενόμενον, τῶν ἐσο-
μένων ἐσόμενον, τῶν γινομένων γινόμενον, τῶν ὄντων ὄν· τοῦ
δὲ γέγονε καὶ τοῦ ἔσται οὐκ ἐνδέχεται εἶναι ὁμόγονον. ^αἘτι
οὔτε ἀόριστον ἐνδέχεται εἶναι τὸν χρόνον τὸν μεταξὺ οὔθ'
ὠρισμένον· ψεῦδος γὰρ ἔσται ^ωτὸ εἰπεῖν ἐν τῷ μεταξύν.
^ιἘπισκεπτέον δὲ τί τὸ συνέχον, ὥστε μετὰ τὸ γεγονέναι τὸ
γίνεσθαι ὑπάρχειν ἐν τοῖς πράγμασιν. ^ηἩ δὴλον ὅτι οὐκ
ἔστιν ἐχόμενον γεγονότος γινόμενον οὐδὲ γὰρ γενόμενον
γενομένου· πέρατα γὰρ καὶ ἄτομα. ^ωὩσπερ οὖν οὐδὲ στι-6
γμαί εἰσιν ἀλλήλων ἐχόμεναι, οὐδὲ γεγόμενα· ἄμφω γὰρ
^ξἀδιαίρετα. Οὐδὲ δὴ γινόμενον γεγεννημένου διὰ τὸ αὐτό·
τὸ μὲν γὰρ γινόμενον διαιρετόν, τὸ δὲ γεγονὸς ἀδιαίρετον.
^ωὩσπερ οὖν γραμμὴ πρὸς στιγμὴν ἔχει, οὕτω τὸ ^υγινόμενον
πρὸς τὸ γεγονότος· ἐνυπάρχει γὰρ ἡπειρα γεγονότα ἐν τῷ
γινομένῳ. Μᾶλλον δὲ φανερώς ἐν τοῖς καθόλου περὶ κινή-
σεως δεῖ λεχθῆναι περὶ τούτων.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ πῶς αὖ ἐφεξῆς γινομένης τῆς γενέσεως ^ι
ἔχει ^zτὸ μέσον τὸ αἷτιον ἐπὶ τοσοῦτον εἰλήφθω. ^ιἈνάγκη
γὰρ ^ακαὶ ἐν τούτοις τὸ μέσον καὶ τὸ πρῶτον ἄμεσα εἶναι.
οἷον τὸ Α γέγονεν, ἐπεὶ τὸ Γ γέγονεν. ^υΥστερον δὲ τὸ Γ
γέγονεν, ^βἔμπροσθεν δὲ τὸ Α. ^ιἈρχὴ δὲ τὸ ^γΓ διὰ τὸ ἐγ-
γύτερον τοῦ νῦν εἶναι, ὃ ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ χρόνου. Τὸ δὲ Γ
γέγονεν, εἰ τὸ Δ γέγονεν. Τοῦ ^δδὴ Δ γενομένου ἀνάγκη
τὸ Α γεγονέναι. Αἷτιον δὲ τὸ Γ· τοῦ γὰρ Δ γενομένου τὸ ⁸
Γ ἀνάγκη γεγονέναι, τοῦ δὲ Γ γεγονότος ἀνάγκη πρότερον
τὸ Α γεγονέναι. Οὕτω δὲ λαμβάνονται τὸ μέσον στήσεταιί
που εἰς ἄμεσον, ἢ αὖτε παρεμπεσεῖται διὰ τὸ ἡπειρον; οὐ γὰρ
ἐστὶν ἐχόμενον γεγονὸς γεγονότος, ὥσπερ ἐλέχθη. ^ιἌλλ'
ἄρξασθαι γε ὅμως ἀνάγκη ^εἀπὸ μέσου καὶ ἀπὸ τοῦ ^φνῦν
πρώτου. ^ιΟμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔσται. Εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰ-
πεῖν ὅτι ἔσται τὸ ^εΔ, ἀνάγκη πρότερον ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι τὸ

^ω τῷ Α. ^ξ διαιρετά Α.Β. ^υ γινόμενον Α.Β. ^z μέσον τὸ] μὲν Α.
^α καὶ prius om. D. ^β ἔμπροσθεν] πρῶτον D. ^γ Γ] α pr. Α. ^δ δὴ
Δ] δὴ α Α. ^ε ἀπὸ τοῦ μέσου D. ^φ νῦν om. Α. ^ε Δ] α Α.

Α ἔσται. Τούτου δ' αἷτιον τὸ Γ· εἰ μὲν γὰρ τὸ Δ ἔσται, πρότερον τὸ Γ ἔσται· εἰ δὲ τὸ Γ ἔσται, πρότερον τὸ Α 9 ἔσται. Ὅμοιως δ' ἄπειρος ἡ τομὴ καὶ ἐν τούτοις· ^h οὐ γὰρ ἐστὶν ἐσόμενα ἐχόμενα ἀλλήλων. Ἀρχὴ ⁱ δὲ καὶ ἐν τούτοις ἄμεσος ληπτέα. Ἐχει δὲ οὕτως ἐπὶ τῶν ἔργων. Εἰ γέγονεν οἰκία, ἀνάγκη τετμηῆσθαι λίθους καὶ γεγονέναι. Τοῦτο διὰ τῆς· ὅτι ἀνάγκη θεμέλιον γεγονέναι, ^k εἴπερ καὶ οἰκίαν γεγονέναι. Εἰ δὲ θεμέλιον, πρότερον λίθους γεγονέναι ἀνάγκη. Πάλιν εἰ ἔσται οἰκία, ὡσαύτως πρότερον ἔσονται λίθοι. Δείκνυται δὲ διὰ τοῦ μέσου ὁμοίως· ἔσται γὰρ ^l θεμέλιον πρότερον.

10 Ἐπεὶ δ' ὁρῶμεν ἐν τοῖς γινομένοις κύκλῳ τινὰ ^m γένεσιν οὔσαν, ἐνδέχεται τοῦτο εἶναι, εἴπερ ἔποιντο ἀλλήλοις τὸ μέσον καὶ οἱ ⁿ ἄκροι· ἐν γὰρ τούτοις τὸ ἀντιστρέφειν ἐστίν. Δέδεικται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις, ὅτι ἀντιστρέφει τὰ συμπεράσματα· τὸ δὲ κύκλῳ τοῦτό ἐστιν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἔργων φαίνεται ὧδε. Βεβρεγμένης τῆς γῆς ἀνάγκη ἀτμίδα ^o γίνεσθαι, τούτου δὲ γενομένου νέφος, τούτου δὲ γενομένου ὕδωρ· τούτου δὲ γενομένου ἀνάγκη βεβρέχθαι τὴν γῆν· τοῦτο δ' ἦν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ὥστε κύκλῳ περιελήλυθεν· ἐνὸς γὰρ αὐτῶν ὁπουοῦν ὕντος ἕτερόν ἐστι, κακείου ἄλλο, καὶ τούτου τὸ πρῶτον.

11 Ἐστὶ δ' ἔνια μὲν γινόμενα καθόλου (αἰεὶ τε γὰρ καὶ ἐπὶ παντός ^p οὕτως ἢ ἔχει ἢ γίνεται), τὰ δὲ αἰεὶ μὲν οὐ, ὥς ἐπὶ τὸ πολὺν δέ, οἷον οὐ πᾶς ἄνθρωπος ἄρρην τὸ γένειον τριχοῦται, ἀλλ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ. Τῶν δὲ τοιούτων ἀνάγκη καὶ τὸ μέσον 12 ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι. Εἰ γὰρ τὸ Α κατὰ τοῦ Β καθόλου κατηγορεῖται, καὶ τοῦτο κατὰ τοῦ Γ καθόλου, ἀνάγκη καὶ τὸ Α κατὰ τοῦ Γ αἰεὶ ^q καὶ ἐπὶ παντός κατηγορεῖσθαι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ καθόλου, καὶ ἐπὶ παντὶ καὶ αἰεὶ. Ἀλλ' ὑπέκειτο ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ· ἀνάγκη ἄρα καὶ τὸ μέσον ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ

^h οὔτε D.ⁱ δὲ καὶ] γὰρ καὶ D.^k εἴπερ—γεγονέναι om. D.^l θεμέλιος D.^m γένεσιν A.B.ⁿ ἄκροι] ὅροι A.^o γένεσθαι B.D.^p οὕτως om. A, ἡ om. B.^q καὶ ἐπὶ] τὸ ἐπὶ D.

εἶναι τὸ ἐφ' οὗ ¹ τὸ Β. Ἔσονται τοίνυν καὶ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀρχαὶ ἄμεσοι, ὅσα ² ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὕτως ἔστιν ἢ γίνε-
νεται.

Πῶς μὲν οὖν τὸ τί ἐστὶν εἰς τοὺς ὅρους ἀποδίδεται, καὶ 13
τίνα τρόπον ἀπόδειξις ἢ ὁρισμὸς ἔστιν αὐτοῦ ἢ οὐκ ἔστιν,
εἴρηται πρότερον· πῶς δὲ ³ δεῖ θηρεύειν τὰ ἐν τῷ τί ἐστι
κατηγορούμενα, νῦν ⁴ λέγωμεν.

Τῶν δὴ ὑπαρχόντων αἰὲν ἐκάστω ἕνα ἐπεκτείνει ἐπὶ ²
^ω πλέον, οὐ μέντοι ἔξω τοῦ γένους. Λέγω δὲ ἐπὶ πλέον
ὑπάρχειν, ὅσα ὑπάρχει μὲν ἐκάστω καθόλου οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
ἄλλῳ. Οἷον ἔστι τι ὃ πάσῃ τριάδι ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ μὴ
τριάδι, ὥσπερ τὸ ὄν ὑπάρχει τῇ τριάδι, ἀλλὰ ³ καὶ μὴ ἀρι-
θμῷ. Ἀλλὰ καὶ τὸ περιττὸν ὑπάρχει τε πάσῃ τριάδι καὶ
ἐπὶ πλέον ὑπάρχει· καὶ γὰρ τῇ πεντάδι ὑπάρχει. Ἀλλ'
οὐκ ἔξω τοῦ γένους· ἢ μὲν γὰρ πεντὰς ἀριθμὸς, οὐδὲν δὲ ἔξω
ἀριθμοῦ περιττόν. Τὰ δὴ τοιαῦτα ληπτέον μέχρι τούτου, ³
ἕως τοσαῦτα ⁴ ληφθῇ πρῶτον, ὧν ἕκαστον μὲν ἐπὶ πλείον
ὑπάρξει, ἅπαντα δὲ μὴ ἐπὶ ^ω πλέον· ταύτην γὰρ ἀνάγκη οὐ-
σίαν εἶναι τοῦ πράγματος. Οἷον τριάδι ² ὑπάρχει πάσῃ
ἀριθμὸς, τὸ περιττόν, τὸ πρῶτον ἀμφοτέρως, καὶ ὡς μὴ με-
τρεῖσθαι ἀριθμῷ καὶ ὡς μὴ συγκεῖσθαι ἐξ ἀριθμῶν. Τοῦτο
τοίνυν ἤδη ἐστὶν ἡ τριάς, ἀριθμὸς περιττὸς πρῶτος καὶ ὠδὶ
πρῶτος. Τούτων γὰρ ἕκαστον, τὰ μὲν καὶ τοῖς περιττοῖς ⁴
πᾶσιν ὑπάρχει, τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τῇ δυάδι, πάντα δὲ ³ οὐ-
δενί. Ἐπεὶ δὲ δεδῆλωται ἡμῖν ἐν τοῖς ἄνω ⁵ ὅτι ἀναγκαῖα
μὲν ἐστὶ τὰ ἐν τῷ τί ἐστὶν κατηγορούμενα, τὰ καθόλου δὲ
ἀναγκαῖα, τῇ δὲ τριάδι καὶ ἐφ' οὗ ἄλλου οὕτω λαμβάνεται
ἐν τῷ τί ἐστὶν τὰ λαμβανόμενα, οὕτως ἐξ ἀνάγκης μὲν ἂν εἴη
τριάς ταῦτα. Ὅτι δ' οὐσία, ἐκ τῶνδε δῆλον. Ἀνάγκη γάρ, ⁵
εἰ μὴ τοῦτο ἦν τριάδι εἶναι, οἷον γένος τι εἶναι τοῦτο, ἢ ὠνο-
μασμένον ἢ ἀνώνυμον. Ἔσται τοίνυν ἐπὶ ^ω πλείον ἢ τῇ τρι-

¹ τὸ tertium et τῶν om. D. ² ὡς om. D. ³ δεῖ] δὴ A.B. ⁴ λέγο-
μεν D. ^ω πλείον D. ⁵ καὶ om. A. ⁶ ληφθείη A.B. ⁷ πάσῃ
ὑπάρχει D. ⁸ οὐθενί D. ⁹ ὅτι om. A. ¹⁰ πλείον D.

ἀδι ὑπάρχον. Ὑποκείσθω γὰρ τοιοῦτον εἶναι τὸ γένος, ὥστε ὑπάρχειν κατὰ δύνάμιν ἐπὶ ^d πλείον. Εἰ τοίνυν μηδὲν ὑπάρχει ἄλλω ἢ ταῖς ἀτόμοις τριάσι, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ τριάδι εἶναι. Ὑποκείσθω γὰρ καὶ τοῦτο, ἡ οὐσία ἡ ἐκάστου εἶναι ἢ ἐπὶ ταῖς ἀτόμοις ἔσχατος τοιαύτη κατηγορία. Ὡστε ὁμοίως καὶ ἄλλω ὁτῶν τῶν οὕτω δειχθέντων τὸ αὐτῷ εἶναι ἔσται.

6 Χρὴ δέ, ὅταν ὅλον τι πραγματεύηται τις, διελεῖν τὸ γένος εἰς τὰ ἅτομα τῷ εἶδει τὰ πρῶτα, οἷον ἀριθμὸν εἰς τριάδα ^e καὶ δυνάδα, εἴθ' οὕτως ἐκείνων ὀρισμὸν πειράσθαι λαμβάνειν, οἷον εὐθείας γραμμῆς ^f καὶ κύκλου καὶ ὀρθῆς γωνίας, μετὰ δὲ τοῦτο λαβόντα τί τὸ γένος, οἷον πότερον τῶν ποσῶν ἢ τῶν ποιῶν, τὰ ἴδια πάθη θεωρεῖν διὰ τῶν κοινῶν πρώτων. Τοῖς γὰρ συντιθεμένοις ἐκ τῶν ἀτόμων τὰ συμβαίνοντα ἐκ τῶν ὀρισμῶν ἔσται δῆλα, διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι πάντων ^g τὸν ὀρισμὸν καὶ τὸ ἀπλοῦν καὶ τοῖς ἀπλοῖς καθ' αὐτὰ ὑπάρχειν τὰ συμβαίνοντα μόνοις, τοῖς δ' ἄλλοις κατ' ἐκείνα. Αἱ δὲ διαιρέσεις αἱ κατὰ τὰς διαφορὰς χρήσιμαί εἰσιν εἰς τὸ οὕτω μετεῖναι. Ὡς μέντοι δεικνύουσιν, εἴρηται ἐν τοῖς πρότερον. Χρήσιμοι δ' ἂν εἴεν ὥδε μόνον πρὸς τὸ συλλογίζεσθαι τὸ τί ἐστίν. Καίτοι δοξιεῖν ⁱ γ' ἂν ^k οὐδέν, ἀλλ' εὐθὺς λαμβάνειν ἅπαντα, ὥσπερ ἂν εἰ ἐξ ἀρχῆς ^l ἐλάβανέ τις ἄνευ τῆς διαιρέσεως. Διαφέρει δέ τι ^m τὸ πρῶτον καὶ ὕστερον τῶν κατηγορουμένων κατηγορεῖσθαι, οἷον εἰπεῖν ζῶον ἡμερον αἶπουν ἢ δίπουν ζῶον ἡμερον. Εἰ γὰρ ἅπαν ἐκ δύο ἐστί, καὶ ἓν τι τὸ ζῶον ἡμερον, καὶ πάλιν ἐκ τούτου ⁿ καὶ τῆς διαφορᾶς ^o ὁ ἄνθρωπος ἢ ὅ τι δῆποτ' ἐστὶ τὸ ἐν γινόμενον, ἀναγκαῖον διελόμενον αἰτεῖσθαι. Ἔτι πρὸς τὸ μηδὲν ^p παραλιπεῖν ἐν τῷ τί ἐστίν οὕτω μόνως ἐνδέχεται. Ὅταν γὰρ τὸ πρῶτον ληφθῇ γένος, ἂν μὲν τῶν κάτωθεν τινα διαιρέσεων λαμβάνῃ, οὐκ ἐμ-

^d πλείον A.B. ^e καὶ δυνάδα om. A. ^f καὶ prius om. D. ^g τῶν B, om. A. ^h ὀρισμῶν A.B. ⁱ δ' B, om. D. ^k οὐθέν D.
 ^l ἐλαμβάνετο ἄνευ D. ^m τῶν A. ⁿ καὶ ἐκ τῆς D. ^o ὁ om. A.
 ^p παραλείπειν D.

πεσεῖται ἅπαν εἰς τοῦτο, οἷον οὐ πᾶν ζῶον ἢ ὀλόπτερον ἢ σχιζόπτερον, ^q ἀλλὰ πτηνὸν ζῶον ἅπαν· τούτου γὰρ διαφορὰ αὕτη. Πρώτη δὲ διαφορά ἐστὶ ζῶου, εἰς ἣν ἅπαν ζῶον ἐμπίπτει. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστων, καὶ τῶν ἔξω γενῶν καὶ τῶν ἱπὲρ αὐτό, οἷον ὄρνιθος, εἰς ἣν ^s ἅπας ὄρνις, καὶ ἰχθύος, εἰς ἣν ἅπας ἰχθύς. Οὕτω μὲν οὖν βαθεῖζοντι ἔστιν ¹⁰ εἰδέναι ὅτι ^t οὐδὲν παραλείπεται· ἄλλως δὲ καὶ ^v παραλείπειν ἀναγκαῖον καὶ μὴ εἰδέναι. Οὐδὲν ^w δὲ δεῖ τὸν ὀριζόμενον καὶ διαιρούμενον ἅπαντα εἰδέναι τὰ ὄντα. Καί τοι ἀδύνατόν φασί τινες εἶναι τὰς διαφορὰς εἰδέναι τὰς πρὸς ἕκαστον μὴ εἰδόμενα ἕκαστον· ἄνευ δὲ τῶν διαφορῶν οὐκ εἶναι ἕκαστον εἰδέναι· ^x οὐ γὰρ μὴ διαφέρει, ταῦτόν εἶναι ^y τούτῳ, ^z οὐ δὲ διαφέρει, ἕτερον τούτου. Πρῶτον μὲν οὖν τοῦτο ψευδὸς· οὐ ¹¹ γὰρ κατὰ πᾶσαν διαφορὰν ἕτερον· πολλὰ γὰρ διαφοραὶ ὑπάρχουσι τοῖς αὐτοῖς τῷ εἶδει, ἀλλ' οὐ κατ' οὐσίαν οὐδὲ καθ' αὐτά. ^a Εἴτα ὅταν λάβῃ ^b τἀντικείμενα καὶ τὴν διαφορὰν καὶ ὅτι πᾶν ^c ἐμπίπτει ἐνταῦθα ἢ ἐνταῦθα, καὶ λάβῃ ἐν θατέρῳ τὸ ζητούμενον εἶναι, καὶ τοῦτο γινώσκῃ, ^t οὐδὲν διαφέρει εἰδέναι ἢ μὴ εἰδέναι ἐφ' ὧσων κατηγοροῦνται ἄλλων αἱ διαφοραί. Φανερόν γὰρ ὅτι ἂν οὕτω βαδίζων ἔλθῃ εἰς ταῦτα ὧν ¹² μηκέτι ^d ἐστὶ διαφορά, ἔξει τὸν λόγον τῆς οὐσίας. Τὸ δ' ἅπαν ἐμπίπτειν εἰς τὴν διαίρεσιν, ἂν ἢ ἀντικείμενα ὧν μὴ ἐστὶ μεταξύ, οὐκ αἴτημα· ἀνάγκη γὰρ ἅπαν ἐν θατέρῳ αὐτῶν εἶναι, εἴπερ ἐκείνου διαφορὰ ἔσται.

Εἰς δὲ τὸ κατασκευάζειν ὅρον διὰ τῶν διαιρέσεων τριῶν ¹³ δεῖ στοχάζεσθαι, τοῦ λαβεῖν τὰ κατηγορούμενα ἐν τῷ τί ἐστὶ, καὶ ταῦτα τάξαι τί πρῶτον ^e ἢ δεύτερον, καὶ ^f ὅτι ταῦτα πάντα. Ἔστι δὲ τούτων ἐν πρῶτον διὰ τοῦ δύνασθαι, ὥσπερ πρὸς συμβεβηκὸς συλλογίσασθαι ὅτι ὑπάρχει, καὶ διὰ τοῦ γένους κατασκευάσαι. Τὸ δὲ τάξαι ὡς δεῖ ἔσται, εἰν τὸ

^q ἀλλ' οὐ πτηνὸν A. ^r ὑπὲρ αὐτό D. ^s pās D. utrobique. ^t οὐ-
θὲν D. ^v παραλείπειν D. ^w δὲ om. B. ^x οὐ γὰρ μὴ διαφέρει A.
y τοῦτο B. ^z οὐ A.B. ^a εἴτα om. A. ^b τὰ ἀντικείμενα D.
^c ἐμπίπτει ἢ ἐνταῦθα ἢ D. ^d ἔσται B. ^e ἢ] ἢ τί D. ^f ὅτι πάντα
ταῦτα ἐν D.

- 14 ¹πρῶτον λάβη. Τοῦτο δ' ἔσται, ἐὰν ληφθῇ ὃ ²εἰπάσιν ἀκο-
λουθεῖ, ἐκεῖνα δὲ μὴ πάντα· ἀνάγκη γὰρ εἶναί τι τοιοῦτον.
Ληφθέντος δὲ τούτου ἤδη ἐπὶ τῶν κάτω ὁ αὐτὸς τρόπος·
δεύτερον γὰρ τὸ τῶν ἄλλων πρῶτον ἔσται, καὶ τρίτον τὸ
τῶν ἐχομένων· ἀφαιρεθέντος γὰρ τοῦ ἄνωθεν τὸ ἐχόμενον
τῶν ἄλλων πρῶτον ἔσται. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
- 15 ³Ὅτι ⁴ἡ δ' ἅπαντα ταῦτα, φανερόν ἐκ τοῦ λαβεῖν τό τε πρῶ-
τον ⁵κατὰ διαίρεσιν, ὅτι ἅπαν ἢ τόδε ἢ τόδε ζῶον, ὑπάρχει
οὐ τόδε, καὶ πάλιν τούτου ὅλου τὴν διαφοράν· τοῦ δὲ τελευ-
ταίου μηκέτι εἶναι διαφοράν, ἢ καὶ εὐθὺς μετὰ τῆς τελευταίας
- 16 διαφορᾶς τοῦ συνόλου μὴ διαφέρειν ⁶εἶδει τοῦτο. Δῆλον
γὰρ ὅτι οὔτε ⁷πλείον πρόσκειται· πάντα γὰρ ἐν τῷ τί ἐστιν
εἰληπται τούτων· ⁸οὔτε ἀπολείπει ⁹οὐδέν· ἢ γὰρ γένος ἢ
διαφορὰ αὖν εἴη. Γένος μὲν οὖν τό τε πρῶτον, καὶ μετὰ τῶν
διαφορῶν τοῦτο προσλαμβάνόμενον. Αἱ διαφοραὶ δὲ πᾶσαι
ἔχονται· οὐ γὰρ ἔτι ἐστὶν ὑστέρα· εἶδει γὰρ αὖν διέφερε τὸ
τελευταῖον, τοῦτο δ' εἴρηται μὴ διαφέρειν.
- 17 Ζητεῖν δὲ δεῖ ἐπιβλέποντα ἐπὶ τὰ ὅμοια καὶ ¹⁰οὐδιάφορα,
πρῶτον τί ¹¹ἅπαντα ταῦτὸν ἔχουσιν, εἴτα πάλιν ἐφ' ἐτέροις,
¹²ἢ ἐν ταύτῳ μὲν γένει ἐκείνοις, εἰςὶ δὲ αὐτοῖς μὲν ταῦτά τῳ
εἶδει, ἐκείνων δ' ἕτερα. Ὅταν δ' ἐπὶ τούτων ληφθῇ τι ¹³πάντα
ταῦτόν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ¹⁴ἐπὶ τῶν εἰλημμένων πάλ-
ιν σκοπεῖν ¹⁵εἰ ταυτόν, ἕως αὖν εἰς ἓνα ἔλθῃ λόγον· οὗτος
γὰρ ¹⁶ἔσται τοῦ πράγματος ὁρισμός. Ἐὰν δὲ μὴ βαδίζῃ
εἰς ¹⁷ἓνα ἀλλ' εἰς δύο ἢ πλείω, δῆλον ὅτι οὐκ αὖν εἴη ἐν τι
18 εἶναι τὸ ζητούμενον, ἀλλὰ πλείω. ¹⁹Οἷον λέγω, εἰ τί ἐστι
μεγαλοψυχία ζητοῦμεν, σκεπτέον ἐπὶ τινων μεγαλοψύχων,
οὓς ἴσμεν, τί ἔχουσιν ἐν πάντες ἢ τοιοῦτοι. Οἷον εἰ Ἀλκι-
βιάδης μεγαλόψυχος ἢ ²⁰ἢ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Αἴας, τί ἐν ἅπαν-
τες; τὸ μὴ ἀνέχεσθαι ὑβριζόμενοι· ὁ μὲν γὰρ ἐπολέμησεν,

² εἰπάσιν D. ⁴ ἡ δὲ πάντα D. ⁵ κατὰ] καὶ τὸ Δ. ⁶ εἶδει] εἶ
 τι Δ, εἶδει ἔτι D. ⁷ πλείω D. ⁸ οὔτε] δὲ D. ⁹ οὐθέν D.
¹⁰ οὐ διάφορα οἷον πρῶτον D. ¹¹ πάντα D. ¹² ἢ αὐτὸ om. A. ¹³ πάντη D.
¹⁴ ἐπὶ alteram om. D. ¹⁵ εἰ] ἢ B. ¹⁶ ἐστι D. ¹⁷ ἐν D. ¹⁹ λέγω
 δὲ οἷον D. ²⁰ ἢ οὐτὸν om. D.

ὁ δ' ἐμήνισεν, ὁ δ' ἀπέκτεινεν ἑαυτόν. Πάλιν ἐφ' ἐτέρων,
^z οἷον Λυσάνδρου ἢ Σωκράτους. Εἰ δὴ τὸ ἀδιάφοροι εἶναι
 εὐτυχούντες καὶ ἀτυχούντες, ταῦτα δύο λαβὼν σκοπῶ τί τὸ
 αὐτὸ ἔχουσιν ἢ τε ἀπάθεια ἢ περὶ τὰς τύχας καὶ ἢ μὴ ὑπο-
 μονὴ ἀτιμαζομένων. Εἰ δὲ ^aμηδέν, δύο εἶδη ἂν εἴη τῆς μεγα-
 λοψυχίας.

Αἰεὶ δ' ἐστὶ πᾶς ὅρος καθόλου· οὐ γάρ τινι ὀφθαλμῷ ¹⁹
 λέγει τὸ ὑγιεινὸν ὁ ἰατρός, ἀλλ' ἢ παντὶ ἢ εἶδει ἀφορίσας.
 Ῥᾶν ^b τε τὸ καθ' ἕκαστον ὀρίσασθαι ἢ τὸ καθόλου, διὸ δεῖ
 ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου μεταβαίνειν· καὶ γὰρ
 αἱ ὁμωνυμῖαι λανθάνουσι μᾶλλον ἐν τοῖς καθόλου ἢ ἐν τοῖς
^c ἀδιαφόροις. Ὡσπερ δὲ ἐν ταῖς ἀποδείξεσι δεῖ τό γε ^d συλ-
 λογίσασθαι ὑπάρχειν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ὅροις τὸ σαφές.
 Τοῦτο δ' ἔσται, εἴαν διὰ τῶν καθ' ἕκαστον εἰρημένων ἢ τὸ ἐν ²⁰
 ἑκάστῳ γένει ὀρίζεσθαι χωρίς, οἷον τὸ ὅμοιον μὴ πᾶν ἀλλὰ
 τὸ ἐν ^e χρώμασι καὶ σχήμασι, καὶ ὁζὺ τὸ ἐν φωνῇ, καὶ οὕτως
 ἐπὶ τὸ κοινὸν βαδίζειν, εὐλαβούμενον μὴ ὁμωνυμίᾳ ἐντίχη.
 Εἰ δὲ ^f μὴ διαλέγεσθαι δεῖ μεταφοραῖς, δῆλον ὅτι οὐδ' ὀρί-
 ζεσθαι οὔτε μεταφοραῖς οὔτε ὅσα λέγεται μεταφοραῖς· δια-
 λέγεσθαι γὰρ ἀνάγκη ἔσται μεταφοραῖς.

Πρὸς δὲ τὸ ἔχειν ^g τὰ προβλήματα ^h ἐκλέγειν δεῖ τὰς τε ¹⁴
 ἀνατομὰς καὶ τὰς διαιρέσεις, οὕτω ⁱ δὲ ^k ἐκλέγειν, ὑποθέμενον
 τὸ γένος τὸ κοινὸν ἀπάντων, οἷον εἰ ζῶα εἴη τὰ τεθεωρημένα,
 ποῖα παντὶ ζῳῇ ὑπάρχει. Δηφθέντων δὲ τούτων, πάλιν τῶν
 λοιπῶν τῷ πρώτῳ ¹ ποῖα παντὶ ἔπεται, οἷον εἰ τοῦτο ὄρνις,
 ποῖα παντὶ ἔπεται ὄρνιθι. Καὶ οὕτως αἰεὶ τῷ ^m ἐγγύτατα· ²
 δῆλον γὰρ ὅτι ἔξομεν ἤδη λέγειν τὸ διὰ τί ὑπάρχει τὰ ἐπό-
 μενα τοῖς ὑπὸ τὸ κοινόν, οἷον διὰ τί ἀνθρώπῳ ἢ ἵππῳ ὑπάρ-
 χει. Ἔστω δὲ ζῶον ἐφ' οὗ Α, τὸ δὲ Β τὰ ἐπόμενα παντὶ
 ζῳῇ, ἐφ' ὧν δὲ Γ Δ Ε τὰ τινὰ ζῶα. Δῆλον δὴ διὰ τί τὸ Β

^z οἷον] ἢ D. ^a μηδέν D. ^b δὲ D. ^c διαφόροις pr. B. ^d συλλε-
 λογίσθαι B. ^e χρώμασιν ἢ σχ. D. ^f μὴ] μηδὲ A. ^g τὰ] τὸ τὰ D.
^h λέγειν A.B. et pr. D. ⁱ δὲ om. A. et pr. B.D. ^k διαλέγειν A.
 et pr. B. ¹ ποῖω B. ^m ἐγγυτάτω D.

ὑπάρχει τῷ ^η Δ· διὰ γὰρ ^ο τοῦ Α. Ὅμοίως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις. Καὶ αἰεὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁ αὐτὸς λόγος.

3 Νῦν μὲν οὖν κατὰ τὰ παραδεδομένα κοινὰ ὀνόματα λέγομεν, δεῖ δὲ μὴ μόνον ἐπὶ τούτων σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ ῥᾶν ἄλλο τι ὀφθῇ ὑπάρχον κοινόν, ἐκλαμβάνοντα, εἴτα τίσι τοῦτ' ἀκολουθεῖ καὶ ποῖα τούτῳ ἔπεται, οἷον τοῖς κέρατα ἔχουσι τὸ ἔχειν ἐχῶν, τὸ μὴ ἀμφώδοντ' εἶναι. Πάλιν τὸ κέρατ' ἔχειν τίσιν ἔπεται; δῆλον γὰρ διὰ τί ἐκείνοις ^ι ὑπάρξει τὸ εἰρημένον· διὰ γὰρ τὸ κέρατ' ἔχειν ὑπάρξει.

4 Ἔτι δ' ἄλλος τρόπος ἐστὶ κατὰ τὸ ἀνάλογον ἐκλέγειν. Ἐν γὰρ λαβεῖν οὐκ ἔστι τὸ αὐτό, ὃ δεῖ καλέσαι ^ι σήπειον καὶ ἄκανθαν καὶ ὀστούν· ^ς ἔστι δ' ἐπόμενα καὶ τούτοις ὥσπερ μιᾶς τινὸς φύσεως τῆς τοιαύτης οὔσης.

15 Τὰ δ' αὐτὰ προβλήματά ἐστι τὰ μὲν τῷ τὸ αὐτὸ μέσον ἔχειν, οἷον ὅτι πάντα ἀντιπερίστασις. Τούτων δ' ^ι ἕνια ^ν τῷ γένει ταυτά, ὅσα ἔχει διαφορὰς τῷ ἄλλων ἢ ἄλλως εἶναι, οἷον διὰ τί ἡχεῖ, ἢ διὰ τί ἐμφαίνεται, καὶ διὰ τί ἱρις· ἅπαντα γὰρ ταῦτα τὸ αὐτὸ πρόβλημά ἐστι γένει (πάντα γὰρ ἀνά-
2 κλασις), ἀλλ' εἶδει ἕτερα. Τὰ δὲ τῷ τὸ μέσον ὑπὸ τὸ ἕτερον μέσον εἶναι διαφέρει τῶν προβλημάτων, οἷον διὰ τί ὁ Νεῖλος φθίνοντος τοῦ μηνὸς μᾶλλον ῥεῖ; διότι χειμεριώτερος φθίνων
^ω ὁ μῆν. Διὰ τί δὲ χειμεριώτερος φθίνων; διότι ἡ σελήνη ἀπολείπει. Ταῦτα γὰρ οὕτως ἔχει πρὸς ἄλληλα.

16 Περὶ δ' αἰτίου καὶ οὐ αἴτιον ἀπορήσει μὲν ἂν τις, ἀρα ὅτε ὑπάρχει τὸ αἰτιατόν, καὶ τὸ αἴτιον ὑπάρχει, ὥσπερ εἰ
^ς φυλλορροεῖ ἢ ἐκλείπει, καὶ τὸ αἴτιον τοῦ ἐκλείπειν ἢ φυλλορροεῖν ἔσται. Οἷον εἰ τοῦτ' ^ν ἔστι τὸ πλατέα ἔχειν ^ς τὰ φύλλα, τοῦ δ' ἐκλείπειν τὸ τὴν γῆν ἐν μέσῳ εἶναι. Εἰ γὰρ μὴ ὑπάρχει, ἄλλο τι ἔσται τὸ αἴτιον αὐτῶν. Εἴτε τὸ αἴτιον ὑπάρχει, ἅμα καὶ τὸ αἰτιατόν, οἷον εἰ ἐν μέσῳ ἡ γῆ, ἐκλείπει,

^η Δ] γ δ ε D. ^ο τὸ D. ^ι ἂν] εἰ D. ^ι ὑπάρχει D. ^ι σήπειον B, σήπειον D. ^ς ἔσται D. ^ι ἕνια om. A. ^ν τῶν A.B. ^ω ὁ μῆν—φθίνων om. A.B. ^ς φυλλορροεῖ B, qui ita solet. ^ν ἔστιν D. ^ς τὰ om. A.

ἢ εἰ πλατύφυλλον, φυλλορροεῖ. Εἰ δ' οὕτως, ἅμ' ἂν εἴη καὶ ²
 δεικνύοιτο δι' ἀλλήλων. Ἔστω γὰρ τὸ φυλλορροεῖν ἐφ' οὗ Α, τὸ δὲ πλατύφυλλον ἐφ' οὗ Β, ^a ἅμπελος δὲ ἐφ' οὗ Γ. Εἰ δὴ τῷ Β ὑπάρχει τὸ Α (πάν γὰρ πλατύφυλλον φυλ-
 λορροεῖ), τῷ δὲ Γ ὑπάρχει τὸ Β (πάντα γὰρ ἅμπελος ^b πλα-
 τύφυλλος), τῷ Γ ὑπάρχει τὸ Α, καὶ πάντα ἅμπελος φυλ-
 λορροεῖ. Αἴτιον δὲ τὸ Β τὸ μέσον. Ἀλλὰ καὶ ὅτι πλατύ-³
 φυλλον ἢ ἅμπελος, ^c ἔστι διὰ τοῦ φυλλορροεῖν ἀποδείξαι.
 Ἔστω γὰρ τὸ μὲν Δ πλατύφυλλον, τὸ δὲ ^d Ε ^e τὸ φυλλορ-
 ροεῖν, ἅμπελος ^f δὲ ἐφ' οὗ Ζ. Τῷ δὴ Ζ ὑπάρχει τὸ Ε (φυλ-
 λορροεῖ γὰρ πάντα ἅμπελος), τῷ δὲ Ε τὸ Δ (ἅπαν γὰρ τὸ
 φυλλορροοῦν πλατύφυλλον). πάντα ἄρα ἅμπελος πλατύ-
 φυλλον. Αἴτιον δὲ τὸ φυλλορροεῖν. Εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται ⁴
 αἴτια εἶναι ἀλλήλων (τὸ γὰρ αἴτιον πρότερον οὐ αἴτιον),
 καὶ τοῦ μὲν ἐκλείπειν αἴτιον τὸ ἐν μέσῳ τὴν γῆν εἶναι, τοῦ
 δ' ἐν μέσῳ τὴν γῆν εἶναι οὐκ αἴτιον τὸ ἐκλείπειν. Εἰ οὖν ἢ
 μὲν διὰ τοῦ αἰτίου ἀποδείξῃς τοῦ διὰ τί, ἢ δὲ μὴ ^g διὰ τοῦ
 αἰτίου τοῦ ^h ὅτι, ὅτι μὲν ἐν μέσῳ, οἶδε, διότι δ' οὐ. Ὅτι δ'
 οὐ τὸ ἐκλείπειν ⁱ αἴτιον τοῦ ἐν μέσῳ, ἀλλὰ τοῦτο τοῦ ἐκλεί-
 πειν, φανερόν· ἐν γὰρ τῷ λόγῳ τῷ τοῦ ἐκλείπειν ἐνυπάρχει
^k τὸ ἐν μέσῳ, ὥστε δῆλον ὅτι διὰ τούτου ^l ἐκείνο γνωρίζεται,
 ἀλλ' οὐ τοῦτο δι' ἐκείνου.

ⁿ Ἡ ἐνδέχεται ἐνὸς πλείω αἴτια εἶναι; καὶ γὰρ εἰ ἔστι τὸ ⁵
 αὐτὸ πλειόνων ^m πρώτων κατηγορεῖσθαι, ἔστω τὸ Α τῷ Β
 πρώτῳ ὑπάρχον, καὶ τῷ Γ ἄλλῳ πρώτῳ, καὶ ταῦτα τοῖς
 Δ Ε. Ἦ ὑπάρξει ἄρα τὸ Α τοῖς Δ Ε· αἴτιον δὲ τῷ μὲν Δ
 τὸ Β, τῷ δὲ Ε τὸ Γ· ὥστε τοῦ μὲν αἰτίου ὑπάρχοντος ἀνάγ-
 κη τὸ πρᾶγμα ὑπάρχειν, τοῦ δὲ πράγματος ὑπάρχοντος οὐκ
 ἀνάγκη πᾶν ^o ἂν ἢ αἴτιον, ἀλλ' αἴτιον μὲν, οὐ μέντοι πᾶν.
ⁿ Ἡ εἰ ἀεὶ καθόλου τὸ πρόβλημά ἐστι, καὶ τὸ αἴτιον ὅλον τι, ⁶

^a ἅμπελοι Α.Β. ^b πλατύφυλλον D. ^c ἔσται D. ^d Ε] β Α.
^e τὸ om. D. ^f δὲ D. ^g διὰ τοῦ] δι' D. ^h ὅτι ὁ ὅτι Α. ⁱ αἴτιον—
 ἐκλείπειν om. Α. ^k τῷ Α.Β. ^l ἐκείνο Α. ^m πρώτον Α.Β.
ⁿ ὑπάρχει D.

καὶ οὐ αἴτιον, καθόλου. Οἶον τὸ φυλλορροεῖν ὄλῳ τινὶ ἀφω-
ρισμένον. καὶ εἶδη αὐτοῦ ἦ, καὶ ῥ τοισδὶ καθόλου, ἢ φυτοῖς ἢ
ῥ τοιοῖσδε ῥ φυτοῖς. Ὡστε καὶ τὸ μέσον ἴσον δεῖ εἶναι ἐπὶ
τούτων, καὶ οὐ αἴτιον, καὶ ἀντιστρέφειν. Οἶον διὰ τί τὰ
δένδρα φυλλορροεῖ; εἰ δὴ διὰ πῆξιν τοῦ ὑγροῦ, εἴτε φυλλορ-
ροεῖ δένδρον, ὁ δεῖ ὑπάρχειν πῆξιν, εἴτε πῆξις ὑπάρχει μὴ
ὁτφουὶν ἀλλὰ δένδρῳ, φυλλορροεῖν.

- 17 Πότερον δ' ἐνδέχεται μὴ τὸ αὐτὸ ὁ αἴτιον εἶναι τοῦ αὐτοῦ
πᾶσιν ἀλλ' ἕτερον, ἢ οὐ; ἢ εἰ μὲν καθ' αὐτὸ ἀποδέδεικται
καὶ μὴ κατὰ σημεῖον ἢ συμβεβηκός, οὐχ οἶόν τε· ὁ γὰρ
λόγος ὡ τοῦ ἄκρου τὸ μέσον ἐστίν· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἐνδέ-
χεται. Ἔστι δὲ καὶ οὐ αἴτιον καὶ ὁ σκοπεῖν κατὰ συμβε-
βηκός· οὐ μὴν δοκεῖ προβλήματα εἶναι. Εἰ δὲ μή, ὁμοίως
ἔξει τὸ μέσον· εἰ μὲν ὁμώνυμα, ὁμώνυμον τὸ μέσον, εἰ δ' ὡς
2 ἐν γένει, ὁμοίως ἔξει. Οἶον διὰ τί καὶ ἐναλλάξ ἀνάλογον;
ἄλλο γὰρ αἴτιον ἐν γραμμαῖς καὶ ἀριθμοῖς· καὶ τὸ αὐτό γε,
ἢ μὲν γραμμαί, ἄλλο, ἢ δ' ἔχον αὐξήσιν τοιανδί, τὸ αὐτό.
Οὕτως ἐπὶ πάντων. Τοῦ δ' ὅμοιον εἶναι ὁ χρῶμα χρώματι
καὶ σχῆμα σχήματι ἄλλο ἄλλῳ. Ὅμώνυμον γὰρ τὸ ὅμοιον
ἐπὶ τούτων· ἐνθα μὲν γὰρ ἴσως τὸ ἀνάλογον ἔχει τὰς πλευ-
ρὰς καὶ ἴσας τὰς γωνίας, ἐπὶ δὲ χρωμάτων τὸ τὴν αἴσθησιν
μίαν εἶναι ἢ τι ἄλλο ὁ τοιοῦτον. Τὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν τὰ
3 αὐτὰ καὶ τὸ μέσον ἔξει κατ' ἀναλογίαν. Ἐχει δ' οὕτω ὁ τὸ
παρακολουθεῖν τὸ αἴτιον ἀλλήλοις καὶ οὐ αἴτιον καὶ ὁ αἴτιον.
Καθ' ἕκαστον ὁ μὲν λαμβάνοντι τὸ οὐ αἴτιον ἐπὶ πλέον, οἶον
τὸ τέτταρσιν ὁ ἴσας τὰς ἔξω ἐπὶ πλέον ἢ τρίγωνον ἢ τετρά-
γωνον, ἅπασιν δὲ ὁ ἐπ' ἴσον· ὅσα γὰρ τέτταρσιν ὀρθαῖς ἴσας
4 τὰς ἔξω, καὶ τὸ μέσον ὁμοίως. Ἔστι δὲ τὸ μέσον λόγος
τοῦ πρώτου ἄκρου, διὸ πᾶσαι αἱ ἐπιστῆμαι δι' ὀρισμοῦ γί-
γνονται. Οἶον τὸ φυλλορροεῖν ἅμα ἀκολουθεῖ τῇ ἀμπέλῳ

ῥ τοῖσδε B, τοῖς δ' εἰ A. ῥ τοιοῖσδε D. ῥ φοιτοῖς A. ὁ δὴ
ὑπάρχει B. ὁ ὁτφουὶν B. ὁ αἴτιον om. pr. D. ὡ τοῦ om. A.
x ὁ A.B. y ἐν om. A. z χρῶμα om. A. a τοιοῦτο D. b τῷ παρ.
corr. D. c μὲν] μὲν γὰρ D. d ἴσως D. e ἐπίσων A.B. f τὰς]
τὰ A.B.

καὶ ὑπερέχει, καὶ συκῇ, καὶ ὑπερέχει· ἀλλ' οὐ πάντων, ἀλλ' ἴσων. Εἰ δὴ λάβοις τὸ πρῶτον μέσον, λόγος τοῦ φυλλορροεῖν ἐστίν. Ἔσται γὰρ πρῶτον μὲν ἐπὶ θάτερα μέσον, ὅτι τοιαυτὰ ἅπαντα· εἶτα τούτου μέσον, ὅτι ὁπὸς πηγνυται ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον. Τί δ' ἐστὶ τὸ φυλλορροεῖν; τὸ πηγνυσθαι τὸν ἐν τῇ συνάψει τοῦ σπέρματος ὁπόν.

Ἐπὶ δὲ τῶν σχημάτων ὧδε ^h ἀποδώσει ζητοῦσι τὴν παρα-5 κολούθησιν τοῦ αἰτίου καὶ οὐ αἴτιον. Ἔστω τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν παντί, τὸ δὲ Β ἐκάστω τῶν Δ, ἐπὶ ⁱ πλείον δέ. Τὸ μὲν δὴ Β καθόλου ἂν εἴη τοῖς Δ· τοῦτο γὰρ λέγω καθόλου ὃ μὴ ἀντιστρέφει, πρῶτον δὲ καθόλου ^k ᾧ ἕκαστον μὲν μὴ ^l ἀντιστρέφει, ἅπαντα δὲ ἀντιστρέφει καὶ παρεκτείνει. Τοῖς δὴ 6 Δ αἴτιον τοῦ Α τὸ Β. Δεῖ ἄρα τὸ Α ἐπὶ πλείον τοῦ Β παρεκτείνειν· εἰ δὲ μή, τί μᾶλλον αἴτιον ἔσται τοῦτο ἐκείνου; εἰ δὴ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς Ε τὸ Α, ἔσται τι ἐκεῖνα ἐν ἅπαντα ἄλλο τοῦ Β. Εἰ γὰρ μή, πῶς ἔσται εἰπεῖν ὅτι ᾧ τὸ Ε, τὸ Α παντί, ᾧ δὲ τὸ Α, οὐ παντὶ τὸ Ε; διὰ τί γὰρ οὐκ ἔσται τι αἴτιον, οἷον τὸ Α ^m ὑπάρχει πᾶσι τοῖς Δ; ἀλλ' ἄρα καὶ ⁿ τὰ ^o Ε ἔσται τι ἔν; ἐπισκέψασθαι ^p δεῖ τοῦτο, καὶ ἔστω 7 τὸ Γ. Ἐνδέχεται δὴ τοῦ αὐτοῦ πλείω αἴτια εἶναι, ἀλλ' οὐ τοῖς αὐτοῖς τῷ εἶδει, οἷον τοῦ μακρόβια εἶναι τὰ μὲν τετράποδα ^q τὸ μὴ ἔχειν χολήν, τὰ δὲ πτηνὰ τὸ ξηρὰ εἶναι ἢ ἕτερόν τι. ^r Εἰ δὲ εἰς τὸ ἄτομον μὴ εὐθὺς ἔρχονται, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ μέσῳ ἀλλὰ πλείω, καὶ τὰ αἴτια πλείω.

Πότερον δ' αἴτιον τῶν μέσων τὸ πρὸς τὸ καθόλου πρῶτον 18 ἢ τὸ πρὸς τὸ καθ' ἕκαστον ^s τοῖς καθ' ἕκαστον; δηλον δὴ ὅτι ^t τὰ ἐγγύτατα ἐκάστω ᾧ αἴτιον. Τοῦ γὰρ τὸ πρῶτον ὑπὸ ^v τὸ καθόλου ὑπάρχειν, τοῦτο αἴτιον, οἷον τῷ Δ τὸ Γ τοῦ τὸ Β ὑπάρχειν αἴτιον. Τῷ μὲν οὖν Δ τὸ Γ αἴτιον τοῦ Α, τῷ δὲ Γ τὸ Β, τούτῳ δὲ αὐτό.

ἴσων Α.Β. ^h ἀποδοσει Α. ⁱ πλείον D. ^k ὃ Α. ^l ἀντιστρέφειν Α. ^m ὑπάρχει] τῷ δ. ὑπάρχει γὰρ D. ⁿ τὸ Α. ^o Ε] εἰπερ corr. D. ^p δὴ Α.Β.Δ. ^q τὸ—τὸ] τῷ—τῷ Β. ^r εἰ D. ^s τοῖς καθ' ἕκαστον om. Α.Δ. ^t τὰ om. Α. ^v τοῦ καθ. Α.Β.

19 Περὶ μὲν οὖν συλλογισμοῦ καὶ ἀποδείξεως, ^w τί τε ἐκά-
τερόν ἐστι καὶ πῶς γίνεται, ^x φανερόν, ἅμα δὲ καὶ περὶ ἐπι-
στήμης ἀποδεικτικῆς· ταυτὸν γάρ ἐστιν. Περὶ δὲ τῶν ἀρ-
χῶν, πῶς τε γίνονται γνώριμοι καὶ τίς ἢ γνωρίζουσα ἔξις,
ἐντεῦθεν ἐστὶ δῆλον προαπορήσασι πρῶτον.

^y Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται ἐπίστασθαι δι' ἀποδείξεως μὴ
γινώσκοντι τὰς πρώτας ἀρχὰς τὰς ἀμέσους, εἴρηται πρό-
τερον. Ὑ Τῶν δ' ἀμέσων τὴν γνῶσιν, καὶ πρότερον ἢ αὐτὴ
ἐστὶν ἢ οὐχ ἢ αὐτή, διαπορήσειεν ^z ἂν τις, καὶ πρότερον ἐπι-
στήμη ἐκατέρου ἢ οὐ, ἢ τοῦ μὲν ἐπιστήμῃ τοῦ δ' ἑτερόν τι
γένος, καὶ πρότερον οὐκ ἐνούσαι αἱ ἔξεις ^a ἐγγίνονται ἢ ^b ἐν-
2 οὔσαι λελήθασιν. Εἰ μὲν δὴ ἔχομεν αὐτάς, ἄτοπον· συμ-
βαίνει γὰρ ἀκριβεστέρας ἔχοντας γνώσεις ἀποδείξεως λαν-
θάνειν. Εἰ δὲ λαμβάνομεν μὴ ἔχοντες πρότερον, πῶς ἂν
γνωρίζοιμεν καὶ μαθάνοιμεν ἐκ μὴ προὑπαρχούσης γνώσεως;
ἀδύνατον γάρ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ^c ἐλέγομεν.
Φανερόν τοίνυν ὅτι οὐτ' ἔχειν οἶόν τε, ^d οὐτ' ἀγνοοῦσι καὶ
3 μηδεμίαν ἔχουσιν ἔξιν ἐγγίνεσθαι. Ἀνάγκη ἄρα ἔχειν μὲν
τινα δύναμιν, μὴ τοιαύτην δ' ἔχειν ἢ ἔσται τούτων τιμιωτέρα
κατ' ἀκρίβειαν. Φαίνεται δὲ τοῦτό γε πᾶσιν ^e ὑπάρχον τοῖς
ζώοις. Ἐχει γὰρ δύναμιν σύμφυτον κριτικὴν, ἣν καλοῦσιν
αἴσθησιν· ἐνούσης δ' αἰσθήσεως τοῖς μὲν τῶν ζώων ἐγγίνεται
μονὴ τοῦ αἰσθήματος, τοῖς δ' οὐκ ἐγγίνεται. Ὅσοις μὲν οὖν
μὴ ἐγγίνεται, ἢ ὅλως ἢ περὶ αὐτὴ μὴ ἐγγίνεται, οὐκ ἔστι τού-
τοις γνῶσις ἔξω τοῦ αἰσθάνεσθαι· ἐν οἷς δ', ^f ἔνεστιν αἰσθα-
4 νομένοις ἔχειν ^g ἔτι ἐν τῇ ψυχῇ. Πολλῶν δὲ τοιούτων ^h γι-
νομένων ἡδὴ διαφορά τις γίνεται, ὥστε τοῖς μὲν γίνεσθαι
λόγον ἐκ τῆς τῶν τοιούτων μονῆς, τοῖς δὲ μή. Ἐκ μὲν οὖν
αἰσθήσεως γίνεται μνήμη, ὥσπερ λέγομεν, ἐκ δὲ μνήμης πολ-
λάκις τοῦ αὐτοῦ γινομένης ~~ἐκ~~ πειρία· αἱ γὰρ πολλαὶ μνήμαι

^w ὅτι D. ^x φανερόν ἐστιν ἅμα D. ^y τῶν διαμέσων A. ^z ἂν om. A.
^a γίνονται D. ^b ἐνούσια A. ^c λέγομεν A. ^d οὐτ' ἀγνοοῦσι—
ἐγγίνεσθαι] οὐ γὰρ ἂν ἡγροῦμεν· οὔτε ἐγγίνεσθαι μὴ δὲ μίαν ἔχουσιν ἔξιν D.
^e ὑπάρχειν D. ^f ἔνεστιν ἢ μὴ αἰσθ. D. ^g ἔτι] τι D. ^h γενο-
μένων D.

τῷ ἀριθμῷ ⁱἐμπειρία μία ἐστίν. Ἐκ δ' ἐμπειρίας ἢ ἐκ παν-
 τὸς ἡρεμήσαντος τοῦ καθόλου ἐν τῇ ψυχῇ, τοῦ ἐνὸς παρὰ τὰ
 πολλά, ὃ ἂν ἐν ἅπασιν ἐν ἐνῇ ἐκείνοις τὸ αὐτό, τέχνης ἀρχὴ
 καὶ ἐπιστήμης, ἐὰν μὲν περὶ γένεσιν, τέχνης, ἐὰν δὲ περὶ τὸ
 ὄν, ἐπιστήμης. Οὐτε δὴ ἐνυπάρχουσιν ἀφωρισμένοι αἱ ἕξεις, ⁵
 οὔτ' ἀπ' ἄλλων ἕξεων γίνονται γνωστικωτέρων, ^k ἀλλ' ἀπὸ
 αἰσθήσεως, οἷον ἐν μάχῃ τροπῆς γενομένης ἐνὸς στάντος ἑτε-
 ρος ἔσται, εἴθ' ἕτερος, ἕως ἐπὶ ἀρχὴν ἦλθεν. Ἡ δὲ ψυχὴ
 ὑπάρχει τοιαύτη οὔσα οἷα δύνασθαι πᾶσχειν τοῦτο. Ὁ δ'
 ἐλέχθη μὲν πάλαι, οὐ σαφῶς δὲ ἐλέχθη, πάλιν εἴπωμεν.
 Στάντος γὰρ τῶν ^lἀδιαφόρων ἐνός, πρῶτον μὲν ἐν τῇ ψυχῇ ⁶
 καθόλου (καὶ γὰρ αἰσθάνεται μὲν τὸ καθ' ἕκαστον, ἢ δ' αἰ-
 σθησις τοῦ καθόλου ἐστίν, οἷον ἀνθρώπου, ἀλλ' οὐ Καλλίου
 ἀνθρώπου) πάλιν ἐν τούτοις ἴσταται, ἕως ἂν τὰ ἀμερῇ στῇ
 καὶ τὰ καθόλου, οἷον τοιονδὶ ζῶον, ἕως ζῶον καὶ ἐν τούτῳ
 ὡσαύτως. Δῆλον δὴ ὅτι ^m ἡμῖν τὰ πρῶτα ἐπαγωγῇ γνωρί-
 ζειν ἀναγκαῖον καὶ γὰρ ⁿ καὶ αἰσθησις οὕτω ^o τὸ καθόλου
 ἐμποιεῖ. Ἐπεὶ δὲ τῶν περὶ τὴν διάνοιαν ἕξεων, αἷς ἀληθεύ- ⁷
 ομεν, αἱ μὲν αἰεὶ ἀληθεῖς εἰσίν, αἱ δὲ ^p ἐπιδέχονται τὸ ψεῦδος,
 οἷον δόξα καὶ λογισμός, ^q ἀληθὴ δ' αἰεὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς,
 καὶ ^r οὐδὲν ἐπιστήμης ἀκριβέστερον ἄλλο γένος ἢ νοῦς, αἱ δ'
 ἀρχαὶ τῶν ἀποδείξεων γνωριμώτεραι, ἐπιστήμη δ' ἅπαντα
 μετὰ λόγου ἐστί, τῶν ἀρχῶν ἐπιστήμη μὲν οὐκ ἂν εἴη, ἐπεὶ
 δ' ^r οὐδὲν ἀληθέστερον ἐνδέχεται εἶναι ἐπιστήμης ἢ νοῦν, νοῦς
 ἂν εἴη τῶν ἀρχῶν, ἕκ τε τούτων σκοποῦσι καὶ ὅτι ἀποδείξεως
 ἀρχὴ οὐκ ἀπόδειξις, ὥστ' οὐδ' ἐπιστήμης ἐπιστήμη. Εἰ οὖν
^s μὴδὲν ἄλλο παρ' ἐπιστήμην γένος ἔχομεν ἀληθές, νοῦς ἂν
 εἴη ἐπιστήμης ἀρχή. Καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς εἴη ἂν, ἡ δὲ
^t πᾶσα ὁμοίως ἔχει πρὸς τὸ ἅπαν πρᾶγμα.

ⁱ ἐμπειρία D, omisso μία. ^k ἀλλ' om. D. ^l διαφορῶν A. ^m ἡ
 μὲν pr. A.B. ⁿ καὶ om. D. ^o τὰ D. ^p δὲ δέχονται καὶ τὸ D.
^q ἀληθὴς D. ^r οὐθὲν D. ^s οὐθὲν D. ^t ἅπαντα D.

ΤΟΠΙΚΩΝ ^αΑ.

¹ **Η ΜΕΝ** πρόθεσις τῆς πραγματείας μέθοδον εὔρεϊν, ἀφ' ἧς δινησόμεθα συλλογίζεσθαι περὶ παντός τοῦ προτεθέντος προβλήματος ἐξ ἐνδόξων, καὶ αὐτοὶ λόγον ὑπέχοντες μὴθὲν ἐροῦμεν ὑπεναντίον. Πρῶτον ^β οὖν ῥητέον τί ἐστι συλλογισμός καὶ τίνες αὐτοῦ διαφοραί, ὅπως ληφθῇ ὁ διαλεκτικὸς συλλογισμὸς· τοῦτον γὰρ ζητοῦμεν κατὰ τὴν προκειμένην πραγματείαν.

² Ἔστι δὴ συλλογισμὸς λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. Ἀπόδειξις μὲν οὖν ἐστίν, ὅταν ἐξ ἀληθῶν καὶ πρώτων ὁ συλλογισμὸς ^γ ᾗ, ἢ ἐκ τοιούτων ^δ διὰ τινων πρώτων καὶ ἀληθῶν τῆς περὶ αὐτὰ γνώσεως τὴν ἀρχὴν εἴληφεν· διαλεκτικὸς δὲ συλλογισμὸς ὁ ἐξ ἐνδόξων συλλογιζόμενος. Ἔστι δὲ ἀληθὴ μὲν καὶ πρῶτα τὰ μὴ δι' ἐτέρων ἀλλὰ δι' αὐτῶν ἔχοντα τὴν πίστιν· οὐ δεῖ γὰρ ἐν ταῖς ἐπιστημονικαῖς ἀρχαῖς ἐπιζητεῖσθαι τὸ διὰ τί, ἀλλ' ἐκάστην τῶν ἀρχῶν αὐτὴν ³ καθ' ^δ ἑαυτὴν εἶναι πιστήν. Ἐνδοξα δὲ τὰ δοκοῦντα πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις καὶ ἐνδόξοις. Ἐριστικὸς ^ε ἐστὶ συλλογισμὸς ὁ ἐκ φαινομένων ἐνδόξων, μὴ ὄντων δέ, καὶ ὁ ἐξ ἐνδόξων ἢ φαινομένων ἐνδόξων φαινόμενος. Οὐ γὰρ πᾶν τὸ φαινόμενον ἐνδοξον καὶ ἔστιν ἐνδοξον. ^ς Οὐθὲν γὰρ τῶν λεγομένων ἐνδόξων ἐπιπόλαιον ἔχει παντελῶς τὴν φαντασίαν, ^ζ καθὰ περὶ ⁸ τὰς τῶν ἐριστικῶν λόγων ἀρχὰς συμβέβηκεν ἔχειν· παραχρῆμα γὰρ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖς καὶ

^α ᾗ Α, ἄλφα Β, Ἄ ^τ C. ^β οὖν] μὲν οὖν C. ^γ ᾗ post ἀληθῶν
ponit C. ^δ αὐτὴν C. ^ε οὐθὲν C. ^ζ καθάπερ B.C. ⁸ τῆς—
ἀρχῆς A.

^h μικρὰ συνορᾶν δυναμένοις κατάδηλος ἐν αὐτοῖς ἢ τοῦ ψεύ-
δους ἐστὶ φύσις. Ὁ μὲν οὖν πρότερος τῶν ῥηθέντων ἐριστι- 4
κῶν συλλογισμῶν καὶ συλλογισμὸς λεγέσθω, ὁ δὲ λοιπὸς
ἐριστικὸς μὲν συλλογισμὸς, συλλογισμὸς δ' οὐ, ἐπειδὴ φαί-
νεται μὲν συλλογίζεσθαι, συλλογίζεται δ' οὐ.

Ἔτι ⁱ δὲ παρὰ τοὺς εἰρημένους ἅπαντας συλλογισμοὺς οἱ 5
ἐκ τῶν περὶ τινος ἐπιστήμας οἰκείων γινόμενοι παραλογι-
σμοί, καθάπερ ἐπὶ τῆς γεωμετρίας καὶ τῶν ^k ταύτῃ συγγε-
νῶν συμβέβηκεν ἔχειν. Ἔοικε γὰρ ὁ τρόπος οὗτος διαφέρειν
τῶν εἰρημένων συλλογισμῶν· οὔτε γὰρ ἐξ ἀληθῶν καὶ πρῶ-
των συλλογίζεται ὁ ψευδογραφῶν, οὔτ' ἐξ ἐνδόξων. Εἰς 6
γὰρ τὸν ὅρον οὐκ ἐμπίπτει· οὔτε γὰρ τὰ πᾶσι δοκοῦντα
λαμβάνει οὔτε τὰ τοῖς πλείστοις οὔτε τὰ τοῖς σοφοῖς, καὶ
τούτοις οὔτε τὰ πᾶσιν οὔτε τοῖς πλείστοις οὔτε τοῖς ἐνδοξο-
τάτοις, ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκείων μὲν τῇ ἐπιστήμῃ λημμάτων, οὐκ
ἀληθῶν δὲ τὸν συλλογισμὸν ποιεῖται. Τῷ γὰρ ἢ τὰ ἡμι-
κύκλια περιγράφειν μὴ ὥς δεῖ, ἢ γραμμὰς τινος ἄγειν μὴ ὥς
ἂν ἀχθείησαν, τὸν παραλογισμὸν ^l ποιεῖται.

Εἶδη μὲν οὖν ^m τῶν συλλογισμῶν, ⁿ ὥς τύπῳ περιλαβεῖν, 7
ἔστω τὰ εἰρημένα. Καθόλου δ' εἰπεῖν περὶ πάντων τῶν εἰρη-
μένων καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ῥηθησομένων, ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῖν
διωρίσθω, διότι περὶ οὐδενὸς αὐτῶν τὸν ἀκριβῆ λόγον ἀπο-
δοῦναι προαιρούμεθα, ἀλλ' ὅσον ^o τύπῳ περὶ αὐτῶν βουλό-
μεθα διελθεῖν, παντελῶς ἱκανὸν ἡγούμενοι κατὰ τὴν προκει-
μένην μέθοδον τὸ δύνασθαι γνωρίζειν ὅπως οὖν ἕκαστον αὐ-
τῶν.

Ἐπόμενον δ' ἂν εἴη τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν πρὸς πόσα τε 2
καὶ τίνα χρήσιμος ἢ πραγματεία. Ἔστι δὲ πρὸς τρία, πρὸς
γυμνασίαν, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν
ἐπιστήμας. Ὅτι μὲν οὖν πρὸς γυμνασίαν χρήσιμος, ἐξ αὐ-
τῶν καταφανές ἐστι· μέθοδον γὰρ ἔχοντες ῥᾶν ^p περὶ τοῦ

^h σμικρὰ B. ⁱ δὲ om. C. ^k ταύτῃ A, ταύτης B. ^l ποιεῖται
ὁ ψευδογραφῶν. Εἶδη C. ^m τῶν om. C. ⁿ ὥς τύπῳ περιλαβεῖν
om. A. ^o τύπῳ εἰπεῖν περὶ C. ^p ὑπὲρ C.

προτεθέντος ἐπιχειρεῖν δυνησόμεθα. Πρὸς δὲ τὰς ἐντεύξεις, διότι τὰς τῶν πολλῶν κατηριθμημένοι δόξας οὐκ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκείων δογμάτων ὁμιλήσομεν πρὸς αὐτούς. μεταβιβάζοντες ὃ τι ἂν μὴ καλῶς ^q φαίνονται λέγειν ^z ἡμῖν. Πρὸς δὲ τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπιστήμας, ὅτι δυνάμενοι πρὸς ἀμφοτέρα διαπορῆσαι ῥᾶον ἐν ἐκάστοις κατοψόμεθα τὰληθές τε καὶ ^r τὸ ψεῦδος. ^y Ἐτι δὲ πρὸς τὰ πρῶτα τῶν περὶ ἐκάστην ἐπιστήμην ἀρχῶν. ¹ Ἐκ μὲν γὰρ τῶν οἰκείων τῶν κατὰ τὴν προτεθείσαν ἐπιστήμην ἀρχῶν ^s ἀδύνατον εἰπεῖν τι περὶ αὐτῶν, ἐπειδὴ πρῶται αἱ ἀρχαὶ ^t ἀπάντων εἰσί, διὰ δὲ τῶν περὶ ἕκαστα ἐνδόξων ^v ἀνάγκη περὶ αὐτῶν ^w διελθεῖν. Τοῦτο δ' ἴδιον ἢ μάλιστα οἰκεῖον τῆς διαλεκτικῆς ἐστίν· ἐξεταστικὴ γὰρ οὖσα πρὸς τὰς ἀπασῶν τῶν μεθόδων ἀρχὰς ὁδὸν ^x ἔχει.

3 ^y Ἐξομεν δὲ τελέως τὴν μέθοδον, ὅταν ὁμοίως ἔχωμεν ὥσπερ ἐπὶ ῥητορικῆς καὶ ἱατρικῆς καὶ τῶν τοιούτων δυνάμεων. Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ἐκ τῶν ἐνδεχομένων ποιεῖν ^z ἀ προαιρούμεθα. Οὔτε γὰρ ὁ ῥητορικὸς ἐκ παντὸς τρόπου πείσει, οὔθ' ὁ ἱατρικὸς ὑγιάσει· ἀλλ' ἐὰν τῶν ἐνδεχομένων μηδὲν ^z παραλείπη, ἱκανῶς αὐτὸν ἔχειν τὴν ἐπιστήμην φήσομεν.

4 Πρῶτον οὖν θεωρητέον ἐκ τίνων ἡ μέθοδος. Εἰ δὴ λάβοιμεν πρὸς πόσα καὶ ποῖα καὶ ἐκ τίνων οἱ λόγοι, καὶ πῶς τούτων ^a εὐπορήσομεν, ἔχοιμεν ἂν ἱκανῶς τὸ προκείμενον. ^y Ἐστι δ' ἀριθμῶ ἴσα καὶ ^b ταυτά, ἐξ ὧν τε οἱ λόγοι καὶ περὶ ὧν οἱ συλλογισμοί. Γίνονται μὲν γὰρ οἱ λόγοι ἐκ τῶν προτάσεων· περὶ ὧν ^c δὲ οἱ συλλογισμοί, τὰ προβλήματά ἐστι. Πᾶσα δὲ πρότασις καὶ πᾶν πρόβλημα ἢ ^d γένος ἢ ἴδιον ἢ συμβεβηκὸς δηλοῖ· καὶ γὰρ τὴν διαφορὰν ὥς οὖσαν γενικὴν ^z ὁμοῦ τῷ γένει τακτέον. ¹ Ἐπεὶ δὲ τοῦ ἴδιου ^c τὸ μὲν τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνει, ^f τὸ δ' οὐ σημαίνει, διηρήσθω τὸ ἴδιον εἰς

^q φαίνονται Α. et pr. C. ^r τὸ om. C. ^s οὐ δυνατόν C. ^t πάντων C. ^v ἀνάγκη τι περὶ Α. ^w διελθεῖν περὶ αὐτῶν C. ^x ἔξει C. ^y ὁ C. ^z παραλείπη Α. C. ^a ἐκπορήσομεν pr. Α. ^b τὰ αὐτὰ Α. Β. ^c δὲ γίνονται οἱ C. ^d ἴδιον ἢ γένος C. ^e τὸ μὲν om. Β. ^f τὸ δ' οὐ σημαίνει om. pr. C.

ἄμφω τὰ ^g προειρημένα μέρη, καὶ καλείσθω τὸ μὲν τὸ τί ἦν εἶναι σημαῖνον ὅρος, τὸ δὲ λοιπὸν κατὰ τὴν κοινὴν περὶ αὐτῶν ἀποδοθεῖσαν ὀνομασίαν προσαγορευέσθω ἴδιον. Δήλον οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ^h ὅτι κατὰ τὴν νῦν διαίρεσιν τέτταρα τὰ πάντα συμβαίνει γίνεσθαι, ἢ ⁱ ἴδιον ἢ ὅρον ἢ γένος ἢ συμβεβηκός. Μηδεὶς δ' ἡμᾶς ὑπολάβῃ λέγειν ὡς ἕκαστον τούτων καθ' αὐτὸ λεγόμενον ^k πρότασις ἢ πρόβλημα ἐστίν, ἀλλ' ὅτι ἀπὸ τούτων καὶ τὰ προβλήματα καὶ αἱ προτάσεις γίνονται. Διαφέρει δὲ τὸ πρόβλημα καὶ ἡ πρότασις τῷ τρό- 3 πῳ. Οὕτω μὲν γὰρ ῥηθέντος, ἄρά γε τὸ ζῶον πεζὸν δίπουν ὀρισμός ἐστιν ἀνθρώπου; καὶ ἄρά γε τὸ ζῶον γένος ^l ἐστὶ τοῦ ἀνθρώπου; πρότασις γίνεται. Ἐὰν δέ, πότερον τὸ ζῶον πεζὸν δίπουν ὀρισμός ἐστιν ἀνθρώπου ἢ οὐ; ^m καὶ πότερον τὸ ζῶον γένος ἐστίν; πρόβλημα γίνεται. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὡστ' εἰκότως ἴσα τῷ ἀριθμῷ ⁿ τὰ προβλήματα καὶ αἱ προτάσεις εἰσίν. Ἀπὸ πάσης γὰρ προτάσεως πρόβλημα ποιήσεις ^o μεταβάλλων τῷ τρόπῳ.

Λεκτέον δὲ τί ὅρος, τί ἴδιον, τί γένος, τί συμβεβηκός. 5 Ἔστι δ' ὅρος μὲν λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων. Ἀποδίδεται δὲ ἢ λόγος ἀντ' ὀνόματος ἢ λόγος ἀντὶ λόγου· δυνατὸν γὰρ καὶ τῶν ὑπὸ λόγου τινὰ σημαινομένων ὀρίσασθαι. Ὅσοι δ' ὁπωσοῦν ὀνόματι τὴν ἀπόδοσιν ποιοῦνται, δήλον ὡς οὐκ ἀποδιδόασιν οὗτοι τὸν τοῦ πράγματος ὀρισμόν, ἐπειδὴ πᾶς ὀρισμὸς λόγος τίς ἐστιν. Ὅρικόν μέντοι καὶ τὸ τοιοῦτον θετέον, οἷον ὅτι καλόν ἐστι τὸ πρόπον. Ὁμοίως δὲ καὶ 2 τὸ πότερον ^p ταῦτὸν αἴσθησις καὶ ἐπιστήμη ἢ ἕτερον· καὶ γὰρ περὶ τοὺς ὀρισμούς, πότερον ταῦτὸν ἢ ἕτερον, ἢ πλεῖστη γίνεται διατριβή. Ἀπλῶς δὲ ὀρικὰ πάντα λεγέσθω τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ^q ὄντα μέθοδον τοῖς ὀρισμοῖς. Ὅτι δὲ πάντα τὰ νῦν ῥηθέντα τοιαῦτ' ἐστί, δῆλον ἐξ αὐτῶν. Δυνάμενοι γὰρ 3

^g εἰρημένα C. ^h διότι A.B. et pr. C. ⁱ ὅρον ἢ ἴδιον C. ^k πρόβλημα ἢ πρότασις C. ^l ἐστὶ om. C. ^m καὶ—ἐστίν om. A.B. ⁿ τὰ] καὶ τὰ C. ^o μεταβαλὼν C, μεταλαμβάνων A. ^p ταῦτόν ἐστιν αἴσθησις C. ^q μέθοδον ὄντα C.

ὅτι ταῦτόν καὶ ὅτι ἕτερον διαλέγεσθαι, τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ πρὸς τοὺς ὀρισμοὺς ἐπιχειρεῖν εὐπορήσομεν· δείξαντες γὰρ ὅτι οὐ ταυτόν ἐστιν ἀνηρηκότες ἐσόμεθα τὸν ὀρισμόν. Οὐ μὴν ἀντιστρέφει γε τὸ νῦν ρηθέν· οὐ γὰρ ἱκανὸν πρὸς τὸ κατασκευάσαι τὸν ὀρισμόν τὸ δεῖξαι ταῦτόν ὄν. Πρὸς μέντοι τὸ ἀνασκευάσαι αὐτάρκες τὸ δεῖξαι ὅτι οὐ ταυτόν.

- 4 Ἰδιον δ' ἐστὶν ὃ μὴ δηλοῖ μὲν τὸ τί ἦν εἶναι, μόνῳ δ' ὑπάρχει καὶ ἀντικατηγορεῖται τοῦ πρῶγματος, οἷον ἴδιον ἀνθρώπου τὸ γραμματικῆς ἴ ἐῖναι δεκτικόν· εἰ γὰρ ἄνθρωπός ἐστι, γραμματικῆς δεκτικός ἐστι, καὶ εἰ γραμματικῆς δεκτικός ἐστιν, ἄνθρωπός ἐστιν. ⁸ Οὐθεὶς γὰρ ἴδιον λέγει τὸ ἐνδεχόμενον ἄλλῳ ὑπάρχειν, οἷον τὸ καθεύδειν ἀνθρώπῳ, οὐδ' ἂν ⁵ τύχη κατὰ τινα χρόνον μόνῳ ὑπάρχον. Εἰ δ' ἄρα τι καὶ λέγοιτο τῶν τοιούτων ἴδιον, οὐχ ἀπλῶς ἀλλὰ ποτὲ ἢ πρὸς τι ἴδιον ρηθήσεται· τὸ μὲν γὰρ ἐκ [†] δεξιῶν εἶναι ποτὲ ἰδιόν ἐστι, τὸ δὲ δῖπουν πρὸς τι ἴδιον τυγχάνει λεγόμενον, οἷον τῷ ἀνθρώπῳ πρὸς ἵππον καὶ κύνα. ^ν Ὅτι δὲ τῶν ἐνδεχομένων ἄλλῳ ὑπάρχειν οὐθὲν ἀντικατηγορεῖται, δῆλον· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον, εἴ τι καθεύδει, ἄνθρωπον εἶναι.

- 6 Γένος δ' ἐστὶ τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορούμενον. Ἐν τῷ τί ἐστὶ δὲ κατηγορεῖσθαι τὰ τοιαῦτα λεγέσθω, ὅσα ἀρμόττει ἀποδοῦναι ^ω ἐρωτηθέντας τί ἐστὶ τὸ προκείμενον, καθάπερ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀρμόττει, ⁸ ἐρωτηθέντα τί ἐστὶ ⁵ τὸ προκείμενον, εἰπεῖν ὅτι ⁷ ζῶν. Γενικὸν δὲ καὶ ^z τὸ πότερον ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἄλλο ἄλλῳ ἢ ἐν ἑτέρῳ. Καὶ γὰρ τὸ τοιοῦτον ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέθοδον ^α πίπτει τῷ γένει· διαλεχθέντες γὰρ ὅτι ^β τὸ ζῶν γένος τοῦ ἀνθρώπου, ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ βοός, διειλεγμένοι ἐσόμεθα ^ε ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ γένει. Ἐὰν δὲ τοῦ μὲν ἑτέρου

[†] δεκτικόν εἶναι C. ⁸ οὐδεὶς γὰρ λέγει ἴδιον C. [†] δεξιῶς C. ^ν ἀλλῳ] καὶ ἄλλῳ C. ^ω ἐρωτηθέντα B. ⁸ ἐρωτηθέντας C. ⁵ τὸ προκείμενον om. C. ^z τὸ om. A.B. ^α τῷ γένει πίπτει C. ^β τὸ om. pr. C. ^ε ὅτι ταῦτα ἐν C.

δείξωμεν ὅτι γένος ἐστί, τοῦ δὲ ἐτέρου ὅτι οὐκ ἔστι, διειλεγμένοι ἐσόμεθα ὅτι οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ταῦτ' ἐστίν.

Συμβεβηκὸς δὲ ἐστίν ὁ μηδὲν μὲν τούτων ἐστί, μήτε ὅρος⁸ μήτε ἴδιον μήτε γένος, ὑπάρχει δὲ τῷ πράγματι, καὶ ὁ ἐνδέχεται ὑπάρχειν ὁτιοῦν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ καὶ μὴ ὑπάρχειν, οἷον τὸ καθῆσθαι ἐνδέχεται ὑπάρχειν^d τινὶ τῷ αὐτῷ καὶ μὴ ὑπάρχειν. Ὅμοιως δὲ καὶ τὸ λευκόν· τὸ γὰρ αὐτὸ οὐθὲν κωλύει ὅτε μὲν λευκὸν ὅτε δὲ μὴ λευκὸν εἶναι. Ἔστι δὲ τῶν τοῦ⁹ συμβεβηκότος ὁρισμῶν ὁ δεύτερος βελτίων· τοῦ μὲν γὰρ πρώτου ῥηθέντος ἀναγκαῖον, εἰ μέλλει^e τις συνήσειν, προειδέναι τί ἐστίν ὅρος καὶ^f γένος καὶ ἴδιον, ὁ δὲ δεύτερος αὐτοτελής ἐστὶ πρὸς τὸ γνωρίζειν τί ποτ' ἐστὶ τὸ λεγόμενον καθ' αὐτό. Προσκέισθωσαν δὲ τῷ συμβεβηκότι καὶ αἱ πρὸς ἄλληλα συγκρίσεις, ὁποσοῦν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμεναι, ὡς ὅσον πότερον τὸ καλὸν ἢ τὸ συμφέρον αἰρετώτερον, καὶ πότερον ὁ κατ' ἀρετὴν ἢ ὁ κατ' ἀπόλαυσιν ἡδίων βίος, καὶ εἴ τι ἄλλο παραπλησίως^g τυγχάνει τούτοις λεγόμενον· ἐπὶ πάντων γὰρ τῶν τοιούτων, ποτέρῳ μᾶλλον τὸ κατηγορούμενον συμβέβηκεν, ἢ ζήτησις γίνεται. Δῆλον δ' ἐξ αὐτῶν ὅτι τὸ¹⁰ συμβεβηκὸς οὐθὲν κωλύει ποτὲ καὶ πρὸς τι ἴδιον γίνεσθαι, οἷον τὸ καθῆσθαι συμβεβηκὸς ὄν, ὅταν τις μόνος κάθηται, τότε ἴδιον ἔσται,^h μὴ μόνου δὲ καθημένου πρὸς τοὺς μὴ καθημένους ἴδιον. Ὡστε καὶ πρὸς τι καὶ ποτὲⁱ οὐθὲν κωλύει τὸ συμβεβηκὸς ἴδιον γίνεσθαι. Ἀπλῶς δ' ἴδιον οὐκ ἔσται.

Μὴ λανθανέτω δ' ἡμᾶς ὅτι τὰ πρὸς^k τὸ ἴδιον καὶ τὸ⁶ γένος καὶ τὸ¹ συμβεβηκὸς πάντα καὶ πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς ἀρμόσει λέγεσθαι. Δείξαντες γὰρ ὅτι οὐ μόνῳ ὑπάρχει τῷ ὑπὸ τὸν ὁρισμόν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου, ἢ ὅτι οὐ γένος τὸ ἀποδοθὲν ἐν τῷ ὁρισμῷ, ἢ ὅτι οὐχ ὑπάρχει τι τῶν ἐν τῷ λόγῳ ῥηθέντων, ὅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος ἀν ῥηθείη,

^d τινὶ] ὁτιοῦν ἐνὶ καὶ B.C. ^e τι B. ^f ἴδιον καὶ γένος C. ^g τούτοις τυγχάνει C. ^h μὴ supra versum C. ⁱ οὐδέν C. ^k γένος καὶ τὸ ἴδιον C.
¹ συμβεβηκὸς λεγόμενα πάντα C.

ἀνηρηκότες ἐσόμεθα τὸν ὀρισμόν· ^m ὥστε κατὰ τὸν ἔμπροσθεν ἀποδοθέντα λόγον ἅπαντ' ἂν εἴη τρόπον τινὰ ὀρικά τὰ καθ' ² τηριθμημένα. Ἄλλ' οὐ διὰ τοῦτο μίαν ἐπὶ πάντων καθόλου μέθοδον ζητητέον· οὔτε γὰρ ῥάδιον εὑρεῖν τοῦτ' ἐστίν, εἴ θ' εὔρεθῇ. παντελῶς ἀσαφὴς καὶ δύσχρηστος ἂν εἴη πρὸς τὴν προκειμένην πραγματείαν. Ἰδίας δὲ καθ' ἕκαστον τῶν διορισθέντων γενῶν ἀποδοθείσης μεθόδου ῥᾶον ἐκ τῶν περὶ ἕκαστον οἰκείων ἢ διέξοδος τοῦ προκειμένου ⁿ γένοιτ' ἂν. Ὡστε τύπῳ μὲν, καθάπερ εἴρηται πρότερον, διαιρετέον, τῶν δὲ λοιπῶν τὰ μάλιστα^o ἐκάστοις οἰκεία προσαπτέον, ὀρικά τε καὶ γενικά ^o προσαγορεύοντας αὐτά. Σχεδὸν δὲ προσῆπται τὰ ῥηθέντα πρὸς ἐκάστοις.

- 7 Πρῶτον δὲ πάντων περὶ ταύτου διοριστέον, ποσαχῶς λέγεται. Δόξειε δ' ἂν τὸ ταῦτὸν ὡς τύπῳ ^p λαβεῖν τριχῇ διααιρεῖσθαι. ^q Ἀριθμῷ γὰρ ἢ εἶδει ἢ γένει ^r τὸ ταῦτὸν εἰώθαμεν προσαγορεύειν. ἀριθμῷ μὲν ὧν ὀνόματα πλείω τὸ δὲ πρᾶγμα ἓν, οἷον λῶπιον καὶ ἱμάτιον, εἶδει δὲ ὅσα πλείω ὄντα ἀδιάφορα κατὰ τὸ εἶδος ἐστι, καθάπερ ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ καὶ ἵππος ἵππῳ· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῷ εἶδει λέγεται ταῦτά, ² ὅσα ὑπὸ ταῦτὸ εἶδος. Ὅμοιως δὲ καὶ γένει ταῦτά, ὅσα ὑπὸ ταῦτὸ γένος ^s ἐστίν, οἷον ἵππος ἀνθρώπῳ. Δόξειε δ' ἂν τὸ ἀπὸ τῆς ^t αὐτῆς κρήνης ὕδωρ ταῦτὸν λεγόμενον ἔχειν ^v τινὰ διαφορὰν παρὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τοιοῦτόν ^w γε ἐν τῷ αὐτῷ τετάχθω τοῖς καθ' ἓν εἶδος ὁπωποῦν λεγομένοις. Ἄπαντα γὰρ τὰ τοιαῦτα συγγενῇ ³ καὶ παραπλήσια ἀλλήλοις ἔοικεν εἶναι. Πᾶν μὲν γὰρ ὕδωρ παντὶ ταῦτὸν τῷ εἶδει λέγεται διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα, τὸ δ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς κρήνης ὕδωρ οὐδεὶς ἄλλῳ διαφέρει ἀλλ' ἢ τῷ σφραδρότερον εἶναι τῇ ὁμοιότητι· διὸ οὐ χωρίζομεν αὐτὸ ^x τῶν καθ' ἓν εἶδος ὁπωποῦν λεγομένων. Μάλιστα δ' ὁμο-

^m ὥστε] καὶ ὥστε A, ὥστε καὶ B.C. ⁿ γίνοιτ' A.B. ^o προσαγορεύοντες A. ^p διαλαβεῖν C. ^q ἢ γὰρ ἀριθμῷ C. ^r τὸ om. C. ^s εἰσίν A. ^t αὐτῆς om. pg. A. ^v διαφορὰν τινα C. ^w γε om. C. ^x τοῦ—λεγομένου C.

λογουμένως τὸ ἐν ἀριθμῷ ταῦτόν παρὰ πᾶσι δοκεῖ λέγεσθαι. Εἴωθε δὲ καὶ τοῦτο ἀποδίδοσθαι ^γ πλεοναχῶς, κυριώτατα μὲν ⁴ καὶ πρῶτως ὅταν ὀνόματι ἢ ὄρω τὸ ταῦτόν ^z ἀποδοθῇ, καθάπερ ἱμάτιον λωπίῳ καὶ ζῶον πεζὸν δίπουν ἀνθρώπῳ, δεύτερον δ' ὅταν τῷ ἰδίῳ, καθάπερ τὸ ἐπιστήμης δεκτικὸν ἀνθρώπῳ καὶ τὸ τῇ φύσει ἄνω φερόμενον πυρί, τρίτον δ' ὅταν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, οἷον τὸ καθήμενον ἢ τὸ μουσικὸν Σωκράτει. Πάντα γὰρ ταῦτα τὸ ἐν ἀριθμῷ βούλεται σημαίνειν. Ὅτι δ' ἀληθές τὸ νῦν ῥηθέν ἐστίν, ἐκ τῶν μεταβαλλόντων ⁵ τὰς προσηγορίας μάλιστ' ἂν τις καταμάθοι. Πολλάκις γὰρ ^a ἐπιτάσσοντες ὀνόματι καλέσαι τινὰ τῶν καθημένων μεταβάλλομεν, ὅταν τύχη μὴ συνιείς ᾧ τὴν πρόσταξιν ποιούμεθα, ὡς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ^b αὐτοῦ μᾶλλον συνήσοντος, καὶ κελεύομεν τὸν καθήμενον ἢ διαλεγόμενον καλέσαι πρὸς ἡμᾶς, δηλὸν ὡς ταῦτόν ὑπολαμβάνοντες κατὰ τε τοῦνομα καὶ κατὰ τὸ συμβεβηκὸς σημαίνειν.

Τὸ μὲν οὖν ταῦτόν, καθάπερ εἴρηται, τριχῇ διηρήσθω. ⁸ ὅτι δ' ἐκ τῶν πρότερον εἰρημένων οἱ λόγοι καὶ διὰ τούτων καὶ πρὸς ταῦτα, μία μὲν πίστις ἢ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς· εἰ γάρ τις ἐπισκοποίῃ ἐκάστην τῶν προτάσεων καὶ τῶν προβλημάτων, φαίνοιτ' ἂν ἢ ἀπὸ τοῦ ὅρου ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἢ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος γεγενημένη. Ἄλλη δὲ πίστις ἢ διὰ συλλογισμοῦ. Ἀνάγκη γὰρ πᾶν τὸ περὶ τινος ² κατηγορούμενον ἢτοι ἀντικατηγορεῖσθαι τοῦ πράγματος ἢ μὴ. Καὶ εἰ μὲν ^c ἀντικατηγορεῖται, ὅρος ἢ ἴδιον ^a ἂν εἴη· εἰ μὲν γὰρ σημαίνει τὸ τί ἦν εἶναι, ὅρος, εἰ δὲ μὴ σημαίνει, ἴδιον· ^d τοῦτο γὰρ ἦν ἴδιον, τὸ ἀντικατηγορούμενον μὲν, μὴ σημαῖνον δὲ τὸ τί ἦν εἶναι. Εἰ δὲ μὴ ἀντικατηγορεῖται τοῦ πράγματος, ἢτοι τῶν ἐν τῷ ὅρισμῳ τοῦ ὑποκειμένου λεγομένων ἐστὶν ἢ οὐ. Καὶ εἰ μὲν τῶν ἐν τῷ ὅρισμῳ ^e λεγομένων, ³ γένος ἢ διαφορὰ ἂν εἴη, ἐπειδὴ ὁ ὀρισμὸς ἐκ γένους καὶ διαι-

^γ πλεοναχῶς C. ^z ἀναποδοθῇ C. ^a ἐπιτάττοντες C. ^b μᾶλλον αὐτοῦ C. ^c ἀντικ. τοῦ πράγματος ὅρος C. ^d τοῦτο γὰρ ἦν ἴδιον om. C. ^e λεγομένων] εἴη C.

φορῶν ¹ ἐστίν· εἰ δὲ μὴ τῶν ἐν τῷ ὀρισμῷ λεγομένων ἐστί, δῆλον ὅτι συμβεβηκὸς ἂν εἴη· τὸ γὰρ συμβεβηκὸς ἐλέγετο ὃ μήτε ὅρος ² μήτε γένος μήτε ἴδιόν ἐστιν, ὑπάρχει δὲ τῷ πράγματι.

- 9 Μετὰ τοίνυν ^h ταῦτα δεῖ διορίσασθαι τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν αἱ ῥηθεῖσαι τέτταρες. Ἔστι δὲ ταῦτα τὸν ἀριθμὸν δέκα, τί ἐστι, ποσόν, ποιόν, πρὸς τι, ποῦ, ποτέ, κείσθαι, ἔχειν, ποιεῖν, πάσχειν. Ἀεὶ γὰρ τὸ συμβεβηκὸς καὶ τὸ γένος καὶ τὸ ἴδιον καὶ ὁ ὀρισμὸς ἐν μιᾷ τούτων ⁱ τῶν κατηγοριῶν ἐσται· πᾶσαι γὰρ αἱ ^k διὰ τούτων προτάσεις ἢ τί ἐστίν ἢ ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ τῶν ἄλλων τινὰ ² κατηγοριῶν σημαίνουσιν. Δῆλον δ' ἐξ αὐτῶν ὅτι ὁ τὸ τί ἐστι σημαίνων ὅτε μὲν οὐσίαν ¹ σημαίνει, ^m ὅτε δὲ ποιόν, ὅτε δὲ τῶν ἄλλων τινὰ κατηγοριῶν. Ὅταν μὲν γὰρ ἐκκειμένον ἀνθρώπου φῇ τὸ ἐκκειμένον ἄνθρωπον εἶναι ἢ ζῶν, τί ἐστι λέγει καὶ οὐσίαν σημαίνει· ὅταν δὲ χρώματος λευκοῦ ἐκκειμένου φῇ τὸ ἐκκειμένον λευκὸν εἶναι ἢ χρῶμα, τί ἐστι λέγει ³ καὶ ποιὸν σημαίνει. Ὅμοίως δὲ ⁿ καὶ ἐὰν πηχυαίου μεγέθους ἐκκειμένου φῇ τὸ ἐκκειμένον πηχυαῖον εἶναι μέγεθος, τί ἐστιν ἐρεῖ καὶ ποσὸν σημαίνει. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον γὰρ τῶν τοιούτων, ἐὰν τε αὐτὸ περὶ αὐτοῦ λέγεται ἐὰν τε τὸ γένος περὶ τούτου, ^o τί ἐστι σημαίνει. Ὅταν δὲ περὶ ἐτέρου, οὐ ^o τί ἐστι σημαίνει, ἀλλὰ ποσὸν ἢ ποιὸν ἢ τινὰ ⁴ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν. Ὡστε περὶ ὧν μὲν οἱ λόγοι καὶ ἐξ ὧν, ταῦτα καὶ τοσαῦτά ἐστι· πῶς δὲ ληψόμεθα καὶ δι' ὧν εὐπορήσομεν, μετὰ ταῦτα λεκτέον.

- 10 Πρῶτον τοίνυν διωρίσθω, τί ἐστι πρότασις διαλεκτικὴ καὶ τί πρόβλημα διαλεκτικόν. Οὐ γὰρ πᾶσαν πρότασιν οὐδὲ πᾶν πρόβλημα διαλεκτικὸν θετέον· οὐδεὶς γὰρ ἂν προταίνει νοῦν ἔχων τὸ μηδενὶ δοκοῦν, οὐδὲ ^p προβάλοι τὸ πᾶσι

¹ ἐστίν om. C.

² ἴδιον μήτε γένος, ὑπάρχει C.

^h ταῦτα διορίσας C.

ⁱ ἔσται τῶν κατηγοριῶν. ἀπασαι γὰρ αἱ ἀπὸ C.

^k διὰ] ἀπὸ C.

¹ σημαίνει, ὅτι ὃς ποσόν, ὅτι B.

^m ὅτε δὲ ποιὸν om. C.

ⁿ καὶ ἐὰν om. C.

^o τί} τὸ τί C.

^p προβάλοιτο πᾶσι A.

φανερὸν ἢ τοῖς πλείστοις· τὰ μὲν γὰρ οὐκ ἔχει ἀπορίαν, τὰ δ' οὐδεὶς ἂν θεῖη. Ἔστι δὲ πρότασις διαλεκτικὴ ἐρώτησις ² ἔνδοξος ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις, μὴ παρὰ δόξας· θεῖη γὰρ ἂν τις τὸ δοκοῦν τοῖς σοφοῖς, εἰ μὴ ἐναντίον ταῖς τῶν πολλῶν δόξαις ἦ. Εἰσὶ δὲ προτάσεις διαλεκτικαὶ καὶ ³ τὰ τοῖς ἐνδόξοις ὅμοια, καὶ τὰναντία ⁴ κατ' ἀντίφασιν τοῖς δοκοῦσιν ἐνδόξοις εἶναι προτεινόμενα, καὶ ὅσαι δόξαι κατὰ τέχνας εἰσὶ τὰς ⁵ εὐρημένας. Εἰ γὰρ ἔνδοξον τὸ ³ τὴν αὐτὴν εἶναι τῶν ἐναντίων ἐπιστήμην καὶ ⁴ τὸ αἰσθησιν τὴν αὐτὴν ⁵ εἶναι τῶν ἐναντίων, ἔνδοξον ἂν φανείη καὶ εἰ μίαν ἀριθμῷ γραμματικὴν εἶναι, καὶ αὐλητικὴν μίαν, εἰ δὲ πλείους ⁶ γραμματικὰς, καὶ ⁷ αὐλητικὰς πλείους· πάντα γὰρ ὅμοια καὶ συγγειῇ ταύτ' ὅμοιος εἶναι. Ὅμοιος δὲ καὶ τὰ τοῖς ἐν- ⁴ δόξοις ἐναντία κατ' ἀντίφασιν προτεινόμενα ἔνδοξα ⁵ φανέονται· εἰ γὰρ ἔνδοξον ὅτι δεῖ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν, καὶ ὅτι οὐ δεῖ κακῶς ποιεῖν ἔνδοξον. Ἔστι δ' ἐναντίον μὲν ὅτι δεῖ κακῶς ποιεῖν τοὺς φίλους, κατ' ἀντίφασιν δὲ ὅτι οὐ δεῖ κακῶς ποιεῖν. Ὅμοιος δὲ καὶ εἰ δεῖ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν, τοὺς ἐχθροὺς οὐ δεῖ. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ⁶ κατ' ἀντίφασιν τῶν ἐναντίων· τὸ γὰρ ἐναντίον ἐστὶν ὅτι δεῖ τοὺς ἐχθροὺς εὖ ποιεῖν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἐνδόξον ⁵ δ' ἐν παραβολῇ φανέεται καὶ τὸ ἐναντίον περὶ τοῦ ἐναντίου, οἷον εἰ τοὺς φίλους δεῖ εὖ ποιεῖν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς δεῖ κακῶς. Φανείη δ' ἂν ⁶ καὶ ἐναντίον τὸ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν ⁷ τῷ τοὺς ⁸ ἐχθροὺς κακῶς· πότερον δὲ καὶ κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχει ἢ οὐ, ἐν τοῖς ὑπὲρ τῶν ἐναντίων λεγομένοις ῥηθήσεται. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ⁹ ὅσαι δόξαι κατὰ τέχνας εἰσὶ, διαλεκτικαὶ ⁶ προτάσεις εἰσὶ· θεῖη γὰρ ἂν τις τὰ δοκοῦντα τοῖς ὑπὲρ τού-

¹ τὰ] κατὰ B. ² κατ' ἀντίφασιν post εἶναι C. ³ ἡρμημένας B. ⁴ τὸ] εἶη τὸ C. ⁵ τῶν ἐναντίων εἶναι C. ⁶ γραμματικαὶ A. ⁷ αὐλη-
 τικαὶ A. et pr. C. ⁸ φαίνεται εἶναι. εἰ C. ⁹ τῶν κατ' ἀντίφασιν
 ἐναντίων C. ¹⁰ δ'] δὲ καὶ A. ¹¹ καὶ τὸ ἐναντίον B. ¹² τὸ B.
¹³ ἐχθροὺς δεῖ κακῶς A. ¹⁴ κατὰ τὰς τέχνας δόξαι C.

των ἐπεσκεμμένοις, οἷον περὶ μὲν τῶν ἐν ἱατρικῇ ὥς ^f ὁ ἱατρός, περὶ δὲ τῶν ἐν γεωμετρίᾳ ὥς ὁ ^g γεωμέτρης· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

- Ι Ι Πρόβλημα δ' ἐστὶ διαλεκτικὸν θεώρημα τὸ συντεῖνον ἢ πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν ἢ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν, ἢ αὐτὸ ἢ ὥς συνεργὸν πρὸς τι ἕτερον τῶν τοιούτων· περὶ οὗ ἢ ^h οὐδέτερος δοξάζουσιν ἢ ἐναντίως οἱ ⁱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς ἢ ² οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς ἢ ἑκατέροι αὐτοὶ ^k ἑαυτοῖς. ⁴ Ἐνια μὲν γὰρ τῶν προβλημάτων χρήσιμον ^l εἰδέναι πρὸς τὸ ἐλέσθαι ἢ φυγεῖν, οἷον πότερον ἢ ἡδονὴ αἵρετον ἢ οὐ, ἔνια δὲ πρὸς τὸ εἰδέναι μόνον, οἷον πότερον ὁ κόσμος αἰδῖος ἢ οὐ, ἔνια δὲ αὐτὰ μὲν ^m καθ' αὐτὰ πρὸς ⁿ οὐδέτερον τούτων, συνεργὰ δὲ ἐστὶ πρὸς τινα τῶν τοιούτων· πολλὰ γὰρ αὐτὰ μὲν καθ' αὐτὰ οὐ βουλόμεθα γνωρίζειν, ^o ἑτέρων δ' ἕνεκα, ὅπως διὰ ³ τούτων ἄλλο τι γνωρίσωμεν. Ἔστι δὲ προβλήματα καὶ ὧν ^p ἐναντίοι εἰσὶ συλλογισμοί (ἀπορίαν γὰρ ἔχει πότερον οὕτως ἔχει ἢ οὐχ οὕτως διὰ τὸ περὶ ^q ἀμφοτέρων εἶναι λόγους πιθανούς) καὶ περὶ ὧν λόγον μὴ ἔχομεν ὄντων μεγάλων, χαλεπὸν οἰόμενοι εἶναι τὸ διὰ τί ἀποδοῦναι, οἷον πότερον ὁ κόσμος αἰδῖος ἢ οὐ· καὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα ζητήσκειν ἂν τις.
- ⁴ Τὰ μὲν οὖν προβλήματα καὶ αἱ προτάσεις, καθάπερ εἴρηται, διωρίσθω· θέσις δὲ ἐστὶν ὑπόληψις παράδοξος τῶν γνωρίμων τινὸς κατὰ φιλοσοφίαν, οἷον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀντιλέγειν, καθάπερ ἔφη Ἀντισθένης, ἢ ὅτι πάντα κινεῖται καθ' Ἡράκλειτον, ἢ ὅτι ἐν τῷ ^r ὄν, ^s καθάπερ Μέλισσός φησιν· τὸ γὰρ τοῦ τυχόντος ^t ἐναντία ταῖς δόξαις ἀποφνημαμένου φρον- ⁵ τίζειν ^v εὐήθες. ⁴ Ἡ περὶ ὧν λόγον ἔχομεν ἐναντίον ταῖς δόξαις, οἷον ὅτι οὐ πᾶν τὸ ὄν ἦτοι γενόμενόν ἐστιν ἢ αἰδῖον, καθάπερ οἱ σοφισταὶ φασιν· ^w μουσικὸν γὰρ ὄντα γραμμα-

^f ὁ om. A.B. ^g γεωμετρικὸς A.B. ^h μηδέτερος C. ⁱ πολλοὶ—οἱ om.C. ^k αὐτοῖς C. ^l εἰδέναι μόνον πρὸς A.B. ^m καθ' αὐτὰ om. A. ⁿ οὐδέτερα A.B. ^o ἑτέρου δ' ἕνεκεν C. ^p εἰσὶν ἐναντίοι C. ^q ἀμφοτέρω A.B. ^r ὄν] πᾶν pr. C. ^s ὥσπερ C. ^t ἐναντία ταῖς δόξαις om. C. ^v εὐήθες ἐστίν, ἢ A. ^w μουσικὸν γὰρ] τὸν μουσικὸν C.

τικὸν εἶναι οὔτε γενόμενον οὔτε αἰδίων ὄντα. Τοῦτο γάρ, εἰ καὶ τινι μὴ ^xδοκεῖ, δόξειεν ἂν διὰ ^yτὸ λόγον ἔχειν.

Ἔστι μὲν οὖν καὶ ἡ θέσις πρόβλημα· οὐ πᾶν δὲ πρόβλη-⁶μα θέσις, ἐπειδὴ ἔνια τῶν προβλημάτων τοιαῦτ' ἐστὶ περὶ ὧν οὐδετέρως δοξάζομεν. Ὅτι δέ ^zἐστὶ καὶ ἡ θέσις πρόβλημα, δῆλον· ἀνάγκη γὰρ ἐκ τῶν εἰρημένων ἢ τοὺς πολλοὺς τοῖς σοφοῖς περὶ τὴν θέσιν ἀμφισβητεῖν ἢ ὅποτερου-⁷σούν ἑαυτοῖς, ἐπειδὴ ὑπόληψίς τις παράδοξος ἢ θέσις ἐστίν. Σχεδὸν δὲ νῦν πάντα τὰ διαλεκτικὰ προβλήματα θέσεις κα-⁸λοῦνται. Διαφερέτω δὲ μηδὲν ὁπωσοῦν λεγόμενον· οὐ γὰρ ὀνοματοποιῆσαι βουλόμενοι διείλομεν οὕτως αὐτά, ἀλλ' ἵνα μὴ λανθάνωσιν ἡμᾶς τίνες αὐτῶν τυγχάνουσιν ^aοὔσαι δια-
φοραί.

Οὐ δεῖ δὲ πᾶν πρόβλημα οὐδὲ πᾶσαν θέσιν ἐπισκοπεῖν,⁸ ἀλλ' ἣν ἀπορήσειεν ἂν τις τῶν λόγου δεομένων καὶ μὴ κολά-
σεως ἢ αἰσθήσεως· οἱ μὲν γὰρ ἀποροῦντες πότερον δεῖ τοὺς
θεοὺς τιμᾶν καὶ τοὺς ^bγονεᾶς ἀγαπᾶν ἢ οὐ κολάσεως δέονται,
οἱ δὲ πότερον ἢ χιῶν λευκὴ ἢ οὐ αἰσθήσεως. Οὐδὲ δὴ ὧν σύν-
εγγυς ἢ ἀπόδειξις, ^cοὐδ' ὧν λίαν πόρρω· τὰ μὲν γὰρ οὐκ
ἔχει ἀπορίαν, τὰ δὲ ^dπλείω ἢ κατὰ γυμναστικὴν.

Διωρισμένων δὲ τούτων χρὴ διελέσθαι πόσα τῶν λόγων ¹²
εἶδη τῶν διαλεκτικῶν. Ἔστι δὲ τὸ μὲν ἐπαγωγὴ, τὸ δὲ
συλλογισμός. Καὶ συλλογισμὸς μὲν ^eτί ἐστίν, εἴρηται
πρότερον, ἐπαγωγὴ δὲ ^fἢ ἀπὸ τῶν ^gκαθ' ἕκαστον ἐπὶ ^hτὰ
καθόλου ἔφοδος, οἷον ⁱεἰ ἔστι κυβερνήτης ὁ ἐπιστάμενος κρά-
τιστος καὶ ἡνίοχος, καὶ ὅλως ^kἐστὶν ὁ ἐπιστάμενος περὶ ἕκα-
στον ἄριστος. Ἔστι δ' ἢ μὲν ἐπαγωγὴ πιθανώτερον καὶ
σαφέστερον καὶ κατὰ τὴν αἴσθησιν γνωριμώτερον καὶ τοῖς
πολλοῖς κοινόν, ὁ δὲ συλλογισμὸς βιαστικώτερον καὶ πρὸς
τοὺς ἀντιλογικοὺς ¹ἐνεργέστερον.

^x δοκεῖ Α.Β.С. ^y τὸν Α. ^z ἐστὶ τι πρόβλημα καὶ ἡ θέσις C.
^a οὔσαι] αἱ C. ^b γονεῖς Α.Β. ^c οὔθ' C. ^d πλείον Β. ^e τίς C.
^f ἢ ἀπὸ] διὰ C. ^g καθέκαστα C. ^h τὸ C. ⁱ εἰ om. Α.
^k ἔσται περὶ ἕκαστον ὁ ἐπιστάμενος C. ¹ ἐναργέστερον C.

13 Τὰ μὲν οὖν γένη περὶ ὧν τε οἱ λόγοι καὶ ἐξ ὧν, καθάπερ ἔμπροσθεν εἴρηται, διωρίσθω· τὰ δ' ὄργανα, δι' ὧν ^m εὐπορήσομεν τῶν συλλογισμῶν ⁿ καὶ τῶν ἐπαγωγῶν, ἐστὶ τέταρα. ἓν μὲν τὸ προτάσεις λαβεῖν, δεύτερον ^o δὲ ποσαχῶς ^p ἕκαστον λέγεται δύνασθαι διελεῖν, τρίτον ^q τὰς διαφορὰς εὑρεῖν, τέταρτον δὲ ἡ τοῦ ὁμοίου σκέψις. Ἔστι δὲ τρόπον τινὰ καὶ τὰ τρία τούτων προτάσεις· ἔστι γὰρ καθ' ἕκαστον αὐτῶν ^r ποιῆσαι πρότασιν, οἷον ὅτι αἰρετόν ἐστι τὸ καλὸν ἢ τὸ ἡδὺ ἢ τὸ συμφέρον, καὶ ὅτι διαφέρει αἴσθησις ἐπιστήμης τῇ τὴν μὲν ^s ἀποβαλόντι δυνατόν εἶναι ^t πάλιν λαβεῖν, τὴν δ' ἀδύνατον, καὶ ὅτι ὁμοίως ἔχει τὸ ὑγιεινὸν πρὸς ὑγίαν καὶ τὸ εὐεκτικὸν πρὸς εὐεξίαν. Ἔστι δ' ἡ μὲν πρώτη πρότασις ἀπὸ τοῦ πολλαχῶς λεγομένου, ἡ δὲ δευτέρα ἀπὸ τῶν διαφορῶν, ἡ δὲ τρίτη ἀπὸ τῶν ὁμοίων.

14 Τὰς μὲν οὖν προτάσεις ἐκλεκτέον ὁσαχῶς διωρίσθη περὶ προτάσεως. ἡ τὰς πάντων δόξας προχειρίζόμενοι ἢ τὰς τῶν πλείστων ἢ τὰς τῶν σοφῶν, καὶ τούτων ἢ πάντων ἢ τῶν πλείστων ἢ τῶν γνωριμωτάτων, ^v ἢ τὰς ἐναντίας ταῖς φαινόμεναις, καὶ ὅσαι δόξαι κατὰ τέχνας εἰσίν. Δεῖ δὲ προτείνειν καὶ τὰς ἐναντίας ταῖς φαινόμεναις ἐνδόξοις κατ' ἀντίφασιν, καθάπερ εἴρηται πρότερον. Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ποιεῖν αὐτὰς ἐν τῇ ἐκλέγειν μὴ μόνον τὰς οὔσας ἐνδόξους, ἀλλὰ καὶ τὰς ὁμοίας ταύταις, οἷον ὅτι τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ αἴσθησις (καὶ γὰρ ^w ἡ ἐπιστήμη) καὶ ὅτι ὁρῶμεν εἰσδεχόμενοί ^x τι, οὐκ ἐκπέμποντες καὶ γὰρ ^y καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων οὕτως· ἀκούομέν τε γὰρ εἰσδεχόμενοί ^x τι, οὐκ ἐκπέμποντες, καὶ ^z γενιόμεθα ὡσαύτως. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἔστι ὅσα ἐπὶ πάντων ἢ τῶν πλείστων φαίνεται, ληπτέον ὡς ἀρχὴν καὶ δοκοῦσαν θέσιν· τιθέασι γὰρ οἱ μὴ συνορῶντες

^m εὐπορήσωμεν C. ⁿ καὶ τῶν ἐπαγωγῶν om. A.B. ^o δε] δὲ τὸ C. ^p λέγεται ἕκαστον C. ^q τὰς] τὸ τὰς C. ^r πρότασιν ποιῆσαι C. ^s ἀποβαλόντα C. ^t πάλιν om. C. ^v ἢ καὶ τὰς C. ^w ἡ om. pr. C. ^x τι] τι καὶ C. ^y καὶ post γὰρ om. C. ^z γενιόμεθα καὶ ὁσμήμεθα ὡσαύτως C.

ἐπὶ τινος οὐχ' ^a οὕτως. ¹ Ἐκλέγειν δὲ χρή καὶ ἐκ τῶν γε-
γραμμένων λόγων, τὰς δὲ διαγραφὰς ποιεῖσθαι περὶ ἐκάστου
γένους ^b ὑποτιθέντας χωρίς, οἷον περὶ ἀγαθοῦ ἢ ^c περὶ ζῳον
καὶ περὶ ^d ἀγαθοῦ παντός, ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ τί ἐστίν. Πα-
ρασημαίνεσθαι δὲ καὶ τὰς ἐκάστων δόξας, οἷον ὅτι ¹ Ἐμπε-
δοκλῆς ^e τέτταρα ἔφησε τῶν σωμάτων στοιχεῖα εἶναι· θεὸν
γὰρ ἂν τις τὸ ὑπὸ τινος ^f εἰρημένον ἐνδόξον.

¹ Ἔστι δ' ὡς τύπῳ περιλαβεῖν τῶν προτάσεων καὶ τῶν ⁴
προβλημάτων μέρη τρία. Αἱ μὲν γὰρ ἠθικαὶ προτάσεις
εἰσὶν, αἱ δὲ φυσικαί, αἱ δὲ λογικαί. ¹ Ἡθικαὶ μὲν οὖν αἱ τοι-
αῦται, οἷον πότερον δεῖ τοῖς γονεῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς νόμοις
^g πειθαρχεῖν, ἐὰν διαφώνῳσιν· λογικαὶ δὲ ^h οἷον πότερον τῶν
ἐναντίων ⁱ ἢ αὐτῇ ἐπιστήμῃ ἢ οὐ, φυσικαὶ δὲ ^k οἷον πότερον
ὁ κόσμος αἰδῖος ἢ οὐ. ¹ Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ προβλήματα.
¹ Ποῖαι δ' ἕκασται τῶν ^m προειρημένων, ὁρισμῷ μὲν οὐκ εὐ-
πετὲς ἀποδοῦναι περὶ αὐτῶν, τῇ δὲ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς συνη-
θείᾳ πειρατέον ⁿ γνωρίζειν ἐκάστην αὐτῶν, κατὰ τὰ προειρη-
μένα παραδείγματα ἐπισκοποῦντα.

Πρὸς μὲν οὖν φιλοσοφίαν κατ' ἀλήθειαν περὶ αὐτῶν ⁵
πραγματευτέον, διαλεκτικῶς δὲ ^o πρὸς δόξαν. Ληπτέον δ'
ὅτι μάλιστα καθόλου πάσας τὰς προτάσεις, καὶ τὴν μίαν
πολλὰς ποιητέον, οἷον ὅτι τῶν ἀντικειμένων ἢ ^p αὐτῇ ἐπι-
στήμῃ, εἴθ' ὅτι τῶν ἐναντίων καὶ ὅτι τῶν πρὸς τι. Τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ταύτας πάλιν διαιρετέον, ἕως ἂν ἐνδέ-
χεται διαιρεῖν, οἷον ὅτι ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ, καὶ λευκοῦ καὶ
μέλανος, ^q καὶ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ. ¹ Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων.

^r Περὶ μὲν οὖν προτάσεως ἱκανὰ τὰ ^s προειρημένα· τὸ δὲ ¹⁵
ποσαχῶς, πραγματευτέον μὴ μόνον ὅσα λέγεται καθ' ἕτερον

^a οὕτως] οὕτως ἔχουν C. ^b ὑποτιθέντα C. ^c alterum περὶ om. C.
^d παντὸς ἀγαθοῦ C. ^e φησὶ τέτταρα C. ^f ἐνδόξον εἰρημένον C.
^g πείθεσθαι C. ^h οἷον om. C. ⁱ ἢ αὐτῇ] μία C. ^k οἷον om.
A.B. ^l ὅποια C. ^m εἰρημένων C. ⁿ ἐκάστην γνωρίζειν C.
^o πρὸς om. A. ^p αὐτῇ καὶ μία ἐπιστήμη C. ^q καὶ ψυχροῦ καὶ θερ-
μοῦ om. C. ^r ὑπὲρ C. ^s εἰρημένα C.

τρόπον. ἀλλὰ καὶ τοὺς λόγους αὐτῶν πειρατέον ἀποδιδόναι, οἷον μὴ μόνον ὅτι ἀγαθὸν καθ' ἕτερον μὲν τρόπον λέγεται δικαιοσύνη καὶ ἀνδρία, εὐεκτικὸν δὲ καὶ ὑγιεινὸν καθ' ἕτερον, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ μὲν τῷ ^ω αὐτὰ ποιά τινα εἶναι, τὰ δὲ τῷ ποιητικά τινος καὶ οὐ τῷ ποιά αὐτά τινα εἶναι. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

- 2 Πότερον δὲ [×]πολλαχῶς ἢ μοναχῶς τῷ εἶδει λέγεται. διὰ τῶνδε θεωρητέον. Πρῶτον μὲν ἐπὶ τοῦ ἐναντίου σκοπεῖν εἰ πολλαχῶς λέγεται. εἴαν τε τῷ εἶδει εἴαν τε τῷ ὀνόματι διαφωνῇ. Ἐνια γὰρ εὐθὺς καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἕτερά ἐστιν, οἷον τῷ ὀξεῖ ἐν φωνῇ μὲν ἐναντίον τὸ βαρὺ, ἐν ὄγκῳ δὲ τὸ ἀμβλύν.
3 Δῆλον οὖν ὅτι τὸ ἐναντίον τῷ ὀξεῖ πολλαχῶς λέγεται. Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὸ ὀξύ· καθ' ἑκάτερον γὰρ ἐκείνων ἕτερον ἔσται τὸ ἐναντίον. Οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ ὀξύ ^γ ἔσται τῷ ἀμβλεῖ καὶ τῷ βαρεῖ ἐναντίον, ἐκατέρῳ δὲ τὸ ^z ὀξύ ἐναντίον. Πάλιν τῷ βαρεῖ ἐν φωνῇ μὲν τὸ ὀξύ ἐναντίον, ἐν ὄγκῳ δὲ τὸ κοῦφον, ὥστε πολλαχῶς τὸ βαρὺ λέγεται, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐναντίον. Ὁμοίως δὲ καὶ τῷ καλῷ τῷ μὲν ἐπὶ τοῦ ζῆου τὸ αἰσχρόν, τῷ ^δ ἐπὶ τῆς οἰκίας τὸ μοχθηρόν, ὥστε ὁμώνυμον τὸ καλόν.

- 4 Ἐπ' ἐνίων δὲ τοῖς μὲν ὀνόμασιν οὐδαμῶς διαφωνεῖ, τῷ ^δ εἶδει κατὰδηλος ἐν αὐτοῖς εὐθέως ἢ διαφορά ^α ἐστιν, οἷον ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος. Φωνῇ γὰρ λευκὴ καὶ μέλαινα λέγεται, ὁμοίως δὲ καὶ χρώμα. Τοῖς μὲν οὖν ὀνόμασιν οὐδὲν διαφωνεῖ, τῷ ^δ εἶδει κατὰδηλος ἐν αὐτοῖς εὐθέως ἢ διαφορά· οὐ γὰρ ὁμοίως τό τε χρώμα λευκὸν λέγεται καὶ ἡ φωνή.
5 Δῆλον δὲ τοῦτο καὶ διὰ τῆς αἰσθήσεως· τῶν γὰρ αὐτῶν τῷ εἶδει ἢ αὐτῇ αἰσθησις, τὸ δὲ λευκὸν τὸ ἐπὶ τῆς φωνῆς ^β καὶ τοῦ χρώματος οὐ τῇ αὐτῇ αἰσθήσει κρίνομεν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὄψει, τὸ ^δ ἀκοῇ. Ὁμοίως ^γ καὶ τὸ ὀξύ καὶ τὸ ἀμβλύν ἐν

^τ ἕτερον λέγεται τρόπον δικαιοσύνη μὲν καὶ C. ^γ ἕτερον τρόπον ἀλλ' C. ^ω αὐτὰ ποιά C. [×] μοναχῶς ἢ πολλαχῶς C. ^γ ἔσται post βαρεῖ C. ^z ὀξύ ἔσται ἐναντίον C. ^α ἐστιν om. C. ^β καὶ ἐπὶ τοῦ C.

χυμοῖς καὶ ἐν ὄγκοις· ἀλλὰ τὸ ἐμὲν ἀφῆ, τὸ δὲ γεύσει. Οὐδὲ γὰρ ταῦτα διαφωνεῖ τοῖς ὀνόμασιν, οὗτ' ἐπ' αὐτῶν οὗτ' ἐπὶ τῶν ἐναντίων· ἀμβλύ γὰρ καὶ τὸ ἐναντίον ἐκατέρω.

Ἔτι εἰ τῷ μὲν ἐστί τι ἐναντίον τῷ δ' ἀπλῶς μηδέν, οἷον τῇ μὲν ἀπὸ τοῦ πίνειν ἡδονῇ ἢ ἀπὸ τοῦ διψῆν λύπη ἐναντίον, τῇ δ' ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν ὅτι ἢ διάμετρος τῇ πλευρᾷ ἀσύμμετρος οὐδέν, ὥστε πλεοναχῶς ἢ ἡδονὴ λέγεται. Καὶ τῷ μὲν κατὰ τὴν διάνοιαν φιλεῖν τὸ μισεῖν ἐναντίον, τῷ δὲ κατὰ τὴν σωματικὴν ἐέργειαν οὐδέν· δηλον οὖν ὅτι τὸ φιλεῖν ὁμώνυμον. Ἔτι ἐπὶ τῶν ἀνὰ μέσον, εἰ τῶν μὲν ἐστί τι ἀνὰ μέσον, τῶν δὲ μηδέν, ἢ εἰ ἀμφοῖν μὲν ἐστί, μὴ ταῦτόν δέ, οἷον λευκοῦ καὶ μέλανος ἐν χρώμασι μὲν τὸ φαιόν, ἐν φωνῇ δ' οὐδέν, ἢ εἰ ἄρα, τὸ σομφόν, καθάπερ τινὲς φασὶ σομφὴν φωνὴν ἀνὰ μέσον εἶναι, ὥσθ' ὁμώνυμον τὸ λευκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μέλαν. Ἔτι εἰ τῶν μὲν πλείω τὰ ἀνὰ μέσον, τῶν δὲ ἓν, καθάπερ ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος· ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν χρωμάτων πολλὰ τὰ ἀνὰ μέσον, ἐπὶ δὲ τῆς φωνῆς ἓν τὸ σομφόν.

Πάλιν ἐπὶ τοῦ κατ' ἀντίφασιν ἀντικειμένου σκοπεῖν εἰς πλεοναχῶς λέγεται. Εἰ γὰρ τοῦτο πλεοναχῶς λέγεται, καὶ τὸ τούτῳ ἀντικείμενον πλεοναχῶς ῥηθήσεται, οἷον τὸ μὴ βλέπειν πλεοναχῶς λέγεται, ἐν μὲν τὸ μὴ ἔχειν ὄψιν, ἐν δὲ τὸ μὴ ἐνεργεῖν τῇ ὄψει. Εἰ δὲ τοῦτο ¹ πλεοναχῶς, ἀναγκαῖον καὶ τὸ βλέπειν πλεοναχῶς λέγεσθαι· ἐκατέρω γὰρ τῷ μὴ βλέπειν ἀντικείμεται ² τι, οἷον τῷ μὲν μὴ ἔχειν ὄψιν τὸ ἔχειν, τῷ δὲ μὴ ἐνεργεῖν τῇ ὄψει τὸ ἐνεργεῖν.

Ἔτι ἐπὶ τῶν κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν λεγομένων ἐπισκοπεῖν· εἰ γὰρ θάτερον πλεοναχῶς λέγεται, καὶ τὸ λοιπόν, οἷον εἰ τὸ αἰσθάνεσθαι πλεοναχῶς λέγεται κατὰ τε τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὸ ἀναισθητον εἶναι πλεοναχῶς ῥηθή-

^c μὲν ἐν ἀφῆ τὸ δὲ ἐν γεύσει C.

τῶι—τῶι A. B.

^f χρώματι C.

^k ἐν δέ] ἕτερον δὲ C.

^m τι om. B.

ⁿ καὶ κατὰ τὸ σ. C.

^d ἔτι καὶ ἐπὶ C.

^e τῶν—τῶν]

^e οὐδέν C.

^h εἰ om. A.

ⁱ φασί

¹ πλεοναχῶς λέγεται ἀναγκαῖον C.

σεται κατὰ ^ο τε τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα. ^ν Ὅτι δὲ κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν ^ρ ἀντίκειται τὰ νῦν λεγόμενα, δῆλον, ἐπειδὴ πέφυκεν ἐκατέραν τῶν αἰσθήσεων ἔχειν ^ι τὰ ζῶα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ κατὰ τὸ σῶμα.

¹⁰ Ἔτι ^ι δ' ἐπὶ τῶν πτώσεων ἐπισκεπτέον. Εἰ γὰρ τὸ δικάως πλεοναχῶς λέγεται, καὶ τὸ δίκαιον πλεοναχῶς ῥηθήσεται· καθ' ἐκάτερον γὰρ τῶν ^ς δικάως ἐστὶ δίκαιον, οἶον ^τ εἰ τὸ δικάως λέγεται τό τε κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κρίναι καὶ τὸ ὡς δεῖ, ^ν ὁμοίως καὶ τὸ δίκαιον. Ὡσαύτως δὲ ^ω καὶ εἰ τὸ ὑγιεινὸν πλεοναχῶς, καὶ τὸ ὑγιεινῶς πλεοναχῶς ^χ ῥηθήσεται, οἶον εἰ ^υ ὑγιεινὸν τὸ μὲν ὑγείας ποιητικὸν τὸ δὲ φυλακτικὸν τὸ δὲ σημαντικόν, καὶ τὸ ὑγιεινῶς ἢ ποιητικῶς ἢ φυ-
¹¹ λακτικῶς ἢ σημαντικῶς ῥηθήσεται. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὅταν ^z αὐτὸ πλεοναχῶς λέγῃται, καὶ ἡ πτώσις ἢ ^α ἀπ' αὐτοῦ πλεοναχῶς ῥηθήσεται, καὶ εἰ ἡ πτώσις, καὶ αὐτό.

¹² Σκοπεῖν ^β δὲ καὶ τὰ γένη τῶν ^γ κατὰ τοῦνομα κατηγοριῶν, εἰ ταῦτά ^δ ἐστὶν ἐπὶ πάντων. Εἰ γὰρ μὴ ταῦτά, δῆλον ὅτι ὁμώνυμον τὸ λεγόμενον, οἶον τὸ ἀγαθὸν ἐν ἐδέσματι μὲν τὸ ποιητικὸν ἡδονῆς, ἐν ἱατρικῇ δὲ τὸ ποιητικὸν ὑγείας, ἐπὶ δὲ ψυχῆς τὸ ποιᾶν εἶναι, οἶον σῶφρονα ἢ ἀνδρείαν ἢ δικαίαν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου. Ἐμαχοῦ δὲ τὸ ποτέ, οἶον τὸ ἐν τῷ καιρῷ ἀγαθόν· ἀγαθὸν γὰρ λέγεται τὸ ἐν τῷ καιρῷ.

¹³ Πολλάκις δὲ τὸ ποσόν, ^ε οἶον ἐπὶ τοῦ μετρίου· λέγεται γὰρ καὶ τὸ μέτριον ἀγαθόν. Ὡστε ὁμώνυμον τὸ ἀγαθόν. Ὡσαύτως δὲ ^ι καὶ τὸ λευκὸν ἐπὶ σώματος μὲν χρῶμα, ἐπὶ δὲ φωνῆς τὸ εὐήκοον. Παραπλησίως δὲ καὶ τὸ ὀξύ· οὐ γὰρ ὡσαύτως ἐπὶ πάντων τὸ αὐτὸ ^ς λέγεται· φωνὴ μὲν γὰρ ὀξεῖα ἢ ταχεῖα, καθάπερ φασὶν οἱ κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς ἀρμονικοί, γωνία δ' ὀξεῖα ἢ ἐλάττωσι ὀρθῆς, μάχαιρα δὲ ἢ ὀξυνγώνιος.

^ο τε om. A. ^ρ ἀντίκειται A.B. ^ι τὸ ζῶον κατὰ τε τὴν ψυχὴν καὶ τὸ C. ^ι δ' om. C. ^ς δικάως] δικάων A.B. ^τ εἰ τὸ om. C. ^ν ὁμοίως δὲ καὶ C. ^ω εἰ καὶ C. ^χ ῥηθήσεται om. C. ^υ ὑγιεινὸν λέγεται τὸ C. ^z αὐτὸ om. A. ^α ἀπὸ τούτου C. ^β δὲ δεῖ καὶ C. ^γ κατὸννομα A. ^δ ἐπὶ πάντων ἐστὶν C. ^ε οἶον τὸ ἐπὶ C. ^ι τὸ post καὶ om. C. ^ς λέγεται οἶον φωνὴ μὲν ὀξεῖα C.

Σκοπεῖν δὲ καὶ τὰ γένη τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα, εἰ ἕτερα 14
καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα, οἷον ^h ὄνος τό τε ζῶον καὶ τὸ σκεῦος.
Ἔτερος γὰρ ὁ κατὰ τοῦτομα λόγος αὐτῶν· τὸ μὲν γὰρ
ⁱ ζῶον ποιόν τι ῥηθήσεται, τὸ δὲ σκεῦος ποιόν τι. Ἐὰν δὲ
ὑπ' ἄλληλα τὰ γένη ᾗ, οὐκ ἀναγκαῖον ἑτέροισι τοῖς λόγοις
εἶναι. Οἷον τοῦ κόρακος τὸ ζῶον καὶ τὸ ὄρνειον γένος ἐστίν.
Ὅταν οὖν λέγωμεν τὸν κόρακα ὄρνειον εἶναι, ^k καὶ ζῶον ποιόν 15
τί φαμεν αὐτὸν εἶναι, ὥστ' ἀμφοτέρω τὰ γένη περὶ αὐτοῦ
κατηγορεῖται. Ὅμοίως δὲ καὶ ὅταν ζῶον πτηνὸν δίπουν τὸν
κόρακα ^l λέγωμεν, ὄρνειον φαμεν αὐτὸν εἶναι· καὶ οὕτως οὖν
ἀμφοτέρω τὰ γένη κατηγορεῖται κατὰ τοῦ κόρακος, καὶ ὁ
λόγος αὐτῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ὑπ' ἄλληλα γενῶν οὐ συμ-
βαίνει τοῦτο· οὔτε γὰρ ὅταν σκεῦος λέγωμεν, ζῶον λέγομεν,
οὔθ' ὅταν ζῶον, σκεῦος.

Σκοπεῖν δὲ μὴ μόνον ^m εἰ τοῦ προκειμένου ⁿ ἕτερα τὰ 16
γένη καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου· εἰ γὰρ
τὸ ἐναντίον πολλαχῶς λέγεται, δῆλον ὅτι καὶ τὸ προκεί-
μενον.

Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τὸν ὀρισμὸν ἐπιβλέπειν τὸν ἐκ 17
τοῦ συντιθεμένου γινόμενον, οἷον λευκοῦ σώματος καὶ λευκῆς
φωνῆς· ἀφαιρουμένου γὰρ τοῦ ἰδίου τὸν αὐτὸν λόγον δεῖ
λείπεσθαι. Τοῦτο δ' οὐ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων, οἷον
ἐπὶ τῶν νῦν εἰρημένων. Τὸ μὲν γὰρ ἔσται σῶμα τοιόνδε
χρῶμα ἔχον, τὸ δὲ φωνὴ εὐήκοος· ἀφαιρεθέντος οὖν τοῦ
σώματος καὶ τῆς φωνῆς οὐ ταῦτόν ἐν ἑκατέρῳ τὸ λειπόμενον.
Ἐδεῖ δὲ ^o γε, εἴπερ συνώνυμον ᾗν τὸ λευκὸν τὸ ἐφ' ἑκατέρου
λεγόμενον.

Πολλάκις δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις λανθάνει παρικο- 18
λουθοῦν τὸ ὁμώνυμον· διὸ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σκεπτέον.
Οἷον ^p ἂν τις τὸ σημαντικὸν ^q καὶ ποιητικὸν ὑγμείας τὸ συμ-

^h ὄνος τὸ μὲν γὰρ σκεῦος τὸ δὲ ζῶον C. ⁱ ζ. ὁποῖον C. ^k καὶ
om. C. ^l λέγωμεν εἶναι ὄρνειον C. ^m εἰ] ἐπὶ C. ⁿ ἕτερα] εἰ
ἕτερα rc. C. ^o γε om. C. ^p ἂν C. ^q καὶ τὸ ποιητικὸν C.

μέτρως ἔχον πρὸς ὑγίειαν ^ρ φῆ εἶναι, οὐκ ἀποστατέον ἀλλ' ἐπισκεπτέον τί τὸ συμμέτρως καθ' ἑκάτερον ἔρηκεν, οἶον εἰ τὸ ^ς μὲν τὸ ^ι τοιοῦτον εἶναι ὥστε ποιεῖν ὑγίειαν, τὸ δὲ ^ν τὸ τοιοῦτον οἶον σημαίνειν ποία τις ἡ ἔξις.

19 ^υΕτι εἰ μὴ συμβλητὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ὁμοίως, οἶον λευκὴ φωνὴ καὶ λευκὸν ἱμάτιον καὶ ὀξύς χυμὸς καὶ ὀξεῖα φωνή· ταῦτα γὰρ οὗθ' ὁμοίως λέγεται λευκὰ ἢ ὀξέα, οὔτε μᾶλλον θάτερον. ^ωΩσθ' ὁμώνυμον τὸ λευκὸν καὶ τὸ ὀξύ. τὸ γὰρ συνώνυμον πᾶν συμβλητόν· ἢ γὰρ ὁμοίως ῥηθήσεται, ἢ μᾶλλον θάτερον.

20 ^ιΕπεὶ δὲ τῶν ^ω ἐτέρων γενῶν καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα ἔτεραι τῷ εἶδει καὶ αἱ διαφοραί, οἶον ζῶον καὶ ἐπιστήμης (ἔτεραι γὰρ ^κ τούτων αἱ διαφοραί), σκοπεῖν εἰ τὰ ὑπὸ ^υ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἐτέρων γενῶν καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα διαφοραί εἰσιν, οἶον τὸ ὀξύ φωνῆς καὶ ὄγκου· διαφέρει γὰρ φωνὴ φωνῆς τῷ ὀξεῖα εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ὄγκος ὄγκου. ^ωΩστε ὁμώνυμον τὸ ὀξύ· ἐτέρων γὰρ γενῶν καὶ οὐχ ὑπ' ἄλληλα διαφοραί εἰσιν.

21 Πάλιν εἰ αὐτῶν τῶν ὑπὸ ^υ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔτεραι αἱ διαφοραί, οἶον χρώματος τοῦ τε ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσιν· τοῦ μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν σωμάτων διακριτικὸν καὶ συγκριτικὸν ὄψεως, τοῦ δ' ἐπὶ τῶν μελῶν οὐχ αἱ αὐταὶ διαφοραί. ^ωΩστε ὁμώνυμον τὸ χρῶμα· τῶν γὰρ αὐτῶν αἱ αὐταὶ διαφοραί.

22 ^υΕτι ἐπεὶ τὸ εἶδος οὐδενός ἐστι ^κ διαφορά ^α σκοπεῖν τῶν ὑπὸ ^υ τὸ αὐτὸ ὄνομα εἰ τὸ μὲν εἶδος ἐστι τὸ δὲ διαφορά, οἶον τὸ λευκὸν τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος εἶδος χρώματος, τὸ δ' ἐπὶ τῆς φωνῆς διαφορά· διαφέρει γὰρ φωνὴ φωνῆς τῷ λευκῇ εἶναι.

16 Περὶ μὲν οὖν τοῦ πολλαχῶς διὰ τούτων καὶ τῶν τοιούτων σκεπτέον· τὰς δὲ διαφορὰς ἐν αὐτοῖς τε τοῖς γένεσι

^ρ εἶναι φῆ C. ^ς μὲν τὸ] μὲν τῷ C. ^ι τοσοῦτον A.B. ^ν τῷ τοιοῦτον εἶναι οἶον C. ^ω ἐτερογενῶν C. ^κ τούτων καὶ αἱ C. ^υ ταυ-
τὸν C. ^κ post διαφορά editi ὁ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς οὐκ ἔστι δια-
φορά, ἀλλ' εἶδος ἑκαστον αὐτῶν. ^α σκοπεῖν χρή τῶν C.

^b πρὸς ἄλληλα θεωρητέον, οἷον τίνι διαφέρει δικαιοσύνη ἀνδρίας καὶ φρόνησις σωφροσύνης (^c ταῦτα γὰρ ἅπαντα ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ^d ἐστίν), καὶ ἐξ ἄλλου πρὸς ἄλλο τῶν μὴ πολὺ λίαν διεστηκότων, οἷον τίνι αἴσθησις ἐπιστήμης· ἐπὶ ^e μὲν γὰρ τῶν πολὺ διεστηκότων ^f κατάδηλοι παντελῶς αἱ διαφοραί.

Τὴν δὲ ὁμοιότητα ^g σκεπτέον ἐπὶ τε τῶν ἐν ἑτέροις γένε- 17
σιν, ὥς ἕτερον πρὸς ἕτερόν τι, οὕτως ἄλλο πρὸς ἄλλο, οἷον ^h ὥς ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητόν, οὕτως αἴσθησις πρὸς αἰσθητόν· καὶ ὥς ἕτερον ἐν ἑτέρῳ τινί, οὕτως ἄλλο ἐν ἄλλῳ, οἷον ὥς ὄψις ἐν ὀφθαλμῷ, νοῦς ⁱ ἐν ψυχῇ, καὶ ὥς γαλήνη ἐν θαλάσῃ, νηνεμία ἐν αἱρί. Μάλιστα ^j ἐν τοῖς πολὺ διεστῶσι ^k 2
γυμνάζεσθαι δεῖ· ῥᾶον γὰρ ἐπὶ τῶν λοιπῶν δυνησόμεθα τὰ ὅμοια συνορᾶν. Σκεπτέον δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὄντα, εἴ τι ἅπασιν ὑπάρχει ταυτόν, οἷον ἀνθρώπῳ καὶ ἵππῳ καὶ κυνί· ἢ γὰρ ὑπάρχει τι αὐτοῖς ταυτόν, ταύτῃ ὁμοιά ἐστίν.

Χρήσιμον δὲ τὸ μὲν ποσαχῶς λέγεται ἐπεσκέφθαι πρὸς 18
^k τε τὸ σαφές (μᾶλλον γὰρ ἂν τις εἰδείη ^l τί τίθησιν, ἐμφανισθέντος ποσαχῶς λέγεται) καὶ πρὸς τὸ γίνεσθαι κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ μὴ πρὸς τοῦνομα τοὺς συλλογισμούς. Ἀδῆλου γὰρ ὄντος ποσαχῶς λέγεται, ἐνδέχεται μὴ ἐπὶ ταυτόν τόν τε ἀποκρινόμενον καὶ τὸν ^m ἐρωτῶντα φέρειν τὴν διανοίαν· ἐμφανισθέντος δὲ ποσαχῶς λέγεται καὶ ἐπὶ τί φέρων τίθησι, γελοῖος ἂν φαίνοιτο ὁ ἐρωτῶν, εἰ μὴ πρὸς τοῦτο τὸν λόγον ποιοῖτο. Χρήσιμον δὲ καὶ πρὸς τὸ μὴ παραλογι- 2
σθῆναι καὶ πρὸς τὸ παραλογίσασθαι. Εἰδότες γὰρ ποσαχῶς λέγεται οὐ μὴ παραλογισθῶμεν, ἀλλ' εἰδήσομεν ⁿ ἂν μὴ πρὸς ^o ταὐτὸ τὸν λόγον ποιῇται ὁ ἐρωτῶν· αὐτοί τε ἐρωτῶντες δυνησόμεθα ^p παραλογίσασθαι, εἰ μὴ τυγχάνῃ

^b πρὸς] τοῖς πρὸς Α.Β. ^c πάντα γὰρ ταῦτα C. ^d ἐστὶ τῆς ἀρε-
τῆς ἐστὶ καὶ C. ^e μὲν om. C. ^f κατάλληλοι C. ^g ληπτέον C.
^h ὥς om. Α. ⁱ ἐν τῇ ψυχῇ Α. ^k τε om. Α.Β. ^l τί] ὁ C.
^m ἐρωτῶντα καὶ τὸν ἀποκρινόμενον C. ⁿ ἂν C. ^o τοῦτο C. ^p πα-
ραλογίζεσθαι C.

- 3 εἰδὼς ὁ ἀποκρινόμενος ποσαχῶς λέγεται. Τοῦτο δ' οὐκ ἐπὶ πάντων δυνατόν, ἀλλ' ὅταν ἢ τῶν πολλαχῶς λεγομένων τὰ μὲν ἀληθῆ τὰ δὲ ψευδῆ. Ἔστι δὲ οὐκ οἰκείος ὁ τρόπος οὗτος τῆς διαλεκτικῆς· διὸ παντελῶς εὐλαβητέον τοῖς διαλεκτικοῖς τὸ τοιοῦτον, τὸ πρὸς τοῦνομα διαλέγεσθαι, εἰ μὴ τις ἄλλως ἐξαδυνατῇ περὶ τοῦ προκειμένου διαλέγεσθαι.
- 4 Τὸ δὲ τὰς διαφορὰς εὐρεῖν χρήσιμον πρὸς τε τοὺς συλλογισμοὺς τοὺς περὶ ταύτου καὶ ἑτέρου καὶ πρὸς τὸ γνωρίζειν τί ἑκάστων ἐστίν. Ὅτι μὲν οὖν πρὸς τοὺς συλλογισμοὺς τοὺς περὶ ταύτου καὶ ἑτέρου χρήσιμον, δῆλον· εὐρόντες γὰρ διαφορὰν τῶν προκειμένων ὅποιαν οὖν δεδειχότες ἐσόμεθα ὅτι οὐ ταυτόν· πρὸς δὲ τὸ γνωρίζειν τί ἐστίν, διότι τὸν ἴδιον τῆς οὐσίας ἐκάστου λόγον ταῖς περὶ ἑκάστον οἰκείαις διαφοραῖς χωρίζειν εἰώθαμεν.
- 5 Ἡ δὲ τοῦ ὁμοίου θεωρία χρήσιμος πρὸς τε τοὺς ἐπακτικούς λόγους καὶ πρὸς τοὺς ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμοὺς καὶ πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὀρισμῶν. Πρὸς μὲν οὖν τοὺς ἐπακτικούς λόγους, διότι τῇ καθ' ἑκάστα ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἐπαγωγῇ τὸ καθόλου ἀξιοῦμεν ἐπάγειν· οὐ γὰρ ῥάδιόν ἐστιν ἐπάγειν μὴ εἰδότας τὰ ὅμοια. Πρὸς δὲ τοὺς ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμούς, διότι ἔνδοξόν ἐστιν, ὥς ποτε ἐφ' ἑνὸς τῶν ὁμοίων ἔχει, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Ὡστε πρὸς ὃ τι ἂν αὐτῶν εὐπορῶμεν διαλέγεσθαι, προδιομολογησόμεθα, ὥς ποτε ἐπὶ τούτων ἔχει, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχειν. Δείξαντες δὲ ἐκείνο καὶ τὸ προκείμενον ἐξ ὑποθέσεως δεδειχότες ἐσόμεθα· ὑποθέμενοι γάρ, ὥς ποτε ἐπὶ τούτων ἔχει, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχειν, τὴν ἀπόδειξιν πεποιή-
7 μεθα. Πρὸς δὲ τὴν τῶν ὀρισμῶν ἀπόδοσιν, διότι δυνάμενοι συνορᾶν τί ἐν ἐκάστῳ ταυτόν, οὐκ ἀπορήσομεν εἰς τί δειγένος ὀρίζομένους· τὸ προκείμενον τιθέναι· τῶν γὰρ κοινῶν τὸ μάλιστα ἐν τῇ τί ἐστίν· κατηγορούμενον γένος ἂν εἴη.

ἡ ἐστίν ἑκάστον C. γὰρ τὴν διαφορὰν C. δὲ γὰρ C. ἔχει οὐκ. C. πεποιημένοι ἐσόμεθα C. τιθέναι τὸ προκείμενον C. κατηγ. τὸ γένος C.

Ὅμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς πολὺ διεστῶσι χρήσιμος πρὸς τοὺς ὀρισμοὺς ἡ τοῦ ὁμοίου θεωρία, οἷον ὅτι ταὐτὸν γαλήνη μὲν ἐν θαλάσῃ, νηνεμία δ' ἐν ἀέρι (ἐκάτερον γὰρ ἡσυχία), καὶ ὅτι στιγμή ἐν γραμμῇ καὶ μονὰς ἐν ἀριθμῷ. ἐκάτερον γὰρ ἀρχή. Ὡστε τὸ κοινὸν ἐπὶ πάντων γένος ἀποδιδόντες ^z δόξομεν οὐκ ἀλλοτρίως ὀρίζεσθαι. Σχεδὸν δὲ καὶ ^a οἱ ὀρίζομενοι οὕτως εἰώθασιν ἀποδιδόναι· τὴν τε γὰρ μονάδα ἀρχὴν ἀριθμοῦ φασὶν εἶναι καὶ τὴν στιγμήν ἀρχὴν γραμμῆς. Διήλον οὖν ὅτι εἰς τὸ κοινὸν ἀμφοτέρων γένος τιθέασιν.

Τὰ μὲν οὖν ὄργανα δι' ὧν οἱ συλλογισμοὶ ταῦτ' ἐστίν· οἱ δὲ τόποι πρὸς οὓς χρήσιμα τὰ ^b λεχθέντα οἶδε εἰσίν.

^c B.

Ἔστι δὲ τῶν προβλημάτων τὰ μὲν καθόλου τὰ δ' ἐπὶ ¹ μέρους. Καθόλου μὲν οὖν οἷον ὅτι πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθὸν καὶ ὅτι οὐδενμία ἡδονὴ ἀγαθόν, ἐπὶ μέρους δὲ οἷον ὅτι ἔστι τις ἡδονὴ ἀγαθὸν καὶ ^d ὅτι ἔστι τις ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν. Ἔστι δὲ πρὸς ἀμφοτέρα τὰ γένη τῶν προβλημάτων κοινὰ τὰ καθόλου ^e κατασκευαστικά καὶ ἀνασκευαστικά· δείξαντες γὰρ ὅτι παντὶ ὑπάρχει, καὶ ὅτι τινὶ ὑπάρχει δεδειχότες ἐσόμεθα. Ὅμοίως δὲ καὶ ὅτι οὐδενὶ ^f ὑπάρχει δείξωμεν, καὶ ^g ὅτι οὐ παντὶ ὑπάρχει δεδειχότες ἐσόμεθα. ^h Πρῶτον οὖν περὶ τῶν ² καθόλου ἀνασκευαστικῶν ρητέον διὰ τε τὸ κοινὰ εἶναι τὰ τοιαῦτα πρὸς τὰ καθόλου καὶ τὰ ἐπὶ μέρους, καὶ διὰ τὸ μᾶλλον τὰς θέσεις κομίζειν ἐν τῷ ὑπάρχειν ἢ μὴ, τοὺς δὲ διαλεγομένους ἀνασκευάζειν. Ἔστι δὲ χαλεπώτατον τὸ ἀντιστρέφειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν· τὸ γὰρ πῇ καὶ μὴ καθόλου ἐπὶ μόνων ἐνδέχεται τῶν συμβεβηκότων. Ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ ὅρου καὶ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ ³

^y ὅτι ὡς στιγμή ἐν γραμμῇ μονὰς C. ^z οὐκ ἀλλοτρίως δόξομεν C.
^a οἱ om. A. ^b λεγόμενα B. ^c B A, βῆτα B, B⁷ C. neque aliter
 libris 3, 4, 5. ^d ὅτι om. B. ^e ἀνασκευαστικά καὶ κατασκευαστικά
 C. ^f ὑπάρχει B, ὑπάρχειν C. ^g ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχειν C. ^h πρῶτον μὲν οὖν C.

γένους ἀναγκαῖον ἀντιστρέφειν, οἷον εἰ ὑπάρχει τινὶ ζῳῷ^ι πεζῷ δίποδι εἶναι, ἀντιστρέψαντι ἀληθὲς ἔσται λέγειν ὅτι ζῳὸν πεζὸν δίπονον ἐστίν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γένους· εἰ γὰρ ζῳῷ ὑπάρχει τινὲ εἶναι, ζῳὸν ἐστίν. Τὰ δ' αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου· εἰ γὰρ ὑπάρχει^κ τινὶ γραμματικῆς δεκτικῆς εἶναι, γραμματικῆς δεκτικὸν^λ ἔσται. Οὐδὲν γὰρ τούτων ἐνδέχεται κατὰ τι ὑπάρχειν^μ ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἀλλ' ἀπλῶς^ν ἢ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. Ἐπὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων^ο οὐδὲν κωλύει κατὰ τι ὑπάρχειν, οἷον λευκότητα ἢ δικαιοσύνην, ὥστε οὐκ ἀπόχρη τὸ δεῖξαι ὅτι ὑπάρχει λευκότης ἢ δικαιοσύνη πρὸς τὸ δεῖξαι ὅτι λευκὸς ἢ δίκαιός ἐστιν· ἔχει γὰρ ἀμφισβήτησιν ὅτι κατὰ τι λευκὸς ἢ δίκαιός ἐστιν. Ὡστ' οὐκ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων τὸ ἀντιστρέφειν.

Διορίσασθαι δὲ δεῖ καὶ τὰς ἀμαρτίας τὰς ἐν τοῖς προβλήματι, ὅτι εἰσὶ διτταί, ἢ τῷ ψεύδεσθαι ἢ τῷ παραβαίνειν τὴν κειμένην λέξιν. Οἱ τε γὰρ ψευδόμενοι καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὑπάρχειν τινὶ λέγοντες ἀμαρτάνουσι· καὶ οἱ τοῖς ἀλλοτρίοις ὀνόμασι τὰ πράγματα^ρ προσαγορεύοντες, οἷον τὴν πλάτανον ἄνθρωπον, παραβαίνουσι τὴν κειμένην ὀνομασίαν.

2 Εἰς μὲν δὴ τόπος τὸ ἐπιβλέπειν εἰ τὸ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ὑπάρχον ὡς συμβεβηκὸς ἀποδέδωκεν. Ἀμαρτάνεται δὲ^α μάλιστα τοῦτο περὶ τὰ γένη, οἷον εἴ^ρ τις^ς τῷ λευκῷ φαίῃ συμβεβηκέναι χρώματι εἶναι· οὐ γὰρ συμβέβηκε τῷ λευκῷ χρώματι εἶναι, ἀλλὰ γένος αὐτοῦ τὸ χρώμα ἐστίν. ἐνδέχεται μὲν οὖν καὶ κατὰ τὴν ὀνομασίαν διορίσαι τὸν τιθέμενον, οἷον ὅτι συμβέβηκε τῇ δικαιοσύνῃ ἀρετῇ εἶναι· πολλὰς δὲ καὶ μὴ διορίσαντι κατὰδηλον ὅτι τὸ γένος ὡς συμβεβηκὸς ἀποδέδωκεν, οἷον εἴ^α τις τὴν λευκότητα κεχρῶσθαι^β φήσειεν ἢ τὴν βύδιτιν κινεῖσθαι. Ἀπ' οὐδενὸς γὰρ γένους

^ι πεζῷ om. C. ^κ τινὶ om. C. ^λ ἐστίν, οὐθὲν C. ^μ ἢ μὴ
^ν ὑπάρχειν om. C. ^ο οὐθὲν C. ^ρ φά-
σκοντες C. ^α τοῦτο μάλιστα C. ^β τις om. C. ^ς τὸ λευκὸν B.

παρωνύμως ἡ κατηγορία κατὰ τοῦ εἵδους λέγεται, ἀλλὰ πάντα συνωνύμως τὰ γένη τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται· καὶ γὰρ τοῦνομα καὶ τὸν λόγον ἐπιδέχεται ^ι τῶν γενῶν τὰ εἶδη. Ὁ οὖν κεχρωσμένον ^ν εἶπας τὸ λευκὸν οὔτε ὡς γένος ἀποδέδωκεν, ἐπειδὴ παρωνύμως εἴρηκεν, οὔθ' ὡς ἴδιον ἢ ὡς ὀρισμὸν· ὁ γὰρ ὀρισμὸς καὶ τὸ ἴδιον οὐδενὶ ἄλλῳ ὑπάρχει, κέχρωσται δὲ πολλὰ καὶ τῶν ἄλλων, οἷον ^ω ξύλον λίθος ἄνθρωπος ἵππος. Δῆλον οὖν ὅτι ὡς συμβεβηκὸς ^x ἀποδίδωσιν.

γ' Ἄλλος τὸ ἐπιβλέπειν οἷς ὑπάρχειν ἢ πάσιν ἢ μηδενὶ ³ εἴρηται. Σκοπεῖν δὲ κατ' εἶδη καὶ μὴ ἐν τοῖς ἀπείροις· ^z ὁδῶ γὰρ μᾶλλον καὶ ἐν ἐλάττοσιν ἢ σκέψις. Δεῖ δὲ σκοπεῖν καὶ ἄρχεσθαι ἀπὸ τῶν πρώτων, εἴτ' ἐφεξῆς ἕως τῶν ἀτόμων, οἷον εἰ τῶν ἀντικειμένων τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην ἔφησεν εἶναι, σκεπτέον εἰ τῶν πρὸς τι καὶ τῶν ἐναντίων καὶ τῶν κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν καὶ τῶν κατ' ἀντίφασιν λεγομένων ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη· καὶ ἐπὶ τούτων μήπω φανερόν ἢ, πάλιν ^a ταῦτα διαιρετέον μέχρι τῶν ἀτόμων, οἷον εἰ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, ἢ τοῦ διπλασίου ^b καὶ ^c ἡμίσεος, ἢ τυφλότητος καὶ ὄψεως, ἢ τοῦ εἶναι ^d καὶ μὴ εἶναι. Ἐὰν γὰρ ἐπὶ τινος δειχθῇ ὅτι οὐχ ⁴ ἡ αὐτὴ, ἀνηρηκότες ἐσόμεθα τὸ πρόβλημα· ὁμοίως δὲ ^e καὶ εἰ μὴ μὴδενὶ ὑπάρχει. Οὗτος δ' ὁ τόπος ἀντιστρέφει πρὸς τὸ ^f ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν. Ἐὰν γὰρ ἐπὶ πάντων φαίνεται διαίρεσιν προενέγκασιν ἢ ἐπὶ πολλῶν, ἀξιοτέον καὶ καθόλου τιθέναι ἢ ἔνστασιν φέρειν ἐπὶ τίνος οὐχ οὕτως· εἰ μὴ γὰρ μηδέτερον τούτων ποιῇ, ἄτοπος ^g φανείται μὴ τιθεῖς.

δ' Ἄλλος τὸ λόγους ποιεῖν τοῦ τε συμβεβηκότος καὶ ^h ⁵ συμβέβηκεν, ἢ ἀμφοτέρων καθ' ἑκάτερον ἢ τοῦ ἑτέρου, εἴτα σκοπεῖν εἴ τι μὴ ἀληθὲς ἐν τοῖς λόγοις ὡς ἀληθὲς εἴληπται. Οἷον εἰ ἔστι θεὸν ἀδικεῖν, τί τὸ ἀδικεῖν; εἰ γὰρ τὸ βλάπτειν ἐκουσίως, δῆλον ὡς οὐκ ἔστι θεὸν ἀδικεῖσθαι· οὐ γὰρ ἐνδέχε-

^ι τῶν] τὸν τῶν B.C. ^ν εἰπὼν C. ^ω λίθος ξύλον C. ^x ἀπο-
δέδωκεν C. ^γ ἄλλος τόπος τὸ C. ^z ὁδῶ τε γὰρ C. ^a ταυτὰ C.
^b καὶ] καὶ τοῦ C. ^c ἡμίσεως B. ^d καὶ ἢ C. ^e καὶ εἰ] καὶ C.
^f ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν C. ^g φαίνεται C. ^h ἄλλος τόπος τὸ C.

- ται βλάπτεσθαι τὸν θεόν. Καὶ εἰ φθονερός ὁ σπουδαῖος, τίς ὁ φθονερός καὶ τίς ὁ φθόνος; εἰ γὰρ ὁ φθόνος ἐστὶ λύπη ἐπὶ φαινομένη εὐπραγία τῶν ἐπιεικῶν τινός, δῆλον ὅτι ὁ σπουδαῖος οὐ φθονερός· φαῦλος γὰρ ἂν εἴη. Καὶ εἰ ὁ νεμεσητικός φθονερός, τίς ἐκάτερος αὐτῶν; οὕτω γὰρ καταφανὲς ἔσται πότερον ἀληθὲς ἢ ψευδὸς τὸ ῥηθέν, οἷον εἰ φθονερός μὲν ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις, νεμεσητικός δ' ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη φθονερός ὁ νεμεσητικός. Λαμβάνειν δὲ καὶ ἀντὶ τῶν ἐν τοῖς λόγοις ὀνομάτων λόγους, καὶ μὴ ¹ ἀφίστασθαι ἕως ἂν ^k εἰς γνώριμον ἔλθῃ· πολλάκις γὰρ ὅλον μὲν τοῦ λόγου ἀποδοθέντος ¹ οὕπῳ δῆλον τὸ ζητούμενον, ἀντὶ δέ τινος τῶν ἐν τῷ λόγῳ ὀνομάτων λόγου ῥηθέντος κατάδηλον γίνεται.
- 8 Ἔτι τὸ πρόβλημα πρότασιν ἑαυτῷ ποιούμενον ἐνίστασθαι· ἢ γὰρ ἔνστασις ἔσται ἐπιχείρημα πρὸς τὴν θέσιν. Ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος σχεδὸν ὁ αὐτὸς τῷ ἐπιβλέπειν οἷς ὑπάρχειν ἢ πᾶσιν ἢ μηδενὶ εἴρηται· διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ.
- 9 ^m Ἔτι διορίζεσθαι ποῖα δεῖ καλεῖν ὡς οἱ πολλοὶ καὶ ποῖα οὐ. Χρήσιμον γὰρ καὶ πρὸς τὸ κατασκευάζειν καὶ ⁿ πρὸς τὸ ἀνασκευάζειν, οἷον ὅτι ταῖς μὲν ὀνομασίαις τὰ πράγματα προσαγορευτέον καθάπερ οἱ πολλοί, ποῖα δὲ τῶν πραγμάτων ἐστὶ τοιαῦτα ἢ οὐ τοιαῦτα, οὐκέτι προσεκτέον τοῖς πολλοῖς. Οἷον ὑγιεινὸν μὲν ῥητέον τὸ ποιητικὸν ὑγιείας, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν· πότερον δὲ τὸ προκείμενον ποιητικὸν ὑγιείας ἢ οὐ, οὐκέτι ὡς οἱ πολλοὶ κλητέον ἀλλ' ὡς ὁ ἰατρός.
- 3 Ἔτι εἰς πολλὰ ἄλλως λέγεται, κείμενον δὲ ἢ ὡς ὑπάρχει ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχει, θάτερον δεικνύει τῶν πλεοναχῶς λεγομένων, εἰς μὴ ἄμφω ἐνδέχεται. Χρηστέον δ' ἐπὶ τῶν λαθιανόντων· εἰς γὰρ μὴ λαθιανὴ πολλὰ ἄλλως λεγόμενα, ἐνστήσεται ὅτι οὐ διίσταται ὅπερ αὐτὸς ἠπόρει, ἀλλὰ θάτερον. Οὗτος δ' ὁ τόπος ἀντιστρέφει καὶ πρὸς τὸ ^o κατασκευάσαι καὶ ἀνα-

¹ προαφίστασθαι C. ^k εἰς τι γνώριμον C. ¹ οὕπῳ] οὐ C. ^m ἔτι δεῖ διορίζεσθαι C. ⁿ πρὸς τὸ om. C. ^o ἀνασκευάσαι καὶ κατασκευάσαι C. at A. om. καὶ ἀνασκευάσαι.

σκευάσαι. Κατασκευάζειν μὲν γὰρ βουλόμενοι δείξομεν ὅτι ² θάτερον ὑπάρχει, εἰ μὴ ἄμφω δυνώμεθα· ἀνασκευάζοντες δὲ ὅτι οὐχ ὑπάρχει θάτερον δείξομεν, εἰ μὴ ἄμφω δυνώμεθα. Πλὴν ἀνασκευάζοντι μὲν οὐδὲν δεῖ ἐξ ὁμολογίας διαλέγεσθαι, οὐτ' εἰ παντὶ οὐτ' εἰ μηδενὶ ὑπάρχειν εἴρηται· εἰ γὰρ δείξωμεν ³ ὅτι οὐχ ὑπάρχει ὁτφοῦν, ἀνηρηκότες ἐσόμεθα τὸ παντὶ ὑπάρχειν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐνὶ δείξωμεν ὑπάρχον, ἀναιρήσομεν τὸ μηδενὶ ὑπάρχειν. Κατασκευάζουσι δὲ προδιομολογητέον ὅτι εἰ ὁτφοῦν ὑπάρχει παντὶ ὑπάρχει, ἂν πιθανὸν ἦ τὸ ἀξίωμα. Οὐ γὰρ ἀπόχρη πρὸς τὸ δείξαι ὅτι παντὶ ὑπάρχει τὸ ³ εἰς ἑνὸς ⁴ διαλεχθῆναι, οἷον εἰ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατος, διότι ⁵ ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος, ὥστε ⁶ προομολογητέον ὅτι εἰ ⁷ ἡτισοῦν ψυχὴ ἀθάνατος, ⁸ πᾶσα ἀθάνατος. Τοῦτο δ' οὐκ αἰεὶ ποιητέον, ἀλλ' ὅταν μὴ εὐπορῶμεν κοινὸν ἐπὶ πάντων ἓνα λόγον εἰπεῖν, καθάπερ ὁ γεωμέτρης ὅτι τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ⁹ ἔχει.

¹ Εἰ μὴ μὴ λανθάνῃ πολλαχῶς λεγόμενον, διελόμενον ⁴ ὅσαχῶς λέγεται, καὶ ἀναιρεῖν καὶ κατασκευάζειν. Οἷον εἰ τὸ δέον ἐστὶ τὸ συμφέρον ἢ τὸ καλόν, πειρατέον ἄμφω κατασκευάζειν ἢ ἀναιρεῖν περὶ τοῦ προκειμένου, οἷον ὅτι καλὸν καὶ συμφέρον, ἢ ⁵ ὅτι οὔτε καλὸν οὔτε συμφέρον. ⁶ Εἰ μὴ ⁷ ἐνδέχεται ἀμφοτέρω, θάτερον δεικτέον. ἐπισημαινόμενον ὅτι τὸ μὲν τὸ δ' οὐ. ⁸ Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ πλείω ἢ εἰς ⁹ αἰ διαιρεῖται.

Πάλιν ὅσα μὴ καθ' ὁμωνυμίαν ² λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ ³ κατ' ἄλλον τρόπον, οἷον ἐπιστήμη μία πλειόνων ἢ ὡς τοῦ τέλους ⁴ καὶ τοῦ πρὸς τὸ τέλος, ⁵ οἷον ἰατρικὴ τοῦ ὑγίειαν ποιῆσαι καὶ τοῦ διαιτῆσαι, ἢ ὡς ἀμφοτέρων τελῶν, καθάπερ τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ λέγεται ἐπιστήμη (οὐδὲν γὰρ μᾶλλον ⁶ τέλος τὸ ἕτερον τοῦ ἐτέρου), ἢ ὡς τοῦ καθ' αὐτὸ καὶ τοῦ

ἢ ὅτι τινὲς οὐχ ὑπάρχει ὁπωσοῦν C. ἢ διαλεγεῖν C. ἢ πᾶσα ψυχὴ C. ² προσδιομολογητέον διότι C. ἢ εἰ τις οὐν B. ἢ πᾶσα] καὶ πᾶσα C. ³ ἔχει] ἔχει τὰς γωνίας C. ⁴ ὅτι οὔτε] ὅτι οὐ A. ἢ ἐνδέχεται C. ⁵ λέγεται B. ⁶ καὶ τοῦ] καὶ τῶν B.C. ἢ οἷον ἢ ἰατρικὴ C. ⁷ τέλος τέλους τὸ B.

- κατὰ συμβεβηκός, οἷον καθ' αὐτὸ μὲν ὅτι ^d τὸ ^e τρίγωνον
 δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει, κατὰ συμβεβηκός δὲ ὅτι τὸ ἰσοπλευ-
 ρον· ὅτι γὰρ συμβέβηκε τῷ ^f τριγώνῳ ἰσοπλεύρῳ τριγώνῳ
 εἶναι ^g κατὰ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι ^h δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ⁱ ἔχει.
 6 Εἰ οὖν μηδαμῶς ἐνδέχεται τὴν αὐτὴν εἶναι ^k πλειόνων ἐπιστή-
 μην, δῆλον ὅτι ὅλως οὐκ ἐνδέχεται ^l εἶναι, ἢ εἴ πως ἐνδέχεται,
 δῆλον ὅτι ἐνδέχεται. Διαιρεῖσθαι δὲ ὁσαυχὼς χρήσιμον. Οἷον
^m ἐὰν βουλώμεθα κατασκευάσαι, τὰ τοιαῦτα προοιστέον ⁿ ὅσα
 ἐνδέχεται, καὶ διαιρετέον εἰς ταῦτα ^o μόνον ὅσα καὶ χρήσιμα
 πρὸς τὸ κατασκευάσαι· ^p ἂν δ' ἀνασκευάσαι, ὅσα μὴ ἐνδέ-
 7 χεται, τὰ δὲ λοιπὰ ^q παραλείπτεον. Ποιητέον δὲ καὶ ἐπὶ
 τούτων, ὅταν λανθάνῃ ποσαυχὼς λέγεται. Καὶ εἶναι δὲ τόδε
 τοῦδε ἢ μὴ εἶναι ἐκ τῶν αὐτῶν τρόπων κατασκευαστέον, οἷον
 ἐπιστήμην τήνδε τοῦδε ἢ ὡς τέλους ἢ ὡς τῶν πρὸς τὸ τέλος
 ἢ ὡς τῶν κατὰ συμβεβηκός, ἢ πάλιν μὴ εἶναι ^r τι κατὰ μηδένα
 τῶν ῥηθέντων τρόπων. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ ἐπιθυ-
 8 μίας, καὶ ὅσα ἄλλα λέγεται πλειόνων. Ἔστι γὰρ ἡ ἐπι-
 θυμία τούτου ἢ ὡς τέλους, οἷον ὑγείας, ἢ ὡς τῶν πρὸς τὸ
 τέλος, οἷον τοῦ φαρμακευθῆναι, ἢ ὡς ^s τοῦ κατὰ συμβεβηκός,
 καθάπερ ἐπὶ τοῦ οἴνου ὁ φιλόγλυκος οὐχ ὅτι οἶνος ἀλλ' ὅτι
 γλυκός ^t ἐστίν. Καθ' αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦ γλυκέος ἐπιθυμεῖ,
 τοῦ δ' οἴνου κατὰ συμβεβηκός· ἐὰν γὰρ αὐστηρὸς ᾖ, οὐκέτι
 ἐπιθυμεῖ. Κατὰ συμβεβηκός οὖν ἐπιθυμεῖ. Χρήσιμος δ' ὁ
 τρόπος οὗτος ἐν ^v τοῖς πρὸς τι· σχεδὸν γὰρ τὰ τοιαῦτα ^w τῶν
 πρὸς τί ἐστίν.
- 4 Ἔτι τὸ μεταλαμβάνειν εἰς τὸ γνωριμώτερον ὄνομα, οἷον
 ἀντὶ τοῦ ^x ἀκριβοῦς ἐν ὑπολήψει τὸ σαφές καὶ ἀντὶ τῆς πο-
 λυπραγμοσύνης ^y τὴν φιλοπραγμοσύνην· γνωριμωτέρου γὰρ

^d τὸ om. B. ^e τρίγωνον τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν C. ^f τριγώνῳ
 τριγώνῳ ἰσοπλεύρῳ C. ^g κατὰ—ὅτι om. pg. C. ^h δύο C. ⁱ ἔχει τὰς
 ἐντὸς αὐτοῦ C. ^k πλειόνων C. ^l εἶναι om. C. ^m ἐὰν μὲν βουλ. C.
ⁿ ὅσα] εἰς ὅσα C. ^o μόνον C. ^p ἂν C. ^q παραληπτέον A.B.
^r τι om. C. ^s τοῦ alterum om. C. ^t ἐστίν om. C. ^v τοῖς]
 τῶν A. ^w τῶν ἐν τοῖς πρὸς C. ^x ἀκριβῶς A. ^y ἡ φιλοπραγμο-
 σύνη A.B.

² γινομένου τοῦ ῥηθέντος εὐεπιχειρητοτέρα ἢ ^a θέσις. "Ἔστι δὲ καὶ οὗτος ὁ τόπος πρὸς ἄμφω κοινός, καὶ πρὸς τὸ κατασκευάζειν καὶ ἀνασκευάζειν.

Πρὸς δὲ τὸ δεῖξαι τὰναντία τῷ αὐτῷ ὑπάρχοντα σκοπεῖν ² ἐπὶ τοῦ γένους, οἷον ἐὰν βουλώμεθα δεῖξαι ὅτι ἔστι περὶ αἰσθησιν ὀρθότης καὶ ἁμαρτία, τὸ δ' αἰσθάνεσθαι κρίνειν ἔστι, κρίνειν δ' ἔστιν ὀρθῶς καὶ μὴ ὀρθῶς, καὶ περὶ αἰσθησιν ἂν εἴη ὀρθότης καὶ ἁμαρτία. Νῦν μὲν οὖν ἐκ τοῦ γένους περὶ τὸ εἶδος ἢ ἀπόδειξις· τὸ γὰρ κρίνειν γένος τοῦ αἰσθάνεσθαι· ὁ γὰρ αἰσθανόμενος ^b κρίνει πῶς. Πάλιν ^c δ' ἐκ τοῦ εἶδους τῷ γένει· ὅσα γὰρ τῷ εἶδει ὑπάρχει, καὶ τῷ γένει, οἷον εἰ ἔστιν ἐπιστήμη φαύλη καὶ σπουδαία, καὶ ^d διάθεσις φαύλη καὶ σπουδαία· ἢ γὰρ διάθεσις τῆς ἐπιστήμης γένος. Ὁ μὲν οὖν ³ πρότερος τόπος ψευδής ἐστι πρὸς τὸ κατασκευάσαι, ὁ δὲ δεύτερος ἀληθής. Οὐ γὰρ ἀναγκαῖον, ὅσα τῷ γένει ὑπάρχει, καὶ τῷ εἶδει ὑπάρχειν· ζῶον μὲν γάρ ἐστι πτηνὸν καὶ τετράπουν, ἄνθρωπος δ' οὐ. "Ὅσα δὲ τῷ εἶδει ὑπάρχει, ἀναγκαῖον καὶ τῷ γένει· εἰ γὰρ ἐστιν ἄνθρωπος σπουδαῖος, καὶ ζῷόν ἐστι σπουδαῖον. Πρὸς δὲ τὸ ἀνασκευάζειν ὁ μὲν πρότερος ἀληθής, ὁ δὲ ^e ὕστερος ψευδής· ὅσα γὰρ τῷ γένει οὐχ ὑπάρχει, οὐδὲ τῷ εἶδει· ὅσα δὲ τῷ εἶδει ^f μὴ ὑπάρχει, οὐκ ^g ἀναγκαῖον τῷ γένει μὴ ὑπάρχειν.

⁴ Ἐπεὶ δ' ἀναγκαῖον, ὧν τὸ γένος κατηγορεῖται, καὶ τῶν ⁴ εἰδῶν ^h τι κατηγορεῖσθαι, καὶ ὅσα ἔχει τὸ γένος ἢ παρωνύμως ἀπὸ τοῦ γένους λέγεται, καὶ τῶν εἰδῶν τι ἀναγκαῖον ⁱ ἔχειν ἢ παρωνύμως ἀπὸ τινος τῶν εἰδῶν λέγεσθαι, οἷον εἴ τις ἐπιστήμη κατηγορεῖται, καὶ γραμματικὴ ^k ἢ μουσικὴ ἢ τῶν ἄλλων τις ἐπιστημῶν κατηγορηθήσεται, καὶ εἴ τις ἔχει ἐπιστήμην ἢ παρωνύμως ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης λέγεται, καὶ γραμματικὴν ἔξει ἢ μουσικὴν ἢ ^l τινα τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν ἢ παρωνύμως ἀπὸ τινος αὐτῶν ῥηθήσεται, οἷον γραμματικὸς ἢ

² γενομένου C. ^a θέσις ἐστίν. "Ἔστι C. ^b κρινεῖ C. ^c δ' om. A.
^d διάθεσις ἐστίν ἄρα φαύλη C. ^e δεύτερος C. ^f οὐχ C. ^g ἀνάγκη B.C. ^h τι] δεῖ B. ⁱ ἔχει B. ^k ἢ μ.] καὶ μ. A.B. ^l τῶν ἄλλων τινὰ C.

5 μουσικός. Ἐὰν οὖν τι τεθῇ λεγόμενον ἀπὸ τοῦ γένους ὁπω-
 σούν, ^m οἷον τὴν ψυχὴν κινεῖσθαι, σκοπεῖν εἰ κατὰ τι τῶν
 εἰδῶν τῶν τῆς κινήσεως ἐνδέχεται τὴν ψυχὴν κινεῖσθαι, οἷον
 αὔξεσθαι ἢ φθείρεσθαι ἢ γίνεσθαι ἢ ὅσα ἄλλα κινήσεως εἶδη.
 Εἰ γὰρ κατὰ μηδέν, δῆλον ⁿ ὅτι οὐ κινεῖται. Οὗτος ^o δ' ὁ
 τόπος κοινὸς πρὸς ἅμφω, πρὸς τε τὸ ἀνασκευάζειν καὶ κατα-
 σκευάζειν· εἰ γὰρ κατὰ τι τῶν εἰδῶν κινεῖται, δῆλον ὅτι κινεῖ-
 ται, καὶ εἰ κατὰ μηδέν τῶν εἰδῶν κινεῖται, δῆλον ὅτι οὐ κι-
 νεῖται.

6 Μὴ εὐποροῦντι δὲ ἐπιχειρήματος πρὸς τὴν θέσιν, σκοπεῖν
 ἐκ τῶν ὀρισμῶν ἢ τῶν ὄντων τοῦ προκειμένου πράγματος ἢ
 τῶν δοκούντων, ^p καὶ μὴ ἀφ' ἐνὸς ἀλλ' ^q ἀπὸ πλειόνων. Ῥᾶον
 γὰρ ^r ὀρισαμένοις ἐπιχειρεῖν ἔσται· πρὸς γὰρ τοὺς ὀρισμοὺς
 ῥᾶον ἢ ἐπιχείρησις.

7 Σκοπεῖν δὲ ^s ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τίνος ὄντος τὸ προκεί-
 μενόν ἐστιν, ἢ τί ἐστιν ἐξ ἀνάγκης εἰ τὸ ^t προκείμενόν ἐστι,
 κατασκευάζειν μὲν βουλομένῳ, τίνος ὄντος τὸ προκείμενον
^v ἔσται (ἐὰν γὰρ ἐκεῖνο δειχθῇ ὑπάρχον, καὶ τὸ προκείμενον
 δεδειγμένον ἔσται), ἀνασκευάζειν δὲ βουλομένῳ, τί ἐστιν εἰ
 τὸ προκείμενόν ἐστιν· ἐὰν γὰρ δέξωμεν τὸ ἀκόλουθον τῷ
 προκειμένῳ μὴ ὄν, ἀνηρηκότες ἐσόμεθα τὸ προκείμενον.

8 Ἔτι ἐπὶ τὸν χρόνον ἐπιβλέπειν, εἴ που διαφωνεῖ, οἷον εἰ
 τὸ τρεφόμενον ^w ἔφησεν ἐξ ἀνάγκης αὔξεσθαι· τρέφεται μὲν
 γὰρ ἀεὶ τὰ ζῶα, αὔξεται δ' οὐκ ἀεὶ. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ
 ἐπίστασθαι ^x ἔφησε μεμνῆσθαι· τὸ μὲν γὰρ τοῦ παρεληλυ-
 θότος χρόνου ἐστί, τὸ δὲ καὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλον-
 τος. Ἐπίστασθαι μὲν γὰρ λεγόμεθα τὰ παρόντα καὶ τὰ
 μέλλοντα, οἷον ὅτι ^y ἔσται ἔκλειψις, μεμνημένειν δ' οὐκ ἐνδέ-
 χεται ^z ἄλλ' ἢ τὸ παρεληλυθός.

5 Ἔτι ὁ σοφιστικός ^a τρόπος, τὸ ἄγειν εἰς ^b τοιοῦτον πρὸς

^m οἷον τὸ τὴν C.

ⁿ ὅτι] ὅτι καὶ C.

^o δ' om. C.

^p καὶ] καὶ

εἰ B, καὶ ἂν C.

^q ἀπὸ om. A.

^r ὀρισαμένους C.

^s περὶ C.

^t προκ. ἀνάγκη εἶναι κατ. C.

^v ἔσται ἐξ ἀνάγκης ἂν C.

^w ἐφ' ἧς

ἐξ A.

^x ἔφησέ τις μεμνῆσθαι C.

^y ἔσται ἡλίου ἔκλειψις C.

^z ἄλλο

A.B.

^a τόπος C.

^b τοιοῦτο C.

ὃ εὐπορήσομεν ἐπιχειρημάτων. Τοῦτο δ' ἔσται ὅτε μὲν ἀναγκαῖον, ὅτε δὲ φαινόμενον ἀναγκαῖον, ὅτε δ' οὔτε φαινόμενον οὔτ' ἀναγκαῖον. Ἀναγκαῖον μὲν οὖν, ὅταν ἀρνησαμένου τοῦ ἀποκριναμένου τῶν πρὸς τὴν θέσιν τι χρησίμων πρὸς τοῦτο τοὺς λόγους ποιῇται, ^ετυγχάνη δὲ τοῦτο τῶν τοιούτων ὃν πρὸς ὃ ^δεὐπορεῖν ἔστιν ἐπιχειρημάτων. Ὁμοίως ² δὲ καὶ ὅταν ἐπαγωγὴν πρὸς τι διὰ τοῦ κειμένου ^εποιησάμενος ἀναιρεῖν ἐπιχειρῇ· τούτου γὰρ ἀναιρεθέντος καὶ τὸ προκείμενον ἀναιρεῖται. Φαινόμενον δ' ἀναγκαῖον, ὅταν φαίνεται μὲν χρήσιμον καὶ οἰκεῖον τῆς θέσεως, μὴ ἢ δέ, πρὸς ὃ γίνονται οἱ λόγοι, εἴτε ἀρνησαμένου τοῦ τὸν λόγον ὑπέχοντος, εἴτε ἐπαγωγῆς ἐνδόξου διὰ τῆς θέσεως πρὸς ^φαὐτὸ ^ςγενομένης ἀναιρεῖν ἐπιχειροῖ αὐτό. Τὸ δὲ λοιπόν, ^hὅταν μήτ' ³ ἀναγκαῖον ⁱἢ μήτε φαινόμενον πρὸς ὃ γίνονται οἱ λόγοι, ἄλλως δὲ παρεξελέγχεσθαι ^κσυμβαίνει τῷ ¹ἀποκρινομένῳ. Δεῖ δ' εὐλαβεῖσθαι τὸν ἔσχατον τῶν ῥηθέντων ^mτρόπων· παντελῶς γὰρ ἀπρητημένος καὶ ἀλλότριος ἔοικεν εἶναι τῆς διαλεκτικῆς. Διὸ δεῖ καὶ τὸν ἀποκρινόμενον μὴ δυσκολαίνειν, ἀλλὰ τιθέναι τὰ μὴ χρήσιμα πρὸς τὴν θέσιν, ἐπισημαινόμενον ⁿὅσα μὴ δοκεῖ, τίθησι δέ. Μᾶλλον γὰρ ἀπορεῖν ὥς ἐπὶ τὸ πολὺν συμβαίνει τοῖς ^οἐρωτῶσι πάντων τιθεμένων αὐτοῖς τῶν τοιούτων, ἐὰν μὴ περαίνωσιν.

^υἘτι πᾶς ὁ εἰρηκὼς ὅτιοῦν τρόπον τινὰ πολλὰ εἴρηκεν, ⁴ ἐπειδὴ πλείω ἐκάστω ἐξ ἀνάγκης ἀκόλουθῷ ἔστιν, οἷον ὁ εἰρηκὼς ἄνθρωπον εἶναι καὶ ὅτι ζῶόν ἐστιν εἴρηκε καὶ ὅτι ἔμψυχον καὶ ὅτι δίπουν καὶ ὅτι νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, ὥστε ^ρὅποιουοῦν ἐνὸς τῶν ἀκολουθῶν ἀναιρεθέντος ^qἀναιρεῖται καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ. Εὐλαβεῖσθαι δὲ ^ρχρὴ ^ςκαὶ τὸ χαλεπω-

^ε τυγχάνει B.C. ^δ εὐπορεῖ ἐπιχειρημάτων C. ^ε ποιησαμένους A.B., ποιησαμένου corr. fortasse C. ^φ αὐτὸν B. ^ς γενομένης C.
^h ὅτε C. ⁱ ἢ om. C. ^κ συμβαίνει B.C. ¹ ἀποκριναμένῳ C.
^m τρόπον B.C. ⁿ ὅσα] ὡς ἅμα C. ^ο ἐρωτῶσιν ὅταν πάντων αὐτοῖς τιθεμένων τῶν τοιούτων μηδὲν περαίνωσιν C. ^ρ ἐνὸς ὅποιουοῦν C. ^q ἀνήρηται C. ^ρ χρὴ] χρὴ τα τοιαῦτα A. ^ς καὶ τὸ] εἰς τὸ corr. B.

τέρου τὴν μετάληψιν ποιεῖσθαι· ἐνίοτε μὲν γὰρ ῥᾶον τὸ ἀκόλουθον ἀνελεῖν, ἐνίοτε δ' αὐτὸ τὸ προκείμενον.

- 6 Ὅσοις δ' ἀνάγκη θάτερον μόνον ὑπάρχειν, οἷον τῷ ἀνθρώπῳ ^ω τὴν νόσον ἢ τὴν υἰείαν, εἰς πρὸς θάτερον εὐπορῶμεν διαλέγεσθαι ὅτι ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν εὐπορήσομεν. Τοῦτο δ' ἀντιστρέφει πρὸς ἄμφω δείξαντες μὲν γὰρ ὅτι ὑπάρχει θάτερον, ὅτι οὐχ ὑπάρχει τὸ λοιπὸν δεδειχότες ἐσόμεθα· εἰς δ' ὅτι οὐχ ὑπάρχει δείξωμεν, τὸ λοιπὸν ὅτι ὑπάρχει δεδειχότες ἐσόμεθα. Δῆλον οὖν ὅτι πρὸς ἄμφω χρήσιμος ὁ τόπος.

- 2 Ἔτι τὸ ἐπιχειρεῖν μεταφέροντα τοῦνομα ^χ ἐπὶ τὸν λόγον, ὡς ^γ μάλιστα ^γ προσῆκον ^z ἐκλαμβάνειν ἢ ὡς κείται τοῦνομα, οἷον εὐψυχον μὴ τὸν ἀνδρεῖον, καθάπερ νῦν κείται, ἀλλὰ τὸν εὐ τὴν ψυχὴν ἔχοντα, καθάπερ καὶ εὐελπιν τὸν ἀγαθὰ ἐλπίζοντα· ὁμοίως δὲ καὶ εὐδαίμονα, οὐ ^α ἀνὸ δαίμων ἢ σπουδαῖος, καθάπερ Ξενοκράτης φησὶν εὐδαίμονα εἶναι τὸν τὴν ψυχὴν ἔχοντα σπουδαῖαν· ταύτην γὰρ ἐκάστου εἶναι δαίμονα.

- 3 Ἐπεὶ δὲ τῶν πραγμάτων τὰ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἐστί, τὰ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὰ δ' ὁπότερ' ἔτυχεν, εἰς πρὸς ἀνάγκης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τεθῇ ἢ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐξ ἀνάγκης, ^β ἢ αὐτὸ ἢ ^γ τὸ ἐναντίον τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, αἰεὶ δίδωσι τόπον ἐπιχειρήματος. ^δ Ἐὰν γὰρ τὸ ἐξ ἀνάγκης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τεθῇ, δῆλον ὅτι οὐ παντὶ φησὶν ὑπάρχειν, ὑπάρχοντος παντί, ὥστε ἡμάρτηκεν· εἰ τε τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγόμενον ἐξ ἀνάγκης ἔφησε· παντὶ γὰρ φησὶν ὑπάρχειν, οὐχ ὑπάρχοντος παντί.

- 4 Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ ἐναντίον τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐξ ἀνάγκης ^ε εἴρηκεν· αἰεὶ γὰρ ἐπ' ἑλαττον λέγεται τὸ ἐναντίον τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἷον εἰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φανῶλοι αἱ ἄνθρωποι, ἀγαθοὶ ἐπ' ἑλαττον, ὥστ' ἔτι μᾶλλον ἡμάρτηκεν, εἰ ἀγαθοὺς ἐξ ἀνάγκης ^ε εἴρηκεν. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ τὸ ὁπότερ' ἔτυχεν

^τ ραδιαιτέρον τὸ ἀκολουθοῦν C, χαλεπώτερον B. ^ω τὴν utrumque om. C. ^χ κατὰ B.C. ^γ μᾶλλον C. ^γ προσῆκον A. ^z ἐκλαμβάνειν om. B.C. ^α ἀν εἰ ἢ om. C. ^β ἦτοι αὐτὸ C. ^γ τὸ B. ^δ εἰς γὰρ C. ^ε εἴρηκεν. Τὸ γὰρ ἑλαττον C. ^ε εἴρηκεν εἶναι. Ὡσαύτως C.

ἐξ ἀνάγκης ἔφησεν ἢ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ· οὐτε γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ ὀπότερ' ἔτυχεν οὐθ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ. Ἐνδέχεται δέ, καὶ 5 μὴ διορίσας εἶπη πότερον ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ἢ ἐξ ἀνάγκης εἴρηκεν, ἢ δὲ τὸ πρῶγμα ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, διαλέγεσθαι ὥς ἐξ ἀνάγκης εἰρηκότος αὐτοῦ, οἷον εἰ φαύλους τοὺς ἀποκλήρους ἔφησεν εἶναι μὴ διορίσας, ὥς ἐξ ἀνάγκης εἰρηκότος αὐτοῦ διαλέγεσθαι.

Ἔτι καὶ εἰ αὐτὸ αὐτῷ συμβεβηκὸς ἔθηκεν ὥς ἕτερον διὰ 6 τὸ ἕτερον εἶναι ὄνομα, καθάπερ Πρόδικος διηρεῖτο τὰς ἡδονὰς εἰς χαρὴν καὶ τέρψιν καὶ εὐφροσύνην· ταῦτα γὰρ πάντα τοῦ αὐτοῦ τῆς ἡδονῆς ὀνόματά ἐστιν. Εἰ οὖν τις τὸ χαίρειν τῷ εὐφραίνεσθαι φήσει συμβεβηκέναι, αὐτὸ αὖ αὐτῷ φαίη συμβεβηκέναι.

Ἐπεὶ δὲ ^h τὰ ἐναντία ⁱ συμπλέκεται μὲν ἀλλήλοις ^k ἐξ- 7 χῶς, ἐναντίωσιν δὲ ποιεῖ τετραχῶς ^l συμπλεκόμενα, ^m δεῖ λαμβάνειν τὰ ἐναντία, ὅπως αὖ ⁿ χρήσιμον ἢ καὶ ἀναιροῦντι καὶ κατασκευάζοντι. Ὅτι μὲν οὖν ἐξαχῶς ^o συμπλέκεται, δῆλον· ἢ γὰρ ἐκάτερον τῶν ἐναντίων ἐκατέρῳ συμπλακήσεται· τοῦτο δὲ διχῶς, οἷον τὸ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν καὶ τὸ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς, ἢ ἀνάπαλιν τὸ τοὺς φίλους ^p κακῶς καὶ τοὺς ἐχθροὺς εὖ. Ἡ ^q ὅταν ἄμφω περὶ τοῦ ενός· διχῶς δὲ καὶ τοῦτο, οἷον τὸ τοὺς φίλους εὖ καὶ τὸ τοὺς φίλους κακῶς, ἢ τὸ τοὺς ἐχθροὺς ^r εὖ καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. Ἡ τὸ ἐν περὶ ἀμφοτέρων· διχῶς δὲ ^s καὶ τοῦτο, οἷον τὸ τοὺς φίλους ^r εὖ καὶ τὸ τοὺς ἐχθροὺς εὖ, ἢ τοὺς φίλους κακῶς καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς.

Αἰ μὲν ^t οὖν ^v πρῶται δύο ρηθεῖσαι συμπλοκαὶ οὐ ποιοῦσιν· ἐναντίωσιν· τὸ γὰρ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν τῷ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίον· ἀμφότερα γὰρ αἰρετὰ καὶ τοῦ αὐτοῦ ἦθους. ^w Οὐδὲ τὸ τοὺς φίλους κακῶς τῷ τοὺς ἐχθροὺς

ε τῷ χαίρειν τὸ εὐφραίνεσθαι φαίη C. ^h τὰναντία C. ⁱ συμπλέκεται A.B. ^k ἐξαχῶς ἀλλήλοις C. ^l συμπλεγμένα A. ^m λαμβάνειν δεῖ C. ⁿ ἢ χρήσιμον C. ^o συμπλέκεται A. ^p κακῶς ποιεῖν καὶ τὸ τοὺς C. ^q ὅταν ἄμφω] ἀμφότερα C. ^r εὖ] εὖ ποιεῖν C. ^s καὶ] καὶ τὸ C. ^t οὖν om. A. ^v δύο πρῶται C. ^w οὐτε C.

εἶ· καὶ γὰρ ταῦτα ἀμφότερα φευκτὰ καὶ τοῦ αὐτοῦ ^x ἤθους. Οὐ δοκεῖ δὲ φευκτὸν φευκτῷ ἐναντίον εἶναι, εἰ μὴ τὸ μὲν καθ' ὑπερβολὴν τὸ δὲ κατ' ἐνδεῖαν λεγόμενον ἦ· ἢ τε γὰρ ὑπερβολὴ τῶν φευκτῶν δοκεῖ εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐνδεῖα. Τὰ δὲ λοιπὰ ^z πάντα τέτταρα ποιεῖ ἐναντίωσιν. ^a Τὸ γὰρ τοὺς φίλους εἶ ποιεῖν τῷ τοὺς φίλους κακῶς ἐναντίον· ἀπὸ τε ^b γὰρ ἐναντίου ἤθους ἐστί, καὶ τὸ μὲν αἰρετὸν τὸ δὲ φευκτόν. ³ Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· καθ' ἐκάστην γὰρ συζυγίαν τὸ μὲν αἰρετὸν τὸ δὲ φευκτόν, καὶ τὸ μὲν ἐπικικοῦς ἤθους τὸ δὲ φαύλον. Δῆλον οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τῷ αὐτῷ ^c πλείονα ἐναντία συμβαίνει γίνεσθαι. ^d Τῷ γὰρ τοὺς φίλους εἶ ποιεῖν καὶ ^e τὸ τοὺς ἐχθροὺς εἶ ποιεῖν ἐναντίον καὶ τὸ τοὺς φίλους κακῶς. Ὅμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ^f ἐκάστῳ τὸν αὐτὸν τρόπον ^g ἐπισκοποῦσι δύο ^h τὰ ἐναντία φανήσεται. Λαμβάνειν οὖν τῶν ἐναντίων ὁπότερον ἂν ἦ πρὸς τὴν θέσιν χρήσιμον.

⁴ Ἐτι εἰ ἐστὶ τι ἐναντίον τῷ συμβεβηκότι, σκοπεῖν εἰ ὑπάρχει ὧπερ τὸ συμβεβηκὸς εἴρηται ⁱ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ τοῦτο ὑπάρχει, ἐκεῖνο οὐκ ἂν ὑπάρχοι· ἀδύνατον ^k γὰρ τὰναντία ἅμα τῷ αὐτῷ ^l ὑπάρχειν.

⁵ Ἡ εἴ τι τοιοῦτον εἴρηται κατὰ τινος, οὐ ὄντος ἀνάγκη ^m τὰ ἐναντία ὑπάρχειν. Οἶον εἰ τὰς ιδέας ἐν ἡμῖν ἔφησεν εἶναι· κινεῖσθαι τε γὰρ ⁿ καὶ ἡρεμεῖν ^o αὐτὰς συμβήσεται, ἔτι δὲ αἰσθητὰς καὶ νοητὰς εἶναι. Δοκοῦσι γὰρ αἱ ιδέαι ^p ἡρεμεῖν καὶ νοηταὶ εἶναι τοῖς τιθεμένοις ιδέας εἶναι, ἐν ἡμῖν δὲ οὐσας ἀδύνατον ἀκινήτους εἶναι· κινουμένων γὰρ ἡμῶν ἀναγκαῖον

^x ἤθους. Ἀπὸ κακίας γάρ. Οὐ Β. ^y μὴ ἦ C. ^z τέτταρα πάντα C.
^a τό τε γάρ C. ^b γάρ] γάρ τοῦ C. ^c πλείω C. ^d τὸ Β.
^e τὸ τοὺς—καὶ τὸ om. C. ^f ἐκάστῳ κατὰ τὸν C. ^g ἐπισκοποῦντι C.
^h τὰναντία C. ⁱ ὑπάρχειν om. C. ^k γὰρ ἀμφότερα τὰναντία τῷ C.
^l ὑπάρχειν. Ἄλλος εἰ τι συμβεβηκέναι τινὶ φησιν, ἐφορᾷ ἐν τῷ συμβεβη-
 κότι ἐναντίον ἐστὶ τι. Εἰ οὖν τὸ ἐναντίον ὑπάρχει τοῦ συμβεβηκότος ὃ φησὶ
 συμβεβηκέναι, ἐκεῖνο οὐκ ἂν ὑπάρχοι ὃ ἐξ ἀρχῆς ἔφη συμβεβηκέναι. Ἀδύνα-
 τον γὰρ τὰ ἐναντία ἅμα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν. Ἡ C. ^m τὰναντία C.
ⁿ αὐτὰς καὶ ἡρεμεῖν C. ^o αὐτὰ Λ. ^p ἡρεμεῖν καὶ ἀκίνητοι
 καὶ C.

καὶ τὰ ἐν ἡμῖν ^ι πάντα συγκινεῖσθαι. Δῆλον δ' ὅτι καὶ αἰσθηταί, ἔπερ ἐν ἡμῖν εἰσὶ διὰ γὰρ τῆς περὶ τὴν ὄψιν αἰσθήσεως τὴν ἐν ἐκάστῳ μορφήν γνωρίζομεν.

Πάλιν εἰ κείται συμβεβηκὸς ^ψ ἐστὶ τι ἐναντίον, σκοπεῖν ⁶ εἰ καὶ τοῦ ἐναντίου δεκτικόν, ὅπερ καὶ τοῦ συμβεβηκότος· τὸ γὰρ αὐτὸ τῶν ἐναντίων δεκτικόν, οἷον εἰ τὸ μῖσος ἔπεσθαι ὀργῇ ἔφησεν, εἴη ἂν τὸ μῖσος ἐν τῷ θυμοειδεῖ· ἐκεῖ γὰρ ἡ ὀργή. Σκεπτέον οὖν εἰ καὶ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ θυμοειδεῖ, ^τ ἡ φιλία· εἰ γὰρ μή, ἀλλ' ἐν τῷ ^δ ἐπιθυμητικῷ ^ε ἐστὶν ἡ φιλία, οὐκ ἂν ^υ ἔποιτο μῖσος ὀργῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ ἐπιθυμητικὸν ἀγνοεῖν ἔφησεν. Εἴη γὰρ ἂν καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἔπερ καὶ ἀγνοίας· ὅπερ οὐ δοκεῖ, τὸ ἐπιθυμητικὸν δεκτικὸν εἶναι ἐπιστήμης. Ἀνασκευάζονται μὲν οὖν, καθάπερ εἴρηται, ⁷ χρηστέον· κατασκευάζονται δέ, ὅτι μὲν ὑπάρχει τὸ συμβεβηκός, οὐ χρήσιμος ὁ τόπος, ^ω ὅτι δ' ἐνδέχεται ὑπάρχειν, χρήσιμος. Δείξαντες μὲν γὰρ ὅτι οὐ δεκτικὸν τοῦ ἐναντίου, δεδειχότες ἐσόμεθα ὅτι οὔτε ὑπάρχει τὸ συμβεβηκός οὔτ' ἐνδέχεται ὑπάρξαι· ἐὰν δὲ δείξωμεν ὅτι ὑπάρχει τὸ ἐναντίον ἢ ὅτι δεκτικὸν τοῦ ἐναντίου ἐστίν, οὐδέπω δεδειχότες ἐσόμεθα ὅτι καὶ τὸ συμβεβηκός ὑπάρχει, ἀλλ' ὅτι ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἐπὶ τοσοῦτον μόνον δεδειγμένον ἔσται.

Ἐπεὶ δ' αἱ ^κ ἀντιθέσεις τέτταρες, σκοπεῖν ἐκ μὲν τῶν ἀν- ⁸ τιφάσεων ἀνάπαλιν ἐκ τῆς ἀκολουθήσεως καὶ ^υ ἀναιροῦντι καὶ κατασκευάζοντι, λαμβάνειν δ' ἐξ ἐπαγωγῆς, οἷον εἰ ὁ ἄνθρωπος ζῶν, τὸ μὴ ζῶν οὐκ ἄνθρωπος. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἐνταῦθα γὰρ ἀνάπαλιν ἢ ἀκολουθήσις· τῷ μὲν γὰρ ἀνθρώπῳ τὸ ζῶν ἔπεται, τῷ δὲ μὴ ἀνθρώπῳ τὸ μὴ ζῶν οὐ, ἀλλ' ἀνάπαλιν τῷ μὴ ζῶν τὸ οὐκ ἄνθρωπος. Ἐπὶ πάντων οὖν τὸ τοιοῦτον ἀξιωτέον, οἷον εἰ τὸ καλὸν ἡδύ, ^κ καὶ τὸ μὴ ἡδὺ οὐ καλόν· εἰ δὲ ^κ μὴ τοῦτο, οὐδ' ἐκείνο. Ὁ-

^ι πάντα] ὄντα C. ^τ ἡ φιλία om. A. ^δ θυμητικῶι A. ^ε ἐστὶν om. C. ^υ ἔποιτο τὸ μῖσος B.C. ^ω ὅτι δ'—χρήσιμος om. C.
^κ ἀντιθέσεις εἰσὶ τέσσαρες C. ^υ ἀναιροῦντα καὶ κατασκευάζοντα C.
^κ τοῦτο μὴ C.

μοίως δὲ καὶ εἰ ^a τὸ μὴ ἡδὺ οὐ καλόν, τὸ καλὸν ἡδύ. Δῆλον οὖν ὅτι πρὸς ἄμφω ἀντιστρέφει ἢ κατὰ τὴν ἀντίφασιν ἀκολουθήσις ἀνάπαλιν ^b γινομένη.

- ¹ Ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων σκοπεῖν εἰ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον ἔπεται, ἢ ἐπὶ ταῦτά ἢ ἀνάπαλιν, ^c καὶ ἀναιροῦντι ^d καὶ κατασκευάζοντι· λαμβάνειν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐξ ἐπαγωγῆς, ^e ἐφ' ὅσον χρήσιμον. Ἐπὶ ταῦτά μὲν οὖν ἡ ἀκολουθήσις, οἷον τῇ ἀνδρίᾳ καὶ τῇ δειλίᾳ· τῇ μὲν γὰρ ἀρετὴ ἀκολουθεῖ, τῇ δὲ κακία. καὶ τῇ μὲν ἀκολουθεῖ τὸ αἰρετόν, τῇ δὲ τὸ φευκτόν. Ἐπὶ ταῦτά οὖν ^f καὶ ἡ τούτων ἀκολουθήσις· ἐναντίον γὰρ ^g τὸ αἰρετόν τῷ φευκτῷ. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
- ³ Ἀνάπαλιν δὲ ἡ ἀκολουθήσις, ^h οἷον εὐεξία μὲν ⁱ ἢ ὑγίεια ἀκολουθεῖ, καχεξία δὲ νόσος οὗ, ἀλλὰ νόσῳ καχεξία. Δῆλον οὖν ὅτι ἀνάπαλιν ἐπὶ τούτων ἡ ἀκολουθήσις. Σπάνιον δὲ τὸ ἀνάπαλιν ἐπὶ τῶν ἐναντίων συμβαίνει, ἀλλὰ τοῖς πλείστοις ἐπὶ ^k ταῦτά ἡ ἀκολουθήσις. Εἰ οὖν μήτ' ἐπὶ ταῦτά ^l τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον ἀκολουθεῖ μήτε ἀνάπαλιν, δῆλον ὅτι οὐδ' ^m ἐπὶ τῶν ῥηθέντων ἀκολουθεῖ τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρῳ. Εἰ δ' ἐπὶ τῶν ἐναντίων, καὶ ἐπὶ τῶν ῥηθέντων ἀναγκαῖον τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρῳ ἀκολουθεῖν.
- ⁴ Ὅμοίως δὲ τοῖς ἐναντίοις καὶ ἐπὶ τῶν στερήσεων ⁿ καὶ ἔξεων σκεπτέον. Πλὴν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν στερήσεων τὸ ἀνάπαλιν. ἀλλ' ἐπὶ ταῦτά τὴν ἀκολουθήσιν ἀναγκαῖον αἰεὶ γίνεσθαι, καθάπερ ὄψει μὲν αἰσθησιν, τυφλότητι δ' ἀναισθησίαν. Ἀντίκειται ^o γὰρ ἡ αἰσθησις τῇ ἀναισθησίᾳ ὡς ἔξις καὶ στέρησις· τὸ μὲν γὰρ ἔξις αὐτῶν, τὸ δὲ στέρησις ἔστιν.
- ⁵ Ὅμοίως δὲ τῇ ἔξει καὶ τῇ στερήσει καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τι χρηστέον· ἐπὶ ταῦτά γὰρ καὶ τούτων ἡ ἀκολουθήσις. Οἷον εἰ τὸ τριπλάσιον ^p πολλαπλάσιον, καὶ τὸ τριτημόριον πολ-

^a μὴ τὸ Α.Β. ^b γενομένη C. ^c καὶ om. C. ^d καὶ] ἢ C.
^e ἐφ' ὅσον χρήσιμον om. Α.Β. ^f καὶ οὕτως ἢ ἀκολουθήσις Α. ^g τῷ
αἰρετῷ τὸ φευκτόν Α. ^h οἷον εἰ εὐεξία C. ⁱ ἢ om. C. ^k τὸ
αὐτὸ Α.Β. ^l τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ C. ^m ἐπὶ om. Α. ⁿ καὶ
ἐπὶ τῶν ἔξεων C. ^o γὰρ καὶ ἢ Α.Β. ^p πολλαπλάσιον om. Α.

λοστημόριον· λέγεται γὰρ τὸ μὲν τριπλάσιον πρὸς τὸ τρι-
τημόριον, τὸ δὲ πολλαπλάσιον πρὸς τὸ πολλοστημόριον.
πάλιν εἰ ἡ ἐπιστήμη ὑπόληψις, καὶ τὸ ἐπιστητὸν ὑπολη-
πτόν· καὶ εἰ ἡ ἡ ὄρασις αἴσθησις, καὶ τὸ ὁρατὸν αἰσθητόν.
Ἔνστασις ὅτι οὐκ ἔνάγκη ἐπὶ τῶν πρὸς τι τὴν ἀκολούθη- 6
σιν γίνεσθαι, καθάπερ εἴρηται· τὸ γὰρ αἰσθητὸν ἐπιστητόν
ἐστίν, ἡ δ' αἴσθησις οὐκ ἐπιστήμη. Οὐ μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ ἔν-
στασις δοκεῖ εἶναι· πολλοὶ γὰρ οὗ φασι τῶν αἰσθητῶν ἐπι-
στήμην εἶναι. Ἐπὶ πρὸς τοῦναντίον οὐχ ἡττον χρήσιμον τὸ
ῤηθέν, οἷον ὅτι τὸ αἰσθητὸν οὐκ ἐστὶν ἐπιστητόν· οὐδὲ γὰρ
ἡ αἴσθησις ἐπιστήμη.

Πάλιν ἐπὶ τῶν συστοίχων καὶ ἐπὶ τῶν πτώσεων, καὶ ἀναι- 9
ροῦντα καὶ κατασκευάζοντα. Λέγεται δὲ σύστοιχα μὲν τὰ
τοιιάδε οἷον τὰ δίκαια καὶ ὁ δίκαιος τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τὰ ἀν-
δρεῖα καὶ ὁ ἀνδρεῖος τῇ ἀνδρίᾳ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ποιητικὰ
ἢ φυλακτικὰ σύστοιχα ἑκείνου οὗ ἐστὶ ποιητικὰ ἢ φυλα-
κτικὰ, οἷον τὰ ὑγιεινὰ ὑγιείας καὶ τὰ εὐεκτικὰ εὐεξίας. Τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Σύστοιχα μὲν οὖν 2
τὰ τοιαῦτα εἴωθε λέγεσθαι, πτώσεις δὲ οἷον τὸ δικαίως ὡ καὶ
ἀνδρεῖως καὶ ὁ ὑγιεινῶς καὶ ὅσα τοῦτον τὸν τρόπον λέγεται.
Δοκεῖ δὲ καὶ τὰ κατὰ τὰς πτώσεις σύστοιχα εἶναι, οἷον τὸ
μὲν δικαίως τῇ δικαιοσύνῃ, τὸ δὲ ἀνδρεῖως τῇ ἀνδρίᾳ. Σύ-
στοιχα δὲ λέγεται τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν συστοιχίαν ἅπαντα,
οἷον δικαιοσύνη, δίκαιος, δίκαιον, δικαίως. Δῆλον οὖν ὅτι ἐνὸς 3
ὁποιοῦν δειχθέντος τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν συστοιχίαν ἀγα-
θοῦ ἢ ἐπαινετοῦ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα δεδειγμένα ἔσται,
οἷον εἰ ἡ δικαιοσύνη τῶν ἐπαινετῶν, καὶ ὁ δίκαιος καὶ τὸ δί-
καιον καὶ τὸ δικαίως τῶν ἐπαινετῶν. ῤηθήσεται δὲ τὸ δι-
καίως καὶ ἐπαινετῶς κατὰ τὴν αὐτὴν πτώσιν ἀπὸ τοῦ ἐπαινε-
τοῦ, καθάπερ τὸ δικαίως ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.

Σκοπεῖν δὲ μὴ μόνον ἐπ' αὐτοῦ τοῦ εἰρημένου, ἀλλὰ καὶ 4

ἡ ὄψις C. ῤ ἀναγκαῖον C. ὡ γε om. C. ῤ ἡ καὶ τὰ C.
ἡ ἐκείνων ἐστὶν ὧν ἐστὶν C. ὡ καὶ τὸ ἀνδρεῖως C. ὡ ὑγιεινῶς καὶ
εὐεκτικῶς καὶ C. ὡ γίνεται C. ὡ τὸ δίκαιον καὶ ὁ δίκαιος C.

ἐπὶ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον, οἷον ὅτι τὸ ἀγαθὸν οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἡδύ· οὐδὲ γὰρ τὸ κακὸν λυπηρόν· ἢ εἰ τοῦτο, κακ-
κεῖνο. Καὶ εἰ ἡ δικαιοσύνη ἐπιστήμη, καὶ ἡ ἀδικία ἄγνοια·
καὶ εἰ τὸ δίκαιως ἐπιστημονικῶς καὶ ἐμπείρως, τὸ ἀδίκως
5 ἀγροσύνῃ καὶ ἀπείρως. Εἰ δὲ ταῦτα μὴ, οὐδ' ἐκεῖνα, καθά-
περ ἐπὶ τοῦ νῦν ῥηθέντος· μᾶλλον γὰρ ἂν φανείη τὸ ἀδίκως
ἐμπείρως ἢ ἀπείρως. Οὗτος δ' ὁ τόπος εἴρηται πρότερον ἐν
ταῖς τῶν ἐναντίων ἀκολουθήσεσιν· ^a οὐδὲν γὰρ ἄλλο νῦν
ἄξιον μὲν ἢ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ ἀκολουθεῖν.

6 Ἔτι ἐπὶ τῶν γενέσεων καὶ φθορῶν καὶ ποιητικῶν καὶ
φθαρτικῶν, καὶ ἀναιροῦντι καὶ κατασκευάζοντι. Ὡν γὰρ αἱ
γενέσεις τῶν ἀγαθῶν, ^b καὶ αὐτὰ ἀγαθὰ, καὶ εἰ αὐτὰ ἀγαθὰ,
καὶ αἱ γενέσεις· ^c εἰ δὲ αἱ γενέσεις τῶν κακῶν, καὶ αὐτὰ τῶν
κακῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν φθορῶν ἀνάπαλιν· εἰ γὰρ αἱ φθοραὶ
τῶν ἀγαθῶν, αὐτὰ τῶν κακῶν, εἰ δ' αἱ φθοραὶ τῶν κακῶν
αὐτὰ τῶν ἀγαθῶν. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ ποιητικῶν καὶ
φθαρτικῶν· ὧν μὲν γὰρ τὰ ποιητικὰ ἀγαθὰ, καὶ αὐτὰ τῶν
ἀγαθῶν, ὧν δὲ τὰ φθαρτικὰ ἀγαθὰ, αὐτὰ τῶν κακῶν.

10 Πάλιν ἐπὶ τῶν ὁμοίων, εἰ ὁμοίως ἔχει, οἷον εἰ ἐπιστήμη
μία πλειόνων, καὶ δόξα, καὶ εἰ τὸ ὅψιν ἔχειν ὀράν, καὶ τὸ
ἀκοῆν ἔχειν ἀκούειν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, καὶ ἐπὶ
τῶν ὄντων καὶ τῶν δοκούντων. Χρήσιμος δ' ὁ τόπος πρὸς
ἄμφω· εἰ μὲν γὰρ ἐπὶ τινος τῶν ὁμοίων οὕτως ^d ἔχει, καὶ ἐπὶ
τῶν ἄλλων τῶν ὁμοίων, εἰ δὲ ἐπὶ τινος μὴ, οὐδ' ἐπὶ τῶν ἄλ-
2 λων. ^e Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ ἐφ' ἐνὸς καὶ εἰ ἐπὶ πολλῶν ὁμοίως
ἔχει· ἐνιαχοῦ γὰρ διαφωνεῖ. Οἷον εἰ τὸ ἐπίστασθαι διανοεῖ-
σθαι, καὶ τὸ πολλὰ ἐπίστασθαι πολλὰ διανοεῖσθαι. Τοῦτο
δ' οὐκ ἀληθές· ἐπίστασθαι μὲν γὰρ ^f ἐνδέχεται πολλά, διανο-
εῖσθαι δ' οὐ. Εἰ οὖν τοῦτο μὴ, οὐδ' ἐκεῖνο τὸ ἐφ' ἐνός, ὅτι
τὸ ἐπίστασθαι διανοεῖσθαι ἐστίν.

3 Ἔτι ἐκ τοῦ μᾶλλον ^g καὶ ἥττον. Εἰσὶ δὲ τοῦ μᾶλλον καὶ

^a οὐθέν C.^b καὶ εἰ αὐτὰ ἀγαθὰ om. C.^c εἰ δέ] καὶ ὧν C.^d ἔχει om. C.^e σκοπεῖν] τῶν ὁμοίων, Σκοπεῖν C.^f πολλὰ ἐνδέ-

χεται C.

^g καὶ ἥττον om. B.

ἦττον ^h τόποι ⁱ τέσσαρες, εἰς μὲν εἰ ἀκολουθεῖ τὸ μᾶλλον τῷ
 μᾶλλον, οἷον εἰ ἡδονή ^k ἀγαθόν, καὶ ἡ μᾶλλον ἡδονή μᾶλλον
 ἀγαθόν, καὶ εἰ τὸ ἀδικεῖν κακόν, καὶ τὸ μᾶλλον ἀδικεῖν μᾶλ-
 λον κακόν. Χρήσιμος ^l δ' οὖν πρὸς ἄμφω ὁ τόπος· εἰ μὲν
 γὰρ ἀκολουθεῖ τῇ τοῦ ὑποκειμένου ἐπιδόσει ἡ τοῦ συμβέβη-
 κότες ἐπιδόσις, καθάπερ εἴρηται, δηλον ὅτι συμβέβηκεν, εἰ δὲ
 μὴ ἀκολουθεῖ, οὐ συμβέβηκεν. Τοῦτο δ' ἐπαγωγῇ ληπτέον. ⁴
 Ἄλλος· ἐνὸς περὶ ^m δύο λεγομένου, εἰ ᾧ μᾶλλον εἰκὸς ὑπάρ-
 χειν ⁿ μὴ ὑπάρχει, οὐδ' ᾧ ἦττον, καὶ εἰ ᾧ ἦττον εἰκὸς ὑπάρ-
 χειν ὑπάρχει, καὶ ᾧ μᾶλλον. Πάλιν δυοῖν περὶ ἐνὸς λεγομέ-
 νων εἰ ^o τὸ μᾶλλον ὑπάρχειν δοκοῦν μὴ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ
 ἦττον, ^p ἢ εἰ ^q τὸ ἦττον δοκοῦν ὑπάρχειν ὑπάρχει, καὶ τὸ
 μᾶλλον. Ἐτι ^r δυοῖν περὶ δύο λεγομένων εἰ τὸ θατέρω ⁵
 μᾶλλον ὑπάρχειν δοκοῦν μὴ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ λοιπὸν τῷ
 λοιπῷ, ^s ἢ εἰ τὸ ἦττον δοκοῦν ^t τῷ ἐτέρω ὑπάρχειν ὑπάρχει,
 καὶ τὸ λοιπὸν τῷ λοιπῷ.

Ἐτι ἐκ τοῦ ὁμοίως ὑπάρχειν ἢ δοκεῖν ὑπάρχειν τριχῶς, ⁶
 καθάπερ ἐπὶ τοῦ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ὕστερον ῥηθέντων τριῶν
 τόπων ἐλέγετο. Εἴτε γὰρ ἐν τι δυσὶν ὁμοίως ὑπάρχει ^v ἢ
 δοκεῖ ὑπάρχειν, εἰ τῷ ἐτέρω μὴ ὑπάρχει, ^w οὐδὲ τῷ ἐτέρω, εἰ
 δὲ θατέρω ὑπάρχει, καὶ τῷ λοιπῷ· εἴτε δύο τῷ αὐτῷ ὁμοίως,
 εἰ τὸ ἕτερον μὴ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ λοιπόν, εἰ δὲ θάτερον, καὶ
 τὸ λοιπόν. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ εἰ δύο ^x δυσὶν ὁμοίως ⁷
 ὑπάρχει· εἰ γὰρ τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρω μὴ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ
 λοιπὸν τῷ λοιπῷ, εἰ δὲ ὑπάρχει τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρω, καὶ τὸ
 λοιπὸν τῷ λοιπῷ.

Ἐκ μὲν οὖν τοῦ μᾶλλον ^y καὶ ἦττον καὶ τοῦ ὁμοίως το- ¹¹
 σανταχῶς ἐνδέχεται ἐπιχειρεῖν· ἔτι ^z δ' ἐκ τῆς προσθέσεως.

^h τόποι ante τοῦ B.C. ⁱ τέτταρες C. ^k ἀγαθόν—ἡδονή om.
 pr. C. ^l δ' οὖν] δὲ C. ^m δυοῖν C. ⁿ μὴ] οὐχ C. ^o τὸ
 θατέρω μᾶλλον B. ^p ἢ εἰ] εἰ δὲ C, om. A. ^q τὸ ἦττον om. A.
^r δυοῖν C. ^s ἢ εἰ] εἰ δὲ C. ^t ἢ—λοιπῷ om. A. ^u ὑπάρχειν τῷ
 ἐτέρω C. ^v ἢ εἰ δοκεῖ C. ^w οὐδὲ θατέρω, καὶ εἰ θατέρω ὑπάρξει C.
^x δυσὶ τισιν ὁμοίως C. ^y καὶ τοῦ ἦττον C. ^z δ' om. C.

ἐὰν ἕτερον πρὸς ἕτερον προστεθὲν ποιῇ ^a ἀγαθὸν ἢ λευκόν, μὴ δὲν πρότερον λευκὸν ἢ ἀγαθόν, ^b τὸ προστεθὲν ἔσται λευκὸν ἢ ἀγαθόν, ^c οἷόν περ καὶ τὸ ὅλον ποιεῖ. Ἔτι εἰ πρὸς τὸ ὑπάρχον προστεθὲν τι μᾶλλον ποιεῖ τοιοῦτον οἷον ² ὑπῆρχε, καὶ αὐτὸ ἔσται τοιοῦτον. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Χρήσιμος δὲ οὐκ ἐν ἅπασιν ὁ τόπος, ἀλλ' ἐν οἷς τὴν τοῦ μᾶλλον ὑπεροχὴν συμβαίνει γίνεσθαι. Οὗτος δὲ ὁ τόπος οὐκ ἀντιστρέφει πρὸς τὸ ἀνασκευάζειν. Εἰ γὰρ μὴ ποιεῖ τὸ προστιθέμενον ἀγαθόν, οὐδέπω δηλον εἰ αὐτὸ μὴ ἀγαθόν· τὸ γὰρ ἀγαθὸν κακῶ προστιθέμενον οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἀγαθὸν τὸ ὅλον ποιεῖ, ^d οὐδὲ λευκὸν μέλανι.

³ Πάλιν εἴ τι μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται, καὶ ἀπλῶς ὑπάρχει· τὸ γὰρ μὴ δὲν ἀγαθὸν ἢ λευκὸν ^e οὐδὲ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀγαθὸν ἢ λευκὸν ῥηθήσεται· τὸ γὰρ κακὸν οὐδενὸς μᾶλλον ἢ ἥττον ἀγαθόν, ἀλλὰ μᾶλλον κακὸν ἢ ἥττον ῥηθήσεται. Οὐκ ἀντιστρέφει δ' οὐδ' οὗτος ὁ τόπος πρὸς τὸ ἀνασκευάσαι· Πολλὰ γὰρ τῶν ^f οὐ λεγομένων ^g μᾶλλον ἀπλῶς ὑπάρχει· ἄνθρωπος γὰρ οὐ λέγεται μᾶλλον καὶ ἥττον, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο οὐκ ^h ἔστιν ἄνθρωπος.

⁴ Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον σκεπτέον καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τι καὶ ποτέ καὶ ποῦ· ⁱ εἰ γὰρ κατὰ τι ἐνδέχεται, καὶ ἀπλῶς ἐνδέχεται. Ὅμοίως δὲ ^k καὶ τὸ ποτέ ἢ ποῦ· τὸ γὰρ ἀπλῶς ἀδύνατον οὔτε κατὰ τι οὔτε ποῦ οὔτε ποτέ ἐνδέχεται. Ἐνστασις ὅτι κατὰ τι μὲν ^l εἰσι φύσει σπουδαῖοι, οἷον ἐλευθέριοι ἢ σωφρονικοί, ἀπλῶς ^m οὐκ εἰσὶ φέσει σπουδαῖοι· ⁿ οὐδεὶς γὰρ ⁵ φύσει φρόνιμος. Ὅμοίως δὲ καὶ ποτέ μὲν ἐνδέχεται τῶν φθαρτῶν τι μὴ φθαρῆναι, ἀπλῶς ^o οὐκ ἐνδέχεται μὴ φθαρῆναι. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ποῦ μὲν συμφέρει τοιαύτη διαίτη χρῆσθαι, οἷον ἐν τοῖς νοσώδεσι τόποις, ἀπλῶς ^p οὐ

^a ἀγαθὸν ἢ λευκὸν C. ^b τὸ — ἀγαθόν om. B. ^c οἷόν περ] καὶ τοιοῦτον οἷόν περ C. ^d οὐδὲ τὸ λευκὸν C. ^e οὐδὲν B. C. ^f οὐ] μὴ C. ^g μᾶλλον καὶ ἥττον ἀπλῶς C. ^h ἔσται C. ⁱ εἰ] ὁ C. ^k καὶ ποτέ καὶ ποῦ C. ^l ἔστιν A. ^m οὐδεὶς — φρόνιμος om. A.

συμφέρεi. Ἔτι δὲ ποῦ μὲν ἓνα ἢ μόνον δυνατόν εἶναι, ἀπλῶς δὲ οὐ δυνατόν εἶναι μόνον εἶναι. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ποῦ μὲν καλὸν τὸν πατέρα θύειν, οἷον ἐν Ὁ Τριβαλλοῖς, ἀπλῶς δ' οὐ καλόν. Ἡ τοῦτο μὲν οὐ ποῦ σημαίνει ἀλλὰ τισίν· οὐδὲν 6 γὰρ διαφέρει ὅπου ἂν ᾧσιν· πανταχοῦ γὰρ αὐτοῖς ῥέσται καλόν ἡ οὔσι Ὁ Τριβαλλοῖς. Πάλιν ποτὲ μὲν συμφέρεi φαρμακεύεσθαι, οἷον ὅταν νοσῇ, ἀπλῶς δ' οὔ. Ἡ οὐδὲ τοῦτο ποτὲ σημαίνει, ἀλλὰ τῷ διακειμένῳ πως· οὐδὲν γὰρ διαφέρει ὅποτεοῦν, ῥ' ἐὰν οὕτω μόνον διακείμενος ᾧ. Τὸ δ' ἀπλῶς ἐστὶν ἡ ὃ μηδενὸς προστεθέντος ἐρεῖς ὅτι καλόν ἐστὶν ἡ ὃ τὸ ἐναντίον. Οἷον τὸ τὸν πατέρα θύειν οὐκ ἐρεῖς καλόν εἶναι, ἀλλὰ τισὶ καλόν εἶναι· οὐκ ἄρα ἀπλῶς καλόν. Ἀλλὰ τὸ τοῦς θεοὺς τιμᾶν ἐρεῖς καλόν οὐδὲν ὕ προστιθείς· ἀπλῶς γὰρ καλόν ἐστὶν. Ὡστε ὃ ἂν μηδενὸς προστιθεμένου δοκῇ εἶναι καλόν ἡ αἰσχροὺς ἡ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἀπλῶς ῥηθήσεται.

Γ.

Πότερον δ' αἰρετώτερον ἢ βέλτιον δεῖν ἢ πλειόνων, ἐκ I τῶνδε σκεπτέον. Πρῶτον δὲ διωρίσθω ὅτι τὴν σκέψιν ποιούμεθα οὐχ ὑπὲρ τῶν πολὺ διεστώτων καὶ μεγάλην πρὸς α ἄλληλα διαφορὰν ἔχόντων (οὐδεῖς γὰρ ἀπορεῖ πότερον ἢ εὐδαιμονία ἢ ὁ πλοῦτος αἰρετώτερον) ἀλλ' ὑπὲρ τῶν σύνεγγυς, καὶ περὶ ὧν ἡ ἀμφισβητοῦμεν ποτέρῳ δεῖ προσθέσθαι μᾶλλον, διὰ τὸ μηδεμίαν ὁρᾶν τοῦ ἑτέρου πρὸς τὸ ἕτερον ὑπεροχήν. Δηλον οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων ὅτι δειχθείσης ὑπεροχῆς ἢ μιᾶς ἢ πλειόνων συγκαταθήσεται ἡ διάνοια ὅτι τοῦτ' ἐστὶν αἰρετώτερον, ὁπότερον τυγχάνει αὐτῶν ὑπερέχον.

Πρῶτον μὲν οὖν τὸ πολυχρονιώτερον ἢ βεβαιοτέρου αἰ-2 ρετώτερον τοῦ ἡττον τοιούτου. Καὶ ὃ μᾶλλον ἂν ἔλοιτο ὁ

ἢ μόνον om. C. ὁ τριβαλλοῖς C. ῥέσται C. ἡ οὔσι] τοῖς A.
 ἡ ἂν C. ὃ τούναντίον C. εἶναι om. C. ὕ προσθεῖς A. B.
 α ἄλληλα τὴν διαφορὰν C. ἡ ἀμφισβητοῦμεν C.

- φρόνιμος ἢ ^c ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, ἢ ὁ νόμος ὁ ὀρθός, ἢ ^d οἱ σπου-
δαῖοι περὶ ἕκαστα αἰρούμενοι ἢ τοιοῦτοί εἰσιν, ἢ ^e οἱ ἐν
ἐκάστῳ γένει ἐπιστήμονες, ἢ ^e ὅσα οἱ πλείους ἢ πάντες, οἷον
ἐν ἰατρικῇ ἢ ^f τεκτονικῇ ἢ οἱ πλείους τῶν ἰατρῶν ἢ ^g πάντες,
ἢ ὅσα ὅλως οἱ πλείους ἢ πάντες ἢ πάντα, οἷον τὰγαθόν· πάντα
γὰρ τὰγαθοῦ ἐφίεται. Δεῖ δ' ἄγειν πρὸς ὃ τι ἂν ἦ χρήσιμον
τὸ ῥηθησόμενον. Ἔστι δ' ἀπλῶς μὲν βέλτιον καὶ αἰρετώτερον
τὸ κατὰ τὴν βελτίω ἐπιστήμην, τινὶ δὲ τὸ κατὰ τὴν οἰκείαν.
- 3 Ἐπειτα δὲ τὸ ὅπερ τόδε ^h τι τοῦ μὴ ἐν γένει, οἷον ἡ δι-
καιοσύνη τοῦ δικαίου· τὸ μὲν γὰρ ἐν γένει τῷ ἀγαθῷ, τὸ δ'
οὔ, καὶ τὸ μὲν ὅπερ ἀγαθόν, τὸ δ' οὔ· οὐδὲν γὰρ λέγεται
ὅπερ τὸ γένος, ὃ μὴ τυγχάνει ἐν τῷ γένει ὄν, οἷον ὁ λευκὸς
ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ὅπερ χρῶμα. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων.
- 4 Καὶ τὸ δι' αὐτὸ αἰρετόν τοῦ δι' ἕτερον αἰρετοῦ αἰρετώτε-
ρον, οἷον τὸ ὑγιαίνειν τοῦ γυμνάζεσθαι· τὸ μὲν γὰρ δι' αὐτὸ
αἰρετόν, τὸ δὲ δι' ἕτερον. Καὶ τὸ καθ' αὐτὸ τοῦ κατὰ συμ-
βεβηκός, οἷον τὸ τοὺς φίλους δικαίους εἶναι ⁱ τοῦ τοὺς ἐ-
χθρούς. Τὸ μὲν γὰρ καθ' αὐτὸ αἰρετόν, τὸ δὲ κατὰ συμβε-
βηκός· τὸ γὰρ τοὺς ἐχθρούς δικαίους εἶναι κατὰ συμβεβηκός
αἰρούμεθα, ὅπως ^k μηδὲν ἡμᾶς βλάπτωσιν. Ἔστι δὲ τοῦτο
^l ταῦτό τῷ πρὸ τούτου, διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ· τὸ μὲν γὰρ
τοὺς φίλους δικαίους εἶναι δι' αὐτὸ αἰρούμεθα, καὶ εἰ μηδὲν
ἡμῖν μέλλει ἔσεσθαι, καὶ ἐν Ἰνδοῖς ὦσιν· τὸ δὲ τοὺς ἐχθρούς
δι' ἕτερον, ὅπως ^m μηθὲν ἡμᾶς βλάπτωσιν.
- 5 Καὶ τὸ αἴτιον ⁿ ἀγαθοῦ καθ' αὐτὸ τοῦ κατὰ συμβεβηκός
αἰτίου, καθάπερ ἡ ἀρετὴ τῆς τύχης· ἡ μὲν γὰρ καθ' αὐτὴν ἡ
οὐ κατὰ συμβεβηκός αἰτία τῶν ἀγαθῶν, καὶ εἴ τι ἄλλο τοι-
οῦτον. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου· τὸ γὰρ καθ' αὐτὸ
κακοῦ αἴτιον φευκτότερον τοῦ κατὰ συμβεβηκός, οἷον ἡ κακία

^c ὁ ante ἀγαθὸς om. C. ^d οἱ σπουδαῖαι οἱ περὶ C. ^e οἱ om.
A.B. ^{ce} ὅσα om. C. ^f τεκτονικῇ ἢ ἂ B. ^g ἢ ἂ οἱ πάντες C.
^h τι ὅν τοῦ C. ⁱ τοῦ] ἢ τὸ C. ^k μηθὲν C. ^l ταῦτόν τῷ πρὸ
αὐτοῦ C. ^m μηδὲν C. ⁿ ἀγαθοῦ et αἰτίου om. C.

καὶ ἡ τύχη· τὸ μὲν γὰρ καθ' αὐτὸ κακόν, ^ο ἡ δὲ τύχη κατὰ συμβεβηκός.

Καὶ τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν τοῦ τινὲ ἀίρετώτερον, οἷον τὸ ⁶ ὑγιάζεσθαι τοῦ τέμνεσθαι· τὸ μὲν γὰρ ἀπλῶς ἀγαθόν, τὸ δὲ τινὲ τῷ δεομένῳ τομῆς. Καὶ τὸ φύσει τοῦ μὴ φύσει, οἷον ἡ δικαιοσύνη τοῦ δικαίου· τὸ μὲν γὰρ φύσει, τὸ δ' ἐπίκτητον. Καὶ τὸ τῷ βελτίονι καὶ τιμιωτέρῳ ὑπάρχον ἀίρετώτερον, οἷον θεῷ ἢ ἀνθρώπῳ καὶ ψυχῇ ἢ σώματι. Καὶ τὸ τοῦ βελτίονος ἴδιον βέλτιον ἢ τὸ τοῦ χείρονος, οἷον τὸ τοῦ θεοῦ ἢ τὸ τοῦ ἀνθρώπου· κατὰ μὲν γὰρ τὰ κοινὰ ἐν ἀμφοτέροις οὐδὲν διαφέρει ἀλλήλων, τοῖς δ' ἰδίῳ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου ὑπερέχει. Καὶ τὸ ἐν βελτίοσιν ἢ προτέροις ἢ τιμιωτέροις βέλτιον, οἷον ὑγίεια ἰσχύος καὶ κάλλους. Ἡ μὲν γὰρ ἐν ⁷ ὑγροῖς καὶ ξηροῖς ^ς καὶ θερμοῖς καὶ ψυχροῖς, ἀπλῶς δ' εἰπεῖν ἐξ ὧν ^τ πρώτων συνέστηκε ^ν τὸ ζῶον, τὰ δ' ἐν τοῖς ὑστέροις· ἡ μὲν γὰρ ἰσχύς ἐν τοῖς νεύροις καὶ ^ω ὀστοῖς, τὸ δὲ κάλλος τῶν μελῶν τις συμμετρία δοκεῖ εἶναι. Καὶ τὸ τέλος τῶν πρὸς τὸ τέλος ἀίρετώτερον ^χ δοκεῖ εἶναι, καὶ δυοῖν τὸ ἔγγιον τοῦ τέλους. Καὶ ὅλως τὸ πρὸς τὸ τοῦ βίου τέλος ἀίρετώτερον μάλλον ἢ τὸ πρὸς ἄλλο τι, οἷον τὸ πρὸς εὐδαιμονίαν συντεῖνον ^ς ἢ τὸ πρὸς φρόνησιν. Καὶ τὸ δυνατὸν τοῦ ἀδυνάτου. ⁸ Ἐτι δύο ^z ποιητικῶν, οὗ τὸ τέλος ^α βέλτιον. Ποιη-8 τικοῦ δὲ καὶ τέλους ἐκ τοῦ ἀνάλογον, ὅταν πλείονι ὑπερέχη τὸ τέλος τοῦ τέλους ἢ ἐκεῖνο τοῦ οἰκείου ποιητικοῦ, οἷον εἰ ἡ εὐδαιμονία πλείονι ὑπερέχει ὑγιείας ἢ ὑγίεια ὑγιεινοῦ, τὸ ποιητικὸν εὐδαιμονίας βέλτιον ὑγιείας. Ὅσῳ γὰρ ἡ εὐδαιμονία ὑγιείας ὑπερέχει, τοσούτῳ καὶ τὸ ποιητικὸν ^β τὸ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ὑγιεινοῦ ὑπερέχει. Ἡ δὲ ὑγίεια τοῦ ὑγιεινοῦ ^γ ἐλάττονι ὑπερεῖχεν, ὥστε πλείονι ὑπερέχει τὸ ποιητικὸν

^ο ἡ δὲ τύχη] τὸ δὲ C.

^ρ γυμνάζεσθαι B.C.

^q οὐδενί C.

^ρ ὑπάρχει A, διαφέρον ὑπάρχει C.

^ς καὶ θερμοῖς καὶ ψυχροῖς om. A.B.

^τ πρώτον A.B.

^ν τὸ] καὶ τὸ C.

^ω ὀστέοις C.

^χ δοκεῖ εἶναι

om. C. ^ς τὸ post ἢ om. A.

^z ποιητικῶν ὄντων οὗ C.

^α βέλ-

τιον, καὶ αὐτὸ βέλτιον C.

^β τὸ om. C.

^γ ἐλ. ὑπερέχει ἢ ἡ εὐδαι-

μονία τῆς ὑγιείας, ὥστε C.

εὐδαιμονίας τοῦ ὑγιεινοῦ ἢ ἡ ὑγίεια τοῦ ὑγιεινοῦ. Δῆλον ὅτι αἰρετώτερον τὸ ποιητικὸν εὐδαιμονίας τῆς ὑγείας· τοῦ γὰρ αὐτοῦ πλείονι ὑπερέχει.

9 Ἔτι τὸ κάλλιον καθ' αὐτὸ καὶ τιμιώτερον καὶ ἐπαινετώτερον. οἷον φιλία πλοῖτου καὶ δικαιοσύνη ἰσχύος. Τὰ μὲν γὰρ καθ' αὐτὰ τῶν τιμίων καὶ ἐπαινετῶν, τὰ δ' οὐ καθ' αὐτὰ ἀλλὰ δι' ἕτερον· οὐδεὶς γὰρ τιμᾷ τὸν πλούτον δι' ἑαυτὸν ἀλλὰ δι' ἕτερον. τὴν δὲ φιλίαν καθ' αὐτό, καὶ εἰ μὴδὲν μέλλει ἡμῖν ἕτερον ἀπ' αὐτῆς ἔσεσθαι.

2 Ἔτι ὅταν δύο τινὰ ἢ σφόδρα ἑαλλήλοις παραπλήσια καὶ μὴ δυνάμεθα ὑπεροχὴν μηδεμίαν συνιδεῖν τοῦ ἑτέρου πρὸς τὸ ἕτερον. ὁρᾶν ἀπὸ τῶν παρεπομένων· ὃ γὰρ ἔπεται μείζον ἀγαθόν, τοῦθ' αἰρετώτερον. 3^a Ἄν δ' ἢ τὰ ἐπόμενα κακὰ, ὃ τὸ ἔλαττον ἀκολουθεῖ κακόν, τοῦθ' αἰρετώτερον. Ὅντων γὰρ ἀμφοτέρων αἰρετῶν ἢ οὐδὲν κωλύει δυσχερές τι παρέπεσθαι. Διχῶς δ' ἀπὸ τοῦ ἔπεσθαι ἢ σκέψις· καὶ γὰρ πρότερον καὶ ὕστερον ἔπεται, οἷον τῷ μανθάνοντι τὸ μὲν ἀγνοεῖν πρότερον, τὸ δ' ἐπίστασθαι ὕστερον. Βέλτιον δ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ὕστερον ἐπόμενον. Λαμβάνειν ἰοὺν τῶν ἐπομένων ὁπότερον ἂν ἢ χρήσιμον.

2 Ἔτι τὰ πλείω ἀγαθὰ τῶν ἐλαττόνων, ἢ ἀπλῶς, ἢ ὅταν τὰ ἕτερα ^k ἐν τοῖς ἑτέροις ^l ὑπάρχῃ, τὰ ἐλάττω ἐν τοῖς πλείοσιν. Ἐνστασις. εἴ που θάτερον ^m θατέρου χάριν· ἢ οὐδὲν γὰρ αἰρετώτερα τὰ ἄμφω τοῦ ενός, οἷον τὸ ὑγιάζεσθαι καὶ ἡ ὑγίαι τῆς ὑγείας, ἐπειδὴ τὸ ὑγιάζεσθαι τῆς ὑγείας ἔνεκεν αἰρούμεθα. Καὶ μὴ ἀγαθὰ δὲ ἀγαθῶν οὐδὲν κωλύει εἶναι αἰρετώτερα, οἷον εὐδαιμονίαν καὶ ἄλλο τι ὃ μὴ ἔστιν ἀγαθὸν δικαιοσύνης καὶ ἀνδρίας. Καὶ ⁿ ταῦτα μεθ' ἡδονῆς μᾶλλον ἢ ἄνευ ἡδονῆς. Καὶ ταῦτα μετ' ἀλυπίας ^o μᾶλλον ἢ μετὰ λύπης.

3 Καὶ ἕκαστον ἐν ὃ καίρῳ μείζον δύναται, ἐν τούτῳ καὶ

^d οὖν C. ^e αὐτὸν C. ^f αὐτοῖς B.C. ^g ἂν δ' — αἰρετώτερον om. B. ^h οὐθέν C. ⁱ οὖν om. C. ^k ἐν om. A. ^l ἐν-
πάρχη A.C. ^m τοῦ ἑτέρου C. ⁿ ταῦτα A.B. ^o μᾶλλον om. B.

αἰρετώτερον, οἷον τὸ ἀλύπως ἐν τῷ γήρᾳ μᾶλλον ἢ ἐν τῇ νεότητι· μεῖζον γὰρ ἐν τῷ γήρᾳ δύναται. Κατὰ ^p ταῦτα δὲ καὶ ἡ φρόνησις ἐν τῷ γήρᾳ αἰρετώτερον· οὐδεὶς γὰρ τοὺς νέους αἰρεῖται ἡγεμόνας διὰ τὸ μὴ ἀξιοῦν φρονίμους εἶναι. Ἡ δ' ἀνδρία ἀνάπαλιν· ἐν τῇ νεότητι γὰρ ἀναγκαιοτέρα ἢ κατὰ τὴν ἀνδρίαν ἐνέργεια. Ὅμοίως δὲ καὶ ἡ σωφροσύνη· μᾶλλον γὰρ οἱ νέοι τῶν πρεσβυτέρων ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν ἐνοχλοῦνται.

Καὶ ὁ ἐν παντὶ καιρῷ ἢ ἐν τοῖς πλείστοις χρησιμώτερον, ⁴ οἷον δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη ἀνδρίας· αἱ μὲν γὰρ αἰεὶ ἢ δὲ ποτὲ ^q χρησίμη. Καὶ ὁ πάντων ἐχόντων μηδὲν θατέρου δεόμεθα, ἢ ^r ὁ ^s ἐχόντων προσδεόμεθα τοῦ λοιποῦ, καθάπερ ἐπὶ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρίας· δικαίων μὲν γὰρ πάντων ὄντων οὐδὲν χρήσιμος ἡ ἀνδρία, ἀνδρείων δὲ πάντων ὄντων χρήσιμος ἡ δικαιοσύνη.

Ἔτι ἐκ τῶν φθορῶν καὶ τῶν ἀποβολῶν καὶ τῶν γενέσεων ⁵ καὶ τῶν λήψεων καὶ τῶν ἐναντίων· ὧν γὰρ αἱ φθοραὶ φευκτότεραι, αὐτὰ αἰρετώτερα. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀποβολῶν καὶ τῶν ἐναντίων· ^t οὐ γὰρ ἡ ἀποβολὴ ἢ τὸ ἐναντίον ^v φευκτότερον, αὐτὸ αἰρετώτερον. Ἐπὶ δὲ τῶν γενέσεων καὶ τῶν λήψεων ἀνάπαλιν· ὧν γὰρ ^w αἱ λήψεις καὶ αἱ γενέσεις αἰρετώτεραι, καὶ αὐτὰ αἰρετώτερα.

Ἄλλος τόπος, τὸ ἐγγύτερον τὰγαθοῦ βέλτιον καὶ αἰρε- ⁶ τώτερον. Καὶ τὸ ὁμοιότερον τὰγαθῷ, οἷον ἡ ^x δικαιοσύνη δικαίου. Καὶ τὸ τῷ βελτίονι ^y αὐτοῦ ὁμοιότερον, καθάπερ τὸν Αἴαντα τοῦ Ὀδυσσέως φασὶ βελτίω τινὲς εἶναι, διότι ὁμοιότερος ^a τῷ Ἀχιλλεῖ. Ἐνστασις τούτου ὅτι οὐκ ἀληθές· οὐδὲν γὰρ κωλύει, μὴ ἢ βέλτιστος ὁ Ἀχιλλεύς, ταύτῃ ὁμοιότερον εἶναι τὸν Αἴαντα, τοῦ ἐτέρου ὄντος μὲν ἀγαθοῦ μὴ ὁμοίου δέ. Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ ἐπὶ ^b τὸ γελοιότερον εἴη

^p ταυτὰ C.

^t οὐ] εἴτε A.B.

τοῦ δικαίου C.

τερα C.

^q χρήσιμος C.

^v φευκτότερα A.B.

^y αὐτῷ corr. C.

^r ὁ om. C.

^w αἱ om. C.

^a τῷ] ἢν τῷ C.

^s ἔχοντες A.B.

^x δικαιοσύνη

^b τὰ γελοιό-

^c ὅμοιον, καθάπερ ὁ πίθηκος ^d τῷ ἀνθρώπῳ, τοῦ ἵππου μὴ ὄντος ὁμοίου· οὐ γὰρ ^e κύλλιον ὁ πίθηκος, ὁμοιότερον δὲ τῷ ἀνθρώπῳ. Πάλιν ἐπὶ δυοῖν εἰ τὸ μὲν τῷ βελτίονι τὸ δὲ τῷ χείρονι ὁμοιότερον, εἴη ^f ἂν βέλτιον τὸ τῷ βελτίονι ὁμοιότερον. ^g Ἐχει δὲ καὶ τοῦτο ἔνστασιν· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν τῷ βελτίονι ἡρέμα ὅμοιον εἶναι, τὸ δὲ τῷ χείρονι σφόδρα, οἷον εἰ ὁ μὲν Αἴας τῷ Ἀχιλλεῖ ἡρέμα, ὁ δ' Ὀδυσσεὺς τῷ Νέστορι σφόδρα. Καὶ εἰ τὸ μὲν τῷ βελτίονι ^g ὅμοιον ἐπὶ τὰ χεῖρῳ ὅμοιον εἴη, τὸ δὲ τῷ χείρονι ἐπὶ τὰ βελτίῳ, καθάπερ ἵππος ὄνῃ καὶ πίθηκος ἀνθρώπῳ.

8 ^h Ἄλλος, τὸ ἐπιφανέστερον τοῦ ἥττον τοιούτου, καὶ τὸ χαλεπώτερον· μᾶλλον γὰρ ἀγαπῶμεν ἔχοντες ^a μὴ ἔστι ραδίως ^h λαβεῖν. Καὶ τὸ ἰδιαιτέρον τοῦ κοινοτέρου. Καὶ τὸ τοῖς κακοῖς ἀκοινωνητότερον· αἰρετώτερον γὰρ ⁱ ᾧ μὴδεμία δυσχέρεια ἀκολουθεῖ ἢ ⁱ ᾧ ἀκολουθεῖ.

9 ^g Ἐτι εἰ ἀπλῶς τοῦτο τούτου βέλτιον, καὶ τὸ βέλτιστον τῶν ἐν τούτῳ βέλτιον τοῦ ἐν τῷ ἑτέρῳ βελτίστου, οἷον εἰ βέλτιον ἄνθρωπος ἵππου, καὶ ὁ βέλτιστος ἄνθρωπος τοῦ βελτίστου ἵππου βελτίων. Καὶ εἰ τὸ βέλτιστον τοῦ βελτίστου βέλτιον, καὶ ἀπλῶς τοῦτο τούτου βέλτιον, οἷον ^k εἰ ὁ βέλτιστος ἄνθρωπος τοῦ βελτίστου ἵππου βελτίων, καὶ ἀπλῶς ἄνθρωπος ἵππου βελτίων.

10 ^g Ἐτι ὧν ἔστι τοὺς φίλους μετασχεῖν, αἰρετώτερα ἢ ὧν μὴ. Καὶ ^a πρὸς τὸν φίλον ^l πράξαι μᾶλλον βουλόμεθα ἢ ^a πρὸς τὸν τυχόντα, ταῦτα αἰρετώτερα, οἷον τὸ δικαιοπραγεῖν καὶ εὖ ποιεῖν μᾶλλον ἢ τὸ δοκεῖν· τοὺς γὰρ φίλους εὖ ποιεῖν βουλόμεθα μᾶλλον ἢ δοκεῖν, τοὺς δὲ τυχόντας ἀνάπαλιν.

11 Καὶ τὰ ἐκ περιουσίας τῶν ἀναγκαίων βελτίῳ, ἐνίοτε δὲ καὶ αἰρετώτερα· βέλτιστος γὰρ τοῦ ζῆν τὸ εὖ ζῆν, τὸ δὲ εὖ ζῆν ἔστιν ἐκ περιουσίας, αὐτὸ δὲ τὸ ζῆν ἀναγκαῖον. Ἐνίοτε δὲ τὰ βελτίῳ οὐχὶ καὶ αἰρετώτερα· οὐ γὰρ εἰ βελτίῳ, ἀναγα-

^c ὅμοιος A.B. ^d τῷ om. C. ^e καλλίων C. ^f ἂν om. C.
^g ὅμοιον om. B.C. ^h λαβεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ C. ⁱ ὁ B. ^k εἰ om. A.
^l μᾶλλον πράξαι C.

καῖον καὶ αἰρετώτερα· τὸ ^m γοῦν φιλοσοφεῖν βέλτιον τοῦ χρηματίζεσθαι, ἀλλ' οὐχ αἰρετώτερον τῷ ἐνδεεῖ τῶν ἀναγκαίων. Τὸ δ' ἐκ περιουσίας ἐστίν, ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων ἄλλα τινὰ προσκατασκευάζεται τις τῶν καλῶν. Σχεδὸν δὲ ἴσως ⁿ αἰρετώτερον τὸ ἀναγκαῖον ἐστὶ, βέλτιον δὲ τὸ ἐκ περιουσίας.

Καὶ ὃ μὴ ἐστὶ παρ' ἄλλου πορίσασθαι ἢ ὃ ἐστὶ καὶ παρ' ¹² ἄλλου, οἷον πέπονθεν ἡ δικαιοσύνη πρὸς τὴν ἀνδρίαν. Καὶ εἰ τόδε μὲν ἄνευ τοῦδε αἰρετόν, τόδε δὲ ἄνευ τοῦδε μὴ, οἷον δύναμις ἄνευ φρονήσεως οὐχ αἰρετόν, φρόνησις δ' ἄνευ δυνάμεως αἰρετόν. Καὶ δυοῖν εἰ θάτερον ἀρνούμεθα, ἵνα τὸ λοιπὸν δόξῃ ἡμῖν ὑπάρχειν, ἐκείνο αἰρετώτερον ὃ βουλόμεθα δοκεῖν ὑπάρχειν, οἷον φιλοπονεῖν ἀρνούμεθα, ἵν' εὐφυνεῖς εἶναι δόξωμεν.

¹ Ἐτι οὐ τῇ ἀπουσίᾳ ἡττον ἐπιτιμητέον ^ο δυσφοροῦσι, τοῦτο ¹³ αἰρετώτερον. Καὶ οὐ τῇ ἀπουσίᾳ μὴ δυσφοροῦντι μᾶλλον ἐπιτιμητέον, τοῦτο αἰρετώτερον.

¹ Ἐτι τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος τὸ ἔχον τὴν οἰκείαν ἀρετὴν ³ τοῦ μὴ ^p ἔχοντος. ¹ Ἀμφω δ' ἐχόντων τὸ μᾶλλον ἔχον.

¹ Ἐτι εἰ τὸ μὲν ποιεῖ ἀγαθὸν ἐκείνο ^ω ἂν παρῇ, τὸ δὲ μὴ ² ποιεῖ, ^q τὸ ποιοῦν αἰρετώτερον, καθάπερ καὶ ^r θερμότερον τὸ θερμαῖνον τοῦ μὴ. Εἰ δ' ἄμφω ποιεῖ, τὸ μᾶλλον ποιοῦν ἢ εἰ τὸ βέλτιον καὶ κυριώτερον ποιεῖ ἀγαθόν, οἷον εἰ τὸ μὲν τὴν ψυχὴν τὸ δὲ τὸ σῶμα.

^{s1} Ἐτι ἀπὸ τῶν πτώσεων καὶ τῶν χρήσεων καὶ τῶν πρά- ³ ξων καὶ τῶν ἔργων, καὶ ταῦτα δὲ ἀπ' ἐκείνων· ἀκολουθεῖ γὰρ ἀλλήλοις, οἷον εἰ τὸ δικαίως αἰρετώτερον τοῦ ἀνδρείως, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρίας ^t αἰρετώτερον· ^v καὶ εἰ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρίας αἰρετώτερον, καὶ τὸ δικαίως τοῦ ἀνδρείως. Παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

¹ Ἐτι εἴ τινος τοῦ αὐτοῦ τὸ μὲν μείζον ἀγαθόν ἐστὶ τὸ δὲ ⁴

^m γὰρ C. ⁿ αἰρετώτερον μὲν τὸ C. ^ο δυσφοροῦσι C. ^p ἔχον-
τος αἰρετώτερον, ἄμφω C. ^q τῶι ποιῶντι B. ^r θερμόν C. ^s ἔτι
δὲ ἀπὸ C. ^t αἰρετώτερον om. C. ^v καὶ εἰ—αἰρετώτερον om. A.

ἔλαττον, αἰρετώτερον τὸ μείζον. ^w Ἡ εἰ μείζονος ^x μείζον θάτερον. Ἀλλὰ καὶ εἰ δύο τινὰ τινὸς εἴη αἰρετώτερα, τὸ μᾶλλον αἰρετώτερον τοῦ ἡττον αἰρετωτέρου αἰρετώτερον. Ἔτι οὐ ἡ ὑπερβολὴ τῆς ὑπερβολῆς αἰρετωτέρα, καὶ αὐτὸ αἰρετώτερον. οἷον φιλία χρημάτων· αἰρετωτέρα γὰρ ἡ τῆς φιλίας ὑπερβολὴ τῆς τῶν χρημάτων. Καὶ οὐ μᾶλλον ἂν ἔλοιτο αὐτὸς αὐτῷ αἴτιος εἶναι ἢ οὐ ^y ἕτερον, οἷον τοὺς φίλους τῶν χρημάτων.

5 Ἔτι ἐκ τῆς ^z προθέσεως, εἰ τῷ αὐτῷ προστιθέμενόν ^a τι τὸ ὅλον αἰρετώτερον ποιεῖ. Εὐλαβεῖσθαι δὲ δεῖ προτείνειν ἐφ' ὧν τῷ μὲν ἐτέρῳ τῶν προστιθεμένων ^b χρῆται τὸ κοινὸν ἢ ἄλλως πως συνεργόν ἐστι, ^c τῷ δὲ λοιπῷ μὴ χρῆται μηδὲ συνεργόν ἐστιν, οἷον πρίονα καὶ δρέπανον μετὰ τεκτονικῆς· αἰρετώτερον γὰρ ὁ πρίων ^d συνδυναζόμενος, ἀπλῶς δὲ οὐχ αἰρετώτερον. Πάλιν εἰ ἐλάττονι προσθεθέν τι τὸ ὅλον μείζον ποιεῖ. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως· οὐ γὰρ ἀφαιρεθέντος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τὸ λειπόμενον ^e ἔλαττον, ἐκείνο μείζον ἂν εἴη, ὁπότε ἀφαιρεθὲν τὸ λειπόμενον ἔλαττον ποιεῖ.

6 Καὶ εἰ τὸ μὲν δι' αὐτὸ τὸ δὲ διὰ τὴν δόξαν αἰρετόν, οἷον ὑγίεια κάλλους. Ὅρος δὲ τοῦ πρὸς δόξαν τὸ ^f μηδενὸς συνειδότης μὴ ἂν σπουδᾷται ὑπάρχειν. Καὶ εἰ τὸ μὲν δι' αὐτὸ καὶ διὰ τὴν δόξαν αἰρετόν, τὸ δὲ διὰ θάτερον μόνον. Καὶ ὁπότερον μᾶλλον δι' αὐτὸ τίμιον, τοῦτο καὶ βέλτιον καὶ αἰρετώτερον. Τιμιώτερον δ' ἂν εἴη καθ' αὐτό, ὁ μηδενὸς ἄλλου μέλλοντος ὑπάρξειν δι' αὐτὸ αἰρούμεθα μᾶλλον.

7 Ἔτι διελέσθαι ποσαχῶς τὸ αἰρετὸν λέγεται καὶ τίνων χάριν, οἷον τοῦ συμφέροντος ἢ τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ ἡδέος· τὸ γὰρ πρὸς ἅπαντα ἢ ^g πρὸς τὰ πλείω χρήσιμον αἰρετώτερον ἂν ^h ὑπάρχοι τοῦ μὴ ὁμοίως. Τῶν δ' αὐτῶν ἀμφοτέροις

^w ἡ om. C. ^x μείζον ἢ θάτερον C. ^y ἕτερος B.C. ^z προθέ-
σεως C. ^a τι om. A. ^b προσχρήται C. ^c τῷ δὲ—ἐστιν om. A.
^d συνδυναζόμενον A.B.C. ^e ἐλαττοῖ A.B. ^f μηδενὸς ὄντος τοῦ συνει-
δήτος C. ^g πρὸς om. C. ^h ὑπάρχει A.

ὑπαρχόντων, ὅποτερ' ἢ μάλλον ὑπάρχει σκεπτόν. πότερον ἰ ἥδιον ἢ κάλλιον ἢ συμφερότερον. Πάλιν τὸ τοῦ βελτίους ἔνεκεν αἰρετώτερον, οἷον τὸ ἀρετῆς ἔνεκεν ἢ ἡδονῆς. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φευκτῶν· φευκτότερον γὰρ τὸ μάλλον ἐμποδιστικὸν τῶν κ αἰρετῶν, οἷον νόσος αἵσχυρος· καὶ γὰρ ἡδονῆς καὶ τοῦ σπουδαίου εἶναι κωλυτικώτερον ἢ νόσος.

Ἔτι ἐκ τοῦ ὁμοίως δεκνύναι φευκτὸν καὶ αἰρετὸν τὸ προ-⁸ κείμενον· ἦττον γὰρ αἰρετὸν τὸ ¹ τοιοῦτον, ὃ καὶ ἔλοιτ' ἂν τις ὁμοίως καὶ φύγοι, τοῦ ἑτέρου ὄντος αἰρετοῦ μόνον.

Τὰς μὲν οὖν πρὸς ^m ἀλλήλα συγκρίσεις, καθάπερ εἴρηται, ⁴ ποιητέον. Οἱ αὐτοὶ δὲ τόποι χρήσιμοι καὶ πρὸς τὸ δεκνύναι ὅτιοῦν αἰρετὸν ἢ φευκτόν· ἀφαιρεῖν γὰρ μόνον δεῖ τὴν πρὸς ἕτερον ὑπεροχὴν. Εἰ γὰρ τὸ τιμιώτερον αἰρετώτερον, καὶ τὸ τίμιον αἰρετόν, καὶ εἰ τὸ χρησιμώτερον αἰρετώτερον, καὶ τὸ χρήσιμον αἰρετόν. Ὅμοίως δὲ ⁿ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ² τοιαύτην ἔχει τὴν σύγκρισιν. Ἐπ' ἐνίων γὰρ εὐθέως κατὰ τὴν πρὸς ἕτερον σύγκρισιν καὶ ὅτι αἰρετὸν ἐκάτερον ἢ τὸ ἕτερον ^o λέγομεν, οἷον ὅταν τὸ μὲν φύσει ἀγαθὸν τὸ δὲ μὴ φύσει λέγωμεν· τὸ γὰρ φύσει ἀγαθὸν δῆλον ὅτι αἰρετόν ἐστιν.

Ληπτέον δ' ὅτι μάλιστα καθόλου ^p τοὺς τόπους περὶ τοῦ ⁵ μᾶλλον καὶ τοῦ μείζονος· ληφθέντες γὰρ οὕτως πρὸς πλείω χρήσιμοι ἂν εἴησαν. Ἔστι δ' αὐτῶν τῶν εἰρημένων ἐνίους ^q καθόλου μᾶλλον ποιεῖν μικρὸν ^r παραλλάσσοντα τῇ προσηγορίᾳ, οἷον τὸ φύσει ^s τοιοῦτο τοῦ μὴ φύσει τοιοῦτου μᾶλλον τοιοῦτο. Καὶ εἰ τὸ μὲν ποιεῖ τὸ δὲ μὴ ποιεῖ τὸ ἔχον τοιόνδε ^t ἢ ὧ ἂν ὑπάρχει, μᾶλλον τοιοῦτο ὃ ποτε ποιεῖ ἢ ὃ μὴ ποιεῖ. Εἰ δ' ἄμφω ποιεῖ, τὸ μᾶλλον ποιοῦν ^s τοιοῦτο.

Ἔτι εἰ τοῦ αὐτοῦ τινὸς τὸ μὲν μᾶλλον τὸ δὲ ἦττον ^s τοι-²

ⁱ ἥδιον B.

^k ἀρετῶν A.B.

¹ τοιοῦτο C.

^m ἀλλήλας B.

ⁿ καὶ om. C.

^o λέγομεν—γὰρ φύσει ἀγαθόν γε, supra litteram A.

^p τοὺς om. A.

^q μᾶλλον καθόλου C.

^r παραλλάττοντας C.

^s τοι-

οῦτον C. ^t ἢ om. A. et corr. C.

οὔτο· καὶ εἰ τὸ μὲν τοιούτου μᾶλλον τοιούτο, τὸ δὲ μὴ τοιούτου τοιούτον, δῆλον ὅτι τὸ πρῶτον μᾶλλον ^s τοιούτο. ἔτι ἐκ τῆς προσθέσεως, εἰ ^v τῷ αὐτῷ προστιθέμενον τὸ ὅλον μᾶλλον ποιεῖ ^s τοιούτο, ἢ εἰ τῷ ἡττον τοιούτῳ προστιθέμενον τὸ ὅλον μᾶλλον ποιεῖ τοιούτο. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως· οὐ γὰρ ἀφαιρεθέντος τὸ λειπόμενον ἡττον τοιούτο, αὐτὸ μᾶλλον τοιούτο. Καὶ τὰ τοῖς ἐναντίοις ἀμιγέστερα μᾶλλον τοιαῦτα, οἷον λευκότερον τὸ τῷ μέλανι ἀμιγέστερον. Ἔτι παρὰ τὰ εἰρημένα πρότερον, τὸ μᾶλλον ἐπιδεχόμενον τὸν οἰκεῖον τοῦ προκειμένου λόγον, οἷον εἰ τοῦ λευκοῦ ἐστὶ λόγος χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως, λευκότερον ^w ὅ ἐστι μᾶλλον χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως.

- 6 ^x Ἄν δ' ἐπὶ μέρους καὶ μὴ καθόλου τὸ πρόβλημα τεθῇ, ^v πρῶτον μὲν οἱ εἰρημένοι καθόλου κατασκευαστικοὶ ἢ ἀνασκευαστικοὶ τόποι πάντες χρήσιμοι. Καθόλου γὰρ ἀναρροῦντες ἢ κατασκευάζοντες ^z καὶ ἐπὶ μέρους δείκνυμεν· εἰ γὰρ παντὶ ὑπάρχει, καὶ τινί, καὶ εἰ μηδενί, οὐδὲ τινί. Μάλιστα δ' ἐπίκαιροι καὶ κοινοὶ τῶν τόπων οἳ τ' ἐκ τῶν ἀντικειμένων καὶ τῶν συστοίχων καὶ τῶν πτώσεων· ὁμοίως γὰρ ἔνδοξον τὸ ἀξιῶσαι, εἰ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ λύπην πᾶσαν εἶναι κακόν. τῷ εἴ τις ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ λύπην εἶναι τινα κακόν.
- ^z Ἔτι εἴ τις αἰσθησις μὴ ἐστὶ δύναμις, καὶ ἀναίσθησίᾳ τις οὐκ ἔστιν ἀδυναμία. Καὶ εἴ τι ὑποληπτὸν ἐπιστητόν, καὶ ὑπόληψίς ^a τις ἐπιστήμη. Πάλιν εἴ τι τῶν ἀδίκων ἀγαθόν, καὶ τῶν δικαίων τι κακόν. ^b καὶ ^c εἴ τι τῶν ^d δικαίως κακόν, καὶ τῶν ἀδίκως τι ^e ἀγαθόν. Καὶ εἴ τι τῶν ^f ἡδέων φευκτόν, ἡδονὴ τις ^g φευκτόν. ^h Κατὰ ταῦτά δὲ καὶ εἴ τι τῶν ἡδέων ὠφέλιμον, ἡδονὴ τις ⁱ ὠφέλιμον. Καὶ ἐπὶ τῶν φθαρτικῶν δὲ ^j καὶ τῶν γενέσεων καὶ φθορῶν ὡσαύτως. Εἰ γάρ τι φθαρ-

^s τοιούτου C. ^v τὸ αὐτὸ B. ^w ὅ ἐστι] ἐστὶ τὸ C. ^x εἰαν C.
^y πρῶτοι B. ^z καὶ τὰ ἐπὶ C. ^a τις om. A. ^b καὶ] πάλιν B.C.
^c εἴ—ἀδίκως om. A. ^d δικαίως] ἀδίκων C. ^e ἀγαθόν] κακόν C.
^f ἡδέως φευκτῶν A.B. ^g φευκτὴ C. ^h κατατὰ A.B. ⁱ ὠφέλιμος καὶ ἀγαθόν καὶ C.

τικὸν ἡδονῆς ἢ ἐπιστήμης ὃν ἀγαθὸν ἐστίν, εἴη ἂν τις ἡδονὴ ἢ ἐπιστήμη τῶν κακῶν. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ φθορά τις ἐπιστήμης τῶν ἀγαθῶν ἢ ^k ἢ γένεσις τῶν κακῶν, ἔσται τις ἐπιστήμη τῶν κακῶν, οἷον εἰ τὸ ἐπιλαυθάνεσθαι ἃ τις αἰσχροῦ ἔπραξε τῶν ἀγαθῶν ἢ τὸ ἀναμνησκέσθαι τῶν κακῶν, εἴη ¹ ἂν τὸ ἐπίστασθαι ἃ τις αἰσχροῦ ἔπραξε τῶν κακῶν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἐν ἅπασιν γὰρ ὁμοίως τὸ ἐνδοξον.

Ἔτι ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ ὁμοίως. Εἰ γὰρ μᾶλ-
 λον μὲν τῶν ἐξ ἄλλου γένους τι ^m τοιοῦτο ἐκείνων δὲ μηδὲν
 ἐστίν, οὐδ' ἂν τὸ εἰρημένον εἴη τοιοῦτον, οἷον εἰ μᾶλλον μὲν
ⁿ ἐπιστήμη τις ἀγαθὸν ἢ ἡδονή, μηδεμία δ' ἐπιστήμη ἀγαθόν,
 οὐδ' ^o ἂν ἡδονὴ εἴη. Καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίως δὲ καὶ ἥττον ὡσαύ-
 τως· ἔσται γὰρ καὶ ἀναιρεῖν καὶ κατασκευάζειν, πλὴν ἐκ μὲν
 τοῦ ὁμοίως ἀμφότερα, ἐκ δὲ τοῦ ἥττον κατασκευάζειν μόνον,
 ἀνασκευάζειν δὲ οὔ. Εἰ γὰρ ὁμοίως δύναμις τις ἀγαθὸν καὶ ⁵
 ἐπιστήμη, ἔστι δὲ τις δύναμις ἀγαθόν, καὶ ἐπιστήμη ἐστίν.
 Εἰ δὲ μηδεμία δύναμις, οὐδ' ἐπιστήμη. Εἰ δ' ἥττον δύναμις
 τις ἀγαθόν ἢ ἐπιστήμη, ἔστι δὲ τις δύναμις ἀγαθόν, καὶ ἐπι-
 στήμη. Εἰ δὲ μηδεμία δύναμις ἀγαθόν, οὐκ ἀνάγκη καὶ ἐπι-
 στήμην μηδεμίαν εἶναι ἀγαθόν. Δῆλον οὖν ὅτι κατασκευά-
 ζειν μόνον ἐκ τοῦ ἥττον ἐστίν.

Οὐ μόνον δ' ἐξ ἄλλου γένους ἔστιν ἀνασκευάζειν, ἀλλὰ ⁶
 καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ^p λαμβάνοντι τὸ μάλιστα τοιοῦτον, ^q οἷον
 εἰ κεῖται ἐπιστήμη τις ἀγαθόν, δειχθεῖν δ' ^r ὅτι φρόνησις οὐκ
 ἀγαθόν, οὐδ' ἄλλη οὐδεμία ἔσται, ^s ἐπεὶ οὐδ' ἡ μάλιστα δο-
 κοῦσα. Ἔτι ἐξ ὑποθέσεως, ὁμοίως ἀξιώσαντα, εἰ ἐνί, καὶ
 πᾶσιν ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, οἷον εἰ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ
 ἀθάνατος, καὶ τὰς ἄλλας, εἰ δ' αὕτη μὴ, μηδὲ τὰς ἄλλας. Εἰ ⁷
 μὲν οὖν ὑπάρχειν τινὶ κεῖται, δεικτέον ὅτι οὐχ ὑπάρχει τινί·
 ἀκολουθήσει γὰρ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τὸ μηδενὶ ὑπάρχειν. Εἰ

^k ἢ om. C.¹ ἂν καὶ τὸ C.^m τοιοῦτον C.ⁿ τις ἐπιστήμη C.^o ἂν ἢ ἡδονὴ C.^p λαμβάνοντα C.^q ὁποῖον A.^r ὅτι ἢ φρόνη-σις C. ^s ἐπειδὴ C.

δέ τινι μὴ ὑπάρχον κείται, δεικτέον ὅτι ὑπάρχει τινί· καὶ γὰρ οὕτως ἀκολουθήσει τὸ πᾶσιν ὑπάρχειν. Δῆλον δ' ἐστὶν ὅτι ὁ ὑποτιθέμενος ποιεῖ τὸ πρόβλημα καθόλου ἐπὶ μέρους ὧς τεθέν· τὸν γὰρ ἐπὶ μέρους ὁμολογοῦντα καθόλου ἀξιοῖ ὁμολογεῖν, ἐπειδὴ, εἰ ἐνί, καὶ πᾶσιν ὁμοίως ἀξιοῖ ὑπάρχειν.

- 8 Ἀδιορίστου μὲν οὖν ὄντος τοῦ προβλήματος μοναχῶς ἀνασκευάζειν ἐνδέχεται, οἷον εἰ ἔφησεν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι ἢ μὴ ἀγαθόν, καὶ μηδὲν ἄλλο προσδιώρισεν. Εἰ μὲν γὰρ τινα ἔφησεν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι, δεικτέον ὅτι καθόλου ὅτι οὐδεμία, εἰ ὧς μέλλει ἀναιρεῖσθαι τὸ προκείμενον. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τινα ἔφησεν ἡδονὴν μὴ εἶναι ἀγαθόν, δεικτέον καθόλου ὅτι πᾶσα ἄλλως δ' οὐκ ἐνδέχεται ἀναιρεῖν. Ἐὰν γὰρ δείξωμεν ὅτι ἐστὶ τις ἡδονὴ ὥς οὐκ ἀγαθόν ἢ ἀγαθόν, οὕτω ἀναιρεῖται 9 τὸ προκείμενον. Δῆλον οὖν ὅτι ἀναιρεῖν μὲν μοναχῶς ἐνδέχεται, κατασκευάζειν δὲ διχῶς· ἂν τε γὰρ καθόλου δείξωμεν ὅτι πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν, ἂν τε ὅτι ἐστὶ τις ἡδονὴ ἀγαθόν, δεδειγμένον ἔσται τὸ προκείμενον. Ὁμοίως δὲ καὶ ἀνὰ δέη διαλεχθῆναι ὅτι ἐστὶ τις ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν, ἂν δὲ δείξωμεν ὅτι οὐδεμία ἀγαθόν ἢ ὅτι τις ὥς οὐκ ἀγαθόν, διειλεγμένοι ἐσόμεθα ἀμφοτέρως, καὶ καθόλου καὶ ἐπὶ μέρους, ὅτι ἐστὶ τις ἡδονὴ 10 οὐκ ἀγαθόν. Διωρισμένης δὲ τῆς θέσεως οὕσης, διχῶς ἀναιρεῖν ἔσται, οἷον εἰ τεθείη τινὶ μὲν ὑπάρχειν ἡδονὴ ἀγαθὴ εἶναι, τινὶ δ' οὐχ ὑπάρχειν· εἴτε γὰρ πᾶσα δειχθείη ἡδονὴ ὥς ἀγαθόν εἴτε μηδεμία, ἀνηρημένον ἔσται τὸ προκείμενον. Εἰ δὲ μίαν ἡδονὴν μόνην ἀγαθὸν ἔθηκεν εἶναι, τριχῶς ἐνδέχεται ἀναιρεῖν· δείξαντες γὰρ ὅτι ἢ πᾶσα ἢ ὅτι οὐδεμία ἢ ὅτι πλεί- 11 ονς μίας ἀγαθόν, ἀνηρηκότες ἐσόμεθα τὸ προκείμενον. Ἐπὶ πλείον δὲ τῆς θέσεως διορισθείσης, οἷον ὅτι ἡ φρόνησις ὥς μόνη τῶν ἀρετῶν ἐπιστήμη, τετραχῶς ἔστιν ἀναιρεῖν· δειχθέντος

t ὑπάρχειν C. v τεθέντος C. w ὁμολογοῦντα] τιθέντα C. x ὅτι καθόλου C. y μέλλοι A. z οὐκ ἀγαθόν ἢ om. C. a εἴαντε C. b εἴαν—ἀγαθόν om. C. c οὐκ om. pr. C. d ἡδονὴ ἀγαθόν, omisso εἶναι, C. e ἀγαθόν εἶναι εἴτε C. f πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν ἢ C. g μόνη om. C.

γὰρ ὅτι πᾶσα ἀρετὴ ἐπιστήμη ἢ ὅτι οὐδεμία ἢ ὅτι καὶ ἄλλη
 τας, οἷον ἡ δικαιοσύνη, ἢ ^h ὅτι αὐτὴ ἡ φρόνησις οὐκ ἐπιστήμη,
 ἀνηρημένον ἔσται τὸ προκείμενον.

Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὰ καθ' ἕκαστα, ἐν οἷς ¹²
 ὑπάρχειν τι ἢ μὴ εἶρηται, καθάπερ ἐν τοῖς καθόλου προβλή-
 μασιν. Ἔτι δ' ἐν τοῖς γένεσιν ἐπιβλεπτόν, ⁱ διαιροῦντα
 κατ' εἶδη μέχρι τῶν ἀτόμων, ^k καθὰ προεῖρηται· ἂν τε γὰρ
 παντὶ φαίνεται ὑπάρχον ἂν τε μηδενί, πολλὰ ¹ προενέγκαντι
 ἀξιωτόν καθόλου ὁμολογεῖν ἢ φέρειν ἔνστασιν ἐπὶ τίνος οὐχ
^m οὕτως. Ἔτι ἐφ' ὧν ἔστιν ἢ εἶδει ἢ ἀριθμῷ διορίσαι τὸ ¹³
 συμβεβηκός, σκεπτόν εἰ μηδὲν τούτων ὑπάρχει, οἷον ὅτι ὁ
 χρόνος οὐ κινεῖται οὐδ' ἐστὶ κίνησις, καταριθμησάμενον πόσα
 εἶδη κινήσεως· εἰ γὰρ μηδὲν τούτων ⁿ ὑπάρχει τῷ χρόνῳ, δῆ-
 λον ὅτι οὐ κινεῖται οὐδ' ἐστὶ κίνησις. Ὅμοιως δὲ καὶ ὅτι ἡ
 ψυχὴ οὐκ ἀριθμός, διελόμενον ὅτι πᾶς ἀριθμὸς ἢ περιττὸς ἢ
 ἄρτιος· εἰ γὰρ ἡ ψυχὴ μήτε περιττὸν μήτε ἄρτιον, δῆλον
 ὅτι οὐκ ἀριθμός.

Πρὸς μὲν οὖν τὸ συμβεβηκός διὰ τῶν τοιούτων καὶ οὕτως
^o ἐπιχειρητόν.

Δ.

Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῶν πρὸς τὸ γένος καὶ τὸ ἴδιον ἐπι- ¹
 σκεπτόν. Ἔστι δὲ ταῦτα στοιχεῖα τῶν πρὸς τοὺς ὅρους·
 περὶ αὐτῶν δὲ τούτων ὀλιγάκις αἱ σκέψεις γίνονται τοῖς δια-
 λεγομένοις. Ἄν δὴ τεθῇ γένος τινὸς τῶν ὄντων, πρῶτον μὲν
 ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάντα τὰ συγγενῇ τῷ λεχθέντι, εἴ τινος μὴ
 κατηγορεῖται, καθάπερ ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότητος, οἷον εἰ τῆς
 ἡδονῆς ^p τὰ γαθὸν γένος κεῖται, εἴ τις ἡδονὴ μὴ ἀγαθόν· εἰ
 γὰρ τοῦτο, δῆλον ὅτι οὐ γένος ^p τὰ γαθὸν τῆς ἡδονῆς· τὸ
 γὰρ γένος κατὰ πάντων τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος κατηγορεῖ-

^h ὅτι οὐδ' αὐτὴ ἡ φρόνησις ἀνηρημένον C. ⁱ διαιροῦντας C. ^k κα-
 θάπερ εἶρηται πρότερον B.C. ¹ προσενέγκαντι C. ^m οὕτως ἔχειν.
 ἔτι C. ⁿ ὑπάρχοι C. ^o ἐπιχειρητόν, μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῶν πρὸς
 τὸ γένος Δ. ^p τὸ ἀγαθόν C.

- 2 ^{ται}. Εἴτα εἰ μὴ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται, ἀλλ' ὡς συμβεβηκός, καθάπερ τὸ λευκὸν τῆς χιόνος, ἢ ψυχῆς τὸ κινούμενον ὑφ' αὐτοῦ. Οὕτε γὰρ ἡ χιών ὅπερ λευκόν, διόπερ οὐ γένος τὸ λευκὸν τῆς χιόνος, ¹ οὐθ' ἡ ψυχὴ ὅπερ κινούμενον συμβεβηκε δ' αὐτῇ κινεῖσθαι, καθάπερ καὶ τῷ ζῳῳ πολλάκις βαδίζειν τε καὶ βαδίζοντι εἶναι. ⁴ Ἐτι τὸ κινούμενον οὐ τί ἐστίν, ἀλλὰ τι ποιοῦν ἢ πάσχον σημαίνειν ἔοικεν. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λευκόν· οὐ γὰρ τί ἐστίν ἡ χιών, ἀλλὰ ποιόν τι δηλοῖ. Ὡστ' οὐδέτερον αὐτῶν ἐν τῷ τί ἐστι ¹ κατηγορεῖται.
- 3 Μάλιστα δ' ἐπὶ τὸν τοῦ συμβεβηκότος ὀρισμὸν ἐπιβλέπειν, εἰ ἐφαρμόττει ἐπὶ τὸ ῥηθὲν γένος, ⁵ οἷον καὶ τὰ νῦν εἰρημένα. Ἐνδέχεται γὰρ ¹ κινεῖν τι αὐτὸ ἑαυτὸ καὶ μὴ, ὁμοίως δὲ καὶ λευκὸν εἶναι καὶ μὴ. Ὡστ' οὐδέτερον αὐτῶν γένος ἀλλὰ συμβεβηκός, ἐπειδὴ συμβεβηκός ἐλέγομεν ὃ ἐνδέχεται ὑπάρχειν τινὶ καὶ μὴ.
- 4 ⁴ Ἐτι εἰ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ διαιρέσει τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος, ἀλλὰ τὸ μὲν οὐσία τὸ δὲ ποιόν, ἢ τὸ μὲν πρὸς τι τὸ δὲ ποιόν, οἷον ἢ μὲν χιών καὶ ὁ κύκνος οὐσία, ⁵ τὸ δὲ λευκὸν οὐκ οὐσία ἀλλὰ ποιόν, ὥστ' οὐ γένος τὸ λευκὸν τῆς χιόνος οὐδὲ τοῦ κύκνου. ⁶ Πάλιν ἢ μὲν ἐπιστήμη τῶν πρὸς τι, τὸ δ' ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν ⁷ ποιόν, ὥστ' οὐ γένος τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ καλὸν τῆς ἐπιστήμης· τὰ γὰρ τῶν πρὸς τι γένη καὶ αὐτὰ τῶν πρὸς τι δεῖ εἶναι, ⁸ καθάπερ ἐπὶ τοῦ διπλασίου· καὶ γὰρ τὸ πολλαπλάσιον, ὃν ⁹ γένος τοῦ διπλασίου, καὶ αὐτὸ τῶν πρὸς τί ἐστίν. Καθόλου δ' εἰπεῖν, ὑπὸ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν δεῖ τὸ γένος τῷ εἶδει εἶναι· ¹⁰ εἰ γὰρ τὸ εἶδος οὐσία, καὶ τὸ γένος, ¹¹ καὶ εἰ ¹² ποιόν τὸ εἶδος, καὶ τὸ γένος ποιόν τι, οἷον εἰ τὸ λευκὸν ποιόν τι, καὶ τὸ χρῶμα. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
- 5 Πάλιν ¹³ εἰ ἀνάγκη ἢ ἐνδέχεται τοῦ τεθέντος ἐν τῷ γένει

¹ οὐδ' C. ¹ κατηγορεῖται, τὸ δὲ γένος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται. μάλιστα B. C. ² οἷα C. ³ τι κινεῖν C. ⁴ τὸ δὲ—οὐσία om. A. ⁵ πάλιν ὁμοίως ἢ C. ⁶ ποιόν τι ὥστ' C. ⁷ καθάπερ] οἷον C. ⁸ γένος ὃν C. ⁹ εἴτε γὰρ C. ¹⁰ καὶ ante εἰ om. C. ¹¹ ποιόν τι τὸ C. ¹² εἰ κατ' ἀνάγκην ἐνδέχεται C.

μετέχειν τὸ γένος. Ὅρος δὲ τοῦ μετέχειν τὸ ἐπιδέχεσθαι τὸν τοῦ μετεχομένου λόγον. Δῆλον οὖν ὅτι τὰ μὲν εἶδη μετέχει τῶν γενῶν, τὰ δὲ γένη τῶν εἰδῶν οὐ· τὸ μὲν γὰρ εἶδος ἐπιδέχεται τὸν τοῦ γένους λόγον, τὸ δὲ γένος τὸν τοῦ εἶδους οὐ. Σκεπτέον οὖν εἰ μετέχει ἢ ἐνδέχεται μετέχειν τοῦ εἶδους τὸ ἀποδοθὲν γένος, οἷον εἴ τις ^ε τοῦ ὄντος ἢ τοῦ ἐνὸς γένος τι ἀποδοίῃ· συμβήσεται γὰρ μετέχειν τὸ γένος τοῦ εἶδους· κατὰ πάντων γὰρ τῶν ὄντων τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν κατηγορεῖται, ὥστε καὶ ὁ λόγος αὐτῶν.

Ἔτι εἰ κατὰ τινος τὸ ἀποδοθὲν εἶδος ἀληθεύεται, τὸ δὲ 6 γένος μὴ· οἷον εἰ τὸ ὄν ἢ τὸ ἐπιστητὸν τοῦ δοξαστοῦ γένος τεθείη. Κατὰ γὰρ τοῦ μὴ ὄντος τὸ δοξαστὸν κατηγορηθήσεται· πολλὰ γὰρ τῶν μὴ ὄντων δοξαστά. ^ε Ὅτι δὲ τὸ ὄν ἢ τὸ ἐπιστητὸν οὐ κατηγορεῖται κατὰ τοῦ μὴ ὄντος, ^ε δῆλον. Ὡστ' οὐ γένος τὸ ὄν οὐδὲ τὸ ἐπιστητὸν τοῦ δοξαστοῦ· καθ' ὧν γὰρ τὸ εἶδος κατηγορεῖται, καὶ τὸ γένος δεῖ κατηγορεῖσθαι.

Πάλιν εἰ μηδενὸς τῶν εἰδῶν ^h ἐνδέχεται μετέχειν τὸ τεθὲν 7 ἐν τῷ γένει· ἀδύνατον γὰρ τοῦ γένους μετέχειν μηδενὸς τῶν εἰδῶν μετέχον, ἂν μὴ τι τῶν κατὰ τὴν πρώτην διαίρεσιν εἰδῶν ἢ· ταῦτα δὲ τοῦ γένους μόνον μετέχει. Ἄν οὖν ἡ κίνησις γένος τῆς ἡδονῆς τεθῇ, σκεπτέον εἰ μήτε ⁱ φθορὰ μήτ' ἀλλοίωσις ἢ ἡδονὴ μήτε τῶν λειπῶν τῶν ἀποδοθεισῶν κινήσεων μηδεμία· δῆλον γὰρ ὅτι οὐδενὸς ἂν τῶν εἰδῶν μετέχοι· ὥστ' οὐδὲ τοῦ γένους, ἐπειδὴ ἀναγκαῖόν ἐστι τὸ τοῦ γένους μετέχον καὶ τῶν εἰδῶν τινὸς μετέχειν· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη εἶδος ἢ ^k ἡδονὴ κινήσεως, οὐδὲ τῶν ἀτόμων [οὐδὲ] τῶν ὑπὸ τὸ εἶδος ^l τὸ τῆς κινήσεως ὄντων. Καὶ γὰρ τὰ ἄτομα ^m μετέχει τοῦ γένους καὶ τοῦ εἶδους, οἷον ὁ τις ἄνθρωπος καὶ ἀνθρώπου μετέχει καὶ ζώου.

^ε τοῦ ὄντος τὸ ἐν ἢ τοῦ ἐνὸς τὸ ὄν γένος ἀποδοίῃ C. ^f ὅτι δὲ τὸ ὄν ἢ τὸ] τὸ δὲ ὄν ἢ C. ^ε δῆλον om. C. ^h δέχεται A. ⁱ φθορὰ C.
^k ἡδονὴ τῆς κινήσεως C. ^l τὸ τῆς] τῶν τῆς codices. ^m μετέχει καὶ τοῦ C.

- 8 Ἔτι εἰ ἐπὶ ^π πλέον λέγεται τοῦ γένους ^ο τὸ ἐν τῷ γένει τεθεῖν. οἷον τὸ δοξαστὸν τοῦ ὄντος· καὶ γὰρ τὸ ὄν καὶ τὸ μὴ ὄν δοξαστόν. ὥστ' οὐκ ἂν εἴη τὸ δοξαστὸν εἶδος τοῦ ὄντος· ἐπὶ ^π πλέον γὰρ αἰετὶ τὸ γένος τοῦ εἶδους λέγεται. Πάλιν εἰ ἐπ' ἴσων τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος λέγεται, οἷον εἰ τῶν πᾶσιν ἐπομένων τὸ μὲν εἶδος τὸ δὲ γένος τεθείη, καθάπερ τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν ^ρ παύτῃ γὰρ τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν, ὥστ' οὐδέτερον οὐδετέρου ^γ γένος. ἐπειδὴ ἐπ' ἴσων λέγεται. Ὅμοιως δὲ καὶ εἰ τὸ πρῶτον καὶ ἡ ἀρχὴ ^α ἐπ' ἀλλήλα τεθείη· ἢ τε γὰρ ἀρχὴ πρῶτον καὶ τὸ πρῶτον ἀρχή. ὥστ' ἢ ἀμφότερα τὰ εἰρημέα ταυτὸν ἔστιν ἢ οὐδέτερον οὐδετέρου γένος. Στοιχείων δὲ πρὸς ἅπαντα τὰ τοιαῦτα τὸ ἐπὶ ^π πλέον τὸ γένος ἢ τὸ εἶδος καὶ τὴν διαφορὰν λέγεσθαι· ἐπ' ἔλαττον γὰρ καὶ ἡ διαφορὰ τοῦ γένους λέγεται.
- 10 Ὅρᾶν δὲ καὶ εἴ τις τῶν ἀδιαφόρων ^ι εἶδει μὴ ἔστι τὸ εἰρημένον γένος ^ς ἢ μὴ ^ι δόξειεν ἄν. κατασκευάζοντι δέ, εἰ ἔστι τινός. Ταῦτόν γὰρ πάντων τῶν ἀδιαφόρων ^ι εἶδει γένος. ^ν Ἄν οὖν ἐνὸς δειχθῇ, δηλὸν ὅτι πάντων, ^ω καὶ ἐνὸς μὴ, ^ς δηλὸν ὅτι οὐκ ἐνός, οἷον εἴ τις ἀτόμους τιθέμενος γραμμὰς τὸ ἀδιαίρετον γένος αὐτῶν φήσειεν εἶναι. Τῶν γὰρ διαίρεσιν ἐχουσῶν γραμμῶν οὐκ ^υ ἔστι τὸ εἰρημένον ^ζ γένος, ἀδιαφόρων αὐτῶν κατὰ τὸ εἶδος· ἀδιάφοροι γὰρ ἀλλήλαις κατὰ τὸ εἶδος αἰ εὐθείαι γραμμαὶ πᾶσαι.
- 2 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τι ἄλλο γένος ἐστὶ τοῦ ἀποδοθέντος εἶδους, ὃ μήτε περιέχει τὸ ἀποδοθὲν γένος μήθ' ὑπ' ἐκείνῳ ἔστιν, οἷον εἴ τις τῆς δικαιοσύνης τὴν ἐπιστήμην θείη γένος. Ἔστι γὰρ καὶ ἡ ἀρετὴ γένος, καὶ οὐδέτερον τῶν γενῶν τὸ λοιπὸν περιέχει, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη ἡ ἐπιστήμη γένος τῆς δικαιοσύνης· δοκεῖ γάρ, ὅταν ἐν εἶδος ὑπὸ δύο γένῃ ^α ἢ, τὸ ἕτερον ^ι ὑπὸ τοῦ ἐτέρου περιέχεσθαι. Ἐχει δ' ἀπορίαν ἐπ' ἐνίων τὸ

^π πλείον C. ^ο τὸ εἶδος τὸ ἐν C. ^ρ πᾶν γὰρ τὸ ὄν ἐν καὶ τὸ ἐν ὄν ὥστ' C. ^α εἰς C. ^ι εἶδει] τῷ εἶδει C. ^ς ἢ] ἢ εἰ C. ^ι δόξει Λ. Β. ^ν ἂν C. ^ω καὶ Λ. ^ς μὴ δειχθῇ δηλὸν C. ^υ ἔσται C. ^ζ γένος] ἐνός C. ^α εἴη Λ.

τοιούτου. Δοκεῖ γὰρ ἐνίοις ἡ φρόνησις ἀρετὴ τε καὶ ἐπιστήμη εἶναι, καὶ οὐδέτερον τῶν γενῶν ὑπ' οὐδετέρου ^b περιέχεται· οὐ μὴν ὑπὸ πάντων γε συγχωρεῖται τὴν φρόνησιν ἐπιστήμην εἶναι. Εἰ δ' οὖν τις συγχωροίη τὸ λεγόμενον ἀληθὲς εἶναι, ἀλλὰ ^c τό γε ὑπ' ἄλληλα ἢ ὑπὸ ^d ταὐτὸ ἄμφω γέγενεσθαι τὰ ταῦ αὐτοῦ γένη τῶν ἀναγκαίων δόξειεν ἂν εἶναι, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης συμβαίνει· ἄμφω γὰρ ὑπὸ ^d τὸ αὐτὸ γένος ἐστίν· ἐκάτερον γὰρ αὐτῶν ἕξις καὶ διάθεσις ἐστίν. Σκεπτέον οὖν εἰ μηδέτερον ὑπάρχει τῷ ἀποδοθέντι ³ γένει. Εἰ γὰρ ^e μήθ' ὑπ' ἄλληλά ἐστι τὰ γένη μήθ' ὑπὸ ταυτὸν ἄμφω, οὐκ ἂν εἴη τὸ ἀποδοθὲν γένος.

Σκοπεῖν δὲ δεῖ καὶ τὸ γένος τοῦ ἀποδοθέντος γένους, καὶ ⁴ οὕτως αἰεὶ τὸ ἐπάνω γένος, εἰ πάντα κατηγορεῖται τοῦ εἶδους καὶ εἰ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται· πάντα γὰρ τὰ ἐπάνω γένη κατηγορεῖσθαι δεῖ τοῦ εἶδους ἐν τῷ τί ἐστίν. Εἰ οὖν πον διαφωνεῖ, δῆλον ὅτι οὐ γένος τὸ ἀποδοθέν. Πάλιν εἰ μετέχει τὸ γένος τοῦ εἶδους, ἢ αὐτὸ ἢ τῶν ἐπάνω τι γενῶν· οὐδενὸς γὰρ τῶν ὑποκάτω τὸ ἐπάνω μετέχει. Ἀνασκευά- ⁵ ζοντι μὲν οὖν καθάπερ εἴρηται χρηστέον· κατασκευάζοντι δέ, ὁμολογουμένου μὲν ὑπάρχειν τῷ εἶδει τοῦ ῥηθέντος γένους, ὅτι δ' ὥς ἰ γένος ὑπάρχει ἀμφισβητουμένου, ἀπόχρη τὸ δεῖξαι ⁶ τι ⁷ τῶν ἐπάνω γενῶν ἐν τῷ τί ἐστι τοῦ εἶδους κατηγορούμενον. Ἐνὸς γὰρ ἐν τῷ τί ^h ἐστι κατηγορουμένου, πάντα καὶ τὰ ἐπάνω τούτου καὶ τὰ ⁱ ὑποκάτω, ἂν περ κατηγορηται τοῦ εἶδους, ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορηθήσεται ὥστε καὶ τὸ ἀποδοθὲν γένος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται. Ὅτι δ' ἐνὸς ἐν ⁶ τῷ τί ἐστι κατηγορουμένου πάντα τὰ λοιπά, ἂν περ κατηγορηται, ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορηθήσεται, δι' ἐπαγωγῆς ^k ληπτέον. Εἰ δ' ἀπλῶς ὑπάρχειν ἀμφισβητεῖται τὸ ἀποδοθὲν γένος, οὐκ ἀπόχρη τὸ δεῖξαι τῶν ἐπάνω τι γενῶν ἐν τῷ τί ἐστι τοῦ εἶδους κατηγορούμενον. Οἶον εἴ τις τῆς βα- ⁷

^b περιέχεται C. ^c γε τὸ B. ^d ταυτὸν C. ^e codices μηδ'—μηδ'.
^f γένους C. ^g τῶν ἐπάνω τι C. ^h ἐστι τοῦ εἶδους κατηγορούμενον C.
ⁱ ὑποκάτω γένη ἂν C. ^k ληπτέον] ῥηθήσεται C.

δίσεως γένος ¹ ἀπέδωκε τὴν ^m φοράν, οὐκ ἀπόχρη τὸ δεῖξαι διότι κίνησις ἐστὶν ἢ βάδισις πρὸς τὸ δεῖξαι ⁿ ὅτι φορά ἐστὶν, ἐπεὶ καὶ ἄλλαι κινήσεις εἰσὶν, ἀλλὰ προσδεικτέον ὅτι οὐδενὸς μετέχει ἢ βάδισις τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν ^o εἰ μὴ τῆς φορᾶς. Ἀνάγκη γὰρ τὸ τοῦ γένους μετέχον καὶ τῶν εἰδῶν τινὸς μετέχειν τῶν κατὰ τὴν πρώτην διαίρεσιν. Εἰ οὖν ἢ βάδισις μὴτ' αὐξήσεως μὴτε μειώσεως μὴτε τῶν ἄλλων κινήσεων μετέχει, δῆλον ὅτι τῆς φορᾶς ἂν μετέχοι, ὥστ' εἴη ἂν γένος ἢ φορά τῆς βαδίσεως.

8 Πάλιν ἐφ' ὧν τὸ εἶδος τὸ τεθὲν ὡς γένος κατηγορεῖται, σκοπεῖν εἰ καὶ τὸ ἀποδοθὲν γένος ἐν τῷ τί ^p ἐστὶν αὐτῶν τούτων κατηγορεῖται ὥνπερ ^q τὸ εἶδος, ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὰ ἐπάνω τοῦ γένους πάντα. Εἰ γὰρ που διαφωνεῖ, δῆλον ὅτι οὐ γένος τὸ ἀποδοθὲν· εἰ γὰρ ἦν γένος, ^r ἅπαντ' ἂν καὶ τὰ ἐπάνω τούτου καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐν τῷ τί ἐστὶ ^s κατηγορεῖτο, ⁹ ὥνπερ καὶ τὸ εἶδος ἐν τῷ τί ἐστὶ ^t κατηγορεῖται. Ἀνασκευάζοντι μὲν οὖν χρήσιμον, εἰ μὴ κατηγορεῖται τὸ γένος ἐν τῷ τί ἐστὶν ὥνπερ καὶ τὸ εἶδος κατηγορεῖται· κατασκευάζοντι δ', εἰ κατηγορεῖται ἐν τῷ τί ἐστὶν, χρήσιμον. Συμβήσεται γὰρ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ τί ἐστὶν κατηγορεῖσθαι, ὥστε τὸ αὐτὸ ὑπὸ δύο γένη γίνεται. Ἀναγκαῖον οὖν ὑπ' ἄλληλα τὰ γένη εἶναι. Ἄν οὖν δειχθῇ, ὃ βουλόμεθα γένος κατασκευάσαι, μὴ ὂν ὑπὸ τὸ εἶδος, δῆλον ὅτι τὸ εἶδος ὑπὸ τοῦτ' ἂν εἴη, ὥστε δεδειγμένον ἂν εἴη ^v ὅτι γένος τοῦτο.

10 Σκοπεῖν δὲ καὶ τοὺς λόγους τῶν γενῶν, εἰ ἐφαρμόττουσιν ἐπὶ τε τὸ ἀποδοθὲν εἶδος ^w καὶ τὰ μετέχοντα τοῦ εἶδους. Ἀνάγκη γὰρ τοὺς τῶν γενῶν λόγους κατηγορεῖσθαι τοῦ εἶδους καὶ τῶν μετεχόντων τοῦ εἶδους· εἰ οὖν που διαφωνεῖ, δῆλον ^x ὅτι οὐ γένος τὸ ἀποδοθὲν.

11 Πάλιν εἰ τὴν διαφοράν ὡς γένος ^y ἀπέδωκεν, οἷον εἰ τὸ

¹ ἀποδεδώκε B.C. ^m διαφοράν A. ⁿ διότι A.B. ^o εἰ μὴ om. B, εἰ μὴ τῆς re. supra lituram A. ^p ἐστὶ τῶν αὐτῶν C. ^q τὸ] καὶ τὸ C. ^r πάντα C. ^s κατηγορεῖται pr. C. ^t κατηγορεῖται ante ἐν C. ^v ὅτι τὸ γένος C. ^w καὶ ἐπὶ τὰ C. ^x ὅτι om. A. ^y ἀποδέδωκεν B.C.

ἀθάνατον ^z γένος θεοῦ. Διαφορὰ γὰρ ἐστὶ ζῶον τὸ ἀθάνατον, ἐπειδὴ τῶν ζῶων τὰ μὲν θνητὰ τὰ δ' ἀθάνατα. Δῆλον οὖν ὅτι ^a διημάρτηται· οὐδενὸς γὰρ ἡ διαφορὰ γένος ἐστίν. Ὅτι δὲ τοῦτ' ἀληθές, δῆλον. οὐδεμία γὰρ διαφορὰ σημαίνει τί ἐστίν, ἀλλὰ μᾶλλον ποιόν τι, καθάπερ ^b τὸ πᾶν καὶ ^c τὸ δίπουν.

Καὶ εἰ τὴν ^d διαφορὰν εἰς τὸ γένος ἔθηκεν, οἷον τὸ περιτ-¹² τὸν ὅπερ ἀριθμόν. Διαφορὰ γὰρ ἀριθμοῦ τὸ περιττόν, οὐκ εἶδος ἐστίν. Οὐδὲ δοκεῖ μετέχειν ἡ διαφορὰ τοῦ γένους· πᾶν γὰρ τὸ μετέχον τοῦ γένους ἢ εἶδος ἢ ἄτομόν ἐστιν, ^e ἢ δὲ διαφορὰ οὔτε εἶδος οὔτε ἄτομόν ἐστίν. Δῆλον οὖν ὅτι οὐ μετέχει τοῦ γένους ἡ διαφορὰ, ὥστ' οὐδὲ τὸ περιττὸν εἶδος ἀν εἶη ἀλλὰ διαφορὰ, ἐπειδὴ οὐ μετέχει τοῦ γένους.

Ἔτι εἰ τὸ γένος εἰς τὸ εἶδος ἔθηκεν, οἷον τὴν ^f ἄψιν ὅπερ ¹³ συνοχήν ἢ τὴν μίξιν ὅπερ κρᾶσιν, ἢ ὡς Πλάτων ὀρίζειται φορὰν τὴν κατὰ τόπον κίνησιν. Οὐ γὰρ ἀναγκαῖον τὴν ἄψιν συνοχήν εἶναι, ἀλλ' ἀνάπαλιν τὴν συνοχήν ^f ἄψιν· οὐ γὰρ ^g πᾶν τὸ ἀπτόμενον συνέχεται, ἀλλὰ τὸ συνεχόμενον ἄπτεται. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ^h λοιπῶν· οὔτε γὰρ ἡ ¹⁴ μίξις ἅπαντα κρᾶσις (ἢ γὰρ τῶν ξηρῶν μίξις οὐκ ἔστι κρᾶσις) ⁱ οὔθ' ἡ κατὰ τόπον μεταβολὴ πᾶσα φορὰ· ἢ γὰρ βύδις οὐ δοκεῖ φορὰ εἶναι· σχεδὸν γὰρ ^k ἡ φορὰ ἐπὶ τῶν ἀκουσίως τόπον ἐκ τόπου μεταβαλλόντων λέγεται, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀψύχων συμβαίνει. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ἐπὶ ^l πλείον λέγεται τὸ εἶδος τοῦ γένους ἐν τοῖς ἀποδοθείσι, δέον ἀνάπαλιν γίνεσθαι.

Πάλιν εἰ τὴν διαφορὰν εἰς τὸ εἶδος ἔθηκεν, οἷον τὸ ἀθά-¹⁵ νατον ὅπερ θεόν. Συμβήσεται γὰρ ἐπ' ἴσης ἢ ἐπὶ πλείον τὸ εἶδος λέγεσθαι· αἰεὶ γὰρ ἡ διαφορὰ ^m ἐπ' ἴσης ἢ ἐπὶ πλείον τοῦ εἶδους λέγεται. Ἔτι εἰ τὸ γένος εἰς τὴν ⁿ διαφορὰν,

^z θεοῦ γένος C. ^a ἡμάρτηται C. ^b τὸ] καὶ τὸ C. ^c τὸ om. B.
^d διαφορὰν ὡς εἶδος εἰς τὸ γένος τέθεικεν C. ^e ἢ δὲ—ἐστίν. om. C.
^f σύναψιν C. ^g ἅπαν C. ^h ἄλλων C. ⁱ οὔθ'] codices οὔδ'.
^k ἡ φορὰ om. A. ^l πλείον C. ^m ἐπὶ ἴσον C. ⁿ διαφορὰν ἔθηκεν οἷον C.

οἷον τὸ χρώμα ὅπερ συγκριτικὸν ἢ τὸν ἀριθμὸν ὅπερ περιττόν. Καὶ εἰ τὸ γένος ὡς διαφορὰν εἶπεν ἐγχωρεῖ γάρ τινα καὶ τοιαύτην ^ο κομίσαι θέσιν. Ῥοῖον κράσεως τὴν μίξιν δια-
 16 φορὰν ἢ ^ι φορὰς τὴν κατὰ τόπον μεταβολήν. Σκεπτέον δὲ
^ρ πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν αὐτῶν ἐπικοινωνοῦσι γὰρ οἱ
 τόποι ἐπὶ ^ς πλέον τε γὰρ τὸ γένος τῆς διαφορᾶς δεῖ
 λέγεσθαι, καὶ μὴ μετέχειν τῆς διαφορᾶς. Οὕτω δ' ἀπο-
 δοθέντος οὐδέτερον τῶν εἰρημένων δυνατόν συμβαίνειν ἐπ'
 ἑλαττόν τε γὰρ ῥηθήσεται, καὶ μεθέξει τὸ γένος τῆς δια-
 φορᾶς.

17 Πάλιν εἰ μηδεμία διαφορὰ κατηγορεῖται τῶν τοῦ γένους
 κατὰ τοῦ ἀποδοθέντος εἶδους, οὐδὲ τὸ γένος κατηγορηθήσε-
 ται, οἷον ψυχῆς οὔτε τὸ περιττόν οὔτε τὸ ἄρτιον κατηγο-
 ρεῖται, ὥστ' ^ι οὐδ' ἀριθμός. Ἔτι εἰ πρότερον φύσει τὸ εἶδος
 καὶ συναναιρεῖ τὸ γένος· δοκεῖ γὰρ ^ν τὸ ἐναντίον. Ἔτι εἰ
 ἐνδέχεται ^ω ἀπολιπεῖν τὸ εἰρημένον γένος ἢ τὴν διαφορὰν, οἷον
 ψυχὴν τὸ κινεῖσθαι ἢ δόξαν ^κ τὸ ἀληθὲς καὶ ψεῦδος, οὐκ ἂν
 εἴη τῶν εἰρημένων οὐδέτερον γένος οὐδὲ διαφορὰ· δοκεῖ γὰρ
 τὸ γένος καὶ ἡ διαφορὰ παρακολουθεῖν, ἕως ἂν ἢ τὸ εἶδος.

3 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ τὸ ἐν τῷ γένει κείμενον μετέχει τινὸς
 ἐναντίου τῷ γένει ἢ εἰ ἐνδέχεται μετέχειν τὸ γὰρ αὐτὸ τῶν
 ἐναντίων ἅμα μεθέξει, ἐπειδὴ τὸ μὲν γένος οὐδέποτε ἀπο-
 λείπει, μετέχει δὲ καὶ τοῦναντίου ἢ ἐνδέχεται μετέχειν. Ἔτι
 εἴ τινος κοινωνεῖ τὸ εἶδος, ὃ ἀδύνατον ὅλως ὑπάρχειν τοῖς ὑπὸ
 τὸ γένος. Οἷον εἰ ἡ ψυχὴ ^ς τῆς ζωῆς κοινωνεῖ, τῶν δ' ἀριθμῶν
 μηδένα δυνατόν ζῆν, οὐκ ἂν εἴη ^ζ εἶδος ἀριθμοῦ ἢ ψυχῆς.

2 Σκεπτέον δὲ καὶ εἰ ὁμώνυμον τὸ εἶδος τῷ γένει, στοιχείοις
 χρώμενον ταῖς εἰρημένοις πρὸς ^α τὸ ὁμώνυμον συνώνυμον γὰρ
 τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος.

3 Ἐπεὶ δὲ παντὸς γένους εἶδη πλείω, σκοπεῖν εἰ μὴ ἐνδέ-

^ο κομίσασθαι C. ^ρ οἷον τῆς κράσεως C. ^ι διαφορᾶς A. ^ρ τὰ
 τοιαῦτα πάντα C. ^ς πλείον C. ^ι οὐδ' ὁ ἀριθμός C. ^ν τοῦναν-
 τίον, οὐκ ἂν εἴη γένος. Ἔτι C. ^ω ἀπολείπειν C. ^κ τὸ ante ἀλ.
 om. A. ^ς τῆς om. C. ^ζ ἀριθμοῦ εἶδος C. ^α τὴν ὁμωνυμίαν C.

χεται ἕτερον ^b εἶδος εἶναι τοῦ εἰρημένου γένους· εἰ γὰρ μὴ ἔστι, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη ὅλως γένος τὸ εἰρημένον.

Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ τὸ ^c μεταφορᾷ λεγόμενον ὡς γένος ἀπο- ⁴ δέδωκεν, οἷον τὴν σωφροσύνην συμφωνίαν· πᾶν ^d γὰρ γένος κυρίως κατὰ τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται, ἡ δὲ συμφωνία κατὰ τῆς σωφροσύνης οὐ κυρίως ^e ἀλλὰ μεταφορᾷ· πᾶσα γὰρ συμφωνία ἐν φθόγγοις.

^ν Ἐτι ἂν ^f ἥ ἐναντίον ^ς τι τῷ εἶδει, σκοπεῖν. ^ν Ἔστι δὲ πλεον- ⁵ ραχῶς ἡ σκέψις, πρῶτον μὲν εἰ ἐν τῷ αὐτῷ γένει καὶ τὸ ἐναντίον, μὴ ὄντος ἐναντίου τῷ γένει· δεῖ γὰρ τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ ^h γένει εἶναι, ἂν μηδὲν ἐναντίον τῷ γένει ἦ. ^ν Ὀντος δ' ἐναντίου τῷ γένει, σκοπεῖν εἰ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ ⁱ ἐναντίῳ· ἀνάγκη γὰρ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ ἐναντίῳ εἶναι, ἅνπερ ἡ ^k ἐναντίον τι τῷ γένει. Φανερόν δὲ τούτων ^l ἕκαστον διὰ τῆς ἐπα- ⁶ γωγῆς. Πάλιν εἰ ὅλως ἐν μηδενὶ γένει τὸ τῷ εἶδει ἐναντίον, ἀλλ' αὐτὸ γένος, οἷον τὰγαθόν· εἰ γὰρ τοῦτο μὴ ἐν ^m γένει, οὐδὲ τὸ ἐναντίον ⁿ τούτου ἐν γένει ἔσται, ἀλλ' αὐτὸ γένος, καθάπερ ἐπὶ ^o τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ συμβαίνει· οὐδέτερον γὰρ τούτων ἐν γένει, ἀλλ' ἑκάτερον αὐτῶν γένος. ^ν Ἐτι εἰ ἐναντίον ^p τινὶ καὶ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος, καὶ τῶν μὲν ἔστι τι μεταξύ, τῶν δὲ μὴ. Εἰ γὰρ τῶν γενῶν ἔστι τι μεταξύ, ⁷ καὶ τῶν εἰδῶν, καὶ εἰ τῶν εἰδῶν, καὶ τῶν γενῶν, καθάπερ ἐπ' ἀρετῆς καὶ κακίας καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας· ἐκατέρων γὰρ ἔστι τι μεταξύ. ^ν Ἐνστασις τούτου ὅτι ὑγιείας καὶ νόσου οὐδὲν μεταξύ, κακοῦ δὲ καὶ ἀγαθοῦ. ^ν Ἡ εἰ ἔστι μὲν ^q τι ἀμφοῖν ἀνὰ μέσον, καὶ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν γενῶν, μὴ ὁμοίως δέ, ἀλλὰ τῶν μὲν κατὰ ἀπόφασιν τῶν δ' ὡς ὑποκείμενον. ^ν Ἐν- ⁸ δοξον γὰρ τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν, καθάπερ ἐπ' ἀρετῆς καὶ κακίας καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας· ἀμφοῖν γὰρ κατὰ ἀπόφασιν τὰ

^b εἶδος om. A. ^c τὸ κατὰ μεταφορὰν C. ^d γὰρ τὸ γένος A.B.
^e ἀλλὰ κατὰ μεταφορὰν C. ^f εἴη τὸ εἶδος ἐναντίον τινὶ σκ. C. ^ς τι om. A. ^h εἶναι γένει, ἐὰν μηδὲν ἢ ἐναντίον τῷ γένει C. ⁱ ἐναντίῳ ἔστιν. Ἀνάγκη C. ^k τι ἐναντίον C. ^l ἕκαστόν ἐστι διὰ C. ^m γένει κεῖται οὐδὲ C. ⁿ τούτω C. ^o τοῦ κακοῦ καὶ ἀγαθοῦ C. ^p τινὶ om. C. ^q τοι B.C.

ἀνὰ μέσον. ¹Ἐτι ὅταν μὴ ¹ἢ ἐναντίον τῷ γένει, σκοπεῖν μὴ μόνον εἰ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ αὐτῷ γένει, ἀλλὰ ^sκαὶ τὸ ἀνὰ μέσον· ἐν ᾧ γὰρ τὰ ἄκρα, καὶ ^tτὰ ἀνὰ μέσον, οἷον ἐπὶ λευκοῦ καὶ μέλανος· τὸ γὰρ χρῶμα γένος τούτων τε καὶ τῶν ἀνὰ μέσον χρωμάτων ἀπάντων. ^vἘνστασις ὅτι ἡ μὲν ἔνδεια ^wκαὶ ὑπερβολὴ ἐν τῷ αὐτῷ γένει (ἐν τῷ κακῷ γὰρ ἄμφω), τὸ δὲ μέτριον ἀνὰ μέσον ὃν τούτων οὐκ ἐν τῷ ^xκακῷ ἀλλ' ἐν τῷ ἀγαθῷ. Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν γένος ἐναντίον τινί, τὸ δὲ εἶδος μηδενί. Εἰ γὰρ τὸ γένος ἐναντίον τινί, καὶ τὸ ^yεἶδος, καθάπερ ^zἀρετὴ κακία καὶ δικαιοσύνη ἀδικία. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σκοποῦντι φανερόν ἂν δόξειεν εἶναι τὸ τοιοῦτον. ¹Ἐνστασις ἐπὶ τῆς ὑγείας καὶ νόσου· ἀπλῶς μὲν γὰρ ^aπᾶσα ὑγίεια νόσῳ ἐναντίον, ^bἡ δὲ τις νόσος εἶδος ^cὃν νόσου οὐδενὶ ἐναντίον, οἷον ὁ πυρετὸς καὶ ^dἡ ὀφθαλμία καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον.

10 Ἀναιροῦντι μὲν οὖν τοσαυταχῶς ἐπισκεπτέον· εἰ γὰρ μὴ ὑπάρχει τὰ εἰρημένα, ^eδῆλον ὅτι οὐ γένος τὸ ἀποδοθέν· κατασκευάζοντι δὲ τριχῶς, πρῶτον μὲν εἰ τὸ ἐναντίον τῷ εἶδει ἐν τῷ εἰρημένῳ γένει, μὴ ὄντος ἐναντίου τῷ γένει· εἰ γὰρ τὸ ἐναντίον ἐν τούτῳ, δῆλον ὅτι καὶ τὸ προκείμενον. ¹Ἐτι εἰ τὸ ἀνὰ μέσον ἐν τῷ εἰρημένῳ γένει· ἐν ᾧ ^fγὰρ τὸ ἀνὰ μέσον, καὶ τὰ ἄκρα. Πάλιν ἂν ἡ ἐναντίον τι τῷ γένει, σκοπεῖν εἰ καὶ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ ἐναντίῳ· ἂν γὰρ ἡ, δῆλον ὅτι καὶ τὸ προκείμενον ἐν τῷ προκειμένῳ.

11 Πάλιν ἐπὶ τῶν πτώσεων καὶ ^gἐπὶ τῶν συστοίχων, εἰ ὁμοίως ἀκολουθοῦσι, καὶ ἀναιροῦντι καὶ κατασκευάζοντι. Ἄμα γὰρ ἐνὶ καὶ πᾶσιν ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει, οἷον εἰ ἡ δικαιοσύνη ἐπιστήμη τις, καὶ τὸ δικαίως ἐπιστημῶν καὶ ὁ δίκαιος ἐπιστήμων· ^hεἰ δὲ τούτων τι ⁱμὴ, οὐδὲ τῶν λοιπῶν οὐδέν.

¹ ἡ] ἡ τι C. ^s καὶ] εἰ καὶ C. ^t τὸ ἀνὰ C. ^v ἐνστασις τούτου ὅτι C. ^w καὶ] καὶ ἡ C. ^x κακῷ] αὐτῷ C. ^y εἶδος ἐστι καθάπερ C. ^z ἀρετῆς καὶ κακίας καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας C. ^a πᾶσα om. C. ^b ἡ] εἰ B. ^c ὃν] οὐσα C. ^d ἡ om. C. ^e δῆλον δ' ὅτι Δ. ^f γὰρ τῷ] γὰρ τὰ C. ^g ἐπὶ post καὶ om. C. ^h εἰ C. ⁱ μὴ ἡ οὐδὲ C.

Πάλιν ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἐχόντων πρὸς ἄλληλα, οἷον τὸ ἡδὺν 4
 ὁμοίως ἔχει πρὸς τὴν ἡδονὴν καὶ τὸ ὠφέλιμον πρὸς τὰγαθόν·
 ἑκάτερον γὰρ ἑκατέρου ποιητικόν. Εἰ οὖν ἐστὶν ἡ ἡδονὴ
 ὅπερ ἀγαθόν, καὶ τὸ ἡδὺ ὅπερ ὠφέλιμον ἔσται· δηλον γὰρ
 ὅτι ἀγαθοῦ ἂν εἴη ποιητικόν, ἐπειδὴ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. Ὡσαύ- 2
 τως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν γενέσεων καὶ φθορῶν, οἷον εἰ τὸ οἰκοδο-
 μεῖν ἐνεργεῖν, τὸ ὠκοδομηκέναι ἐνηργηκέναι, καὶ εἰ τὸ μανθά-
 νειν ἀναμιμνήσκεισθαι, ^k καὶ τὸ μεμαθηκέναι ἀναμεμνήσθαι,
 καὶ εἰ τὸ διαλύεσθαι ^l φθείρεσθαι, τὸ διαλελύσθαι ἐφθάρθαι
 καὶ ἡ διάλυσις φθορά τις. Καὶ ἐπὶ τῶν ^m γενητικῶν δὲ καὶ
 φθαρτικῶν ὡσαύτως, καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμεων καὶ χρήσεων, καὶ
 ὅλως καθ' ὅποιαν οὖν ὁμοιότητα καὶ ἀναιροῦντι καὶ κατασκευ-
 ᾶζοντι σκεπτέον· καθάπερ ἐπὶ τῆς γενέσεως καὶ φθορᾶς ἐλέ-
 γομεν. Εἰ γὰρ τὸ φθαρτικὸν διαλυτικόν, καὶ τὸ φθείρεσθαι 3
 διαλύεσθαι· καὶ εἰ τὸ ⁿ γενητικὸν ποιητικόν, ^o τὸ γίνεσθαι
 ποιεῖσθαι καὶ ἡ ^p γένεσις ποίησις. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
 δυνάμεων ^q καὶ χρήσεων· εἰ γὰρ ἡ δύναμις διάθεσις, καὶ τὸ
 δύναισθαι διακεῖσθαι, καὶ εἴ τινος ^r ἡ χρῆσις ἐνέργεια, τὸ
^s χρῆσθαι ἐνεργεῖν καὶ τὸ κεχρῆσθαι ἐνηργηκέναι.

^t Ἄν δὲ στέρησις ἢ τὸ ἀντικείμενον τῷ εἶδει, διχῶς ἔστιν 4
 ἀνελεῖν, πρῶτον μὲν εἰ ἐν τῷ ἀποδοθέντι γένει τὸ ἀντικεί-
 μενον· ^v ἢ γὰρ ἀπλῶς ἐν οὐδενὶ γένει τῷ αὐτῷ ἢ στέρησις, ἢ
 οὐκ ἐν τῷ ἐσχάτῳ, οἷον εἰ ἡ ὄψις ἐν ἐσχάτῳ γένει τῇ αἰσθή-
 σει, ἡ τυφλότης οὐκ ἔσται αἴσθησις. Δεύτερον δ' εἰ καὶ τῷ
 γένει καὶ τῷ εἶδει ἀντίκειται στέρησις, μὴ ἐστὶ δὲ τὸ ἀντικεί-
 μενον ἐν τῷ ἀντικειμένῳ, οὐδ' ἂν τὸ ἀποδοθὲν ἐν τῷ ἀποδοθέντι
 εἴη. Ἀναιροῦντι μὲν οὖν καθάπερ εἴρηται χρηστέον, κατασκευ-
 ᾶζοντι δὲ μοναχῶς· εἰ γὰρ τὸ ἀντικείμενον ἐν τῷ ἀντικειμένῳ,
 καὶ τὸ προκείμενον ἐν τῷ προκειμένῳ ἂν εἴη, οἷον ^w εἰ ἡ τυ-
 φλότης ἀναισθησία τις, ἡ ὄψις αἴσθησις τις.

^k καὶ om. C. ^l φθ. καὶ τὸ C. ^m γεννητικῶν C. ⁿ γεννητικὸν
 A.C. ^o τὸ] καὶ τὸ C. ^p γένεσις B. ^q καὶ τῶν χρήσεων C.
^r ἡ om. A. ^s χρᾶσθαι A.B. ^t ἐὰν C. ^v ἢ γὰρ] εἰ γὰρ B.
^w εἰ om. A.

- 5 Πάλιν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων σκοπεῖν ἀνάπαλιν, καθάπερ ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος ἐλέγετο. οἷον εἰ τὸ ἡδὺ ὅπερ ^xἀγαθόν, τὸ μὴ ἀγαθὸν οὐχ ἡδύ. Εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἔχοι, εἴη ἂν τι καὶ οὐκ ἀγαθὸν ἡδύ. Ἀδύνατον ὃ δέ, εἴπερ τὸ ἀγαθὸν γένος τοῦ ἡδέος, εἶναι τι μὴ ἀγαθὸν ἡδύ. ὧν γὰρ τὸ γένος μὴ κατηγορεῖται. οὐδὲ τῶν εἰδῶν οὐδέν. Καὶ κατασκευάζοντι δὲ ὡσαύτως σκεπτέον· εἰ γὰρ ^zτὸ μὴ ἀγαθὸν οὐχ ἡδύ, τὸ ἡδὺ ἀγαθόν, ὥστε γένος τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἡδέος.
- 6 Ἐὰν δ' ἢ πρὸς τι τὸ εἶδος, σκοπεῖν εἰ καὶ τὸ γένος πρὸς τι· εἰ γὰρ τὸ εἶδος τῶν πρὸς τι, καὶ τὸ γένος, καθάπερ ἐπὶ τοῦ διπλασίου καὶ πολλαπλασίου· ἐκάτερον γὰρ τῶν πρὸς τι. Εἰ δὲ τὸ γένος τῶν πρὸς τι, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ εἶδος· ἢ μὲν γὰρ ἐπιστήμη τῶν πρὸς τι, ἢ δὲ γραμματικὴ οὐ. ^aἩ οὐδὲ τὸ πρότερον ῥηθὲν ἀληθὲς ἂν ^aδόξειεν· ἢ γὰρ ἀρετὴ ^bὅπερ καλὸν καὶ ὅπερ ἀγαθόν. καὶ ἢ μὲν ἀρετὴ τῶν πρὸς τι, τὸ δ' ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν οὐ τῶν πρὸς τι ἀλλὰ ποιὰ.
- 7 Πάλιν εἰ μὴ πρὸς ταυτὸ λέγεται τὸ εἶδος καθ' αὐτό τε καὶ κατὰ τὸ γένος, οἷον εἰ τὸ διπλάσιον ἡμίσεος λέγεται διπλάσιον, καὶ τὸ πολλαπλάσιον ἡμίσεος δεῖ λέγεσθαι. Εἰ δὲ μή, οὐκ ἂν εἴη τὸ πολλαπλάσιον γένος τοῦ διπλασίου.
- 8 Ἐτι εἰ μὴ πρὸς ταυτὸ κατὰ τε τὸ γένος λέγεται καὶ κατὰ πάντα τὰ τοῦ γένους γένη. Εἰ γὰρ ^cτὸ διπλάσιον ^dἡμίσεος πολλαπλάσιόν ἐστι, καὶ ^cτὸ ὑπερέχον ἡμίσεος ῥηθήσεται, καὶ ἀπλῶς κατὰ πάντα τὰ ἐπάνω γένη πρὸς τὸ ἡμισυ ῥηθήσεται. Ἐνστασις ὅτι οὐκ ἀνάγκη καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ γένος πρὸς ^eταυτὸ λέγεσθαι· ἢ γὰρ ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ λέγεται. ἔξισ δὲ καὶ διάθεσις οὐκ ἐπιστητοῦ ἀλλὰ ψυχῆς.
- 9 Πάλιν εἰ ὡσαύτως λέγεται τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος κατὰ τὰς πτώσεις, οἷον εἰ τινὶ ἢ τινὸς ἢ ὅσαχῶς ἄλλως. Ὡς γὰρ τὸ εἶδος, καὶ τὸ γένος, καθάπερ ἐπὶ τοῦ διπλασίου καὶ τῶν ἐπάνω· τινὸς γὰρ καὶ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ πολλαπλάσιον.

^x ἀγαθὸν ἐστι καὶ τὸ C.^y δέ] γὰρ A.B.^z τὸ μὴ corr. A.^a δόξειεν εἶναι ἢ C.^b ἀγαθὸν καὶ ὅπερ καλὸν C.^c τὸ om. A.B.^d ἡμίσεος καὶ π. C.^e ταυτὸν B.

Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης· τινὸς γὰρ καὶ αὐτὴ καὶ τὰ γένη, οἷον ἢ τε διάθεσις καὶ ἡ ἕξις. Ἐνστασις ὅτι ἑνιαχοῦ οὐχ οὕτως· τὸ μὲν γὰρ β διαφέρον καὶ τὸ ἐναντίον τινί, τὸ δ' ἕτερον, γένος ὃν τούτων, οὐ τινὶ ἀλλὰ τινός· ἕτερον γὰρ τινος λέγεται.

Πάλιν εἰ ὁμοίως τὰ πρὸς τι κατὰ τὰς πτώσεις λεγόμενα ¹⁰ μὴ ὁμοίως ἀντιστρέφει, καθάπερ ἐπὶ τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ πολλαπλασίου. Ἐκάτερον γὰρ τούτων τινὸς καὶ αὐτὸ ^h καὶ κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν λέγεται· τινὸς γὰρ καὶ τὸ ἡμισυ καὶ τὸ πολλοστημόριον. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης ⁱ καὶ τῆς ὑπολήψεως· αὐταὶ γὰρ τινος, καὶ ἀντιστρέφει ὁμοίως· τὸ τε ἐπιστητὸν καὶ τὸ ὑποληπτὸν τινί. Εἰ οὖν ἐπὶ τινων μὴ ὁμοίως ἀντιστρέφει, ὁῦλον ὅτι οὐ γένος θάτερον θατέρου.

Πάλιν εἰ μὴ πρὸς ^k ἴσα τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος λέγεται ¹¹ ὁμοίως γὰρ καὶ ἰσαχῶς ἑκάτερον δοκεῖ λέγεσθαι, καθάπερ ἐπὶ τῆς δωρεᾶς καὶ τῆς δόσεως. Ἡ τε γὰρ δωρεὰ τινὸς ^l ἢ τινὶ λέγεται, καὶ ἡ δόσις τινὸς καὶ τινί. Ἔστι δὲ ἡ δόσις γένος τῆς δωρεᾶς· ἡ γὰρ δωρεὰ δόσις ἐστὶν ἀναπόδοτος. Ἐπ' ἐνίων δ' οὐ συμβαίνει πρὸς ἴσα λέγεσθαι· τὸ μὲν γὰρ διπλάσιον τινὸς διπλάσιον, τὸ δ' ὑπερέχον καὶ τὸ ^m μείζον τινὸς καὶ τινί· πᾶν γὰρ τὸ ὑπερέχον καὶ τὸ μείζον τινὶ ὑπερέχει καὶ τινὸς ὑπερέχει. Ὡστ' οὐ γένη τὰ εἰρημένα τοῦ διπλασίου, ἐπειδὴ οὐ πρὸς ἴσα τῷ εἶδει λέγεται. Ἡ οὐ καθόλου ἀληθὲς τὸ πρὸς ἴσα τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος λέγεσθαι.

Ὅρᾶν δὲ καὶ εἰ τοῦ ἀντικειμένου τὸ ἀντικείμενον γένος, ¹² οἷον εἰ τοῦ διπλασίου τὸ πολλαπλάσιον καὶ τοῦ ἡμίσεος τὸ πολλοστημόριον· δεῖ γὰρ τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἀντικειμένου γένος εἶναι. Εἰ οὖν τις θεῖη τὴν ἐπιστήμην ὅπερ αἰσθησιν, δεήσει καὶ τὸ ἐπιστητὸν ὅπερ αἰσθητὸν εἶναι. Οὐκ ἔστι δέ· οὐ γὰρ ⁿ πᾶν τὸ ἐπιστητὸν αἰσθητὸν· καὶ γὰρ τῶν νοητῶν

ⁱ ἕνια C. . β διαφέρον C. ^h καὶ ante κατὰ om. C. ⁱ καὶ ἐπὶ τῆς ὑπ. αὐταὶ τε γάρ C. ^k ἴσα καὶ τὸ C. ^l ἢ καὶ τινί C. ^m μείζον καὶ τινὸς B. ⁿ πᾶν om. A.

ἐνια ἐπιστητά. Ὡστ' οὐ γένος τὸ αἰσθητὸν τοῦ ἐπιστητοῦ.
Εἰ δὲ τοῦτο μὴ, ° οὐδ' αἰσθησις ἐπιστήμης.

- 13 Ἐπεὶ δὲ τῶν πρὸς τι λεγόμενων τὰ μὲν ἔξ ἀνάγκης ἐν
ἐκείνοις ἢ περὶ ἐκεῖνά ἐστι πρὸς ᾧ ποτε τυγχάνει λεγόμενα,
οἷον ἢ διαίθεσις καὶ ἢ ἔξις καὶ ἢ συμμετρία (ἐν ἄλλῃ γὰρ οὐ-
δεὶν δυνατὸν ὑπάρχειν τὰ εἰρημένα ἢ ἐν ἐκείνοις πρὸς ᾧ λέγε-
ται), τὰ δ' οὐκ ἀνάγκη μὲν ἐν ἐκείνοις ὑπάρχειν πρὸς ᾧ ποτε
λέγεται, ἐνδέχεται δέ (οἷον εἰ ἐπιστητὸν ἢ P ψυχῇ· οὐδὲν γὰρ
καλύει τὴν αὐτῆς ἐπιστήμην ἔχειν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἀναγκαῖον
δέ· δυνατὸν γὰρ καὶ ἐν ἄλλῃ ὑπάρχειν τὴν αὐτὴν ταύτην), τὰ
δ' ἀπλῶς οὐκ ἐνδέχεται ἐν ἐκείνοις ὑπάρχειν πρὸς ᾧ ποτε τυγ-
χάνει λεγόμενα, οἷον τὸ ἐναντίον ἢ ἐν τῷ ἐναντίῳ οὐδὲ τὴν
ἐπιστήμην ἐν τῷ ἐπιστητῷ. Ὡς μὴ τυγχάνῃ τὸ ἐπιστητὸν
ψυχῇ ἢ ἄνθρωπος ὄν, σκοπεῖν οὐκ χρὴ εἰς τίς εἰς γένος θῆ τὸ
τοιούτου εἰς τὸ μὴ τοιούτου, οἷον εἰ τὴν μνήμην μονὴν ἐπι-
14 στήμης s εἶπεν. Πᾶσα γὰρ μονὴ ἐν τῷ μένοντι καὶ περὶ
ἐκεῖνο, ὥστε καὶ ἡ τῆς ἐπιστήμης μονὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Ἡ
μνήμη ἄρα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἐπειδὴ μονὴ τῆς ἐπιστήμης ἐστίν·
τοῦτο δ' οὐκ ἐνδέχεται· t μνήμη γὰρ πᾶσα ἐν ψυχῇ. Ἔστι
δ' ὁ εἰρημένος τόπος καὶ πρὸς τὸ συμβεβηκὸς κοινός· οὐδὲν
γὰρ διαφέρει τῆς μνήμης γένος τὴν μονὴν εἰπεῖν ἢ συμβεβη-
κέναι φάσκειν αὐτῇ τοῦτο· εἰ γὰρ ὁπωσοῦν ἐστὶν ἡ μνήμη
μονὴ ἐπιστήμης, ὁ αὐτὸς ἀρμόσει περὶ αὐτῆς λόγος.

- 5 Πάλιν εἰ τὴν ἔξιν εἰς τὴν ἐνέργειαν ἔθηκεν ἢ τὴν ἐνέργειαν
εἰς τὴν ἔξιν, οἷον τὴν αἰσθησιν κίνησιν διὰ σώματος· ἢ μὲν
γὰρ αἰσθησις ἔξις, ἢ δὲ κίνησις ἐνέργεια. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ
τὴν μνήμην ἔξιν καθεκτικὴν ὑπολήψεως εἶπεν· οὐδεμία γὰρ
μνήμη ἔξις, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνέργεια.

- 2 Διαμαρτάνουσι δὲ καὶ αἱ τὴν ἔξιν εἰς τὴν ἀκολουθοῦσαν
δύναμιν τάττοντες, οἷον τὴν πρᾶότητα ἐγκράτειαν ὀργῆς καὶ
τὴν ἀνδρίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην φόβῳ καὶ κερδαῖν ἀνδρείος

° οὐδ' ἡ αἰσθησις τῆς ἐπιστήμης C.
post ἐναντίον om. A.

Ὶ ἄν C.

P ψυχῇ εἶη. οὐδὲν C.
s εἴποι C.

Ὶ ἐν
t ἢ γὰρ μνήμη C.

μὲν γὰρ καὶ πρῶος ὁ ἀπαθὴς λέγεται, ἐγκρατὴς δ' ὁ πᾶσχω-
καὶ μὴ ἀγόμενος. ἴσως μὲν οὖν ἀκολουθεῖ δύναιμι ἐκατέρω
τοιαύτῃ, ὥστ' εἰ πάθοι, μὴ ἄγεσθαι ἀλλὰ κρατεῖν· οὐ μὴν
τοῦτό γ' ἐστὶ τῷ μὲν ἀνδρείῳ τῷ δὲ πράῳ εἶναι, ἀλλὰ τὸ
ὅλως μὴ πᾶσχειν ὑπὸ τῶν τοιούτων μηδέν.

Ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ παρακολουθοῦν ὁπωσοῦν ὡς γένος τιθέ-
ασιν, οἷον τὴν λύπην τῆς ὀργῆς καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς
πίστεως. Ἀμφω γὰρ τὰ εἰρημένα παρακολουθεῖ μὲν τρόπον
τινὰ τοῖς ἀποδοθεῖσιν εἶδесιν, οὐδέτερον δ' αὐτῶν γένος ἐστίν·
ὁ μὲν γὰρ ὀργιζόμενος λυπεῖται ᾧ προτέρας ἐν αὐτῷ τῆς λύ-
πης γενομένης· οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ τῆς λύπης, ἀλλ' ἡ λύπη τῆς
ὀργῆς αἰτία, ὥσθ' ἀπλῶς ἡ ὀργὴ οὐκ ἐστὶ λύπη. Κατὰ
ταῦτα δ' οὐδ' ἡ πίστις ὑπόληψις· ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν
ὑπόληψιν καὶ μὴ πιστεύοντα ἔχειν. Οὐκ ἐνδέχεται δ', εἴπερ
εἶδος ἡ πίστις ὑπόληψεως· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ἔτι δια-
μένειν, ἅνπερ ἐκ τοῦ εἶδους ὅλως μεταβάλλῃ, καθάπερ οὐδὲ τὸ
αὐτὸ ζῶον ὅτε μὲν ἄνθρωπον εἶναι ὅτε δὲ μή. Ἄν δέ τις
φῇ ἐξ ἀνάγκης τὸν ὑπολαμβάνοντα καὶ πιστεύειν, ἐπ' ἴσον ἡ
ὑπόληψις καὶ ἡ πίστις ῥηθήσεται, ὥστ' οὐδ' ἂν οὕτως εἴη
γένος· ἐπὶ ᾧ πλέον γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸ γένος.

Ὅραν δὲ καὶ εἰ ἐν τινι τῷ αὐτῷ πέφυκεν ἄμφω γίνεσθαι·
ἐν ᾧ γὰρ τὸ εἶδος, καὶ τὸ γένος, οἷον ἐν ᾧ τὸ λευκόν, καὶ τὸ
χρῶμα, καὶ ἐν ᾧ γραμματική, καὶ ἐπιστήμη. Ἐὰν οὖν τις
τὴν αἰσχύνην φόβον εἴπῃ ἢ τὴν ὀργὴν λύπην, οὐ συμβήσεται
ἐν τῷ αὐτῷ τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος ὑπάρχειν· ἡ μὲν γὰρ αἰ-
σχύνῃ ἐν τῷ λογιστικῷ, ὁ δὲ φόβος ἐν τῷ θυμοειδεῖ, καὶ ἡ
μὲν λύπη ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ (ἐν τούτῳ γὰρ καὶ ἡ ἡδονή), ἡ
δὲ ὀργὴ ἐν τῷ θυμοειδεῖ, ὥστ' οὐ γένηται ἀποδοθέντα, ἐπειδὴ
οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ τοῖς εἶδεσι πέφυκε γίνεσθαι. Ὁμοίως δὲ καὶ
εἰ ἡ φιλία ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ, οὐκ ἂν εἴη βούλησις τις·

ῥ ταῦτο C.

ᾧ πρότερον C.

ᾧ ταυτὰ C.

ῥ δ'] δὲ τὴν αὐτὴν C.

z ὅτι—ὅτι B.

a πλέον C.

b τὸ αὐτὸ B.

c τὸ τε εἶδος C.

d τις om. A.

πάσα γὰρ βούλησις ἐν τῷ λογιστικῷ. Χρήσιμος δ' ὁ τόπος καὶ πρὸς τὸ συμβεβηκός· ^ε ἐν τῷ αὐτῷ γὰρ τὸ συμβεβηκός καὶ ᾧ συμβέβηκεν, ὥστ' ἂν μὴ ἐν τῷ αὐτῷ φαίνεται, δηλονότι οὐ συμβέβηκεν.

7 Πάλιν εἰ κατὰ τι τὸ εἶδος τοῦ εἰρημένου γένους μετέχει· οὐ δοκεῖ γὰρ κατὰ τι μετέχεσθαι τὸ γένος· οὐ ^ε γὰρ ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος κατὰ τι ζῶον, οὐδ' ἡ γραμματικὴ κατὰ τι ἐπιστήμη· Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Σκοπεῖν οὖν εἰ ἐπὶ τινων κατὰ τι μετέχεται τὸ γένος, οἷον εἰ τὸ ζῶον ὅπερ αἰσθητὸν ἢ ὁρατὸν εἴρηται. Κατὰ τι γὰρ αἰσθητὸν ἢ ὁρατὸν τὸ ζῶον· κατὰ τὸ σῶμα γὰρ αἰσθητὸν καὶ ὁρατόν, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν οὐ, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη ^ε γένος τὸ ὁρατὸν καὶ τὸ αἰσθητὸν τοῦ ζῴου.

8 Λαμβάνουσι δ' ἐνίοτε καὶ τὸ ὅλον εἰς τὸ μέρος τιθέντες, οἷον τὸ ζῶον σῶμα ἔμψυχον. Οὐδαμῶς δὲ τὸ μέρος τοῦ ὅλου κατηγορεῖται, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη τὸ σῶμα γένος τοῦ ζῴου, ἐπειδὴ μέρος ἐστίν.

9 Ὅρᾶν δὲ καὶ εἴ τι τῶν ψεκτῶν ἢ φευκτῶν εἰς δύναμιν ἢ τὸ δυνατόν ἔθηκεν, οἷον τὸν σοφιστὴν ^h ἢ διάβολον ἢ κλέπτην τὸν δυνάμενον τὰ ἀλλότρια ⁱ ὑφαιρεῖσθαι ἢ δυνάμενον διαβάλλειν ἢ σοφίζεσθαι. Οὐδεὶς γὰρ τῶν εἰρημένων τῷ δυνατὸς εἶναι τι τούτων τοιοῦτος λέγεται· δύναται μὲν γὰρ καὶ ὁ θεὸς καὶ ὁ σπονδαῖος τὰ φανῶλα δρᾶν, ἀλλ' οὐκ εἰς τοιοῦτοι· πάντες γὰρ οἱ φανῶλοι κατὰ προαίρεσιν λέγονται. Ἔτι πάντα δυνάμεις τῶν αἰρετῶν· καὶ γὰρ αἱ τῶν φαιλῶν δυνάμεις αἰρεταί, διὸ καὶ τὸν θεὸν καὶ τὸν σπονδαῖον ἔχειν φημὲν αὐτὰς· δυνατοὺς γὰρ εἶναι τὰ φανῶλα ^k πρῶσσειν. Ὡστ' οὐδεὶς ἂν εἴη ψεκτοῦ ^l γένος ἢ δύναμις. Εἰ δὲ μή, συμβήσεται τῶν ψεκτῶν τι αἰρετὸν εἶναι· ἔσται γὰρ τις δύναμις ψεκτής.

^ε ἐν—συμβεβηκός om. A.

post σοφιστὴν om. A.

κλέπτειν A. B.

^ε γὰρ] γὰρ καὶ C.

ⁱ ὑφαιρεῖσθαι—σοφίζεσθαι] λάθρα ἀλλότρια

^k πρᾶττειν C.

^l γένους B.

^ε γένει C.

^h ἢ

Καὶ εἴ τι τῶν δι' αὐτὸ τιμίῳν ἢ αἰρετῶν εἰς δύναμιν ἢ τὸ 10
δυνατὸν ἢ τὸ ποιητικὸν ἔθηκεν. Πᾶσα γὰρ δύναμις καὶ πᾶν
τὸ δυνατὸν ἢ τὸ ποιητικὸν δι' ἄλλο αἰρετόν.

Ἡ εἴ τι τῶν ἐν ^m δύο γένεσιν ἢ πλείοσιν εἰς θύτερον ἔθη- 11
κεν. Ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἔστιν εἰς ἓν γένος θεῖναι, οἷον τὸν φέ-
νακα καὶ τὸν διάβολον· οὔτε γὰρ ὁ προαιρούμενος ἀδυνατῶν
δέ, οὔθ' ὁ δυνάμενος μὴ προαιρούμενος δὲ διάβολος ἢ φένιξ,
ἀλλ' ὁ ἄμφω ταῦτα ἔχων. ⁿὩστ' οὐ θετέον εἰς ἓν γένος
ἀλλ' εἰς ἀμφοτέρω τὰ ^o εἰρημένα.

Ἐτι ἐνίοτε ἀνάπαλιν τὸ μὲν γένος ὡς διαφορὰν τὴν δὲ 12
διαφορὰν ὡς γένος ^p ἀποδιδοῦσιν, οἷον τὴν ἔκπληξιν ὑπερβο-
λὴν θαυμασιότητος καὶ τὴν πίστιν σφοδρότητα ὑπολήψεως.
Οὔτε γὰρ ἡ ὑπερβολὴ οὔθ' ἡ σφοδρότης γένος, ἀλλὰ δια-
φορά· δοκεῖ γὰρ ἡ ἔκπληξις θαυμασιότητος εἶναι ὑπερβάλ-
λουσα καὶ ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά, ὥστε γένος ἡ ^q θαυ-
μασιότης καὶ ἡ ὑπόληψις, ἡ δ' ὑπερβολὴ καὶ ἡ σφοδρότης
διαφορά. Ἐτι εἴ τις τὴν ὑπερβολὴν καὶ ^r σφοδρότητα ὡς
γένος ἀποδώσει, τὰ ἄψυχα πιστεύσει καὶ ἐκπλαγῆσεται.
^tἩ γὰρ ἐκάστου σφοδρότης ^s καὶ ὑπερβολὴ πάρεστιν ἐκείνῳ 13
οὗ ἐστὶ σφοδρότης καὶ ὑπερβολή. Εἰ οὖν ἡ ἔκπληξις ὑπερ-
βολὴ ἐστὶ θαυμασιότητος, παρέσται τῇ θαυμασιότητι ^t ἡ
ἔκπληξις, ὥσθ' ἡ θαυμασιότης ἐκπλαγῆσεται. Ὁμοίως δὲ
καὶ ἡ πίστις παρέσται τῇ ὑπολήψει, εἴπερ σφοδρότης ὑπο-
λήψεώς ἐστιν, ὥστε ἡ ὑπόληψις πιστεύσει. Ἐτι συμβήσε-
ται τῷ οὕτως ἀποδιδόντι σφοδρότητα σφοδρὰν λέγειν καὶ
ὑπερβολὴν ὑπερβάλλουσαν. Ἐστι ^v γὰρ πίστις ^w σφοδρά· 14
εἰ οὖν ἡ πίστις σφοδρότης ἐστὶ, σφοδρότης ἂν εἴη σφοδρά.
^xὉμοίως δὲ καὶ ^x ἔκπληξις ἐστὶν ὑπερβάλλουσα· εἰ οὖν ἡ ἔκ-
πληξις ὑπερβολὴ ἐστὶν, ὑπερβολὴ ἂν εἴη ὑπερβάλλουσα. Οὐ

^m δυσὶ C.ⁿ ὥστ' οὐδέτερον εἰς τὸ ἓν C.^o εἰρημένα θετέον.

ἔτι C.

^p ἀποδίδωσι C, idque ante τὴν δέ.^q θ. καὶ ὑπόληψις

ἐστιν, ἡ C.

^r καὶ τὴν σφ. C.^s καὶ ἡ C.^t ἡ ante ἐκπλη-

ξις om. C.

^v γάρ τις πίστις C.^w σφοδρὰ καὶ ἐκπληξις ὑπερβάλ-

λουσα. εἰ A.B.C.

^x ἔκπληξις τις ἐστὶν C.

δοκεῖ δ' οὐδέτερον τούτων, ὥσπερ ὃ οὐδ' ἐπιστήμη ἐπιστητὸν οὐδὲ κίνησις κινούμενον.

- 15 Ἐνίοτε δὲ διαμαρτάνουσι ^z καὶ τὸ πάθος εἰς γένος τὸ πεπονηθὸς τιθέντες, οἷον ὅσοι τὴν ἀθανασίαν ζῶν ἀϊδίον φασιν εἶναι· πάθος γάρ τι ζωῆς ἢ σύμπτωμα ἢ ἀθανασία ἔοικεν εἶναι. Ὅτι δ' ἀληθές τὸ λεγόμενον, δῆλον ἂν γένοιτο, εἴ τις ^a συγχωρήσειεν ἐκ θνητοῦ ^b τινὰ ἀθάνατον ^c γίνεσθαι· οὐδεὶς γὰρ φήσκει ἐτέραν ^d αὐτὸν ζῶν λαμβάνειν, ἀλλὰ σύμπτωμά τι ἢ πάθος αὐτῇ ταύτῃ ^e παραγενέσθαι. Ὡστ' οὐ γένος ἢ ζῶν τῆς ἀθανασίας.

- 16 Πάλιν εἰ τοῦ πάθους, οὗ ἐστὶ ^f πάθος, ^g ἐκείνο γένος φασιν εἶναι, οἷον τὸ πνεῦμα ἀέρα κινούμενον. Μᾶλλον γὰρ κίνησις ἀέρος τὸ πνεῦμα· ὁ γὰρ αὐτὸς ἀήρ διαμένει, ὅταν τε κινῆται καὶ ὅταν μένη. Ὡστ' οὐκ ^h ἔστιν ὅλως ἀήρ τὸ πνεῦμα· ἦν γὰρ ἂν καὶ μὴ κινουμένου ⁱ τοῦ ἀέρος πνεῦμα, εἴπερ ὁ αὐτὸς ἀήρ διαμένει ^k ὥσπερ ἦν πνεῦμα. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ

- 17 τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Εἰ δ' ἄρα καὶ ἐπὶ τούτου δεῖ συγχωρηῆσαι ὅτι ^l ἀήρ ἐστι κινούμενος τὸ πνεῦμα, ἀλλ' ^m οὔτι κατὰ πάντων τὸ τοιοῦτον ἀποδεκτέον καθ' ὧν μὴ ἀληθεύεται τὸ γένος, ἀλλ' ἐφ' ὅσων ἀληθῶς κατηγορεῖται τὸ ἀποδοθὲν γένος. Ἐπ' ἐνίῳν γὰρ οὐ δοκεῖ ἀληθεύεσθαι, οἷον ⁿ ἐπὶ τοῦ πηλοῦ καὶ ^o τῆς χιόνος. Τὴν μὲν γὰρ χιόνα φασὶν ὕδωρ εἶναι πεπηγός, τὸν δὲ πηλὸν γῆν ὑγρῷ πεφυραμένην· ἔστι δ' οὔθ' ἡ χιὼν ὕδωρ οὔθ' ὁ πηλὸς γῆ, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη ^p γένος αὐδέτερον τῶν ἀποδοθέντων· δεῖ γὰρ τὸ γένος ἀληθεύεσθαι αἰετὰ κατὰ τῶν εἰδῶν. Ὁμοίως δ' οὐδ' ὁ οἶνός ἐστιν ὕδωρ σεσηπός, καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς φησὶ σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ· ἀπλως γὰρ οὐκ ἔστιν ὕδωρ.

- 6 Ἐπὶ εἰ ὅλως τὸ ἀποδοθὲν μηδενός ἐστι γένος· δῆλον γὰρ

^y οὐδὲ ἡ ἐπιστήμη ἐπιστήμον οὐδ' ἡ κίνησις C. ^z καὶ οἱ τὸ γε. C.

^a συγχωρήσαι A.B. ^b τι C. ^c γενέσθαι A.B. ^d αὐτὸ C.

^e παραγεγενῆσθαι C. ^f τὸ πάθος A.B.C. ^g ἐκείνου B. ^h ἔσται

A. ⁱ τοῦ] τὸ C. ^k ὥσπερ ὅτε ἦν τὸ πνεῦμα C. ^l ἐστὶν ἀήρ C.

^m οὔτε γε κατὰ π. τῶν τοιούτων C. ⁿ τῆς χιόνος καὶ τοῦ πηλοῦ C.

^o καὶ ἐπὶ τῆς A. ^p οὐδέτερον γένος C.

ὥς οὐδὲ τοῦ λεχθέντος. Σκοπεῖν δ' ἐκ τοῦ ^η μηδὲν διαφέρειν εἶδει τὰ μετέχοντα τοῦ ἀποδοθέντος γένους, οἷον τὰ λευκά· ^ρ οὐδὲν γὰρ διαφέρει ^ς τῷ εἶδει ταῦτ' ἀλλήλων. Παντός ^τ δὲ γένους ἐστὶ ^ν τὰ εἶδη διάφορα, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη τὸ λευκὸν γένος ^ω οὐδενός.

Πάλιν εἰ τὸ πᾶσιν ἀκολουθοῦν γένος ἢ διαφορὰν εἶπεν. ² Πλείω γὰρ τὰ πᾶσιν ἐπόμενα, οἷον τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν τῶν πᾶσιν ἐπομένων ἐστίν. Εἰ οὖν τὸ ὄν γένος ^κ ἀπέδωκε, δῆλον ὅτι πάντων ἂν εἴη γένος, ἐπεὶ κατηγορεῖται αὐτῶν· κατ' οὐδενός γὰρ τὸ γένος ἀλλ' ἢ κατὰ τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται. Ὡστε καὶ τὸ ἐν εἶδος ἂν εἴη τοῦ ὄντος. Συμβαίνει οὖν κατὰ ³ πάντων, ὡν τὸ γένος κατηγορεῖται, καὶ τὸ ^γ εἶδος κατηγορεῖσθαι, ² ἐπεὶ τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν κατὰ πάντων ἀπλῶς κατηγορεῖται, δέον ἐπ' ἑλαττον τὸ εἶδος κατηγορεῖσθαι. Εἰ δὲ τὸ πᾶσιν ἐπόμενον διαφορὰν εἶπε, δῆλον ὅτι ἐπ' ἴσον ἢ ἐπὶ ^α πλεον ἢ διαφορὰ τοῦ γένους ῥηθήσεται. Εἰ μὲν γὰρ καὶ τὸ γένος τῶν πᾶσιν ἐπομένων, ἐπ' ἴσον, εἰ δὲ μὴ πᾶσιν ἔπεται τὸ γένος, ἐπὶ ^α πλεον ἢ διαφορὰ ^β λέγοιτ' ἂν αὐτοῦ.

Ἔτι εἰ ἐν ὑποκειμένῳ τῷ εἶδει τὸ ἀποδοθὲν γένος λέγεται, ⁴ καθάπερ τὸ λευκὸν ἐπὶ τῆς χιόνος, ὥστε δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη γένος· καθ' ὑποκειμένου γὰρ τοῦ εἶδους μόνον τὸ γένος λέγεται.

Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ μὴ συνώνυμον τὸ γένος τῷ εἶδει· κατὰ ⁵ πάντων γὰρ τῶν εἰδῶν συνωνύμως τὸ γένος κατηγορεῖται.

Ἔτι ὅταν ὄντος καὶ τῷ εἶδει καὶ τῷ γένει ἐναντίου ^ς τὸ ⁶ βέλτιον τῶν ἐναντίων εἰς τὸ χεῖρον γένος θῇ· συμβήσεται γὰρ τὸ λοιπὸν ἐν τῷ λοιπῷ εἶναι, ἐπεὶ τὰναντία ἐν τοῖς ἐναντίοις γένεσιν, ὥστε τὸ βέλτιον ἐν τῷ χείρονι ἔσται καὶ τὸ χεῖρον ἐν τῷ βελτίονι· δοκεῖ δὲ τοῦ βελτίονος ^δ καὶ τὸ γένος βέλτιον εἶναι. Καὶ εἰ τοῦ αὐτοῦ εἶδους ὁμοίως πρὸς

^η μηθὲν C.^ρ οὐθὲν C.^ς ταῦτα τῷ εἶδει C.^τ δέ] γὰρ C.^ν τὰ om. C.^ω οὐθενός C.^κ ἀποδédωκε C.^γ εἶδος] γένος C.² ἐπεὶ καὶ τὸ C.^α πλείον C.^β γένοιτ' B.³ τὸ] καὶ τὸ C.^δ καὶ τὸ] τὸ δὲ C.

ἄμφω ἔχοντος εἰς τὸ χεῖρον καὶ μὴ εἰς τὸ βέλτιον γένος ἔθηκεν, οἷον τὴν ψυχὴν ὅπερ κίνησιν ἢ κινούμενον. Ὅμοίως γὰρ ἡ αὐτὴ στατική καὶ κινητικὴ δοκεῖ εἶναι, ὥστ' εἰ βέλτιον ἢ στάσις, εἰς τοῦτο ἔδει τὸ γένος θεῖναι.

7 Ἔτι ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἥττον, ἀνασκευάζοντι μὲν, εἰ τὸ γένος δέχεται τὸ μᾶλλον, τὸ δ' εἶδος μὴ δέχεται μήτ' αὐτὸ μήτε τὸ κατ' ἐκείνο λεγόμενον. Οἷον εἰ ἡ ἀρετὴ δέχεται τὸ μᾶλλον, καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ὁ δίκαιος^c λέγεται γὰρ^e δικαιότερος ἕτερος ἑτέρου. Εἰ οὖν τὸ μὲν ἀποδοθὲν γένος^f τὸ μᾶλλον δέχεται, τὸ δ' εἶδος μὴ δέχεται^g μήτ' αὐτὸ μήτε τὸ κατ' ἐκείνο λεγόμενον, οὐκ ἂν εἴη γένος τὸ ἀποδοθέν.

8 Πάλιν εἰ τὸ μᾶλλον δοκοῦν ἢ ὁμοίως μὴ ἔστι γένος, δηλὸν ὅτι οὐδὲ τὸ ἀποδοθέν. Χρήσιμος δ' ὁ^h τόπος ἐπὶ τῶν τοιούτων μάλισταⁱ ἐφ' ὧν πλείω φαίνεται τοῦ εἶδους ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορούμενα, καὶ μὴ διώριστα, μηδ' ἔχομεν εἰπεῖν ποῖον αὐτῶν γένος, οἷον τῆς ὀργῆς καὶ ἡ λύπη καὶ ἡ ὑπόληψις ὀλιγορίας ἐν τῷ τί ἐστὶ^k κατηγορεῖσθαι δοκεῖ. λυπεῖται^l τε γὰρ ὁ ὀργιζόμενος καὶ ὑπολαμβάνει ὀλιγορεῖσθαι. Ἡ αὐτὴ δὲ σκέψις καὶ ἐπὶ τοῦ εἶδους πρὸς ἄλλο τι συγκρίνοντι· εἰ γὰρ τὸ μᾶλλον ἢ τὸ ὁμοίως δοκοῦν εἶναι ἐν τῷ ἀποδοθέντι γένει μὴ ἔστιν ἐν τῷ γένει, δηλὸν ὅτι οὐδὲ τὸ ἀποδοθέν^m εἶδος εἴη ἂν ἐν τῷ γένει.

9 Ἀναιροῦντι μὲν οὖν καθάπερ εἴρηται χρηστέονⁿ κατασκευάζοντι δέ, εἰ μὲν ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον τό τε ἀποδοθὲν γένος καὶ τὸ εἶδος, οὐ χρήσιμος ὁ τόπος· οὐδὲν γὰρ κωλύει ἀμφοτέρων ἐπιδεχομένων μὴ εἶναι θιάτερον θατέρου γένος. Τό τε γὰρ καλὸν καὶ τὸ λευκὸν ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον, καὶ οὐδέτερον οὐδέτερου γένος. Ἡ δὲ τῶνⁿ γενῶν καὶ τῶν εἰδῶν πρὸς ἄλληλα σύγκριστις χρήσιμος, οἷον εἰ ὁμοίως τὸδε καὶ

^c μᾶλλον δίκαιος C.^f δέχεται τὸ μᾶλλον C.^g μήτε τοῦτο C.^h τόπος οὗτος ἐπὶ C.ⁱ ἐφ' ὧσων φαίνεται πλείω C.^k δοκεῖ κατηγορεῖσθαι C.^l τε om. A.C.^m εἶδος ὅλως εἴη C.ⁿ εἰδῶν καὶ

τῶν γενῶν C.

τόδε γένος, εἰ θάτερον γένος, καὶ θάτερον. Ὅμοίως δὲ καὶ ¹⁰
εἰ τὸ ἥττον καὶ τὸ μᾶλλον, οἷον εἰ τῆς ἐγκρατείας μᾶλλον
ἢ δύναμις ἢ ἡ ἀρετὴ γένος, ^ο ἢ δ' ἀρετὴ γένος, καὶ ἡ δύναμις.
τὰ δ' αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοῦ εἶδους ἀρμόσει λέγεσθαι. Εἰ γὰρ
ὁμοίως τόδε καὶ τόδε τοῦ προκειμένου εἶδος, εἰ θάτερον εἶδος,
καὶ τὸ λοιπόν· καὶ εἰ τὸ ἥττον δοκοῦν εἰδὸς ἐστὶ, καὶ τὸ
μᾶλλον.

¹ Ἐτι πρὸς τὸ κατασκευάζειν σκεπτέον εἰ καθ' ὧν ἀπεδόθη ¹¹
τὸ γένος, ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορεῖται, μὴ ὄντος ^ρ ἐνός τοῦ
ἀποδοθέντος εἶδους, ἀλλὰ πλειόνων καὶ διαφόρων· δηλον γὰρ
ὅτι γένος ἐστὶ. Εἰ δ' ἐν τὸ ἀποδοθὲν εἰδὸς ἐστὶ, σκοπεῖν
εἰ καὶ ^η κατ' ἄλλων εἰδῶν τὸ γένος ἐν τῷ τί ἐστὶ κατηγορεῖ-
ται· πάλιν γὰρ συμβήσεται κατὰ πλειόνων καὶ διαφόρων
αὐτὸ κατηγορεῖσθαι.

¹ Ἐπεὶ δὲ δοκεῖ τισὶ καὶ ἡ διαφορὰ ἐν τῷ τί ἐστὶ τῶν εἰ- ¹²
δῶν κατηγορεῖσθαι, χωριστέον τὸ γένος ἀπὸ τῆς διαφορᾶς
χρώμενον τοῖς εἰρημένοις στοιχείοις, πρῶτον ^τ μὲν ὅτι τὸ
γένος ἐπὶ ^σ πλέον λέγεται τῆς διαφορᾶς, εἴθ' ὅτι κατὰ τὴν
τοῦ τί ἐστὶν ἀπόδοσιν μᾶλλον ἀρμόττει τὸ γένος ἢ τὴν δια-
φορὰν εἰπεῖν· ὁ γὰρ ζῶον ^{εἰ} εἶπας τὸν ἄνθρωπον μᾶλλον
δηλοῖ τί ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ἢ ὁ πεζόν. Καὶ ὅτι ἡ μὲν ^ν δια-
φορὰ ποιότητα τοῦ γένους ἀεὶ σημαίνει, τὸ δὲ γένος τῆς
διαφορᾶς οὐ· ὁ μὲν ^ω γὰρ ^{εἰ} εἶπας πεζὸν ποιόν τι ζῶον λέγει,
ὁ δὲ ζῶον ^υ εἶπας οὐ λέγει ποιόν τι πεζόν.

Τὴν μὲν οὖν διαφορὰν ἀπὸ τοῦ γένους οὕτω χωριστέον. ¹³
¹ Ἐπεὶ δὲ δοκεῖ τὸ μουσικόν, ἢ μουσικόν ἐστὶν, ἐπιστήμὸν ² τ'
εἶναι καὶ ἡ μουσικὴ ἐπιστήμη τις ^α εἶναι, καὶ εἰ τὸ βαδίζον
τῷ βαδίζειν κινεῖται, ἢ βάδις κίνησις τις εἶναι, σκοπεῖν ἐν
ᾧ ἂν ^β γένει βούλη τι κατασκευάσαι, τὸν εἰρημένον τρόπον.

^ο ἢ δ'] εἰ δ' A.B.C. ^ρ ἐνός τινος τοῦ C. ¹ κατὰ τῶν ἄλλων C.
^τ μὲν om. B. ^σ πλείον C. ^{εἰ} εἰπών C. ^ν διαφορὰ τὴν ποιότητα
A.B. ^ω γὰρ om. A. ^{εἰ} εἰπών corr. C. ^υ εἰπών ποιόν τι οὐ
λέγει πεζόν C. ² τ'] τι C, om. A. ^α εἶναι ἐστὶν καὶ A. ^β βού-
λη γένει B.

οἶον εἰ τὴν ἐπιστήμην ὅπερ πίστιν. εἰ ὁ ἐπιστάμενος ἢ ἐπίσταται πιστεῖν· δῆλον γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστήμη πίστις ἂν τις εἴη. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων.

- 14 Ἔτι ἐπεὶ τὸ παρεπόμενόν τινα αἰεὶ καὶ μὴ ἀντιστρέφον χαλεπὸν χωρίσαι τοῦ μὴ γένος εἶναι, ἂν τόδε μὲν τῷδ' ἔπεται παντί, τόδε δὲ τῷδε μὴ παντί, οἶον τῇ νηνεμία ἢ ἡρεμία καὶ τῷ ἀριθμῷ τὸ διαιρετόν, ἀνάπαλιν δ' οὐ (τὸ γὰρ διαιρετόν οὐ πᾶν ἀριθμός, οὐδ' ἡ ἡρεμία νηνεμία), αὐτὸν ἔμὲν χρῆσθαι ὡς γένους ὄντος τοῦ αἰεὶ ἀκολουθοῦντος, ὅταν μὴ ἀντιστρέφῃ θάτερον, ἄλλου δὲ ὁ προτείνοντος μὴ ἐπὶ πάντων ὑπακούειν. Ἐνστασις δ' αὐτοῦ ὅτι τὸ μὴ ὄν ἔπεται παντί τῷ γινομένῳ (τὸ γὰρ γινόμενον οὐκ ἔστι) καὶ οὐκ ἀντιστρέφει (οὐ γὰρ πᾶν τὸ μὴ ὄν γίνεται), ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔστι γένος τὸ μὴ ὄν τοῦ γινομένου· ἀπλῶς γὰρ οὐκ ἔστι τοῦ μὴ ὄντος εἶδη.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ γένους, καθάπερ εἴρηται, μετιτέον.

E.

- 1 Πότερον δ' ἴδιον ἢ οὐκ ἴδιόν ἐστι τὸ εἰρημένον, διὰ τῶνδε σκεπτόμεν.
- 2 Ἀποδίδεται δὲ τὸ ἴδιον ἢ καθ' αὐτὸ καὶ αἰεὶ ἢ πρὸς ἕτερον καὶ ποτέ, οἶον καθ' αὐτὸ μὲν ἀνθρώπου τὸ ζῶον ἡμερον φύσει, πρὸς ἕτερον δὲ οἶον ψυχῆς πρὸς σῶμα, ὅτι τὸ μὲν προστακτικόν τὸ δ' ὑπηρετικόν ἐστιν, αἰεὶ δὲ οἶον θεοῦ τὸ ζῶον ἀθάνατον, ποτέ δ' οἶον τοῦ τινὸς ἀνθρώπου τὸ περιπατεῖν ἐν τῷ γυμνασίῳ.
- 3 Ἔστι δὲ τὸ πρὸς ἕτερον ἴδιον ἀποδιδόμενον ἢ δύο προβλήματα ἢ τέτταρα. Ἐὰν μὲν γὰρ τοῦ μὲν ἀποδῶ τοῦ δ' ἀρνήσῃται τὰ τὸ τοῦτο, ἢ αἰεὶ μόνον προβλήματα γίνονται, καθάπερ ἰ τὸ ἀνθρώπου πρὸς ἵππου ἴδιον ὅτι δίπουν ἐστίν.

^c μὲν οὖν χρῆσθαι C.
C. μὲν post εἰν om. B.C.

^d προτείναντος C.
^e ἀπαρνήσῃται C.

^c ἦτοι κ. C. ^f ἂν
^h μόνον δύο προβλήματα

γίνεται C. ⁱ τοῦ C.

Καὶ γὰρ ὅτι ἄνθρωπος οὐ δίπουν ἐστὶν ἐπιχειροίη τις ἄν, καὶ ὅτι ὁ ἵππος δίπουν· ἀμφοτέρως δ' ἂν ^k κινῶι τὸ ἴδιον. ^l Ἐὰν δ' ἐκατέρου ἐκάτερον ^m ἀποδῶ καὶ ἐκατέρου ἀπαρνηθῇ. ⁴ τέτταρα προβλήματα ἔσται, καθάπερ τὸ ἀνθρώπου ἴδιον πρὸς ἵππον, ὅτι τὸ μὲν δίπουν τὸ δὲ τετράπουν ἐστίν. Καὶ γὰρ ⁿ ὅτι ἄνθρωπος οὐ δίπουν καὶ ὅτι τετράπουν ^o πέφυκεν ἔστιν ἐπιχειρεῖν, καὶ διότι ὁ ἵππος δίπουν καὶ διότι οὐ τετράπουν οἶόν τ' ἐπιχειρεῖν. ^p Ὅπως δ' οὖν δειχθέντος ἀναιρεῖται τὸ ^p προκείμενον.

^q Ἔστι δὲ τὸ μὲν καθ' αὐτὸ ἴδιον ὁ πρὸς ἅπαντα ἀποδίδο- ⁵ ται καὶ παντὸς χωρίζει, καθάπερ ἀνθρώπου τὸ ζῶον θνητὸν ἐπιστήμης δεκτικόν. Τὸ δὲ πρὸς ἕτερον ὁ μὴ ἀπὸ παντὸς ἀλλ' ἀπὸ τινος τακτοῦ διορίζει, καθάπερ ἀρετῆς πρὸς ἐπιστήμην, ὅτι τὸ μὲν ἐν πλείοσι, τὸ δ' ^q ἐν λογιστικῷ μόνον καὶ τοῖς ἔχουσι λογιστικὸν πέφυκε γίνεσθαι. Τὸ δ' αἰεὶ ὁ κατὰ πάντα χρόνον ἀληθεύεται καὶ μηδέποτε ἀπολείπεται, καθάπερ ^r τοῦ ζῴου τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκείμενον. Τὸ δὲ ποτὲ ὁ κατὰ τινὰ χρόνον ἀληθεύεται καὶ μὴ ἐξ ἀνάγκης αἰεὶ παρέπεται, καθάπερ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου τὸ περιπατεῖν ἐν ἀγορᾷ.

^s Ἔστι δὲ τὸ πρὸς ἄλλο ἴδιον ἀποδοῦναι τὸ διαφορὰν εἰ- ⁶ πεῖν ἢ ἐν ἅπασι καὶ αἰεὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐν τοῖς πλείστοις, οἷον ἐν ἅπασι μὲν καὶ αἰεὶ, καθάπερ τὸ ἀνθρώπου ἴδιον πρὸς ἵππον ὅτι δίπουν· ἄνθρωπος μὲν γὰρ καὶ αἰεὶ καὶ πᾶς ἐστὶ δίπους, ἵππος δ' ^s οὐδεὶς ἐστὶ δίπους οὐδέποτε. ^t Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ καὶ ἐν τοῖς πλείστοις, καθάπερ ^t τὸ λογιστικὸν ^v ἴδιον πρὸς ἐπιθυμητικὸν καὶ θυμικὸν τῷ τὸ μὲν προστάττειν τὸ δ' ὑπηρετεῖν· οὔτε γὰρ τὸ λογιστικὸν πάντοτε προστάττει, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ προστάττεται, οὔτε ^w τὸ ἐπι-

^k κινῶιτο B.C. ^l ἂν C. ^m ἀποδιδῶ C. ⁿ ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐ δίπουν ἐστὶ καὶ C. ^o ἐστὶ πέφυκεν C. ^p κείμενον B. ^q ἐν τῷ λ. C. ^r τοῦ οἰμ. C. ^s οὐθεὶς δίπους ἐστὶν C. ^t τοῦ C. ^v ἴδιον τὸ ἄρχειν πρὸς ἐπιθ. καὶ θυμητικὸν C. ^w καὶ τὸ θυμητικὸν C.

θυμητικὸν καὶ θυμικὸν αἰεὶ προστάττεται, ^x ἀλλὰ καὶ προσ-
τάττει ποτέ, ὅταν ^y ἢ μοχθηρὰ ἢ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

7 Τῶν δ' ἰδίων ἐστὶ λογικὰ μάλιστα τὰ τε καθ' αὐτὰ καὶ
αἰεὶ καὶ τὰ πρὸς ^z ἕτερον. Τὸ μὲν γὰρ πρὸς ἕτερον ἴδιον
πλείω προβλήματά ἐστι, καθάπερ εἴπομεν καὶ πρότερον· ἢ
γὰρ δύο ἢ τέτταρα ἐξ ἀνάγκης ^a γίνονται τὰ προβλήματα·
πλείους οὖν οἱ λόγοι γίνονται πρὸς ^b ταῦτα. Τὸ δὲ καθ'
αὐτὸ καὶ τὸ αἰεὶ πρὸς πολλὰ ἔστιν ἐπιχειρεῖν ἢ πρὸς πλείους
χρόνους παρατηρεῖν, τὸ μὲν καθ' αὐτὸ πρὸς πολλὰ· πρὸς ἕκα-
στον γὰρ τῶν ὄντων δεῖ ὑπάρχειν αὐτῷ τὸ ἴδιον, ὥστ' εἰ μὴ
πρὸς ^c ἅπαντα χωρίζεται, οὐκ αὖ εἴη καλῶς ἀποδοδεόμενον τὸ
^s ἴδιον. Τὸ δ' αἰεὶ πρὸς ^d πολλοὺς χρόνους τηρεῖν· καὶ ^e γὰρ εἰ
μὴ ^f ὑπάρχει καὶ εἰ μὴ ^g ὑπῆρξε καὶ εἰ μὴ ^h ὑπάρξει, οὐκ ἔσται
ἴδιον. Τὸ δὲ ποτέ ⁱ οὐκ ἐν ἄλλοις ἢ πρὸς τὸν νῦν λεγόμενον
χρόνον ^k ἐπισκοποῦμεν· οὐκ οὖν εἰσὶ λόγοι πρὸς αὐτὸ πολλοί.
λογικὸν δὲ τούτ' ἐστὶ πρόβλημα πρὸς ὃ λόγοι ^l γένοιοντ' αὖ
καὶ συχνοὶ καὶ ^m καλοί.

9 Τὸ μὲν οὖν πρὸς ἕτερον ἴδιον ῥηθὲν ἐκ τῶν περὶ τὸ συμ-
βεβηκὸς ⁿ τόπων ἐπισκεπτέον ἐστίν, εἰ τῷ μὲν συμβέβηκε τῷ
^o δὲ μὴ συμβέβηκεν· περὶ δὲ τῶν αἰεὶ καὶ τῶν καθ' αὐτὸ διὰ
τῶνδε θεωρητέον.

2 Πρῶτον μὲν εἰ μὴ καλῶς ἀποδέδοται τὸ ἴδιον ^p ἢ καλῶς.
Τοῦ δὲ μὴ καλῶς ^p ἢ καλῶς ἐστὶν ἓν μὲν, εἰ μὴ διὰ γνωριμω-
τέρων ^q ἢ ^r γνωριμωτέρων κεῖται τὸ ἴδιον, ἀνασκευάζοντα μὲν
εἰ μὴ διὰ γνωριμωτέρων, κατασκευάζοντα δὲ εἰ διὰ γνωρι-
² μωτέρων. Τοῦ δὲ μὴ διὰ γνωριμωτέρων ἐστὶ τὸ μὲν, εἰ ὅλως
ἀγνωστότερόν ^s ἐστὶ τὸ ἴδιον ὃ ἀποδίδωσι τούτου οὐ τὸ ἴδιον

^x ἀλλ' ἐνίοτε καὶ προστάττει, ὅταν C. ^y ἢ om. A. ^z ἕτερα A.B.
^a γίνεται C. ^b αὐτὰ C. ^c ἅπαν C. ^d πλείους χρ. παρατηρεῖν
C. ^e γὰρ om. C. ^f ὑπάρχει] ὑπάρχει A.B, ὑπῆρξε C. ^g ὑπῆρξε]
ὑπάρχει C. ^h ὑπάρξει A.B. ⁱ οὐκ ἐν ἄλλοις ἢ om. A. ^k ἐπι-
σκοποῦμεν om. C. ^l γίνονται καὶ C. ^m καλοί, κατασκευάζονται δὲ
ἢ διὰ γνωριμωτέρων τὸ B. ⁿ ἐστὶ τόπων ἐπισκεπτέον C. ^o δ' οὐ.
περὶ C. ^p μὴ post ἢ C. ^q ἢ] ἢ διὰ C. ^r γνωριμωτέρων B.
^s ἐστὶ δι' οὐ τὸ ἴδιον ἀποδίδωσι C.

ἔρηκεν· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. ^ι Γνώσεως γὰρ ἔνεκα τὸ ἴδιον ποιούμεθα διὰ γνωριμωτέρων οὐκ ἀποδοτέον· οὕτω γὰρ ἔσται κατανοεῖν ἱκανῶς μᾶλλον. Οἶον ἐπεὶ ὁ θεὸς πυρὸς ἴδιον εἶναι τὸ ὁμοιότατον ψυχῇ ἀγνωστοτέρῳ κέχρηται τοῦ πυρὸς τῇ ψυχῇ (μᾶλλον γὰρ ἴσμεν τί ἐστὶ πῦρ ἢ ψυχὴ), οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον ἴδιον πυρὸς τὸ ὁμοιότατον ψυχῇ. ^κ Τὸ δ', εἰ μὴ γνωριμωτέρον ἐστὶ τότε τῷ δ' ὑπάρχον. Δεῖ γὰρ ^γ μὴ μόνον εἶναι γνωριμώτερον τοῦ πράγματος, ἀλλὰ καὶ ^z ὅτι ^α τῷ δ' ὑπάρχον γνωριμώτερον ^β ὑπάρχει. Ὁ γὰρ μὴ εἰδὼς εἰ τῷ δ' ὑπάρχει, οὐδ' εἰ τῷ δ' ³ ὑπάρχει μόνῳ γνωριεῖ, ὥσθ' ὁποτέρου τούτων συμβάντος ἀσαφὲς γίνεται τὸ ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁ θεὸς πυρὸς ἴδιον τὸ ἐν ^δ πρώτῳ ^ε ψυχῇ πέφυκεν εἶναι ἀγνωστοτέρῳ κέχρηται τοῦ πυρὸς τῷ εἰ ἐν τούτῳ ὑπάρχει ψυχῇ καὶ εἰ ἐν πρώτῳ ὑπάρχει, οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον ἴδιον πυρὸς τὸ ἐν ^δ πρώτῳ ψυχῇ πέφυκεν εἶναι. Κατασκευάζοντα δὲ ^δ εἰ διὰ γνωριμωτέρων κεῖται τὸ ἴδιον, καὶ εἰ διὰ γνωριμωτέρων καθ' ἑκάτερον τῶν τρόπων. ⁴ Ἔσται γὰρ καλῶς κατὰ τοῦτο κείμενον τὸ ἴδιον· τῶν γὰρ κατασκευαστικῶν τρόπων τοῦ καλῶς οἱ μὲν κατὰ τοῦτο μόνον οἱ δ' ἀπλῶς δείξουσιν ὅτι καλῶς. Οἶον ἐπεὶ ὁ εἴπας ζῶον ἴδιον τὸ αἰσθησιν ἔχειν διὰ γνωριμωτέρων ^ε καὶ γνωριμώτερον ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον καθ' ἑκάτερον τῶν τρόπων, εἴη ἂν καλῶς ἀποδεδομένον κατὰ τοῦτο ^ε τοῦ ζῶου ἴδιον τὸ αἰσθησιν ἔχειν.

⁵ Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἴ τι τῶν ὀνομάτων τῶν ἐν ⁵ τῷ ἰδίῳ ἀποδεδομένων πλεοναχῶς λέγεται ἢ καὶ ^h ὅλος ὁ λόγος πλείω σημαίνει· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ τὸ αἰσθάνεσθαι πλείω σημαίνει, ἐν μὲν τὸ αἰσθησιν ἔχειν ἐν δὲ τὸ αἰσθήσει χρῆσθαι, οὐκ ἂν εἴη τοῦ ζῶου

^ι γνώσεως—ποιούμεθα] τοῦ γὰρ μαθεῖν ἔνεκεν, καθάπερ τὸν ὄρον, καὶ τὸ ἴδιον ποιούμεν C. ^ν χωριστέον B, χρηστέον A. ^ω ὁμοιότατον τῇ ψυχῇ C. ^κ ἐστὶ τὸ ἀποδοθὲν τὸ δ' C. ^γ οὐ μόνον γνωριμώτερον εἶναι C. ^z ὅτι om. C. ^α τότε B. ^β ὑπάρχει om. C. ^ε ψυ-
χη B. ^δ εἰ] τὸ A.B. ^ε καὶ γνωριμώτερον om. C. ^ε ἴδιον τοῦ ζῶου C. ⁵ ἔπειτα δὲ ἀνασκ. C. ^h ὅλος A.

ἴδιον καλῶς κείμενον τὸ αἰσθάνεσθαι πεφυκός. Διὰ τοῦτο δ' οὐ χρηστέον ἐστὶν οὔτ' ^ι ὀνόματι πλεοναχῶς λεγομένῳ οὔτε λόγῳ τῇ τὸ ἴδιον σημαίνοντι, διότι ^κ τὸ πλεοναχῶς λεγόμενον ἀσαφές ποιεῖ τὸ ῥηθέν, ἀποροῦντος τοῦ μέλλοντος ἐπιχειρεῖν ¹ πότερον λέγει τῶν πλεοναχῶς λεγομένων· 6 τὸ γὰρ ἴδιον τοῦ μαθεῖν χάριν ἀποδίδεται. Ἔτι δὲ πρὸς τοιούτοις ἀναγκαῖόν ἐστιν ἔλεγχόν ^μ τινα γίνεσθαι τοῖς οὕτως ἀποδιδούσι τὸ ἴδιον, ὅταν ἐπὶ τοῦ διαφωρουντός ^η τις ποιῇ τὸν συλλογισμόν τοῦ πλεοναχῶς λεγομένου. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴ πλείω σημαίνει μήτε τῶν ὀνομάτων ^ο μηδὲν ^ρ μὴθ' ^q ὅλος ὁ λόγος· ἔσται γὰρ καλῶς κατὰ τοῦτο κείμενον τὸ ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ οὔτε τὸ σῶμα πολλὰ δηλοῖ οὔτε τὸ εὐκίνητότατον εἰς τὸν ἄνω τόπον οὔτε τὸ σύνολον τὸ ἐκ τούτων συντιθέμενον, εἴη ἂν καλῶς κείμενον κατὰ τοῦτο πυρὸς ἴδιον σῶμα τὸ εὐκίνητότατον εἰς τὸν ἄνω τόπον.

7 Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ πλεοναχῶς λέγεται τοῦτο οὐ τὸ ἴδιον ἀποδίδωσι, μὴ διώριστα δὲ τὸ τίνος αὐτῶν ἴδιον τίθησιν· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον. Δι' ἧς δ' αἰτίας, οὐκ ἄδηλόν ἐστιν ἐκ τῶν πρότερον εἰρημένων· τὰ γὰρ αὐτὰ συμβαίνειν ἀναγκαῖόν ἐστιν. Οἶον ἐπεὶ τὸ ἐπίστασθαι τοῦτο πολλὰ σημαίνει (τὸ μὲν γὰρ ἐπιστήμην ἔχειν αὐτό, τὸ δ' ἐπιστήμη χρησθαι αὐτό, τὸ δ' ἐπιστήμην εἶναι αὐτοῦ, τὸ δ' ἐπιστήμη χρησθαι αὐτοῦ), οὐκ ἂν ^ρ εἴη τοῦ ἐπίστασθαι τοῦτο καλῶς ἴδιον ^ς ἀποδεδομένον μὴ διορισθέντος τοῦ τίνος τίθησιν αὐτῶν τὸ ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴ λέγεται πολλαχῶς τοῦτο οὐ τὸ ἴδιον τίθησιν, ἀλλ' ἔστιν ἓν καὶ ἀπλοῦν· ἔσται γὰρ καλῶς κατὰ τοῦτο κείμενον τὸ ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁ ἄνθρωπος ^τ λέγεται ἓν, εἴη ἂν καλῶς κείμενον ^ν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ζῶον ἡμερον φύσει.

^ι ὀνόμασι πλ. λεγομένοις οὔτε λόγοις τοῖς τὸ ἴδιον σημαίνουσι C. ^κ τὸ alterum om. A. ¹ πότερόν ποτε λέγει C. ^μ τι A, om. C. ^η ποιῇ τις C. ^ο μηθέν C. ^ρ μὴδ' A.B. ^q ὅλος om. C. ^ρ εἴη ἐπὶ τοῦ C. ^ς ἀποδιδόμενον A.B. ^τ λέγεται ἓν] ἀπλῶς λέγεται C. ^ν κατὰ τὸ τοῦ C.

Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ πλεονάκεις ^w εἴρηται τὸ αὐτὸ ⁸ ἐν τῷ ἰδίῳ. Πολλάκις γὰρ λανθάνουσι τοῦτο ποιοῦντες καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ὅροις. Οὐκ ἔσται ^x δὲ καλῶς κείμενον τὸ τοῦτο πεπονηθὸς ἴδιον· ταραττει γὰρ τὸν ὕ ακούοντα πλεονάκεις λεχθέν· ἀσαφὲς οὖν ἀναγκαῖόν ἐστι γίνεσθαι, καὶ πρὸς τοιούτοις ἀδολεσχεῖν δοκοῦσιν. Ἔσται δὲ ⁹ συμπίπτον τὸ πλεονάκεις εἰπεῖν τὸ αὐτὸ κατὰ δύο τρόπους, καθ' ἓνα μὲν ὅταν ὀνομάσῃ πλεονάκεις τὸ αὐτό, καθάπερ εἴ τις ἴδιον ^z ἀποδοίῃ πρὸς σῶμα τὸ λεπτότατον τῶν σωμάτων (οὗτος γὰρ πλεονάκεις εἶρηκε τὸ σῶμα), δεύτερον δ' ^a ἂν τις μεταλαμβάνῃ τοὺς λόγους ἀντὶ τῶν ὀνομάτων, καθάπερ εἴ τις ^b ἀποδοίῃ γῆς ἴδιον οὐσία ἢ μάλιστα κατὰ φύσιν φερομένη τῶν σωμάτων εἰς τὸν κάτω τόπον, ἔπειτα μεταλάβοι ἀντὶ τῶν σωμάτων τὸ οὐσιῶν τοιωνδί· ἐν γὰρ καὶ ταυτὸν ἐστὶ σῶμα καὶ οὐσία ^c τοιαδί. Ἔσται γὰρ οὗτος τὸ οὐσία ¹⁰ πλεονάκεις εἰρηκώς, ὥστ' οὐδέτερον ἂν εἴη καλῶς κείμενον τῶν ἰδίων. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴδενὶ χρῆται πλεονάκεις ὀνόματι τῷ αὐτῷ· ἔσται γὰρ κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀνθρώπου ἴδιον ζῶν ἐπιστήμης δεκτικὸν οὐ ^d κέχρηται τῷ αὐτῷ ^e πολλάκις ὀνόματι, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἴδιον.

Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τοιοῦτόν τι ἀποδέδωκεν ἐν ¹¹ τῷ ἰδίῳ ὄνομα, ὃ πάσιν ὑπάρχει. Ἀχρεῖον γὰρ ἔσται τὸ μὴ χωρίζον ἀπὸ τινων, τὸ ^f δ' ἐν τοῖς ἰδίοις λεγόμενον χωρίζειν δεῖ, καθάπερ καὶ ^g τὰ ἐν τοῖς ὅροις· οὐκ οὖν ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁ θεὸς ἐπιστήμης ἴδιον ὑπόληψιν ^h ἀμετάπιστον ὑπὸ λόγου, ἐν ᾧ, τοιοῦτῳ τινὶ κέχρηται ἐν τῷ ἰδίῳ τῷ ἐνὶ ᾧ πάσιν ὑπάρχει, οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον τὸ τῆς ἐπιστήμης ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴδενὶ κέχρηται κοινῷ, ἀλλ' ἀπὸ τινος χωρίζοντι· ἔσται γὰρ

^w εἶρηκε C. ^x δὴ C. ^y ακούοντα τὸ πλεονάκεις C. ^z ἀποδοίῃ C. ^a ἂν C. ^b ἀποδοίῃ—οὐσίαν τὴν—φερομένην C. ^c τοιαδε. ἔσται γὰρ καὶ οὗτω C. ^d κέχρηται C. ^e πλεονάκεις B.C. ^f δ'] γὰρ C. ^g τὸ C. ^h ἀμετάπιστον B.C.

καλῶς κείμενον κατὰ τοῦτο τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ζῶον ἴδιον τὸ ψυχὴν ἔχειν οὐδενὶ κέχρηται κοινῶ, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς ^ι κείμενον ζῶον ἴδιον τὸ ψυχὴν ἔχειν.

- 12 Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ πλείω ἴδια ἀποδίδωσι τοῦ αὐτοῦ, μὴ διορίσας ὅτι πλείω τίθησιν· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Καθάπερ γὰρ οὐδ' ἐν τοῖς ὅροις δεῖ παρὰ τὸν δηλοῦντα λόγον τὴν οὐσίαν προσκείσθαι τι ^κ πλεόν, οὕτως οὐδ' ἐν τοῖς ἰδίοις παρὰ τὸν ποιοῦντα λόγον ἴδιον τὸ ῥηθὲν οὐδὲν προσαποδοτέον· ἀχρεῖον γὰρ γίνεται τὸ τοιοῦ-
- 13 τον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἴδιον πυρὸς σῶμα τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον πλείω ἀποδέδωκεν ἴδια (ἐκάτερον γὰρ κατὰ μόνου τοῦ πυρὸς ἀληθές ἐστιν εἰπεῖν), οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον ἴδιον πυρὸς σῶμα τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον. Κατασκευάζοντα δ' εἰ μὴ πλείω τοῦ αὐτοῦ τὰ ἴδια ἀποδέδωκεν, ἀλλ' ἔν· ἔσται γὰρ κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ὑγροῦ ἴδιον σῶμα τὸ εἰς ἅπαν σχῆμα ἀγόμενον ἐν ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον ἀλλ' οὐ πλείω, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ τοῦ ὑγροῦ ἴδιον.

- 3 Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ αὐτῷ προσκέχρηται οὐ τὸ ἴδιον ἀποδίδωσιν, ἢ τῶν αὐτοῦ τινί· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Τοῦ γὰρ μαθεῖν χάριν ἀποδίδεται τὸ ἴδιον· αὐτὸ μὲν οὖν αὐτῷ ὁμοίως ^ι ἄγνωστόν ἐστι, τὸ δέ τι τῶν αὐτοῦ ὕστερον· οὐκ οὖν ἐστὶ γνωριμώτερον. Ὡστ' οὐ ^μ γίνεται διὰ τούτων μᾶλλον τι μαθεῖν. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ζῶον ἴδιον ^ν οὐσίαν ἧς εἰδός ^ο ἐστὶν ἄνθρωπος τινὶ προσκέχρηται τῶν τούτου, οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μήτε αὐτῷ μήτε τῶν αὐτοῦ μηδενὶ ^ρ χρήται.
- Ἔσται γὰρ καλῶς κατὰ τοῦτο κείμενον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ζῶον ἴδιον τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκείμενον οὔτε αὐτῷ οὔτε τῶν αὐτοῦ ^ι οὐδενὶ προσκέχρηται, εἴη ἂν ^ρ καλῶς κατὰ τοῦτο ἀποδοδόμενον τὸ τοῦ ζῶου ἴδιον.

^ι κείμενον τὸ ζῶον C. ^κ πλείον C. ^ι ἐστὶν ἄγνωστον, τὸ δὲ αὐτοῦ τι ὕστ. C. ^μ γίνονται B. ^ν οὐσία C. ^ο ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος C. ^ρ κέχρηται C. ^ι οὐδὲν A. ^ρ κατὰ τοῦτο καλῶς C.

Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σκεπτέον ἐστὶ³ τῶν μὴ ποιοούντων ἢ ποιοούντων γνωριμώτερον, ἀνασκευάζοντα μὲν εἴ τιτι προσκέχρηται ἢ ἀντικειμένῳ ἢ ὅλως ἅμα τῇ φύσει ἢ ὑστέρω τινί· οὐ γὰρ⁸ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Τὸ μὲν γὰρ ἀντικείμενον ἅμα τῇ φύσει, τὸ δ' ἅμα τῇ φύσει καὶ τὸ ὑστέρον οὐ ποιεῖ γνωριμώτερον. Οἶον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀγαθοῦ ἴδιον ὁ κακῷ μάλιστ' ἀντίκειται, τῷ ἀντικειμένῳ προσκέχρηται^ι τοῦ ἀγαθοῦ, οὐκ ἂν εἴη^{ιι} τοῦ ἀγαθοῦ καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μηδεὶν⁴ προσκέχρηται μήτ' ἀντικειμένῳ μήτε ὅλως ἅμα τῇ φύσει μήθ' ὑστέρω· ἔσται γὰρ^ω κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁ θεὸς ἐπιστήμης ἴδιον ὑπόληψιν τὴν πιστοτάτην οὐδεὶν προσκέχρηται οὐτ' ἀντικειμένῳ οὔθ' ἅμα τῇ φύσει οὔθ' ὑστέρω, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ τῆς ἐπιστήμης ἴδιον.

Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ μὴ αἰεὶ παρεπόμενον ἴδιον⁵ ἀποδέδωκεν, ἀλλὰ τοῦτο ὃ γίνεται ποτε μὴ ἴδιον· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς εἰρημένον τὸ ἴδιον. Οὔτε γὰρ^ε ἐφ' ᾧ καταλαμβάνομεν ὑπάρχον αὐτό, κατὰ τούτου καὶ τοῦνομα ἐξ ἀνάγκης ἀληθεύεται· οὐτ' ὕ ἐφ' ᾧ καταλαμβάνεται μὴ ὑπάρχον, κατὰ τούτου ἐξ ἀνάγκης οὐ ῥηθήσεται^z τοῦνομα. Ἐτι δὲ πρὸς τούτοις οὐδ' ὅτε ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, ἔσται φανερόν εἰ ὑπάρχει, εἴπερ τοιοῦτόν ἐστιν οἶον ἀπολείπειν. Οὐκ οὖν⁶ ἔσται σαφές τὸ ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁ θεὸς ζῶον ἴδιον τὸ κινεῖσθαι ποτε^α καὶ ἐστάναι τοιοῦτον ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον ὃ οὐ γίνεται ποτε ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ἐξ ἀνάγκης αἰεὶ ὃν ἴδιον ἀποδέδωκεν ἔσται γὰρ^β καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον κατὰ τοῦτο. Οἶον ἐπεὶ ὁ θεὸς ἀρετῆς ἴδιον ὃ τὸν ἔχοντα ποιεῖ σπουδαῖον τὸ αἰεὶ

⁸ ἐστὶ A.B. ^ι τοῦ ἀγαθοῦ οὐκ ἂν εἴη rc. supra lituram A. ^{ιι} τοῦ ἀγαθοῦ om. A. ^ω καλῶς κατὰ τοῦτο C. ^ε ἐν ᾧ καταλαμβάνεται C. ^z ἐν ᾧ μὴ κατ. ὑπάρχον τοῦνομα, κατὰ—ῥηθήσεται. ἔτι C. ^α καὶ] ἢ C. ^β κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. ἔτι B. ^α καὶ] ἢ C. ^β κατὰ

παρεπόμενον ἴδιον ἀποδέδωκεν. εἷη ἂν ^εκατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδοδεομένον τὸ τῆς ἀρετῆς ἴδιον.

7 "Επειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ νῦν ἴδιον ἀποδιδούς μὴ διωρίσατο ^d ὅτι τὸ νῦν ἴδιον ἀποδίδωσιν· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ παρὰ τὸ ἔθος γινόμενον ἅπαν διορισμοῦ προσδεῖται· εἰώθασι δ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ πάντες τὸ αἰεὶ παρακολουθοῦν ἴδιον ἀποδιδόναι. Δεύτερον δὲ ἄδηλός ἐστιν ὁ μὴ διορισάμενος εἰ τὸ νῦν ἴδιον ^ε ἐβούλετο ⁸ θεῖναι· οὐκ οὖν δοτέον ἐστὶν ἐπιτιμῆσεως σκῆψιν. Οἷον ἐπεὶ ὁ θέμενος τοῦ τινὸς ἀνθρώπου ἴδιον τὸ καθῆσθαι μετὰ τινος τὸ νῦν ἴδιον τίθησιν, οὐκ ἂν εἷη καλῶς τὸ ἴδιον ἀποδοδεωκώς, εἴπερ μὴ διορισάμενος εἶπεν. Κατασκευάζοντα δ' εἰ τὸ νῦν ἴδιον ἀποδιδούς διορισάμενος ἔθηκεν ^f ὅτι τὸ νῦν ἴδιον τίθησιν· ἔσται γὰρ ^εκαλῶς κείμενον κατὰ τοῦτο τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας τοῦ τινὸς ἀνθρώπου ἴδιον τὸ περιπατεῖν νῦν διαστειλάμενος ἔθηκε τοῦτο, καλῶς ἂν εἷη κείμενον τὸ ἴδιον.

9 "Επειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τοιοῦτο ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, ὃ φανερόν μὴ ἐστὶν ἄλλως ὑπάρχον ἢ αἰσθήσει· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Ἄπαν ^h γὰρ τὸ αἰσθητὸν ἔξω γινόμενον τῆς αἰσθήσεως ἄδηλον γίνεται· ἀφανὲς γὰρ ἐστὶν εἰ ἐτι ὑπάρχει, διὰ τὸ ⁱ τῇ αἰσθήσει ^k μόνον γνωρίζεσθαι. Ἔσται δ' ἀληθὲς τοῦτο ἐπὶ τῶν μὴ ἐξ ἀνάγκης αἰεὶ παρακολουθούντων. Οἷον ἐπεὶ ὁ θέμενος ἡλίου ἴδιον ἄστρον ^l φερόμενον ὑπὲρ γῆς τὸ λαμπρότατον τοιούτῳ κέχρηται ^m ἐν τῷ ἰδίῳ τῷ ⁿ ὑπὲρ γῆς φέρεσθαι, ὃ τῇ αἰσθήσει γνωρίζεται, οὐκ ἂν εἷη καλῶς τὸ τοῦ ἡλίου ἀποδοδεομένον ἴδιον· ἄδηλον γὰρ ἔσται, ὅταν δύῃ ὁ ἥλιος, εἰ φέρεται ὑπὲρ γῆς, διὰ τὸ τὴν αἰσθησιν τότε ἀπολείπειν ἡμᾶς. Κατασκευάζοντα δ' εἰ τοιούτον ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, ὃ μὴ τῇ αἰσθήσει φανερόν ἐστιν ἢ ὃ αἰσθητὸν ὃν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχον δηλόν ἐστιν· ἔσται γὰρ

^ε καλῶς κατὰ τοῦτο C. ^d διότι A.B. ^ε ἐβούλετο C. ^f διότι A.C. ^g κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον C. ^h τὸ post γὰρ om. A.B.C. ⁱ τῇ] τῇ ἰδίᾳ C, om. A. ^k μόνῃ C. ^l τὸ ante φερόμενον C. ^m ἐν τῷ om. C. ⁿ φέρεσθαι ὑπὲρ γῆς C.

^οκατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θέμενος ἐπιφανείας ἴδιον ^ρτὸ πρῶτον κέχρωσται αἰσθητῇ μὲν τινι προσκέχρηται τῇ κεχρῶσθαι, τοιούτῳ δ' ὁ φανερόν ἐστιν ὑπάρχον αἰεὶ, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τὸ τῆς ἐπιφανείας ἴδιον.

Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸν ὅρον ὡς ἴδιον ἀποδέ-¹¹ δωκεν· οὐ γὰρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. οὐ γὰρ δεῖ δηλοῦν τὸ τί ἦν εἶναι τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἴπας ἀνθρώπου ἴδιον ζῶν πεζὸν δῖπουν τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνει ἀποδέδωκε τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη τὸ τοῦ ἁνθρώπου ἴδιον καλῶς ἀποδεδομένον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ ἀντικατηγορούμενον μὲν ^τἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, μὴ τὸ τί ^ςἦν εἶναι δὲ δηλοῦν. Ἐσται γὰρ κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ἀνθρώπου ἴδιον ζῶν ἡμερον φύσει ἀντικατηγορούμενον μὲν ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, οὐ τὸ τί ἦν εἶναι δὲ δηλοῦν, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ μὴ εἰς τὸ τί ^εἐστιν ὁ θεὸς ¹² ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον. Δεῖ γὰρ τῶν ἰδίων, καθάπερ καὶ τῶν ὄρων, τὸ πρῶτον ^νἀποδίδοσθαι γένος, ἔπειθ' οὕτως ἤδη ^ωπροσάπτεσθαι τὰ λοιπὰ, καὶ χωρίζειν. Ὡστε τὸ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον κείμενον ἴδιον οὐκ ἂν εἴη καλῶς ἀποδεδομένον. Οἷον ἐπεὶ ὁ [×]εἴπας ζῴου ἴδιον τὸ ψυχὴν ἔχειν οὐκ ἔθηκεν εἰς τὸ τί ἐστὶ τὸ ζῶον, οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμενον τὸ τοῦ ζῴου ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἴ τις εἰς τὸ τί ἐστὶ ¹³ θεὸς οὐ τὸ ἴδιον ἀποδίδωσι, τὰ λοιπὰ προσάπτει· ἔσται γὰρ κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ἀνθρώπου ἴδιον ζῶν ἐπιστήμης δεκτικὸν εἰς τὸ τί ἐστὶ θεὸς ^γἀπέδωκε τὸ ἴδιον, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ^zἴδιον τοῦ ἀνθρώπου.

^ο καλῶς κατὰ τοῦτο C. ^ρ τὸ πρῶτον κεχρῶσθαι C. ^ι ἀνθρώπου τὸ ἴδιον C. ^τ ἀπέδωκε A.B. ^ς ἦν om. C. ^ε ἐστὶ τιθεὶς C. ^ν ἀποδεδόσθαι C. ^ω προσάπτειν C. [×] εἴπας τοῦ ζῴου ἴδιον ψυχὴν C. ^γ ἀποδέδωκε D. ^z τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον D.

4 Πότερον μὲν οὖν καλῶς ^a ἢ οὐ καλῶς ἀποδέδοται τὸ ἴδιον.
^b διὰ τῶνδε σκεπτέον. Πότερον δ' ἴδιόν ἐστιν ὅλως τὸ εἰρη-
 μένον ἢ οὐκ ἴδιον, ἐκ τῶνδε θεωρητέον. Οἱ γὰρ ἀπλῶς κα-
 τασκευάζοντες τὸ ἴδιον ὅτι καλῶς κεῖται τόποι οἱ αὐτοὶ
 ἔσονται ^c τοῖς ἴδιον ὅλως ποιοῦσιν· ἐν ἐκείνοις οὖν ῥηθή-
 σονται.

2 Πρῶτον μὲν οὖν ^d ἀνασκευάζοντα ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑκάστον
 οὗ τὸ ἴδιον ἀποδέδωκεν. [^e οἶον] εἰ μηδεὶν ὑπάρχει, ἢ εἰ μὴ
 κατὰ τοῦτο ἀληθεύεται, ἢ εἰ μὴ ἐστὶν ἴδιον ἐκάστου αὐτῶν
 κατ' ἐκείνο οὗ τὸ ἴδιον ^f ἀποδέδωκεν· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ
 κείμενον ^g εἶναι ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ κατὰ τοῦ γεωμετρικοῦ οὐκ
 ἀληθεύεται τὸ ἀνεξαπάτητον εἶναι ὑπὸ λόγον (ἀπατᾶται
 γὰρ ὁ ^h γεωμετρικὸς ἐν τῷ ψευδογραφεῖσθαι), οὐκ ἂν εἴη
ⁱ τοῦ ἐπιστήμονος ἴδιον τὸ μὴ ἀπατᾶσθαι ὑπὸ λόγον. Κα-
 τασκευάζοντα δ' εἰ κατὰ παντὸς ἀληθεύεται καὶ κατὰ τοῦτ'
 ἀληθεύεται· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον ^k εἶναι ἴδιον. Οἶον
 ἐπεὶ τὸ ζῶον ἐπιστήμης δεκτικὸν κατὰ παντὸς ἀνθρώπου ἀλη-
 θεύεται καὶ ^l ἢ ἄνθρωπος, εἴη ^m ἂν ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ζῶον
 ἐπιστήμης δεκτικόν. Ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος ἀνασκευάζοντι
 μὲν, εἰ μὴ καθ' οὗ τοῦνομα, καὶ ὁ λόγος ἀληθεύεται, καὶ εἰ
 μὴ καθ' οὗ ὁ λόγος, καὶ τοῦνομα ἀληθεύεται· κατασκευάζοντι
 δέ, εἰ καθ' οὗ τοῦνομα, καὶ ὁ λόγος, καὶ εἰ καθ' οὗ ὁ λόγος,
 καὶ τοῦνομα κατηγορεῖται.

4 Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν ⁿ εἰ μὴ καθ' οὗ τοῦνομα, καὶ
 ὁ λόγος, καὶ εἰ μὴ καθ' οὗ ὁ λόγος, καὶ τοῦνομα λέγεται·
 οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον ἴδιον εἶναι. Οἶον ἐπεὶ τὸ
 μὲν ζῶον ἐπιστήμης ^o μετέχον ἀληθεύεται κατὰ τοῦ θεοῦ, ὁ
 δ' ἄνθρωπος οὐ κατηγορεῖται, οὐκ ἂν εἴη τοῦ ^p ἀνθρώπου
 ἴδιον ^q ζῶον ἐπιστήμης ^o μετέχον. Κατασκευάζοντα δέ εἰ καθ'

^a ἢ οὐ καλῶς om. A. ^b διὰ] ἐκ D. ^c τοῖς τὸ ἴδιον D. ^d ἀνα-
 σκευάζοντας D. ^e οἶον] ἢ A.B. ^f ἀπέδωκεν A.B. ^g ἴδιον εἶναι D.
^h γεωμέτρης D. ⁱ τοῦ] τοῦτο D. ^k εἶναι] μὴ εἶναι A.B. ^l ἢ] καθὼ D.
^m ἂν om. A.B. ⁿ οὗ ὁ λόγος καὶ τοῦνομα ἀληθεύεται, καὶ εἰ μὴ καθ' οὗ
 τοῦνομα καὶ ὁ λόγος, οὐ D. ^o μετέχον] δεκτικὸν D. ^p ἀνθρώπου]
 θεοῦ D. ^q ζῶον] τὸ ζῶον D.

οὐ ὁ λόγος, καὶ τοῦνομα κατηγορεῖται, ^Γκαὶ καθ' οὐ τοῦνομα, καὶ ὁ λόγος ^Σκατηγορεῖται· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ καθ' οὐ ^Ιτὸ ψυχὴν ἔχειν, τὸ ζῶον ἀληθεύεται, καὶ καθ' οὐ τὸ ζῶον, ^Ιτὸ ψυχὴν ἔχειν, εἴη ἂν τὸ ψυχὴν ἔχειν τοῦ ζῶου ἴδιον.

Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ὑποκείμενον ἴδιον ^Υἀπέ-5 δωκε τοῦ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ λεγομένου· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ ^Ωκείμενον ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁ ἀποδοὺς ἴδιον τοῦ λεπτομερεστάτου σώματος τὸ πῦρ τὸ ὑποκείμενον ἀποδέδωκε ^Χτοῦ κατηγορουμένου ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη τὸ πῦρ σώματος τοῦ λεπτομερεστάτου ἴδιον. Διὰ τοῦτο δ' οὐκ ἔσται τὸ ὑποκείμενον τοῦ ἐν τῷ ^Υὑποκειμένῳ ἴδιον, ὅτι τὸ αὐτὸ πλειόνων ἔσται καὶ διαφόρων τῷ εἶδει ἴδιον. Τῷ γὰρ αὐτῷ ^Ζπλείω τινὰ διάφορα τῷ εἶδει ὑπάρχει κατὰ ^Αμόνου λεγόμενα, ὧν ἔσται πάντων ἴδιον τὸ ὑποκείμενον, εἴαν τις οὕτω τιθῇται τὸ ἴδιον. Κατασκευάζοντα δ' εἰ τὸ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ^Υἀπέδωκεν ἴδιον ^Βτοῦ ὑποκειμένου. Ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον, εἴανπερ κατὰ μόνων κατηγορῇται, ^Βὧν εἴρηται τὸ ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁ εἶπας γῆς ἴδιον σῶμα τὸ βαρύτερον τῷ εἶδει τοῦ ὑποκειμένου ^Υἀπέδωκε τὸ ἴδιον κατὰ μόνου ^Ελεγόμενον τοῦ πράγματος, καὶ ὥς τὸ ἴδιον κατηγορεῖται, εἴη ἂν τὸ τῆς γῆς ἴδιον ὀρθῶς κείμενον.

Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ κατὰ μέθεξιν ^Υἀπέδωκε ^Δτὸ ^Ιἴδιον· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. Τὸ γὰρ κατὰ μέθεξιν ὑπάρχον εἰς τὸ ^Ετί ἦν εἶναι συμβάλλεται· εἴη δ' ἂν τὸ ^Ιτοιούτο διαφορά τις κατὰ τινος ^Σένος εἶδους λεγομένη. Οἶον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀνθρώπου ἴδιον τὸ πεζὸν δίπουν κατὰ μέθεξιν ^Υἀπέδωκε τὸ ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη ^Ιτὸ ἀνθρώπου ἴδιον τὸ πεζὸν δίπουν. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴ κατὰ μέθεξιν ^Σ

^Γ καὶ εἰ καθ' D. ^Σ κατηγορεῖται om. D. ^Ι τὸ ante ψ. om. D.

^Υ ἀποδέδωκεν D. ^Ω κείμενον εἶναι ἴδιον, Οἶον εἴ τις ἀποδοίῃ D. ^Χ τῷ κατηγορουμένῳ A.B. ^Υ ὑπ. λέγομεν ἴδιον διότι D. ^Ζ πλείονα D.

^Α μόνου τοῦ πυρὸς λεγόμενα D. ^Β ὧν] ὡς D. ^Ε λεγομένου D. ^Δ τὸ ἴδιον] ὡς ἴδιον D. ^Ε τί ἦν om. A.B. ^Ι τοιούτον D. ^Σ ἐνός om. D.

^Η ἀποδέδωκε D. ^Ι τὸ ἀνθρώπου D.

ἀπέδωκε τὸ ἴδιον, ^ιμηδὲ τὸ τί ἦν εἶναι δηλοῦν, ἀντικατηγο-
ρουμένου τοῦ πράγματος· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον ^κμὴ
εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ζῶντος ἴδιον τὸ αἰσθάνεσθαι πε-
φυκὸς οὔτε κατὰ μέθεξιν ^λἀπέδωκεν ^μἴδιον οὔτε τὸ ^ντί ἦν
εἶναι δηλοῦν, ἀντικατηγορουμένου τοῦ πράγματος, εἴη ἂν
ζῶντος ἴδιον τὸ αἰσθάνεσθαι πεφυκός.

- 9 Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ μὴ ἐνδέχεται ἅμα ὑπάρχειν
τὸ ἴδιον, ἀλλ' ἢ ὕστερον ἢ πρότερον ἢ οὐ τοῦνομα· οὐ γὰρ
ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον, ἢ οὐδέποτε ἢ ^οοὐκ αἰεί.
Οἷον ἐπεὶ ἐνδέχεται καὶ πρότερόν τινι ὑπάρξαι καὶ ὕστερον
τὸ βαδίζειν διὰ τῆς ^ρἀγορᾶς ἢ τὸ ἀνθρώπος, οὐκ ἂν εἴη τὸ
βαδίζειν διὰ τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον, ἢ οὐδέποτ' ἢ
10 οὐκ αἰεί. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ ἅμα ἐξ ἀνάγκης ^qαἰεὶ ὑπάρ-
χει, μήτε ὅρος ὃν μήτε διαφορά· ἔσται γὰρ ἴδιον ^ττὸ κεί-
μενον μὴ εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ τὸ ζῶντος ἐπιστήμης δεκτικὸν
ἅμα ἐξ ἀνάγκης αἰεὶ ὑπάρχει καὶ τὸ ἀνθρώπος, οὔτε διαφορὰ
ὃν οὔθ' ὅρος, εἴη ἂν τὸ ζῶντος ἐπιστήμης δεκτικὸν τοῦ ἀνθρώ-
που ^ςἴδιον.

- 11 Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τῶν αὐτῶν, ἢ ταυτά ἐστι,
μὴ ἐστι τὸ αὐτὸ ἴδιον· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι
ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ οὐκ ἔστι διωκτοῦ τὸ φαίνεσθαι τισιν ἀγα-
θὸν ἴδιον, ^ιοὐδ' ἂν αἰρετοῦ εἴη ἴδιον τὸ φαίνεσθαι τισιν ἀγα-
12 θόν· ταυτὸν γὰρ ἐστι τὸ διωκτὸν καὶ ^ντὸ αἰρετόν. Κατα-
σκευάζοντα δ' εἰ τοῦ αὐτοῦ, ἢ ^ωταυτό ἐστι, ταυτὸ ἴδιον·
ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ἀν-
θρώπου, ἢ ἀνθρωπός ἐστι, λέγεται ἴδιον τὸ τριμερῇ ψυχὴν
ἔχειν, καὶ βροτοῦ, ἢ βροτός ἐστιν, εἴη ἂν ἴδιον τὸ τριμερῇ
ψυχὴν ἔχειν. Χρήσιμος δ' ὁ τόπος οὗτος καὶ ἐπὶ τοῦ συμ-
βεβηκότος· τοῖς γὰρ αὐτοῖς, ἢ ταυτά ἐστι, ταυτὰ ^κδεὶ ὑπάρ-
χειν ἢ μὴ ὑπάρχειν.

^ι μήτε D. ^κ εἶναι μὴ D. ^λ ἀποδέδωκε D. ^μ ἀπ. τὸ ἴδιον B.D.
^ν τί om. A.B. ^ο οὐκ] οὐ τῶν αὐτῶν A.B., οὔτε D. ^ρ ἀγορᾶς τοῦ
ἀνθρώπου D. ^q αἰεὶ om. A. ^τ τὸ—ἴδιον om. A. ^ς ἴδιον] τὸ
ἴδιον D. ^ι οὐκ ἂν εἴη αἰρετοῦ τὸ φαίνεσθαι τισιν ἀγαθὸν ἴδιον D. ^ν al-
terum τὸ om. D. ^ω ταυτὸν ἐστι τὸ αὐτὸ D. ^κ δεὶ B.

Ἔπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τῶν αὐτῶν τῷ εἶδει μὴ ταύ-¹³
 τὸν αἰὶ τῷ γ' εἶδει τὸ ἴδιόν ἐστιν· οὐδὲ γὰρ τοῦ εἰρημένου
 ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ταυτόν ἐστι
 τῷ εἶδει ἄνθρωπος καὶ ἵππος, οὐκ αἰὶ δὲ τοῦ ἵππου ἐστὶν
 ἴδιον τὸ ἐστάναι ὑφ' ² αὐτοῦ, ³ οὐκ ἂν εἴη τοῦ ἀνθρώπου ⁴ ἴδιον
 τὸ κινεῖσθαι ὑφ' ² αὐτοῦ· ταυτόν γάρ ἐστι τῷ εἶδει τὸ κινεῖ-
 σθαι ⁵ καὶ ἐστάναι ὑφ' ² αὐτοῦ, ἢ ζῶόν ἐστιν ἑκατέρῳ αὐτῶν
 τῷ συμβεβηκέναι. Κατασκευάζοντα δ' εἰ τῶν αὐτῶν τῷ ¹⁴
 εἶδει ταυτόν ⁶ αἰὶ τὸ ἴδιον· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ
 εἶναι ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ἀνθρώπου ἐστὶν ἴδιον τὸ εἶναι πεζὸν
 δίπουν, καὶ ὄρνιθος ⁷ ἂν εἴη ἴδιον τὸ εἶναι πτηνὸν δίπουν·
 ἑκάτερον γὰρ τούτων ἐστὶ ταυτόν τῷ εἶδει, ⁸ ἢ τὰ μὲν ὡς
 ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ἐστὶν εἶδη, ὑπὸ τὸ ζῶον ὄντα, τὰ δὲ ὡς
 γένους ⁹ διαφοραί, τοῦ ζώου. Οὗτος ¹⁰ δ' ὁ τόπος ψευδής
 ἐστίν, ὅταν τὸ μὲν ἕτερον τῶν λεχθέντων ἐνὶ τινι μόνῳ
 ὑπάρχῃ εἶδει, τὸ δ' ἕτερον πολλοῖς, καθάπερ τὸ πεζὸν τέ-
 τράπου.

Ἐπεὶ δὲ τὸ ταυτόν καὶ τὸ ἕτερον πολλαχῶς λέγεται,¹⁵
 ἔργον ἐστὶ σοφιστικῶς λαμβάνοντι ἐνὸς ἀποδοῦναι καὶ μόνου
 τινὸς τὸ ἴδιον. Τὸ γὰρ ὑπάρχον τινὶ ¹¹ ᾧ συμβέβηκέ τι, καὶ
 τῷ συμβεβηκότι ὑπάρξει ¹² λαμβανομένῳ μετὰ τοῦ ᾧ συμβέ-
 βηκεν, οἶον τὸ ὑπάρχον ἀνθρώπῳ καὶ λευκῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρ-
 ξει, ἂν ἢ λευκὸς ἄνθρωπος, καὶ τὸ λευκῷ ¹³ δὲ ἀνθρώπῳ ὑπάρ-
 χον ¹⁴ καὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρξει. ¹⁵ Διαβάλλοι δ' ἂν τις τὰ ¹⁶
¹⁷ πολλὰ τῶν ἰδίων, ¹⁸ τὸ ὑποκείμενον ἄλλο μὲν καθ' αὐτὸ
 ποιῶν ἄλλο δὲ μετὰ τοῦ συμβεβηκότος, οἶον ἄλλο μὲν ἄν-
 θρωπον εἶναι λέγων ἄλλο δὲ λευκὸν ἄνθρωπον, ἔτι δὲ ἕτερον
 ποιῶν τὴν ἔξιν καὶ τὸ κατὰ τὴν ἔξιν λεγόμενον. Τὸ γὰρ τῇ
 ἔξει ὑπάρχον καὶ τῷ κατὰ τὴν ἔξιν λεγομένῳ ¹⁹ ὑπάρξει, καὶ

γ εἶδει ἡγουν τῷ γένει τὸ D. ζ ἑαυτοῦ D. α οὐδ' D. β ἴδιον
 αἰὶ τὸ D. c καὶ] καὶ τὸ D. d αἰὶ om. D. e ἂν om. A. f ἢ]
 καθὼ D. g διαφορά A. h δ' om. A. i ὧν D. k λαμβανο-
 μένου B. l δὴ A.B. m ὑπάρξει καὶ ἀνθρώπῳ D. n διαβάλοι D.
 ο πολλὰ] τοιαῦτα D. p τὸ—ἔτι δὲ om. A.B. q ὑπάρξει—ὑπάρξει
 re. supra lituram A.

τὸ τῷ κατὰ τὴν ἕξιν λεγόμενῳ ὑπάρχον καὶ τῇ ἕξει ὑπάρξει. Οἷον ἐπεὶ ὁ ἐπιστήμων κατὰ τὴν ἐπιστήμην λέγεται διακείσθαι, οὐκ ἂν εἴη τῆς ἐπιστήμης ἴδιον τὸ ἁμετάπειστον ὑπὸ λόγου· καὶ γὰρ ὁ ἐπιστήμων ἔσται ἁμετάπειστος ὑπὸ λό-

- 17 γου. Κατασκευάζοντα δὲ ῥητέον ὅτι οὐκ ἔστιν ^ς ἕτερον ^τ ἀπλῶς τὸ ^φ ^υ συμβέβηκε καὶ τὸ συμβεβηκὸς μετὰ τοῦ ^φ συμβέβηκε λαμβανόμενον. ἀλλ' ἄλλο λέγεται τῷ ἑτερόν εἶναι αὐτοῖς τὸ εἶναι· οὐ ταυτὸν γάρ ἐστιν ἀνθρώπῳ τε τὸ εἶναι ἀνθρώπῳ καὶ λευκῷ ἀνθρώπῳ τὸ εἶναι ἀνθρώπῳ λευκῷ. Ἔτι δὲ θεωρητέον ἐστὶ παρὰ τὰς πτώσεις, λέγοντα διότι ^υ οὐθ' ὁ ἐπιστήμων ^ω ἔσται τὸ ἁμετάπειστον ὑπὸ λόγου ἀλλ' ὁ ^χ ἁμετάπειστος ὑπὸ λόγου, ^υ οὐθ' ἡ ἐπιστήμη τὸ ἁμετάπειστον ὑπὸ λόγου ἀλλ' ἡ ἁμετάπειστος ὑπὸ λόγου· πρὸς γὰρ τὸν πάντως ἐνιστάμενον ^z πάντως ἀντιτακτέον ἐστίν.

- 5 Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ φύσει ὑπάρχον βουλόμενος ἀποδοῦναι τοῦτον τὸν τρόπον τίθῃσι τῇ λέξει, ὥστε τὸ αἰεὶ ὑπάρχον σημαίνει· δόξειε γὰρ ἂν κινεῖσθαι τὸ κείμενον ^α εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀνθρώπου ἴδιον τὸ δίπουν βούλεται μὲν τὸ φύσει ὑπάρχον ^β ἀποδιδόναι, σημαίνει δὲ τῇ λέξει τὸ αἰεὶ ὑπάρχον, οὐκ ἂν εἴη ἀνθρώπου ἴδιον τὸ δίπουν· οὐ γὰρ πᾶς ^γ ἀνθρωπὸς ἐστὶ δύο πόδας ἔχων.
- 2 Κατασκευάζοντα δ' εἰ βούλεται τὸ φύσει ὑπάρχον ἴδιον ^β ἀποδιδόναι καὶ τῇ λέξει τοῦτον τὸν τρόπον σημαίνει· οὐ γὰρ κινήσεται κατὰ τοῦτο τὸ ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὁ ἀνθρώπου ἴδιον ἀποδιδούς τὸ ζῶον ἐπιστήμης δεκτικὸν ^δ καὶ βούλεται καὶ τῇ λέξει ^ε σημαίνει τὸ φύσει ὑπάρχον ἴδιον, οὐκ ἂν κινῶιτο κατὰ τοῦτο, ὥς οὐκ ἔστιν ^ε ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ζῶον ἐπιστήμης δεκτικόν.

- 3 Ἐτι ὅσα λέγεται ὡς κατ' ἄλλο ^ε τι πρῶτον ἢ ὡς πρῶτον

^τ ἁμετάπειστον B.

^ς ἕτερον om. B.D.

^τ ἀπλῶς ταυτὸν τὸ B,

ἀπλῶς καὶ ταυτὸ τὸ D.

^υ συμβέβηκε λαμβανόμενον καὶ B.

^υ οὐδ' D.

^ω ἐστὶ D.

^χ ἁμετάπειστος A.B.

^υ οὐδ' A.B.

^z πάντα A.D.

^α εἶναι om. D.

^β ἀποδοῦναι D.

^γ ἀνθρωπος om. D.

^δ καὶ

ante β. om. D.

^ε σημαίνει D.

^ε ἴδιον ἀνθρώπου D.

^ε τι om. A.

αὐτό, ἔργον ἐστὶν ἀποδοῦναι τῶν τοιούτων ^h τὸ ἴδιον· ἐὰν μὲν γὰρ τοῦ κατ' ἄλλο τι ἴδιον ⁱ ἀποδῶς, καὶ κατὰ τοῦ πρώτου ^k ἀληθεύεται, ἐὰν δὲ τοῦ πρώτου θῆς, καὶ τοῦ κατ' ἄλλο κατηγορηθήσεται. Οἶον ἐὰν μὲν τις ἐπιφανείας ἴδιον ^l ἀποδῶ τὸ κεχρῶσθαι, καὶ κατὰ σώματος ^k ἀληθεύεται τὸ κεχρῶσθαι, ἐὰν δὲ σώματος, καὶ κατ' ἐπιφανείας κατηγορηθήσεται. Ὡστε οὐ καθ' οὗ ὁ λόγος, καὶ τοῦνομα ^k ἀληθεύεται.

Συμβαίνει δ' ^m ἐν ἐίοις τῶν ἰδίων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεσθαι ⁴ τινα ἀμαρτίαν παρὰ ⁿ τὸ μὴ διορίζεσθαι πῶς καὶ τίνων τίθησι τὸ ἴδιον. Ἀπαντες γὰρ ἐπιχειροῦσιν ἀποδιδόναι τὸ ἴδιον ἢ ^o τὸ φύσει ὑπάρχον, καθάπερ ἀνθρώπου τὸ εἶπουν, ἢ τὸ ὑπάρχον, καθάπερ ἀνθρώπου τινὸς τὸ τέτταρας δακτύλους ἔχειν, ἢ εἶδει, καθάπερ πυρὸς τὸ λεπτομερέστατον, ἢ ἀπλῶς, καθάπερ ζῶον τὸ ζῆν, ἢ κατ' ἄλλο, καθάπερ ψυχῆς τὸ φρόνιμον, ἢ ὡς τὸ πρῶτον, καθάπερ λογιστικῷ τὸ φρόνιμον, ἢ ὡς ^p τῷ ἔχειν, καθάπερ ἐπιστήμονος τὸ ἀμετάπειστον ὑπὸ λόγου (οὐδὲν γὰρ ἔτερον ἢ τῷ ἔχειν τι ἔσται ^q ἀμετάπειστος ὑπὸ λόγου), ἢ τῷ ἔχεσθαι, ^r καθάπερ ἐπιστήμης τὸ ἀμετάπειστον ὑπὸ λόγου, ἢ τῷ μετέχεσθαι, καθάπερ ζῶον τὸ αἰσθάνεσθαι (αἰσθάνεται μὲν γὰρ καὶ ἄλλο τι, οἶον ἄνθρωπος, ἀλλὰ ^s μετέχον ἤδη τοῦτο αἰσθάνεται), ἢ τῷ μετέχειν, καθάπερ τοῦ τινὸς ζῶου τὸ ζῆν. Μὴ προσθεῖς μὲν οὖν τὸ φύσει ἀμαρτάνει, διότι ἐνδέχεται τὸ φύσει ὑπάρχον μὴ ὑπάρχειν ἐκείνῳ ^t ᾧ φύσει ὑπάρχει, καθάπερ ἀνθρώπῳ τὸ δύο πόδας ἔχειν. Μὴ διορίσας ^v δ' ὅτι τὸ ὑπάρχον ἀποδίδωσιν, ὅτι οὐκ ἔσται τοιοῦτον οἶον ^w νῦν ^x ὑπάρχει ^y ἐκείνο, καθάπερ τὸ τέτταρας δακτύλους ἔχειν τὸν ἄνθρωπον. Μὴ δηλώσας δὲ διότι ὡς πρῶτον ἢ ὡς κατ' ἄλλο τίθησιν, ὅτι οὐ καθ' οὗ ὁ λόγος, καὶ τοῦνομα ^k ἀληθεύεται, καθάπερ τὸ κεχρῶσθαι, εἴτε τῆς ἐπιφανείας εἴτε τοῦ σώματος ^a ἀποδοθὲν ἴδιον. Μὴ προεῖπας

^h τὸ om. D. ⁱ ἀποδιδῶς D. ^k ἀληθεύεται D. ^l ἀποδίδωκε D.
^m ἐν om. A.B. ⁿ τοῦ A.B. ^o τὸ τῇ φύσει D. ^p τὸ B.D.
^q ἀμετάπειστον A.B. ^r καθάπερ—μετέχεσθαι om. A. ^s μετέχων D.
^t ᾧ φύσει τι ὑπάρχει A. ^v δὲ διότι D. ^w νῦν om. A.B. ^x ὑπάρχειν A. ^y ἐκείνῳ B. ^a ἀποδοθείη D.

δὲ ^b διότι ἢ τῷ ἔχειν ἢ τῷ ἔχεσθαι τὸ ἴδιον ἀποδέδωκε, διότι οὐκ ^c ἔσται ἴδιον· ^d ὑπάρξει γάρ, εἰ μὲν τῷ ἔχεσθαι ἀποδιδῶ τὸ ^e ἴδιον, τῷ ἔχοντι, ^f εἰ δὲ τῷ ἔχοντι, τῷ ἐχομένῳ, καθάπερ τὸ ἀμετάπειστον ὑπὸ λόγου τῆς ἐπιστήμης ἢ τοῦ ἐπι-
 6 στήμοιτος τεθὲν ἴδιον. Μὴ ^g προσσημήνας δὲ τῷ μετέχειν ἢ τῷ μετέχεσθαι, ^h ὅτι καὶ ἄλλοις τισὶν ὑπάρξει τὸ ἴδιον· εἰ μὲν ⁱ γὰρ τῷ μετέχεσθαι ἀποδῶ, τοῖς μετέχουσιν, εἰ δὲ τῷ μετέχειν, τοῖς μετεχομένοις, καθάπερ ^k εἰ τοῦ τινὸς ζῴου ἢ τοῦ ζῴου ^l τιθείη τὸ ζῆν ^m ἴδιον. Μὴ διαστείλας δὲ τὸ τῷ εἶδει, ὅτι ἐνὶ μόνῳ ὑπάρξει τῶν ὑπὸ τοῦτο ὄντων οὐ τὸ ἴδιον τίθησι· τὸ γὰρ καθ' ὑπερβολὴν ἐνὶ μόνῳ ⁿ ὑπάρχει, καθάπερ τοῦ πυρὸς τὸ κουφότατον. ^o Ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ τῷ εἶδει προσ-
 7 θεὶς διήμαρτεν. Δείξει γὰρ ἐν εἶδος εἶναι τῶν λεχθέντων, ὅταν τὸ τῷ εἶδει προστεθῇ· τοῦτο δ' ἐπ' ἐνίων οὐ συμπίπτει, καθάπερ οὐδ' ἐπὶ τοῦ πυρός. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν εἶδος τοῦ πυρός· ἕτερον γὰρ ἐστὶ ^p τῷ εἶδει ἄνθραξ καὶ φλόξ καὶ φῶς, ^q ἕκαστον αὐτῶν πῦρ ὄν. Διὰ τοῦτο δ' οὐ δεῖ, ^r ὅταν ^s τῷ εἶδει προστεθῇ, ἕτερον ^t εἶναι εἶδος τοῦ λεχθέντος, ὅτι τοῖς μὲν μᾶλλον τοῖς δ' ἦπτον ὑπάρξει τὸ λεχθὲν ἴδιον, καθάπερ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὸ λεπτομερέστατον· ^u λεπτομερέστερον γὰρ ἐστὶ τὸ φῶς τοῦ ἄνθρακος καὶ τῆς φλογός. Τοῦτο δ' οὐ δεῖ γίνεσθαι, ὅταν μὴ καὶ τὸ ὄνομα μᾶλλον κατηγορῇται, καθ' οὐ ὁ λόγος μᾶλλον ^v ἀληθεύεται· εἰ δὲ μή, οὐκ ἔσται, καθ' οὐ ὁ λόγος μᾶλλον, καὶ τοῦνομα μᾶλλον. ^w Ἐτι δὲ πρὸς τούτοις ταῦτόν εἶναι συμβήσεται τὸ ἴδιον τοῦ ^x τε ἀπλῶς καὶ τοῦ μάλιστα ὄντος ἐν τῷ ἀπλῶς ^y τοιούτῳ, καθάπερ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἔχει τὸ λεπτομερέστατον· καὶ γὰρ τοῦ φωτὸς ἔσται ^z ταῦτό τοῦτο ἴδιον· λεπτομερέστατον

^b καθότι D.^c ἔστιν D.^d ὑπάρχει A.^e ἴδιον καὶ τῷ D.^f εἰ δὲ τῷ ἔχοντι καὶ τῷ D. ^g προσσημήνας B, προσσημανας D. ^h διότι D.ⁱ γὰρ om. D. ^k εἰ] ἡ A. ^l τεθείη B.D. ^m ἴδιόν ἐστι. Μὴ D.ⁿ ὑπάρξει D. ^o τῷ εἶδει post φῶς D. ^p ἕκαστον δ' αὐτῶν πῦρ.Διὰ D. ^q ὅταν om. A.B. ^r τῷ τὸ τῷ D. ^s εἶναι τὸ εἶδος D.^t λεπτομερέστατον A. ^v ἀληθεύεται—λόγος μᾶλλον om. A. et pr. D.^x τε om. D. ^y τοιούτου A.B. ^z ταῦτό τοῦτο] τε τὸ τοιούτου D.

γάρ ἐστι τὸ φῶς. ἂ Ἀλλον ^α μὲν οὖν οὕτως ἀποδιδόντος τὸ ἴδιον ἐπιχειρητέον, αὐτῷ δ' οὐ δοτέον ἐστὶ ταύτην τὴν ἔνστασιν, ἀλλ' εὐθὺς τιθέμενον τὸ ἴδιον διοριστέον ὃν τρόπον τίθησι τὸ ἴδιον.

Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ αὐτὸ ^β αὐτοῦ ἴδιον ἔθηκεν ⁸ οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. Αὐτὸ γὰρ ^γ αὐτῷ πᾶν ^δ τὸ εἶναι δηλοῖ, τὸ δὲ τὸ εἶναι δηλοῦν οὐκ ἴδιον ἀλλ' ὅρος ἐστίν. Οἶον ἐπεὶ ὁ ^ε εἶπας καλοῦ τὸ πρέπον ἴδιον εἶναι αὐτὸ ^ε ἑαυτοῦ ἴδιον ^ς ἀπέδωκε (ταυτὸν γὰρ ἐστὶ τὸ καλὸν ^h καὶ πρέπον), οὐκ ^ι ἂν εἴη τὸ πρέπον τοῦ καλοῦ ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴ ^κ αὐτὸ μὲν αὐτοῦ ἴδιον ἀπέδωκεν, ἀντικατηγορούμενον δ' ἔθηκεν· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁ θεὸς ζῶον ἴδιον τὸ οὐσία ἔμψυχος οὐκ αὐτὸ μὲν αὐτοῦ ἴδιον ἔθηκεν, ἀντικατηγορούμενον δ' ἀποδέδωκεν, εἴη ἂν ^l ἴδιον τοῦ ζῶου τὸ οὐσία ἔμψυχος.

Ἐπειτ' ἐπὶ τῶν ὁμοιομερῶν σκεπτέον ἐστὶν ἀνασκευάζοντα ⁹ μὲν εἰ τὸ τοῦ ^μ συνόλου ἴδιον ^η μὴ ἀληθεύεται κατὰ τοῦ μέρους, ἢ ^ο εἰ τὸ τοῦ μέρους μὴ λέγεται κατὰ τοῦ σύμπαντος· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον ἴδιον εἶναι. Συμβαίνει δ' ἐπ' ἐνίων τοῦτο γίνεσθαι· ἀποδοίη γὰρ ἂν τις ἐπὶ τῶν ὁμοιομερῶν ἴδιον ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τὸ σύμπαν βλέψας, ἐνίοτε δ' ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λεγόμενον αὐτὸς ^ρ αὐτὸν ἐπιστήσας· ἔσται δ' οὐδέτερον ὀρθῶς ἀποδομένον. Οἶον ἐπὶ μὲν τοῦ σύμπαντος, ἡ ἐπεὶ ὁ εἶπας θαλάττης ἴδιον τὸ πλεῖστον ὕδωρ ἀλμυρὸν ὁμοιομεροῦς μὲν τινος ἔθηκε τὸ ἴδιον, τοιοῦτον δ' ^ρ ἀπέδωκεν ὃ οὐκ ἀληθεύεται κατὰ τοῦ μέρους (οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ τις ^ς θάλαττα τὸ πλεῖστον ὕδωρ ἀλμυρόν), ^τ οὐκ ἂν εἴη τῆς θαλάττης ἴδιον τὸ πλεῖστον ὕδωρ ἀλμυρόν. Ἐπὶ δὲ τοῦ μέρους, οἶον ¹⁰ ἐπεὶ ὁ θεὸς ἀέρος ἴδιον τὸ ἀναπνευστὸν ὁμοιομεροῦς μὲν τινος

^α μὲν οὕτως ἀποδόντος A. ^β ἑαυτοῦ D. ^γ ἑαυτῷ D. ^δ τὸ om. D. ^ε εἶπας τοῦ καλοῦ D. ^ς ἀποδέδωκε D. ^h καὶ τὸ πρέπον D. ^ι ἂν οὖν εἴη D. ^κ αὐτὸ ἑαυτοῦ ἴδιον ἀποδέδωκεν D. ^l ἴδιον post ἔμψυχος D. ^μ ὅλου D. ^η μὴ om. pr. D. ^ο εἰ om. D. ^ρ ἑαυτὸν D. ^σ ἐπεὶ om. D. ^τ ἀποδέδωκεν D. ^ς θάλασσα D. ^τ οὐκ—ἀλμυρόν om. D.

^tεἶρκε τὸ ἴδιον, τοιοῦτον δ' ^vἀπέδωκεν ὁ κατὰ τοῦ τινὸς αἲρος ἀληθεύεται. κατὰ δὲ τοῦ σύμπαντος οὐ λέγεται (οὐ γάρ ἐστιν ὁ σύμπας ἀναπνευστός), οὐκ ἂν εἴη τοῦ αἲρος ἴδιον τὸ ἀναπνευστόν. ^wΚατασκευάζοντα δὲ εἰ ἀληθεύεται ^xμὲν καθ' ἐκάστου τῶν ὁμοιομερῶν, ^yἔστι δ' ἴδιον αὐτῶν κατὰ τὸ σύμπαν· ἐστὶ γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ἀληθεύεται κατὰ πάσης τῆς γῆς τὸ κάτω φέρεσθαι κατὰ φύσιν, ἔστι δὲ τοῦτο ἴδιον ^zκαὶ τῆς τινὸς γῆς ^aκατὰ τὴν γῆν, εἴη ἂν τῆς γῆς ἴδιον τὸ κάτω φέρεσθαι κατὰ φύσιν.

- 6 "Ἐπειτ' ἐκ τῶν ἀντικειμένων σκεπτέον ἐστὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῶν ἐναντίων ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τοῦ ἐναντίου μὴ ἐστὶ τὸ ἐναντίον ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τοῦ ἐναντίου ^bἔσται τὸ ἐναντίον ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ἐναντίον ἐστὶ δικαιοσύνη μὲν ἀδικία, ^cτῷ βελτίστῳ δὲ τὸ χείριστον, οὐκ ἔστι δὲ τῆς δικαιοσύνης ἴδιον ^dτὸ βέλτιστον, οὐκ ἂν εἴη τῆς ἀδικίας ἴδιον τὸ χείριστον. ^eΚατασκευάζοντα δὲ εἰ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον ἴδιον ἐστίν· καὶ ^fγὰρ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον ἴδιον ἐστὶ. Οἷον ἐπεὶ ἐναντίον ἐστὶν ἀγαθὸν μὲν κακόν, αἶρετόν δὲ φευκτόν, ἔστι δὲ τοῦ ἀγαθοῦ ἴδιον τὸ αἶρετόν, εἴη ἂν κακοῦ ἴδιον τὸ φευκτόν.
- 2 Δεύτερον ^gἐκ τῶν πρὸς τι ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ πρὸς τι τοῦ πρὸς τι μὴ ἐστὶν ἴδιον· οὐδὲ ^hγὰρ τὸ πρὸς τι τοῦ πρὸς τι ἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ λέγεται διπλάσιον μὲν πρὸς ἡμισυ, ὑπερέχον δὲ πρὸς ὑπερεχόμενον, οὐκ ἔστι δὲ τοῦ διπλάσιου τὸ ὑπερέχον ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη τοῦ ἡμίσεος τὸ ὑπερεχόμενον ἴδιον. ⁱΚατασκευάζοντα δὲ εἰ τοῦ πρὸς τι τὸ πρὸς τί ^jἐστὶν ἴδιον· καὶ ^kγὰρ τοῦ πρὸς τι τὸ πρὸς τι ^lἔσται ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ λέγεται τὸ μὲν διπλάσιον πρὸς τὸ ^mἡμισυ, τὰ δὲ δύο πρὸς ἓν, ἔστι δὲ τοῦ διπλάσιου ἴδιον

^t εἶρκε] ἔθηκε D.

^v ἀποδέδωκεν D.

^w κατασκευάζοντι B.D.

^x μὲν om. D.

^y ἔστι δ'] ὅ ἐστιν D.

^z καὶ om. A.B.

^a κατὰ

τὴν γῆν] κατὰ τὴν γῆν. Κατὰ γὰρ τὴν γῆν καὶ τὸ γῆν εἶναι B, κατὰ τὸ σύμπαν. Κατὰ γὰρ τὴν γῆν. D.

^b ἔσται ἴδιον τὸ ἐναντίον D.

^c τὸ βέλ-

τιστον δὲ τῷ χειρίστῳ D.

^d τὸ βέλτιστον ἴδιον D.

^e κατασκευά-

ζοντι A.B.

^f γὰρ om. D.

^g γὰρ om. A.B.

^h κατασκευάζοντι

A.B.

ⁱ ἔσται D.

^k γὰρ om. D.

^l ἐστὶν A.

^m ἡμισυ, τὸ

δὲ ἐν πρὸς δύο, τὰ A.B.

τὸ ὡς δύο πρὸς ἓν, εἴη ἂν τοῦ ἡμίσεος ἴδιον τὸ ὡς ἓν πρὸς δύο.

^η Τρίτον ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τῆς ἕξεως τὸ καθ' ἕξιν λε-³ γόμενον μὴ ἔστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τῆς στερήσεως τὸ κατὰ στέρησιν λεγόμενον ἔσται ἴδιον. ^ο Καὶ εἰ δὲ τῆς στερήσεως τὸ κατὰ στέρησιν λεγόμενον μὴ ἔστιν ἴδιον, ^ρ οὐδὲ τῆς ἕξεως τὸ ^ι κατὰ τὴν ἕξιν λεγόμενον ἴδιον ἔσται. Οἶον ἐπεὶ οὐ λέγεται τῆς ^τ κωφότητος ἴδιον τὸ ἀναισθησίαν εἶναι, οὐδ' ἂν τῆς ^ς ἀκούσεως εἴη ἴδιον τὸ αἰσθῆσιν εἶναι. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ καθ' ἕξιν λεγόμενόν ἐστι τῆς ἕξεως ἴδιον· ^ι καὶ γὰρ τῆς στερήσεως τὸ κατὰ στέρησιν λεγόμενον ἔσται ἴδιον. ^ν Καὶ εἰ τῆς στερήσεως τὸ κατὰ στέρησιν λεγόμενον ἔστιν ⁴ ἴδιον, καὶ τῆς ἕξεως τὸ καθ' ἕξιν λεγόμενον ἔσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ τῆς ὄψεως ἔστιν ἴδιον τὸ ^ω βλέπειν, καθὸ ἔχομεν ὄψιν, εἴη ἂν τῆς τυφλότητος ἴδιον τὸ μὴ βλέπειν, καθὸ οὐκ ἔχομεν ὄψιν πεφυκότες ἔχουν.

^υ Ἐπειτα ἐκ τῶν φάσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων, πρῶτον μὲν ⁵ ἐξ αὐτῶν τῶν κατηγορουμένων. Ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος χρήσιμος ἀνασκευάζοντι μόνον. Οἶον εἰ ἡ φάσις ^χ ἢ τὸ κατὰ τὴν φάσιν ^υ λεγόμενον αὐτοῦ ^z ἴδιόν ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσται αὐτοῦ ἡ ἀπόφασις οὐδὲ τὸ κατὰ τὴν ἀπόφασιν λεγόμενον ἴδιον. Καὶ ^α εἰ δ' ἡ ἀπόφασις ἢ τὸ κατὰ τὴν ἀπόφασιν λεγόμενόν ^β ἐστιν ^γ αὐτοῦ ἴδιον, οὐκ ἔσται ἡ φάσις οὐδὲ τὸ κατὰ τὴν φάσιν λεγόμενον ἴδιον· οἶον ἐπεὶ τοῦ ζῴου ^δ ἐστὶν ἴδιον τὸ ἐμψυχον, οὐκ ἂν εἴη τοῦ ζῴου ἴδιον τὸ ^ε οὐκ ἐμψυχον.

Δεύτερον δ' ἐκ τῶν κατηγορουμένων ^ι ἢ μὴ κατηγορου-⁶ μένων, καὶ ^ς καθ' ὧν κατηγορεῖται ἢ μὴ κατηγορεῖται, ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ ἡ φάσις τῆς φάσεως μὴ ἔστιν ἴδιον· οὐδὲ

^η τρίτον δ' ἀνασκ. D. ^ο καὶ εἰ δέ] καὶ εἰ D. ^ρ οὐδὲ γὰρ τῆς A.
^ι καθ' ἕξιν λ. ἔσται ἴδιον D. ^τ κωφότητος D. ^ς ἀκοῆς D. ^ι γὰρ]
γὰρ καὶ D. ^ν καὶ εἰ—ἴδιον om. D. ^ω βλέπειν] ὁρᾶν D. ^χ ἢ]
καὶ D. ^υ αὐτοῦ λεγόμενον A.D. ^z ἐστὶν ἴδιον D. ^α εἰ] εἴη D.
^β ἐστὶν om. D. ^γ ἴδιον αὐτοῦ B. ^δ ἴδιόν ἐστι D. ^ε οὐκ] μὴ D.
^ι ἢ] ἢ καὶ D. ^ς μὴ κατηγορουμένων om. A. ^ς καθ' corr. A, ἐξ B.

γὰρ ἡ ἀπόφασις τῆς ἀποφάσεως ἔσται ἴδιον. ^h Καὶ ⁱ εἰ δ' ἡ ἀπόφασις τῆς ἀποφάσεως μὴ ἔστιν ἴδιον, οὐδ' ἡ φάσις τῆς φάσεως ^k ἔσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ οὐκ ἔστι τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ζῶον, οὐδ' ἂν τοῦ μὴ ἀνθρώπου ^l εἴη ἴδιον τὸ μὴ ζῶον. Καὶ ^m εἰ δὲ τοῦ μὴ ἀνθρώπου ⁿ φαίνεται μὴ ἴδιον τὸ μὴ ζῶον, οὐδὲ τοῦ ἀνθρώπου ἔσται ἴδιον τὸ ζῶον. Κατασκευάζοντα δ' εἰ τῆς φάσεως ἡ φάσις ἐστὶν ἴδιον· καὶ γὰρ ^τ τῆς ἀποφάσεως ἡ ἀπόφασις ^ο ἔσται ἴδιον. Καὶ ^p εἰ δὲ τῆς ἀποφάσεως ἡ ἀπόφασις ^q ἐστὶν ἴδιον, καὶ ἡ φάσις τῆς φάσεως ἔσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ τοῦ μὴ ζώου ^r ἴδιόν ἐστι τὸ μὴ ζῆν, εἴη ἂν τοῦ ζώου ἴδιον τὸ ζῆν· καὶ ^s εἰ δὲ τοῦ ζώου ^t φαίνεται ἴδιον τὸ ζῆν, καὶ τοῦ μὴ ζώου ^v φανεῖται ἴδιον τὸ μὴ ζῆν.

⁸ Τρίτον δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν ὑποκειμένων ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ἀποδοδόμενον ἴδιον τῆς φάσεώς ἐστὶν ἴδιον· οὐ γὰρ ἔσται τὸ αὐτὸ καὶ τῆς ἀποφάσεως ἴδιον. Καὶ ^w εἰ δὲ τῆς ἀποφάσεως ἴδιον τὸ ἀποδοθὲν, οὐκ ^x ἔσται τῆς φάσεως ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ τοῦ ζώου ^y ἴδιον τὸ ἔμψυχον, ^z οὐκ ἂν εἴη τοῦ μὴ ζώου ἴδιον τὸ ἔμψυχον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ἀποδοθὲν ^a μὴ τῆς φάσεως ^b ἴδιον, εἴη ἂν τῆς ἀποφάσεως. Οὗτος δ' ὁ τόπος ψευδής ἐστίν· φάσις γὰρ ἀποφάσεως καὶ ἀπόφασις φάσεως οὐκ ἔστιν ἴδιον. Φάσις μὲν γὰρ ἀποφάσει οὐδ' ^c ὅλως ὑπάρχει, ἀπόφασις δὲ φάσει ὑπάρχει μὲν, οὐχ ὡς ἴδιον δὲ ὑπάρχει.

¹⁰ Ἐπειτα ^d δ' ἐκ τῶν ἀντιδιηρημένων ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τῶν ἀντιδιηρημένων ^e μηδὲν μηδενὸς τῶν λοιπῶν ἀντιδιηρημένων ἐστὶν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ κείμενον ἔσται ἴδιον τούτου οὐ ^f κεῖται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ζῶον αἰσθητὸν οὐδενὸς τῶν ἄλ-

^h καὶ Α. ⁱ εἰ δ' om. D. ^k ἐστὶν D. ^l ἴδιον εἴη D. ^m τοῦ μὴ corr. Α, μὴ τοῦ D. ⁿ φαίνεται D. ^ο ἐστὶν D. ^p εἰ om. D. ^q ἔσται Α.Β. ^r ἐστὶν ἴδιον D. ^s εἰ om. D. ^t ἴδιον φαίνεται D. ^v ἴδιον φανεῖται D. ^w εἰ om. D. ^x ἀποφάσεώς ἐστὶν ἴδιον Α.Δ. ^y ἴδιόν ἐστι τὸ Α. ^z οὐκ—[ζώον] τοῦ μὴ ζώου οὐκ ἔσται D. ^a μὴ] ἴδιον μὴ D, μὴ ἐστὶν Α. ^b ἴδιον] ἐστὶν ἴδιον D. ^c ὅλως οὐχ D. ^d δ' om. D. ^e μηδὲν] τι D. ^f κεῖται εἶναι ἴδιον D.

λων ἡ θνητῶν ζῶων ἐστὶν ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη τὸ ζῶον νοητὸν τοῦ θεοῦ ἴδιον. Κατασκευάζοντα δ' εἰ τῶν λοιπῶν τῶν ἀντιδιηρημένων ὅτιοι ^h ἐστὶν ἴδιον τούτων ἐκάστου τῶν ἀντιδιηρημένων· καὶ γὰρ τὸ λοιπὸν ἐσται τούτου ἴδιον, οὐ κείται μὴ εἶναι ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ φρονήσεώς ἐστιν ἴδιον τὸ καθ' αὐτὸ πεφυκέναι λογιστικοῦ ἀρετὴν ⁱ εἶναι, καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν οὕτως ἐκάστης λαμβανομένης, εἴη ἂν σωφροσύνης ἴδιον τὸ καθ' αὐτὸ πεφυκέναι ἐπιθυμητικοῦ ἀρετὴν εἶναι.

Ἐπειτ' ἐκ τῶν πτώσεων, ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ ἡ πτώσις ⁷ τῆς πτώσεως μὴ ἐστὶν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ ἡ πτώσις τῆς πτώσεως ^k ἐσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ οὐκ ἐστι τοῦ δικαίως ^l ἴδιον τὸ καλῶς, οὐδ' ἂν τοῦ δικαίου εἴη ἴδιον τὸ καλόν. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ ἡ πτώσις τῆς πτώσεως ἐστὶν ἴδιον· καὶ γὰρ ἡ πτώσις τῆς πτώσεως ἐσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἴδιον τὸ πεζὸν δίπουν, καὶ τῷ ἀνθρώπῳ ^m εἴη ἂν ἴδιον ⁿ τὸ πεζῷ δίποδι λέγεσθαι. Οὐ μόνον δ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ εἰρη- ² μένου κατὰ τὰς πτώσεις ἐστὶ σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον τόπων εἴρηται, ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ ἡ τοῦ ἀντικειμένου πτώσις μὴ ἐστὶν ἴδιον τῆς τοῦ ἀντικειμένου πτώσεως· οὐδὲ γὰρ ἡ τοῦ ἀντικειμένου πτώσις ἐσται ἴδιον τῆς τοῦ ἀντικειμένου πτώσεως. Οἶον ^o ἐπεὶ οὐκ ἐστι τοῦ δικαίως ἴδιον τὸ ἀγαθῶς, οὐδ' ἂν τοῦ ἀδίκως εἴη ἴδιον τὸ κακῶς. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ ἡ τοῦ ἀντικειμένου πτώσις ἐστὶν ἴδιον τῆς τοῦ ἀντικειμένου πτώσεως· καὶ γὰρ ἡ τοῦ ἀντικειμένου πτώσις ἐσται ἴδιον τῆς τοῦ ἀντικειμένου πτώσεως. Οἶον ἐπεὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἴδιον τὸ βέλτιστον, καὶ τοῦ κακοῦ ἂν εἴη ἴδιον τὸ χείριστον.

Ἐπειτ' ἐκ τῶν ὁμοίως ἐχόντων, ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ³ ὁμοίως ἔχον ^p τοῦ ὁμοίως ἔχοντος μὴ ἐστὶν ἴδιον· οὐδὲ ^q γὰρ τὸ ὁμοίως ἔχον τοῦ ὁμοίως ἔχοντος ἐσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ

ἡ θνητῶν om. A.B. ^h ἐστὶ τὸ ληφθὲν ἴδιον D. ⁱ εἶναι om. A.B.
^k ἐσται] μὴ ἐστὶν A. ^l ἴδιον εἴη D. ^m ἂν εἴη D. ⁿ τῷ A.D.
^o ἐπειδὴ D. ^p τοῦ ὁμοίως] τοῦ ὁμοῦ D. ^q γὰρ om. D.

ὁμοίως ἔχει ^τ ὁ οἰκοδόμος πρὸς τὸ ποιεῖν οἰκίαν καὶ ὁ ἰατρός πρὸς τὸ ποιεῖν ὑγίειαν, οὐκ ἔστι δὲ ἰατροῦ ἴδιον τὸ ποιεῖν ὑγίειαν, ^ς οὐκ ἂν εἴη οἰκοδόμου ἴδιον τὸ ποιεῖν οἰκίαν. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ὁμοίως ἔχον τοῦ ^ι ὁμοίως ἔχοντός ἐστιν ἴδιον· καὶ γὰρ τὸ ὁμοίως ἔχον τοῦ ὁμοίως ἔχοντος ἔσται ἴδιον. Οἶον· ἐπεὶ ὁμοίως ἔχει ἰατρός ^ν τε πρὸς τὸ ποιητικὸς ὑγείας εἶναι καὶ γυμναστῆς πρὸς τὸ ποιητικὸς ^ω εὐεξίας, ἔστι δ' ἴδιον γυμναστοῦ τὸ ποιητικὸν ^χ εἶναι εὐεξίας, ^υ εἴη ἂν ἴδιον ἰατροῦ τὸ ποιητικὸν ^z εἶναι ὑγείας.

4 "Ἐπειτ' ἐκ τῶν ὡσαύτως ἐχόντων, ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ὡσαύτως ἔχον τοῦ ὡσαύτως ἔχοντος μὴ ἐστὶν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ ὡσαύτως ἔχον τοῦ ὡσαύτως ἔχοντος ἔσται ἴδιον. Εἰ δ' ἔστι τοῦ ὡσαύτως ἔχοντος τὸ ὡσαύτως ἔχον ἴδιον, ^α τούτου οὐκ ἔσται ἴδιον οὐ κείται εἶναι ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὡσαύτως ἔχει φρόνησις πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὸ αἰσχροὺν τῷ ^β ἐπιστήμῃ ἐκατέρου αὐτῶν εἶναι, οὐκ ἔστι δ' ἴδιον φρονήσεως τὸ ἐπιστήμην εἶναι ^γ καλοῦ, οὐκ ἂν εἴη ἴδιον ^δ φρονήσεως τὸ ἐπιστήμην εἶναι αἰσχροῦ. Εἰ δ' ἔστιν ἴδιον φρονήσεως τὸ ἐπιστήμην εἶναι καλοῦ, οὐκ ἂν εἴη ἴδιον αὐτῆς τὸ ἐπιστήμην εἶναι αἰσχροῦ· ἀδύνατον γὰρ εἶναι τὸ αὐτὸ πλειόνων ἴδιον. Κατασκευάζοντι δὲ οὐδὲν οὗτος ^ε ὁ τόπος ἐστὶ χρήσιμος· τὸ γὰρ ὡσαύτως ἔχον ἐν πρὸς πλείω συγκρίνεται.

5 "Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ κατὰ τὸ εἶναι λεγόμενον μὴ ἐστὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶναι λεγομένου ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ φθείρεσθαι τοῦ κατὰ τὸ φθείρεσθαι, οὐδὲ τὸ γίνεσθαι τοῦ κατὰ τὸ γίνεσθαι λεγομένου ἔσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ οὐκ ^ι ἔστιν ἀνθρώπου ἴδιον τὸ εἶναι ζῶον, οὐδ' ἂν τοῦ ἀνθρώπου γίνεσθαι εἴη ἴδιον ^κ τὸ γίνεσθαι ζῶον· οὐδ' ἂν τοῦ ἀνθρώπου

^τ ὁ οἰκοδόμος post οἰκίαν D.

D. utrobique. ^ν τε om. D.

om. D. ^υ ἴδιον ἂν εἴη καὶ ἰατροῦ D.

οὐκ om. A.B.

^β ἐπιστήμην D.

^γ καλοῦ—εἶναι om. A.

^δ φρο-

νήσεως] αὐτῆς D. ^ε ὁ τόπος οὗτος χρήσιμος D.

^ι ἔστι τοῦ ἀνθρώ-

που D. ^κ τὸ A.

^ς οὐδ' ἂν εἴη τοῦ οἰκ. D.

^ω εὐεξίας εἶναι ἔστι D.

^χ εἶναι om. D.

^α τούτου

^β ἐπιστήμην D.

^γ καλοῦ—εἶναι om. A.

^δ φρο-

νήσεως] αὐτῆς D.

^ε ὁ τόπος οὗτος χρήσιμος D.

^ι ἔστι τοῦ ἀνθρώ-

που D.

^κ τὸ A.

^ι ὁμοῦ

^κ εἶναι

^α τούτου

^β ἐπιστήμην

^γ καλοῦ—εἶναι

^δ φρο-

νήσεως]

^ε ὁ τόπος οὗτος

^ι ἔστι τοῦ ἀνθρώ-

που

^κ τὸ

φθείρεσθαι εἴη ἴδιον τὸ φθείρεσθαι ζῶον. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ληπτέον ἐστὶ καὶ ἐκ τοῦ γίνεσθαι πρὸς τὸ εἶναι καὶ φθείρεσθαι καὶ ἐκ τοῦ φθείρεσθαι πρὸς τὸ εἶναι καὶ ^h πρὸς τὸ γίνεσθαι, καθάπερ εἴρηται νῦν ἐκ τοῦ εἶναι πρὸς τὸ γίνεσθαι καὶ ⁱ φθείρεσθαι. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τοῦ κατὰ τὸ ⁶ εἶναι ^k τεταγμένου ἐστὶ τὸ κατ' αὐτὸ τεταγμένον ἴδιον· καὶ γὰρ τοῦ κατὰ τὸ γίνεσθαι λεγομένου ἔσται τὸ κατὰ τὸ γίνεσθαι λεγόμενον ἴδιον καὶ τοῦ κατὰ τὸ φθείρεσθαι τὸ κατὰ ^l τοῦτο ἀποδιδόμενον. Οἷον ἐπεὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἴδιον τὸ εἶναι βροτόν, καὶ τοῦ γίνεσθαι ἄνθρωπον εἴη ἂν ἴδιον τὸ γίνεσθαι βροτόν καὶ τοῦ φθείρεσθαι ἄνθρωπον τὸ φθείρεσθαι βροτόν. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ληπτέον ἐστὶ καὶ ἐκ τοῦ γίνεσθαι καὶ φθείρεσθαι πρὸς ^m τε τὸ εἶναι καὶ πρὸς ⁿ τὰ ἐξ αὐτῶν, καθάπερ καὶ ἀνασκευάζοντι εἴρηται.

“Ἐπειτ’ ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὴν ιδέαν τοῦ κειμένου, ^o ἀνασκευ- ⁷ ἄζοντα μὲν εἰ τῇ ιδέᾳ μὴ ὑπάρχει, ἢ εἰ μὴ κατὰ τοῦτο καθ’ ὃ λέγεται τοῦτο οὐ τὸ ἴδιον ἀπεδόθη· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ^p αὐτοανθρώπῳ οὐχ ὑπάρχει τὸ ἡρεμεῖν, ἢ ἄνθρωπός ἐστιν, ἀλλ’ ἢ ἰδέα, οὐκ ἂν εἴη ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ἡρεμεῖν. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τῇ ιδέᾳ ὑπάρχει, καὶ κατὰ τοῦτο ὑπάρχει, ἢ λέγεται κατ’ αὐτοῦ ἐκείνου οὐ κεῖται ^q μὴ εἶναι ἴδιον· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. Οἷον ἐπεὶ ὑπάρχει τῷ αὐτοζῳῶ τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκεῖσθαι, καὶ ἢ ^r ζῶον αὐτῷ ὑπάρχει τοῦτο, εἴη ἂν ζῶον ἴδιον τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκεῖσθαι.

“Ἐπειτα ἐκ τοῦ μᾶλλον ^s καὶ ἥττον, πρῶτον μὲν ἀνασκευ- ⁸ ἄζοντα εἰ τὸ μᾶλλον τοῦ μᾶλλον μὴ ἐστὶν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ ἥττον τοῦ ἥττον ἔσται ἴδιον, οὐδὲ τὸ ἥκιστα τοῦ ἥκιστα, οὐδὲ τὸ μάλιστα τοῦ μάλιστα, οὐδὲ τὸ ἀπλῶς τοῦ ἀπλῶς.

^h πρὸς post καὶ om. D. ⁱ καὶ τὸ φθ. D. ^k τεταγμένον ἴδιον κατὰ τὸ εἶναι τεταγμένον καὶ D. ^l τοῦτο] τὸ φθείρεσθαι D. ^m τε et πρὸς om. D. ⁿ τὰ] τὸ γίνεσθαι αὐτὰ B. ^o ἀνασκευάζοντι D. ^p αὐτανθρώπῳ D. ^q μὴ om. D. ^r ζῶω D. ^s καὶ τοῦ ἥττον D.

Οἶον ἐπεὶ οὐκ ἔστι τὸ μάλλον κεχρῶσθαι τοῦ μάλλον σώματος ἴδιον, οὐδὲ τὸ ἦττον κεχρῶσθαι τοῦ ἦττον σώματος εἶη ἂν ἴδιον, οὐδὲ τὸ κεχρῶσθαι σώματος ὅλως. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ μάλλον τοῦ μάλλον ἔστιν ἴδιον· καὶ γὰρ τὸ ἦττον τοῦ ἦττον ἔσται ἴδιον, καὶ τὸ ἥκιστα τοῦ ἥκιστα, καὶ τὸ μάλιστα τοῦ μάλιστα, καὶ τὸ ἀπλῶς τοῦ ἀπλῶς. Οἶον ἐπεὶ τοῦ μάλλον ζῶντος τὸ μάλλον αἰσθάνεσθαι ἔστιν ἴδιον, καὶ τοῦ ἦττον ζῶντος τὸ ἦττον αἰσθάνεσθαι ^εεἶη ἂν ἴδιον, καὶ τοῦ μάλιστα ^νδὲ τὸ μάλιστα, καὶ τοῦ ἥκιστα τὸ ἥκιστα, καὶ τοῦ ἀπλῶς τὸ ἀπλῶς.

2 Καὶ ἐκ τοῦ ἀπλῶς ^ωδὲ πρὸς ταῦτα σκεπτέον ἔστιν ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ἀπλῶς τοῦ ἀπλῶς μὴ ἔστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ μάλλον τοῦ μάλλον, οὐδὲ τὸ ἦττον τοῦ ἦττον, οὐδὲ τὸ μάλιστα τοῦ μάλιστα, ^χοὐδὲ τὸ ἥκιστα τοῦ ἥκιστα ἔσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ οὐκ ἔστι τοῦ ἀνθρώπου τὸ σπουδαῖον ἴδιον, οὐδὲ ἂν τοῦ μάλλον ἀνθρώπου τὸ μάλλον σπουδαῖον ^ζἴδιον εἶη. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ἀπλῶς τοῦ ἀπλῶς ^αἔστιν ἴδιον· καὶ γὰρ τὸ μάλλον τοῦ μάλλον καὶ τὸ ἦττον τοῦ ἦττον καὶ τὸ ἥκιστα τοῦ ἥκιστα καὶ τὸ μάλιστα τοῦ μάλιστα ^βἔσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ τοῦ πυρὸς ἔστιν ἴδιον τὸ ἄνω φέρεσθαι κατὰ φύσιν, καὶ τοῦ μάλλον πυρὸς ^βεἶη ἂν ἴδιον τὸ μάλλον ἄνω φέρεσθαι κατὰ φύσιν. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον σκεπτέον ἔστι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πρὸς ἅπαντα ταῦτα.

4 Δεύτερον δ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ μάλλον ^ετοῦ μάλλον μὴ ἔστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ ἦττον τοῦ ἦττον ἔσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ μάλλον ἔστιν ἴδιον ζῶον τὸ αἰσθάνεσθαι ^δἢ ἀνθρώπου τὸ ἐπίστασθαι, οὐκ ἔστι δὲ ^εζῶον ἴδιον τὸ αἰσθάνεσθαι, οὐκ ἂν εἶη ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ἐπίστασθαι. Κατασκευάζοντα δ' εἰ τὸ ἦττον τοῦ ἦττόν ἔστιν ἴδιον· καὶ γὰρ τὸ μάλλον τοῦ μάλλον ἔσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ἦττόν ἔστιν

^ε εἶη ἂν] ἔστιν B.

τοῦ ἦττον om. A.B.

εἶη D.

^ν δὴ A.B, om. D.

^ζ εἶη ἴδιον D.

^ε μὴ ἔστι τοῦ μάλλον D.

^ω δὴ A.B.

^χ οὐδὲ—

^α ἔστιν ante τοῦ D.

^β ἂν

^δ ἦπερ D.

^ε ἴδιον ζῶου D.

ἴδιον ἀνθρώπου τὸ ἡμερον φύσει ^d ἢ ζώου τὸ ζῆν, ἔστι
δ' ^f ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ἡμερον φύσει, εἴη ^g ζώου ἴδιον τὸ
ζῆν.

Τρίτον δ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ οὐ μᾶλλον ^h ἔστιν ἴδιον, ⁵
μή ἔστιν ⁱ ἴδιον· οὐδὲ γὰρ οὐ ἡττόν ἔστιν ἴδιον, ἔσται τούτου
ἴδιον. Εἰ δ' ἐκείνου ἔστιν ἴδιον, οὐκ ἔσται τούτου ἴδιον.
Οἶον ἐπεὶ τὸ κεχρῶσθαι μᾶλλον τῆς ἐπιφανείας ^d ἢ τοῦ σώ-
ματός ἔστιν ἴδιον, οὐκ ἔστι δὲ τῆς ἐπιφανείας ἴδιον, οὐκ ἂν
εἴη τοῦ σώματος ἴδιον τὸ κεχρῶσθαι. Εἰ δ' ἐστὶ τῆς ἐπι-
φανείας ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη τοῦ σώματος ἴδιον. ^k Κατασκευά-
ζοντι δὲ ὁ τόπος οὗτος οὐκ ἔστι χρήσιμος· ἀδύνατον γάρ
ἔστι ταῦτ' ὀφειλόντων ἴδιον εἶναι.

Τέταρτον ^l δ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ μᾶλλον αὐτοῦ ἴδιον ⁶
^m μή ἔστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ ἡττον αὐτοῦ ἴδιον ἔσται ἴδιον.
Οἶον ἐπεὶ μᾶλλον ἔστι ⁿ τοῦ ζώου ἴδιον τὸ αἰσθητὸν ^d ἢ τὸ
μεριστόν, οὐκ ἔστι δὲ τοῦ ζώου τὸ αἰσθητὸν ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη
τοῦ ζώου τὸ μεριστόν ἴδιον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ἡτ-
τον αὐτοῦ ὃν ἴδιον ἔστιν ἴδιον· καὶ γὰρ τὸ μᾶλλον αὐτοῦ ὃν
ἴδιον ἔσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ἡττόν ^o ἔστιν ἴδιον ζώου τὸ
αἰσθάνεσθαι ^d ἢ τὸ ζῆν, ἔστι δὲ τοῦ ζώου τὸ αἰσθάνεσθαι
ἴδιον, εἴη ^q αὖν τοῦ ζώου τὸ ζῆν ἴδιον.

Ἐπειτ' ἐκ τῶν ὁμοίως ὑπαρχόντων πρῶτον μὲν ἀνασκευ-
άζοντα εἰ τὸ ὁμοίως ὃν ἴδιον μή ἔστιν ἴδιον τούτου οὐ ὁμοίως
ἔστιν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ τὸ ὁμοίως ὃν ἴδιον ἔσται ^p ἴδιον τούτου
οὐ ὁμοίως ἔστιν ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁμοίως ἔστιν ἴδιον ἐπιθυ-
μητικοῦ τὸ ἐπιθυμεῖν καὶ λογιστικοῦ τὸ λογίζεσθαι, οὐκ
ἔστι ^q δ' ἴδιον ἐπιθυμητικοῦ τὸ ἐπιθυμεῖν, οὐκ ἂν εἴη ^r ἴδιον
λογιστικοῦ τὸ λογίζεσθαι. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ὁμοίως
ὃν ἴδιον ^s ἔστι τούτου ἴδιον οὐ ὁμοίως ἔστιν ἴδιον· ἔσται γὰρ

^d ἥπερ D. ^f ἴδιον ἀνθρώπου D. ^g ἴδιον τοῦ ζώου D. ^h ἴδιον
ἔστι D. ⁱ ἴδιον ante οὐδὲ om. D. ^k κατασκευάζοντα δὲ οὐδενὶ ὁ
τόπος χρήσιμος D. ^l δ' om. D. ^m μή] οὐκ D. ⁿ ἴδιον τοῦ
ζώου D. ^o ἔστιν om. D. ^p ἴδιον ante τούτου om. D. ^q δ'
om. A. ^r ἴδιον τοῦ λογιστικοῦ D. ^s τούτου ἔστιν D.

¹ καὶ τὸ ὁμοίως ὄν ἴδιον τοῖτον ἴδιον οὐ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁμοίως ^v ἐστὶν ἴδιον λογιστικοῦ τὸ πρῶτον φρόνιμον καὶ ἐπιθυμητικοῦ τὸ πρῶτον σῶφρον, ἔστι δὲ τοῦ λογιστικοῦ ^v ἴδιον τὸ πρῶτον φρόνιμον, εἴη ἂν ^w τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ^v ἴδιον τὸ πρῶτον σῶφρον.

8 Δεύτερον ^x δ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ὁμοίως ὄν ἴδιον ^y μή ἐστὶν ἴδιον αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ τὸ ὁμοίως ὄν ἴδιον ἔσται ἴδιον αὐτοῦ. Οἶον ἐπεὶ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον ἀνθρώπου τὸ ὁρᾶν καὶ τὸ ἀκούειν, οὐκ ἔστι δ' ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ὁρᾶν, οὐκ ἂν εἴη ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ἀκούειν. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τὸ ὁμοίως ^z αὐτοῦ ὄν ἴδιον ^a ἐστὶν ἴδιον· καὶ γὰρ τὸ ὁμοίως ^b αὐτοῦ ὄν ἴδιον ἔσται ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον ψυχῆς τὸ ^c μέρος αὐτῆς ἐπιθυμητικὸν εἶναι καὶ λογιστικὸν πρῶτον, ἔστι δὲ ^d ψυχῆς ἴδιον τὸ ^e μέρος αὐτῆς εἶναι ἐπιθυμητικὸν πρῶτον, εἴη ἂν ἴδιον ψυχῆς τὸ ^f μέρος αὐτῆς εἶναι λογιστικὸν πρῶτον.

9 Τρίτον δ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ οὐ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον, μή ἐστὶν ἴδιον· οὐδὲ γὰρ οὐ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον, ἔσται ἴδιον. Εἰ δ' ἐκείνου ἐστὶν ἴδιον, οὐκ ἔσται θατέρου ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁμοίως ἐστὶν ἴδιον τὸ καίειν φλογὸς καὶ ἄνθρακος, οὐκ ἔστι δ' ἴδιον φλογὸς τὸ καίειν, οὐκ ἂν εἴη ^g ἴδιον ἄνθρακος τὸ καίειν. ^h Εἰ δ' ἐστὶ φλογὸς ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη ἄνθρακος ἴδιον. Κατασκευάζοντι ⁱ δὲ οὐδὲν οὗτος ὁ τόπος ἐστὶ χρήσιμος.

10 Διαφέρει δ' ὁ ἐκ τῶν ὁμοίως ἐχόντων τοῦ ἐκ τῶν ὁμοίως ὑπαρχόντων, ὅτι τὸ μὲν κατ' ἀναλογίαν λαμβάνεται, οὐκ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχειν ^k τι θεωρούμενον, τὸ δ' ἐκ τοῦ ὑπάρχειν ^l τι συγκρίνεται.

9 Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ δυνάμει τὸ ἴδιον ἀποδιδοὺς καὶ πρὸς μὴ ὄν ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον τῇ δυνάμει, μὴ ἐνδεχο-

^t καὶ γὰρ τὸ ὁμοίως ὄν ἴδιον ἐστὶν ἴδιον τοῖτον D. ^v ἴδιον om. D.
^w τοῦ om. A.B. ^x δ' om. B. ^y μή] αὐτοῦ μη B. ^z ὄν αὐτοῦ D.
^a ἔσται A.B. ^b ὄν αὐτοῦ D. ^c μέρους B. ^d ἴδιον ψυχῆς D.
^e μέρους A.B.D. ^f μέρους D. ^g ἄνθρακος ἴδιον D.
^h εἰ—ἄνθρακος ἴδιον om. D. ⁱ δὲ οὗτος ὁ τόπος χρήσιμος οὐκ ἔστιν D.
^k τι] τι μόνον D. ^l τινὶ D.

μένης τῆς δυνάμεως ὑπάρχειν ^m τῷ μὴ ὄντι· οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀέρος ἴδιον τὸ ἀναπνευστὸν τῇ δυνάμει μὲν ⁿ ἀπέδωκε τὸ ἴδιον (τὸ γὰρ ^o τοιοῦτον οἶον ἀναπνεῖσθαι ἀναπνευστόν ἐστιν), ἀποδέδωκε δὲ καὶ πρὸς ^p τὸ μὴ ὄν τὸ ἴδιον· καὶ γὰρ μὴ ὄντος ζῶον, ^q οἶον ἀναπνεῖν πέφυκε τὸν ἀέρα, ἐνδέχεται ἀέρα εἶναι· οὐ μέντοι μὴ ὄντος ζῶου δυνατόν ἐστιν ἀναπνεῖν· ὥστ' οὐδ' ἀέρος ἔσται ἴδιον τὸ τοιοῦτον ^s οἶον ἀναπνεῖσθαι, ^t τότε ὅτε ζῶον οὐκ ἔσται τοιοῦτον οἶον ἀναπνεῖν. Οὐκ ἂν ^v οὖν εἴη ἀέρος ἴδιον τὸ ἀναπνευστόν.

^w Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τῇ δυνάμει ἀποδιδούς τὸ ἴδιον ^η 2 πρὸς ὃν ἀποδίδωσι τὸ ἴδιον ἢ πρὸς μὴ ὄν, ἐνδεχομένης τῆς δυνάμεως τῷ μὴ ὄντι ὑπάρχειν· ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. Οἶον ἐπεὶ ὁ ^x ἀποδιδούς ἴδιον τοῦ ὄντος τὸ δυνατόν παθεῖν ἢ ποιῆσαι, δυνάμει ἀποδιδούς τὸ ἴδιον, πρὸς ὃν ^y ἀπέδωκε τὸ ἴδιον· ὅτε γὰρ ὄν ἐστι, καὶ δυνατόν ^z παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι ^a ἔσται· ὥστε εἴη ἂν ἴδιον τοῦ ὄντος τὸ δυνατόν παθεῖν ^b ἢ ποιῆσαι.

¹ Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ ^c ὑπερβολῇ τέθεικε τὸ ἴδιον ³ οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. Συμβαίνει γὰρ τοῖς οὕτως ἀποδιδούσι τὸ ἴδιον οὐ καθ' οὗ τὸν λόγον, τοῦτο νομα ἀληθεύεσθαι· φθαρέντος γὰρ τοῦ πράγματος οὐδὲν ἦττον ἔσται ὁ λόγος· τῶν γὰρ ὄντων τινὶ μάλιστα ^d ὑπάρχει. Οἶον εἴ τις ἀποδοίῃ τοῦ πυρὸς ἴδιον σῶμα τὸ κουφότατον· φθαρέντος γὰρ τοῦ πυρὸς ἔσται τι τῶν σωμάτων ὁ κουφότατον ἔσται, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη τοῦ πυρὸς ἴδιον σῶμα τὸ ^e κουφότατον. Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴ ^f ὑπερβολῇ τέθεικε τὸ ἴδιον· ἔσται γὰρ ^g κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον.

^m τῷ μὴ ὄντι ὑπάρχειν D. ⁿ ἀποδέδωκε D. ^o τοιοῦτον ἴδιον οἶον A.B. ^p τὸ ante μὴ om. D. ^q οἶον] ὁ D. ^r ὥς δ' ὁ ἀρ ἔσται τοιοῦτος οἶος C. ^s οἶον τὸ ἀναπν. A. ^t τότε om. D. ^v εἴη οὖν D. ^w κατασκευάζοντι D. ^x ἀποδούς C. ^y ἀποδέδωκε B.D. ^z παθεῖν ἢ ποιεῖν C. ^a ἔσται] ἐστίν C, om. D. ^b ἢ] τι ἢ D. ^c ὑπερβολῶν D. ^d ὑπάρξει C.D. ^e κουφότατον εἶναι, κατασκ. C. ^f ὑπερβολῶν D. ^g κατὰ τοῦτο om. D.

Οἶον ἐπεὶ ὁ θεὸς ἀνθρώπου ^h ἴδιον ζῶον ἡμέρον φύσει οὐχ ὑπερβολῇ ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, εἴη ἂν κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον.

i Z.

I Τῆς δὲ περὶ τοὺς ὅρους πραγματείας μέρη ^k πέντε ἐστίν.

^a Ἡ γὰρ ὅτι ὅλως οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν, καθ' οὗ τοῦνομα, καὶ τὸν λόγον (δεῖ γὰρ τὸν ¹ τοῦ ἀνθρώπου ὀρισμὸν κατὰ παντὸς ἀνθρώπου ἀληθεύεσθαι), ἢ ὅτι ὄντος γένους οὐκ ἔθηκεν εἰς τὸ γένος ^m ἢ οὐκ εἰς τὸ οἰκείον γένος ἔθηκεν (δεῖ γὰρ τὸν ὀρίζομενον εἰς τὸ γένος θέντα τὰς διαφορὰς προσάπτειν· μάλιστα γὰρ τῶν ἐν τῷ ὀρισμῷ τὸ γένος δοκεῖ τὴν τοῦ ὀριζομένου οὐσίαν σημαίνειν), ἢ ὅτι οὐκ ἴδιος ὁ λόγος (δεῖ γὰρ τὸν ὀρισμὸν ἴδιον εἶναι, καθάπερ καὶ πρότερον εἴρηται, ἢ εἰ πάντα τὰ εἰρημένα πεποιηκῶς μὴ ⁿ ὥρισταί μὴδ' εἴρηκε τὸ τί ἦν εἶναι τῷ ^o ὀριζομένῳ. Λοιπὸν δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα, εἰ ὥρισταί μὲν, μὴ καλῶς δ' ὥρισταί.

2 Εἰ μὲν οὖν μὴ ἀληθεύεται, καθ' οὗ τοῦνομα, καὶ ὁ λόγος, ἐκ τῶν πρὸς τὸ συμβεβηκὸς τόπων ἐπισκεπτέον. Καὶ γὰρ ἐκεῖ, πότερον ἀληθὲς ἢ οὐκ ἀληθές, πᾶσα ἡ σκέψις γίνεται· ὅταν μὲν γὰρ ὅτι ὑπάρχει τὸ συμβεβηκὸς διαλεγόμεθα, ὅτι ἀληθὲς ^p λέγομεν, ὅταν δ' ὅτι οὐχ ὑπάρχει, ὅτι οὐκ ἀληθές. Εἰ δὲ μὴ ἐν τῷ οἰκείῳ γένει ἔθηκεν, ἢ εἰ μὴ ἴδιος ὁ ἀποδοθεὶς λόγος, ἐκ τῶν πρὸς τὸ γένος καὶ τὸ ἴδιον ῥηθέντων τόπων ἐπισκεπτέον.

3 Λοιπὸν δ', εἰ μὴ ὥρισταί ἢ ^q εἰ μὴ καλῶς ὥρισταί, πῶς μετιτέον. ^r εἰπεῖν. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπισκεπτέον εἰ μὴ καλῶς ὥρισταί. ^s Ῥᾶν γὰρ ὅτι οὖν ποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι. Δῆλον οὖν ὅτι ἡ ἀμαρτία περὶ τοῦτο πλείων, ἐπειδὴ ἐργωδέστερον, ὥσθ' ἡ ἐπιχείρησις ^s ῥᾶν ἢ περὶ τοῦτο ἢ ^t ἢ περὶ ἐκείνο γίνεται.

^h ἴδιον τὸ ζῶον D.

Z A, ζῆτα B, ζ' C.

^k ἐστὶ πέντε C.

¹ τοῦ om. A.

^m ἢ ὅτι οὐκ C.

ⁿ διώρισταί C.

^o ὀρισμένῳ C.

^p λέγομεν] διαλεγόμεθα C.

^q εἰ post ἢ om. C.

^r εἰπεῖν ἐστίν. πρῶ-

τον οὖν C.

^s ῥᾶιν B.

^t ἢ om. C.

Ἔστι δὲ τοῦ μὴ καλῶς μέρη δύο, ἐν μὲν τὸ ἀσαφεί τῇ ⁴ ἐρμηνείᾳ κεχρηῆσθαι (δεῖ γὰρ τὸν ὀρίζομενον ὡς ἐνδέχεται σαφεστάτῃ ^ν τῇ ἐρμηνείᾳ κεχρηῆσθαι, ἐπειδὴ τοῦ γνωρίσαι χάριν ἀποδίδεται ὁ ὀρισμός), δεύτερον δ', εἰ ἐπὶ πλεῖον εἴρηκε τὸν λόγον τοῦ δέοντος· ^ω πᾶν γὰρ τὸ προσκείμενον ἐν τῷ ὀρισμῷ περιέργον. Πάλιν δ' ἑκάτερον τῶν εἰρημένων εἰς πλείω μέρη διείληπται.

Εἰς μὲν οὖν τόπος τοῦ ^α ἀσαφῶς, εἰ ὁμώνυμόν ^γ ἐστὶ τι ² τὸ ^z εἰρημένον, οἷον ὅτι ἡ γένεσις ἀγωγῇ εἰς οὐσίαν ^α ἢ ὅτι ἡ ὑγίεια συμμετρία θερμῶν καὶ ψυχρῶν. Ὁμώνυμος γὰρ ἡ ἀγωγὴ καὶ ἡ συμμετρία· ἄδηλον οὖν ὁπότερον βούλεται λέγειν τῶν δηλουμένων ὑπὸ τοῦ πλεοναχῶς λεγομένου. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τοῦ ὀριζομένου πλεοναχῶς λεγομένου ^β μὴ διελὼν εἶπεν· ἄδηλον γὰρ ὁποτέρου ^γ τὸν ὅρον ^δ ἀποδédωκεν, ἐνδέχεται τε συκοφαντεῖν ὡς οὐκ ἐφαρμόττοντος τοῦ λόγου ἐπὶ πάντα ὧν τὸν ὀρισμὸν ἀποδédωκεν. Μάλιστα δ' ἐνδέχεται ² τὸ τοιοῦτον ποιεῖν λανθανούσης τῆς ὁμωνυμίας. Ἐνδέχεται δὲ καὶ διελόμενον αὐτόν, ^ε ποσαχῶς λέγεται τὸ ἐν τῷ ὀρισμῷ ἀποδοθέν, συλλογισμὸν ποιῆσαι· εἰ γὰρ κατὰ ^ε μηδένα τῶν τρόπων ἱκανῶς εἴρηται, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν ὠρισμένος εἴη κατὰ τρόπον.

Ἄλλος, εἰ κατὰ μεταφορὰν εἴρηκεν, οἷον εἰ τὴν ἐπιστήμην ³ ἀμετάπτωτον ἢ τὴν ^ς γῆν ^h τιθήνην ἢ τὴν σωφροσύνην συμφωνίαν. Πᾶν γὰρ ἀσαφές τὸ κατὰ μεταφορὰν λεγόμενον. Ἐνδέχεται δὲ καὶ τὴν μεταφορὰν εἰπόντα συκοφαντεῖν ὡς κυρίως εἰρηκότα· οὐ γὰρ ἐφαρμόσει ὁ λεχθεὶς ὅρος, οἷον ἐπὶ τῆς σωφροσύνης· πᾶσα γὰρ συμφωνία ἐν φθόγγοις. Ἔτι εἰ γένος ἡ συμφωνία τῆς σωφροσύνης, ἐν δύο γένεσιν ἔσται ταῦτόν οὐ περιέχουσιν ἄλληλα· οὔτε γὰρ ἡ συμφωνία τὴν ἀρετὴν οὔθ' ἡ ἀρετὴ τὴν συμφωνίαν περιέχει.

^ν τῇ om. C. ^ω ἅπαν C. ^α ἀσαφοῦς C. ^γ ἐστὶ om. C.
^z ῥηθέν C. ^α ἢ] καὶ B. ^β μῆ] εἰ μὴ A.B. ^γ τῶν ὁρῶν A.
^δ ἀπέδωκεν C. ^ε ὁσαχῶς C. ^ε μηθένα C. ^ς γῆν] ὕλην C.
^h τιθηνητικὸν A.B.

4 Ἔτι εἰ μὴ κειμένοις ὀνόμασι χρῆται, ^ι οἷον Πλάτων ὄφρυ-
 ὅσκιον τὸν ὀφθαλμόν, ἢ τὸ φαλάγγιον σηψιδακές, ἢ τὸν
 μυελὸν ^κ ὀστεογενές· πᾶν γὰρ ἀσαφές τὸ μὴ εἰωθός.

5 Ἐνια δ' οὔτε καθ' ὁμωνυμίαν οὔτε κατὰ μεταφορὰν ^ι οὔτε
 κυρίως εἴρηται, οἷον ὁ νόμος μέτρον ἢ εἰκὼν τῶν φύσει δι-
 καίων. Ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα χεῖρω τῆς μεταφορᾶς· ἡ μὲν
 γὰρ μεταφορὰ ποιεῖ πως γνώριμον τὸ σημαινόμενον διὰ τὴν
 ὁμοιότητα· πάντες γὰρ οἱ μεταφέροντες κατὰ τινὰ ὁμοιό-
 τητα μεταφέρουσιν· τὸ δὲ τοιοῦτον οὐ ποιεῖ γνώριμον· οὔτε
 γὰρ ἡ ὁμοιότης ὑπάρχει, καθ' ἣν μέτρον ἢ εἰκὼν ὁ νόμος
 6 ἐστίν, οὔτε ^μ κυρίως εἶωθε λέγεσθαι. Ὡστε εἰ μὲν κυρίως
 μέτρον ἢ εἰκόνα τὸν νόμον φησὶν εἶναι, ψεύδεται· εἰκὼν γάρ
 ἐστίν οὐ ἡ γένεσις διὰ μιμήσεως, τοῦτο δ' οὐχ ὑπάρχει τῷ
 νόμῳ· εἰ δὲ μὴ κυρίως, δῆλον ὅτι ἀσαφῶς εἴρηκε καὶ χεῖρον
^η ὅποιουον τῶν κατὰ μεταφορὰν λεγομένων.

7 Ἔτι εἰ μὴ δῆλος ὁ τοῦ ἐναντίου ^ο λόγος ἐκ τοῦ λεχθέντος·
 οἱ γὰρ καλῶς ^ρ ἀποδεδεμένοι καὶ τοὺς ἐναντίους προσσημαί-
 νουσιν. Ἡ εἰ καθ' ^q αὐτὸν λεχθεὶς μὴ φανερός εἴη τίνος
 ἐστὶν ὀρισμός, ἀλλὰ καθάπερ τὰ τῶν ἀρχαίων γραφέων, εἰ
 μὴ τις ἐπιγράψαι, οὐκ ἐγνωρίζετο τί ἐστὶν ἕκαστον.

3 Εἰ μὲν οὖν μὴ σαφῶς, ἐκ τῶν τοιούτων ^ρ ἐστὶν ἐπισκεπτέον.
 Εἰ δ' ἐπὶ πλείον εἴρηκε τὸν ^ς ὅρον, πρῶτον μὲν σκοπεῖν εἴ
 τινι κέχρηται ὃ πᾶσιν ὑπάρχει, ἢ ὅλως τοῖς οὖσιν ἢ ^ι τοῖς
 ὑπὸ ταὐτὸ γένος ^ν τῷ ὀριζομένῳ· ἐπὶ πλείον γὰρ εἰρῆσθαι
 ἀναγκαῖον ^ω τοῦτο. Δεῖ γὰρ τὸ μὲν γένος ἀπὸ τῶν ἄλλων
 χωρίζειν, τὴν δὲ διαφορὰν ἀπὸ τίνος τῶν ἐν ^κ τῷ αὐτῷ
 γένει. Τὸ μὲν οὖν πᾶσιν ὑπάρχον ἀπλῶς ἀπ' ^γ οὐδενὸς χω-
 ρίζει, τὸ δὲ τοῖς ὑπὸ ταὐτὸ γένος πᾶσιν ὑπάρχον οὐ χωρίζει
^z ἀπὸ τῶν ἐν ταὐτῷ γένει, ὥστε μάταιον τὸ τοιοῦτον προσ-
 κείμενον.

^ι οἷον ὁ πλάτων C. ^κ ὀστογενές A. ^ι οὔτε κυρίως om. A. ^μ κυ-
 ρίως post οὔτε om. C. ^η ὀπουοῦν C. ^ο ὅρος C. ^ρ ἀποδιδό-
 μενοι A.B. ^q αὐτὸ B. ^ρ ἐστὶν om. C. ^ς ὀρισμόν C. ^ι τοῖς
 om. C. ^ν τῶν ὀριζομένων B. ^ω τούτω C. ^κ ταυτῶ C. ^γ οὐ-
 θενός C. ^z ἀπὸ om. A.B.

Ἡ εἰ ἔστι μὲν ἴδιον τὸ προσκείμενον, ἀφαιρεθέντος δὲ 1
 τούτου καὶ ὁ λοιπὸς λόγος ἴδιός ἐστι καὶ δηλοῖ τὴν οὐσίαν.
 Οἶον ^α ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου λόγῳ τὸ ἐπιστήμης δεκτικὸν
 προστεθὲν περιέργον· καὶ γὰρ ἀφαιρεθέντος τούτου ὁ λοι-
 πὸς λόγος ἴδιος καὶ δηλοῖ τὴν οὐσίαν. Ἀπλῶς δ' εἰπεῖν,
 ἅπαν περιέργον οὐ ἀφαιρεθέντος τὸ λοιπὸν ^β δῆλον ποιεῖ τὸ
 ὀριζόμενον. Τοιοῦτος ^γ δὲ καὶ ὁ τῆς ψυχῆς ὅρος, ^δ εἰ ἀριθμὸς
 αὐτὸς αὐτὸν κινῶν ἐστίν· καὶ γὰρ τὸ ^ε αὐτὸ αὐτὸ κινοῦν ψυ-
 χή, καθάπερ Πλάτων ὥρισταί. Ἡ ἴδιον μὲν ^ς ἐστὶ τὸ εἰρη-
 μένον, οὐ δηλοῖ δὲ τὴν οὐσίαν ἀφαιρεθέντος τοῦ ἀριθμοῦ. X/
^ς Ποτέρως μὲν οὖν ἔχει, χαλεπὸν διασαφῆσαι· χρηστέον δ' 3
 ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων πρὸς τὸ συμφέρον. Οἶον ὅτι ὁ
 τοῦ φλέγματος ὅρος ὑγρὸν πρῶτον ἀπὸ τροφῆς ἄπεπτον.
^α Ἐν γὰρ τὸ πρῶτον, οὐ πολλά, ὥστε περιέργον τὸ ἄπε-
 πτον προσκείμενον· καὶ γὰρ τούτου ἀφαιρεθέντος ὁ λοιπὸς
 ἔσται ἴδιος λόγος· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ^η ἀπὸ τῆς τροφῆς καὶ
 τοῦτο ^ι καὶ ἄλλο τι πρῶτον εἶναι. Ἡ οὐχ ἀπλῶς πρῶτον
 ἀπὸ τροφῆς τὸ φλέγμα, ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων πρῶτον, ὥστε
 προσθετέον τὸ ^κ ἄπεπτον· ^λ ἐκείνως μὲν γὰρ ῥηθέντος οὐκ
 ἀληθὴς ὁ λόγος, εἴπερ μὴ πάντων πρῶτόν ἐστιν.

Ἔτι εἴ τι τῶν ἐν τῷ λόγῳ μὴ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ὑπὸ 4
^μ ταῦτ' εἶδος· ὁ γὰρ τοιοῦτος χεῖρον ὥρισταί τῶν χρωμένων
 ὃ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς οὖσιν. ^ν Ἐκείνως μὲν γὰρ ^ο ἂν ὁ λοι-
 πὸς ἴδιος ἢ λόγος, καὶ ὁ πᾶς ἴδιος ἔσται· ἀπλῶς γὰρ πρὸς
 τὸ ἴδιον ὁ τουοῦν προστεθέντος ἀληθοῦς ^ρ ὅλος ἴδιος γίνεται.
^ι Εἰ δέ τι τῶν ἐν τῷ λόγῳ μὴ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ὑπὸ
^μ ταῦτ' εἶδος, ἀδύνατον ^ρ ὅλον τὸν λόγον ἴδιον εἶναι· οὐ γὰρ
 ἀντικατηγορηθήσεται τοῦ πράγματος. Οἶον ^ς τὸ ζῶον πε-
 ζὸν δίπουν τετράπην· ὁ γὰρ τοιοῦτος λόγος ^τ οὐκ ἀντικα-

^α ἐν om. C. ^β δηλοῖ τί ἐστὶ τὸ C. ^γ δὲ ἐστὶ καὶ C. ^δ εἴπερ
 C. ^ε αὐτὸ om. A.B. ^ς ἐστὶ τοῦτο τὸ C. ^ς ὑποτέρως C. ^η ἀπὸ
 τροφῆς (omisso τῆς) post πρῶτον C. ^ι τι καὶ ἄλλο B. ^κ πεπτόν
 A. ^λ κείνως B. ^μ ταυτὸν C. ^ν κείνως A.B. ^ο ἐὰν C. ^ρ ὅλος
 ὁ λόγος ἴδιος C. ^ι ἐὰν C. ^ρ τὸν ὅλον C. ^ς τὸ om. A.B. ^τ οὐ
 κατηγορηθήσεται C.

τηγορεύεται τοῦ πράγματος διὰ τὸ μὴ πᾶσιν ὑπάρχειν τοῖς ὑπὸ ^ν ταῦτόν εἶδος τὸ τετράπηχυ.

- 5 Πάλιν εἰ ταῦτόν πλεονάκεις εἴρηκεν, ^ω οἷον τὴν ἐπιθυμίαν ὄρεξιν ἡδέος εἰπών· πᾶσα γὰρ ἐπιθυμία ἡδέος ἐστίν, ὥστε καὶ τὸ ταῦτόν τῇ ἐπιθυμίᾳ ἡδέος ^χ ἔσται. Γίνεται ^υ οὖν ^α ὅρα· τῆς ἐπιθυμίας ὄρεξις ἡδέος ^α ἡδέος· οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἐπιθυμίαν εἰπεῖν ἢ ὄρεξιν ἡδέος, ὥσθ' ἐκάτερον αὐτῶν ἡδέος ^β ἔσται. ^α Ἡ τοῦτο μὲν οὐδὲν ἄτοπον· καὶ γὰρ ^ε ὁ ἀνθρώπος ^δ ἀπὸ αὐτοῦ ἐστίν, ὥστε καὶ τὸ ταῦτόν τῷ ἀνθρώπῳ ἀπὸ αὐτοῦ ἔσται. ^ε Ἔστι δὲ ταῦτόν τῷ ἀνθρώπῳ ζῶον πεζὸν δίπουν, ὥστε ζῶον πεζὸν δίπουν δίπουν ἐστίν. ^ι Ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ἄτοπόν τι συμβαίνει· οὐ γὰρ κατὰ ζῶον πεζοῦ τὸ δίπουν κατηγορεῖται (οὕτω μὲν γὰρ ^α ἂν δις περὶ τοῦ αὐτοῦ τὸ δίπουν ^α αἰ κατηγοροῦτο), ἀλλὰ περὶ ζῶον πεζοῦ δίποδος τὸ δίπουν λέγεται, ὥστε ἅπαξ μόνον τὸ δίπουν κατηγορεῖται. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιθυμίας· οὐ γὰρ κατὰ τῆς ὀρέξεως τὸ ἡδέος εἶναι κατηγορεῖται, ἀλλὰ κατὰ τοῦ σύμπαντος, ὥστε ἅπαξ ^ε καὶ ἐνταῦθα ἡ κατηγορία γίνεται. Οὐκ ἔστι δὲ τὸ δις φητέγγασθαι ταῦτόν ^δ ὅμοιον τῶν ἀτόπων, ἀλλὰ τὸ πλεονάκεις περὶ ^ε τινος τὸ αὐτὸ ^ε κατηγορηῖσθαι, ^β οἷον ὡς Ξενοκράτης τὴν φρόνησιν ὀριστικὴν καὶ θεωρητικὴν τῶν ὄντων φησὶν εἶναι. ^ι Ἡ γὰρ ὀριστικὴ θεωρητικὴ ^ι τίς ἐστίν, ὥστε δις ^κ τὸ αὐτὸ λέγει προσθεὶς πάλιν καὶ θεωρητικὴν. Ὁμοίως δὲ καὶ ὅσοι τὴν κατάψυξιν στέρησιν τοῦ κατὰ φύσιν θερμοῦ φασὶν εἶναι· πᾶσα γὰρ στέρησις ^λ ἐστὶ τοῦ κατὰ φύσιν ὑπάρχοντος, ὥστε περίεργον τὸ προσθεῖναι τοῦ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ἱκανὸν ^μ ἦν εἰπεῖν στέρησιν θερμοῦ, ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ στέρησις γνῶριμον ποιεῖ ὅτι τοῦ κατὰ φύσιν λέγεται.

^ν ταῦτό C. ^ω οἷον ὁ τὴν C. ^χ ἐστίν B. ^υ οὖν—ἐπιθυμίας
 re. supra lituram A. ^α ὄρος τῆς ἐπιθυμίας] ἢ ὄρεξις B. ^α ἡδέος al-
 terum supra verum habet C, om. A.B. ^β ἐστίν A.B. ^ε ὁ om.
 A.B. ^δ ἂν om. C. ^ε καὶ ἐνταῦθα C. ^ε τινων C. ^ε κατηγορεῖν C.
^β οἷον εἰ ὡς A.B. ^ι τίς om. A. ^κ ταῦτόν C. ^λ ἐστὶ ante ὥστε C.
^μ ἦν om. C.

Πάλιν εἰ ^η τοῦ καθόλου εἰρημένου προσθείη καὶ ἐπὶ μέ-
ρους, οἶον εἰ τὴν ἐπιείκειαν ἐλάττωσιν τῶν συμφερόντων καὶ
δικαίων· τὸ γὰρ δίκαιον συμφέρον τι, ὥστε ^ο περιέχεται ἐν
τῷ συμφέροντι. Περιπτὸν οὖν τὸ δίκαιον, ^ρ ὥστε καθόλου
εἶπας ἐπὶ μέρους προσέθηκεν. Καὶ εἰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστή-
μην τῶν ὑγιεινῶν ^α ζῷω καὶ ἀνθρώπῳ, ἢ τὸν νόμον εἰκόνα τῶν
φύσει καλῶν καὶ δικαίων· τὸ γὰρ δίκαιον καλόν τι, ὥστε
πλεονάκεις ^τ τὸ αὐτὸ λέγει.

Πότερον μὲν οὖν καλῶς ἢ οὐ ^ς καλῶς, διὰ τούτων καὶ τῶν ⁴
τοιούτων ἐπισκεπτέον· πότερον δ' ^ι εἴρηκε καὶ ὥρισταί τὸ τί
ἦν εἶναι ἢ οὐχί, ἐκ τῶνδε.

Πρῶτον ^ν μὲν εἰ μὴ διὰ προτέρων καὶ γνωριμωτέρων πε-
ποιήται τὸν ὀρισμόν. ^ω Ἐπεὶ γὰρ ὁ ὅρος ἀποδίδεται τοῦ
γνωρίσαι χάριν τὸ λεχθέν, γνωρίζομεν δ' οὐκ ἐκ τῶν τυχόν-
των ἀλλ' ἐκ τῶν προτέρων καὶ γνωριμωτέρων, καθάπερ ἐν
ταῖς ἀποδείξεσιν (οὕτω γὰρ πᾶσα διδασκαλία καὶ μάθησις
ἔχει), φανερόν ὅτι ὁ μὴ διὰ ^χ τοιούτων ὀριζόμενος οὐχ ὥρι-
σταί. Εἰ ^υ δὲ μή, πλείους ἔσονται τοῦ αὐτοῦ ὀρισμοί. Δῆ-
λον γὰρ ὅτι καὶ ὁ διὰ προτέρων καὶ ^z γνωριμωτέρων βέλτιον
ὥρισταί, ὥστε ἀμφοτέροι ἀν εἴησαν ὅροι τοῦ αὐτοῦ. Τὸ δὲ
τοιούτον οὐ δοκεῖ· ^α ἐκάστῳ γὰρ τῶν ὄντων ἓν ἐστὶ τὸ εἶναι
ὅπερ ἐστίν· ὥστ' εἰ πλείους ἔσονται τοῦ αὐτοῦ ὀρισμοί, ταύ-
τὸν ἔσται τῷ ὀριζομένῳ τὸ εἶναι ὅπερ καθ' ἐκάτερον τῶν
ὀρισμῶν δηλοῦται. ^β Ταῦτα δ' οὐ ταυτά ἐστίν, ἐπειδὴ οἱ
ὀρισμοὶ ἕτεροι. Δῆλον οὖν ὅτι οὐχ ὥρισταί ὁ μὴ διὰ προ-
τέρων καὶ γνωριμωτέρων ὀρισάμενος.

Τὸ μὲν οὖν μὴ διὰ γνωριμωτέρων εἰρησθαι τὸν ὅρον διχῶς ⁴
ἔστιν ἐκλαβεῖν· ἢ γὰρ ^ς εἰ ἀπλῶς ἐξ ἀγνωστοτέρων ἢ εἰ ἡμῖν
ἀγνωστοτέρων· ἐνδέχεται γὰρ ἀμφοτέρως. Ἄπλως μὲν οὖν

^η τοῦ om. C. ^ο περιέχεται—ὥστε om. A.B. ^ρ ὥστε καθόλου]
καθόλου γὰρ C. ^α ζῶων καὶ ἀνθρώπων C. ^τ ταυτὸ C. ^ς καλῶς
ὥρισταί διὰ τῶνδ' ἐπισκεπτέον C. ^ι ὥρισταί καὶ εἴρηκε C. ^ν μὲν οὖν
εἰ C. ^ω ἐπειδὴ C. ^χ τούτων C. ^υ δὲ μή] γὰρ ὥρισταί C. ^z γνω-
ριμωτέρων ἔτι βέλτιον C. ^α ἐκάστον B. ^β ταῦτα δ' οὐ om. pr. C.
^ς εἰ utrumque om. C. idem post ἀπλῶς hiat.

γνωριμώτερον τὸ πρότερον τοῦ ὑστέρου, οἶον στιγμὴ γραμμῆς ^d καὶ γραμμὴ ἐπιπέδου καὶ ἐπίπεδον στερεοῦ, καθάπερ καὶ μονὰς ἀριθμοῦ· πρότερον γὰρ καὶ ἀρχὴ παντὸς ἀριθμοῦ.

5 Ὅμοίως δὲ καὶ στοιχεῖον συλλαβῆς. Ἡμῖν δ' ἀνάπαλιν ἐνίοτε συμβαίνει· μάλιστα γὰρ τὸ στερεὸν ὑπὸ τὴν αἴσθησιν ^e πίπτει, τὸ δ' ἐπίπεδον μᾶλλον τῆς γραμμῆς, ^f γραμμὴ δὲ σημείου μᾶλλον. Οἱ πολλοὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα προγνωρίζουσιν· τὰ μὲν γὰρ τῆς τυχούσης τὰ δ' ἀκριβοῦς καὶ περιττῆς διανοίας καταμαθεῖν ἐστίν.

6 Ἀπλῶς μὲν οὖν βέλτιον ^g τὸ διὰ τῶν ^h πρότερον τὰ ὕστερα πειρᾶσθαι γνωρίζειν· ἐπιστημονικώτερον γὰρ τὸ τοιοῦτόν ἐστιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀδυνατοῦντας γνωρίζειν διὰ τῶν τοιούτων ἀναγκαῖον ἴσως διὰ τῶν ἐκείνοις γνωρίμων ποιεῖσθαι τὸν λόγον. Εἰσὶ δὲ τῶν τοιούτων ὀρισμῶν ὃ τε τῆς στιγμῆς καὶ ὁ τῆς γραμμῆς καὶ ὁ τοῦ ἐπιπέδου· πάντες γὰρ διὰ τῶν ὑστέρων τὰ πρότερα δηλοῦσιν· τὸ μὲν γὰρ γραμμῆς, ⁱ τὸ δ' ἐπιπέδου, τὸ δὲ στερεοῦ ^j φασὶ πέρας εἶναι. Οὐ δεῖ δὲ λαιθάνειν ὅτι τοὺς οὕτως ὀριζομένους οὐκ ἐνδέχεται τὸ τί ἦν εἶναι τῷ ὀριζομένῳ δηλοῦν, ^k εἰ μὴ τυγχάνῃ ταῦτόν ἡμῖν τε γνωριμώτερον καὶ ^l ἀπλῶς γνωριμώτερον, εἴπερ δεῖ μὲν ^m διὰ τοῦ γένους καὶ τῶν διαφορῶν ὀρίζεσθαι τὸν καλῶς ὀριζόμενον, ταῦτα δὲ τῶν ἀπλῶς γνωριμωτέρων καὶ προτέρων τοῦ εἶδους ἐστίν. Συναναιρεῖ ⁿ γὰρ τὸ γένος καὶ ἡ διαφορὰ τὸ

8 εἶδος, ὥστε πρότερα ταῦτα τοῦ εἶδους. Ἔστι δὲ καὶ γνωριμώτερα· τοῦ μὲν γὰρ εἶδους γνωριζομένου ἀνάγκη καὶ τὸ γένος καὶ τὴν διαφορὰν γνωρίζεσθαι (ὁ γὰρ ἄνθρωπον γνωρίζων καὶ ζῶον ^o καὶ πέζον γνωρίζει), τοῦ δὲ γένους ἢ τῆς διαφορᾶς γνωριζομένης οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ εἶδος γνωρίζεσθαι, ὥστε ἀγνωστότερον τὸ εἶδος. Ἔτι τοῖς κατ' ἀλήθειαν τοὺς τοιούτους ὀρισμοὺς φάσκοντες εἶναι, τοὺς ἐκ τῶν ^p ἐκάστω

^d καὶ γραμμὴ ἐπιπέδου om. C. ^e πίπτει] πίπτει ἐπιπέδου A.B, om. C.
^f ἢ δὲ γραμμὴ τῆς στιγμῆς. Διὸ μᾶλλον οἱ πολλοὶ τὰ τοιαῦτα γνωρίζουσι C.
^g τὸ om. C. ^h προτέρων C. ⁱ πέρας φασὶν C. ^k ἂν C. ^l ἀπλῶς γνωριμώτατον C.
^m διὰ τοῦ γένους μὲν C. ⁿ γὰρ καὶ τὸ C. ^o καὶ alterum om. C. ^p ἐκάστοις C.

γνωρίμων, πολλοὺς τοῦ αὐτοῦ συμβήσεται λέγειν ὀρισμοὺς εἶναι· ἕτερα γὰρ ἑτέροις καὶ οὐ ταῦτ' ἀπασιν τυγχάνει γνωριμώτερα ὄντα, ὥστε πρὸς ἕκαστον ἕτερος ἂν εἴη ὀρισμὸς ἀποδοτέος, εἴπερ ἐκ τῶν ἐκάστοις ⁹ γνωριμωτέρων τὸν ὀρισμὸν ποιεῖσθαι χρή. ¹⁰ Ἔτι τοῖς αὐτοῖς ἄλλοτ' ἄλλα ¹¹ μᾶλλον γνώριμα, ἐξ ἀρχῆς ¹² μὲν τὰ αἰσθητά, ἀκριβεστέροις δὲ γινομένοις ἀνάπαλιν, ὥστ' οὐδὲ πρὸς τὸν αὐτὸν αἰεὶ ὁ αὐτὸς ὀρισμὸς ¹³ ἀποδοτέος τοῖς διὰ τῶν ἐκάστοις ¹⁴ γνωριμωτέρων τὸν ὀρισμὸν φάσκουσιν ἀποδοτέον εἶναι. ¹⁵ Δῆλον οὖν ὅτι οὐχ ὀριστέον διὰ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀπλῶς γνωριμωτέρων· μόνως γὰρ ἂν οὕτως εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὀρισμὸς αἰεὶ γίνοιτο. ¹⁶ Ἴσως δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς γνώριμον οὐ τὸ πᾶσι γνώ- ¹⁷ ριμόν ἐστιν, ἀλλὰ τὸ τοῖς εὖ διακειμένοις τὴν διάνοιαν, καθάπερ καὶ τὸ ἀπλῶς ὑγιεινὸν τὸ τοῖς εὖ ἔχουσι τὸ σῶμα. Δεῖ μὲν οὖν ¹⁸ ἕκαστα τῶν τοιούτων ἐξακριβοῦν, χρῆσθαι δὲ διαλεγομένους πρὸς τὸ συμφέρον. Μάλιστα δ' ὁμολογουμένως ἀναιρεῖν ἐνδέχεται τὸν ὀρισμὸν, ἐὰν μήτ' ἐκ τῶν ἀπλῶς γνωριμωτέρων μήτ' ἐκ τῶν ἡμῖν τυγχάνῃ τὸν λόγον πεποιημένος.

Εἰς μὲν οὖν ¹⁹ τρόπος τοῦ μὴ διὰ γνωριμωτέρων ἐστὶ τὸ ²⁰ διὰ τῶν ὑστέρων τὰ πρότερα δηλοῦν, καθάπερ πρότερον ²¹ εἴπαμεν· ἄλλος, εἰ τοῦ ἐν ἡρεμίᾳ καὶ τοῦ ὀρισμένου διὰ τοῦ ἀορίστου καὶ τοῦ ἐν ²² κινήσει ἀποδέδοται ὁ λόγος· πρότερον γὰρ τὸ μένον καὶ τὸ ὀρισμένον τοῦ ἀορίστου καὶ ἐν κινήσει ὄντος.

Τοῦ δὲ μὴ ἐκ προτέρων ²³ τρεῖς εἰσὶ τρόποι, ²⁴ πρῶτος μὲν ²⁵ εἰ διὰ τοῦ ἀντικειμένου τὸ ἀντικείμενον ὄρισταί, ²⁶ οἷον διὰ τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθόν· ἅμα γὰρ τῇ φύσει τὰ ἀντικείμενα. ²⁷ Ἐνίοις δὲ καὶ ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη ἀμφοτέρων δοκεῖ εἶναι, ὥστ'

⁹ γνωριμωτάτων δεῖ τὸν ὀρισμὸν ποιεῖσθαι. ¹⁰ Ἔτι C. ¹¹ γνώριμα μᾶλλον C. ¹² μὲν γὰρ τὰ C. ¹³ ἀποδίδοται C. ¹⁴ γνωριμωτάτων C. ¹⁵ δῆλον οὖν] δηλοῦν A. ¹⁶ τῶν τοιούτων ἕκαστα C. ¹⁷ τύπος C. ¹⁸ εἴπομεν C. ¹⁹ κινήσει ὄντος ἀπ. ὁ λόγος. Γνωριμώτερον γὰρ καὶ πρότερον τὸ C. ²⁰ εἰσὶ τρόποι τρεῖς C. ²¹ πρῶτον A.B. ²² οἷον εἰ διὰ C.

13^c οὐδὲ γνωριμώτερον τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου. Δεῖ δὲ μὴ λανθάνειν ὅτι ἔνια ἴσως ^f οὐκ ἔστιν ὀρίσασθαι ἄλλως, οἷον τὸ διπλάσιον ἄνευ τοῦ ἡμίσεος, καὶ ^ε ὅσα καθ' ^h αὐτὰ πρὸς τι λέγεται· πᾶσι γὰρ τοῖς τοιοῦτοις ταῦτ' ὁ εἶναι τῷ πρὸς τί πως ἔχειν, ὥστ' ἀδύνατον ἄνευ ^k θατέρου θάτερον γνωρίζειν. διόπερ ἀναγκαῖον ἐν τῷ ^l τοῦ ἑτέρου λόγῳ συμπεριελῆφθαι καὶ θάτερον. Γνωρίζειν μὲν οὖν δεῖ τὰ τοιαῦτα πάντα, χρῆσθαι δ' ^m αὐτοῖς ὡς ἂν δοκῇ συμφέρειν.

14^a Ἄλλος, εἰ αὐτῷ κέχρηται τῷ ὀριζομένῳ. Λανθάνει δ', ὅταν μὴ αὐτῷ τῷ τοῦ ὀριζομένου ὀνόματι χρήσῃται, οἷον εἰ τὸν ἥλιον ἄστρον ἡμεροφανὲς ὠρίσατο· ὁ γὰρ ἡμέρα ⁿ χρώμενος ἡλίῳ χρήται. Δεῖ ^o δ' ὅπως φωραθῇ τὰ τοιαῦτα μεταλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ ὀνόματος τὸν λόγον, οἷον ^p ὅτι ἡμέρα ἡλίου φορὰ ^q ὑπὲρ γῆς ἐστίν· δηλον γὰρ ὅτι ^r ὁ τὴν φορὰν ἡλίου ὑπὲρ γῆς εἰρηκὼς τὸν ἥλιον εἴρηκεν, ὥστε ^s κέχρηται τῷ ἡλίῳ ὁ τῇ ἡμέρᾳ χρησάμενος.

15 Πάλιν εἰ τῷ ἀντιδιηρημένῳ ^t τὸ ἀντιδιηρημένον ὥρισταί, οἷον περιττὸν τὸ μονάδι μείζον ἀρτίον. Ἄμα γὰρ τῇ φύσει τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντιδιηρημένα, τὸ δὲ περιττὸν καὶ ἄρτιον ἀντιδιήρηται· ἄμφω γὰρ ἀριθμοῦ διαφοραί.

16 Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ διὰ τῶν ὑποκάτω τὸ ἐπάνω ὥρισταί, οἷον ἄρτιον ἀριθμὸν τὸν δίχα διαιρούμενον ἢ τὸ ἀγαθὸν ἔξιν ἀρετῆς· τὸ τε γὰρ δίχα ἀπὸ τῶν δύο εἴληπται, ἀρτίων ὄντων, καὶ ἡ ἀρετὴ ἀγαθὸν τί ἐστίν, ὥστ' ὑποκάτω ταῦτα ἐκείνων ἐστίν. Ἔτι δ' ἀνάγκη τὸν τῷ ὑποκάτω χρώμενον καὶ αὐτῷ χρῆσθαι. Ὁ τε γὰρ τῇ ἀρετῇ χρώμενος χρῆται τῷ ἀγαθῷ, ἐπειδὴ ἀγαθὸν τι ^v ἡ ἀρετή· ὁμοίως δὲ καὶ ^w ὁ τῷ δίχα χρώμενος τῷ ἀρτίῳ χρῆται, ἐπειδὴ εἰς δύο ^x διηρῆσθαι σημαίνει τὸ δίχα, τὰ δὲ δύο ἄρτια ἐστίν.

^c οὐθέν C. ^f οὐκ ἔστιν ἴσως C. ^ε ὅσα μὴ καθ' C. ^h αὐτὰ ἀλλὰ πρὸς B.C. ⁱ τὸ εἶναι τῷ] εἶναι τὸ A, ἐστὶ τὸ εἶναι τῷ C. ^k θάτερον ἄνευ θατέρου C. ^l τοῦ om. B. ^m αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τούτων ὡς C. ⁿ χρώμενος καὶ ἡλίῳ C. ^o δὲ πρὸς τὸ φωραῖσθαι C. ^p ὅτι ἡ ἡμέρα C. ^q ὑπὲρ γῆς om. C. ^r ὁ om. A.B. ^s χρῆται A.B. ^t τὸν A. ^v ἡ om. C. ^w ὁ om. B. ^x διαιρεῖσθαι συμβαίνει C.

Καθόλου μὲν οὖν εἰπεῖν εἰς ἐστὶ ὁ τόπος τὸ μὴ διὰ προ- 5
τέρων καὶ γνωριμωτέρων ^z ποιήσασθαι τὸν λόγον, μέρη δ'
αὐτοῦ τὰ εἰρημένα. ^a Δεύτερος, εἰ ἐν γένει τοῦ πράγματος
ὄντος μὴ κεῖται ἐν γένει. Ἐν ἅπασιν δὲ τὸ τοιοῦτον ἀμάρ-
τημά ἐστιν, ἐν οἷς οὐ πρόκειται ^b τοῦ λόγου τὸ τί ^c ἐστίν,
οἷον ὁ τοῦ σώματος ὁρισμός, τὸ ἔχον τρεῖς διαστάσεις, ^d ἢ
εἴ τις τὸν ἄνθρωπον ὀρίσαιοτο ^e τὸ ἐπιστάμενον ἀριθμεῖν.
Οὐ γὰρ εἴρηται τί ὄν τρεῖς ἔχει διαστάσεις ἢ τί ὄν ἐπίστα-
ται ἀριθμεῖν· τὸ δὲ γένος βούλεται τὸ τί ἐστὶ σημαίνειν, καὶ
πρῶτον ὑποτίθεται τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ λεγομένων.

Ἔτι ^f εἰ πρὸς πλείω λεγομένου τοῦ ὀριζομένου μὴ πρὸς ^z
πάντα ἀποδέδωκεν, οἷον εἰ τὴν γραμματικὴν ἐπιστήμην τοῦ
γράψαι τὸ ὑπαγορευθέν· προσδεῖται γὰρ ὅτι καὶ τοῦ ἀνα-
γνῶναι· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον τοῦ γράψαι ἢ τοῦ ἀναγνῶναι
^g ἀποδοὺς ὄρισταί, ὥστ' οὐδέτερος, ἀλλ' ὁ ἄμφω ταῦτ' εἰ-
πὼν, ἐπειδὴ πλείους οὐκ ἐνδέχεται ^h ταυτοῦ ὁρισμοὺς εἶναι.
Ἐπ' ἐνίων μὲν οὖν κατ' ἀλήθειαν ἔχει καθάπερ εἴρηται, ἐπ'
ἐνίων δ' οὐ, οἷον ἐφ' ὅσων μὴ καθ' ^k αὐτὸ πρὸς ἄμφω λέγε-
ται, ⁱ καθάπερ ἰατρικὴ τοῦ νόσον καὶ ὑγίειαν ποιῆσαι· τοῦ
μὲν ^l γὰρ καθ' αὐτὴν λέγεται, τοῦ δὲ κατὰ συμβεβηκός·
ἀπλῶς γὰρ ἀλλότριον τῆς ἰατρικῆς τὸ ^m νόσον ποιεῖν. Ὅστ'
οὐδὲν μᾶλλον ὄρισταί ὁ πρὸς ἄμφω ἀποδοὺς τοῦ πρὸς θά-
τερον, ἀλλ' ἴσως καὶ χεῖρον, ἐπειδὴ καὶ τῶν λοιπῶν ὅστισούν
δυνατός ἐστι νόσον ποιῆσαι.

Ἔτι εἰ μὴ πρὸς τὸ βέλτιον ἀλλὰ πρὸς τὸ χεῖρον ἀποδέ- 3
δωκε, πλειόνων ὄντων πρὸς ἃ λέγεται τὸ ὀριζόμενον· ⁿ πᾶσα
γὰρ ἐπιστήμη καὶ δύναμις τοῦ βελτίστου δοκεῖ εἶναι.

Πάλιν εἰ μὴ κεῖται ἐν τῷ ^o οἰκείῳ γένει τὸ λεχθέν, σκοπεῖν 4
ἐκ τῶν περὶ τὰ γένη στοιχείων, καθάπερ πρότερον εἴρηται.

ὁ τόπος A.B. ^z πεποιῆσθαι C. ^a δεύτερος δὲ εἰ C. ^b τοῦ
om. C. ^c ἐστίν om. A.B. ^d ἢ] καὶ C. ^e τὸ om. C. ^f εἰ
om. A. ^g ἀποδοὺς C, ὁ ἀποδοὺς B. ^h τοῦ αὐτοῦ C. ⁱ καθά-
περ ἢ ἰατρικὴ τοῦ ὑγίειαν καὶ νόσον ἐμποῖναι C. ^k αὐτὸ C. ^l γὰρ
καθ' αὐτὴν λέγεται ἀλλ. C. ^m νοσοποιεῖν C. ⁿ ἅπαντα C. ^o οἰκείω
αὐτοῦ γένει C.

5 Ἔτι εἰ ὑπερβαίνειν λέγει τὰ γένη, οἷον ῥό τὴν δικαιοσύνην ἔξιν ἰσότητος ποιητικὴν ἢ διανεμητικὴν τοῦ ἴσου. Ὑπερβαίνει ἧ γὰρ οὕτως ὀρίζόμενος τὴν ἀρετὴν. Ἀπολιπὼν ῥοὺν τὸ τῆς δικαιοσύνης γένος οὐ λέγει τὸ τί ἦν εἶναι· ἡ γὰρ οὐσία ἐκάστω μετὰ τοῦ γένους. Ἔστι δὲ τοῦτο ταῦτόν τῳ μὴ εἰς τὸ ἐγγυτάτω γένος θεῖναι· ὁ γὰρ εἰς τὸ ἐγγυτάτω θεῖς πάντα τὰ ὁ ἐπάνω εἴρηκεν, ἐπειδὴ πάντα τὰ ἐπάνω γένη τῶν ὑποκάτω κατηγορεῖται. Ὡστ' ἡ εἰς τὸ ἐγγυτάτω γένος θετέον, ἡ πάσας τὰς διαφορὰς τῳ ἐπάνω γένει προσαπτέον, δι' ὧν ὀρίζεται τὸ ἐγγυτάτω γένος. Οὕτω γὰρ οὐδὲν ἂν εἴη ὡ παραλελοιπώς, ἀλλ' ἂντ' ὀνόματος λόγῳ εἰρηκώς ὡ ἂν εἴη τὸ ὑποκάτω γένος. Ὁ δ' αὐτὸ μόνον τὸ ἐπάνω γένος εἶπας οὐ λέγει καὶ τὸ ὑποκάτω γένος· ὁ γὰρ φυτὸν εἶπας οὐ λέγει δένδρον.

6 Πάλιν ἐπὶ τῶν διαφορῶν ὁμοίως ὡ σκεπτέον εἰ καὶ τὰς διαφορὰς εἶπε τὰς τοῦ γένους. Εἰ γὰρ μὴ ταῖς τοῦ πράγματος ὡ ἰδίαις ὥρισται διαφοραῖς, ἡ καὶ ὡ παντελῶς τοιοῦτον εἴρηκεν ὁ μηδενὸς ἐνδέχεται διαφορὰν εἶναι, οἷον τὸ ζῶον ἢ τὴν οὐσίαν, δηλὸν ὅτι οὐχ ὥρισται· οὐδενὸς γὰρ ὡ διαφοραὶ τὰ εἰρημένα. Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ ἔστιν ἀντιδιηρημένον τι τῇ ὡ εἰρημένῃ διαφορᾷ. Εἰ γὰρ μὴ ἔστι, δηλὸν ὅτι οὐκ ἂν εἴη ἡ εἰρημένη τοῦ γένους διαφορά· πᾶν γὰρ γένος ταῖς ἀντιδιηρημέναις διαφοραῖς διαιρεῖται, καθάπερ τὸ ζῶον τῳ πεζῳ καὶ τῳ πτηνῳ ὡ καὶ τῳ ἐνύδρῳ καὶ τῳ δίποδι. Ἡ δ' εἰ ἔστι μὲν ὡ ἡ ἀντιδιηρημένη διαφορά, μὴ ἀληθεύεται δὲ κατὰ τοῦ γένους. Δηλὸν ὡ γὰρ ὅτι ὡ οὐδετέρα ἂν εἴη τοῦ γένους διαφορά· πᾶσαι γὰρ αἱ ἀντιδιηρημέναι διαφοραὶ ἀληθεύονται κατὰ τοῦ οἰκείου γένους. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἀληθεύεται μὲν, μὴ ποιεῖ δὲ προστιθεμένη τῳ γένει εἶδος. Δηλὸν γὰρ ὅτι

ῥό om. C. ἧ γὰρ ὁ οὕτως B.C. ῥοὺν] γὰρ C. ὁ ἐπάνω γένει εἴρηκεν C. οὐθέν ἂν ἔτι εἴη C. ὡ παραλελοιπώς—ἂν εἴη om. A. ὡ ἂν εἴη om. C. ὡ ἐπισκεπτέον C. ὡ ἰδίαις om. C. ὡ παντελῶς τι τοιοῦτον C. ὡ διαφορὰ C. ὡ εἰρημένη τοῦ γένους διαφορὰ C. ὡ καὶ τῳ ἐνύδρῳ om. B.C. ὡ εἰ om. A. ὡ ἡ post ἀντιδιηρημένη C. ὡ γὰρ om. A.B. ὡ οὐδ' ἡ ἑτέρα C.

οὐκ ἂν εἴη αὕτη ^h εἰδοποιὸς διαφορὰ τοῦ γένους· πᾶσα γὰρ ⁱ εἰδοποιὸς διαφορὰ μετὰ τοῦ γένους εἶδος ποιεῖ. Εἰ δ' αὕτη μὴ ἐστὶ διαφορά, οὐδ' ἡ λεχθεῖσα, ἐπεὶ ταύτη ἀντιδιήρηται.

Ἔτι ^k ἐὰν ἀποφάσῃ διαιρῇ τὸ γένος, καθάπερ οἱ τὴν ³ γραμμὴν ὀρίζόμενοι μῆκος ἀπλατὲς εἶναι. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι οὐκ ἔχει πλάτος. Συμβήσεται οὖν τὸ γένος μετέχειν τοῦ εἶδους· πᾶν γὰρ ^l μῆκος ἢ ἀπλατὲς ἢ πλάτος ἔχον ^m ἐστίν, ἐπεὶ κατὰ παντὸς ἢ ἡ κατάφασις ἢ ἡ ἀπόφασις ἀληθεύεται, ὥστε καὶ τὸ γένος τῆς γραμμῆς μῆκος ὃν ἢ ἀπλατὲς ἢ πλάτος ἔχον ἐστὶ. Μῆκος δ' ἀπλατὲς εἶδους ἐστὶ λόγος, ὁμοίως δὲ καὶ μῆκος πλάτος ἔχον· τὸ γὰρ ἀπλατὲς καὶ πλάτος ἔχον διαφοραὶ εἰσιν, ἐκ δὲ τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ γένους ὁ τοῦ εἶδους ⁿ ἐστὶ λόγος, ὥστε τὸ γένος ἐπιδέχεται ἂν τὸν τοῦ εἶδους λόγον. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸν τῆς ⁴ διαφορᾶς, ἐπειδὴ ἡ ἑτέρα τῶν εἰρημένων διαφορῶν ἐξ ἀνάγκης κατηγορεῖται τοῦ γένους. Ἔστι δ' ὁ εἰρημένος τόπος χρήσιμος πρὸς τοὺς τιθεμένους ιδέας εἶναι. Εἰ γὰρ ἐστὶν αὐτὸ μῆκος, πῶς κατηγορηθήσεται κατὰ τοῦ γένους ὅτι πλάτος ^o ἔχον ἐστὶν ἢ ἀπλατὲς ἐστὶν; δεῖ γὰρ κατὰ παντὸς ^p μῆκους ^q τὸ ἕτερον αὐτῶν ἀληθεύεσθαι, εἴπερ κατὰ ^r τοῦ γένους ἀληθεύεσθαι μέλλει. Τοῦτο δ' οὐ συμβαίνει· ἐστὶ ^s γὰρ ἀπλατῇ καὶ πλάτος ἔχοντα μήκη. Ὡστε πρὸς ἐκείνους ^t μόνους χρήσιμος ὁ τόπος, ^v οἱ ^w τὸ γένος ἐν ἀριθμῷ φασὶν εἶναι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν οἱ τὰς ^x ιδέας τιθέμενοι· αὐτὸ γὰρ μῆκος καὶ αὐτὸ ζῶον γένος φασὶν εἶναι.

Ἴσως δ' ἐπ' ἐνίων ἀναγκάειον ^y καὶ ἀποφάσῃ ^z χρῆσθαι ⁵ τὸν ὀρίζόμενον, οἷον ἐπὶ τῶν στερήσεων· τυφλὸν γὰρ ἐστὶ τὸ μὴ ἔχον ὄψιν, ὅτε πέφυκεν ἔχειν. Διαφέρει δ' οὐδὲν

^h εἰδοποιὸς ἢ διαφορὰ C. ⁱ εἰδοποιὸς om. C. ^k ἂν C. ^l μῆκος corr. A, om. B. et pr. C. ^m ἐστί. Κατὰ π. γὰρ ἢ κατ. ἢ ἀπ. C. ⁿ λόγος ἐστὶν C. ^o ἔχον ἐστὶν] ἔχει C. ^p μῆκους—δ' οὐ re. supra lituram A. ^q θάτερον C. et re. A. ^r τοῦ om. C. ^s γὰρ] γὰρ καὶ C. ^t μόνον C. ^v ὅσοι C, ὁ B. ^w τὸ] πᾶν A, B. ^x ιδέας μόνον τιθέμενοι C. ^y καὶ om. C. ^z χρῆσασθαι C.

ἀποφάσει διελείν ^a τὸ γένος, ἢ τοιαύτη καταφάσει ^b ἢ ἀπόφασιν ^c ἀναγκαῖον ἀντιδιαβεῖσθαι, οἷον εἰ μῆκος πλάτος ἔχον ^d ὥρισταί· τῷ γὰρ πλάτος ἔχοντι τὸ μὴ ἔχον πλάτος ^e ἀντιδιήρηται, ἄλλο ^{δ'} οὐδέν. ὥστε ἀποφάσει πάλιν διαβεῖται τὸ γένος.

6 Πάλιν εἰ τὸ εἶδος ὡς διαφορὰν ^f ἀπέδωκε, καθάπερ οἱ τὸν προπηλακισμόν ὕβριν μετὰ χλευασίας ὀρίζοντο· ἢ γὰρ χλευασία ὕβρις τις, ὥστ' οὐ διαφορὰ ἀλλ' εἶδος ἡ χλευασία.

7 Ἔτι εἰ τὸ γένος ὡς διαφορὰν εἴρηκεν, οἷον τὴν ἀρετὴν ἔξιν ἀγαθὴν ἢ σπουδαίαν· γένος γὰρ τὰγαθὸν τῆς ἀρετῆς ^g ἐστίν. Ἡ οὐ γένος τὰγαθόν, ἀλλὰ ^h διαφορά, εἴπερ ἀληθές ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ταῦτὸν ἐν δύο γένεσιν εἶναι μὴ περιέχουσιν ἄλληλα. Οὔτε γὰρ τὰγαθὸν τὴν ἔξιν περιέχει οὔθ' ἢ ἔξιν τὰγαθόν· ⁱ οὐ γὰρ πᾶσα ἔξιν ἀγαθόν, οὐδὲ πᾶν ἀγαθὸν ἔξιν, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη γένη ἀμφότερα. Εἰ οὖν ἢ ἔξιν ^k τῆς ἀρετῆς γένος, δηλον ὅτι τὰγαθὸν οὐ γένος, ἀλλὰ μᾶλλον ^l διαφορά. Ἔτι ἢ μὲν ἔξιν τί ἐστι σημαίνει ἢ ἀρετή, τὸ ^{δ'} ἀγαθὸν οὐ τί ἐστίν ἀλλὰ ποῖον· δοκεῖ ^{δ'} ἢ διαφορὰ ποῖον τι σημαίνειν.

8 Ὅραν δὲ καὶ εἰ μὴ ποῖον τι ἀλλὰ ^m τόδε σημαίνει ἢ ἀποδοθεῖσα διαφορά· δοκεῖ γὰρ ποῖον τι πᾶσα διαφορὰ δηλοῦν.

9 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχει τῷ ὀριζομένῳ ἢ διαφορά. Οὐδεμία γὰρ διαφορὰ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπαρχόντων ἐστί, καθάπερ οὐδὲ τὸ γένος· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὴν διαφορὰν ὑπάρχειν τινὶ καὶ μὴ ὑπάρχειν.

10 Ἔτι εἰ κατηγορεῖται τοῦ γένους ἢ διαφορὰ ⁿ ἢ τὸ εἶδος ἢ τῶν κάτωθεν τι τοῦ εἶδους, οὐκ ἂν εἴη ⁿ ὥρισμένον· οὐδὲν γὰρ ^o τῶν εἰρημένων ἐνδέχεται τοῦ γένους κατηγορεῖσθαι, ἐπειδὴ τὸ γένος ἐπὶ πλείστον πάντων λέγεται. Πάλιν εἰ κατη-

^a τὸ om. C. ^b ἢ ἀπόφασιν om. pr. C. ^c ἀνάγκη ἀντιδιηρησθαι C.
^d ὥριστο C. ^e ἀντιδιαβεῖται C. ^f ἀποδέδωκε C. ^g ἐστίν, οὐ διαφορά. ἢ A.C. ^h διαφορὰ τῆς ἀρετῆς ἐστίν. Εἴπερ C. ⁱ οὐ γὰρ πᾶσα ἔξιν ἀγαθόν om. A. ^k τῆς om. C. ^l διαφορὰ ἐστίν. Ἔτι C.
^m τόδε τι σημαίνει C. ⁿ ὥρισμένον A.B. ^o τῶν ὥρισμένως εἰρημένων C.

γορεῖται τὸ γένος τῆς διαφορᾶς· οὐ γὰρ κατὰ τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ καθ' ὧν ἡ διαφορά, τὸ γένος δοκεῖ κατηγορεῖσθαι, οἷον τὸ ζῶον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ βοῦς καὶ τῶν ἄλλων πεζῶν ζῴων, ἢ οὐκ αὐτῆς τῆς διαφορᾶς τῆς κατὰ τοῦ εἶδους λεγομένης. Εἰ γὰρ καθ' ἑκάστης τῶν διαφορῶν τὸ ζῶον κατηγορηθήσεται, πολλὰ ζῶα τοῦ εἶδους ἂν κατηγοροῦντο· αἱ γὰρ διαφοραὶ τοῦ εἶδους κατηγοροῦνται. ¹Ἐτι διαφοραὶ πᾶσαι ἢ εἶδη ἢ ἄτομα ὕστανται, εἴπερ ζῶα· ἕκαστον γὰρ τῶν ζῴων ^ωἢ εἶδος ^εέστιν ἢ ἄτομον.

Ὅμοίως δὲ σκεπτέον καὶ εἰ τὸ εἶδος ἢ τῶν ὑποκάτω τι ¹¹ τοῦ εἶδους τῆς διαφορᾶς κατηγορεῖται· ἀδύνατον γάρ, ἐπειδὴ ἐπὶ ὕπλεον ἡ διαφορά τῶν εἰδῶν λέγεται. ²Ἐτι συμβήσεται τὴν διαφορὰν εἶδος εἶναι, εἴπερ κατηγορεῖται τι αὐτῆς τῶν εἰδῶν· εἰ γὰρ ³κατηγορεῖται ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι ἡ διαφορά ἄνθρωπος ἐστίν. Πάλιν εἰ μὴ πρότερον ἢ διαφορά τοῦ εἶδους· τοῦ μὲν γὰρ γένους ὕστερον, τοῦ δ' εἶδους πρότερον τὴν διαφορὰν δεῖ εἶναι.

Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ ἐτέρου γένους ἢ ρηθείσα διαφορά μὴ ¹² περιεχομένου μηδὲ περιέχοντος. Οὐ δοκεῖ γὰρ ἡ αὐτὴ διαφορά δύο γενῶν εἶναι μὴ περιεχόντων ἄλληλα. Εἰ δὲ μὴ, συμβήσεται καὶ εἶδος τὸ αὐτὸ ἐν δύο γένεσιν εἶναι μὴ περιέχουσιν ἄλληλα· ἐπιφέρει γὰρ ἑκάστη τῶν διαφορῶν τὸ οἰκεῖον γένος, καθάπερ τὸ πεζὸν καὶ τὸ δίπουν ¹τὸ ζῶον συνεπιφέρει. Ὡστε ^εεἰ καθ' οὗ ἡ διαφορά, καὶ τῶν γενῶν ἐκάτερον. Δῆλον οὖν ὅτι τὸ εἶδος ἐν δύο γένεσιν οὐ περι- ¹³ έχουσιν ἄλληλα. Ἡ οὐκ ἀδύνατον τὴν αὐτὴν διαφορὰν δύο γενῶν εἶναι ^δμὴ περιεχόντων ἄλληλα, ἀλλὰ προσθετόν μηδ' ἄμφω ὑπὸ ταυτὸν ὄντων. Τὸ γὰρ πεζὸν ζῶον καὶ τὸ πτηνὸν ^εζῶον γένει ^εέστιν οὐ περιέχοντα ἄλληλα, καὶ ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐστὶ τὸ δίπουν διαφορά. Ὡστε προσθετόν ὅτι μηδ'

ἢ οὐ κατ' αὐτῆς C. ἡ ἑκάστην A.B. ἢ τὸ om. A.B. ἢ ἂν om. A.
^t ἔτι αἱ διαφοραὶ C. ὕ ἔσονται, εἴπερ εἴη ζῶα C. ὦ ἢ om. A.B.
^x ἐστὶν post ἄτομον C. ὕ πλείον C. ^z κατηγορηθήσεται A.B.
^a εἰδέναι A. ^b τὸ ante ζῶον om. B. ^c εἰ] ἢ A, om. C. ^d μὴ A.
^e ζῶον om. A. ^f εἰσὶν A.

ὑπὸ ^ε ταὐτὸ ὄντων ἄμφω· ταῦτα γὰρ ἄμφω ὑπὸ τὸ ζῶον
 14 ἔστιν. Δῆλον δὲ καὶ ^δ ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὴν διαφορὰν πᾶν τὸ
 οἰκεῖον ἐπιφέρειν γένος, ἐπειδὴ ἐνδέχεται τὴν αὐτὴν δύο γενῶν
 εἶναι μὴ περιεχόντων ἄλληλα· ἀλλὰ τὸ ἕτερον μόνον ἀνάγκη
 συνεπιφέρειν καὶ τὰ ἐπάνω ^ε τούτου, καθάπερ τὸ δίπουν τὸ
 πτηνὸν ἢ τὸ πεζὸν συνεπιφέρει ^β ζῶον.

15 Ὅρᾶν δὲ καὶ εἰ τὸ ἐν ἱτινι διαφορὰν ἀποδέδωκεν οὐσίας·
 οὐ δοκεῖ γὰρ διαφέρειν οὐσία οὐσίας τῷ πού εἶναι. Διὸ καὶ
 τοῖς τῷ πεζῷ καὶ τῷ ἐνὶ ὄρῳ διαιροῦσι τὸ ζῶον ἐπιτιμῶσιν
 ὡς τὸ πεζὸν καὶ τὸ ^κ ἔνυδρον ποῦ σημαῖνον. Ἡ ἐπὶ μὲν
 ταύτων οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσιν· οὐ γὰρ ἐν τινι οὐδὲ ποῦ ση-
 μαίνει τὸ ἔνυδρον, ἀλλὰ ποιόν τι· καὶ γὰρ ἂν ¹ ἢ ἐν τῷ
 ξηρῷ, ὁμοίως ἔνυδρον· ὁμοίως δὲ τὸ χερσαῖον, καὶ ἐν ὑγρῷ,
 χερσαῖον ἀλλ' οὐκ ἔνυδρον ἔσται. Ἀλλ' ὅμως ^μ ἐάν ποτε
 σημαίνῃ τὸ ἐν τινι ἢ διαφορά, δῆλον ὅτι διημαρτηκὸς
 ἔσται.

16 Πάλιν εἰ τὸ πάθος ^η διαφορὰν ἀποδέδωκεν. Πᾶν γὰρ
 πάθος μᾶλλον γινόμενον ἐξίστησι τῆς οὐσίας, ἢ δὲ διαφορὰ
 οὐ τοιούτων· μᾶλλον γὰρ σώζειν δοκεῖ ἢ ^ο διαφορὰ οὐ ἔστι
 διαφορά, καὶ ἀπλῶς ἀδύνατον εἶναι ἄνευ τῆς οἰκείας δια-
 φοράς ἕκαστον· πεζοῦ γὰρ μὴ ὄντος οὐκ ἔσται ἄνθρωπος.
 Ἀπλῶς δ' εἰπεῖν, καθ' ὅσα ἀλλοιοῦνται τὸ ἔχον, οὐδὲν τού-
 των διαφορὰ ἐκείνου· Ἀπαντα γὰρ τὰ τοιαῦτα μᾶλλον
 γινόμενα ἐξίστησι τῆς οὐσίας. Ὡστ' εἴ τινα τοιαύτην δια-
 φορὰν ^ι ἀπέδωκεν, ἡμάρτηκεν· ἀπλῶς γὰρ οὐκ ἀλλοιούμεθα
 κατὰ τὰς διαφοράς.

17 Καὶ εἴ τις τῶν πρὸς τι μὴ πρὸς ἄλλο τὴν διαφορὰν
 ἀποδέδωκεν· τῶν γὰρ πρὸς τι καὶ αἱ διαφοραὶ πρὸς τι,
 καθάπερ ^γ καὶ τῆς ἐπιστήμης· θεωρητικὴ γὰρ καὶ πρακτικὴ

^ε ταυτὸν ὄντων ἄμφω C. ^δ διότι A.B. ^ε τούτου πάντα καθάπερ
 καὶ τὰ δίπουν, τὸ πεζὸν ἢ τὸ πτηνὸν C. ^β ζῶον] τὸ ζῶον B.C. ¹ τινὶ
 ὡς διαφ. C. ^κ ἔνυδρον] χερσαῖον C. ¹ ἢ ἐν—οὐκ ἔνυδρον ἔσται]
 ἐν τῷ ὑγρῷ ἢ, ὁμοίως χερσαῖον C. ^μ ἂν C. ^η διαφορὰ C. ^ο οὐ
 ἔστι διαφορά om. C. ^π οὐθὲν C. ^ι ἀποδέδωκεν διημάρτηκεν C.
^γ καὶ ἐπὶ τῆς C.

καὶ ποιητικὴ λέγεται, ἕκαστον δὲ τούτων πρὸς τι σημαίνει θεωρητικὴ γὰρ τινος καὶ ποιητικὴ τινος καὶ πρακτικὴ.

Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ πρὸς ὃ πέφυκεν ἕκαστον τῶν πρὸς τι ¹⁸ ἀποδίδωσιν ὁ ὀριζόμενος. Ἐνίοις μὲν γὰρ πρὸς ὃ πέφυκεν ^s ἕκαστον τῶν πρὸς τι ^t μόνον ἔστι ^v χρῆσθαι, πρὸς ἄλλο δ' οὐδέν, ἐνίοις δὲ καὶ πρὸς ἄλλο, ^w οἷον τῇ ὅψει πρὸς τὸ ἰδεῖν μόνον, τῇ δὲ στλεγγίδι καὶ ἀρύσαιτό τις· ἀλλ' ὅμως εἴ τις ὀρίσαιοτο τὴν στλεγγίδα ὄργανον πρὸς τὸ ἀρύειν, ἡμάρτηκεν· οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο πέφυκεν. Ὅρος δὲ τοῦ πρὸς ὃ πέφυκεν, ἐφ' ὃ ἂν χρήσαιτο ὁ φρόνιμος ἢ φρόνιμος, καὶ ἡ περὶ ἕκαστον οἰκεία ἐπιστήμη.

^x Ἡ εἰ μὴ τοῦ πρώτου ὑπέδωκεν, ὅταν τυγχάνῃ πρὸς ¹⁹ πλείω λεγόμενον, οἷον τὴν φρόνησιν ἀρετὴν ἀνθρώπου ἢ ψυχῆς καὶ μὴ τοῦ λογιστικοῦ· πρώτου γὰρ τοῦ λογιστικοῦ ἀρετὴ ἢ φρόνησις· κατὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἡ ψυχὴ καὶ ὁ ἄνθρωπος φρονεῖν λέγεται.

Ἔτι εἰ μὴ ^z δεκτικὸν ἔστιν οὐ εἴρηται τὸ ὀρισμένον πάθος ²⁰ ἢ ^a ἡ διάθεσις ἢ ὅτιοῦν ἄλλο, ἡμάρτηκεν. Πᾶσα γὰρ διάθεσις καὶ πᾶν πάθος ἐν ἐκείνῳ πέφυκε γίνεσθαι οὐ ἔστι διάθεσις ἢ πάθος, καθάπερ καὶ ἡ ἐπιστήμη ἐν ψυχῇ διάθεσις οὔσα ψυχῆς. Ἐνίστε δὲ διαμαρτάνουσιν ἐν τοῖς τοιούτοις, οἷον ὅσοι λέγουσιν ^b ὅτι ὕπνος ἔστιν ἀδυναμία ^c αἰσθήσεως, ^d καὶ ἡ ἀπορία ἰσότης ἐναντίων λογισμῶν, καὶ ἡ ἀλγηδὼν διάστασις τῶν συμφύτων μερῶν μετὰ βίας· οὔτε γὰρ ὁ ὕπνος ὑπάρχει τῇ αἰσθήσει, ἔδει δ', εἴπερ ἀδυναμία αἰσθήσεως ἔστιν. Ὅμοίως ²¹ δ' οὐδ' ἡ ἀπορία ὑπάρχει τοῖς ^e ἐναντίοις λογισμοῖς, οὐδ' ἡ ἀλγηδὼν τοῖς συμφύτοις μέρεσιν· ἀλγήσει γὰρ τὰ ἄψυχα, εἴπερ ἀλγηδὼν αὐτοῖς παρέσται. Τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῆς

^s ἕκαστον τῶν πρὸς τι om. C. ^t μόνον om. B. et pr. A. ^v χρῆσθαι, οἷον τῇ ὅψει πρὸς τὸ ἰδεῖν, ἐνίοις δὲ καὶ πρὸς ἄλλο, οἷον τῇ στλεγγίδι C. ^w οἷον τῇ] τῇ δὲ A.B. ^x ἢ] ἔτι β, om. pr. C. ^y ἀποδέδωκεν C. ^z δεκτικόν—ὀρισμένον corr. A, τὸ δεκτικὸν εἴρηκεν ὀριζόμενος πάθος ἢ τὴν διάθεσιν B, cujus margo ἐν ἄλλῳ οὕτω (ut supra). ^a τὴν διάθεσιν etiam pr. A. ^b ὅτι om. A.B. ^c αἰσθήσεως οὐ γὰρ αἰσθήσεως ἀλλὰ ζῶου margo C. ^d καὶ] ὁμοίως καὶ C. ^e ἐναντίοις] ὕσιν C, om. A.

ὑγίαιας ὀρισμός. εἴπερ ^fσυμμετρία θερμῶν καὶ ψυχρῶν ἐστίν· ἀνάγκη γὰρ ^gὑγιάειν τὰ θερμὰ καὶ ψυχρά· ἢ γὰρ ^hἐκάστου συμμετρία ἐν ἐκείνοις ὑπάρχει ὧν ἐστὶ συμμετρία, ὥσθ' ἢ ὑγία ὑπάρχοι ἂν αὐτοῖς. ¹Ἐτι τὸ ποιούμενον εἰς τὸ ποιητικὸν ἢ ἀνάπαλιν συμβαίνει τιθέναι τοῖς οὕτως ὀριζομένοις.

22 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀλγηδὼν ἢ διάστασις τῶν συμφύτων μερῶν, ἡ ἀλλὰ ποιητικὸν ἀλγηδόνος· οὐδ' ἢ ἀδυναμία τῆς αἰσθήσεως ὕπνος. ἀλλὰ ποιητικὸν θάτερον θατέρον· ἦτοι γὰρ διὰ τὴν ἀδυναμίαν ^kὑπνούμεν, ἢ διὰ τὸν ὕπνον ἀδυνατοῦμεν. Ὅμοίως δὲ καὶ τῆς ἀπορίας δόξειεν ἂν ποιητικὸν εἶναι ἢ τῶν ἐναντίων ἰσότης λογισμῶν· ὅταν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρα λογιζομένοις ἡμῖν ὁμοίως ¹ἅπαντα φαίνεται καθ' ^mἐκάτερον γίνεσθαι, ἀποροῦμεν ὁπότερον πράτξωμεν.

23 Ἐτι κατὰ τοὺς χρόνους πάντας ἐπισκοπεῖν εἴ που διαφωεῖ, οἷον εἰ τὸ ἀθάνατον ὥρίσατο ζῶον ἄφθαρτον νῦν εἶναι· τὸ γὰρ νῦν ⁿἄφθαρτον ζῶον ^oνῦν ἀθάνατον ἔσται. ἢ ἐπὶ μὲν τούτου οὐ συμβαίνει· ἀμφίβολον γὰρ τὸ νῦν ἄφθαρτον εἶναι· ἢ γὰρ ὅτι οὐκ ἔφθαρται νῦν σημαίνει, ἢ ὅτι οὐ δυνατόν φθαρῆναι νῦν, ἢ ὅτι τοιοῦτόν ἐστι νῦν οἷον μηδέποτε 24 φθαρῆναι. Ὅταν οὖν λέγωμεν ὅτι ἄφθαρτον νῦν ἐστὶ ^pζῶον, τοῦτο λέγωμεν ὅτι νῦν τοιοῦτόν ἐστι ^qζῶον οἷον μηδέποτε φθαρῆναι. Τοῦτο δὲ τῷ ἀθανάτῳ ^rτὸ αὐτὸ ἦν, ὥστ' οὐ συμβαίνει νῦν αὐτὸ ἀθάνατον εἶναι. Ἀλλ' ὁμως ^sἂν συμβαίνει τὸ μὲν κατὰ τὸν λόγον ἀποδοθὲν ὑπάρχειν νῦν ἢ πρότερον, τὸ δὲ κατὰ τοῦνομα μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἂν εἴη ταυτόν. Χρηστέον οὖν τῷ τόπῳ καθάπερ εἴρηται.

7 Σκεπτέον δὲ καὶ εἰ καθ' ἑτερόν τι μᾶλλον λέγεται τὸ ὀρισθὲν ἢ κατὰ τὸν ἀποδοθέντα λόγον, οἷον εἰ ἢ δικαιοσύνη δύναμις τοῦ ἴσου διανεμητική. Δίκαιος γὰρ μᾶλλον ὁ προαιρούμενος τὸ ἴσον διανεῖμαι τοῦ δυναμένου, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη

^f συμμετρία καὶ θερμῶν C. ^g ὑγ. καὶ τὰ θ. καὶ τὰ ψ. C. ^h ἐκά-
στων C. ⁱ ἀλλὰ τὸ π. C. ^k ὑπνώσομεν A.B. ^l πάντα C.
^m ἕτερον B. ⁿ ἄφθαρτον ζῶον om. pr. C. ^o ἀθάνατον νῦν, νῦν in
litura sito, C. ^p ζῶον οὐ τοῦτο B.C. ^q ζῶον ἀλλ' οἷον C. ^r ταυ-
τόν C. ^s ἂν] εἰάν πον C.

¹ ἡ δικαιοσύνη δύναμις τοῦ ἴσου διανεμητική· καὶ γὰρ δίκαιος
^ν εἶη ἂν μάλιστα ὁ δυνάμενος ^ω μάλιστα τὸ ἴσον διανείμει.

^υ Ἐτι εἰ τὸ μὲν πρᾶγμα ^ξ δέχεται τὸ μᾶλλον, τὸ δὲ κατὰ ²
τὸν λόγον ἀποδοθὲν μὴ δέχεται, ἢ ἀνάπαλιν τὸ μὲν κατὰ
τὸν λόγον ἀποδοθὲν δέχεται, τὸ δὲ πρᾶγμα ^ς μή. Δεῖ ² γὰρ
ἀμφοτέρα δέχεσθαι ἢ μηδέτερον, εἴπερ ³ δὴ ταυτὸν ἐστὶ τὸ
κατὰ τὸν λόγον ἀποδοθὲν τῷ πράγματι. ^υ Ἐτι εἰ δέχεται ³
μὲν ἀμφοτέρα τὸ μᾶλλον, μὴ ἅμα δὲ τὴν ἐπίδοσιν ἀμφοτέρα
λαμβάνει, οἷον εἰ ὁ ἔρως ἐπιθυμία συνουσίας ἐστίν· ὁ γὰρ
μᾶλλον ἐρῶν οὐ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ τῆς συνουσίας, ὥστ' οὐχ ἅμα
ἀμφοτέρα τὸ μᾶλλον ἐπιδέχεται· ἔδει δὲ γε, εἴπερ ταυτὸν ἦν.

^υ Ἐτι εἰ δύο τινῶν προτεθέντων, καθ' οὗ τὸ πρᾶγμα μάλ- ⁴
λον λέγεται, τὸ κατὰ τὸν λόγον ἡττον λέγεται, οἷον εἰ τὸ
πῦρ ἐστὶ σῶμα τὸ λεπτομερέστατον· πῦρ μὲν γὰρ μᾶλλον
^β ἢ φλόξ ἐστὶ τοῦ φωτός, σῶμα δὲ τὸ λεπτομερέστατον
ἡττον φλόξ τοῦ φωτός· ἔδει δ' ἀμφοτέρα μᾶλλον ^γ τῷ αὐτῷ
ὑπάρχειν, εἴπερ ταυτὰ ἦν. Πάλιν εἰ τὸ μὲν ὁμοίως ἀμφο-
τέροις ὑπάρχει τοῖς προτεθείσι, τὸ δ' ἕτερον μὴ ὁμοίως
ἀμφοτέροις, ἀλλὰ τῷ ἐτέρῳ μᾶλλον.

^υ Ἐτι ^δ εἰς ^ε πρὸς δύο τὸν ὀρισμὸν ἀποδῶ καθ' ἑκάτερον, ⁵
οἷον τὸ καλὸν τὸ δι' ὅψεως ἢ ^ε τὸ δι' ἀκοῆς ἡδύ, καὶ τὸ ὄν
ἐτὸ δυνατόν παθεῖν ἢ ποιῆσαι· ἅμα γὰρ ταυτὸν καλὸν τε
καὶ οὐ καλὸν ^η ἔσται, ὁμοίως δὲ ^ι καὶ ὄν τε καὶ οὐκ ὄν. Τὸ
γὰρ δι' ἀκοῆς ἡδὺ ταυτὸν τῷ καλῷ ἔσται, ὥστε τὸ μὴ ἡδὺ
δι' ἀκοῆς τῷ μὴ καλῷ ταυτόν· τοῖς γὰρ αὐτοῖς καὶ τὰ ἀντι-
κείμενα ^κ ταυτά, ἀντίκειται δὲ τῷ μὲν καλῷ τὸ οὐ καλόν, τῷ
δὲ δι' ἀκοῆς ἡδεῖ τὸ οὐχ ἡδὺ δι' ἀκοῆς. Δῆλον οὖν ὅτι ταυ-
τόν ¹ τὸ οὐχ ἡδὺ δι' ἀκοῆς τῷ οὐ καλῷ. Εἰ οὖν τι ἐστὶ ⁶
δι' ὅψεως μὲν ἡδὺ δι' ἀκοῆς δὲ μή, καλὸν τε καὶ οὐ καλὸν

^t ἡ om. C. ^v ἂν εἶη C. ^w μάλιστα alterum om. C. ^x ἐνδέ-
χεται A. ^y μή] μὴ δέχεται τὸ μᾶλλον C. ^z γὰρ ἢ ἀμφ. C. ^a δὴ
om. C. ^b ἢ φλόξ τοῦ φωτός ἐστὶ C. ^c τῷ om. C. ^d εἰς] δ'
ἂν C. ^e πρὸς—ἀποδῶ om. pr. C. ^f τὸ post ἢ om. C. ^g τὸ
om. A.B. ^h ἐστὶν A.B. ⁱ καὶ post δὲ om. C. ^k ταυτά ἐστὶν,
ἀντ. C. ^l τὸ] τῷ C, om. A.B.

ἔσται. Ὅμοίως δὲ δεῖξομεν καὶ ^m διότι ταὐτὸν ὄν τε καὶ οὐκ ὄν ἔστιν.

7 Ἐτι ⁿ καὶ τῶν γενῶν καὶ τῶν διαφορῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπείρων τῶν ἐν τοῖς ὀρίσμοις ἀποδιδόμενων λόγους ἀντὶ τῶν ὀνομάτων ^o ποιοῦντα σκοπεῖν εἴ ^p τι διαφωνεῖ.

8 Ἐὰν ^δ ἢ πρὸς τι τὸ ὀρίζόμενον ἢ καθ' ^q αὐτὸ ἢ κατὰ τὸ γένος, σκοπεῖν εἰ μὴ εἴρηται ἐν τῷ ὀρισμῷ πρὸς ὃ λέγεται ἢ αὐτὸ ἢ κατὰ τὸ γένος, οἷον εἰ τὴν ἐπιστήμην ὠρίσατο ὑπόληψιν ἀμετάπειστον ἢ τὴν βούλησιν ὄρεξιν ἄλυπον. Παντὸς γὰρ τοῦ πρὸς τι ἡ οὐσία πρὸς ἕτερον, ἐπειδὴ ταὐτὸν ἦν ἐκάστω τῶν πρὸς τι τὸ εἶναι ^r ὅπερ ^s τὸ πρὸς τί πως ἔχειν. Ἐδεῖ οὖν τὴν ἐπιστήμην εἰπεῖν ὑπόληψιν ἐπιστητοῦ ² καὶ τὴν βούλησιν ὄρεξιν ἀγαθοῦ. Ὅμοίως δὲ καὶ εἰ τὴν γραμματικὴν ὠρίσατο ἐπιστήμην γραμμαμάτων ^t ἔδει γὰρ ἢ πρὸς ὃ αὐτὸ λέγεται ἢ πρὸς ὃ ^v ποτε τὸ γένος ἐν τῷ ^w διορισμῷ ἀποδίδοσθαι. Ἡ εἰ πρὸς τι εἰρημένον μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀποδέδοται. Τέλος ^δ ἐν ἐκάστω τὸ βέλτιστον ἢ οὐ χάριν τάλλα. Ῥητέον ^x δὴ ^y ἢ τὸ βέλτιστον ἢ τὸ ἔσχατον, οἷον τὴν ἐπιθυμίαν οὐχ ἡδέος ἀλλ' ἡδονῆς· ταύτης γὰρ χάριν καὶ τὸ ἡδὺ αἰρούμεθα.

3 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ γένεσις ἐστὶ πρὸς ὃ ^z ἀποδέδωκεν ἢ ἐνέργεια· ^a οὐδὲν γὰρ τῶν τοιούτων τέλος· μᾶλλον γὰρ τὸ ἐνηργηκέναι καὶ γεγενῆσθαι τέλος ἢ τὸ γίνεσθαι ^b καὶ ἐνεργεῖν. Ἡ οὐκ ἐπὶ πάντων ἀληθές τὸ τοιούτων· σχεδὸν γὰρ οἱ ^c πλείστοι ἡδεσθαι μᾶλλον βούλονται ἢ πεπαῦσθαι ἡδέομαι, ὥστε τὸ ἐνεργεῖν μᾶλλον τέλος ^aν ποιοῦντο τοῦ ἐνηργηκέναι.

4 Πάλιν ἐπ' ἐνίων εἰ μὴ διώρικε τοῦ ^d πόσου ἢ ποίου ἢ ποῦ ἢ κατὰ τὰς ἄλλας διαφοράς, οἷον φιλότιμος ὁ ποίας καὶ ^e ὁ πόσης ὀρεγόμενος τιμῆς· ^f πάντες γὰρ ὀρέγονται τιμῆς, ὥστ'

^m ὅτι C. ⁿ καὶ post ἔτι om. A.C. ^o ποιοῦντας C. ^p τι] πη C. ^q αὐτὸ C. ^r ὅπερ] ὅπερ ἐστὶ C. ^s τὸ] τῷ A.C. ^t δεῖ C. ^v ποτε om. C. ^w ὀρισμῷ C. ^x δὴ] οὖν C. ^y ἢ post δὴ om. A.B. ^z ἀπέδωκεν A. ^a οὐθέν C. ^b καὶ τὸ ἐνεργεῖν C. ^c πλείστοι τὸ ἡδεσθαι C. ^d ποιοῦ ἢ ποσοῦ C. ^e ὁ om. C. ^f πάντες—τιμῆς om. A.C.

οὐκ ἀπόχρη § φιλότιμον εἰπεῖν ^h τὸν ὀρεγόμενον τιμῆς, ἀλλὰ προσθετέον τὰς εἰρημένας διαφοράς. ⁱ Ὁμοίως δὲ ⁱ καὶ φιλοχρήματος ὁ πόσων ὀρεγόμενος χρημάτων ἢ ἀκρατῆς ὁ περὶ ποίας ἡδονάς· ^k οὐ γὰρ ὁ ὑφ' οἰασποτοῦν ἡδονῆς κρατούμενος ἀκρατῆς λέγεται, ἀλλ' ὁ ὑπὸ τίνος. ^h Ἡ πάλιν, ὡς ὀρίζον- 5 ται τὴν νύκτα σκιὰν ^l γῆς, ^m ἢ τὸν σεισμὸν κίνησιν ⁿ γῆς, ἢ τὸ νέφος πύκνωσιν ἀέρος, ἢ τὸ πνεῦμα κίνησιν ἀέρος· προσθετέον γὰρ πόσου καὶ ποίου καὶ ὑπὸ τίνος. ⁱ Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων· ^o ἀπολείπων γὰρ διαφορὰν ἡντινοῦν οὐ λέγει τὸ τί ἦν εἶναι. Δεῖ δ' αἰετὸς πρὸς τὸ ἐνδεές ἐπιχειρεῖν· οὐ γὰρ ὁπωσοῦν γῆς κινηθείσης οὐδ' ὀποσησοῦν σεισμὸς ἔσται, ὁμοίως δ' οὐδ' ἀέρος ὁπωσοῦν οὐδ' ὀποσοῦν κινήθentos ^q πνεῦμα.

^u Ἐτι ἐπὶ τῶν ὀρέξεων εἰ μὴ πρόσκειται τὸ φαινόμενον, 6 καὶ ἐφ' ὅσων ἄλλων ἀρμόττει, οἷον ὅτι ἡ βούλησις ὄρεξις ἀγαθοῦ, ἢ δ' ἐπιθυμία ὄρεξις ἡδέος, ἀλλὰ μὴ φαινόμενον ἀγαθοῦ ^r ἢ ἡδέος. Πολλάκις ^s γὰρ λανθάνει τοὺς ὀρεγομένους ὅτι ἀγαθὸν ἢ ἡδύ ^t ἔστιν, ὥστ' οὐκ ἀναγκαῖον ἀγαθὸν ^v ἢ ἡδύ εἶναι, ἀλλὰ φαινόμενον μόνον. ^u Ἐδει οὖν οὕτω καὶ 7 τὴν ἀποδοσιν ποιήσασθαι. ⁱ Ἐὰν ^w δὲ καὶ ἀποδῶ τὸ εἰρημένον, ἐπὶ τὰ εἶδη ἀκτέον τὸν τιθέμενον ιδέας εἶναι· οὐ γὰρ ἔστιν ιδέα φαινομένου οὐδενός, τὸ δ' εἶδος πρὸς τὸ εἶδος δοκεῖ λέγεσθαι, οἷον ^x αὐτὴ ἐπιθυμία αὐτοῦ ἡδέος καὶ αὐτὴ βούλησις αὐτοῦ ἀγαθοῦ. ^y Οὐκ ^z ἔστιν οὖν φαινομένου ἀγαθοῦ οὐδὲ φαινομένου ἡδέος· ἄτοπον γὰρ τὸ εἶναι αὐτὸ φαινόμενον ἀγαθὸν ἢ ἡδύ.

^u Ἐτι εἰ μὲν ἢ τῆς ἕξεως ὁ ὀρισμός, σκοπεῖν ἐπὶ τοῦ 9

§ εἰπεῖν φιλότιμον C. ^h τὸν om. C. ⁱ καὶ] καὶ ὁ C. ^k οὐδὲ γὰρ ὁ ὑφ' ὀποιασοῦν C. ^l γῆς] γῆς τοῦ ἡλίου ὑπὸ γῆν ὄντος ἢ re. C. ^m ἢ τὸν σεισμὸν κίνησιν γῆς re. C. ⁿ γῆς ἢ τὸ νέφος πύκνωσιν om. A. ^o ἀπολιπὼν C. ^p οὐδὲ τοῦ ἀέρος C. ^q πνεῦμα] τὸ πνεῦμα ἔστιν C. ^r ἢ om. B. ^s γὰρ om. A. ^t ἔστιν om. C. ^v ἢ om. A. ^w δὲ προσapoδῶ C. ^x αὐτοεπιθυμία αὐτοῦ ἡδέος καὶ αὐτοβούλησις αὐτοαγαθοῦ C. ^y οὐκ—ἡδέος] φαινόμενον δ' ἀγαθοῦ οὐκ ἔσται αὐτοβούλησις, οὐδὲ φαινόμενον ἡδέος αὐτοεπιθυμία C. ^z ἔσται B.

ἔχοντος. ^αεἰ δὲ τοῦ ἔχοντος, ἐπὶ τῆς ἕξως· ὁμοίως δὲ ^βκαὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Οἶον εἰ τὸ ἡδὺ ὅπερ ὠφέλιμον, καὶ ὁ ἡδόμενος ὠφελούμενος. Καθόλου δ' εἰπεῖν, ἐν τοῖς τοιοῦτοις ὀρισμοῖς τρόπον τινὰ πλείω ἐνὸς συμβαίνει τὸν ὀριζόμενον ὀρίζεσθαι· ὁ γὰρ τὴν ἐπιστήμην ὀρίζομενος τρόπον τινὰ καὶ τὴν ἄγνοιαν ὀρίζεται, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπιστήμον ^γκαὶ τὸ ἀνεπιστήμον καὶ τὸ ἐπίστασθαι καὶ τὸ ἀγνοεῖν· τοῦ ^δγὰρ πρώτου δήλου ^εγενομένου τρόπον τινὰ καὶ τὰ λοιπὰ δηλα γίνονται. Σκεπτέον οὖν ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων μή τι ^ςδιαφωνῇ, στοιχείοις χρώμενον τοῖς ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ τῶν συστοίχων.

2 ^αἘτι ἐπὶ τῶν πρὸς τι σκοπεῖν εἰ πρὸς ὃ τὸ γένος ἀποδίδεται, τὸ εἶδος πρὸς ἑκείνῳ τι ἀποδίδεται, οἶον εἰ ἡ ὑπόληψις πρὸς ὑποληπτόν, ^βἢ τίς ὑπόληψις πρὸς τι ὑποληπτόν, καὶ εἰ τὸ πολλαπλάσιον πρὸς τὸ πολλοστημόριον, τὸ τὶ πολλαπλάσιον πρὸς τὸ τὶ πολλοστημόριον· εἰ γὰρ μὴ οὕτως ^γἀποδίδεται, δηλον ὅτι ἡμάρτηται.

3 ^αΟρᾶν δὲ καὶ εἰ τοῦ ἀντικειμένου ὁ ἀντικείμενος λόγος, ^βοἶον τοῦ ἡμίσεος ὁ ἀντικείμενος τῷ τοῦ διπλασίου· εἰ γὰρ διπλάσιον τὸ ἴσῳ ὑπερέχον, ^γἡμισυ τὸ ἴσῳ ὑπερεχόμενον. Καὶ ἐπὶ τῶν ^δἐναντίων δ' ὡσαύτως. Ὁ γὰρ ἐναντίος τοῦ ἐναντίου λόγος ἔσται κατὰ μίαν τινὰ συμπλοκὴν τῶν ἐναντίων. οἶον εἰ ὠφέλιμον τὸ ποιητικὸν ἀγαθοῦ, βλαβερόν τὸ ποιητικὸν κακοῦ ἢ τὸ φθαρτικὸν ἀγαθοῦ· θατέρον γὰρ τούτων ἀναγκαῖον ἐναντίον εἶναι τῷ ἐξ ἀρχῆς ^ερήθέντι. Εἰ οὖν μηδέτερον ^ςἐναντίον τῷ ἐξ ἀρχῆς ῥηθέντι, δηλον ὅτι ^ζοὐδέτερος ^αἂν εἴη τῶν ὕστερον ἀποδοθέντων τοῦ ἐναντίου λόγος, ὥττ' οὐδ' ὁ ἐξ ἀρχῆς ἀποδοθεὶς ὀρθῶς ἀποδέδοται. Ἐπεὶ ^βἔνα τῶν ἐναντίων στερήται ^γθατέρου λέγεται, οἶον ἡ ἀνι-

^α ἂν C. ^β καὶ om. A. ^γ καὶ τὸ ἀνεπιστήμον om. A. ^δ πρώτου γὰρ A. ^ε γνομένου καὶ τὰ λοιπὰ τρόπον τινὰ δηλα γίνεται C. ^ς διαφωνεῖ pr. C. ^ζ ἐκείνου C. ^η ἢ καὶ ἡ C. ^ι ἀποδίδεται C. ^κ οἶον εἰ τοῦ C. ^λ ἡμισυ τὸ ἐν ἴσῳ C. ^μ ἐναντίων] ἄλλων A. ^ν ῥηθέντι—ὅτι corr. A. ^ξ ἐναντίον ἐστὶ τῷ C. ^ο οὐδέτερον A. ^π θατέρου λέγονται B, λέγεται θατέρου C.

σότης στέρησις ισότητος δοκεῖ εἶναι (ἄνισα γὰρ τὰ μὴ ἴσα λέγεται), ^τ δῆλον ^ς ὅτι τὸ μὲν κατὰ στέρησιν λεγόμενον ^ι ἐναντίον ἀναγκαῖον ὀρίζεσθαι ^ν διὰ θατέρου, τὸ δὲ λοιπὸν οὐκέτι διὰ τοῦ κατὰ στέρησιν ^ω λεγομένου συμβαίνει γὰρ ἂν ἐκάτερον δι' ἐκάτερον γνωρίζεσθαι. ^ι Ἐπισκεπτέον ^{οὖν} 5 ἐν τοῖς ἐναντίοις τὴν τοιαύτην ἀμαρτίαν, οἷον εἴ τις ὀρίσαιο τὴν ισότητα ^ν εἶναι τὸ ἐναντίον ἀνισότητι· διὰ γὰρ τοῦ κατὰ στέρησιν λεγομένου ὀρίζεται. ^ι Ἐτι τὸν οὕτως ὀριζόμενον ^ν ἀναγκαῖον αὐτῷ τῷ ὀριζομένῳ χρῆσθαι. Δῆλον δὲ τοῦτο, εἰ μεταληφθῇ ἀντὶ τοῦ ὀνόματος ὁ λόγος· ^α εἰπεῖν γὰρ ἢ ἀνισότητα οὐδὲν διαφέρει ἢ στέρησιν ισότητος, ἔσται οὖν ἢ ισότης τὸ ἐναντίον στερήσει ισότητος, ὥστ' αὐτῷ ἂν ^β εἴη κεχρημένος. ^α Ἄν ^ς δὲ μηδέτερον τῶν ἐναντίων κατὰ στέρησιν 6 λέγεται, ἀποδοθῇ ^δ ὁ λόγος ὁμοίως, οἷον ἀγαθὸν τὸ ἐναντίον κακῷ, ^ς δῆλον ὅτι κακὸν τὸ ἐναντίον ἀγαθῷ ἔσται· τῶν γὰρ οὕτως ἐναντίων ὁμοίως ὁ λόγος ἀποδοτέος. ^ω Ὡστε πάλιν αὐτῷ τῷ ὀριζομένῳ ^ι συμβαίνει χρῆσθαι· ἐνυπάρχει γὰρ ἐν τῷ τοῦ κακοῦ λόγῳ τὸ ἀγαθόν. ^ω Ὡστ' ^ς εἰ ἀγαθόν ἐστι ^β τὸ ^ι κακῷ ἐναντίον, τὸ δὲ κακὸν οὐδὲν διαφέρει ἢ τὸ τῷ ἀγαθῷ ἐναντίον, ἔσται ἀγαθὸν τὸ ἐναντίον τῷ τοῦ ἀγαθοῦ ἐναντίῳ. Δῆλον οὖν ὅτι αὐτῷ κέχρηται.

^ι Ἐτι εἰ τὸ κατὰ στέρησιν λεγόμενον ^κ ἀποδιδούς μὴ ἀπο- 7 δέδωκεν οὐ ^ι ἐστὶ στέρησις, οἷον τῆς ἑξέως ἢ τοῦ ἐναντίου ἢ ^ω ὅτουοῦν ἐστὶν ἢ στέρησις· καὶ εἰ μὴ ἐν ^φ πέφυκε γίνεσθαι προσέθηκεν, ἢ ἀπλῶς ἢ ἐν ^φ ^ν πρώτῳ πέφυκε γίνεσθαι, οἷον ^ο εἰ τὴν ἄγνοιαν ^ν εἰπὼν στέρησιν μὴ ἐπιστήμης στέρησιν εἶπεν, ἢ μὴ προσέθηκεν ἐν ^φ πέφυκε γίνεσθαι, ἢ προσθεὶς μὴ

^τ δῆλον] δῆλον οὖν A.B. ^ς ὅτι] ὥς C. ^ι ἐναντίον om. C.
^ν διὰ] δεῖ διὰ C. ^ω λεγομένου ὀρίζεσθαι. οὐ γὰρ ἐνδέχεται ἐκάτερον δι' C. ^{οὖν}] δ' B, om. A. ^ν εἶναι om. C. ^ν ἀνάγκη C.
^α εἰπεῖν—στέρησιν] ἐπειδὴ γὰρ ἢ ἀνισότης οὐδενὶ διαφέρει καὶ ἢ στέρησις C. ^β εἴη] ἢ C. ^ς δὲ om. B. ^ς δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κακὸν C.
^ι χρῆσθαι συμβαίνει C. ^ς εἰ] ἐπεὶ C. ^β τὸ τῷ C. ^ι κακὸν B.
^κ ἀποδιδούς om. A. ^ι ἐστὶν ἢ στέρησις C. ^ω ὅτουοῦν] εἰ τούτων C.
^ν πέφυκε πρώτῳ C. ^ο εἰ om. A.B. ^ν στέρησιν εἰπὼν C.

ἐν ᾧ πρώτῳ ^η ἀπέδωκεν, οἷον ὅτι οὐκ ἐν τῷ λογιστικῷ ἀλλ' ἐν ἀνθρώπῳ ἢ ψυχῇ· ^ε ἔαν γὰρ ὅτιοῦν ^ς τούτων μὴ ποιήσῃ, ^ς ἡμάρτηκεν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὴν τυφλότητα μὴ ὕψεως στέρησιν ἐν ὀφθαλμῷ εἶπεν· δεῖ γὰρ τὸν καλῶς ἀποδιδόντα τὸ τί ἐστὶ, καὶ τίνος ἐστὶν ἢ στέρησις ^τ ἀποδοῦναι καὶ τί ἐστὶ τὸ ἐστερημένον.

9 Ὅρᾱν δὲ καὶ εἰ μὴ λεγομένου κατὰ στέρησιν στέρησει ὀρίσατο, οἷον καὶ ἐπὶ τῆς ἀγνοίας δόξειεν ἂν ὑπάρχειν ἢ τοιαύτη ἁμαρτία τοῖς μὴ κατ' ἀπόφασιν τὴν ἀγνοίαν λέγουσιν. Τὸ γὰρ μὴ ἔχον ἐπιστήμην οὐ δοκεῖ ἀγνοεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ διηπατημένον, διὸ οὔτε τὰ ἄψυχα οὔτε τὰ παιδία φαμέν ἀγνοεῖν, ὥστ' οὐ κατὰ στέρησιν ἐπιστήμης ἢ ἀγνοία λέγεται.

10 Ἔτι εἰ τῶν ὁμοίων τοῦ ὀνόματος πτώσεων αἱ ^ν ὅμοιαι τοῦ λόγου πτώσεις ἐφαρμόττουσιν, οἷον εἰ ὠφέλιμον τὸ ποιητικὸν ὑγείας, ^ω ὠφελίμως τὸ ποιητικῶς ὑγείας καὶ ὠφεληκὸς τὸ πεποιηκὸς ὑγίειαν.

2 Σκοπεῖν δὲ καὶ ἐπὶ τὴν ιδέαν εἰ ἐφαρμόσει ὁ λεχθεὶς ὅρος. Ἐπ' ἐνίων γὰρ οὐ συμβαίνει, οἷον ὡς Πλάτων ὀρίζεται τὸ θνητὸν προσάπτων ἐν τοῖς τῶν ζώων ὀρισμοῖς· ἢ γὰρ ιδέα οὐκ ἔσται θνητή, οἷον αὐτοάνθρωπος, ὥστ' οὐκ ἐφαρμόσει ὁ λόγος ^ς ἐπὶ τὴν ιδέαν. Ἀπλῶς δ' οἷς πρόσκειται τὸ ποιητικὸν ^ς ἢ παθητικόν, ἀνάγκη διαφωνεῖν ἐπὶ τῆς ιδέας τὸν ὅρον· ἀπαθείς γὰρ καὶ ἀκίνητοι ^ς δοκοῦσιν αἱ ιδέαι τοῖς λέγουσιν ^α ιδέας εἶναι. Πρὸς δὲ τούτους καὶ οἱ τοιοῦτοι λόγοι χρήσιμοι.

3 Ἔτι ^η εἰ τῶν καθ' ὁμωνυμίαν λεγομένων ἓνα λόγον ^ς ἀπάντων κοινὸν ^η ἀπέδωκεν. Συνώνυμα γὰρ ὧν εἷς ὁ κατὰ τοῦτομα λόγος, ὥστ' αὐθενὸς τῶν ὑπὸ τοῦνομα ὁ ^ς ἀποδοθεὶς

^η ἀποδεδώκεν C. ^ε ἂν C. ^ς τῶν τοιούτων C. ^τ ἀποδιδόναι C.

^ν ὅμοιοι C. ^ω ὠφελίμως τὸ π. ὑγ. om. C. ^ς ἐπὶ τὴν ιδέαν ὁ λόγος.

ἀπλῶς δ' ἐν οἷς C. ^ς ἢ παθητικόν om. C. ^ς δοκοῦσιν εἶναι αἱ C.

^α ιδέας. πρὸς δὲ τοὺς τοιούτους C. ^η εἰ] ἐπὶ corr. B. ^ς πάντων C.

^η ἀποδεδώκε C. ^ς ἀποθείς C.

ὄρος, ^x εἰ δὴ ὁμοίως ἐπὶ πᾶν τὸ ὁμώνυμον ἐφαρμόττει. Πέ-
ποιθε δὲ τοῦτο καὶ ὁ Διονυσίου τῆς ζῶης ὄρος, εἴπερ ἐστὶ
κίνησις γένους θρεπτοῦ σύμφυτος παρακολουθοῦσα· οὐδὲν
γὰρ μᾶλλον τοῦτο τοῖς ζῴοις ἢ τοῖς φυτοῖς ὑπάρχει· ἡ δὲ
ζωὴ οὐ καθ' ἐν εἶδος δοκεῖ λέγεσθαι, ἀλλ' ἑτέρα μὲν τοῖς
ζῴοις ἑτέρα δὲ τοῖς φυτοῖς ὑπάρχειν. Ἐνδέχεται μὲν οὖν
καὶ κατὰ προαίρεσιν οὕτως ἀποδοῦναι τὸν ὄρον ὡς συνωνύμου
καὶ καθ' ἐν εἶδος πάσης τῆς ζῶης λεγομένης· οὐδὲν δὲ κωλύει
καὶ συνορῶντα τὴν ὁμωνυμίαν, καὶ θατέρου βουλόμενον τὸν
ὀρισμὸν ἀποδοῦναι, λαθεῖν μὴ ἴδιον ἀλλὰ κοινὸν ἀμφοῖν λό-
γον ἀποδόντα. Ἄλλ' οὐδὲν ἦττον, ^b εἰ ὅποτερωσὺν πεποιή-
κεν, ἡμάρτηκεν. Ἐπεὶ δ' ἔνια λανθάνει τῶν ὁμωνύμων, ἐρω-
τῶντι μὲν ὡς συνωνύμοις χρηστέον (οὐ γὰρ ἐφαρμόσει ὁ
θατέρου ^c ὄρος ἐπὶ θάτερον, ὥστε δόξει οὐχ ὠρίσθαι κατὰ
τρόπον· δεῖ γὰρ ἐπὶ ^d πᾶν τὸ συνώνυμον ἐφαρμόττειν), αὐτῷ
δ' ἀποκρινομένῳ διαιρετέον. Ἐπεὶ δ' ἔνιοι τῶν ἀποκρινο-
μένων τὸ μὲν συνώνυμον ὁμώνυμόν φασιν εἶναι, ὅταν μὴ
ἐφαρμόττει ἐπὶ πᾶν ὁ ἀποδοθεὶς λόγος, τὸ δ' ὁμώνυμον
συνώνυμον, ἂν ἐπ' ^e ἀμφω ἐφαρμόττει, προδιομοιογητέον
ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἢ προσυλλογιστέον ὅτι ὁμώνυμον ἢ συνώ-
νυμον, ὁπότερον ἂν ἦ· μᾶλλον γὰρ συγχωροῦσιν οὐ προ-
ορῶντες τὸ συμβησόμενον. Ἄν δὲ μὴ γενομένης ὁμολογίας
φῇ τις τὸ συνώνυμον ὁμώνυμον εἶναι διὰ τὸ μὴ ἐφαρμόττειν
καὶ ἐπὶ ^f τοῦτο τὸν ἀποδοθέντα λόγον, σκοπεῖν εἰ ὁ τούτου
λόγος ἐφαρμόττει καὶ ἐπὶ τὰ λοιπά· ^g δῆλον γὰρ ὅτι συνώ-
νυμον ^h ἂν εἴη τοῖς λοιποῖς. Εἰ δὲ μή, πλείους ἔσονται
ὀρισμοὶ τῶν λοιπῶν· δύο γὰρ οἱ κατὰ τοῦνομα λόγοι ἐφαρ-
μόττουσιν ἐπ' αὐτά, ὃ τε ⁱ πρότερον ἀποδοθεὶς καὶ ὁ ὕστερον.
Πάλιν εἴ τις ὀρισάμενος ^k τῶν πολλαχῶς τι λεγομένων, καὶ
τοῦ λόγου μὴ ἐφαρμόττοντος ἐπὶ πάντα, ὅτι μὲν ^l ὁμώνυμον

^x ἐπειδὴ C. ^y ζῴοις—φυτοῖς om. pr. C. ^z ὑπάρχει C. ^a ὁμ.
καθ' ἑτέρου C. ^b εἰ om. C. ^c ὄρος] λόγος C. ^d παντὸς συνω-
νύμου A, παντὸς συνώνυμον B. ^e ἀμφοῖν C. ^f τούτου C. ^g δη-
λον—λοιποῖς om. A. ^h ἂν om. C. ⁱ πρότερος—ὑστερος C. ^k τι
τῶν πολλαχῶς C. ^l ὁμώνυμα C.

μὴ λέγοι, τὸ δ' ὄνομα ^mμὴ φαίη ⁿἐπὶ πάντα ἐφαρμόττειν, ὅτι οὐδ' ὁ λόγος, ῥητέον πρὸς τὸν τοιοῦτον ὅτι τῇ μὲν ὀνομασίᾳ δεῖ χρῆσθαι τῇ παραδεδομένη ^oκαὶ παρεπομένη καὶ μὴ κινεῖν τὰ τοιαῦτα, ἔνια δ' οὐ λεκτέον ὁμοίως τοῖς πολλοῖς.

11 Ἐὰν δὲ τῶν συμπεπλεγμένων τινὸς ἀποδοθῇ ὁ ῥος, σκοπεῖν ἀφαιροῦντα τὸν θατέρου τῶν συμπεπλεγμένων λόγον, εἰ καὶ ὁ λοιπὸς τοῦ λοιποῦ· εἰ γὰρ μή, δῆλον ὅτι οὐδ' ὁ ὅλος τοῦ ὅλου. Οἷον εἰ ἡ ὀρίσατο γραμμὴν πεπερασμένην εὐθεῖαν πέρας ἐπιπέδου ^rἔχοντος πέρατα, οὐ τὸ μέσον ἐπιπροσθεῖ τοῖς πέρασιν, εἰ τῆς πεπερασμένης ^sγραμμῆς ὁ λόγος ἐστὶ πέρας ἐπιπέδου ^tἔχοντος πέρατα, τοῦ εὐθέος ^vδεῖ εἶναι τὸ λοιπόν, οὐ τὸ μέσον ἐπιπροσθεῖ τοῖς πέρασιν. Ἄλλ' ἢ ἄπειρος οὔτε μέσον οὔτε πέρατα ἔχει, εὐθεῖα δ' ἐστίν, ὥστ' οὐκ ἐστὶν ὁ λοιπὸς τοῦ λοιποῦ λόγος.

2 Ἐπὶ εἰ συνθέτου ὄντος τοῦ ὀριζομένου ἰσόκωλος ὁ λόγος ἀπεδόθη τῷ ὀριζομένῳ. Ἰσόκωλος ^wδὲ λέγεται ὁ λόγος εἶναι, ὅταν ὅσαπερ ^xἂν ἦ τὰ συγκείμενα, τοσαῦτα ^yκαὶ ἐν τῷ λόγῳ ὀνόματα καὶ ῥήματα ἦ. Ἀνάγκη ^zγὰρ τῶν ὀνομάτων ἐν τοῖς τοιοῦτοις μεταλλαγῇ γίνεσθαι, ^aἢ πάντων ἢ τινῶν, ^bἐπειδὴ ^cοὐδὲν πλείω νῦν ἢ πρότερον ὀνόματα εἴρηται· δεῖ δὲ τὸν ὀριζόμενον λόγον ἀντὶ τῶν ὀνομάτων ἀποδοῦναι, μάλιστα μὲν πάντων, εἰ δὲ μή, τῶν πλείστων. ^dΟὕτω γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλῶν ὁ τοῦνομα ^eμεταλαβὼν ^fὀρισμένος ^gἂν εἴη, οἷον ἀντὶ λωπίου ἰμάτιον.

3 Ἐπὶ δὲ μείζων ἀμαρτία, εἰ καὶ ἀγνωστοτέρων ὀνομάτων τὴν μετάληψιν ἐποιήσατο, οἷον ^gἀντὶ ἀνθρώπου λευκοῦ βροτὸν ἀργόν· οὔτε γὰρ ὄριστα ἦττόν τε ^hσαφές οὔτω ῥηθέν.

^m φαίη μὴ C. ⁿ ἐπὶ πάντα om. A. ^o καὶ παρεπομένη om. C.
^p ὁ λόγος C. ^q ὀρίσαιτο A.B. ^r ἔχον A.B. et pr. C. ^s ὁ λόγος
 γραμμῆς A.B. ^t ἔχον pr. C. ^v τὸ λοιπόν δεῖ εἶναι C. ^w δ' ὁ
 λόγος λέγεται C. ^x ἂν om. A.B. ^y καὶ τὰ ἐν C. ^z γὰρ αὐτῶν
 τῶν B.C. ^a ἢ prius om. C. ^b ἐπεὶ A. ^c οὐδὲν C. ^d οὕτω
 μὲν γὰρ C. ^e μεταλαβὼν A. ^f οὐχ ὀρισμένος C. ^g ἀντὶ τοῦ ἀν-
 θρώπου C. ^h ἀσαφές οὔτω τὸ ῥηθέν C.

Σκοπεῖν δὲ καὶ ἐν τῇ μεταλλαγῇ τῶν ὀνομάτων εἰ οὐ ταῦ- 4
τὸν ἔτι σημαίνει, οἷον ὁ τὴν θεωρητικὴν ἐπιστήμην ὑπόληψιν
θεωρητικὴν εἰπών. Ἡ γὰρ ὑπόληψις τῇ ἐπιστήμῃ οὐ ταυ-
τόν, ἰδεῖ δὲ γε, εἴπερ μέλλει καὶ τὸ ὅλον ταῦτόν εἶναι· τὸ
μὲν γὰρ θεωρητικὸν κοινὸν ἐν^k ἀμφοτέροις τοῖν λόγοις ἐστί,
τὸ δὲ λοιπὸν διάφορον.

Ἔτι εἰ θατέρου τῶν ὀνομάτων τὴν μετάληψιν ποιούμενος 5
μὴ τῆς διαφορᾶς ἀλλὰ τοῦ γένους τὴν μεταλλαγὴν ἐποιή-
σατο, καθάπερ ἐπὶ τοῦ ἀρτίως ῥηθέντος. Ἀγνωστότερον
γὰρ ἢ θεωρητικὴ τῆς ἐπιστήμης· τὸ μὲν γὰρ γένος, τὸ δὲ
διαφορά, πάντων δὲ γνωριμώτατον τὸ γένος· ὥστ' οὐ τοῦ
γένους ἀλλὰ τῆς διαφορᾶς ἔδει τὴν μετάληψιν ποιήσασθαι.
ἐπειδὴ ἀγνωστότερόν ἐστιν. Ἡ τοῦτο μὲν γελοῖον ἡ τὸ
ἐπιτίμημα· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὴν μὲν διαφορὰν τῷ γνωριμω-
τάτῳ ὀνόματι εἰρηῆσθαι, τὸ δὲ γένος μὴ· οὕτω δ' ἐχόντων
δῆλον ὅτι τοῦ γένους καὶ οὐ τῆς διαφορᾶς κατὰ τοῦνομα
^mκαὶ τὴν μετάληψιν ποιητέον. Εἰ δὲ μὴ ὄνομα ἀντ' ὀνόμα-
τος ἀλλὰ λόγον ἀντ' ὀνόματοςⁿ μεταλαμβάνει, δῆλον ὅτι
τῆς διαφορᾶς μᾶλλον ἢ τοῦ γένους ὀρισμὸν ἀποδοτέον,
ἐπειδὴ τοῦ γνωρίσαι χάριν ὁ ὀρισμὸς ἀποδίδεται· ἦττον γὰρ
ἢ διαφορὰ τοῦ γένους γνωρίζον.

Εἰ δὲ τῆς διαφορᾶς τὸν ὅρον ἀποδέδωκε, σκοπεῖν εἰ καὶ 12
ἄλλου τινὸς κοινὸς ὁ ἀποδοθεὶς ὁ ὅρος, οἷον ὅταν περιττὸν
ἀριθμὸν ῥαριθμὸν μέσον ἔχοντα εἴπῃ, ἡ ἐπιδιοριστέον τὸ πῶς
μέσον ἔχοντα. Ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς κοινὸς ἐν ἀμφοτέροις
τοῖς λόγοις ὑπάρχει, τοῦ δὲ περιττοῦ μετέληπται ὁ λόγος.
Ἐχει δὲ καὶ γραμμὴ καὶ σῶμα μέσον, οὐ περιττὰ ὄντα.
Ὡστ' οὐκ ἂν^r εἴῃ ὀρισμὸς οὗτος τοῦ περιττοῦ. Εἰ δὲ πολ-
λαχῶς λέγεται τὸ μέσον ἔχον, διοριστέον τὸ πῶς μέσον
ἔχον. Ὡστ' ἢ ἐπιτίμησις ἔσται, ἢ συλλογισμὸς ὅτι οὐχ
ὥριςται.

ⁱ ἔδει B. et corr. C. ^k ἀμφοτέροις τοῖς λόγοις B.C. ^l τὸ om. C.
^m καὶ ante τὴν om. B. ⁿ ἀντιμεταλαμβάνει A.B. ^o ὀρισμὸς B.C.
^p ἀριθμὸν alterum om. pr. C. ^q ἐπιδιοριστέον—ἔχοντα om. C. ^r εἴῃ
ὁ ὀρισμὸς C.

- 2 Πάλιν εἰ οὐ μὲν τὸν λόγον ἀποδίδωσι τῶν ὄντων ἐστὶ, τὸ δ' ὑπὸ τὸν λόγον μὴ τῶν ὄντων, οἶον εἰ τὸ λευκὸν ὠρίσατο χρώμα ^s πυρὶ μεμιγμένον· ἀδύνατον γὰρ τὸ ἀσώματον μεμίχθαι σώματι, ὥστ' οὐκ ἂν εἴη χρώμα πυρὶ μεμιγμένον· λευκὸν δ' ἔστιν.
- 3 Ἔτι ὅσοι μὴ διαιροῦσιν ἐν τοῖς πρὸς τι πρὸς ὃ λέγεται, ἀλλ' ἐν πλείοσι περιλαβόντες ^t εἶπαν, ἢ ὅλως ἢ ἐπὶ τι ψεύδονται, οἶον εἴ τις τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ὄντος εἶπεν. Εἰ μὲν γὰρ μηδενὸς τῶν ὄντων ^v ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη, δηλὸν ὅτι ὅλως ἔψευσται, εἰ δὲ τινὸς μὲν τινὸς δὲ μὴ, ἐπὶ τι ἔψευσται· δεῖ γὰρ παντός, εἴπερ καθ' αὐτὸ καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ^w ὄντος ^x εἶναι λέγεται, καθάπερ ^y ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔχει τῶν πρὸς τι· πᾶν γὰρ ἐπιστητὸν πρὸς ἐπιστήμην λέγεται. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ ἀντιστρέφει πάντα τὰ ⁴ πρὸς τι. Ἔτι εἴπερ ^z ὃ μὴ καθ' αὐτὸ ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος ὀρθῶς ἀποδίδωσιν, οὐ πρὸς ἐν ἀλλὰ πρὸς πλείω ἕκαστον ἂν τῶν πρὸς τι λέγοιτο. Οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ αὐτὸ καὶ ὄν καὶ λευκὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, ὥστε πρὸς ὁποιοῦν τούτων ^a ἀποδιδούς ὀρθῶς ἂν εἴη ἀποδιδούς, εἴπερ ὁ κατὰ συμβεβηκὸς ἀποδιδούς ὀρθῶς ἀποδίδωσιν. Ἔτι δ' ἀδύνατον τὸν τοιοῦτον λόγον ἴδιον τοῦ ἀποδοθέντος εἶναι· οὐ γὰρ μόνον ἡ ἰατρικὴ ἀλλὰ καὶ τῶν ^b ἄλλων ἐπιστημῶν αἱ πολλαὶ πρὸς ὃν λέγονται, ὥσθ' ἐκάστη ὄντος ἐπιστήμη ἔσται. Δηλὸν οὖν ὅτι ὁ τοιοῦτος οὐδεμιᾶς ^c ἐστὶν ἐπιστήμης ὀρισμός· ἴδιον γὰρ καὶ οὐ κοινὸν δεῖ τὸν ὀρισμὸν εἶναι.
- 5 Ἐνίοτε δ' ὀρίζονται οὐ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶ ἔχον ἢ τετελεσμένον. Τοιοῦτος δ' ὁ τοῦ ρήτορος καὶ ὁ τοῦ κλέπτου ὅρος, εἴπερ ἐστὶ ρήτωρ μὲν ὁ δυνάμενος τὸ ἐν ἐκάστω πιθανὸν θεωρεῖν καὶ μηδὲν ^d παραλείπειν, κλέπτῃς δ'

^s πυρ pr. C.^t εἶπον C.^v ἡ om. A.B.^w ὄντος om. A.^x εἶναι om. C.^y ἐπὶ καὶ ἐπὶ C.^z ὃ om. A.^a ἀποδούς A.C.^b ἄλλων δ' ἐπιστημῶν pr. C.^c ἐπιστήμης ἔστιν C.^d παραλι-

πεῖν B, παραλείπων C.

ὁ λάθρα λαμβάνων· δῆλον γὰρ ὅτι τοιοῦτος ὢν ἐκάτερος ὁ μὲν ἀγαθὸς ῥήτωρ ὁ δ' ἀγαθὸς κλέπτῃς ἔσται· οὐ γὰρ ὁ λάθρα λαμβάνων ἀλλ' ὁ βουλόμενος λάθρα λαμβάνειν κλέπτῃς ἐστίν.

Πάλιν εἰ τὸ δι' αὐτὸ αἰρετὸν ὡς ποιητικὸν ἢ πρακτικὸν ἢ 6
ἑὸ πωσοῦν δι' ἄλλο αἰρετὸν ἀποδέδωκεν, οἷον τὴν δικαιοσύνην νόμων σωστικὴν εἰπὼν ἢ τὴν σοφίαν ποιητικὴν εὐδαιμονίας· τὸ γὰρ ποιητικὸν ἢ ^d σωστικὸν τῶν δι' ἄλλο αἰρετῶν. ^a Ἡ οὐδὲν μὲν κωλύει τὸ δι' αὐτὸ αἰρετὸν καὶ δι' ἄλλο εἶναι αἰρετὸν, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲν ἦττον ἡμάρτηκεν ὁ οὕτως ὁριστάμενος τὸ δι' αὐτὸ αἰρετὸν· ἐκάστου γὰρ τὸ βέλτιστον ἐν τῇ οὐσίᾳ μάλιστα, βέλτιον δὲ τὸ δι' αὐτὸ ^a αἰρετὸν εἶναι τοῦ δι' ἕτερον, ὥστε τοῦτο καὶ τὸν ὁρισμὸν ἔδει μᾶλλον σημαίνειν.

Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ τινος ὁρισμὸν ἀποδιδούς τὰδε ἢ τὸ ἐκ 13
τούτων ἢ τόδε μετὰ τοῦδε ὠρίσατο. Εἰ μὲν γὰρ τὰδε, συμβήσεται ἀμφοῖν καὶ μηδετέρῳ ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὴν δικαιοσύνην σωφροσύνην καὶ ἀνδρίαν ὠρίσατο· δύο γὰρ ὄντων ^f εἰν ἐκάτερος θάτερον ^e ἔχῃ, ἀμφοτέροι δίκαιοι ἔσονται καὶ οὐδέτερος, ^h ἐπειδὴ ἀμφότεροι μὲν ἔχουσι δικαιοσύνην, ἐκάτερος δ' οὐκ ἔχει. Εἰ δὲ μήπω τὸ εἰρημένον σφόδρα ἄτοπον διὰ τὸ καὶ ἐπ' ἄλλων συμβαίνειν τὸ τοιοῦτον (οὐδὲν γὰρ κωλύει ἀμφοτέρους ἔχειν μὴν μηδετέρου ἔχοντος), ἀλλ' οὖν ⁱ τό γε τὰναντία ὑπάρχειν αὐτοῖς παντελῶς ἄτοπον ἂν δόξειεν εἶναι. Συμβήσεται δὲ τοῦτο, εἰ μὲν αὐτῶν σωφροσύνην ^g καὶ δειλίαν ἔχῃ, ὁ δὲ ἀνδρίαν καὶ ἀκολασίαν· ^k ἀμφω γὰρ δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν ἔξουσιν. Εἰ γὰρ ἡ δικαιοσύνη σωφροσύνη καὶ ἀνδρία ἐστίν, ἡ ἀδικία δειλία καὶ ἀκολασία ^l ἔσται. Ὡς τε ὅσα ἔστιν ἐπιχειρεῖν ὅτι οὐ ταυτὸν ἔστι τὰ μέρη καὶ τὸ ὅλον, πάντα χρήσιμα πρὸς τὸ νῦν εἰρημένον· ἔοικε γὰρ ὁ οὕτως ὁριζόμενος τὰ μέρη τῷ ὅλῳ ταυτὰ φάσκειν εἶναι. Μάλιστα δ' οἰκεῖοι γίνονται οἱ λόγοι, ἐφ' ὧν κατὰ-

^c ὅλως οὖν B. ^d διασωστικὸν C. ^e εἶναι αἰρετὸν C. ^f εἰ C.
^g ἔχοι C. ^h ἐπεὶ C. ⁱ τό om. B. ^k ἀμφοτέροι C. ^l ἐστίν C.

δηλός ἐστιν ^μἢ τῶν μερῶν σύνθεσις, καθάπερ ἐπ' οἰκίας καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων· δηλον γὰρ ὅτι τῶν μερῶν ὄντων οὐδὲν κωλύει τὸ ὅλον μὴ εἶναι, ὥστ' οὐ ταυτὸν τὰ μέρη τῷ ὅλῳ.

- 3 Εἰ δὲ μὴ ταῦτα ἀλλὰ ^πτὸ ἐκ τούτων ἔφησεν εἶναι τὸ ὀριζόμενον, πρῶτον μὲν ἐπισκοπεῖν εἰ μὴ πέφυκεν ἐν γίνεσθαι ἐκ τῶν εἰρημένων· ἐνια γὰρ οὕτως ἔχει πρὸς ἄλληλα ὥστε ^ομηδὲν ἐξ αὐτῶν γίνεσθαι, οἷον γραμμὴ καὶ ἀριθμός.
- 4 Ἔτι εἰ τὸ μὲν ὀρισμένον ἐν ἐνί τινι πέφυκε τῷ πρώτῳ γίνεσθαι, ἐξ ὧν δ' ἔφησεν αὐτὸ εἶναι, μὴ ἐν ἐνί τῷ πρώτῳ, ἀλλ' ἐκάτερον ἐν ἐκατέρῳ· δηλον γὰρ ὅτι οὐκ ἂν ^ρεῖη ἐκ τούτων ἐκεῖνο· ἐν οἷς γὰρ τὰ μέρη, καὶ τὸ ὅλον ἀνάγκη ὑπάρχειν,
- 4 ὥστ' οὐκ ἐν ἐνί τὸ ὅλον πρώτῳ, ἀλλ' ἐν πλείοσιν. Εἰ δὲ καὶ τὰ μέρη καὶ τὸ ὅλον ἐν ἐνί ^ιτινι πρώτῳ, σκοπεῖν εἰ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἀλλ' ἐν ἐτέρῳ τὸ ὅλον καὶ ἐν ἐτέρῳ τὰ μέρη. Πάλιν εἰ τῷ ὅλῳ συμφθείρεται τὰ μέρη· ἀνάπαλιν γὰρ δεῖ συμβαίνειν, τῶν μερῶν φθαρέντων φθείρεσθαι τὸ ὅλον· τοῦ δ' ὅλου φθαρέντος οὐκ ^γἀναγκαῖον καὶ τὰ μέρη ἐφθάρθαι.
- 5 Ἡ εἰ τὸ μὲν ὅλον ἀγαθὸν ἢ κακόν, τὰ ^ςδὲ μηδέτερα, ἢ ἀνάπαλιν τὰ μὲν ἀγαθὰ ἢ κακά, τὸ δ' ὅλον μηδέτερον· οὔτε γὰρ ἐκ ^ιμηδετέρου ^νδυνατὸν ἢ ἀγαθὸν τι ἢ κακὸν γενέσθαι, οὔτ' ἐκ κακῶν ἢ ἀγαθῶν μηδέτερον.
- 5 Ἡ εἰ μᾶλλον μὲν θάτερον ἀγαθὸν ἢ θάτερον κακόν, τὸ δ' ἐκ τούτων μὴ μᾶλλον ἀγαθὸν ἢ κακόν, οἷον εἰ ἡ ἀναΐδεια ἐξ ἀνδρίας καὶ ψευδοῦς δόξης. Μᾶλλον γὰρ ἀγαθὸν ἢ ἀνδρία ἢ κακὸν ἢ ψευδῆς δόξα· ἔδει οὖν καὶ ^ωτὸ ἐκ τούτων ἀκολουθεῖν τῷ μᾶλλον, καὶ εἶναι ἢ ἀπλῶς ἀγαθὸν ἢ μᾶλλον ἀγαθὸν ἢ κακόν.
- 5 Ἡ τοῦτο μὲν οὐκ ἀναγκαῖον, εἰ μὴ ἐκάτερον ἢ καθ' αὐτὸ ἀγαθὸν ἢ κακόν· πολλὰ γὰρ τῶν ποιητικῶν καθ' αὐτὰ μὲν οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ, μιχθέντα δὲ ἢ ἀνάπαλιν. ἐκάτερον μὲν ἀγαθόν, μιχθέντα

^μ ἢ τῶν μερῶν ἐστι C. ^π τὸ prius om. C. ^ο μηθὲν C. ^ρ εἶη τὸ ἐκ C. ^ι τινι τῷ πρώτῳ C. ^γ ἀνάγκη C. ^ς δέ] δὲ μέρη C. ^ν μηδετέρων C. ^ω δυνατὸν post γίνεσθαι (ita enim) C. ^ω τὸ B.

δὲ ^γκακὸν ἢ οὐδέτερον. Μάλιστα δὲ καταφανὲς τὸ νῦν ῥηθῆναι ἐπὶ τῶν ὑγμεινῶν ^zκαὶ ιοσωδῶν· ἕνα γὰρ τῶν φαρμάκων οὕτως ἔχει ὥσθ' ἐκάτερον μὲν εἶναι ἀγαθόν, ^aἐὰν δ' ἄμφω δοθῇ ^bμιχθέντα, κακόν.

Πάλιν εἰ ἐκ βελτίονος καὶ χείρονος ὃν μὴ ἐστὶ τὸ ὅλον ⁶τοῦ ^cμὲν βελτίονος χείρον, τοῦ δὲ χείρονος βέλτιον. "Ἡ οὐδὲ τοῦτ' ἀναγκαῖον, ^dἐὰν μὴ καθ' αὐτὰ ἢ ^eτὰ ἐξ ὧν σύγκειται ἀγαθά, ^fἀλλ' οὐδὲν κωλύει τὸ ὅλον μὴ γίνεσθαι ἀγαθόν, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀρτίως ῥηθέντων.

"Ἐτι εἰ συνώνυμον τὸ ὅλον θατέρω· οὐ δεῖ γάρ, καθάπερ ⁷οὐδ' ἐπὶ τῶν συλλαβῶν· οὐδενὶ γὰρ τῶν στοιχείων ἐξ ὧν σύγκειται ἡ συλλαβὴ ^gσυνώνυμός ἐστιν.

"Ἐτι εἰ μὴ εἴρηκε τὸν τρόπον τῆς συνθέσεως. Οὐ γὰρ ⁸αὐτάρκες πρὸς τὸ γνωρίσαι τὸ εἰπεῖν ἐκ τούτων· οὐ γὰρ τὸ ἐκ τούτων, ἀλλὰ τὸ οὕτως ἐκ τούτων ^hἐκάστου τῶν συνθέτων ⁱἢ οὐσία, καθάπερ ἐπ' οἰκίας· οὐ γὰρ ἂν ὅπως οὖν συντεθῇ ταῦτα, οἰκία ^kἐστίν.

Εἰ δὲ τόδε μετὰ τοῦδε ἀποδέδωκε, πρῶτον μὲν ῥητέον ὅτι ⁹τόδε μετὰ τοῦδε ^lἢ τοῖσδε ταυτόν ἢ ^mτῷ ἐκ τῶνδε· ὁ γὰρ λέγων μέλι μεθ' ὕδατος ἤτοι μέλι καὶ ὕδωρ λέγει ἢ τὸ ἐκ μέλιτος καὶ ὕδατος, ὥστ' ⁿἐὰν ὁποτέρωθεν τῶν εἰρημένων ταυτόν ὁμολογήσῃ εἶναι ^oτὸ τόδε ^pμετὰ τοῦδε, ^qταῦτα ἀρμόσει λέγειν ἅπερ πρὸς ἐκάτερον τούτων ἔμπροσθεν εἴρηται. "Ἐτι διελόμενον ^rὅσαχῶς λέγεται ἕτερον μεθ' ἑτέρου, σκοπεῖν εἰ μηδαμῶς τόδε μετὰ τοῦδε. Οἷον εἰ λέγεται ἕτερον ¹⁰μεθ' ἑτέρου ἢ ὡς ἔν τιμι ταύτῳ δεκτικῷ, καθάπερ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρία ἐν ψυχῇ, ἢ ἐν τόπῳ ^sτῷ αὐτῷ ἢ ἐν χρόνῳ τῷ αὐτῷ, μηδαμῶς δ' ἀληθές τὸ ^tεἰρημένον ἐπὶ τούτων, δηλονότι οὐδενὸς ἂν εἴη ὁ ἀποδοθεὶς ὀρισμός, ^vἐπειδὴ οὐδαμῶς τόδε

γ κακὰ B.C. z καὶ] καὶ τῶν C. a ἂν C. b μιχθέντα δοθῇ C.
 c μὲν om. D. d ἂν C. e τὰ om. C. f ἀλλ'] ἐπὶ γὰρ τῶν μὴ
 καθ' αὐτὰ ἀγαθῶν rc. C. g συνώνυμόν C. h ἐκάστῳ C. i ἢ om. C.
 k ἔσται C. l ἢ τὸ τοῖσδε C. m τῷ] τὸ A. n ἂν C. o τὸ om.
 corr. C. p μετὰ τοῦδε om. pr. C. q ταῦτα ἀρμόττει C. r πο-
 σαχῶς C. s τῷ αὐτῷ om. C. t ἐπὶ τούτων εἰρημένον C. v ἐπεὶ C.

- μετὰ τοῦδε ἐστίν. Εἰ δὲ τῶν ^w διαιρεθέντων ἀληθὲς τὸ ἐν ^x ταύτῳ χρόνῳ ἐκάτερον ὑπάρχειν, σκοπεῖν εἰ ἐνδέχεται μὴ πρὸς ταῦτον ^y λέγεσθαι ἐκάτερον. Οἷον εἰ τὴν ἀνδρίαν ὠρίσατο τόλμαν μετὰ διανοίας ὀρθῆς· ἐνδέχεται γὰρ τόλμαν μὲν ἔχειν τοῦ ἀποστρεῖν, ὀρθὴν δὲ διάνοιαν περὶ τὰ ὑγιεινά· ἀλλ' ^z οὐδέπω ἀνδρείος ὁ ἐν ^a τῷ αὐτῷ χρόνῳ τότε μετὰ τοῦδε
- 11 ἔχων. Ἔτι εἰ καὶ πρὸς ταῦτον ἄμφω λέγεται, οἷον πρὸς τὰ ἰατρικά· οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ τόλμαν καὶ ὀρθὴν διάνοιαν ἔχειν πρὸς τὰ ἰατρικά· ἀλλ' ὅμως ^b οὐδ' οὗτος ἀνδρείος ὁ τότε μετὰ τοῦδε ἔχων. Οὔτε γὰρ πρὸς ἕτερον ^c αὐτῶν ἐκάτερον δεῖ λέγεσθαι οὔτε πρὸς ταῦτον τὸ τυχόν, ἀλλὰ πρὸς τὸ τῆς ἀνδρίας τέλος, οἷον ^d πρὸς τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους ἢ εἴ τι μᾶλλον τούτου τέλος.
- 12 Ἔτι δὲ τῶν οὕτως ἀποδιδομένων οὐδαμῶς ὑπὸ τὴν εἰρημένην πίπτει διαίρεσιν, οἷον εἰ ἡ ὀργὴ ^e λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγορεῖσθαι. Ὅτι γὰρ διὰ τὴν ὑπόληψιν τὴν τοιαύτην ἡ λύπη γίνεται, τοῦτο βούλεται δηλοῦν· τὸ δὲ διὰ ^f τότε γίνεσθαι τι οὐκ ἔστι ^g ταῦτον τῷ μετὰ τούτου τόδ' εἶναι κατ' οὐδένα τῶν εἰρημένων τρόπων.
- 14 Πάλιν εἰ τὴν τούτων σύνθεσιν εἴρηκε τὸ ὅλον, οἷον τῆς ψυχῆς καὶ ^h τοῦ σώματος σύνθεσιν ζῶον, πρῶτον μὲν σκοπεῖν εἰ μὴ εἴρηκε ποία σύνθεσις, καθάπερ εἰ σάρκα ὀριζόμενος ἢ ὁστοῦν τὴν πυρὸς καὶ γῆς καὶ ἀέρος ⁱ εἶπε σύνθεσιν. Οὐ γὰρ ἀπόχρη ^k τὸ σύνθεσιν εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ποία τις προσδιοριστέον· οὐ γὰρ ὁπωσοῦν συντεθέντων τούτων σὰρξ γίνεται, ἀλλ' οὕτως μὲν συντεθέντων σὰρξ, οὕτως δ' ὁστοῦν.
- 2 Ἔοικε δ' οὐδ' εἶναι τὸ παράπαν συνθέσει ταῦτον οὐδέτερον τῶν εἰρημένων· συνθέσει μὲν γὰρ πάσῃ διάλυσις ἐναντίον, τῶν δ' εἰρημένων ^l οὐδέτερόν τι ἐστίν. ^m Ἔτι εἰ ὁμοίως πιθανὸν πᾶν

^w διαιρεθέντων ὁσαῶς λέγεται ἕτερον μεθ' ἑτέρου ἀληθὲς corr. A.C.
^x αὐτῷ A, τῷ αὐτῷ C. ^y ἐκάτερον λέγεσθαι C. ^z οὐπω C. ^a ταύ-
 τῷ C. ^b οὐδ' οὕτως, idque supra versum, C. ^c ἐκάτερον αὐ-
 τῶν C. ^d πρὸς om. C. ^e λύπη ἀποδοθῇ μεθ' C. ^f τότε] τοῦτο C.
 g ταυτὸ B. ^h τοῦ om. C. ⁱ σύνθεσιν εἶπεν C. ^k τὸ om. C.
 l οὐδέτερον B. ^m ἔτι δ' εἰ C.

τὸ σύνθετον σύνθεσιν εἶναι ἢ μηδέν, τῶν δὲ ζώων ἕκαστον σύνθετον ὃν μὴ ἔστι σύνθεσις, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν τῶν συνθέτων σύνθεσις ἂν εἴη.

Πάλιν εἰ ὁμοίως ἐν τινι πέφυκεν ὑπάρχειν τὰναντία, ὥρι-
σται δὲ διὰ θατέρου, δηλον ὅτι ^η οὐχ ὄρισται. Εἰ δὲ μή,
πλείους τοῦ αὐτοῦ συμβήσεται ὁρισμούς εἶναι· τί γὰρ μάλ-
λον ὁ διὰ τούτου ἢ ὁ διὰ τοῦ ἑτέρου ὁριστάμενος εἴρηκεν,
^η ἔπειδὴ ὁμοίως ἀμφοτέρα πέφυκε γίνεσθαι ^θ ἐν αὐτῷ; τοι-
οῦτος δ' ὁ τῆς ψυχῆς ὅρος, εἰ ἔστιν οὐσία ἐπιστήμης δεκτική·
^η Ὅμοίως γὰρ καὶ ἀγνοίας ἐστὶ δεκτική.

Δεῖ δὲ ^η καὶ ἐὰν μὴ πρὸς ὅλον ἔχη τις ἐπιχειρεῖν τὸν ^η
ὁρισμὸν διὰ τὸ μὴ γνώριμον εἶναι τὸ ὅλον, πρὸς τῶν μερῶν
τι ἐπιχειρεῖν, ^η ἐὰν ἢ γνώριμον καὶ μὴ καλῶς ^η ἀποδεδομένον
φαίνεται· τοῦ γὰρ μέρους ἀναιρεθέντος καὶ ὁ πᾶς ὁρισμὸς
ἀναιρείται. Ὅσοι ^η τ' ἀσαφεῖς τῶν ὁρισμῶν, ^η συνδιωρθώ-
σαντα καὶ ^η συσχηματίσαντα πρὸς τὸ δηλοῦν τι καὶ ἔχειν
ἐπιχείρημα, οὕτως ἐπισκοπεῖν· ἀναγκαῖον γὰρ τῷ ὑποκρινο-
μένῳ ἢ δέχεσθαι τὸ ἐλαμβανόμενον ὑπὸ τοῦ ἐρωτῶντος, ἢ
αὐτὸν διωσαφῆσαι τί ποτε τυγχάνει τὸ δηλούμενον ὑπὸ τοῦ
λόγου. Ἔτι καθίπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις νόμον ^η εἰώθασιν ^η
ἐπεισφέρειν, καὶ ἢ βελτίων ὁ ^η ἐπεισφερόμενος, ἀναιροῦσι
τὸν ἔμπροσθεν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ὁρισμῶν ποιητέον ^η καὶ αὐ-
τὸν ^η ὁρισμὸν ἕτερον οἰστέον· ἐὰν γὰρ φαίνεται βελτίων καὶ
μᾶλλον δηλῶν τὸ ὀριζόμενον, δηλον ὅτι ἀνηρημένος ἔσται ὁ
κείμενος, ἔπειδὴ οὐκ εἰσὶ ^η πλείους τοῦ αὐτοῦ ὁρισμοί.

Πρὸς ἅπαντας δὲ τοὺς ^η ὁρισμούς οὐκ ἐλάχιστον στοιχεῖον ^η
τὸ πρὸς ἑαυτὸν εὐστόχως ὀρίσασθαι τὸ προκείμενον ^η ἢ κα-
λῶς εἰρημένον ὅρον ἀναλαβεῖν· ἀνάγκη γάρ, ὥσπερ πρὸς
παράδειγμα θεώμενον, τό ^η τ' ἐλλεῖπον ὧν προσῆκεν ἔχειν τὸν

^η οὐχ ὄρισται] οὐκ ἔσται C. ^ο ὁ διὰ post ἢ om. C. ^η ἔπειδὴ C.
^η ἐν om. C. ^η καὶ ἐὰν] καὶ C. ^η ἂν C. ^η φαίνεται ἀποδεδο-
μένον C. ^η δ' C. ^η συνδιωρθώσαντα corr. C. ^η σχηματί-
σαντα C. ^η εἰώθασιν νόμον C. ^η εἰσφερόμενος C. ^η καὶ post π.
om. C. ^η ἕτερον ὁρισμὸν C. ^η ταυτοῦ πλείους C. ^η ὅρους C.
^η ἢ καὶ καλῶς C.

ὀρισμὸν καὶ τὸ προσκείμενον περιέργως καθορᾶν, ὥστε μᾶλλον ἐπιχειρημάτων εὐπορεῖν.

Τὰ μὲν οὖν περὶ τοὺς ὀρισμοὺς ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

† Η.

- 1 Πότερον § δὲ ταῦτόν ἢ ἕτερον κατὰ τὸν κυριώτατον τῶν ῥηθέντων περὶ ταυτοῦ ^h τρόπων (ἐλέγετο δὲ κυριώτατα ταῦτόν ⁱ τὸ τῷ ἀριθμῷ ἔν) σκοπεῖν ἕκ τε τῶν πτώσεων καὶ τῶν συστοίχων καὶ τῶν ἀντικειμένων. Εἰ γὰρ ἡ δικαιοσύνη ταῦτόν τῇ ἀνδρίᾳ, καὶ ὁ δίκαιος τῷ ἀνδρείῳ καὶ ^k τὸ δικάως τῷ ἀνδρείως. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων· εἰ γὰρ τάδε ταῦτά, ^l καὶ τὰ ἀντικείμενα τούτοις ταῦτά καθ' ὅποιαν οὖν τῶν λεγομένων ἀντιθέσεων. Οὐδὲν γὰρ διαφέρει τὸ τούτῳ ^m ἢ τούτῳ ἀντικείμενον λαβεῖν, ἐπειδὴ ⁿ ταῦτόν ἐστιν. Πάλιν ἐκ τῶν ποιητικῶν ^o καὶ φθαρτικῶν καὶ γενέσεων καὶ φθορῶν καὶ ὅλως τῶν ὁμοίως ἐχόντων πρὸς ἑκάτερον· ὅσα γὰρ ἀπλῶς ταῦτά, καὶ αἱ γενέσεις ^p αὐτῶν καὶ ^q αἱ φθοραὶ αἱ ἀνταί, καὶ τὰ ποιητικὰ καὶ φθαρτικά.
- 2 Σκοπεῖν δὲ καὶ ὧν θάτερον μάλιστα λέγεται ὅτι οὖν, εἰ καὶ θάτερον ^r τῶν αὐτῶν τούτων κατὰ τὸ αὐτὸ μάλιστα λέγεται, καθάπερ Ξενοκράτης τὸν εὐδαίμονα βίον καὶ τὸν σπουδαῖον ἀποδείκνυσι τὸν αὐτόν, ἐπειδὴ πάντων τῶν βίων αἰρετώτατος ὁ σπουδαῖος καὶ ^s ὁ εὐδαίμων· ἐν γὰρ τὸ αἰρετώτατον καὶ μέγιστον. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν
- 3 τοιούτων. Δεῖ δ' ἑκάτερον ἐν ἀριθμῷ εἶναι τὸ λεγόμενον μέγιστον ἢ αἰρετώτατον. Εἰ δὲ μή, οὐκ ἔσται δεδειγμένον ὅτι ταῦτόν· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον, ^t εἰ ἀνδρειότατοι τῶν Ἑλλήνων Πελοποννήσιοι καὶ Λακεδαιμόνιοι, τοὺς αὐτοὺς εἶναι ^w Πελοποννησίους Λακεδαιμονίους, ἐπειδὴ οὐχ εἰς ἀριθμῷ

† Η Α, ἦτα Β, ζ^τ C. § δὲ om. Α. ^h τρόπων] τρόπων ῥητέον Α, τρόπον ῥητέον C. ⁱ τὸ om. C. ^k τὸ] τῷ Β. ^l καὶ—ταυτὰ om. Α. ^m ἢ] ἢ τὸ C. ⁿ ταυτὰ C. ^o καὶ τῶν φθαρτ. C. ^p αὐτῶν om. Α. ^q αἱ ante φθοραὶ om. C. ^r τῶν αὐτῶν om. C. ^s ὁ post καὶ om. C. ^t εἰ] εἰ οἱ C. ^w πελ. τοῖς λακ. C.

Πελοποννήσιος ^x οὐδὲ Λακεδαιμόνιος. Ἀλλὰ περιέχεσθαι μὲν τὸν ἕτερον ὑπὸ τοῦ ἐτέρου ἀναγκαῖον, καθάπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων. Εἰ δὲ μή, συμβήσεται ἀλλήλων εἶναι βελτίους, ἐὰν μὴ περιέχονται οἱ ἕτεροι ὑπὸ τῶν ἐτέρων. Ἀναγκαῖον γὰρ τοὺς Πελοποννησίους βελ-
 4 τίους εἶναι τῶν Λακεδαιμονίων, εἴπερ μὴ περιέχονται ^y οἱ ἕτεροι ὑπὸ τῶν ἐτέρων· πάντων γὰρ τῶν λοιπῶν εἰς βελ-
 τίους. Ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἀνάγκη βελτίους εἶναι τῶν Πελοποννησίων· καὶ γὰρ ^z καὶ οὗτοι πάντων τῶν
 λοιπῶν εἰς βελτίους. Ὡστε ἀλλήλων βελτίους γίνονται. Δῆλον οὖν ὅτι ἐν ἀριθμῷ δεῖ εἶναι ^a τὸ βέλτιστον καὶ μέγι-
 στον λεγόμενον, εἰ ^b μέλλει ὅτι ταῦτόν ἀποδείκνυσθαι. Διὸ ⁵
 καὶ Ξενοκράτης οὐκ ἀποδείκνυσιν· οὐ γὰρ εἰς ἀριθμῷ ὁ εὐδαί-
 μων ^c οὐδ' ὁ σπουδαῖος βίος, ὥστ' οὐκ ἀναγκαῖον τὸν αὐτὸν
 εἶναι, ^d διότι ἄμφω αἰρετώτατοι, ἀλλὰ τὸν ἕτερον ὑπὸ τὸν
 ἕτερον.

Πάλιν σκοπεῖν εἰ ᾧ θάτερον ταῦτόν, καὶ θάτερον· εἰ γὰρ ⁶
 μὴ ἀμφοτέρα τῷ αὐτῷ ταῦτά, δῆλον ὅτι οὐδ' ἀλλήλοις.

Ἔτι ἐκ τῶν τούτοις συμβεβηκότων, καὶ οἷς ταῦτα συμ-
 7 βέβηκεν, ἐπισκοπεῖν· ὅσα γὰρ θατέρῳ συμβέβηκε, καὶ θατέ-
 ρῳ δεῖ συμβεβηκέναι, καὶ οἷς θάτερον αὐτῶν συμβέβηκε, καὶ
 θάτερον δεῖ συμβεβηκέναι. Εἰ δέ τι τούτων διαφωνεῖ, δῆλον
 ὅτι οὐ ταῦτά.

Ὅρᾶν δὲ καὶ εἰ μὴ ἐν ἐνὶ γένει κατηγορίας ἀμφοτέρα, ⁸
 ἀλλὰ τὸ μὲν ποιὸν τὸ δὲ ποσὸν ἢ πρὸς τι δηλοῖ. Πάλιν εἰ
 τὸ γένος ἐκατέρου μὴ ταῦτόν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀγαθὸν τὸ δὲ
 κακόν, ἢ τὸ μὲν ἀρετὴ τὸ δ' ἐπιστήμη. Ἡ εἰ τὸ μὲν γένος
 ταῦτόν, αἰ ^e διαφοραὶ δὲ μὴ αἰ αὐταὶ ἐκατέρου κατηγοροῦν-
 ται, ἀλλὰ τοῦ μὲν ὅτι θεωρητικὴ ἐπιστήμη, τοῦ δ' ὅτι πρα-
 κτική. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Ἔτι ἐκ τοῦ μᾶλλον, εἰ τὸ μὲν ^f δέχεται τὸ μᾶλλον τὸ δὲ ⁹

^x οὐδὲ], καὶ C. ^y οἱ ἕτεροι om. pr. C. ^z καὶ post γὰρ om. C.
^a τὸν A.B. ^b μέλλοι A.B. ^c οὐδ'] καὶ C. ^d διότι ἄμφω αἰρε-
 τώτατοι om. C. ^e δὲ διαφοραὶ C. ^f ἐπιδέχεται C.

μή. ἢ εἰ ἄμφω μὲν δέχεται. μή ἅμα δέ, καθάπερ ὁ μᾶλλον ἐρῶν οὐ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ τῆς συνουσίας, ὥστ' οὐ ταῦτὸν ἔρωσ καὶ ἐπιθυμία συνουσίας.

10 ⁴Ἐτι ἐκ τῆς προσθέσεως, εἰ τῷ αὐτῷ ἐκάτερον προστιθέμενον μὴ ποιεῖ τὸ ὅλον ^ε ταυτόν. ⁴Ἡ εἰ τοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἐκατέρου ἀφαιρεθέντος τὸ λοιπὸν ἕτερον, οἷον εἰ διπλάσιον ἡμίσεος καὶ πολλαπλάσιον ἡμίσεος ταῦτὸν ἔφησεν εἶναι. ⁴Αφαιρεθέντος γὰρ ἀφ' ἐκατέρου τοῦ ἡμίσεος τὰ λοιπὰ ταῦτὸν ἔδει δηλοῦν, οὐ δηλοῖ δέ· τὸ γὰρ διπλάσιον καὶ πολλαπλάσιον οὐ ταῦτὸν δηλοῖ.

11 ^hΣκοπεῖν δὲ μὴ μόνον εἰ ἤδη τι συμβαίνει ἀδύνατον διὰ τῆς θέσεως, ἀλλὰ καὶ εἰ δυνατόν ἐξ ὑποθέσεως ὑπάρξαι, καθάπερ τοῖς τὸ κενὸν καὶ τὸ πλήρες ἀέρος ταῦτὸν ⁱφάσκουσιν. Δηλὸν γὰρ ὅτι ^kἐὰν ἐξέλθῃ ὁ αἷρ, κενὸν μὲν οὐχ ^lἦσسون ἀλλὰ μᾶλλον ἔσται, πλήρες δ' ἀέρος οὐκέτι ἔσται. ^νὩστε ὑποτεθέντος τινὸς εἴτε ψευδοῦς εἴτ' ἀληθοῦς (οὐδὲν ^m γὰρ διαφέρει) τὸ μὲν ἕτερον ἀναιρεῖται αὐτῶν, τὸ δ' ἕτερον οὐ. ^νὩστ' οὐ ταυτόν.

12 Καθόλου δ' εἰπεῖν, ἐκ τῶν ὁπωσοῦν ἐκατέρου κατηγορουμένων, καὶ ὧν ταῦτα κατηγορεῖται, σκοπεῖν εἴ πον διαφωνεῖ ὅσα γὰρ θατέρου κατηγορεῖται, καὶ θατέρου κατηγορεῖσθαι δεῖ, καὶ ὧν θάτερον κατηγορεῖται, καὶ θάτερον κατηγορεῖσθαι δεῖ.

13 ⁴Ἐτι ἐπεὶ ⁿπολλαχῶς ταῦτὸν λέγεται, σκοπεῖν εἰ ^οκαὶ καθ' ἕτερόν τινα τρόπον ταῦτά ἐστιν· τὰ γὰρ εἶδει ἢ γένει ταῦτά ^pἢ οὐκ ἀνάγκη ^qἢ οὐκ ^rἐνδέχεται ἀριθμῷ ταῦτά εἶναι, ἐπισκοποῦμεν δὲ πότερον οὕτω ταῦτά ἢ οὐχ οὕτως.

⁴Ἐτι εἰ δυνατόν θάτερον ἄνευ θατέρου εἶναι· οὐ γὰρ ἂν εἴη ταυτόν.

2 Οἱ μὲν οἶν πρὸς ταῦτὸν τόποι τοσοῦτοι λέγονται. Δη-

^ε ταυτοῦ C. ^h σκεπτέον C. ⁱ φάσκουσιν εἶναι. δηλὸν C. ^k ἂν C.
^l ἦπτον C. ^m γὰρ om. corr. C. ⁿ πολλαχῶς τὸ ταῦτὸν B.C. ^ο καὶ om. C.
^p ἢ οὐκ ἀνάγκη om. C. ^q ἢ alterum om. codices.
^r ἐνδέχεται καὶ ἀριθμῷ C.

λον δ' ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ἅπαντες οἱ πρὸς ταῦτὸν ἀνασκευαστικοὶ τόποι καὶ πρὸς ὅρον χρήσιμοι, καθάπερ ἔμπροσθεν εἴρηται· εἰ γὰρ μὴ ταῦτὸν δηλοῖ τό τ' ὄνομα καὶ ὁ λόγος, δηλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη ὁρισμὸς ὁ ἀποδοθεὶς λόγος. Τῶν δὲ κατασκευαστικῶν τόπων οὐδεὶς χρήσιμος πρὸς ὅρον· οὐ γὰρ ἀπόχρη δείξαι ταῦτὸν τὸ ὑπὸ τὸν λόγον καὶ τοῦνομα πρὸς τὸ κατασκευάσαι ὅτι ὁρισμὸς, ἀλλὰ καὶ τὰ ^s ἄλλα πάντα δεῖ ἔχειν τὰ παρηγγελμένα τὸν ὁρισμόν.

Ἀναιρεῖν μὲν οὖν ὅρον οὕτως καὶ διὰ τούτων αἰεὶ πειρα- 3
τέον· εἰν δὲ κατασκευάζειν βουλόμεθα, πρῶτον μὲν εἰδέναι δεῖ ^t ὅτι οὐδεὶς ἢ ολίγοι τῶν διαλεγόμενων ^v ὅρον συλλογίζονται, ἀλλὰ πάντες ἀρχὴν τὸ τοιοῦτον λαμβάνουσιν, οἷον οἱ τε περὶ γεωμετρίαν καὶ ἀριθμοὺς καὶ τὰς ἄλλας τὰς τοιαύτας μαθήσεις· εἰθ' ὅτι δι' ἀκριβείας μὲν ἄλλης ἐστὶ πραγματείας ἀποδοῦναι καὶ τί ἐστὶν ὅρος καὶ πῶς ὀρίζεσθαι δεῖ, νῦν δ' ὅσον ἱκανὸν πρὸς τὴν παροῦσαν χρεῖαν, ὥστε τοσοῦτον μόνον λεκτέον ὅτι δυνατόν γενέσθαι ὁρισμοῦ καὶ ^w τοῦ τί ἦν εἶναι συλλογισμόν. Εἰ γὰρ ἐστὶν ὅρος λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι ^z τῷ πράγματι δῆλόν, καὶ δεῖ τὰ ἐν τῷ ὅρῳ κατηγορούμενα ^x καὶ ἐν τῷ τί ἐστὶ τοῦ πράγματος μόνα κατηγορεῖσθαι, κατηγορεῖται δ' ἐν τῷ τί ἐστὶ τὰ γένη καὶ αἱ διαφοραί, φανερόν ὡς εἴ τις λάβοι ^y ταῦτα μόνον ἐν τῷ τί ἐστὶ τοῦ πράγματος ^z κατηγορεῖσθαι, ὅτι ὁ ταῦτα ἔχων λόγος ὅρος ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ἕτερον εἶναι ὅρον, ἐπειδὴ οὐδὲν ἕτερον ἐν τῷ τί ἐστὶ τοῦ πράγματος κατηγορεῖται.

Ὅτι μὲν οὖν ἐγχωρεῖ συλλογισμόν ὅρου ^a γενέσθαι, φα- 3
νερόν· ἐκ τίνων δὲ δεῖ κατασκευάζειν, διώριστα μὲν ἐν ἐτέροις ἀκριβέστερον, πρὸς δὲ τὴν ^b προκειμένην μέθοδον οἱ αὐτοὶ τόποι χρήσιμοι. Σκεπτέον γὰρ ἐπὶ τῶν ἐναντίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀντικειμένων, καὶ ὅλους τοὺς λόγους καὶ κατὰ

^s ἀλλὰ—ὁρισμόν om. C. ^t διότι A.B. ^v ὅρων A. ^w τοῦ] τὸ A. ^x καὶ ante ἐν om. B.C. ^y ταῦτα] ἃ C, deletis post μόνον litteris quinque. ^z κατηγορεῖσθαι δεῖ ὅτι C. ^a γίνεσθαι C. ^b κειμένην A.

μέρος ἐπισκοποῦντα· ^c εἰ ^d γὰρ ὁ ἀντικείμενος τοῦ ἀντικει-
 μένου, ^e καὶ τὸν εἰρημένον τοῦ προκειμένου ἀνάγκη ^f εἶναι.
 §¹ Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐναντίων πλείους συμπλοκαί, ληπτέον τῶν
 ἐναντίων, ^h ὁποίου ⁱ ἂν μάλιστα ^k φανῇ ὁ ἐναντίος ὀρισμός.
 Ὅλους μὲν οὖν τοὺς λόγους καθάπερ εἴρηται σκεπτέον, κατὰ
 4 μέρος δ' ὧδε. Πρῶτον μὲν οὖν ὅτι τὸ ἀποδοθὲν γένος ὀρθῶς
^l ἀποδέδοται. Εἰ γὰρ ^m τὸ ἐναντίον ἐν τῷ ἐναντίῳ, τὸ δὲ
 προκείμενον μὴ ἐστὶν ἐν τῷ αὐτῷ, δῆλον ὅτι ⁿ ἐν τῷ ἐναν-
 τίῳ ἂν εἴη, ἐπειδὴ ἀνάγκη τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ ἢ ἐν τοῖς
 ἐναντίοις γένεσιν εἶναι. Καὶ τὰς διαφορὰς δὲ τὰς ἐναν-
 τίας τῶν ἐναντίων ἀξιούμεν κατηγορεῖσθαι, καθάπερ λευκοῦ
 καὶ μέλανος· ^o τὸ μὲν γὰρ διακριτικὸν τὸ δὲ συγκριτικὸν
 ὁψεως. Ὡστ' εἰ τοῦ ἐναντίου αἱ ἐναντίαι κατηγοροῦνται,
 5 τοῦ προκειμένου αἱ ἀποδοθεῖσαι κατηγοροῦντ' ἂν. Ὡστ'
 ἐπεὶ καὶ τὸ γένος καὶ αἱ διαφοραὶ ὀρθῶς ἀποδέδονται, δῆλον
 ὅτι ὀρισμός ἂν εἴη ὁ ^p ἀποδοθείς. Ἡ οὐκ ἀναγκαῖον τῶν
 ἐναντίων τὰς ἐναντίας διαφορὰς κατηγορεῖσθαι, ^q ἂν μὴ ἐν
 τῷ αὐτῷ γένει ἢ τὰ ἐναντία· ὧν δὲ τὰ γένη ἐναντία, οὐδὲν
 κωλύει τὴν αὐτὴν διαφορὰν κατ' ἀμφοῖν λέγεσθαι, οἷον κατὰ
 δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας· τὸ μὲν γὰρ ἀρετὴ τὸ δὲ κακία ψυ-
 χῆς, ὥστε τὸ ψυχῆς διαφορὰ ἐν ἀμφοῖν λέγεται, ἐπειδὴ καὶ
 σώματός ἐστιν ἀρετὴ καὶ κακία. Ἀλλ' ^r οὖν τοῦτό γ' ἀλη-
 θές, ὅτι τῶν ἐναντίων ἢ ἐναντίαι ^s αἱ αὐταὶ διαφοραὶ εἰσιν.
 6 Εἰ οὖν τοῦ ἐναντίου ἢ ἐναντία κατηγορεῖται, τούτου δὲ μὴ,
 δῆλον ὅτι ἢ εἰρημένη τούτου ἂν κατηγοροῖτο. Καθόλου δ'
 εἰπεῖν, ^t ἐπεὶ ὁ ὀρισμός ἐστὶν ἐκ γένους καὶ διαφορῶν, ἂν ὁ
 τοῦ ἐναντίου ὀρισμός φανερός ᾖ, καὶ ὁ τοῦ προκειμένου ὀρι-
 σμός φανερός ᾖ. Ἐπεὶ γὰρ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ αὐτῷ
 γένει ἢ ἐν τῷ ἐναντίῳ, ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ^v διαφοραὶ ἢ ἐναντίαι

^c εἴτε B. ^d γὰρ ὁ corr. A. ^e καὶ ὁ εἰρημένος τοῦ εἰρημένου ἐξ
 ἀνάγκης ἔσται C. ^f εἶναι om. A. ^g ἐπὶ A.C. ^h ὁποῖος pr. C.
ⁱ ἂν om. C. ^k φανείη C. et corr. A, φανερόν ἦι B. ^l ἀποδίδοται
 A.B. ^m τὸ ἐναντίον ἐν om. pr. C. ⁿ ἐν τῷ om. pr. C. ^o τὸ—
 τὸ] τοῦ—τοῦ C. ^p ἀποδοθείς λόγος ἦ B. ^q εἰαν B. ^r οὖν om. B.
^s αἱ om. B. ^t ἐπειδὴ C. ^v δ. ἦ] δ. αἱ C.

τῶν ἐναντίων ἢ αἱ αὐταὶ κατηγοροῦνται, δῆλον ὅτι τοῦ προκειμένου ἦτοι τὸ αὐτὸ γένος ἂν κατηγοροῖτο ὅπερ καὶ τοῦ ἐναντίου, αἱ δὲ διαφοραὶ ἐναντίαι, ἢ ^ω ἅπασαι ἢ τινές, αἱ δὲ λοιπαὶ αἱ αὐταί· ἢ ἀνάπαλιν αἱ μὲν διαφοραὶ αἱ αὐταὶ τὰ δὲ γένη ἐναντία· ἢ ἅμφω ἐναντία, καὶ τὰ γένη καὶ αἱ διαφοραί. Ἀμφότερα [×] γὰρ ^γ ταυτὰ ^z εἶναι οὐκ ἐνδέχεται· εἰ δὲ μή, ὁ αὐτὸς ὀρισμὸς τῶν ἐναντίων ἔσται.

Ἐτι ἐκ τῶν πτώσεων ^α καὶ τῶν συστοίχων· ἀνάγκη γὰρ ⁷ ἀκολουθεῖν τὰ γένη τοῖς γένεσι καὶ τοὺς ὅρους τοῖς ὅροις. Οἷον εἰ ἡ λήθη ἐστὶν ἀποβολὴ ἐπιστήμης, καὶ τὸ ἐπιλανθάνεσθαι ἀποβάλλειν ἐπιστήμην ἔσται καὶ τὸ ἐπιλελῆσθαι ἀποβεβληκέναι ἐπιστήμην. Ἐνὸς οὖν ὁποιοῦν τῶν εἰρημένων ὁμολογηθέντος ἀνάγκη καὶ τὰ λοιπὰ ὁμολογεῖσθαι. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἡ ^β φθορὰ διάλυσις οὐσίας, καὶ τὸ φθεῖρεσθαι διαλύεσθαι οὐσίαν καὶ τὸ ^γ φθαρτικῶς διαλυτικῶς, εἴ ^δ τε τὸ φθαρτικὸν ^ε διαλυτικὸν οὐσίας, ^ε καὶ ἡ φθορὰ διάλυσις οὐσίας. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὡσθ' ἐνὸς ὁποιοῦν ληφθέντος καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὁμολογεῖται.

Καὶ ἐκ τῶν ὁμοίως ^δ ἐχόντων πρὸς ἄλληλα. Εἰ γὰρ ⁸ τὸ ὑγιεινὸν ποιητικὸν ὑγείας, καὶ τὸ εὐεκτικὸν ποιητικὸν εὐεξίας ἔσται καὶ τὸ ὠφέλιμον ποιητικὸν ἀγαθοῦ. Ὁμοίως γὰρ ἕκαστον τῶν εἰρημένων πρὸς τὸ οἰκεῖον τέλος ἔχει, ὥστ' εἰ ἐνὸς αὐτῶν ^h ὁ ὀρισμὸς ἐστὶ τὸ ποιητικὸν εἶναι τοῦ τέλους, καὶ τῶν λοιπῶν ἑκάστου ⁱ οὗτος ἂν εἴη ὀρισμὸς.

Ἐτι ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ ὁμοίως, ^l ὁσαχῶς ^m ἐνδέχε- ⁹ ται κατασκευάσαι δύο πρὸς δύο συγκρίνοντα, οἷον εἰ μᾶλλον ὅδε τοῦδε ⁿ ἢ ὅδε τοῦδε ὀρισμὸς, ὁ δὲ ἦττον ὀρισμὸς, καὶ ὁ μᾶλλον. Καὶ εἰ ὁμοίως ὅδε τοῦδε καὶ ὅδε τοῦδε, εἰ ὁ ἕτερος τοῦ ἐτέρου, καὶ ὁ λοιπὸς τοῦ λοιποῦ. Ἐνὸς ^δ ὀρισμοῦ πρὸς

^ω πᾶσαι C. [×] γὰρ] μὲν γὰρ pr. C. ^γ ταῦτα B.C. ^z εἶναι om. A.B. et pr. C. ^α καὶ ἐκ τῶν C. ^β διαφθορὰ A.B. ^γ φθαρτικὸν διαλυτικὸν C. ^δ γε C. et pr. A. ^ε διαλυτικὸν—φθορὰ om. B. ^ε καὶ ἡ—οὐσίας om. A. ^ε καὶ om. C. ^h ὁ om. C. ⁱ αὐτὸς B. ^k ἔτι δ' ἐκ C. ^l ὁσαχῶς C. ^m ἐκδέχεται A. ⁿ ὀρισμὸς ante ἡ C.

δύο συγκρινόμενον, ἢ δύο ὀρισμῶν πρὸς ὁ ἓνα, οὐδὲν χρήσιμος ἢ ἐκ τοῦ μάλλον ἐπίσκεψις· οὔτε γὰρ ἓνα ῥ δυοῖν οὔτε δύο τοῦ αὐτοῦ ὅρους δυνατόν ἐστιν εἶναι.

4 Εἰσὶ δὲ καὶ ἐπικαιρότατοι τῶν τόπων οἱ τε νῦν εἰρημένοι καὶ ὧ οἱ ἐκ τῶν συστοίχων καὶ ῥ οἱ ἐκ τῶν πτώσεων. Διὸ καὶ δεῖ μάλιστα κατέχειν καὶ προχείρους ἔχειν τούτους· χρησιμώτατοι γὰρ πρὸς πλείστα. Καὶ τῶν ἄλλων δὲ τοὺς μάλιστα κοινούς· οὔτοι γὰρ ἐνεργότατοι τῶν λοιπῶν, οἷον τό τ' ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὸ καθ' ἕκαστα, καὶ ἐπὶ τῶν εἰδῶν σκοπεῖν εἰ ἐφαρμόττει ὁ λόγος, ἐπειδὴ ὁ συνώνυμος τὸ ἔειδος. Ὑ Ἔστι δὲ ὁ χρήσιμος τὸ ὡ τοιοῦτον πρὸς τοὺς τιθεμένους ἰδέας εἶναι, καθάπερ πρότερον εἴρηται. Ὑ Ἔτι εἰ μεταφέρων εἴρηκε τοῦτομα, ἢ αὐτὸ αὐτοῦ κατηγορήκεν ὡς ἕτερον. Καὶ εἴ τις ἄλλος κοινὸς καὶ ἐνεργὸς τῶν τόπων ἐστί, ὁ τούτῳ χρηστέον.

5 Ὅτι δὲ χαλεπώτερον κατασκευάζειν ἢ ἀνασκευάζειν ὅρον, ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα ῥηθησομένων φανερόν. Καὶ γὰρ ἰδεῖν αὐτὸν καὶ λαβεῖν παρὰ τῶν ἐρωτωμένων τὰς τοιούτας προτάσεις οὐκ εὐπετές, οἷον ὅτι τῶν ἐν τῷ ἀποδοθέντι λόγῳ τὸ μὲν γένος τὸ δὲ διαφορά, καὶ ὅτι ἐν τῷ τί ἐστι τὸ ὁ γένος καὶ αἱ διαφοραὶ κατηγοροῦνται. Ὑ Ἀνευ δὲ τούτων ἀδύνατον ὀρισμοῦ γένεσθαι συλλογισμόν· εἰ γὰρ τινα καὶ ἄλλα ἐν τῷ τί ἐστι τοῦ πράγματος κατηγορεῖται, ἄδηλον πότερον ὁ ῥηθεὶς ἢ ἕτερος αὐτοῦ ὀρισμός ἐστιν, ἐπειδὴ ὀρισμός ἐστι λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων. Δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶνδε.

2 Ῥῶν γὰρ ἐν ὁ συμπεριάνασθαι ἢ πολλά. Ὑ Ἀναιροῦντι μὲν οὖν ἀπόχρη πρὸς ἓνα διαλεγῆναι (ἢ ἐν γὰρ ὁποιοιοῦν ὁ ἀνασκευάσαντες ἀνηρηκότες ἐσόμεθα τὸν ὅρον), κατασκευάζοντι δὲ πάντα ἀνάγκη συμβιβάζειν ὅτι ὑπάρχει τὰ ἐν τῷ ὅρῳ. Ὑ Ἔτι ὁ κατασκευάζοντι μὲν καθόλου αἰστέον συλλογισμόν· δεῖ γὰρ κατὰ παντὸς οὗ τοῦτομα ὁ κατηγορεῖσθαι τὸν ὅρον,

ὁ ἐν C. ῥ δυοῖν B. ὧ οἱ om. B. ῥ οἱ om. C. ὁ συνώνυμος A.
 ἔειδος ἐστιν. ἔστι C. ὁ χρήσιμος ὁ τύπος πρὸς C. ὡ τοιοῦτο B.
 ὁ τούτῳ χρηστέον om. C. ὅ διότι A.B. ὁ γένος μόνον καὶ C.
 ὁ συμπεριάνασθαι C. ἢ ἐν C. ὁ ἀνασκ.] ἀναιροῦντες C. ὁ κα-
 τασκευάζοντα C. ὁ κατηγορεῖσθαι C.

καὶ ἔτι πρὸς τούτοις [†] ἀντιστρέφειν, εἰ μέλλει ἴδιος εἶναι ὁ ἀποδοθεὶς ὅρος. Ἐπὶ ἀνασκευάζοντα [‡] δ' οὐκέτι ἀνάγκη δείξαι τὸ καθόλου· ἀπόχρη γὰρ τὸ δείξαι ὅτι οὐκ ἀληθεύεται περὶ τινὸς τῶν ὑπὸ τοῦνομα ὁ λόγος. ^h Εἴ τε καὶ καθόλου δεῖ 3 ἀνασκευάσαι, οὐδ' ὥς τὸ ἀντιστρέφειν ἀναγκαῖον ἐπὶ τοῦ ἀνασκευάζειν· ἀπόχρη γὰρ ἀνασκευάζοντι καθόλου τὸ δείξαι ὅτι ⁱ κατὰ τινὸς ὧν τοῦνομα κατηγορεῖται ὁ λόγος οὐ κατηγορεῖται. Τὸ δ' ἀνάπαλιν οὐκ ἀναγκαῖον πρὸς τὸ δείξαι, ὅτι καθ' ὧν ὁ λόγος μὴ κατηγορεῖται ^k τοῦνομα κατηγορεῖται. Ἐπὶ εἰ καὶ παντὶ ὑπάρχει τῷ ὑπὸ τοῦνομα, μὴ μόνῳ δέ, ἀνηρημένος γίνεται ὁ ὀρισμός.

Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τὸ ἴδιον καὶ τὸ γένος ἔχει· ἐν ἀμφο- 4 τέροις γὰρ ἀνασκευάζειν ἢ κατασκευάζειν ῥᾶον. Περὶ μὲν οὖν τοῦ ἰδίου φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων· ὥς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν συμπλοκῇ τὸ ἴδιον ἀποδίδεται, ὥστ' ἀνασκευάζειν μὲν ἔστιν ἐν ἀνελόντα, κατασκευάζοντι δὲ ἀνάγκη πάντα συλλογίζεσθαι. Σχεδὸν δὲ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ὅσα πρὸς τὸν ὀρισμόν, καὶ πρὸς τὸ ἴδιον ἀρμόσει λέγεσθαι· παντὶ τε γὰρ δεῖ τῷ ὑπὸ τοῦνομα τὸν κατασκευάζοντα δεικνύναι ὅτι ὑπάρ- 5 χει, ἀνασκευάζοντι δ' ἀπόχρη ^l ἐνὶ δείξαι μὴ ὑπάρχον· εἴ τε καὶ παντὶ ὑπάρχει, μὴ μόνῳ δέ, καὶ οὕτως ἀνεσκευασμένον γίνεται, καθάπερ ἐπὶ τοῦ ὀρισμοῦ ^m λέγεται. Περὶ δὲ τοῦ ⁿ γένους, ὅτι ⁿ κατασκευάζειν μὲν ἀνάγκη μοναχῶς παντὶ ^o δεί- 6 ξαντα ὑπάρχειν, ἀνασκευάζοντι δὲ διχῶς· καὶ γὰρ εἰ μηδενὶ καὶ εἰ τινὶ δέδεικται μὴ ὑπάρχον, ἀνήρηται τὸ ἐν ἀρχῇ. Ἐπὶ κατασκευάζοντι μὲν οὐκ ἀπόχρη ὅτι ὑπάρχει δείξαι, ἀλλὰ καὶ ^p διότι ὥς γένος ὑπάρχει δεικτέον· ἀνασκευάζοντι δ' ἰκα- 7 νὸν τὸ δείξαι μὴ ὑπάρχον ἢ τινὶ ἢ μὴ παντί. Ἔοικε δ', ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ διαφθεῖραι τοῦ ποιῆσαι ῥᾶον, οὕτω καὶ ἐπὶ τούτων τὸ ἀνασκευάσαι τοῦ κατασκευάσαι.

[†] ἀντιστρέφειν, καθ' οὗ τὸν λόγον καὶ τοῦνομα, εἰ C. [‡] δ' οὐκ ἀνάγκη καθόλου C. ^h ἔτι εἰ A.B. ⁱ κατ' οὐδενὸς ὧν τοῦνομα κατ. καὶ ὁ λόγος κατ' C. ^k τοῦνομα] οὐδε τοῦνομα C. ^l ἐν B. ^m ἐλέγετο C. ⁿ κατασκευάζοντι C. ^o δείξαι ὑπάρχον C. ^p ὅτι C.

6 Ἐπὶ δὲ τοῦ συμβεβηκότος τὸ μὲν καθόλου ῥῆον ἀνασκευ-
άζειν ἢ ἁ κατασκευάζειν· κατασκευάζοντι μὲν γὰρ δεικτέον
ὅτι παντί, ἀνασκευάζοντι δ' ἀπόχρη ἐνὶ δεῖξαι μὴ ὑπάρχον.
Τὸ δ' ἐπὶ μέρους ῥ ἀνάπαλιν ῥ ῥῆον κατασκευάσαι ἢ ἀνασκευ-
άσαι· κατασκευάζοντι μὲν γὰρ ῥ ἀπόχρη δεῖξαι τιμὴ ὑπάρχον,
ἀνασκευάζοντι δὲ δεικτέον ὅτι οὐδενὶ ὑπάρχει.

7 Φανερόν δὲ καὶ διότι πάντων ῥῥῥστον ὅρον ἀνασκευάσαι·
πλείστα γὰρ ἐν αὐτῷ τὰ δεδομένα πολλῶν εἰρημένων, ἐκ δὲ
τῶν πλειόνων θᾶπτον γίνεται συλλογισμός· εἰκὸς γὰρ ἐν
τοῖς πολλοῖς μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς ὀλίγοις ἀμάρτημα γίνεσθαι.
Ἐτι πρὸς μὲν ὅρον ἐνδέχεται καὶ ῥ διὰ τῶν ἄλλων ῥ ἐπιχει-
ρεῖν· εἴτε γὰρ μὴ ἴδιος ῥ ὁ λόγος, εἴτε μὴ γένος τὸ ἀποδο-
θῆν, εἴτε μὴ ὑπάρχει τι τῶν ἐν τῷ λόγῳ, ἀνηρημένος γίνεται
ὁ ὀρισμός· πρὸς δὲ τᾶλλα οὔτε τὰ ἐκ τῶν ῥ ὅρων οὔτε τᾶλλα
ἐνδέχεται πάντ' ἐπιχειρεῖν· μόνα γὰρ τὰ πρὸς τὸ συμβεβη-
8 κὸς κοινὰ πάντων τῶν εἰρημένων ἐστίν. Ὑπάρχειν μὲν γὰρ
δεῖ ἕκαστον τῶν εἰρημένων· εἰ δὲ μὴ ὡς ἴδιον ὑπάρχει τὸ
γένος, οὐδέπω ἀνήρηται τὸ γένος. Ὑμοίως δὲ καὶ τὸ ἴδιον οὐκ
ἀναγκαῖον ὡς γένος, οὐδὲ τὸ συμβεβηκὸς ὡς γένος ἢ ἴδιον,
ἀλλ' ὑπάρχειν μόνον. Ὡστ' οὐ δυνατόν ἐκ τῶν ἐτέρων πρὸς
9 τὰ ἕτερα ἐπιχειρεῖν ἀλλ' ἢ ἐπὶ τοῦ ὀρισμοῦ. Δῆλον οὖν ὅτι
ῥῥῥστον πάντων ὅρον ἀναιρεῖν, κατασκευάζειν δὲ χαλεπώτα-
τον· ῥ ἐκείνᾳ τε γὰρ ῥ δεῖ πάντα συλλογίσασθαι (καὶ γὰρ ὅτι
ὑπάρχει τὰ ῥ εἰρημένα καὶ ὅτι γένος τὸ ἀποδοθῆν καὶ ὅτι
ἴδιος ὁ λόγος), καὶ ἔτι παρὰ ταῦτα, ὅτι δηλοῖ τὸ τί ἦν εἶναι
ὁ λόγος, καὶ τοῦτο καλῶς δεῖ πεποιηκέναι.

10 Τῶν δ' ἄλλων τὸ ἴδιον μάλιστα τοιοῦτον· ἀναιρεῖν μὲν
γὰρ ῥῥῥον διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ὡς ἐπὶ τὸ ῥ πολὺ, κατασκευάζειν
δὲ χαλεπώτατον, ὅτι τε πολλὰ δεῖ συμβιβάζσαι, καὶ πρὸς

ἁ κατασκευάζειν. Καὶ δι' ἐνὸς γὰρ ἀνασκευάζεται τὸ καθόλου ἢ κατασκευ-
άζεται, κατασκευάζοντι C. ῥ πάλιν B. ῥ ῥῥον γὰρ κατασκ. C. ῥ ἀπό-
χρη τὸ δεῖξαι C. ῥ διὰ corr. A, τὰ B. ῥ ἐγχειρεῖν A.B. ῥ ὁ
om. A. ῥ ὅρων τέτακται οὔτε C. ῥ κείνᾳ A.B. ῥ πάντα δεῖ
συλλογίσασθαι C. ῥ εἰρημένα πάντα καὶ C. ῥ πολὺ συνίστασθαι
κατασκ. C.

τούτῳ ὅτι μόνῳ ὑπάρχει καὶ ἀντικατηγορεῖται τοῦ πρά-
γματος.

Ῥᾶστον δὲ πάντων κατασκευάσαι τὸ συμβεβηκός· ἐν μὲν ¹¹
γὰρ τοῖς ἄλλοις οὐ μόνον ὑπάρχον, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὕτως
ὑπάρχει, δεικτέον· ἐπὶ δὲ τοῦ συμβεβηκότος, ὅτι ὑπάρχει
μόνον, ἱκανὸν δεῖξαι. Ἀνασκευάζειν δὲ χαλεπώτατον τὸ συμ-
βεβηκός, ὅτι ἐλάχιστα ἐν αὐτῷ δέδοται· οὐ γὰρ προσσημαί-
νει ἐν τῷ συμβεβηκότι πῶς ὑπάρχει, ὥστ' ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων
διχῶς ἔστιν ἀνελεῖν, ἢ δεῖξαντα ὅτι οὐχ ὑπάρχει ἢ ὅτι οὐχ
οὕτως ὑπάρχει, ἐπὶ δὲ τοῦ συμβεβηκότος οὐκ ἔστιν ^d ἀνελεῖν
ἀλλ' ἢ δεῖξαντα ὅτι οὐχ ὑπάρχει.

Οἱ μὲν οὖν τόποι δι' ὧν εὐπορήσομεν πρὸς ἕκαστα τῶν ¹²
προβλημάτων ἐπιχειρεῖν, σχεδὸν ἱκανῶς ἐξηρίθμυνται.

^e Θ.

Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τάξεως, καὶ πῶς δεῖ ἐρωτᾶν, λεκτέον. ¹
Δεῖ δὲ πρῶτον μὲν ^f ἐρωτηματίζειν μέλλοντα τὸν τόπον εὐ-
ρεῖν ὅθεν ἐπιχειρητέον, δεύτερον δὲ ἐρωτηματίσαι καὶ τάξαι
καθ' ^g ἕκαστα πρὸς ἑαυτόν, τὸ δὲ λοιπὸν καὶ τρίτον εἰπεῖν
^h ταῦτα ἤδη πρὸς ἕτερον. Μέχρι μὲν οὖν τοῦ εὑρεῖν ⁱ τὸν ²
τόπον ὁμοίως τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ διαλεκτικοῦ ἢ σκέψις,
τὸ δ' ^k ἤδη ταῦτα τάττειν καὶ ἐρωτηματίζειν ἴδιον τοῦ δια-
λεκτικοῦ· πρὸς ἕτερον γὰρ πᾶν τὸ τοιοῦτον, τῷ δὲ φιλο-
σόφῳ καὶ ζητοῦντι καθ' ἑαυτὸν οὐδὲν μέλει, εἰς ἀληθῆ μὲν ἢ
καὶ γνώριμα δι' ὧν ὁ συλλογισμός, μὴ θῆ' ^l αὐτὰ ¹ ὁ ἀποκρι-
νόμενος διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι τοῦ ἐξ ἀρχῆς καὶ προορᾶν τὸ
συμβησόμενον· ἀλλ' ἴσως ^m καὶ σπουδάσειεν ὅτι μάλιστα
γνώριμα καὶ σύνεγγυς εἶναι τὰ ἀξιώματα· ἐκ τούτων γὰρ οἱ
ἐπιστημονικοὶ συλλογισμοί.

Τοὺς μὲν οὖν τόπους ὅθεν δεῖ λαμβάνειν, εἴρηται πρότε-³
ρον· περὶ τάξεως δὲ καὶ τοῦ ἐρωτηματίσαι λεκτέον διελό-

^{ελεῖν}
^d ἀναρεῖν C. ^e Θ Α, θῆτα Β, η ^τ C. ^f ἐρωτηματίζειν Α, ἐρω-
τᾶν C. ^g ἕκαστον C. ^h ἤδη ταῦτα C. ⁱ τὸν om. C. ^k ἤδη
om. C. ^l ὁ post αὐτὰ om. Β. ^m καὶ] ἂν καὶ C.

μενον τὰς προτάσεις, ὅσαι ληπτέαι παρὰ τὰς ἀναγκαίας. Ἀναγκαῖαι δὲ λέγονται δι' ὧν ὁ συλλογισμὸς γίνεται. Αἱ δὲ παρὰ ταύτας λαμβανόμεναι τέτταρές εἰσιν· ἡ γὰρ ἐπαγωγὴ χάριν τοῦ δοθῆναι τὸ καθόλου, ἡ εἰς ὄγκον τοῦ λόγου, ἡ πρὸς κρίψιν τοῦ συμπεράσματος, ἡ πρὸς τὸ σαφέστερον εἶναι τὸν λόγον. Παρὰ δὲ ταύτας οὐδεμίαν ληπτέον πρότασιν, ^η ἀλλὰ διὰ τούτων αὔξειν καὶ ἐρωτηματίζειν πειρατέον. Εἰσὶ δ' αἱ πρὸς κρίψιν ἀγῶνος χάριν· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα ἡ τοιαύτη πραγματεία πρὸς ἕτερόν ἐστιν, ἀνάγκη καὶ ταύταις χρῆσθαι.

4 Τὰς μὲν οὖν ἀναγκαίας, δι' ὧν ὁ συλλογισμὸς, οὐκ ^ο εὐθὺς προτατέον, ἀλλ' ἀποστατέον ὅτι ἀνωτάτῳ, οἷον μὴ τῶν ἐναντίων ἀξιοῦντα τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην, ἃν τοῦτο βούληται λαβεῖν, ἀλλὰ τῶν ἀντικειμένων τεθέντος γὰρ τούτου, καὶ ὅτι τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ συλλογιέται, ἐπειδὴ ἀντικείμενα τὰ ἐναντία. ^ρ Ἄν δὲ μὴ τιθῇ, δι' ἐπαγωγῆς ληπτέον, προτεί-
5 νοντα ἐπὶ τῶν κατὰ μέρος ἐναντίων. ^η Ἡ γὰρ διὰ συλλογισμοῦ ἢ δι' ἐπαγωγῆς τὰς ἀναγκαίας ληπτέον, ἢ τὰς μὲν ἐπαγωγῇ τὰς δὲ συλλογισμῷ, ὅσαι δὲ λίαν προφανεῖς εἰσὶ, καὶ ^θ αὐτὰς προτείνοντα· ἀδηλότερόν τε γὰρ ^ρ αἰεὶ ἐν τῇ ^σ ἀποστάσει καὶ τῇ ἐπαγωγῇ τὸ συμβησόμενον, καὶ ἅμα ^ι τὸ αὐτὰς τὰς χρησίμους προτεῖναι ^ν καὶ μὴ δυνάμενον ^ω ἐκείνως
6 λαβεῖν ^ξ ἔτοιμον. Τὰς δὲ παρὰ ταύτας εἰρημένας ληπτέον μὲν τούτων χάριν, ἐκάστη δ' ὧδε χρηστέον, ἐπάγοντα μὲν ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστον ἐπὶ τὸ καθόλου καὶ τῶν γνωρίμων ἐπὶ τὰ ἄγνωστα· γνώριμα δὲ μᾶλλον τὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν, ἢ ἀπλῶς ἢ τοῖς πολλοῖς. Κρύπτοντα δὲ προσυλλογίζεσθαι δι' ὧν ὁ συλλογισμὸς τοῦ ἐξ ἀρχῆς μέλλει γίνεσθαι, καὶ
7 ταῦτα ὡς πλείστα. Εἴη δ' ἂν τοῦτο, εἴ τις μὴ μόνον τὰς ἀναγκαίας ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸς ταύτας χρησίμων τινὰ συλλογίζοιτο. ^υ Ἐτι τὰ συμπεράσματα μὴ λέγειν, ἀλλ' ὕστερον

^η ἀλλ' ἢ C. ^ο εὐθὺς αὐτὰς προτ. A. B. ^ρ ἂν C. ^θ ταύτας A.
^ι αἰεὶ om. C. ^σ ἀποτάσει B. ^ι τὸ καὶ αὐτὰς C. ^ν καὶ om. C.
^ω ἐκείνως corr. A. ^ξ ἔτοιμον corr. A, ἐτόιμος B.

ἀθρόα συλλογίζεσθαι· οὕτω γὰρ ἂν πορρωτάτω ἀποστήσειε τῆς ἐξ ἀρχῆς θέσεως. Καθόλου δ' εἰπεῖν, οὕτω δεῖ ἐρωτᾶν τὸν ὕκρυπτικῶς πυκθανόμενον, ὥστ' ἡρωτημένου τοῦ παντός λόγου καὶ εἰπόντος τὸ συμπέρασμα ζητεῖσθαι τὸ διὰ τί. Τοῦτο δ' ἔσται μάλιστα διὰ τοῦ λεχθέντος ἔμπροσθεν τρό-8 πον· μόνου γὰρ τοῦ ἐσχάτου ῥηθέντος συμπεράσματος ἄδηλον πῶς συμβαίνει, διὰ τὸ μὴ προορᾶν τὸν ἀποκρινόμενον ἐκ τίνων συμβαίνει, μὴ διαρθρωθέντων τῶν ἂν πρότερον συλλογισμῶν. Ὑκιστα δ' ἂν ἂν^α διαρθροῖτο ὁ συλλογισμὸς τοῦ συμπεράσματος μὴ τὰ τούτου λήμματα ἡμῶν τιθέντων, ἀλλ' ἐκεῖνα ὑφ' ὧν ὁ συλλογισμὸς γίνεται.

Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ μὴ συνεχῇ τὰ ἀξιώματα λαμβάνειν ἐξ ὧν^β οἱ συλλογισμοί, ἀλλ' ἐναλλάξ τὸ πρὸς ἕτερον καὶ ἕτερον συμπέρασμα· τιθεμένων γὰρ τῶν οἰκείων^γ παρ' ἄλληλα μᾶλλον τὸ συμβησόμενον ἐξ αὐτῶν προφανές.

Χρὴ δὲ καὶ ὀρισμῷ λαμβάνειν, ἐφ' ὧν ἐνδέχεται, τὴν κα-10 θόλου πρότασιν, μὴ ἐπ' αὐτῶν ἀλλ' ἐπὶ τῶν συστοίχων· παραλογίζονται γὰρ ἄεαυτούς, ὅταν ἐπὶ συστοίχου ληφθῇ^δ ὁ ὀρισμὸς, ὡς οὐ τὸ καθόλου συγχωροῦντες, οἷον εἰ δέοι λαβεῖν ὅτι ὁ ὀργιζόμενος ὀρέγεται τιμωρίας^ε διὰ φαινομένην ὀλιγωρίαν, ληφθεὶς δ' ἡ ὀργὴ ὕρεξις εἶναι τιμωρίας διὰ φαινομένην ὀλιγωρίαν· δηλὸν γὰρ ὅτι τούτου ληφθέντος ἔχοιμεν ἂν καθόλου ὁ προαιρούμεθα. Τοῖς δ' ἐπ' αὐτῶν προτείνουσι^{ιι} πολλάκις ἀνανεύειν συμβαίνει τὸν ἀποκρινόμενον διὰ τὸ μᾶλλον ἔχειν ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἔνστασιν, οἷον ὅτι ὁ ὀργιζόμενος ἢ οὐκ ὀρέγεται τιμωρίας· τοῖς γὰρ γονεῦσιν ὀργιζόμεθα μὲν, οὐκ ὀρεγόμεθα δὲ τιμωρίας. Ἴσως μὲν οὖν ἢ οὐκ ἀληθὴς ἡ^κ ἔνστασις· παρ' ἐνίων γὰρ ἰκανὴ τιμωρία τὸ λυπῆσαι μόνον καὶ ποιῆσαι^ι μεταμέλεσθαι· οὐ μὴν ἀλλ' ἔχει τι πιθανὸν πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἀλόγως ἀρνείσθαι τὸ προτεινόμενον. Ἐπὶ

ὕ κρυπτικῶς A. ἂν πρότερον C. α διαρθρωθείη C. β ὧν εἰσὶν οἱ C. γ παράλληλον C. δ αὐτούς C. ε ὁ om. B. ς διὰ φαινομένην ὀλιγωρίαν margo rc. C. ζ ἡ om. C. η οὐκ^κ οὐ πᾶς corr. C. ι οὐχ ἰκανὴ A.B. κ ἔνστασις ὑπάρχει· παρ' ἐνίων μὲν γὰρ C. λ μεταμελεῖσθαι C.

δὲ τοῦ τῆς ὀργῆς ὀρισμοῦ οὐχ ὁμοίως ῥαδίον ^κ ἔστιν εὐρεῖν ἔνστασιν.

12 Ἐτι τὸ προτείνειν μὴ ὡς δι' αὐτὸ ἀλλ' ἄλλου χάριν προτείνοντα· εὐλαβοῦνται γὰρ τὰ πρὸς τὴν θέσιν χρήσιμα. Ἀπλῶς δ' εἰπεῖν, ὅτι μάλιστα ποιεῖν ἄδηλον πότερον τὸ προτεινόμενον ἢ τὸ ἀντικείμενον βούλεται λαβεῖν· ἀδήλου γὰρ ὄντος τοῦ πρὸς τὸν λόγον χρησίμου μᾶλλον τὸ δοκοῦν αὐτοῖς τιθέασιν.

13 Ἐτι διὰ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι· καὶ γὰρ πιθανὸν καὶ λανθάνει μᾶλλον τὸ καθόλου. Οἶον ¹ ὅτι ὥσπερ ἐπιστήμη καὶ ἄγνοια τῶν ἐναντίων ἢ αὐτή, οὕτω ^μ καὶ αἴσθησις τῶν ἐναντίων ἢ αὐτή, ἢ ἀνάπαλιν, ^ν ἐπειδὴ αἴσθησις ἢ ^ο αὐτή, καὶ ἐπιστήμη. Τοῦτο δ' ἔστιν ὁμοιον ἐπαγωγῇ, οὐ μὴν ταυτόν γε· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα τὸ καθόλου λαμβάνεται, ἐπὶ δὲ τῶν ὁμοίων οὐκ ἔστι τὸ λαμβανόμενον τὸ καθόλου, ὑφ' ^ρ ὃ ^α πάντα τὰ ὁμοιά ἔστιν.

14 Δεῖ δὲ καὶ αὐτόν ποτε ¹ αὐτῷ ἔνστασιν φέρειν· ἀνυπόπτως γὰρ ἔχουσιν οἱ ἀποκρινόμενοι πρὸς τοὺς δοκοῦντας δικαίως ἐπιχειρεῖν. Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἐπιλέγειν ὅτι σύνηθες καὶ λεγόμενον τὸ τοιοῦτον· ὁκνοῦσι γὰρ κινεῖν τὸ εἰθὺς ἔνστασιν μὴ ἔχοντες. Ἀμα δὲ καὶ ^ς τῷ χρῆσθαι καὶ ^τ αὐτοὶ τοῖς τοι-

15 οῦτοις φυλάττονται κινεῖν αὐτά. Ἐτι τὸ μὴ σπουδάζειν, καὶ ὅλως χρήσιμον ἢ· πρὸς γὰρ τοὺς σπουδάζοντας μᾶλλον ἀντιτείνουσιν. Καὶ τὸ ὡς ἐν παραβολῇ προτείνειν· τὸ γὰρ δι' ἄλλο προτεινόμενον καὶ μὴ δι' αὐτὸ χρήσιμον τιθέασιν μᾶλλον. Ἐτι μὴ αὐτὸ προτείνειν ὃ δεῖ ληφθῆναι, ἀλλ' ὃ τοῦτο ἔπεται ἐξ ἀνάγκης· μᾶλλον τε γὰρ συγχωροῦσι διὰ τὸ μὴ ὁμοίως ἐκ τούτου φανερόν εἶναι τὸ συμβησόμενον, καὶ
16 ληφθέντος τούτου εἴληπται ^ν κ' ἐκεῖνο. Καὶ τὸ ἐπ' ἐσχάτῳ ἐρωτᾶν ὃ μάλιστα βούλεται λαβεῖν· μάλιστα γὰρ τὰ ^ω πρῶτα

^κ ἔστιν om. C. ¹ ὅτι om. A.B. ^μ καὶ ἡ αἴσθησις C. ^ν ἐπειδὴ ἢ αἴσθ. C. ^ο αὐτὴ τῶν ἐναντίων καὶ corr. C. ^ρ ὡς A.B. ^α ἅπαντα ὁμοια C. ¹ αὐτῷ C. ^ς τῷ] διὰ τὸ B.C. ^τ αὐτοὺς C. ^ν ἐκεῖνο. Καὶ οὐ τὸ C. ^ω πρῶτα τῶν ἐρωτημάτων ἀνανεοῦσι B.C.

ἀνανεύουσι διὰ τὸ τοὺς πλείστους τῶν ἐρωτῶντων πρῶτα λέγειν περὶ ἃ μάλιστα σπουδάζουσιν. Πρὸς ἐνίους δὲ πρῶτα τὰ τοιαῦτα προτείνειν· οἱ γὰρ δύσκολοι τὰ πρῶτα μάλιστα συγχωροῦσιν, ^κ ἂν μὴ παντελῶς φανερόν ἢ τὸ συμβησόμενον, ἐπὶ τελευτῆς δὲ δυσκολαίνουσιν. Ὅμοιως δὲ καὶ ὅσοι οἴονται ¹⁷ δριμεῖς εἶναι ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι· θέντες ^γ γὰρ τὰ πλείεστα ἐπὶ τέλους τερθρεύονται ὥς οὐ συμβαίνοντος ἐκ τῶν κειμένων· τιθέασι δὲ ^z προχείρως, πιστεύοντες τῇ ἕξει καὶ ὑπολαμβάνοντες οὐδὲν ^α πείσεσθαι. Ἔστι τὸ μηκύνειν καὶ παρεμβάλλειν τὰ ^β μηδὲν χρήσιμα πρὸς τὸν λόγον, καθάπερ οἱ ψευδο-γραφοῦντες· πολλῶν γὰρ ὄντων ^ε ἄδηλον ἐν ὁποίῳ τὸ ψευδός. Διὸ καὶ λανθάνουσιν ἐνίστε οἱ ἐρωτῶντες ἐν παραβύστῳ ^δ προστιθέντες ἃ καθ' αὐτὰ προτεινόμενα οὐκ ἂν τεθείη.

Εἰς μὲν οὖν κρύψιν τοῖς εἰρημένοις χρηστέον, εἰς δὲ κόσμον ¹⁸ ἐπαγωγῇ καὶ διαιρέσει τῶν συγγενῶν. Ἡ μὲν οὖν ἐπαγωγῇ ὁποῖον τί ἐστι δῆλον, τὸ δὲ διαιρεῖσθαι τοιοῦτον οἶον ὅτι ἐπιστήμη ἐπιστήμης βελτίων ἢ τῷ ἀκριβεστέρα εἶναι ἢ τῷ βελτιόνων, καὶ ὅτι τῶν ἐπιστημῶν αἱ μὲν θεωρητικαὶ ^ε αἱ δὲ πρακτικαὶ αἱ δὲ ποιητικαί. Τῶν γὰρ τοιούτων ἕκαστον συνε-πικοσμεῖ μὲν τὸν λόγον, οὐκ ἀναγκαῖα δὲ ῥηθῆναι ^ε πρὸς τὸ συμπέρασμα.

Εἰς δὲ σαφήνειαν παραδείγματα καὶ παραβολὰς οἰστέον, ¹⁹ παραδείγματα δὲ οἰκεῖα καὶ ἐξ ὧν ἴσμεν, οἷα Ὅμηρος, μὴ οἷα Χοιρίλος· οὕτω γὰρ ^ε ἂν σαφέστερον εἴη τὸ προτεινόμενον.

Χρηστέον δ' ἐν τῷ διαλέγεσθαι τῷ μὲν συλλογισμῷ πρὸς ² τοὺς διαλεκτικούς μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς πολλούς, τῇ δ' ἐπαγωγῇ τοῦναντίον πρὸς τοὺς πολλούς μᾶλλον· εἴρηται δ' ὑπὲρ ^β τούτων καὶ πρότερον. Ἔστι δὲ ἐπ' ἐνίων μὲν ἐπάγοντα δυνατὸν ἐρωτῆσαι τὸ καθόλου, ἐπ' ἐνίων δ' οὐ ῥάδιον διὰ ^ι τὸ μὴ κεῖσθαι ταῖς ὁμοιότησιν ὄνομα πάσαις κοινόν· ἀλλ' ὅταν

^κ ἂν C. ^γ γὰρ πρὸς τὰ πρῶτα τὰ B. ^z προχείρως om. C. ^α πῆ-
σεσθαι A.B. ^β μηθὲν C. ^ε ἀδηλότερον τὸ ψ. C. ^δ τιθέντες C.
^ε αἱ δὲ πρακτικαὶ om. C. ^ε εἰς C. ^ε σαφέστερον ἂν C. ^β τού-
του B.C. ^ι τὸ μὴ om. C.

δέη^k τὸ καθόλου λαβεῖν. οὕτως ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων φασίν· τοῦτο δὲ διορίσαι τῶν χαλεπωτάτων, ὅποια τῶν προ-
 2 φερομένων τοιαῦτα καὶ ποῖα οὐ. Καὶ παρὰ τοῦτο πολλάκις ἀλλήλους παρακροῦνται κατὰ τοὺς λόγους, οἱ μὲν φάσκοντες ὅμοια εἶναι τὰ μὴ ὄντα ὅμοια, οἱ δ' ἀμφισβητοῦντες τὰ ὅμοια μὴ εἶναι ὅμοια. Διὸ πειρατέον ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων ὀνοματοποιεῖν αὐτόν, ὅπως μήτε τῷ ἀποκρινομένῳ ἐξῇ ἀμφισβητεῖν ὡς οὐχ ὁμοίως τὸ ἐπιφερόμενον λέγεται, μήτε τῷ ἐρωτῶντι συκοφαντεῖν ὡς ὁμοίως λεγομένου, ἐπειδὴ πολλὰ τῶν οὐχ ὁμοίως λεγομένων ὁμοίως φαίνεται λέγεσθαι.

3 "Οταν δ' ἐπάγοντος ἐπὶ πολλῶν μὴ διδῷ τὸ καθόλου, τότε δίκαιον ἀπαιτεῖν ἔνστασιν. Μὴ εἰπόντα δ' αὐτόν ἐπὶ τίνων οὕτως, οὐ δίκαιον ἀπαιτεῖν ἐπὶ τίνων οὐχ οὕτως· δεῖ γὰρ ἐπάγοντα πρότερον οὕτω τὴν ἔνστασιν ἀπαιτεῖν. Ἀξιωτέον¹ τε τὰς ἐνστάσεις μὴ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ προτεινομένου φέρειν, ἐὰν^m μὴ ἔν μόνον ἢ τὸ τοιοῦτον, καθάπερ ἡ δυὰς τῶν ἀρτίων μόνοςⁿ ἀριθμὸς πρῶτος· δεῖ γὰρ τὸν ἐνιστάμενον ἐφ' ἐτέρου τὴν ἔνστασιν φέρειν, ἢ λέγειν ὅτι^o τοῦτο μόνον τοι-
 4 οῦτο. Πρὸς δὲ τοὺς ἐνισταμένους τῷ καθόλου, μὴ ἐν αὐτῷ δὲ τὴν ἔνστασιν φέροντας ἀλλ' ἐν τῷ ὁμωνύμῳ, οἷον ὅτι ἔχει ἂν τις τὸ μὴ^p αὐτοῦ χρῶμα ἢ πόδα ἢ χεῖρα (ἔχει γὰρ ἂν ὁ ζωγράφος χρῶμα καὶ ὁ μάγειρος πόδα τὸν μὴ αὐτοῦ) διελόμενον οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐρωτητέον· λανθανούσης γὰρ
 5 τῆς ὁμωνυμίας εὖ δόξει ἐνστῆναι τῇ προτάσει. Ἐὰν δὲ μὴ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἐνιστάμενος κωλύῃ τὴν ἐρώτησιν, ἀφαιροῦντα δεῖ ἐν ᾧ ἡ ἔνστασις προτείνειν τὸ λοιπὸν καθόλου ποιοῦντα, ὥς ἂν^q λάβῃ τὸ χρήσιμον. Οἷον ἐπὶ τῆς λήθης καὶ τοῦ ἐπιλελῆσθαι· οὐ γὰρ συγχωροῦσι τὸν ἀποβεβληκότα ἐπιστήμην ἐπιλελῆσθαι,^r διότι μεταπεσόντος τοῦ πράγματος
 6 ἀποβέβληκε^s μὲν τὴν ἐπιστήμην, ^t ἐπιλέλῃσθαι δ' οὐ. Πη-
 τείον οὖν ἀφελόντα ἐν ᾧ ἡ ἔνστασις τὸ λοιπόν, οἷον εἰ δια-

^k τὸ om. A. ¹ δέ C. ^m ἂν μὴ μόνον ἐν C. ⁿ ἀριθμὸς om. pr. C. ^o τοιοῦτο μόνον τοῦτο C. ^p αὐτοῦ C. ^q λάβης C. ^r διὰ τὸ μ. τ. πρ. ἀποβεβληκέναι C. ^s μὲν om. A.B. ^t ἐπιλελῆσθαι C.

μένοντος τοῦ πράγματος ἀποβέβληκε τὴν ἐπιστήμην, διότι ἐπιλέλησται. Ὅμοίως δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐνισταμένους διότι τῷ μείζονι ἀγαθῷ μείζον ἀντίκειται κακόν· προφέρουσι γὰρ ὅτι τῇ ὑγμίᾳ, ἐλάττονι ὄντι ἀγαθῷ τῆς εὐεξίας, μείζον κακὸν ἀντίκειται· τὴν γὰρ νόσον μείζον κακὸν ^ν εἶναι τῆς καχεξίας. Ἀφαιρετέον οὖν καὶ ἐπὶ ^ω τούτου ἐν ᾧ ἡ ἔνστασις· ἀφαιρεθέντος γὰρ μᾶλλον ἂν θείη, οἷον ὅτι τῷ μείζονι ἀγαθῷ μείζον κακὸν ἀντίκειται, ἔαν μὴ συνεπιφέρῃ ^χ θάτερον θάτερον, καθάπερ ἡ εὐεξία τὴν ὑγίειαν. Οὐ μόνον δ' ἐνισταμένου ^ς τοῦτο ποιητέον, ἀλλὰ καὶ ἄνευ ἐνστάσεως ἀρνήται διὰ τὸ προορᾶν τι τῶν τοιούτων· ἀφαιρεθέντος γὰρ ἐν ᾧ ἡ ἔνστασις, ἀναγκασθήσεται τιθέναι διὰ τὸ μὴ προορᾶν ἐν τῷ λοιπῷ ἐπὶ τίνος ^ζ οὐχ οὕτως· ἔαν δὲ μὴ τιθῇ, ἀπαιτούμενος ἔνστασιν ^α οὐ μὴ ἔχῃ ἀποδοῦναι. Εἰσὶ δὲ τοιαῦται τῶν προτάσεων αἱ ἐπὶ τίς ⁸ μὲν ψευδεῖς ἐπὶ τί δ' ἀληθεῖς· ἐπὶ τούτων γὰρ ἔστιν ἀφελόντα τὸ λοιπὸν ἀληθὲς καταλιπεῖν. Ἐὰν δ' ἐπὶ πολλῶν προτείνοντος μὴ ^β φέρῃ ἔνστασιν, ἀξιωτέον τιθέναι· διαλεκτικὴ γάρ ἐστι πρότασις πρὸς ἣν οὕτως ἐπὶ πολλῶν ἔχουσιν μὴ ἔστιν ἔνστασις.

Ὅταν δ' ^ε ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ἄνευ τε τοῦ ἀδυνάτου καὶ διὰ ⁹ τοῦ ἀδυνάτου ^δ συλλογίσασθαι, ἀποδεικνύντι μὲν ^ε καὶ μὴ διαλεγομένῳ οὐδὲν διαφέρει οὕτως ἢ ἐκείνως συλλογίσασθαι, διαλεγομένῳ δὲ πρὸς ἄλλον οὐ χρηστέον τῷ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμῷ. Ἄνευ μὲν γὰρ τοῦ ἀδυνάτου ^ε συλλογισαμένῳ οὐκ ἔστιν ἀμφισβητεῖν· ὅταν δὲ τὸ ἀδύνατον ^ς συλλογίσῃται, ^η ἂν μὴ λῖαν ἢ ^ι περιφανὲς ψεῦδος ὄν, οὐκ ἀδυνατόν φασιν εἶναι, ὥστ' οὐ ^κ γίνεται τοῖς ἐρωτῶσιν ^λ ὁ βούλονται.

Δεῖ δὲ προτείνειν ὅσα ἐπὶ πολλῶν μὲν οὕτως ἔχει, ἔνστασις ¹⁰

^ν εἶναι om. pr. C. ^ω τούτων C. ^χ θάτερον θατέρου B, θάτερον C.
^ς τούτου C. ^ζ οὐχί C. ^α οὐχ ἔξει C. ^β φέρῃ τὴν ἔνστασιν C.
^ε ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καὶ ἄνευ τοῦ C. ^δ συλλογίζεσθαι C. ^ε καὶ μὴ
διαλεγομένῳ om. C. ^ε συλλογισαμένου C. ^ς συλλογίζονται C.
^η ἔαν C. ^ι περιφανὲς τὸ ψ. C. ^κ γίνονται A. ^λ ὁ C.

δὲ ἢ ὅλως μὴ ἔστιν ἢ μὴ ἐπιπολῆς ^m τὸ συνιδεῖν· μὴ δυνάμειοι γὰρ συνορᾶν ἐφ' ὧν οὐχ οὕτως, ὥς ἀληθὲς ὃν τιθέασιν.

- 11 Οὐ δεῖ δὲ τὸ συμπέρασμα ἐρώτημα ποιεῖν· εἰ δὲ μὴ, ἀνανεύσαντος οὐ δοκεῖ γεγενέσθαι συλλογισμός. Πολλάκις γὰρ καὶ μὴ ἐρωτῶντος ἄλλ' ὥς συμβαίνει ἐπιφέροντος ἀρνοῦνται, καὶ τοῦτο ποιοῦντες οὐ δοκοῦσιν ἐλέγχεσθαι τοῖς μὴ συνορῶσιν ὅ τι συμβαίνει ἐκ τῶν τεθέντων. Ὅταν οὖν μὴδὲ φήσας συμβαίνει ἐρωτήσῃ, ὁ δ' ἀρνηθῇ, παντελῶς οὐ δοκεῖ γεγενέσθαι συλλογισμός.

- 12 Οὐ δοκεῖ δὲ πᾶν τὸ καθόλου διαλεκτικὴ πρότασις εἶναι οἷον τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ἢ ποσαχῶς λέγεται τὰγαθόν; ἔστι γὰρ πρότασις διαλεκτικὴ πρὸς ἣν ἔστιν ⁿ ἀποκρίνασθαι ναί ἢ οὐ· πρὸς δὲ τὰς εἰρημένας οὐκ ἔστιν. Διὸ οὐ διαλεκτικὰ ἐστὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἐρωτημάτων, ^o ἃν μὴ αὐτὸς διορίσας ἢ διελόμενος εἴπῃ, οἷον ἄρά γε τὰγαθὸν οὕτως ἢ οὕτως λέγεται; πρὸς γὰρ τὰ τοιαῦτα ῥαδία ἢ ἀποκρίσις ἢ καταφήσαντι ἢ ἀποφήσαντι. Διὸ πειρατέον οὕτω προτείνειν τὰς τοιαύτας τῶν προτάσεων. Ἄμα δὲ καὶ δίκαιον ἴσως παρ' ἐκείνου ζητεῖν ποσαχῶς λέγεται τὰγαθόν, ὅταν αὐτοῦ διαιρουμένου καὶ προτείνοντος μηδαμῶς ^p συγχωρῇ.

- 13 Ὅστις δ' ἓνα λόγον πολὺν χρόνον ἐρωτᾷ, κακῶς πυνθάσσεται. Εἰ μὲν γὰρ ἀποκρινομένου ^q τοῦ ἐρωτωμένου τὸ ἐρωτώμενον, ἐῴλον ὅτι πολλὰ ἐρωτήματα ἐρωτᾷ ἢ πολλάκις ταῦτά, ὥστε ^r ἢ ἀδολεσχεῖ ἢ οὐκ ἔχει συλλογισμόν· ἐξ ὀλίγων γὰρ πᾶς συλλογισμός· εἰ δὲ μὴ ἀποκρινομένου, ὅτι οὐκ ἐπιτιμᾷ ἢ ἀφίσταται.

- 3 Ἔστι δ' ἐπιχειρεῖν τε χαλεπὸν καὶ ὑπέχειν ῥάδιον τὰς αἰτίας ὑποθέσεις. Ἔστι δὲ τοιαῦτα τὰ τε φύσει πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα. Τὰ μὲν γὰρ πρῶτα ὅρου δεῖται, τὰ δ' ἔσχατα διὰ πολλῶν περαινεῖται βουλομένη τὸ συνεχὲς λαμβάνειν ἀπὸ τῶν πρώτων, ἢ σοφισματώδη φαίνεται τὰ ἐπιχειρήματα.

^m τὸ] ἢ (vel ἢ) τὸ A.B.C. ⁿ ἀποκρίνεσθαι B. ^o ἔαν C. ^p συγχωρήσῃ C. ^q τοῦ ἐρωτωμένου om. C. ^r ἢ ante ἀδ. om. C.

ἀδύνατον γὰρ ἀποδείξαι τι μὴ ἀρξάμενον ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν καὶ ^sσυνείραντα μέχρι τῶν ἐσχάτων. Ὅρίζεσθαι μὲν οἷον ^tοὐτ' ἀξιούσιν οἱ ἀποκρινόμενοι, οὐτ' ἂν ὁ ἐρωτῶν ὀρίζηται προσέχουσιν· μὴ γενομένου δὲ φανεροῦ ^vτί ποτ' ἐστὶ τὸ προκείμενον, οὐ ρᾶδιον ἐπιχειρεῖν. Μάλιστα δὲ τὸ ^wτοιούτον περὶ τὰς ἀρχὰς συμβαίνει· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα διὰ τούτων δείκνυνται, ταῦτα δ' οὐκ ἐνδέχεται δι' ἐτέρων, ἀλλ' ἀναγκαῖον ὀρισμῶ τῶν τοιούτων ἕκαστον γνωρίζειν.

Ἔστι δὲ δυσεπιχειρήτα καὶ τὰ λίαν ἐγγύς ^xτῆς ἀρχῆς ^z οὐ γὰρ ἐνδέχεται πολλοὺς πρὸς αὐτὰ ^yλόγους πορίσασθαι, ὀλίγων ὄντων τῶν ἀνὰ μέσον ^zαὐτοῦ τε καὶ τῆς ἀρχῆς, δι' ὧν ἀνάγκη δείκνυσθαι τὰ ^aμετὰ ταῦτα. Τῶν δὲ ὅρων δυσεπιχειρητότατοι ^bπάντων εἰσὶν ὅσοι κέχρηται τοιούτοις ὀνόμασιν, ἃ πρῶτον μὲν ἴδιλά ἐστιν εἴτε ἀπλῶς εἴτε πολλαχῶς λέγεται, πρὸς δὲ τούτοις μηδὲ γνώριμα ^cπότερον κυρίως ἢ κατὰ μεταφορὰν ὑπὸ τοῦ ὀρισσαμένου λέγεται. Διὰ μὲν γὰρ τὸ ἀσαφῆ εἶναι οὐκ ἔχει ἐπιχειρήματα, διὰ δὲ τὸ ἀγνωεῖσθαι εἰ παρὰ τὸ κατὰ μεταφορὰν λέγεσθαι ^dτοιαῦτ' ἐστίν, οὐκ ἔχει ἐπιτίμησιν.

Ὅλως δὲ πᾶν πρόβλημα, ὅταν ἢ δυσεπιχειρήτον, ἢ ὅρου ³δεῖσθαι ὑποληπτέον, ἢ τῶν πολλαχῶς ἢ τῶν κατὰ μεταφορὰν εἶναι λεγομένων, ἢ οὐ πόρρω τῶν ἀρχῶν, ^eἢ διὰ τὸ μὴ φανερόν εἶναι πρῶτον ἡμῖν τοῦτ' αὐτό, κατὰ τίνα ποτὲ τῶν εἰρημένων τρόπον ἐστὶν ὃ τὴν ἀπορίαν παρέχεται· φανεροῦ γὰρ ὄντος τοῦ τρόπου δηλον ὅτι ἢ ὀρίζεσθαι ἂν δεοί ἢ διαιρεῖσθαι ἢ τὰς ἀνὰ μέσον προτάσεις πορίζεσθαι· διὰ τούτων γὰρ δείκνυνται τὰ ἔσχατα.

Πολλαῖς τε τῶν θέσεων μὴ καλῶς ἀποδιδομένου τοῦ ὀρι- ⁴σμοῦ οὐ ρᾶδιον διαλέγεσθαι καὶ ἐπιχειρεῖν, οἷον πότερον ἐν ἐνὶ ἐναντίον ἢ πλείω ὀρισθέντων δὲ τῶν ἐναντίων κατὰ τρό-

^s συνείροντα C. ^t οὐτ'—οὐτ'] οὐκ—οὐδ' C. ^v τί] τοῦ τί C.
^w τοιούτο B.C. ^x τῆς om. C. ^y πορίσασθαι λόγους C. ^z αὐτῶν C.
^a μετ' αὐτὰ B. ^b πάντων] μάλιστα C. ^c πότερα A. ^d τοιούτο B.
^e ἢ alterum om. C.

πον ῥάδιον συμβιβάσαι πότερον ἐνδέχεται πλείω τῷ αὐτῷ εἶναι ἐναντία ἢ οὐ. Τὸν αὐτὸν ^f δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ὀρισμοῦ δεομένων. [†]Εοικε δὲ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἕνα δι' ὀρισμοῦ ἔλλειψιν οὐ ῥαδίως γράφεσθαι, οἷον καὶ ὅτι ἢ παρὰ τὴν πλευρὰν τέμνουσα τὸ ^ε ἐπίπεδον ὁμοίως διαιρεῖ 5 τὴν τε γραμμὴν καὶ τὸ χωρίον. Τοῦ δὲ ὀρισμοῦ ῥηθέντος εὐθέως φανερόν τὸ λεγόμενον· τὴν γὰρ αὐτὴν ἀνταναίρεσιν ἔχει τὰ χωρία καὶ αἱ γραμμαί· ἔστι δ' ὀρισμὸς τοῦ αὐτοῦ λόγου οὗτος. Ἀπλῶς δὲ τὰ πρῶτα τῶν στοιχείων τιθεμένων μὲν τῶν ὀρισμῶν, οἷον τί γραμμὴ καὶ τί κύκλος, ῥᾶστα δεῖξαι, πλὴν οὐ πολλά γε πρὸς ἕκαστον ἔστι ^h τούτων ⁱ ἐπιχειρεῖν διὰ τὸ ^k μὴ πολλὰ τὰ ἀνὰ μέσον εἶναι· ^l ἂν δὲ μὴ τιθῶνται οἱ τῶν ἀρχῶν ὀρισμοί, χαλεπόν, τάχα δ' ὅλως ἀδύνατον. Ὅμοιως δὲ τούτοις καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς λόγους ἔχει.

6 Οἷον ^m δεῖ λανθάνειν, ὅταν δυσεπιχείρητος ⁿ ἢ ἡ θέσις, ὅτι πέπονθέ τι τῶν εἰρημένων. Ὅταν δ' ^o ἢ ^o πρὸς τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν πρότασιν μεῖζον ἔργον διαλεγῆναι ἢ τὴν θέσιν, διαπορήσειεν ἂν τις πότερον θετέον τὰ τοιαῦτα ἢ οὐ. ^p Εἰ γὰρ μὴ θήσῃ ἀλλ' ^q ἀξιῶσῃ καὶ πρὸς τοῦτο διαλέγεσθαι, μεῖζον προστάξει τοῦ ἐν ἀρχῇ κειμένου· εἰ δὲ θήσῃ, πιστεύσει ἐξ ἡττον πιστῶν. Εἰ μὲν οὖν δεῖ μὴ χαλεπώτερον τὸ πρόβλημα ποιεῖν, θετέον, εἰ δὲ διὰ γνωριμωτέρων συλλογίζεσθαι, οὐ θετέον· ἢ τῷ μὲν μανθάνοντι οὐ θετέον, ἂν μὴ γνωριμώτερον ἢ, τῷ δὲ γυμναζομένῳ θετέον, ἂν ἀληθὲς μόνον φαίνεται. Ὡστε φανερόν ὅτι οὐχ ὁμοίως ἐρωτῶντί τε καὶ διδάσκοντι ἀξιωτέον τιθέναι.

4 Πῶς μὲν οὖν ἐρωτηματίζειν καὶ τάττειν δεῖ, σχεδὸν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· περὶ δ' ἀποκρίσεως πρῶτον μὲν διοριστέον τί ἐστὶν ἔργον τοῦ καλῶς ἀποκρινομένου, καθάπερ τοῦ καλῶς

^f δὲ τρόπον et mox τῶν ὀρισμοῦ δεομένων om. pr. C. ^ε ἐπίπεδον
 γραμμῇ ὁμοίως corr. C. ^h αὐτῶν C. ⁱ ἐγχειρεῖν A.B. ^k οὐ C.
^l εἰ C. ^m δεῖ om. B. ⁿ ἢ om. C. ^o πρὸς om. A.B. ^p εἰ μὲν
 γὰρ τιθῇ C. ^q ἀξιῶσσι B.

ἐρωτῶντος. Ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἐρωτῶντος τὸ οὕτως ἐπαγαγεῖν τὸν λόγον ὥστε ποιῆσαι τὸν ἀποκρινόμενον τὰ ἀδοξότατα λέγειν τῶν διὰ τὴν θέσιν ἀναγκαίων, τοῦ δ' ἀποκρινόμενου τὸ μὴ δι' αὐτὸν φαίνεσθαι συμβαίνειν τὸ ἀδύνατον ἢ τὸ παράδοxon, ἀλλὰ διὰ τὴν θέσιν· ἑτέρα γὰρ ἴσως ἀμαρτία τὸ θέσθαι πρῶτον ὃ μὴ δεῖ καὶ τὸ θέμενον μὴ φυλάξαι κατὰ τρόπον.

Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἀδιόριστα τοῖς γυμνασίας ^ς καὶ πείρας ἕνεκα 5 τοὺς λόγους ποιουμένοις· οὐ γὰρ οἱ αὐτοὶ σκοποὶ τοῖς διδάσκουσιν ^τ ἢ μαθάνουσι ^ν καὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις, οὐδὲ τούτοις τε καὶ τοῖς διατρίβουσι μετ' ἀλλήλων σκέψεως χάριν. Τῷ μὲν γὰρ μαθάνοντι θετέον αἰετὰ δοκοῦντα· καὶ γὰρ οὐδ' ἐπιχειρεῖ ψεῦδος οὐδεὶς διδάσκειν· τῶν δ' ἀγωνιζομένων τὸν μὲν ἐρωτῶντα φαίνεσθαι τι δεῖ ποιεῖν πάντως, τὸν δ' ἀποκρινόμενον μηδὲν φαίνεσθαι πάσχειν. Ἐν δὲ ταῖς διαλεκτικαῖς συνόδοις τοῖς μὴ ἀγῶνος χάριν ἀλλὰ πείρας καὶ σκέψεως τοὺς λόγους ποιουμένοις οὐ διήρθρωταί ^ω πω τίνος δεῖ στοχάζεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον καὶ ὁποῖα διδόναι καὶ ^χ ποῖα μὴ πρὸς τὸ καλῶς ἢ μὴ καλῶς φυλάττειν τὴν θέσιν. Ἐπεὶ οὖν οὐδὲν ἔχομεν παραδεδομένον ὑπ' ἄλλων, αὐτοὶ ^ς τι πειραθῶμεν εἰπεῖν.

Ἀνάγκη δὴ τὸν ἀποκρινόμενον ὑπέχειν λόγον θέμενον ἥτοι ^α ἔνδοxon ἢ ^β ἄδοxon θέσιν ^γ ἢ ^δ μηδέτερον, καὶ ἥτοι ἀπλῶς ^ε ἔνδοxon ἢ ^ς ἄδοxon ἢ ὠρισμένως, οἷον ^ζ τῷδ' ἢ ^η αὐτῷ ^θ ἢ ἄλλῳ. Διαφέρει δ' οὐδὲν ὁπωσοῦν ἐνδόξου ἢ ἀδόξου οὔσης· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος ἐσται τοῦ καλῶς ^ι ἀποκρίνεσθαι, καὶ δοῦναι ἢ ^κ μὴ δοῦναι τὸ ἐρωτηθέν. Ἀδόξου μὲν ^λ οὖν οὔσης τῆς θέσεως ἔνδοxon ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα γίνεσθαι, ἐνδόξου δ' ἄδοxon· τὸ γὰρ ἀντικείμενον αἰετὴν θέσει ὁ ἐρωτῶν συμπεραίνεται. Εἰ δὲ ^μ μήτ' ἄδοxon μήτ' ἔνδοxon τὸ κείμενον, καὶ

^τ τὸ om. C. ^ς ἕνεκεν καὶ πείρας C. ^τ ἢ καὶ C. ^ν καὶ prius om. A.B. ^ω πως C. ^χ ποῖα C. ^ς τι om. C. ^α ἢ μηδέτερον om. B. et pr. A. ^β ἀδοxon ἢ ἔνδοxon C. ^γ τῷδ' C. ^δ αὐτῷ C. ^ε ἀποκρίνασθαι C. ^ζ μὴ διδόναι A.B. ^η οὖν om. B. ^θ ἔνδοxon μήτ' ἄδοxon C.

3 τὸ συμπέρασμα ἔσται τοιούτον. Ἐπεὶ δ' ὁ καλῶς συλλογιζόμενος ἐξ ἐνδοξοτέρων καὶ γνωριμωτέρων τὸ προβληθὲν ἀποδείκνυσι, φανερόν ὡς ἀδόξου μὲν ὄντος ἀπλῶς τοῦ κειμένου οὐ δοτέον τῷ ἀποκρινομένῳ οὔθ' ὁ μὴ δοκεῖ ἀπλῶς, οὔθ' ὁ δοκεῖ μὲν ἡττον δὲ τοῦ συμπεράσματος δοκεῖ. Ἀδόξου γὰρ οὔσης τῆς θέσεως ἐνδοξον τὸ συμπέρασμα, ὥστε δεῖ τὰ λαμβανόμενα ἑνδοξα πάντα εἶναι καὶ μᾶλλον ἐνδοξα τοῦ ^k προκειμένου, εἰ μέλλει διὰ τῶν γνωριμωτέρων τὸ ἡττον γνώριμον περαίνεισθαι. Ὡστ' εἴ τι μὴ τοιούτῳ ἔστι τῶν ἐρωτωμένων, οὐ θετέον τῷ ἀποκρινομένῳ. Εἰ δ' ἐνδοξος ἀπλῶς ἡ θέσις, δῆλον ὅτι τὸ συμπέρασμα ¹ ἀπλῶς ἄδοξον.

4 Θετέον οὖν τά τε δοκούντα ^m πάντα, καὶ τῶν μὴ δοκούντων ὅσα ἡττόν ἐστιν ἄδοξα τοῦ συμπεράσματος· ἱκανῶς γὰρ ἂν δόξειε διειλέχθαι. Ὀμοίως ⁿ δὲ εἰ μήτ' ἄδοξος μήτ' ἐνδοξός ἐστιν ἡ θέσις· καὶ γὰρ οὕτως τά τε ^o φαινόμενα ἅπαντα δοτέον, καὶ τῶν μὴ δοκούντων ὅσα μᾶλλον ἐνδοξα τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ ἐνδοξοτέρους συμβήσεται τοὺς λόγους

5 γίνεσθαι. Εἰ μὲν οὖν ἀπλῶς ἐνδοξον ^p ἢ ἄδοξον τὸ κείμενον, πρὸς τὰ δοκούντα ἀπλῶς τὴν σύγκρισιν ποιητέον· εἰ δὲ μὴ ἀπλῶς ἐνδοξον ἢ ἄδοξον τὸ κείμενον ἀλλὰ τῷ ἀποκρινομένῳ, πρὸς αὐτὸν τὸ δοκοῦν ^q καὶ μὴ δοκοῦν κρίνεται θετέον ἢ οὐ θετέον. ^r Ἄν δ' ἐτέρου δόξαν διαφυλάττῃ ὁ ἀποκρινόμενος,

δῆλον ὅτι πρὸς τὴν ἐκείνου διάνοιαν ἀποβλέποντα θετέον ^s ἕκαστα καὶ ἀρνητέον. Διὸ καὶ οἱ κομίζοντες ἀλλοτριὰς δόξας, οἷον ἀγαθὸν καὶ κακὸν εἶναι ταυτόν, καθάπερ Ἡράκλειτός φησιν, οὐ διδόντι μὴ παρῆναι ἅμα τῷ αὐτῷ τιναντία, οὐχ ὡς οὐ δοκοῦν αὐτοῖς τοῦτο, ἀλλ' ὅτι καθ' Ἡράκλειτον οὕτω ^t λεκτέον. Ποιοῦσι δὲ τοῦτο καὶ οἱ παρ' ἀλλήλων δεχόμενοι τὰς θέσεις· στοχάζονται γὰρ ὡς ἂν ^v εἴπειεν ^w ὁ θέμενος.

6 Φανερόν οὖν τίνων στοχαστέον τῷ ἀποκρινομένῳ, εἴτε

ⁱ πάντ' ἐνδοξα C. ^k κειμένον C. ¹ ἀπλῶς om. C. ^m ἅπαντα C.
ⁿ δὲ καὶ εἰ C. ^o τὰ φαινόμενα πάντα C. ^p ἢ ἄδοξον om. A. ^q καὶ μὴ
δοκοῦν om. A. et pr. C. καὶ τὸ μὴ δ. re. C. ^r εἰς C. ^s καὶ οἱ
κομ. corr. A. ^t δεκτέον C. ^v εἴποιεν B.C. : ^w οἱ θέμενοι C.

ἀπλῶς ἔνδοξον εἴτε τιτὶ τὸ κείμενόν ἐστιν. Ἐπεὶ δ' ἀνάγκη πᾶν τὸ ἐρωτώμενον ἢ ἔνδοξον εἶναι ἢ ἄδοξον ἢ μηδέτερον, καὶ ^x ἢ πρὸς τὸν λόγον ἢ μὴ πρὸς τὸν λόγον εἶναι τὸ ἐρωτώμενον, ^y ἐὰν ^z μὲν ἢ δοκοῦν καὶ μὴ πρὸς τὸν λόγον, δοτέον φήσαντα δοκεῖν, ^y ἐὰν δὲ μὴ δοκοῦν καὶ μὴ πρὸς τὸν λόγον, δοτέον μὲν, ἐπισημαντέον δὲ τὸ μὴ δοκοῦν πρὸς εὐλάβειαν εἰηθείας. Ὅντος δὲ πρὸς τὸν λόγον καὶ δοκοῦντος λεκτέον ² ὅτι δοκεῖ μὲν, ἀλλὰ λίαν σύνεγγυς τοῦ ἐν ἀρχῇ ^a ἐστὶ καὶ ἀναιρεῖται τούτου τεθέντος τὸ κείμενον. Εἰ δὲ πρὸς τὸν λόγον, λίαν δ' ἄδοξον τὸ ἀξίωμα, ^b συμβαίνειν ^c μὲν φητέον τούτου τεθέντος, ἀλλὰ λίαν εὔηθες εἶναι τὸ προτεινόμενον. Εἰ δὲ μήτ' ἄδοξον μήτ' ἔνδοξον, εἰ μὲν μηδὲν πρὸς τὸν λόγον, δοτέον μηδὲν διορίσαντι, εἰ δὲ πρὸς τὸν λόγον, ἐπισημαντέον ὅτι ἀναιρεῖται τεθέντος τὸ ἐν ἀρχῇ. Οὕτω γὰρ ὅ ³ τ' ἀποκρινόμενος οὐδὲν δόξει δι' αὐτὸν πάσχειν, ^d ἐὰν προορῶν ἕκαστα τιθῇ, ὅ τ' ἐρωτῶν τεύξεται συλλογισμοῦ τιθεμένων αὐτῷ πάντων τῶν ἐνδοξοτέρων τοῦ συμπεράσματος. Ὅσοι δ' ἐξ ἀδοξοτέρων τοῦ συμπεράσματος ἐπιχειροῦσι συλλογίζεσθαι, δῆλον ὡς οὐ καλῶς συλλογίζονται· διὸ τοῖς ἐρωτῶσιν οὐ θετέον.

Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ^e ἀσαφῶς καὶ πλεοναχῶς λεγο- ⁷ μένων ἀπαντητέον. Ἐπεὶ γὰρ δέδοται τῷ ἀποκρινομένῳ μὴ μανθάνοντι εἰπεῖν ὅτι οὐ μανθάνω, καὶ πλεοναχῶς λεγομένου μὴ ἐξ ἀνάγκης ὁμολογῆσαι ἢ ἀρνήσασθαι, δῆλον ὡς πρῶτον μὲν, ἂν μὴ σαφὲς ἢ τὸ ῥηθέν, οὐκ ἀποκνητέον τὸ ^f φάναι μὴ συνιέναι· πολλάκις γὰρ ἐκ τοῦ μὴ σαφῶς ἐρωτηθέντας διδόναι ἀπαντᾷ τι δυσχερές. Ἄν δὲ γνώριμον μὲν ἢ πλεοναχῶς ² ⁴ δὲ λεγόμενον, ^y ἐὰν μὲν ἐπὶ πάντων ἀληθὲς ἢ ψευδὸς ἢ τὸ λεγόμενον, δοτέον ἀπλῶς ἢ ἀρνητέον, ^y ἐὰν δ' ἐπὶ τὶ μὲν ψευδὸς ἢ ἐπὶ τὶ δ' ἀληθές, ἐπισημαντέον ὅτι πλεοναχῶς λέγεται καὶ διότι τὸ μὲν ψευδὸς τὸ δ' ἀληθές· ὅστερον γὰρ

^x ἢ prius om. C. ^y ἂν C. ^z μὲν οὖν ἢ B. ^a ἐστὶ om. C.
^b συμβαίνει A. ^c μὲν om. C. ^d εἰάνπερ C. ^e ἀσαφῶν pr. A.
^f μὴ φάναι C. ⁴ δὲ om. B.

διαιρουμένου ἄδηλον εἰ καὶ ἐν ἀρχῇ συνεώρα τὸ ἀμφίβολον.

3 Ἐὰν δὲ μὴ προῖδῃ τὸ ἀμφίβολον ἀλλ' εἰς θάτερον ^h βλέψας

ⁱ θῆ, ῥητέον πρὸς τὸν ἐπὶ θάτερον ἄγοντα ὅτι οὐκ εἰς τοῦτο βλέπων ἔδωκα ἀλλ' εἰς θάτερον αὐτῶν. Πλειόνων γὰρ ὄντων τῶν ὑπὸ ^k ταύτων ὄνομα ἢ λόγον ῥαδίᾳ ἢ ἀμφισβήτησις.

Ἐὰν δὲ καὶ σαφὲς ἦ καὶ ἀπλοῦν τὸ ἐρωτώμενον, ἢ ναί ἢ οὐ ἀποκριτέον.

8 Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πρότασις συλλογιστικὴ ἢ τούτων τίς ἐστὶν ἐξ ὧν ^l ὁ συλλογισμὸς ἢ τινος τούτων ἕνεκα, δηλον δ' ὅταν ἑτέρου χάριν λαμβάνηται τῷ πλείω τὰ ὅμοια ἐρωτᾶν (ἢ γὰρ δι' ἐπαγωγῆς ἢ δι' ὁμοιότητος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ καθόλου λαμβάνουσιν), τὰ μὲν οὖν καθ' ἕκαστα πάντα θετέον, ^m ἂν ἢ ἀληθῇ καὶ ἔνδοξα, πρὸς δὲ τὸ καθόλου πειρατέον ἔνστασιν φέρειν· τὸ γὰρ ἄνευ ἐνστάσεως, ἢ οὔσης ἢ δοκούσης, κωλύει ⁿ τὸν λόγον δυσκολαίνειν ἐστίν. Εἰ οὖν ἐπὶ πολλῶν ^o φαινομένων μὴ εἰδῶσι τὸ καθόλου μὴ ἔχων ἔνστασιν, φανερόν ὅτι δυσκολαίνει. ^p Ἐτι εἰ μὴδ' ἀντεπιχειρεῖν ^q ἔχει ὅτι οὐκ ἀληθές, πολλῷ μᾶλλον ἂν δόξειε δυσκολαίνειν. Καίτοι οὐδὲ τοῦθ' ἰκανόν· πολλοὺς γὰρ λόγους ἔχομεν ἐναντίους ταῖς δόξαις, οὓς χαλεπὸν λύειν, καθάπερ Ζήνωνος ὅτι οὐκ ἐνδέχεται κινεῖσθαι οὐδὲ τὸ στάδιον διελθεῖν· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ^r τὰντικείμενα τούτοις οὐ θετέον. Εἰ οὖν μήτ' ^s ἐνίστασθαι μήτ' ἀντεπιχειρεῖν ἔχων μὴ τίθησι, δηλον ὅτι δυσκολαίνει· ἐστὶ γὰρ ἢ ἐν λόγοις δυσκολία ἀπόκρισις παρὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους, συλλογισμοῦ φθαρτικῇ.

9 Ὑπέχειν δὲ καὶ θέσιν καὶ ὀρισμὸν αὐτὸν αὐτῷ δεῖ ^t προσεγχειρήσαντα· ἐξ ὧν γὰρ ἀναιροῦσιν οἱ πυνθανόμενοι τὸ κείμενον, δηλον ὅτι τούτοις ἐναντιωτέον.

2 Ἀδοξον δ' ὑπόθεσιν ἐνλαβητέον ὑπέχειν. Εἴη δ' ἂν ἄδο-

^h βλέψας θῆ] βιασθῇ C. ⁱ θῆ] θῆι ἢ μή A.B. ^k ταυτὸ C. ^l ὁ οἰν. pr. C. ^m ἂν B. ⁿ φαινομένου B.C. ^o ἔτι δ' εἰ C. ^p ἔχει C, qui pr. om. ^q τὰ ἀντικείμενα C. ^r ἐνίστασθαι] ἐνστασιν B. et pr. A. ^s ἀντεπιχειρεῖν ἔχων μήτ' ἐνίστασθαι C. ^t προσεγχειρήσαντα A, προεπιχειρήσαντα C.

ξος ^v διχῶς· καὶ γὰρ ἐξ ἧς ἄτοπα συμβαίνει λέγειν, οἷον εἰ πάντα φαίη τις κινεῖσθαι ἢ μηδέν, καὶ ὅσα χείρονος ἤθους ἐλέσθαι καὶ ὑπεναντία ταῖς βουλήσεσιν, οἷον ὅτι ἡδονὴ ^w τἀγαθὸν καὶ τὸ ἀδικεῖν βέλτιον τοῦ ἀδικεῖσθαι. Οὐ γὰρ ὡς λόγον χάριν ^x ὑπέχοντα ἀλλ' ὡς τὰ δοκοῦντα λέγοντα μι-
σοῦσιν.

^y Ὅσοι δὲ τῶν λόγων ψεῦδος συλλογίζονται, λυτέον ἀναι- 10
ροῦντα παρ' ὃ γίνεται ^y τὸ ψεῦδος. Οὐ ^z γὰρ ὅτιοῦν ἀνελὼν
λέλυκεν, οὐδ' εἰ ψεῦδός ἐστι τὸ ἀναιρούμενον. ^u Ἐχοι γὰρ
ἂν πλείω ψεῦδη ὁ λόγος, οἷον ^a εἰάν τις λάβῃ τὸν καθήμενον
γράφειν. Σωκράτη δὲ καθῆσθαι· συμβαίνει γὰρ ἐκ τούτων
Σωκράτη γράφειν. ¹ Ἀναιρεθέντος οὖν τοῦ Σωκράτη καθῆ- 2
σθαι οὐδὲν μᾶλλον λέλυται ὁ λόγος· καίτοι ψεῦδος τὸ ἀξί-
ωμα. ¹ Ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο ὁ λόγος ψευδής· ^b ἂν γὰρ τις
τύχῃ καθήμενος μὲν μὴ γράφῃ δέ, οὐκέτι ἐπὶ τοῦ τοιούτου
ἢ αὐτὴ λύσις ἀρμόσει. ^u Ὡστε οὐ τοῦτο ἀναιρετέον, ἀλλὰ τὸ
τὸν καθήμενον γράφειν· οὐ γὰρ πᾶς ὁ καθήμενος γράφει.
Λέλυκε μὲν οὖν πάντως ὁ ἀνελὼν παρ' ὃ γίνεται τὸ ψεῦδος, 3
οἶδε δὲ τὴν λύσιν ὁ εἰδὼς ὅτι παρὰ τοῦτο ὁ λόγος, καθάπερ
ἐπὶ τῶν ψευδογραφουμένων· οὐ γὰρ ἀπόχρη τὸ ἐνστήναι,
οὐδ' ἂν ψεῦδος ἦ τὸ ἀναιρούμενον, ἀλλὰ καὶ διότι ψεῦδος
ἀποδεικτέον· οὕτω γὰρ ἂν εἴη φανερόν ποτερον προορῶν τι
ἢ οὐ ποιεῖται τὴν ἔνστασιν.

^u Ἔστι δὲ λόγον κωλύσαι συμπεράνασθαι τετραχῶς. ^u Η 4
γὰρ ἀνελόντα παρ' ὃ γίνεται τὸ ψεῦδος, ἢ πρὸς τὸν ἐρω-
τῶντα ἔνστασιν εἰπόντα· πολλάκις γὰρ ^c οὐδὲ λέλυκεν, ὁ
μέντοι πυνθανόμενος οὐ δύναται πορρωτέρω ^d προαγαγεῖν.
Τρίτον δὲ πρὸς τὰ ἡρωτημένα· συμβαίνει γὰρ ἂν ἐκ μὲν τῶν
ἡρωτημένων μὴ γίνεσθαι ὃ βούλεται διὰ τὸ κακῶς ἡρωτηῆσθαι,
προσ τεθέντος δέ τινος γίνεσθαι τὸ συμπέρασμα. Εἰ μὲν 5
οὖν μηκέτι δύναται προάγειν ὁ ἐρωτῶν, ^e πρὸς τὸν ἐρωτῶντα

^v πλεοναχῶς C. ^w ἀγαθὸν C. ^x ὑπεχόμενον A.B. ^y τὸ om. C.
^z γὰρ] γὰρ ὁ A.B.C. ^a εἴ τις λάβοι C. ^b εἰαν C. ^c οὐ λέ-
λυκε μὲν, ὁ C. ^d προάγειν C. ^e πρὸς] εἰς C, εἰ πρὸς A.

εἴη ἂν ἐνστάσις. εἰ δὲ δύναται, πρὸς τὰ ἡρωτημένα. Τετάρτη δὲ καὶ χειρίστη τῶν ἐνστάσεων ἢ πρὸς τὸν χρόνον· ἐνιοὶ γὰρ τοιαῦτα ἐνίστανται πρὸς ἃ διαλεχθῆναι πλείονός ἐστι χρόνον ἢ τῆς παρούσης διατριβῆς.

6 Αἱ μὲν οὖν ἐνστάσεις, καθάπερ ^fεἴπαμεν, τετραχῶς γίνονται· λύσις δ' ἐστὶ τῶν εἰρημένων ἢ πρώτη μόνον, αἱ δὲ λοιπαὶ κωλύσεις τινὲς καὶ ἐμποδισμοὶ τῶν συμπερασμάτων.

II Ἐπιτίμησις δὲ ^gλόγου κατ' αὐτόν τε τὸν λόγον, καὶ ὅταν ἐρωτᾶται, οὐχ ἡ αὐτή· πολλάκις γὰρ τοῦ μὴ καλῶς διελέχθαι τὸν λόγον ὁ ἐρωτώμενος αἴτιος διὰ τὸ μὴ συγχωρεῖν ἐξ ὧν ἦν διαλεχθῆναι καλῶς πρὸς τὴν θέσιν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐπὶ θατέρῳ μόνον τὸ καλῶς ἐπιτελεσθῆναι τὸ κοινὸν ἔργον. Ἀναγκαῖον οὖν ἐνίστε πρὸς τὸν λέγοντα καὶ μὴ πρὸς τὴν θέσιν ἐπιχειρεῖν, ὅταν ὁ ἀποκρινόμενος τᾶναντία ²τῷ ἐρωτῶντι παρατηρῇ προσεπηρεάζων. Δυσκολαίνοντες οὖν ἀγωνιστικὰς καὶ οὐ διαλεκτικὰς ποιοῦνται τὰς διατριβάς. Ἐπὶ δ' ἐπεὶ γυμνασίας καὶ πείρας χάριν ἀλλ' οὐ διδασκαλίας ^hοἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων, δηλὸν ὥς οὐ μόνον τἀληθῆ συλλογιστέον ἀλλὰ καὶ ψεῦδος, οὐδὲ δι' ἀληθῶν αἰεὶ ἀλλ' ἐνίστε καὶ ψευδῶν. Πολλάκις γὰρ ἀληθοῦς τεθέντος ἀναιρεῖν ἀνάγκη ³τὸν διαλεγόμενον, ὥστε προτατέον τὰ ψευδῆ. Ἐνίστε δὲ καὶ ψεύδους τεθέντος ἀναιρετέον διὰ ψευδῶν· οὐδὲν ⁱγὰρ κωλύει τινὶ δοκεῖν τὰ μὴ ὄντα μᾶλλον τῶν ἀληθῶν, ὥστ' ἐκ τῶν ἐκείνῳ δοκοῦντων τοῦ λόγου γινομένου μᾶλλον ἔσται πεπεισμένος ἢ ὠφελημένος. Δεῖ δὲ τὸν καλῶς μεταβιβάζοντα διαλεκτικῶς καὶ μὴ ἐριστικῶς μεταβιβάζειν, καθάπερ τὸν ^kγεωμέτρην γεωμετρικῶς, ἂν τε ψεῦδος ἂν τ' ἀληθές ἢ τὸ συμπεραυνόμενον· ^lποῖοι δὲ διαλεκτικοὶ συλλογισμοί, πρότερον ^mεῖρηται. Ἐπεὶ δὲ φανῶλος κοινωνὸς ὁ ἐμποδίζων τὸ κοινὸν ἔργον, δηλὸν ὅτι καὶ ἐν λόγῳ. Κοινὸν γάρ τι καὶ ἐν ⁿτούτοις προκείμενόν ἐστι, πλὴν τῶν ἀγωνιζομένων.

^f εἴπαμεν C. ^g λόγῳ καθ' αὐτόν C. ^h οἱ] χάριν οἱ C. ⁱ γὰρ om. A. ^k γεωμετρικὸν A.B. ^l ὁποῖοι C. ^m εἴρηται A.B.

ⁿ τούτοις τὸ προκείμενον A.

Τούτοις δ' οὐκ ἔστιν ἀμφοτέροις τυχεῖν τοῦ αὐτοῦ τέλους· πλείους γὰρ ἐνὸς ἀδύνατον νικᾶν. Διαφέρει δ' ^ο οὐδὲν ἂν τε διὰ τοῦ ῥ' ἀποκρίνεσθαι ἂν τε διὰ τοῦ ἐρωτᾶν ποιῇ τοῦτο· ὃ τε γὰρ ἐριστικῶς ἐρωτῶν φαύλως διαλέγεται, ὃ τ' ἐν τῷ ῥ' ἀποκρίνεσθαι μὴ διδούς τὸ φαινόμενον μηδ' ἐκδεχόμενος ὃ τί ποτε βούλεται ὁ ἐρωτῶν πυθέσθαι. Δῆλον οὖν ἐκ τῶν 5 εἰρημένων ὅτι οὐχ ὁμοίως ἐπιτιμητέον καθ' αὐτόν τε τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἐρωτῶντι· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸν μὲν λόγον φαῦλον εἶναι, τὸν δ' ἐρωτῶντα ὡς ἐνδέχεται βέλτιστα πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον διειλέχθαι. Πρὸς γὰρ τοὺς δυσκολαίνοντας οὐ δυνατὸν ἴσως εὐθὺς οἴους τις βούλεται ἀλλ' οἴους ἐνδέχεται ποιεῖσθαι τοὺς συλλογισμούς.

Ἐπεὶ δ' ἔστιν ἀδιόριστον πότε τὰναντία καὶ πότε τὰ ἐν 6 ἀρχῇ λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι (πολλάκις γὰρ καθ' αὐτοὺς λέγοντες ^η τὰ ἐναντία λέγουσι, καὶ ἀνανεύσαντες πρότερον διδῶσιν ὕστερον· διόπερ ἐρωτῶμενοι ῥ' τὰναντία καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ πολλάκις ὑπακούουσιν), ἀνάγκη φαύλους γίνεσθαι τοὺς λόγους. Αἴτιος δ' ὁ ἀποκρινόμενος, τὰ μὲν οὐ διδούς, τὰ δὲ τοιαῦτα διδούς. Φανερόν οὖν ὡς οὐχ ὁμοίως ἐπιτιμητέον τοῖς ἐρωτῶσι καὶ τοῖς λόγοις.

Καθ' αὐτὸν δὲ ^ς τῷ ^τ λόγῳ πέντ' εἰσὶν ἐπιτιμήσεις, πρώτη 7 μὲν ὅταν ἐκ τῶν ^ν ἐρωτωμένων μὴ συμπεραίνηται ^ω μήτε τὸ προτεθέν μήτε ὅλως μηδὲν ὄντων ψευδῶν ἢ ἀδόξων, ἢ ^ς ἀπάντων ἢ τῶν πλείστων, ἐν οἷς τὸ συμπέρασμα, καὶ μήτ' ἀφαιρεθέντων τινῶν μήτε προστεθέντων ^ν μηδὲ τῶν μὲν ἀφαιρεθέντων τῶν δὲ προστεθέντων γίνηται τὸ συμπέρασμα. Δευτέρα δὲ εἰ πρὸς τὴν θέσιν μὴ γίνοιτο ὁ συλλογισμὸς ἐκ τοιούτων τε καὶ οὕτως ὡς εἴρηται πρότερον. Τρίτη δ' εἰ 8 προστεθέντων τινῶν γίνοιτο συλλογισμὸς, ταῦτα δ' εἴη χείρω τῶν ἐρωτηθέντων καὶ ἥττον ἔνδοξα τοῦ συμπεράσματος. Πάλιν εἰ ἀφαιρεθέντων τινῶν ἐνίστε γὰρ πλείω λαμβάνουσι

^ο οὐθὲν C. ῥ' ἀποκρίνασθαι C. ^η τὰ om. C. ^τ τὰ ἐναντία C.
^ς τῷ om. B.C. ^τ λόγων B. ^ν ἠρωτημένων C. ^ω μήτε πρὸς τὸ
 τεθὲν C. ^ς πάντων C. ^ν μήτε A.B.

τῶν ἀναγκαίων, ὥστε οὐ τῷ ταῦτ' εἶναι γίνεται ὁ συλλογισμός. Ἔτι εἰ ἐξ ἀδοξοτέρων καὶ ἡττον πιστῶν τοῦ συμπεράσματος. ἢ εἰ ἐξ ἀληθῶν ἀλλὰ πλείονος ἔργου δεομένων ἀποδείξει τοῦ προβλήματος.

- 9 Οὐ δεῖ δὲ πάντων τῶν προβλημάτων ὁμοίως ἀξιοῦν τοὺς συλλογισμοὺς ἐνδόξους εἶναι καὶ πιθανοὺς· φύσει γὰρ εὐθὺς ὑπάρχει τὰ μὲν ρῆμα τὰ δὲ χαλεπώτερα τῶν ζητούμενων, ὥστε ἂν ἐξ ὧν ἐνδέχεται μάλιστα ἐνδόξων συμβιβάσῃ, διελέκται καλῶς. Φανερόν οὖν ὅτι οὐδὲ λόγῳ ἢ αὐτῇ ἐπιτίμη-
 10 σις πρὸς τε τὸ προβληθὲν καὶ καθ' αὐτόν. Οὐδὲν γὰρ κωλύει καθ' αὐτόν μὲν εἶναι τὸν λόγον ψεκτόν, πρὸς δὲ τὸ πρόβλημα ἐπαινετόν, καὶ πάλιν ἀντεστραμμένως καθ' αὐτόν μὲν ἐπαινετόν, πρὸς δὲ τὸ πρόβλημα ψεκτόν, ² ὅταν ἐκ πολλῶν
 11 ^a ἢ ῥῆδιον ἐνδόξων συμπεράνασθαι καὶ ἀληθῶν. Εἴη δ' ἂν ποτε λόγος καὶ συμπεπερασμένος μὴ συμπεπερασμένου χείρων, ὅταν ὁ μὲν ἐξ εὐηθῶν συμπεραίνεται μὴ τοιούτου τοῦ προβλήματος ὄντος, ὁ δὲ προσδέχεται τοιούτων ^a ἐστὶν ἐνδοξα καὶ ἀληθῆ, καὶ μὴ ἐν τοῖς προσλαμβανομένοις ἢ ὁ λόγος. Τοῖς δὲ διὰ ψευδῶν ἀληθές ^b συμπεραινομένοις οὐ δίκαιον ἐπιτιμᾶν· ψεῦδος μὲν ^c γὰρ αἰετὶ ἀνάγκη διὰ ^d ψεύδους συλλογίζεσθαι, τὸ δ' ἀληθές ἐστι καὶ διὰ ψευδῶν ποτὲ ^e συλλογίζεσθαι. Φανερόν δ' ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν.
 12 Ὅταν δ' ἀποδείξῃς ἢ τινὸς ὁ εἰρημένος λόγος, εἰ τί ἐστὶν ἄλλο πρὸς τὸ συμπέρασμα μηδαμῶς ἔχον, οὐκ ἔσται παρὰ ^f ἐκείνου συλλογισμός· ^g ἂν δὲ φαίνεται, σόφισμα ἔσται, οὐκ ἀπόδειξις. Ἔστι δὲ φιλοσόφημα μὲν συλλογισμὸς ^h ἀποδεικτικός. ἐπιχείρημα δὲ συλλογισμὸς διαλεκτικός, σόφισμα δὲ συλλογισμὸς ἐριστικός, ἀπόρημα δὲ συλλογισμὸς διαλεκτικὸς ἀντιφάσεως.
 13 Εἰ δ' ἐξ ἀμφοτέρων τι δοκούντων δειχθείη, μὴ ὁμοίως δὲ δοκούντων, οὐδὲν κωλύει τὸ δειχθὲν μᾶλλον ἐκατέρου δοκεῖν.

² ὅτι C. ^a ἢ om. C. ^b συμπεραίνουσιν corr. A. ^c γὰρ αἰετὶ om. C. ^d ψευδῶν C. ^e συλλογίσασθαι C. ^f ἐκείνους B. ^g ἂν C.
^h ἀποδεικτικός, ἐπιχ. δὲ συλλ. om. pr. C.

‘Αλλ’ εἰ τὸ μὲν δοκοίη τὸ δὲ μηδετέρως, ἢ εἰ τὸ μὲν δοκοίη τὸ δὲ μὴ δοκοίη, εἰ μὲν ὁμοίως, ὁμοίως ἂν εἴη καὶ μή, εἰ δὲ μᾶλλον θάτερον, ἀκολουθήσει τῷ μᾶλλον.

^ν Ἔστι δέ τις ^ι ἁμαρτία καὶ αὕτη ^κ περὶ τοὺς συλλογισμούς, ¹⁴ ὅταν δείξῃ διὰ μακροτέρων, ἐνὸν δι’ ἐλαττόνων καὶ ἐν τῷ λόγῳ ὑπαρχόντων, οἷον ὅτι ἐστὶ δόξα μᾶλλον ἑτέρα ἑτέρας, εἴ τις ¹ αἰτήσαιο αὐτοέκαστον μάλιστα εἶναι, εἶναι δὲ δοξα-
στον ^μ ἀληθῶς αὐτό, ὥστε τῶν τινῶν μᾶλλον εἶναι αὐτό· πρὸς δὲ τὸ μᾶλλον μᾶλλον τὸ λεγόμενον εἶναι· εἶναι δὲ καὶ αὐτοδόξαν ἀληθῆ, ἢ ἔσται μᾶλλον ἀκριβῆς τῶν τινῶν· ἢ τη-
ται δὲ καὶ αὐτοδόξαν ἀληθῆ εἶναι καὶ αὐτοέκαστον μάλιστα εἶναι· ὥστε αὕτη ἢ δόξα ἢ μάλιστα ἀληθὴς ἀκριβεστέρα ἐστίν. Τίς δὲ ἡ μοχθηρία; ^η ἢ ὅτι ποιεῖ, παρ’ ὃ ὁ λόγος, ^ο λανθάνειν τὸ αἷτιον.

Λόγος δ’ ἐστὶ δηλὸς ἓνα μὲν τρόπον καὶ δημοσιώτατον, ¹² εἰάν ἢ συμπεπερασμένος οὕτως ὥστε ^ρ μηδὲν δεῖν ἐπερωτηῆσαι· ἓνα δέ, καὶ ⁹ ὅς μάλιστα λέγεται, ὅταν εἰλημμένα μὲν ἢ ἐξ ὧν ^τ ἀναγκαῖον εἶναι, ἢ δὲ διὰ συμπερασμάτων ^ς συμπεραινόμενα· ἔτι εἰ ἐλλείπει σφόδρα ^τ ἐνδόξων.

Ψευδὴς δὲ λόγος καλεῖται τετραχῶς, ἓνα μὲν τρόπον ὅταν ² φαίνεται συμπεραίνεσθαι μὴ συμπεραινόμενος, ὅς καλεῖται ^ν ἐριστικὸς συλλογισμὸς· ἄλλον δὲ ὅταν συμπεραίνεται μὲν μὴ μέντοι πρὸς τὸ ^χ προκείμενον, ὅπερ συμβαίνει μάλιστα τοῖς εἰς ^υ τὸ ἀδύνατον ἄγουσιν· ἢ πρὸς τὸ ^z προκείμενον μὲν συμπεραίνεται, μὴ μέντοι κατὰ τὴν οἰκίαν μέθοδον. Τοῦτο ³ δ’ ἐστίν, ^α ὅταν μὴ ὧν ἱατρικὸς δοκῇ ἱατρικὸς εἶναι ἢ γεωμετρικὸς μὴ ὧν γεωμετρικὸς ἢ διαλεκτικὸς μὴ ὧν διαλεκτικὸς, ἂν τε ψεῦδος ἂν ^τ ἀληθὲς ἢ τὸ συμβαῖνον. Ἄλλον δὲ τρόπον ^β εἰάν διὰ ψευδῶν συμπεραίνεται. Τούτου δ’ ἔσται ^ς ποτὲ

^ι καὶ αὕτη ἁμαρτία C. ^κ κατὰ B.C. ¹ αἰτῆσαι τὸ B. ^μ αὐτὸ ἀληθῶς C. ^η ἢ om. C. ^ο λανθάνει A. ^ρ μηθὲν C. ⁹ ὡς B.C. ^τ ἀναγκαῖον B. ^ς συμπεραινόμενος A.B. et pr. C. ^τ ἐνδοξον corr. C. ^ν συλλογισμὸς ἐριστικὸς C. ^χ κείμενον C. ^υ τὸ post εἰς om. C. ^z κείμενον A.C. ^α εἰάν ὁ μὴ C. ^β ἂν C. ^ς τὸ συμπεράσμα ποτὲ μὲν C.

μὲν τὸ συμπέρασμα ψεῦδος. ποτὲ δ' ἀληθές· τὸ μὲν γὰρ ψεῦδος αἰεὶ διὰ ψευδῶν περιίεται, τὸ δ' ἀληθές ἐγχωρεῖ καὶ μὴ ^d ἐξ ἀληθῶν, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον.

4 Τὸ μὲν οὖν ψευδῇ ^e τὸν λόγον εἶναι τοῦ λέγοντος ἀμάρτημα μᾶλλον ἢ τοῦ λόγου, καὶ οὐδὲ τοῦ λέγοντος ^f αἰεὶ, ἀλλ' ὅταν λαθάνῃ ^g αὐτόν, ἐπεὶ καθ' αὐτόν γε πολλῶν ἀληθῶν ^h ἀποδεχόμεθα μᾶλλον, ἢ ἐξ ὅτι μάλιστα δοκούντων ἀναιρῆται τῶν ἀληθῶν. Τοιοῦτος γὰρ ὢν ἑτέρων ἀληθῶν ἀπόδειξις ἐστίν· δεῖ γὰρ τῶν κειμένων τι μὴ εἶναι παντελῶς, ὥστ' ⁵ ἔσται τοίτου ἀπόδειξις. Εἰ δ' ἀληθές συμπεραίνοιτο διὰ ψευδῶν καὶ λίαν εὐθῶν, πολλῶν ἂν εἴη χείρων ψεῦδος ⁱ συλλογιζομένων· εἴη δ' ^k ἂν τοιοῦτος καὶ ψεῦδος συμπεραυνόμενος. Ὡστε δῆλον ὅτι πρώτη μὲν ἐπίσκεψις λόγου καθ' αὐτόν εἰ συμπεραίνεται, δευτέρα δὲ πρότερον ἀληθές ἢ ψεῦδος, τρίτη δ' ἐκ ποίων τιῶν. Εἰ μὲν γὰρ ἐκ ψευδῶν ἐνδόξων δέ, λογικός, εἰ δ' ἐξ ὄντων μὲν ἀδόξων δέ, φάωλος. Εἰ δὲ καὶ ψευδῇ ^l καὶ λίαν ἄδοξα, δῆλον ὅτι φάωλος, ἢ ἀπλῶς ἢ τοῦ πράγματος.

13 Τὸ δ' ἐν ἀρχῇ καὶ τὰ ἐναντία πῶς αἰτεῖται ὁ ἐρωτῶν, κατ' ἀλήθειαν μὲν ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς εἴρηται, κατὰ δόξαν δὲ νῦν λεκτέον.

2 Αἰτεῖσθαι δὲ φαίνονται τὸ ἐν ἀρχῇ πενταχῶς, φανερώτατα μὲν καὶ πρῶτον εἴ τις αὐτὸ τὸ δείκνυσθαι δέον ^m αἰτήσῃ. Τοῦτο δ' ἐπ' αὐτοῦ μὲν οὐ ⁿ ῥάδιον λαθάνειν, ἐν δὲ τοῖς συνωνύμοις, καὶ ἐν ὅσοις τὸ ὄνομα καὶ ὁ λόγος ^o τὸ αὐτὸ σημαίνει, μᾶλλον. Δεύτερον δὲ ὅταν κατὰ μέρος δέον ἀποδείξαι καθόλου τις αἰτήσῃ, οἷον ἐπιχειρῶν ὅτι τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη, ὅλως τῶν ἀντικειμένων ἕξιώςειε μίαν εἶναι δοκεῖ γὰρ ὁ εἶδει καθ' αὐτὸ δείξαι ^p μετ' ἄλλων αἰτεῖσθαι

^d δι' C. ^e τὸν om. B. ^f αἰεὶ τὸ ἀμάρτημα ἀλλ' A.B. ^g αὐτὸν ὅτι ψευδῇ λόγον εἰπέ τινα. Ἐπεὶ C. ^h ἀποδεχόμεθα corr. A, ἀντε-
χόμεθα B. ⁱ συλλογιζομένω B. ^k ἂν] ἂν ὁ C. ^l καὶ ἀνάδοξα B.
^m αἰτήσκειν C. ⁿ ῥᾶον λαθεῖν C. ^o ταυτὸν C. ^p μετὰ καὶ ἄλ-
λων C.

πλειόνων. Τρίτον εἴ ^η τις καθόλου δείξαι ^ι προκειμένου κατὰ μέρος αἰτήσκειν, οἷον εἰ πάντων τῶν ἐναντίων προκειμένου τῶνδ' ἐκ τινων ἀξιώσει· δοκεῖ γὰρ καὶ οὗτος, ὃ μετὰ πλειόνων ^ς εἶδει δείξαι, ^τ καθ' αὐτὸ χωρὶς αἰτεῖσθαι. Πάλιν εἴ τις διε- ³ λὼν αἰτεῖται τὸ ^ν προβληθέν, οἷον εἰ δέον δείξαι τὴν ἰατρικὴν ὑγμεινοῦ καὶ νοσώδους, χωρὶς ἐκάτερον ἀξιώσειν. Ἡ εἴ τις τῶν ἐπομένων ἀλλήλοις ἐξ ἀνάγκης θάτερον αἰτήσκειν, οἷον τὴν πλευρὰν ἀσύμμετρον ^ω τῇ διαμέτρῳ, δέον ἀποδείξαι ὅτι ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ.

Ἰσαχῶς δὲ καὶ τὰναντία αἰτοῦνται τῷ ἐξ ἀρχῆς. Πρῶ- ⁴ τον μὲν γὰρ εἴ τις ^ς τὰς ἀντικειμένας αἰτήσκειτο φάσιν καὶ ἀπόφασιν. δεύτερον δὲ τὰναντία κατὰ τὴν ἀντίθεσιν, οἷον ἀγαθὸν καὶ κακὸν ταῦτόν. Τρίτον εἴ τις τὸ καθόλου ἀξιώ- σας ἐπὶ μέρους αἰτοῖτο τὴν ἀντίφασιν, οἷον εἰ λαβὼν τῶν ἐναντίων μίαν ἐπιστήμην, ὑγμεινοῦ καὶ νοσώδους ἑτέραν ἀξιώ- σκειν, ἢ τοῦτο αἰτησάμενος ἐπὶ τοῦ καθόλου τὴν ἀντίθεσιν ^ν πειρῶτο λαμβάνειν. Πάλιν ἐάν τις αἰτήσῃ τὸ ἐναντίον τῷ ⁵ ἐξ ἀνάγκης συμβαίνοντι διὰ τῶν κειμένων, ^ς καὶ εἴ τις αὐτὰ μὲν μὴ ^α λάβοι τὰντικείμενα, τοιαῦτα δ' αἰτήσκειτο δύο ἐξ ὧν ἔσται ἡ ἀντικειμένη ἀντίφασις. Διαφέρει δὲ τὸ τὰναντία λαμβάνειν τοῦ ἐν ^β ἀρχῇ ὅτι τοῦ μὲν ἔστιν ἡ ἀμαρτία πρὸς τὸ συμπέρασμα (πρὸς γὰρ ἐκεῖνο βλέποντες τὸ ἐν ἀρχῇ λέ- γομεν αἰτεῖσθαι), τὰ δ' ἐναντία ἔστιν ἐν ταῖς προτάσεσι ^ς τῷ ἔχειν πῶς ταύτας πρὸς ἀλλήλας.

Πρὸς δὲ γυμνασίαν καὶ μελέτην τῶν τοιούτων λόγων πρῶ- ¹⁴ τον μὲν ἀντιστρέφειν ἐθίζεσθαι χρὴ τοὺς λόγους. Ὅντως γὰρ πρὸς ^δ τε τὸ λεγόμενον εὐπορώτερον ἔξομεν, καὶ ἐν ὁλί- γοις πολλοὺς ἐξεπιστησόμεθα λόγους. Τὸ γὰρ ἀντιστρέ- φειν ἔστι τὸ μεταλαβόντα τὸ συμπέρασμα μετὰ τῶν λοιπῶν ἐρωτημάτων ἀνελεῖν ἐν τῶν δοθέντων· ἀνάγκη γάρ, εἰ τὸ

^η τις τὸ καθόλου B.

^ι προσκειμένου C.

^ς δεῖ pr. C.

^τ καὶ

καθ' αὐτὸ καὶ χωρὶς C.

^ν πρόβλημα A. B.

^ω τῇ] εἶναι τῇ C.

^ς τὰ

ἀντικείμενα C.

^ν πειρῶτο τὴν ἀντίφασιν C.

^ς καὶ C.

^α λάβη A.

^β ἀρχῇ τοσοῦτον ὅτι C.

^ς τῷ γὰρ ἔχειν C.

^δ τε om. C.

- συμπέρασμα μή ἐστὶ, μίαν τινὰ ἀναιρεῖσθαι τῶν προτάσεων, εἴπερ πασῶν τεθεισῶν ἀνάγκη ἦν τὸ συμπέρασμα εἶναι.
- 2 Πρὸς ^e ἅπασάν τε θέσιν, καὶ ὅτι οὕτως καὶ ^f ὅτι οὐχ οὕτως, τὸ ἐπιχείρημα σκεπτέον, καὶ εὐρόντα τὴν λύσιν εὐθὺς ζητή-
 τέον· οὕτω γὰρ ἅμα συμβήσεται πρὸς τε τὸ ἐρωτᾶν καὶ
 πρὸς τὸ ἀποκρίνεσθαι γεγυμνάσθαι. Καὶ πρὸς μηδένα ἄλ-
 λον ἔχωμεν. ^g πρὸς αὐτοῖς. Παράλληλά τε ^h παραβάλλειν,
ⁱ ἐκλέγοντας πρὸς ^k τὴν ἀντίθεσιν ἐπιχειρήματα· τοῦτο γὰρ
 πρὸς τε τὸ βιάζεσθαι πολλὴν εὐπορίαν ποιεῖ καὶ πρὸς τὸ
^l ἐλέγχειν μεγάλην ἔχει βοήθειαν, ὅταν εὐπορῇ τις καὶ ^m ὅτι
 οὕτως καὶ ὅτι οὐχ οὕτως· πρὸς τὰ ἐναντία ⁿ γὰρ συμβαίνει
 3 ποιεῖσθαι τὴν φυλακὴν. Πρὸς τε γινῶσιν καὶ τὴν κατὰ φι-
 λοσοφίαν φρόνησιν τὸ δύνασθαι συνορᾶν ^o καὶ συνεωρακέναι
 τὰ ἀφ' ἐκατέρας συμβαίνοντα τῆς ὑποθέσεως οὐ μικρὸν ὄρ-
 γανον· λοιπὸν γὰρ τούτων ὀρθῶς ἐλέσθαι θάτερον. Δεῖ δὲ
 πρὸς τὸ ^p τοιοῦτο ὑπάρχειν εὐφυᾶ· καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἡ κατ'
 ἀλήθειαν εὐφυῖα, τὸ δύνασθαι καλῶς ἐλέσθαι τὰληθὲς καὶ
 φυγεῖν τὸ ψεῦδος· ὅπερ οἱ πεφυκότες εὖ δύνανται ποιεῖν·
^q εὖ γὰρ φιλοῦντες καὶ μισοῦντες τὸ προσφερόμενον εὖ κρί-
 νουσι τὸ βέλτιστον.
- 4 Πρὸς τε τὰ πλειστάκις ἐμπίπτοντα τῶν προβλημάτων
 ἐξεπίστασθαι δεῖ λόγους, καὶ μάλιστα περὶ τῶν πρώτων θέ-
 σεων· ἐν τούτοις γὰρ ἀποδυσπετοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι πολ-
 λάκις. Ἔτι ^r τε ὅρων εὐπορεῖν δεῖ, καὶ τῶν ἐνδόξων τε καὶ
 τῶν πρώτων ἔχειν προχείρους· διὰ γὰρ τούτων οἱ συλλογι-
 σμοὶ ^s γίνονται. Πειρατέον ^t δὲ καὶ εἰς ἃ πλειστάκις ἐμπί-
 5 πτουςιν οἱ ἄλλοι ^v λόγοι κατέχειν. Ὡς περ γὰρ ἐν γεωμετρίᾳ
 πρὸ ἔργον τὸ περὶ τὰ στοιχεῖα γεγυμνάσθαι, καὶ ἐν ἀριθμοῖς
 τὸ περὶ τοὺς κεφαλαισμούς· προχείρως ^w ἔχειν μέγα διαφέρει

^e πᾶσάν C. ^f ὅτι ante οὐχ om. C. ^g πρὸς] καθ' C. ^h προ-
 βάλλειν A, om. C. ⁱ ἐκλεκτέον τὰ πρὸς C. ^k τὴν αὐτὴν θέσιν A.B.C.
^l ἐλέγχειν καὶ μεγάλην C. ^m ὅτι] τὸ A. ⁿ γὰρ ἂν συμβαίνοι C.
^o καὶ τὸ συνεωρακέναι τὰ ἀφ' ἐκάτερα C. ^p τοιοῦτον ὑπάρχειν εὐφυῆ C.
^q εὖ] οἱ C. ^r τε om. A. ^s γίνονται om. C. ^t τε C. ^v διά-
 λογοι C. ^w ἔχειν καὶ μέγα A.B.

πρὸς τὸ ^x καὶ τὸν ἄλλον ἀριθμὸν γινώσκειν πολλαπλασιούμενον, ὁμοίως καὶ ^y ἐν τοῖς λόγοις τὸ πρόχειρον εἶναι περὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς προτάσεις ἀπὸ στόματος ἐξεπίστασθαι· καθάπερ γὰρ ἐν τῷ μνημονικῷ μόνον οἱ τόποι τεθέντες εὐθὺς ποιῶσιν αὐτὰ μνημονεύειν, καὶ ταῦτα ποιήσει συλλογιστικώτερον διὰ τὸ πρὸς ^z ὠρισμένας αὐτὰς βλέπειν ^a κατ' ἀριθμόν. Προτάσιν τε κοινὴν μᾶλλον ^b ἢ λόγον εἰς μνήμην θετέον· ἀρχῆς γὰρ καὶ ὑποθέσεως εὐπορήσαι μετρίως χαλεπόν.

Ἔτι τὸν ἓνα λόγον πολλοὺς ποιεῖν ἐθιστέον, ὥς ἀδηλόγ-6
τατα κρύπτοντας. Εἴη δ' αὖ τὸ τοιοῦτον, εἴ τις ὅτι πλείστον ^c ἀφίσταίη τῆς συγγενείας περὶ ᾧ ὁ λόγος. Ἔσονται δὲ δυνατοὶ τῶν λόγων οἱ μάλιστα καθόλου ^d τοῦτο ^e πάσχειν, οἷον ὅτι οὐκ ἔστι μία πλειόνων ἐπιστήμη· οὕτω γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τι καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων καὶ συστοιχῶν ^f ἐστίν.

Δεῖ δὲ καὶ τὰς ἀπομνημονεύσεις καθόλου ποιείσθαι τῶν ^g
λόγων, καὶ ἡ διειλεγμένος ἐπὶ μέρους· οὕτω γὰρ καὶ πολλοὺς ἐξέσται τὸν ἓνα ποιεῖν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐν ῥητορικοῖς ἐπὶ τῶν ἐνθυμημάτων. Αὐτὸν δ' ὅτι μάλιστα φεύγειν ^ε ἐπὶ τὸ καθόλου φέρειν τοὺς συλλογισμούς. Ἀεὶ τε δεῖ σκοπεῖν τοὺς λόγους, εἰ ἐπὶ ^h κοινῶν διαλέγονται· πάντες γὰρ οἱ ἐν μέρει καὶ καθόλου διειλεγμένοι εἰσὶ, καὶ ⁱ ἔνεστιν ἐν τῇ κατὰ μέρος ἢ τοῦ καθόλου ἀπόδειξις διὰ τὸ μὴ εἶναι συλλογίσασθαι ^k μηδὲν ἄνευ ^l τοῦ καθόλου.

Τὴν δὲ γυμνασίαν ἀποδοτέον τῶν μὲν ἐπακτικῶν πρὸς ⁸
νέον, τῶν δὲ συλλογιστικῶν πρὸς ἔμπειρον. Πειρατέον δὲ ^m λαμβάνειν παρὰ μὲν τῶν συλλογιστικῶν τὰς προτάσεις, παρὰ δὲ τῶν ἐπακτικῶν τὰς παραβολάς· ἐν ⁿ τοῦτοις γὰρ

^x καὶ] δὲ καὶ C. ^y ἐν τοῖς—ἀρχὰς] τοὺς λόγους C. ^z ὠρισμένα
αὐτὰ C. ^a κατ'] καὶ pr. C. ^b εἰς λόγον ἢ A.B. ^c ἀφίσταίτο
corr. C. ^d τοῦτο] τὸ pr. C. ^e πάσχειν δύνανται οἷον A.B. ^f εἰσι C.
^ε ἐπὶ post φεύγειν om. pr. C. ^h κοινῶν] πλειόνων A, πλειόνων κοι-
νῶν B. ⁱ ἔστιν C. ^k μηθὲν C. ^l τῶν A.B.C. ^m ἐκλαμ-
βάνειν C. ⁿ τοῦτω A.B.C.

ἐκάτεροι γεγυμνασμένοι εἰσίν. Ὅλως δ' ἐκ τοῦ γυμνάζεσθαι διαλεγόμενον πειρατέον ἀποφέρεισθαι ἢ συλλογισμὸν περὶ τινος ἢ λύσιν ἢ πρότασιν ^ο ἢ ἐνστασιν, ἢ εἰ ὀρθῶς τις ἤρετο ⁹ ἢ εἰ μὴ ὀρθῶς. ἢ αὐτὸς ἢ ἕτερος, καὶ παρὰ τί ἐκάτερον. Ἐκ τούτων γὰρ ἡ δύναμις, τὸ δὲ γυμνάζεσθαι δυνάμεως χάριν. καὶ μάλιστα ^ρ περὶ τὰς προτάσεις καὶ ^ι ἐνστάσεις· ἔστι γὰρ ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν διαλεκτικός ^ρ ὁ προτατικός καὶ ἐνστατικός. Ἔστι δὲ τὸ μὲν προτείνεσθαι ἐν ποιεῖν τὰ πλείω (δεῖ γὰρ ^ς ἐν ὅλῳ ληφθῆναι πρὸς ὃ ὁ λόγος), τὸ δ' ἐνίστασθαι τὸ ἐν πολλὰ· ἢ γὰρ διαιρεῖ ἢ ἀναιρεῖ, τὸ μὲν ^ι διδοὺς τὸ δ' οὐ τῶν προτεινομένων.

¹⁰ Οὐχ ἅπαντι δὲ διαλεκτέον, οὐδὲ πρὸς τὸν τυχόντα γυμναστέον. Ἀνάγκη γὰρ πρὸς ἐνίους φαίλους γίνεσθαι τοὺς λόγους· πρὸς γὰρ τὸν πάντως πειρώμενον φαίνεσθαι διαφεύγειν δίκαιον μὲν πάντως πειρᾶσθαι ^ν συλλογίσασθαι, οὐκ εὐσχημον δέ. Διόπερ οὐ δεῖ συνεστάναι εὐχερῶς πρὸς τοὺς τυχόντας· ἀνάγκη γὰρ ποιηρολογίαν συμβαίνειν· καὶ γὰρ οἱ γυμναζόμενοι ἀδυνατοῦσιν ἀπέχεσθαι τοῦ διαλέγεσθαι ^ω μὴ ἀγωνιστικῶς.

¹¹ Δεῖ δὲ καὶ πεποιημένους ἔχειν λόγους πρὸς τὰ τοιαῦτα τῶν προβλημάτων, ἐν οἷς ἐλαχίστων εὐπορήσαντες ^ς πρὸς πλείστα χρησίμους ἔξομεν. Οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ καθόλου, καὶ πρὸς οὓς πορίζεσθαι χαλεπώτερον ἐκ τῶν παρὰ πόδας.

^ο ἢ ἐνστασιν om. C. ^ρ περὶ] καὶ περὶ C. ^ι καὶ τὰς ἐνστάσεις C.
^ρ ὁ—τὸ rc. supra lituram A. ^ς ἐν ὅλῳ A.B.C. ^ι οὐ διδοὺς τῶν C.
^ν συλλογίσεσθαι, idque rc, C. ^ω μὴ om. corr. C. ^ς πρὸς τὰ πλείστα C.

Ἰ ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΙΚΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων καὶ τῶν φαινομένων μὲν ἐλέγχων ὄντων δὲ παριλογισμῶν ἄλλ' οὐκ ἐλέγχων λέγωμεν, ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων.

Ὅτι μὲν οὖν οἱ μὲν εἰςὶ συλλογισμοί, οἱ δ' οὐκ ὄντες² δοκοῦσι, φανερόν. Ὡσπερ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοῦτο γίνεται διὰ τινος ὁμοιότητος, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ὡσαύτως ἔχει. Καὶ γὰρ τὴν ἕξιν οἱ μὲν ἔχουσιν εἴ, οἱ δὲ^β φαίνονται, φυλετικῶς φυσῆσαντες καὶ ἐπισκευάσαντες αὐτούς, καὶ κηλοὶ οἱ μὲν διὰ κῆλλος, οἱ δὲ φαίνονται, κομμώσαντες^γ αὐτούς. Ἐπὶ τε τῶν ἀψύχων ὡσαύτως^δ καὶ γὰρ τούτων τὰ μὲν ἄργυρος τὰ δὲ χρυσός ἐστιν ἀληθῶς, τὰ δ' ἔστι μὲν οὐ, φαίνεται δὲ κατὰ τὴν αἴσθησιν, οἷον τὰ μὲν λιθαργύρινα καὶ τὰ^ε καττιτέρινα ἀργυρά, τὰ δὲ χολοζάφινα χρυσά. Τὸν³ αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ συλλογισμὸς καὶ ἔλεγχος ὁ μὲν ἔστιν, ὁ δ' οὐκ ἔστι μὲν, φαίνεται δὲ διὰ τὴν ἀπειρίαν· οἱ γὰρ ἄπειροι ὥσπερ ἂν ἀπέχοντες πόρρωθεν θεωροῦσιν. Ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς ἐκ τινῶν ἐστὶ τεθέντων ὥστε^ς λέγειν ἕτερόν τι ἐξ ἀνάγκης τῶν κειμένων^η διὰ τῶν κειμένων, ἔλεγχος δὲ συλλογισμὸς μετ' ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος. Οἱ⁴ δὲ τοῦτο ποιοῦσι μὲν οὐ, δοκοῦσι δὲ διὰ πολλὰς αἰτίας, ὧν εἷς τόπος εὐφυνέστατός ἐστι καὶ δημοσιώτατος ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων. Ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἔστιν αὐτὰ τὰ πράγματα διαλέγεσθαι φέροντας, ἀλλὰ τοῖς ὀνόμασιν ἀντὶ τῶν πραγμάτων χρώμεθα συμβόλοις, τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν ὀνομάτων^ι καὶ

^α σοφιστικοὶ ἔλεγχοι C, περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων A.B. ^β φαίνονται εὐεκτικοὶ φυλ. C. ^γ κομμώσαντες A. ^δ ἐαυτούς C. ^ε ἀψύχων] μετάλλων C. ^ς καὶ κασσιτέρινα C. ^ε λέγειν] συνάγειν B. ^η διὰ τῶν κειμένων om. A.C. ^ι καὶ om. C.

ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἡγούμεθα συμβαίνειν, καθάπερ ἐπὶ τῶν
 ψήφων τοῖς λογιζομένοις. Τὸ δ' οὐκ ἔστιν ὁμοιον. Τὰ
 μὲν γὰρ ὀνόματα πεπέρανται καὶ τὸ τῶν λόγων πλῆθος, τὰ
 δὲ πράγματα τὸν ἀριθμὸν ἄπειρά ἐστιν. Ἀναγκαῖον οὖν
 πλείω τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τοῦνομα ^κτὸ ἐν σημαίνειν.
 Ὡς περ οὖν κακεῖ οἱ μὴ δεινοὶ τὰς ψήφους φέρειν ὑπὸ τῶν
 ἐπιστημόνων παρακρούονται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν
 λόγων οἱ τῶν ὀνομάτων τῆς δυνάμεως ἄπειροι παραλογίζον-
 ται καὶ αὐτοὶ διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες. Διὰ μὲν
 οὖν ^μταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὰς λεχθησομένης ἔστι καὶ συλ-
 6 λογισμὸς καὶ ἔλεγχος φαινόμενος μὲν οὐκ ὦν δέ. Ἐπεὶ δ'
 ἐστὶ τισι μᾶλλον πρὸ ἔργου τὸ δοκεῖν εἶναι σοφοῖς ἢ τὸ
 εἶναι καὶ μὴ δοκεῖν (ἐστὶ γὰρ ^η ἡ σοφιστικὴ φαινόμενη σοφία
 αὗσα δ' οὐ, καὶ ὁ σοφιστὴς χρηματιστὴς ἀπὸ φαινομένης
 σοφίας ἀλλ' οὐκ οὔσης), δῆλον ὅτι ἀναγκαῖον τούτοις καὶ τὸ
 τοῦ σοφοῦ ἔργον δοκεῖν ποιεῖν μᾶλλον ἢ ποιεῖν καὶ μὴ δο-
 7 κεῖν. Ἔστι δ' ὡς ἐν πρὸς ἐν εἰπεῖν ἔργον περὶ ὅεκαστον τοῦ
 εἰδότος ἀψευδεῖν μὲν αὐτὸν περὶ ὧν οἶδε, τὸν ^ν δὲ ^η ψευδέ-
 μενον ἐμφανίζειν δύνασθαι. Ταῦτα δ' ἐστὶ τὸ μὲν ἐν τῷ
 δύνασθαι δοῦναι λόγον, τὸ δ' ἐν τῷ ^ρ λαβεῖν. Ἀνάγκη οὖν
 τοὺς βουλομένους σοφιστεῦειν τὸ τῶν εἰρημένων λόγων γέ-
 νος ζητεῖν πρὸ ἔργου γὰρ ἐστίν· ^ς ἡ γὰρ τοιαύτη δύναμις
 ποιήσει φαίνεσθαι σοφόν, οὗ τυγχάνουσι τὴν προαίρεσιν
 ἔχοντες.

8 Ὅτι μὲν οὖν ἔστι ^ι τι ^ν τοιοῦτον λόγων γένος, καὶ ὅτι
 τοιαύτης ἐφίενται δυνάμεως οὗς καλοῦμεν σοφιστάς, δῆλον.
 Πόσα δ' ἐστὶν εἶδη τῶν λόγων τῶν σοφιστικῶν, καὶ ἐκ
 πόσων τὸν ἀριθμὸν ἡ δύναμις ^ω αὕτη συνέστηκε, καὶ πόσα
 μέρη τυγχάνει τῆς πραγματείας ὄντα, καὶ περὶ τῶν ἄλλων
 τῶν συντελούντων εἰς τὴν τέχνην ταύτην ἥδη λέγωμεν.

^κ τὸ ἐν om. C. ^ι ἐπισταμένων C. ^μ ταύτην τε τὴν C. ^η ἡ
 om. C. ^ο ἐκάστου A. ^ρ δὲ om. A. ^ς ψευδ.] φαινόμενον C.
^τ λαμβάνειν. Ἀναγκαῖον οὖν τοῖς βουλομένοις C. ^ς ἡ γὰρ om. pr. C.
^ι τι om. C. ^ν τοιούτων B. ^ω αὕτη A, αὐτῇ C.

Ἔστι δὴ τῶν ἐν τῷ διαλέγεσθαι λόγων τέτταρα γένη. 2
 διδασκαλικοὶ καὶ διαλεκτικοὶ καὶ πειραστικοὶ καὶ ἐριστικοί,
 διδασκαλικοὶ ^x μὲν οἱ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἐκάστου μαθήμα-
 τος καὶ οὐκ ἐκ τῶν τοῦ ἀποκρινομένου δοξῶν συλλογίζο-
 μενοι (δεῖ γὰρ πιστεύειν τὸν μανθάνοντα), διαλεκτικοὶ δ' οἱ
 ἐκ τῶν ἐνδόξων συλλογιστικοὶ ἀντιφάσεως, πειραστικοὶ δ' οἱ
 ἐκ τῶν δοκούντων τῷ ἀποκρινομένῳ καὶ ^z ἀναγκαίων εἰδέναι
 τῷ προσποιομένῳ ἔχειν τὴν ἐπιστήμην (ὃν ^a τρόπον δέ, διώ-
 ρισται ἐν ἑτέροις), ἐριστικοὶ δ' οἱ ἐκ τῶν φαινομένων ἐνδόξων
^b μὴ ὄντων δὲ συλλογιστικοὶ ἢ φαινόμενοι συλλογιστικοί.
 Περὶ μὲν οὖν τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς εἴρηται,
 περὶ δὲ τῶν διαλεκτικῶν καὶ πειραστικῶν ἐν τοῖς ἄλλοις.
 Περὶ δὲ τῶν ἀγωνιστικῶν καὶ ἐριστικῶν νῦν λέγωμεν.

Πρῶτον δὴ ληπτέον πόσων στοχάζονται οἱ ἐν τοῖς λό- 3
 γοις ἀγωνιζόμενοι καὶ διαφιλονεικούντες. Ἔστι δὲ πέντε
 ταῦτα τὸν ἀριθμόν, ἔλεγχος καὶ ψεῦδος καὶ παράδοξον καὶ
 σολοικισμὸς καὶ πέμπτον τὸ ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν τὸν προσ-
 διαλεγόμενον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ πολλάκις ἀναγκάζεσθαι
 ταῦτ' οὕτως λέγειν ἢ τὸ μὴ ὄν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἐκαστον
 εἶναι τούτων. Μάλιστα μὲν γὰρ προαιροῦνται φαίνεσθαι ^z
 ἐλέγχοντες, δεύτερον δὲ ψευδόμενόν τι δεικνύναι, τρίτον εἰς
 παράδοξον ἄγειν, ^c τέταρτον δὲ σολοικίζειν ^d ποιεῖν· τοῦτο
 δ' ἐστὶ τὸ ποιῆσαι τῇ λέξει βαρβαραρίζειν ἐκ τοῦ λόγου τὸν
 ἀποκρινόμενον· ^e τελευταῖον δὲ τὸ πλεονάκις ταῦτ' οὕτως λέγειν.

Τρόποι δ' εἰσὶ ^f τοῦ μὲν ἐλέγχειν δύο· οἱ μὲν γὰρ εἰσι 4
 παρὰ τὴν λέξιν, οἱ δ' ἔξω τῆς λέξεως. Ἔστι δὲ τὰ μὲν
 παρὰ τὴν λέξιν ἐμποιοῦντα τὴν φαντασίαν ἔξ τὸν ἀριθμόν·
 ταῦτα δ' ἐστὶν ὁμωνυμία, ἀμφιβολία, σύνθεσις, διαίρεσις,
 προσφδία, σχῆμα λέξεως. Τούτου δὲ πίστις ^g ἢ τε διὰ τῆς
 ἐπαγωγῆς καὶ συλλογισμός, ἃν τε ληφθῇ τις ἄλλος, καὶ

^x μὲν οὖν οἱ C. ^y οὐκ om. B. ^z ἀναγκαίων B.C. ^a δὲ τρό-
 πον C. ^b μὴ—ἢ om. A.C. ^c τέταρτον] τελευταῖον C. ^d ποιεῖν
 καὶ πλεονάκις ταῦτ' οὕτως λέγειν. Σολοικισμὸς δ' C. ^e τελευταῖον—λέγειν
 om. C. ^f μὲν post τοῦ om. C. ^g ἢ om. C.

ὅτι τοσαυταχῶς ἂν τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις μὴ ταῦτὸ
 δηλώσαιμεν. Εἰσὶ δὲ παρὰ ^h μὲν τὴν ὁμωνυμίαν οἱ τοιοῖδε
 τῶν λόγων, οἷον ὅτι μαθάνουσιν οἱ ἐπιστάμενοι· τὰ γὰρ
 2 ἀποστοματιζόμενα μαθάνουσιν οἱ γραμματικοί. Τὸ γὰρ
 μαθάνειν ὁμώνυμον, τό τε ξυιέναι χρώμενον τῇ ἐπιστήμῃ
 καὶ τὸ λαμβάνειν ἐπιστήμην. Καὶ πάλιν ὅτι τὰ κακὰ ἀγαθὰ
 τὰ γὰρ δέοντα ἀγαθὰ, τὰ δὲ κακὰ δέοντα. Διττὸν γὰρ τὸ
 δέον, τό τ' ἀναγκαῖον, ὃ συμβαίνει πολλάκις καὶ ἐπὶ τῶν
 κακῶν (ἔστι γὰρ κακόν τι ἀναγκαῖον), καὶ τὰγαθὰ δὲ δέον-
 τὰ φαμεν εἶναι. Ἔτι τὸν αὐτὸν καθῆσθαι καὶ ἐστάναι, καὶ
 3 κάμνειν καὶ ὑγιαίνειν. ⁱ Ὅσπερ γὰρ ἀνίστατο, ἔστηκεν, καὶ
 ὅσπερ ὑγιάζετο, ὑγιαίνει· ἀνίστατο δ' ὁ καθήμενος καὶ ὑγιά-
 ζετο ὁ κάμνων. Τὸ γὰρ τὸν κάμνοντα ὅτιοῦν ποιεῖν ἢ πά-
 σχειν οὐχ ἔν σημαίνει, ἀλλ' ὅτε μὲν ὅτι ^k ὁ νῦν κάμνων ἢ
 καθήμενος, ὅτε δ' ὅς ἔκαμνε πρότερον. Πλὴν ὑγιάζετο μὲν
 καὶ ^l κάμνων καὶ ὁ κάμνων· ὑγιαίνει δ' οὐ κάμνων, ἀλλ' ὁ
 4 κάμνων, οὐ νῦν, ἀλλ' ὁ πρότερον. Παρὰ δὲ τὴν ἀμφιβο-
 λίαν οἱ τοιοῖδε, τὸ βούλεσθαι λαβεῖν με τοὺς πολεμίους.
 Καὶ ^m ἄρ' ὃ τις γινώσκει, τοῦτο γινώσκει; καὶ γὰρ τὸν
 γινώσκοντα καὶ τὸ γινωσκόμενον ἐνδέχεται ὡς γινώσκοντα
ⁿ σημῆναι ^o τούτῳ τῷ λόγῳ. Καὶ ἄρα ὃ ὀρᾷ τις, τοῦτο
 ὀρᾷ; ὀρᾷ δὲ τὸν κίονα, ὥστε ὀρᾷ ὁ κίων. Καὶ ῥᾷρα ὃ σὺ
 φῆς εἶναι, τοῦτο σὺ φῆς εἶναι; φῆς δὲ λίθον εἶναι, σὺ ἄρα
 φῆς λίθος εἶναι. Καὶ ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; ^q διττὸν
 γὰρ ^r καὶ ^s τὸ σιγῶντα λέγειν, τό τε τὸν λέγοντα σιγᾶν
 5 καὶ τὸ τὰ λεγόμενα. Εἰσὶ δὲ τρεῖς τρόποι τῶν παρὰ τὴν
 ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν, εἰς μὲν ὅταν ^t ἢ ὁ λόγος ἢ
 τοῦτομα κυρίως σημαίνει ^v πλείω, οἷον ἀετὸς καὶ κύων· εἰς δὲ
 ὅταν εἰωθότες ὦμεν οὕτω λέγειν· τρίτος δὲ ὅταν τὸ συν-
 τεθὲν πλείω σημαίνει, κεχωρισμένον δὲ ἀπλῶς, οἷον τὸ

^h μὲν om. A.B. ⁱ ὅσπερ—ὅσπερ] ὅπερ—ὅπερ C. ^k ὁ om. A.
^l κάμνων καὶ om. C. ^m ἄρ' om. C. ⁿ σημῆναι C. ^o τούτω
om. C. ^p ἄρα om. C. ^q διττὸν—λέγειν om. pr. C. ^r καὶ om.
re. C. ^s τὸ om. C. ^t ἢ B. ^v πλείω om. C.

^ω ἐπίσταται γράμματα. Ἐκάτερον μὲν γάρ, εἰ ἔτυχεν, ἐν τι σημαίνει, τὸ ^χ ἐπίσταται καὶ τὰ γράμματα ἄμφω δὲ πλείω, ἢ τὸ τὰ γράμματα ^γ αὐτὰ ἐπιστήμην ἔχειν ἢ τῶν γραμμάτων ἄλλον.

Ἡ μὲν οὖν ἀμφιβολία καὶ ὁμωνυμία παρὰ τούτους τοὺς 6 τρόπους ἐστίν, παρὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τὰ τοιάδε, οἷον τὸ δύνασθαι καθήμενον βαδίζειν καὶ μὴ γράφοντα γράφειν. Οὐ γὰρ ταὐτὸ σημαίνει, ^z ἂν διελὼν τις εἴπῃ καὶ συνθείς, ὡς ^a δυνατὸν ^b τὸν καθήμενον βαδίζειν ^c καὶ μὴ γράφοντα γράφειν· καὶ τοῦθ' ὡσαύτως ἂν τις ^d συνθῇ, ^e τὸν μὴ γράφοντα γράφειν· ^f σημαίνει γὰρ ὡς ^g ἔχει δύναμιν ^h τοῦ μὴ ⁱ γράφοντα γράφειν. Ἐὰν δὲ μὴ συνθῇ, ὅτι ἔχει δύναμιν, ὅτε οὐ γράφει, τοῦ γράφειν. Καὶ ^k μαυθάνει νῦν γράμματα, εἴπερ ἐμάνθανεν ^a ἐπίσταται. Ἔτι τὸ ἐν μόνον δυνάμενον φέρειν πολλὰ δύνασθαι φέρειν.

Παρὰ δὲ τὴν διαίρεσιν, ὅτι τὰ πέντ' ἐστὶ δύο καὶ τρία, ⁷ καὶ περιττὰ καὶ ἄρτια, καὶ τὸ μείζον ἴσον· τοσοῦτον ¹ γὰρ καὶ ἔτι πρὸς. Ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος διηρημένος καὶ συγκέ-
μενος οὐκ αἰεὶ ^m ταὐτὸ σημαίνειν ἂν δόξειεν, οἷον

Ἐγὼ σ' ἔθηκα δοῦλον ὅντ' ἐλεύθερον

καὶ τὸ

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν ἑκατὸν λίπε διὸς Ἀχιλλεύς.

Παρὰ δὲ τὴν προσφδίαν ἐν μὲν τοῖς ἄνευ γραφῆς διαλε-
κτικοῖς οὐ ῥῆδιον ποιῆσαι λόγον, ἐν δὲ τοῖς γεγραμμένοις καὶ
ποιήμασι μᾶλλον, οἷον καὶ τὸν Ὅμηρον ἔνιοι διορθοῦνται
πρὸς τοὺς ἐλέγχοντας ὡς ⁿ ἀτόπως ^o εἰρηκότα

Τὸ μὲν Ροῦ καταπύθεται ὄμβρῳ.

Λύουσιν γὰρ ^q αὐτὸ τῇ προσφδίᾳ, λέγοντες τὸ ροῦ ὀξύτερον.

^ω ἐπίσταται τὰ γράμματα C. ^χ ἐπίστασθαι C. ^γ ἐάντ' C. ^z εἰν C.
^a δύναται C. ^b τὸ A.B.C. ^c καὶ τὸ μὴ γράφον C. ^d θῆι A.
^e τὸ A.B.C. ^f σημαίνει A.B. ^g ἔχοι B. ^h τοῦ—δύναμιν om. A.
ⁱ γράφων B, γράφον C. ^k μαυθάνειν A.B. ^l γὰρ τὸ μείζον καὶ B.
^m ταυτὸν C. ⁿ ἄτοπον B.C. ^o εἰρηκότος A.B. ^p οὐ A.B.C.
^q αὐτὸ om. C. ^r οὔ A.B.

Καὶ τὸ περὶ τὸ ἐνύπνιον τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὅτι οὐκ αὐτὸς ὁ Ζεὺς εἶπεν

Δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι,

ἀλλὰ τῷ ἐνυπνίῳ ἐνετέλλετο δίδόναι. Τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα παρὰ τὴν προσφθίαν ἐστίν.

9 Οἱ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συμβαίνουσιν, ὅταν τὸ μὴ ^ε ταῦτὸ ὡσαύτως ἐρμηνεύηται, οἶον τὸ ἄρρεν θῆλυ ἢ τὸ θῆλυ ἄρρεν, ἢ τὸ μεταξὺ θάτερον τούτων, ἢ πάλιν τὸ ποιὸν ποσὸν ἢ τὸ ποσὸν ποιόν, ἢ τὸ ποιοῦν πάσχον ἢ τὸ διακείμενον ποιεῖν, καὶ τὰλλα δ', ὡς ^ι διήρηται πρότερον. ^ι Ἔστι γὰρ ^ν τὸ μὴ τῶν ποιεῖν ὄν ὡς τῶν ποιεῖν τι τῇ λέξει σημαίνειν. Οἶον τὸ ὑγιαίνειν ὁμοίως τῷ σχήματι τῆς λέξεως λέγεται τῷ τέμνειν ἢ οἰκοδομεῖν· καίτοι τὸ μὲν ποιόν τι καὶ διακείμενόν πως δηλοῖ, τὸ δὲ ποιεῖν τι. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

10 Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὴν λέξιν ἔλεγχοι ἐκ τούτων τῶν τόπων εἰσίν. τῶν δ' ἕξ τῆς λέξεως παραλογισμῶν εἶδη ἐστὶν ἐπτά, ἓν μὲν παρὰ τὸ συμβεβηκός, δεύτερον δὲ τὸ ἀπλῶς ἢ μὴ ἀπλῶς ^ω ἀλλὰ πῇ ἢ ποῦ ἢ ποτὲ ἢ πρὸς τι λέγεσθαι, τρίτον δὲ τὸ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, τέταρτον δὲ τὸ παρὰ τὸ ἐπόμενον, πέμπτον δὲ τὸ παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν, ἕκτον δὲ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τιθέναι, ἑβδόμον δὲ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν.

5 Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ συμβεβηκός παραλογισμοί εἰσιν, ὅταν ὁμοίως ὅτιοῦν ἀξιωθῇ τῷ ^κ πράγματι καὶ τῷ συμβεβηκότητι ὑπάρχειν. ^ι Ἐπεὶ γὰρ τῷ αὐτῷ πολλὰ συμβέβηκεν, οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις, καὶ καθ' οὗ κατηγορεῖται. τᾶντα πάντα ὑπάρχειν. ^ν Οἶον εἰ ὁ Κορίσκος ἕτερον ἀνθρώπου, αὐτὸς αὐτοῦ ἕτερος· ἔστι γὰρ ἄνθρωπος. ^π Ἢ εἰ Σωκράτους ἕτερος, ὁ δὲ Σωκράτης ἄνθρωπος, ἕτερον ^ζ ἀνθρώ-

^ε τὸ αὐτὸ C.

^ι εἴρηται A.

^ν τῶν μὴ τὸ B.

^ω ἀλλὰ ἢ πῇ C.

^κ πράγματι τῷ ὑποκειμένῳ καὶ C.

^ν οἶον εἰ] πάντα γὰρ οὕτως ἔσται

ταυτά, οἷον φασιν οἱ σοφισταί, εἰ C.

^ζ ἄνθρωπον A.

που φασὶν ὁμολογηκέναι διὰ τὸ συμβεβηκέναι, οὐ ἔφησεν ἕτερον εἶναι, τοῦτον εἶναι ἄνθρωπον.

Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἀπλῶς τόδε ἢ πῇ λέγεσθαι καὶ μὴ κυρίως, 2 ὅταν τὸ ἐν μέρει λεγόμενον ὡς ἀπλῶς εἰρημένον ληφθῇ, οἶον εἰ τὸ μὴ ὄν ἐστι δοξαστόν, ὅτι τὸ μὴ ὄν ἐστίν· οὐ γὰρ ταῦτον εἶναί τί τι καὶ εἶναι ἀπλῶς. Ἡ πάλιν ὅτι τὸ ὄν οὐκ ἐστίν ὄν, εἰ τῶν ὄντων τι μὴ ἐστίν, οἶον εἰ μὴ ἄνθρωπος. Οὐ γὰρ ^aταὐτὸ μὴ ^bεἶναί τι καὶ ἀπλῶς μὴ εἶναι φαίνεται δὲ διὰ τὸ πάρεγγυς τῆς λέξεως, καὶ μικρὸν διαφέρειν τὸ εἶναί τι τοῦ εἶναι καὶ ^cτὸ μὴ εἶναί τι τοῦ μὴ εἶναι. Ὅμοιως 3 δὲ καὶ τὸ παρὰ τὸ πῇ καὶ ^dτὸ ἀπλῶς. Οἶον ^eεἰ ὁ Ἰνδὸς ὅλος μέλας ὢν λευκὸς ἐστὶ τοὺς ὀδόντας· λευκὸς ἄρα καὶ οὐ λευκὸς ^fἐστίν. Ἡ εἰ ἄμφω πῇ, ὅτι ἅμα ^gτὰ ἐναντία ὑπάρχει. Τὸ δὲ τοιοῦτον ἐπ' ἐνίων μὲν παντὶ θεωρῆσαι ῥᾶδιον, οἶον εἰ λαβὼν τὸν Αἰθίοπα εἶναι μέλανα τοὺς ὀδόντας ἔροιτ' εἰ λευκός· εἰ οὖν ταύτῃ λευκός, ὅτι μέλας καὶ οὐ μέλας, οἷοιτο διειλέχθαι συλλογιστικῶς τελειώσας τὴν ἐρώτησιν. Ἐπ' ἐνίων δὲ λανθάνει πολλάκις, ἐφ' ὅσων, ὅταν πῇ λέγη- 4 ται, ^hκαὶ τὸ ἀπλῶς δόξειεν ἀκολουθεῖν, καὶ ἐν ὅσοις μὴ ῥᾶδιον θεωρῆσαι πότερον αὐτῶν κυρίως ἀποδοτέον. Γίνεται δὲ τὸ τοιοῦτον ἐν οἷς ὁμοίως ὑπάρχει τὰ ἀντικείμενα· δοκεῖ γὰρ ἢ ἄμφω ἢ μηδέτερον δοτέον ἀπλῶς εἶναι κατηγορεῖν, οἶον εἰ τὸ μὲν ἥμισυ λευκὸν τὸ δ' ἥμισυ μέλαν, πότερον λευκὸν ἢ μέλαν;

Οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ διωρίσθαι τί ἐστὶ συλλογισμὸς ἢ τί 5 ἔλεγχος, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἔλλειψιν γίνονται τοῦ λόγου· ἔλεγχος μὲν ⁱγὰρ ἀντίφασις τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνός, μὴ ὀνόματος ἀλλὰ πράγματος, καὶ ὀνόματος μὴ συνωνύμου ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν δοθέντων, ἐξ ἀνάγκης, μὴ συναριθμουμένου τοῦ ἐν ἀρχῇ, ^kκατὰ ταὐτὸ καὶ πρὸς ταὐτὸ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν

^a ταυτὸν C, ταυτὸ τὸ A.B. ^b εἶναί τε τι C. ^c καὶ τοῦ μὴ εἶναί τι τὸ A.B.C. ^d τὸ ante ἀπλῶς om. C. ^e εἰ om. A. ^f ἐστίν om. C. ^g τὰναντία C. ^h καὶ A. ⁱ γὰρ ἐστίν ἀντ. C. ^k κατὰ] καὶ κατὰ C.

- 6 τῷ αὐτῷ χρόνῳ. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὸ ψεύσασθαι
περί τινος. "Εμιοι δὲ ¹ἀπολιπόντες τι τῶν λεχθέντων φαί-
νονται ἐλέγχειν, οἶον ὅτι ^mταὐτὸ διπλάσιον καὶ οὐ διπλά-
σιον· τὰ γὰρ δύο τοῦ μὲν ἐνὸς διπλάσια, τῶν δὲ τριῶν οὐ
διπλάσια. "Η εἰ τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ διπλάσιον καὶ οὐ διπλά-
σιον, ἀλλ' οὐ κατὰ ταυτό· κατὰ μὲν γὰρ τὸ μῆκος διπλά-
σιον, κατὰ δὲ τὸ πλάτος οὐ διπλάσιον. "Η εἰ τοῦ αὐτοῦ
καὶ κατὰ ^mταὐτὸ καὶ ὡσαύτως, ἀλλ' οὐχ ἅμα· διόπερ ἐστὶ
φαινόμενος ἔλεγχος. ⁿ"Ελκοι δ' ἂν τις τοῦτον καὶ εἰς τοὺς
παρὰ τὴν λέξιν.
- 7 "Οἱ δὲ παρὰ ^pτὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν γίνονται μὲν οὕτως
καὶ τοσαυταχῶς ὅσαχῶς ἐνδέχεται τὸ ἐξ ἀρχῆς ^qαἰτεῖσθαι,
φαίνονται δ' ἐλέγχειν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι συνορᾶν τὸ ταῦτον
καὶ τὸ ἕτερον.
- 8 "Ο δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον ^rἔλεγχος διὰ τὸ οἶεσθαι ἁν-
τιστρέφειν τὴν ἀκολουθησιν. "Οταν γὰρ τοῦδε ὄντος ἐξ
ἀνάγκης τοδὶ ἦ, καὶ τοῦδε ὄντος ^sοἴονται καὶ θάτερον εἶναι
ἐξ ἀνάγκης. "Οθεν καὶ αἱ περὶ τὴν δόξαν ἐκ τῆς αἰσθήσεως
ἀπάται γίνονται. Πολλάκις γὰρ τὴν χολὴν μέλι ὑπέλαβον
διὰ τὸ ἔπεσθαι τὸ ξανθὸν χρῶμα τῷ μέλιτι· καὶ ἐπεὶ συμ-
βαίνει τὴν γῆν ὕσαντος γίνεσθαι διάβροχον, καὶ ἢ διάβρο-
9 χος, ὑπολαμβάνομεν ὕσαι. Τὸ δ' οὐκ ἀναγκαῖον. "Εν τε
τοῖς ῥητορικοῖς αἱ κατὰ τὸ σημεῖον ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἐπο-
μένων εἰσίν. Βουλόμενοι γὰρ δεῖξαι ὅτι μοιχός, τὸ ἐπό-
μενον ἔλαβον, ὅτι καλλωπιστής ἢ ὅτι νύκτωρ ὀράται πλανώ-
μενος. Πολλοῖς δὲ ταῦτα μὲν ὑπάρχει, τὸ δὲ κατηγορού-
μενον οὐχ ὑπάρχει. "Ομοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς συλλογιστικοῖς,
οἶον ὁ Μελίσσου λόγος ὅτι ἄπειρον τὸ ἅπαν, λαβὼν τὸ μὲν
ἅπαν ἀγέννητον (ἐκ γὰρ μὴ ὄντος οὐδὲν ἂν γενέσθαι), τὸ δὲ
10 γινόμενον ἐξ ἀρχῆς γενέσθαι. Εἰ ^tμὴ οὖν γέγονεν, ἀρχὴν

¹ ἀπολείποντες C. ^m τὸ αὐτὸ C. ⁿ ἔλκοιτο pr. A. ^o οἱ μὲν
οὖν παρὰ rc. C; pr. om. ^p τὸ] τὸ τὸ B. ^q αἰτήσασθαι C. ^r ἔλεγχος
δοκεῖ ἐλέγχειν διὰ C. ^s οἴομεθα C. ^t οὖν μὴ C.

οὐκ ἔχει τὸ πᾶν, ὥστ' ἄπειρον. Οὐκ ἀνάγκη δὲ τοῦτο συμβαίνειν· οὐ γὰρ εἰ τὸ γινόμενον ἅπαν ἀρχὴν ἔχει, καὶ εἴ τι ἀρχὴν ἔχει, γέγονεν, ὥσπερ οὐδ' εἰ ὁ πυρέττων θερμός, καὶ τὸν θερμὸν ἀνάγκη πυρέττειν.

Ὁ δὲ ^vπαρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον, ὅταν προσληφθῇ τὸ ¹¹ ἀναίτιον ὡς παρ' ἐκείνο γινόμενον τοῦ ἐλέγχου. Συμβαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον ἐν τοῖς εἰς τὸ ἀδύνατον συλλογισμοῖς· ἐν τοῖς γὰρ ἀναγκαῖον ἀναιρεῖν τι τῶν κειμένων. Ἐὰν οὖν ἐγκαταριθμηθῇ ^w ἐν τοῖς ἀναγκαῖοις ἐρωτήμασι ^x πρὸς τὸ συμβαίνειν ἀδύνατον, δόξει παρὰ τοῦτο γίνεσθαι πολλάκις ὁ ἐλέγχος, οἷον ὅτι οὐκ ἔστι ψυχὴ καὶ ζωὴ ταυτὸν· εἰ ^y γὰρ φθορᾷ γένεσις ^z ἐναντίον, καὶ τῇ τινὶ φθορᾷ ἔσται τις γένεσις ἐναντίον· ὁ δὲ θάνατος φθορά τις καὶ ἐναντίον ζωῇ, ὥστε γένεσις ἢ ζωὴ καὶ τὸ ζῆν γίνεσθαι· τοῦτο δ' ἀδύνατον· οὐκ ἄρα ταυτὸν ^a ἢ ψυχὴ καὶ ἢ ζωή. Οὐ δὲ συλλελόγισται ¹² συμβαίνει γάρ, καὶ μὴ τις ταυτὸ φῆ τὴν ζωὴν τῇ ψυχῇ, τὸ ἀδύνατον, ἀλλὰ ^b μόνον ἐναντίον ζῶν μὲν θανάτῳ ὅντι φθορᾷ, φθορᾷ δὲ γένεσιν. Ἀσυλλόγιστοι μὲν οὖν ἀπλῶς οὐκ εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, πρὸς δὲ τὸ προκείμενον ἀσυλλόγιστοι. Καὶ λανθάνει πολλάκις οὐχ ἥττον αὐτοὺς τοὺς ἐρωτῶντας τὸ τοιοῦτον.

Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ ἐπόμενον ^c καὶ παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ¹³ λόγοι τοιοῦτοί εἰσιν· οἱ δὲ παρὰ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν, ὅταν λανθάνῃ πλείω ὄντα καὶ ὡς ἐνὸς ὄντος ἀποδοθῇ ἀπόκρισις μία. Ἐπ' ἐνίων μὲν οὖν ρᾶδιον ἰδεῖν ὅτι πλείω καὶ ὅτι οὐ δοτέον ἀπόκρισιν, οἷον πότερον ἢ γῇ θάλαττά ἐστιν ἢ ὁ οὐρανός; ἐπ' ἐνίων δ' ἥττον, καὶ ὡς ἐνὸς ὄντος ἢ ὁμολογοῦσι τῷ μὴ ^d ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον, ἢ ἐλέγχεσθαι φαίνονται, οἷον ἂρ' οὗτος καὶ οὗτός ἐστιν ἄνθρωπος; ὥστ' ^e ἂν τις τύπτῃ τοῦτον καὶ τοῦτον, ἄνθρωπον ἀλλ' οὐκ

^v παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς corr. A. ^w ἐν om. C. ^x πρὸς om. corr. C. ^y γὰρ τῇ φθ. C. ^z ἐναντίον om. A. B. ^a ἢ ζωὴ καὶ ἢ ψυχὴ C. ^b μόνον] μόνον τὸ C. ^c καὶ τῶν παρὰ B. ^d τὸ ἀποκρίνεσθαι pr. C. ^e ὅταν B. C.

- 14 ἀνθρώπους τυπτήσῃ. ^αἩ πάλιν, ὧν τὰ μὲν ἐστὶν ἀγαθὰ τὰ δ' οὐκ ἀγαθὰ, ^βπάντα ἀγαθὰ ἢ οὐκ ἀγαθὰ; ὁπότερον γὰρ ἂν φῇ, ἔστι μὲν ὡς ^γἐλέγχον ἢ ψεῦδος φαινόμενον δόξειεν ἂν ποιεῖν· τὸ γὰρ φάναι τῶν μὴ ἀγαθῶν τι εἶναι ἀγαθὸν ἢ τῶν ἀγαθῶν μὴ ἀγαθὸν ψεῦδος. ^δὍτε δὲ προσληφθέντων τινῶν κἂν ἐλέγχος γίνοιτο ἀληθινός, οἷον εἴ τις δοίη ὁμοίως ἐν καὶ πολλὰ λέγεσθαι λευκὰ καὶ γυμνὰ καὶ τυφλά. Εἰ γὰρ τυφλὸν τὸ μὴ ἔχον ὄψιν πεφυκὸς δ' ἔχειν, καὶ τυφλὰ ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν πεφυκότες δ' ἔχειν. ^εὍταν οὖν τὸ μὲν ἔχῃ τὸ δὲ μὴ ἔχῃ, τὰ ἄμφω ἔσται ἢ ὀρώντα ἢ τυφλά· ὅπερ ἀδύνατον.
- 6 ^αἩ δὲ οὕτως διαιρετέον τοὺς φαινομένους συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους, ἢ πάντας ἀνακτέον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄνοιαν, ἀρχὴν ταύτην ποιησαμένους· ἔστι γὰρ ἅπαντας ἀναλῦσαι τοὺς λεχθέντας τρόπους εἰς τὸν τοῦ ἐλέγχου διορισμόν. Πρῶτον μὲν εἰ ἀσυλλόγιστοι· δεῖ γὰρ ἐκ τῶν κειμένων συμβαίνειν τὸ συμπέρασμα, ὥστε λέγειν ἐξ ἀνάγκης ^βἀλλὰ μὴ φαίνεσθαι. ^γἘπειτα καὶ κατὰ τὰ μέρη τοῦ διορισμοῦ. Τῶν μὲν γὰρ ἐν τῇ λέξει οἱ μὲν εἰσι παρὰ τὸ διττόν, οἷον ἢ τε ὁμωνυμία καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ ὁμοιοσχημοσύνη (σύνηθες γὰρ τὸ πάντα ὡς τόδε τι σημαίνειν), ἢ δὲ σύνθεσις ^δκαὶ διαίρεσις καὶ προσφδία τῷ μὴ τὸν αὐτὸν εἶναι τὸν λόγον ἢ τοῦνομα διαφέρων. ^εἘδεῖ δὲ καὶ τοῦτο, καθάπερ καὶ τὸ πρᾶγμα ταυτόν, εἰ μέλλει ἐλέγχος ἢ συλλογισμὸς ἔσεσθαι, οἷον εἰ λώπιον, μὴ ἱμάτιον συλλογίσασθαι ἀλλὰ λώπιον. ^ςἈληθὲς μὲν γὰρ κἀκεῖνο, ἀλλ' οὐ συλλελόγισται, ἀλλ' ἔτι ἐρωτήματος δεῖ, ὅτι ταυτόν σημαίνει, πρὸς τὸν ζητούμεντα τὸ διὰ τί.
- 4 Οἱ δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ὀρισθέντος τοῦ συλλογισμοῦ φανεροὶ γίνονται. Τὸν αὐτὸν γὰρ ὀρισμὸν δεῖ καὶ τοῦ ἐλέγχου γίνεσθαι, πλὴν προσκείσθαι τὴν ἀντίφασιν· ὁ γὰρ

^β πάντα ταῦτα ἀγαθὰ C. ^γ ἐλέγχος C. ^δ καὶ] καὶ ἡ C. ^ε γὰρ αὐτὸν C.

ἐλεγχος συλλογισμὸς ἀντιφάσεως. Εἰ οὖν μὴ ἐστὶ συλλογισμὸς τοῦ συμβεβηκότος, οὐ γίνεται ἐλεγχος. Οὐ γὰρ εἰ τούτων ὄντων ἀνάγκη τόδ' εἶναι, τοῦτο δ' ἐστὶ λευκόν, ἀνάγκη λευκὸν εἶναι διὰ τὸν συλλογισμόν. Οὐδ' εἰ τὸ τρίγωνον 5 δυοῖν ὀρθαῖν ἴσας ἔχει, συμβέβηκε δ' αὐτῷ σχήματι εἶναι ἢ πρῶτῳ ἢ ἀρχῇ, ὅτι σχῆμα ἢ ἀρχὴ ἢ πρῶτον τοῦτο. Οὐ γὰρ ἡ σχῆμα οὐδ' ἡ πρῶτον, ἀλλ' ἡ τρίγωνον, ἢ ἀπόδειξις. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὡστ' εἰ ὁ ἐλεγχος συλλο- 6 γισμὸς τις, οὐκ ἂν εἴη ὁ κατὰ συμβεβηκὸς ἐλεγχος. Ἀλλὰ παρὰ τοῦτο καὶ οἱ τεχνῖται καὶ ὅλως οἱ ἐπιστήμονες ὑπὸ τῶν ἀνεπιστημόνων ἐλέγχονται^κ κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ ποι- οῦνται τοὺς συλλογισμοὺς πρὸς τοὺς εἰδότας. ¹Οἱ δ' οὐ δυνάμενοι διαθεῖναι ἢ ἐρωτῶμενοι διδῶσιν ἢ οὐ δόντες οἴονται δεδωκέναι.

Οἱ δὲ παρὰ τὸ πῇ καὶ ἀπλῶς, ὅτι οὐ τοῦ αὐτοῦ ἢ κα- 7 τάφασις καὶ ἢ ἀπόφασις. Τοῦ γὰρ πῇ λευκοῦ τὸ πῇ οὐ λευκόν, τοῦ δ' ἀπλῶς λευκοῦ τὸ ἀπλῶς οὐ λευκὸν ἀπόφασις. Εἰ οὖν δόντος πῇ εἶναι λευκὸν ὡς ἀπλῶς εἰρημένου λαμβάνει, οὐ ποιεῖ ἐλεγχον, φαίνεται δὲ διὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ τί ἐστὶν ἐλεγχος.

Φανερώτατοι δὲ πάντων οἱ πρότερον λεχθέντες παρὰ τὸν 8 τοῦ ἐλέγχου διορισμόν· διὸ καὶ προσηγορεύθησαν οὕτως· παρὰ γὰρ τοῦ λόγου τὴν ἔλλειψιν ἢ φαντασίαν γίνεται, καὶ διαιρουμένοις οὕτως κοινὸν ἐπὶ πᾶσι τούτοις θετέον τὴν τοῦ λόγου ἔλλειψιν.

^μΟἱ τε παρὰ τὸ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ ἀναίτιον 9 ὡς αἷτιον τιθέναι δῆλοι διὰ τοῦ ὁρισμοῦ. Δεῖ γὰρ τὸ συμ- πέρασμα τῷ ταύτ' εἶναι αἷτια τοῦ συμβαίνειν, ὅπερ οὐκ ἦν ἐν τοῖς ἀναίτιοις· καὶ πάλιν μὴ ^νἀριθμουμένου τοῦ ἐξ ἀρχῆς, ὅπερ οὐκ ἔχουσιν οἱ παρὰ τὴν αἷτησιν τοῦ ἐν ἀρχῇ.

Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον μέρος εἰσὶ τοῦ συμβεβηκότος· 10

^κ κατὰ τὸ συμβ. C.

¹ οἱ] εἰ A.

^μ οἱ δὲ C.

^ν ἐναριθμου- μένου B.C.

- τὸ γὰρ ἐπόμενον συμβέβηκε, διαφέρει δὲ τοῦ συμβεβηκότος, ὅτι τὸ μὲν συμβεβηκὸς ἔστιν ἐφ' ἑνὸς μόνου λαβεῖν, οἷον ταῦτ' εἶναι τὸ ξανθὸν καὶ μέλι καὶ τὸ λευκὸν καὶ κύκνον, τὸ δὲ ὁ παρεπόμενον αἰεὶ ἐν πλείοσιν· τὰ γὰρ ὃ ἐνὶ ταύτῳ ταῦτ' αὖ καὶ ἀλλήλοις ἀξιοῦμεν εἶναι ταῦτά· διὸ ἡ γίνεται παρὰ τὸ
- 11 ἐπόμενον ἔλεγχος. Ἔστι δ' οὐ πάντως ἀληθές, οἷον ἂν ἡ ὃ λευκὸν κατὰ συμβεβηκός· καὶ γὰρ ἡ χιών καὶ ὁ κύκνος τῷ λευκῷ ταῦτόν. Ἡ πάλιν, ὡς ἐν ἔ τῷ Μελίσσου λόγῳ, τὸ αὐτὸ εἶναι λαμβάνει τὸ γεγονέναι καὶ ἀρχὴν ἔχειν, ἡ τὸ ἴσοις γίνεσθαι καὶ ταῦτ' μέγεθος λαμβάνειν. Ὅτι γὰρ τὸ γεγονὸς ἔχει ἀρχήν, καὶ τὸ ἔχον ἀρχὴν γεγονέναι ἀξιοῖ, ὡς ἄμφω ταῦτ' ὄντα τῷ ἀρχὴν ἔχειν, τό τε γεγονὸς καὶ τὸ
- 12 πεπερασμένον. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἴσων γινομένων εἰ τὰ τὸ αὐτὸ μέγεθος καὶ ἐν λαμβάνοντα ἴσα γίνεται, καὶ τὰ ἴσα γινόμενα ἐν μέγεθος λαμβάνει. Ὡστε τὸ ἐπόμενον λαμβάνει. Ἐπεὶ οὖν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἔλεγχος ἐν τῇ ἀγνοίᾳ τοῦ ἐλέγχου, φανερόν ὅτι καὶ ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον. Ἐπισκεπτέον δὲ τοῦτο καὶ ἄλλως.
- 13 Οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν ἐν τῷ μὴ διαρθροῦν ἡμᾶς ἡ μὴ διαρρεῖν ὅ τὸν τῆς προτάσεως λόγον. Ἡ γὰρ πρότασις ἔστιν ὃ ἐν καθ' ἑνός. Ὁ γὰρ αὐτὸς ὅρος ἑνὸς μόνου καὶ ἀπλῶς τοῦ πράγματος, οἷον ἀνθρώπου καὶ ἑνὸς μόνου ἀνθρώπου· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Εἰ οὖν ὃ μία πρότασις ἡ ἐν καθ' ἑνός ἀξιοῦσα, καὶ ἀπλῶς ἔσται πρό-
- 14 τασις ἡ τοιαύτη ἐρώτησις. Ἐπεὶ δ' ὁ συλλογισμὸς ἐκ προτάσεων, ὁ δ' ἔλεγχος συλλογισμὸς, καὶ ὁ ἔλεγχος ἔσται ἐκ προτάσεων. Εἰ οὖν ἡ πρότασις ἐν καθ' ἑνός, φανερόν ὅτι καὶ οὗτος ἐν τῇ τοῦ ἐλέγχου ἀγνοίᾳ φαίνεται γὰρ εἶναι πρότασις ἡ οὐκ οὔσα πρότασις. Εἰ μὲν οὖν δέδωκεν ἀπόκρισιν ὡς πρὸς μίαν ἐρώτησιν, ἔσται ἔλεγχος, εἰ δὲ μὴ δέ-

ἡ παρὰ τὸ ἐπόμενον corr. C. ὃ ἐνὶ] ἔνια C. ἡ γίνεται ὁ παρὰ C.
 ἂν C. ὃ λευκὸν om. A. B. ἔ τῷ post ἐν om. C. ἡμᾶς om. B.
 ἡ μὴ διαρρεῖν om. A. ὅ τὸν] ἡμαρτον B. ὃ ἐν καὶ καθ' C. ὃ μία
 μόνη πρ. C.

δοκεν ἀλλὰ φαίνεται, φαινόμενος ἑλεγχος. Ὡστε πάντες 15 οἱ τόποι πίπτουσιν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, οἱ μὲν οὖν παρὰ τὴν λέξιν, ὅτι φαινόμενη ἀντίφασις, ὅπερ ἦν ἴδιον τοῦ ἐλέγχου, οἱ δ' ἄλλοι παρὰ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὅρον.

Ἡ δ' ἀπάτη γίνεται τῶν μὲν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὸν 7 λόγον τῷ μὴ δύνασθαι διαιεῖν τὸ πολλαχῶς λεγόμενον (εἴτι γὰρ οὐκ εὖπορον διελεῖν, οἷον τὸ ἐν ^ακαὶ τὸ ὄν καὶ τὸ ταυτόν), τῶν δὲ παρὰ σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν τῷ ^βμηδὲν οἶεσθαι διαφέρειν συντιθέμενον ἢ διαιρούμενον τὸν λόγον, καθάπερ ἐπὶ τῶν πλείστων. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν παρὰ τὴν προσω- 2 δίαν· οὐ γὰρ ἄλλο δοκεῖ σημαίνειν ἀνιέμενος καὶ ἐπιτεινόμενος ὁ λόγος, ἐπ' οὐδενὸς ἢ οὐκ ἐπὶ πολλῶν. Τῶν δὲ παρὰ τὸ σχῆμα διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς λέξεως. Χαλεπὸν γὰρ διελεῖν ποῖα ὡσαύτως καὶ ποῖα ὡς ἑτέρως λέγεται· σχεδὸν γὰρ ὁ τοῦτο δυνάμενος ποιεῖν ἐγγύς ἐστι τοῦ θεωρεῖν τὰληθές, μάλιστα δ' ^εἐπίσταται συνεπινεύειν, ὅτι πᾶν τὸ κατηγορούμενόν τινος ὑπολαμβάνομεν τόδε τι καὶ ὡς ἐν ὑπακούομεν τῷ γὰρ ἐνὶ καὶ τῇ οὐσίᾳ μάλιστα δοκεῖ παρέπεσθαι τὸ τόδε τι καὶ τὸ ^δὄν. Διὸ καὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν οὗτος ὁ τρόπος 3 θετέος, πρῶτον μὲν ὅτι μᾶλλον ἢ ἀπάτη γίνεται μετ' ἄλλων σκοπούμενοις ἢ καθ' αὐτούς (ἢ μὲν γὰρ μετ' ἄλλου σκέψις διὰ λόγων, ἢ δὲ καθ' αὐτὸν οὐχ ἥττον δι' αὐτοῦ τοῦ πράγματος), εἴτα καὶ καθ' ^εαὐτὸν ἀπατάσθαι συμβαίνει, ὅταν ἐπὶ τοῦ λόγου ποιῇται τὴν σκέψιν· ἔτι ἢ μὲν ^εἀπάτη ἐκ τῆς ὁμοιότητος, ἢ δ' ὁμοιότης ἐκ τῆς λέξεως. Τῶν δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς διὰ τὸ μὴ δύνασθαι διακρίνειν τὸ ^εταυτόν καὶ τὸ ἕτερον καὶ ἐν καὶ πολλά, μηδὲ τοῖς ποίοις τῶν κατηγορημάτων ^ηπάντα ταῦτα καὶ τῷ πράγματι συμβέβηκεν. Ὁμοίως 4 δὲ καὶ τῶν παρὰ τὸ ἐπόμενον· ^ιμέρος γάρ τι τοῦ συμβεβηκότος τὸ ἐπόμενον. ^κἜτι καὶ ἐπὶ πολλῶν φαίνεται καὶ ἀξιούται οὕτως, εἰ τόδε ἀπὸ τοῦδε μὴ χωρίζεται, μηδ' ἀπὸ

^α καὶ om. C, καὶ τὸ ὄν om. B.

^β μηθὲν C.

^ε ἐπίστανται pr. C.

^δ ὡν Δ, ἔν C.

^ε ἐαυτὸν C.

^ε ἀπ. ἐκ] ἀπ. διὰ C.

^ε ταυτὸ C.

^η ταῦτα πάντα C.

^ι μέρος—ἐπόμενον om. A.

^κ ἔτι δὲ καὶ C.

θατέρου χωρίζεσθαι θάτερον. Τῶν δὲ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου καὶ τῶν παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς ἐν τῷ παρὰ μικρὸν ἢ ἀπάτῃ· ὡς γὰρ οὐδὲν ¹προσημαῖνον τὸ τί ἢ ^mπῆ ἢ πῶς ⁵ἢ τὸ νῦν καθόλου συγχωροῦμεν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβανόντων καὶ τῶν ἀναιτίων, καὶ ὅσοι τὰ πλείω ἐρωτήματα ὡς ἐν ποιοῦσιν· ἐν ἅπασιν γὰρ ἢ ἀπάτῃ διὰ τὸ παρὰ μικρὸν· οὐ γὰρ ⁿδιακριβοῦμεν οὔτε τῆς προτάσεως οὔτε τοῦ συλλογισμοῦ τὸν ὅρον διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν.

8 Ἐπεὶ δ' ἔχομεν παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι συλλογισμοί, ἔχομεν καὶ παρ' ὅποσα οἱ σοφιστικοὶ γένοιντ' ἂν συλλογισμοὶ καὶ ἔλεγχοι. Λέγω δὲ σοφιστικὸν ἔλεγχον καὶ συλλογισμόν οὐ μόνον τὸν φαινόμενον συλλογισμόν ἢ ἔλεγχον, μὴ ὄντα δέ, ἀλλὰ καὶ τὸν ὄντα μὲν, φαινόμενον δὲ ²οἰκείον τοῦ πράγματος. Εἰσὶ δ' οὗτοι οἱ μὴ κατὰ τὸ πρᾶγμα ἐλέγχοντες καὶ δεικνύντες ἀγροῦντας, ὅπερ ἦν τῆς πειραστικῆς. Ἔστι δ' ἡ πειραστικὴ μέρος τῆς διαλεκτικῆς· αὕτη δὲ δύναιται συλλογίζεσθαι ψεῦδος δι' ἄγνοιαν τοῦ διδόντος τὸν λόγον. Οἱ δὲ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι, ἂν καὶ συλλογίζωνται τὴν ἀντίφασιν, οὐ ποιοῦσι δῆλον εἰ ἀγνοεῖ· καὶ γὰρ τὸν εἰδότα ἐμποδίζουσι τούτοις τοῖς λόγοις.

³ Ὅτι δ' ἔχομεν αὐτοὺς τῇ αὐτῇ μεθόδῳ, δῆλον· παρ' ὅσα γὰρ φαίνεται τοῖς ἀκούουσιν ὡς ἠρωτημένα συλλελογίσθαι, παρὰ ταῦτα καὶ τῷ ἀποκρινομένῳ ^oδόξειεν, ὥστ' ἔσονται συλλογισμοὶ ψευδεῖς διὰ τούτων ἢ πάντων ἢ ἐνίων· ὃ γὰρ μὴ ἐρωτηθεὶς οἶεται δεδωκέναι, καὶ ἐρωτηθεὶς θείη. Πλὴν ἐπὶ γέ τινων ἅμα συμβαίνει προσερωτᾶν τὸ ἐνδεὲς καὶ τὸ ψεῦδος ἐμφανίζειν, οἷον ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν καὶ τὸν σο- ⁴λοικισμόν. Εἰ οὖν οἱ παραλογισμοὶ τῆς ἀντιφάσεως παρὰ τὸν φαινόμενον ἔλεγχόν εἰσι, δῆλον ὅτι παρὰ τοσαῦτα ἂν καὶ τῶν ψευδῶν εἴησαν συλλογισμοὶ παρ' ὅσα καὶ ὁ φαινόμενος ἔλεγχος. Ὁ δὲ ^pφαινόμενος παρὰ τὰ μόρια τοῦ ἀληθοῦς· ἐκάστου γὰρ ἐκλείποντος φανείη ἂν ἔλεγχος, οἷον ὁ

¹ προσημαῖνον B.^m πῆ ἢ τὸ ἀπλῶς ἢ τὸ πῶς B.ⁿ ἀκριβοῦμεν C.^o δόξη C.^p φαιν., ἔλεγχος παρὰ C.

παρὰ τὸ μὴ συμβαίνειν διὰ τὸν λόγον, ἡ δὲ εἰς τὸ ἀδύνατον καὶ ὁ τὰς δύο ἐρωτήσεις μίαν ποιῶν παρὰ τὴν πρότασιν, καὶ ἀντὶ τοῦ καθ' ὃ αὐτὸ ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκός, καὶ τὸ τούτου μόριον, ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον· ἔτι τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λόγου συμβαίνειν· εἴτ' ἀντὶ τοῦ καθόλου τὴν ἀντίφασιν καὶ κατὰ ταῦτ' καὶ πρὸς ταῦτ' καὶ ὡσαύτως παρὰ τε τὸ ἐπὶ τι ἢ παρ' ἕκαστον τούτων· ἔτι παρὰ τὸ μὴ ἐναριθμουμένον τοῦ ἐν ἀρχῇ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν. "Ωστ' ἔχοιμεν ἂν ^s παρ' ὅσα γίνονται οἱ παραλογισμοί· παρὰ πλείω μὲν ^t γὰρ οὐκ ἂν εἶεν, παρὰ δὲ τὰ εἰρημένα ἔσονται πάντες.

"Εστι δ' ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος οὐχ ἀπλῶς ἔλεγχος, ἀλλὰ ⁵ πρὸς τινα· καὶ ὁ συλλογισμὸς ὡσαύτως. "Αν μὲν γὰρ μὴ λάβῃ ὃ τε παρὰ τὸ ὁμώνυμον ἐν σημαίνειν καὶ ὁ παρὰ τὴν ὁμοιοσχημοσύνην τὸ μόνον τόδε καὶ οἱ ἄλλοι ὡσαύτως, οὗτ' ἔλεγχοι οὔτε συλλογισμοὶ ἔσονται, οὗθ' ἀπλῶς οὔτε ^v πρὸς τὸν ἐρωτώμενον· ἐὰν δὲ λάβωσι, πρὸς μὲν τὸν ἐρωτώμενον ἔσονται, ἀπλῶς δ' οὐκ ἔσονται· οὐ γὰρ ἐν σημαῖνον εἰλήφασιν, ἀλλὰ φαινόμενον, καὶ παρὰ τοῦδε.

Παρὰ πόσα δ' ἐλέγχονται οἱ ἐλεγχόμενοι, οὐ δεῖ πειρά- ⁹ σθαι λαμβάνειν ἄνευ τῆς τῶν ὄντων ἐπιστήμης ἀπάντων. Τοῦτο δ' οὐδεμιᾶς ἐστὶ τέχνης· ^w ἄπειροι γὰρ ἴσως αἱ ἐπιστήμαι, ὥστε δῆλον ὅτι καὶ αἱ ἀποδείξεις. "Ελεγχοι δ' εἰσὶ καὶ ἀληθεῖς· ὅσα γὰρ ἔστιν ἀποδείξαι, ἔστι καὶ ἐλέγξαι τὸν θέμενον τὴν ἀντίφασιν τοῦ ἀληθοῦς, οἷον εἰ ^x σύμμετρον τὴν διάμετρον ἔθηκεν, ἐλέγξειεν ἂν τις τῇ ἀποδείξει ὅτι ἀσύμμετρος. "Ωστε πάντων δείξει ἐπιστήμονας εἶναι· οἱ μὲν γὰρ ² ἔσονται παρὰ τὰς ἐν γεωμετρίᾳ ἀρχὰς καὶ τὰ τούτων συμπεράσματα, οἱ δὲ παρὰ τὰς ἐν ἰατρικῇ, οἱ δὲ παρὰ τὰς τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν. Ἀλλὰ μὴν καὶ οἱ ψευδεῖς ἔλεγχοι ^y ὁμοίως ἐν ἀπείροις· καθ' ἑκάστην γὰρ τέχνην ἐστὶ ψευδὴς

ἡ ὁ om. pr. C. ^r αὐτὸ C. ^s πρὸς ἂ B. ^t γὰρ] γὰρ ἂν C.
^v πρὸς τὸν] πρὸς τὸ C. ^w πολλαὶ γὰρ καὶ ἄπειροι ἴσως C. ^x σύμμετρον ἔφησε τὴν πλευρὰν τῇ διαμέτρῳ, ἐξελέγξειεν C. ^y ὁμοίως ἂν εἶεν ἐν C.

συλλογισμός, οἷον κατὰ γεωμετρίαν ὁ γεωμετρικὸς καὶ κατὰ
 3 ιατρικὴν ὁ ιατρικὸς. Λέγω δὲ τὸ κατὰ τὴν τέχνην τὸ κατὰ
 ἀλλὰ τῶν παρὰ τὴν διαλεκτικὴν ληπτέον τοὺς τόπους· οὗτοι
 γὰρ κοινοὶ πρὸς ἅπασαν τέχνην καὶ δύναμιν. Καὶ τὸν μὲν
 καθ' ἐκάστην ἐπιστήμην ἔλεγχον τοῦ ἐπιστήμονός ἐστι θεω-
 ρεῖν, εἴτε μὴ ὧν φαίνεται εἴ τ' ἔστι, διὰ τί ἔστι· τὸν δ' ἐκ
 τῶν κοινῶν καὶ ὑπὸ μηδεμίαν τέχνην τῶν διαλεκτικῶν. Εἰ
 γὰρ ἔχομεν ἐξ ὧν οἱ ἐνδοξοὶ συλλογισμοὶ περὶ ὁτιοῦν, ἔχο-
 μεν ἐξ ὧν οἱ ἔλεγχοι· ὁ γὰρ ἔλεγχός ἐστιν ἀντιφάσεως
 4 συλλογισμός, ὥστ' ^z ἢ εἰς ἢ δύο συλλογισμοὶ ἀντιφάσεως
 ἔλεγχός ἐστιν. Ἐχομεν ἄρα παρ' ὅποσα πάντες εἰσὶν οἱ
 τοιοῦτοι. Εἰ δὲ τοῦτ' ἔχομεν, καὶ τὰς λύσεις ἔχομεν· αἱ
 γὰρ τούτων ἐνστάσεις λύσεις εἰσὶν. Ἐχομεν δέ, παρ' ὅποσα
 γίνονται, καὶ τοὺς φαινομένους, φαινομένους δὲ οὐχ ὁτφοῦν
 ἀλλὰ τοῖς τοιοῖσδε· ἀόριστα γὰρ ἐστίν, ἐάν τις σκοπῇ παρ'
 ὅποσα φαίνονται τοῖς τυχοῦσιν. Ὡστε φανερόν ὅτι τοῦ
 διαλεκτικοῦ ἐστὶ τὸ δύνασθαι λαβεῖν παρ' ὅσα γίνεται διὰ
 τῶν κοινῶν ἢ ὧν ἔλεγχος ἢ φαινόμενος ἔλεγχος, καὶ ἢ δια-
 λεκτικὸς ἢ φαινόμενος διαλεκτικὸς ^a ἢ πειραστικός.

- 10 Οὐκ ἔστι δὲ διαφορὰ τῶν λόγων ἢν λέγουσί τινες, τὸ εἶναι
 τοὺς μὲν πρὸς τοῦνομα λόγους, ἐτέρους δὲ πρὸς τὴν διάνοιαν·
 ἄτοπον γὰρ τὸ ὑπολαμβάνειν ἄλλους μὲν εἶναι πρὸς τοῦνομα
 λόγους, ἐτέρους δὲ πρὸς τὴν διάνοιαν, ἀλλ' οὐ τοὺς αὐτοὺς.
 Τί γάρ ἐστι τὸ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν ^b ἀλλ' ἢ ὅταν μὴ χρη-
 ται τῷ ὀνόματι, οἰόμενος ἐρωτᾶσθαι, ἐφ' ^c ᾧ ὁ ἐρωτώμενος
 ἔδωκεν; τὸ δ' αὐτὸ τοῦτό ἐστι καὶ πρὸς τοῦνομα. Τὸ δὲ
 2 πρὸς τὴν διάνοιαν, ὅταν ἐφ' ^d ᾧ ἔδωκεν διανοηθεῖς. Εἰ δὴ
 τις πλείω σημαίνοντος τοῦ ὀνόματος οἶοιτο ἐν σημαίνειν καὶ
 ὁ ἐρωτῶν καὶ ὁ ἐρωτώμενος, οἷον ἴσως τὸ ^e ὧν τὸ ἐν πολλὰ
 σημαίνει. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποκρινόμενος καὶ ὁ ἐρωτῶν Ζήνων ἐν
 οἰόμενος εἶναι ἠρώτησε, καὶ ἔστιν ὁ λόγος ὅτι ἐν πάντα, οὐ-

^z ἢ post ὥστ' om. C. ^a ἢ πειραστικός om. C. ^b ἀλλ' om. corr. C.
^c ὧ B. ^d ὧ A.B. et pr. C. ^e ἢ] καὶ C.

τος πρὸς τοῦνομα ἔσται ἢ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἐρωτωμένου διειλεγμένος. Εἰ δέ γέ τις πολλὰ οὔεται σημαίνειν, δηλονότι οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν. Πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τοὺς τοι-³ ούτους ἐστὶ λόγους τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν ὅσοι πλείω σημαίνουσιν, εἴτα περὶ ὄντινούν ἐστίν· οὐ γὰρ ἐν τῷ λόγῳ ἐστὶ τὸ πρὸς τὴν διάνοιαν εἶναι, ἀλλ' ἐν τῇ τὸν ἀποκρινόμενον ἔχειν πῶς πρὸς τὰ δεδομένα. Εἴτα πρὸς τοῦνομα πάντας ἐνδέχεται αὐτοὺς εἶναι. Τὸ γὰρ πρὸς τοῦνομα τὸ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν εἶναι ἐστὶν ἐνταῦθα. Εἰ γὰρ μὴ⁴ πάντες, ἔσονταί τινες ἕτεροι οὔτε πρὸς τοῦνομα οὔτε πρὸς τὴν διάνοιαν· οἱ δέ φασι πάντας, καὶ διαιροῦνται ἢ πρὸς τοῦνομα ἢ πρὸς τὴν διάνοιαν εἶναι πάντας, ἄλλους δ' οὔ. Ἀλλὰ μὴν ὅσοι συλλογισμοί εἰσι παρὰ τὸ πλεοναχῶς, τούτων εἰσὶ τινες οἱ παρὰ τοῦνομα. Ἀτόπως μὲν γὰρ καὶ εἴρηται τὸ παρὰ τοῦνομα φάναι^f πάντας τοὺς παρὰ τὴν λέξιν· ἀλλ' οὖν^g εἰσὶ τινες παραλογισμοὶ οὐ τῷ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς^h τούτους ἔχειν πῶς, ἀλλὰ τῷ τοιονδί ἐρώτημα τὸν λόγον αὐτὸν ἔχειν, ὃ πλείω σημαίνει.

Ὡς τε ἄτοπον τὸ περὶ ἐλέγχου διαλέγεσθαι, ἀλλὰ μὴ⁵ πρότερον περὶ συλλογισμοῦ· ὁ γὰρ ἔλεγχος συλλογισμὸς ἐστίν, ὥστε χρηⁱ καὶ περὶ^k συλλογισμοῦ πρότερον ἢ περὶ ψευδοῦς ἐλέγχου· ἐστὶ γὰρ ὁ τοιοῦτος ἔλεγχος φαινόμενος συλλογισμὸς ἀντιφάσεως. Διὸ ἢ ἐν τῷ συλλογισμῷ^l ἔσται τὸ αἴτιον ἢ ἐν τῇ ἀντιφάσει (προσκειῖσθαι γὰρ δεῖ^m τὴν ἀντίφασιν), ὅτε δ' ἐν ἀμφοῖν, ἂν ἢ φαινόμενος ἔλεγχος. Ἔστι⁶ δὲ ὁ μὲν τοῦ σιγῶντα λέγειν ἐν τῇ ἀντιφάσει, οὐκ ἐν τῷ συλλογισμῷ, ὁ δέ, ἂ μὴⁿ ἔχῃ τις, ὁ δοῦναι, ἐν ἀμφοῖν, ὁ δὲ ὅτι ἢ Ὁμήρου ποιήσις σχῆμα διὰ τοῦ κύκλου ἐν τῷ συλλογισμῷ. Ὁ δ' ἐν μηδετέρῳ ἀληθὲς συλλογισμός.

Ἀλλὰ δὴ ὅθεν ὁ λόγος ἦλθε, πρότερον οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι⁷ λόγοι πρὸς τὴν διάνοιάν εἰσιν ἢ οὔ; καὶ εἴ τιτι δοκεῖ πολλὰ

^f πάντας εἶναι τοὺς C. ^g τινές εἰσι C. ^h αὐτοὺς C. ⁱ καὶ om. C.
^k συλλογισμοῦ corr. A.C., παραλογισμοῦ B. ^l ἐστὶ C. ^m τὴν ἀντίφασιν om. A. ⁿ ἔχει C. ^o δοῖη corr. C.

σημαίνειν τὸ τρίγωνον, καὶ ἔδωκε μὴ ὡς τοῦτο τὸ σχῆμα ἐφ' οὗ συνεπεράνατο ὅτι δύο ὀρθαί, πότερον πρὸς τὴν διάνοιαν οὗτος διείλεκται τὴν ἐκείνου ἢ οὐ;

8 Ἐτι εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τοῦνομα, ὃ δὲ μὴ νοεῖ μηδ' οἶεται, πῶς οὗτος οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν ῥ' διείλεκται; ἢ πῶς δεῖ ἐρωτᾶν πλὴν ῥ' διδόναι διαίρεσιν, εἴτ' ἐρωτήσεί τις εἰ ἔστι σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ, ἢ ἔστι μὲν ῥ' ὡς οὐ, ἔστι δ' ὡς ναί; εἰ δὴ τις δοίη μηδαμῶς, ὃ δὲ διαλεχθείη, ἄρ' οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται; καίτοι ὁ λόγος δοκεῖ τῶν παρὰ τοῦνομα εἶναι. Οὐκ ἄρα ἐστὶ γένος τι λόγων τὸ πρὸς τὴν διάνοιαν. Ἄλλ' οἱ μὲν πρὸς τοῦνομά εἰσι^s καὶ τοιοῦτοι οὐ πάντες, οἷχ' ὅτι οἱ ἔλεγχοι, ἔ'λλ' οὐδ' οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι. Εἰσὶ γὰρ καὶ ῥ' μὴ παρὰ τὴν λέξιν φαινόμενοι ἔλεγχοι, οἷον οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς καὶ ἕτεροι.

10 Εἰ δὲ τις ἀξιοῖ διαίρειν, ὅτι λέγω δὲ σιγῶντα λέγειν τὰ μὲν ὡδὶ τὰ δ' ὡδί· ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐστὶ πρῶτον μὲν ἄτοπον. τὸ ἀξιούν (εἰόπε γὰρ οὐ δοκεῖ τὸ ἐρωτώμενον ῥ' πολλαχῶς ἔχειν, ἀδύνατον δὲ διαίρειν ὃ μὴ οἶεται). ἔπειτα τὸ διδάσκειν τί ἄλλο ἔσται; φανερόν γὰρ ποιήσει ὡς ἔχει τῷ μήτ' ἐσκεμμένῳ μήτ' εἰδóτι μήθ' ὑπολαμβάνοντι ὅτι ἄλλως λέγεται.

11 Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς τί κωλύει τοῦτο παθεῖν; ἄρα ἴσαι αἱ μονάδες^x ταῖς δυάσιν ἐν τοῖς ῥ' τέτταρσιν; εἰσὶ δὲ διώδες αἱ μὲν ὡδί ἐνοῦσαι αἱ δὲ ὡδί. Καὶ ἄρα τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη ἢ οὐ; ἔστι δ' ἐναντία τὰ μὲν γνωστὰ τὰ δ' ἄγνωστα. Ὡστ' ἔοικεν ἀγροεῖν ὃ τοῦτο ἀξιών ὅτι ἕτερον τὸ διδάσκειν τοῦ διαλέγεσθαι, καὶ ὅτι δεῖ τὸν μὲν διδάσκοντα μὴ ἐρωτᾶν ἀλλ' αὐτὸν δηλα ποιεῖν, τὸν δ' ἐρωτᾶν.

11 Ἐτι τὸ φάναι ἢ ἀποφάναι ἀξιούν οὐ δεικνύντος ἐστίν, ἀλλὰ πείραν λαμβάνοντος. Ἡ γὰρ πειραστική ἐστι διαλεκτική^z τις καὶ θεωρεῖ οὐ τὰ εἰδóτα ἀλλὰ τὸν ἀγνοούντα

ῥ' διείλεκται; καίτοι ὁ λόγος δοκεῖ τῶν παρὰ τὸ ὄνομα. *H C. ῥ' διδόντα C. ῥ' ὡς οὐ] ὡς οὐκ A. ^s καίτοι οὗτοι A. et pr. C. ἔ'λλ'—ἔλεγχοι om. C. ῥ' μὴ om. C. ^w ποσαχῶς C. ^x ταῖς δυσὶν δυσὶν pr. C. ῥ' τέσσαρσιν C. ^z τις. Διὸ περὶ πάντων ἐπισκοπεῖ καὶ C.

καὶ προσποιούμενον. Ὁ μὲν οὖν κατὰ τὸ πρᾶγμα θεωρῶν
τὰ κοινὰ διαλεκτικός, ὁ δὲ τοῦτο φαινομένως ποιῶν σοφιστι-
κός. Καὶ συλλογισμὸς ἐριστικός καὶ σοφιστικός ἐστίν εἰς 2
μὲν ὁ φαινόμενος ^a συλλογισμὸς, περὶ ᾧ ἡ διαλεκτικὴ πει-
ραστική ἐστι, καὶ ἀληθὲς τὸ συμπέρασμα ἢ τοῦ γὰρ διὰ τί
ἀπατητικός ἐστι καὶ ὅσοι μὴ ὄντες κατὰ τὴν ^b ἐκάστου μέ-
θοδον παραλογισμοὶ δοκοῦσιν εἶναι κατὰ τὴν τέχνην. Τὰ 3
γὰρ ψευδογραφήματα οὐκ ἐριστικά (κατὰ γὰρ τὰ ὑπὸ τὴν
τέχνην οἱ παραλογισμοί), οὐδέ γ' εἴ τί ἐστι ψευδογράφημα
περὶ ἀληθές, οἷον τὸ Ἰπποκράτους ἢ ὁ τετραγωνισμὸς ὁ διὰ
τῶν μνηίσκων. Ἀλλ' ^c ὥς Βρύσων ἐτετραγώνιζε τὸν κύκλον,
εἰ καὶ τετραγώνιζεται ὁ κύκλος, ἀλλ' ὅτι οὐ κατὰ τὸ πρᾶ-
γμα, διὰ τοῦτο σοφιστικός. Ὡστε ὅ τε περὶ τῶνδε φαινό- 4
μενος συλλογισμὸς ἐριστικός λόγος, καὶ ὁ κατὰ τὸ πρᾶγμα
φαινόμενος συλλογισμὸς, ^d καὶ ἡ συλλογισμὸς, ἐριστικός λό-
γος φαινόμενος γὰρ ἐστὶ κατὰ τὸ πρᾶγμα, ὥστ' ἀπατη-
τικός καὶ ἄδικος. Ὡσπερ γὰρ ἡ ἐν ἀγωνί ἄδικία εἰδὸς τι
ἔχει καὶ ἐστὶν ἀδικομαχία τις, οὕτως ^e ἐν ἀντιλογίᾳ ἀδικομα-
χία ^f ἡ ἐριστικὴ ἐστίν· ἐκεῖ τε γὰρ οἱ πάντως νικᾶν προαι-
ρούμενοι πάντων ἄπτονται καὶ ἐνταῦθα οἱ ἐριστικοί. Οἱ μὲν 5
οὖν τῆς νίκης αὐτῆς χάριν τοιοῦτοι ἐριστικοὶ ἄνθρωποι καὶ
φιλέριδες δοκοῦσιν εἶναι, οἱ δὲ δόξης χάριν τῆς εἰς χρημα-
τισμὸν σοφιστικοί· ἡ γὰρ σοφιστικὴ ἐστίν, ὥσπερ εἵπομεν,
χρηματιστικὴ τις ἀπὸ σοφίας φαινομένης, διὸ φαινομένης
ἀποδείξεως ἐφίενται. Καὶ τῶν λόγων τῶν αὐτῶν μὲν εἰσιν
οἱ φιλέριδες καὶ σοφισταί, ἀλλ' οὐ τῶν αὐτῶν ^g ἔνεκεν. Καὶ 6
λόγος ὁ αὐτὸς μὲν ἔσται σοφιστικός καὶ ἐριστικός, ἀλλ' οὐ
^h κατὰ ταυτὸν, ἀλλ' ἡ μὲν νίκης φαινομένης, ἐριστικός, ἡ δὲ
σοφίας, σοφιστικός· καὶ γὰρ ἡ σοφιστικὴ ⁱ ἐστὶ φαινομένη
σοφία τις ἀλλ' οὐκ οὐσα. Ὁ δ' ἐριστικός ἐστὶ πῶς οὕτως
ἔχων πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεω-

^a συλλογιστικός A.B.C. ^b ἐκάστων A.C, ἐκάστω B. ^c ὥς] ὡς
ὁ C. ^d καὶ A. ^e ἐν ἀντιλογίᾳ] ἐναντιολογία A.C. ^f ἡ om. C.
^g ἔνεκα C. ^h κατ' αὐτὸν A. ⁱ ἐστὶ A.

μετρικόν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν τῇ διαλεκτικῇ ^k παραλογίζεται
 7 καὶ ὁ ψευδογράφος τὸν ^l γεωμέτρην. Ἄλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐρι-
 στικός, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ συμπερασμάτων τῶν ὑπὸ τὴν
 τέχνην ψευδογραφεῖ· ὁ δ' ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν περὶ μὲν
^m τὰλλα ὅτι ἐριστικός ἐσται δῆλον. Οἷον ὁ τετραγωνισμός
 ὁ μὲν διὰ τῶν μηνίσκων οὐκ ἐριστικός, ὁ δὲ Βρύσωνος ἐριστι-
 κός· καὶ τὸν μὲν οὐκ ἔστι μετενεγκεῖν ἄλλ' ἢ πρὸς γεωμετρίαν
 μόνον διὰ τὸ ἐκ τῶν ιδίων εἶναι ἀρχῶν, τὸν δὲ πρὸς πολλούς.
 ὅσοι μὴ ἴσασι τὸ δυνατόν ἐκ ἐκάστω καὶ τὸ ἀδύνατον· ἀρ-
 8 μόσει γάρ. Ἡ ὡς Ἀντιφῶν ἐτετραγώνιζεν. Ἡ εἴ τις μὴ
 φαίη βέλτιον εἶναι ἀπὸ δείπνου περιπατεῖν διὰ τὸν Ζήνωνος
 λόγον, οὐκ ἰατρικός· κοινὸς γάρ. Εἰ μὲν οὖν πάντῃ ὁμοίως
 εἶχεν ὁ ἐριστικός πρὸς τὸν διαλεκτικὸν τῷ ψευδογράφῳ πρὸς
 τὸν γεωμέτρην, οὐκ ἂν ἦν περὶ ἐκείνων ἐριστικός. Νῦν δ' οὐκ
 ἔστιν ὁ διαλεκτικός περὶ γένος τι ὁρισμένον, οὐδὲ δεικτικός
 οὐδένος, οὐδὲ τοιοῦτος οἷος ὁ καθόλου. Οὔτε γάρ ἐστιν
 ἅπαντα ἐν ἐνί τινι γένει, οὔτε εἰ εἴη, οἷόν τε ὑπὸ τὰς αὐτὰς
 9 ἀρχὰς εἶναι τὰ ὄντα. Ὡστ' οὐδεμία τέχνη τῶν δεικνουσῶν
 τινὰ φύσιν ⁿ ἐρωτητική ἐστιν· οὐ γὰρ ἔξεστιν ὅποτερονοῦν
 τῶν μορίων δοῦναι· συλλογισμὸς γὰρ οὐ γίνεται ἐξ ἀμφοῖν.
 Ἡ δὲ διαλεκτικὴ ἐρωτητικὴ ἐστιν. Εἰ δ' ἐδείκνυνεν, εἰ καὶ μὴ
 πάντα, ἀλλὰ τὰ γε πρῶτα καὶ τὰς οἰκείας ἀρχὰς οὐκ ἂν
 ἠρώτα. Μὴ διδόντας γὰρ οὐκ ἂν ἔτι εἶχεν ἐξ ὧν ἔτι διαλέ-
 10 ξεται πρὸς τὴν ἔνστασιν. Ἡ δ' αὐτὴ καὶ πειραστική. Οὐδὲ
 γὰρ ἡ πειραστικὴ τοιαύτη ἐστὶν οἷα ἡ γεωμετρία, ἀλλ' ἦν
 ἂν ἔχοι καὶ μὴ εἰδώς τις. ^o Ἐξεστι γὰρ πείραν λαβεῖν καὶ
 τὸν μὴ εἰδότα τὸ πρᾶγμα τοῦ ^p μὴ εἰδότος, εἴπερ καὶ δίδωσιν
 οὐκ ἐξ ὧν οἶδεν οὐδ' ἐκ τῶν ιδίων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπομένων, ὅσα
 τοιαῦτά ἐστιν ἃ εἰδότα μὲν οὐδὲν κωλύει ^q μὴ εἰδέναι τὴν
 τέχνην, μὴ εἰδότα δ' ἀνάγκη ἀγνοεῖν. Ὡστε φανερόν ὅτι
 11 αἰετὶς ὁρισμένον ἢ πειραστικὴ ἐπιστήμη ἐστίν. Διὸ καὶ

^k παραλογίζεται καθάπερ παραλογίζεται καὶ C. ^l γεωμετρικόν C. ^m τὰ
 ἄλλα C. ⁿ ἐρωτηματικὴ A. ^o ἔνεστι C. ^p μὴ post τοῦ om. C.
^q τὴν τέχνην μὴ εἰδέναι C.

περὶ πάντων ἐστί· ^τπᾶσαι γὰρ αἱ τέχναι χρῶνται καὶ κοινοῖς τισίν. Διὸ πάντες καὶ οἱ ἰδιῶται τρόπον τινὰ χρῶνται τῇ διαλεκτικῇ καὶ πειραστικῇ· πάντες γὰρ μέχρι τινὸς ἐγχειροῦσιν ἀνακρίνειν τοὺς ἐπαγγελλομένους. Ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ κοινά· ταῦτα γὰρ οὐδὲν ἦττον ἴσασιν αὐτοί, καὶ δοκῶσι λίαν ἔξω λέγειν. ¹Ἐλέγχουσιν οὖν ἅπαντες· ἀτέχνως γὰρ ¹²μετέχουσι τούτου οὐ ἐντέχνως ἢ διαλεκτικῇ ἐστί, καὶ ὁ τέχνη συλλογιστικῇ πειραστικὸς διαλεκτικός. ¹Ἐπεὶ δ' ἐστὶ πολλὰ μὲν ^ςταῦτα ^ικαὶ κατὰ πάντων, οὐ τοιαῦτα δ' ὥστε φύσιν τινὰ εἶναι καὶ γένος, ἀλλ' οἷον αἱ ἀποφάσεις, τὰ δ' οὐ τοιαῦτα ἀλλὰ ἴδια, ἔστιν ἐκ τούτων περὶ ἀπάντων πείραν λαμβάνειν, καὶ εἶναι τέχνην τινά, καὶ μὴ τοιαύτην εἶναι ^νοἷαι αἱ δεικνύουσαι. Διόπερ ὁ ἐριστικός οὐκ ἔστιν οὕτως ἔχων πάντη ὡς ὁ ψευδογράφος· οὐ γὰρ ^ωἔσται παραλογιστικὸς ἐξ ὁρισμένου τινὸς γένους ἀρχῶν, ἀλλὰ περὶ πᾶν γένος ἔσται ^κὁ ἐριστικός.

Τρόποι μὲν οὖν εἰσὶν οὗτοι τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων· ὅτι ¹³δ' ἐστὶ τοῦ διαλεκτικοῦ τὸ θεωρῆσαι περὶ τούτων ^υκαὶ δύνασθαι ταῦτα ποιεῖν, οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν· ἢ γὰρ περὶ τὰς προτάσεις μέθοδος ἅπασαν ἔχει ταύτην τὴν θεωρίαν.

Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐλέγχων εἴρηται τῶν φαινομένων· περὶ ¹²δὲ τοῦ ψευδόμενον τι δεῖξαι καὶ τὸν λόγον εἰς ²ἄδοξον ἀγαγεῖν (τούτο γὰρ ἦν δεύτερον τῆς σοφιστικῆς προαιρέσεως) πρῶτον μὲν οὖν ἐκ τοῦ πυνθάνεσθαι πως καὶ διὰ τῆς ἐρωτήσεως συμβαίνει μάλιστα. Τὸ γὰρ πρὸς μηδὲν ὀρίσαντα κείμενον ἐρωτᾶν θηρευτικόν ἐστί τούτων· εἰκὴ γὰρ λέγοντες ἁμαρτάνουσι μᾶλλον· εἰκὴ δὲ λέγουσιν, ὅταν μηδὲν ἔχωσι προκείμενον. Τό τε ἐρωτᾶν πολλά, καὶ ὁρισμένον ἢ πρὸς ὃ ²διαλέγεται, καὶ τὸ τὰ δοκοῦντα λέγειν ἀξιοῦν ποιεῖ ^ατιν' εὐπορίαν τοῦ εἰς ἄδοξον ἀγαγεῖν ^βἢ ψεῦδος· εἴαν τε ἐρωτώμενος φῇ ἢ ἀποφῇ τούτων τι, ἄγειν πρὸς ^αἐπιχειρήματος

^τ αἱ om. C. ^ς ταυτὰ C. ^ι καὶ om. A.B. ^ν οἷαν A.B.C.
^ω ἐστί C. ^κ ὁ om. C. ^υ καὶ δ. τ. ποιεῖν om. C. ² ἄδοξόν τι
ἀγαγεῖν C. ^α τὴν A. ^β ἢ εἰς ψ. C.

εὐπορεῖ. Δυνατὸν δὲ νῦν ἦττον κακουργεῖν διὰ τούτων ἢ πρότερον· ἀπαιτοῦνται γὰρ τί τοῦτο πρὸς τὸ ἐν ἀρχῇ. Στοιχείον δὲ τοῦ τυχεῖν ἢ ψεύδους ἢ τινὸς ἢ ἀδόξου τὸ μηδεμίαν εὐθὺς ἐρωτᾶν θέσιν, ἀλλὰ φάσκειν ἐρωτᾶν ^d μαθεῖν βουλόμενον· χάραν γὰρ ^e ἐπιχειρήματος ^f ἢ ^g σκέψις ποιεῖ.

3 Πρὸς δὲ τὸ ψευδόμενον δεῖξαι ἴδιος τόπος ^h ὁ σοφιστικός, τὸ ἄγειν ⁱ πρὸς τοιαῦτα πρὸς ἃ εὐπορεῖ λόγων· ^k ἔσται δὲ καὶ καλῶς καὶ μὴ καλῶς τοῦτο ποιεῖν, καθάπερ ἐλέχθη πρότερον.

4 Πάλιν πρὸς τὸ παράδοξα λέγειν σκοπεῖν ἐκ τίνος γένους ὁ διαλεγόμενος, εἴτ' ἐπερωτᾶν ὃ τοῖς πολλοῖς οὗτοι λέγουσι ^l παράδοξον· ἔστι γὰρ ἐκάστοις τι τοιοῦτον. Στοιχείον δὲ τούτων τὸ τὰς ἐκάστων εἰληφέναι θέσεις ἐν ταῖς προτάσεσιν. Αὐτοῖς δὲ καὶ τούτων ἢ προσήκουσα φέρεται τὸ ἐμφανίζειν ὅτι οὐ διὰ τὸν λόγον συμβαίνει τὸ ἄδοξον· αἰεὶ δὲ τοῦτο καὶ βούλεται ὁ ἀγωνιζόμενος.

5 Ἐτι δ' ἐκ τῶν βουλήσεων καὶ τῶν φανερῶν δοξῶν. Οὐ γὰρ ταῦτα βούλονται τε καὶ φασίν, ἀλλὰ λέγουσι μὲν τοὺς εὐσχημονεστάτους τῶν λόγων, βούλονται δὲ τὰ φαινόμενα λυσιτελεῖν, ^m οἷον τεθνάναι καλῶς μᾶλλον ἢ ζῆν ἡδέως φασὶ δεῖν καὶ πένεσθαι δικαίως μᾶλλον ἢ πλουτεῖν αἰσchrῶς, βούλονται δὲ τὰναντία. Τὸν μὲν οὖν λέγοντα κατὰ τὰς βουλήσεις εἰς τὰς φανερὰς δόξας ἀκτέον, τὸν δὲ κατὰ τὰντας εἰς τὰς ἀποκεκρυμμένας· ἀμφοτέρως γὰρ ἀναγκαῖον παράδοξα λέγειν· ἢ γὰρ πρὸς τὰς φανερὰς ἢ πρὸς τὰς ἀφανεῖς δόξας ἐροῦσιν ⁿ ἐναντία.

6 Πλεῖστος δὲ τόπος ἐστὶ τοῦ ποιεῖν παράδοξα λέγειν, ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς ἐν τῷ Γοργίᾳ γέγραπται λέγων, καὶ οἱ ἀρχαῖοι δὲ πάντες ᾤοντο συμβαίνειν, παρὰ τὸ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ τὸν νόμον· ἐναντία γὰρ εἶναι φύσιν καὶ νόμον, καὶ

^e ἢ τινος C. ^d μανθάνειν C. ^e ἐγχειρήματος A.B. ^f ἢ] εὐθὺς ἢ C. ^g σκέψις corr. C. ^h ὁ om. C. ⁱ πρὸς τ.] εἰς τ. C. ^k ἔστι B.C. ^l ἄδοξον C. ^m οἷον τὸ τ. C. ⁿ ἐναντίον C.

τὴν δικαιοσύνην κατὰ νόμον μὲν εἶναι καλὸν κατὰ φύσιν δ' οὐ καλόν. ^ο Δεῖν οὖν πρὸς μὲν τὸν εἰπόντα κατὰ φύσιν κατὰ νόμον ἀπαντᾶν, πρὸς δὲ τὸν κατὰ νόμον ἐπὶ τὴν φύσιν ἄγειν ἀμφοτέρως γὰρ ^ρ εἶναι λέγειν παράδοξα. Ἦν δὲ τὸ μὲν κατὰ φύσιν αὐτοῖς τὸ ἀληθές, τὸ δὲ κατὰ νόμον τὸ τοῖς πολλοῖς δοκοῦν. Ὡστε δῆλον ὅτι κακεῖνοι, καθάπερ καὶ οἱ νῦν, ἢ ἐλέγξαι ἢ παράδοξα λέγειν τὸν ἀποκρινόμενον ἐπεχείρουν ποιεῖν.

Ἐνταυθα δὲ τῶν ἐρωτημάτων ἔχει ἀμφοτέρως ἄδοξον εἶναι τὴν ἀπόκρισιν, οἷον πότερον τοῖς σοφοῖς ἢ τῷ πατρὶ ^ι δεῖ πείθεσθαι, καὶ τὰ συμφέροντα πράττειν ἢ τὰ δίκαια, καὶ ἀδικεῖσθαι αἰρετώτερον ^ι ἢ βλάπτειν. Δεῖ δ' ἄγειν εἰς τὰ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς σοφοῖς ἐναντία, ἐὰν μὲν λέγῃ τις ὡς οἱ περὶ τοὺς λόγους, εἰς τὰ τοῖς πολλοῖς, ἐὰν δ' ὡς οἱ πολλοί, ἐπὶ τὰ τοῖς ^ς ἐν λόγῳ. Φασὶ γὰρ οἱ μὲν ἐξ ἀνάγκης τὸν εὐδαίμονα δίκαιον εἶναι τοῖς δὲ πολλοῖς ἄδοξον τὸ βασιλέα μὴ εὐδαιμονεῖν. Ἔστι δὲ τὸ εἰς τὰ οὕτως ἄδοξα συνάγειν τὸ αὐτὸ τῷ εἰς τὴν κατὰ φύσιν καὶ κατὰ νόμον ὑπεναντίωσιν ἄγειν· ὁ μὲν γὰρ νόμος δόξα τῶν πολλῶν, οἱ δὲ σοφοὶ κατὰ φύσιν καὶ κατ' ἀλήθειαν λέγουσιν.

Καὶ τὰ μὲν παράδοξα ἐκ τούτων δεῖ ζητεῖν τῶν τρόπων ¹³ περὶ δὲ τοῦ ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν, ὃ μὲν λέγομεν τὸ ἀδολεσχεῖν, εἰρήκαμεν ἤδη. Πάντες δὲ οἱ τοιοῦδε λόγοι τοῦτο βούλονται ποιεῖν· εἰ μὴδὲν διαφέρει τὸ ὄνομα ἢ τὸν λόγον εἰπεῖν, διπλάσιον δὲ καὶ διπλάσιον ἡμίσεος ταυτό, εἰ ἄρα ^τ ἐστὶν ἡμίσεος διπλάσιον, ἔσται ἡμίσεος ἡμίσεος διπλάσιον. ^ν Καὶ πάλιν ἂν ἀντὶ τοῦ διπλάσιον ^ω διπλάσιον ἡμίσεος τεθῇ, τρεῖς ἔσται εἰρημένον, ἡμίσεος ἡμίσεος ἡμίσεος διπλάσιον. Καὶ ἄρά ἐστιν ἡ ἐπιθυμία ἡδέος; τοῦτο δ' ἐστὶν ὄρεξις ἡδέος· ἐστὶν ^κ ἄρα ἡ ἐπιθυμία ὄρεξις ἡδέος ἡδέος.

Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ἔν τε τοῖς πρὸς τι, ²

^ο codices δεῖ. ^ρ λέγειν εἶναι C. ^ι δεῖ om. C. ^ι ἢ] ἢ τὸ C.
^ς ἐν λόγῳ] σοφοῖς C. ^τ ἐστὶν] ἐστὶ διπλάσιον C. ^ν καὶ πάλιν ἀντὶ C.
^ω διπλάσιον alterum om. C. ^κ ἄρα καὶ ἡ C.

ὅσα μὴ μόνον τὰ γένη ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πρὸς τι λέγεται, καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἀποδίδοται. Οἶον ἢ τε ὄρεξις τινὸς ὄρεξις καὶ ἢ ἐπιθυμία τινὸς ἐπιθυμία, καὶ τὸ διπλάσιον τινὸς διπλάσιον καὶ διπλάσιον ἡμίσεος. Καὶ ὅσων ἢ οὐσία οὐκ ὄντων πρὸς τι ὃ ὅλως, ὢν ^z εἰσὶν ἕξεις ἢ πάθη ἢ τι τοιοῦτον, ἐν τῷ λόγῳ αὐτῶν προσδηλοῦται κατηγορουμένων ἐπὶ τοῦτοις. Οἶον τὸ περιττὸν ἀριθμὸς μέσον ἔχων ἔστι δ' ἀριθμὸς περιττός· ἔστιν ἄρα ἀριθμὸς ^a μέσον ἔχων ἀριθμός. Καὶ εἰ τὸ σιμὸν κοιλότης ῥινὸς ἐστίν, ἔστι δὲ ῥίς σιμή, ἔστιν ἄρα ῥίς ῥίς κοίλη.

3 Φαίνονται δὲ ποιεῖν οὐ ποιοῦντες ἐνίοτε διὰ τὸ μὴ προσπυνθάνεσθαι εἰ σημαίνει τι καθ' αὐτὸ λεχθὲν τὸ διπλάσιον ἢ οὐδέν, καὶ εἴ τι σημαίνει, πότερον ^b τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον, ἀλλὰ τὸ συμπέρασμα λέγειν εὐθύς. Ἀλλὰ φαίνεται διὰ τὸ τὸ ὄνομα ταῦτ' εἶναι ταῦτ' καὶ σημαίνειν.

14 Σολοικισμὸς δ' οἶον μὲν ἐστίν εἴρηται πρότερον. Ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντα φαίνεσθαι καὶ ποιοῦντα μὴ δοκεῖν, καθάπερ ὁ Πρωταγόρας ἔλεγεν, εἰ ὁ μῆνις καὶ ὁ πῆληξ ἄρρεν ἐστίν· ὁ μὲν γὰρ λέγων οὐλομένην σολοικίζει μὲν κατ' ἐκείνον, οὐ φαίνεται δὲ τοῖς ἄλλοις, ὁ δὲ οὐλόμενον φαίνεται μὲν ἀλλ' οὐ σολοικίζει. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ τέχνη τις τοῦτο δύναται ποιεῖν· διὸ πολλοὶ τῶν λόγων οὐ συλλογίζόμενοι σολοικισμὸν φαίνονται συλλογίζεσθαι, καθάπερ ἐν τοῖς ἐλέγχοις.

2 Εἰσὶ δὲ πάντες σχεδὸν οἱ φαινόμενοι σολοικισμοὶ παρὰ ^c τὸ τόδε, καὶ ὅταν ἢ πτώσις μῆτε ἄρρεν μῆτε θῆλυ δηλοῖ ἀλλὰ τὸ μεταξύ. Τὸ μὲν οὗτος ἄρρεν σημαίνει, τὸ δ' αὖτη θῆλυ τὸ αὖ τοῦτο θέλει μὲν τὸ μεταξύ σημαίνειν, πολλάκις δὲ σημαίνει κακείνων ἐκάτερον, οἶον τί τοῦτο; Καλλιόπη, ^d ξύλον, Κορίσκος. Τοῦ μὲν ^d αἶν ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος διαφέρουσιν αἱ πτώσεις ἅπασαι, τοῦ δὲ μεταξύ αἱ μὲν αἱ δ' οὐ. Δοθέντος δὲ πολλάκις τοῦτο, συλλογίζονται ὡς ^e εἰρημένου

^y ὅλως ὢν] καὶ ὅλων corr. C. ^z εἰσὶν] εἰσὶν ἢ C. ^a ἀριθμὸς μέσον ἔχων C. ^b ταυτὸν C. ^c τὸ om. C. ^d οὖν om. A. ^e εἰρημένου C.

τοῦτον· ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλην πτώσιν ἀντ' ἄλλης. Ὁ δὲ πα-
 ραλογισμὸς γίνεται διὰ τὸ κοινὸν εἶναι τὸ ¹ τοῦτο πλειόνων
 πτώσεων· τὸ γὰρ τοῦτο σημαίνει ὅτε μὲν οὗτος ὅτε δὲ
 τοῦτον. Δεῖ δ' ἐναλλάξ σημαίνειν, μετὰ μὲν τοῦ ἔστι τὸ ⁴
 οὗτος, μετὰ δὲ τοῦ εἶναι τὸ τοῦτον, οἷον ἔστι Κορίσκος,
 εἶναι Κορίσκον. Καὶ ἐπὶ τῶν θηλέων ὀνομάτων ὡσαύτως,
 καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων μὲν σκευῶν, ἐχόντων δὲ θηλείας ἢ ἄρ-
 ρενος κλήσιν. Ὅσα γὰρ εἰς τὸ ὁ καὶ τὸ ὦ τελευτᾷ, ταῦτα
 μόνον σκεύους ἔχει κλήσιν, οἷον ξύλον, σχοινίον, τὰ δὲ μὴ οὗ-
 τως ἄρρενος ἢ θήλεος, ὧν ἕνια φέρομεν ἐπὶ τὰ σκεύη, οἷον
 ἀσκὸς μὲν ἄρρεν τοῦνομα, κλίνη δὲ θήλυ. Διόπερ καὶ ἐπὶ ⁵
 τῶν τοιούτων ὡσαύτως τὸ ἔστι καὶ τὸ εἶναι διοίσει. Καὶ
 τρόπον τινα ὁμοίος ἐστὶν ὁ σολοικισμὸς τοῖς παρὰ ⁶ τὸ τὰ
 μὴ ὅμοια ὁμοίως λεγομένοις ἐλέγχους. Ὡσπερ γὰρ ἐκείνοις
 ἐπὶ τῶν πραγμάτων, τούτοις ἐπὶ τῶν ὀνομάτων συμπίπτει
 σολοικίζειν· ἄνθρωπος γὰρ καὶ λευκὸν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα
 ἐστιν.

Φανερόν οὖν ὅτι τὸν σολοικισμὸν πειρατέον ἐκ τῶν εἰρη-
 μένων πτώσεων συλλογίζεσθαι.

Εἰδὼν μὲν οὖν ταῦτα τῶν ἀγωνιστικῶν λόγων καὶ μέρη
 τῶν εἰδῶν καὶ τρόποι οἱ εἰρημένοι. Διαφέρει δ' οὐ μικρόν,
 εἰν ταχέῃ πως τὰ περὶ τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸ λανθάνειν,
 ὥσπερ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς. Ἐφεξῆς οὖν τοῖς εἰρημένοις ταῦ-
 τα πρῶτον λεκτέον.

Ἔστι ¹ δὴ πρὸς τὸ ἐλέγχειν ἐν μὲν μῆκος· χαλεπὸν γὰρ ¹⁵
 ἅμα πολλὰ συνορᾶν. Εἰς δὲ τὸ μῆκος τοῖς προειρημένοις
 στοιχείοις χρηστέον. Ἐν δὲ τάχος· ὑστερίζοντες γὰρ ἦτ-
 τον προορῶσιν. Ἔτι δ' ὀργή καὶ φιλονεικία· ταραττόμενοι
 γὰρ ἦττον δύνανται φυλάττεσθαι πάντες. Στοιχεῖα δὲ τῆς
 ὀργῆς τό τε φανερόν ἐαυτὸν ποιεῖν βουλόμενον ἀδικεῖν καὶ
 τὸ ¹ παράπαν ἀναισχυντεῖν. Ἔτι τὸ ἐναλλάξ τὰ ἐρωτή-
 ματα τιθέναι, εἰν τε πρὸς ² ταῦτ' ὁ πλείους τις ἔχη λόγους,

^f τοῦτο] τόδε A.B., τοῦτο ταυτὸ C. ^g τὸ om. pr. C. ^h δὲ C.
ⁱ παρὰ πάντας C. ^k αὐτὸ B.

εἴν τε καὶ ὅτι οὕτως καὶ ὅτι οὐχ οὕτως· ἅμα γὰρ συμβαίνει ἢ πρὸς πλείω ἢ πρὸς τάναντία ¹ποιεῖσθαι τὴν φυλακὴν. Ὅλος δὲ πάντα τὰ πρὸς τὴν κρύψιν λεχθέντα πρότερον χρήσιμα καὶ πρὸς τοὺς ἀγωνιστικούς λόγους· ἡ γὰρ κρύψις ἐστὶ τοῦ λαθεῖν χάριν, τὸ δὲ λαθεῖν τῆς ἀπάτης.

3 Πρὸς δὲ τοὺς ἀνανεύοντας ἅττ' ἂν οἰθῶσιν εἶναι πρὸς τὸν λόγον· ἐξ ἀποφάσεως ἐρωτητέον, ὥς τοῦναντίον βουλόμενον, ἢ ^mκαὶ ἐξ ἴσου ποιοῦντα τὴν ἐρώτησιν· ἀδήλου γὰρ ὄντος τοῦ τί βούλεται λαβεῖν ἤττον δυσκολαίνουσιν. Ὅταν ⁿτ' ἐπὶ τῶν μερῶν διδῶ τις τὸ καθ' ἕκαστον, ^oἐπάγοντα τὸ καθόλου πολλάκις οὐκ ἐρωτητέον, ἀλλ' ὥς δεδομένῳ χρηστέον· εἴποτε γὰρ οἴονται καὶ αὐτοὶ δεδωκέναι καὶ τοῖς ἀκούουσι φαίνονται διὰ τὴν τῆς ἐπαγωγῆς μνείαν, ὥς οὐκ ἂν ἠρωτημένα ⁴μάτην. Ἐν οἷς τε μὴ ὀνόματι σημαίνεται τὸ καθόλου, ἀλλὰ τῇ ὁμοιότητι χρηστέον πρὸς τὸ συμφέρον· λανθάνει γὰρ ἡ ὁμοιότης πολλάκις. Πρὸς τε τὸ λαβεῖν τὴν πρότασιν τοῦναντίον ^pπαραβάλλοντα χρὴ πυνθάνεσθαι. Οἷον εἰ δέοι λαβεῖν ὅτι δεῖ πάντα τῷ πατρὶ πείθεσθαι, πότερον ^qἅπαντα δεῖ πείθεσθαι τοῖς γονεῦσιν ἢ πάντ' ἀπειθεῖν; καὶ τὸ πολλάκις πολλά, πότερον πολλά συγχωρητέον ἢ ὀλίγα; μᾶλλον γάρ, εἴπερ ἀνάγκη, δόξειεν ἂν εἶναι πολλά· παρατιθεμένων γὰρ ἐγγὺς τῶν ἐναντίων, καὶ μείζω καὶ μεγάλα φαίνεται καὶ χεῖρω καὶ βελτίω τοῖς ἀνθρώποις.

5 Σφόδρα δὲ καὶ πολλάκις ποιεῖ δοκεῖν ἐληλέγχθαι τὸ μάλιστα σοφιστικὸν συκοφάντημα τῶν ἐρωτώντων, τὸ ^rμηδὲν συλλογισταμένους μὴ ἐρώτημα ποιεῖν τὸ τελευταῖον, ἀλλὰ συμπεραντικῶς εἰπεῖν, ὥς συλλελογισμένους, οὐκ ἄρα τὸ καὶ τό.

6 Σοφιστικὸν δὲ καὶ τὸ κειμένου παραδόξου τὸ φαινόμενον ἀξιοῦν ἀποκρίνεσθαι προκειμένου τοῦ δοκοῦντος ἐξ ἀρχῆς, καὶ τὴν ἐρώτησιν τῶν τοιοῦτων οὕτω ποιεῖσθαι, πότερόν σοι δο-

¹ ποιήσασθαι C.

γαγόντα A.B.
θῆν C.

^m καὶ om. C.

^p χρὴ παραβάλλοντα C.

ⁿ δ' corr. C, om. pr.

^q πάντα C.

^o ἐπα-

^r μη-

κεί; ^s ἀνάγκη γάρ, ἂν ἡ τὸ ἐρώτημα ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός, ἢ ἔλεγχον ἢ παράδοξον γίνεσθαι, δόντος μὲν ἔλεγχον, μὴ δόντος δὲ μὴδὲ δοκεῖν φάσκοντος ἄδοξον, μὴ ^t δόντος δὲ δοκεῖν δ' ὁμολογοῦντος ἐλεγχοειδές.

Ἔτι καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἐλεγκτικοῖς ὁμοίως τὰ ἐναντιώματα θεωρητέον ἢ πρὸς τὰ ὑφ' ἑαυτοῦ λεγόμενα, ἢ πρὸς οὓς ὁμολογεῖ καλῶς λέγειν ἢ πράττειν, ἔτι πρὸς τοὺς δοκοῦντας τοιοῦτους ἢ πρὸς τοὺς ὁμοίους ἢ πρὸς τοὺς πλείστους ἢ πρὸς πάντας. Ὡς περ ^v τε καὶ ἀποκρινόμενοι πολλάκις, ὅταν ἐλέγχωνται, ποιοῦσι διττόν, ^w ἂν μέλλῃ συμβαίνειν ^x ἐλεγχθῆσθαι, καὶ ἐρωτῶντας χρηστέον ποτὲ τούτῳ πρὸς τοὺς ἐνισταμένους, ἂν ὥδὲ μὲν συμβαίνει ὥδὲ δὲ μὴ, ὅτι οὕτως εἴληφεν, οἷον ὁ Κλεοφῶν ποιεῖ ἐν τῷ Μανδροβούλῳ. Δεῖ δὲ καὶ ἀφισταμένους τοῦ λόγου τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιχειρημάτων ἐπιτέμνειν, καὶ τὸν ἀποκρινόμενον, ἂν προαισθάνηται, ^y προειστήσθαι καὶ προαγορεύειν. Ἐπιχειρητέον δ' ἐνίοτε καὶ πρὸς ἄλλα τοῦ εἰρημένου, ἐκείνο ἐκλαβόντας, εἰ μὴ πρὸς τὸ κείμενον ἔχῃ τις ἐπιχειρεῖν· ὅπερ ὁ Λυκόφρων ἐποίησε προβληθέντος λύραν ἐγκωμιάζειν. Πρὸς δὲ τοὺς ἀπαιτοῦντας πρὸς τι ἐπιχειρεῖν, ⁹ ἐπειδὴ δοκεῖ δεῖν ἀποδιδόναι τὴν αἰτίαν, λεχθέντων δ' ἐνίων εὐφυλακτότερον τὸ καθόλου συμβαίνειν ἐν τοῖς ἐλέγχοις, λέγειν τὴν ἀντίφασιν, ^z ὃ τι ἔφησεν ἀποφῆσαι, ἢ ὃ ἀπέφησε φῆσαι, ἀλλὰ μὴ ὅτι τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη ἢ οὐχ ἢ αὐτή. Οὐ δεῖ δὲ τὸ συμπέρασμα ^a προτατικῶς ἐρωτᾶν· ἔνια δ' οὐδ' ἐρωτητέον, ἀλλ' ὡς ὁμολογουμένῳ χρηστέον.

Ἐξ ὧν μὲν οὖν αἱ ἐρωτήσεις, καὶ πῶς ἐρωτητέον ἐν ταῖς 16 ἀγωνιστικαῖς διατριβαῖς, εἴρηται· περὶ δὲ ἀποκρίσεως, καὶ πῶς χρὴ λύειν καὶ τί, καὶ πρὸς τίνα χρῆσιν οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ὠφέλιμοι, μετὰ ταῦτα λεκτέον.

^s ἀναγκαῖον Α. ^t δόντος δέ] διδόντος δέ C. ^v γε B. ^w εἰαν C.
^x ἐλέγχεσθαι C. ^y προανίστασθαι B. ^z ὃ τι] ὅτι ὁ Α. Β. C. ^a προτατικῶς C.

2 Χρήσιμοι μὲν οὖν εἰσὶ πρὸς μὲν φιλοσοφίαν διὰ δύο. Πρῶτον μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γινόμενοι παρὰ τὴν λέξιν ἄμεινον ἔχειν ποιοῦσι πρὸς τὸ ποσαχῶς ἕκαστον λέγεται, καὶ ποῖα ὁμοίως καὶ ποῖα ἐτέρως ^b ἐπὶ τε τῶν πραγμάτων 3 συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων. Δεύτερον δὲ πρὸς τὰς καθ' ^c αὐτὸν ζητήσεις· ὁ γὰρ ὑφ' ἐτέρου ^d ῥαδίως παραλογιζόμενος καὶ τοῦτο μὴ ^e αἰσθανόμενος καὶ αὐτὸς ὑφ' αὐτοῦ τοῦτο πάθαι πολλάκις. Τρίτον δὲ καὶ τὸ λοιπὸν ἔτι πρὸς δόξαν, τὸ περὶ πάντα γεγυμνάσθαι δοκεῖν καὶ μηδεὶς ἀπειρώς ἔχειν· τὸ γὰρ κοινωνοῦντα ^f λόγων ψέγειν λόγους, μηδὲν ἔχοντα διορίζειν περὶ τῆς φανλότητος αὐτῶν, ὑποψίαν δίδωσι τοῦ δοκεῖν δυσχεραίνειν οὐ διὰ τἀληθές ἀλλὰ δι' ἀπειρίαν.

4 Ἀποκρινομένοις δὲ πῶς ἀπαντητέον πρὸς τοὺς τοιούτους λόγους, φανερόν, εἴπερ ὀρθῶς εἰρήκαμεν πρότερον ἐξ ὧν εἰσὶν οἱ παραλογισμοί, καὶ τὰς ἐν τῷ πυνθάνεσθαι πλεονεξίας ἰκανῶς διείλομεν. Οὐ ^g ταυτὸν δ' ἐστὶ λαβόντα τε τὸν λόγον ἰδεῖν καὶ λῦσαι τὴν μοχθηρίαν, καὶ ἐρωτώμενον ἀπαντᾶν δύνασθαι ταχέως. ^h Ὁ γὰρ ἴσμεν, πολλάκις μετατιθέμενον ⁱ ἀγροοῦμεν. Ἔτι δ', ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ θάττον καὶ τὸ ἱβραδίτερον ἐκ τοῦ γεγυμνάσθαι γίνεται μᾶλλον, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει, ὥστε, ἂν δῆλον μὲν ἡμῖν ἦ, ἀμελέτητοι δ' ὦμεν, ὑστεροῦμεν τῶν καιρῶν πολλάκις. Συμβαίνει δέ ποτε, καθάπερ ἐν τοῖς διαγράμμασιν· καὶ γὰρ ἐκεῖ ἀναλίσσαντες ἐνότε συνθεῖναι πάλιν ἀδυνατοῦμεν· οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐλέγχοις εἰδότες παρ' ὃ ὁ λόγος συμβαίνει συνεῖραι διαλύσαι τὸν λόγον ἀποροῦμεν.

17 Πρῶτον μὲν οὖν, ὥσπερ συλλογίζεσθαι φάμεν ἐνδόξως ποτὲ μᾶλλον ἢ ἀληθῶς προαιρεῖσθαι δεῖν, οὕτω καὶ λυτέον ποτὲ μᾶλλον ἐνδόξως ἢ κατὰ τἀληθές. Ὅλως γὰρ πρὸς τοὺς ἐριστικούς ^b μαχετέον οὐχ ὡς ἐλέγχοντας ἀλλ' ὡς φαι-

^b ἐπὶ om. C.^c ἐαυτὸν C.^d παραλογιζόμενος ῥαδίως C.^e διααθανόμενος C.^f λόγῳ C.^g ταυτὸ B.C.^h μαχη-

τέον B.C.

νομένους· οὐ γὰρ φαμεν συλλογίζεσθαι γε αὐτοὺς, ὥστε πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν διορθωτέον. Εἰ γὰρ ἐστὶν ὁ ἔλεγχος ² ἀντίφασις μὴ ὁμώνυμος ἔκ τινων, οὐδὲν ἂν δέοι διαιρεῖσθαι πρὸς τὰμφίβολα καὶ τὴν ὁμωνυμίαν· οὐ γὰρ ποιεῖ συλλογισμόν. Ἄλλ' οὐδενὸς ἄλλου χάριν προσδιαιρετέον ἀλλ' ἢ ὅτι τὸ συμπέρασμα φαίνεται ἐλεγχοειδές. Οὐκ οὖν τὸ ἐλεγχθῆναι ἀλλὰ τὸ δοκεῖν εὐλαβητέον, ἐπεὶ τὸ γ' ἐρωτῶν ἀμφίβολα καὶ τὰ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ὅσαι τ' ἄλλαι τοιαῦται παρακρούσεις, καὶ τὸν ἀληθινὸν ἔλεγχον ἀφανίζει καὶ τὸν ἐλεγχόμενον καὶ μὴ ἐλεγχόμενον ἄδηλον ποιεῖ. Ἐπεὶ ³ γὰρ ἔξεστιν ἐπὶ τέλει συμπεραναμένον μὴ ὕπερ ἔφησεν ἀποφῆσαι ¹ λέγειν, ἀλλ' ὁμώνυμος, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἔτυχεν ἐπὶ ^k ταυτὸν φέρων, ἄδηλον εἰ ἐλήλεγκται· ἄδηλον γὰρ εἰ ἀληθῆ λέγει νῦν. Εἰ δὲ διελὼν ¹ ἤρετο τὸ ὁμώνυμον ἢ τὸ ἀμφίβολον, οὐκ ἂν ἄδηλος ἦν ὁ ἔλεγχος. Ὅ τ' ἐπιζητοῦσι ⁴ νῦν μὲν ἡττον πρότερον δὲ μάλλον οἱ ἐριστικοί, τὸ ἢ ναί ἢ οὐ ἀποκρίνεσθαι τὸν ἐρωτώμενον, ἐγίνετ' ἄν. Νῦν δὲ ^m διὰ τὸ μὴ καλῶς ἐρωτᾶν τοὺς πυνθανομένους ἀνάγκη προσαποκρίνεσθαι τι τὸν ἐρωτώμενον, διορθοῦντα τὴν μοχθηρίαν τῆς προτάσεως, ἐπεὶ διελομένου γε ἰκανῶς ἢ ναί ἢ οὐ ἀνάγκη λέγειν τὸν ἀποκρινόμενον.

Εἰ δέ τις ὑπολήψεται τὸν κατὰ ὁμωνυμίαν ἔλεγχον εἶναι, ⁵ τρόπον τινὰ οὐκ ἔσται διαφυγεῖν τὸ ἐλέγχεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον· ἐπὶ γὰρ τῶν ὁρατῶν ἀναγκαῖον ὃ ἔφησεν ἀποφῆσαι ὄνομα, καὶ ὃ ἀπέφησε φῆσαι. Ὡς γὰρ διορθοῦνταί τινες, οὐδὲν ὄφελος. Οὐ γὰρ Κορίσκον φασὶν εἶναι μουσικὸν καὶ ἄμουσον, ἀλλὰ τοῦτον τὸν Κορίσκον μουσικὸν καὶ τοῦτον τὸν Κορίσκον ἄμουσον. Ὅ γὰρ αὐτὸς ἔσται λόγος ⁶ ⁿ τὸ τὸν Κορίσκον τῷ τοῦτον ^o τὸν Κορίσκον ἄμουσον εἶναι ἢ μουσικόν· ὅπερ ἅμα φησί τε καὶ ἀπόφησιν. Ἄλλ' ἴσως οὐ ταῦτ' οὐ σημαίνει· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖ τοῦνομα. Ὡστε τι διαφέρει. Εἰ δὲ τῷ μὲν τὸ ἀπλῶς λέγειν Κορίσκον ἀποδώσει,

ⁱ λέγων Α.^k ταυτὸ Β. C.¹ ἔηρετο Α.^m διὰ om. Α.ⁿ τὸ] τοῦ Α. Β.^o τὸν om. Α. Β.

τῷ δὲ προσθήσει τὸ τινα ἢ τόνδε, ἄτοπον· οὐδὲν γὰρ μαλ-
λον θατέρω· ὁποτέρω γὰρ ἂν οὐδὲν διαφέρει.

7 Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ἄδηλος μὲν ἐστὶν ὁ μὴ διορισάμενος
τὴν ἀμφιβολίαν πότερον ἐλήλεγκται ἢ οὐκ ἐλήλεγκται, δέ-
δοται δ' ἐν τοῖς λόγοις τὸ διελεῖν, φανερόν ὅτι τὸ μὴ διο-
ρίσαντα δοῦναι τὴν ἐρώτησιν ἀλλ' ἀπλῶς ἀμάρτημά ἐστιν.
ὥστε καὶ εἰ μὴ αὐτός, ἀλλ' ὃ γε λόγος ἐληλεγκμένῳ ὁμοίος
8 ἐστίν. Συμβαίνει μέντοι πολλάκις ὁρῶντας τὴν ἀμφιβολίαν
ὀκνεῖν διαιρεῖσθαι διὰ τὴν πυκνότητα τῶν τὰ τοιαῦτα προ-
τεινόντων, ὅπως μὴ πρὸς ἅπαν δοκῶσι δυσκολαίνειν· εἴτ' οὐκ
ἂν οἰηθέντων παρὰ τοῦτο γενέσθαι τὸν λόγον, πολλάκις
ἀπήντησε παρὰδοξον. Ὡστ' ἐπεὶ δὴ δέδοται διαιρεῖν, οὐκ
ὀκνητέον, καθάπερ ἐλέχθη πρότερον.

9 Εἰ δὲ τὰ δύο ἐρωτήματα μὴ ἐν ποιεῖ τις ἐρώτημα, οὐδ' ἂν
ὁ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν ἐγίνετο παραλο-
γισμός, ἀλλ' ἢ ἔλεγχος ἢ οὐ. Τί γὰρ διαφέρει ἐρωτήσται
εἰ Καλλίας καὶ ὁ Ἡμιστοκλῆς μουσικοί εἰσιν ἢ εἰ ἀμφοτέ-
ροις ἐν ὄνομα ἦν ἑτέροις οὖσιν; εἰ γὰρ πλείω δηλοῖ ἐνός,
10 πλείω ἠρώτησεν. Εἰ οὖν μὴ ὀρθὸν πρὸς δύο ἐρωτήσεις μίαν
ἀποκρίσιν ἀξιοῦν λαμβάνειν ἀπλῶς, φανερόν ὅτι οὐδενὶ προσ-
ῆκει τῶν ὁμωνύμων ἀποκρίνεσθαι ἀπλῶς, οὐδ' εἰ κατὰ πάντων
ἀληθές, ὥσπερ ἀξιούσι τινες. Οὐδὲν γὰρ τοῦτο διαφέρει ἢ
11 εἰ ὥρετο, Κορίσκος καὶ Καλλίας πότερον οἴκοι εἰσὶν ἢ οὐκ
οἴκοι, εἴτε παρόντων ἀμφοῖν εἴτε μὴ παρόντων· ἀμφοτέρως
γὰρ πλείους αἱ προτάσεις· οὐ γὰρ εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν, διὰ τοῦ-
12 τα μία ἢ ἐρώτησις. Ἐγχωρεῖ γὰρ καὶ μυρία ἕτερα ἐρωτη-
θέντα ἐρωτήματα ἅπαντα ἢ ναὶ ἢ οὐ ἀληθὲς εἶναι λέγειν·
ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀποκριτέον μιᾷ ἀποκρίσει· ἀναιρεῖται γὰρ τὸ
διαλέγεσθαι. Τοῦτο δ' ὅμοιον ὥς εἰ καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα τε-
θείη τοῖς ἑτέροις. Εἰ οὖν μὴ δεῖ πρὸς δύο ἐρωτήσεις μίαν
ἀποκρίσιν διδόναι, φανερόν ὅτι οὐδ' ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων τὸ
ναὶ 13 ἢ οὐ λεκτέον. Οὐδὲ γὰρ ὁ εἰπὼν ἀποκέκριται ἀλλ' εἴ-

ὁ Ἡμιστοκλῆς Α. 9 εἰ om. Β. et pr. C. 10 ὥρετο Α.Β. 11 ἢ τὸ οὐ C.

ρηκεν. Ἄλλ' ἀξιοῦνται· πως ἐν τοῖς διαλεγομένοις διὰ τὸ λανθάνειν τὸ συμβαῖνον.

Ὡς περ οὖν εἵπομεν, ἐπειδὴ περ οὐδ' ἔλεγχοί τινες ὄντες ¹² δοκοῦσιν εἶναι, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ λύσεις δοξοῦσιν εἶναι τινες οὐκ οὔσαι λύσεις· ἃς δὴ φάμεν ἐνίοτε μᾶλλον δεῖν φέρειν ἢ τὰς ἀληθεῖς ἐν τοῖς ἀγωνιστικοῖς λόγοις καὶ τῇ πρὸς τὸ διττὸν ἀπαντήσῃ. Ἀποκριτέον δ' ἐπὶ μὲν τῶν δοκούντων τὸ ἔστω λέγοντα· καὶ γὰρ οὕτως ἦκιστα γίνονται ἂν παρεξέλεγχος· ἂν δέ τι παράδοξον ἀναγκάζεται λέγειν, ἐν ταῦθα μάλιστα προσθετέον τὸ δοκεῖν· οὕτω γὰρ ἂν οὔτ' ἔλεγχος οὔτε ¹³ παράδοξον γίνεσθαι δοξέειν. Ἐπεὶ δὲ πῶς αἰτεῖται τὸ ἐν ἀρχῇ δῆλον, οἶονται δὲ ¹⁴ πάντες, ἂν ἡ σύνεγγυς, ἀναιρετέον καὶ μὴ συγχωρητέον εἶναι ἔνια ὥς τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτοῦντος, ὅταν τε τοιοῦτον ἀξιοῖ τις ὃ ἀναγκαῖον μὲν συμβαίνειν ἐκ τῆς θέσεως, ¹⁵ ἢ δὲ ψεύδος ἢ ἄδοξον, ταῦτό λεκτέον· τὰ γὰρ ἐξ ἀνάγκης συμβαίνοντα τῆς αὐτῆς εἶναι δοκεῖ θέσεως. Ἐτι ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι ληφθῇ ἀλλὰ παρὰβολῇ, λεκτέον ὅτι οὐχ ὥς ἐδόθη οὐδ' ὥς προὔτεινε λαμβάνει· καὶ γὰρ παρὰ τοῦτο γίνεται πολλάκις ἔλεγχος.

Ἐξαιρουμένον δὲ τούτων ἐπὶ τὸ μὴ καλῶς δεδεῖχθαι πο- ¹⁴ ρευτέον, ἀπαντῶντα κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν.

Ἐν μὲν οὖν τοῖς κυρίως λεγομένοις ὀνόμασιν ἀνάγκη ¹⁵ ἀποκρίνεσθαι ἢ ἀπλῶς ἢ διαιρούμενον. Ἀ δὲ συνυπονοοῦντες τίθεμεν, οἷον ὅσα μὴ σαφῶς ἀλλὰ κολοβῶς ἐρωτᾶται, παρὰ τοῦτο συμβαίνει ὁ ἔλεγχος, οἷον ἄρ' ὃ ἂν ἢ Ἀθηναίων, κτήμα ¹⁶ ἂ ἐστιν Ἀθηναίων; Ναί. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ μὴν ὁ ἄνθρωπος ἐστι τῶν ζώων; Ναί. Κτῆμα ἄρα ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων. Τὸν γὰρ ἄνθρωπον τῶν ζώων λέγομεν, ὅτι ζῷον ἐστι, καὶ Λύσανδρον τῶν Λακώνων, ὅτι Λάκων. Δῆλον οὖν ὥς ἐν οἷς ἡσυχῆς τὸ προτεινόμενον οὐ συγχωρητέον ἀπλῶς.

¹² ἐὰν C.
et pr. C.
om. C.

¹³ παρ. ἂν γίν. B.C.
¹⁴ ἐξαιρουμένους A.B.C.

¹⁵ πάντως A.C.

¹⁶ ἢ δὲ] ἢ B.
¹⁷ ἀποκρίνασθαι B.C.

¹⁸ ἐστιν

- 16 Ὅταν δὲ δυοῖν ὄντων θατέρου μὲν ὄντος ἐξ ἀνάγκης θά-
τερον εἶναι δοκῇ, θατέρου δὲ τοῦτο μὴ ἐξ ἀνάγκης, ἐρωτώ-
μενον ^b πρότερον δεῖ τὸ ἔλαττον διδόναι· χαλεπώτερον γὰρ
συλλογίσασθαι ἐκ πλειόνων. Ἐὰν δ' ἐπιχειρῇ ὅτι τῷ μὲν
ἐστὶν ἐναντίον τῷ δ' οὐκ ἔστιν, ^c ἂν ὁ λόγος ἀληθὴς ᾖ, ἐναν-
τίον φάναι, ὄνομα δὲ μὴ κείσθαι τοῦ ἐτέρου.
- 17 Ἐπεὶ δ' ἔνια μὲν ὧν λέγουσιν οἱ πολλοὶ τὸν μὴ συγχω-
ροῦντα ψεῦδεςθαι ἂν φαίεν ἔνια δ' οὐ, οἷον ὅσα ἀμφιδοξοῦ-
σιν (πότερον γὰρ φθαρτὴ ἢ ἀθάνατος ἡ ψυχὴ τῶν ζῶων,
οὐ διώριστα τοῖς πολλοῖς) ἐν οἷς οὖν ἄδηλον ποτέρως εἴωθε
λέγεσθαι τὸ προτεινόμενον, πότερον ὡς αἱ γινῶμαι (καλοῦσι
γὰρ ^d γνώμας καὶ τὰς ἀληθεῖς δόξας καὶ τὰς ὅλας ἀποφά-
18 σεις), ^e ἢ ὡς ἡ διάμετρος ἀσύμμετρος. Ἐτι οὐ τὰληθὲς
ἀμφιδοξεῖται, μάλιστα μεταφέρων ἂν τις λανθάνοι τὰ ὀνό-
ματα περὶ τούτων. Διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄδηλον εἶναι ποτέρως
ἔχει τὰληθὲς, οὐ δόξει σοφίζεσθαι, διὰ ^f δὲ τὸ ἀμφιδοξεῖν οὐ
δόξει ψεῦδεςθαι· ἢ ^g δὲ μεταφορὰ ποιήσῃ τὸν λόγον ἀνεξ-
έλεγκτον.
- 19 Ἐτι ὅσα ἂν τις προαισθάνηται τῶν ἐρωτημάτων, ^h προεν-
στατέον καὶ προαγορευτέον· οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα τὸν πυν-
θανόμενον κωλύσειεν.
- 18 Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ μὲν ὀρθὴ λύσις ἐμφάνισις ψευδοῦς συλ-
λογισμοῦ, ⁱ παρ' ὁποῖαν ἐρώτησιν συμβαίνει τὸ ψεῦδος, ὁ δὲ
ψευδὴς συλλογισμὸς ^k λέγεται διχῶς (ἢ γὰρ εἰ συλλελόγι-
σται ψεῦδος, ἢ εἰ μὴ ὧν συλλογισμὸς δοκεῖ εἶναι συλλο-
γισμὸς). εἴη ἂν ἥ τε εἰρημένη τῶν λύσις καὶ ἡ τοῦ φαινομένου
συλλογισμοῦ παρὰ τί φαίνεται τῶν ἐρωτημάτων διόρθωσις.
Ὡστε συμβαίνει τῶν λόγων τοὺς μὲν συλλελογισμένους ἀνε-
2 λάντα, τοὺς δὲ φαινομένους διελόντα λύειν. Πάλιν ^l δ' ἐπεὶ
τῶν συλλελογισμένων λόγων αἱ μὲν ἀληθεῖς αἱ δὲ ψευδοῦς
ἔχουσι τὸ συμπέρασμα, τοὺς μὲν κατὰ τὸ συμπέρασμα ψευ-

^b πότερον corr. C. ^c ἂν C. ^d γνώμην D. ^e ἢ om. A.D.
^f δὲ om. D. ^g δὲ] γὰρ A.B. ^h προαναστατέον pr. A.B. ⁱ παρὰ
ποῖαν B.C. ^k γίγνεται D. ^l δ' om. D.

δεῖς διχῶς ἐνδέχεται λύειν· καὶ γὰρ ^mτῷ ἀνελεῖν τι τῶν ἠρω-
τημένων, καὶ ^mτῷ δεῖξαι τὸ συμπέρασμα ἔχον οὐχ οὕτως·
τοὺς δὲ κατὰ τὰς προτάσεις τῷ ἀνελεῖν τι μόνον· τὸ ⁿγὰρ
συμπέρασμα ἀληθές. Ὡστε τοῖς βουλομένοις λύειν λόγον ³
πρῶτον μὲν ^oσκεπτέον εἰ συλλελογίσται ἢ ἀσυλλογίστος,
εἴτα πότερον ἀληθές τὸ συμπέρασμα ἢ ψεῦδος, ὅπως ἢ διαι-
ροῦντες ἢ ἀναιροῦντες λύωμεν, καὶ ἀναιροῦντες ἢ ᾧδε ἢ ᾧδε,
καθίπερ ἐλέχθη πρότερον. Διαφέρει δὲ πλείστον ἐρωτώ-
μενόν τε καὶ μὴ λύειν λόγον· τὸ μὲν γὰρ προῖδεῖν χαλεπόν,
τὸ δὲ κατὰ σχολὴν ἰδεῖν ῥᾶον.

Τῶν μὲν οὖν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ^pτὴν ἀμφιβολίαν ¹⁹
ἐλέγχων οἱ μὲν ἔχουσι τῶν ἐρωτημάτων τι πλείω σημαῖνον,
οἱ δὲ τὸ συμπέρασμα πολλαχῶς λεγόμενον, οἷον ἐν μὲν τῷ
σιγῶντα λέγειν τὸ συμπέρασμα διττόν, ἐν δὲ τῷ συνεπίστα-
σθαι τὸν ἐπιστάμενον ἐν τῶν ἐρωτημάτων ἀμφιβόλον. Καὶ
τὸ διττὸν ὅτε μὲν ἔστιν, ὅτε δ' οὐκ ἔστιν ἀλλὰ σημαίνει τὸ
διττὸν τὸ μὲν ὃν τὸ δ' οὐκ ὄν.

Ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει τὸ πολλαχῶς, ἂν μὴ ^qπροσ-²
λάβῃ ^rτὴν ἀντίφασιν, οὐ γίνεται ἔλεγχος, οἷον ἐν τῷ ^sτὸν
τυφλὸν ὁρᾶν· ἄνευ γὰρ ἀντιφάσεως οὐκ ἦν ἔλεγχος. Ὅσοις
δ' ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν, οὐκ ἀνάγκη προαποφῆσαι τὸ διττόν·
οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο ἀλλὰ διὰ τοῦτο ὁ λόγος. Ἐν ἀρχῇ μὲν
οὖν τὸ διπλοῦν καὶ ὄνομα καὶ λόγον οὕτως ἀποκριτέον, ὅτι
ἔστιν ὥς, ἔστι δ' ὥς οὐ, ὥσπερ τὸ σιγῶντα λέγειν, ὅτι ἔστιν
ὥς, ἔστι δ' ὥς οὐ. Καὶ τὰ δέοντα πρακτέον ἔστιν ἃ, ἔστι δ' ³
ἃ οὐ· τὰ γὰρ δέοντα λέγεται πολλαχῶς. Ἐὰν δὲ λάθῃ,
ἐπὶ τέλει προστιθέντα τῇ ἐρωτήσῃ διορθωτέον· ἂρ' ἔστι
σιγῶντα λέγειν; Οὐ, ἀλλὰ τόνδε σιγῶντα. Καὶ ἐν τοῖς
ἔχουσι δὲ τὸ πλεοναχῶς ἐν ταῖς προτάσεσιν ὁμοίως. Οὐκ
ἄρα συνεπίστανται ὅτι ἐπίστανται; Ναί, ἀλλ' οὐχ οἱ οὕτως
ἐπιστίμενοι· οὐ γὰρ ταῦτόν ἐστιν ὅτι οὐκ ἔστι συνεπίστα-

^m τὸ B. ⁿ γὰρ om. D. ^o συσκεπτέον D. ^p τὴν post καὶ
om. D. ^q προλάβῃ B. ^r ἢ ἀντίφασιν D. ^s τὸν om. B.

σθαι καὶ ὅτι τοὺς ὡδὶ ἐπισταμένους οὐκ ἔστιν. Ὅλως τε
^νμαχετέον. ἀν καὶ ἀπλῶς συλλογίζεται, ὅτι οὐχ ὁ ἔφησεν
 ἀπέφησε πρᾶγμα, ἀλλ' ὄνομα· ὥστ' οὐκ ἔλεγχος.

20 Φανερόν δὲ καὶ τοὺς παρὰ τὴν διαίρεσιν καὶ σύνθεσιν πῶς
 λυτέον· ἀν γὰρ διαιρούμενος καὶ συντιθέμενος ^ω ὁ λόγος ἔτε-
 ρον σημαίνει. συμπεραινομένου τοῦναντίον λεκτέον. Εἰσὶ δὲ
 πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παρὰ τὴν σύνθεσιν ^η καὶ διαίρεσιν.
 Ἄρ' ὦ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο οὗτος·
 καὶ ὦ ἐτύπτετο, ^υ τούτῳ σὺ εἶδες; Ἐχει μὲν οὖν τι ^z καὶ τῶν
² ἀμφιβόλων ἐρωτημάτων, ἀλλ' ἔστι παρὰ σύνθεσιν. Οὐ γάρ
 ἔστι διττὸν τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν· οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς λόγος
 γίνεται διαιρούμενος, εἴπερ μὴ ^α καὶ τὸ ὅρος καὶ ὅρος τῇ προσ-
 φάσει ^β λεχθέν σημαίνει ἕτερον. Ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς γεγραμ-
 μένοις ταῦτον ὄνομα, ὅταν ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων ^γ γεγραμ-
 μένον ἢ καὶ ὡσαύτως, κακέϊ ^δ δ' ἤδη παράσημα ποιοῦνται, τὰ
 δὲ φθεγγόμενα οὐ ταῦτά. Ὡστ' οὐ διττὸν τὸ παρὰ διαίρε-
 σιν. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι οὐ πάντες οἱ ἔλεγχοι παρὰ τὸ διτ-
 τόν, καθάπερ τινὲς φασιν.

3 Διαρετέον οὖν τῷ ἀποκρινομένῳ· οὐ γὰρ ^ε ταῦτόν ιδεῖν
 τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον ^ς καὶ τὸ φάναι ιδεῖν τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς τυπτόμενον. Καὶ ὁ Εὐθυδήμου ^ς δὲ λόγος, ἄρ' οἶδας
 σὺ νῦν ^η οὔσας ἐν Πειραιεὶ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὦν; Καὶ πά-
 λιν, ἄρ' ἔστιν ἀγαθὸν ὄντα σκυτεὰ μοχθηρὸν εἶναι; εἴη δ' ἂν
 τις ἀγαθὸς ὦν σκυτεὺς μοχθηρός· ὥστ' ἔσται ἀγαθὸς σκυ-
 τεὶς μοχθηρός. Ἄρ' ὦν αἱ ἐπιστήμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖαι
 τὰ μαθήματα; Τοῦ δὲ κακοῦ σπουδαῖον τὸ μάθημα· σπου-
⁴ δαῖον ^ι ἄρα μάθημα τὸ κακόν. Ἀλλὰ μὴν καὶ κακὸν καὶ
 μάθημα τὸ κακόν, ὥστε κακὸν μάθημα τὸ κακόν. ^κ Ἀλλ'
 ἔστι κακῶν σπουδαία ἐπιστήμη. Ἄρ' ἀληθὲς εἰπεῖν νῦν ὅτι

^ε ἔστιν] ἔστι συνεπίστασθαι B.

^ν μαχετέον D.

^ω ὁ om. D.

^η καὶ διαίρεσιν om. D.

^υ τοῦτο B, οὗτος D.

^z καὶ D.

^α καὶ ὁ

ὅρος D.

^β λεχθέν D.

^γ γεγραμμένων D.

^δ δ' ἤδη] δὴ τὰ D.

^ε ταυτὸ B.

^ς καὶ—τυπτόμενον om. D.

^ς δὲ om. D.

^η οὔσας D.

^ι ἄρα] ἄρα τὸ D.

^κ ἀλλ'—ἐπιστήμη om. pr. D.

σὺν γέγονας; Γέγονας ἄρα νῦν. "Η ἄλλο σημαίνει διαιρε-
θέν· ἀληθές γὰρ εἶπεῖν ¹νῦν ὅτι σὺν γέγονας, ^m ἄλλ' οὐ νῦν
γέγονας. ἸΑρ' ὡς δύνασαι καὶ ἂ δύνασαι, ⁿ οὕτως καὶ ταῦτα
ποιήσῃς ἂν; Οὐ καθαρίζων δ' ἔχεις δύναμιν τοῦ καθαρίζειν·
κιθαρίσαις ἂν ἄρα οὐ καθαρίζων. "Η ^o οὐ τούτου ἔχει τὴν
δύναμιν τοῦ οὐ καθαρίζων ^p καθαρίζειν, ἀλλ' ὅτε οὐ ποιεῖ.
^q τοῦ ποιεῖν.

Λύουσι δέ ^rτινες τοῦτον καὶ ἄλλως. Εἰ γὰρ ἔδωκεν ὡς ⁵
δύναται ποιεῖν, οὗ φασι συμβαίνειν μὴ καθαρίζοντα καθαρί-
ζειν· οὐ γὰρ πάντως ὡς δύναται ποιεῖν, δεδóσθαι ποιήσῃν·
οὐ ^s ταῦτόν δ' εἶναι ὡς δύναται καὶ πάντως ὡς δύναται ποιεῖν.
Ἄλλα φανερόν ὅτι οὐ καλῶς λύουσιν· τῶν γὰρ παρὰ ταῦτόν
λόγων ἡ αὐτὴ λύσις, αὕτη δ' οὐχ ἀρμόσει ἐπὶ πάντας οὐδὲ
πάντως ἐρωτωμένους, ἀλλ' ἔστι πρὸς τὸν ἐρωτῶντα, οὐ πρὸς
τὸν λόγον.

Παρὰ δὲ τὴν προσωδίαν λόγοι ^t μὲν οὐκ εἰσὶν, οὔτε τῶν ²¹
γεγραμμένων οὔτε τῶν λεγομένων, πλὴν εἴτινες ὀλίγοι γέ-
νοιντ' ἂν, οἷον ^u οὗτος ὁ λόγος. ἸΑρά γ' ἐστὶ τὸ ^v οὐ κατα-
λύεις οἰκία; ^w Ναί. Οὐκοῦν τὸ οὐ καταλύεις τοῦ καταλύεις
ἀπόφασις; Ναί. Ἐφησας δ' εἶναι τὸ οὐ καταλύεις οἰκίαν· ἡ
οἰκία ἄρα ἀπόφασις. Ὡς δὲ λυτέον, δῆλον· οὐ γὰρ ταῦτό
σημαίνει ὀξύτερον τὸ δὲ ^x βαρύτερον ῥηθέν.

Δῆλον δὲ καὶ ^y τοῖς παρὰ τὸ ὡσαύτως λέγεσθαι τὰ μὴ ²²
ταῦτὰ πῶς ἀπαντητέον, ἐπεὶ περ ἔχομεν τὰ γένη τῶν κατη-
γοριῶν. Ὁ μὲν γὰρ ἔδωκεν ἐρωτηθεὶς μὴ ὑπάρχειν τι τού-
των ὅσα τί ἐστι σημαίνει· ὁ δ' ἔδειξεν ὑπάρχον τι τῶν πρὸς
τι ἢ ^z ποσῶν, δοκούντων δὲ τί ἐστι σημαίνειν διὰ τὴν λέξιν,
οἷον ἐν τῷδε τῷ λόγῳ. ἸΑρ' ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ἅμα ποιεῖν ²
τε καὶ πεποικέναι; ^a Οὐ. Ἄλλα μὴν ὁρᾶν γέ τι ἅμα καὶ
ἐωρακέναι τὸ αὐτὸ ^b καὶ κατὰ ταῦτό ἐνδέχεται. ἸΑρ' ἐστὶ τι

¹ νῦν om D. ^m ἄλλ'—γέγονας om. D. ⁿ καὶ οὕτως D. ^o οὐ
post ἢ om. D. ^p καθαρίζει D. ^q τοῦ] τοῦτο D. ^r τοῦτόντινες D.
^s ταῦτό B. ^t μὲν οὐν οὐκ D. ^u οὗτος ὁ] ὁ αὐτός A. ^v οὐ κατα-
λύσεις A. ^w ναί om. D. ^x βαρύτερον A. B. ^y τοῖς om. B.
^z ποσόν B. ^a οὐ om. A. ^b καὶ om. D.

τῶν πάσχειν ποιεῖν τι; ^c Οὐ. Οὐκοῦν τὸ τέμνεται καίεται αἰσθάνεται ὁμοίως λέγεται, καὶ πάντα πάσχειν τι σημαίνει· πύλιν δὲ τὸ λέγειν τρέχειν ὁρᾶν ὁμοίως ἀλλήλοις λέγεται· ἀλλὰ μὴν τό γ' ὁρᾶν αἰσθάνεσθαι τί ἐστίν, ὥστε καὶ πά-
 3 σχειν τι ἅμα ^d καὶ ποιεῖν. Εἰ ^e δέ τις ἐκεῖ δούς μὴ ἐνδέ-
 χεσθαι ἅμα ^f ταῦτ' ποιεῖν καὶ πεποιηκέναι, τὸ ὁρᾶν καὶ ἑωρα-
 κέναι φαιή ἐγχεῶρεῖν, οἷ' ὡς ἐλήλεγκται, εἰ μὴ ^g λέγοι τὸ ὁρᾶν
 ποιεῖν τι ἀλλὰ πάσχειν· ^h προσδεῖ γὰρ τούτου τοῦ ἐρωτή-
 ματος· ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀκούοντος ὑπολαμβάνεται δεδοκέναι,
 ὅτε τὸ τέμνειν ποιεῖν τι καὶ τὸ τετμηκέναι πεποιηκέναι ἔδωκε,
 4 καὶ ὅσα ἄλλα ὁμοίως λέγεται. Τὸ γὰρ λοιπὸν αὐτὸς ⁱ προσ-
 τίθησιν ὁ ἀκούων ὡς ὁμοίως λεγόμενον· τὸ δὲ λέγεται μὲν
 οὐχ ὁμοίως, φαίνεται δὲ διὰ τὴν λέξιν. Τὸ αὐτὸ δὲ συμβαί-
 νει ὅπερ ἐν ταῖς ὁμωνυμίαις· οἶεται γὰρ ἐν τοῖς ὁμωνύμοις ὁ
 ἀγνῶς τῶν λόγων ὁ ἔφησεν ἀποφῆσαι πρᾶγμα, ^k οὐκ ὄνομα·
 1 τὸ δὲ ἔτι προσδεῖ ἐρωτήματος, εἰ ἐφ' ἐν βλέπων λέγει τὸ
 ὁμώνυμον· οὕτως γὰρ δόντος ἔσται ἔλεγχος.
 5 ^l Ὅμοιοι ^m δὲ καὶ οἶδε οἱ λόγοι τούτοις, εἰ ὁ τις ἔχων
 ὕστερον μὴ ἔχει ἀπέβαλεν· ὁ γὰρ ἓνα μόνον ἀποβαλὼν
 ἀστράγαλον οὐχ ἔξει δέκα ἀστραγάλους. ⁿ Ἡ δὲ μὲν μὴ ἔχει
 πρότερον ἔχων, ἀποβέβληκεν, ὅσον δὲ μὴ ἔχει ἢ ὅσα, οὐκ
 ἀνάγκη τοσαῦτα ἀποβαλεῖν. ^o Ἐρωτήσας οὖν ὁ ἔχει, συνάγει
 6 ἐπὶ τοῦ ὅσα· τὰ γὰρ δέκα ποσά. Εἰ οὖν ἤρετο ἐξ ἀρχῆς εἰ
 ὅσα τις μὴ ἔχει πρότερον ἔχων, ἁρά γε ἀποβέβληκε τοσαῦ-
 τα, οὐδεὶς ἂν ἔδωκεν, ἀλλ' ἢ τοσαῦτα ἢ τούτων τι. Καὶ ὅτι
 δοίη ἂν τις ὁ μὴ ἔχει. Οὐ γὰρ ἔχει ἓνα μόνον ἀστράγαλον.
 7 ^p Ἡ οὐ δέδωκεν ὁ οὐκ εἶχεν, ἀλλ' ὡς οὐκ εἶχε, τὸν ἓνα. Τὸ
 γὰρ μόνον οὐ τὸδε σημαίνει ^q οὐδὲ τοιόνδε οὐδὲ τοσόνδε, ἀλλ'
 ὡς ἔχει πρὸς τι, οἷον ὅτι οὐ μετ' ἄλλου. ^r Ὡσπερ οὖν εἰ ἤρετο
 ἅρ' ὁ μὴ τις ^s ἔχει δοίη ἂν, μὴ φάντος δὲ ἔροιτο εἰ δοίη ἂν

^c οὐ om. A.B.D. ^d καὶ] δὲ καὶ A.B.D. ^e δὴ B.D. ^f ταυτὸ om. D.
^g λέγει D. ^h προσδεῖται B.D. ⁱ προτίθησιν A.B. ^k οὐχὶ D.
^l τῷ A.B. ^m δέ—λόγοι corr. A. ⁿ οὐδὲ τὸ τοιόνδε, omittis οὐδὲ
 τοσόνδε D. ^o ἔχει ἢ δοίη D.

τίς ῥ τι ταχέως μὴ ἔχων ταχέως, φήσαντος δὲ συλλογίζοιτο ὅτι δοίη ἂν τις ὃ μὴ ἔχει. Καὶ φανερόν ὅτι οὐ συλλελόγισται· τὸ γὰρ ταχέως οὐ τόδε διδόναι ἀλλ' ὥδε διδόναι ἐστίν· ὡς δὲ μὴ ἔχει τις, δοίη ἂν, ὅ οἷον ἡδέως ἔχων δοίη ἂν λυπηρῶς.

Ὅμοιοι δὲ καὶ οἱ τοιοῖδε πάντες. Ἄρ' ἦ μὴ ἔχει χειρὶς 8 τύπτοι ἂν; ἢ ᾧ μὴ ἔχει ὀφθαλμῷ ἴδιοι ἂν; Οὐ γὰρ ἔχει ἓνα μόνον. Λύουσι ῥ μὲν οὖν τινὲς λέγοντες καὶ ὡς ἔχει ἓνα μόνον καὶ ὀφθαλμὸν καὶ ἄλλ' ὅτιοῦν 8 ὁ πλείω ἔχων. Οἱ δὲ καὶ ὡς ὃ ἔχει ἔλαβεν· ἐδίδου γὰρ μίαν μόνον ἑ οὗτος ψῆφον καὶ ἑ οὗτός ῥ γ' ἔχει, φασί, μίαν ῥ μόνην παρὰ 8 τούτου 8 ψῆφον. Οἱ δ' εὐθὺς τὴν ἐρώτησιν ἀναιροῦντες, ὅτι ἐνδέχεται ὃ 9 μὴ ἔλαβεν ἔχειν, οἷον οἶνον λαβόντα ἡδύν, διαφθαρέντος ἐν τῇ λήψει, ἔχειν ὀξύν. Ἄλλ' ὅπερ ἐλέχθη καὶ πρότερον, οὗτοι πάντες οὐ πρὸς τὸν λόγον ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀνθρωπον λύουσιν. Εἰ γὰρ ἦν αὕτη λύσις, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἷόν τε λύνειν, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων· οἷον εἴ ἐστι μὲν ὃ ἔστι δ' ὃ οὐ, ἢ λύσις, ἂν ἀπλῶς δ᾿ λέγεσθαι, συμπεραίνεται· εἰ δὲ μὴ συμπεραίνεται, οὐκ ἂν 8 εἴη λύσις· ἐν δὲ τοῖς προειρημένοις πάντων διδομένων οὐδὲ φαμεν γίνεσθαι συλλογισμόν.

Ἔτι δὲ καὶ οἷδ' εἰς τούτων τῶν λόγων. Ἄρ' ὃ γέγρα- 10 πται, ἔγραφέ τις; ῥ Γέγραπται δὲ νῦν ὅτι σὺ κάθησαι, ψευδὴς λόγος· ἦν δ' ἀληθής, ὅτ' ἐγράφετο· 8 ἅμα ἄρα ἐγράφετο ψευδὴς καὶ ἀληθής. Τὸ γὰρ ψευδὴ ἢ ἀληθὴ λόγον ἢ δόξαν εἶναι οὐ τόδε ἀλλὰ τοιόνδε σημαίνει· ὃ γὰρ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῆς δόξης. Καὶ ἄρ' ὃ μαρθάνει ὃ μαρθάνων, τοῦτ' ἐστὶν ἑ οὐ μαρθάνει; Μαρθάνει δὲ τις τὸ 8 βραδὺ ταχύ. Οὐ τοίνυν ὃ μαρθάνει ἀλλ' ὡς μαρθάνει εἴρηκεν. Καὶ ἄρ' ὃ 11 βαδίζει τις πατεῖ; Βαδίζει δὲ τὴν ἡμέραν ὅλην. Ἡ οὐχ ὃ βαδίζει ἀλλ' ὅτε βαδίζει εἴρηκεν· οὐδ' ὅταν τὴν κύλικα

ῥ τι om. A. ὅ οἷον—ἂν om. D. ῥ μὲν οὖν] δέ D. 8 ὃ om. D.
 ἑ οὗτος D. ῥ γ' om. D. ῥ μόνον B. 8 τούτω D. 8 ψῆφον
 ἔλαβεν γὰρ παρὰ τούτου. Οἱ A.B. et qui τούτω, D. 8 εἴη] ἢ ἢ D.
 ῥ γέγραφέ D. 8 ἄρ' ἅμα D. ἑ οὐ μαρθάνει om. D. 8 βραχὺ B.

^f πίνειν, ὃ πίνει ἀλλ' ἐξ οὗ. Καὶ ἄρ' ὅ τις οἶδεν ἢ μαθὼν ἢ εὐρὼν οἶδεν; Ὡς δὲ τὸ μὲν εὐρε τὸ δ' ἔμαθε, τὰ ἄμφω οὐδέ-
 τέρον. Ἡ ^g ὃ μὲν ἅπαν, τὸ ^h δ' ἅπαντα. Καὶ ὅτι ἔστι τις
 12 τρίτος ἄνθρωπος παρ' αὐτὸν καὶ τοὺς καθ' ἕκαστον. Τὸ γὰρ
 ἄνθρωπος καὶ ἅπαν τὸ κοινὸν οὐ τόδε τι, ἀλλὰ τοιόνδε τι ἢ
 πρὸς τι ἢ πῶς ἢ τῶν τοιούτων τι σημαίνει. Ὅμοιως δὲ καὶ
 ἐπὶ τοῦ Κορίσκος καὶ Κορίσκος μουσικός; πότερον ταυτὸν ἢ
 ἕτερον; Τὸ μὲν γὰρ τόδε τι τὸ δὲ τοιόνδε σημαίνει. ὥστ' οὐκ
 ἔστιν αὐτὸ ἐκθέσθαι· οὐ τὸ ἐκτίθεσθαι δὲ ποιεῖ τὸν τρίτον
 13 ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ὅπερ τόδε τι εἶναι συγχωρεῖν. Οὐ γὰρ
 ἔσται τόδε τι εἶναι, ὅπερ Καλλίας καὶ ὅπερ ἄνθρωπός ἐστιν.
 Οὐδ' εἴ τις τὸ ἐκτιθέμενον μὴ ὅπερ τόδε τι εἶναι λέγοι ἀλλ'
 ὅπερ ποιόν, οὐδὲν διοίσει· ἔσται γὰρ τὸ παρὰ τοὺς πολλοὺς
 εἶναι τι. οἶον ἰὸ ἄνθρωπος. Φανερόν οὖν ὅτι οὐ δοτέον τόδε τι
 εἶναι τὸ κοινῇ κατηγορούμενον ἐπὶ πᾶσιν, ἀλλ' ^k ἥτοι ποιὸν
 ἢ πρὸς τι ἢ ποσὸν ἢ τῶν τοιούτων τι σημαίνειν.
 23 Ὅλως δ' ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν λόγοις αἰεὶ κατὰ τὸ ἀν-
 τικείμενον ἔσται ἡ λύσις ἢ παρ' ὃ ἐστιν ὁ λόγος. Οἶον εἰ
 παρὰ σύνθεσιν ὁ λόγος, ἡ λύσις διελόντι, εἰ δὲ παρὰ διαίρε-
 σιν, συνθέντι. Πάλιν εἰ παρὰ προσφθίαν ὀξεῖαν, ἡ βαρεῖα
 προσφθία λύσις, εἰ δὲ παρὰ βαρεῖαν, ἡ ὀξεῖα. Εἰ δὲ παρ'
 ὁμωνυμίαν, ἔστι τὸ ἀντικείμενον ὄνομα εἰπόντα λύνειν, οἶον εἰ
 ἔμψυχον συμβαίνει λέγειν, ἀποφύσαντα μὴ εἶναι. δηλοῦν
^l ὥς ^m ἔστιν ἔμψυχον· εἰ δ' ἄψυχον ἔφησεν, ὁ δ' ἔμψυχον
 2 συνελογίστατο, λέγειν ⁿ ὥς ἔστιν ^o ἄψυχον. Ὅμοιως δὲ καὶ
 ἐπὶ τῆς ἀμφιβολίας. Εἰ δὲ παρ' ὁμοιότητα λέξεως, τὸ ἀν-
 τικείμενον ἔσται λύσις. Ἄρ' ὃ μὴ ^p ἔχει, δοίη ἄν τις; ἢ οὐχ
 ὃ μὴ ἔχει, ἀλλ' ὥς οὐκ ἔχει, οἶον ἓνα μόνον ἀστράγαλον.
 Ἄρ' ὃ ἐπίσταται, μαθὼν ἢ εὐρὼν ἐπίσταται; ἀλλ' ^q οὐχ ἃ
 ἐπίσταται. Καὶ εἰ ὃ βαδίζει παταῖ, ἀλλ' οὐχ ὅτε. Ὅμοιως
 δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

24 Πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς μία μὲν ἡ αὐτὴ λύσις

^f πίνῃ D. ^g ὅς D. ^h δ'] δ' οὐχ D. ⁱ ὁ] τὸ A.D. ^k ἥτοι]
 ἦ τι D. ^l ὅς A, ὅτι D. ^m ἔστιν ἔμψυχον] ἄψυχον D. ⁿ ὅς A.
^o ἄψυχος A.D. ^p ἔχει A. ^q οὐχ ἃ] οὐχὶ D.

πρὸς ἅπαντας. Ἐπεὶ γὰρ ἀδιόριστόν ἐστι τὸ πότε λεκτέον ἐπὶ τοῦ πράγματος, ὅταν ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος ὑπάρχη, καὶ ἐπ' ἐνίων μὲν ¹ δοκεῖ καὶ φασίν, ἐπ' ἐνίων δ' οὐ φασιν ἀναγκαῖον εἶναι, ῥητέον οὖν ² συμβιβασθέντας ὁμοίως πρὸς ἅπαντας ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον. Ἐχειν δὲ δεῖ προφέρειν τὸ οἶον. Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῖδε τῶν λόγων παρὰ τὸ συμ-²βεβηκός. Ἄρ' οἶδας ὃ μέλλω σε ἐρωτᾶν; Ἄρ' οἶδας τὸν προσιόντα ἢ τὸν ἐγκεκαλυμμένον; Ἄρ' ὁ ἀνδριάς σὸν ἐστὶν ἔργον, ἢ σὸς ὁ κύων πατήρ; Ἄρα τὰ ὀλιγάκις ὀλίγα ὀλίγα; Φανερόν γάρ ἐν ἅπασι τούτοις ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὸ κατὰ τοῦ συμβεβηκότος καὶ κατὰ τοῦ πράγματος ³ ἀληθεύεσθαι· μόνοις γὰρ τοῖς κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιαφόροις καὶ ἐν οὖσιν ἅπαντα δοκεῖ ταῦτα ὑπάρχειν· τῷ δ' ἀγαθῷ οὐ ταῦτόν ἐστιν ἀγαθῷ τ' εἶναι καὶ μέλλοντι ἐρωτᾶσθαι, οὐδὲ τῷ προσιόντι ἢ ἐγκεκαλυμμένῳ προσιόντι τε εἶναι καὶ Κορίσκῳ· ὥστ' οὐκ εἰ οἶδα τὸν Κορίσκον, ἀγνοῶ δὲ τὸν προσιόντα, τὸν αὐτὸν οἶδα καὶ ἀγνοῶ· οὐδ' εἰ τοῦτ' ἐστὶν ἐμόν, ἔστι δ' ἔργον, ἐμόν ἐστιν ἔργον, ἀλλ' ἢ κτῆμα ἢ πρᾶγμα ἢ ἄλλο τι. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Λύουσι δὲ ⁴ τινες ἀναιροῦντες τὴν ἐρώτησιν· φασὶ γὰρ ³ ἐνδέχεσθαι ταῦτ' ὅτι πρᾶγμα εἰδέναι καὶ ἀγνοεῖν, ἀλλὰ μὴ κατὰ ταῦτό· τὸν οὖν προσιόντα ⁵ οὐκ εἰδότες, τὸν δὲ Κορίσκον εἰδότες, ταῦτ' οὖν εἰδέναι καὶ ἀγνοεῖν φασίν, ἀλλ' οὐ κατὰ ταῦτό. Καίτοι πρῶτον μὲν, καθάπερ ἤδη εἵπομεν, δεῖ τῶν ⁴ παρὰ ταῦτ' ὁ λόγος τὴν αὐτὴν εἶναι διόρθωσιν· αὕτη δ' οὐκ ἔσται, ἂν τις μὴ ἐπὶ τοῦ εἰδέναι ἀλλ' ἐπὶ τοῦ εἶναι ἢ πῶς ἔχειν τὸ αὐτὸ ἀξίωμα λαμβάνῃ, οἷον εἰ ὅδε ἐστὶ πατήρ, ἔστι δὲ σὸς· εἰ γὰρ ἐπ' ἐνίων τοῦτ' ἐστὶν ἀληθές καὶ ἐνδέχεται ταῦτ' εἰδέναι καὶ ἀγνοεῖν, ἀλλ' ἐνταῦθα οὐδὲν κοινωνεῖ τὸ λεχθέν. Οὐδὲν δὲ κωλύει τὸν αὐτὸν λόγον πλείους μοχθη-⁵ρίας ἔχειν. Ἄλλ' οὐχ ἡ πάσης ⁶ ἁμαρτίας ἐμφάνισις λύσις ἐστίν· ἐγχωρεῖ γὰρ ὅτι μὲν ψεύδος συλλελόγισται δεῖξαί τινα, παρ' ὃ δὲ μὴ δεῖξαι, οἷον τὸν Ζήνωνος λόγον, ὅτι οὐκ

¹ δοκῇ B. ² συμβιβασθέντος A. ³ ἀληθεύεσθαι om. D. ⁴ τινές
οὐ διαιροῦντες D. ⁵ μὴ D. ⁶ ἁμαρτίας] μοχθηρίας B.D.

- ἔστι κινηθῆναι. Ὡστε καὶ εἴ τις ἐπιχειροῖ συνάγειν ὡς ἄδύνατον, ἀμαρτάνει. ^zκαὶ εἰ μυριάκις ἢ ^aσυλλελογισμένος· οὐ γὰρ ἐστὶν αὕτη λύσις. Ἦν γὰρ ἡ λύσις ἐμφάνις ψευδοῦς συλλογισμοῦ, παρ' ὃ ψευδής· εἰ οὖν μὴ συλλελόγισται ἢ καὶ ἀληθές ^bἢ ψεῦδος ἐπιχειρεῖ συνάγειν, ἡ ἐκείνου δῆλωσις δόλις ἐστίν. Ἴσως δὲ καὶ τοῦτ' ἐπ' ἐνίων οὐδὲν κωλύει συμβαίνειν· πλὴν ἐπὶ γε τούτων οὐδὲ τοῦτο ^cδόξειεν ἄν· καὶ γὰρ τὸν Κορίσκον ὅτι Κορίσκος οἶδε, καὶ τὸ προσιὸν ὅτι προσιόν. Ἐνδέχεται ^dδὲ δοκεῖ τὸ αὐτὸ εἰδέναι καὶ μὴ, οἷον ὅτι μὲν λευκὸν εἰδέναι, ὅτι δὲ μουσικὸν μὴ γνωρίζειν· οὕτω γὰρ τὸ αὐτὸ οἶδε καὶ οὐκ οἶδεν, ἀλλ' οὐ κατὰ ταῦτόν. Τὸ δὲ προσιὸν καὶ Κορίσκον, καὶ ὅτι προσιόν καὶ ὅτι Κορίσκος, οἶδεν.
- 7 Ὁμοίως δ' ἀμαρτάνουσι καὶ οἱ λύοντες, ὅτι ἅπας ἀριθμὸς ὀλίγος, ὥσπερ οὖς εἶπομεν· εἰ γὰρ μὴ ^fσυμπεραινομένου, τοῦτο παραλιπόντες, ^eἀληθὲς συμπεπεράνθαι φασί, πάντα γὰρ εἶναι καὶ πολὺν καὶ ὀλίγον, ἀμαρτάνουσιν.
- 8 Ἐνιοὶ δὲ καὶ τῷ διττῷ λύουσι τοὺς συλλογισμούς, οἷον ὅτι σὸς ἐστὶ πατὴρ ἢ υἱὸς ἢ δοῦλος. Καίτοι φανερόν ὡς εἰ παρὰ τὸ πολλαχῶς λέγεσθαι φαίνεται ὁ ἔλεγχος, δεῖ τοῦτομα ἢ τὸν λόγον ^hκυρίως εἶναι πλειόνων· τὸ δὲ τόνδ' εἶναι τοῦδε τέκνον οὐδεὶς λέγει κυρίως, εἰ δεσπότης ἐστὶ τέκνον· ἀλλὰ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἢ σύνθεσις ἐστίν. Ἄρ' ἐστὶ τοῦτο σὸν; Naί. Ἐστὶ δὲ ⁱτοῦτο τέκνον· σὸν ἄρα τοῦτο τέκνον· ὅτι συμβέβηκεν εἶναι καὶ σὸν καὶ τέκνον, ἀλλ' οὐ σὸν τέκνον.
- 9 Καὶ τὸ εἶναι τῶν κακῶν τι ἀγαθόν· ἡ γὰρ φρόνησις ἐστὶν ἐπιστήμη τῶν κακῶν. Τὸ δὲ τοῦτο τούτων εἶναι οὐ λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ κτῆμα. Εἰ δ' ἄρα πολλαχῶς (^kκαὶ γὰρ τὸν ἄνθρωπον τῶν ζώων φαιρὲν εἶναι, ἀλλ' ^lοὐ τι κτῆμα) καὶ εἴαν τι πρὸς τὰ κακὰ λέγεται ὡς τινός, διὰ τοῦτο τῶν κακῶν ἐστίν, ἀλλ' οὐ τοῦτο τῶν κακῶν. Παρὰ τὸ πῇ οὖν καὶ ¹⁰ἀπλῶς φαίνεται. Καίτοι ἐνδέχεται ἴσως ἀγαθὸν εἶναι τι
- γ ἀδύνατον] εἰς ἀδύνατον D, ἀδύνατον συνάγων εἰς ἀδύνατον A.B.
z καὶ A. ^a συλλελογισμένον A. ^b ἢ] ὡς D. ^c δόξειεν] οὐ δόξειεν D.
d δὲ om. D. ^e οὗτος D. ^f συμπεριναμένου B. ^e ἀληθῶς A. ^h κύριον D.
ⁱ τοῦτο τὸ τέκνον D. ^k καὶ γὰρ καὶ τῶν ζώων φ. εἶναι τὸν ἄνθρωπον D.
^l οὐτι] οὕτε D.

τῶν κακῶν διττῶς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ λόγου τούτου, ἀλλ' εἴ τι δοῦλον εἴη ^ῃ ἀγαθὸν μοχθηροῦ, μᾶλλον. ἴσως δ' οἷδ' αὕτως· οὐ γὰρ εἰ ἀγαθὸν καὶ τούτου, ἀγαθὸν τούτου ἅμα. Οὐδὲ τὸ τὸν ἄνθρωπον φάναι τῶν ζῴων εἶναι οὐ λέγεται πολλαχῶς· οὐ γὰρ εἴ ποτέ τι ^οσημαίνομεν ἀφελόντες, τοῦτο λέγεται πολλαχῶς· καὶ γὰρ τὸ ἡμῖς εἰπόντες τοῦ ἔπους δὸς μοι Ἰλιάδα σημαίνομεν, οἷον τὸ

Μῆνιν ἄειδε θεά.

Τοὺς δὲ παρὰ τὸ κυρίως τόδε ἢ πῇ ἢ ποῦ ἢ πῶς ἢ πρὸς ²⁵ τι λέγεσθαι καὶ μὴ ἀπλῶς, λυτέον σκοποῦντι τὸ συμπέρασμα πρὸς ῥτὴν ἀντίφασιν, εἰ ἐνδέχεται τούτων τι πεποιηθῆναι. Τὰ γὰρ ἐναντία καὶ τὰ ἀντικείμενα καὶ φάσιν καὶ ἀπόφασιν ἀπλῶς μὲν ἀδύνατον ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ, πῇ μέντοι ἐκάτερον ἢ πρὸς τι ἢ πῶς, ἢ τὸ μὲν πῇ τὸ δ' ἀπλῶς, οὐδὲν κωλύει. Ὡστ' εἰ τόδε μὲν ἀπλῶς τόδε δὲ πῇ, οὐπω ἔλεγχος. Τοῦτο δ' ἐν τῷ συμπεράσματι θεωρητέον πρὸς τὴν ἀντίφασιν.

Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι τοῦτ' ἔχοντες. Ἄρ' ² ἐνδέχεται τὸ μὴ ὄν εἶναι; Ἀλλὰ μὲν ἔστι γέ ^ατι μὴ ὄν. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ ὄν οὐκ ἔσται· οὐ γὰρ ἔσται τι τῶν ὄντων. Ἄρ' ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα εὐορκεῖν καὶ ἐπιορκεῖν; Ἄρ' ἐγχορεῖ τὸν αὐτὸν ἅμα τῷ αὐτῷ πείθεσθαι καὶ ἀπειθεῖν; Ἢ οὔτε τὸ εἶναι ^ατι καὶ εἶναι ταυτόν; Τὸ δὲ μὴ ὄν, οὐκ εἰ ἔστι τι, καὶ ἔστιν ἀπλῶς· οὐτ' εἰ εὐορκεῖ ^ςτόδε ἢ τῇδε, ἀνάγκη καὶ εὐορκεῖν, ὃ δ' ὁμόσας ἐπιορκήσειν εὐορκεῖ ἐπιορκῶν ^ιτοῦτο μόνον, εὐορκεῖ δὲ οὐ· οὐδ' ὁ ἀπειθὼν πείθεται, ἀλλὰ τι πείθεται. Ὅμοιος δ' ὁ λόγος καὶ περὶ τοῦ ψεῦδεσθαι· τὸν ³ αὐτὸν ἅμα καὶ ἀληθεύειν· ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ εἶναι εὐθεώρητον, ποτιέρως ἂν τις ἀποδοίῃ τὸ ἀπλῶς, ἀληθεύειν ἢ ψεῦδεσθαι, ^νδύσκολον φαίνεται. Κωλύει δ' αὐτὸν οὐδὲν ἀπλῶς μὲν εἶναι ψευδῇ, πῇ δ' ἀληθῇ ἢ τινός, καὶ εἶναι ἀληθῇ τινά, ἀληθῇ δὲ μή. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τι καὶ ^ωποῦ καὶ πότε· πάντες γὰρ οἱ τοιοῦτοι λόγοι παρὰ τοῦτο συμβαί-

^ῃ ἀγαθὸν ὃν μοχθ. D. ^ῃ ἅμα δ' οὐδὲ D. ^ο σημαίνόμενον A. ^ρ τὴν om. D. ^α τι om. D. ^α τι καὶ εἶναι om. A. ^ς τόδε] τῷδε D. ^ι τοῦτο] πλην τοῦτο D. ^ν δυσκόλως A.D. ^ω ποῦ] πῶς D.

ρουσιν. ἸΑρ' ἡ ὑγίεια ἢ ὁ πλοῦτος ἀγαθόν; ἸΑλλὰ τῷ
 ἄφρονι καὶ μὴ ὀρθῶς χρωμένῳ οὐκ ἀγαθόν· ἀγαθὸν ἄρα καὶ
 4 οὐκ ἀγαθόν. ἸΑρα τὸ ὑγιαίνειν ἢ δύνασθαι ἐν πόλει ἀγα-
 θόν; ἸΑλλ' ὅτι ἐστὶν ὅτε οὐ βέλτιον· ὕταυτὸν ἄρα τῷ αὐτῷ
 ἀγαθὸν καὶ οὐκ ἀγαθόν. ἸΗ οὐδὲν κωλύει ἀπλῶς ὄν ἀγαθὸν
 τῷδε μὴ εἶναι ἀγαθόν, ἢ τῷδε μὲν ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ νῦν ἢ οὐκ
 ἐνταῦθ' ἀγαθόν. ἸΑρ' ὁ μὴ βούλοιτ' ἂν ὁ φρόνιμος, κακόν;
 ἸΑποβαλεῖν δ' οὐ βούλεται τὰγαθόν· κακὸν ἄρα τὰγαθόν. Οὐ
 γὰρ ταυτὸν εἰπεῖν τὰγαθὸν εἶναι κακὸν καὶ τὸ ἀποβαλεῖν
 5 τὰγαθόν. ἸΟμοίως δὲ καὶ ὁ τοῦ κλέπτου λόγος. Οὐ γὰρ
 εἰ κακὸν ἐστὶν ὁ κλέπτης, καὶ τὸ λαβεῖν ἐστὶ κακόν· οὐκ οὖν
 τὸ κακὸν βούλεται, ἀλλὰ τὰγαθόν· τὸ γὰρ λαβεῖν ἀγαθὸν
 2 ἀγαθόν. Καὶ ἡ νόσος κακὸν ἐστὶν, ἀλλ' οὐ τὸ 3 ἀποβα-
 6 λεῖν νόσον. ἸΑρα τὸ δίκαιον τοῦ ἀδίκου καὶ τὸ δικαίως τοῦ
 ἀδίκως αἰρετώτερον; ἸΑλλ' ἀποθανεῖν ἀδίκως αἰρετώτερον.
 ἸΑρα δίκαιόν ἐστιν τὰ αὐτοῦ ἔχειν ἕκαστον; ἸΑ δ' ἂν τις
 κρίνῃ κατὰ δόξαν τὴν αὐτοῦ, καὶ ἢ ψευδῇ, κύριά ἐστιν ἐκ τοῦ
 νόμου· τὸ αὐτὸ ἄρα δίκαιον καὶ οὐ δίκαιον. ἸΚαὶ πότερα
 δεῖ κρίνειν τὸν τὰ δίκαια λέγοντα ἢ 7 τὸν τὰ ἄδικα; ἸΑλλὰ
 μὴν καὶ τὸν ἀδικούμενον δίκαιόν ἐστιν 4 ἱκανῶς λέγειν ἃ
 7 ἔπαθεν· ταῦτα δ' ἦν ἄδικα. Οὐ γὰρ εἰ παθεῖν 5 τι ἀδίκως
 αἰρετόν, τὸ ἀδίκως αἰρετώτερον τοῦ δικαίως· ἀλλ' ἀπλῶς
 μὲν 6 τὸ δικαίως, τοδὶ μέντοι οὐδὲν κωλύει ἀδίκως ἢ δικαίως.
 Καὶ τὸ ἔχειν τὰ αὐτοῦ δίκαιον, τὸ δὲ 8 πᾶλλότρια οὐ δίκαιον·
 κρίσιν μέντοι ταύτην δικαίαν εἶναι οὐδὲν κωλύει, οἷον ἂν ἢ
 κατὰ δόξαν τοῦ κρίναντος· οὐ γὰρ εἰ δίκαιον τοδὶ ἢ ὠδί, καὶ
 8 ἀπλῶς δίκαιον. ἸΟμοίως δὲ καὶ ἄδικα ὄντα οὐδὲν κωλύει λέ-
 γειν γε αὐτὰ δίκαιον εἶναι· οὐ γὰρ εἰ λέγειν δίκαιον, ἀνάγκη
 δίκαια εἶναι, ὥσπερ αὐτὸ εἰ ὠφέλιμον λέγειν, ὠφέλιμα. ἸΟμοί-
 ως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δικαίων. ἸΩστ' οὐκ εἰ τὰ λεγόμενα ἄδικα,
 ὁ λέγων ἄδικα νικᾷ· λέγει γὰρ ἃ λέγειν ἐστὶ δίκαια,
 ἀπλῶς δὲ καὶ παθεῖν ἄδικα.

* ὅτι ἐστὶν ἄρα ὅτε D. ὕ ταυτὸ B.D. z ἀγαθὸν alterum om. D.
 a ἀποβάλλειν D. b καὶ om. D. c τὸν ante τὰ om. D. d ἱκανὸς A.
 e τινα D. f τοῦ D. g τὰ ἀλλότρια D.

Τοῖς δὲ παρὰ τὸν ὀρισμὸν ^h γινομένοις τοῦ ἐλέγχου, κα- 26
θ' ἵνα περ ὑπεγράφη πρότερον, ἀπαντητέον σκοποῦσι τὸ συμ-
πέρασμα ⁱ πρὸς τὴν ἀντίφασιν, ὅπως ἔσται τὸ αὐτὸ καὶ
κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ
αὐτῷ χρόνῳ. Ἐάν δ' ἐν ἀρχῇ προσέρῃται, οὐχ ὁμολογη-
τέον ὡς ἀδύνατον τὸ αὐτὸ εἶναι διπλάσιον καὶ μὴ διπλάσιον,
ἀλλὰ φατέον, μὴ μέντοι ὡδί, ὥς ποτ' ἦν τὸ ἐλέγχεσθαι
διωμολογημένον. Εἰσὶ ^k δὲ πάντες οἱ δ' οἱ λόγοι παρὰ τὸ ²
^l τοιοῦτο. Ἄρ' ὁ εἰδὼς ἕκαστον ὅτι ἕκαστον, οἶδε τὸ πρῶ-
γμα; Καὶ ὁ ἀγνοῶν ὡσαύτως; Εἰδὼς δέ τις τὸν Κορίσκον ὅτι
Κορίσκος, ^m ἀγνοοίῃ ἂν ὅτι μουσικός, ὥστε ταυτὸ ἐπίσταται
καὶ ἀγνοεῖ. Ἄρα τὸ τετράπηχυν τοῦ τριπήχεος μείζον; Γέ-
νοιτο ⁿ δ' ἂν ἐκ τριπήχους τετράπηχυν κατὰ ^o τὸ μῆκος· τὸ δὲ
μείζον ἐλάττονος μείζον· αὐτὸ ἄρα αὐτοῦ μείζον καὶ ἔλαττον.

Τοὺς δὲ παρὰ τὸ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ 27
^p πυνθανομένῳ μέν, ἂν ἡ δῆλον, οὐ δοτέον, οὐδ' ἂν ἐνδοξον ἡ,
λέγοντα τὰληθές. Ἄν δὲ λάθῃ, τὴν ἀγνοίαν διὰ τὴν μοχθη-
ρίαν τῶν τοιούτων λόγων εἰς τὸν ἐρωτῶντα ^q μεταστρεπτέον
ὡς οὐ διειλεγμένον· ὁ γὰρ ἔλεγχος ἄνευ τοῦ ἐξ ἀρχῆς. Εἴθ'
ὅτι ἐδόθη οὐχ ὡς ^r τούτῳ χρησομένου, ἀλλ' ὡς πρὸς τοῦτο
συλλογιζομένου, τοῦναντίον, ἢ ἐπὶ τῶν παρεξελέγχων.

Καὶ τοὺς διὰ τοῦ παρεπομένου ^s συμβιβάζοντας ἐπ' αὐτοῦ 28
τοῦ λόγου δεικτέον. Ἔστι δὲ διττὴ ἡ τῶν ἐπομένων ἀκολου-
θισις. Ἡ γὰρ ὡς τῷ ἐν μέρει ^t τὸ καθόλου, οἷον ἀνθρώπῳ
ζῶν· ἀξιούται γάρ, εἰ τόδε μετὰ τοῦδε, καὶ τόδ' εἶναι μετὰ
τοῦδε. Ἡ κατὰ τὰς ἀντιθέσεις· εἰ γὰρ τόδε τῷδε ἀκολουθεῖ,
τῷ ἀντικειμένῳ τὸ ἀντικείμενον. Παρ' ὃ καὶ ὁ τοῦ Μελί-
σου λόγος· εἰ γὰρ τὸ γεγονὸς ἔχει ἀρχήν, τὸ ^v ἀγέννητον
ἀξιοῖ μὴ ἔχειν, ὥστ' εἰ ^w ἀγέννητος ὁ οὐρανός, καὶ ἄπειρος.
Τὸ δ' οὐκ ἔστιν· ἀνάπαλιν γὰρ ἡ ἀκολουθισις.

Ὅσοι τε παρὰ τὸ προστιθέναι τι συλλογίζονται, σκο- 29

^h γινομένοις D. ⁱ πρὸς] τὸ πρὸς A.B. ^k δὲ] δ' οἱ D. ^l τοιοῦτον D.
^m ἀγνοεῖ D. ⁿ δ' om. D. ^o τὸ prius om. D. ^p πυνθανομένων ἂν D.
^q μεταστρεπτέον D. ^r τούτῳ] οὕτω D. ^s συμβιβάζοντας D. ^t τὸ A.B.
^v ἀγέννητον D. ^w ἀγέννητος D.

πεῖν εἰ ἀφαιρουμένου συμβαίνει μηδὲν ἦττον τὸ ἀδύνατον. Καίπειτα τοῦτο ἐμφανιστέον, καὶ λεκτέον ὡς ἔδωκεν οὐχ ὡς δοκοῦν ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν λόγον, ^x ὁ δὲ κέχρηται οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον.

- 30 Πρὸς δὲ τοὺς τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιούντας εὐθὺς ἐν ἀρχῇ διοριστέον. Ἐρώτησις γὰρ μία πρὸς ἢν μία ἀπόκρισις ἐστίν, ὥστ' οὔτε πλείω καθ' ἑνὸς οὔτε ἓν κατὰ πολλῶν, ἀλλ' ἓν καθ' ἑνὸς φυτέον ἢ ἀποφατέον. Ὡσπερ δὲ ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων ὅτε μὲν ἀμφοῖν ὅτε δ' οὐδετέρῳ ὑπάρχει, ὥστε μὴ ἀπλοῦ ὄντος τοῦ ἐρωτήματος ἀπλῶς ἀποκρινομένοις οὐδὲν ² συμβαίνει πάσχειν, ὁμοίως ^y καὶ ἐπὶ τούτων. Ὅταν μὲν οὖν τὰ ^z πλείω τῷ ἐν ἢ τὸ ἐν τοῖς πολλοῖς ὑπάρχη, τῷ ἀπλῶς εἴναι καὶ ^a ἀμαρτάνοντι ταύτην τὴν ἀμαρτίαν οὐδὲν ὑπεναντίωμα συμβαίνει· ὅταν δὲ τῷ ^b μὲν τῷ δὲ μή, ἢ πλείω κατὰ πλείωνων, καὶ ἔστιν ὡς ὑπάρχει ἀμφοτέρω ἀμφοτέροις, ἔστι δ' ὡς ^c οὐχ ὑπάρχει πάλιν, ὥστε τοῦτ' εὐλαβητέον. Οἶον ³ ἐν τοῖσδε τοῖς λόγοις. Εἰ τὸ μὲν ἐστίν ἀγαθὸν τὸ δὲ κακόν, ὅτι ταῦτα ἀληθὲς εἰπεῖν ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ πάλιν μήτ' ἀγαθὸν μήτε κακόν· οὐκ ἔστι γὰρ ἐκάτερον ἐκάτερον, ὥστε ^d ταῦτ' ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ οὔτ' ἀγαθὸν οὔτε κακόν. Καὶ εἰ ἕκαστον αὐτὸ αὐτῷ ^e ταυτόν, καὶ ἄλλου ἕτερον· ἐπεὶ δ' οὐκ ἄλλοις ταῦτ' ἀλλ' αὐτοῖς, καὶ ἕτερα αὐτῶν, ταῦτ' ἑαυτοῖς ἕτερα καὶ ταῦτά. Ἔτι εἰ τὸ μὲν ἀγαθὸν κακὸν γίνεταί, τὸ δὲ κακὸν ἀγαθόν ἐστίν, δύο ^f γένοιτ' ἂν. Δινοῖν τε καὶ ἀνίσων ἐκάτερον αὐτὸ αὐτῷ ἴσον, ὥστε ἴσα καὶ ἄνισα αὐτὰ αὐτοῖς.
- 4 Ἐμπίπτουσι μὲν ^g οὖν οὗτοι καὶ εἰς ἄλλας λύσεις· καὶ γὰρ ^h τὸ ἄμφω καὶ ⁱ τὸ ^k ἅπαντα πλείω σημαίνει· οὐκ οὖν ταυτόν, πλὴν ὄνομα, συμβαίνει φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι· τοῦτο δ' οὐκ ἦν ἔλεγχος. Ἀλλὰ φανερόν ὅτι μὴ μιᾶς ἐρωτήσεως τῶν πλειόνων γινομένων, ἀλλ' ἓν καθ' ἑνὸς φάντος ἢ ἀποφάντος, οὐκ ἔσται τὸ ἀδύνατον.

- 31 Περὶ δὲ τῶν ἀπαγόντων εἰς ταῦτ' ἀπολλάκις εἰπεῖν, φανε-

^x ὁ D. ^y καὶ] δὲ καὶ A.D. ^z πλείονα D. ^a ἀμαρτάνοντι A.
^b μὲν] μὲν ἢ D. ^c οὐχ om. D. ^d ταυτό] ταυτό τὸ D. ^e ταυτό B.
^f γίνονται B.D. ^g οὖν om. D. ^h τὰ B. ⁱ τὰ A.B.D. ^k πάντα D.

ρὸν ὡς οὐ δοτέον τῶν πρὸς τι λεγομένων σημαίνειν τι χωρι-
ζομένας καθ' αὐταῖς τὰς κατηγορίας, οἷον διπλάσιον ἄνευ τοῦ
διπλάσιον ἡμίσεος, ὅτι ἐμφαίνεται. Καὶ γὰρ τὰ δέκα ἐν
τοῖς ἐνὸς δέουσιν δέκα καὶ τὸ ποιῆσαι ἐν τῷ μὴ ποιῆσαι, καὶ
ὅλως ἐν τῇ ἀποφάσει ἢ φάσις· ἀλλ' ὅμως οὐκ εἴ τις ¹λέγει
τοδὶ μὴ εἶναι λευκόν, λέγει αὐτὸ λευκὸν εἶναι. Τὸ δὲ διπλά- ²
σιον οὐδὲ σημαίνει οὐδὲν ³ἴσως, ὥσπερ οὐδὲ ⁴τὸ ἐν τῷ ἡμί-
σει· εἰ δ' ἄρα καὶ σημαίνει, ἀλλ' οὐ ταὐτὸ καὶ συνηρημένον.
Οὐδ' ἡ ἐπιστήμη ἐν τῷ εἶδει, οἷον εἰ ἔστιν ⁵ἡ ἰατρικὴ ἐπι-
στήμη, ὅπερ τὸ κοινόν· ἐκεῖνο δ' ἦν ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ.
⁶Ἐν δὲ τοῖς δι' ὧν ⁷δηλοῦται κατηγορουμένοις τοῦτο λεκτέον,
ὡς οὐ τὸ αὐτὸ χωρὶς καὶ ἐν τῷ λόγῳ τὸ δηλούμενον. Τὸ ³
γὰρ κοῖλον κοινῇ μὲν τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἐπὶ τοῦ σιμοῦ καὶ τοῦ
⁸ῥοικοῦ, προστιθέμενον δὲ οὐδὲν κωλύει, ἀλλὰ τὸ μὲν τῇ ῥίμῃ
τὸ δὲ τῷ σκέλει ⁹συμβαίνει· ¹⁰ἐνθα μὲν γὰρ τὸ σιμόν, ἐνθα
δὲ τὸ ῥαμβὸν σημαίνει· καὶ οὐδὲν διαφέρει εἰπεῖν ῥίς σιμὴ ἢ
ῥίς κοίλη. Ἐτι οὐ δοτέον τὴν λέξιν κατ' εὐθύ· ψευδὸς γὰρ
ἐστίν. Οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ σιμόν ῥίς κοίλη ἀλλὰ ῥινὸς τοδί,
οἷον πάθος, ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον, εἰ ἢ ῥίς ¹¹ἢ σιμὴ ῥίς ἐστίν
ἐχουσα κοιλότητα ῥινός.

Περὶ δὲ τῶν σολοικισμῶν παρ' ὃ τι μὲν ¹²φαίνονται ¹³32
συμβαίνειν, εἵπομεν πρότερον, ὡς δὲ λυτέον, ἐπ' αὐτῶν τῶν
λόγων ἔσται φανερόν. Ἄπαντες γὰρ οἱ τοιοῦτε τοῦτο βού-
λονται κατασκευάζειν. Ἄρ' ὃ λέγεις ἀληθῶς, καὶ ἔστι τοῦτο
ἀληθῶς; Φῆς δ' εἶναί τι λίθον· ἔστιν ἄρα τι λίθον. Ἢ τὸ
λέγειν λίθον οὐκ ἔστι λέγειν ὃ ἀλλ' ὄν, οὐδὲ τοῦτο ἀλλὰ
τοῦτον· εἰ οὖν ἔροιτό τις, ἂρ' ὄν ἀληθῶς ¹⁴λέγεις, ἔστι τοῦ-
τον, οὐκ ἂν δοκοίη ἐλληνίζειν, ὥσπερ οὐδ' εἰ ἔροιτο, ἂρ' ἦν
λέγεις εἶναι, ἔστιν ¹⁵οὗτος; Ξύλον δ' ¹⁶εἰπεν οὗτος, ἢ ὅσα
μήτε θῆλυ μήτ' ἄρρεν σημαίνει, οὐδὲν διαφέρει. Διὸ καὶ οὐ ²
γίνεται σολοικισμός, εἰ ὃ λέγεις εἶναι, ἔστι τοῦτο; Ξύλον
δὲ λέγεις εἶναι· ἔστιν ἄρα ξύλον. Ὁ δὲ λίθος καὶ τὸ οὗτος ³

¹ λέγει Α. ² ἴσως μόνον ὥσπερ D. ³ τὸ om. Α. ⁴ ἢ post ἔστιν
om. D. ⁵ δηλοῦνται D. ⁶ ροικου. D. ⁷ σημαίνει Α.Β.Δ. ⁸ ἐνθα
μὲν—σημαίνει om. Α.Δ. ⁹ ἢ post ῥίς om. Α.Β.Δ. ¹⁰ φαίνεται D.
¹¹ λέγειν D. ¹² οὕτως D. ¹³ εἰπεῖν D.

- ἄρρενος ἔχει ^z κλῆσιν. Εἰ δὴ τις ἔροιτο, ἄρ' ^a οὗτός ἐστιν αὕτη; εἶτα πάλιν, τί δ'; οὐχ οὗτός ἐστι Κορίσκος; εἴτ' ^b εἵπειεν, ἔστιν ἄρα οὗτος αὕτη, οὐ συλλελόγισται τὸν σολοικισμόν, οὐδ' εἰ τὸ Κορίσκος σημαίνει ὅπερ αὕτη, μὴ δίδωσι δὲ ἀποκρινόμενος, ἀλλὰ δεῖ τοῦτο προσερωτηθῆναι. Εἰ δὲ μήτ' ἔστιν μήτε δίδωσιν, οὐ ^c συλλελόγισται οὔτε τῷ ὅντι ³ οὔτε πρὸς τὸν ἠρωτημένον. Ὅμοίως οὖν δεῖ κάκεῖ τὸν λίθον σημαίνειν οὗτος. Εἰ δὲ μήτε ἔστι μήτε ^d δίδοται, οὐ λεκτέον τὸ συμπέρασμα· φαίνεται δὲ παρὰ τὸ τὴν ἀνόμοιον πτώσιν τοῦ ὀνόματος ὁμοίαν φαίνεσθαι. ⁴ Ἀρ' ἀληθές ἐστιν εἰπεῖν ὅτι ἔστιν αὕτη, ὅπερ εἶναι φῆς αὐτήν; εἶναι δὲ φῆς ἀσπίδα· ἔστιν ἄρα αὕτη ἀσπίδα. ⁵ Ἡ οὐκ ἀνάγκη, εἰ μὴ τὸ αὕτη ἀσπίδα ^e σημαίνει ἀλλ' ἀσπίς, τὸ δ' ἀσπίδα ταύτην. ⁶ Οὐδ' εἰ ὁ φῆς εἶναι τοῦτον, ἐστὶν οὗτος, φῆς δ' εἶναι Κλέωνα, ἔστιν ἄρα οὗτος Κλέων· οὐ γὰρ ἔστιν οὗτος Κλέων· εἴρηται γὰρ ^f ὅτι ^g ὁ φημι εἶναι τοῦτον, ἔστιν οὗτος, οὐ τοῦτον· οὐδὲ γὰρ ἂν ἑλληνίζοι οὕτως τὸ ἐρώτημα λεχθέν. ⁷ Ἀρ' ἐπίσταται τοῦτο; τοῦτο δ' ἐστὶ λίθος· ἐπίστασαι ἄρα λίθος. ⁸ Ἡ οὐ ταὐτὸ σημαίνει τὸ τοῦτο ἐν τῷ ἄρ' ἐπίστασαι τοῦτο καὶ ἐν τῷ τοῦτο ^h δὲ λίθος, ἀλλ' ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τοῦτον, ἐν δὲ τῷ ⁱ ὑστέρῳ οὗτος. ⁹ Ἀρ' οὐ ἐπιστήμην ἔχεις, ἐπίστασαι τοῦτο; ἐπιστήμην δ' ἔχεις λίθον· ἐπίστασαι ἄρα ^k λίθου. ¹⁰ Ἡ τὸ μὲν τούτου λίθου λέγεις, τὸ δὲ τοῦτον λίθον· ἐδόθη δ', οὐ ἐπιστήμην ἔχεις, ἐπίστασθαι, οὐ τούτου, ἀλλὰ τοῦτο, ὥστ' ^l οὐ λίθον ἀλλὰ τὸν λίθον.
- ⁶ Οτι μὲν οὖν οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων οὐ συλλογίζονται σολοικισμόν ἀλλὰ φαίνονται, ^m καὶ διὰ τί τε φαίνονται καὶ πῶς ἀπαντητέον ⁿ πρὸς αὐτοὺς, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων.
- ³³ Δεῖ δὲ καὶ κατανοεῖν ὅτι πάντων τῶν λόγων οἱ μὲν εἰσι ῥήτους κατιδεῖν οἱ δὲ χαλεπώτεροι, παρὰ τί καὶ ἐν τίνι ^o παραλογίζονται τὸν ἀκούοντα, πολλαίς οἱ αὐτοῖς ^p ἐκείνοις ὄντες.

^z κλίσιν D. ^a οὕτως ἐστὶν αὕτη D. ^b εἵποιεν D. ^c συλλελογίσθαι A.
^d δέδοται D. ^e σημαίνη D. ^f ὅτι om. A. ^g ὅν D. ^h δὲ ante λίθος om. D.
ⁱ ὑστέρον D. ^k λίθου, ἢ] λίθος, ἢ D. ^l οὐ τοῦ λίθου B.
^m καὶ διὰ τί τε φαίνονται om. A. ⁿ πρὸς] ὡς D. ^o παραλογίζεται D.
^p ἐκείνοι A.

¹ Τὸν αὐτὸν γὰρ λόγον δεῖ καλεῖν τὸν παρὰ ταὐτὸ γινόμενον· ὁ αὐτὸς δὲ λόγος τοῖς μὲν παρὰ τὴν λέξιν τοῖς δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς τοῖς δὲ παρ' ἕτερον δόξειεν αἶν εἶναι διὰ τὸ μεταφερόμενον ἕκαστον μὴ ὁμοίως εἶναι δῆλον. ² Ὡςπερ οὖν ἐν τοῖς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ³ ὅσπερ δοκεῖ τρόπος εὐηθέστατος εἶναι τῶν παραλογισμῶν, τὰ ⁴ μὲν καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἐστὶ δῆλα (καὶ γὰρ οἱ λόγοι σχεδὸν οἱ γελοῖοι πάντες εἰσὶ παρὰ τὴν λέξιν, οἷον ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον, καὶ ὅπου ⁵ στέλλεσθε; Πρὸς τὴν ⁶ κεραίαν. Καὶ ποτέρᾳ τῶν βοῶν ἔμπροσθεν τέσσεται; Οὐδετέρᾳ, ἀλλ' ὅπισθεν ἄμφω. Καὶ καθαρὸς ὁ βορέας; Οὐ δῆτα· ἀπεκτόνηκε ⁷ γὰρ τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ⁸ ὠνούμενον. ⁹ Ἀρ' Εὐάρχος; Οὐ δῆτα, ἀλλ' ¹⁰ Ἀπολλωνίδης. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν οἱ πλείστοι. Τὰ δὲ καὶ τοὺς ἐμπειροτάτους φαίνεται λανθάνειν· σημεῖον δὲ τούτων ὅτι μάχονται πολλάκις περὶ τῶν ὀνομάτων, οἷον πότερον ¹¹ ταὐτὸν σημαίνει κατὰ πάντων τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν ἢ ἕτερον. Τοῖς μὲν γὰρ δοκεῖ ¹² ταὐτὸν σημαίνειν ¹³ τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν· οἱ δὲ τὸν Ζήνωνος λόγον καὶ Παρμενίδου λύνουσι διὰ τὸ πολλαχῶς φάναι τὸ ἐν λέγεσθαι καὶ τὸ ὄν. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ συμβεβηκόντος καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον οἱ μὲν ἔσονται ῥάους ἰδεῖν οἱ δὲ χαλεπώτεροι τῶν λόγων· καὶ λαβεῖν ἐν τίνι γένει, καὶ πότερον ἔλεγχος ἢ οὐκ ἔλεγχος, οὐ ῥάδιον ὁμοίως περὶ πάντων.

¹⁴ Ἔστι δὲ δριμύς λόγος ὅστις ἀπορεῖν ποιεῖ μάλιστα· ¹⁵ δάκνει γὰρ οὗτος μάλιστα. ¹⁶ Ἀπορία δ' ἐστὶ διττή, ἡ μὲν ἐν τοῖς συλλελογισμένοις, ὅ τι ἀνέλη τις τῶν ἐρωτημάτων, ἡ δ' ἐν τοῖς ἐριστικοῖς, πῶς εἶπη τις τὸ προταθέν. Διόπερ ἐν τοῖς συλλογιστικαῖς οἱ δριμύτεροι λόγοι ζητεῖν μᾶλλον ποιούσιν. ¹⁷ Ἔστι δὲ συλλογιστικὸς ¹⁸ μὲν λόγος δριμύτατος, ἂν ἐξ ὅτι μάλιστα δοκούντων ὅτι μάλιστα ἔνδοξον ἀναιρῇ. Εἰς ¹⁹ γὰρ ὧν ²⁰ ὁ λόγος μετατιθεμένης τῆς ἀντιφάσεως ἅπαντας ὁμοίους ἔξει τοὺς συλλογισμούς· αἰεὶ γὰρ ἐξ ἐνδόξων ὁμοίως

¹ τὸν post ὄντες om. A. ² ὅπερ D. ³ μὲν] μέντοι D. ⁴ στέλλεσθαι B.D. ⁵ καρτερίαν A. ⁶ ὠνούμενον D. ⁷ ταὐτὸ B, ταῦτα D. ⁸ ταυτὸ B. ⁹ τὸ ὄν—δέ] καὶ ἔνιοι δὲ D. ¹⁰ λόγος μὲν B. ¹¹ ὁ om. D.

ἐνδοξον ἀναιρήσει ἢ κατασκευάσει, διόπερ ἀπορεῖν ἀναγκαῖον. Μάλιστα μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος δριμύς, ὁ ἐξ ἴσου τὸ συμπέρασμα ποιῶν τοῖς ἐρωτήμασι, δεύτερος δ' ὁ ἐξ ἀπάντων ὁμοίων οὗτος γὰρ ὁμοίως ποιήσει ἀπορεῖν ὅποιον τῶν ἐρωτημάτων ἀναιρετέον. Τοῦτο δὲ χαλεπὸν ἀναιρετέον μὲν γάρ, ὅ τι δ' ἀναιρετέον, ἄδηλον. Τῶν δ' ἐριστικῶν δριμύτατος μὲν ὁ πρῶτον εὐθὺς ἄδηλος πότερον συλλελόγισται ἢ οὐ, καὶ πότερον παρὰ ψεύδους ἢ διαίρεσιν ἔστιν ἡ λύσις. δεύτερος δὲ τῶν ἄλλων ὁ δῆλος μὲν ὅτι παρὰ διαίρεσιν ἢ ἀναίρεσιν ἔστι, μὴ φανερός δ' ὢν διὰ τίνος τῶν ἠρωτημένων ἀναίρεσιν ἢ διαίρεσιν λυτέος ἐστίν, ἀλλὰ πότερον αὕτη παρὰ τὸ συμπέρασμα ἢ παρὰ τι τῶν ἐρωτημάτων ἐστίν.

8 Ἐνίστε μὲν οὖν ὁ μὴ συλλογισθεὶς λόγος εὐήθης ἐστίν, εἰν ἢ λίαν ἄδοξα ἢ ψευδῇ τὰ λήμματα· ἐνίστε δ' οὐκ ἄξιος καταφρονεῖσθαι. Ὅταν μὲν γὰρ ἐλλείπη τι τῶν τοιούτων ἐρωτημάτων, περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ δι' ὅ, καὶ μὴ προσλαβὼν τοῦτο καὶ μὴ συλλογισάμενος εὐήθης ὁ συλλογισμός, ὅταν δὲ τῶν ἔξωθεν, οὐκ εὐκαταφρόνητος οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ μὲν λόγος ἐπικεῖς, ὁ δ' ἐρωτῶν ἠρώτηκεν οὐ καλῶς.

9 Ἔστι ἡ τε, ὥσπερ ἰ λυεῖν ὅτε μὲν πρὸς τὸν λόγον ὅτε δὲ πρὸς τὸν ἐρωτῶντα καὶ τὴν ἐρώτησιν ὅτε δὲ πρὸς οὐδέτερον τούτων, ὁμοίως καὶ ἐρωτᾶν ἔστι καὶ συλλογίζεσθαι καὶ πρὸς τὴν θέσιν καὶ πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον καὶ πρὸς τὸν χρόνον, ὅταν ἢ πλείονος χρόνου δεομένη ἡ λύσις ἢ τοῦ παρόντος καιροῦ τὸ διαλεχθῆναι πρὸς τὴν λύσιν.

10 Ἐκ πόσων μὲν οὖν καὶ ποίων γίνονται τοῖς διαλεγομένοις οἱ παραλογισμοί, καὶ πῶς δείζομέν τε ψευδόμενον καὶ παράδοξα λέγειν ποιήσομεν, ἔτι δ' ἐκ τίνων συμβαίνει ὁ συλλογισμός, καὶ πῶς ἐρωτητέον καὶ τίς ἢ τάξις τῶν ἐρωτημάτων, ἔτι πρὸς τί χρήσιμοι πάντες εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, καὶ περὶ ἀποκρίσεως ἀπλῶς τε πάσης καὶ πῶς λυτέον τοὺς λόγους καὶ τοὺς συλλογισμούς, εἰρήσθω περὶ ἀπάντων ἡμῖν ταῦτα. Λοιπὸν δὲ περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως ἀναμνή-

ἔστιν om. D. ὁ λυτέον D. ἐλλείπη A, ambiguo B. ὅ] οὐ D. ἠρώτησεν B.D. ἡ τε] δὲ D. ἰ λυεῖ D. ἔτι δὲ πρὸς D.

σασιν εἰπεῖν τι βραχὺ περὶ αὐτῆς καὶ τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς εἰρημένοις.

Προειλόμεθα μὲν οὖν εὑρεῖν δύνάμιν τινα συλλογιστικὴν ¹¹ περὶ τοῦ ¹προβληθέντος ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἐνδοξοτάτων· τοῦτο γὰρ ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς καθ' αὐτὴν καὶ τῆς πειραστικῆς. ¹Ἐπεὶ δὲ προσκατασκευάζεται πρὸς αὐτὴν διὰ τὴν τῆς σοφιστικῆς γειτνίασιν, ὥς οὐ μόνον πείραν δύναται λαβεῖν διαλεκτικῶς ἀλλὰ καὶ ὡς εἰδώς, διὰ τοῦτο οὐ μόνον ²τὸ λεχθὲν ἔργον ὑπεθέμεθα τῆς πραγματείας, τὸ λόγον δύνασθαι λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ ὅπως λόγον ὑπέχοντες ³φυλάξομεν τὴν θέσιν ὡς δι' ἐνδοξοτάτων ὁμοτρόπως. Τὴν ¹²δ' αἰτίαν εἰρήκαμεν ⁴τούτου, ἐπεὶ καὶ διὰ τοῦτο Σωκράτης ἠρώτα, ἀλλ' οὐκ ἀπεκρίνετο· ὡμολόγει γὰρ οὐκ εἰδέναι. Δεδήλωται δ' ἐν τοῖς πρότερον καὶ πρὸς ⁵πόσα καὶ ἐκ πόσων τοῦτο ἔσται, καὶ ⁶ὅθεν ⁷εὐπορήσομεν τούτων, ἔτι δὲ ⁸πῶς ἐρωτητέον ἢ τακτέον τὴν ἐρώτησιν πᾶσαν, καὶ περὶ τε ⁹ἀποκρίσεων καὶ λύσεων τῶν πρὸς τοὺς συλλογισμούς. Δεδήλωται δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τῆς αὐτῆς μεθόδου τῶν λόγων ἐστίν. Πρὸς δὲ τούτοις περὶ τῶν παραλογισμῶν ¹³διεληλύθαμεν, ὥσπερ εἰρήκαμεν ἤδη πρότερον. ¹⁰Οτι μὲν οὖν ἔχει τέλος ἰκανῶς ἂν προειλόμεθα, φανερόν· δεῖ δ' ἡμᾶς μὴ λεληθέναι τὸ συμβεβηκὸς περὶ ταύτην τὴν πραγματείαν. Τῶν γὰρ εὑρισκομένων ἀπάντων τὰ μὲν παρ' ἐτέρων λεφθέντα πρότερον πεπονημένα κατὰ μέρος ἐπιδέδωκεν ὑπὸ τῶν ¹¹παραλαβόντων ὕστερον· τὰ δ' ἐξ ὑπαρχῆς εὑρισκόμενα μικρὰν τὸ πρῶτον ἐπίδοσιν λαμβάνειν εἴωθε, χρησιμωτέραν μέντοι πολλῷ τῆς ὕστερον ἐκ τούτων αὐξήσεως. Μέγιστον ¹⁴γὰρ ἴσως ἀρχὴ παντός, ὥσπερ λέγεται· διὸ καὶ χαλεπώτατον· ὅσῳ γὰρ κράτιστον τῇ δυνάμει, τοσούτῳ μικρότατον ὃν τῷ μεγέθει χαλεπώτατόν ἐστιν ¹²ὀφθῆναι. Ταύτης δ' εἰρημένης ῥᾶον ¹³τὸ προστιθέναι καὶ συνάξειν τὸ λοιπὸν

¹ προληφθέντος D.

² τὸν A.

³ φυλάξομεν A, φυλάξαιμεν B.

⁴ τούτων, ἐπεὶ διὰ D.

⁵ πόσων καὶ ἐκ ποίων τοῦτο B.

⁶ πόθεν B.D.

⁷ εὐπορήσαμεν A.D.

⁸ πῶς γε ἐρωτ. D.

⁹ ἀποκρίσεως D.

¹⁰ παραλαβανόντων D.

¹¹ λεφθῆναι γρ. A.

¹² τὸ om. B.D.

ἐστίν· ὅπερ καὶ περὶ τοὺς ^γ ῥητορικοὺς λόγους συμβέβηκε,
¹⁵σχέδόν δὲ καὶ περὶ τὰς ἄλλας ^z πᾶσας τέχνας. Οἱ μὲν γὰρ
τὰς ἀρχὰς ^a εὐρόντες παντελῶς ἐπὶ μικρόν τι προήγαγον·
οἱ δὲ νῦν εὐδοκιμοῦντες παραλαμβάνοντες παρὰ πολλῶν οἷον ἐκ
διαδοχῆς κατὰ μέρος ^b προαγαγόντων οὕτως ἠϋξήκασιν. Τι-
σίας μὲν μετὰ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Τισίαν,
Θεόδωρος δὲ μετὰ τοῦτον, καὶ πολλοὶ πολλὰ συνενηνόχασιν
μέρη· διόπερ οὐδὲν θαυμαστὸν ἔχειν τι πλήθος τὴν τέχνην.
Ταύτης δὲ ^c τῆς πραγματείας οὐ τὸ μὲν ἦν τὸ δ' οὐκ ἦν
¹⁶προεξεργασμένον, ἀλλ' οὐδὲν παντελῶς ὑπῆρχεν. Καὶ γὰρ
τῶν περὶ τοὺς ἐριστικούς λόγους μισθαρνούντων ὁμοία τις
ἦν ἢ παιδευσίς τῇ Γοργίου πραγματείᾳ. Λόγους γὰρ οἱ
μὲν ῥητορικοὺς οἱ δὲ ^d ἐρωτητικούς ἐδίδονσαν ἐκμανθάνειν, εἰς
οὓς πλειστάκις ἐμπίπτειν φήθησαν ἑκάτεροι τοὺς ἀλλήλων
¹⁷λόγους. Διόπερ ταχεῖα μὲν ἄτεχνος δ' ἦν ἢ διδασκαλία τοῖς
μανθάνουσι παρ' αὐτῶν· οὐ γὰρ τέχνην ἀλλὰ τὰ ἀπὸ ^e τῆς
τέχνης διδόντες παιδεύειν ὑπελάμβανον, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐπι-
στήμην φάσκων παραδῶσειν ἐπὶ τὸ μηδὲν πονεῖν τοὺς πόδας,
εἶτα σκυτοτομικὴν μὲν μὴ διδάσκει, μηδ' ὅθεν ^f δυνήσεται
ποριζέσθαι τὰ τοιαῦτα, δοίη δὲ πολλὰ γένη παντοδαπῶν
ὑποδημάτων· αὗτος γὰρ βεβοήθηκε μὲν πρὸς τὴν χρεῖαν,
¹⁸τέχνην δ' οὐ παρέδωκεν. Καὶ περὶ μὲν τῶν ῥητορικῶν ὑπῆρχε
πολλὰ καὶ παλαιὰ τὰ λεγόμενα, περὶ δὲ τοῦ συλλογίζεσθαι
παντελῶς οὐδὲν εἶχομεν πρότερον ἄλλο λέγειν, ἀλλ' ἢ τριζῇ
ζητοῦντες πολὺν χρόνον ἐπονοῦμεν. Εἰ δὲ φαίνεται θαυσα-
μένοις ^g ὑμῖν ὡς ἐκ τοιούτων ἐξ ἀρχῆς ὑπαρχόντων ἔχειν ἢ
μέθοδος ἱκανῶς παρὰ τὰς ἄλλας πραγματείας τὰς ἐκ παρα-
δόσεως ἠϋξημένας. λοιπὸν ἂν εἴη πάντων ἡ ὑμῶν ἢ τῶν ἡκροα-
μένων ἔργον τοῖς μὲν παραλελειμμένοις τῆς μεθόδου συγγνώ-
μην τοῖς δ' εὐρημένοις πολλὴν ἔχειν χάριν.

^γ πολιτικούς γρ. Α. ^z πᾶσας B, om. D. ^a ελόντες D. ^b παρα-
γαγόντων Α, προσταγόντων D. ^c τῆς πραγματείας om. D. ^d ἐρωτικούς
D. ^e τῆς om. D. ^f δυνήσεται B.D. ^g ὑμῖν Α.Β.Δ. ^h ἡμῶν Α.Β.Δ.

INDEX VERBORUM

QUÆ IN ORGANO EXPLICANTUR,

AUT ALIOQUI NOTATU DIGNA SUNT.

N. B. *Literæ, C. Categorias—I. Tractatum de Interpretatione—A. a. Analytica Priora—A. b. Analytica Posteriora—T. Topica—S. Tractatum de Sophisticis Elenchis, designant. Numerus Romanus librum; Arabicus prior caput, alter sectionem indicat.*

ἌΓΑΘΟΝ, et τὸ ἀγαθόν, non sunt idem A. a. i. 40. ἀγαθὸν multipl. sign. T. i. 15, 12. ἀγαθῶς T. v. 7, 2	ἀθετος οὐσία ἀθρεῖν αἰσθάνεσθαι, multipl. sign. T. i. 15, 9 αἰσθήματος μονή A. b. ii. 19, 3 αἰσθησις, κρίσις T. ii. 4, 2 αἰσθητὸν, αἰσθήσει αἰσθητὸν C. 7, 7	A. b. i. 27 A. a. i. 30, 1
ἀγένητον, ἀφθαρτον A. a. ii. 22, 3. ἀγένητον οὐκ ἔχει ἀρχήν S. 28	αἰσχύνη τί αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ A. a. ii. 16, 1. αἴτημα et ὑπόθε- σις qua re differant A. b. i. 10, 7 αἰτιατά A. b. i. 9, 4. αἰτιώτερος A. b. i. 24, 6	T. iv. 5, 5
ἀγεωμέτρητοι A. b. i. 12, 3. ἀγεω- μέτρητον duobus modis dicitur A. b. i. 12, 5	ἀκοινώνητον τοῖς κακοῖς ἀκολούθησις ἀκρατῆς τίς ἀκρωτήρια μεγάλα ἔχειν ἀκτέον εἰς— ἀλγηδὼν τί ἀληθεύεσθαι τῷδε κατὰ τοῦδε A. a. i. 37 ἀλύπως T. iii. 2, 3. quod et μετ' ἀλυπίας ibid. §. 2 ἄλυτος συλλογισμὸς A. a. ii, 27, 5 ἄμα ποσαχῶς λέγεται C. 13	
ἄγνοια τί T. vi. 9, 7, 9. ἀγνὼς τῶν λόγων S. 22, 4	ἀδικεῖν τί T. ii. 2, 5. S. 11, 4	
ἀγνράμματοι ψόφοι I. 2, 2	ἀδικομαχία ἀδιόριστον τι ἀδολεσχεῖν T. v. 2, 8. viii. 2, 13 ἀδολεσχεῖν τί S. 3, 1. ἀδολεσχεῖν ποιῆσαι S. 3, 1	
ἄγχινοια τί A. b. i. 34	ἄδοξος θέσις διχῶς T. viii. 9, 2 ἄδυναμία φυσική C. 8, 6	
ἀγῶνος χάριν T. viii. 1, 3. ἀγωνιστι- καὶ διατριβαί T. viii. 11, 2	ἄθανασία τί T. iv. 5, 15. ἀθάνατον τί T. vi. 6, 23	
ἄδικεῖν τί T. ii. 2, 5.		
ἄδικομαχία S. 11, 4		
ἄδιόριστον τι A. a. i. 1, 2		
ἄδολεσχεῖν T. v. 2, 8. viii. 2, 13		
ἄδολεσχεῖν τί S. 3, 1. ἀδολεσχεῖν ποιῆσαι S. 3, 1		
ἄδοξος θέσις διχῶς T. viii. 9, 2		
ἄδυναμία φυσική C. 8, 6		
ἄθανασία τί T. iv. 5, 15. ἀθάνατον τί T. vi. 6, 23		

- ἀμαθία A. a. i. 4, 10
 ἀμβλῖ, vox homonyma T. i. 15, 5
 ἀμελέτητον εἶναι S. 16, 5
 ἄμεσα καὶ ἀρχαί A. b. ii. 9. ἀμέσων
 γνώσεις A. b. ii. 19, 1. ἀμέσων ἐπι-
 στήμη ἀναπόδεικτος A. b. i. 3, 2.
 ἀμέσων ὀρισμός A. b. ii. 10, 3.
 ἄμεσος πρότασις A. b. i. 23, 5.
 ἄμεσος πρότασις τίς A. b. i. 2, 5
 ἀμετάπειστος ὑπὸ λόγου T. v. 2, 11.
 5, 16
 ἀμετάπειστον εἶναι A. b. i. 2, 9
 † ἀμετάπτωτον εἶναι ibid.
 ἀμιγῆς τοῖς ἐναντίοις T. iii. 5, 2
 ἀμφίβολον T. vi. 6, 23. ἀμφίβολα
 ἐρωτήματα S. 20, 1. ἀμφιβολίαν
 ἔχοντες ἐλεγχῆαι S. 4, 4
 ἀμφιδοξεῖν S. 17, 17. ἀμφιδοξεῖσθαι
 ib. §. 18
 † ἀμφόδοντα ζῆα A. b. ii. 14, 3.
 ἀμφόδοντα ζῆα ibid.
 τὰ ἄμφω S. 5, 14
 ἐξ ἀνάγκης ὄντα A. b. i. 5, 5
 ἀναγωγῆς τρόπος τίς A. b. ii. 3, 1
 ἀναίρεσις et διαίρεσις in solut. S. 18,
 3, 22, 9
 ἀναισθησία an ἀδυναμία T. iii. 6, 2.
 ἀναισθησία, privatio est T. ii.
 S. 4. ἀναισθητος, multipl. signif.
 T. i. 15, 9
 ἀναισχυντεῖν S. 15, 1
 τὸ ἀνάτιον ὡς αἷτιον τιθέναι A. a. ii.
 17, 3. S. 6, 9
 ἀνάκλασις A. b. 15, 1
 ἀνάκλισις C. 7, 3
 ἀνακρίνειν S. 11, 11
 ἀνάλυσις πῶς γίνεται A. a. i. 38, 1
 ἀναμνήσκειν περί τινος S. 33, 10
 ἀναμφισβητήτως C. 8, 34
 ἀνανεῖν T. viii. 1, 16. ἀνανεῖντες
 ut adorandi S. 15, 3
 ἀναπόδεικτος πρότασις A. a. ii. 5, 3
 ἀναπόδοτος δόσις T. iv. 4, 11
 ἀνατομαὶ καὶ διαίρεσις A. b. ii. 14, 1
 ἀνεξαπάτητος T. v. 4, 2
 ἀνελέγκτος S. 17, 18
 ἀνεπισκεψία A. b. i. 13, 8
 ἀνεπιστήμονες S. 6, 6
 ἀπιστή; τί T. vi. 9, 4, 5
 ἀνομολογούμενον τοῖς προειρημένοις A.
 a. i. 34, 4
 ἄνπερ T. iv. 3, 5
 ἀνταναίρειν ἔχειν T. viii. 3, 5
 ἀντεπιχειρεῖν T. viii. 8, 2
 ἀντεστραμμένως I. 13, 3, 5
 ἀντιδιηρῆσθαι ἀλλήλοις τί C. 13, 3
 ἀντιδιηρημένων locus T. v. 6, 10
 ἀντιθέσεις τέτταρες T. ii. 8, 1
 ἀντικατηγορεῖσθαι τοῦ πράγματος T. i.
 8, 2
 ἀντικείμενα προτάσεις τίνες A. a. ii.
 15, 1, 2, 7
 ἀντικειμένως εἶναι τί A. a. i. 5, 7.
 ἀντικειμένως et ἐναντίως ἀντιστρέ-
 φειν differunt A. a. ii. 8, 1, 4.
 ἀντικεῖσθαι τί I. 6, 4. ἀντικεῖσθαι
 ἀντιφατικῶς I. 7, 6
 ἀντιλογικαί T. i. 12
 ἀντιπερίστασις πάντα A. b. ii.
 15, 1
 ἀντιστρέπτειν A. a. i. 45, 10. ἀντι-
 στρέφειν τοὺς λόγους T. viii. 14, 1.
 ἀντιστροφή τῶν πρὸς τι C. 7, 6
 ἀντιτακτέον T. v. 4, 17
 ἀντίφασις τί I. 6, 3. A. b. i. 2, 6.
 ἀντιφατικῶς I. 7, 13. ἀντιφατι-
 κῶς ἀντικεῖσθαι I. 7, 6
 ἀντιφράττειν, obstruere A. b. ii. 2, 3.
 ἀντίφραξις γῆς ib.
 ἀνυπόπτως ἔχειν T. viii. 1, 14
 ἄνω τί A. b. i. 20, 1
 ἀξίωμα τί A. b. i. 2, 7, 7, 1
 ἀρίστον ὄνομα καὶ ῥῆμα I. 10, 1
 † ἀπαγωγή T. ii. 5, 2. ἀπαγωγῆς πέρι
 A. a. ii. 25, 1. ἀπαγωγή εἰς τὸ
 ἀδύνατον A. a. i. 7, 4
 ἀπάθεια περί τὰς τύχας A. b. ii.
 13, 18
 ἀπαντᾶν πρὸς— S. 16, 4
 ἀπαρνεῖσθαι A. a. i. 32, 9. ii. 15, 2
 ἀπάτη ἐν τίσιν I. 14, 4, 5. ἀπατη-
 κὸς συλλογισμός A. b. i. 16, 10
 ἀπείρως ἔχειν μηδενός S. 16, 3
 ἀπηρημένος, remotus T. ii. 5, 3
 ἀπλάτης γραμμῇ A. a. i. 41, 4.
 ἀπλάτης μήκος T. vi. 6, 3
 ἀπλῶς, καὶ κατὰ τὴν electione re-
 rum T. ii. 11, 4, 7

ἀπὸ δείπνου, a cena A. b. ii. 11, 5
S. 11, 8

ἀπὸ στόματος ἐξεπίστασθαι T. viii.
14, 5

ἀποβάλλειν S. 22, 5

ἀποδεικτικὴ ἐπιστήμη τίς A. b. i. 4, 1.

ἀποδείκνυμι A. b. i. 10, 7. ἀπό-
δειξις τίς A. b. i. 2, 2

ἀποδυσπετεῖν T. viii. 14, 4

ἀποκαθιστάναι εἰς τὸ ἐναντίον C.
11, 29. ἀποκαθίστασθαι C. 8,

14, 15

ἀπόκληροι T. ii. 6, 5

ἀποκνητέον T. viii. 7, 1

ἀπολείπειν, deficere A. b. ii. 2, 3.

15, 2. ἀπολείπει ἡμᾶς, deficit

nos, id est destituit T. v. 3,

10

ἀπομνημονεύσεις λόγων T. viii. 14, 7

ἀπὸρήμα τίς T. viii. 11, 12. ἀπορία τίς

T. vi. 6, 20, 22. ἀπορῶ, nequeo

S. 16, 5

ἀπόσβεσις τοῦ φωτός A. b. ii. 8, 7

ἀποστατέον T. i. 15, 18. ἀποστατέον

ἄνω T. viii. 1, 4.

ἀποστοματίζόμενα μανθάνειν S. 4, 1.

ἀπὸ στόματος ἐξεπίστασθαι T. viii.

14, 5

ἀποφαθῆναι I. 9, 9

ἀπόφανσις τίς A. b. i. 2, 6. ἀπόφαν-
σις ἀπλῆ I. 5, 4, 5. ἀποφαντικός

λόγος I. 4, 3. ἀποφαντικός λόγος

εἷς τίς, καὶ τίνες πολλοὶ I. 5, 2.

ἀπόφανσις τίς I. 6, 1. A. b. i. 2, 6

ἀπτεσθαι πάντων S. 11, 4.

ἄργος, albus T. vi. 11, 3

ἀρετὴ καὶ κακία sunt etiam corpori-

ris T. vii. 3, 5

ἀρμόττει ἐπὶ τούτου T. viii. 10, 2

ἄρρητον duobus modis dicitur A.

b. i. 12, 5

ἄρτιος ἀριθμὸς τίς T. vi. 4, 16

ἄρτίως, modo T. vi. 11, 5

ἀρύειν, haurire T. vi. 6, 18

τὸ ἐξ ἀρχῆς τίς A. a. ii. 16, 4, 6.

ἀρχοειδεστέρα ἀπόδειξις A. b. i.

25, 7

ἄσφαδῶς λεγόμενα T. viii. 7, 1

ἄσκεπτος χρόνος A. b. i. 34, 1

ἄσκος, nomine masculinum est

S. 14, 4

ἀστρολογικὴ A. b. i. 13, 7

ἀσυλλογίστως λέγειν A. b. i. 12, 7

ἀσυναπταί πρὸς ἀλλήλους συλλογισμοί

A. a. i. 25, 5

ἄτομον A. b. ii. 5, 3

† ἄτομον εἶδει ib. ἀτόμως ὑπάρχειν

τίς A. b. i. 15, 1

ἄττα A. b. i. 27, 10. † ἄττα et

ἄττα ib.

αὐξάνειν, augescere A. b. i. 13, 3

αὐταρκες πρὸς— T. vi. 13, 8

αὐτὸ ἀληθῶς δοξαστόν T. viii. 11, 14

† αὐτοαληθῶς ib. v. 1.^m

αὐτοάνθρωπος T. v. 7, 7. vi. 10, 2

αὐτὸ βούλησις αὐτοῦ ἀγαθοῦ T. vi.

8, 7

† αὐτοβούλησις, αὐτοαγαθοῦ ib. v. 1.^x

αὐτοδόξαν ἀληθῆ εἶναι T. viii. 11, 14

αὐτοέκαστος δόξα T. viii. 11, 14

† αὐτοεπιθυμία, αὐτοηδέος T. vi. 8, 7.

v. 1.^x

αὐτοζῶν T. v. 7, 7 † vi. 6, 4

† αὐτομῆκος T. vi. 6, 4

αὐτοτελὲς πρὸς τὸ γνωρίζειν T. i. 5, 9

† αὐτοφαινόμενον ἀγαθόν T. vi. 8, 7

τὰ ἐξ ἀφαίρέσεως λεγόμενα A. b. i.

18, 1

ἄφθαρτον τίς T. vi. 6, 24

ἄψευδὲν περὶ ὧν οἶδε S. 2, 7

ἄψις an συνοχή T. iv. 2, 13

B.

βαδίζειν, et βαδίζοντα εἶναι, idem

sunt I. 12, 3. βάδισις an φορά

T. iv. 2, 7

βαρβαρίζειν τῇ λέξει S. 3, 2.

βαρὺ, vox homonyma T. i. 15, 3

βλαβερὸν τίς T. vi. 9, 3

βλέπειν, multipl. sign. T. i. 15, 8.

βλέπειν ἐπὶ τι S. 22, 4

βοήθειαν ἔχειν πρὸς τι T. viii. 14, 2

βούλησις τίς T. vi. 8, 1, 6

βροτὸς, homo T. vi. 11, 3. βροτὸν

εἶναι T. v. 7, 6

Γ.

Γαλήνη in mari, quod νημερία in

aëre, tranquillitas T. i. 17, 1.

18, 7.

I i 2

- γεγονός, ὅτε γέγονεν, ἔστι A. a. i. 15, 4
 γεινιάσις S. 33, 11
 γένεσις τί T. vi. 2, 1
 γενητικόν, ποιητικόν· καὶ γένεσις ποιη-
 σις T. iv. 4, 3
 γίνεται ἀνηρημένος pro ἀναιρεῖται
 T. vii. 5, 7. sic ἀνεσκευασμέ-
 νον γίνεται T. vii. 5, 4. γίνεσθαι
 καὶ γενέσθαι A. b. ii. 12, 3
 γνῶμαι quæ vocentur S. 17, 17
 γνωρίζειν πῶς ἔστι A. b. i. 1, 4.
 γνωρίζεσθαι διχῶς ἔστι A. a. ii.
 16, 1. ἢ γνωρίζεσθαι ἔστι A. b. ii.
 19, 1. γνωρισμός οὐσίας A. b. ii.
 3, 2
 γραμματικοί, qui literas discunt S.
 4, 1
 γυμνασίας καὶ πείρας ἕνεκα T. viii.
 5, 1. — χάριν II, 2. γυμνα-
 στέον οὐ πρὸς τὸν τυχόντα T. viii.
 14, 10
 Δ.
 Δαίμων cuique anima sua T. ii.
 6, 2
 δεικτά A. b. i. 10, 7. δεικτικὴ ἀπό-
 δειξις A. a. ii. 14, 1. δεικτικῶς
 δεικνύειν A. a. i. 29, 1. δει-
 κτικῶς περαίνειν συλλογισμόν A. a.
 i. 7, 3
 δέον, vox ambigua S. 4, 2. 19, 3
 δεύτερον τί A. b. ii. 13, 14
 διὰ τί A. b. ii. 10, 2. δι' αὐτὰ ὄντα
 A. b. i. 4, 5. δι' ἀλλήλων δεῖξαι
 A. a. ii. 7, 5. ἐξ—5, 1, 2
 † διαβιβάζειν T. viii. 11, 3
 διάβολος τίς T. iv. 5, 9, 11
 διάβροχον γίνεσθαι S. 5, 8
 διαγραμμαμάτων difficultates S. 16, 5
 ἐκ διαδοχῆς S. 33, 15
 διαθέσεις τί C. 8, 3
 διαίρεσews περί A. a. i. 31, 1
 διαιτῆσαι, medici offic. T. ii. 3, 5
 διαλεγῆναι πρὸς ἓνα T. vii. 5, 2
 διαλεκτικοὶ λόγοι τίνες S. 2
 διαλύσις, φθορά τις T. iv. 4, 2
 διαμνησθητεῖν περί τινος T. iii. 1, 1.
 v. l. b
 διαπατάσθαι T. vi. 9, 9
 διαπόρημα A. b. ii. 8, 8
 διασαφῆσαι T. vi. 3, 3
 διαστέλλειν T. v. 5, 6
 διαστήματα, eadem quæ ἄκρα, in
 syllogismo A. b. ii. 2, 2
 διατριβὰς ποιεῖν ἀγωνιστικὰς T. viii.
 11, 2
 διατρίβειν μετ' ἀλλήλων T. viii. 5, 1
 διαφεύγειν, elabi T. viii. 14, 10
 διαφιλονεικεῖν S. 3, 1
 διαφανεῖν τοῖς ὀνόμασι T. i. 15, 4
 διδασκαλικοὶ λόγοι τίνες S. 2
 † δίδεισι διὰ λαμπτήρος A. b. ii. 11, 8
 δίδεισι ἐν μέλει A. b. i. 23, 5
 δικαιопραγεῖν T. iii. 2, 10
 διορθοῦν τὴν μοχθηρίαν S. 17, 4
 διότι et ὅτι scire, ut differant A. b.
 i. 13, 1. τὸ Διότι ἐπίστασθαι A.
 b. i. 6, 11
 διπλᾶ ὀνόματα S. 11, 11
 διττὸν an omnes elenchos pariat
 S. 20, 2. διττὸν ποιεῖν S. 15, 7
 διττῷ λύειν S. 24, 8
 δίχα, ἀπὸ τῶν δύο εἴληπται T. vi.
 4, 16. δίχα διηρῆσθαι T. vi. 4,
 16
 διωκτὸν et αἰρετὸν idem T. v. 4,
 11
 διωρισμένα ποσά C. 6, 1
 δόξα μᾶλλον ἐτέρα ἐτέρας T. viii.
 11, 14. δοξάζειν et ὑπολαμβάνειν
 quam habeant rationem A. a.
 ii. 21, 11, 12. δοξαστικῶς et
 κατ' ἀλήθειαν, oppos. A. a. i.
 27, 7
 δριμύτατοι λόγοι τίνες S. 33, 5
 δρομικὸί C. 8, 6
 δυνάς, primus numerus par T. viii.
 2, 3
 δύνاميς quorum genus sit T. iv.
 5, 9. qualium rerum sit T. vi.
 5, 3
 δυσπαλλάκτος C. 8, 18
 δυσπεπαιχτήτος A. a. i. 26, 1. T. viii.
 3, 2
 δυσκολαίνειν T. viii. 8, 1, 2. 11, 2.
 δυσκολαίνειν πρὸς ἅπαν S. 17, 8
 ὡρεὰ quid, et quomodo dicatur
 T. iv. 4, 11

E.

Ἐγκρατής τίς T. iv. 5, 2. ἐγκρα-
 τείας genus quid T. iv. 6, 10.
 ἐγκράτεια ὀργῆς, φέβων, κερδῶν T.
 iv. 5, 2
 ἐγχαρεῖ idem quod ἐνδέχεται A. a.
 i. 13, 7. 17, 11. T. vii. 3, 3
 † εἶδεῖν, pro ἰδεῖν S. 5, 13
 † εἶδῃκέναι A. b. i. 24, 9
 εἰδοποιοὶ διαφοραί T. vi. 6, 2
 εἰκῇ λέγειν S. 12, 1
 εἰκὸς et σημεῖον quid differant A. a.
 ii. 27, 1
 εἰκὼν τί T. vi. 2, 6
 εἶναι, idem quod συμβαίνειν A. a. i.
 1, 6. εἶναι τούτων, pluribus mo-
 dis dicitur S. 24, 9. εἶναι τῶν
 ζώων quid sit S. 17, 15
 εἶπας T. v. 3, 12
 † εἶρετο pro ἤρετο S. 17, 3. v. 1.¹
 ἐκ διαδοχῆς S. 33, 15
 ἐκατέρως A. a. ii. 8, 1
 ἔκθεσις συλλογιστικὴ A. a. i. 6, 8.
 8, 3
 ἐκλείπει, sc. ἡ σελήνη A. b. ii. 8, 5
 ἐκκληπτέον A. a. i. 27, 6
 ἔκπληξις τί T. iv. 5, 12
 ἐκστάσεις μὴ φυσικαί C. 8, 18
 τοῦ ἐλέγχειν τρόποι δύο S. 4, 1 ἐλέγ-
 χεσθαι possunt omnia quæ ἀπο-
 δείκνυσθαι S. 9, 1
 ἐλεγχος τί A. b. ii. 20, 1. S. 1, 3.
 6, 4. ἔλεγχος πῶς ἔσται τε καὶ οὐκ
 ἔσται A. b. ii. 20, 1
 ἐλεγχοειδές S. 15, 6. 17, 2. ἐλη-
 γχῆναι S. 15, 5. ἐληλεγμένος
 S. 17, 7
 ἔλκειν εἰς— S. 5, 6
 ἐμπίπτειν εἰς τὴν διαίρεσιν A. b. ii.
 13, 12
 ἐμποδίζειν κοινὸν ἔργον T. viii. 11, 3.
 ἐμποδιστικὸν τῶν αἰρετῶν T. iii.
 3, 7
 ἐμπροσθεν, vox ambigua S. 33, 2
 ἐμφαίνεται A. b. ii. 15, 1
 ἐμφανίζειν τὸν ψευδόμενον S. 2, 7.
 ἐμφάνισις ἀμαρτίας S. 24, 5. ἐμ-
 φάνισις τοῦ ψευδοῦς S. 18, 1
 ἐν μέρει τί A. a. i. 1, 2

ἐν πρὸς ἐν εἰπεῖν S. 1, 7
 ἐναντίων πέρι C. 11, 1. ἐναντία τίνα
 C. 6, 22. ἐναντίας προτάσεις τίνες
 A. a. ii. 15, 1. 7. ἐναντίως ἀντι-
 κεῖσθαι I. 7, 6. ἐναντίως et ἀντι-
 κειμένως ἀντιστρέφειν differunt A.
 a. ii. 8, 1
 ἐνδεῆς τῶν ἀναγκαίων T. iii. 2. 11
 ἐνδέχεσθαι et ἐνδεχόμενον, quid A. a.
 i. 13, 2. 15, 1. ἐνδέχεσθαι, πολ-
 λαχῶς λέγεται A. a. i. 3, 3. duo-
 bus modis dicitur A. a. 13, 1.
 consimiliter usurpatur τῷ εἶναι
 A. a. i. 3, 7. 13, 4. ἀκολουθεῖ
 τῷ δυνατὸν εἶναι I. 13, 1. ἐνδέ-
 χεσθαι τὸδε τῷδε ὑπάρχειν, duo-
 bus modis accipi potest A. a. i.
 14, 7. ἐνδέχεσθαι μηδενὶ duobus
 modis dicitur A. a. i. 17, 6, 8.
 ἐνδεχομένη πρότασις, τίς A. a. i.
 13, 8
 ἐνδόξα τίνα T. i. 1, 3. ἐνδόξοις ὅμοια
 T. i. 10, 2, 5
 ἐνεργεῖν an magis finis quam ἐνηρ-
 γηκέναι T. vi. 8, 4. ἐνεργοὶ τόποι
 T. vii. 4. ἐνεργῆς πρὸς—T. i. 12.
 ἐνίστατο C. 5, 39. ἐνίστανται τοι-
 αῦτα T. viii. 10, 5
 ἐνοχλήσεις σοφιστικαί I. 6, 4
 ἐνστάσεως πέρι A. a. ii. 26, 1. ἔν-
 στασιν εἰς τι φέρειν A. b. i. 12. 6
 ἐνυδρον τί T. vi. 6. 15
 ἐνυπάρχεσθαι A. b. i. 4, 5
 ἐξ ἀλλήλων δείκνυσθαι A. a. ii. 5, 1, 2.
 7, 5
 ἐξαριθμεῖσθαι T. vii. 5, 12
 ἐξείργειν C. 10, 29. ἐξείργόμενος
 τούτων S. 17, 14
 ἐξεπίστασθαι λόγους T. viii. 14, 1,
 4, 5
 ἐπαγωγὴ T. ii. 5, 2
 ἐπαγωγή τί A. a. ii. 23, 2. T. i.
 12, 1
 ἐπακτικὴ πρότασις A. b. i. 12. 6
 ἐπακτικοὶ λόγοι T. viii. 14, 8
 ἐπακτροκέλης I. 2, 2
 ἐπαναδιπλούμενα A. a. i. 38, 1
 ἐπαναδιπλωσιν πῶς θετέον A. a. i.
 38, 2
 113

- ἐπεισφέρειν νόμον T. vi. 14, 5
 ἐπεκτείνειν ἐπὶ πλέον A. b. ii. 13, 2
 ἐπεσκεμμένος A. a. ii. 21, 10
 ἐπὶ τινος λέγεσθαι, et κατὰ τινος A.
 a. i. 36, 3. ἐπὶ τι ψευδής: et ἐπὶ
 τι ἀληθής A. a. ii. 3, 1. ἐπ'
 ἑλαττον, oppositum τῷ ἐπὶ τὸ
 πολὺ T. ii. 6, 4. ἐπ' ἑλαττον λέ-
 γεσθαι, minus late dici T. iv.
 1, 9
 ἐπιβεβαιῶσθαι A. a. i. 32, 2
 ἐπιβλέπειν ἐπὶ τι T. vii. 4
 ἐπιδιοριστέον T. vi. 12, 1
 ἐπίδοσιν λαμβάνειν C. 8, 32
 ἐπιείκεια τί T. vi. 3, 7
 ἐπιθυμία τί T. vi. 3, 5. S. 13, 1.
 ἐπιθυμία diverso respectu T. ii.
 3, 8
 ἐπίκαιροι τόποι T. iii. 6, 1. vii. 4
 ἐπικατηγορούμενα A. a. i. 38, 2
 ἐπικονανεῖν A. b. i. 11, 4. T. iv. 2,
 16
 ἐπιλανθάνεσθαι T. vii. 3, 7
 ἐπιλέγειν T. viii. 1, 14
 ἐπιπολῆς ἐστι T. viii. 2, 10. ἐπι-
 πόλαιος φαντασίᾳ T. i. 1, 3
 ἐπιπροσθεῖν τοῖς πέρασιν T. vi. 11, 1
 ἐπισημαντέον T. viii. 6, 1
 ἐπισκευάζειν ἑαυτὸν S. 1, 2
 ἐπισταθαι λέγειν, et ἐπίστασθαι,
 non idem sunt S. 19, 1. ἐπι-
 στημονικαὶ ἀρχαί T. i. 1, 2. ἐπι-
 στημονικὸς συλλογισμὸς τίς A. b. i.
 2, 2
 ἐπιστήσας αὐτὸς αὐτόν T. v. 5, 9.
 ἐπιστητὸν, ἐπιστήμη ἐπιστητὸν C.
 7, 7. 10, 3. ἐπιστητὸν ὑποληπτὸν
 T. ii. 8. 5
 ἐπιτυμβαίνειν A. a. ii. 16, 1
 ἐπιτελεῖν συλλογισμὸν A. a. i. 23, 11.
 ἐπιτελεῖσθαι pro ἐπιτελειῶσθαι A.
 a. i. 16, 4. ἐπιτελειῶσθαι A. a.
 i. 4, 15. 5, 16
 ἐπιτιμᾶν τοῖς λόγοις T. viii. 11, 6.
 ἐπιτίμημα, reprehensio T. vi.
 11, 5. ἐπιτίμησις, reprehensio
 T. vi. 12. ἐπιτιμητέον T. iii. 2,
 13
 ἐπιφανεῖας ἴδιον τί T. v. 3, 10. 5, 3
 ἐπιχείρημα τί T. viii. 11, 12
 ἐριστικοὶ τίνες S. 11, 5. ἐριστικοὶ
 λόγοι τίνες S. 2. ἐριστικὸς συλλο-
 γισμὸς τί T. i. 1, 3. viii. 12, 2.
 ἐριστικοῦ et διαλεκτικοῦ affinitas
 S. 11, 6
 ἐρυθρίας C. 8, 15
 ἔρας τί T. vi. 7, 3
 ἐρώτημα ἐπιστημονικὸν καὶ συλλογι-
 στικὸν A. b. i. 12, 1. ἐρώτημα-
 τίζειν T. viii. 1, 2. ἐρώτησιν
 ἀναιρεῖν S. 22, 9
 ἐστάναι ὑφ' αὐτοῦ T. v. 4, 13
 ἔστι τὸ γεγονός ὅτε γέγονε A. a. i. 15,
 4. ἔστιν ἐπιστάμενος, et ἐπίστα-
 ται nil differunt A. a. i. 46, 3.
 ἔστω respondendum in iis quæ
 videntur S. 17, 12
 ἔσχατος κατηγορία A. b. ii. 13, 5
 ἕτερον, τινὸς λέγεται T. iv. 4, 9.
 ἑτέρα, pro τρίτῃ A. b. ii. 11, 1
 ἡτερογενῇ T. i. 15, 20. v. 1. w
 εὔαρχος vox ambigua S. 33, 3
 εὐδαίμων Xenocrati qui T. ii. 6. 2
 εὐεκτικὸν τί T. vii. 3, 8. εὐεξία
 trahit secum τὴν ὑγίειαν T. viii.
 2, 7
 εὐελπίς τίς T. ii. 6, 2
 εὐεπιχείρητος A. a. i. 26, 1. εὐεπι-
 χειρητότερος T. ii. 4, 1
 εὐήκοος φωνή T. i. 15, 13, 17
 εὐθεώρητος S. 25, 3
 εὐκίνητος πρὸς ἀρετὴν C. 10, 28
 εὐκρινεῖν T. viii. 14, 3
 εὐλαβεῖσθαι μὴ—A. b. ii. 13, 20.
 εὐλαβητέον ὑπέχειν T. viii. 9, 2
 εὐμετάβολος C. 8, 3
 εὐπετές T. i. 14, 4. vii. 5, 1
 εὐπορον, facile S. 7, 1
 εὐστοχία A. b. i. 34
 εὐφροσύνη an voluptatis species T.
 ii. 6, 6
 εὐφυής, ὁ πεφυκὼς εὖ T. viii. 14, 3.
 εὐφρεῖς ἀρνοῦνται φιλοπονεῖν T. iii.
 2, 12. εὐφρεῖα τί T. viii. 14, 3
 εὐφύλακτον S. 15, 9
 εὐχος ἀρέσθαι S. 4, 8
 εὐψυχος τίς T. ii. 6, 2
 ἐφαρμύζειν, quadrare C. 8. 31.

ἐφαρμόττειν ἐπὶ τι T. iv. 2, 10.
ἐφαρμόττειν ἐπ' ἄμφω T. vi. 10,

4

ἔχειν, πλεοναχῶς λέγεται C. 15, 1.

ἔχειν γυναῖκα C. 15, 3

ἐχῖνος, ventriculi pars A. b. ii. 14,

3

ἕως τῶν ἀτόμων T. ii. 2, 3. quod
et μέχρι τῶν ἀτόμων ibid.

H.

Ἥδονή, vox homonyma T. i. 15, 6.

ἡδὺ, species boni T. iv. 4, 5

ἡλήθευκε I. 10, 14

ἡμεροφανὲς ἄστρον T. vi. 4, 14

ἡρέμα ὅμοιον, oppositum τῷ σφύδρα
T. iii. 2, 7. ἡρεμῖσθαι A. b. i.

29, 1, 2

Θ.

Θαυμασιότης, admiratio T. iv. 5, 12
θεμέλιον, neutro genere A. b. ii.

12, 9

θέσις τί A. b. i. 2, 7. T. i. 11,
4, 6. θέσιν ἔχοντα C. 6, 6. θετὸς

οὐσία A. b. i. 27

θυμικὸν ψυχῆς μέρος T. v. 1, 6

I.

Ἰσόκωλος λόγος τίς T. vi. 11, 2

ἰσοσκελὲς, δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει A.
b. i. 23, 1

K.

Καθαρὸς, vox ambigua S. 33, 3

καθ' αὐτὸ, et ἢ αὐτὸ, idem sunt A.

b. i. 4, 6. καθ' αὐτὰ τίνα λέγε-
ται A. b. i. 4, 3. καθ' αὐτὰ, δι-

χῶς A. b. i. 22, 13. καθ' ἑαυτὸν

ζητεῖν T. viii. 1, 2. S. 16, 3

καθέδρα, sessio C. 7, 3

καθ' ἕκαστον, singulare A. a. i. 27,

2. T. viii. 1, 13

καθ' ἕκαστον τί I. 7, 1

καθεκτικὸς ἐπαλήψεως T. iv. 5, 1

κάθησαι S. 22, 10

καθόλου τί I. 7, 1. A. a. i. 1, 2.

A. b. i. 4, 6. καθόλου quando
sit A. b. i. 4, 7. καθόλου ἀπο-

φραίνεσθαι, trium generum I. 7,
2. καθόλου πρῶτον A. b. ii. 17, 5

καιρὸς τί A. a. i. 36, 6

κακουργεῖν διὰ τινων S. 12, 2

καλέσαι πρὸς ἡμᾶς T. i. 7, 5

κάλλιππος an sign. nomen I. 2, 1

καλὸν vox homonyma T. i. 15, 3.

καλὸν, pulchrum, quid T. vi. 7,

5. καλοῦ τὸ ἴδιον τί T. v. 5, 8

καὶ εἰ μὴ— S. 17, 7

κατὰ παντὸς τί A. b. i. 4, 2. κατὰ

παντὸς κατηγορεῖσθαι, τί A. a. i.

1, 8. κατὰ μηδενὸς κατηγορεῖσθαι,

τί ibid. κατὰ τί, καὶ ἀπλῶς, in

electione rerum T. ii. 11, 4.

κατὰ μέθεξιν ὑπάρχειν T. v. 4, 7.

κατὰ σχολὴν ἰδεῖν S. 18, 3. κατὰ

τρόπον T. vi. 2, 2. viii. 3, 4. 4.

κατὰ τέχνην quid sit S. 9, 3.

κατ' ἐκείνον, illius judicio S. 14,

I

κατάδηλος T. i. 1, 3

καταμετρεῖσθαι C. 6, 3

κατανοεῖν S. 33, 1

καταπίθεται ὄμβρῳ S. 4, 8

καταπυκνοῦσθαι καὶ αὔξεσθαι A. b. i.

14, 2

καταριθμεῖσθαι ἐν— S. 5, 11

κατασυλλογίζεσθαι A. a. ii. 19, 1

καταφαθῆναι I. 9, 9

καταφανὲς T. i. 2, 1. vi. 13, 5

κατάφασις τί I. 6, 1. A. b. i. 2, 6

κατάψυξις τί T. vi. 3, 6

κατηγορεῖσθαι κατὰ τινος A. b. i. 20,

1. κατηγορήμα I. 11, 4. κατη-

γορίαι δέκα T. i. 9, 1

κατόπτεσθαι τὰληθές T. i. 2, 2

καττιτέρινα S. 1, 2

κάτω τί A. b. i. 20, 1

καχεξία morbi comes T. ii. 8, 3

κειμένοις ὀνόμασι χρῆσθαι T. vi. 2, 4

πρὸς κεραίαν στέλλεσθαι S. 33, 2

κεφαλισμοὶ ἀριθμῶν T. viii. 14, 5.

κεφαλωτοῦ κεφαλῇ C. 7, 12

κινήσεως εἶδη ἕξ C. 14, 1

κλέπτης τίς T. iv. 5, 9

κοῖλον, σιμὸν, ραίβον S. 31, 3

κοινὰ ἄρχαί A. b. i. 32, 3

κοινωνὸς φαιδλος T. viii. 11, 3

κολοβῶς ἐρωτῶν S. 17, 15

κομήτης, comatus, crinitus C. 10,

30

κομίζειν ἀλλοτρίας δόξας T. viii.

114

- 5, 6. κομίσαι θέσιν τινά T. iv.
 2, 15
 κομμίσαντες αὐτοῖς S. i, 2
 κρᾶσις, species mistionis T. iv. 2,
 14
 κρίνειν T. ii. 4, 2
 κριπτικῶς πυνθάνεσθαι T. viii. 1, 7
 κρίσταλλος τί A. b. ii. 12, 2
 κρίψις συμπεράσματος T. viii. 1, 3
 κύκλῳ γίνεσθαι τί A. b. ii. 12, 10.
 κύκλῳ δεικνύσθαι A. a. ii. 5, 1, 10.
 κύκλῳ δεικνύται τί A. b. i. 3, 5
 Λ.
 Λαμπτήρ, lucerna A. b. ii. 11, 8
 λεγόμενα, δισσά C. 2, 1
 λεῖον τί C. 8, 22
 λευκόν, vox homonyma T. i. 15, 7,
 22. λευκόν, dupl. signif. T. i.
 15, 13. λευκή et μέλαινα φωνή
 quæ T. i. 15, 4, 13, 17
 λήθη τί T. vii. 3, 7
 λήμματα τιθέναι T. viii. 1, 8
 λιθαργήρινα S. i, 2
 λόγος τί, καὶ πισταπλοῦς I. 4. λόγος
 ἀντὶ λόγου, καὶ λόγος ἀντ' ὀνόματος
 T. i. 5, 1. λόγους ἀντ' ὀνομάτων
 μεταλαμβάνειν T. v. 2, 9. λόγων
 ἢ alii πρὸς τοῦνομα, alii πρὸς τὴν
 διάνοιαν S. 10, 1. λόγων τῶν ἐν
 τῷ διαλέγεσθαι γένει τέτταρα S. 2.
 λόγος ὁῦλος πῶς T. viii. 12, 1.
 λόγος εἰς διχῶς A. b. ii. 10, 1.
 λόγον ἓνα πολλοὺς ποιεῖν T. viii.
 14, 7. λόγοι δυνατοὶ τίνες ibid.
 λόγος ὁ ἔξω καὶ ὁ ἔσω A. b. i. 10,
 6. λόγος ψευδὴς πισταχῶς T. viii.
 12, 2. λόγον ἐπιτίμησις T. viii.
 11, 1. οἱ περὶ τοὺς λόγους, et οἱ
 ἐν τοῖς λόγοις, id est οἱ ἐλλόγημοι,
 οἱ σοφοί S. 12, 8. λογικὸν πρό-
 βλημα τί T. v. 1, 8
 λύσις τί S. 24, 5. λύσιμος συλλο-
 γισμός A. a. ii. 27, 5
 λώπιν καὶ ἱμάτιον T. i. 7, 1
 Μ.
 Μαλακόν C. 8, 7
 μανδράβουλος, Cleopontis fabula
 S. 15, 11
 μανθάνειν vox ambigua S. 4, 2.
 μανθάνω, idem quod συνίημι, in-
 telligo T. viii. 7, 1. μάθησις ἢ
 ἀνάμνησις T. iv. 4, 2. A. a. ii.
 21, 7
 μανὸν τί C. 8, 22
 μέλαν, vox homonyma T. i. 15, 7.
 μέλαινα φωνή quæ T. i. 15, 4,
 7. μελανία C. 11, 2
 μελέτη τῶν λόγων T. viii. 14, 1
 μελῶν χρώματα T. i. 15, 21
 μέσον ἔχειν, pluribus modis dicitur,
 T. vi. 12, 1. μέσον οἰκεῖον τί
 A. b. i. 17, 1
 μετὰ τοῦδε τόδε S. 28
 μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου T. iv. 2, 14
 μεταβιβάζειν T. viii. 11, 3
 μεταδοτικός A. a. ii. 27, 10
 μεταλαμβάνειν A. a. i. 39. μετα-
 λαμβάνειν τοὺς λόγους A. b. ii. 11,
 7. μεταλαμβάνειν λόγους ἀντ'
 ὀνομάτων T. v. 2, 9. μεταλαβεῖν
 τὰς προτάσεις A. a. i. 17, 12.
 μεταλαμβάνων τοῦνομα T. vi. 11, 2.
 μετάληψιν ποιεῖσθαι T. vi. 11, 3
 μεταλλαγὴν ποιεῖσθαι T. vi. 11, 5
 τὸ μεταξὺ, neutrum S. 4, 9. 14, 2
 τοῦ μετέχειν ὄρος, et τοῦ μετεχομένου
 λόγος T. iv. 1, 5. μετέχεσθαι T.
 v. 5, 6
 μετιτέον T. iv. 6, 14. vi. 1, 3
 μέτριον, ἀγαθόν T. i. 15, 13
 μὴ ὑπομονή, non posse sustinere A.
 b. ii. 13, 18
 Μηδικῷ πολέμου αἰτίαι A. b. ii. 11,
 3, 4
 μηκύνειν T. viii. 1, 17
 μῆνις, Protagoræ masc. gen. S. 14,
 1. μηνίειν A. b. ii. 13, 18
 μηνίσκοι A. a. ii. 25, 2. μηνίσκοι
 τετραγωνιστικοί S. 11, 3, 7
 μία, pro δευτέρα A. b. ii. 11, 1
 μίξις non omnis, κρᾶσις est T. iv.
 2, 14
 μισθαρνεῖν περὶ λόγους S. 33, 16
 μόνον, quid significet S. 22, 7
 μοχθηρίας πλείους ἔχειν S. 23, 5
 Ν.
 ναί S. 17, 15. ναὶ ἢ οὐ T. viii. 2,
 12. S. 17, 11

νεμεσητικὸς τίς T. ii. 2, 6

νηνεμία in aëre, quod γαλήνη in mari, tranquillitas T. i. 17, 1.

18, 7

νοσῶδεις C. 8, 6

νῦν, ἀρχὴ τοῦ χρόνου A. b. ii. 12, 7

νωδὸν τί C. 10, 11, 30

O.

Ὁγκος λόγου T. viii. 1, 3

ὀδόντας φῦσαι C. 10, 30

ὀδῶν T. ii. 2, 3

οἶσθαι quando dicamur A. b. i.

9, 5

οἰκεῖν ut fiant οἱ λόγοι T. vi. 13, 2

εἰσποτοῦν T. vi. 8, 4

ὀμιλεῖν πρὸς τινα T. i. 2, 1

ὀμιλῶν A. b. ii. 12, 5

ὀμοιοσχήμενες προτάσεις A. a. i. 5,

11, 15. ὀμοιοσχημασύν S. 6, 2.

8, 5. ὀμοιοτρόπως I. 12, 7. ὀμοι-

ώματα I. 1, 2. ὀμοίως ἔχοντα, et

ὀμοίως ὑπάρχοντα T. v. 8, 10

ὀμῶνυμα τίνα C. 1, 1. ὀμωυμίας

seu ἀμφιβολίας modi tres in

elenchis S. 4, 5

ὄνομα τί I. 2, 1. ὀνόματι καλέσαι

T. i. 7, 5. περὶ ὀνομάτων μά-

χεσθαι S. 33, 3. ὀνομασίᾳ παρα-

δεδομένη χρῆσθαι T. vi. 10, 5.

ὀνοματώδης λόγος A. b. ii. 10, 1.

ὀνοματοθετῆσαι A. b. i. 22, 3.

v. 1. ὀνοματοποιεῖν C. 7, 11

ὄνος dupl. signif. T. i. 15, 14

ὀξὺν, tripl. signif. T. i. 15, 13. ὀξεῖ

contraria quæ T. i. 15, 2, 3.

ὀξύτερον ῥηθέντα S. 4, 8, 21. ὀξύ-

τερον λέγειν, pro δασύτερον S. 4,

8. ὀξυγώνιος μάχαιρα T. i. 15, 13

† ἐποιοσποτοῦν T. vi. 8, 4

ὀποῦ πήξις A. b. ii. 17, 4

ὀποτεοῦν T. ii. 11, 6. ὀποτερωθενοῦν

A. b. ii. 11, 3, 4

ὀργίλος C. 8, 19

ὀρειχάλκου κύκλος A. b. ii. 7, 4

ὀρθότης et ἀμαρτία oppos. T. ii.

4, 2

ὄρος et ὄρος S. 20, 2

ὄρος τί T. i. 4, 2. 5, 1. ὄρος, et

ἴδιον, ut differant T. i. 8, 2. ὀρικά

T. i. 5, 1. ὀρικά καὶ γενικά T. i.

6, 2. ὀρικά τίνα T. i. 5, 2. ὀρίζω

cum infinit. εἶναι, et cum du-

plici accusat. T. vi. 6, 3, 6.

ὀρισμὸς τί A. b. i. 2, 7

ὀστεογενέες T. vi. 2, 4

ὅτι et ὁδοῖσι scire ut differant A. b.

i. 13, 1. ὅτι ἀνωτάτω T. viii. 1,

4. ὅτι πλεῖστον ἀφιστάναι T.

viii. 14, 6. ὅτι ναί A. b. ii. 6,

2. † ὁτιδῆποτε A. b. ii. 13, 8

οὐδὲν πρὸς τὸ κείμενον A. a. i. 24, 1

† οὐδὲν πρὸς τὸ προκείμενον ibid.

ὀφρυσόσκιος T. vi. 2, 4

Π.

Παίδενσις S. 33, 16

πάθη τίνα λέγεται C. 8, 15, 19. πα-

θήματα φυσικά A. a. ii. 27, 8.

παθητικά ποιότητες τίνες C. 8, 8,

10, 11, 14, 16

παλαιότερον τί C. 12, 1

παλαιστρική ἐπιστήμη C. 8, 26

† πανσέληνος A. b. ii. 8, 6 v. 1.⁹

παντὶ ὑπάρχειν quomodo accipien-

dum A. a. i. 15, 12

παρὰ τοῦτο μὴ γίνεσθαι τί A. a. ii.

17, 2

Παράβυστον T. viii. 1, 17

παράδειγμα τί A. a. ii. 24, 1

παράδοξα λέγειν S. 12, 6

παρακρούονται ἀλλήλους T. viii. 2, 2.

παρακρούεσθαι ὑπὸ τίνος S. 1, 5.

παρακρούσεις S. 17, 2

παράλληλα ἐκλέγειν T. viii. 14, 2.

παράλληλων σύμπτωσις A. b. i.

12, 4

παραλογίζεσθαι, passive S. 1, 5

πυράλοπος A. b. ii. 8, 7

παραμόνιμος C. 8, 2, 14

παρασημαίνεσθαι T. i. 14, 3

παρασήμερον ποιεῖν S. 20, 2

παρτηρεῖν T. viii. 11, 1. παρτη-

ρητέον A. a. ii. 19, 1

παρατιθέναι et παραβάλλειν synony-

mously posita S. 15, 4

παρεγγύς S. 5, 2

παρεκτείνειν A. b. ii. 17, 5, 6

παρεμβάλλειν T. viii. 1, 17

παρεμπίπτων ὄρος A. a. i. 25, 11

- παρεξέλεγχεσθαι T. ii. 5, 3. παρεξ-
 έλεγχος S. 17, 12. 27
 παρəπόμενα T. iii. 2, 1
 παρίεσθαι A. b. ii. 5, 3
 παρώνυμα τίνα C. 1, 5. παρωνύμους
 λέγεσθαι C. 8, 25. παρωνύμους
 από τίνος λέγεσθαι T. ii. 4, 4
 πασέληνος A. b. ii. 8, 6
 πατεῖ ὁ βαδίζει S. 22, 11
 πειραστική τίς S. 11, 10. pars est
 dialectices S. 8, 2. 11, 1. non
 est definiti alicujus scientia S.
 11, 10. πειραστικῆς ἔργον τί S.
 8, 2. 33, 11. πειραστικοὶ λόγοι
 τίνες S. 2
 πεπερασμέναις A. b. i. 21, 5
 πεποιημένους λόγους ἔχειν T. viii. 14,
 11
 περαίνειν συλλογισμόν A. a. i. 23, 8.
 περαίνεσθαι διὰ πλείονων πτώσεων
 A. a. i. 26, 1
 περιέρχων τί T. vi. 3, 2. περιέρχως
 T. vi. 14, 6
 περίε χρόνος I. 3, 3
 ἐκ περιουσίας quid T. iii. 2, 11
 περίπατος, obambulatio A. b. ii.
 11, 5
 περιττὸν τί T. vi. 4, 15. S. 13, 2.
 περιττὸς ἀριθμὸς τίς T. vi. 12, 1
 περιφανές T. viii. 2, 9
 πηδαλιωτὸν, πηδαλίω πηδαλιωτὸν C.
 7, 12
 πήληξ, Protagoræ masc. gen. S.
 14, 1
 πηλὸς τί T. iv. 5, 17
 πίπτει τοῖνομα A. a. i. 36, 7. πίπτειν
 ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέθοδον T. i. 5, 7.
 πίπτειν ὑπὸ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν T.
 vi. 13, 12
 πίστις τί T. iv. 5, 3, 12
 πλατύφυλλον φυλλορροεῖ A. b. ii. 16,
 1, 2
 πλεονεξίαι pro προτερήματα, com-
 moda quibus alios superamus
 S. 16, 4
 παιὰ τίνα λέγεται C. 8, 28
 ποιεῖν εὖ T. viii. 14, 3. ποιητικῶς
 ἡμιῶς T. vi. 10, 1
 πολέμεῖν πρὸς ὁμούς A. a. ii. 24, 2.
 πολέμεῖσθαι bello infestari A. b.
 ii. 11, 3, 4
 πολιοῦσθαι A. a. i. 13, 5
 πολιτικῶν λόγων inventio S. 33, 14.
 πολλαπλάσιος A. b. i. 12, 7
 πολλαπλάσιους αὐτῶν C. 6, 14. πολ-
 λαπλασιούμενος T. viii. 14, 5
 πολλοστημόριον T. iv. 4, 10
 † πολυπλάσιος pro πολλαπλάσιος A.
 b. i. 12, 7
 πονηρολογία T. viii. 14, 10
 ποτέως ἔχει T. vi. 3, 3
 πράγμα καὶ ὄνομα S. 14, 5. πραγμα-
 τευτέον περὶ αὐτῶν T. i. 14, 5
 πράφτης τί T. iv. 5, 2
 πρεσβύτερον τί C. 12, 1
 προσαποφῆσαι S. 19, 2
 προβληθέντας, cum propositum es-
 set S. 15, 8. πρόβλημα καὶ πρό-
 ταις τί διαφέρουσι T. i. 4, 3
 προγεγεννημένος συλλογισμὸς A. a. ii.
 1, 7
 προγινώσκειν διχῶς ἐστὶ A. b. i. 1, 3
 προδιομολογεῖσθαι A. a. i. 44, 3. T.
 i. 18, 6. προδιομολογητέον T. ii.
 3, 2. vi. 10, 4
 προεγχειρεῖν T. viii. 9, 1
 προεῖπας T. v. 5, 5
 προενίστασθαι S. 15, 8. προενστα-
 τέον S. 17, 19
 προεξεργασμένος S. 33, 15
 προεπίστασθαι A. a. ii. 21, 7
 † προερωτᾶν S. 32, 2
 πρόθεσιν ποιεῖσθαι C. 8, 38
 † προκατασκευάζεσθαι S. 33, 11
 προοιστέον T. ii. 3, 6
 προομολογεῖσθαι A. a. ii. 11, 1
 προομολογητέον T. ii. 3, 3
 προσηλακισμὸς τί T. vi. 6, 6
 πρὸς, absolute pro praterea S. 4,
 7. πρὸς ὁ πέφυκε, τίνα ἔχει ὄρον
 T. vi. 6, 18. πρὸς τὴν διάνοιαν
 quid sit S. 10, 1. πρὸς τοῖνομα
 quid sit S. 10, 1, 3
 προσαναιρεῖσθαι A. a. ii. 11, 10
 † προσαποδεικτέον T. iv. 2, 7
 προσαποδοτέον T. v. 2, 12
 προσαποκρίνεσθαι S. 17, 4
 προσάπτειν T. v. 3, 13

- προσδεικτέον T. iv. 2, 7
 προσδηλοῦν A. b. ii. 7, 4, 5. S. 13, 2
 προσδιαλέγεσθαι S. 3, 1
 προσδιορίζειν I. 11, 3. T. iii. 6, 8.
 προσδιοριστέον T. vi. 14, 1
 προσεπηρεάζειν T. viii. 11, 1
 προσεπιβλέπειν A. a. i. 28, 16
 προσέρεσθαι S. 26, 1
 προσερωτᾶν S. 8, 3. 32, 2
 ἐκ προσθέσεως τίνα A. b. i. 27
 προσκατασκευάζεσθαι T. iii. 2, 11.
 S. 33, 11
 προσκατηγορεῖται τὸ ἔστι I. 10, 3
 προσκείμενον περιέργως T. vi. 14, 6
 προσπυνθάνεσθαι S. 13, 3
 πρόσρησις A. a. i. 2, 1
 προσσημαίνειν I. 3, 1. T. vi. 2, 7.
 προσσημαίνειν seu προσημαίνειν T.
 v. 5, 6
 πρὸς τι, τίνα λέγεται C. 7, 2
 προσυλλογίζεσθαι A. a. ii. 19, 2. T.
 viii. 1, 6. προσυλλογιστέον T. vi.
 10, 4. προσυλλογισμοί A. a. i.
 25, 11. A. a. ii. 1, 7
 πρόσταξις T. i. 7, 5
 προσχρῆσθαι A. a. i. 41, 4
 προσφθία ὀξεῖα καὶ βαρεῖα S. 23, 1
 πρότασις τί A. a. i. 1, 2. A. b. i.
 2, 6. προτατέον T. viii. 1, 4. 11,
 2. προτατικός καὶ ἐνστατικός T.
 viii. 14, 9. προτατικῶς ἐρωτᾶν S.
 15, 9
 προτείνειν, proponere T. i. 10, 1.
 προτείνειν τὴν καθόλου A. a. i. 32,
 4. προτείνεσθαι τί ἐστι T. viii.
 14, 9. προτείνεσθαι ἀσαφῶς S.
 17, 15
 πρότερον πωσαχῶς λέγεται C. 12, 1.
 πρότεροι apud vulgus dicuntur οἱ
 ἐντιμότεροι C. 12, 4
 προτιθέναι πρόβλημα T. i. 1, 1
 προῦπολαμβάνειν A. a. ii. 14, 1
 πρῆφάνες T. viii. 1, 9
 πρόχειρον εἶναι περί τι T. viii. 14, 5.
 προχείρως ἔχειν ibid.
 πρῶτον τί A. b. i. 21, 1
 πτερωτὸν, πτερῶ πτερωτὸν C. 7, 10
 πτώσεις τί T. ii. 9, 2. πτώσεις ὀνό-
 ματος I. 2, 3. πτώσεις ῥήματος
 I. 3, 3
- πυκνὸν τί C. 8, 22
 πυκτικοί C. 8, 6
 P.
 ῥαιβόν S. 31, 3
 ῥῆμα τί I. 3, 1
 ῥήτωρ τίς T. vi. 12, 5
 Σ.
 Σημεῖον τί, καὶ εἰκότος τί διαφέρει A.
 a. ii. 27, 2. σημεῖον et συλλο-
 γισμός ut differant A. a. ii. 27,
 4. σημεῖον λαμβάνεται τριχῶς A.
 a. ii. 27, 2
 σήπειον A. b. ii. 14, 4. alibi σήπιον
 et σηπίον
 σηνιδακές T. vi. 2, 4
 σίζειν καὶ ψοφεῖν A. b. ii. 11, 8
 σιμὴ ῥίς, et κοίλη idem S. 31, 3
 σκαληνόν, δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει A. b.
 i. 23, 1
 σκῆψις ἐπιτιμῆσεως T. v. 3, 7
 σκληρόν C. 8, 7
 σκυτοτομεῖν S. 33, 17
 σκυτοτομική ibid.
 σολοικίζειν τί S. 3, 2
 σομφή φωνή T. i. 15, 7
 σόφισμα τί T. viii. 11, 11. σοφισμα-
 τώδη T. viii. 3, 1. σοφιστῆς τίς
 T. iv. 5, 9. S. 2, 6. σοφιστική
 τί S. 2, 6. σοφιστεύειν S. 2, 7
 στατικός καὶ κινητικός T. iv. 6, 6
 στερεομετρία A. b. i. 14, 7
 στέρησις τί C. 10, 10. ἵστερητικόν,
 oppositum τῷ καταφατικῷ A. a.
 i. 18, 1. et alibi
 στίλβειν scintillare A. b. i. 13, 2, 3
 στλεγγίδος usus T. vi. 6, 18
 στοιχοῦν I. 10, 3
 στρυφνότης C. 8, 8
 συγγνώμην ἔχειν τινί S. 33, 18
 συγκαταριθμεῖσθαι C. 8, 38
 συγκατατίθεσθαι τινί T. iii. 1, 1
 συγκινεῖσθαι ἡμῖν T. ii. 7, 5
 συκοφαντεῖν T. vi. 2, 1. viii. 2, 2.
 συκοφάντημα S. 15, 5
 συλλογιστικός λόγος A. a. i. 25, 9.
 συλλογιστική ἀρχή A. b. i. 2, 7
 συμβαίνειν ἐκ— T. viii. 1, 17
 συμβιβάζειν T. vii. 5, 2, 10. viii.
 3, 4
 συμβλητά T. i. 15, 19

σύμβολα nota I. 1, 2. σύμβολα τῶν
 ἐν τῇ ψυχῇ I. 14, 14
 συμμετρία ἐν τίσιν T. vi. 6, 21. συμ-
 μέτρως τί T. i. 15, 18
 συμπεῖσθαι A. b. i. 1, 2
 συμπεραντικῶς εἰπεῖν S. 15, 5
 † συμπεραστικῶς ibid.
 συμπίπτει, idem quod συμβαίνει,
 contingit S. 14, 5
 συμπλοκῆς ἄνευ λεγόμενα C. 4, 1
 συμφερέσθαι τινι T. vi. 13, 4
 † συμφροσύσθαι C. 8, 3
 συμφωνεῖν τινι A. b. ii. 2, 3. συμφω-
 νία τί ibid. συμφωνία ἐν φθόγ-
 γαις T. iv. 3, 4. vi. 2, 3
 συνακούσθαι A. a. i. 46, 15
 † συναληθεῖν I. 7, 7
 συνάμφω I. 11, 4
 συναριθμεῖσθαι S. 5, 5
 † συναψις ἀν συνοχῇ T. iv. 2, 13. v. l. f
 σύνεργος τοῦ ἐν ἀρχῇ T. viii. 6, 2
 συνεῖρειν T. viii. 3, 1. συνεῖραι λόγον
 S. 16, 5
 συνεπικοσμεῖν τὸν λόγον T. viii. 1, 18
 συνεπινεῖν S. 7, 2
 συνεπίστασθαι S. 19, 1, 3
 συνεπιφέρειν A. a. i. 46, 15. T. vi.
 6, 12, 14. viii. 2, 7
 συνεστάναι πρὸς τινα, pedem cum
 aliquo conferre, in disputando
 sc. T. viii. 14, 10
 σύνδοσι διαλεκτικαί T. viii. 5, 1
 συνοχῇ, ἄψις T. iv. 2, 13
 † συνοχῇ, σύναψις ibid. v. l. f
 συντελεῖν εἰς τι S. 2, 8
 συνυπνεῖν S. 17, 15
 συνώνυμα τίνα C. 1, 3, 5, 29. συνώ-
 νυμον πᾶν συμβλητόν T. i. 15, 19.
 συνωνύμως κατηγορεῖσθαι T. iv.
 6, 5
 σύστοιχα τίνα T. ii. 9, 1
 συσχηματίζειν πρὸς— T. vi. 14, 4
 σωστικός νόμος T. vi. 12, 6
 σωφροσύνη ἀν συμφωνία T. iv. 3, 4.
 T.
 τὰ pro ταῦτα T. vi. 13, 6
 τὰμφίβηλα S. 17, 2
 τάξει ὡς θεῖ A. b. ii. 13, 13. τάξιν
 ἔχει C. 6, 8
 ταῦτο, ποσαχῶς λέγεται A. b. i. 33,

6. T. i. 7, 1. ταῦτο καὶ—idem
 ac—A. a. i. 46, 3. ταῦτο καὶ εἰ
 A. b. i. 19, 5
 τεκμήριον τι A. b. ii. 27, 7
 τέκνον improprie domini respectu
 dicitur S. 24, 8
 τελείωσις τῶν συλλογισμῶν A. a. i.
 6, 17, 7, 3
 τέλος ἐπιθεῖναι S. 33, 10
 τερετίσματα A. b. i. 22, 4
 τερηρεύεσθαι T. viii. 1, 17
 τέρψις, voluptatis species T. ii.
 6, 6
 τετραγωνίζειν κύκλον S. 11, 3. τετρα-
 γωνισμοῦ genera S. 11, 3, 7
 τί ἦν εἶναι A. b. ii. 8, 3
 τιθήνη T. vi. 2, 3
 τὸ αὐτὸ πλεοναχῶς λέγεται A. b. i.
 33, 6. T. i. 7, 1
 τότε μετὰ τοῦδε T. vi. 13, 9. τότε
 τι, et τὸ ἐν, substantiam maxime
 comitari videntur S. 7, 2. τότε
 τι εἶναι quid sit S. 22, 13
 τοςανταχῶς A. a. i. 37
 τραγέλαφος I. 1, 4. A. b. ii. 7, 2.
 τραγέλαφος δοξαστόν A. a. i. 38, 2
 τραχὺ τί C. 8, 22
 τριάς τί A. b. ii. 13, 3
 τρίγωνον δύο ὀρθαῖς ἴσον A. b. i. 4, 6
 τριτημόριον πολλοστημόριον T. ii. 8, 5
 τριχοῦσθαι τὸ γένειον A. b. ii. 12, 11
 τυπτήσῃ S. 5, 13
 τύφω εἰπεῖν C. 10, 2. τύφω λαβεῖν
 T. i. 7, 1. τύφω περιλαβεῖν T. i.
 14, 4
 τυφλὸν τί C. 10, 11
 T.
 ὕγιαζεσθαι, sanari A. b. i. 13, 9.
 ὑγιαίνεται quidem æger, at non
 ὑγιαίνει S. 4, 3. ὑγιανε et ὑγιανεῖ,
 casus verbi ὑγιαίνει I. 3, 3. ὑγι-
 εῖνον τί T. vii. 3, 8. ὑγιεῖνοι C.
 8, 6. ὑγιεῖνον multipl. signif.
 T. i. 15, 10
 ὑγροῦ ἴδιον τί T. v. 2, 13
 ὑελος τετραπλημένη A. b. i. 31, 4
 ὑπαγορεύειν, præire verbis T. vi.
 5, 2
 ὑπάρχει ἀνηρημένος T. vii. 5, 3.
 ὑπάρχει, καὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει,

ἕτερον A. a. i. 8, 1. ὑπάρχουσα
πρώταις, τίς A. a. i. 13, 8
ὑπεναντίαμα S. 30, 2. εἰς ὑπεναν-
τίασιν ἄγειν S. 12, 9
ὑπερβαίνειν transilire T. vi. 5, 5
ὑπερβολὴ ὑπερβάλλουσα T. iv. 5, 14
ὑπερέχον, ὑπερέχει τινός, καὶ τινί T.
iv. 4, 11

ὑπερτείνειν A. a. i. 14, 7
ὑπέχειν θέσιν, tueri T. viii. 9, 1, 2.
ὑπέχειν τὸν λόγον A. a. ii. 19, 1.
ὑπέχειν ὑπόθεσιν τινα, i. tueri,
defendere T. viii. 3, 1
ὑπόθεσις τί A. b. i. 2, 7. ὑπόθεσις et
αἵτημα qua re differant A. b. i.
10, 7

τὰ ὑποκάτω T. iv. 2, 4
ὑποληπτὸν, εἰ τοῦ δοξαστοῦ γένος A. b.
i. 39. ὑπόληψις non idem quod
scientia T. vi. 11, 4. ὑπόληψιν an
πίστις sequatur T. iv. 5, 4. ὑπο-
λήψεως ἀπλῆς ἀπλῇ ἢ ἀπάτῃ A. b.
i. 16, 1

ὑστατος cum pluit S. 5, 8
ὑστατον τί A. b. i. 21, 1. ὑστερεῖν
τῶν καιρῶν S. 16, 5
ὑφεκτέον λόγον A. b. i. 12, 2

Φ.

Φαινόμενος ἔλεγκος S. 8, 4. φαινό-
μενοι συλλογισμοί S. 8, 1
φαλακρὸς, calvus C. 10, 30
φαρμακεύεσθαι in morbis prodest
T. ii. 11, 6
φάσις I. 5, 3. φάσις inest in ἀπο-
φάσει S. 31, 1

φέναι τίς T. iv. 5, 11
φθαρτικὸν τί T. vii. 3, 7
φθίνοντος τοῦ μηνός A. b. ii. 15, 2
φθόνος καὶ φθονερὸς τίς T. ii. 2, 5
φθορὰ, διάλυσις οὐσίας T. vii. 3, 7
φιλεῖν, vox homonyma T. i. 15, 6
φιλέριδες τίνες S. 11, 5
φιλόγλυκος T. ii. 3, 8
φιλοπονεῖν ἀρνούνται οἱ εὐφρεῖς T. iii.
2, 12

φιλοπραγμοσύνη T. ii. 4, 1
φιλοσόφημα τί T. viii. 11, 12
φιλότιμος τίς T. vi. 8, 4

φιλοχρήματος τίς ibid.
φλέγμα τί T. vi. 3, 3
φορὰ Platoni quid T. iv. 2, 13.
quorum proprie T. iv. 2, 14
φρόνησις quibusdam et virtus est
et scientia T. iv. 2, 2
φυλετικῶς φουσῶν S. 1, 2
φυλλορροεῖ πλατύφυλλον A. b. ii. 16,
1, 2

φύρεσθαι ὑγρῷ T. iv. 5, 17
φυσιογνωμονεῖν πῶς δυνάμεθα A. a. ii.
27, 8
φυσιοῦσθαι, in naturam verti C.
8, 3

X.

Χαρὰ, voluptatis species T. ii. 6, 6
χειμεριώτερος φθίνων ὁ μὴν A. b. ii.
15, 2
χερσαῖον τί T. vi. 6, 15
χλευασία τί T. vi. 6, 6
χολοβάφιννα S. 1, 2

χρηματίζεσθαι, negotiis implicari,
vel rem facere T. iii. 2, 11.
† χρηματίζεσθαι ἀπὸ τινος, quaes-
tum aliqua ex re facere T. iv.
5, 9. χρηματισμός, quaestus S.
11, 5. χρηματιστὴς ἀπὸ σοφίας
S. 3, 6

χρῶμα, vox homonyma T. 15, 21
Ψ.

Ψευδὴς λόγος ποσαχῶς T. viii. 12, 2.
ψευδὴς ὅλη τίς A. a. ii. 2, 7.
ψευδογράφου et γεωμέτρου affinitas
S. 11, 6, 8. ψευδογραφούντος συλ-
λογισμοί T. i. 1, 5. ψευδογραφούν-
των mos T. viii. 1, 17. ψευδο-
γραφεῖσθαι T. v. 4, 2. ψευδογρά-
φοῦμενα T. viii. 10, 3. ψευδογρα-
φήματα S. 11, 3
ψήφους φέρειν, in computationibus
S. 1, 5. ψήφοις ἀπατάσθαι S.
1, 4

Ω.

Ὀικοδομηκέναι T. iv. 4, 2
ὥς ἀδηλότατα κρύπτειν T. viii. 14, 6.
ὥς ἑτέρως λέγεσθαι S. 7, 2
ὠφέλιμον τί T. vi. 9, 3. vii. 3, 8
ὠχρίας, et ὠχριζν C. 8, 15.

INDEX RERUM

QUÆ IN ORGANO VISÆ SUNT MEMORABILIORES.

- de Abductione A. a. II. 25, 1. abducere ad idem S. 31, 1.
 ad Absurdum ducere S. 12, 1, 2
 ex Abundanti quid T. iii. 2, 11
 Accentus olim non adscribebantur syllabis S. 4, 8. 20, 2. accentus fallaciæ ut solvendæ S. 21
 Accidens quid T. iv. 1, 3. accidens nonnunquam proprium fit. T. i. 5, 10. probari et refutari ut solet T. vii. 5, 6. facillime confirmari potest T. vii. 5, 11. refutatu difficillimum ib. accidentis definitiones duæ T. i. 5, 8. accidentis loco reddere quod alio modo est T. ii. 2, 1. accidentis fallacia unde S. 5, 1. accidentis fallaciæ ut solvendæ S. 24, 1. accidentia quæ A. b. i. 4, 4
 Accipere, bonum est S. 25, 5
 Actus pro habitu T. iv. 5, 1
 Acutum cur gravi concinat A. b. ii. 2, 3. acuto contraria quæ T. i. 15, 2
 Additionis et detractiois consideratio T. iii. 5, 2
 Adulteri signa S. 5, 9
 Æquitas quid T. vi. 3, 7
 Aëris proprium T. v. 5, 10
 Affectiones quid C. 8, 3. affectio pro genere quandoque ponitur T. iv. 5, 15
 Assertio quid I. 6, 1. assertio prima quæ A. b. i. 2, 6. assertio et negatio quæque vera videtur, aut falsa C. 4, 4. assertio et negatio in sermone, index sensuum animi I. 14, 14. assertio una uni negationi contradictorie opposita I. 7, 13. assertionum oppositiones tres A. a. II. 15, 9.
 Agere et pati recipiunt contrarietatem, nec non magis et minus C. 9, 1
 Albi descriptio T. iii. 5, 2. vi. 12, 2
 Alteratio an secundum unam e ceteris motus speciebus fiat C. 14, 2, 3
 Ambiguitatis modi T. vi. 2, 1. ambiguitatis fallacia S. 4, 4, 5. ambiguitatis sophisticæ exempla S. 4, 1. ambiguitatis fallaciæ ut solvendæ T. viii. 7, 1. S. 19, 1. ambiguitatis fallacia distinctione solvitur S. 7, 1. 20, 3. ambiguitatis distinctio T. viii. 2, 4. ambiguitate solvere fallacias S. 24, 8
 Ambitiosus qui T. vi. 8, 4
 Ambulatio an latio T. iv. 2, 7. ambulatio, motus quidam T. iv. 6, 13
 Amicitia sedes T. iv. 5, 6
 Amissio quorum sit S. 22, 5
 Amor quid T. vi. 7, 3. amor, et congressus cupiditas, non sunt idem T. vii. 1, 9
 An sit A. b. ii. 8, 4
 Anacharsidis dictum A. b. i. 13, 6
 Anima quid A. b. ii. 4, 3. T. vi. 14, 3
 Platoni quid T. vi. 3, 2. an numerus T. iii. 6, 13. an species numeri T. iv. 3, 1. anima et vita an idem S. 5, 11. anima animalium mortalis an immortalis S. 17, 17. anima tripartita T. v. 4, 12. animæ proprium T. v. 8, 8. animam cum corpore mutari, et contra A. a. ii. 27, 8
 Animalis proprium quod T. v. 3, 2
 Animi affectuum index vox I. 1, 2
 Antiphontis tetragonismi S. 11, 8
 Antiquius quid C. 12, 1
 An'isthenis thesis, contradici non posse T. i. 11, 4
 Apodictica propositio quid differat a dialectica A. a. i. 1, 3, 4. apodicticus syllogismus quorum sit A. a. i. 13, 6. v. Demonstr.
 Appellationes cum vulgo usurpantur quæ, quæ non T. ii. 2, 9. v. Nomen.
 Aqua ex eodem fonte, an eadem T. i. 7, 2. aquæ omnes specie eadem T. i. 7, 3. aquaticum et terrestre in animalis divisione quid significant T. vi. 6, 15

- Aristomenes *διανοητός* A. a. i. 33, 1, 2.
 Aristotelis tractatus de dialectica A. a. i. 30, 5
 Arithmeticae propriae sunt unitates A. b. i. 10, 3
 Ars quae naturam aliquam ostendit, non utitur interrogationibus S. 11, 9. artis et scientiae principium quod A. b. ii. 19, 4. artes omnes habent aliqua communia S. 11, 11. artium principia ut inventa A. a. i. 30, 4. artium omnium principia fuerunt primitus exigua S. 33, 15. artificii in sua arte perito credi solet T. iii. 1, 2
 Atheniensibus bellum a Persis cur illatum A. b. ii. 11, 3, 4
 Attributa: *vide* Prædicata.
 Avarus qui T. vi. 8, 4
 Auditus ut fiat T. i. 14, 2
 Avis proprium T. v. 4, 14
 B.
 Beata vita et honesta an eadem T. vii. 1, 2
 Belli Persici causae A. b. ii. 11, 3
 Bonum et non bonum S. 25, 3. bonum, multipl. sign. T. i. 15, 12. bonum et malum idem esse putavit Heraclitus T. viii. 5, 6. boni proprium quod T. v. 3, 3. boni dicuntur ratione *τῆς προαιρέσεως* T. iv. 5, 9
 Boreæ homicidium S. 33, 3
 Brysonis tetragonismi A. b. i. 9, 1. S. 11, 3, 7
 C.
 Cæcum quid T. vi. 6, 5. S. 5. 14. cæcitas quid C. 10, 17. T. vi. 9, 8. cæcitas an *ἀναισθησία* T. iv. 4, 4. *ἀναισθησία* est T. ii. 8, 4
 Cælum si est ingentum, infinitum est S. 28
 Cæci ratio A. b. i. 12, 7
 Callicles in Gorgia Pl. S. 12, 6
 Captiones extra dictionem positæ, septem S. 4, 10. *vide* Fallacia.
 Casus nominis I. 2, 3. casus masculinorum et femininorum distincti; neutrorum non item omnes S. 14, 3. casus verbi I. 3, 3. casuum loci T. iii. 6, 1. casuum locus in proprio T. v. 4, 17. casuum et conjugatorum consequentia T. iv. 3, 11
 de Causis et effectis A. b. ii. 16, 1. causa effectum an comitetur ibid. effecto prior A. b. ii. 16, 4. causæ quatuor A. b. ii. 11, 1. causæ unius plures A. b. ii. 16, 5
 Chærilus rejicitur T. viii. 1, 18
 Circulo demonstrare quid A. b. i. 3, 5. circulo quæ fiunt, circulari demonstratione ostenduntur A. b. ii. 12, 10. circularis demonstratio quid A. a. ii. 5, 10. circularis demonstratio an simpliciter fieri queat A. b. i. 3, 3. circulariter demonstrari quæ nequeant A. b. i. 3, 7. de circulari probatione, in prima figura A. a. ii. 5, 1. in secunda A. a. ii. 5, 13. in tertia A. a. ii. 7, 1
 Cleophon in Mandrobulo S. 15, 7
 Cogitatio interdum nec cum vero nec cum falso conjuncta I. 1, 3
 Cognitio unde sit T. vi. 4, 2. cognoscere quomodo liceat A. b. i. 1, 4. cognoscuntur alia per se, alia per alia A. a. ii. 16, 1
 Color, vox homonyma T. i. 15, 21. color multis modis ex accidentibus casibus mutatur C. 8, 13. colores extremi et medii C. 10, 8
 Communia scientiis quæ dicantur A. b. i. 10, 4. 11, 4
 Comparationes rerum ex accidente sumptæ T. i. 5, 9. comparationum loci T. iii. 4, 1
 sine Complexione prædicata C. 4, 1
 Composita majora quam compositionis partes A. a. i. 32, 3
 Compositio pro Toto T. vi. 14, 1. compositioni contraria dissolutio T. vi. 14, 2. compositio et divisio verborum, significationem quandoque mutat S. 4, 7. compositionis fallacia S. 4, 6. compositionis et divisionis fallacia unde sit, et quomodo solvenda S. 7, 1. compositionis et divisionis fallaciæ ut solvendæ S. 20, 1. 23, 1
 Concedere solent cum eventura non prævident T. vi. 10, 4
 Contentus quid, et qua ex causa A. b. ii. 2, 3. contentus in sonis est T. iv. 3, 4. vi. 2, 3
 Concertanti non idem scopus qui docti et discenti T. viii. 5, 1
 Conclusio e quibus efficitur A. a. ii. 2, 2. conclusio qualis e qualib. terminis A. a. i. 24, 3. conclusionis necessitas A. a. ii. 2, 2. conclusio necessaria in nulla figura quando fiat A. a. i. 7, 1. conclusionum regulæ, præsertim in syllogismis indefinitis A. a. i. 46, 1. conclusio non est faciendi interrogatio T. viii. 2, 11. conclusio rationum inhiberi quot modis possit T. viii. 10, 4. conclusionis falsæ rationes ut solvendæ T. viii. 10, 1
 Confirmare difficilius quam refutare A. a. i. 26, 3, 5. T. vii. 5, 9, 10
 Confutare: *vide* Refutare
 Conjugata quæ T. ii. 9, 1, 2. conjugatorum et casuum loci T. ii. 9, 1. iii.

- 6, 1. conjugatorum et casuum consequentia T. iv. 3, 11
- Consequens et Accidens ut differant S. 6, 10. consequens pro genere T. iv. 5, 3. consequens perpetuum, plerumque pro proprio ponitur T. v. 3, 7. consequentis captiosa illatio S. 5, 8. consequentis vitiosi solutio S. 28. consequentium consequentia duplex est S. 28. consequuntur unum plura necessario T. ii. 5, 4. consequentiae consideratio duplex T. iii. 2, 1. consecutionum ratio I. 13, 1. A. a. i. 27, 9
- Contentiosi qui S. 11, 5. contentiosorum syllogismorum acutissimus qui S. 33, 7
- Contiguitas an continuitas T. iv. 2, 13
- Continens qui T. iv. 5, 2. continentiae genus quod T. iv. 6, 10
- Contingere, pluribus modis dicitur A. a. i. 3, 3. contingit, similiter ponitur ut est A. a. i. 3, 7. de contingente, et conversione quæ in eo fit, et propositionibus inde nascentibus A. a. i. 13, 3
- Continua contigua T. iv. 2, 13. continua quantitas C. 6, 1
- Contradicti posse negavit Antisthenes T. i. 11, 4. contradictio quid I. 6, 3. A. b. i. 2, 6
- Contraria conversio quæ A. a. ii. 8, 2. contrariæ contradictiones quæ I. 14, 15. contrariæ enuntiationes quæ I. 7, 2. contrariæ propositiones quæ A. a. ii. 15, 1, 7. contrarium quid A. b. i. 4, 5. contrarium contrarii genus T. iv. 4, 12. contrarium contrario consequens T. ii. 9, 5. contraria contrarii ratio T. vi. 9, 3. contrarii definitio ex contrario evidens T. vii. 3, 6. de Contrariis C. 11, 1. contraria quæ C. 6, 22. contraria, opposita A. a. ii. 26, 2. contraria inter se quæ C. 10, 4. contraria sunt in eodem prædicamento C. 8, 30. contraria in eodem genere oportet esse T. iv. 3, 5. contraria vel in eodem genere sunt, vel in contrariis generibus, vel ipsa sunt genera C. 11, 5. contraria quædam dicuntur privatione alterius T. vi. 9, 4. contraria eidem simul inesse non possunt T. ii. 7, 4. contraria nil simul recipit C. 6, 18. contraria eidem plura T. ii. 7, 3. Contraria dicere T. viii. 11, 6. contraria petere, quid differat a petitione principii T. viii. 13, 5. contraria petuntur totidem modis in disputando, quot principium T. viii. 13, 4. Contrariorum omnium an una scientia et vis A. a. i. 44, 2. contrariorum an eadem scientia, et idem sensus T. i. 10, 3. contrariorum ut scientia et ignoratio eadem, ita et sensus T. viii. 1, 13. contrariorum differentiae aut contrariæ sunt, aut eadem T. vii. 3, 5. contrariorum complexiones plures T. vii. 3, 3. contrariorum complexio sextuplex quadruplicem contrarietatem efficit T. ii. 7, 1
- de Conversionibus in simplicibus propositionibus A. a. i. 2, 1. conversiones propositionum modificatarum A. a. i. 3, 1. conversio similis quæ dicitur A. ii. 9, 1
- Corpus in quantitate, quid T. vi. 5, 1
- Corruptio quid T. vii. 3, 7
- Cum hoc T. vi. 13, 9
- Cupiditas quid T. vi. 3, 5. 8, 2, 6. S. 13, 1. cupiditatis respectus diversus T. ii. 3, 8. cupiditates non semper parent rationi T. v. 1, 6. cupiditates juvenes magis quam senes incessant T. iii. 2, 3
- Cur sit A. b. ii. 10, 2
- D.
- Decem, in decem imperfectis insunt S. 31, 1
- Deceptio in quibus sit I. 14, 5. deceptio in disputando, unde proficiscatur S. 7, 1. deceptio magis in disserendo fit quam in speculando S. 7, 3. Decipere seipsum facile potest, qui ab altero imprudens decipitur S. 16, 3. *vide Falli*
- Definitio quid A. b. i. 3, 7. T. i. 5, 1. vii. 3, 2. 5, 1. definitio, principium omnium A. b. ii. 13, 7. definitio species proprii T. i. 4, 2. definitio et proprium ut differant T. i. 8, 2. definitio et syllogismus non sunt idem, nec ejusdem A. b. ii. 7, 6. definitio et demonstratio non sunt ejusdem; et quid differant A. b. ii. 3, 1. definitio non est omnium eorum quorum est demonstratio A. b. ii. 3, 3. definitio non demonstratur nec sumpta definitionis definitione, nec item de finitione contrarii A. b. ii. 6, 1. definitio substantiam seu quid est quo modo ostendat A. b. ii. 7, 1. definitio perspicua esse debet T. vi. 1, 4. propria esse debet, non communis T. vi. 12, 4. latior definitio esse non debet T. vi. 1, 4. definitio latior ut excutienda T. vi. 3, 1. definitio una sæpe plurium T. vi. 9, 1. definitio fieri quandoque nisi per opposita non potest T. vi. 4, 13. definitio syllogistica argumentatione demonstrari non potest A. b. ii. 4, 1. definitio

- obscuratur pluribus modis T. vi. 2, 1. definitio refutatu facillima T. vii. 5, 7, 9. Definitionis scopus T. vi. 1, 4. 4, 2. definitionis tractatio quinque-partita T. vi. 1, 1. definitionis vitiosæ partes duæ T. vi. 1, 4. definitionem per notiora factam non esse, duobus modis dicitur T. vi. 4, 4. Definitiones perspicuitatem requirunt A. b. ii. 13, 19. separare debent T. v. 2, 11. cognitionis causa fiunt T. v. 2, 2. definitiones ejusdem rei plures esse nequeunt T. vi. 5, 2. 14, 5. definitionum genus primum tradendum, ut et propriorum T. v. 3, 12. definitionum elementa T. iv. 1, 1. definitionum στοιχείων T. vi. 14, 6. de Definitione Quid sit, et Cur A. b. ii. 10, 1, 2. Definiti substantiam genus maxime significat T. vi. 1, 1. definito latiori si angustior tributa definitio T. vi. 5, 2. Definitu faciliora quæ A. b. ii. 13, 19.
- Delectus propositionum ut habendus A. a. i. 27, 8.
- Delinquitur in multis facilius quam in paucis T. vii. 5, 7.
- Demonstratio an sit, et quo modo A. b. i. 2, 1. demonstratio quid A. b. i. 2, 2. 4, 1. ii. 7, 1. T. i. 1, 2. demonstratio, syllogismus est; at non vice versa A. a. i. 4, 1. demonstratio et definitio non sunt ejusdem; et quid differant A. b. ii. 3, 4. demonstratio omnis ut fiat A. b. i. 6, 1. demonstratio fit per quaecunque ex quatuor causis A. b. ii. 11, 1. demonstratio ex alio genere fieri non potest A. b. i. 7, 1. demonstratio universalis melior particulari A. b. i. 24, 5. demonstratio scientifica magis quæ A. b. i. 24, 1. Demonstrationis definitionem oppugnantium confutatio A. b. i. 3, 1. demonstrationis principium quod A. b. i. 2, 5. virtus quæ A. b. i. 24, 2. modi duo A. b. i. 22, 10. Demonstrationes cujusque rei ut inventæ A. a. i. 30, 3, 4. demonstrationes unius plures esse possunt A. b. i. 29, 1. demonstrationum resolutiones non fiunt in infinitum, neque ascendendo, neque descendendo A. b. i. 19, 5. Demonstratio duplex; earumque usus A. b. i. 13, 1. demonstratio ostensiva melior negativa A. b. i. 25, 1. demonstratio ostensiva melior impossibili A. b. i. 26, 1. de Demonstratione per impossibile A. a. ii. 11, 1. de eadem in secunda figura A. a. ii. 12, 1. in tertia A. a. ii. 13, 1. Demonstrari singula simpliciter non possunt A. b. i. 9, 3. demonstrari absque reductione ut possit A. a. i. 6, 16. Demonstrativorum syllogismorum veritatem oportere esse necessariam A. b. i. 4, 1. *vide et* Apodict.
- Deus, et vir bonus, mala patrare possunt T. iv. 5, 9. Deus, lædi an possit T. ii. 2, 5. Dei proprium T. v. 6, 10. Deo an aliquid utile A. a. i. 36, 6.
- de Dialectica tractatus Aristotelis A. a. i. 30, 5. dialecticæ proprium quid T. i. 2, 2. dialecticæ officium S. 33, 11. dialectica et pirastica utuntur etiam idiotæ S. 11, 11. dialecticæ veteris ratio S. 33, 15. dialectica interrogatio I. 11, 2, 3. dialectica oratio I. 4, 4. dialectica propositio quæ T. viii. 2, 8, 12. dialectica propositio quid, et qua re differat ab apodictica A. a. i. 1, 3, 4. dialecticus qui T. viii. 14, 9. S. 11, 1. dialecticus non versatur in certo aliquo genere S. 11, 8. dialectici munus S. 9, 4. 11, 13. dialecticis quæ cavenda T. i. 18, 3.
- Dicere idem sæpius, duobus modis accidit T. v. 2, 9. dici duum generum est C. 2, 1. dici de omni, et dici de nullo, quid A. a. i. 1, 8. dicta sæpius, turbant auditorem T. v. 2, 8.
- Dictionis fallaciæ ut solvendæ S. 23, 1.
- Differentia refertur ad genus T. i. 4, 1. non participat genus T. iv. 2, 12. angustius patet quam genus T. iv. 1, 9. genere posterior, specie prior T. vi. 6, 11. speciebus latius patet ibid. qualitatem significare videtur T. vi. 6, 8. differentia generum duorum an eadem T. vi. 6, 12, 13. differentie non mutant substantiam T. vi. 6, 16. differentie multe in iis etiam quæ specie sunt eadem A. b. ii. 13, 11. differentie in definitionibus ut ponendæ T. vi. 6, 1. differentiarum inveniendarum ratio T. i. 16. differentiarum inventio quorsum conferat T. i. 18, 4. differentie singulares sciri an queant A. b. ii. 13, 10. differentia specifica T. vi. 6, 2.
- Difficiles et morosi quæ primo concedere soleant T. viii. 1, 16.
- Digitos quatuor habere T. v. 5, 4, 5.
- Dimidium quid T. vi. 9, 3. dimidii proprium T. v. 6, 2.
- Dionysius vitam ut definierit T. vi. 10, 3.
- Disciplina, reminiscencia A. a. ii. 21, 7. disciplinarum omnium ratio quæ T. vi. 4, 2.
- Discreta quantitas C. 6, 1.
- Disputandum non cum quovis T. viii. 14, 10.

- Disserendi rationes quadruplices S. 2. disserendo qui certant, quot sibi scopos proponant S. 3, 1
- Distinctio quorundam difficilis S. 7, 1. distinctio multiplicis significationis T. i. 15, 1. distinctione respondendum in ambiguis S. 20, 3
- Diversum, et Idem, pluribus modis dicuntur T. v. 4, 15
- de Divisione, ejusque syllogismo A. a. i. 31, 1. divisio cognatarum specierum T. viii. 1, 18. divisiones quorum conferant A. b. ii. 13, 7. divisione demonstrari definitio an possit A. b. ii. 5, 1. divisio facilius in majora fit, quam in minora A. a. i. 32, 3. divisionis et compositionis fallaciae ut solvendae S. 20, 1
- Divitiæ an res bona S. 25, 3
- Docere aliud est, aliud disserere S. 10, 11
- Dolor quid T. vi. 6, 20, 22. doloris sedes T. iv. 5, 5
- Dubitatio quid T. vi. 6, 20
- Duplum quid T. vi. 6, 22. duplum, dimidii duplum S. 13, 1. dupli genus T. iv. 4, 11. dupli proprium T. v. 6, 2
- E.
- Eclipsis quid, et qua ex causa A. b. ii. 2, 3. 12, 1
- Elabi conantes premendi T. viii. 14, 10
- Elenchus quid A. a. ii. 20, 1. S. 5, 5. 10, 5. 17, 2. elenchus est ex propositionibus, ut syllogismus S. 6, 14. elenchus ut fiat, vel non fiat A. a. ii. 20, 1. elenchi sunt etiam veri S. 9, 1. elenchorum modi duo S. 4, 1. elenchi dictionis sex ibid. elenchus sophisticus qualis S. 8, 5. elenchorum sophisticorum modi S. 11, 13. præter elenchi definitionem factis paralogismis ut occurrendum S. 26, 1
- de Eligendis et fugiendis simpliciter T. iii. 4, 1
- Empedocles quatuor corporum elementa statuit T. i. 14, 3
- Empedoclis hemistichion de vino T. iv. 5, 17
- Ens et Unum an omnia de omnibus prædicentur T. iv. 6, 2, 3. Ens et unum, de omnibus prædicantur T. iv. 1, 5. ens, unum, Melissi thesis T. i. 11, 4. entia quotuplicia C. 2, 2. ens omne vel factum vel æternum esse T. i. 11, 5
- Enthymema quid A. a. ii. 27, 2
- de Enuntiatione I. 5, 1. enuntiatio quid A. b. i. 2, 6. enuntiatio simplex I. 5, 5. enuntiatio una quæ sit, et quæ multæ I. 5, 2. 11, 1. enuntiationis partes I. 5, 1. Enuntiationes magis contrariæ quæ dicendæ I. 14, 1. enuntiationes universales et particulares quæ, et quæ quibus oppositæ I. 7, 1.
- Eretriensium in Sardis irruptio A. b. ii. 11, 3.
- Esse, et Necessario esse, diversa sunt A. a. i. 8, 1. esse et inesse in quibus prædicatis convertantur T. ii. 1, 2. esse quam videri optabilius T. iii. 2, 10. esse horum, pluribus modis dicitur S. 24, 9. esse scientem, et Scire, nil differunt A. a. i. 46, 3. esse non bonum, et non esse bonum, non sunt idem A. a. i. 46, 4
- EST, adprædicatum, affirmationem facit A. a. i. 3, 7. Est, adprædicatum, duo facit oppositionum genera I. 10, 3. Est, inclusum quandoque verbo I. 10, 7
- Euthydemii oratio S. 20, 3
- Exemplum quid A. a. ii. 24, 1. exempla qualia adhibenda T. viii. 1, 19
- Exercitationis præcepta T. viii. 5, 1. 14, 1, 7
- Experientia, memoriæ filia A. b. ii. 19, 4
- Expositio syllogistica A. a. i. 6, 8. 8, 3. expositione quomodo utamur A. a. i. 41, 5
- Extrema quid A. a. i. 4, 3. extremum majus quod, et quod minus A. a. i. 4, 8
- F.
- Facere, iust in non facere S. 31, 1. facere qualitercumque facilius quam recte facere T. vi. 1, 3. factum esse, et principium habere, Melisso idem sunt S. 6, 11
- Fallaciæ dictionis ut solvendæ S. 23, 1. fallaciarum extra dictionem positarum solutio S. 25, 1. Vide et Sophisma.
- Falli, tribus modis dicitur A. a. ii. 21, 9. falli opinione A. a. ii. 21, 1. Vide et Decipere.
- de Falsa oratione A. a. ii. 18. falsa tota quæ A. a. ii. 2, 7. falsorum syllogismi S. 8, 4. falsus syllogismus duobus modis dicitur S. 18, 1
- Fellis et mellis idem color S. 5, 8
- Fides fit duobus modis A. a. ii. 23, 1
- de Fieri et Factum esse A. a. ii. 12, 3
- Figura et forma, qualitatis species C. 8, 20
- de Figura syllogismorum triplici, et imperfectorum syllogismorum perfectione A. a. i. 7, 1. figura syllogismorum prima quæ A. a. i. 4, 15.

- figura secunda quæ, et quales in ea syllogismi A. a. i. 5, 1. figura tertia quæ, et quales habeat syllogismos A. a. i. 6, 1. figura syllogismorum tertia non concludit propositionem universalem A. a. ii. 7, 1. figurarum omnium maxime scientifica prima A. b. i. 14, 1
- Finis in unoquoque optimum T. vi. 8, 2
- Flamma, magis ignis est quam lux T. vi. 7, 4
- Folia arboribus cur defluant A. b. ii. 16, 6. 17, 4
- Fortitudo quid T. iv. 5, 2. vi. 13, 10. fortitudinis finis T. vi. 13, 11. fortitudini præoptatur justitia T. iii. 2, 4
- Fortuita per demonstrationem sciri non possunt A. b. i. 30
- Fugiendum an fugiendo contrarium T. ii. 7, 2
- Fur quis T. vi. 12, 5
- in Futuris contingentibus quomodo accipienda oppositionum regula I. 9, 1, 2
- G.
- Genus dialecticis quid T. i. 5, 6. genus numero unum an sit T. vi. 6, 4. genus omnium corum est quæ specie sunt indifferentia T. iv. 1, 10. genus de speciebus vere semper prædicari oportet T. iv. 5, 17. genus latius patet quam vel species vel differentia T. iv. 1, 9. genus latius patere debet quam differentia T. iv. 2, 16. genus et species non sunt in eodem semper prædicamento T. iv. 4, 6. genus et speciem sub eadem divisione contineri oportet T. iv. 1, 4. genus, a diversis; differentia ab iisdem speciebus distinguit T. vi. 3, 1. genus a differentia ut separandum T. iv. 6, 12. genus dividere per negationem T. vi. 6, 5. genus probari et refutari ut soleat T. vii. 5, 5. Generis problemata quos habeant locos T. iv. 1, 1. generis species diversæ T. iv. 6, 1. genere eadem quæ T. i. 7, 2. genera speciebus priora C. 13, 4. genera superiora de inferioribus prædicantur T. vi. 5, 5, 6. generum eorundem eadem differentie T. i. 15, 21. in generibus duobus an unum et idem esse possit T. vi. 6, 7. genus omne plures habet species T. iv. 3, 3
- Geometra an mentiat A. b. i. 10, 8. geometra ut decipiat T. v. 4, 2. geometrie propria puncta et lineæ A. b. i. 10, 3
- Glacies quid A. b. ii. 12, 2
- Gorgiæ disciplina S. 33, 16
- Grammatica quid T. vi. 5, 2
- Grave, vox homonyma T. i. 15, 3
- Gustus et odoratus ut fiant T. i. 14, 2
- Gymnastæ proprium T. v. 7, 3
- H.
- Habere, quid significet C. 9, 3. habere, pluribus modis dicitur C. 15, 1
- Habitus, ex relatorum genere C. 7, 2. habitus non omnis bonus est T. vi. 6, 7. habitus pro actu T. iv. 5, 1. habitus et affectio quid differant C. 8, 1, 5. habitui quæ insunt, eadem etiam iis quæ secundum habitum dicuntur T. v. 4, 16
- Harmonica, sub arithmetica A. b. i. 13, 7
- Hebes, vox homonyma T. i. 15, 5
- Heraclitus omnia moveri affirmavit T. i. 11, 4. bonum et malum idem esse opinatus est T. viii. 5, 6
- Hippocrates geometra S. 11, 3
- Homeri poësis, figura per circulum S. 10, 6. Homerica exempla T. viii. 1, 19. Homerius versus ambiguus S. 4, 7. Homerius versus duo a criticis quibusdam emendati S. 4, 8
- Hominis definitio T. vi. 3, 2. hominis proprium T. v. 3, 13
- Homonymum quando synonymum T. vi. 10, 4, 5. homonymorum distinctio T. i. 15, 1. homonymia sæpe in sermone T. i. 15, 18
- Honestum et Decorum, idem T. v. 5, 8. honesti proprium ibid.
- Honorem appetunt omnes T. vi. 8, 4
- Humidi proprium T. v. 2, 13
- I.
- Ideæ quales statuuntur T. vi. 10, 2. ideæ quales dicantur et sint T. ii. 7, 5. idea ut considerata in proposito T. v. 7, 7. idea nullius apparentis est T. vi. 8, 7. idearum assertio ut impugnetur T. vi. 6, 4, 8, 7. ideis impugnandis locus T. vii. 4
- Idem proprie quid T. vii. 1, 1. quot modis dicitur T. i. 7, 1. pluribus modis dicitur A. b. i. 33, 6. T. vii. 1, 13. idem et diversum pluribus modis dicuntur T. v. 4, 15. idem quos habet locos dialecticos T. vii. 1, 1. idem de eodem sæpius dicere, absurdum T. vi. 3, 6, 7. Eodem modo se habens, cum pluribus confertur T. v. 7, 4. Eadem quibus inesse videntur S. 24, 2. eadem esse omnia dictitabant sophistæ S. 5, 1 v. 17.
- Ignis proprium quod T. v. 2, 6, 9, 13, 8, 3
- Ignorantia quid T. vi. 9, 7. quibus non tribuatur T. vi. 9, 9. de igna

- rantia secundum dispositionem A. b. i. 16, 1. de ignorantia per mediatas in syllogismo propositiones A. b. i. 17, 1. de ignorantia modo alio, si quis defecit sensus A. b. i. 18, 1
 Imago quid T. vi. 2, 6
 Immortale quid T. vi. 6, 23. immortalitas quid T. iv. 5, 15
 Impar in numero, quid T. vi. 4, 15. impar numerus qui T. vi. 12, 1. S. 13, 2
 Impossibilis argumentatio quæ, et quomodo in singulis figuris fiat A. a. ii. 11, 1. impossibilis et ostensivus syllogismus ut differant A. a. ii. 14, 1
 Impugnanda semper debilia T. vi. 8, 5
 In toto altero inesse A. a. i. 1, 8
 Inæqualitas quid T. vi. 9, 4, 5
 Incontinens qui T. vi. 8, 4
 Incorporeum corpori misceri nequit T. vi. 12, 2
 Indefinitum quid A. a. i. 1, 2. indefiniti subjecti enuntiationes I. 10, 6. indefinitarum enuntiationum oppositiones I. 10, 1
 Individuorum natura C. 2, 3
 Inductio quid, et quomodo a syllogismo differat A. ii. 23, 2. T. i. 12. inductio et similia quid differant T. viii. 1, 13. inductio sine sensu fieri non potest A. b. i. 18, 1, 2
 Infinita pervadi nequeunt A. b. i. 3, 1
 Ingenitum principio caret S. 28
 Injuriæ pati an facere præstet S. 12, 8
 Injusta dicere S. 12, 8. injustitia an imperitia T. ii. 9, 4
 Insolita, obscura T. vi. 2, 4
 de Instantia A. a. ii. 26, 1. instare quid sit T. viii. 14, 9. instantia quando poscenda T. viii. 2, 3. instantiæ quot modis fiant T. viii. 10, 6
 Instrumentorum nomina pleraque in *ov* finita, et neutrius generis S. 14, 4
 Intelligenda disputantium dicta T. viii. 7, 1
 Intermedia quoque non esse infinita A. b. i. 20, 1
 Interroganti spectanda quæ T. viii. 1, 1. interrogantis officium T. viii. 4
 Interrogatio de singularibus I. 10, 12. interrogatio aliqua an demonstrationi conveniat A. b. i. 12, 1. interrogationes suæ cuique scientiæ A. b. i. 12, 2. interrogatio mutila S. 17, 15. interrogationes ancipites S. 20, 1. interrogationes dubiam responsionem efficientes S. 12, 8. interrogationes duas unam facere S. 17, 9. interrogationibus duabus an una danda responsio S. 17, 10. interrogationibus pluribus ut respondendum S. 30, 1. interrogatorum genera tria T. viii. 6, 1. interrogare multa S. 12, 2. interrogare cur solitus Socrates, non respondere S. 33, 12
 Invidus qui T. ii. 2, 6. invidia quid T. ii. 2, 5
 Ira quid T. vi. 13, 12. viii. 1, 10. iræ genus quod T. iv. 6, 8. iræ causa T. iv. 5, 3. iræ sedes T. ii. 7, 6. iv. 5, 5. iræ in disputando iudicia S. 15, 1
 Iridis contemplatio A. b. 13, 9
 J.
 Jucundum, species boni T. iv. 4, 5
 Jurare sancte et pejerare an idem simul possit S. 25, 2
 Justus qui T. vi. 7, 1. justitia quid ibid. justitiam secundum naturam non esse rem pulchram S. 12, 6
 Juventuti quæ optanda T. iii. 2, 3
 L.
 Latebrarum scopus S. 15, 2
 Latifollii defluunt folia A. b. ii. 16, 1
 Latio Platoni quid T. iv. 2, 13. quorum proprie T. iv. 2, 14
 Lenitas quid T. iv. 5, 2
 Leonis natura A. a. ii. 27, 9
 Lex, e communi opinione nata S. 12, 9. lex naturæ adversari a quibusdam dicitur S. 12, 6. legis definitio metaphorica T. vi. 2, 5, 6, 3, 7
 Linea quid T. vi. 6, 3. quantitas continua C. 6, 4
 Literæ, vocis indices I. 1, 2
 Locus quantitas continua C. 6, 5. loci mutatio, species lationis T. iv. 2, 14. loci consideratio, in electione rerum T. ii. 11, 5. Loci sophistici ad ostensionem falsi aut absurdi S. 12, 1. loci communes S. 9, 3
 Longitudinis capita, seu elementa S. 15, 1
 Longævitatæ causæ A. b. ii. 17, 7
 Lunæ A. a. ii. 25, 2
 Lutum quid T. iv. 5, 17
 Lux flamma et carbone tenuiores habet partes T. v. 5, 7
 Lycophronis factum S. 15, 8
 Lyre encomium ibid.
 M.
 Magis expendendum A. b. i. 2, 8. magis et minus, quatuor habent locos T. ii. 10, 3. magis et minus in proprio T. v. 8, 1
 Magnanimitatis rimatio A. b. ii. 13, 18. species ibid.
 Magnum parvo an contrarium T. vi. 12

- Majus, et Superans, duplici respectu T. iv. 4, 11
- Malumne sit quod prudens nolit S. 25, 4. malo contrarium bonum, interdum etiam malum C. 11, 1. malorum esse S. 24, 9
- Mansio omnis in manente T. iv. 4, 14
- Maris proprium T. v. 5, 9
- Masculinorum et fœmininorum casus distincti S. 14, 3
- Mathematicæ scientiæ qua ratione comparentur A. b. i. 1, 1
- Maximum et optimum quod dicitur, idem numero esse oportet T. vii. 1, 3, 4
- Medicina quid T. vi. 3, 7. 5, 2. medicinæ partes T. ii. 3, 5
- Medium quid A. a. i. 4, 3. A. b. ii. 17, 1, 3. medium causa A. b. ii. 12. medium semper duplex est A. b. i. 12, 5. medium in syllogismo quid A. a. ii. 19, 1. sine medio syllogismus fieri nequit ibid. de medii in syllogismis inventionem A. a. i. 28, 1. Media plura eorundem esse possunt A. a. i. 25, 1. media carent interdum nominibus C. 10, 9. media propositionis categoricæ mediatae non esse infinita A. b. i. 21, 5. media propositionis negativæ mediatae non esse infinita A. b. i. 21, 1
- Mel cum aqua, quid T. vi. 13, 9. mellis et fellis color idem S. 5, 8
- Melissus unum ens statuit T. i. 11, 4. Melissi opinio, universum infinitum esse et infectum S. 5, 9. Melissi opinio, idem esse *Exitisse* et *principium habere* S. 6, 11. Melissi opinio de principio ejus quod factum est S. 28
- Melius et honoratius natura prius C. 12, 4. meliora et optabiliora quæ quibus sint T. iii. 1, 1. et deinceps.
- Memimus præterita T. ii. 4, 8
- Memoria quid T. iv. 4, 14. 5, 1. memoria, e sensu est A. b. ii. 19, 4. memoriales loci T. viii. 14, 5
- Mendacii arguere S. 12, 1, 3
- Menonis Platonici dictum, disciplinam esse reminiscentiā A. a. ii. 21, 7. A. b. i. 1, 5
- Mens, principium A. b. ii. 19, 7. mens, initium scientiæ A. b. i. 33, 1. mentis habitus in quibus est veritas A. b. ii. 19, 7
- Mensis decrescens cur tempestuosior A. b. ii. 15, 2
- Mentiri de aliquo S. 5, 6
- Metaphora significati aliquam cognitionem præbet T. vi. 2, 5. metaphora loco generis usurpata T. iv. 3, 4. metaphora clencho locum non sinit S. 17, 18. metaphoræ ad definitiones adhiberi an possint A. b. ii. 13, 20. metaphoræ obscurant definitiones A. b. ii. 13, 20
- Methodus, expeditam tractandi rationem præbet T. i. 2, 1
- Metus sedes quæ T. iv. 5, 5
- Miccalus musicus A. a. i. 33, 3
- de Mixtionibus, et primum de syllogismis ex utraque necessaria in tribus figuris A. a. i. 8, 1. mixtio contingentis et puri in prima figura A. a. i. 15, 1. in secunda figura A. a. i. 18, 1. in tertia figura A. a. i. 21, 1. mixtio necessarii et contingentis in prima figura A. a. i. 16, 1. in secunda figura A. a. i. 19, 1. in tertia figura A. a. i. 22, 1. mixtio necessarii et puri in prima figura A. a. i. 8, 1. in secunda figura A. a. i. 10, 1. in tertia A. a. i. 11, 1
- Modificatarum enuntiationum oppositiones I. 12, 1. modificatarum propositionum conversiones A. a. i. 3, 1
- Mœchi signa S. 5, 9
- Morbus, majus malum quam mala corporis habitudo T. viii. 2, 6
- Mors quid S. 5, 11
- Motus genera sex C. 14, 1. motus species T. ii. 4, 5. moveri omnia Heraclitus dixit T. i. 11, 4. moveri aliquem et stadium percurrere negavit Zeno T. viii. 8, 2
- N.
- Natura alia alicujus gratia facit, alia ex necessitate A. b. ii. 11, 9. naturæ prudentes et probi simus T. ii. 11, 4
- de Necessario A. a. i. 33, 1. necessarium quomodo se habeat I. 13, 4. an sequatur possibile I. 13, 10. æquivoce contingere dicitur A. a. i. 13, 2. e non necessariis concludi potest A. b. i. 6, 6. a syllogismo ut differat A. a. i. 32, 8. necessarium apparens T. ii. 5, 2. Necessitas duplex A. b. ii. 11, 9
- Negatio quid I. 6, 1. A. b. i. 2, 6. negatio prima quæ I. 10, 2. negatio contraria, et opposita I. 10, 13. negatio quæque vera est aut falsa C. 4, 4. negatio semper aut verum dicit, aut falsum I. 10, 14. Negativa non reciprocatur A. a. i. 17, 4
- Nigrum, vox homonyma T. i. 15, 7
- Nilus cur decrescente mense grandior fluat A. b. ii. 15, 2
- Nix quid T. iv. 5, 17
- Nomen quid I. 2, 1. nomen idem bis dicere, non est absurdum; sed idem

- de eodem prædicare sæpius T. vi. 3, 6. nomen infinitum quid I. 2, 3, 10, 1. nominum translatio T. ii. 6, 2. nominum translatio ex obscuriori voce in notiores T. ii. 4, 1. nominibus et rebus non idem semper accidit S. 1, 4. nominibus receptis uti T. vi. 2, 4, 10, 5. nominibus alienis res appellare T. ii. 1, 5. nomina ignotiora usurpare T. vi. 11, 3.
- Non esse album, et Esse non album, non significant idem A. a. i. 46, 2.
- Nosse idem et ignorare S. 24, 3. noti et ignoti an una scientia A. a. ii. 26, 2. notiora quæ T. viii. 1, 6. notiora duobus modis dicuntur A. b. i. 2, 4. T. vi. 4, 4.
- Nox quid T. vi. 8, 5.
- Noxium quid T. vi. 9, 3.
- Nubes quid T. vi. 8, 5.
- ad Nugas adigere S. 13, 1. nugationis solutio S. 31, 1.
- Numeri partes an posituram vel continuitatem habeant C. 6, 7. numero idem quæ T. i. 7, 1.
- Nunc, principium temporis A. b. ii. 12, 7.
- O.
- Obediendumne parenti magis, an sapientibus S. 12, 8. *Vide* Parentes.
- Oblivio quid T. vii. 3, 7. viii. 2, 5.
- Obscuritatem sermoni et præcipue definitioni quæ adferant T. vi. 2, 1. obscure dictis ut occurrendum T. viii. 7, 1.
- Occultationis præcepta T. viii. 1, 3, 6. occultationis scopus S. 15, 2. de occultatione sophistica S. 14, 7.
- Odium an iram consequatur T. ii. 7, 6.
- OMNIS, non universale significat sed universaliter I. 10, 8. omni inesse, quomodo accipiendum A. a. i. 15, 12. omni inesse, in quibus figuris non demonstratur A. a. ii. 11, 5.
- Opinio in quibus versetur A. b. i. 33, 2. opinio et opinabile, quid differant a scientia et scibili A. b. i. 33, 1. opinio an contrarii capax C. 5, 41. opinio, res instabilis A. b. i. 33, 2. opinio, opinione potior T. viii. 11, 14. opinioni communi pugnancia dicere S. 12, 5. opinione falli A. a. ii. 21, 1. opinione simplici simpliciter fallimur A. b. i. 16, 1. opiniones impugnare an cujusvis T. i. 11, 4. opinionum notatio T. i. 14, 3.
- Opponi quæ dicantur A. a. ii. 8, 2. opponi alterum alteri quadrifariam dicitur C. 10, 1. de oppositis C. 10, 2. oppositum esse quid I. 6, 4. opposita sex modis accipiuntur A. a. ii. 15, 9. opposita, natura simul sunt T. v. 3, 3. vi. 4, 12. opposita iisdem eadem T. vi. 7, 5. opposita in quibus figuris probentur A. a. ii. 26, 1. oppositorum an eadem scientia T. ii. 2, 3. vi. 4, 12. viii. 1, 4. oppositorum loci T. iii. 6, 1. ex oppositis ut argumentemur A. a. ii. 15, 1. in secunda figura A. a. ii. 15, 3. in tertia figura A. a. ii. 15, 6. ex oppositis vera inferri conclusio nequit A. a. ii. 15, 10. oppositæ propositiones quæ A. a. ii. 15, 1, 2, 7. oppositionum regulæ I. 7, 7. oppositionum regula ubi locum habeat I. 8, 1.
- Optabiliora et meliora quæ quibus sint T. iii. 1, 1. et deinceps.
- Optica sub geometria A. b. i. 13, 7.
- Optimum et maximum quod dicitur idem numero esse oportet T. vii. 1, 2, 4.
- Oratio quid, et quotuplex I. 4, 1. quantitas est C. 6, 3. an contrarii capax C. 5, 43. oratio una, duobus modis A. b. ii. 10, 1. oratio vera non efficit ut res sit; at contra C. 12, 7. orationes multæ (seu rationes) carent nominibus A. a. i. 35, 1. Orator quis T. vi. 12, 5.
- Ordinis ratio quæ A. b. ii. 13, 13.
- Ornatui quæ inserviant T. viii. 1, 18.
- Ortus quid T. vi. 2, 1. ortus et interitus argumenta quæ suppedient T. ii. 9, 6.
- Ostensiva et impossibilis argumentatio per eosdem fieri terminos potest A. a. ii. 14, 2, 9. ostensivus syllogismus quid differat ab eo qui ad impossibile deducit A. a. i. 29, 4. ii. 14, 1. ostensive idem et per impossibile deducit ibid. ostensive idem et per impossibile concludi potest A. a. i. 29, 1.
- P.
- Pallor e timore C. 8, 13.
- Par, et impar, ex relatorum genere C. 7, 5. par numerus qui T. vi. 4, 16.
- Parentibus an obediendum in omnibus S. 15, 4. parentibusque magis an legibus obtemperandum T. i. 14, 4. parentine magis an sapientibus obediendum S. 12, 8. *vide et* Pater.
- Parmenidis sententia de Uno et Ente S. 33, 4.
- Partes sequitur totum T. vi. 13, 2, 3. partibus destructis destruitur totum; at non contra T. vi. 13, 4.
- Particulare quid A. a. i. 1, 2.
- Passio excrescens e substantia dimovet T. vi. 6, 16. passio loco differentie

- posita ibid. passivæ qualitates C. 8, 8, 10, 11, 14, 16
- Patrem mactare apud nonnullos honestum T. ii. 11, 5
- Paupertas justa injustis divitiis potior S. 12, 5
- Per se* A. b. i. 4, 6. *per se* duobus modis A. b. i. 22, 13
- Perspicuitati quæ inserviant T. viii. 1, 19
- de *Petitione principii* A. a. ii. 16, 1. *petitio principii* quot modis fiat S. 5, 7. *petitio principii* quintuplex T. viii. 13, 2. *petitio principii* ut fiat, et ut solvenda sit S. 17, 13. *petitio* et *sumptio principii* ut solvenda S. 27
- Phænomena, sub astrologia A. b. i. 14, 7
- Philosophica et dialectica quæsitæ quare differant T. viii. 1, 2
- de *Physiognomonica* argumentatione A. a. ii. 27, 8
- Picturæ veterum* sine inscriptione agnoscere non poterant T. vi. 2, 7
- Pituita* quid T. vi. 3, 3
- Planetæ* non scintillant, quia propius nos sunt A. b. i. 13, 2
- Plato nominibus utitur a communi usu remotis T. vi. 2, 4. animam ut definiat T. vi. 3, 2. animal ut definiat T. vi. 10, 2. *φύσιν* ut definiat T. iv. 2, 13
- Pluviæ causæ* A. b. ii. 12, 10
- Positio* quid A. b. i. 2, 7. *positio*, ex relatorum genere C. 7, 2, 3. *positionem* habentia C. 6, 6
- Posteriorum* notitia e prioribus petenda T. vi. 4, 6
- Potentia*, an affectio T. iv. 4, 3
- Præcognoscimus* duobus modis A. b. i. 1, 3
- in *Prædicatione* refert quid prius ponatur, quid posterius A. b. ii. 13, 8. *prædictio* ultima quæ A. b. ii. 13, 5. *Prædicati* differentie quot sunt, tot sunt etiam subjecti C. 3, 3. *Prædicamenta* decem T. i. 9, 1
- Prævidere*, difficile S. 18, 3
- Primum* quid A. b. i. 21, 1. *primum*, et *principium*, idem A. b. i. 2, 5. *primum* prudens, et *primum* temperans T. v. 8, 7. *prima* et *vera* quæ T. i. 1, 2
- Principium*, omnium maximum est et difficillimum S. 33, 14. *principium*, et *primum*, idem A. b. i. 2, 5. de principijs quomodo innotescent, et per quem habitum A. b. ii. 19, 1. *principia* duo A. b. i. 32, 6. *principia* alia communia, alia propria, quæque illa et quomodo A. b. i. 10, 2. *principia* prima A. b. ii. 19, 1. *principia* communia quæ A. b. i. 32, 3. *principia* scientifica T. i. 1, 2. *principia* non esse sumenda ex alio genere A. b. i. 6, 11. *principia* cuiusque rei scientia ejus tradit A. a. i. 30, 3
- Priora* duobus modis dicuntur A. b. i. 2, 4. prius alterum altero dicitur *quadrifariam* C. 12, 1. *priora* vulgo dicuntur qui honoratiores sunt C. 12, 4
- Privatio* et *habitus* C. 10, 10. *privatio* et *habitus* an semper et finite contrariorum capacia C. 10, 23. a *privatione* ad *habitus* non est transitus C. 10, 13. *privatio* omnis est ejus quod secundum naturam est T. vi. 3, 6
- Probabilia* quæ T. i. 1, 3. *probabilia* quæ videntur, non itidem sunt T. i. 1, 3
- Probi* an *invidi* T. ii. 2, 5
- Problema* quid a *propositione* differat T. i. 4, 3. *problema* et *thesis* non reciprocantur T. i. 11, 6. *problema* omne vel *genus*, vel *proprium*, vel *accidens* significat T. i. 4, 1. 8, 1. *problema* omne duobus modis demonstrari potest A. a. ii. 14, 9. *problema* non omne in quamlibet figuram cadit A. a. i. 42. *problema λογικόν* quod T. v. 1, 8. *problema* dialecticum quid T. i. 11, 1. *problemata* vel duo fiunt, vel quatuor T. v. 1, 7. *problemata* eadem quibus modis sint A. b. ii. 15. *problematum* et *propositionum* species tres T. i. 14, 4. *problematum* alia universalis, alia particularia T. ii. 1, 1. *problematum* vitia duo T. ii. 1, 5. *problematum* loci T. ii. 2, 1. ad *problematum* demonstrationem quæ conferant A. b. ii. 14, 1. *problematum* omnium syllogismos non opus est esse æque probabiles T. viii. 11, 9
- Prodicus* voluptates ut divideret T. ii. 6, 6
- Proœmium* ordine prius quam narratio C. 12, 3
- Propinquissima* quæ A. b. i. 2, 5
- Proponere* quid sit T. viii. 14, 9. *propositio* quid A. a. i. 1, 2. b. i. 2, 6. *propositio*, est unum de uno S. 6, 13, 14. *propositio* et *problema* ut differant T. i. 4, 3. *propositio* omnis vel *genus*, vel *proprium*, vel *accidens* significat T. i. 4, 1. 8, 1. *propositio* omnis in *problema* transmutari potest T. i. 4, 3. *propositio* dialectica quæ T. i. 10, 2. viii. 2, 8, 12. *pro-*

- positio dialectica et apodictica quid differant A. a. i. 1, 3. propositiones quales sumendæ T. i. 14, 5. propositiones accipiendæ quomodo sint A. a. i. 36, 7. de propositionibus syllogismi, quot esse debeant A. a. i. 25, 8. propositiones syllogisticæ e tribus terminis ibid. propositionum dialecticarum species tres, ethicæ, physicæ, logicæ T. i. 14, 4. propositiones necessariæ quæ T. viii. 1, 3. de propositionum copia paranda A. a. i. 27, 1. propositionum delectus ut habendus T. i. 14, 1. propositionum augendarum ratio A. b. i. 25, 5. ad propositiones mediatas demonstrandas non sunt elementa infinita A. b. i. 23, 1.
- Proprium** quid T. i. 5, 4. proprium quot modis dicatur T. v. 1, 2. proprii species duæ T. i. 4, 2. proprii scopus quis T. v. 2, 2, 3, 1. proprium quos locos habeat T. v. 2, 1. proprium quale tradi soleat T. v. 5, 4. proprium recte an secus sit redditum, quomodo perspiciatur T. v. 2, 1. proprium non significat quiditatem T. v. 3, 11. proprium idem plurius esse nequit T. v. 7, 4, 8, 5. proprium respectu alterius, quodnam T. v. 1, 5, 6. proprium respectu alterius, quatuor efficit problemata T. v. 1, 3, 9. proprium per se quod T. v. 1, 5. proprium semper, quod ibid. proprium aliquando, quod ibid. proprii probatio et refutatio T. vii. 5, 4. propria maxime λογικά quæ T. v. 1, 7. propria cuique scientiæ quæ dicantur A. b. i. 10, 3. propria separare debent T. v. 2, 11. propriorum genus primum, tradendum ut et definitionum T. v. 3, 12.
- Propter** quod unumquodque est, id magis tale est A. b. i. 2, 8.
- de Prosyllogismo** A. a. i. 25, 11.
- Protagoræ** iudicium de solocæ quorundam vocabulorum genere S. 14, 1.
- Prudentia** quid T. vi. 6, 19. prudentia quibusdam et virtus esse videtur et scientia T. iv. 2, 2. prudentiæ proprium T. v. 6, 10, 7, 4. prudentia Xenocratis T. vi. 3, 6.
- Pudor** quid T. iv. 5, 5. pudoris sedes quæ ibid.
- Punctum**, principium lineæ T. i. 18, 8.
- Putare** quando dicamur A. b. i. 9, 5.
- Pythagoreorum** opinio de tonitru A. b. ii. 11, 8.
- Q.**
- Quæri** in scientiis solent quatuor A. b. ii. 1, 1. quæstionis modus A. b. ii. 13, 17. quæstio omnis, medii est A. b. ii. 2, 1. quæstiones quæ in qualibet figura confirmatu aut refutatu faciles sint aut difficiles A. a. i. 26, 1.
- Qualia** quæ dicantur C. 8, 24, 28. qualitas quid C. 8, 1. qualitas recipit magis et minus C. 8, 32. recipit contrarietatem C. 8, 29. qualitas proprium C. 8, 37.
- Quantitatis** divisio C. 6, 1. quantitatis contrarietas in localibus potissimum constitit C. 6, 21. quantitati proprium maxime quid C. 6, 25. quantitati nil contrarium C. 5, 33. quantitas an recipiat magis et minus C. 6, 23. quantitates proprie quæ C. 6, 10.
- Quid est** an interrogatio dialectica I. 11, 3. *quid est* quotuplex sit, et quæ ejus definitio A. b. ii. 9. *quid est* demonstrari nequit A. b. ii. 7, 1. per aliud *quid est* ostenditur A. b. ii. 8, 1. in *quid est* predicari quæ dicantur T. i. 5, 6. in *quid est* prædicata, necessaria A. b. ii. 13, 4. in *quid est* prædicata, indaganda ut sint A. b. ii. 13, 1.
- Quiditas**, seu **Quid erat esse** A. b. ii. 8, 3.
- de Quod sit** ibid.
- R.**
- Ratio** an alia in verbis sit, alia in sententia S. 10, 1. ratio reprehendi quot modis soleat T. viii. 11, 1, 7. ratio una sæpe multa habet vitia S. 24, 5. ratio ne concludat, quot modis impediri possit T. viii. 10, 4. ratio perspicua ut sit T. viii. 12, 1. ratio eadem quæ S. 33, 1. ratio falsa quot modis T. viii. 12, 2. rationem unam in multis diffundere T. viii. 14, 6. rationum in disserendo genera quatuor S. 2. rationes aliæ perspectu faciles, aliæ difficiles, et acutæ S. 33, 1. rationes multæ carent nominibus A. a. i. 35, 1. rationes pollentes quæ T. viii. 14, 6. rationes falsum concludentes ut solvendæ T. viii. 10, 1. rationes convertere T. viii. 14, 1.
- Recte** facere, difficile; T. vi. 1, 3.
- Reductio** ad impossibile A. a. i. 7, 4.
- Refrigeratio** quid T. vi. 3, 6.
- Refutationis** modi duo T. vii. 5, 11. refutare facilius quam confirmare A. a. i. 26, 3, 5. T. vii. 5, 10.
- Relata** quæ C. 7, 2. quorsum natura comparata sint, in definitione considerandum T. vi. 6, 18. relata omnia dicuntur ad reciproca C. 7, 6, 18. relata omnia recipiuntur T. vi. 12, 3. relata non omnia contra-

rietatem recipiunt C. 7, 4. relata recipiunt magis et minus C. 7, 5. relatorum genera tria T. iv. 4, 13. relatorum reciprocatio in topicis T. iv. 4, 10. relationum reciprocatio variato casu facienda interdu C. 7, 7

Remotissima quæ A. b. i. 2, 5

Remnentes ut adoriendi S. 15, 3

Resolutio quomodo fiat A. a. i. 38, 1. resolutionis legitimæ præcepta A. a. i. 39

Respondentis officium T. viii. 4. respondenti quæ spectanda T. viii. 6, 1

Rex an beatus S. 12, 9

Rhetores ut persuadeant A. b. i. 1, 2.

Rhetorici syllogismi A. a. ii. 23, 1

Rubor e pudore C. 8, 13

S.

Sagacitas, seu Sollertia quid A. b. i. 34, 1

Salubre quid T. vii. 3, 8

Sanitas quid T. vi. 2, 1. 6, 21

Sapientes secundum naturam iudicant S. 12, 9. Sapientiae opinionem quidam affectant magis quam veram ejus possessionem S. 3, 6. sapientiae opinionem quæ concilient S. 3, 7

Scire quando putemus A. b. i. 24, 6. scire quando dicamur A. b. i. 2, 1, 4. scire maxime quando dicamur A. b. i. 24, 7. scire maxime proprium, est causam speculari A. b. i. 14, 1. scire magis est e causis superioribus A. b. i. 9, 4. scire tribus modis dicitur A. a. ii. 21, 9. scire hoc, multiplici significatione dicitur T. v. 2, 7. Scibile quodlibet, scientiæ respectu dicitur T. vi. 12, 3. scibile, scientia prius C. 7, 20. scibile an sensile T. iv. 4, 12. Scientis proprium T. v. 4, 2. scientis officium S. 2, 6. scientes ab inscientibus, argui ut soleant S. 6, 6. Scientia quid T. vi. 8, 1. scientia affectionis species T. ii. 4, 2. scientia ex relatorum genere C. 7, 2. scientia et virtus sub eodem genere continentur T. iv. 2, 2. scientia et scibile, quid differant ab opinione et opinabili A. b. i. 33, 1. scientia quorum sit A. a. i. 13, 6. scientia omnis et vis, optimi cujusque videtur esse T. vi. 5, 3. scientia quæque entis est T. vi. 12, 4. scientia quæque proprios elenchos habet S. 9, 1. scientia rei, diversæ respectu T. ii. 3, 7. scientia plurium una T. ii. 3, 5. viii. 14, 6. scientia una et diversa quæ A. b. i. 28. scientia exactior quæ A. b. i. 27. scientia demonstrativa circa tria versatur A. b. i. 10, 4. scientiæ principium mens A. b. i. 33, 1. ii. 19, 7.

VOL. I.

scientiæ proprium quod T. v. 2, 11. 3, 4, 4, 16. scientiæ divisio T. viii. 1, 18. scientiæ sufficiens modulus qui T. i. 3. scientia, post mentem, nihil exactius A. b. ii. 19, 7. scientiæ posteriores sunt quam res quæ sciuntur C. 7, 20. scientiæ omnes communione quadam devinctæ A. b. i. 11, 4. scientiæ omnes per definitionem A. b. ii. 17, 3. scientiarum principia ut inventa A. a. i. 30, 3. scientificus syllogismus quid A. b. i. 2, 2.

Scripta, vocis notæ I. i. 2

Scythia cur non habeat tibicinas A. b. i. 13, 6

Secundum, quid A. b. ii. 13, 14

Secundum quid, et Simpliciter, in electione rerum T. ii. 11, 3. secundum quid dicta, simpliciter accipere S. 5, 2, 6, 7

Senectuti quæ optanda T. iii. 2, 3

Sensilia qualia A. a. i. 27, 3. sensile sensu prius C. 7, 22. sensilium an scientia T. ii. 8, 6. sensilia extra sensum constituta non sciuntur A. a. ii. 21, 9

Sensus quid T. iv. 5, 1. iudicium quoddam est T. ii. 4, 2. innata iudicandi vis est A. b. ii. 19, 3. universalium est A. b. ii. 19, 6. una cum sentiente nascitur C. 7, 25. sensus delicta T. ii. 4, 2. per sensum scire non datur A. b. i. 31, 1. sensus receptione fiunt, non emissionem T. i. 14, 2

Sentire, multiplici significatione dicitur T. i. 15, 9. v. 2, 5

Serio studio agentibus obniti solent T. viii. 1, 15

Significatione multiplici dicta obscuritatem sermoni conciliant T. v. 2, 5. significationis multiplicitas distinctio T. i. 15, 1

Signum quid, quot modis accipiat, et quid differat a verisimili A. a. ii. 27, 2. signum unius nnum A. a. ii. 27, 8. signa, rhetorum, e loco consequentium sunt S. 5, 9

Simile et dissimile, ex relatorum genere C. 7, 5. similia sæpe dicuntur quæ similia non sunt T. viii. 2, 2. similia, et inductio quid differant T. viii. 1, 13. similitudinis consideratio T. ii. 10, 1. similitudinis locus ibid.

Similitudo sæpe latet S. 15, 4. similitudo rerum inter se consideranda in problematibus generis T. iv. 4, 1. similitudinis consideratio T. i. 17, 1. similitudinis consideratio ad definitiones conducit T. i. 18, 5, 7. simi-

L I

- litudines non habent omnes commune nomen T. viii. 2, 1
 Simpliciter, et Secundum quid, in electione rerum T. ii. 11, 4, 7
 Simul, quot modis dicatur C. 13
 Simum quid S. 13, 2
 Singulare quid I. 7, 1. singularia prædicari de se invicem non possunt A. a. i. 27, 4. singularia definitu faciliora quam universalis A. b. ii. 13, 19
 Situm esse, ex relatorum genere C. 9, 3
 Socius malus qui commune opus impedit T. viii. 11, 3
 Socrates interrogare cur solitus, non respondere S. 33, 12
 Solis definitio T. vi. 4, 14. solis proprium T. v. 3, 10
 Solita movere verentur omnes T. viii. 1, 14
 Solæcismus e quibus casibus concludatur S. 14, 6. solæcismi latentis ratio S. 14, 1. solæcismorum solutio S. 32, 1
 Solventi spectanda quæ S. 18, 3. Solutio quid S. 24, 5. solutio non est cujuslibet vitii indicatio S. 24, 5. solutio recta quid sit S. 18, 1. solutio sophisticarum captionum S. 17, 1. solutiones quædam videntur, quæ non sunt S. 17, 12
 Solum, quid significet S. 22, 7
 Somnus quid T. vi. 6, 20, 22
 Soni literis comprehendere non omnes possunt I. 2, 2
 Sophista qui S. 1, 6. 11, 1, 5. sophistæ quæ affectent S. 1, 8. sophistæ spectanda quæ S. 1, 6. 3, 1. Sophistica quid S. 1, 6. 11, 5, 6. sophisticæ scopus alter S. 12, 1. Sophisticus [+locus] modus T. ii. 5, 1. sophisticus syllogismus quid S. 1, 4. sophisticus syllogismus et elenchus qui S. 8, 1. sophisticus modo scire A. b. i. 2, 1. sophisticus more ostendere A. b. i. 5, 4. sophisticæ argutiæ omnes ad ignorationem elenchi referri possunt S. 6, 1. sophisticarum rationum species quot S. i. 8. sophisticæ tractationis usus S. 16, 1. Sophismata extra dictionem posita, septem S. 4, 10. *vide et Fallaciæ.*
 Species in secundis substantiis magis est substantia, quam genus C. 5, 9. species an contrarium aliquid, pluribus modis dispicitur T. iv. 3, 5. speciei privatio si sit opposita, quotuplex argumentandi locus T. iv. 4, 4. species, ut *τεπερλωματα*, valere jubentur A. b. i. 22, 4
 Spiritus quid T. iv. 5, 16. vi. 8, 5
 Subjecto inhærentia C. 5, 5, 20
 Substantia demonstrari an possit A. a. i. 31, 1. substantia an capiat magis et minus C. 5, 34. substantia contrarii capax quomodo sit C. 5, 45. substantia nullane ex relatorum genere C. 7, 26. substantiæ proprietates præcipua C. 5, 38. substantiæ primæ quæ C. 5, 2. substantiæ primæ cur sic dictæ C. 5, 10. substantiæ primæ quid commune habeant C. 5, 13. substantiæ secundæ C. 5, 2. substantiis commune quid C. 5, 18, 26. substantiis non sunt contraria C. 5, 32
 Superficii proprium T. v. 3, 10. 5, 3, 8, 5
 Superiora non participant inferiora T. iv. 2, 4
 Supervacuum quid T. vi. 3, 2
 Surditatis proprium T. v. 6, 3
 Syllaba non est synonyma literis e quibus constat T. vi. 13, 7
 Syllogismus quid A. a. i. 1, 6. T. i. 1, 2. S. 1, 3. syllogismus et necessarium ut differant A. a. i. 32, 8. syllogismus et definitio non sunt ejusdem A. b. ii. 7, 6. syllogismus omnis tribus constat terminis A. b. i. 19, 1. syllogismus omnis e propositionibus paribus, et terminis imparibus A. a. i. 25, 10, 11. syllogismus prior et notior qui A. a. ii. 23, 4. syllogismus perfectus qui A. a. i. 1, 7. syllogismus perfectus ut fiat A. a. i. 4, 2. syllogismus imperfectus qui A. a. i. 1, 7. syllogismus apodicticus quorum sit A. a. i. 13, 6. syllogismus ostensivus et impossibilis quid differant A. a. i. 29, 4. syllogismus captiosus qui T. i. 1, 3. syllogismus contentiosus et sophisticus qui T. viii. 12, 2. S. 11, 1. syllogismus fallax in individuis A. b. i. 16, 10. syllogismus falsus duobus modis dicitur S. 18, 1. syllogismi species T. i. 1, 1. syllogismi materia quotuplex A. b. i. 30. syllogismi termini quot esse debeant A. a. i. 25, 1. syllogismi cujusvis propositiones A. a. i. 18. syllogismi captiosi species duæ T. i. 1, 4. Syllogismi omnino omnes quibus modis fiant A. a. i. 29, 8. syllogismi omnes eadem habere principia non possunt A. b. i. 32, 1. syllogismi concludentes plura qui A. a. ii. 1, 2. syllogismi figuræ secundæ et tertiæ quales A. b. ii. 3, 1. syllogismi e figura in figuram traduci ut possint A. a. i. 45, 1. syllogismi hypothetici, et qui ad impossibile deducunt, quo

modo confirmentur A. a. i. 23, 8. syllogismorum divisio A. a. ii. 1, 2. syllogismorum auctio A. b. i. 12, 9. syllogismorum copia paratur quatuor instrumentis T. i. 13, 1. syllogismorum omnium figuræ A. a. ii. 23, 1. de syllogismorum conversione seu reciprocatone, in prima figura A. a. ii. 8, 1. in secunda A. a. ii. 9, 7. in tertia A. a. ii. 10, 1. syllogismorum in figuras et propositiones resolutio A. a. i. 32, 1. de syllogismorum perficiendorum ratione, ac primum de ostensivis A. a. i. 23, 1. syllogismorum conduplicatio A. a. i. 38, 1. de syllogismorum imperfectionum perfectione A. a. i. 7, 3. de syllogismorum impossibilium resolutione A. a. i. 44, 3. de syllogismis ad impossibile deducentibus, aliisque hypotheticis A. a. i. 29. de syllogismis ex utraque contingente, in prima figura A. a. i. 14, 1. de syllogismis ex utraque contingente in secunda figura A. a. i. 17, 1. de syllogismis ex utraque contingente in tertia figura A. a. i. 20, 1. de syllogismorum hypotheticorum resolutione A. a. i. 44, 1. de syllogismis indefinitis regulæ A. a. i. 46, 1. syllogistica propositio A. a. i. 1, 4. syllogisticæ rationes acutissimæ S. 33, 5

Synonyma quæ T. vi. 10, 3. synonymum quando homonymum T. vi. 10, 4. synonymum omnibus convenire oportet T. vi. 10, 4

T.

Tangencia non omnia continua T. iv. 2, 13

Tartaro minantur tonitrua A. b. ii. 11, 8

Temperantiæ definitio metaphorica T. vi. 2, 3. temperantia an concentus T. iv. 3, 4. temperantiæ proprium T. v. 6, 10

Tempus an motus T. iii. 6, 13. tempus, quantitas continua C. 6, 4. tempus in rerum electione magnum habet pondus T. iii. 2, 3. tempus in dialecticis enuntiationibus præsens indicativum I. 3, 3

Terminus quid A. a. i. 1, 5. termini syllogistici quot esse debeant A. a. i. 25, 1. termini propositionibus uno plures sunt A. a. i. 25, 10. termini tres, propositiones syllogisticas faciunt duas A. a. i. 25, 8. termini an semper nomine exponi queant A. a. i. 35, 1. termini ponendi ut sint A. a. i. 33, 1. 36, 7. termini in propositione non recte expositi sæpe

fallunt A. a. i. 34, 1. de Terminorum in syllogismo qualitate ac quantitate A. a. i. 24, 1. de terminorum conversione in prima figura A. a. ii. 22, 1. terminorum unum necesse est esse categoricum A. a. i. 24, 1. terminorum non recta positio sæpe in errorem impellit A. a. i. 34, 1. 46, 16. terminorum compositorum et obliquorum expositio A. a. i. 35, 1. terminorum expositio ut sit facilior A. a. i. 39

Terræ proprium T. v. 4, 6. 5, 10. terræ motus quid T. vi. 8, 5. terrestre et aquaticum in animalis divisione quid significant T. vi. 6, 15

Theodorus rhetor S. 33, 15

Thesis quid T. i. 11, 4, 6. thesis problema est T. i. 11, 6. thesis *ἄδοξος* quot modis sit T. viii. 9, 2

Thrasymachus rhetor S. 33, 15

Tibicinæ nullæ ubi, nullæ computationes A. b. i. 13, 6

Tisias rhetor S. 33, 15

Topica quorsum prosint T. i. 2, 1. topicorum scopus T. i. 1, 1

Toto destructo non necesse est etiam partes destructas esse T. vi. 13, 4.

Transpositio sæpe nota ignota efficit S. 16, 4

Triangulus habet duas rectas A. a. i. 35, 2. triangulum duabus rectis æquales habet S. 6, 5

Triballis patrem inactare honestum est T. ii. 11, 5, 6

Turbati, minus sibi cavent in disputando S. 15, 1

V.

Vacuum, et Plenum æris, an idem T. vii. 1, 11

Velle et dicere non idem solent homines S. 12, 5

Verbum quid I. 3, 1. verbum infinitum quid I. 3, 2. 10, 1. verbi casus I. 3, 3. verba, rerum notæ S. 1, 4. verborum vim qui non callent, decipiunt in disputationibus S. 1, 5. verbis et rebus non idem semper accedit S. 1, 4. de verbis altercari S. 33, 3

Veritatis et falsitatis capaces mentis habitus qui A. b. ii. 19, 7. verum, et esse, similiter ponuntur A. a. i. 46, 12. verum vero contrarium non est I. 14, 5. verum e falsis concludi potest T. viii. 11, 11. verum e falsis concluditur, in prima figura A. a. ii. 2, 1. in secunda A. a. ii. 3, 1. in tertia A. a. ii. 4, 1. verum dicere et mentiri an simul aliquis possit S. 25, 3. Vera et prima quæ T. i. 1, 2.

- e veris non est falsus syllogismus A. a. ii. 18, 1. e veris falsum concludi non potest; at contra, verum e falsis A. a. ii. 2, 1—4
- Vetustius quid C. 12, 1
- Videre per otium, facile S. 18, 3. videtur in quibus adjiciendum sit S. 17, 12
- Vincere plures uno non possunt T. viii. 11, 4
- Vinum Empedocli quid T. iv. 5, 17
- Vires sine prudentiâ minus optabiles T. iii. 2, 12
- Virtus et vitium sunt etiam corporis T. vii. 3, 5. virtutis proprium quod T. v. 3, 6
- Visus receptione sit, non emissione T. i. 14, 2. visu formam cujusque noscitamus T. ii. 7, 5. visus proprium T. v. 6, 4
- Vita Dionysio quid T. vi. 10, 3. vitæ species plures ibid. vitarum omnium maxime expetitur honesta et beata T. vii. 1, 2
- U.
- Ulcera rotunda difficilius sanantur A. b. i. 13, 9
- Ultimum quid A. b. i. 21, 1
- Ulysses an Ajaci præferendus T. iii. 2, 6, 7
- Unitas quid A. b. i. 2, 7. unitas principium numeri T. i. 18, 8
- Universale quid I. 7, 1. A. a. i. 1, 2. A. b. i. 4, 6. ii. 17, 5. universale, semper et ubique A. b. i. 31, 1. universale manifestum fit ex pluribus singularibus A. b. i. 31, 3. universale honoratum ibid. universalis enuntiatio quæ et quotuplex I. 7, 2. in universali primo ut erretur A. b. i. 5, 1. universalis sentiri non possunt A. b. i. 31, 1. sine universalibus concludi nihil potest T. viii. 14, 7
- Universum infinitum esse, et infectum, Melissi opinio S. 5, 9
- Unum, an species entis T. iv. 6, 3. unum et ens, an idem de omnibus significet S. 33, 3, 4. unum omnia S. 10, 2. unum numero, tribus modis dicitur T. i. 7, 4
- Voluntas quid T. vi. 8, 1, 6. voluntatis sedes T. iv. 5, 6
- Voluptas, vox ambigua T. i. 15, 6. voluptatis sedes T. iv. 5, 5. voluptatem percipere quam percepisse malunt T. vi. 8, 3. voluptates ut diviserit Prodicus T. ii. 6, 6
- Vox animi affectuum index I. 1, 2. vox a voce ut differat T. i. 15, 22. vox alba et nigra quæ T. i. 15, 4, 7. vocis signa, literæ I. 1, 2
- Utile quid T. vi. 9, 3. vii. 3, 8. utile boni speciem habet T. iv. 4, 1
- X.
- Xenocrates prudentiam ut definierit T. vi. 3, 6. beatam vitam ut definierit T. vii. 1, 2. Xenocrati *δαμων* et *εὐδαμων* quid T. ii. 6, 2
- Z.
- Zenonis ratio A. a. ii. 17, 3. Zenonis opinio, non esse motum T. viii. 8, 2. S. 24, 5. Zenonis sententia de uno et ente S. 33, 4. Zenoni unum omnia S. 10, 2.

ARISTOTELIS

OPERA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

INDICES SYLBURGIANI.

TOMUS II.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

ARISTOTELIS

NATURALIS AUSCULTATIONIS LIBRI VIII

DE CÆLO LIBRI IV

DE GENERATIONE ET CORRUPTIONE LIBRI II

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

INDEX CODICUM.

E. Parisiensis Regius 1853.	L. Vaticanus 253.
F. Laurentianus 87 7.	M. Urbinas 37.
H. Vaticanus 1027.	k. Vaticanus 499.
I. Vaticanus 241.	

ΦΥΣΙΚΗΣ ἈΚΡΟΑΣΕΩΣ Α.

ἘΠΙΕΙΔΗ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι συμβαίνει περὶ πάσας τὰς μεθόδους, ὧν εἰσὶν ἀρχαὶ ἢ αἷτια ἢ στοιχεῖα, ἐκ τοῦ ταῦτα γνωρίζειν (τότε γὰρ οἰόμεθα γινώσκειν ἕκαστον, ὅταν τὰ αἷτια γνωρίσωμεν τὰ πρῶτα καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς πρῶτας καὶ μέχρι τῶν στοιχείων), δηλὸν ὅτι καὶ τῆς περὶ φύσεως ἐπιστήμης πειρατέον ^β διορίσασθαι πρῶτον τὰ περὶ τὰς ἀρχάς. Πέφυκε δὲ ἐκ τῶν γνωριμωτέρων ἡμῖν ^γ ἡ ὁδὸς καὶ σαφεστέρων ἐπὶ τὰ σαφέστερα τῇ φύσει καὶ γνωριμώτερα· οὐ γὰρ ^δ ταῦτά ἡμῖν τε γνώριμα καὶ ἀπλῶς. Διόπερ ^ε ἀνάγκη τὸν τρόπον τοῦτον προάγειν ἐκ τῶν ἀσαφεστέρων ^ς μὲν ^ζ τῇ φύσει ἡμῖν δὲ σαφέστερων ἐπὶ τὰ σαφέστερα ^η τῇ φύσει καὶ γνωριμώτερα. Ἔστι δ' ἡμῖν ^ι πρῶτον δηλα καὶ σαφὴ τὰ ^κ συγκεχυμένα μᾶλλον· ὕστερον δ' ἐκ τούτων ^λ γίνεται γνώριμα τὰ στοιχεῖα καὶ αἱ ἀρχαὶ διαιροῦσι ταῦτα. Διὸ ἐκ τῶν καθόλου ^μ ἐπὶ τὰ καθ' ἕκαστα δεῖ προϊέναι. Τὸ γὰρ ὅλον κατὰ τὴν αἴσθησιν γνωριμώτερον, τὸ δὲ καθόλου ὅλον τί ἐστιν· πολλὰ γὰρ περιλαμβάνει ^ν ὡς μέρη τὸ καθόλου. Πέπονθε δὲ τανὺν τοῦτο τρόπον τινὰ καὶ τὰ ὀνόματα ^ξ πρὸς τὸν λόγον· ὅλον γάρ τι καὶ ^ο ἀδιορίστως σημαίνει, οἷον ὁ κύκλος· ὁ δὲ ὀρισμὸς αὐτοῦ διαιρεῖ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα. Καὶ τὰ παιδιὰ ^ρ τὸ ^q μὲν πρῶτον ^ρ προσαγορεύει πάντας τοὺς ἄνδρας πατέρας καὶ μητέρας τὰς γυναικας, ὕστερον ^ς δὲ διορίζει τούτων ἑκάτερον.

Codices E.F.I. ^α [Tit. ἀκροάσεως] ἀκροάσεως ἢ περὶ ἀρχῶν F. om. titulum I. ^β πρῶτον διορίσασθαι F. ^γ ἡ om. I. ^δ τὰ αὐτὰ F. ^ε τοῦτον τὸν τρόπον F. ^ς μὲν om. F.I. ^ζ τῇ om. I. ^η τῇ φύσει om. pr. E. ^ι πρῶτον] τὸ πρῶτον F.I. ^κ συγκερίμενα F. ^λ γίνεται post γνώριμα I, om. F. ^μ ἐπὶ] εἰς E. ^ν ὡς] ὥσπερ E. ^ο ἀδιορίστον I. et corr. E. ^ρ τὸ] δὲ τὸ I. ^q μὲν om. F. ^ρ ὑπολαμβάνει I, ὑπολαμβάνει προσαγορεύει πατέρας E. ^ς δὲ om. F.

- 2 Ἀνάγκη δ' ἦτοι μίαν εἶναι τὴν ἀρχὴν ἢ πλείους, καὶ εἰ μίαν, ἦτοι ἀκίνητον, ^t ὥς ^v φησι Παρμενίδης καὶ Μελίσσος, ἢ κινουμένην, ὥσπερ οἱ φυσικοί, οἱ μὲν ἀέρα φάσκοντες εἶναι οἱ δ' ὕδωρ τὴν πρώτην ἀρχὴν· εἰ δὲ πλείους, ἢ πεπερασμένους ἢ ἀπείρους, καὶ εἰ πεπερασμένους πλείους δὲ μιᾶς, ἢ δύο ἢ τρεῖς ἢ τέτταρας ἢ ἄλλον τινὰ ἀριθμόν, καὶ εἰ ἀπείρους, ἢ οὕτως ὥσπερ Δημόκριτος, τὸ γένος ἓν, σχήματι ^w δὲ ἢ εἶδει διαφε-
 2 ρούσας, ἢ ^x καὶ ἐναντίας. Ὅμοιως δὲ ζητοῦσι καὶ οἱ τὰ ὄντα ζητοῦντες πόσα· ἐξ ὧν γὰρ τὰ ὄντα ἐστὶ, ^y πρῶτον ζητοῦσι ταῦτα πότερον ἓν ἢ πολλά, καὶ εἰ πολλά, πεπερασμένα ἢ ἄπειρα, ὥστε τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ στοιχεῖον ζητοῦσι πότερον ἓν ἢ πολλά. Τὸ μὲν οὖν εἰ ἓν καὶ ἀκίνητον τὸ ^z ὃν σκοπεῖν οὐ περὶ φύσεώς ἐστι σκοπεῖν· ὥσπερ γὰρ καὶ τῷ γεωμέτρῳ οὐκέτι λόγος ^a ἐστὶ πρὸς τὸν ἀνελόντα τὰς ἀρχάς, ἀλλ' ἦτοι ἐτέρας ἐπιστήμης ἢ πασῶν κοινῆς, οὕτως οὐδὲ ^b τῷ περὶ ἀρχῶν· οὐ γὰρ ἔτι ἀρχὴ ἐστίν, εἰ ἓν μόνον καὶ οὕτως ἓν ἐστίν.
 3 Ἡ γὰρ ἀρχὴ τινὸς ἢ τινῶν. Ὅμοιον δὲ τὸ σκοπεῖν ^c εἰ οὕτως ἓν καὶ πρὸς ἄλλην θέσιν ὁποιαοῦν διαλέγεσθαι τῶν λόγου ἕνεκα λεγομένων, οἷον τὴν Ἑρακλείτειον, ἢ εἴ τις φαίη ἄνθρωπον ἓνα τὸ ὃν εἶναι, ἢ λύειν λόγον ἐριστικόν [^d ὅπερ ἀμφότεροι μὲν ἔχουσιν οἱ λόγοι, καὶ ὁ Μελίσσου καὶ ὁ Παρμενίδου· καὶ γὰρ ψευδῇ λαμβάνουσι καὶ ἀσυλλόγιστοι εἰσιν· ^e μᾶλλον δ' ὁ Μελίσσου φορτικὸς καὶ οὐκ ἔχων ἀπορίαν, ἀλλ' ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος τὰ ἄλλα συμβαίνει·
 4 τοῦτο δὲ οὐδὲν χαλεπόν]. Ἡμῖν δ' ὑποκείσθω τὰ φύσει ἢ πάντα ἢ ἓνα κινούμενα εἶναι· δῆλον δ' ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Ἄμα δ' οὐδὲ λύειν ἅπαντα προσήκει, ἀλλ' ἢ ὅσα ἐκ τῶν ἀρχῶν τις ἐπιδεικνὺς ψεύδεται, ὅσα δὲ μή, οὐ, οἷον τὸν ^f τετραγωνισμόν τὸν μὲν διὰ τῶν τμημάτων γεωμετρικοῦ διαλύσαι, ^g τὸν δ' Ἀιτιφῶντος οὐ γεωμετρικοῦ. ^g Οὐ μὲν ἀλλ' ἐπειδὴ

^t ὥσπερ F.I. ^v φασὶ I. ^w δὲ om. F. ^x καὶ om. I. ^y ζητοῦσι
 πρῶτον F.I. ^z ὄν] ἓν I. ^a ἔστι I. ^b τῶν I. ^c εἰ ἔστιν
 οὕτως F. ^d ὅπερ—χαλεπόν] hæc delenda esse censeo collato c. 3, 1.
^e μάλιστα I. ^f τετραγωνισμόν τοῦ κύκλου τὸν μὲν τῶν τμ. γεωμέτρου I.
^g οὐ μὲν om. pr. E.

περὶ φύσεως μὲν οὕ, φυσικὰς δὲ ἀπορίας συμβαίνει λέγειν
^h αὐτοῖς, ἴσως ἔχει καλῶς ἐπὶ μικρὸν διαλεχθῆναι περὶ αὐ-
 τῶν· ἔχει γὰρ φιλοσοφίαν ἢ σκέψις. Ἀρχὴ δὲ οἰκειοτάτη
 πασῶν, ^k ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται τὸ ὄν, ^l ἰδεῖν πῶς λέ-
 γουσιν οἱ λέγοντες ^m εἶναι ἐν τὰ πάντα, ⁿ πότερον οὐσίαν
^o τὰ πάντα ἢ ποσὰ ἢ ποιὰ, καὶ πάλιν πότερον οὐσίαν μίαν
^p τὰ πάντα, οἷον ἄνθρωπον ἓνα ἢ ἵππον ἓνα ἢ ψυχὴν μίαν, ἢ
 ποιὸν ἐν ^q δὲ τοῦτο, οἷον λευκὸν ἢ θερμὸν ἢ ^r τῶν ἄλλων τι
 τῶν τοιούτων. Ταῦτα γὰρ πάντα διαφέρει τε πολὺ καὶ ἀδύ-
 νατα λέγειν. Εἰ μὲν γὰρ ἔσται καὶ οὐσία καὶ ^s ποσὸν καὶ
 ποιόν, καὶ ταῦτα εἴτ' ἀπολελυμένα ἀπ' ἀλλήλων εἴτε μὴ,
 πολλὰ τὰ ὄντα. Εἰ δὲ ^t πάντα ποιὸν ἢ ποσόν, εἴτ' οὐσης
 οὐσίας εἴτε μὴ οὐσης, ἄτοπον, εἰ δεῖ ἄτοπον λέγειν τὸ ἀδύ-
 νατον. ^v Οὐθὲν γὰρ τῶν ἄλλων χωριστόν ἐστι παρὰ τὴν
 οὐσίαν· πάντα γὰρ καθ' ὑποκειμένου ^w τῆς οὐσίας λέγεται.
^x Μελισσος δὲ τὸ ὄν ἄπειρόν ^y φησιν εἶναι. Ποσὸν ἄρα τι ^z
 τὸ ὄν· τὸ γὰρ ἄπειρον ἐν τῷ ποσῷ, οὐσίαν δὲ ἄπειρον ^a εἶναι
 ἢ ποιότητα ἢ πάθος οὐκ ἐνδέχεται εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός,
 εἰ ἅμα καὶ ποσὰ ἅττα εἶεν· ὁ ^a γὰρ τοῦ ἀπείρου λόγος τῷ
 ποσῷ προσχρῆται, ἀλλ' οὐκ οὐσία οὐδὲ τῷ ποιῷ. Εἰ μὲν
 τοίνυν καὶ οὐσία ἐστὶ καὶ ποσόν, δύο καὶ οὐχ ἓν τὸ ὄν· εἰ δ'
 οὐσία μόνον, οὐκ ^b ἄπειρον, οὐδὲ μέγεθος ἔξει οὐδέν· ποσὸν
 γὰρ τι ἔσται. Ἔτι ἐπεὶ καὶ ^c αὐτὸ τὸ ἐν πολλαχῶς λέγε-
 ται ὥσπερ καὶ τὸ ὄν, σκεπτέον τίνα τρόπον λέγουσιν ^d εἶναι
 ἐν τὸ πᾶν. Λέγεται δ' ^e ἐν ἢ τὸ συνεχές ἢ τὸ ἀδιαίρετον ἢ
 ὧν ὁ λόγος ὁ αὐτὸς καὶ εἰς ὁ τοῦ τί ^f ἦν εἶναι, ὥσπερ μέθυ
 καὶ οἶνος. Εἰ μὲν ^g τοίνυν συνεχές, πολλὰ τὸ ^h ἔν· εἰς ⁱ ἄπει-
 ρον γὰρ διαιρετὸν τὸ συνεχές. Ἐχει δ' ἀπορίαν περὶ τοῦ ^j

^h αὐτοὺς I. ⁱ ἔχειν I. ^k ἐπεὶ E. ^l ἰδεῖν om. F.I. ^m εἶναι
 om. F. ⁿ πότερον] πότερον ὡς F. et corr. I. ^o τὰ πάντα] ἅπαντα E.
^p τὰ] δὲ τὰ I, δὲ E. ^q δὲ] καὶ F. ^r τῶν ἄλλων] ἄλλο F. ^s ποιόν
 καὶ ποσόν E. ^t ἅπαντα F.I. ^v οὐδέν F.I, qui raro aliter.
^w λέ-
 γεται τῆς οὐσίας F.I. ^x ὁ μελισσος I. ^y εἶναι φησὶν E. ^z εἶναι
 post πάθος I. ^a γὰρ] δὲ F.I. ^b ἄπειρον τὸ ὄν οὐδὲ I. ^c τὸ
 αὐτὸ F. ^d ἐν εἶναι F.I. ^e ἐν om. I. ^f ἦν om. pr. E. ^g τοίνυν]
 οὖν F. ^h ὄν F. et corr. E. ⁱ ἄπειρα E.

μέρους καὶ ^k τοῦ ὅλου, ἴσως δὲ οὐ πρὸς τὸν λόγον ἀλλ' αὐτὴν καθ' αὐτήν, πότερον ἐν ἡ πλείω τὸ μέρος καὶ τὸ ὅλον, καὶ πῶς ἐν ἡ πλείω, καὶ εἰ πλείω, πῶς πλείω, καὶ περὶ τῶν μερῶν τῶν μὴ συνεχῶν καὶ εἰ τῷ ὅλῳ ἐν ἑκάτερον ὡς ἀδιαίρετον, ὅτι καὶ αὐτὰ αὐτοῖς. Ἄλλὰ μὴν εἰ ὡς ἀδιαίρετον, ¹ οὐθὲν ἔσται ποσὸν ^m οὐδὲ ποιόν, οὐδὲ δὴ ἄπειρον τὸ ὄν, ὥσπερ Μελισσὸς φησιν, οὐδὲ πεπερασμένον, ὥσπερ Παρμενίδης· τὸ ¹⁰ γὰρ πέρας ⁿ ἀδιαίρετον, οὐ τὸ πεπερασμένον. Ἄλλὰ μὴν εἰ τῷ λόγῳ ἐν ^o τὰ ὄντα πάντα ὡς λῶπιον καὶ ἱμάτιον, τὸν Ἡρακλείτου λόγον συμβαίνει λέγειν αὐτοῖς· ^p ταῦτον γὰρ ἔσται ἀγαθῷ καὶ κακῷ ^q εἶναι καὶ ^r μὴ ἀγαθῷ καὶ ἀγαθῷ, ὥστε ^s ταῦτόν ^t ἔσται ἀγαθὸν καὶ οὐκ ἀγαθὸν καὶ ἄνθρωπος καὶ ἵππος, καὶ οὐ περὶ τοῦ ἐν εἶναι τὰ ὄντα ὁ λόγος ἔσται ^v αὐτοῖς ἀλλὰ περὶ τοῦ μηδέν, καὶ τὸ τοιῷδὲ εἶναι ^w καὶ ¹¹ τοσφ'εἰ ταυτόν. Ἐθορυβοῦντο δὲ καὶ οἱ ^x ὕστεροι τῶν ἀρχαίων ὅπως μὴ ἅμα γένηται αὐτοῖς τὸ αὐτὸ ἐν καὶ πολλὰ. Διὸ οἱ μὲν τὸ ἔστιν ἀφείλον, ^y ὥσπερ Λυκόφρων, οἱ δὲ τὴν λέξιν μετερρhythμιζον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐ λευκός ἐστιν ἀλλὰ ^z λελεύκωται, οὐδὲ βαδίζων ἐστὶν ἀλλὰ βαδίζει, ἵνα μὴ ^a ποτε τὸ ἔστι προσάπτοντες πολλὰ εἶναι ποιῶσι ^b τὸ ἐν, ὡς μονα- ¹² χως λεγομένου τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ὄντος. Πολλὰ δὲ τὰ ὄντα ἢ λόγῳ (οἷον ἄλλο τὸ λευκῷ εἶναι καὶ μουσικῷ, ^c τῷ δ' αὐτῷ ἄμφω· πολλὰ ἄρα τὸ ἐν) ἢ διαιρέσει, ὥσπερ τὸ ὅλον καὶ τὰ μέρος. Ἐνταῦθα δὲ ἡδὴ ὑπόρουν, καὶ ὠμολόγουν τὸ ἐν πολλὰ εἶναι, ὥσπερ οὐκ ἐνδεχόμενον ^d ταῦτόν ἐν τε καὶ πολλὰ εἶναι, μὴ ^e τάντικείμενα δέ· ἔστι γὰρ τὸ ^f ἐν καὶ δυνάμει καὶ ἐντε- λεχείᾳ.

3 Τόν τε δὴ τρόπον τοῦτον ἐπιούσιν ἀδύνατον φαίνεται τὰ

^k τοῦ post καὶ om. E.F. ¹ οὐδὲν ἐστι F. ^m οὐδὲν F. ⁿ ἀδιαίρετον πέρας I. ^o πάντα τὰ ὄντα I. ^p ταυτὸ I. ^q εἶναι post μὴ ἀγαθῷ F. ^r μὴ ἀγαθῷ καὶ ἀγαθῷ ἀγαθῷ καὶ μὴ ἀγαθῷ εἶναι E. ^s τὸ αὐτὸ F.I. ^t ἔσται] ἔσται καὶ I. ^v αὐτοῖς om. F.I. ^w καὶ τὸ τοσῶδὲ I. ^x ὕστεροι—αὐτοῖς] ὕστερον, καθάπερ οἱ ἀρχαῖοι, μὴ ποτε συμβαίνει (συμβαίνει I.) αὐτοῖς ἅμα F.I. ^y ὡς ὁ λυκόφρων F. ^z λελεύκωται] λελευκωμένος E.F.I. ^a ποτε om. F.I. ^b τὸ ἐν om. pr. E. ^c τὸ δὲ αὐτὸ E. ^d τὸ αὐτὸ ἐν καὶ F.I. ^e τὰ ἀντικείμενα F.I. ^f ὄν F.

ὄντα ἐν εἶναι, καὶ ἐξ ὧν ἐπιδεικνύουσι, λύνει οὐ χαλεπόν.
 Ἀμφότεροι γὰρ ἐριστικῶς συλλογίζονται, καὶ Μέλισσος
 καὶ Παρμενίδης· καὶ γὰρ ψευδῇ λαμβάνουσι καὶ ἀσυλλόγι-
 στοί εἰσιν αὐτῶν οἱ λόγοι· μᾶλλον δ' ὁ Μέλισσος φορτικὸς
 καὶ οὐκ ἔχων ἀπορίαν, ἀλλ' ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος τᾶλλα συμ-
 βαίνει· τοῦτο δ' οὐθὲν χαλεπόν. Ὅτι μὲν οὖν παραλογί-
 ζεται Μέλισσος, δῆλον· οἶεται γὰρ εἰληφέναι, εἰ τὸ γενό-
 μενον ἔχει ἀρχὴν ἄπαν, ὅτι καὶ τὸ μὴ γενόμενον οὐκ ἔχει.
 Εἶτα καὶ τοῦτο ἄτοπον, τὸ παντὸς ^h οἶεσθαι εἶναι ἀρχὴν
 τοῦ πράγματος καὶ μὴ τοῦ χρόνου, καὶ γενέσεως μὴ τῆς
 ἀπλῆς ἀλλὰ καὶ ἀλλοιώσεως, ὥσπερ οὐκ ⁱ ἀθρόως γενομένης
 μεταβολῆς. ^k Ἐπειτα διὰ τί ἀκίνητον, εἰ ἐν; Ὡσπερ γὰρ ³
 καὶ τὸ μέρος ἐν ὄν, τοδὶ τὸ ὕδωρ, κινεῖται ἐν ἑαυτῷ, διὰ τί
^l οὐ καὶ πᾶν; Ἐπειτα ἀλλοίωσις διὰ τί οὐκ ἂν εἴη; Ἀλλὰ μὴν
 οὐδὲ τῷ εἶδει οἷόν τε ἐν εἶναι, πλὴν τῷ ἐξ οὗ. Οὕτως δὲ ἐν
 καὶ τῶν φυσικῶν τινὲς λέγουσιν, ἐκείνως δ' οὐ· ἄνθρωπος γὰρ
 ἵππου ἕτερον ^m τῷ εἶδει καὶ τὰναντία ἀλλήλων. Καὶ πρὸς ⁴
 Παρμενίδην δὲ ὁ αὐτὸς τρόπος τῶν λόγων, καὶ εἴ τινας ἄλλοι
ⁿ εἰσὶν ἴδιοι· καὶ ἡ λύσις ^o τῇ μὲν ὅτι ψευδὴς ^o τῇ δὲ ὅτι οὐ
 συμπεραίνεται, ψευδὴς μὲν ^p ἢ ἀπλῶς λαμβάνει τὸ ὄν λέγε-
 σθαι, λεγομένου πολλαχῶς, ^q ἀσυμπέραντος δὲ ὅτι, εἰ μόνα
 τὰ λευκὰ ληφθεῖη, σημαίνοντος ἐν τοῦ λευκοῦ, οὐθὲν ἦττον
 πολλὰ τὰ λευκὰ καὶ οὐχ ἓν· οὔτε ^r γὰρ τῇ συνεχείᾳ ἐν ἔσται
 τὸ λευκὸν οὔτε τῷ λόγῳ. ^s Ἄλλο γὰρ ἔσται ^t τὸ εἶναι
 λευκῷ καὶ τὸ δεδεγμένῳ, καὶ οὐκ ἔσται παρὰ τὸ λευκὸν οὐθὲν
 χωριστόν· οὐ γὰρ ἢ χωριστόν, ἀλλὰ ^v τῷ εἶναι ἕτερον ^w τὸ
 λευκὸν καὶ ^φ ὑπάρχει. Ἀλλὰ τοῦτο Παρμενίδης οὕτω ^x ἑώρα.
^y Ἀνάγκη δὴ ^y λαβεῖν μὴ μόνον ἐν σημαίνειν τὸ ὄν, καθ' οὗ ⁵
 κατηγορηθῇ, ἀλλὰ καὶ ὅπερ ὄν καὶ ὅπερ ἐν· τὸ γὰρ συμβε-

ε αὐτῶν οἱ λόγοι om. F.I. ^h οἶεσθαι om. F. ⁱ ἀθρόως γενομένης I.
^k ἔπειτα καὶ διὰ F.I. ^l οὐχὶ καὶ I. ^m τῷ om. pr. E. ⁿ ἴδιοι
 εἰσι F.I. ^o τῇ—τῇ] πῇ—πῇ I. ^p ἢ] ἢ καὶ F. ^q ἀσυμπέραστος F.
^r γὰρ om. pr. E. ^s ἄλλο—δεδεγμένῳ om. pr. E. ^t τῷ F.I. ^v τὸ F.
^w τῷ λευκῷ F. ^x συνεώρα F.I. ^y λαβεῖν τοῖς λέγουσιν ἐν τὸ ὄν
 εἶναι μὴ I.

βηκὸς καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται. "Ωστε ᾧ συμβέβηκε τὸ ὄν, οὐκ ἔσται ἕτερον γὰρ τοῦ ὄντος· ἔσται τι ἄρα οὐκ ὄν· ^zοὐ δὴ ^aἔσται ἄλλω ὑπάρχον τὸ ὅπερ ὄν. Οὐ γὰρ ἔσται ὄν τι ^bαὐτῷ εἶναι, εἰ μὴ πολλὰ τὸ ὄν ^cσημαίνει οὕτως ὥστε εἶναι τι ἕκαστον. ¹Ἀλλ' ὑπόκειται τὸ ὄν σημαίνειν ἔν.

6 Εἰ οὖν τὸ ὅπερ ὄν μηδενὶ συμβέβηκεν ἄλλ' ἐκείνῳ, τί μάλλον τὸ ὅπερ ὄν σημαίνει τὸ ὄν ἢ μὴ ὄν; Εἰ γὰρ ἔσται τὸ ὅπερ ὄν ^dταῦτό καὶ λευκόν, τὸ λευκῷ δ' εἶναι μὴ ἔστιν ὅπερ ὄν· οὐδὲ ^eγὰρ συμβεβηκέναι αὐτῷ οἷόν τε τὸ ^fὄν. ^gοὐθὲν ^hγὰρ ὄν ^δοὐχ ὅπερ ὄν. Οὐκ ἄρα ὄν τὸ λευκόν· οὐχ οὕτω δὲ ὥστε ⁱτι μὴ ὄν, ἀλλ' ὅλως μὴ ὄν. ^kΤὸ ἄρα ὅπερ ὄν οὐκ ὄν· ἀληθὲς γὰρ εἰπεῖν ^lὅτι λευκόν, τοῦτο δὲ οὐκ ὄν ἐσήμαινεν· ὥστ' ^mεἰ καὶ τὸ λευκὸν ⁿσημαίνει ὅπερ ὄν, πλείω ἄρα σημαίνει τὸ ⁷ὄν. Οὐ τοίνυν ^οοὐδὲ μέγεθος ἔξει τὸ ὄν, εἴπερ ὅπερ ὄν ^pτὸ ὄν· ἑκατέρῳ γὰρ ἕτερον τὸ εἶναι τῶν μορίων. "Οτι δὲ διαιρεῖται τὸ ὅπερ ὄν εἰς ὅπερ ὄν τι ἄλλο, καὶ τῷ λόγῳ φανερόν, οἷον ὁ ἄνθρωπος εἰ ἔστιν ὅπερ ὄν ^qτι, ἀνάγκη καὶ τὸ ζῶον ὅπερ ὄν τι εἶναι καὶ τὸ δίπουν. Εἰ γὰρ μὴ ὅπερ ^rὄν ^sτι, συμβεβηκότα ἔσται. ^uἩ οὖν τῷ ἀνθρώπῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ ὑποκειμένῳ. ¹Ἀλλ' ἀδύνατον· συμβεβηκὸς τε ^sγὰρ λέγεται τοῦτο, ἢ ὁ ἐνδέχεται ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν, ἢ οὐ ^tἐν τῷ λόγῳ ὑπάρχει ^vτὸ ᾧ συμβέβηκεν, ^wἢ ἐν ᾧ ὁ λόγος ὑπάρχει ᾧ συμβέβηκεν, οἷον τὸ μὲν καθῆσθαι ὡς χωριζόμενον, ἐν δὲ τῷ σιμῷ ^xὑπάρχει ὁ λόγος ὁ τῆς ῥινὸς ἢ φαμὲν συμβεβηκέναι τὸ σιμόν. ¹Ἐτι ὅσα ἐν τῷ ὀριστικῷ λόγῳ ἔνεστιν ἢ ἐξ ὧν ἔστιν, ἐν τῷ λόγῳ τῷ τούτων οὐκ ἐνυπάρχει ὁ λόγος ὁ τοῦ ὅλου, οἷον ἐν τῷ δίποδι ὁ τοῦ ἀνθρώπου ἢ ἐν τῷ λευκῷ ὁ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου. Εἰ τοίνυν ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν

^z οὐ δὴ—σημαίνειν ἔν post μὴ ὄν E. ^a ἔσται τι ἄλλω F. ^b αὐτὸ I. ^c σημαίνει ὥστε καὶ τὸ ὅπερ ὄν καὶ τὸ τούτω συμβεβηκὸς οὕτως E. ^d τὸ αὐτὸ F.I. ^e γὰρ] γὰρ οὐδὲ F.I. ^f ὄν om. pr. E. ^g οὐθὲν I, οὐδὲ F. ^h γὰρ om. pr. E. ⁱ μὴ ὄν τι E. ^k τὸ ἄρα] ἔσται ἄρα τὸ I. ^l ὅτι] ὅτι τὸ ὄν I. ^m εἰ om. pr. E. ⁿ ἐσήμαινεν I. ^ο οὐδὲ τὸ μέγεθος F. ^p τὸ ὄν post ὄν om. E. ^q τι prius om. E. ^r ὄντα F. ^s γὰρ ἔσται καὶ λέγεται I. ^t ὑπάρχει ἐν τῷ λόγῳ F.I. ^v τὸ] τοῦτο I. ^w ἢ ἐν—συμβέβηκεν om. F.I. ^x ἐνυπάρχει E.

τρόπον καὶ τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκε τὸ δίπουν, ἀνάγκη χωριστὸν εἶναι αὐτό, ὥστε ἐνδέχοιτο ἂν μὴ δίπουν εἶναι τὸν ἄνθρωπον, ἢ ἐν τῷ λόγῳ τῷ τοῦ δίποδος ἐνέσται ὁ τοῦ ἀνθρώπου λόγος. Ἄλλ' ἀδύνατον· ἐκεῖνο γὰρ ἐν τῷ ἐκείνου λόγῳ ἐνεστί. Εἰ δ' ἄλλῳ συμβέβηκε τὸ δίπουν καὶ τὸ ζῶον, καὶ 10 μὴ ἐστὶν ἐκάτερον ὅπερ ^γ ὄν τι, καὶ ^z ὁ ἄνθρωπος ἂν εἴη τῶν συμβεβηκότων ἐτέρῳ. Ἄλλὰ τὸ ὅπερ ^a ὄν ^b τι ἔστω ^c μηδενὶ συμβεβηκός, καὶ καθ' οὗ ἄμφω, ^d καὶ ἐκάτερον καὶ τὸ ἐκ τούτων λεγέσθω· ἐξ ἀδιαιρέτων ἄρα τὸ πᾶν. Ἔμμοι δ' ἐνέδοσαν τοῖς λόγοις ἀμφοτέροις, τῷ μὲν ὅτι πάντα ἐν, εἰ τὸ ὄν ἐν σημαίνει, ὅτι ἔστι τὸ μὴ ὄν, τῷ δὲ ^e ἐκ τῆς διχοτομίας, ἄτομα ποιήσαντες μεγέθη. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἀληθές, ὥς εἰ 11 ἐν σημαίνει τὸ ὄν καὶ μὴ οἶόν τε ἅμα τὴν ἀντίφασιν, ^f οὐκ ἔσται οὐθὲν μὴ ὄν· οὐθὲν γὰρ κωλύει μὴ ἀπλῶς ^g εἶναι ἀλλὰ μὴ ὄν τι ^h εἶναι τὸ μὴ ὄν. Τὸ δὲ δὴ φάναι παρ' αὐτὸ τὸ ὄν, ὥς εἰ μὴ τι ἔσται ἄλλο, ἐν πάντα ἔσεσθαι, ἄτοπον. Τίς γὰρ ⁱ μανθάνει αὐτὸ τὸ ὄν εἰ μὴ τὸ ὅπερ ὄν τι εἶναι; Εἰ δὲ τοῦτο, οὐδὲν ^k ὅμως κωλύει πολλὰ εἶναι ^l τὰ ὄντα, ὥσπερ εἴρηται. Ὅτι μὲν οὖν οὕτως ἐν εἶναι τὸ ὄν ἀδύνατον, δηλον.

Ὡς δ' οἱ φυσικοὶ λέγουσι, δύο τρόποι εἰσὶν. Οἱ μὲν γὰρ 4 ἐν ποιήσαντες τὸ ὄν σῶμα τὸ ὑποκείμενον, ἢ τῶν τριῶν τι ἢ ἄλλο, ὃ ἔστι πυρὸς μὲν πυκνότερον αἴρος δὲ λεπτότερον, τὰλλα γεννῶσι πυκνότητι καὶ μανότητι πολλὰ ποιοῦντες. Ταῦτα δ' ἐστὶν ἐναντία, καθόλου δ' ὑπεροχὴ καὶ ἔλλειψις, ὥσπερ τὸ μέγα φησὶ Πλάτων καὶ τὸ μικρόν, πλὴν ὅτι ὁ μὲν ταῦτα ποιεῖ ὕλην τὸ δὲ ἐν τὸ εἶδος, οἱ δὲ τὸ μὲν ἐν τὸ ὑποκείμενον ὕλην, τὰ δ' ἐναντία διαφορὰς καὶ εἶδη. Οἱ δ' 2 ἐκ τοῦ ἐνὸς ἐνοῦσας τὰς ἐναντιότητας ἐκκρίνεσθαι, ὥσπερ Ἀναξίμανδρός φησι καὶ ὅσοι δ' ἐν καὶ πολλὰ φασιν ^m εἶναι, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Ἀναξαγόρας· ἐκ τοῦ ⁿ μίγματος

^γ ὄν om. E. ^z ὁ om. F. ^a ὄν om. F. et rc. E. ^b τι om. I. et pr. E. ^c συμβεβηκός μηδενὶ F. ^d καὶ ἐκάτερον om. E. ^e ἐκ om. F.I. ^f οὐκ] εἶναι οὐκ F. ^g εἶναι] μὴ εἶναι F. ^h εἶναι om. pr. E. ⁱ μανθάνει E. ^k ὅμως] οὕτως I. ^l τὰ ὅταν εἶναι F.I. ^m εἶναι τὰ ὄντα ὥσπερ E. ⁿ μίγματος E.

γὰρ ^ο καὶ οὗτοι ἐκκρίνουσι ^ρ τὰλλα. Διαφέρουσι δ' ἀλλή-
λων τῷ τὸν μὲν περίοδον ποιεῖν τούτων, τὸν δ' ἅπαζ, καὶ
τὸν μὲν ^q ἄπειρα τὰ τε ὁμοιομερῇ καὶ τὰναντία, τὸν δὲ τὰ
3 καλούμενα στοιχεῖα μόνον. Ἔοικε δὲ ¹ Ἀναξαγόρας ἄπειρα
^ρ οὕτως ^s οἰηθῆναι διὰ τὸ ὑπολαμβάνειν τὴν κοινὴν δόξαν τῶν
φυσικῶν εἶναι ὠληθῇ, ὥς οὐ γινόμενον οὐδενὸς ἐκ τοῦ μὴ
^ν ὄντος· διὰ τοῦτο γὰρ οὕτω λέγουσιν. ἦν ὁμοῦ ^ω τὰ πάντα,
καὶ τὸ γίνεσθαι τοιόνδε καθέστηκεν ἀλλοιούσθαι. Οἱ δὲ
4 σύγκρισιν καὶ διάκρισιν. Ἔτι δ' ἐκ τοῦ γίνεσθαι ἐξ ἀλλή-
λων τὰναντία· ἐνυπῆρχεν ἄρα· εἰ γὰρ πᾶν μὲν τὸ γινόμενον
ἀνάγκη γίνεσθαι ἢ ἐξ ὄντων ἢ ἐκ μὴ ὄντων, τούτων δὲ τὸ
μὲν ἐκ μὴ ὄντων γίνεσθαι ἀδύνατον (περὶ γὰρ ταύτης ὁμο-
γνωμονοῦσι τῆς δόξης ἅπαντες οἱ περὶ φύσεως), τὸ λοιπὸν
ἤδη συμβαίνειν ἐξ ἀνάγκης ἐνόμισαν ἐξ ὄντων μὲν καὶ ἐνυ-
παρχόντων γίνεσθαι, διὰ ^x μικρότητα δὲ τῶν ὄγκων ἐξ ἀναι-
5 σθήτων ἡμῖν. Διό φασι ^γ πᾶν ἐν παντὶ μεμίχθαι, διότι
πᾶν ἐκ παντὸς ἐώρων γινόμενον· φαίνεσθαι δὲ διαφέροντα
καὶ προσαγορεύεσθαι ἕτερα ἀλλήλων ἐκ τοῦ μάλιστα ^z ὑπερ-
έχοντος ^a διὰ πλῆθος ἐν τῇ μίξει τῶν ἀπείρων· εἰλικρινῶς
μὲν γὰρ ὅλον λευκὸν ἢ μέλαν ἢ γλυκὺ ἢ σάρκα ἢ ὀστοῦν οὐκ
εἶναι, ὅτου δὲ πλείστον ^b ἕκαστον ἔχει, τοῦτο ^c δοκεῖν εἶναι
6 τὴν φύσιν τοῦ πράγματος. Εἰ δὴ τὸ μὲν ἄπειρον ἢ ἄπει-
ρον ἄγνωστον, τὸ μὲν ^d κατὰ πλῆθος ἢ κατὰ μέγεθος ἄπει-
ρον ἄγνωστον πόσον τι, τὸ δὲ κατ' εἶδος ἄπειρον ἄγνωστον
ποιόν τι. Τῶν δ' ἀρχῶν ἀπείρων οὐσῶν καὶ ^e κατὰ πλῆθος
καὶ κατ' εἶδος, ἀδύνατον εἰδέναι τὰ ἐκ τούτων· οὕτω ^f γὰρ
εἰδέναι τὸ σύνθετον ὑπολαμβάνομεν, ὅταν ^g εἰδῶμεν ἐκ τίνων
7 καὶ πόσων ἐστίν. Ἔτι δ' εἰ ἀνάγκη, οὐ τὸ μόριον εἰδέχε-
ται ὀπηλικονοῦν εἶναι κατὰ μέγεθος, καὶ ^h μικρότητα, καὶ

^ο καὶ οὗτοι om. F. ^ρ τὰ ἄλλα F.I. ^q ἄπειρα ποιεῖν τὰ E.
^ρ οὕτως ἄπειρα F.I. ^s οἰηθῆναι τὰ στοιχεῖα διὰ I. ¹ ὑπολαβεῖν F.
^ν ὄντος ἀλλ' ἐξ ὄντος διὰ F. ^ω τὰ om. pr. E. ^x δὲ σμικρότητα F.I.
^γ πᾶν om. pr. E. ^z ὑπάρχοντος E. ^a διὰ τὸ πλῆθος F.I. ^b ἕκα-
στον om. E. ^c δοκεῖ I. ^d κατὰ τὸ πλῆθος ἢ μέγεθος F.I. ^e κατὰ
τὸ πλῆθος E. ^f γὰρ ἅπαν εἰδέναι E. ^g ἴδωμεν E. ^h σμικρότητα F.I.

αὐτὸ ἐνδέχεσθαι (λέγω δὲ τῶν τοιούτων τι μορίων, εἰς ὃ ἐνυ-
πάρχον διαιρεῖται τὸ ὅλον). Εἰ δὲ ἀδύνατον ζῶον ἢ φυτὸν
ὀπηλικονοῦν εἶναι κατὰ μέγεθος καὶ ^h μικρότητα, φανερόν
ὅτι οὐδὲ τῶν μορίων ⁱ ὅτιοῦν ἔσται γὰρ καὶ τὸ ὅλον ὁμοίως.
Σὰρξ δὲ καὶ ὀστοῦν καὶ τὰ τοιαῦτά ^k μόρια ζῶου, καὶ οἱ ^s
καρποὶ τῶν φυτῶν. Δῆλον τοίνυν ὅτι ἀδύνατον ^l σάρκα ἢ
ὀστοῦν ἢ ἄλλο τι ^m ὀπηλικονοῦν εἶναι τὸ ⁿ μέγεθος, ἐπὶ τὸ
μείζον ἢ ἐπὶ τὸ ἔλαττον. Ἔτι εἰ ^o πάντα μὲν ἐνυπάρχει ⁹
τὰ τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις, καὶ μὴ γίνεται ἀλλ' ἐκκρίνεται
ἐνόητα, λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ πλείονος, γίνεται δὲ ἐξ ὅτου οὐκ
ὅτιοῦν, οἶον ἐκ σαρκὸς ὕδωρ ἐκκρινόμενον καὶ σὰρξ ἐξ ὕδατος,
ἅπαν δὲ σῶμα πεπερασμένον ἀναιρεῖται ὑπὸ σώματος πεπε-
ρασμένου, φανερόν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἐν ἐκάστῳ ἕκαστον
ὑπάρχειν. Ἀφαιρεθείσης γὰρ ἐκ τοῦ ὕδατος σαρκὸς, καὶ ¹⁰
πάλιν ἄλλης ^p γινομένης ἐκ τοῦ λοιποῦ ἀποκρίσει, εἰ καὶ αἰὲ
ἐλάττων ^q ἔσται ἢ ἐκκρινόμενη, ἀλλ' ὅμως οὐχ ^r ὑπερβαλεῖ
μέγεθός τι τῇ σμικρότητι. Ὡστ' εἰ μὲν στήσεται ἢ ἐκκρι-
σις, οὐχ ἅπαν ἐν παντὶ ἐνέσται (ἐν γὰρ τῷ λοιπῷ ὕδατι οὐκ
ἐνυπάρξει σὰρξ), εἰ δὲ μὴ ^s στήσεται ἀλλ' αἰὲ ἔξει ἀφαίρε-
σιν, ἐν ^t πεπερασμένῳ μεγέθει ἴσα πεπερασμένα ἐνέσται
ἅπειρα τὸ πλῆθος· τοῦτο δ' ἀδύνατον. Πρὸς δὲ τούτοις, ¹¹
εἰ ἅπαν μὲν σῶμα ἀφαιρεθέντος τινὸς ἔλαττον ἀνάγκη γί-
νεσθαι, τῆς δὲ σαρκὸς ὥρισται τὸ ποσὸν καὶ μεγέθει καὶ
^v μικρότητι, φανερόν ὅτι ἐκ τῆς ἐλαχίστης σαρκὸς οὐθὲν
ἐκκριθήσεται σῶμα· ἔσται γὰρ ἔλαττον τῆς ἐλαχίστης.
Ἔτι δ' ἐν τοῖς ἀπείροις σώμασιν ἐνυπάρχει αὖ ἡδὴ σὰρξ
ἅπειρος καὶ αἷμα καὶ ἐγκέφαλος, κεχωρισμένα μέντοι ἀπ'
ἀλλήλων, οὐθὲν δ' ἦττον ὄντα, καὶ ἅπειρον ἕκαστον· τοῦτο
δ' ἄλογον. Τὸ δὲ μηδέποτε διακριθῆσεσθαι οὐκ εἰδύτως ¹²
^w μὲν λέγεται, ὀρθῶς δὲ λέγεται· τὰ γὰρ πάθη ἀχώριστα.

^h σμικρότητα F.I. ⁱ ὅποιονοῦν F. ^k μόρια τοῦ ζῶου F. ^l σ. ἡ] σ. καὶ F. ^m οὐκ ὀπηλίκον E. ⁿ μέγεθος ἢ ἐπὶ F.I. ^o ἅπαντα F.I. ^p γενομένης E.I. ^q ἔσται om. I. ^r ὑπερβάλλει I. ^s σταθήσε-
ται E. ^t πεπερασμένῳ—ἴσα om. E. ^v σμικρότητι F.I. ^w μὲν λέγει E.

Εἰ οὖν ^x ἐμέμικτο τὰ χρώματα καὶ αἱ ἕξεις, εἰς διακριθῶσιν, ἔσται τι λευκὸν ^y ἢ ^z ὑγριεῖν οὐχ ἕτερόν τι ὃν οὐδὲ καθ' ὑποκειμένου. Ὡστε ἄτοπος τὰ ἀδύνατα ζητῶν ὁ νοῦς, εἴπερ βούλεται ^a μὲν διακρίναι, τοῦτο δὲ ποιῆσαι ^b ἀδύνατον καὶ κατὰ ^c τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ ποιόν, κατὰ μὲν τὸ ποσὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐλάχιστον μέγεθος, κατὰ δὲ τὸ ποιόν ὅτι ἀχώρι-
 13 στα τὰ πάθη. Οὐκ ὁρθῶς δὲ οὐδὲ τὴν γένεσιν λαμβάνει τῶν ὁμοιοειδῶν. Ἔστι ^d μὲν γὰρ ὡς ὁ πηλὸς εἰς πηλοὺς διαιρεῖται, ἔστι ^e ὡς οὐ. Καὶ οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος, ὡς ^e πλίνθι ἐξ οἰκίας καὶ οἰκία ἐκ πλίνθων, οὕτω δὲ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ ἐξ ἀλλήλων ^f καὶ εἰςὶ καὶ γίνονται. Βέλτιον ^g δ' ἐλάττω καὶ πεπερασμένα λαβεῖν, ὅπερ ποιεῖ Ἐμπεδοκλῆς.

- 5 Πάντες δὴ τὰναντία ἀρχὰς ποιοῦσιν οἱ τε λέγοντες ὅτι ἐν τὸ πᾶν καὶ μὴ κινούμενον (καὶ γὰρ Παρμενίδης θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἀρχὰς ποιεῖ, ταῦτα δὲ προσαγορεύει πῦρ καὶ γῆν) καὶ οἱ μανὸν καὶ πυκνόν, καὶ Δημόκριτος ^h τὸ ⁱ στερεὸν καὶ κενόν, ὧν τὸ μὲν ὡς ὃν τὸ δ' ὡς οὐκ ὃν εἶναι φησιν. ἔτι ² θέσει, σχήματι, τάξει. Ταῦτα δὲ γένη ἐναντίων. ^k θέσεως ἄνω κάτω, πρόσθεν ὀπίσθεν, ^l σχήματος ^m γωνία ⁿ εὐθὺ περιφερές. Ὅτι μὲν οὖν τὰναντία πῶς πάντες ποιοῦσι τὰς ἀρχάς, δηλόν. Καὶ τοῦτο εὐλόγως· δεῖ γὰρ τὰς ἀρχὰς μήτε ἐξ ἀλλήλων εἶναι μήτε ἐξ ἄλλων, καὶ ἐκ τούτων πάντα τοῖς δ' ἐναντίοις τοῖς πρώτοις ὑπάρχει ταῦτα, διὰ μὲν τὸ πρῶτα εἶναι μὴ ἐξ ἄλλων, διὰ δὲ τὸ ἐναντία μὴ ἐξ ἀλλήλων. Ἀλλὰ δεῖ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου σκέψασθαι πῶς συμβαίνει.
 3 Ὁ Δηπτέον δὴ πρῶτον ὅτι ^p πάντων τῶν ὄντων οὐθὲν οὔτε ποιεῖν πέφυκεν οὔτε πάσχειν τὸ τυχόν ^q ὑπὸ τοῦ τυχόντος, αὐδὲ γίνεται ὅτι οὐν ἐξ ὅτου οὐν, ^r ἂν μὴ τις λαμβάνῃ κατὰ

^x μέμικται F.I. ^y ἢ] καὶ E. ^z ὑγιαῖνον E.I. ^a μὲν αὐτὰ δ. E.
^b ἀδυνατεῖ I. ^c τὸ primum et secundum om. E. ^d μὲν om. F.I.
^e πλίνθος E. ^f καὶ om. F. ^g δ'] τε E. ^h τὸ om. I. ⁱ στερεόν corr. E, πλήρες (γρ. στερεόν) I. ^k θέσειως I. ^l σχήματι I.
^m γεγωνιωμένον F.I. ⁿ τὸ εὐθὺ τὸ π. F. ^o σκεπτέον F, supra posito λη. ^p πάντων F.I. ^q ἀπὸ I. ^r εἰς F.I.

συμβεβηκός· πῶς γὰρ ἂν γένοιτο ^s τὸ λευκὸν ἐκ ^t μουσικοῦ, πλὴν εἰ ^v μὴ συμβεβηκός εἴη ^w τῷ λευκῷ ἢ τῷ μέλανι τὸ μουσικόν; Ἄλλὰ λευκὸν μὲν γίνεται ^x ἐξ οὐ λευκοῦ, καὶ τοῦτου οὐκ ἐκ παντὸς ἀλλ' ἐκ μέλανος ἢ τῶν μεταξύ, καὶ μουσικὸν οὐκ ἐκ μουσικοῦ, πλὴν οὐκ ἐκ παντὸς ἀλλ' ἐξ ἁμούσου ἢ εἴ τι αὐτῶν ἐστὶ μεταξύ. Οὐδὲ δὴ φθείρεται εἰς τὸ τυχόν ⁴ πρῶτον, οἷον τὸ λευκὸν οὐκ εἰς ^y τὸ μουσικόν, πλὴν ^z εἰ μήποτε κατὰ συμβεβηκός, ἀλλ' εἰς τὸ ^a μὴ λευκόν, ^b καὶ οὐκ εἰς τὸ τυχόν ἀλλ' ^c εἰς τὸ μέλαν ἢ τὸ μεταξύ· ὥς ^d δ' αὖτως καὶ τὸ μουσικὸν ^e εἰς τὸ μὴ μουσικόν, καὶ τοῦτο οὐκ εἰς τὸ τυχόν ἀλλ' εἰς τὸ ἅμουσον ἢ εἴ ^f τι αὐτῶν ἐστὶ μεταξύ. Ὀμοίως δὲ ^g τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ^h ἐπεὶ καὶ τὰ μὴ ἀπλᾶ τῶν ὄντων ἀλλὰ σύνθετα κατὰ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον· ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ τὰς ἀντικειμένας ^k διαθέσεις ὠνομάσθαι ¹ λανθάνειν τοῦτο συμβαίνει. Ἀνάγκη γὰρ πᾶν τὸ ἡρμοσμένον ἐξ ⁵ ἀναρμόστου γίνεσθαι καὶ τὸ ἀνάρμοστον ἐξ ἡρμοσμένου, καὶ φθείρεσθαι τὸ ἡρμοσμένον εἰς ἀναρμοστίαν, καὶ ταύτην ^m οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀλλὰ τὴν ἀντικειμένην. Διαφέρει οὐθὲν ἐπὶ ἀρμονίας εἰπεῖν ἢ τάξεως ἢ συνθέσεως· φανερόν γὰρ ὅτι ὁ αὐτὸς ⁿ λόγος. Ἄλλὰ ^o μὴν καὶ οἰκία καὶ ἀνδριάς καὶ ὅτιοῦν ἄλλο γίνεται ὁμοίως· ἢ τε γὰρ οἰκία γίνεται ἐκ τοῦ μὴ συγκεῖσθαι ἀλλὰ ^p διηρησθαι ^q ταδὶ ὧδέ, καὶ ὁ ἀνδριάς καὶ τῶν ἐσχηματισμένων τι ἐξ ἀσχημοσύνης· καὶ ἕκαστον τούτων τὰ μὲν τάξις, τὰ δὲ σύνθεσις τις ἐστίν. Εἰ ^r τοίνυν ⁶ τοῦτ' ἐστὶν ἀληθές, ἅπαν ἂν γίγνοιτο τὸ γιγνόμενον καὶ φθείροιτο τὸ φθειρόμενον ἢ ἐξ ἐναντίων ἢ ^s εἰς ἐναντία καὶ τὰ τούτων μεταξύ. Τὰ δὲ μεταξύ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐστίν,

^s τὸ om. F. ^t μουσικῆς F. ^v μὴ κατὰ συμβ. I. ^w τῷ μὴ λευκῷ E. ^x οὐκ ἐκ I. ^y τὸ om. F.I. ^z εἰ μὴ] εἰκῇ F, εἴ I.
^a μὴ om. F. ^b καὶ] καὶ εἰς μὴ λευκὸν F.I. ^c ἢ εἰς τὸ E. ^d δ' om. F. ^e εἰς τὸ μὴ μουσικόν om. E. ^f τι om. pr. F. ^g τούτω F. ^h ἐπεὶ] ἐπιτα pr. E. ^k ἀντιθέσεις F. ¹ λανθάνει τοῦτο συμβαίνει F.I. ^m οὐχὶ F.I. ⁿ λόγος ἐστίν. Ἄλλὰ I. ^o μὴν ὅτι καὶ F. ^p διαιρείσθαι F. ^q τάδε I. ^r τοίνυν] δὴ F. ^s εἰς] εἰς τὰ F.

οἶον ^ι χρώματα ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος· ὥστε πάντ' ἂν εἴη τὰ φύσει γινόμενα ἢ ἐναντία ἢ ἐξ ἐναντίων. Μέχρι μὲν οὖν ^ν τοῦτου σχεδὸν συνηκολουθήκασιν καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείστοι. καθίπερ εἵπομεν πρότερον· πάντες γὰρ τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς ὑπ' αὐτῶν καλουμένας ἀρχάς, καὶ περ ἄνευ λόγου τιθέ-
τες, ὁμῶς τὰναντία λέγουσιν, ὥσπερ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἀναγκασθέντες. Διαφέρουσι δ' ἀλλήλων τῷ τοὺς μὲν πρό-
τερα τοὺς δ' ὕστερα λαμβάνειν, καὶ τοὺς μὲν γνωριμώτερα κατὰ τὸν λόγον τοὺς δὲ κατὰ τὴν αἴσθησιν· οἱ μὲν γὰρ θερ-
μὸν καὶ ψυχρόν, οἱ δ' ὑγρὸν καὶ ξηρόν, ἕτεροι δὲ περιττὸν καὶ ἄρτιον, οἱ δὲ νεῖκος καὶ ^ω φιλίαν αἰτίας τίθενται τῆς γενέσεως· ταῦτα ^x δ' ἀλλήλων διαφέρει κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον. Ὡστε ταῦτα λέγειν πως καὶ ἕτερα ἀλλήλων, ἕτερα μὲν ὥσπερ ^y καὶ δοκεῖ τοῖς πλείστοις, ταῦτα δὲ ἢ ἀνάλογον· λαμβάνουσι γὰρ ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας· τὰ μὲν ^z γὰρ περιέχει, τὰ ⁸ δὲ περιέχεται τῶν ἐναντίων. Ταύτη ^a δὲ δὴ ὡσαύτως λέγουσι καὶ ἐτέρως, καὶ χεῖρον καὶ βέλτιον, καὶ οἱ μὲν γνωριμώτερα κατὰ τὸν λόγον, ὥσπερ εἴρηται πρότερον, οἱ δὲ κατὰ τὴν αἴσθησιν· τὸ μὲν γὰρ καθόλου κατὰ τὸν λόγον γνώριμον, τὸ δὲ καθ' ἕκαστον κατὰ τὴν αἴσθησιν· ὁ μὲν γὰρ λόγος τοῦ καθόλου, ἡ δ' αἴσθησις τοῦ κατὰ μέρος, οἶον τὸ ^b μὲν μέγα καὶ τὸ ^c μικρὸν κατὰ ^d τὸν λόγον, τὸ δὲ ^e πυκνὸν καὶ μακρὸν κατὰ τὴν αἴσθησιν. Ὅτι μὲν οὖν ἐναντίας δεῖ τὰς ἀρ-
χὰς εἶναι, φανερόν.

- 6 ^ι Εχόμενον δ' ἂν εἴη λέγειν πρότερον δύο ἢ τρεῖς ἢ πλείους εἰσίν. ^ι Μίαν μὲν γὰρ οὐχ οἶόν τε, ὅτι οὐχ ἓν ^ε τὸ ἐναν-
τίον, ἀπείρους δ', ^h ὅτι οὐκ ἐπιστητὸν τὸ ⁱ ὄν ἔσται. Μία
τε ἐναντίωσις ἐν παντὶ γένει ἐνί, ἡ δ' οὐσία ἐν τι γένος. Καὶ
ὅτι ἐνδέχεται ἐκ πεπερασμένων. Βέλτιον δ' ἐκ πεπερασμέ-

^ι χρώμα F. ^ν τούτου] ἐπὶ τοσοῦτον pr. E. ^ω φιλίας I. ^x δ'
om. I. ^y καὶ om. F. ^z γὰρ om. F. ^a δέ] τε E. ^b μὲν
om. F. I. ^c μικρὸν I. ^d τὸν om. pr. E. ^e μακρὸν καὶ τὸ πυ-
κνὸν F. I. ^ι μία I. ^h τὰ ἐναντία I. ⁱ ὅτι οὐκ] ὅτι οὐδέ F, om. E.
ⁱ ὄν ἔσται corr. I.

νων, ^k ὥσπερ ¹ Ἐμπεδοκλῆς, ἢ ἐξ ἀπείρων· πάντα γὰρ ἀπο-
 διδόναι οἶεται. ¹ ὅσα περ ¹ Ἀναξαγόρας ἐκ τῶν ἀπείρων. ² Ἔτι ³
^m δὲ ἐστὶν ⁿ ἄλλα ἄλλων πρότερα ἐναντία, καὶ γίνεται ἕτερα
 ἐξ ^o ἄλλων, ^p οἷον γλυκὺ καὶ πικρὸν καὶ λευκὸν καὶ μέλαν,
 τὰς δ' ἀρχὰς αἱ δὲ μένειν. ⁴ Ὅτι μὲν οὖν ^q οὔτε μία οὔτε
 ἄπειροι, δῆλον ἐκ τούτων· ἐπεὶ δὲ πεπερασμένοι, τὸ μὴ
 ποιεῖν δύο μόνον ἔχει τινὰ λόγον· ἀπορήσειε γὰρ ἂν τις
 πῶς ^r ἢ ἡ πυκνότης τὴν μανότητα ποιεῖν ^s τι πέφυκεν ἢ αὕτη
 τὴν πυκνότητα. ^t Ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλη ὁποιαοῦν ἐναντιότης· ³
^v οὐ γὰρ ἡ φιλία τὸ νεῖκος συνάγει καὶ ποιεῖ τι ἐξ αὐτοῦ,
 οὔδ' τὸ νεῖκος ἐξ ἐκείνης, ἀλλ' ἄμφω ἕτερόν τι τρίτον.
 Ἐνιοὶ δὲ καὶ πλείω λαμβάνουσιν ἐξ ὧν κατασκευάζουσι τὴν
 τῶν ὄντων φύσιν. Πρὸς δὲ τούτοις ἔτι καὶ τότε τις ἀπο-
 ρήσειεν, εἰ μὴ τις ἑτέραν ^w ὑποτίθησι τοῖς ἐναντίοις φύσιν·
 οὐθενὸς γὰρ ὀρώμεν τῶν ὄντων οὐσίαν τὰναντία. Τὴν δ' ⁴
 ἀρχὴν ^x οὐ καθ' ὑποκειμένου δεῖ λέγεσθαί τινος. Ἔσται
 γὰρ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς· τὸ γὰρ ^y ὑποκείμενον ἀρχή, καὶ πρό-
 τερον δοκεῖ τοῦ κατηγορουμένου εἶναι. Ἔτι οὐκ εἰναί φα-
 μεν ^z οὐσίαν ἐναντίαν οὐσίᾳ· πῶς οὖν ἐκ μὴ οὐσιῶν οὐσία ἂν
 εἴη; ⁴ Ἡ πῶς ἂν πρότερον μὴ οὐσία οὐσίας εἴη; Διόπερ εἴ τις
 τόν ^a τε πρότερον ἀληθῆ νομίσειεν εἶναι λόγον καὶ τοῦτον,
 ἀναγκαῖον, εἰ μέλλει ^b διασώπειν ἀμφοτέρους αὐτούς· ὑποτι-
 θέναι τι τρίτον, ὥσπερ φασὶν οἱ μίαν τινὰ φύσιν εἶναι λέ-
 γοντες τὸ πᾶν, οἷον ὕδωρ ἢ πῦρ ἢ τὸ μεταξὺ τούτων. Δοκεῖ ⁵
 δὲ τὸ μεταξὺ μᾶλλον· πῦρ γὰρ ^c δὴ καὶ γῆ καὶ ἀήρ καὶ ὕδωρ
 μετ' ^d ἐναντιότητων συμπεπλεγμένα ἐστίν. Διὸ ^e καὶ οὐκ
 ἀλόγως ποιοῦσιν οἱ τὸ ^f ὑποκείμενον ἕτερον τούτων ποιοῦν-
 τες, τῶν δ' ἄλλων οἱ ἀέρα καὶ γὰρ ὁ ἀήρ ἥκιστα ἔχει τῶν

^k ὥσπερ] ὡς ὁ F. ¹ ὥσπερ F.I. ^m δὲ om. F. ⁿ ἄλλα ἀλ-
 λήλων πρότερα E. ^o ἀλλήλων F.I. ^p οἷον] οἷον τὸ I, οἷον καὶ E.
^q οὐδεμία οὐδὲ I. ^r ἢ om. F.I. ^s τι om. I. ^t ὅμως pr. E.
^v οὔτε E. ^w ὑποθήσεται F. ^x οὐ om. I. ^y ὑποκενον pr. E.
^z οὐσία ἐναντίαν πῶς ἂν οὖν I. ^a τε om. pr. E. ^b διασώζων (ω
 altero corr.) I. ^c ἥδη E. ^d ἐναντιότητος F. ^e καὶ om. F.I.
^f ὑποκείμενον] περιέχον pr. E.

ἄλλων διαφορὰς αἰσθητάς· ἐχόμενον δὲ τὸ ὕδωρ. Ἀλλὰ πάντες γε τὸ ἐν τούτῳ τοῖς ἐναντίοις σχηματίζουσιν, ^ε οἷον 6 πυκνότητι καὶ μαρότητι καὶ τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον. Ταῦτα δ' ἐστὶν ὅλως ^η ὑπεροχὴ δηλονότι καὶ ἔλλειψις, ὥσπερ εἴρηται πρότερον. Καὶ ἔοικε παλαιὰ εἶναι καὶ αὕτη ἡ δόξα, ὅτι τὸ ἐν καὶ ὑπεροχὴ καὶ ἔλλειψις ἀρχαὶ τῶν ὄντων εἰσί, πλὴν οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἀλλ' οἱ μὲν ἀρχαῖοι τὰ δύο μὲν ποιεῖν τὸ δὲ ἐν πάσχειν, τῶν δ' ^ι ὕστερόν τινες ^κ τοῦναντίον τὸ μὲν 7 ἐν ποιεῖν τὰ δὲ δύο πάσχειν φασὶ μᾶλλον. Τὸ μὲν οὖν τρία ^λ φάναι τὰ στοιχεῖα εἶναι ἕκ τε τούτων καὶ ἐκ τοιούτων ἄλλων ἐπισκοποῦσι δόξειεν ἂν ἔχειν τινὰ λόγον, ὥσπερ εἵπομεν, τὸ δὲ πλείω τριῶν οὐκέτι· πρὸς ^μ μὲν γὰρ τὸ πάσχειν ἱκανὸν τὸ ἐν, εἰ δὲ τεττάρων ὄντων δύο ἔσονται ἐναντιώσεις, δεήσει χωρὶς ἐκατέρας ὑπάρχειν ἑτέραν τινὰ μεταξὺ φύσιν· εἰ δ' ἐξ ἀλλήλων ^ν δύνανται γεννᾶν ^ο δύο οὖσαι, περίεργος ἂν ἢ ἑτέρα τῶν ἐναντιώσεων εἴη. Ἀμα δὲ καὶ ἀδύνατον πλείους ^ς εἶναι ἐναντιώσεις τὰς πρώτας. Ἡ γὰρ οὐσία ἐν τι γένος ἐστὶ ^ρ τοῦ ὄντος, ὥστε ^q τῷ πρότερον καὶ ὕστερον διοίσουσιν ἀλλήλων αἱ ἀρχαὶ μόνον, ἀλλ' οὐ τῷ γένει· αἰεὶ γὰρ ἐν ἐνὶ γένει μία ἐναντιώσις ^r ἐστίν, πᾶσαι ^ς τε ^τ αἱ ἐναντιώσεις ἀνάγεσθαι δοκοῦσιν εἰς μίαν. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε ^υ ἐν τὸ στοιχεῖον οὔτε πλείω δυοῖν ἢ τριῶν, φανερόν· τούτων δὲ ^ω πότερον, καθάπερ εἵπομεν, ἀπορίαν ἔχει πολλήν.

7 Ὡδ' οὖν [×] ἡμεῖς ^υ λέγομεν πρῶτον περὶ πάσης γενέσεως ἐπελθόντες· ἔστι γὰρ κατὰ φύσιν τὰ κοινὰ πρῶτον εἰπόν-
 τας οὕτω τὰ περὶ ἕκαστον ^z ἴδια θεωρεῖν. Φαμὲν γὰρ γίνε-
 σθαι ἐξ ἄλλου ἄλλο καὶ ἐξ ἑτέρου ἕτερον ἢ τὰ ἀπλᾶ λέγον-
 τες ἢ τὰ συγκεείμενα. Λέγω δὲ τούτο ὡδί. Ἔστι ^α γὰρ
 γίνεσθαι ἄνθρωπον μουσικόν, ἔστι δὲ τὸ μὴ μουσικόν ^β τι

^ε οἷον om. pr. E. ^η ὑπεροχὴ τε καὶ ἔλλειψις δηλονότι F. ^ι ὕστε-
 ρων F.I. ^κ τὸ ἐναντίον F. ^λ φάσκειν E. ^μ μὲν om. E. ^ν δύνα-
 ται F. ^ο δύο οὖσαι om. F. ^ρ τοῦ ὄντος] ταυτὸ pr. E. ^q τὸ I.
^r ἔστιν ἔτι πᾶσαι I. ^ς δὲ F, om. I. ^τ αἱ om. F.I. ^υ ἐν στοι-
 χεῖον F, ἐν τῶν στοιχείων I. ^ω ὁπότερον I. [×] ἡμεῖς] ἡμεῖς γε F.I.
^υ λέγομεν E. ^z ἴδια F. ^α γὰρ] γὰρ που I. ^β τι om. E.

γίνεσθαι μουσικὸν ἢ τὸν μὴ μουσικὸν ἄνθρωπον ἄνθρωπον μουσικόν. ^c Ἀπλοῦν μὲν οὖν λέγω τὸ γιγνόμενον τὸν ἄνθρω- ² πον καὶ τὸ μὴ μουσικὸν καὶ ὃ γίγνεται ἀπλοῦν, τὸ μουσικόν συγκείμενον δὲ καὶ ὃ γίγνεται καὶ τὸ γιγνόμενον, ὅταν τὸν μὴ μουσικὸν ἄνθρωπον φῶμεν ^d γίνεσθαι μουσικόν ^e ἄνθρωπον. Τούτων δὲ τὸ μὲν οὐ μόνον λέγεται τόδε ^f τι γίγνεσθαι ἀλλὰ καὶ ἐκ ^g τοῦδε, οἷον ἐκ μὴ μουσικοῦ μουσικός, τὸ δ' οὐ λέγεται ἐπὶ πάντων. ^h οὐ γὰρ ἐξ ἀνθρώπου ἐγένετο μουσικός, ἀλλ' ⁱ ὁ ἄνθρωπος ἐγένετο μουσικός. Τῶν δὲ γι- ³ νομένων ὡς τὰ ἀπλᾶ λέγομεν γίνεσθαι, τὸ μὲν ὑπομένον γίγνεται τὸ δ' οὐχ ὑπομένον· ὁ μὲν γὰρ ἄνθρωπος ὑπομένει μουσικὸς γινόμενος ἄνθρωπος καὶ ἔστι, τὸ δὲ ^k μὴ μουσικὸν καὶ τὸ ἄμουσον οὔτε ἀπλῶς οὔτε ^l συντιθέμενον ὑπομένει. Διωρισμένων δὲ τούτων, ἐξ ἀπάντων τῶν γιγνομένων τοῦτο ἔστι λαβεῖν, ^m ἐάν τις ἐπιβλέψῃ, ὥσπερ λέγομεν, ὅτι δεῖ τι αἰεὶ ὑποκεῖσθαι τὸ γινόμενον, καὶ τοῦτο εἰ ⁿ καὶ ἀριθμῷ ἔστιν ἓν, ^o ἀλλ' εἶδει γε οὐχ ἓν. ^p τὸ γὰρ εἶδει λέγω καὶ λόγῳ ταυτόν· οὐ γὰρ ταυτόν ^q τὸ ἀνθρώπῳ καὶ ^r τὸ ἀμούσῳ εἶναι. Καὶ τὸ μὲν ὑπομένει, τὸ δ' οὐχ ὑπομένει· τὸ μὲν μὴ ^s ἀντι- ⁴ κείμενον ὑπομένει (ὁ γὰρ ἄνθρωπος ὑπομένει), τὸ ^t μουσικὸν δὲ καὶ τὸ ἄμουσον οὐχ ὑπομένει, οὐδὲ τὸ ἐξ ἀμφοῖν συγκείμενον, οἷον ^v ὁ ἄμουσος ἄνθρωπος. Τὸ δ' ἐκ τινος γίγνεσθαι ^w τι καὶ ^x μὴ τόδε γίγνεσθαι τι μᾶλλον μὲν λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ ὑπομενόντων, οἷον ἐξ ἀμούσου μουσικὸν γίνεσθαι, ἐξ ἀνθρώπου δὲ οὐ· ^y οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὑπομενόντων ἐνίοτε λέγεται ὡσαύτως· ἐκ γὰρ χαλκοῦ ἀνδριάντα γίνεσθαι φάμεν, οὐ τὸν χαλκὸν ἀνδριάντα. Τὸ μέντοι ἐκ τοῦ ἀντικει- ⁵ μένου καὶ μὴ ὑπομένοντος ἀμφοτέρως λέγεται, καὶ ἐκ τοῦδε

^c ἀπλοῦν μὲν οὖν om. E. ^d γίνεσθαι ἢ μουσικὸν E. ^e ἄνθρωπον om. F. ^f τι om. E. ^g τούτου E. ^h οὐ γὰρ] οἷον E.F. ⁱ ὁ om. E. ^k μὴ] δὴ I, om. pr. E. ^l συντεθειμένον F.I. ^m ἄν F.I. ⁿ καὶ post εἰ om. F. ^o ἀλλ' οὐκ εἶδει ἓν I. ^p τῷ F. ^q τὸ primum om. F.I. ^r τῷ I. ^s ἀντικείμενον αὐτῷ ὑπ. E. ^t μουσικὸν δέ] μὴ μουσικὸν F.I. ^v ὁ om. E. ^w τι—γίνεσθαι om. pr. E. ^x μὴ] τὸ μὴ rc. E. ^y οὐ μὴν ἀλλὰ] ἀλλὰ μὴν I, et rc. E.

τόδε καὶ τόδε τόδε· καὶ γὰρ ἐξ ἀμούσου καὶ ὁ ἄμουσος γίνε-
ται μουσικός. Διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ συγκειμένου ὡσαύτως· καὶ
γὰρ ἐξ ἀμούσου ἀνθρώπου καὶ ^z ὁ ἄμουσος ἄνθρωπος ^a γί-
6 γίνεσθαι λέγεται μουσικός. Πολλαχῶς ^b δὲ λεγομένου τοῦ
γίγνεσθαι, καὶ τῶν μὲν οὐ γίγνεσθαι ἀλλὰ τόδε τι γίγνε-
σθαι, ἀπλῶς δὲ γίγνεσθαι τῶν οὐσιῶν ^c μόνον, κατὰ μὲν
ταῖλλα φανερόν ὅτι ἀνάγκη ὑποκεῖσθαι τι τὸ γιγνόμενον·
καὶ γὰρ ποσὸν καὶ ποιὸν καὶ πρὸς ἕτερον καὶ ποτὲ καὶ πού
γίνεται ὑποκειμένου τινὸς διὰ τὸ μόνην τὴν οὐσίαν μηθενὸς
κατ' ἄλλον λέγεσθαι ὑποκειμένου, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ
τῆς οὐσίας· ὅτι δὲ ^d καὶ αἱ οὐσῖαι καὶ ὅσα ἄλλα ἀπλῶς ὄντα
^e ἐξ ὑποκειμένου τινὸς γίνεται, ἐπισκοποῦντι γένοιτ' ἂν φα-
7 νερόν. ^f Αἰεὶ γὰρ ἔστι τι ὃ ὑπόκειται, ἐξ οὗ ^g γίνεται τὸ
γιγνόμενον, οἷον τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα ἐκ σπέρματος. Γίγνε-
ται δὲ τὰ ^h γιγνόμενα ἀπλῶς τὰ μὲν μετασχηματίζει, οἷον
ἀνδριάς ⁱ ἐκ χαλκοῦ, τὰ δὲ προσθέσει, οἷον τὰ αὐξανόμενα,
τὰ δ' ἀφαιρέσει, οἷον ἐκ τοῦ λίθου ^k ὁ Ἑρμῆς, τὰ δὲ συνθέ-
σει, οἷον οἰκία, τὰ δ' ἀλλοιώσει, οἷον τὰ τρεπόμενα ^l κατὰ
8 τὴν ὕλην. Πάντα δὲ τὰ οὕτω γινόμενα φανερόν ὅτι ἐξ ὑπο-
κειμένων γίνεται. Ὡστε δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τὸ
γινόμενον ^m ἅπαν αἰεὶ σύνθετόν ἐστι, καὶ ἔστι ⁿ μὲν τι γινό-
μενον, ἔστι δὲ τι ὃ τοῦτο γίνεται, καὶ τοῦτο διττόν· ἢ γὰρ
τὸ ὑποκείμενον ἢ τὸ ἀντικείμενον. Λέγω δὲ ἀντικεῖσθαι μὲν
τὸ ἄμουσον, ὑποκεῖσθαι δὲ τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν μὲν ἀσχη-
μοσύνην καὶ τὴν ἀμορφίαν ^o ἢ ^p τὴν ἀταξίαν τὸ ἀντικείμενον.
τὸν δὲ χαλκὸν ἢ τὸν λίθον ἢ τὸν χρυσὸν τὸ ὑποκείμενον.
9 Φανερόν οὖν ὥς, εἴπερ εἰσὶν αἰτίαι καὶ ἀρχαὶ τῶν φύσει ὄν-
των, ἐξ ὧν πρώτων εἰσὶ. ^q καὶ γηγόνασι μὴ κατὰ συμβεβη-
κὸς ἀλλ' ἕκαστον ὃ λέγεται κατὰ τὴν οὐσίαν, ὅτι γίγνεται
r πᾶν ἐκ τε τοῦ ὑποκειμένου καὶ τῆς μορφῆς· σύγκειται γὰρ

^z ὁ om. A. ^a λέγεται γίγνεσθαι I. ^b δὴ E. ^c μόνων I.
^d καὶ οὐσία I. ^e ἐξ ὑποκειμένου τινὸς in litura E. ^f αἰεὶ I. ^g γίνε-
ται om. E. ^h τὰ om. pr. E. ⁱ ἐκ χαλκοῦ om. E. F. ^k ὁ om. E.
^l κατὰ] καὶ κατὰ E. ^m ἅπαν om. F. ⁿ μὲν τι] μέντοι I. ^o ἢ]
καὶ E. ^p τὴν om. F. I. ^q καὶ] ἢ E. ^r ἅπαν I.

ὁ μουσικὸς ἄνθρωπος ἐξ ἀνθρώπου καὶ μουσικοῦ τρόπου
 τινί· διαλύσεις γὰρ τοὺς ^s λόγους εἰς τοὺς λόγους τοὺς
^t ἐκείνων. Δῆλον οὖν ὡς γίνονται ἂν τὰ γιγνόμενα ἐκ τούτων.
 Ἔστι δὲ ^v τὸ ὑποκείμενον ἀριθμῷ μὲν ἓν, εἶδει δὲ δύο. Ὁ ¹⁰
 μὲν γὰρ ἄνθρωπος καὶ ὁ χρυσὸς καὶ ὅλως ^w ἡ ὕλη ἀριθμητή·
 τόδε ^x γὰρ τι μᾶλλον, καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς ἐξ αὐτοῦ
 γίνεται τὸ γιγνόμενον· ^y ἡ δὲ στέρησις καὶ ἡ ἐναντίωσις
 συμβεβηκός· ἓν δὲ τὸ εἶδος, οἷον ἡ τάξις ἡ ἡ μουσικὴ ἡ τῶν
 ἄλλων τι τῶν οὕτω κατηγορουμένων. Διὸ ἔστι μὲν ὡς δύο ¹¹
 λεκτέον εἶναι ^z τὰς ἀρχάς, ἔστι δ' ὡς τρεῖς· καὶ ἔστι μὲν ὡς
 τὰναντία, οἷον εἴ τις λέγοι τὸ μουσικὸν καὶ τὸ ἄμουσον ἢ τὸ
 θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἢ τὸ ἡρμοσμένον καὶ ^a τὸ ἀνάρμοστον,
 ἔστι δ' ὡς οὐ· ὑπ' ἀλλήλων γὰρ πάσχειν τὰναντία ἀδύνα-
 τον. Λύεται δὲ καὶ τοῦτο διὰ τὸ ἄλλο εἶναι τὸ ὑποκείμενον·
 τοῦτο γὰρ οὐκ ἐναντίον. Ὡστε οὔτε πλείους τῶν ἐναντίων ¹²
 αἱ ἀρχαὶ τρόπον τινά, ἀλλὰ δύο ὡς εἰπεῖν τῷ ἀριθμῷ, οὐτ'
 αὖ παντελῶς δύο διὰ τὸ ἕτερον ὑπάρχειν τὸ εἶναι αὐτοῖς,
 ἀλλὰ τρεῖς· ἕτερον ^d γὰρ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τῷ ἀμούσῳ ^c τὸ
 εἶναι, καὶ ^d τῷ ἀσχηματίστῳ καὶ χαλκῷ. Πόσαι μὲν ^e οὖν
^f αἱ ἀρχαὶ τῶν περὶ γένεσιν φυσικῶν, καὶ πῶς πόσαι, ^g εἴρη-
 ται· καὶ δηλόν ^h ἔστιν ὅτι δεῖ ⁱ ὑποκεῖσθαι τι τοῖς ἐναντίοις
 καὶ τὰναντία δύο εἶναι. Τρόπον δὲ τινα ἄλλον οὐκ ἀναγ- ¹³
 καῖον· ἱκανὸν γὰρ ἔσται τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων ποιεῖν τῇ
 ἀπουσίᾳ καὶ παρουσίᾳ τὴν μεταβολήν. Ἡ δ' ὑποκειμένη
 φύσις ἐπιστητὴ κατ' ἀναλογίαν. ^k Ὡς γὰρ πρὸς ἀνδριάντα
 χαλκὸς ἢ πρὸς κλίνην ξύλον ἢ πρὸς ^l τῶν ἄλλων τι τῶν ἐχόν-
 των μορφήν ἡ ὕλη καὶ τὸ ἄμορφον ἔχει πρὶν λαβεῖν τὴν
 μορφήν, οὕτως αὕτη πρὸς οὐσίαν ἔχει καὶ τὸ τόδε τι καὶ τὸ
 ὄν. Μία μὲν οὖν ἀρχὴ αὕτη, οὐχ οὕτω μία οὐσα οὐδὲ οὕτως ¹⁴
^m ἓν ὡς τὸ τόδε τι, μία δὲ ἡ ὁ λόγος, ἔτι δὲ τὸ ἐναντίον

^s λόγους εἰς] ὅρους εἰς E. ^t ἐκείνου I. ^v τὸ μὲν ὑπ. E. ^w ἡ
 om. E. ^x τι γὰρ F. ^y ἡ δὲ—συμβεβηκός om. I. ^z τὰς ἀρχάς om. E.
^a τὸ tertium om E. ^b γὰρ τῷ] γὰρ τὸ E. ^c τὸ om. pr. E. ^d τὸ E.
^e οὖν εἰσὶν αἱ E. ^f αἱ om. I. ^g εἴρηται E. ^h ἔσται F. ⁱ τι ὑπο-
 κεῖσθαι F. ^k ὥσπερ E. ^l τῶν om. F. ^m ἓν] ὄν E.

τούτῳ ἢ στέρησις. Ταῦτα ^η δὲ πῶς δύο καὶ πῶς πλείω, εἴρηται ἐν τοῖς ^ο ἄνω. Πρῶτον μὲν οὖν ἐλέχθη ^ρ ὅτι ἀρχαὶ τὰ ναντία μόνον, ὕστερον δ' ὅτι ἀνάγκη καὶ ἄλλο τι ὑποκεῖσθαι καὶ εἶναι τρία· ἐκ δὲ τῶν νῦν φανερόν τίς ἡ διαφορὰ τῶν ἐναντίων, καὶ πῶς ἔχουσιν αἱ ἀρχαὶ πρὸς ἀλλήλας, καὶ τί τὸ ὑποκείμενον. Πότερον δὲ οὐσία τὸ εἶδος ἢ τὸ ὑποκείμενον, οὕτω δηλον. Ἄλλ' ὅτι αἱ ἀρχαὶ τρεῖς καὶ πῶς ^ι τρεῖς, καὶ ^ι τίς ὁ τρόπος αὐτῶν, δηλον. Πόσαι μὲν οὖν καὶ τίνες εἰσὶν αἱ ἀρχαί, ἐκ τούτων ^ς θεωρήσθωσαν.

- 8 Ὅτι δὲ μοναχῶς οὕτω λύεται καὶ ἡ τῶν ἀρχαίων ἀπορία, ^ι λέγομεν μετὰ ταῦτα. Ζητοῦντες γὰρ οἱ κατὰ φιλοσοφίαν πρῶτοι τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν φύσιν ^ν τὴν τῶν ὄντων ἐξετράπησαν οἷον ὁδόν τινα ἄλλην ἀπωσθέντες ὑπὸ ^ω ἀπειρίας, καὶ φασὶν οὔτε γίνεσθαι τῶν ὄντων οὐδὲν οὔτε φθείρεσθαι διὰ τὸ ἀναγκαῖον μὲν εἶναι γίνεσθαι τὸ γιγνόμενον ἢ ἐξ ὄντος ἢ ἐκ μὴ ὄντος, ἐκ δὲ τούτων ἀμφοτέρων ἀδύνατον εἶναι· οὔτε γὰρ τὸ ὄν ^κ γίνεσθαι (εἶναι γὰρ ἤδη) ἔκ τε μὴ ὄντος οὐδὲν ² αὖ γενέσθαι· ὑποκεῖσθαι γάρ τι δεῖ. Καὶ οὕτω δὴ τὸ ἐφεξῆς συμβαῖνον αὔξοντες οὐδ' εἶναι πολλά φασιν ἀλλὰ μόνον αὐτὸ τὸ ὄν. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν ταύτην ἔλαβον τὴν δόξαν διὰ τὰ εἰρημένα· ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι τὸ ἐξ ὄντος ἢ ^υ ἐκ μὴ ὄντος γίνεσθαι, ἢ ^z τὸ μὴ ὄν ἢ τὸ ὄν ποιεῖν ^α τι ^β ἢ πάσχειν ἢ ὅτιοῦν τόδε γίνεσθαι, ἓνα μὲν τρόπον οὐδὲν διαφέρει ἢ τὸ τὸν ἰατρὸν ποιεῖν τι ἢ πάσχειν ἢ ^ε τὸ ἐξ ἰατροῦ εἶναι τι ἢ γίνεσθαι, ὥστ' ἐπειδὴ τοῦτο ^δ διχῶς λέγεται, δηλον ὅτι καὶ ³ τὸ ἐξ ὄντος καὶ τὸ ^ε ὄν ἢ ποιεῖν ἢ πάσχειν. Οἰκοδομεῖ μὲν ^ι οὖν ὁ ἰατρὸς οὐχ ^η ἰατρὸς ἀλλ' ^η οἰκοδόμος, καὶ λευκὸς γίνεται οὐχ ^η ἰατρὸς ἀλλ' ^η μέλας· ἰατρεύει δὲ καὶ ἀνίατρος γίνεται ^η ἰατρός. Ἐπεὶ δὲ μάλιστα λέγομεν κυρίως τὸν

^η δὲ alterum om. pr. E. ^ο ἄνωθεν E. ^ρ ὅτι αἱ ἀρχαὶ E. ^ι τρεῖς om. F. ^ι ὁ τρόπος τίς E. ^ς θεωρήσθωσαν I, θεωρήσθω F. ^ι λέγομεν E. I. ^ν τὴν ante τῶν om. E. ^ω ἀπειρίας E. ^κ γίνεσθαι pr. E. ^υ ἐκ om. E. ^z τὸ ὄν ἢ τὸ μὴ ὄν F. ^α τι om. pr. E. ^β ἢ om. E. ^ε τὸ ante ἐξ om. E. ^δ διχῶς ἢ πλεοναχῶς λέγεται E. ^ε ὄν ποιεῖν τι ἢ F. ^ι οὖν om. F.

ἰατρὸν ποιεῖν τι ἢ πάσχειν ἢ γίνεσθαι ἐξ ἰατροῦ, εἰν ἢ
 ἰατρὸς ταῦτα πάσχει ἢ ποιῇ ^g ἢ γίνηται, δῆλον ὅτι καὶ τὸ
^h μὴ ἐξ ὄντος γίνεσθαι ⁱ τοῦτο σημαίνει τὸ ἢ μὴ ὄν. Ὅπερ ⁴
 ἐκεῖνοι ^k μὲν οὐ διελόντες ἀπέστησαν, καὶ διὰ ταύτην τὴν
 ἄγνοιαν τοσοῦτον προσηγνόησαν, ὥστε μὴθὲν οἶεσθαι γί-
 γνεσθαι μὴδὲ εἶναι τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἀνελεῖν πᾶσαν ^l τὴν
 γένεσιν. Ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτοὶ φαμεν γίνεσθαι μὲν ^m οὐδὲν
 ἀπλῶς ἐκ μὴ ὄντος, ⁿ ὅμως μέντοι γίνεσθαι ἐκ μὴ ὄντος,
 οἷον κατὰ συμβεβηκός· ἐκ γὰρ τῆς στερήσεως, ὃ ἐστὶ καθ'
 αὐτὸ μὴ ὄν, οὐκ ἐνυπάρχοντος γίνεσθαι ^o τι. Θαυμάζεται
 δὲ τοῦτο καὶ ἀδύνατον ^p οὕτω δοκεῖ, γίνεσθαί τι ἐκ μὴ
 ὄντος. Ὡσαύτως δὲ οὐδ' ἐξ ὄντος οὐδὲ τὸ ὄν γίνεσθαι, ⁵
 πλὴν κατὰ συμβεβηκός· οὕτω δὲ καὶ τοῦτο γίνεσθαι ^q τὸν
 αὐτὸν τρόπον, οἷον εἰ ἐκ ζῶου ^r ζῶον γίγνοιτο ^s καὶ ἐκ τινὸς
 ζῶου τι ζῶον, οἷον εἰ κύων ἐξ ^t ἵππου γίγνοιτο. Γίγνοιτο
^v μὲν γὰρ ἂν οὐ μόνον ἐκ τινὸς ζῶου ὁ κύων, ἀλλὰ καὶ ἐκ
 ζῶου, ἀλλ' οὐχ ἢ ζῶον· ὑπάρχει γὰρ ἡδὴ τοῦτο· εἰ δέ τι
 μέλλει γίνεσθαι ζῶον μὴ κατὰ συμβεβηκός, οὐκ ἐκ ζῶου
 ἔσται, καὶ εἴ τι ὄν, οὐκ ἐξ ὄντος, οὐδ' ἐκ μὴ ὄντος· τὸ γὰρ
 ἐκ μὴ ὄντος εἴρηται ^w ἡμῖν τί σημαίνει, ὅτι ἢ μὴ ὄν. Ἐτι ⁶
 δὲ καὶ τὸ εἶναι ἅπαν ἢ ^x τὸ μὴ εἶναι οὐκ ἀναιροῦμεν. Εἰς
 μὲν δὴ τρόπος οὗτος, ἄλλος δ' ὅτι ἐνδέχεται ^y ταῦτα λέγειν
^z κατὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν· τοῦτο δ' ἐν ἄλλοις
 διώρισται δι' ἀκριβείας μάλλον. Ὡσθ' (ὅπερ ^a ἐλέγομεν) αἱ
 ἀπορίαι λύονται δι' ἃς ἀναγκαζόμενοι ἀναιροῦσι τῶν εἰρημέ-
 νων ἔνια· διὰ ^b γὰρ τοῦτο τοσοῦτον καὶ οἱ πρότερον ἐξετρά-
 πησαν τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ ^c τὴν γένεσιν καὶ φθορὰν καὶ ὅλως
 μεταβολήν· αὕτη γὰρ ἂν ὀφθείσα ἢ φύσις ^d ἔλυσεν αὐτῶν
 πᾶσαν τὴν ἄγνοιαν.

^g ἢ γίνηται om. F.I. ^h ἐκ μὴ E. ⁱ τοῦτο] καὶ τοῦτο F. ^k μὲν
 om. F. ^l τὴν om. E. ^m μὴθὲν E. ⁿ ὅπως E. ^o τι om. F.
^p δοκεῖ οὕτω F. ^q τὸν] κατὰ τὸν E. ^r ζῶον ἂν γ. F.I. et rc. E.
^s καὶ] καὶ εἰ I. ^t ἵππου γίγνοιτο] ἵππου γένοιτο E. ^v μὲν om. F.
^w ἡμῖν corr. I. ^x τὸ post ἢ om. E. ^y ταῦτα] ταῦτα ταῦτα E,
 ταῦτα F. ^z κατὰ] καὶ κατὰ I. ^a λέγομεν I. ^b γὰρ] γὰρ τοι I.
^c τὴν om. E. ^d ἅπασαν ἔλυσεν αὐτῶν ταύτην τὴν F.I.

9 Ἡμένοι μὲν οὖν καὶ ἕτεροί τινες εἰσιν αὐτῆς, ἀλλ' οὐχ
 ἱκανῶς. Πρῶτον μὲν γὰρ ὁμολογοῦσιν ἀπλῶς γίνεσθαι
 ὃ ἐκ μὴ ὄντος, ἢ Παρμενίδην ὀρθῶς λέγειν· εἴτα φαίνεται αὐ-
 τοῖς, εἴπερ ἐστὶν ἀριθμῷ μία, καὶ δυνάμει ^εμία ^ςμόνον εἶναι.
 Τοῦτο δὲ διαφέρει πλείστον. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ὕλην καὶ
 στέρησιν ἕτερόν ^ηφαμεν εἶναι, καὶ τούτων ^ιτὸ μὲν ^κοὐκ ὄν
 εἶναι κατὰ συμβεβηκός, τὴν ὕλην, τὴν δὲ στέρησιν καθ' αὐ-
 τήν, καὶ τὴν μὲν ἐγγὺς ^λκαὶ οὐσίαν πως, τὴν ὕλην, τὴν δὲ
 2 ^μστέρησιν οὐδαμῶς. Οἱ δὲ τὸ μὴ ὄν τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν
 ὁμοίως, ἢ τὸ συναμφοτέρων ἢ τὸ χωρὶς ἐκάτερον. Ὡστε
 παντελῶς ἕτερος ὁ τρόπος οὗτος τῆς τριάδος κάκεινος. Μέ-
 χρι μὲν γὰρ δεῦρο προῆλθον, ὅτι δεῖ τινὰ ὑποκείσθαι φύσιν,
 ταύτην μέντοι μίαν ποιοῦσιν· καὶ γὰρ εἴ τις δυάδα ποιεῖ, λέ-
 γων μέγα καὶ ^ημικρὸν ^οαὐτήν, οὐθὲν ἤπτον ^ρταυτὸ ποιεῖ
 3 τὴν γὰρ ἑτέραν ^ηπαρείδεν. Ἡ μὲν γὰρ ὑπομένουσα συναι-
 τία τῇ μορφῇ τῶν γινομένων ἐστίν, ὥσπερ μήτηρ· ἢ δ' ἑτέρα
 μοῖρα τῆς ἐναντιώσεως πολλάκις ἂν φαντασθεῖν τῷ πρὸς τὸ
 κακοποιὸν αὐτῆς ἀτενίζοντι τὴν διάνοιαν οὐδ' εἶναι τὸ παρά-
 παν· ὄντος γὰρ τινος θείου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ἐφετοῦ, τὸ μὲν
 ἐναντίον αὐτῷ φαμέν εἶναι, τὸ δὲ ^εὃ πέφυκεν ἐφίεσθαι καὶ
 4 ὀρέγεσθαι αὐτοῦ κατὰ τὴν ^ςἑαυτοῦ φύσιν. Τοῖς δὲ συμ-
 βαίνει τὸ ἐναντίον ὀρέγεσθαι τῆς ^εἑαυτοῦ φθορᾶς. Καίτοι
 οὔτε αὐτὸ ^νἑαυτοῦ οἰόν τε ἐφίεσθαι τὸ εἶδος διὰ τὸ μὴ εἶναι
 ἐνδεές, οὔτε τὸ ἐναντίον· φθαρτικὰ γὰρ ἀλλήλων τὰ ἐναντία.
 Ἀλλὰ τοῦτ' ἐστίν ἡ ὕλη, ὥσπερ ἂν εἰ ^ωθῆλυ ἄρρενος καὶ
 αἰσχροῦ καλοῦ· πλὴν οὐ καθ' αὐτὸ αἰσχροῦ, ἀλλὰ κατὰ συμ-
 5 βεβηκός, ^κοὐδὲ θῆλυ, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός. Φθείρεται δὲ
 καὶ γίνεται ἐστὶ μὲν ὥς, ἐστὶ δ' ὡς οὔ. Ὡς μὲν γὰρ τὸ
 ἐν ᾧ, καθ' αὐτὸ φθείρεται· τὸ ^ςγὰρ φθειρόμενον ἐν τούτῳ

^ε ἐκ] τι ἐκ I. ^ε μόνον μίαν F. ^ς μόνον corr. E. ^η εἶναι φαμεν
 F.I. ^ι τὸ] τὴν F. ^κ οὐκ ὄν οὐκ εἶναι E in litura. ^λ καὶ om. I.
^μ στέρησιν om. pr. E. ^η μικρὸν I. ^ο αὐτὸ F. ^ρ ταυτὸν F.I.
^η παρείδε τὴν στέρησιν ἢ I. ^ε ὃ om. F. ^ς αὐτοῦ F.I. ^ε αὐτοῦ
 E.F. ^ν αὐτοῦ E. ^ω θῆλυ] θῆλυ καὶ F. ^κ οὐδὲ—συμβεβηκός
 om. F. ^ς φθειρόμενον γὰρ I.

ἐστὶν ἡ σπέρησις· ὥς δὲ ^ακατὰ δύναμιν, οὐ καθ' αὐτό, ἀλλ' ἄφθαρτον καὶ ^βἀγέννητον ἀνάγκη αὐτὴν εἶναι. Εἴτε γὰρ ἐγίγνετο, ὑποκείσθαι τι δεῖ πρῶτον, ^βτὸ ἐξ οὗ ἐνυπάρχοντος· τοῦτο δ' ἐστὶν ^γαὐτὴ ἡ φύσις, ὥστ' ἔσται πρὶν γενέσθαι. Λέγω γὰρ ὕλην τὸ πρῶτον ὑποκείμενον ἐκάστω, ἐξ οὗ γίνε-
ται τι ἐνυπάρχοντος μὴ κατὰ συμβεβηκός. Εἴτε φθείρεται, ^δεἰς τοῦτο ἀφίξεται ἔσχατον, ὥστε ἐφθαρμένη ἔσται πρὶν φθαρῆναι. Περὶ δὲ τῆς κατὰ τὸ εἶδος ἀρχῆς, πότερον μία ἢ πολλαὶ καὶ τίς ἢ τίνες εἰσὶ, δι' ἀκριβείας τῆς πρώτης φιλο-
σοφίας ^εἔργον ἐστὶ διορίσαι, ^ςὥστε εἰς ἐκείνον τὸν καιρὸν ^ςἀποκείσθω. Περὶ δὲ τῶν φυσικῶν καὶ ^ητῶν φθαρτῶν εἰδῶν ἐν τοῖς ὕστερον δεικνυμένοις ἐροῦμεν. ^θΟτι μὲν οὖν εἰσὶν ἀρ-
χαί, καὶ τίνες, καὶ πόσαι τὸν ἀριθμόν, διορίσθω ^ιἡμῖν οὕτως· πάλιν δὲ ^κἄλλην ἀρχὴν ἀρξάμενοι ^λλέγωμεν.

B.

Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶ φύσει, τὰ δὲ δι' ἄλλας αἰτίας, ¹ φύσει ^μμὲν τὰ τε ζῶα καὶ τὰ μέρη αὐτῶν καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ἀπλὰ τῶν σωματίων, οἷον ^νγῆ καὶ πῦρ καὶ ἀήρ καὶ ὕδωρ· ταῦτα γὰρ εἶναι καὶ τὰ τοιαῦτα φύσει φαμέν. Πάντα δὲ τὰ ^οῤηθέντα φαίνεται διαφέροντα πρὸς τὰ μὴ φύσει συνε-
στῶτα. ^ρΤὰ μὲν γὰρ φύσει ὄντα πάντα φαίνεται ἔχοντα ² ἐν ἑαυτοῖς ἀρχὴν κινήσεως καὶ στάσεως, τὰ μὲν κατὰ τόπον, τὰ δὲ κατ' αὔξησιν καὶ φθίσιν, τὰ δὲ κατ' ἀλλοίωσιν· κλίνη δὲ καὶ ἱμάτιον, ^ακαὶ εἴ τι τοιοῦτον ἄλλο γένος ἐστίν, ἥ μὲν τετύχηκε τῆς κατηγορίας ἐκάστης καὶ καθ' ὅσον ἐστὶν ἀπὸ τέχνης, οὐδεμίαν ὁρμὴν ἔχει μεταβολῆς ἔμφυτον, ἥ δὲ συμ-
βέβηκεν αὐτοῖς ^ρεἶναι λιθίνοις ἢ γηϊνοῖς ἢ μικτοῖς ἐκ τούτων,

^z κατὰ τὴν δ. I. ^a ἀγέννητον I. ^b τὸ om. E. ^c αὐτῆς I.
^d εἰς] τι εἰς F. ^e ἐστὶν ἔργον F. ^f ὥς E. ^ς ἀποσοβείσθω I.
^h τῶν post καὶ om. E. ⁱ ἡμῶν F. ^κ ἄλλην om. pr. E. ^λ λέγο-
μεν. Τῶν γὰρ ὄντων τὰ μὲν ἐστὶ φύσει, τὰ δὲ δι' ἄλλας αἰτίας E. ^μ μὲν]
δέ φαμεν εἶναι E. ^ν γῆν καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα E. ^ο ῤηθέντα
corr. E. ^ρ τὰ μὲν—ἀρχὴν] τούτων μὲν γὰρ ἕκαστον ἐν ἑαυτῷ ἀρχὴν
ἔχει E. ^α καὶ εἴ] ἢ E. ^ρ εἶναι post γηϊνοῖς F.I.

ἔχει, * καὶ κατὰ ^t τοσοῦτον, ὡς οὔσης τῆς φύσεως ἀρχῆς τινὸς καὶ αἰτίας ^v τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἡρεμεῖν ἐν ᾧ ὑπάρχει πρῶτως ³ καθ' ^w αὐτὸ καὶ μὴ ^x κατὰ συμβεβηκός. Λέγω δὲ τὸ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι γένοιτ' ἂν αὐτὸς ^y αὐτῷ ^z τις αἴτιος ὑγίειας ὧν ἱατρός· ἀλλ' ὅμως οὐ ^a καθὼς ὑγιαίνεται τὴν ἱατρικὴν ἔχει, ἀλλὰ συμβέβηκε τὸν αὐτὸν ἱατρὸν εἶναι καὶ ὑγιαζόμενον· διὸ καὶ χωρίζεται ποτ' ^b ἀπ' ἀλλήλων. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον τῶν ποιουμένων· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν ἔχει τὴν ἀρχὴν ^c ἐν ἑαυτῷ τῆς ποιήσεως, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν ἄλλοις καὶ ἔξωθεν, οἷον οἰκία καὶ τῶν ἄλλων τῶν χειροκμήτων ἕκαστον, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς μὲν ἀλλ' οὐ καθ' ^d αὐτά, ὅσα κατὰ ⁴ συμβεβηκός αἴτια γένοιτ' ἂν αὐτοῖς. Φύσις μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ῥηθέν· φύσιν δὲ ἔχει ^e ὅσα τοιαύτην ἔχει ἀρχήν. Καὶ ἔστι ^f πάντα ταῦτα οὐσία· ὑποκείμενον γάρ τι καὶ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἡ φύσις αἰεί. Κατὰ φύσιν δὲ ταῦτά τε καὶ ὅσα τούτοις ὑπάρχει καθ' αὐτά, οἷον τῷ ^g πυρὶ φέρεσθαι ἄνω τοῦτο γὰρ φύσις μὲν οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἔχει φύσιν, φύσει δὲ ^h καὶ κατὰ φύσιν ἐστίν. Τί μὲν οὖν ⁱ ἐστὶν ἡ φύσις, εἴρηται, καὶ τί τὸ φύσει ^k καὶ κατὰ φύσιν. Ὡς δ' ἔστιν ἡ φύσις, πειρᾶσθαι δεικνύναι γελοῖον· φανερόν γὰρ ὅτι τοιαῦτα τῶν ὄντων ⁵ ἐστὶ πολλά. Τὸ δὲ δεικνύναι τὰ φανερά διὰ τῶν ἀφανῶν οὐ δυναμένου κρίνειν ἐστὶ τὸ δι' αὐτὸ καὶ μὴ δι' αὐτὸ γινώριμον. Ὅτι δ' ἐνδέχεται τοῦτο πάσχειν, οὐκ ἄδελον· συλλογίσαιτο γὰρ ἂν τις ἐκ γενετῆς ^l ὧν τυφλὸς περὶ χρωμάτων, ὥστε ἀνάγκη τοῖς τοιούτοις περὶ τῶν ὀνομάτων εἶναι τὸν λόγον, νοεῖν δὲ μηδέν. Δοκεῖ δ' ἡ φύσις καὶ ^m ἡ οὐσία ⁿ τῶν φύσει ὄντων ^o ἐνίοις εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστῳ ἀρ-

^s καὶ om. F.I. ^t τοσοῦτον ἀρχὴν κινήσεως καὶ στάσεως ὡς I. ^v τοῦ om. E. ^w ἑαυτὸ F.I. ^x κατὰ om. E. ^y ἑαυτῷ F.I. ^z τις om. F. ^a καθότι E. ^b ἀπ' om. I. ^c τῆς ποιήσεως ἐν αὐτῷ F. ^d ἑαυτὰ F.I. ^e ὅσα τὴν τ. I. ^f ταῦτα πάντα F.I. ^g πυρὶ τὸ φ. F.I. ^h καὶ om. E. ⁱ ἡ φύσις ἐστὶν I, φύσις ἐστὶν F. ^k καὶ ante κατὰ om. pr. E. ^l τυφλὸς ὧν F. ^m ἡ post καὶ om. F. ⁿ τῶν] ἡ τῶν fortasse E, qui τῶν φύσει ὄντων ἐστὶ τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον rc. in litura. ^o ἐνίοις εἶναι om. F.

ρύθμιστον καθ' ἑαυτό, οἷον κλίνης φύσις τὸ ξύλον, ἀνδριάντος δ' ὁ χαλκός. Σημεῖον δὲ φησιν Ἀντιφῶν ὅτι, εἴ τις κατο-6
 ρύξειε κλίνην καὶ λάβοι δύναμιν ἢ σηπεδὼν ὥστε ἀνεῖναι
 βλαστόν, οὐκ ἂν γενέσθαι κλίνην ἀλλὰ ξύλον, ὥς τὸ μὲν
 κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχον, τὴν ῥ κατὰ νόμον διάθεσιν καὶ
 τὴν τέχνην, τὴν δ' οὐσίαν οὖσαν ἐκείνην ἢ καὶ διαμένει ταῦτα
 πᾶσχουσα συνεχῶς. Εἰ δὲ καὶ τούτων ἕκαστον πρὸς ἑτερόν 7
 τι ταῦτὸ τοῦτο πέπονθεν, οἷον ὁ μὲν χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς
 πρὸς ὕδωρ, τὰ δ' ὅστ' αὖ καὶ ξύλα πρὸς γῆν, ὁμοίως δὲ καὶ
 τῶν ἄλλων ὁτιοῦν, ^q ἐκεῖνα τὴν φύσιν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν
 αὐτῶν. Διόπερ οἱ μὲν ῥ γῆν, οἱ δὲ πῦρ, οἱ δ' ἀέρα φασίν,
 οἱ δὲ ὕδωρ, οἱ δ' ἕνα τούτων, οἱ δὲ πάντα ταῦτα τὴν φύσιν
 εἶναι τὴν τῶν ὄντων. ^h Ο γάρ τις αὐτῶν ὑπέλαβε τοιοῦτον, 8
 εἴτε ἓν εἴτε πλείω, τοῦτο καὶ τοσαῦτά ^s φησιν εἶναι τὴν
 ἅπασαν οὐσίαν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα πάθη τούτων ^t καὶ ἕξεις
 καὶ διαθέσεις. Καὶ τούτων μὲν ὁτιοῦν εἶναι αἰδίων (οὐ γὰρ
 εἶναι μεταβολὴν αὐτοῖς ἐξ ^v αὐτῶν), τὰ δ' ἄλλα γίγνεσθαι
 καὶ φθίρεσθαι ἀπειράκις. ^h Ἐνα μὲν οὖν τρόπον οὕτως ^w ἢ
 φύσις λέγεται, ἢ πρώτη ἐκάστω ὑποκειμένη ὕλη τῶν ἐχόντων
 ἐν ^x αὐτοῖς ^y ἀρχὴν κινήσεως καὶ μεταβολῆς, ἄλλον δὲ τρό-
 πον ἢ μορφὴν καὶ τὸ εἶδος τὸ κατὰ τὸν λόγον. ^h Ὡς περ γὰρ 9
 τέχνη λέγεται τὸ κατὰ τέχνην καὶ τὸ τεχνικόν, οὕτω καὶ
 φύσις τὸ ^z κατὰ φύσιν λέγεται καὶ τὸ φυσικόν. Οὔτε δὲ
^a ἐκεῖ ^b πω ^c φαῖμεν ἂν ἔχειν κατὰ τὴν τέχνην οὐδέν, εἰ δυνά-
 μει μόνον ἐστὶ κλίνη, μὴ πω δ' ἔχει τὸ εἶδος τῆς κλίνης, οὐδ'
 εἶναι τέχνην, οὔτ' ἐν τοῖς φύσει συνισταμένοις· τὸ γὰρ δυνά-
 μει σὰρξ ἢ ὅστοῦν ^d οὔτ' ἔχει ^e πω τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, πρὶν
^f ἂν λάβῃ τὸ εἶδος τὸ κατὰ τὸν λόγον, ^g ὁ ὀριζόμενοι λέγο-
 μεν τί ἐστὶ σὰρξ ἢ ὅστοῦν, οὔτε φύσει ἐστίν. ^h Ὡς τε ἄλ- 10

ῥ κατὰ τὸν νόμον pr. E. q ἐκεῖνο E. ῥ γῆν, οἱ δὲ πῦρ] πῦρ, οἱ δὲ
 γῆν E. s φασιν F.I. t καὶ ante ἕξεις om. F. v αὐτῶν I. w ἢ
 φύσις οὕτω F.I. x ἑαυτοῖς F. y κινήσεως ἀρχὴν F.I. z κατὰ
 τὴν τ. E. a ἐκεῖνό F.I. et rc. E. b πως F.I. c φαμεν E.
 d οὐκ E. e πω F. f ἂν λάβοι F.I. ἀναλάβῃ E. g ὦ p. E.

- λον τρόπον ἢ φύσις αὐτῶν εἶη τῶν ἐχόντων ἐν^h αὐτοῖς κινήσεως ἀρχὴν ἢ μορφήν καὶ τὸ εἶδος, οὐ χωριστὸν ὄν ἀλλ' ἢ κατὰ τὸν λόγον. Τὸ δ' ἐκ τούτων φύσις μὲν οὐκ ἔστι, φύσει δέ, οἶον ἄνθρωπος. Καὶ μᾶλλονⁱ αὕτη φύσις τῆς ὕλης· ἕκαστον γὰρ τότε λέγεται ὅταν ἐντελεχέαι^h ᾖ, μᾶλλον ἢ ὅταν δυνά-
 11 μει. ^ιΕτι γίνεται ἄνθρωπος ἐξ ἀνθρώπου, ἀλλ' οὐ κλίνη ἐκ κλίνης·^k διὸ καὶ φασιν οὐ τὸ σχῆμα εἶναι τὴν φύσιν ἀλλὰ τὸ ξύλον, ^lὅτι γένοιτ' ἄν, εἰ βλαστάνοι, οὐ κλίνη ἀλλὰ ξύλον. Εἰ δ' ἄρα τοῦτο τέχνη, καὶ ἡ μορφή φύσις· γίνεται^m γὰρ ἐξ ἀνθρώπου ἄνθρωπος. ^νΕτι δ' ἡ φύσις ἡ λεγομένη
 12 ὡς γένεσις ὁδὸς ἐστὶν εἰς φύσιν. Οὐ γὰρ ὥσπερ ἡ ἰατρυνσις λέγεται οὐκ εἰς ἰατρικὴν ὁδὸς ἀλλ' εἰς ὑγίειαν· ἀνάγκη μὲν γὰρ ἀπὸ ἰατρικῆς οὐκ εἰς ἰατρικὴν εἶναι τὴν ἰατρυνσιν, οὐχ οὕτω δ' ἡ φύσις ἔχει πρὸς τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὸ φνύμενον ἐκ τινὸς εἰς τὶ ἔρχεταιⁿ ἢ φύεται. ^οΕἰς τί οὖν φύεται; ^ρΟὐχὶ ἐξ οὗ, ἀλλ' εἰς ὅ. ^ςἩ ἄρα μορφή φύσις. ^τἩ δέ^q γε μορφή καὶ ἡ φύσις διχῶς λέγεται· καὶ γὰρ ἡ στέρησις εἰδὸς πῶς ἐστίν. Εἰ δ' ἐστὶν^r ἡ στέρησις καὶ ἐναντίον^s τι περὶ τὴν ἀπλὴν γένεσιν ἢ μὴ ἐστίν, ὕστερον ἐπισκεπτέον.
- 2 ^ιΕπεὶ δὲ διώρισται ποσαχῶς ἡ φύσις^t λέγεται, μετὰ τοῦτο θεωρητέον τίνι διαφέρει ὁ μαθηματικὸς τοῦ φυσικοῦ. Καὶ γὰρ ἐπίπεδα καὶ στερεὰ ἔχει τὰ^v φυσικὰ σώματα καὶ μήκη καὶ στιγμαίς, περὶ ὧν σκοπεῖ ὁ^w μαθηματικός. ^ιΕτι ἡ ἀστρολογία ἐτέρα ἢ μέρος τῆς φυσικῆς· εἰ γὰρ τοῦ φυσικοῦ τὸ τί ἐστὶν ἥλιος^x ἢ σελήνη εἰδέναι, τῶν δὲ συμβεβηκότων καθ' αὐτὰ μηδέν, ἄτοπον, ἄλλως τε καὶ ὅτι φαίνονται λέγοντες οἱ περὶ φύσεως καὶ περὶ σχήματος^y σελήνης καὶ ἡλίου, ^zκαὶ πότερον σφαιροειδὲς^a ἢ γῆ καὶ ὁ κόσμος ἢ οὐ.

^h ἐαυτοῖς I. ⁱ φύσις αὕτη F.I. ^k διὸ φασι τὸ σχῆμα οὐκ E. ^l ὅτι —ξύλον om. E. ^m γὰρ] γ' E. ⁿ ἢ fortasse E. ^ο εἰς τί οὖν φύεται om. pr. E. ^ρ οὐχὶ εἰς τὸ ἐξ οὗ ἀλλ' εἰς τὸ εἰς ὅ I. ^ς γε om. pr. E. ^τ ἢ om. I. ^s τι] ὅτι E, om. I. ^t λέγεται om. pr. E. ^v φυσικὰ καὶ σ. καὶ E. ^w μαθητικός E. ^x ἢ] καὶ E. ^y ἡλίου καὶ σελήνης F. ^z καὶ π.] καὶ δὴ π. I. et re. E, καὶ δὴ καὶ π. F. ^a ὁ κόσμος καὶ ἡ γῆ E.

Περὶ ^a τούτων μὲν οὖν πραγματεύεται καὶ ὁ ^b μαθηματικός, ²
 ἀλλ' οὐχ ἡ φυσικοῦ σώματος πέρας ἕκαστον· οὐδὲ τὰ συμ-
 βεβηκότα θεωρεῖ ἢ τοιούτοις οὔσι συμβέβηκεν. Διὸ καὶ
 χωρίζει· χωριστὰ γὰρ τῇ νοήσει κινήσεώς ἐστι, καὶ οὐδὲν
 διαφέρει, οὐδὲ γίνεται ψεύδος χωρίζοντων. Λανθάνουσι δὲ
 τοῦτο ποιοῦντες καὶ ^c οἱ τὰς ιδέας λέγοντες· τὰ γὰρ φυσικὰ
 χωρίζουσιν ἥττον ὄντα χωριστὰ τῶν ^d μαθηματικῶν. Γί-³
 γνοιτο δ' αὖ τοῦτο δῆλον, εἴ τις ἐκατέρων πειρῶτο λέγειν
 τοὺς ὅρους, καὶ αὐτῶν καὶ τῶν συμβεβηκότων. Τὸ μὲν γὰρ
 περιττὸν ^e ἔσται καὶ τὸ ἄρτιον καὶ τὸ εὐθὺ καὶ τὸ καμπύλον,
^f ἔτι δὲ ἀριθμὸς καὶ γραμμὴ καὶ σχῆμα ἄνευ κινήσεως, σὰρξ
 δὲ καὶ ὅστων καὶ ἄνθρωπος ^g οὐκέτι, ^h ἀλλὰ ταῦτα ὥσπερ
 ρίς σιμὴ ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ καμπύλον λέγεται. Δηλοῖ δὲ καὶ ⁴
 τὰ φυσικώτερα τῶν ⁱ μαθημάτων, οἷον ὀπτική καὶ ἀρμονική
 καὶ ἀστρολογία· ἀνάπαλιν γὰρ ^k τρόπον τιν' ἔχουσι τῇ
 γεωμετρίᾳ. ¹ Ἀλλ' ἡ μὲν γεωμετρία περὶ γραμμῆς φυσικῆς
 σκοπεῖ, ἀλλ' οὐχ ἡ φυσική, ἡ δ' ὀπτική ^d μαθηματικὴν μὲν
 γραμμὴν, ἀλλ' οὐχ ἡ μαθηματικὴ ἀλλ' ἡ φυσική. ^m Ἐπεὶ ⁵
ⁿ δ' ἡ φύσις διχῶς, τό τε εἶδος καὶ ἡ ὕλη, ὡς αὖ εἰ περὶ
^o σιμότητος ^p σκοποῖμεν τί ἐστίν, οὕτω θεωρητέον. Ὡστ'
 οὔτ' ἄνευ ὕλης τὰ τοιαῦτα οὔτε κατὰ τὴν ὕλην. Καὶ γὰρ
 δὴ καὶ περὶ τούτου ^q διχῶς ἀπορήσειεν ἄν τις, ^r ἐπεὶ δύο αἱ
 φύσεις, περὶ ποτέρας τοῦ φυσικοῦ, ἡ περὶ τοῦ ἐξ ἀμφοῖν.
 Ἀλλ' ^s εἰ περὶ τοῦ ἐξ ἀμφοῖν, καὶ περὶ ἐκατέρας. Πότερον ⁶
 οὖν τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης ἐκατέραν γνωρίζειν; Εἰς μὲν γὰρ τοὺς
 ἀρχαίους ^t ἀποβλέψαντι δόξειεν ^v ἂν εἶναι τῆς ὕλης· ἐπὶ
 μικρὸν γάρ τι μέρος ¹ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος τοῦ εἶδους
 καὶ τοῦ τί ἦν εἶναι ἤψαντο. Εἰ δὲ ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν ⁷

^a μὲν οὖν τούτων I. ^b μαθητικός E. ^c οἱ περὶ τὰς F. ^d μαθητικῶν et
 sec. 4. μαθητικὴν E. ^e ἐστι F. ^f ἔτι δέ] αἴτια corr. E. ^g οὐκέτι] οὐκ
 αἴτια in litura E. ^h ἀλλ' αὐτὰ E. ⁱ μαθητῶν pr. E, μαθηματικῶν F.
^k ἔχουσι τρόπον τινὰ F. ¹ ἀλλ' ἡ μὲν γ.] ἡ μὲν γὰρ γ. F. et rc. E :
 pr. enim om. ^m ἐπειδὴ F.I. · ⁿ δὲ καὶ ἡ F. ^o σιμοῦ E. ^p τί ἐστὶ
 σκοποῖμεν F.I. ^q διχῶς om. pr. E. ^r ἐπειδὴ F. ^s εἰ] αἰ E.
^t βλέψαντι E. ^v ἂν om. F.

φύσιν, τῆς δὲ αὐτῆς ἐπιστήμης εἰδέναι τὸ εἶδος καὶ τὴν ὕλην
μέχρι του (οἶον ἰατροῦ ὑγίειαν καὶ χολὴν καὶ φλέγμα, ἐν
οἷς ἡ ὕγεια, ὁμοίως δὲ καὶ οἰκοδόμου τὸ τε εἶδος τῆς οἰκίας
καὶ τὴν ὕλην, ὅτι πλίνθοι καὶ ξύλα· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων). καὶ τῆς φυσικῆς αὖ εἴη τὸ γνωρίζειν * ἀμφοτέρας
8 τὰς φύσεις. Ἔτι τὸ οὐ ἔνεκα καὶ τὸ τέλος τῆς αὐτῆς, καὶ
ὅσα τούτων ἔνεκα. Ἡ δὲ ὕ φύσις τέλος καὶ οὐ ἔνεκα· ὦν
γὰρ συνεχοῦς τῆς κινήσεως οὔσης ^z ἔστι τι τέλος ^a τῆς κινή-
σεως, τοῦτο ἔσχατον καὶ τὸ οὐ ἔνεκα. Διὸ καὶ ^b ὁ ποιητῆς
γελοῖως προήχθη εἰπεῖν

Ἐχει τελευτήν, ἥσπερ οὔνεκ' ἐγένετο.

9 Βούλεται γὰρ οὐ πᾶν εἶναι τὸ ἔσχατον τέλος, ἀλλὰ τὸ βέλ-
τιστον, ἐπεὶ καὶ ποιοῦσιν αἱ τέχναι τὴν ὕλην αἱ μὲν ἀπλῶς
αἱ δὲ εὐεργόν, καὶ χρώμεθα ὡς ἡμῶν ἔνεκα πάντων ὑπαρχόν-
των. Ἐσμέν γάρ πως καὶ ἡμεῖς τέλος· διχῶς γὰρ τὸ οὐ
ἔνεκα· εἴρηται δ' ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας. Δύο ^d δὴ ^e αἱ
ἄρχουσαι τῆς ὕλης καὶ αἱ γνωρίζουσαι τέχναι, ἡ τε χρωμένη
10 καὶ τῆς ποιητικῆς ἡ ἀρχιτεκτονική. Διὸ καὶ ἡ χρωμένη ἀρχι-
τεκτονική πως, διαφέρει δὲ ἡ ^f ἡ μὲν τοῦ εἶδους γνωριστική,
ἡ ἀρχιτεκτονική, ἡ δὲ ὡς ποιητική τῆς ὕλης· ὁ μὲν γὰρ κυ-
βερνήτης ποῖόν τι τὸ εἶδος τοῦ πηδαλίου γνωρίζει καὶ ἐπι-
11 τάττει. ὁ δ' ἐκ ποίου ξύλου ^g καὶ ποίων κινήσεων ἔσται. Ἐν
μὲν οὖν τοῖς ^h κατὰ τέχνην ἡμεῖς ποιοῦμεν τὴν ὕλην τοῦ
ἔργου ἔνεκα, ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ὑπάρχει οὐσα. Ἔτι τῶν
πρὸς ⁱ τι ἡ ὕλη· ^k ἄλλω γὰρ εἶδει ἄλλη ὕλη. Μέχρι δὲ
πόσου ^l τὸν φυσικὸν δεῖ εἰδέναι τὸ εἶδος καὶ τὸ τί ἐστίν; Ἡ
^m ὥσπερ ἰατρὸν νεῦρον ⁿ ἢ χαλκέα χαλκόν, μέχρι ^o του.
Τινὸς γὰρ ἔνεκα ἕκαστον, καὶ περὶ ταῦτα ^p ἃ ἔστι χωριστὰ

^w ὑγία ἀπερ ὡς ὕλη ὁμοίως E. ^x ἀμφοτέρας om. F. ^y φύσις
τὸ τέλος οὐ F. ^z τι ἐστι I. ^a τῆς κινήσεως om. pr. E. ^b καὶ
Εὐριπίδης ὁ F. ^c ἔνεκα I. ^d δὲ E, δὴ καὶ F. ^e αἱ om. F.
^f ἡ om. E.F. ^g καὶ ἐκ ποίων F.I. ^h κατὰ τὴν τ. E. ⁱ τι ἡ]
τῇ pr. E. ^k ἄλλω—ὕλη post ἐστίν F. ^l τὸν om. F. ^m ὥσπερ
τὸν I. I. ⁿ ἡ] καὶ F.I. ^o του] τοῦ εἰδέναι F. ^p ἃ om. pr. E.

μὲν εἶδει, ἐν ὕλῃ δέ. ἂνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ ^η καὶ ἥλιος. Πῶς δ' ἔχει τὸ χωριστὸν καὶ τί ἐστὶ, φιλοσοφίας ^ρ τῆς πρώτης διορίσαι ἔργον.

Διακρισμένων δὲ τούτων ἐπισκεπτέον περὶ τῶν αἰτίων, ³ παύει τε καὶ πόσα τὸν ἀριθμὸν ἐστίν. Ἐπεὶ γὰρ τοῦ εἰδέναι ^ς χάριν ἢ πραγματεία, εἰδέναι δ' οὐ πρότερον οἰόμεθα ἕκαστον πρὶν ἂν λάβωμεν τὸ διὰ τί περὶ ἕκαστον (τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ λαβεῖν τὴν πρώτην αἰτίαν), δῆλον ὅτι καὶ ἡμῖν τοῦτο ποιητέον καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ^τ καὶ πάσης τῆς φυσικῆς μεταβολῆς, ὅπως εἰδότες ^ν αὐτῶν τὰς ἀρχὰς ἀνάγειν εἰς αὐτὰς πειρώμεθα τῶν ζητουμένων ἕκαστον. Ἐνα μὲν οὖν ² τρόπον αἴτιον λέγεται τὸ ἐξ οὗ γίνεται τι ἐνυπάρχοντος, οἷον ὁ χαλκὸς τοῦ ἀνδριάντος καὶ ὁ ἄργυρος τῆς φιάλης καὶ τὰ τούτων γένη, ^ω ἄλλον δὲ τὸ εἶδος καὶ τὸ παράδειγμα τοῦτο δ' ἐστὶν ὁ λόγος [×] ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι καὶ τὰ τούτου γένη, οἷον ^ν τοῦ διὰ πασῶν τὰ δύο πρὸς ἕν, καὶ ὅλως ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ μέρη τὰ ἐν τῷ λόγῳ. Ἐτι ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς ³ μεταβολῆς ἢ πρώτη ἢ τῆς ἡρεμύσεως, οἷον ὁ βουλεύσας αἴτιος, καὶ ὁ πατὴρ ^z τοῦ τέκνου, καὶ ὅλως τὸ ποιοῦν τοῦ ποιουμένου καὶ τὸ μεταβάλλον τοῦ μεταβαλλομένου. Ἐτι ὥς τὸ τέλος· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ οὗ ἕνεκα, οἷον τοῦ περιπατεῖν ἢ ὑγίεια· διὰ τί γὰρ περιπατεῖ; φαιμέν ἵνα ^α ὑγιαίνει, καὶ εἰπόντες οὕτως οἰόμεθα ἀποδεδωκέναι τὸ αἴτιον. Καὶ ὅσα ⁴ δὴ κινήσαντος ἄλλου μεταξὺ ^β γίνεται τοῦ τέλους, οἷον τῆς ὑγείας ἢ ^ς ἰσχυασία ἢ ἡ κάθαρσις ^δ ἢ τὰ φάρμακα ἢ τὰ ὄργανα· πάντα γὰρ ταῦτα τοῦ τέλους ἕνεκά ἐστι, διαφέρει δ' ἀλλήλων ὥς ὄντα τὰ μὲν ἔργα τὰ δ' ὄργανα. Τὰ μὲν οὖν ⁵ αἴτια σχεδὸν τοσαυταχῶς ^ς λέγεται, συμβαίνει δὲ πολλαχῶς λεγομένων τῶν αἰτίων καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ αἴτια εἶναι, οὐ

^η καὶ ὁ ἥλιος F. ^ρ ἔργον διορίσαι τῆς πρώτης I, τῆς πρώτης ἐστίν E.
^ς χάριν τὰ φυσικὰ ἢ I. ^τ καὶ περὶ πάσης F.I. ^ν τὰς ἀρχὰς αὐτῶν E.
^ω ἄλλο I. [×] ὁ post λόγος om. F. ^ν τοῦ δ.] τὸν δ. E. ^z τοῦ
ante τέκνου om. I. ^α ὑγιάνη F.I. ^β γένηται E. ^ς ἰσχυανσία I.
^δ ἢ τὰ φάρμακα om. E. ^ς λέγεται om. F.

κατὰ συμβεβηκός, οἶον τοῦ ἀνδριάντος ^f καὶ ἡ ^g ἀνδριαντο-
 ποιική καὶ ὁ χαλκός, ^h οὐ καθ' ἑτερόν τι ἀλλ' ἡ ἀνδριάς, ἀλλ'
 οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς ὕλη τὸ δ' ὡς ὄθεν ἡ
 6 ⁱ κίνησις. Ἔστι δέ τινα καὶ ἀλλήλων αἷτια, οἶον τὸ ^k πο-
 νεῖν τῆς εὐεξίας καὶ αὕτη τοῦ πονεῖν· ἀλλ' οὐ τὸν αὐτὸν τρό-
 πον, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς τέλος τὸ δ' ὡς ἀρχὴ κινήσεως. Ἔτι
 δέ τὸ αὐτὸ τῶν ἐναντίων ἐστὶν ^l αἷτιον· ὃ γὰρ παρὸν αἷτιον
 τοῦδε, τοῦτο καὶ ἀπὸν αἰτιώμεθα ἐνίοτε τοῦ ἐναντίου, οἶον
 τὴν ἀπουσίαν τοῦ κυβερνήτου ^m τῆς τοῦ πλοίου ἀνατροπῆς,
 7 οὐ ἦν ἡ παρουσία αἰτία τῆς σωτηρίας. Ἀπαντα δὲ τὰ νῦν
 εἰρημένα αἷτια εἰς ⁿ τέτταρας ^o πίπτει τόπους τοὺς φανερω-
 τάτους. Τὰ μὲν γὰρ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν καὶ ^p ἡ ὕλη
 τῶν ^q σκευαστῶν καὶ τὸ πῦρ καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν σωμάτων
 καὶ τὰ μέρη τοῦ ὅλου καὶ αἱ ὑποθέσεις τοῦ συμπεράσματος
 ὡς τὸ ἐξ οὗ αἷτια ἐστὶν· τούτων δὲ τὰ μὲν ὡς τὸ ὑποκείμενον,
 οἶον τὰ μέρη, τὰ δὲ ὡς τὸ τί ἦν εἶναι, τό τε ὅλον καὶ ἡ σύν-
 8 θεσις καὶ τὸ εἶδος. Τὸ δὲ σπέρμα καὶ ὁ ἰατρὸς καὶ ὁ βου-
 λεύσας καὶ ὅλως τὸ ποιοῦν, πάντα ὄθεν ἡ ἀρχὴ τῆς μετα-
 βολῆς ἢ στάσεως ^r ἢ κινήσεως. Τὰ ^s δ' ὡς τὸ τέλος καὶ
 τὰγαθὸν τῶν ἄλλων· ^t τὸ γὰρ οὐ ἔνεκα βέλτιστον καὶ τέλος
 τῶν ἄλλων ἐθέλει εἶναι· διαφερέτω δὲ ^v μὴδὲν εἰπεῖν αὐτὸ
 9 ἀγαθὸν ἢ φαινόμενον ἀγαθόν. Τὰ μὲν οὖν αἷτια ^w ταῦτα
 καὶ τοσαῦτά ἐστι τῷ εἶδει· τρόποι δὲ τῶν αἰτίων ἀριθμῷ μὲν
 εἰσι πολλοί, κεφαλαιούμενοι δὲ καὶ οὗτοι ἐλίπτους. Λέγεται
^x γὰρ αἷτια πολλαχῶς, καὶ αὐτῶν τῶν ὁμοειδῶν προτέρως
 καὶ ὑστέρω ^y ἄλλο ἄλλου, οἶον ὑγείας ^z ἰατρὸς καὶ ^a τεχνί-
 τῆς, καὶ τοῦ διὰ πασῶν τὸ διπλάσιον καὶ ^b ὁ ἀριθμός, καὶ
 10 αἰεὶ τὰ ^c περιέχοντα πρὸς ^d τὸ καθ' ἕκαστα. Ἔτι δ' ὡς τὸ

^f καὶ om. F.I. ^g ἀνδριαντοποιητικὴ F.I. ^h οὐ] ταῦτα δὲ οὐ E.
ⁱ κίνησις ἐστὶν. Ἔστιν E. ^k πονεῖν αἷτιον τῆς F.I. ^l αἷτιον ante
 ὁ om. E.F. ^m τῆς τοῦ om. E. ⁿ τέσσαρας I. ^o τρόπους πίπτει F.I.
^p ἡ om. E. ^q κατασκευαστῶν E. ^r ἢ κινήσεως om. E. ^s δ' ἄλλα
 ὡς E. ^t τὸ—ἄλλων om. E. ^v αὐτὸ μὴδὲν εἰπεῖν F.I. ^w ταῦτα]
 τοιαῦτα I. ^x γὰρ τὰ αἷτια F. ^y ἄλλου ἄλλο F. ^z ὁ ἰατρὸς F.I.
^a καὶ ὁ τεχν. I. ^b ὁ om. E. ^c περιέχοντα om. E. ^d τῷ καθε-
 καστον F.

συμβεβηκὸς καὶ τὰ τούτων γένη, οἷον ἀνδριάντος ^ε ἄλλως Πολύκλειτος καὶ ^ε ἄλλως ἀνδριαντοποιός, ὅτι συμβέβηκε τῷ ἀνδριαντοποιῷ τὸ Πολυκλείτῳ εἶναι. Καὶ τὰ περιέχοντα δὲ τὸ συμβεβηκός, οἷον εἰ ὁ ἄνθρωπος αἴτιος ^ε εἴη ἀνδριάντος ἢ ^ε ὅλως ζῶν. Ἔστι δὲ καὶ τῶν συμβεβηκόντων ἄλλα ἄλλων ¹¹ πορρώτερον καὶ ἐγγύτερον, οἷον εἰ ὁ λευκὸς ^h καὶ ὁ μουσικὸς αἴτιος λέγοιτο τοῦ ἀνδριάντος. ⁱ Πάντα δὲ καὶ τὰ οἰκείως λεγόμενα καὶ τὰ κατὰ συμβεβηκός τὰ μὲν ὡς δυνάμενα λέγεται τὰ δ' ὡς ἐνεργοῦντα, οἷον τοῦ οἰκοδομεῖσθαι ^k οἰκίαν ^l οἰκοδόμος ἢ οἰκοδομῶν οἰκοδόμος. Ὁμοίως δὲ ^m λεχθήσεται ¹² καὶ ἐφ' ὧν αἴτια τὰ αἴτια τοῖς εἰρημένοις, οἷον ⁿ τουδὶ ^o τοῦ ἀνδριάντος ^p ἢ ἀνδριάντος ^q ἢ καὶ ὅλως εἰκόνας, καὶ χαλκοῦ τουδε ἢ χαλκοῦ ^r ἢ ὅλως ὕλης· καὶ ἐπὶ τῶν συμβεβηκόντων ὡσαύτως. Ἔτι δὲ συμπλεκόμενα καὶ ταῦτα ^s κακεῖνα λεχθήσεται, οἷον οὐ Πολύκλειτος ^t οὐδὲ ἀνδριαντοποιός, ἀλλὰ Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός. Ἀλλ' ὅμως ἅπαντα ταυτὰ ἐστὶ ¹³ τὸ μὲν πλῆθος ἔξ, λεγόμενα δὲ διχῶς· ἢ γὰρ ὡς τὸ καθ' ἕκαστον, ἢ ὡς τὸ γένος, ἢ ὡς τὸ συμβεβηκός, ἢ ὡς τὸ γένος τοῦ συμβεβηκότητος, ἢ ὡς συμπλεκόμενα ταῦτα, ἢ ὡς ἀπλῶς λεγόμενα· πάντα δὲ ἢ ἐνεργοῦντα ἢ κατὰ δύναμιν. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι τὰ μὲν ἐνεργοῦντα καὶ τὰ καθ' ἕκαστον ἅμα ἐστὶ καὶ οὐκ ἐστὶ καὶ ὧν ^v αἴτια, οἷον ὅδ' ^w ὁ ἰατρούων τῷδε τῷ ὑγιαζομένῳ καὶ ὅδε ^w ὁ οἰκοδομῶν τῷδε τῷ οἰκοδομουμένῳ, ^x τὰ δὲ κατὰ δύναμιν οὐκ αἰεὶ· φθείρεται γὰρ οὐχ ἅμα ἢ οἰκία καὶ ὁ οἰκοδόμος. Δεῖ δ' αἰεὶ τὸ αἴτιον ἐκάστου τὸ ἀκρότατον ¹⁴ ζητεῖν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, οἷον ἄνθρωπος οἰκοδομεῖ ὅτι οἰκοδόμος, ὁ δ' οἰκοδόμος ^y κατὰ τὴν οἰκοδομικὴν· τοῦτο τοῖνυν πρότερον τὸ αἴτιον. Καὶ οὕτως ἐπὶ πάντων. Ἔτι τὰ μὲν γένη τῶν γενῶν, τὰ δὲ καθ' ^z ἕκαστον τῶν καθ' ἕκα-

^ε ἄλλος I. ^f ἀνδριάντος εἴη E. ^g ὅλως τὸ ζῶν I. ^h καὶ ὁ μουσικὸς om. E. ⁱ πάντα] παρὰ πάντα I. ^k οἰκίαν om. E. ^l ὁ οἰκ. ἢ ὁ οἰκ. F.I. ^m δειχθήσεται F. ⁿ τουδε F.I. ^o τοῦ om. E. ^p ἢ ἀνδριάντος om. E. ^q καὶ post ἢ om. E. ^r ἢ καὶ ὅλως F. ^s καὶ ἐκεῖνα F. ^t οὐδὲ—Πολύκλειτος om. I. ^v αἴτια corr. E. ^w ὁ om. E. ^x τὸ E. ^y κατὰ] ὅτι κατὰ E. ^z ἕκαστα—ἕκαστα F.I.

στον, οἷον ἀνδριαντοποιὸς μὲν ἀνδριάντος, ὁδὶ δὲ τουδί. Καὶ τὰς μὲν δυνάμεις τῶν δυνατῶν, τὰ δ' ἐνεργοῦντα πρὸς τὰ ἐνεργούμενα. Ὅσα μὲν οὖν τὰ αἷτια καὶ ὃν τρόπον αἷτια, ἔστω ἡμῖν διωρισμένα ἱκανῶς.

- 4 Λέγεται δὲ καὶ ἡ τύχη καὶ τὸ αὐτόματον τῶν αἰτίων, καὶ πολλὰ καὶ εἶναι καὶ γίνεσθαι ^a διὰ τύχην καὶ ^b διὰ τὸ αὐτόματον· τίνα οὖν τρόπον ἐν τούτοις ἐστὶ τοῖς αἰτίοις ἡ τύχη καὶ τὸ αὐτόματον, καὶ πότερον τὸ αὐτὸ ^c ἡ τύχη καὶ τὸ αὐτόματον ἢ ἕτερον, καὶ ὅλως τί ^d ἐστὶν ἡ τύχη καὶ τὸ αὐτόματον, ἐπισκεπτέον. Ἐνιοὶ γὰρ ^e καὶ εἰ ἐστὶν ἢ μὴ ἀποροῦσιν· οὐδὲν ^f γὰρ γίνεσθαι ἀπὸ τύχης φασίν, ἀλλὰ πάντων εἶναι ^g τι αἷτιον ὠρισμένον, ὅσα ^h λέγομεν ⁱ ἀπ' αὐτομάτου γίνεσθαι ^k ἢ τύχης, οἷον τοῦ ἐλθεῖν ἀπὸ τύχης εἰς τὴν ἀγοράν, ^l καὶ καταλαβεῖν ὃν ἐβούλετο μὲν οὐκ ᾔετο δέ, αἷτιον τὸ βούλεσθαι ^m ἀγοράσαι ἐλθόντα· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀπὸ τύχης ⁿ λεγομένων αἰεὶ τι εἶναι λαβεῖν τὸ αἷτιον, ἀλλ' οὐ τύχην, ἐπεὶ εἴ γέ τι ἦν ἡ τύχη, ἄτοπον ἂν φανεῖν ὡς ἀληθῶς, καὶ ἀπορήσειεν ἂν τις διὰ τί ποτ' οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων σοφῶν τὰ αἷτια περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς λέγων περὶ τύχης οὐδὲν διώρισεν, ἀλλ' ὡς ἔοικεν, οὐδὲν ᾔοντο οὐδ' ἐκείνοι εἶναι ³ ἀπὸ τύχης. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο θαυμαστόν· πολλὰ γὰρ καὶ γίνεται καὶ ἐστὶν ἀπὸ τύχης καὶ ἀπὸ ^o ταυτομάτου, ἃ οὐκ ἀγνοοῦντες ὅτι ἐστὶν ^p ἐπανεγεκεῖν ἕκαστον ἐπὶ τι αἷτιον τῶν γινομένων, καθάπερ ὁ παλαιὸς λόγος εἶπεν ὁ ἰναῖρων τὴν τύχην, ^q ὅμως τούτων τὰ μὲν εἶναι φασὶ πάντες ἀπὸ τύχης τὰ δ' οὐκ ἀπὸ τύχης· διὸ καὶ ἀμῶς γέ πως ἦν ποιητέον ⁴ αὐτοῖς μνείαν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκείνων γέ τι ᾔοντο εἶναι τὴν τύχην, οἷον φιλίαν ἢ νεῖκος ἢ ^r νοῦν ἢ πῦρ ἢ ἄλλο γέ τι τῶν τοιούτων. Ἀτοπον αὖν εἴτε μὴ ὑπελάμβανον εἶναι εἴτε

^a διὰ] διὰ τὴν E, καὶ διὰ F. ^b διὰ om. I. ^c ἡ om. I. ^d ἐστὶν αὐτόματον καὶ ἡ τύχη E. ^e εἰ καὶ I. ^f γὰρ] γὰρ δὴ E. ^g τι om. F. ^h λεγόμενα I. ⁱ ἀπὸ ταυτομάτου F.I. ^k ἢ] καὶ F. ^l καὶ καταλαβεῖν εἰς τὴν ἀγοράν I. ^m ἐλθόντα ἀγοράσαι F.I. ⁿ λεγομένων om. E. ^o τοῦ αὐτομάτου E. ^p ἐπανεγεκεῖν F. ^q ὁμοίως E. ^r πῦρ ἢ νοῦν F.I.

οιόμενοι ^sπαρέλειπον, καὶ ταύτ' ἐνότε χρώμενοι, ὥσπερ ¹Εμπεδοκλῆς οὐκ αἰεὶ τὸν ἀέρα ^tἀνωτάτω ἀποκρίνεσθαι φησιν, ἀλλ' ὅπως αὖν τύχη. Λέγει ^vγούν ἐν τῇ κοσμοποιίᾳ 5

ὥς οὕτω συνέκυρσε θεῶν τότε, πολλάκι δ' ἄλλως

καὶ τὰ μόρια τῶν ζώων ἀπὸ τύχης γενέσθαι τὰ πλείστα ^w φησίν. Εἰσὶ δέ τινες οἳ καὶ ^xτοῦρανὸς τοῦδε καὶ τῶν ^yκοσμικῶν πάντων αἰτιῶνται τὸ αὐτόματον· ἀπὸ ταυτομάτου γὰρ ^zγίγνεσθαι τὴν δίνην καὶ τὴν κίνησιν τὴν διακρίνασαν καὶ καταστήσασαν εἰς ταύτην τὴν τάξιν τὸ πᾶν. Καὶ μάλα ^aτοῦτο θαυμάσαι ἄξιον· ^bλέγοντες γὰρ τὰ μὲν 6 ζῶα καὶ τὰ φυτὰ ἀπὸ τύχης μήτε εἶναι μήτε γίγνεσθαι, ἀλλ' ἦτοι φύσιν ἢ νοῦν ἢ ^cτι τοιοῦτον ἕτερον εἶναι τὸ αἷτιον (οὐ γὰρ ὅ ^cτι ἔτυχεν ἐκ τοῦ σπέρματος ἐκάστου γίγνεται, ἀλλ' ἐκ μὲν τοῦ τοιουδὶ ^dἐλαία ἐκ δὲ τοῦ τοιουδὶ ^eἄνθρωπος), τὸν δ' οὐρανὸν καὶ τὰ ^fθειότατα τῶν φανερῶν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ^gγενέσθαι, τοιαύτην ^hδ' αἰτίαν μηδεμίαν εἶναι οἷαν τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν. Καίτοι ⁱεἰ 7 οὕτως ἔχει, ^kτοῦτ' αὐτὸ ἄξιον ἐπιστάσεως, καὶ καλῶς ἔχει λεχθῆναί τι περὶ ^lαὐτοῦ. Πρὸς γὰρ τῷ καὶ ἄλλως ^mἄτοπον εἶναι τὸ λεγόμενον, ἔτι ἀτοπώτερον τὸ λέγειν ταῦτα ὁρῶντας ἐν μὲν τῷ οὐρανῷ οὐδὲν ἀπὸ ταυτομάτου γιγνόμενον, ἐν δὲ τοῖς οὐκ ἀπὸ ⁿτύχης πολλὰ συμβαίνοντα ἀπὸ τύχης· καίτοι εἰκὸς ^oγε ἦν τὸναντίον ^pγίγνεσθαι. Εἰσὶ δέ τινες 8 οἷς δοκεῖ εἶναι ^qαἰτία μὲν ἡ τύχη, ἄδηλος δὲ ἀνθρωπίνη διανοία ὡς θεῖόν τι οὐσα καὶ δαιμονιώτερον. ^vΩστε σκεπτέον καὶ τί ἐκάτερον, καὶ εἰ ταῦτὸν ἢ ἕτερον τό ^rτε αὐτόματον καὶ ἡ τύχη, καὶ πῶς εἰς τὰ διωρισμένα αἷτια ἐμπίπτουσιν.

Πρῶτον μὲν οὖν, ἐπειδὴ ὁρῶμεν τὰ μὲν αἰεὶ ὡσαύτως γινόμενα 5 τὰ δὲ ὡς ^sἐπὶ πολὺ, φανερόν ^tὅτι οὐδετέρου τούτων

^s παρέλειπον I. ^t ἀποκρίνεσθαι ἀνωτάτω F.I. ^v γούν] οὖν F. ^w φησίν οὗτος. Εἰσὶ E. ^x τοῦ οὐρανὸς F.I. ^y κόσμων E. ^z γίνεσθαι φασὶ τὴν I. ^a τοῦτό γε αὐτὸ θαυμάσαι F.I. ^b λέγοντας τὰ F. ^c τι om. F. ^d ἐλαίαν I. ^e ἄνθρωπον I. ^f θειότερα F.I. ^g γίγνεσθαι E. ^h δ' om. E. ⁱ εἰ] γε εἰ I. ^k τοῦτό γε αὐτὸ F.I. ^l αὐτοῦ τούτου. Πρὸς E. ^m ἄλογον E. ⁿ τύχης εἶναι πολλὰ E. ^o γε om. E. ^p γενέσθαι I. ^q μὲν αἰτία F.I. ^r τε om. F. ^s ἐπὶ τὸ πολὺ F.I. ^t ὅτι] ὡς F.

αἰτία ἢ τύχη λέγεται οὐδὲ τὸ ἀπὸ τύχης, οὔτε τοῦ ἐξ ἀνάγκης ^v καὶ αἰὲ οὔτε ^w τοῦ ὡς ^x ἐπὶ πολὺ. Ἄλλ' ἐπειδὴ ^y ἔστιν ἃ γίγνεται καὶ ^z παρὰ ταῦτα, καὶ ^a ταῦτα πάντες φασὶν εἶναι ἀπὸ τύχης, φανερόν ὅτι ἔστι τι ἢ τύχη καὶ τὸ αὐτόματον· τὰ τε γὰρ τοιαῦτα ἀπὸ τύχης ^b καὶ τὰ ἀπὸ τύχης τοιαῦτα ² ὄντα ἴσμεν. Τῶν δὲ γινομένων τὰ μὲν ἕνεκά ^c του γίγνεται, τὰ δ' οὐ· τούτων δὲ τὰ μὲν ^d κατὰ προαίρεσιν, τὰ δ' οὐ κατὰ προαίρεσιν, ἄμφω δ' ἐν τοῖς ἕνεκά του, ὥστε δῆλον ὅτι καὶ ἐν τοῖς ^e παρὰ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ ὡς ^f ἐπὶ πολὺ ἔστιν ἔνια περὶ ἃ ἐνδέχεται ὑπάρχειν τὸ ἕνεκά του. Ἔστι δ' ἕνεκά του ὅσα ^g τε ἀπὸ διανοίας ^h ἀν πραχθείη καὶ ὅσα ἀπὸ φύσεως. ³ Τὰ δὲ τοιαῦτα ὅταν κατὰ συμβεβηκὸς γένηται, ἀπὸ τύχης φασὶν εἶναι· ὥσπερ γὰρ καὶ ^h ὅν ἔστι τὸ μὲν καθ' αὐτὸ τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός, οὕτω καὶ αἴτιον ἐνδέχεται εἶναι, οἷον οἰκίας καθ' αὐτὸ μὲν αἴτιον τὸ οἰκοδομικόν, κατὰ συμβεβηκός δὲ τὸ λευκὸν ἢ τὸ μουσικόν. Τὸ μὲν οὖν καθ' αὐτὸ αἴτιον ὠρισμένον, τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός ἀόριστον· ἄπειρα γὰρ ⁴ ⁱ ἂν τῷ ἐνὶ συμβαίῃ. Καθάπερ οὖν ἐλέχθη, ὅταν ἐν τοῖς ἕνεκά ^k του γινομένοις τοῦτο γένηται, τότε λέγεται ἀπὸ ταῦτομάτου καὶ ἀπὸ τύχης. Ἄντων δὲ πρὸς ἄλληλα τὴν διαφορὰν τούτων ὕστερον διοριστέον. Νῦν δὲ τοῦτο ἔστω φανερόν, ὅτι ἄμφω ἐν τοῖς ἕνεκά του ἔστιν, οἷον ἕνεκα τοῦ ἀπολαβεῖν τὸ ἀργύριον ἦλθεν ἄν, ^m κομισόμενος τὸν ἔρανον, εἰ ἥδει· ἦλθε δ' οὐ τούτου ἕνεκα, ἀλλὰ συνέβη ⁿ αὐτῷ ἐλθεῖν καὶ ποιῆσαι τοῦτο τοῦ κομίσασθαι ἕνεκα· τοῦτο δὲ οὐθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φοιτῶν εἰς τὸ χωρίον οὕτ' ἐξ ἀνάγκης· ἔστι δὲ τὸ τέλος, ἢ κομιδὴ, οὐ τῶν ἐν αὐτῷ αἰτίων, ἀλλὰ τῶν ^o προαιρετῶν καὶ ἀπὸ διανοίας· καὶ λέγεται ^p γε τότε ἀπὸ τύχης ⁵ ἐλθεῖν. Εἰ δὲ προελόμενος ^q καὶ τούτου ἕνεκα, ἢ αἰὲ φοιτῶν

^v καὶ om. F. ^w τοῦ] τὸ F. ^x ἐπὶ τὸ πολὺ I. ^y ἔστι τινα ἃ I, τινα F. ^z περὶ F. ^a πάντες ταῦτα F.I. ^b καὶ τὰ ἀπὸ τύχης om. F. ^c του om. E. ^d κατὰ προαίρεσιν om. F. ^e περὶ F. ^f ἐπὶ τὸ πολὺ F.I. ^g τε om. F. ^h ὅν] ο E. ⁱ ἂν ἐν τῷ F. ^k του γινομένοις om. E. ^l αὐτὴν F. ^m κομισόμενος E. ⁿ αὐτῷ om. F.I. ^o ἀπροαιρέτων καὶ οὐκ ἀπὸ γρ. I. ^p γε τότε] το E. ^q καὶ om. E.

ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κομιζόμενος, οὐκ ἀπὸ τύχης. Δῆλον ἔρα
ὅτι ἡ τύχη αἰτία κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τοῖς κατὰ προαίρεσιν
τῶν ἐνεκά του. Διὸ περὶ τὸ αὐτὸ διάνοια καὶ τύχη· ἡ γὰρ
προαίρεσις οὐκ ἄνευ διανοίας. ¹ Ἀόριστα μὲν οὖν τὰ αἷτια
ἀνάγκη εἶναι, ἀφ' ὧν ἂν γένοιτο τὸ ¹ ἀπὸ τύχης. ² Ὅθεν ⁶
³ καὶ ἡ τύχη τοῦ ⁴ ἀορίστου εἶναι ⁵ δοκεῖ καὶ ἄδηλος ἀνθρώπῳ,
καὶ ἔστιν ὡς ⁶ οὐδὲν ἀπὸ τύχης δόξειεν ἂν γίνεσθαι. Πάντα
γὰρ ταῦτα ὀρθῶς λέγεται, ⁷ ὅτι εὐλόγως. ⁸ Ἔστι μὲν γὰρ
ὡς γίνεται ἀπὸ τύχης· κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ γίνεται, καὶ
ἔστιν αἷτιον ὡς συμβεβηκὸς ἡ τύχη, ὡς δ' ἀπλῶς οὐδενός, οἷον
οἰκίας οἰκοδόμος μὲν αἷτιος, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ ἀυλητῆς, καὶ
τοῦ ἐλθόντα κομίσασθαι τὸ ἀργύριον, μὴ τούτου ἔνεκα ἐλ-
θόντα, ἅπειρα τὸ πλῆθος· καὶ γὰρ ἰδεῖν τινὰ βουλόμενος καὶ
διώκων ⁹ καὶ φεύγων. Καὶ τὸ ¹⁰ φάναι εἶναι τι παρίλογον ¹¹
τὴν τύχην ὀρθῶς· ὁ γὰρ λόγος ἡ τῶν αἰεὶ ὄντων ἡ τῶν ὡς
ἐπὶ τὸ πολὺ, ἡ δὲ τύχη ἐν τοῖς γιγνομένοις παρὰ ταῦτα.
¹² Ὡστ' ¹³ ἐπειδὴ ἀόριστα τὰ οὕτως αἷτια, καὶ ἡ τύχη ἀόριστον.
¹⁴ Ὅμως δ' ἐπ' ἐνίων ἀπορήσειεν ἂν τις, ἅρ' οὖν τὰ τυχόντα
αἷτι' ἂν γένοιτο τῆς τύχης, οἷον ὑγείας ἡ πνεῦμα ἡ ¹⁵ εἰλησις,
ἀλλ' οὐ τὸ ¹⁶ ἀποκεκάρθαι· ἔστι γὰρ ἄλλα ἄλλων ἐγγύτερα
τῶν κατὰ συμβεβηκὸς ¹⁷ αἷτιών. Τύχη δὲ ἀγαθὴ μὲν λέγεται, ¹⁸
ὅταν ἀγαθόν τι ἀποβῇ, φαῦλη δέ, ὅταν φαῦλόν τι, εὐτυχία
δὲ καὶ δυστυχία, ὅταν μέγεθος ἔχοντα ταῦτα· διὸ καὶ τὸ
¹⁹ παρὰ μικρὸν κακὸν ἡ ἀγαθὸν ²⁰ μέγα λαβεῖν ἡ ²¹ δυστυχεῖν ἡ
εὐτυχεῖν ἔστιν, ὅτι ὡς ὑπάρχον λέγει ἡ διάνοια· τὸ γὰρ
²² παρὰ μικρὸν ὥσπερ οὐδὲν ἀπέχειν δοκεῖ. ²³ Ἔτι ἀβέβαιον ἡ
εὐτυχία εὐλόγως· ἡ γὰρ τύχη ἀβέβαιος· οὔτε γὰρ αἰεὶ οὔθ'
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἰόν τ' εἶναι τῶν ἀπὸ τύχης οὐθέν. ²⁴ Ἔστι ²⁵
μὲν οὖν ²⁶ ἄμφω αἷτια, καθάπερ εῖρηται, κατὰ συμβεβηκός,

¹ ἀπὸ τῆς τύχης E. ³ καὶ om. F.I. ⁴ ἀρίστου I. ⁵ δοκεῖ ante
ἡ F.I. ⁶ ἀπὸ τύχης οὐδὲν I. ⁷ ὅτι om. E. ⁸ καὶ θεασόμενος
καὶ φ. F.I. ⁹ εἶναι φάναι τι I, εἶναι τι φάναι F. ¹⁰ ἐπεὶ F. ¹¹ ὁμοίως E.
¹² εἰλησις F. ¹³ ἀποκεκαθάρθαι I. ¹⁴ αἷτιών εὐτυχία δὲ ἔστιν ὅταν ὡς
προεῖλετο ἀποβῇ, ἀτυχία δ' ὅταν παρὰ τὴν προαίρεσιν. Τύχη E. ¹⁵ περὶ F.
¹⁶ λαβεῖν μέγα F.I. ¹⁷ εὐτυχεῖν ἡ ἀτυχεῖν E.F. ¹⁸ ἄμφω om. E.

καὶ ἡ τύχη καὶ τὸ αὐτόματον, ἐν τοῖς ἐνδεχομένοις γίγνεσθαι μὴ ἀπλῶς μηδ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ τούτων ὅσ' ἂν ^κ γένοιτο ἕνεκά του.

- 6 Διαφέρει δ' ὅτι τὸ αὐτόματον ἐπὶ πλείον ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τύχης πᾶν ἀπὸ ταῦτομάτου, τοῦτο δ' οὐ ¹ πᾶν ἀπὸ τύχης. Ἡ μὲν γὰρ τύχη καὶ τὸ ἀπὸ τύχης ^μ ἐστὶν ὅσοις καὶ τὸ εὐτυχεῖν ἂν ὑπάρξειεν καὶ ὅλως πρᾶξις. Διὸ καὶ ἀνάγκη περὶ τὰ πρακτὰ εἶναι ^η τὴν τύχην· σημεῖον δ' ὅτι δοκεῖ ἥτοι ταῦτόν εἶναι τῇ εὐδαιμονίᾳ ^ο ἢ εὐτυχίᾳ ἢ ἐγγύς, ἢ δ' εὐδαιμονία πρᾶξις τις· εὐπραξία γάρ. ^ρ Ὡσθ' ^ρ ὁπόσοις ² μὴ ἐνδέχεται πρᾶξαι, οὐδὲ τὸ ἀπὸ τύχης τι ποιῆσαι. Καὶ διὰ τοῦτο οὔτε ἄψυχον οὐδὲν οὔτε θηρίον οὔτε παιδίον οὐδὲν ποιεῖ ἀπὸ τύχης, ὅτι οὐκ ἔχει προαίρεσιν· οὐδ' εὐτυχία οὐδ' ἀτυχία ὑπάρχει τούτοις, εἰ μὴ καθ' ὁμοιότητα, ὥσπερ ἔφη Πρώταρχος εὐτυχεῖς εἶναι τοὺς λίθους ἐξ ὧν οἱ βωμοί, ὅτι τιμῶνται, οἱ δὲ ὁμόζυγες αὐτῶν καταπατοῦνται. Τὸ δὲ πάσχειν ἀπὸ τύχης ⁹ ὑπάρξει πως καὶ τούτοις, ὅταν ὁ πράττων τι περὶ αὐτὰ ^ρ πρᾶξῃ ἀπὸ τύχης· ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν.
- ³ Τὸ δ' αὐτόματον καὶ τοῖς ἄλλοις ζῷοις ^ς καὶ ^ι πολλοῖς ^ν τῶν ἀψύχων, οἷον ὁ ἵππος αὐτόματος, φαμέν, ἦλθεν, ὅτι ἐσώθη μὲν ἐλθὼν, οὐ τοῦ σωθῆναι δὲ ^ω ἕνεκα ἦλθεν. Καὶ ὁ τρίπους αὐτόματος κατέπεσεν· ^κ ἔστι μὲν γὰρ τοῦ καθῆσθαι ^ω ἕνεκα,
- ⁴ ἀλλ' οὐ τοῦ καθῆσθαι ^ω ἕνεκα κατέπεσεν. ^ρ Ὡστε φανερόν ὅτι ἐν τοῖς ἀπλῶς ^γ ἕνεκά του γινομένοις, ὅταν μὴ τοῦ συμβάντος ἕνεκα γένηται ^z οὐ ἕξω τὸ αἷτιον, τότε ἀπὸ ^α ταῦτομάτου λέγομεν· ἀπὸ τύχης δέ, τούτων ὅσα ἀπὸ ταῦτομάτου ⁵ γίνεται τῶν προαιρετῶν τοῖς ἔχουσι προαίρεσιν. Σημεῖον δὲ τὸ μάτην, ὅτι λέγεται ὅταν μὴ γένηται τὸ ἕνεκα ἄλλου ἐκείνου ἕνεκα, οἷον τὸ ^β βαδίσαι λαπάξεως ἕνεκά ἐστιν· εἰ δὲ μὴ ἐγένετο βαδίσαντι, μάτην ^ε φαμέν βαδίσαι καὶ ἡ βᾶδις

^κ γένοιτο ἐν τοῖς ἕνεκά I. ¹ πᾶν om. F.I. ^μ ἐστὶν ἐν ὅσοις I.
^η τὴν om. E. ^ο ἢ εὐτυχία om. F. ^ρ ὅσοις F.I. ⁹ ὑπάρχει F.
^ρ πρᾶξις τι ἀπὸ E. ^ς καὶ ante π. om. I. ^ι πολλοῖς om. F. ^ν τοῖς ἀψύχοις F.
^ω ἕνεκεν F.I. ^κ ἐστι E. ^γ ἕνεκα γ. F. ^z οὐ] ὧν F.
^α τοῦ αὐτομάτου F. ^β βαδίσαι εἰ λαπ. F.I. ^ε ἔφαμεν F.I.

ματαιά, ὡς τοῦτο ὃν τὸ μάτην, τὸ πεφικὸς ἄλλου ἕνεκα, ὅταν μὴ περαίνῃ ἐκείνο οὐ ἕνεκα ^d ἐπεφύκει, ἐπεὶ εἴ τις λούσασθαι φαίῃ μάτην ὅτι οὐκ ^e ἐξέλειπεν ὁ ἥλιος, γελοῖος ἂν εἴῃ· οὐ γὰρ ἦν τοῦτο ἐκείνου ἕνεκα. Οὕτω δὴ τὸ αὐτόματον ^f καὶ κατὰ τὸ ὄνομα, ὅταν αὐτὸ μάτην γένηται· κατέπεσε γὰρ ^g οὐ τοῦ πατάξαι ^h ἕνεκα ⁱ ὁ λίθος· ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ἄρα κατέπεσεν ὁ λίθος, ὅτι πέσοι ἂν ὑπὸ τινὸς καὶ τοῦ πατάξαι ἕνεκα. Μάλιστα δ' ἐστὶ χωριζόμενον ^k τὸ ἀπὸ τύχης ἐν τοῖς φύσει γινομένοις· ὅταν γὰρ γένηται ^l τι παρὰ φύσιν, τότε οὐκ ἀπὸ τύχης ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ ταυτομάτου γεγονέναι φαμέν. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἕτερον· τοῦ μὲν γὰρ ἔξω τὸ αἴτιον, τοῦ δ' ἐντός.

Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ αὐτόματον καὶ ^m τί ἡ τύχη, εἴρηται, ⁿ καὶ τί ⁿ διαφέρουσιν ἀλλήλων. Τὸν δὲ τρόπον ^o τῆς αἰτίας ἐν τοῖς ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, ^p ἑκάτερον αὐτῶν· ἡ γὰρ τῶν φύσει τι ἡ τῶν ἀπὸ διανοίας αἴτιον αἰεὶ ἐστίν· ἀλλὰ τούτων τὸ πλῆθος ἀόριστον. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τὸ αὐτόματον καὶ ^s ἡ τύχη αἴτια ὧν ἂν ^q ἡ νοῦς γένοιτο αἴτιος ἢ φύσις, ὅταν κατὰ συμβεβηκὸς αἰτιόν τι γένηται τούτων αὐτῶν, ^r οὐδὲν δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἐστὶ πρότερον τῶν καθ' ^s αὐτό, δηλὸν ὅτι οὐδὲ τὸ κατὰ συμβεβηκὸς αἴτιον ^t πρότερον τοῦ καθ' ^v αὐτό. Ὑστερον ἄρα τὸ αὐτόματον καὶ ἡ τύχη καὶ νοῦ καὶ φύσεως· ὥστ' εἰ ὅτι μάλιστα τοῦ οὐρανοῦ αἴτιον τὸ αὐτόματον, ἀνάγκη πρότερον νοῦν ^w καὶ φύσιν αἰτίαν εἶναι καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ ^x τοῦδε παντός.

Ὅτι δ' ἐστὶν αἴτια, καὶ ^y ὅτι τοσαῦτα τὸν ἀριθμὸν ὅσα ⁷ φαμέν, δηλὸν· τοσαῦτα γὰρ τὸν ἀριθμὸν τὸ διὰ τί περιέληφεν· ἡ γὰρ εἰς τὸ τί ἐστὶν ἀνάγεται τὸ διὰ τί ἔσχατον ἐν τοῖς ἀκινήτοις, οἷον ἐν τοῖς μαθήμασιν (εἰς ὀρισμὸν ^z γὰρ τοῦ

^d ἐπεφύκει] ἦν καὶ ἐπεφύκει F.I. ^e ἐξέλειπεν E. ^f καὶ om. F.I.
^g οὐ] ὁ F. ^h ἕνεκεν E. ⁱ ὁ post ἕνεκα om. F. ^k τοῦ E. ^l τι om. E.
^m τί ante ἡ om. I. ⁿ διαφέρει F. ^o τῆς δ' αἰτίας τὸν τρόπον I.
^p ἑκατέρου I. ^q ἡ post ἂν om. E. ^r οὐδὲν I. ^s αὐτό, ὥστ' οὐδ' αἴτιον, δηλὸν E. ^t πρότερον F. ^v ἐαυτό I. ^w αἴτιον καὶ φύσιν F.I.
^x τοῦδε τοῦ παντός F.I. ^y ὅτι ἔστι τοσαῦτα F.I. ^z γὰρ om. I.

εὐθέος ἢ συμμέτρου ἢ ἄλλου τινὸς ἀνάγεται ἔσχατον), ἢ εἰς
τὸ κινήσαν πρῶτον, οἷον διὰ τί ἐπολέμησαν; ¹ Ὅτι ἐσύλησαν
ἢ τίνος ἔνεκα; ² Ἰν' ἄρξωσιν· ἢ ἐν τοῖς γινομένοις ἢ ὕλη.
² Ὅτι μὲν οὖν τὰ αἷτια ^a ταῦτα καὶ τοσαῦτα, φανερόν· ἐπεὶ
^b δ' αἱ αἰτίαι ^c τέτταρες, περὶ πασῶν τοῦ φυσικοῦ εἰδέναι, καὶ
εἰς πάσας ἀνάγων τὸ διὰ τί ἀποδώσει φυσικῶς, τὴν ὕλην, τὸ
εἶδος, τὸ κινήσαν, τὸ οὐ ἔνεκα. ³ Ἐρχεται δὲ τὰ τρία εἰς τὸ
^d ἐν πολλακίς· τὸ μὲν γὰρ τί ἐστὶ καὶ τὸ οὐ ἔνεκα ἓν ἐστὶ,
τὸ ^e δ' ὅθεν ἢ κίνησις πρῶτον τῷ εἶδει ^e ταῦτ' οὗτοις· ἄν-
³θρωπος ^f γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ. Καὶ ὅλως ὅσα κινούμενα
κινεῖ· ὅσα δὲ μή, οὐκέτι φυσικῆς· οὐ γὰρ ἐν ^g αὐτοῖς ἔχοντα
κίνησιν οὐδ' ἀρχὴν κινήσεως κινεῖ, ἀλλ' ἀκίνητα ὄντα. Διὸ
τρεῖς αἱ πραγματεῖαι, ἡ μὲν περὶ ^h ἀκίνητον, ἡ δὲ περὶ κινού-
μενον μὲν ἀφθαρτον δέ, ἡ δὲ περὶ τὰ φθαρτά. Ὡστε τὸ
διὰ τί καὶ εἰς τὴν ὕλην ἀνάγοντι ἀποδίδονται, καὶ εἰς ⁱ τὸ τί
⁴ ἐστὶ, καὶ εἰς τὸ πρῶτον κινήσαν. Περὶ γενέσεως γὰρ μά-
λιστα τοῦτον τὸν τρόπον τὰς αἰτίας σκοποῦσι, τί μετὰ ^k τί
γίνεται, καὶ τί πρῶτον ^l ἐποίησεν ἢ τί ἔπαθε, καὶ οὕτως αἰ
^m τὸ ἐφεξῆς. Διτταὶ δὲ αἱ ἀρχαὶ αἱ κινῶσαι φυσικῶς, ὧν
ἡ ἑτέρα οὐ φυσική· οὐ γὰρ ἔχει κινήσεως ἀρχὴν ἐν ⁿ αὐτῇ.
⁵ ^o Τοιούτον δ' ἐστὶν εἴ τι κινεῖ μὴ κινούμενον, ^p ὥσπερ τό τε
παντελῶς ἀκίνητον καὶ τὸ πάντων πρῶτον ^q καὶ τὸ τί ἐστὶ
^r καὶ ἡ μορφή· τέλος γὰρ καὶ οὐ ἔνεκα· ὥστε ^s ἐπεὶ ἡ φύσις
ἔνεκά του, καὶ ταύτην εἰδέναι δεῖ, ^t καὶ πάντως ἀποδοτέον τὸ
διὰ τί, οἷον ^v ὅτι ἐκ τοῦδε ἀνάγκη τόδε· ^w τὸ δὲ ἐκ τοῦδε ἢ
ἀπλῶς ^x ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Καὶ εἰ μέλλει τοδὶ ἔσεσθαι,
ὥσπερ ἐκ τῶν προτάσεων τὸ συμπέρασμα· καὶ ὅτι τοῦτ' ἦν
τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ διότι ^y βέλτιον οὕτως, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ
πρὸς τὴν ἐκάστου οὐσίαν.

^a ταῦτα] τοιαῦτα I. ^b δ' αἱ] δὲ F.I. ^c τέτταρες F. ^d ἐν om. E.
^e τὸ αὐτὸ F. ^f γὰρ] μὲν γὰρ F.I. ^g ἐαυτοῖς F.I. ^h ἀκινήτων E.
ⁱ τὸ τί ἐστὶ καὶ εἰς om. F. ^k τί post μετὰ om. E. ^l ἐποίησαν,
supra posito εν, F. ^m τῷ E. ⁿ ἐαυτῇ F.I. ^o τοῦτο I. ^p ὥσπερ
γὰρ τό E. ^q καὶ τὸ] καίτοι E. ^r καὶ ante ἢ om. F. ^s ἐπεὶ καὶ ἡ I.
^t καὶ om. E. ^v ὅτι om. F. ^w τὸ] τόδε E. ^x ἢ ante ὡς om. F.
^y βέλτιστον I.

Λεκτέον ^z δὴ πρῶτον μὲν διότι ἡ φύσις τῶν ἕνεκά του ⁸
αἰτίων, ἔπειτα περὶ τοῦ ἀναγκαίου, πῶς ἔχει ἐν τοῖς φυσι-
κοῖς· εἰς γὰρ ταύτην τὴν αἰτίαν ἀνάγουσι πάντες, ὅτι ἐπειδὴ
τὸ θερμὸν τοιονδὶ πέφυκε καὶ τὸ ψυχρὸν ^a καὶ ἕκαστον δὴ
τῶν τοιούτων, ταδὶ ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ καὶ ^b γίνεται· καὶ γὰρ
^c εἰάν ἄλλην αἰτίαν εἴπωσιν, ὅσον ἀψάμενοι χαίρειν ἑώσιν, ὁ
μὲν τὴν φιλίαν καὶ τὸ νεῖκος, ὁ δὲ τὸν νοῦν. ⁴ Ἐχει δ' ἀπο-²
ρίαν τί κωλύει τὴν φύσιν μὴ ἕνεκά τοῦ ποιεῖν μηδ' ὅτι βέλ-
τιον, ἀλλ' ὥσπερ ὕει ὁ Ζεὺς οὐχ ὅπως τὸν σῖτον ^d αὐξήσῃ,
ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης· τὸ γὰρ ἀναχθὲν ^e ψυχθῆναι δεῖ, καὶ τὸ
ψυχθὲν ὕδωρ γενόμενον κατελθεῖν· τὸ δ' αὐξάνεσθαι τούτου
γενομένου ^f τὸν σῖτον συμβαίνει. Ὅμοίως δὲ καὶ εἴ τῃ ἀπόλ-³
λутαι ὁ σῖτος ἐν τῇ ἄλφ, οὐ τούτου ἕνεκα ^g ὕει ὅπως ἀπόλη-
ται, ἀλλὰ τοῦτο συμβέβηκεν. Ὡστε τί κωλύει οὕτω καὶ
τὰ μέρη ἔχειν ἐν τῇ φύσει, οἷον τοὺς ὀδόντας ἐξ ἀνάγκης
ἀνατεῖλαι τοὺς μὲν ἐμπροσθίους ὀξεῖς, ἐπιτηδεῖους πρὸς τὸ
διαρεῖν, τοὺς δὲ γομφίους πλατεῖς καὶ χρησίμους πρὸς τὸ
λεαίνειν τὴν τροφήν, ἐπεὶ οὐ τούτου ἕνεκα γενέσθαι, ἀλλὰ
συμπεσεῖν. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων μερῶν, ἐν ^h ὅσοις ⁴
δοκεῖ ὑπάρχειν τὸ ἕνεκά του. Ὅπου μὲν οὖν ἅπαντα συνέβη
ὥσπερ καὶ εἰ ἕνεκά του ἐγίνετο, ταῦτα μὲν ἐσώθη ἀπὸ τοῦ
αὐτομάτου συστάντα ἐπιτηδείως· ὅσα δὲ μὴ οὕτως, ἀπώλετο
καὶ ἀπόλλυται, καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς λέγει τὰ ⁱ βουγενῇ
^k ἀνδρόπρωρα. Ὁ μὲν οὖν λόγος, ^l ὃ ἂν τις ἀπορήσειεν, ⁵
οὗτος, καὶ εἴ τις ἄλλος τοιούτός ἐστιν· ἀδύνατον ^m δὲ τοῦτον
ἔχειν τὸν τρόπον. Ταῦτα μὲν γὰρ καὶ πάντα τὰ φύσει ἢ
ⁿ αἰεὶ οὕτω γίνεται ἢ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, τῶν δ' ἀπὸ τύχης καὶ
τοῦ αὐτομάτου οὐδέν. ^o Οὐ γὰρ ἀπὸ τύχης οὐδ' ἀπὸ συμ-
πτώματος δοκεῖ ὕειν πολλάκις τοῦ χειμῶνος, ἀλλ' ^p εἰάν ὑπὸ
κύνα· οὐδὲ καύματα ὑπὸ κύνα, ἀλλ' αἶν χειμῶνος. ^q Εἰ οὖν ⁶

^z δὲ F.I. ^a καὶ τὸ ἕκαστον F. ^b γίνεται καὶ πέφυκε καὶ F.I. ^c εἰάν]
καὶ F. ^d αὐξήσαι I. ^e τὸ ante ψ. om. E. ^f συμβαίνει τὸν σῖτον F.I.
^g ὕει I. ^h οἷς E. ⁱ βουγενῇ καὶ ἀνδρ. F. ^k ἀνδρῶρα E. ^l ὃ] ὅν I.
^m δὲ ταῦτα τοῦτον F.I. ⁿ οὕτως αἰεὶ F. ^o οὐ—οὐδ'] οὔτε—οὔτε F.I.
^p ἂν F.I. ^q εἰ] ἢ I.

^τ ἢ ὡς ἀπὸ συμπτώματος δοκεῖ ἢ ἕνεκά του εἶναι, εἰ μὴ οἶόν τε ταῦτ' εἶναι μήτε ἀπὸ συμπτώματος μήτ' ἀπὸ ταῦτομάτου, ἕνεκά του ἂν εἴη. Ἄλλὰ μὴν φύσει ^ς γ' ἐστὶ ^ι τὰ τοιαῦτα ^ν πάντα, ὡς καὶ αὐτοὶ φαῖεν οἱ ταῦτα λέγοντες. Ἔστιν ἄρα τὸ ἕνεκά του ἐν τοῖς φύσει γινομένοις καὶ οὖσιν. Ἐπὶ ἐν ὅσοις τέλος ^ω ἐστὶ τι, τούτου ἕνεκα πράττεται τὸ πρότερον καὶ τὸ ἐφεξῆς. Οὐκοῦν ὡς πράττεται, οὕτω πέφυκε, καὶ ὡς πέφυκε, ^χ οὕτω πράττεται ἕκαστον, ἂν μὴ τι ἐμποδίζῃ. Πράττεται δ' ἕνεκά του καὶ πέφυκεν ἄρα τούτου ἕνεκα. Οἶον εἰ οἰκία τῶν φύσει γινομένων ἦν, οὕτως ἂν ἐγίνετο ὡς νῦν ὑπὸ τῆς τέχνης· εἰ δὲ ^ζ τὰ φύσει μὴ μόνον φύσει ἀλλὰ καὶ τέχνῃ γίγνοιτο, ὡσαύτως ἂν γίνοιτο ἢ πέφυκεν. Ἐνεκα ἄρα θατέρου θάτερον. Ὅλως ^α τε ἡ τέχνη τὰ μὲν ἐπιτελεῖ ^α ἢ φύσις ἀδυνατεῖ ^β ἀπεργάσασθαι, τὰ δὲ μιμεῖται. Εἰ οὖν τὰ κατὰ ^ε τὴν τέχνην ἕνεκά του, δηλονότι καὶ τὰ κατὰ ^ε τὴν φύσιν· ὁμοίως γὰρ ^δ ἔχει πρὸς ἀλλήλα ἐν τοῖς κατὰ τέχνην καὶ ἐν τοῖς κατὰ φύσιν τὰ ὕστερα ^ε πρὸς τὰ πρότερα. Μάλιστα δὲ φανερόν ἐπὶ τῶν ζώων τῶν ἁλλων, ^α οὔτε τέχνῃ οὔτε ζητήσαντα οὔτε βουλευσάμενα ποιεῖ· ^ι ὅθεν διαποροῦσί τινες πότερον νῶ ἢ τινι ἄλλῳ ἐργάζονται οἱ τ' ἀράχνη καὶ οἱ μύρμηκες καὶ τὰ τοιαῦτα. Κατὰ μικρὸν δ' οὕτω ^ς προϊόντι καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς φαίνεται τὰ συμφέροντα γινόμενα πρὸς τὸ τέλος, οἶον τὰ φύλλα τῆς τοῦ καρποῦ ^ι ^ν ἕνεκα σκέπης. ^ι Ὡστ' εἰ φύσει τε ποιεῖ καὶ ἕνεκά του ἢ χελιδῶν ^κ τὴν νεοττιὰν καὶ ὁ ἀράχνης τὸ ἀράχνιον, καὶ τὰ φυτὰ ^ι τὰ φύλλα ἕνεκα τῶν καρπῶν καὶ τὰς ρίζας οὐκ ἄνω ἀλλὰ κάτω ^μ ἕνεκα τῆς τροφῆς, φανερόν ὅτι ἔστιν ^ν ἡ αἰτία ἢ τοιαύτη ἐν τοῖς φύσει γινομένοις καὶ οὖσιν. Καὶ ἐπεὶ ἡ

^τ ἢ ὡς om. F.I. ^ς τ' E. ^ι τὰ τοιαῦτα] ταῦτα E. ^ν πάντα] γε πάντα F.I. ^ω τι ἐστὶ F.I. ^χ οὕτω πρ. ἔκ. post ἐμποδίζῃ F.I. ^ν ἕνεκα] ἕνεκά του E. ^ζ τὰ φύσει om. E.I. ^α δὲ E. ^β ἀπεργάσασθαι F.I. ^ε τὴν om. F.I. ^δ ἔχει ἐν τοῖς πρὸς E. ^ε πρὸς τὰ πρότερα om. E. ^ι ὅθεν διαπ.] διὸ ἀπ. F.I. ^ς προϊόντα F.I. ^ν ἕνεκα ante τῆς F.I. ^ι ὥστ' εἰ] ὥσπ' E. ^κ τὴν ἢ τε περιφερῇ νεοττιῶν F. ^ι τὸ φύλλον E. ^μ ἕνεκα om. E. ^ν ἡ ante αἰτία om. F.

φύσις διττή, ἡ μὲν ὡς ὕλη ἡ δ' ὡς μορφή, τέλος δ' αὖτη, τοῦ
τέλους δ' ἕνεκα τᾶλλα, αὕτη ἂν εἴη ὃ ἡ αἰτία ἡ οὐ ἕνεκα.
Ἀμαρτία δὲ γίγνεται καὶ ἐν τοῖς κατὰ τέχνην· ἔγραψε γὰρ ¹¹
οὐκ ὀρθῶς ὁ γραμματικός, καὶ ἐπότισεν ἢ οὐκ ὀρθῶς ὁ ἱατρὸς
τὸ φάρμακον· ὥστε δηλον ὅτι ἐνδέχεται καὶ ἐν τοῖς κατὰ
φύσιν. Εἰ δὲ ἔστιν ἓν κατὰ τέχνην ἐν οἷς τὸ ὀρθῶς ἕνεκά
του, ἐν δὲ τοῖς ἀμαρτανομένοις ἕνεκα μὲν τινος ἐπιχειρεῖται
ἀλλ' ἀποτυγχάνεται, ὁμοίως ἂν ἡ ἔχοι καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς,
καὶ τὰ τέρατα ἡ ἀμαρτήματα ἐκείνου τοῦ ἕνεκά ⁸ του. Καὶ
ἐν ταῖς ἐξ ἀρχῆς ἄρα συστάσεσι τὰ βουγενῇ, εἰ μὴ πρὸς
τινα ὄρον καὶ τέλος δυνατὰ ἦν ἐλθεῖν, διαφθειρομένης ἂν ἀρ-
χῆς τινὸς ἐγίνετο, ὥσπερ νῦν τοῦ σπέρματος. Ἔτι ἀνάγκη ¹²
σπέρμα γενέσθαι ἡ πρῶτον, ἀλλὰ μὴ εὐθὺς τὰ ζῶα· καὶ τὸ
οὐλοφύες μὲν ἢ πρῶτα

σπέρμα ἦν. Ἔτι καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς ἢ ἔνεστι τὸ ἕνεκά
του, ἡ ἴππον δὲ ἡ διήρθρωται ἢ πρότερον οὖν ἢ καὶ ἐν τοῖς φυ-
τοῖς ἐγίνετο, ὥσπερ ἡ τὰ ἢ βουγενῇ ἀνδρόπρωρα, οὕτω καὶ
ἡ ἀμπελογενῇ ἐλαϊόπρωρα, ἡ οὐ; Ἀποπον γάρ· ἀλλὰ μὴν
ἔδει ἡ γε, εἴπερ καὶ ἐν τοῖς ζῴοις. Ἔτι ἔδει ἡ ἐν τοῖς ¹³
σπέρμασι γίνεσθαι ἡ ὅπως ἔτυχεν· ὅλως δ' ἀναρρεῖ ἡ ὅ οὕτω
λέγων τὰ φύσει τε καὶ φύσιν· φύσει γάρ, ὅσα ἀπὸ τινος
ἐν ἡ αὐτοῖς ἀρχῆς συνεχῶς κινούμενα ἀφικνεῖται εἰς τι τέ-
λος· ἀφ' ἐκάστης δὲ οὐ τὸ αὐτὸ ἐκάστοις οὐδὲ τὸ τυχόν,
αἰεὶ μέντοι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡ ἂν μὴ τι ἐμποδίσῃ. Τὸ δὲ οὐ ἔνε- ¹⁴
κα, καὶ ἡ ὅ τούτου ἕνεκα, γένοιτο ἂν ἡ καὶ ἀπὸ τύχης, οἶον
λέγομεν ὅτι ἀπὸ τύχης ἡλθεν ὁ ξένος ἢ καὶ λουσάμενος ἀπῆλ-
θεν, ὅταν ὥσπερ ἕνεκα τούτου ἐλθὼν πράξῃ, μὴ ἕνεκα ἡ δὲ
τούτου ἔλθῃ. Καὶ τοῦτο κατὰ συμβεβηκός· ὃ ἡ γὰρ τύχη

ὃ ἡ ante αἰτία om. E. ἢ οὐκ ὀρθῶς post ἐπότισεν om. E. ἡ ἔχοι
om. F. ἡ ἀμαρτήματα om. E. ἡ του om. E. ἡ πρῶτον μὲν ἀλλὰ I.
ἢ πρότερον I. ἡ ἔστι E. ἡ ἡρθρωται E. ἢ πρότερον F. ἢ καὶ
om. F. ἡ τὰ om. F.I. ἡ βουβογενῇ F. ἡ ἀμπελογενῇ καὶ F.I.
ἡ γε om. E. ἡ ἐν] καὶ ἐν F. ἡ ὥσπερ F. ἡ ὅ om. I. ἡ ἐαυτοῖς F.I.
ἡ ἔαν F.I. ἡ ὅ om. E. ἡ καὶ om. F.I. ἢ γρ. καὶ λουσάμενος τουτέστι
λυτρωσάμενος τὸν αἰσχυμάλωτον I. ἡ τούτου δ' F.I. ὃ ἡ—συμβεβη-
κός om. E.

τῶν κατὰ συμβεβηκὸς αἰτίων, καθάπερ καὶ πρότερον εἶπομεν· ἢ ἀλλ' ὅταν τοῦτο αἰεὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἡ γίγνηται, οὐ συμβεβηκὸς οὐδ' ἀπὸ τύχης· ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς αἰεὶ οὕτως, 15 ἢ ἂν μὴ τι ἐμποδίσῃ. Ἄτοπον δὲ τὸ μὴ οἶεσθαι ἕνεκά του γίνεσθαι, εἰ μὴ ἴδῃσι τὸ ^s κινεῖν βουλευσάμενον. Καίτοι καὶ ἡ τέχνη οὐ βουλεύεται· καὶ ἡ γὰρ εἰ ἐνῆν ἐν τῷ ξύλῳ ἡ ναυπηγική, ὁμοίως ἢ ἂν φύσει ἐποίει· ὥστ' εἰ ἐν τῇ τέχνῃ ἔνεστι τὸ ἕνεκά του, ^w καὶ ἐν φύσει. Μάλιστα δὲ δηλον, ὅταν τις ἰατρεὺς αὐτὸς ^x ἑαυτόν· τούτῳ γὰρ ἔοικεν ἡ φύσις. Ὅτι μὲν οὖν αἰτία ἡ φύσις, καὶ οὕτως ὡς ἕνεκά του, φανερόν.

- 9 Τὸ δ' ἐξ ἀνάγκης πότερον ἐξ ὑποθέσεως ὑπάρχει ἢ καὶ ἀπλῶς; Νῦν μὲν γὰρ οἴονται τὸ ἐξ ἀνάγκης εἶναι ἐν τῇ γενέσει, ὥσπερ ἢ ἂν εἴ τις τὸν τοίχον ^z ἐξ ἀνάγκης γεγενῆσθαι νομίζοι, ὅτι τὰ μὲν βαρέα κάτω πέφυκε φέρεσθαι τὰ δὲ κοῦφα ^a ἐπιπολῆς, διὸ οἱ λίθοι μὲν κάτω καὶ τὰ θεμέλια, ἡ δὲ γῆ ἄνω ^b διὰ κορυφότητα, ἐπιπολῆς δὲ μάλιστα τὰ ξύλα· ² κοῦφα γάρ. Ἀλλ' ὅμως οὐκ ἄνευ μὲν τούτων γέγονεν, οὐ μέντοι διὰ ταῦτα πλὴν ὡς δι' ὕλην, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ κρύπτειν ^c ἅπαντα καὶ σώζειν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσιν, ἐν ὅσοις τὸ ἕνεκά του ἐστίν, οὐκ ἄνευ μὲν τῶν ἀναγκαῖαν ἐχόντων τὴν φύσιν, οὐ μέντοι ^d γε διὰ ταῦτα ἀλλ' ἢ ὡς ὕλην, ἀλλ' ἕνεκά του, οἷον διὰ τί ὁ πρίων ^e τοιοῦσί; Ὅπως τοῦ καὶ ἕνεκα τουδὲ. Τοῦτο μέντοι τὸ οὐ ἕνεκα ἀδύνατον γενέσθαι, ἂν μὴ σιδηροῦς ἢ ἀνάγκη ἄρα σιδηροῦν εἶναι, εἰ ³ πρίων ἔσται καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ἐξ ὑποθέσεως δὲ τὸ ἀναγκαῖον, ἀλλ' οὐχ ὡς τέλος· ἐν γὰρ τῇ ὕλῃ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ δ' οὐ ἕνεκα ἐν τῷ λόγῳ. Ἔστι δὲ τὸ ἀναγκαῖον ἔν τε τοῖς μαθήμασι ^f καὶ ἐν τοῖς κατὰ φύσιν γινομένοις τρόπον τινα

ἢ ἀλλ' ὅταν om. E. ἡ γίγνηται E. ἢ ἂν F. ^s κοινῶν I. ἡ γὰρ om. E. ἢ ἂν τῇ φ. F.I. ^w καὶ ἐν φ.] καὶ ἐν τῇ φ. ἔνεστι F.I. ^x αὐτὸν I. ἢ ἂν om. E. ^z γεγενῆσθαι ἐξ ἀνάγκης F.I. ^a ἐξεπιπολῆς E. ^b διὰ τὴν κορυφ. F. ^c ἅπαντα om. E.I. ^d γε om. F. ^e τοιοῦτος E. ^f καὶ ἐν τοῖς κ. φ. om. E.

παραπλησίως· ἐπεὶ γὰρ τὸ εὐθύ τοδί ἐστιν, ἀνάγκη τὸ τρί-
γωνον δύο ὁρθαῖς ^h ἴσας ἔχειν· ἀλλ' οὐκ ⁱ ἐπεὶ τοῦτο, ἐκείνο·
ἀλλ' εἶγε τοῦτο μὴ ἐστίν, ^k οὐδὲ τὸ εὐθύ ἐστιν. Ἐν δὲ τοῖς 4
γινομένοις ἕνεκά του ^l ἀνάπαλιν, εἰ ^m τὸ τέλος ἐστὶν ἢ ἐστι,
ⁿ καὶ τὸ ἔμπροσθεν ἐστὶν ἢ ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, ὥσπερ ἐκεῖ μὴ
ὄντος ^o τοῦ συμπεράσματος ἢ ἀρχὴ οὐκ ἐστὶν, καὶ ἐνταῦθα τὸ
τέλος καὶ τὸ οὐ ἕνεκα· ἀρχὴ γὰρ καὶ αὐτὴ, οὐ τῆς ^p πράξεως
ἀλλὰ τοῦ λογισμοῦ· ἐκεῖ δὲ τοῦ λογισμοῦ· πράξεις γὰρ
οὐκ εἰσίν. Ὡστ' εἰ ἐστὶ οἰκία, ^q ἀνάγκη ταῦτα γενέσθαι ἢ
ὑπάρχειν ἢ εἶναι, ἢ ὅλως τὴν ὕλην τὴν ἕνεκά του, οἶον πλίν-
θους καὶ λίθους, εἰ οἰκία· οὐ μέντοι διὰ ταῦτά ἐστι τὸ τέλος
ἀλλ' ἢ ὡς ^r ὕλην. Οὐδ' ἐστὶν διὰ ταῦτα. Ὅλως μέντοι μὴ 5
ὄντων οὐκ ἐστὶν οὐδ' ἡ οἰκία οὐδ' ὁ πρίων, ἢ μὲν εἰ μὴ οἱ
λίθοι, ὁ δ' εἰ μὴ ὁ σίδηρος· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖ αἱ ἀρχαί, εἰ μὴ τὸ
τρίγωνον δύο ὁρθαῖς. Φανερόν δὴ ὅτι τὸ ἀναγκαῖον ἐν τοῖς
φυσικοῖς τὸ ὡς ὕλη λεγόμενον καὶ αἱ κινήσεις αἱ ταύτης.
Καὶ ἄμφω μὲν τῷ φυσικῷ λεκτέαι ^t αἱ αἰτίαι, μᾶλλον δὲ ἡ
τινὸς ἕνεκα· αἴτιον γὰρ τοῦτο τῆς ὕλης, ἀλλ' ^v οὐχ αὐτὴ τοῦ
τέλους· καὶ τὸ τέλος ^w τὸ οὐ ἕνεκα, καὶ ^x ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ
ὀρισμοῦ καὶ τοῦ λόγου, ὥσπερ ἐν τοῖς κατὰ τέχνην, ἐπεὶ ^y ἡ
οἰκία τοιόνδε, τάδε δεῖ ^z γίγνεσθαι καὶ ^a ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης,
καὶ ἐπεὶ ἡ ὑγίεια τοδί, τάδε δεῖ ^b γίγνεσθαι ἐξ ἀνάγκης
καὶ ὑπάρχειν. Οὕτως καὶ εἰ ἄνθρωπος ^c τοδί, ταδί· εἰ δὲ 6
ταδί, ταδί. Ἴσως δὲ καὶ ἐν τῷ λόγῳ ἐστὶ ^d τὸ ἀναγκαῖον.
^e Ὅρισμένῳ γὰρ τὸ ἔργον τοῦ πρίειν ὅτι διαίρεσις τοιαύτη·
αὕτη δ' οὐκ ἐστὶν, εἰ μὴ ἔξει ὁδόντας τοιουσδί· οὗτοι δ' ^f οὐ,
εἰ μὴ σιδηροῦς. Ἔστι γὰρ καὶ ἐν τῷ λόγῳ ἑνία μόρια ὡς
ὕλη τοῦ λόγου.

g ὁρθὰς F. h ἴσας om. E. i ἐπὶ E, εἰ F.I. k οὐδὲ τὸ εὐθύ ἐστίν
om. pr. E. l ἀνάπαλιν om. E. m τὸ om. E. n καὶ om. F.I. o τοῦ
συμπεράσματος om. E. p πράξεως δὲ ἀλλὰ F. q ταῦτα ἀνάγκη I.
r ὕλης corr. E, ὕλη I, ἡ ὕλη F. s ὁρθαί E. t αἱ post λ. om. F.
v οὐκ αὐτὴ I. w τὸ οὐ] τοῦ οὐ E. x ἡ om. I. y ἡ om. E. z γενέ-
σθαι F.I. a ὑπάρχειν I. b γενέσθαι F.I. c τοδί om. E. d τὰ
ἀναγκαῖα I. e ὀρισμένον E, ὀρισμένου I. f οὐ om. E.I.

§ Γ.

Ἐπεὶ δ' ἡ φύσις μὲν ἐστὶν ἀρχὴ ^h κινήσεως καὶ μεταβολῆς, ἡ δὲ μέθοδος ἡμῖν περὶ φύσεώς ⁱ ἐστὶ, δεῖ μὴ λαοθάνειν τί ἐστὶ κίνησις· ἀναγκαῖον γὰρ ἀγνοουμένης αὐτῆς ἀγνοεῖσθαι καὶ τὴν φύσιν. Διορισαμένοις δὲ περὶ κινήσεως πειρατέον τὸν αὐτὸν ἐπελθεῖν τρόπον περὶ τῶν ἐφεξῆς. Δοκεῖ δ' ἡ κίνησις εἶναι τῶν συνεχῶν, τὸ δ' ἄπειρον ἐμφαίνεται πρῶτον ἐν τῷ συνεχεῖ· διὸ καὶ τοῖς ὀριζομένοις τὸ συνεχές ^k συμβαίνει ^l προσχρήσασθαι πολλάκις τῷ λόγῳ τῷ τοῦ ^m ἀπείρου, ὥς τὸ εἰς ἄπειρον διαιρετὸν συνεχές ὂν. Πρὸς δὲ τοῦτοις ἄνευ τόπου καὶ κενοῦ καὶ χρόνου ⁿ κίνησιν ἀδύνατον εἶναι. Δῆλον οὖν ὡς διὰ ^o τε ταῦτα, καὶ διὰ τὸ πάντων εἶναι κοινὰ καὶ καθόλου ^p ταῦτα πᾶσι, σκεπτέον προχειρισαμένοις περὶ ἐκάστου τούτων· ὑστέρα γὰρ ἡ περὶ τῶν ἰδίων θεωρία τῆς περὶ τῶν κοινῶν ἐστίν. ^q Καὶ πρῶτον, καθάπερ ^r εἴπαμεν, περὶ κινήσεως. Ἔστι δὴ τι τὸ μὲν ἐντελεχείᾳ μόνον, τὸ δὲ δυνάμει καὶ ἐντελεχείᾳ, τὸ μὲν τόδε τι, τὸ δὲ τοσόνδε, ^s τὸ δὲ τοιόνδε, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τοῦ ὄντος κατηγοριῶν ³ ὁμοίως. Τοῦ δὲ πρὸς τι τὸ μὲν καθ' ^t ὑπεροχὴν λέγεται καὶ κατ' ἔλλειψιν, τὸ δὲ κατὰ ^v τὸ ποιητικὸν καὶ παθητικόν, καὶ ὅλως ^w κινήτικόν τε καὶ κινήτόν· ^x τὸ γὰρ κινήτικόν κινήτικόν τοῦ κινήτου καὶ τὸ κινήτόν κινήτόν ὑπὸ τοῦ κινήτικού. Οὐκ ἔστι ^y δὲ κίνησις παρὰ τὰ πρίγματα· μεταβιάλλει γὰρ τὸ μεταβάλλον ^z αἰεὶ ἢ κατ' οὐσίαν ἢ ^a κατὰ ποσὸν ἢ ^b κατὰ ⁴ ποιὸν ἢ κατὰ τὸπον. Κοινὸν δ' ἐπὶ τούτων οὐδὲν ^c ἔστι

§ Tit. Γ] φυσικῶν γ I. ^h κινήσεως καὶ στάσεως καὶ μετ. F. ⁱ ἐστὶ, δεῖ—κίνησις om. pr. E, qui in litura ἀναγκαῖον πρῶτον μὲν εἰπεῖν τί ἐστὶ κίνησις, ἔπειτα τοῦτο διορισαμένους περὶ τῶν ἐφεξῆς τὸν αὐτὸν ἐπελθεῖν τρόπον. Δοκεῖ. ^k συμβαίνει ἀνάγκη pr. E. ^l προσχρήσθαι I. ^m ἀπείρου ὥς τὸ εἰς om. E. ⁿ ἀδύνατον κίνησιν F.I. ^o τε om. E. ^p ταῦτα om. E. ^q καὶ πρῶτον] πρῶτον δὲ F.I. ^r εἴπομεν F.I. ^s τὸ δὲ ante τοιόνδε om. F. ^t ὑπεροχὴν καὶ ἔλλειψιν λέγεται F.I. ^v τὸ] τό τε F, om. E. ^w κινήτόν τε καὶ κινήτικόν E. ^x τὸ μὲν γάρ F. ^y δὲ] δέ τις I. ^z αἰεὶ ante τὸ F.I. ^a κατὰ τὸ ποσὸν F.I. ^b κατὰ τὸ ποιὸν F.I., ποιὸν E. ^c ἔστι—ποιὸν om. E.

λαβεῖν, ὡς ^ε φαμέν, ὃ οὔτε τόδε οὔτε ποσὸν οὔτε ποιὸν οὔτε τῶν ἄλλων κατηγορημάτων οὐθέν. ^δ Ὡστ' οὐδὲ κίνησις ^δ οὐδὲ μεταβολὴ οὐθενὸς ἔσται παρὰ τὰ εἰρημένα, ^ε μηθενὸς γε ὄντος παρὰ τὰ εἰρημένα. Ἐκαστον δὲ διχῶς ὑπάρχει πᾶσιν, οἶον τὸ τόδε· τὸ μὲν γὰρ μορφὴ αὐτοῦ, τὸ δὲ στέρησις· καὶ κατὰ τὸ ποιόν· τὸ μὲν γὰρ λευκὸν τὸ δὲ μέλαν· καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τὸ ^ε μὲν τέλειον τὸ δ' ἀτελές. Ὁμοίως δὲ καὶ ^ε κατὰ τὴν φορὰν τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω, ἢ τὸ μὲν κοῦφον τὸ δὲ βαρύ. Ὡστε κινήσεως καὶ μεταβολῆς ἐστὶν εἶδη τῶν σαυτά ὅσα τοῦ ὄντος. Διηρημένον δὲ καθ' ἕκαστον γένος τοῦ μὲν ἐντελεχείᾳ τοῦ δὲ δυνάμει, ἢ τοῦ δυνάμει ὄντος ἐντελέχεια, ἢ ^ε τοιοῦτον, κίνησις ἐστίν, οἶον τοῦ μὲν ἀλλοιωτοῦ, ἢ ἀλλοιωτόν, ἀλλοίωσις, τοῦ δὲ αὔξητοῦ καὶ τοῦ ἀντικειμένου φθιτοῦ (οὐδὲν γὰρ ὄνομα κοινὸν ἐπ' ἀμφοῖν) αὔξησις καὶ φθίσις, τοῦ δὲ ^ε γεννητοῦ καὶ φθαρτοῦ γένεσις καὶ φθορά, ^ε τοῦ δὲ φορητοῦ φορά. Ὅτι ^ε δὲ τοῦτό ἐστιν ἡ κίνησις, ^ε ἐντεῦθεν δῆλον. Ὅταν γὰρ τὸ οἰκοδομητόν, ἢ ^ε τοιοῦτον αὐτὸ λέγομεν εἶναι, ἐντελεχείᾳ ἢ, οἰκοδομεῖται, καὶ ἔστι τοῦτο οἰκοδόμησις· ^ε ὁμοίως δὲ ^ε καὶ μάθησις καὶ ἰάτρευσις καὶ κύλισις καὶ ἄλσις καὶ ὠδρυνσις καὶ γήρανσις. Ἐπεὶ δ' ἔνια ταῦτα καὶ δυνάμει καὶ ἐντελεχείᾳ ἐστίν, οὐχ ἅμα δὲ ἢ οὐ κατὰ τὸ αὐτό, ἀλλ' οἶον θερμὸν μὲν δυνάμει ψυχρὸν δὲ ἐντελεχείᾳ, πολλὰ ἤδη ποιήσει καὶ πείσεται ὑπ' ἀλλήλων· ἅπαν γὰρ ἔσται ἅμα ποιητικὸν καὶ παθητικόν. Ὡστε καὶ ^ε τὸ κινεῖν φυσικῶς κινήτόν· πᾶν γὰρ τὸ τοιοῦτον κινεῖ κινούμενον καὶ αὐτό. Δοκεῖ μὲν οὖν τισὶν ἅπαν κινεῖσθαι τὸ κινεῖν, ^ε οὐ μὴν ἀλλὰ περὶ ^ε τούτου μὲν ἐξ ἄλλων ἔσται δῆλον ^ε ὅπως ἔχει (ἔστι γάρ ^ε τι κινεῖν καὶ ἀκίνητον), ἢ δὲ τοῦ δυ-

^ε ἔφαμεν I. ^δ οὔτε F.I. ^ε μηθενὸς I. ^ε μὲν γὰρ τ. E. ^ε τοιοῦτον] τι τοιοῦτόν ἐστι F, τοιοῦτόν ἐστι I. ^ε γεννητοῦ F.I. ^ε τοῦ δὲ φορητοῦ φορά om. F. ^ε δ' ἐστὶ τοῦτο F. ^ε τοιοῦτο αὐτόν E. ^ε ὁμοίως — μάθησις om. E. ^ε καὶ μάθησις] καὶ ἡ μάθησις I, om. F. ^ε ἄνθρωποις, supra posito υν, I. ^ε οὐ μὴν] οὐκ οὖν F. ^ε μὲν τούτου F, μὲν οὖν τούτων I. ^ε πῶς ἔχει F, om. E. ^ε τι τῶν κινουμένων καὶ F.I.

νάμει ὄντος, ὅταν ἐντελεχεία ὦν ἐνεργῇ ^τἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο, ἢ
 8 κινήτόν, κίνησις ἐστίν. Λέγω δὲ τὸ ἢ ^ν ὡδί. "Εστί γὰρ ὁ
 χαλκὸς δυνάμει ἀνδριάς, ἀλλ' ὅμως οὐχ ἡ τοῦ χαλκοῦ ἐντε-
 λέχεια, ἢ χαλκός, κίνησις ἐστίν· οὐ γὰρ τὸ ^ω αὐτὸ τὸ χαλκῷ
 εἶναι καὶ δυνάμει τινὶ κινήτῳ, ἐπεὶ εἰ ^χ ταῦτόν ἦν ἀπλῶς καὶ
 κατὰ τὸν λόγον, ἦν ἂν ἡ τοῦ χαλκοῦ, ἢ χαλκός, ἐντελέχεια
 9 κίνησις· οὐκ ἔστι δὲ ^υ ταῦτόν ὡς εἴρηται. Δῆλον δ' ἐπὶ τῶν
 ἐναντίων· τὸ μὲν γὰρ δύνασθαι ὑγιαίνειν καὶ δύνασθαι κάμνειν
 ἕτερον· καὶ γὰρ ἂν τὸ κάμνειν καὶ τὸ ὑγιαίνειν ^ζ ταῦτόν ἦν·
 τὸ δὲ ὑποκείμενον καὶ τὸ ὑγιαῖνον καὶ τὸ νοσοῦν, εἴθ' ὑγρό-
 της εἴθ' αἷμα, ^ζ ταῦτόν καὶ ἔν. "Επεὶ δ' οὐ ταυτόν, ὥσπερ
 οὐδὲ χρῶμα ^ζ ταῦτόν καὶ ὁρατόν, ἡ τοῦ δυνατοῦ, ἢ δυνατόν,
 10 ἐντελέχεια φανερόν ^α ὅτι κίνησις ^β ἐστίν. "Οτι μὲν οὖν ἐστὶν
^γ αὕτη, καὶ ὅτι συμβαίνει τότε κινεῖσθαι ὅταν ^δ ἡ ἐντελέχεια
 ἢ αὕτη, καὶ οὔτε πρότερον οὔτε ὕστερον, ^ε δῆλον· ἐνδέχεται
 γὰρ ἕκαστον ὅτε ^ς μὲν ἐνεργεῖν ὅτε δὲ μὴ, οἷον ^ς τὸ οἰκοδο-
 μητὸν καὶ ἡ τοῦ οἰκοδομητοῦ ^η ἐνέργεια, ἢ οἰκοδομητόν, οἰκο-
 δόμησις ἐστίν· ἢ ^ι γὰρ οἰκοδόμησις ^κ ἡ ἐνέργεια ^λ τοῦ οἰκοδο-
 μητοῦ ἢ ^μ ἡ οἰκία· ἀλλ' ὅταν οἰκία ἦ, οὐκέτ' οἰκοδομητόν
^ν ἔστιν· οἰκοδομεῖται δὲ τὸ οἰκοδομητόν· ἀνάγκη ^ο ἄρα ^ρ τὴν
 οἰκοδόμησιν τὴν ἐνέργειαν εἶναι· ἢ δ' οἰκοδόμησις κίνησις τίς
 11 ἐστίν. "Αλλὰ μὴν ὁ αὐτὸς ἐφαρμόσει λόγος καὶ ἐπὶ τῶν
 ἄλλων κινήσεων.

2 "Οτι δὲ καλῶς εἴρηται, δῆλον καὶ ἐξ ὧν οἱ ἄλλοι περὶ
 αὐτῆς λέγουσι, καὶ ἐκ τοῦ μὴ ῥάδιον εἶναι διορίσαι ἄλλως
 αὐτήν. Οὔτε γὰρ τὴν κίνησιν καὶ τὴν μεταβολὴν ἐν ἄλλῃ

^τ ἢ αὐτὸ—ἢ] ἢ αὐτὸ I, οὐχ ἢ αὐτὸ ἀλλ' ἢ γρ. I. ^ν ὡδί post γὰρ E.
^ω αὐτῷ τῷ F, αὐτὸ E. ^χ ταυτὸ ἢ ἀπλῶς ἢ κ. τ. λόγον ἢ τοῦ χ. ἢ χ.
 ἐντ. κίνησις ἂν ἦν E. ^υ ταυτὸ ὥσπερ F.I. ^ζ τὸ αὐτὸ F. ^α ὅτι] τὸ E.
^β ἐστίν. Εἰ δὲ μὴ τὸ αὐτὸ ἀλλ' ὡς χρῶμα τὸ αὐτὸ καὶ ὁρατόν, ἢ δυνάμει
 ἐστίν, τὴν τοῦ δυνατοῦ ἢ δυνατόν ἐντελέχειαν εἶναι λέγω κίνησιν. "Οτι E.
^γ αὕτη τοῦτο καὶ E. ^δ ἢ et mox ἢ om. F. ^ε φανερόν E. ^ς γὰρ]
 μὲν γὰρ F. ^ς τὸ om. E. ^η ἐντελέχεια E. ^ι γὰρ τοῦτό ἐστιν οἰκο-
 δόμησις F.I. ^κ ἢ om. E.F. ^λ τοῦ οἰκοδομητοῦ om. F.I. ^μ ἢ om. F.I.
^ν ἔσται F.I. ^ο οὖν E. ^ρ τὴν om. E.I. ^ι ἐστίν om. F.I.

γένοι θεῖναι δύναιτ' ἂν ^γτις. Δῆλον ^δδε σκοποῦσιν ὡς τιθέα-
 σιν ^δαὐτὴν ἔνιοι, ἐτερότητα καὶ ἀνισότητα καὶ τὸ μὴ ὄν φά-
 σκοντες εἶναι τὴν κίνησιν· ὥν οὐδὲν ἀναγκαῖον κινεῖσθαι, οὐτ'
 ἂν ἕτερα ἢ οὐτ' ^γἂν ἄνισα οὐτ' ^δἂν οὐκ ὄντα· ἀλλ' οὐδ' ἢ
 μεταβολὴ οὐτ' εἰς ταῦτα οὐτ' ἐκ τούτων μᾶλλον ἐστίν ἢ ^ωἐκ
 τῶν ἀντικειμένων. Αἷτιον δὲ τοῦ εἰς ταῦτα ^χτιθέναι ὅτι ²
 ἀόριστόν τι δοκεῖ εἶναι ἡ κίνησις, τῆς δὲ ἐτέρας συστοιχίας
 αἱ ἀρχαὶ διὰ τὸ στερητικαὶ εἶναι ἀόριστοι· οὔτε γὰρ τόδε
 οὔτε ^γτοιόνδε οὐδεμία αὐτῶν ^zἐστίν, ὅτι οὐδὲ τῶν ἄλλων
 κατηγοριῶν. Τοῦ δὲ δοκεῖν ἀόριστον εἶναι τὴν κίνησιν αἷ-
 τιον ὅτι οὔτε εἰς δύναμιν τῶν ὄντων ^αοὔτε εἰς ἐνέργειαν ἐστι
 θεῖναι αὐτὴν· ^βἀπλῶς· οὔτε γὰρ τὸ δυνατόν ^γποσὸν εἶναι
 κινεῖται ἐξ ἀνάγκης οὔτε τὸ ἐνεργεία ^δποσόν, ἢ τε κίνησις
 ἐνέργεια μὲν ^ετις εἶναι δοκεῖ, ἀτελής δέ. Αἷτιον δ' ὅτι ἀτε-
 λὲς τὸ δυνατόν, οὐ ἐστίν ^εἡ ἐνέργεια. Καὶ διὰ τοῦτο δὴ ³
 χαλεπὸν ^εαὐτὴν λαβεῖν τί ἐστίν· ἢ γὰρ εἰς στέρησιν ἀναγ-
 καῖον θεῖναι ἢ εἰς δύναμιν ἢ εἰς ἐνέργειαν ἀπλῆν, τούτων δ'
 οὐδὲν φαίνεται ἐνδεχόμενον. Λεῖπεται ^hτοίνυν ὁ εἰρημένος
 τρόπος, ἐνέργειαν μὲν τινα εἶναι, τοιαύτην δ' ἐνέργειαν οἶαν
ⁱεἴπαμεν, χαλεπὴν μὲν ἰδεῖν, ἐνδεχομένην δ' ^kεἶναι. Κινεῖ-⁴
 ται δὲ καὶ τὸ κινεῖν, ὥσπερ εἴρηται, πᾶν τὸ δυνάμει ὄν κινη-
 τόν, καὶ οὐ ἡ ἀκινήσις ἡρεμία ἐστίν· ^φγὰρ ἡ κίνησις ὑπάρ-
 χει, τούτῳ ἡ ἀκινήσις ἡρεμία· τὸ γὰρ πρὸς τοῦτο ἐνεργεῖν,
 ἢ τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ κινεῖν ἐστί· τοῦτο δὲ ποιεῖ θίξει, ὥστε
 ἅμα καὶ πάσχει· διὸ ἡ κίνησις ἐντελέχεια τοῦ κινήτου, ἢ
 κινήτον. Συμβαίνει ^lδὲ τοῦτο θίξει τοῦ κινήτικου, ^mὥσθ' ⁵
 ἅμα καὶ πάσχει. Εἶδος δὲ αἰεὶ οἴσεται ⁿτι τὸ κινεῖν, ἥτοι

^γ post τις editi οὔτε οἱ ἐτέρως εἰρηκότες περὶ αὐτῆς κατορθοῦσι. ^δ τε E.
^ε ἔνιοι αὐτὴν F.I. ^γ ἂν ante ἄνισα om. F.I. ^ω ἐκ post ἢ om. F.I.
^χ post τιθέναι deletum nescio quid E. ^γ τοσόνδε I. ^z ἐστίν om. F.I.
^α οὐδὲ F. ^β ἀπλῶς om. I. ^γ εἶναι ποσόν F.I. ^δ αποσον E. ^ε εἴ-
 ναι δοκεῖ τις E. ^ε ἢ om. F.I. ^ε αὐτὴ E. ^h τοίνυν] δὴ E. ⁱ εἴπα-
 μεν F.I. ^k εἶναι. Ὅτι δὲ καλῶς εἴρηται, δῆλον. Οὐ γὰρ αὐτὴν κίνησιν καὶ
 τὴν μεταβολὴν ἐν ἄλλῳ γένοι θεῖναι δύναιτ' ἂν τις, ἢ τε κίνησις ἐνέργεια μὲν
 εἶναι δοκεῖ τις, ἀτελής δέ, αἷτιον δ' ὅτι ἀτελὲς τὸ δυνατόν. Κινεῖται E.
^l δὲ om. F. ^m ὥσθ' ἅμα κ. π. om. E. ⁿ τι om. E.

τόδε ἢ τοιόνδε ^ο ἢ τοσόνδε, ὃ ἔσται ἀρχὴ καὶ αἷτιον τῆς κινήσεως, ὅταν κινή, οἷον ὁ ἐντελεχέας ἄνθρωπος ποιεῖ ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος ἀνθρώπου ἄνθρωπον.

- 3 Καὶ τὸ ἀπορούμενον δὲ φανερόν, ὅτι ἐστὶν ἡ κίνησις ἐν τῷ κινήτῳ· ἐντελέχεια γὰρ ἐστὶ τούτου, καὶ ὑπὸ τοῦ κινήτου. Καὶ ἡ τοῦ κινήτου δὲ ἐνέργεια οὐκ ἄλλη ἐστίν· δεῖ μὲν γὰρ εἶναι ἐντελέχειαν ἀμφοῖν· Ἡ κινήτῳ μὲν γὰρ ἐστὶ τῷ δύνασθαι, κινεῖν δὲ τῷ ἐνεργεῖν· ἀλλ' ἐστὶν ἐνεργητικὸν τοῦ κινήτου, ὥστε ὁμοίως μία ἡ ἀμφοῖν ἐνέργεια ὥσπερ τὸ αὐτὸ διάστημα ἐν ^α πρὸς δύο καὶ δύο πρὸς ἓν, καὶ τὸ ἄναντες καὶ τὸ κάταντες· ταῦτα γὰρ ἐν μὲν ἐστὶν, ὁ μὲντοι λόγος οὐχ εἷς. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κινουντος καὶ κινουμένου.
- 2¹ Ἐχει δ' ἀπορίαν λογικὴν· ἀναγκαῖον γὰρ ἴσως εἶναι ^γτινα ἐνέργειαν ^δ ἄλλην τοῦ ποιητικοῦ ^ε καὶ τοῦ παθητικοῦ· τὸ μὲν ^ν δὴ ποίησις, τὸ δὲ πάθησις, ἔργον δὲ καὶ τέλος τοῦ μὲν ποίημα, τοῦ δὲ πάθος. ^ω ¹ Ἐπεὶ οὖν ἄμφω κινήσεις, εἰ μὲν ^ξ ἕτεραι, ἐν τίνι; ^η Ἡ γὰρ ἄμφω ἐν τῷ πάσχοντι καὶ κινουμένῳ, ἢ ἡ μὲν ποίησις ἐν τῷ ποιῶντι, ἢ δὲ πάθησις ἐν τῷ πάσχοντι· εἰ δὲ δεῖ καὶ ταύτην ποίησιν καλεῖν, ὁμώνυμος ἂν ³ εἴη. ¹ Ἀλλὰ μὲν εἰ τοῦτο, ἡ κίνησις ἐν τῷ κινουντι ἔσται· ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος ἐπὶ κινουντος καὶ κινουμένου. ^ν Ὡστ' ἢ πᾶν τὸ κινεῖν κινήσεται, ἢ ἔχον κίνησιν οὐ κινήσεται. Εἰ δ' ἄμφω ἐν τῷ κινουμένῳ καὶ πάσχοντι, καὶ ἡ ποίησις καὶ ἡ πάθησις, καὶ ἡ διδασκαλία καὶ ἡ μάθησις δύο οὐσαι ἐν τῷ μανθάνοντι, πρῶτον μὲν ἡ ἐνέργεια ^γ ἢ ἐκάστου οὐκ ἐν ἐκάστῳ ὑπάρξει, εἴτα ἄτοπον ^ζ δύο κινήσεις ἅμα κινεῖσθαι· τίνες γὰρ ἔσονται ἀλλοιώσεις δύο τοῦ ἑνὸς καὶ εἰς ἓν εἶδος; ¹ Ἀλλ' ἀδύνατον. ¹ Ἀλλὰ μία ἔσται ἡ ἐνέργεια. ¹ Ἀλλ' ἀλογον δύο ἐτέρων τῷ εἶδει τὴν αὐτὴν καὶ μίαν εἶναι ἐνέργειαν· καὶ ἔσται, αἶπερ ^α ἡ διδασκαλία καὶ ἡ μάθησις ^β ταὐτὸ καὶ ἡ ποίησις καὶ ἡ

^ο ἢ τοσόνδε om. E. ^ρ κινήτῳ I. ^α πρὸς δύο F. ^γ τινα εἶναι F.
^δ ἄλλην om. E. ^ε καὶ ἄλλην τοῦ I. ^ν δὴ] γὰρ F.I. ^ω ἐπεὶ] εἰ F.
^ξ ἕτεραι εἰσιν ἐν E. ^γ ἢ ἐν ἐκάστῳ F. ^ζ δύο] τὸ δύο F, τὰς δύο I.
^α ἡ μάθησις καὶ ἡ διδασκαλία F, ἡ μάθησις καὶ διδασκαλία I. ^β τὸ αὐτὸ F.

πάθησις, καὶ τὸ διδάσκειν τῷ μαθάνειν ^h ταὐτὸ καὶ τὸ ποιεῖν
 τῷ πάσχειν, ὥστε τὸν διδάσκοντα ἀνάγκη ἔσται πάντα μα-
 θάνειν καὶ τὸν ποιῶντα πάσχειν. ^a Ἡ οὔτε τὸ τὴν ἄλλου ⁵
 ἐνέργειαν ἐν ἑτέρῳ εἶναι ἄτοπον (ἔστι ^c γὰρ ἡ δίδου ἐνέρ-
 γεια τοῦ διδασκαλικοῦ, ἐν τινι μέντοι, ^d καὶ οὐκ ἀποτετμη-
 μένη, ἀλλὰ τοῦδε ἐν τῷδε) οὔτε μίαν δυοῖν ^e τὴν αὐτὴν εἶναι
 κωλύει, μὴ ὥς τὸ εἶναι τὸ ^f αὐτό, ἀλλ' ὥς ὑπάρχει τὸ ^g δυνά-
 μει ὃν πρὸς τὸ ἐνεργεῖν. Οὗτ' ἀνάγκη τὸν διδάσκοντα ⁶
 μαθάνειν. οὐδ' εἰ τὸ ^h ποιεῖν καὶ πάσχειν τὸ αὐτὸ ἐστί, μὴ
 μέντοι ὥς τὸν λόγον ⁱ εἶναι ἓνα ^k τὸν τί ἦν εἶναι λέγοντα,
^l ὥς λώπιον καὶ ἱμάτιον, ἀλλ' ὥς ἡ ὁδὸς ἡ Θήβηθεν ¹ Αθήναζε
 καὶ ἡ ² Αθήνηθεν εἰς Θήβας, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον· οὐ
 γὰρ ταυτὰ πάντα ὑπάρχει τοῖς ὁπωσοῦν ^m τοῖς αὐτοῖς,
 ἀλλὰ μόνον οἷς τὸ εἶναι τὸ αὐτό. Οὐ μὴν ἀλλ' οὐδ' εἰ ⁿ ἡ
 δίδου τῇ μαθήσει τὸ αὐτό, καὶ τὸ μαθάνειν τῷ ^o διδάσκειν,
 ὥσπερ οὐδ' εἰ ἡ διάστασις μία τῶν διεστηκότων, καὶ τὸ
 δίστασθαι ἐνθένθε ἐκεῖσε ^p κακείθεν δεῦρο ἐν καὶ τὸ αὐτό.
^q Ὅπως δ' εἰπεῖν οὐδ' ἡ δίδου τῇ μαθήσει οὐδ' ^r ἡ ποίησις τῇ
 παθήσει τὸ αὐτό κυρίως, ἀλλ' ὥ ^s ὑπάρχει ταῦτα, ^t ἡ κίνησις·
 τὸ γὰρ ^u τοῦδε ἐν τῷδε καὶ τὸ τοῦδε ὑπὸ τοῦδε ἐνέργειαν
 εἶναι ἕτερον τῷ λόγῳ.

Τί μὲν οὖν ^v ἐστὶ κίνησις ^w εἴρηται καὶ καθόλου καὶ κατὰ ^x
 μέρος· οὐ γὰρ ἄδηλον ^y ὥς ὀρισθήσεται τῶν εἰδῶν ἕκαστον
 αὐτῆς· ἀλλοίωσις μὲν γὰρ ἡ τοῦ ἀλλοιωτοῦ, ἡ ἀλλοιωτόν,
 ἐντελέχεια. ^z Ἐτι δὲ γνωριμώτερον, ἡ τοῦ δυνάμει ποιητικοῦ
 καὶ παθητικοῦ, ἡ τοιοῦτον, ἀπλῶς τε καὶ πάλιν καθ' ἕκαστον,
^{aa} ἡ οἰκοδόμησις ἢ ἰάτρευσις. Τὸν αὐτὸν ^{ab} δὲ λεχθήσεται τρό-
 πον καὶ περὶ τῶν ἄλλων κινήσεων ἐκάστης.

^b τὸ αὐτὸ F. ^c ἡ γὰρ E. ^d καὶ om. F. ^e κωλύει οὐθεν τὴν αὐτὴν
 εἶναι F.I. ^f αὐτό, ὥς λώπιον καὶ ἱμάτιον, ἀλλ' I. ^g δυνάμενον πρὸς E.
^h τὸ πάσχειν καὶ τὸ ποιεῖν F.I. ⁱ εἶναι ἓνα om. E.F. ^k τὸ E, om. F.
^l οἷον τῷ λωπίῳ καὶ ἱματίῳ F.I. ^m τοῖς αὐτοῖς] ταυτοῖς I. ⁿ διδάσκειν
 τὸ αὐτὸ ὡσπερ F.I. ^o καὶ ἐκεῖθεν F.I. ^p ἡ] ὥς I. ^q τοῦδε—τῷ]
 τῷδε E. ^r ἐστὶ] ἡ F. ^s εἴρηται post μέρος F.I. ^t πῶς I. ^u ἡ] ὅτι E.
^v δὲ om. I.

4 Ἐπεὶ δ' ἔστιν ἡ περὶ φύσεως ἐπιστήμη περὶ ^x μεγέθη καὶ κίνησιν καὶ χρόνον, ὧν ἕκαστον ἀναγκαῖον ἢ ἀπείρον ἢ πεπερασμένον εἶναι, εἰ καὶ μὴ πᾶν ἔστιν ἀπείρον ἢ πεπερασμένον, οἷον πάθος ἢ στιγμή (τῶν γὰρ τοιούτων ἴσως οὐδὲν ἀναγκαῖον ἐν θατέρῳ τούτων εἶναι), προσήκον ἂν εἴη τὸν περὶ φύσεως πραγματευόμενον θεωρῆσαι περὶ ἀπείρου, εἰ ἔστιν ἡ
 2 μὴ, καὶ εἰ ἔστι, τί ἔστιν. Σημεῖον δ' ὅτι τῆς ἐπιστήμης οἰκεία ^z ἡ θεωρία ^a ταύτης· πάντες γὰρ ^b οἱ δοκούντες ἀξιολόγως ^c ἡφθαι τῆς τοιαύτης φιλοσοφίας πεποιύνται λόγον περὶ ^d τοῦ ἀπείρου, καὶ πάντες ὡς ἀρχὴν ^e τινα τιθέασιν τῶν
 f ὄντων, οἱ μὲν, ὥσπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων, καθ' αὐτό, οὐχ ὡς συμβεβηκός τινι ἐτέρῳ ἀλλ' οὐσίαν αὐτὸ ὃν τὸ
 3 ἀπείρον. Πλὴν οἱ μὲν Πυθαγόρειοι ἐν τοῖς αἰσθητοῖς (οὐ γὰρ χωριστὸν ^g ποιοῦσι τὸν ἀριθμόν), καὶ ^h εἶναι τὸ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ ἀπείρον. Πλάτων δὲ ἔξω μὲν ⁱ οὐδὲν εἶναι σῶμα, οὐδὲ τὰς ιδέας, διὰ τὸ μηδέ πού εἶναι ^k αὐτάς, τὸ μέντοι ἀπείρον
 4 καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ἐν ^l ἐκείναις εἶναι. Καὶ οἱ μὲν τὸ ἀπείρον ^m εἶναι τὸ ἄρτιον· τοῦτο ⁿ γὰρ ἐναπολαμβάνόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ περιττοῦ περαινόμενον ^o παρέχει τοῖς οὖσι τὴν ἀπειρίαν· σημεῖον δ' εἶναι τούτου τὸ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν· περιτιθεμένων γὰρ τῶν γνωμόνων περὶ τὸ ἐν καὶ χωρὶς ὅτε μὲν ἄλλο αἰεὶ γίνεσθαι τὸ εἶδος, ὅτε δὲ ἓν· Πλά-
 5 των δὲ δύο τὰ ἀπείρα, τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν. Οἱ δὲ περὶ φύσεως ^p ἅπαντες αἰεὶ ὑποτιθέασιν ἐτέραν τινὰ φύσιν τῇ ἀπείρῳ τῶν λεγομένων στοιχείων, οἷον ὕδωρ ἢ ἀέρα ἢ τὸ μεταξὺ τούτων. Τῶν ^q δὲ πεπερασμένα ποιούντων στοιχείᾳ οὐθεὶς ἀπείρα ποιεῖ· ὅσοι δ' ἀπείρα ποιοῦσι τὰ στοιχεῖα, καθάπερ Ἀναξαγόρας καὶ Δημόκριτος, οὗ μὲν ἐκ τῶν ὁμοιο-

^x μεγέθη τε καὶ F. ^y ὅτι ταύτης τῆς F.I. ^z ἡ περὶ αὐτὸ θεωρία re. E. in liura. ^a ταύτης] περὶ αὐτοῦ F, ἡ περὶ αὐτοῦ I. ^b οἱ δοκούντες om. F. ^c ἡφθαι corr. E: locus pluribus. ^d τοῦ om. E. ^e τινα—αὐτὸ om. F. ^f ὄντων καὶ οἱ I. ^g ποιοῦσι] εἶναι λέγουσι E. ^h εἶναι δὲ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ τὸ ἀπείρον F. ⁱ οὐδὲ F. ^k αὐτάς εἶναι E. ^l ἐκείνους E.I. ^m εἶναι post απ. om. F. ⁿ γὰρ] γὰρ τὸ E. ^o παρέχει E.F. ^p αἰεὶ πάντες E. ^q δὲ om. E.

μερῶν, ὁ δ' ἐκ τῆς πανσπερμίας τῶν σχημάτων, τῇ ἀφῆ
 συνεχές ^Γ τὸ ἄπειρον εἶναι φασίν· καὶ ὁ μὲν ὅτιοῦν ^Σ τῶν μο-
 ρίων εἶναι ^Τ μίγμα ὁμοίως τῷ παντὶ διὰ τὸ ὁρᾶν ὅτιοῦν ἐξ
 ὅτουοῦν γιγνόμενον· ἐντεῦθεν γὰρ ἔοικε ^Υ καὶ ὁμοῦ ποτὲ
^Ψ πάντα ^Χ χρήματα φάναι εἶναι, οἷον ἦδε ἡ σὰρξ καὶ τόδε τὸ
 ὅστοῦν, καὶ οὕτως ὅτιοῦν· καὶ πάντα ἄρα· καὶ ἅμα τοίνυν·
 ἀρχὴ γὰρ οὐ μόνον ἐν ἐκάστῳ ἐστὶ τῆς διακρίσεως, ἀλλὰ καὶ
 πάντων. ^Ι Ἐπεὶ γὰρ τὸ γιγνόμενον ἐκ ^Υ τοῦ τοιούτου γίνε- ^Β
 ται σώματος, πάντων δ' ἐστὶ γενέσεις πλὴν οὐχ ἅμα, καὶ τινα
 ἀρχὴν ^Ζ δεῖ εἶναι τῆς γενέσεως, αὕτη δ' ἐστὶ μία, ^Α ὃν ἐκεῖνος
 καλεῖ νοῦν, ὁ δὲ νοῦς ἀπ' ἀρχῆς τινὸς ἐργάζεται νοήσας·
 ὥστε ἀνάγκη ὁμοῦ ^Β ποτὲ πάντα εἶναι καὶ ἄρξασθαι ποτε
 κινούμενα. Δημόκριτος δ' οὐδὲν ἕτερον ἐξ ἑτέρου γίγνεσθαι ^Γ
 τῶν πρώτων ^Ε φησίν· ἀλλ' ὅμως ^Δ γε ^Ε αὐτὸ τὸ κοινὸν σῶμα
^Ι πάντων ἐστὶν ^Σ ἀρχή, μεγέθει ^Η κατὰ μόρια καὶ σχήματι
 διαφέρον.

^Θ Ὅτι μὲν οὖν προσήκουσα τοῖς φυσικοῖς ἡ θεωρία, δῆλον ^Β
 ἐκ τούτων. Εὐλόγως δὲ καὶ ἀρχὴν αὐτὸ τιθέασι πάντες·
 οὔτε γὰρ μάτην ^Ι αὐτὸ οἶόν τε εἶναι, οὔτε ἄλλην ^Κ ὑπάρχειν
 αὐτῷ δύναμιν πλὴν ὡς ἀρχὴν· ἅπαντα γὰρ ἢ ἀρχὴ ἢ ἐξ
 ἀρχῆς, τοῦ δὲ ἀπείρου οὐκ ἔστιν ἀρχή· εἴη γὰρ ^Λ ἂν αὐτοῦ
 πέρας. ^Μ Ἐτι δὲ καὶ ^Ν ἀγέννητον καὶ ἀφθαρτον ὡς ἀρχή τις
 οὔσα· τό τε γὰρ γενόμενον ἀνάγκη ^Ξ τέλος λαβεῖν, καὶ
 τελευτὴ πάσης ἐστὶ φθορᾶς. ^Ο Διὸ καθάπερ λέγομεν, οὐ ^Θ
 ταύτης ἀρχή, ἀλλ' αὕτη τῶν ἄλλων εἶναι δοκεῖ καὶ περιέχειν
 ἅπαντα καὶ πάντα κυβερνᾶν, ὥς φασιν ὅσοι μὴ ποιοῦσι παρὰ
 τὸ ἄπειρον ἄλλας αἰτίας, οἷον νοῦν ἢ φιλίαν· καὶ τοῦτ' εἶναι
 τὸ θεῖον· ἀθάνατον γὰρ καὶ ἀνώλεθρον, ^Ρ ὡς φησὶν ^Θ ὁ Ἄνα-

^Γ εἶναι τὸ ἄπειρον F. ^Σ τῶν μορίων] μόριον I. ^Τ ὁμοίως μίγμα F.I.
^Υ καὶ τὸ ὁμοῦ I. ^Ψ ἅπαντα I, πάντα τὰ E, om. F. ^Χ χρήματα om. E,
 post φάναι ponit F. ^Υ τοῦ om. I. ^Ζ εἶναι δεῖ F.I. ^Α οἷον E.
^Β πάντα ποτὲ I. ^Ε φησὶν] φύσεων F. ^Δ γε om. F.I. ^Ε αὐτῶν E.
^Ι πάντων F.I. ^Σ ἀρχή om. E. ^Η κατὰ τὰ μόρια I. ^Ι αὐτὸ οἶονται E,
 οἶόν τε αὐτὸ F.I. ^Κ αὐτῷ ὑπάρχειν F.I. ^Λ ἂν om. I. ^Μ ἀγέννητον F.I.
^Ν λαβεῖν τέλος F.I. ^Ξ διόπερ καθά I. ^Ρ ὥσπερ F.I. ^Θ ὁ om. I.

- 10 ξίμανδρος καὶ οἱ πλείστοι τῶν φυσιολόγων. Τοῦ δ' εἶναι τι ἄπειρον ἢ πίστις ^τ ἐκ πέντε μάλιστα ἂν συμβαίνοι σκοποῦσιν, ἐκ τε τοῦ χρόνου (οὗτος γὰρ ἄπειρος) καὶ ἐκ τῆς ἐν τοῖς μεγέθεσι διαιρέσεως (χρῶνται γὰρ καὶ οἱ ^ς μαθηματικοὶ τῇ ἀπείρῳ), ἔτι τῇ οὕτως ἂν μόνως μὴ ὑπολείπειν ^ι γένεσιν καὶ φθοράν. ^ν εἰ ἄπειρον ^ω εἴη ὅθεν ἀφαιρεῖται τὸ γιγνόμενον.
- 11 Ἐτι τῇ ^χ τὸ πεπερασμένον ^υ αἰεὶ πρὸς τι περαίνειν, ὥστε ἀνάγκη ^z μηδὲν εἶναι πέρας, εἰ αἰεὶ περαίνειν ἀνάγκη ἕτερον πρὸς ἕτερον. Μάλιστα δὲ καὶ κυριώτατον, ὃ τὴν κοινὴν ποιεῖ ἀπορίαν πᾶσιν· διὰ γὰρ τὸ ἐν τῇ νοήσει μὴ ὑπολείπειν καὶ ὁ ἀριθμὸς δοκεῖ ἄπειρος εἶναι καὶ τὰ ^α μαθηματικὰ
- 12 μεγέθη καὶ τὸ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ. Ἀπείρου δ' ὄντος τοῦ ἔξω, καὶ σῶμα ἄπειρον εἶναι δοκεῖ καὶ κόσμοι· τί γὰρ μᾶλλον τοῦ κενοῦ ἐνταῦθα ἢ ἐνταῦθα; Ὡστ' εἴπερ μοναχοῦ, καὶ πανταχοῦ εἶναι τὸν ὄγκον. Ἀμα δ' εἰ καὶ ἔστι κενὸν καὶ τόπος ἄπειρος, καὶ σῶμα ^β ἄπειρον ^γ εἶναι ἀναγκαῖον· ^δ ἐνδέχεσθαι
- 13 γὰρ ^ε ἢ εἶναι οὐδὲν διαφέρει ἐν τοῖς αἰδίοις. Ἐχει δ' ἀπορίαν ἢ περὶ τοῦ ἀπείρου θεωρία· καὶ γὰρ ^ς μὴ εἶναι τιθεμένοις πόλλ' ἀδύνατα συμβαίνει καὶ εἶναι. Ἐτι δὲ ποτέρως ἐστὶ, πότερον ὡς οὐσία ^ε ἢ συμβεβηκὸς καθ' αὐτὸ φύσει τινί; Ἡ οὐτετέρως, ἀλλ' οὐδὲν ἡττον ἐστὶν ἄπειρον ^η ἢ ἄπειρα τῇ πλήθει. Μάλιστα δὲ φυσικοῦ ἐστὶ σκέψασθαι εἰ ἔστι μέγεθος αἰσθητὸν ἄπειρον. Πρῶτον ^ι οὖν διοριστέον
- 14 ποσαχῶς λέγεται τὸ ἄπειρον. Ἐνα μὲν διὰ τρόπον τὸ ἀδύνατον διελθεῖν τῇ μὴ πεφυκέναι διέναι, ὥσπερ ^κ ἢ φωνὴ ἀόρατος· ἄλλως δὲ τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελεύτητον, ἢ ὁ ^λ μόλις, ἢ ὁ πεφυκὸς ἔχειν μὴ ἔχει διέξοδον ἢ πέρας. Ἐτι ἄπειρον ἅπαν ^η κατὰ πρόσθεσιν ἢ κατὰ διαίρεσιν ἢ ἀμφοτέρως.

5 Χωριστὸν μὲν οὖν εἶναι τὸ ἄπειρον τῶν αἰσθητῶν, αὐτό

^τ ἐκ πέντε om. F. ^ς μαθητικοὶ E. ^ι γένεσιν] τὴν γένεσιν F. ^ν εἰ — γιγνόμενον om. E. ^ω εἴη] ἢ F. ^χ τὸ post τῇ om. F. ^υ αἰεὶ F. ^z μηδὲ E. ^α μαθητικὰ E. ^β ἄπειρον om. E. ^γ ἀναγκαῖον εἶναι F.I. ^δ τὸ γὰρ ἐνδέχεσθαι F.I. ^ε ἢ] τοῦ F.I. ^ς μὴ] καὶ μὴ I. ^ε ἢ om. E. ^η ἢ ἀπ.] καὶ ἀπ. F.I. ^ι οὖν om. F. ^κ ἢ] δ' ἢ E. ^λ μόλις F.I.

τι ὃν ἄπειρον, οὐχ οἶόν τε. Εἰ γὰρ μήτε μέγεθος ἔστι μήτε πλῆθος, ^m ἀλλ' οὐσία αὐτό ἐστι τὸ ἄπειρον καὶ μὴ συμβεβηκός, ἀδιαίρετον ἔσται· τὸ ⁿ γὰρ διαιρετὸν ἢ μέγεθος ἔσται ἢ πλῆθος. Εἰ δὲ ^o ἀδιαίρετον, οὐκ ἄπειρον, εἰ μὴ ὡς ² ἡ φωνὴ ἀόρατος. Ἄλλ' οὐχ οὕτως οὔτε φασὶν εἶναι οἱ φάσκοντες εἶναι τὸ ἄπειρον οὔτε ἡμεῖς ζητοῦμεν, ἀλλ' ὡς ^q ἀδιέξοδον. ^r Εἰ δὲ κατὰ συμβεβηκός ἐστι τὸ ἄπειρον, οὐκ ἂν εἴη ^s στοιχεῖον τῶν ὄντων, ἢ ἄπειρον, ὥσπερ ^t οὐδὲ τὸ ἀόρατον τῆς διαλέκτου, καίτοι ἡ φωνὴ ἐστὶν ἀόρατος. ^u Ἐτι ³ πῶς ἐνδέχεται ^v εἶναί τι αὐτὸ ἄπειρον, εἴπερ ^w μὴ καὶ ἀριθμὸν καὶ μέγεθος, ὧν ἐστὶ καθ' ^x αὐτὸ πάθος τι τὸ ἄπειρον; ^y Ἐτι γὰρ ἦττον ἀνάγκη ἢ τὸν ἀριθμὸν ἢ τὸ μέγεθος. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται εἶναι τὸ ἄπειρον ὡς ἐνεργεῖα ὃν καὶ ὡς οὐσίαν καὶ ^z ἀρχήν· ἔσται γὰρ ὁτιοῦν αὐτοῦ ἄπειρον τὸ λαμβανόμενον, εἰ μεριστόν. Τὸ γὰρ ἀπείρῳ εἶναι καὶ ἄπει- ⁴ ρον τὸ αὐτό, εἴπερ οὐσία τὸ ἄπειρον καὶ μὴ καθ' ὑποκειμένου, ὥστ' ^a ἢ ἀδιαίρετον ἢ εἰς ἄπειρα διαιρετόν· πολλὰ ^b δ' ἄπειρα ^c τὸ αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον. Ἀλλὰ μὴν ὥσπερ ^d ἀέρος ἀῆρ μέρος, οὕτω καὶ ἄπειρον ἀπείρου, εἰ ^e γε οὐσία ἐστὶ καὶ ἀρχή. Ἀμερίστον ἄρα καὶ ἀδιαίρετον. Ἀλλ' ἀδύνατον τὸ ⁵ ἐντελεχεῖα ὃν ἄπειρον· ποσὸν γάρ τι εἶναι ἀναγκαῖον. Κατὰ συμβεβηκός ἄρα ὑπάρχει τὸ ἄπειρον. Ἀλλ' εἰ οὕτως, εἴρηται ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ^f αὐτὸ λέγειν ἀρχήν, ἀλλ' ^g ἐκείνο ^h συμβέβηκεν, τὸν ἀέρα ἢ τὸ ἄρτιον. Ὡστε ἀτόπως ἂν ἀποφαίνοντο οἱ λέγοντες ⁱ οὕτως ὥσπερ οἱ Πυθαγόρειοι φασιν· ἅμα γὰρ οὐσίαν ποιοῦσι τὸ ἄπειρον καὶ μερίζουσιν. Ἀλλ' ^j ἴσως αὕτη ^k μὲν ἐστὶ καθόλου ἢ ζήτησις ⁶

^m ἀλλ' οὐσία] οὐσία δὲ F.I. ⁿ γὰρ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος διαιρετόν. Εἰ E. ^o ἀδιαίρετον] τοιοῦτον E. ^p εἶναι ante οἱ om. I. ^q ἀδιεξίτητον E. ^r εἰ δὲ] ἔτι εἰ E. ^s τῶν ὄντων στοιχεῖον ἢ δ' ἄπειρον I. ^t οὐδὲ om. E. ^u αὐτὸ εἶναί τι F.I. ^v καὶ μὴ E. ^w αὐτὰ E. ^x ἀρχήν. Ἀλλ' ἦττον ἢ τὸν ἀριθμὸν καὶ μέγεθος. ^y Ἐτι ἀδύνατον οὐσίαν εἶναι τὸ ἄπειρον ἐντελεχεῖα ὄντος τοῦ ἀπείρου. ^z ἔσται E. ^a εἶναι τὸ αὐτὸ F.I. ^b ἀῆρ μέρος ἀέρος F. ^c γε et ἐστὶ om. E. ^d αὐτὸ] τὸ αὐτὸ F. ^e ἐκείνο om. E. ^f ἄρτιον ἂν λέγοιτο ἀρχή. ^g Ὡστε E. ^h οὕτως ὥσπερ] ἐκείνο καθάπερ F.I. ⁱ ἴσως] γὰρ E. ^j μὲν ἂν εἴη καθόλου ζήτησις, εἰ E.

μᾶλλον, εἰ ἐνδέχεται ^k τὸ ἄπειρον καὶ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς εἶναι καὶ ἐν τοῖς νοητοῖς ^l καὶ μηδὲν ἔχουσι μέγεθος· ^m ἡμεῖς δ' ἐπισκοποῦμεν περὶ τῶν αἰσθητῶν καὶ περὶ ὧν ποιοῦμεθα τὴν μέθοδον, ἅρ' ἔστιν ⁿ ἐν αὐτοῖς ἢ οὐκ ἔστι σῶμα ἄπειρον ἢ περὶ τὴν αὔξησιν. Λογικῶς μὲν οὖν σκοποῦμένοις ἐκ ^o τῶν τοιῶνδε δόξειεν ἂν οὐκ εἶναι. Εἰ γὰρ ἔστι σώματος λόγος τὸ ἐπιπέδον ὀρισμένον, οὐκ ἂν εἴη σῶμα ἄπειρον, οὔτε νοητὸν οὔτε αἰσθητόν. Ἀλλὰ μὴν ^p οὐδ' ἀριθμὸς οὕτως ὡς κεχωρισμένος καὶ ἄπειρος· ἀριθμητὸν γὰρ ἀριθμὸς ἢ τὸ ἔχον ἀριθμόν· εἰ οὖν τὸ ἀριθμητὸν ἐνδέχεται ἀριθμῆσαι, καὶ ^q διεξελθεῖν ἂν εἴη δυνατόν τὸ ἄπειρον. Φυσικῶς δὲ μᾶλλον θεωροῦσιν ἐκ τῶνδε. Οὔτε γὰρ σύνθετον ^r οἶόν τε εἶναι οὔτε ἀπλοῦν. Σύνθετον μὲν οὖν οὐκ ^s ἔσται τὸ ἄπειρον σῶμα, εἰ πεπερασμένα τῷ πλήθει τὰ ^t στοιχεῖα. Ἀνάγκη γὰρ πλείω εἶναι, καὶ ἰσάζειν αἰεὶ ^v τὰναντία, καὶ μὴ εἶναι ἐν αὐτῶν ἄπειρον· εἰ γὰρ ^w ὅποσφουν λείπεται ἢ ἐν ἐνὶ σώματι δύναμις θατέρου, οἷον εἰ τὸ πῦρ ^x πεπέρανται, ὃ δ' ἀπὸ ἄπειρος, ἔστι δὲ τὸ ἴσον πῦρ τοῦ ἴσου ἀέρος τῇ δυνάμει ὅποσαπλασιονοῦν, μόνον δὲ ἀριθμὸν τινα ἔχον, ὅμως φανερόν ὅτι τὸ ἄπειρον ^y ὑπερβαλεῖ καὶ φθερεῖ τὸ πεπερασμένον. Ἐκαστον δ' ἄπειρον εἶναι ἀδύνατον· σῶμα ^z μὲν γὰρ ἔστι τὸ πάντῃ ἔχον διάστασιν, ἄπειρον δὲ τὸ ἀπεριάντως διεστηκός, ὥστε τὸ ἄπειρον σῶμα ^a πανταχῇ ^b ἔσται διεστηκός ^c εἰς ἄπειρον. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἐν καὶ ἀπλοῦν ^d εἶναι ἐνδέχεται ^e τὸ ἄπειρον σῶμα, οὔτε ὡς λέγουσί τινες τὸ παρὰ τὰ στοιχεῖα, ἐξ οὗ ταῦτα γεννῶσιν, οὔθ' ἀπλῶς. Εἰσὶ γὰρ τινες οἱ τοῦτο ^f ποιοῦσι τὸ ἄπειρον, ἄλλ' οὐκ αἶρα ἢ ὕδωρ, ^g ὡς μὴ τάλλα φθείρηται ὑπὸ τοῦ ἀπείρου αὐτῶν· ἔχουσι γὰρ πρὸς ἄλληλα

^k τὸ om. E. ^l καὶ ἐν τοῖς μηδὲν F.I. ^m ἡμεῖς δ' ἐπισκοποῦμεν corr. E. ⁿ ἐν αὐτοῖς ante σῶμα E. ^o τῶν τοιῶνδε] τῶνδε F. ^p οὐδ'] οὔτε I. ^q διελθεῖν F. ^r οἶον εἶναι τὸ ἄπειρον σῶμα οὔτε E. ^s ἔστι F. ^t στοιχεῖα εἴη. ^v τὰ ἐναντία E. ^w ὅποσφουν F.I. ^x πεπέρασται F.I. ^y ὑπερβάλλει καὶ φθείρει E.I. ^z μὲν om. F.I. ^a πανταχοῦ F. ^b ἔστιν E, om. F. ^c εἰς] καὶ εἰς E. ^d εἶναι om. F. ^e σῶμα ἄπειρον ἐνδέχεται, omisso τὸ, E. ^f ποιοῦντες E. ^g ὅπως I.

ἐναντίωσιν, οἷον ὁ μὲν ἀὴρ ψυχρός, τὸ δ' ὕδωρ ὑγρόν, τὸ δὲ
 πῦρ θερμόν· ὧν εἰ ἦν ἐν ἄπειρον, ἔφθαρτο ^h ἂν ἤδη τὰλλα
 ἡν δ' ἕτερον ⁱ εἶναι φασιν ἐξ οὗ ταῦτα. Ἀδύνατον δ' εἶναι ¹⁰
 τοιούτων, οὐχ ὅτι ἄπειρον (περὶ τούτου ^k μὲν γὰρ κοινόν τι
 λεκτέον ἐπὶ παντὸς ὁμοίως, καὶ ἀέρος καὶ ὕδατος καὶ ὅπου-
 οῦν), ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστι τοιούτων σῶμα αἰσθητὸν παρὰ τὰ
^l στοιχεῖα καλούμενα· ^m ἅπαντα γὰρ ἐξ οὗ ἐστί, καὶ διαλύε-
 ται εἰς τοῦτο, ὥστε ἦν ἂν ἐνταῦθα παρὰ ἀέρα καὶ πῦρ καὶ
 γῆν καὶ ὕδωρ· φαίνεται δ' οὐδέν. Οὐδὲ δὴ πῦρ οὐδ' ἄλλο ¹¹
ⁿ τι τῶν στοιχείων οὐδὲν ἄπειρον ἐνδέχεται εἶναι. Ὅλως
 γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ἄπειρον εἶναι τι αὐτῶν, ἀδύνατον ^o τὸ
 πᾶν, ^p καὶ ἢ πεπερασμένον, ἢ εἶναι ἢ γίγνεσθαι ἐν τι αὐτῶν,
 ὥσπερ Ἡράκλειτός φησιν ἅπαντα γίνεσθαι ποτε πῦρ. Ὁ ¹²
 δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνός, οἷον ποιουσί παρὰ τὰ στοι-
 χεῖα οἱ φυσικοί· πάντα γὰρ μεταβάλλει ἐξ ἐναντίου εἰς
^q ἐναντίον, οἷον ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρόν. Δεῖ δὲ ^r κατὰ παν-
 τὸς ^s ἐκ τῶνδε σκοπεῖν, εἰ ἐνδέχεται ^t ἢ οὐκ ἐνδέχεται ^v εἶναι
 σῶμα ἄπειρον αἰσθητόν. Ὅτι δ' ὅλως ἀδύνατον εἶναι ^w σῶ-
 μα ἄπειρον αἰσθητόν, ἐκ τῶνδε δῆλον. Πέφυκε γὰρ πᾶν τὸ ¹³
 αἰσθητόν που εἶναι, καὶ ἔστι τόπος τις ἐκάστου, καὶ ὁ αὐτὸς
 τοῦ μορίου καὶ παντός, οἷον ὅλης τε τῆς γῆς καὶ ^x βώλου
 μιᾶς, καὶ πυρὸς καὶ σπινθήρος. Ὡστε εἰ μὲν ὁμοειδές, ἀκί-
 νητον ἔσται ἢ αἰεὶ οἰσθήσεται. Καίτοι ἀδύνατον· τί γὰρ
 μᾶλλον κάτω ἢ ἄνω ἢ ^y ποῦ; Λέγω δ', οἷον εἰ βῶλος εἴη,
 ποῦ αὕτη κινηθήσεται ἢ ποῦ μενεῖ; Ὁ γὰρ τόπος ἄπειρος
 τοῦ συγγενοῦς ^z αὐτῇ σώματος. Πότερον οὖν καθεξεί τὸν ¹⁴
 ὅλον τόπον; Καὶ πῶς; Τίς οὖν ^a ἢ ποῦ ^b ἢ μονὴ καὶ ἢ κίνη-
 σις ^c αὐτῆς; ⁿ Π πανταχοῦ μενεῖ; ^d Οὐ κινηθήσεται ἄρα. ⁿ Π
 πανταχοῦ κινηθήσεται; Οὐκ ἄρα στήσεται. Εἰ δ' ἀνόμοιον

^h ἂν om. F. ⁱ φασιν εἶναι τὸ ἐξ F.I. ^k μὲν om. F. ^l καλούμενα
 στοιχεῖα F.I. ^m ἅπαν I, ἅπαν μὲν F. ⁿ τι om. F, post εἶναι
 ponit I. ^o τὸ om. E. ^p καὶ ἢ] ἢ καὶ E. ^q ἐναντία E. ^r κατὰ]
 περὶ I, et corr. F. ^s ἐκ] καὶ ἐκ F.I. ^t ἢ οὐκ ἐνδέχεται om. F. ^v σῶμα
 εἶναι I. ^w σῶμα ἄπειρον αἰσθητόν om. E. ^x μιᾶς βώλου F.I. ^y ποῦ]
 ὁποιοῦν F. ^z αὐτῆς E. ^a ἢ] καὶ I. ^b ἢ om. F. ^c αὐτῇ E.
^d οὐ κ.—στήσεται om. E.

τὸ ^e πᾶν, ἀνόμοιοι καὶ οἱ τόποι· καὶ πρῶτον μὲν οὐχ ἐν τῷ
σῶμα τοῦ παντός ἀλλ' ἢ ^f τῷ ἄπτεσθαι· ἔπειτα ἦτοι πεπε-
15 ρασμένα ταυτ' ἔσται ἢ ἄπειρα τῷ ^h εἶδει. Πεπερασμένα
μὲν ⁱ οὖν οὐχ οἷόν τε· ἔσται γὰρ τὰ μὲν ἄπειρα τὰ δ' οὐ, εἰ
τὸ πᾶν ἄπειρον, οἷον τὸ πῦρ ἢ τὸ ὕδωρ· φθορὰ δὲ τὸ τοιοῦ-
τον τοῖς ἐναντίοις, ^k καθάπερ εἴρηται πρότερον. Καὶ διὰ
τοῦτ' οὐθεὶς τὸ ἐν καὶ ^l ἄπειρον πῦρ ἐποίησεν οὐδὲ γῆν τῶν
φυσιολόγων, ἀλλ' ^m ἢ ὕδωρ ἢ ἀέρα ἢ τὸ μέσον αὐτῶν, ὅτι
τόπος ἐκατέρου ἐῆλος ἦν διωρισμένος, ταῦτα δ' ἐπαμφοτε-
ρίζει τῷ ἄνω καὶ κάτω. Εἰ δ' ἄπειρα ⁿ καὶ ἀπλᾶ, καὶ οἱ
16 τόποι ἄπειροι, καὶ ^o ἔσται ἄπειρα τὰ στοιχεῖα. Εἰ δὲ τοῦτ'
ἀδύνατον καὶ πεπερασμένοι οἱ ^p τόποι, καὶ τὸ ὅλον ^q πεπε-
ράνθαι ἀναγκαῖον· ἀδύνατον γὰρ μὴ ἀπαρτίζειν τὸν τόπον
καὶ τὸ σῶμα· οὔτε γὰρ ὁ τόπος ὁ πᾶς μείζων ἢ ὅσον ἐνδέχε-
ται τὸ σῶμα· ^r ἅμα εἶναι· ἅμα δ' ^s οὐδ' ἄπειρον ἔσται τὸ
^t σῶμα· οὔτε τὸ σῶμα μείζον ἢ ὁ τόπος· ἢ γὰρ κενὸν ἔσται
17 τι ἢ σῶμα οὐδαμοῦ πεφυκὸς εἶναι. Ἀναξαγόρας δ' ἀτόπως
λέγει περὶ τῆς τοῦ ἀπείρου μονῆς· στηρίζειν γὰρ αὐτὸ αὐτό
φησι τὸ ἄπειρον· τοῦτο δέ, ὅτι ἐν ^v αὐτῷ· ἄλλο γὰρ οὐδὲν
περιέχει, ὡς ὅπου ἂν τι ἦ, πεφυκὸς ἐνταῦθα ^w εἶναι. Τοῦτο
δ' οὐκ ἀληθές· εἴη γὰρ ἂν τί που βιᾷ καὶ οὐχ οὐ πέφυκεν.
18 Εἰ οὖν ὅτι μάλιστα μὴ κινεῖται τὸ ὅλον (τὸ ^x γὰρ αὐτῷ
στηριζόμενον καὶ ἐν αὐτῷ ὃν ἀκίνητον εἶναι ἀνάγκη), ἀλλὰ
διὰ τί οὐ πέφυκε κινεῖσθαι, λεκτέον. Οὐ γὰρ ἰκανὸν τὸ
οὕτως εἰπόντα ἀπηλλάχθαι· εἴη γὰρ ἂν καὶ ^y ὁτιοῦν ἄλλο
οὐ κινούμενον, ἀλλὰ πεφυκέναι οὐδὲν κωλύει, ἐπεὶ καὶ ἡ γῆ οὐ
φέρεται, οὐδ' εἰ ἄπειρος ἦν, ^z εἰργμένη μέντοι ἀπὸ τοῦ μέ-
σου· ἀλλ' οὐχ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλο οὐ ἐνεχθήσεται, ^a μείνειεν

^e ἅπαν E. ^f τῷ] τοῦ E. ^g ἔστιν E. ^h εἶδει. Καὶ πεπ. I. ⁱ οὖν om. I. ^k καθάπερ εἴρηται πρότερον om. E. ^l ἄπειρον καὶ ἐν F. ^m ἢ post ἀλλ' om. E. ⁿ καὶ τὰ ἀπλᾶ E. ^o ἔσται post στοιχεῖα F. ^p τόποι ὥστε καὶ E. ^q πεπεράνθαι ἀναγκαῖον om. E. ^r ἅμα post σῶμα om. E. ^s οὐδ' om. E. ^t σῶμα ἔτι οὔτε E. ^v αὐτῷ E, ἐαυτῷ I. ^w εἶναι] ὃν E. ^x γὰρ] γὰρ ἐν F. I. ^y ὁτιοῦν ἄλλο] ὅτι οὐκ ἔχει ἀλλαγὴν κινεῖσθαι E. ^z ἡργμένη E. ^a μείνει F, μένειεν I.

ἂν ^b ἐπὶ τοῦ μέσου, ἀλλ' ὅτι ^c οὐ πέφυκεν οὕτως. Καίτοι
 ἐξείη ^d ἂν λέγειν ὅτι στηρίζει ^e αὐτήν. Εἰ οὖν μηδ' ἐπὶ τῆς 19
 γῆς τοῦτο αἴτιον ἀπείρου οὔσης, ἀλλ' ὅτι βάρος ἔχει, τὸ δὲ
 βαρὺ μένει ἐπὶ τοῦ μέσου, ^f ἡ δὲ γῆ ἐπὶ τοῦ μέσου, ὁμοίως
 ἂν καὶ τὸ ἀπειρον ^g μένοι ἐν αὐτῷ διὰ τιν' ἄλλην αἰτίαν, καὶ
 οὐχ ὅτι ἀπειρον καὶ στηρίζει αὐτὸ ^h αὐτό. Ἄμα δὲ δῆλον
 ὅτι καὶ ὅτιοῦν μέρος ⁱ δέοι μένειν· ὥς γὰρ τὸ ἀπειρον ἐν
^k ἑαυτῷ μένει στηρίζον, οὕτω καὶ ὅτιοῦν ^l ληφθῇ μέρος ἐν
 ἑαυτῷ ^m μενεῖ· τοῦ γὰρ ὅλου καὶ τοῦ μέρους ὁμοειδεῖς οἱ
 τόποι, οἷον ὅλης γῆς καὶ βώλου κάτω καὶ παντὸς πυρὸς καὶ
 σπινθήρος ἄνω. Ὡστε εἰ τοῦ ἀπείρου τόπος ⁿ τὸ ἐν αὐτῷ, 20
 καὶ τοῦ μέρους ὁ αὐτός· μενεῖ ἄρα ἐν ἑαυτῷ. Ὅλως δὲ φα-
 νερόν ὅτι ἀδύνατον ^o ἅμα ^p ἀπειρον λέγειν σῶμα καὶ τόπον
 τινὰ εἶναι τοῖς σώμασιν, εἰ πᾶν σῶμα αἰσθητὸν ἢ βάρος ἔχει
 ἢ κουφότητα, καὶ εἰ μὲν βαρὺ, ἐπὶ τὸ μέσον ἔχει τὴν φορὰν
 φύσει, εἰ δὲ κουφόν, ἄνω· ἀνάγκη γὰρ καὶ τὸ ^q ἀπειρον, ἀδύ-
 νατον δὲ ^r ἢ ἅπαν ὁποτερονοῦν ἢ τὸ ἥμισυ ἐκάτερον πεπον-
 θέναι· πῶς γὰρ διελεῖς; ^s Π πῶς τοῦ ἀπείρου ἔσται ^t τὸ μὲν 21
 ἄνω τὸ δὲ κάτω, ἢ ἔσχατον ἢ μέσον; Ἐπι πᾶν σῶμα αἰσθη-
 τὸν ἐν τόπῳ, τόπου δὲ εἶδη καὶ διαφοραὶ ^u τῶν ^v καὶ κάτω
^w καὶ ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν καὶ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν· καὶ
 ταῦτα οὐ μόνον πρὸς ἡμᾶς καὶ ^x θέσει, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ
 ὅλῳ διώρισταί. Ἀδύνατον ^y ἐν τῷ ^z ἀπείρῳ εἶναι ταῦτα.
^a Ἀπλῶς δ' εἰ ἀδύνατον ^b τόπον ^c ἀπειρον εἶναι, ἐν τόπῳ δὲ
^d πᾶν σῶμα, ἀδύνατον ἀπειρόν ^e τι εἶναι σῶμα. Ἀλλὰ μὴν
 τό γε ποῦ ἐν τόπῳ, καὶ τὸ ἐν τόπῳ ποῦ. Εἰ οὖν μηδὲ πο- 22
 σὸν οἷόν τ' εἶναι τὸ ἀπειρον· πόσον γὰρ τι ἔσται, οἷον ^d δί-

^b ἐπὶ τοῦ μέσου om. E. ^c οὐ om. E. ^d λέγειν ἂν I. ^e ἑαυτήν F.I.
^f ἡ δὲ γῆ ἐπὶ τοῦ μέσου om. I. ^g μένοι ἂν ἐν I. ^h ἑαυτὸ F, αὐτῷ E.I.
ⁱ δέοι ἂν μένειν F. ^k αὐτῷ F. ^l μέρος ληφθῇ F. ^m μενεῖ F. ⁿ τὸ
 ἐν αὐτῷ om. E. ^o ἀπειρον ἅμα E. ^p ἀπειρον om. F. ^q ἀπειρον
 σῶμα. Ἀδύνατον I. ^r ἢ ἅπαν] εἶναι πᾶν corr. E. ^s τὸ μὲν ἄνω ἔσται I.
^t τὸ ἄνω F.I. ^u καὶ] τὸ I, καὶ τὸ F. ^w καὶ τὸ ἔμπροσθεν F, τὸ πρό-
 σθεν I. ^x θέσει ἐστὶν ἀλλὰ I. ^y ἀπείρῳ σώματι εἶναι E. ^z τόπον] τὸ
 τόπον I. ^a εἶναι ἀπειρον F.I. ^b πᾶν τὸ σῶμα E. ^c εἶναι τι E.I.
^d τρίπηχυν ἢ δίπηχυν E.

πηχυν ἢ τρίπηχυν· ταῦτα γὰρ σημαίνει τὸ ποσόν· οὕτω καὶ
^e τὸ ἐν τόπῳ ὅτι ποῦ· τοῦτο δὲ ^f ἢ ^g ἄνω ἢ κάτω ἢ ἐν ἄλλῃ
 τινὶ διαστάσει τῶν ἑξ· τούτων δ' ἕκαστον πέρας τί ἐστιν.
^υ Ὅτι μὲν οὖν ἐνεργεῖα ^h οὐκ ἔστι σῶμα ἄπειρον, φανερόν ἐκ
ⁱ τούτων.

- 6 ^υ Ὅτι δ' εἰ μὴ ἐστὶν ἄπειρον ἀπλῶς, πολλὰ ἀδύνατα συμ-
 βαίνει, δῆλον. Τοῦ τε γὰρ χρόνου ἔσται τις ἀρχὴ καὶ τε-
 λευτή, καὶ τὰ μεγέθη οὐ διαιρετὰ εἰς ^k μεγέθη, καὶ ἀριθμὸς
 οὐκ ἔσται ἄπειρος. Ὅταν δὲ ^l διωρισμένων οὕτως μηδετέρως
^m φαίνεται ἐνδέχεται, διαιτητοῦ δεῖ, καὶ δῆλον ὅτι πῶς μὲν
² ἔστι πῶς δ' οὐ. Λέγεται ⁿ δὴ τὸ εἶναι τὸ μὲν δυνάμει τὸ
 δὲ ἐντελεχείᾳ, καὶ τὸ ἄπειρον ἔστι μὲν προσθέσει ἔστι δὲ
^ο καὶ ἀφαιρέσει. Τὸ δὲ μέγεθος ὅτι μὲν κατ' ἐνέργειαν οὐκ
 ἔστιν ἄπειρον, εἴρηται, διαιρέσει δ' ἐστίν· οὐ γὰρ χαλεπὸν
 ἀνελεῖν τὰς ^p ἀτόμους γραμμάς· λείπεται οὖν δυνάμει εἶναι
³ τὸ ἄπειρον. Οὐ δεῖ δὲ τὸ δυνάμει ὄν λαμβάνειν, ὥσπερ εἰ
 δυνατὸν τοῦτ' ἀνδριάντα εἶναι, ὡς καὶ ἔσται ^q τοῦτ' ἀνδριάς,
 οὕτω καὶ ἄπειρόν ^r τι, ὃ ἔσται ἐνεργεῖα· ἀλλ' ἐπεὶ πολλα-
 χῶς τὸ εἶναι, ὥσπερ ^s ἡ ἡμέρα ἐστὶ καὶ ὁ ἀγὼν τῷ αἰεὶ ἄλλο
⁴ καὶ ἄλλο γίνεσθαι, οὕτω καὶ τὸ ἄπειρον. ^t Καὶ γὰρ ἐπὶ
 τούτων ἐστὶ ^v καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργεῖα· Ὀλύμπια γὰρ ἐστὶ
 καὶ τῷ δύνασθαι τὸν ἀγῶνα γίνεσθαι καὶ τῷ γίνεσθαι.
^w Ἀλλως δ' ἔν ^x τε τῷ χρόνῳ δῆλον ^y τὸ ἄπειρον καὶ ἐπὶ
 τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῶν μεγεθῶν. Ὅλως
 μὲν γὰρ οὕτως ἐστὶ τὸ ἄπειρον, τῷ αἰεὶ ἄλλο ^z καὶ ἄλλο λαμ-
 βάνεσθαι, καὶ τὸ λαμβανόμενον μὲν αἰεὶ ^a εἶναι πεπερασμένον,
⁵ ἀλλ' αἰεὶ γε ἕτερον ^b καὶ ἕτερον. Ὡστε τὸ ἄπειρον ^c οὐ δεῖ

^c τὸ ἐν om. E. ^f ἢ om. F. ^g κάτω ἢ ἄνω E. ^h σῶμα οὐκ ἔστιν I.
ⁱ τούτων] τῶν εἰρημένων F. ^k μέγεθος F.I. ^l ὁρίσωμεν οὕτως καὶ μ. E.
^m φαίνεται F. ⁿ δὲ F. ^ο καὶ ἀφ.] διαιρέσει F. ^p αὐτομάτους F.
^q τοῦτ' om. E. ^r τι post οὕτω I, om. E. ^s ἡ om. E.I. ^t καὶ γὰρ
 —τῷ γίνεσθαι om. E. ^v καὶ ante δ. om. F. ^w ἄλλως δὲ] καὶ ἄλλως
 τε E. ^x τε om. F. ^y τὸ ἄπειρον om. E. ^z καὶ et λαμβάνεσθαι καὶ
 τὸ om. E. ^a πεπερασμένον εἶναι F.I. ^b καὶ ἕτερον. Ὅτι τὸ εἶναι πλε-
 οναχῶς λέγεται. Ὡστε E. ^c οὐδεὶς λαμβάνει E.

λαμβάνειν ὡς τόδε τι, οἷον ἄνθρωπον ἢ οἰκίαν, ἀλλ' ὡς ^δ ἡ
 ἡμέρα λέγεται καὶ ὁ ἀγών, ^ε οἷς τὸ εἶναι οὐχ ὡς οὐσία τις
 γέγονεν, ἀλλ' αἰεὶ ἐν γενέσει ^ς ἢ φθορᾷ, ^ε εἰ καὶ πεπερασμέ-
 νον, ἀλλ' αἰεὶ ^η γε ἕτερον καὶ ἕτερον. Ἀλλ' ἐν ^ι μὲν τοῖς 6
 μεγέθεσιν ὑπομένοντος τοῦ ληφθέντος ^κ τοῦτο συμβαίνει,
 ἐπὶ δὲ ^λ τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἀνθρώπων φθειρομένων ^μ οὕτως
 ὥστε μὴ ^ν ἐπιλείπειν. Τὸ δὲ κατὰ πρόσθεσιν τὸ αὐτό ^ο ἐστὶ 7
 πῶς καὶ τὸ κατὰ διαίρεσιν· ἐν γὰρ τῷ πεπερασμένῳ κατὰ
 πρόσθεσιν γίνεται ἀντεστραμμένως· ἡ γὰρ διαιρούμενον
 ὁράται εἰς ἄπειρον, ^ρ ταύτῃ προστιθέμενον φανεῖται πρὸς
 τὸ ὀρισμένον. ^α Ἐν γὰρ τῷ πεπερασμένῳ μεγέθει ^ρ ἂν
 λαβὼν ^ς τις ὀρισμένον προσλαμβάνῃ τῷ αὐτῷ λόγῳ, μὴ τὸ
 αὐτό ^ι τι μέγεθος ^υ τῷ ὅλῳ περιλαμβάνων, οὐ ^ω διέξεισι ^ς τὸ
 πεπερασμένον· ^υ εἰ δ' οὕτως αὔξῃ τὸν λόγον ὥστε αἰεὶ τι
 τὸ αὐτὸ περιλαμβάνειν μέγεθος, διέξεισι, διὰ τὸ πᾶν ^ζ τὸ
 πεπερασμένον ἀναιρεῖσθαι ὁφιοῦν ὀρισμένῳ. ^{α'} Ἄλλως μὲν 8
 οὖν οὐκ ἔστιν, οὕτως δ' ἔστι τὸ ἄπειρον, δυνάμει τε καὶ ἐπὶ
 καθαιρέσει. Καὶ ἐντελεχείᾳ ^β δὲ ἐστίν, ὡς τὴν ἡμέραν ^ε εἶναι
 λέγομεν καὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ δυνάμει οὕτως ὡς ^δ ἡ ὕλη, καὶ οὐ
 καθ' αὐτό, ^δ ὡς τὸ πεπερασμένον. Καὶ κατὰ πρόσθεσιν δὴ
 οὕτως ἄπειρον δυνάμει ἐστίν, ὃ ταὐτὸ λέγομεν ^ε τρόπον τινὰ
 εἶναι τῷ κατὰ διαίρεσιν· αἰεὶ μὲν γάρ τι ^ς αὐτοῦ ἔξω ^ς ἔσται
 λαμβάνειν, οὐ μέντοι ^η ὑπερβαλεῖ παντὸς ^ι ὀρισμένου μεγέ-
 θους, ὥσπερ ἐπὶ τὴν διαίρεσιν ὑπερβάλλει παντὸς ὀρισμένου.
^κ καὶ ἔσται ἔλαττον. Ὡστε δὲ παντὸς ὑπερβάλλειν κατὰ 9
^λ τὴν πρόσθεσιν, οὐδὲ δυνάμει οἷόν τε εἶναι, εἴπερ μὴ ^μ ἐστι

^δ ἡ om. E.F. ^ε οἷς] ἡ E. ^ς ἢ] καὶ E. et pr. F. ^ε εἰ καὶ] εἰ corr.
 E, om. I. ^η γε om. F. ^ι μὲν om. E.I. ^κ τοῦτο συμβαίνει om. E.
^λ τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ χρόνου F.I. ^μ οὕτως om. E. ^ν ὑπολείπειν F.I.
^ο πῶς ἐστι F.I. ^ρ αὕτη E. ^α ἐν γὰρ] εἰ ἐν E. ^ρ ἂν om. E. ^ς τί E.
^ι τι] τι τοῦ ὅλου F, om. E. ^υ τῷ ὅλῳ] τῷ λόγῳ I, om. F. ^ω διε-
 ξείει E. ^ς τὸ om. F. ^υ ἂν F.I. ^ζ τὸ post πᾶν om. E.F. ^{α'} ἄλλως
 μὲν οὖν οὐκ ἔστιν om. E. ^β δὲ ἐστίν om. E. ^ε λέγομεν εἶναι F. ^δ ἡ
 et ὡς τὸ om. E. ^ε εἶναι τρόπον τινὰ F. ^ς αὐτοῦ om. E. ^ε ἐστὶ F.
^η ὑπερβάλλει F.I. ^ι ὀρισμένου om. E. ^κ καὶ αἰεὶ ἔσται E. ^λ τὴν om. F.
^μ ἔσται E.

κατὰ συμβεβηκὸς ἐντελεχείᾳ ἄπειρον, ὥσπερ φασὶν οἱ φυσιο-
 ολόγοι τὸ ^η ἔξω σῶμα τοῦ κόσμου, οὐ ἢ οὐσία ^ο ἢ ἀὴρ ἢ
 ἄλλο τι τοιοῦτον, ἄπειρον εἶναι. Ἄλλ' εἰ μὴ οἶόν τε ^ρ εἶναι
 ἄπειρον ἐντελεχείᾳ σῶμα αἰσθητὸν οὕτω, φανερόν ὅτι οὐδὲ
 ἐνθάμει ἂν εἴη κατὰ πρόσθεσιν, ἀλλ' ἢ ὥσπερ εἴρηται ἀντε-
 στραμμένως τῇ διαιρέσει, ἐπεὶ καὶ Πλάτων διὰ τοῦτο ^ι δύο
 τὰ ἄπειρα ἐποίησεν, ὅτι ^ρ καὶ ἐπὶ τὴν αὔξην δοκεῖ ὑπερβάλ-
 10 λειν καὶ εἰς ἄπειρον ἵεναι ^ς καὶ ἐπὶ τὴν καθαίρεσιν. Ποιήσας
 μέντοι δύο οὐ χρῆται· οὔτε γὰρ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τὸ ἐπὶ τὴν
 καθαίρεσιν ἄπειρον ὑπάρχει, ἢ γὰρ μονὰς ἐλάχιστον, οὔτε
^ι ἐπὶ τὴν αὔξην· μέχρι ^ν γὰρ δεκάδος ποιεῖ τὸν ἀριθμόν.
 Συμβαίνει δὲ τοῦναντίον εἶναι ἄπειρον ^ω ἢ ὥς λέγουσιν. Οὐ
 γὰρ οὐ μὴδὲν ἔξω, ἀλλ' οὐ αἰεὶ τι ἔξω ἐστί, τοῦτο ἄπειρόν
 ἐστίν. Σημεῖον δέ· καὶ γὰρ τοὺς δακτυλίους ἀπείρους λέ-
 γουσι τοὺς μὴ ἔχοντας σφενδόνην, ὅτι αἰεὶ ^χ τι ^ς ἔξω ἐστι
 λαμβάνειν, καθ' ὁμοιότητα μὲν τινα λέγοντες, οὐ μέντοι κυ-
 ρίως· δεῖ γὰρ τοῦτό τε ὑπάρχειν καὶ μὴδέ ποτε τὸ αὐτὸ
 λαμβάνεσθαι· ἐν δὲ τῷ κύκλῳ οὐ γίνεται οὕτως, ἀλλ' αἰεὶ τὸ
 11 ἐφεξῆς μόνον ἔτερον. Ἄπειρον μὲν ^ζ οὖν ἐστὶν οὐ ^α κατὰ
 ποσὸν λαμβάνουσιν αἰεὶ τι ^β λαβεῖν ἐστὶν ἔξω. ^ς Οὐ δὲ μὴ-
 δὲν ἔξω, τοῦτ' ἐστὶ τέλειον καὶ ὅλον· οὕτω γὰρ ὀριζόμεθα
 τὸ ὅλον, οὐ μὴθὲν ἄπεστιν, οἶον ἄνθρωπον ^δ ὅλον ἢ κιβωτόν.
 Ὡσπερ ^ε δὲ τὸ καθ' ἕκαστον, οὕτω καὶ τὸ κυρίως, οἶον τὸ
 ὅλον οὐ μὴδὲν ἐστὶν ἔξω· οὐ ^δ ἐστὶν ἀπουσία ἔξω, οὐ πᾶν,
 ὅ τι ἂν ἀπῇ. ^ς Ὅλον δὲ καὶ τέλειον ἢ τὸ αὐτὸ πάμπαν ἢ
 12 σύνεγγυς τὴν φύσιν ^ς ἐστίν. Τέλειον ^δ οὐδὲν μὴ ἔχον τέ-
 λος· τὸ δὲ τέλος πέρας. Διὸ βέλτιον οἰητέον Παρμενίδην
 Μελίσσου εἰρηκέναι· ὁ μὲν γὰρ τὸ ἄπειρον ὅλον φησίν, ὁ δὲ

^η ἔξωθεν E. ^ο ἢ ante ἀὴρ et εἶναι om. F.I. ^ρ εἶναι ἄπειρον om. E.
^ι δύο τὰ ἄπειρα] ἄπειρα δύο F.I. ^ρ καὶ ante ἐπὶ om. F.
^ς καὶ ante ἐπὶ om. F.
^ι περὶ E. ^ν γὰρ om. F. ^ω ἢ om. E. ^χ τι ἢ ἄλλο E. ^ς ἐστὶν ἔξω
 λ. I, ἔξω λ. ἐστι E. ^ζ οὖν τοῦτ' ἐστὶν F.I. ^α κατὰ τὸ π. I. ^β λαμ-
 βάνειν E. ^ς οὐ πρὸς τὰ μέρη μὴθὲν ἄπεστιν ἔξω I. ^δ ὅλον post κιβώ-
 τιον F: κιβώτιον enim F.I. ^ε δέ] δὲ καὶ E, om. F. ^ς τὸ ὅλον F.I.
^ς ἐστὶν om. E.

τὸ ὅλον πεπεράνθαι ^h μεσσόθεν ἰσοπαλές. Οὐ γὰρ λίνον
 λίνῳ ⁱ συνάπτειν ἔστι τῷ ἅπαντι καὶ ὅλῳ τὸ ἄπειρον, ἐπεὶ
 ἐντεῦθεν ^j γε λαμβάνουσι τὴν ^k σεμνότητα κατὰ τοῦ ἀπεί-
 ρου, τὸ πάντα ^l περιέχον ^m καὶ τὸ πᾶν ἐν ⁿ ἑαυτῷ ἔχον, διὰ
 τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα τῷ ὅλῳ. Ἔστι γὰρ τὸ ἄπειρον ¹³
 τῆς ^o τοῦ μεγέθους τελειότητος ὕλη καὶ τὸ ἐννάμει ὅλον, ἐν-
 τελεχεία δ' οὐ, διαιρετὸν δ' ἐπὶ τε τὴν καθαίρεσιν καὶ τὴν
^p ἀντεστραμμένην πρόσθεσιν, ὅλον δὲ καὶ πεπερασμένον οὐ
 καθ' αὐτὸ ἀλλὰ κατ' ἄλλο· καὶ ^q οὐ περιέχει ἀλλὰ περιέχε-
 ται, ἢ ἄπειρον. Διὸ καὶ ἄγνωστον ^r ἢ ἄπειρον· εἶδος γὰρ ¹⁴
 οὐκ ἔχει ἢ ὕλη. Ὡστε φανερὸν ὅτι μᾶλλον ἐν μορίῳ λόγῳ
 τὸ ἄπειρον ἢ ἐν ^s ὅλῳ· μόνον γὰρ ἢ ὕλη τοῦ ὅλου ὥσπερ
 ὁ χαλκὸς τοῦ χαλκοῦ ἀνδριάντος, ἐπεὶ εἴ γε ^t περιέχει ἐν
 τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ^v ἐν τοῖς νοητοῖς τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν,
 ἔδει περιέχειν τὰ νοητά. Ἀτοπον δὲ καὶ ἀδύνατον ^w τὸ
 ἄγνωστον καὶ τὸ ἀόριστον περιέχειν καὶ ὀρίζειν.

Κατὰ λόγον δὲ συμβαίνει καὶ τὸ κατὰ πρόσθεσιν ^x μὲν μὴ ⁷
 εἶναι δοκεῖν ^y ἄπειρον οὕτως ὥστε παντὸς ὑπερβάλλειν μεγέ-
 θους, ἐπὶ τὴν διαίρεσιν δὲ εἶναι· περιέχεται γὰρ ^z ὡς ἢ ὕλη
 ἐντὸς ^a καὶ τὸ ἄπειρον, περιέχει δὲ τὸ εἶδος. Εὐλόγως δὲ
 καὶ τὸ ^b ἐν ^c μὲν τῷ ἀριθμῷ εἶναι ἐπὶ τὸ ἐλάχιστον πέρασ,
 ἐπὶ δὲ ^d τὸ πλείον ἀεὶ παντὸς ὑπερβάλλειν πλήθους, ἐπὶ ^e δὲ
 τῶν μεγεθῶν τοῦναντίον ἐπὶ μὲν τὸ ^f ἔλαττον παντὸς ὑπερ-
 βάλλειν μεγέθους, ἐπὶ δὲ τὸ μείζον μὴ εἶναι μέγεθος ἄπειρον.
 Αἴτιον δ' ὅτι τὸ ἐν ἔστιν ἀδιαίρετον, ὅ τι ^g περ ἂν ἐν ἧ, οἶον ²
 ἄνθρωπος ^h εἰς ἄνθρωπος καὶ οὐ πολλοί· ὁ δ' ἀριθμὸς ἔστιν
ⁱ ἕνα πλείω καὶ πόσ' ἄττα· ὥστ' ἀνάγκη στήναι ἐπὶ τὸ ἀδιαί-
 ρετον· τὰ γὰρ ^k δύο καὶ τρία ^l παρώνυμα ὀνόματά ἐστιν,

^h μέσσοθεν E. ⁱ ἔστι συνάπτειν F.I. ^j γε] δὴ I. ^k σεμνότητα
 corr. E. ^l περιέχειν E. ^m καὶ τὸ—ἔχον om. E. ⁿ αὐτῷ I. ^o τοῦ
 om. E. ^p ἀντεστραμμένην E. ^q οὐχ ὑπερέχει ἀλλ' ὑπερέχεται E.I. ^r ἢ
 ἄπειρον om. F. ^s ὅλῳ E. et pr. F. ^t περιέχοι E. ^v ἐν post καὶ om. I.
^w τὸ utrumque om. E. ^x μὲν] ὡς F. ^y οὕτως ἄπειρον F. ^z ὡς om. E.
^a καὶ post ἐντὸς om. E. ^b ἐν E.I. ^c μὲν post ἐπὶ E. ^d τὰ πλείω I.
^e δὲ om. F. ^f ἐλάχιστον F. ^g περ om. E. ^h εἰς ἄνθρωπος om. I.
ⁱ ἐνὸς I. et corr. E. ^k τρία καὶ δύο E. ^l παρώνυμα om. E.

ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν ἕκαστος· ^m ἐπὶ δὲ τὸ πλείον
 αἰεὶ ἔστι νοῆσαι· ἄπειροι γὰρ αἱ διχοτομίαι τοῦ μεγέθους.
 3° Ὡστε δυνάμει μὲν ἐστίν, ἐνεργείᾳ δ' οὐ· ἀλλ' αἰεὶ ὑπερβύλλει
 τὸ λαμβανόμενον παντὸς ὀρισμένου ⁿ πλήθους. Ἄλλ' οὐ
 χωριστὸς ^o ὁ ἀριθμὸς οὗτος ^p τῆς διχοτομίας, οὐδὲ μένει ἡ
 ἀπειρία ἀλλὰ γίνεται, ὥσπερ καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ ἀριθμὸς
 τοῦ χρόνου. Ἐπὶ δὲ τῶν μεγεθῶν τούναντίον ἐστίν· διαι-
 ρεῖται μὲν γὰρ εἰς ἄπειρα τὸ συνεχές, ἐπὶ δὲ τὸ μείζον οὐκ
 4° ἐστίν ἄπειρον. Ὅσον γὰρ ἐνδέχεται δυνάμει εἶναι, καὶ ἐνεργείᾳ
 ἐνδέχεται ^q τοσοῦτον εἶναι. Ὡστε ἐπεὶ ἄπειρον οὐδὲν
 ἐστὶ μέγεθος αἰσθητόν, οὐκ ἐνδέχεται παντὸς ὑπερβολὴν εἶναι
 ὀρισμένου μεγέθους· εἴη γὰρ ἂν τι τοῦ οὐρανοῦ μείζον. Τὸ
 5° δ' ἄπειρον οὐ ταῦτόν ἐν ^s μεγέθει καὶ κινήσει καὶ χρόνῳ, ὥς
 μία τις φύσις, ἀλλὰ τὸ ὕστερον λέγεται κατὰ τὸ πρότερον,
 οἷον κίνησις μὲν ^t ὅτι ^v τὸ μέγεθος ἐφ' οὗ κινεῖται ἢ ἁλλοι-
 5 οὔται ἢ αὐξάνεται, ὁ χρόνος δὲ διὰ τὴν κίνησιν. Νῦν μὲν
 οὖν χρώμεθα τούτοις, ὕστερον δὲ ^w πειρασόμεθα λέγειν καὶ
^x τί ἐστίν ἕκαστον, καὶ διότι πᾶν μέγεθος εἰς μεγέθη διαι-
 ρετόν. Οὐκ ἀφαιρεῖται δ' ὁ λόγος οὐδὲ τοὺς ^y μαθηματικούς
 τὴν θεωρίαν, ἀναιρῶν ^z οὕτως εἶναι τὸ ἄπειρον ὥστε ἐνεργείᾳ
 εἶναι ἐπὶ τὴν ^a αὔξην ^b ὥς ἀδιεξίτητον· οὐδὲ γὰρ νῦν δέονται
 τοῦ ἀπείρου ^c οὐδὲ χρῶνται, ἀλλὰ μόνον εἶναι ὅσην ἂν βού-
 λωνται ^d τὴν πεπερασμένην· τῷ δὲ μεγίστῳ μεγέθει τὸν αὐτὸν
 6° ἐστὶ τετμῆσθαι λόγον ὀπηλικονοῦν μέγεθος ἕτερον. Ὡστε
 πρὸς μὲν τὸ δεῖξαι ^e ἐκείνοις οὐδὲν διοίσει, τὸ δ' εἶναι ἐν τοῖς
 οὖσιν ^f ἔσται ^g μεγέθεσιν. Ἐπεὶ δὲ τὰ αἴτια διήρηται τετρα-
 χῶς, φανερόν ^h ὅτι ὡς ὕλη τὸ ἄπειρόν ⁱ ἐστὶν αἴτιον, καὶ ὅτι
 τὸ μὲν εἶναι ^k αὐτῷ ^l στέρησις, τὸ δὲ καθ' αὐτὸ ὑποκείμενον

^m ἐπεὶ E. ⁿ μεγέθους I. ^o οὗτος ὁ ἀριθμὸς I. ^p τῆς] τοῦ τῆς E.
^q εἶναι τοσοῦτον F. ^r δὲ τὸ E. ^s κινήσει καὶ μεγέθει F. ^t ὅτι]
 ὅτι πρότερον F.I. ^v τὸ om. F.I. ^w πειρασόμεθα λέγειν] ἐροῦμεν E.
^x τί ἐστίν] ὅτι E. ^y μαθητικούς E. ^z οὕτως εἶναι] μὴ εἶναι οὕτως E.
^a αὔξησιν E. ^b ὥς om. E. et corr. F. ^c οὐδὲ] οὐ γάρ E, οὐδὲ γάρ I.
^d τὴν om. F.I. ^e ἐκείνως F.I. ^f ἔσται] ἐστὶ F, litteras tres deletas E.
^g μεγέθεσιν οὐδὲν ἐστὶν ἀναγκαῖον. Ἐπεὶ E, ἐστὶν quidem corr. ^h ὅτι]
 τι E. ⁱ αἰτίον ἐστὶ F.I. ^k αὐτῶν E. ^l στέρησις ἐστὶ τὸ F.I.

τὸ συνεχές καὶ αἰσθητόν. Φαίνονται δὲ πάντες καὶ οἱ ἄλλοι
ὡς ὕλη χρώμενοι τῷ ἀπείρῳ διὸ ἔκαστος ἀτοπον τὸ περιέχον
ποιεῖν αὐτὸ ἀλλὰ μὴ ^h τὸ περιεχόμενον.

Λοιπὸν δ' ἐπελθεῖν καθ' οὓς λόγους τὸ ἄπειρον εἶναι δοκεῖ 8
οὐ μόνον δυνάμει ἀλλ' ὡς ⁱ ἀφωρισμένον· τὰ μὲν γὰρ ἐστὶν
αὐτῶν οὐκ ἀναγκαῖα. τὰ δ' ἔχει τινὰς ^k ἐτέρας ἀληθεῖς ἀπαν-
τήσεις. Οὔτε γὰρ ἵνα ἡ γένεσις μὴ ^l ἐπιλείπη, ἀναγκαῖον
ἐνεργεῖν ἄπειρον εἶναι σῶμα αἰσθητόν· ἐνδέχεται γὰρ τὴν
θατέρου φθορὰν ^m θατέρου εἶναι γένεσιν, πεπερασμένον ὄντος
ⁿ τοῦ παντός. ^o Ἔτι τὸ ἄπτεσθαι καὶ τὸ πεπεράνθαι ἕτερον. 2
Τὸ μὲν γὰρ πρὸς τι καὶ ^o τινός (ἄπτεται γὰρ πᾶν τινός)
^p καὶ τῶν πεπερασμένων τινὲ συμβέβηκεν· τὸ δὲ πεπερασμένον
οὐ πρὸς τι, αὐδ' ἀψασθαι τῷ τυχόντι τοῦ τυχόντος ἔστιν.
Τὸ ^q δὲ τῇ νοήσει πιστεῦναι ἄτοπον· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ πρά-
γματος ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ ἑλλειψις, ἀλλ' ἐπὶ τῆς νοήσεως.
^r Ἐκαστον γὰρ ^r ἡμῶν νοήσκειν ἂν τις πολλαπλάσιον ^s ἑαυτοῦ 3
αὔξων εἰς ἄπειρον· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ἔξω τοῦ ἄστεός τις
ἐστὶν ἢ τοῦ τηλικούδε μεγέθους ^t ὃ ἔχομεν, ὅτι νοεῖ τις, ἀλλ'
^u ὅτι ἔστιν· τοῦτο δὲ συμβέβηκεν. ^v Ὁ δὲ χρόνος καὶ ἡ κίνησις 4
ἄπειρά ἐστι, καὶ ἡ νόησις οὐχ ὑπομένοντος τοῦ λαμβανο-
μένου. Μέγεθος δὲ οὔτε τῇ καθαιρέσει οὔτε τῇ ^u νοητικῇ
αὐξήσει ἐστὶν ^v ἄπειρον. ^w Ἀλλὰ περὶ μὲν ^w τοῦ ἀπείρου,
πῶς ἐστὶ καὶ πῶς οὐκ ἐστὶ καὶ τί ἐστὶν, εἴρηται.

^x Δ.

Ὅμοίως δ' ἀνάγκη καὶ ^y περὶ τόπου τὸν φυσικὸν ὥσπερ 1
καὶ περὶ ἀπείρου γνωρίζειν, εἰ ἔστιν ἢ μή, καὶ πῶς ἐστί, καὶ
τί ἐστὶν. Τὰ τε γὰρ ὄντα πάντες ὑπολαμβάνουσι εἶναι πού
(τὸ γὰρ ^z μὴ ὄν ^a οὐδαμοῦ ^b εἶναι· πού γάρ ἐστι τραγέλαφος

ε καὶ om. E. ^h τὸ om. E. ⁱ ἀφωρισμένον ἐπελθεῖν. Τὰ E.
^k ἀληθεῖς ἐτέρας F.I. ^l ἐπιλείποι E. ^m γένεσιν θατέρου εἶναι F.I.
ⁿ τοῦ om. F. ^o τινός ἄπτεται ἄπτεται E. ^p καὶ F. ^q δὲ ἐπὶ τῇ E.
^r ἂν ἡμῶν νοήσκειν F.I. ^s ἑαυτοῦ om. E. ^t νοητῇ F. ^v ἄπειρον om. E.
^w τοῦ om. E. ^x Codices E.F.G.I. Δ] φυσικῶν δ G.I. ^y περὶ
τοῦ τόπου G.I. ^z μὴ] τὸ μὴ E. ^a μηδαμοῦ F. ^b post εἶναι
litteras decem deletas E.

ἡ σφέγγξ;) Καὶ τῆς κινήσεως ἡ κινήσις μάλιστα ^c καὶ κυριω-
 : τάτη κατὰ τόπον ἐστίν, ἣν καλοῦμεν φοράν. ^a Ἐχει δὲ πολ-
 λὰς ἀπορίας τί ποτ' ἐστὶν ὁ τόπος· οὐ γὰρ ^d ταυτὸν φαί-
 νεται θεωροῦσιν ἐξ ἀπάντων τῶν ὑπαρχόντων. ^e Ἐτι δ' οὐδ'
 ἔχομεν οὐδὲν παρὰ τῶν ἄλλων οὔτε προηπορημένον οὔτε
^c προενορημένον περὶ αὐτοῦ. ^f Ὅτι μὲν οὖν ἐστὶν ὁ τόπος,
 δοκεῖ δηλὸν εἶναι ἐκ τῆς ἀντιμεταστάσεως· ὅπου γὰρ ἐστι
 νῦν ὕδωρ, ἐνταῦθα ἐξεληθόντος ὥσπερ ἐξ ἀγγείου πάλιν ^g ἀήρ
 ἐνεστί· ὅτε δὲ τὸν αὐτὸν ^h τόπον τοῦτον ἄλλο τι τῶν σω-
 μάτων ⁱ κατέχει, τοῦτο ^k δὴ τῶν ἐγγινομένων καὶ μεταβαλ-
 λόντων ἕτερον ^l πάντων εἶναι δοκεῖ· ἐν ᾧ γὰρ ἀήρ ἐστι νῦν,
^m ὕδωρ ἐν τούτῳ πρότερον ἦν, ὥστε δηλὸν ὡς ἦν ὁ τόπος τι
 καὶ ἡ χώρα ἕτερον ἀμφοῖν, εἰς ἣν καὶ ἐξ ἧς ⁿ μετέβαλον.
³ ^o Ἐτι δὲ αἱ ^p φοραὶ τῶν φυσικῶν σωμάτων καὶ ἀπλῶν, οἷον
 πυρὸς καὶ γῆς καὶ τῶν τοιούτων, οὐ μόνον δηλοῦσιν ὅτι ἐστι
^q τι ὁ τόπος, ἀλλ' ^r ὅτι καὶ ἔχει τινὰ ^s δύναμιν. Φέρεται
 γὰρ ἕκαστον εἰς τὸν ^t αὐτοῦ τόπον μὴ κωλυόμενον, τὸ μὲν
 ἄνω τὸ δὲ κάτω· ταῦτα δ' ἐστὶ τόπου μέρη καὶ εἶδη, τό ^v τε
⁴ ἄνω καὶ τὸ κάτω καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ἐξ διαστάσεων. ^w Ἐστι
 δὲ τὰ τοιαῦτα οὐ μόνον πρὸς ἡμᾶς, ^x τὸ ἄνω καὶ κάτω καὶ
 δεξιὸν καὶ ἀριστερόν· ἡμῖν ^y μὲν γὰρ οὐκ αἰεὶ τὸ αὐτό, ἀλλὰ
 κατὰ ^z τὴν θέσιν, ὅπως αὖ στραφῶμεν, γίνεται, διὸ ^a καὶ
 ταῦτ' ἀπολλάκεις δεξιὸν καὶ ἀριστερόν· ^b ἐστὶ καὶ ἄνω καὶ κάτω
 καὶ πρόσθεν καὶ ὀπίσθεν. ^c Ἐν δὲ τῇ φύσει διώριστα χωρὶς
^d ἕκαστον. Οὐ γὰρ ὅ τι ἔτυχεν ἐστὶ ^e τὸ ἄνω, ἀλλ' ὅπου
 φέρεται τὸ πῦρ καὶ τὸ κοῦφον· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ κάτω οὐχ
 ὅ τι ἔτυχεν, ἀλλ' ὅπου τὰ ἔχοντα βάρους καὶ τὰ γεηρά, ὡς

^c καὶ ante κ. om. F. ^d ταυτὸ G, τὰ αὐτὰ I. ^e προηπορημένον F.
^f ἐστὶ τι ὁ E. ^g ἀήρ ἐκεῖ ἐνεστί E. ^h τοῦτον ante τόπον ponit I.
 om. F. ⁱ κατέχει om. E. ^k δὲ F.G.I. ^l πάντως I. ^m ἐν τούτῳ
 πρότερον ὕδωρ F. ⁿ μετέβαλλον I. ^o δὲ καὶ αἱ I. ^p διαφοραὶ E.
^q τις G. ^r ὅτι καὶ ὁ καὶ G, καὶ ὅτι F. ^s δύναμιν ὁ τόπος. Φ. G.I.
^t αὐτὸν F. ^v τε et τὸ om. E. ^w τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερόν καὶ τὸ
 ἄνω καὶ τὸ κάτω F.G.I. ^x μὲν om. F. ^y αἰεὶ F.G. ^z τὴν om. F.
^a καὶ post διὸ om. F.G.I. ^b ἐστὶ om. E. ^c τῇ δὲ E. ^d ἐκάτερον
 pr. F. ^e τὸ ἄνω ἐστὶν F.I.

οὐ τῇ θέσει διαφέροντα μόνον ἀλλὰ καὶ τῇ δυνάμει. Δηλοῖ
 δὲ καὶ τὰ ^ιμαθηματικά· οὐκ ὄντα γὰρ ἐν τόπῳ ὁμως κατὰ
 τὴν θέσιν ^βτὴν πρὸς ἡμᾶς ἔχει δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ὥστε
 μόνον ^ηαὐτῶν νοεῖσθαι τὴν θέσιν, ^ιἀλλὰ μὴ ἔχειν φύσιν τού-
 των ἕκαστον. Ἔτι οἱ τὸ κενὸν φάσκοντες εἶναι τόπον λέ-
 γουσιν· τὸ γὰρ κενὸν τόπος ἂν εἴη ἐστερημένος σώματος.
 Ὅτι μὲν οὖν ἔστι τι ὁ τόπος ^κπαρὰ τὰ σώματα, καὶ πᾶν
 σῶμα αἰσθητὸν ἐν τόπῳ, διὰ τούτων ἂν τις ὑπολάβοι· δόξειε
 δ' ἂν καὶ Ἡσιόδος ὀρθῶς λέγειν ποιήσας πρῶτον τὸ χάος.
 Λέγει ¹γούν

Πάντων μὲν πρότιστα χάος ^μγένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 γαῖ' εὐρύστερνος,

Ὡς δέον πρῶτον ὑπάρξαι χώραν τοῖς οὐσι, διὰ τὸ νομίζειν,
 ὥσπερ οἱ πολλοί, πάντα εἶναι πού καὶ ἐν τόπῳ. Εἰ δ' ἔστι
^ητοιούτο, θαυμαστή τις ἂν εἴη ^οἡ τοῦ τόπου δύναμις καὶ
 προτέρα πάντων· οὐ γὰρ ἄνευ ^ρτῶν ἄλλων ^ιοὐδέν ἐστιν,
 ἐκεῖνο δ' ἄνευ τῶν ἄλλων, ἀνάγκη πρῶτον εἶναι· οὐ γὰρ ἀπόλ-
 λυται ὁ τόπος τῶν ἐν αὐτῷ φθειρομένων. Οὐ μὲν ἀλλ' ἔχει ^δ
^γἀπορίαν, εἰ ἔστι, τί ἐστι, ^ρπότερον ὄγκος ^ςτις σώματος
 ἢ τις ἐτέρα φύσις· ζητητέον γὰρ τὸ γένος αὐτοῦ πρῶτον.
 Διαστήματα μὲν οὖν ἔχει τρία, ^τμῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος,
 οἷς ὀρίζεται σῶμα ^νπᾶν. Ἀδύνατον δὲ σῶμα ^ωεἶναι τὸν
 τόπον· ἐν ταυτῷ γὰρ ἂν εἴη δύο σώματα. Ἔτι εἴπερ ἐστὶ ⁹
 σώματος τόπος καὶ χώρα, δῆλον ὅτι καὶ ἐπιφανείας καὶ τῶν
 λοιπῶν περάτων· ὁ γὰρ αὐτὸς ἀρμόσει λόγος· ὅπου γὰρ ἦν
 πρότερον τὰ ^χτοῦ ὕδατος ἐπίπεδα, ἔσται πάλιν τὰ τοῦ ἀέρος.
 Ἀλλὰ μὲν ^γοὐδεμίαν διαφορὰν ἔχομεν στιγμῆς καὶ τόπου
 στιγμῆς, ὥστ' εἰ μὴδὲ ταύτης ^zἕτερόν ἐστιν ὁ τόπος, οὐδὲ

^ι μαθητικά E. ^β τὴν om. E. ^η νοεῖσθαι αὐτῶν F.G.I. ^ι ἀλλὰ—
 φύσιν] οὐκ ἔχοντα φύσει F.G.I. ^κ περὶ F. ¹ μὲν οὖν I, γὰρ F.
^μ γένετ' F. ^η τοιούτον I, τοῦτο F. ^ο ἡ om. E. ^ρ τῶν—ἐστιν]
 ἀδύνατόν τι τῶν ἄλλων εἶναι F. ^ι οὐδεν—ἄλλων om. E. ^ρ πότερον
 γὰρ ὄγκος E. ^ς τινὸς σ. I. ^τ μῆκος καὶ βάθος καὶ πλάτος F, μήκους
 καὶ πλάτους καὶ βάθους E. ^ν ἅπαν E. ^ω τὸν τόπον εἶναι F. ^χ τοῦ
 ante ὕδατος om. F. ^γ διαφορὰν οὐδεμίαν G.I, διαφορὰ οὐδὲ μία (omisso
 ἔχομεν) F. ^z ἐστὶν ὁ τόπος ἕτερον F.G.I.

τῶν ἄλλων οὐδενός, οὐδ' ἔστι τι παρ' ἑκαστον τούτων ὁ τό-
 10 πος. Τί γὰρ ἂν ^a ποτε καὶ θείημεν εἶναι τὸν τόπον; Οὔτε
 γὰρ στοιχείων οὐτ' ^b ἐκ στοιχείων οἶόν τ' ^c εἶναι τοιαύτην
 ἔχοντα φύσιν, οὔτε τῶν σωματικῶν οὔτε τῶν ἀσωμάτων
 μέγεθος μὲν γὰρ ἔχει, σῶμα δ' οὐδέν· ἔστι δὲ τὰ μὲν τῶν
^d αἰσθητῶν σωμάτων στοιχεῖα σώματα, ἐκ δὲ τῶν ^e νοητῶν
 11 οὐδέν γίνεται μέγεθος. Ἔτι δὲ καὶ τίνος ἂν τις θείῃ τοῖς
 οὖσιν ^f αἴτιον εἶναι τὸν τόπον; Οὐδεμία γὰρ ^g αὐτῷ ὑπάρχει
 αἰτία τῶν τεττάρων· ^h οὔτε γὰρ ὡς ὕλη τῶν ὄντων (οὐδέν
 γὰρ ἐξ αὐτοῦ συνέστηκεν) οὔτε ὡς εἶδος καὶ λόγος τῶν πρα-
 12 γμάτων οὔθ' ^k ὡς τέλος, οὔτε κινεῖ ^l τὰ ὄντα. Ἔτι δὲ καὶ
 αὐτὸς ^m εἰ ἔστι ⁿ τι τῶν ὄντων, ποῦ ἔσται; Ἡ γὰρ Ζήνωνος
 ἀπορία ζητεῖ τινὰ λόγον· εἰ γὰρ πᾶν τὸ ὄν ἐν τόπῳ δῆλον
 ὅτι καὶ τοῦ τόπου τόπος ἔσται, καὶ τοῦτο εἰς ἀπειρον
^o πρόεισιν. ^p Ἔτι ὥσπερ ^q ἅπαν σῶμα ἐν τόπῳ, οὕτω καὶ
 ἐν τόπῳ ἅπαντι σῶμα· πῶς οὖν ἐροῦμεν περὶ τῶν αὐξανο-
 μένων; Ἀνάγκη γὰρ ἐκ τούτων ^r συναυξέσθαι τὸν τόπον
 αὐτοῖς, εἰ μήτ' ^s ἐλάττων μήτε μείζων ὁ τόπος ἐκάστου. Διὰ
 μὲν οὖν τούτων οὐ μόνον τί ἔστιν, ἀλλὰ καὶ εἰ ἔστιν, ἀπορεῖν
 ἀναγκαῖον.

2 Ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν καθ' αὐτὸ τὸ δὲ κατ' ἄλλο λέγεται, ^t καὶ
 τόπος ὁ μὲν κοινός, ἐν ᾧ ἅπαντα τὰ σώματά ἐστιν, ὁ δ' ἴδιος,
 ἐν ᾧ ^v πρῶτον· λέγω ^w δ' οἶον σὺ νῦν ἐν ^x τῷ οὐρανῷ ὅτι ἐν
 τῷ ἀέρι, οὗτος δ' ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῷ ἀέρι ^y δὲ ὅτι ἐν τῇ
 γῇ, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν ταύτῃ ὅτι ἐν τῷδε τῷ τόπῳ, ^z ὅς περι-
 2 ἐχει οὐδέν πλέον ἢ σέ. ^a Εἰ δὴ ἔστιν ὁ τόπος τὸ πρῶτον
 περιέχον ^b τῶν σωμάτων ἑκαστον, πέρας τι ἂν εἴη, ὥστε δό-
 ξειεν ἂν τὸ εἶδος καὶ ἡ μορφή ἐκάστου ὁ τόπος εἶναι, ᾧ ὀρί-

^a ποτε om. E. ^b ἐκ] ἑκαστον E. ^c εἶναι τὸν τόπον τ. E. I. ^d αἰσθη-
 τῶν om. G. ^e νοητῶν στοιχείων οὐδέν F. G. I. ^f τὸν τόπον αἴτιον
 εἶναι F. ^g αἰτία ὑπάρχει αὐτῷ F. G. I. ^h οὔτε—ὄντων om. E. ⁱ οὐδέν]
 οὐ pr. F. ^k ὡς om. E. ^l τὰ] τινα corr. E. ^m εἰ om. E.
ⁿ τι om. E. I. ^o πρόεισιν om. E. ^p ἔτι εἰ ὥσπερ F. G. I. ^q πᾶν E.
^r συναυξάνεσθαι F. G. I. ^s ἐλάττων F. G. I. ^t καὶ] καὶ ὁ G. ^v πρῶτως F.
^w δ' ὅτι οἶον I. ^x τῷ om. E. ^y δὲ om. F. G. I. ^z ὥσπερ ἔχει G.
^a εἰ δὴ corr. E. ^b ἑκαστον τῶν σωμάτων F. G. I.

ζεται τὸ μέγεθος καὶ ἡ ὕλη ^c ἢ τοῦ μεγέθους· τοῦτο γὰρ ἐκάστου πέρασ. Οὕτω μὲν οὖν σκοποῦσιν ὁ τόπος τὸ ἐκάστου εἶδος ἐστίν· ἡ δὲ δοκεῖ ὁ τόπος εἶναι ^d τὸ διάστημα τοῦ μεγέθους, ἡ ὕλη· τοῦτο γὰρ ἕτερον τοῦ μεγέθους· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ εἶδους καὶ ὠρισμένον, οἷον ὑπὸ ἐπιπέδου καὶ πέρατος. Ἔστι δὲ τοιοῦτον ἡ ὕλη καὶ τὸ ἀό-³ριστον· ὅταν γὰρ ἀφαιρεθῇ τὸ πέρασ καὶ τὰ πάθη τῆς σφαίρας, λείπεται οὐδὲν παρὰ τὴν ὕλην. Διὸ ^f καὶ Πλάτων τὴν ὕλην καὶ τὴν χώραν ^g ταυτὸ φησιν εἶναι ἐν τῷ Τιμαίῳ· τὸ γὰρ μεταληπτικὸν καὶ τὴν χώραν ἐν καὶ ταυτόν. Ἄλλον δὲ τρόπον ^h ἐκεῖ τε λέγων τὸ μεταληπτικὸν καὶ ἐν τοῖς ⁱ λεγομένοις ^k ἀγράφοις δόγμασιν, ὅμως τὸν τόπον καὶ τὴν χώραν τὸ αὐτὸ ἀπεφήνατο. Λέγουσι μὲν γὰρ ^l πάντες εἶναι τι ^m τὸν τόπον, τί δ' ἐστίν, οὗτος μόνος ἐπεχείρησεν εἰπεῖν. Εἰκότως δ' ἐκ τούτων σκοπουμένοις δόξειεν ἂν εἶναι χαλεπὸν γνωρίσαι τί ἐστίν ὁ τόπος, εἴπερ τούτων ὁποτερονοῦν ἐστίν, εἴτε ⁿ ἡ ὕλη εἴτε τὸ εἶδος· ἄλλως τε γὰρ τὴν ἀκροτάτην ἔχει θέαν, καὶ χωρὶς ἀλλήλων οὐ ^o ῥάδιον γνωρίζειν. Ἀλλὰ ^p μὴν ὅτι γε ἀδύνατον ὁποτερονοῦν τούτων εἶναι τὸν τόπον, οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν. Τὸ μὲν γὰρ εἶδος καὶ ἡ ὕλη ^q οὐ ⁵ χωρίζεται τοῦ πράγματος, τὸν δὲ τόπον ἐνδέχεται· ἐν ᾧ γὰρ ἀήρ ^r ἦν, ἐν τούτῳ πάλιν ὕδωρ, ὡς ^s ἔφαμεν, γίνεταί, ἀντιμεθισταμένων ἀλλήλοις τοῦ τε ^t ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος, καὶ τῶν ἄλλων σωμάτων ὁμοίως, ὥστε οὔτε μόνιον οὔθ' ἕξις ἀλλὰ χωριστὸς ὁ τόπος ^v ἐκάστου ἐστίν. ^w Καὶ γὰρ δοκεῖ ^x τοι-⁶οὔτο τι εἶναι ὁ τόπος οἷον ^y τὸ ἀγγεῖον· ἔστι γὰρ τὸ ἀγγεῖον τόπος μεταφορητός· τὸ δ' ἀγγεῖον οὐδὲν τοῦ πράγματός ἐστιν. Ἦι μὲν οὖν ^z χωριστός ἐστι τοῦ πράγματος,

^c ἢ post ὕλη om. E. ^d τὸ om. E. ^e σφαίρας corr. E. ^f καὶ ὁ Πλάτων F.G.I. ^g τὸ αὐτὸ F.G.I. ^h ἐκέισε F. ⁱ λεγομένοις corr. E. ^k ἀγράφοις om. pr. E. ^l ἅπαντες F.G.I. ^m τὸν om. E. ⁿ ἡ om. F.G. ^o ῥάδιον αὐτὰ γν. G. ^p μὴν καὶ ὅτι E. ^q οὐ om. E. ^r ἦν om. F. ^s φαμεν F.G.I. ^t ἀέρος καὶ τοῦ ὕδατος G.I., ἀέρος καὶ ὕδατος F. ^v ἐστίν ἐκάστου F.G.I. ^w καὶ γὰρ δοκεῖ] δοκεῖ γὰρ E. ^x τοιοῦτόν F.G.I. ^y τὸ om. F.G. ^z χ. τοῦ πράγματός ἐστι E.

ταύτη μὲν οὐκ ἔστι τὸ εἶδος· ἡ δὲ περιέχει, ταύτη ^a δ' ἕτερος
 τῆς ὕλης. Δοκεῖ δὲ ^b αἰ τὸ ὄν που αὐτό τε εἶναι τι καὶ ἔτε-
 ρόν τι ἐκτὸς αὐτοῦ. Πλάτῳ μέντοι λεκτέον, εἰ δεῖ πα-
 ρεκβάντας εἰπεῖν, διὰ τί οὐκ ἐν τόπῳ τὰ εἶδη καὶ οἱ ἀριθμοί,
 εἴπερ τὸ μεθεκτικὸν ὁ τόπος, εἴτε τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μι-
 κροῦ ὄντος τοῦ μεθεκτικοῦ εἴτε τῆς ὕλης, ὥσπερ ἐν τῷ Τιμαίῳ
 σ γέγραφεν. Ὑπὲρ πῶς ἂν φέροιτο εἰς τὸν αὐτοῦ τόπον, εἰ ὁ
 τόπος ^c ἦν ἡ ὕλη ἢ τὸ εἶδος; Ἀδύνατον γὰρ οὐ μὴ κίνησις
 μὴδὲ ^d τὸ ἄνω ἢ κάτω ἐστί, τόπον ^e εἶναι. Ὡστε ^f ζητητέος
 ὅτι ἐν τοῖς τοιούτοις ὁ τόπος. Εἰ δ' ἐν αὐτῷ ὁ τόπος (δεῖ γάρ,
 εἴπερ ^g ἡ μορφή ἢ ὕλη), ἔσται ὁ τόπος ἐν τόπῳ· μεταβάλλει
 γὰρ αἶμα τῷ πράγματι καὶ κινεῖται καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἀόρι-
 στον, οὐκ αἰεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀλλ' οὐπὲρ ^h καὶ τὸ πᾶν ὥστε
 τοῦ τόπου ⁱ ἔσται τόπος. Ὑπὲρ ὅταν ἐξ ἀέρος ὕδωρ γένηται,
 ἀπόλωλεν ὁ τόπος· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τὸ γενόμενον
 σῶμα· τίς οὖν ἡ φθορά; Ὑπὲρ ὧν μὲν τοῖνυν ἀναγκαῖον εἶναι
 τι τὸν τόπον, καὶ πάλιν ἐξ ὧν ἀπορήσειεν ἂν τις αὐτοῦ περὶ
 τῆς οὐσίας, εἴρηται.

3 Μετὰ ^k δὲ ταῦτα ^l ληπτέον ποσαχῶς ἄλλο ἐν ἄλλῳ λέ-
 γεται. Ὑπὲρ μὲν δὴ τρόπον ὡς ὁ δάκτυλος ἐν τῇ χειρὶ καὶ
 ὅλως τὸ μέρος ἐν τῷ ὅλῳ. Ὑπὲρ ἄλλον ^m δὲ ὡς τὸ ὅλον ἐν τοῖς
 3 μέρεσιν· οὐ γάρ ⁿ ἐστι παρὰ τὰ μέρη τὸ ὅλον. Ὑπὲρ ἄλλον δὲ
 τρόπον ὡς ὁ ἄνθρωπος ἐν ^o ζῳῳ καὶ ὅλως εἶδος ἐν γένει.
 4 Ὑπὲρ ἄλλον δὲ ὡς τὸ γένος ἐν τῷ εἶδει καὶ ὅλως τὸ μέρος τοῦ
 5 εἶδους ἐν τῷ ^p τοῦ εἶδους λόγῳ. Ὑπὲρ ὡς ^q ἡ ὑγίεια ἐν θερμοῖς
 6 καὶ ψυχροῖς καὶ ὅλως τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. Ὑπὲρ ὡς ἐν βασι-
 7 λεί τὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅλως ἐν τῷ πρώτῳ κινητικῷ. Ὑπὲρ
 ὡς ἐν τῷ ἀγαθῷ καὶ ^r ὅλως ἐν τῷ τέλει· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ οὐ
 ἔνεκα. Πάντων δὲ κυριώτατον τὸ ὡς ἐν ἀγγείῳ καὶ ^s ὅλως

^a δ' om. F. ^b τὸ αἰ I. ^c ἦν om. E. ^d τῷ pr. F. ^e εἶναι
 τοῦτο ὥστε I. ^f ζητητέον εἰ ἐν F. ^g ἡ μορφή ἢ ἡ ὕλη G. ^h καὶ post
 οὐπὲρ om. E. ⁱ ἔσται ὁ τόπος G. ^k ταῦτα δὲ F. ^l λεκτέον E.
^m δὲ τρόπον ὡς E. ⁿ ἐστὶν ὅλον παρὰ τὰ μέρη E. ^o ἐν τῷ ζῳῳ F.
^p τοῦ εἶδους om. E. et pr. G. ^q ἡ om. F.G.I. ^r ὅλως ὡς ἐν E.
^s ὅλως τὸ ἐν I.

ἐν τόπῳ. Ἀπορήσειε δ' ἂν τις, ἅρα καὶ αὐτό τι ἐν ἑαυτῷ 8
ἐνδέχεται εἶναι, ἢ οὐθέν, ἀλλὰ ἔπειτα ἢ οὐδαμοῦ ἢ ἐν ἄλλῳ.
Διχῶς δὲ τοῦτ' ἐστίν, ἢτοι καθ' ὧν αὐτὸ ἢ καθ' ἕτερον. Ὅταν 9
μὲν γὰρ ἢ μόρια τοῦ ὅλου ἔστω ἐν ᾧ καὶ τὸ ἐν τούτῳ, λεχθή-
σεται τὸ ὅλον ἐν ἑαυτῷ· λέγεται γὰρ καὶ ἑκατὰ μέρη, οἷον
λευκὸς ὅτι ἢ ἐπιφάνεια λευκή, καὶ ἐπιστήμων ὅτι τὸ λογι-
στικόν. Ὁ μὲν οὖν ἀμφορεὺς οὐκ ἔσται ἐν ἑαυτῷ, οὐδ' ὁ 10
οἶνος· ὁ δὲ τοῦ οἴνου ἀμφορεὺς ἔσται· ὅ τε γὰρ καὶ ἐν ᾧ,
ἀμφότερα τοῦ αὐτοῦ μόρια. Οὕτω μὲν οὖν ἐνδέχεται αὐτό 11
τι ἐν ἑαυτῷ εἶναι. πρῶτως δ' οὐκ ἐνδέχεται, ὅτι οἶον τὸ λευκὸν
ἐν σώματι. Ἡ ἐπιφάνεια γὰρ ἐν σώματι, ἢ δ' ἐπιστήμη
ἐν ψυχῇ. Κατὰ ταῦτα δ' αἱ προσηγορίαι μέρη ὄντα, ὥς 12
γε ἐν ἀνθρώπῳ. Ὁ δ' ἀμφορεὺς καὶ ὁ οἶνος χωρὶς μὲν
ὄντα οὐ μέρη, ἅμα δέ. Διὸ ὅταν ἢ μέρη, ἔσται αὐτὸ ἐν 13
ἑαυτῷ, οἷον τὸ λευκὸν ἐν ἀνθρώπῳ ὅτι ἐν σώματι, καὶ ἐν
τούτῳ ὅτι ἐν ἐπιφανείᾳ· ἐν δὲ ταύτῃ οὐκέτι κατ' ἄλλο. Καὶ 14
ἕτερά γε τῷ εἶδει ταῦτα, καὶ ἄλλην φύσιν ἔχει ἑκάτερον
καὶ δύναμιν, ἢ τ' ἐπιφάνεια καὶ τὸ λευκόν. Οὕτε δὴ ἐπακτι- 15
κῶς σκοποῦσιν οὐδὲν ὁρῶμεν ἐν ἑαυτῷ κατ' οὐδένα ὁτῶν διο-
ρισμῶν, τῷ τε λόγῳ δῆλον ὅτι ἀδύνατον· δεῖσει γὰρ ἀμφό-
τερα ἑκάτερον ὑπάρχειν, οἷον τὸν ἀμφορέα ἀγγεῖον τε καὶ
οἶνον εἶναι καὶ τὸν οἶνον οἶνόν τε καὶ ἀμφορέα, εἴπερ ἐνδέ-
χεται αὐτό τι ἐν ἑαυτῷ εἶναι. Ὅστε εἰ ὅτι μάλιστα ἐν 16
ἀλλήλοις εἶεν, ὁ μὲν ἀμφορεὺς δέξεται τὸν οἶνον οὐχ ἢ αὐτὸς
οἶνος ἀλλ' ἢ ἐκεῖνος, ὁ δ' οἶνος ἐνέσται ἐν τῷ ἀμφορεῖ οὐχ
ἢ αὐτὸς ἀμφορεὺς ἀλλ' ἢ ἐκεῖνος. Κατὰ μὲν οὖν τὸ εἶναι 17
ὅτι ἕτερον, δῆλον· ἄλλος γὰρ ὁ λόγος τοῦ ἐν ᾧ καὶ τοῦ

ἔπειτα F.I., om. G. ἢ οὐδαμῶς ἢ ἐν ἄλλῳ F, ἢ ἐν ἄλλῳ ἢ οὐδαμοῦ G.
w ἑαυτῷ I. x τό τ' ἐν ᾧ F.G.I. y αὐτῷ F.G. z κατὰ τὰ μέρη I.
a ὅτι καὶ τὸ E. b αὐτῷ F.G. c οἶον τὸ λ. ἐν σώματι om. E. d ἢ om.
F, ἢ ἐπιφ.—σώματι om. I. e γε] τε F. f διότι F. g ὅταν μὲν ἢ E.
h αὐτὸς E.I. i αὐτῷ F.G. k ἐν τῷ ἀνθρώπῳ G.I. l ἐν τῷ σώματι
et ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ F.G.I. m ἑκάτερα F. n ἐν ἑαυτῷ ὁρῶμεν F.I.
ἐν αὐτῷ ὁρῶμεν G. o τον διορισμενον E. p τι αὐτὸ G.I. q αὐτῷ F.
r ὁ δ'] καὶ ὁ I. s ἔσται F.I. t ἀμφορεὺς αὐτὸς G.I., ἀμφορεὺς αὐ-
τὸς ἢ F. v ἐκεῖνος ἀμφορεὺς. Κατὰ F.G.I. w οὖν om. F. x ἄλλως E.
y καὶ ὁ τοῦ G.I.

ἐν τούτῳ. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἐνδέχεται ἅμα
 γὰρ ^z δύο ἐν ταύτῳ ^a ἔσται αὐτός ^b τε γὰρ ἐν ^c αὐτῷ ὁ ἀμ-
 φορεὺς ἔσται, εἰ οὐ ἡ φύσις δεκτική, τοῦτ' ἐνδέχεται ἐν ^d ἑαυ-
 τῷ εἶναι καὶ ἔτι ^e ἐκείνῳ οὐ δεκτικόν, οἶον, εἰ οἶνον, ^f ὁ οἶνος.
 18 Ὅτι μὲν οὖν ἀδύνατον ἐν ^g ἑαυτῷ ^h τι εἶναι ⁱ πρώτως, δῆλον.
 Ὁ δὲ Ζήνων ἠπόρει, ὅτι εἰ ^k ἔστι τι ὁ τόπος, ἐν τίνι ἔσται,
 λύνειν οὐ χαλεπόν· οὐδὲν γὰρ κωλύει ἐν ἄλλῳ ^m μὲν εἶναι
 τὸν πρῶτον τόπον, μὴ μέντοι ὡς ἐν τόπῳ ἐκείνῳ, ἀλλ' ὥσπερ
 ἡ μὲν ὑγίεια ἐν ⁿ τοῖς θερμοῖς ὡς ἕξις, τὸ δὲ θερμὸν ^o ἐν σώ-
 19 ματι ὡς πάθος. Ὡστ' οὐκ ἀνάγκη ^p εἰς ἄπειρον ἰέναι. Ἐκείνῳ
 δὲ φανερόν, ὅτι ἐπεὶ ^q οὐδὲν τὸ ἀγγεῖον τοῦ ἐν αὐτῷ (ἕτερον
 γὰρ τὸ πρώτως ὃ τε καὶ ἐν ^r ᾧ), οὐκ ἂν εἴη οὔτε ^s ἡ ὕλη ^t οὔτε
 τὸ εἶδος ὁ τόπος, ἀλλ' ἕτερον. Ἐκείνου γὰρ τι ταῦτα τοῦ
 ἐνόντος, καὶ ἡ ὕλη καὶ ἡ μορφή. Ταῦτα μὲν οὖν ἔστω διη-
 πορημένα.

4 Τί ^v δέ ποτ' ἐστὶν ὁ τόπος, ὃν ἂν γένοιτο φανερόν. Λά-
 βωμεν δὲ περὶ αὐτοῦ ὅσα δοκεῖ ἀληθῶς καθ' αὐτὸ ὑπάρχειν
 αὐτῷ. Ἀξιούμεν δὴ τὸν τόπον εἶναι πρῶτον μὲν ^x περιέχον
 ἐκείνῳ οὐ τόπος ἐστί, καὶ μηδὲν τοῦ πράγματος ^y εἶναι, ἔτι
 τὸν πρῶτον ^z τόπον μήτ' ^a ἐλάττω μήτε μείζω, ^b ἔτι ἀπο-
 λείπεσθαι ἐκάστου καὶ χωριστόν ^c εἶναι, πρὸς δὲ τούτοις
 πάντα τόπον ἔχειν τὸ ἄνω ^d καὶ κάτω, καὶ φέρεσθαι φύσει
 καὶ μένειν ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις ἕκαστον τῶν σωμάτων,
 2 τοῦτο δὲ ποιεῖν ἡ ἄνω ἢ κάτω. Ὑποκειμένων δὲ ^e τούτων τὰ
 λοιπὰ θεωρητέον. Δεῖ δὲ πειρᾶσθαι τὴν σκέψιν οὕτω ποιῆ-
 σθαι, ὅπως τὸ τί ἐστὶν ἀποδοθήσεται, ὥστε τά τε ἀπορού-
 μενα λύεσθαι, καὶ τὰ δοκοῦντα ὑπάρχειν τῷ τόπῳ ὑπάρχοντα

^z δύο σώματα ἐν τῷ αὐτῷ G.I. ^a ἐνέσται F. ^b τε om. E. ^c ἑαυτῷ I.
^d αὐτῷ F.G. ^e ἐκείνου δεκτικόν E. ^f ὁ om. E.F. ^g αὐτῷ F.G.
^h τι om. E. ⁱ πρώτως εἶναι F. ^k ὁ τόπος ἐστί τι G.I., ὁ τόπος
 ἔσται τι F. ^l λύνειν οὐ χαλεπόν om. pr. E. ^m μὲν om. E. ⁿ τοῖς om. E.
^o ἐν om. I. ^p εἰς] ἐπ' G.I. ^q οὐδὲ τὸ ἀγγεῖον ἐν ἑαυτῷ I. ^r ἡ om. G.
^s οὔτε om. G. ^t ἐν ὄντος G. ^v δὴ G. ^w αὐτὸν G. ^x περιέχειν F.I.
^y εἶναι om. E. ^z τόπον om. F.G. ^a ἐλάττω εἶναι μήτε I. ^b ἔτι μήτ'
 ἀπολ. F.G.I. ^c εἶναι om. E.G.I. ^d καὶ τὸ κάτω G. ^e τούτων]
 τῶν τοιούτων G.

ἔσται, καὶ ἔτι τὸ τῆς δυσκολίας αἴτιον καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀπορημάτων ἔσται φανερόν· οὕτω γὰρ ἂν κάλλιστα δεικνύοιτο ἕκαστον. Πρῶτον μὲν οὖν δεῖ κατανοῆσαι ὅτι οὐκ ἂν ³ ἐζητεῖτο ὁ τόπος, εἰ μὴ κίνησίς τις ἦν ἢ κατὰ τόπον· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸν οὐρανὸν μάλιστ' οἰόμεθα ^ε ἐν τόπῳ, ὅτι αἰεὶ ἐν κινήσει. Ταύτης δὲ τὸ μὲν φορά, τὸ δ' αὔξησης καὶ φθίσεως· καὶ γὰρ ἐν τῇ αὔξει καὶ φθίσει μεταβάλλει, καὶ ^h ὁ πρότερον ἦν ἐνταῦθα, πάλιν μεθέστηκεν εἰς ἑλαττον ἢ μείζον. Ἔστι δὲ κινούμενον τὸ μὲν καθ' αὐτὸ ἐνεργεία, τὸ ⁴ δὲ κατὰ συμβεβηκός· ⁱ τοῦ δὲ κατὰ συμβεβηκός ^k τὸ μὲν ἐνδεχόμενον κινεῖσθαι καθ' αὐτό, οἷον τὰ ^l μύρια τοῦ σώματος καὶ ὁ ἐν τῷ πλοίῳ ἦλος, τὰ δ' οὐκ ἐνδεχόμενα ἄλλ' αἰεὶ κατὰ συμβεβηκός, ^m οἷον ἡ λευκότης καὶ ἡ ἐπιστήμη· ταῦτα γὰρ οὕτω μεταβέβληκε τὸν τόπον, ὅτι ἐν ᾧ ὑπάρχουσι μεταβάλλει. Ἐπεὶ δὲ λέγομεν ⁿ εἶναι ὡς ^o ἐν τόπῳ τῷ οὐρανῷ, ⁵ διότι ἐν τῷ ἀέρι, οὗτος δ' ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ἐν τῷ ἀέρι δὲ οὐκ ἐν παντί, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔσχατον αὐτοῦ καὶ περιέχον ἐν τῷ ἀέρι φαμέν εἶναι· εἰ γὰρ ^p πᾶς ὁ ἀὴρ τόπος, οὐκ ἂν ἴσος εἴη ἐκάστου ὁ τόπος καὶ ἕκαστον, δοκεῖ δέ γε ^q ἴσος εἶναι. Τοιούτος ^r δ' ὁ πρῶτος ἐν ᾧ ἐστίν. Ὄταν μὲν οὖν μὴ διηρημένον ⁶ ἢ τὸ περιέχον ἀλλὰ συνεχές, οὐχ ὡς ἐν τόπῳ λέγεται ^s εἶναι ἐν ἐκείνῳ, ἀλλ' ὡς μέρος ἐν ὅλῳ· ὅταν δὲ διηρημένον ἢ καὶ ἀπτόμενον, ἐν πρώτῳ ^t ἐστὶ τῷ ἐσχάτῳ τοῦ περιέχοντος, ὃ οὐτ' ἐστὶ μέρος τοῦ ἐν αὐτῷ ^v ὄντος οὔτε μείζον τοῦ διαστήματος ἀλλ' ἴσον· ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ τὰ ἔσχατα τῶν ἀπτομένων. Καὶ συνεχές μὲν ὃν οὐκ ἐν ἐκείνῳ κινεῖται ἀλλὰ μετ' ἐκείνου, ⁷ διηρημένον δὲ ἐν ἐκείνῳ. Καὶ εἴαν τε ^w κινῆται τὸ περιέχον εἴαν τε μή, οὐδὲν ἡττοῦν. Ἔτι ὅταν μὴ ^x διηρημένον ἢ, ὡς ⁸ μέρος ἐν ὅλῳ λέγεται, ^y οἷον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἢ ὄψις ἢ ἐν τῷ

f τις om. F. ε ἐν τόπῳ οἰόμεθα F.G.I. h δ] ὅπερ F. i τοῦ δὲ κ. σ.] κ. σ. δὲ E. k τὰ μὲν ἐνδεχόμενα F.G. l μέρος F. m οἷον ἢ] ἢ τε corr. E. n εἶναι om. F. o ἐν τόπῳ ἐν τῷ E. p πᾶς G.I. q ἴσος om. G, εἶναι om. G.I. r δ' om. G. s εἶναι om. F.G.I. t ἐστὶ τινι τῷ G.I. v ὄντος om. E. w κινεῖται G. x ἢ διηρημένον I. y οἷον ὡς ἐν G.I.

σώματι ἢ χεῖρ. ὅταν δὲ διηρημένον, οἶον ἐν τῷ ^z κάδῳ τὸ ὕδωρ
^a ἢ ἐν τῷ κεραμίῳ ὁ οἶνος· ἢ μὲν γὰρ χεῖρ κατὰ τοῦ σώματος
 9 κινεῖται, τὸ δὲ ὕδωρ ἐν τῷ ^z κάδῳ. ⁴ Ἡδὴ τοίνυν φανερόν ἐκ
 τούτων τί ἐστίν ^b ὁ τόπος. Σχεδὸν γὰρ τέτταρά ἐστιν ὧν
 ἀνάγκη τὸν τόπον εἶναι· ἢ γὰρ μορφή ἢ ὕλη ἢ διά-
 στημά τι ^c τὸ μεταξὺ τῶν ἐσχάτων, ἢ τὰ ἐσχατα εἰ μὴ ἐστι
 μὴδὲν διάστημα παρὰ τὸ τοῦ ἐγγινομένου σώματος μέγεθος.
 10 Τούτων δ' ὅτι ^d οὐκ ἐνδέχεται τὰ τρία εἶναι, φανερόν· ἀλλὰ
 διὰ ^e μὲν τὸ περιέχειν δοκεῖ ἢ ^f μορφή εἶναι· ἐν ^g ταύτῳ γὰρ
 τὰ ἐσχατα τοῦ περιέχοντος καὶ ^h τοῦ περιεχομένου. ⁴ Ἔστι
 μὲν οὖν ἄμφω πέρατα, ἀλλ' οὐ τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ μὲν εἶδος
 11 τοῦ πράγματος, ὁ δὲ τόπος τοῦ περιέχοντος σώματος. Διὰ
 δὲ τὸ ⁱ μεταβάλλειν πολλάκις μένοντος τοῦ περιέχοντος τὸ
 περιεχόμενον καὶ διηρημένον, οἶον ἐξ ἀγγείου ὕδωρ, τὸ με-
 ταξὺ εἶναι τι δοκεῖ διάστημα, ὡς ὅν τι παρὰ τὸ σῶμα ^k τὸ
 μεθιστάμενον. Τὸ δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸ τυχὸν ἐμπίπτει
 12 σῶμα τῶν μεθισταμένων καὶ ἄπτεσθαι πεφυκότων. Εἰ δ'
 ἦν τι τὸ διάστημα τὸ πεφυκὸς καὶ μένον ἐν τῷ αὐτῷ ^l τόπῳ,
 ἅπειροι ἂν ἦσαν τόποι· μεθισταμένου γὰρ τοῦ ὕδατος καὶ
 τοῦ ἀέρος ^m ταὐτὸ ποιήσει τὰ μόρια ⁿ πάντα ἐν τῷ ὅλῳ ὅπερ
 ἅπαν τὸ ὕδωρ ἐν τῷ ἀγγεῖῳ· ἅμα ^o δὲ καὶ ὁ τόπος ἔσται
 μεταβάλλων. ⁴ Ὡστ' ^p ἔσται τοῦ τόπου ^q τ' ἄλλος τόπος,
 13 καὶ πολλοὶ τόποι ἅμα ἔσονται. Οὐκ ἔστι δὲ ἄλλος τόπος
^r ὁ τοῦ μορίου, ἐν ᾧ κινεῖται, ὅταν ^s ὅλον τὸ ἀγγεῖον μεθί-
 στηται, ἀλλ' ὁ αὐτός· ἐν ᾧ γὰρ ἐστίν, ἀντιμεθίσταται ὁ ἀήρ
 καὶ τὸ ὕδωρ ἢ τὰ μόρια τοῦ ὕδατος, ἀλλ' οὐκ ἐν ᾧ γίνονται
 τόποι, ὅς μέρος ἐστὶ τοῦ τόπου ὅς ἐστι τόπος ὅλου τοῦ αὐ-
 14 ρανοῦ. Καὶ ἡ ὕλη δὲ δόξειεν ἂν εἶναι τόπος, εἰ ^t γε ἐν ἡρε-
 μούντί τις σκοποῖ καὶ μὴ ^v κεχωρισμένῳ ἀλλὰ συνεχεῖ.

^z κάδῳ F.I. ^a ἢ ὡς ἐν G. ^b ὁ om. F. ^c τὸ om. E. ^d τὰ τρία
 οὐκ ἐνδέχεται G.I. ^e τὸ μὲν F. ^f μορφή μὴ εἶναι E. ^g τῷ αὐτῷ F.G.I.
^h τοῦ post καὶ om. E.G. ⁱ βάλλειν E. ^k τὸ post σῶμα om. E.
^l τόπῳ om. F. ^m τὸ αὐτὸ G.I. ⁿ ἅπαντα F. ^o δ' ἔσται καὶ ὁ
 τόπος G.I. ^p ἔσται καὶ τοῦ F, ἔσται τέ τις τοῦ G. ^q τ' γ' E, τις
 I, om. F.G. ^r ὁ om. F. ^s τὸ ὅλον F. ^t γε om. pr. E. ^v κεχω-
 ρισμένον ἀλλὰ συνεχές E.

Ὡσπερ γὰρ εἰ ἀλλοιοῦνται, ^x ἔστι τι ὃ νῦν μὲν λευκὸν ^y πάλαι δὲ μέλαν, καὶ νῦν μὲν σκληρὸν ^y πάλαι δὲ μαλακόν (διό φαιμεν εἶναί ^z τι τὴν ὕλην), οὕτω καὶ ὁ τόπος διὰ τοιαύτης τινὸς εἶναι ^a δοκεῖ φαντασίας, πλὴν ἐκεῖνο μὲν διότι ^b ὃ ἦν ἀήρ, ^c τοῦτο νῦν ὕδωρ, ὃ δὲ τόπος ὅτι ^d οὗ ^e ἦν ἀήρ, ἐνταῦθ' ἐστὶ ^f νῦν ὕδωρ. Ἀλλ' ἡ μὲν ὕλη, ὥσπερ ἐλέχθη ἐν ^g τοῖς πρότερον, οὔτε χωριστὴ τοῦ πράγματος οὔτε ^h περιέχει, ὃ δὲ τόπος ἄμφο. Εἰ τοίνυν μηδὲν ⁱ τῶν τριῶν ὁ τόπος ἐστὶ, ¹⁵ μήτε ^k τὸ εἶδος μήτε ^k ἡ ὕλη μήτε διάστημά ^l τι αἰὲ ^m ὑπάρχον ἕτερον παρὰ τὸ τοῦ πράγματος τοῦ μερισταμένου, ἀνάγκη τὸν τόπον εἶναι τὸ λοιπὸν τῶν ⁿ τεσσάρων, τὸ πέρασ τοῦ περιέχοντος σώματος. Λέγω δὲ τὸ περιεχόμενον σῶμα τὸ κινητὸν κατὰ φοράν. Δοκεῖ δὲ μέγα ^o τι εἶναι καὶ χαλε- ¹⁶ πὸν ληφθῆναι ὁ τόπος διὰ τε τὸ παρεμφαίνεσθαι τὴν ὕλην καὶ τὴν μορφήν, καὶ διὰ τὸ ἐν ἡρεμοῦντι τῷ περιέχοντι γίνεσθαι τὴν μετάστασιν τοῦ φερομένου· ἐνδέχεσθαι γὰρ φαίνεται εἶναι διάστημα μεταξύ ἄλλο τι τῶν κινουμένων μεγεθῶν. Συμβάλλεται δέ τι καὶ ὁ ἀήρ δοκῶν ἀσώματος εἶναι· ¹⁷ φαίνεται γὰρ οὐ μόνον τὰ πέρατα τοῦ ἀγγείου εἶναι ὁ τόπος, ἀλλὰ καὶ τὸ μεταξύ ὡς κενόν. Ἔστι δ' ὥσπερ τὸ ἀγγεῖον ¹⁸ τόπος μεταφορητός, οὕτω ^p καὶ ὁ τόπος ἀγγεῖον ἀμετακίνητον. Διὸ ὅταν μὲν ἐν κινουμένῳ ^q τι κινήται καὶ ^r μεταβάλλῃ τὸ ἐντός, οἷον ἐν ποταμῷ πλοῖον, ^s ὡς ἀγγεῖφ χρηταὶ μᾶλλον ἢ τόφω τῷ περιέχοντι. Βούλεται δ' ^t ἀκίνητος ^v εἶναι ¹⁹ ὁ τόπος· διὸ ὁ πᾶς μᾶλλον ποταμὸς ^w τόπος, ὅτι ἀκίνητος ^x ὁ πᾶς. Ὡστε τὸ τοῦ περιέχοντος πέρασ ἀκίνητον πρῶτον, τοῦτ' ἔστιν ὁ τόπος. Καὶ διὰ τοῦτο ^y τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ ἔσχατον τὸ πρὸς ἡμᾶς τῆς κύκλῳ φορᾶς δοκεῖ εἶναι

^x ἔστι τι τοῦτο ὁ G, ἔσται τοῦτο ὁ I. ^y πάλιν G.I. ^z τι om. I.
^a δοκεῖ εἶναι G.I. ^b ὃ om. E. ^c τοῦτο—ἀήρ om. G. ^d οὗ] οὗ
νῦν I, ἐν ᾧ G. ^e ἦν ὁ ἀήρ G.I. ^f νῦν om. G. ^g προτέροις F.
^h περιέχει F. ⁱ τῶν] τούτων τῶν G.I. ^k τὸ et ἡ om. corr. E.
^l αἰεῖ τι F. ^m ὑπάρχειν E. ⁿ τεττάρων G.I. ^o εἶναί τι F. ^p καὶ
om. F.G.I. ^q τι om. E.F.G. ^r μεταβάλλει fortasse G. ^s ὡς ἐν
ἀγγεῖω I. ^t ἀκίνητον F. ^v ὁ τόπος εἶναι G.I. ^w τόπος ἐστιν ὅτι I.
^x ὁ πᾶς] ἅπας G. ^y τὸ ante μ. om. I.

τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω μάλιστα πᾶσι κυρίως, ὅτι τὸ μὲν αἰετομένει, τοῦ δὲ ^z κύκλου τὸ ἔσχατον ὡσαύτως ἔχον μένει. "Ὡστ' ἐπεὶ τὸ μὲν κοῦφον τὸ ἄνω φερόμενόν ^a ἐστὶ φύσει, τὸ δὲ βαρὺ τὸ κάτω, τὸ μὲν πρὸς τὸ μέσον περιέχον πέρας κάτω ἐστί, καὶ αὐτὸ τὸ μέσον, τὸ δὲ πρὸς τὸ ἔσχατον ^b ἄνω, καὶ αὐτὸ τὸ ἔσχατον· καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ ἐπίπεδόν ^c τι εἶναι καὶ οἶον ἀγγεῖον ὁ τόπος καὶ ^d περιέχον. "Ἐτι ἅμα τῷ ^e πράγματι ὁ τόπος· ἅμα ^f γὰρ τῷ πεπερασμένῳ τὰ πέρατα.

5 Ὡς μὲν οὖν σώματι ἐστὶ τι ἐκτὸς σῶμα περιέχον αὐτό, τοῦτό ^g ἐστὶν ἐν τόπῳ, ᾧ δὲ μή, οὐ. Διὸ καὶ ὕδωρ γένηται ^h τοιοῦτο, τὰ μὲν μόρια κινήσεται αὐτοῦ (περιέχεται γὰρ ὑπὲρ ἀλλήλων), τὸ δὲ πᾶν ἐστὶ μὲν ὡς κινήσεται ἐστὶ δ' ὡς οὐ. Ὡς μὲν γὰρ ὅλον, ἅμα τὸν τόπον οὐ μεταβάλλει, κύκλῳ δὲ κινήσεται· τῶν μορίων γὰρ οὗτος ὁ τόπος· καὶ ἄνω μὲν καὶ κάτω οὐ, κύκλῳ δ' ἔνια. Τὰ δὲ καὶ ^k ἄνω καὶ κάτω, ^z ὅσα ἔχει πύκνωσιν καὶ μάνωσιν. "Ὡσπερ ^l δ' ^m ἐλέχθη, τὰ μὲν ἐστὶν ἐν τόπῳ κατὰ δύναμιν, τὰ δὲ κατ' ἐνέργειαν. Διὸ ὅταν μὲν συνεχὲς ἦ τὸ ὁμοιομερές, κατὰ δύναμιν ἐν τόπῳ τὰ μέρη, ὅταν δὲ χωρισθῇ μὲν ἀπτηται δ' ὥσπερ σωρός, κατ' ἐν-
3 ργειαν. Καὶ τὰ μὲν καθ' ⁿ αὐτά, οἶον πᾶν σῶμα ἢ κατὰ φορὰν ἢ ^o κατ' αὔξησιν κινήτὸν καθ' αὐτό που, ὁ δ' οὐρανός, ὥσπερ εἴρηται, οὐ που ὅλος οὐδ' ἐν τινι τόπῳ ἐστίν, εἴ γε μηδὲν αὐτὸν περιέχει σῶμα. "Ἐφ' ^p ᾧ δὲ κινεῖται, ταύτῃ καὶ τόπος ἐστὶ τοῖς μορίοις· ἕτερον γὰρ ἑτέρου ἐχόμενον τῶν μορίων
4 ἐστίν. Τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἶον ἡ ψυχὴ καὶ ὁ οὐρανός· τὰ γὰρ μόρια ἐν τόπῳ πως πάντα· ἐπὶ ^q τῷ κύκλῳ γὰρ ^r περιέχει ἄλλο ἄλλο. Διὸ κινεῖται ^t μὲν ^v κύκλῳ τὸ ἄνω, τὸ δὲ πᾶν οὐ που. Τὸ γὰρ που αὐτό ^τ ἐστὶ τι, καὶ ἔτι ἄλλο τι δεῖ εἶναι παρὰ τοῦτο ἐν ᾧ ^w ὁ περιέχει· παρὰ δὲ τὸ πᾶν

^z κύκλῳ F.G.I. ^a φύσει ἐστὶ G.I. ^b ἄνω—ἔσχατον καὶ om. E.
^c τε G. ^d περιέχων F. ^e πράγματι πως ὁ G.I. ^f γὰρ—πέρατα]
 γὰρ τὰ πέρατα καὶ ὁ τόπος G.I. ^g ἐν τόπῳ ἐστίν G.I. ^h τοιοῦτον G.I.
ⁱ ὥστε E. ^k κάτω καὶ ἄνω G.I. ^l δ' om. I. ^m ἐλέγομεν corr. E.
ⁿ αὐτό F.G.I. ^o κατ' om. F.G.I. ^p ὁ E. ^q τὸ E.G.I. ^r περιέχει
 om. E. ^s ἄλλο ἄλλω I. ^t μὲν om. I. ^v κύκλῳ μόνον τὸ G.I.
^w ὁ περιέχει] περιέχεται E.

καὶ ὅλον οὐδέν ἐστιν ^x ἔξω τοῦ παντός, καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ οὐρανῷ πάντα· ὁ γὰρ οὐρανὸς τὸ πᾶν ἴσως. Ἔστι δ' ὁ τό- 5
πος οὐχ ὁ οὐρανός, ἀλλὰ τοῦ οὐρανοῦ τι τὸ ἔσχατον καὶ ἀπτόμενον τοῦ κινητοῦ σώματος ^y πέρασ ἡρεμοῦν· καὶ διὰ τοῦτο ἡ μὲν γῆ ἐν τῷ ὕδατι, τοῦτο δ' ἐν τῷ ἀέρι, οὗτος δ' ἐν τῷ αἰθέρι, ὁ δ' αἰθήρ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ δ' οὐρανὸς οὐκέτι ἐν ἄλλῳ. Φανερόν δ' ἐκ τούτων ^z ὅτι καὶ αἱ ἀπορίαι πᾶσαι 6
λύονται ἂν οὕτω λεγομένου τοῦ τόπου. Οὔτε γὰρ συναύξεσθαι ἀνάγκη τὸν τόπον, οὔτε στιγμῆς ^a εἶναι τόπον, ^b οὔτε δύο σώματα ^c ἐν τῷ αὐτῷ ^d τόπῳ, ^e οὔτε διάστημά τι εἶναι σωματικόν. Σῶμα γὰρ τὸ μεταξὺ τοῦ τόπου τὸ τυχόν, ἀλλ' οὐ διάστημα σώματος· καὶ ἔστιν ὁ τόπος καὶ ποῦ, οὐχ ὡς ἐν τόπῳ ^f δέ, ἀλλ' ὡς τὸ πέρασ ἐν τῷ πεπερασμένῳ. Οὐ γὰρ πᾶν ^g τὸ ὂν ἐν τόπῳ, ἀλλὰ τὸ κινητὸν σῶμα. Καὶ φέ- 7
ρεται δὴ εἰς τὸν αὐτοῦ τόπον ἕκαστον ^h εὐλόγως· ⁱ ὁ γὰρ ἐφεξῆς καὶ ἀπτόμενον μὴ βία, συγγενές· καὶ συμπεφυκῶτα μὲν ἀπαθῆ, ἀπτόμενα δὲ παθητικὰ καὶ ποιητικὰ ἀλλήλων. Καὶ μένει δὴ φύσει πᾶν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ ^k ἕκαστον ^l οὐκ 8
ἀλόγως· καὶ γὰρ τὸ μέρος τόδε ἐν ^m ὅλῳ τῷ τόπῳ ὡς διαιρετὸν μέρος πρὸς ὅλον ἐστίν, οἷον ⁿ ὅταν ὕδατος ^o κινήσῃ τις μόριον ἢ ἀέρος. Οὕτω δὲ ^p καὶ ἀήρ ἔχει πρὸς ὕδωρ· οἷον ὕλη ^q γάρ, τὸ δὲ εἶδος, τὸ μὲν ὕδωρ ^r ὕλη ἀέρος, ὁ δ' ἀήρ ^s οἷον ἐνέργειά τις ἐκείνου· τὸ ^t γὰρ ὕδωρ δυνάμει ^v ἀήρ ἐστίν, ὁ δ' ἀήρ δυνάμει ὕδωρ ἄλλον τρόπον. Διοριστέον δὲ περὶ τούτων ὕστερον· ἀλλὰ διὰ τὸν καιρὸν ἀνάγκη μὲν εἰπεῖν, ἀσαφῶς δὲ νῦν ^w ῥηθὲν τότ' ἔσται σαφέστερον. Εἰ οὖν τὸ 9
αὐτὸ ἡ ὕλη ^x καὶ ἡ ἐντελέχεια (ὕδωρ γὰρ ἄμφω, ἀλλὰ τὸ

^x ἔξωθεν F.G.I. ^y πέρασ ἡρεμοῦν om. E. ^z ὅτι om. F. ^a εἶναι τὸν τόπον I. ^b οὐδὲ G.I. ^c ἐν] ἐστίν ἐν E. ^d τόπῳ om. F. ^e οὐδὲ G.I. ^f δέ om. F. ^g τὸ ὂν om. E, post ἐν τόπῳ ponit F. ^h εὐλόγως om. E. ⁱ ὁ E.G. ^k ἕκαστον om. F.G, post πᾶν ponit E. ^l οὐκ ἀλόγως] εὐλόγως I. οὐκ—τόπῳ om. G. ^m ὅλῳ om. E, post τῷ ponit I. ⁿ ὅταν] εἰ I. ^o κινήσῃ τι F, τις κινήσῃ G, τις κινήσει I. ^p καὶ ὁ ἀήρ F.G.I. ^q γὰρ—ὕλη om. E. ^r ἀέρος ὕλη F. ^s οἷον om. E. ^t γὰρ] δέ I. ^v ἐστίν ἀήρ G.I. ^w λεχθὲν G.I. ^x καὶ ἐντελέχεια ἔχει ὕδ. E.

μὲν δυνάμει τὸ δ' ἐντελεχείᾳ), ἔχει ἂν ὡς μόνιον πῶς πρὸς ὅλον. Διὸ καὶ τούτοις ἀφή ἐστίν· σύμφυσις ὃ δέ, ὅταν ἄμφω ἐνεργεῖα ἐν ^z γένωνται. Καὶ περὶ ^a μὲν τόπον, καὶ ὅτι ἐστὶ καὶ τί ἐστίν, εἴρηται.

- 6 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ὑποληπτέον εἶναι τοῦ φυσικοῦ θεω-
ρῆσαι καὶ περὶ κενοῦ, εἰ ἐστίν ^b ἢ μή, καὶ πῶς ἐστίν ἢ τί
ἐστίν, ὥσπερ καὶ περὶ τόπου· καὶ ^c γὰρ παραπλησίαν ἔχει
^d τὴν τε ἀπιστίαν καὶ τὴν πίστιν διὰ τῶν ὑπολαμβάνομένων
οἷον γὰρ ^e τόπον τινὰ καὶ ἀγγεῖον τὸ κενὸν τιθέασιν οἱ
λέγοντες, δοκεῖ ^f δὲ πλήρες μὲν εἶναι, ὅταν ἔχη τὸν ὄγκον οὐ
δεκτικόν ἐστίν, ὅταν δὲ στερηθῇ, κενόν, ^g ὥς τὸ αὐτὸ μὲν ὄν
^h κενὸν καὶ πλήρες καὶ τόπον, τὸ δ' εἶναι αὐτοῖς οὐ ⁱ ταῦτό
² ὄν. Ἀρξασθαι δὲ δεῖ ^k τῆς σκέψεως ¹ λαβοῦσιν ἅ τε λέγου-
σιν οἱ φάσκοντες εἶναι καὶ πάλιν ἅ λέγουσιν οἱ μὴ ^m φάσκον-
³ τες, καὶ τρίτον τὰς κοινὰς ⁿ περὶ αὐτῶν δόξας. Οἱ μὲν οὖν
δεικνύναι πειρώμενοι ὅτι οὐκ ἐστίν, οὐχ ^o βούλονται λέγειν οἱ
ἄνθρωποι κενόν. τοῦτ' ἐξελέγχουσιν, ἀλλ' ^o ἁμαρτάνοντες
λέγουσιν, ὥσπερ Ἀνιξαγόρας καὶ οἱ τοῦτον τὸν τρόπον
ἐλέγχοντες. Ἐπιδεικνύουσι γὰρ ὅτι ἐστὶ τι ὃ ἀήρ, στρε-
βλοῦντες τοὺς ἀσκούς καὶ ^p δεικνύντες ὡς ἰσχυρὸς ὁ ἀήρ, καὶ
⁴ ἐναπολαμβάνοντες ἐν ταῖς κλεψύδραις. Οἱ δ' ἄνθρωποι
^q βούλονται κενὸν εἶναι διάστημα ἐν ᾧ ^r μηδέν ἐστὶ σῶμα αἰ-
σθητόν· οἰόμενοι δὲ τὸ ^s ὄν ἅπαν εἶναι σῶμα φασίν, ἐν ᾧ ὅλως
μηδέν ἐστὶ, τοῦτ' εἶναι κενόν, ^t διὸ τὸ πλήρες ἀέρος κενόν
⁵ εἶναι. Οὐκ οὖν τοῦτο ^v δεῖ δεικνύναι, ὅτι ἐστὶ τι ὃ ἀήρ, ἀλλ'
ὅτι οὐκ ἐστὶ διάστημα ἕτερον τῶν σωματίων, οὔτε χωριστὸν
οὔτε ἐνεργεῖα ὄν, ὃ διαλαμβάνει τὸ πᾶν σῶμα ὥστ' εἶναι μὴ
συνεχές, καθάπερ λέγουσι Δημόκριτος καὶ Λεύκιππος καὶ

ὃ δέ ἐστίν ὅταν E. ^z γένεται F. ^a μὲν τοῦ τόπου F. ^b ἢ μή,
καὶ πῶς ἐστίν om. E. ^c γὰρ om. E. ^d τὴν τε ἀπιστίαν καὶ om. F,
τε om. E. ^e τινὰ τόπον F. ^f δ' εἶναι πλήρες μὲν G.I. ^g ὥς om. E.
^h κενόν om. F. ⁱ ταῦτόν. Ἀρξασθαι I. ^k τῆς om. F. ¹ λαβοῦσης G.
^m φάσκοντες εἶναι καὶ F.G.I. ⁿ δόξας περὶ αὐτῶν F.G.I. ^o ἁμαρ-
τάνουσι λέγοντες F. ^p δεικνύντες F.I. ^q βούλονται λέγειν κενόν E.
^r μηδέν τί ἐστὶ F. ^s ἅπαν ὄν I. ^t διὸ τὸ] διότι E. ^v δεικνύναι δεῖ F.

ἕτεροι πολλοὶ τῶν φυσιολόγων, ἢ καὶ εἴ ^ωτι ἔξω τοῦ παντὸς σώματός ἐστιν ὄντος συνεχοῦς. Οὗτοι μὲν οὖν οὐ κατὰ θύρας πρὸς τὸ πρόβλημα ἀπαντῶσιν, ἀλλ' οἱ φάσκοντες εἶναι μάλλον. Λέγουσι δ' ἐν μὲν [×] ὅτι κίνησις ἢ κατὰ τόπον οὐκ ἂν ⁶ εἴη (αὐτὴ δ' ἐστὶ φορὰ καὶ αὔξησις). οὐ γὰρ ἂν ^γ δοκεῖν εἶναι κίνησιν, εἰ μὴ ^z εἴη κενόν· τὸ γὰρ πλήρες ἀδύνατον εἶναι δέξασθαι ^a τι. Εἰ δὲ ^b δέξεται καὶ ^c ἔσται δύο ἐν ^d ταύτῳ, ἐνδέχοιτ' ἂν καὶ ὅποσαοῦν ^e εἶναι ἅμα σώματα· τὴν γὰρ διαφοράν, δι' ἣν οὐκ ἂν εἴη τὸ λεχθέν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Εἰ δὲ τοῦτο ἐνδέχεται, καὶ τὸ ⁱ μικρότατον δέξεται τὸ μέγιστον· πολλὰ γὰρ μικρά ^g ἔστι τὸ μέγα· ὥστ' εἰ πολλὰ ἴσα ἐνδέχεται ἐν ταύτῳ εἶναι, καὶ πολλὰ ἄνισα. Μέλισσος μὲν οὖν ⁷ καὶ δείκνυσιν ὅτι τὸ πᾶν ἀκίνητον ἐκ τούτων· εἰ γὰρ κινήσεται, ἀνάγκη εἶναι (φησί) κενόν, τὸ δὲ κενὸν οὐ τῶν ὄντων. Ἔνα μὲν οὖν τρόπον ^h ἐκ τούτων δεικνύουσιν ὅτι ἔστι τι κενόν, ἄλλον δ' ὅτι ⁱ φαίνεται ἕνια συνιόντα καὶ πιλούμενα, οἷον καὶ τὸν οἶνον φασὶ ^k δέχεσθαι μετὰ τῶν ἀσκῶν τοὺς πίθους, ὡς εἰς τὰ ἐνόντα κενὰ συνιόντος τοῦ πυκνουμένου σώματος. Ἔτι ⁸ δὲ καὶ ἡ αὔξησις δοκεῖ ^l πᾶσι γίγνεσθαι διὰ κενοῦ· τὴν μὲν γὰρ τροφήν ^m σῶμα εἶναι, δύο δὲ σώματα ἀδύνατον ἅμα εἶναι. Μαρτύριον δὲ καὶ τὸ περὶ τῆς τέφρας ποιοῦνται, ἢ δέχεται ⁿ ἴσον ὕδωρ ὅσον τὸ ἀγγεῖον τὸ κενόν. Εἶναι δ' ἔφασαν καὶ ⁹ οἱ Πυθαγόρειοι κενόν, καὶ ἐπεισιέναι ^o αὐτὸ τῷ οὐρανῷ ἐκ τοῦ ἀπείρου πνεύματος ^p ὡς ἀναπνέοντι καὶ τὸ κενόν, ^q διορίζει τὰς φύσεις, ὡς ὄντος τοῦ κενοῦ χωρισμοῦ τινὸς τῶν ἐφεξῆς καὶ τῆς διορίσεως· καὶ τοῦτ' εἶναι πρῶτον ἐν τοῖς ἀριθμοῖς· τὸ γὰρ κενόν ^q διορίζει τὴν φύσιν αὐτῶν. Ἐξ ὧν ^r μὲν οὖν

^ω τι τῶν ἔξω E. [×] ὅτι] ὅτι ἢ F. ^γ δοκοῖν εἶναι κίνησις F.G.I.
^z ἢ F. ^a τι om. F.G.I. ^b δέξαιτο F.G.I. ^c ἔστι G.I. ^d τῷ
αὐτῷ G.I. ^e ἅμα εἶναι F.G.I. ^f σμικρότατον δέξασθαι F. ^g τὸ μέγα
ἐστίν F.G.I. ^h ἐκ τούτων om. F. ⁱ φαίνονται G.I. ^k μετὰ τῶν
ἀσκῶν δέχεσθαι F.G.I. ^l γίγνεσθαι πᾶσι F.G. ^m εἶναι σῶμα F.G.I.
ⁿ ἴσον om. F. ^o αὐτῷ G. ^p ὡς ἂν ἀναπνέοντι F.G.I. ^q διορίζει F.
^r μὲν post ὧν om. F.

οί μὲν φασιν εἶναι οἱ δ' οὐ^s φασι, ^tσχεδὸν ^vτοιαῦτα καὶ τοσαῦτά ^wἐστιν.

- 7 Πρὸς δὲ τὸ ποτέρως ἔχει δεῖ λαβεῖν τί σημαίνει τοῦτομα. Δοκεῖ δὴ τὸ κενὸν τόπος ^xεἶναι ἐν ᾧ μηδέν ἐστιν. Τούτου δ' αἴτιον ὅτι τὸ ὄν σῶμα οἶονται εἶναι, πᾶν δὲ σῶμα ἐν τόπῳ, κενὸν δ' ἐν ᾧ τόπῳ μηδέν ^yἐστὶ σῶμα, ὥστ' εἴ που μὴ ἐστὶ σῶμα. ^zκενὸν εἶναι ἐνταῦθα. Σῶμα δὲ πάλιν ἅπαν ^aοἶονται εἶναι ἀπτόν· ^bτοιοῦτο δὲ ὃ ^cἂν ἔχῃ βάρος ἢ κουφότητα. Συμβαίνει οὖν ἐκ συλλογισμοῦ τοῦτο εἶναι κενόν, ἐν ᾧ μηδέν ἐστὶ ^dβαρὺ ἢ κουφόν. Ταῦτα μὲν οὖν, ὥσπερ εἵπομεν καὶ πρότερον, ἐκ συλλογισμοῦ συμβαίνει. Ἄτοπον δὲ εἰ ἡ στιγμὴ κενόν· δεῖ γὰρ τόπον εἶναι. ἐν ^eᾧ σώματός ἐστι διά-
 2 στήμα ἀπτοῦ. Ἄλλ' οὖν φαίνεται λέγεσθαι τὸ κενὸν ἓνα μὲν τρόπον τὸ μὴ πλήρες αἰσθητοῦ σώματος κατὰ τὴν ἀφήν· ^fαἰσθητὸν ^gἐστὶ κατὰ τὴν ἀφήν τὸ βάρος ἔχον καὶ κουφότητα. Διὸ καὶ ἀπορήσειέ τις, τί ἂν φαίεν, εἰ ἔχοι τὸ διά-
 3 στήμα χρῶμα ἢ ψόφον, πότερον κενὸν ἢ οὐ; Ἡ δὴλον ὅτι εἰ μὲν δέχοιτο σῶμα ἀπτόν, κενόν ^hεἶναι, εἰ δὲ μὴ, οὐ. Ἄλλων δὲ τρόπον, ἐν ᾧ ⁱμὴ τόδε ⁱτι μὴδ' οὐσία τις σωματική. Διὸ φασὶ ^kτινες εἶναι τὸ κενὸν τὴν ^lτοῦ σώματος ὕλην, οἵπερ καὶ τὸν τόπον, τὸ αὐτὸ τοῦτο λέγοντες ^mοὐ καλῶς· ἡ μὲν γὰρ ὕλη οὐ χωριστὴ τῶν ⁿπραγμάτων, τὸ δὲ κενὸν ζητοῦσιν
 4 ὥς χωριστόν. Ἐπεὶ ^pδὲ περὶ ^qτόπου διώρισται, καὶ τὸ κενὸν ^rἀνάγκη τόπον εἶναι εἰ ἔστιν ἐστερημένον σώματος, τόπος δὲ καὶ πῶς ^sἐστὶ καὶ πῶς οὐκ ἐστὶν εἴρηται, φανερόν ὅτι οὕτω μὲν κενὸν οὐκ ἐστὶν, οὔτε ^tἀχώριστον οὔτε κεχω-

^s φασι om. I. ^t σχεδὸν—οἶονται εἶναι supra lituram rc. E. ^v τοιαῦτα τε καὶ τοσαῦτα rc. E. τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα G.I. ^w ἐστὶ om. rc. E.

^x εἶναι om. F. ^y ἐστὶ om. G. ^z κενόν] οὐδὲν E.G.I. ^a οἶον τε E.G. ^b τοιοῦτον F.G.I. ^c ἂν E. ^d βαρὺ τι ἢ F.G.I.

^e ᾧ] ^f δὲ τόπῳ G.I. ^f αἰσθητὸν—ἀφήν om. E. ^g εἶναι om. E. ^h μὴ] μηδέν E. ⁱ τι] ἐστὶ I. ^k εἶναι τινες F. ^l τῶν σωμάτων F.

^m οὐ] ὥς E. ⁿ σωμάτων F. ^o ὥς χωριστόν om. E. ^p δὲ καὶ περὶ F.

^q τόπον G, τοῦ τόπου I. ^r τόπον ἀνάγκη εἶναι G.I, τόπον εἶναι ἀνάγκη F. ^s ἐστὶ καὶ πῶς om. E, πῶς om. F. ^t κεχωρισμένον οὔτε ἀχώριστον F.G.I.

ρισμένον· τὸ γὰρ κενὸν οὐ σῶμα ἀλλὰ σώματος διάστημα
 ὅβούλεται εἶναι. Διὸ καὶ τὸ κενὸν δοκεῖ τι εἶναι, ὅτι καὶ ὁ
 τόπος, καὶ διὰ ^ω ταυτά. ^χ Ἡκεὶ γὰρ δὴ ἡ κίνησις ἢ κατὰ 5
 τόπον καὶ τοῖς ^υ τὸν τόπον φάσκουσιν εἶναι τι παρὰ τὰ σώ-
 ματα ^z τὰ ἐμπίπτοντα καὶ τοῖς τὸ κενόν. Ἀίτιον δὲ κινήσεως
 οἶονται ^a εἶναι τὸ κενὸν οὕτως ὡς ἐν ᾧ κινεῖται· τοῦτο δ' ἂν
 εἴη οἶον τὸν τόπον φασί τινες εἶναι. Οὐδεμία δ' ἀνάγκη, ^b εἰ
^c κίνησις ἔστι, ^d εἶναι κενόν. Ὅλως μὲν οὖν ^e πάσης κινήσεως
 οὐδαμῶς, διὸ καὶ Μέλισσον ἔλαθεν· ἀλλοιούσθαι γὰρ ^f τὸ
 πλήρες ἐνδέχεται. Ἀλλὰ δὴ οὐδὲ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν· 6
 ἅμα γὰρ ^g ἐνδέχεται ὑπεξίεναι ἀλλήλοις, οὐδενὸς ὄντος δια-
 στήματος ^h χωριστοῦ παρὰ τὰ σώματα ⁱ τὰ κινούμενα. Καὶ
 τοῦτο δηλὸν καὶ ἐν ταῖς τῶν συνεχῶν δίναις, ὥσπερ καὶ ἐν
 ταῖς τῶν ὑγρῶν. Ἐνδέχεται δὲ καὶ πυκνοῦσθαι μὴ εἰς τὸ
 κενὸν ἀλλὰ διὰ τὸ τὰ ἐνόντα ἐκπυρρύνειν, οἶον ὕδατος συν-
 θλιβομένου τὸν ἐνόντα ἀέρα, καὶ αὐξάνεσθαι οὐ μόνον εἰσιόν-
 τος τινὸς ἀλλὰ καὶ ἀλλοιῶσει, οἶον εἰ ἐξ ὕδατος ^k γένοιτο
 αἴρ. Ὅλως δὲ ὅ τε περὶ τῆς αὐξήσεως λόγος καὶ τοῦ εἰς 7
 τὴν τέφραν ἐγχεομένου ὕδατος αὐτὸς ^l αὐτὸν ἐμποδίζει. Ἡ
 γὰρ οὐκ αὐξάνεται ὅτι οὖν, ἢ οὐ σώματι, ^m ἢ ἐνδέχεται δύο
 σώματα ἐν ⁿ ταυτῷ εἶναι. Ἀπορίαν οὖν ^o κοινὴν ἀξιούσι
 λύειν, ἀλλ' οὐ κενὸν δεικνύουσιν ὡς ἔστιν. Ἡ πᾶν εἶναι
^p ἀναγκαῖον τὸ σῶμα κενόν, εἰ πάντῃ αὐξάνεται καὶ αὐξάνε-
 ται διὰ κενοῦ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῆς τέφρας. ^q Ὅτι
 μὲν οὖν ἐξ ὧν δεικνύουσιν ^r εἶναι τὸ κενὸν λύειν ῥάδιον, φα-
 νερόν.

^v Ὅτι δ' οὐκ ἔστι κενὸν οὕτω κεχωρισμένον, ὡς ἐνιοί φασι, 8
^s λέγωμεν πάλιν. Εἰ γὰρ ἔστιν ἐκάστου φορά τις τῶν

^v βούλονται G.I. ^ω τὰ αὐτὰ F.I. ^x ἡκεὶ et δὴ ἡ corr. E.
^y τὸν om. E. ^z τὰ post σ. om. E. ^a τὸ κενὸν εἶναι F. ^b εἰ] εἶναι εἰ I.
^c ἔσται κίνησις F. ^d εἶναι καὶ κενόν G. ^e κινήσεως οὐδαμῶς ἀπάσης
 G. ἐν ἀπάσης etiam F.I. ^f ἐνδέχεται τὸ πλήρες F.G.I. ^g ὑπεξ.
 ἀλλ. ἐνδέχεται F.G.I. ^h χωρὶς τοῦ E.G.I. ⁱ τὰ om. E. ^k γένοιτο F.
^l ἐαυτὸν I. ^m ἢ om. F. ⁿ τῷ αὐτῷ F.G.I. ^o ἀξιούσι κοινὴν F.G.I.
^p τὸ σῶμα ἀναγκαῖον F.G.I. ^q ὅτι] οὕτω G. ^r τὸ κενὸν εἶναι F.G.I.
^s λέγομεν G.I.

ἀπλῶν σωμάτων φύσει, οἷον τῷ πυρὶ μὲν ἄνω τῇ δὲ γῇ κάτω
καὶ πρὸς τὸ μέσον, δηλὸν ὅτι οὐκ ἂν τὸ κενὸν ἔῃ
τῆς φορᾶς. Τίνος οὖν αἷτιον ἔσται τὸ κενόν; Δοκεῖ γὰρ
αἷτιον εἶναι κινήσεως τῆς κατὰ τόπον, ταύτης δ' οὐκ ἔστιν.
Ἔτι εἰ ἔστι τι οἷον τόπος ὑστερημένος σώματος, ὅταν ἡ
κενόν, ποῦ οἰσθήσεται τὸ ἐντεθὲν εἰς αὐτὸ σῶμα; οὐ γὰρ
δὴ εἰς ἅπαν. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ πρὸς τοὺς τὸν τόπον
οἰομένους εἶναι τι κεχωρισμένον, εἰς ὃν φέρεται. πῶς
γὰρ οἰσθήσεται τὸ ἐντεθὲν ἢ μενεῖ; Καὶ περὶ τοῦ ἄνω καὶ
κάτω καὶ περὶ τοῦ κενοῦ ὁ αὐτὸς ἀρμόσει λόγος εἰκότως. τὸ
γὰρ κενὸν τόπον ποιοῦσιν οἱ εἶναι φάσκοντες. καὶ πῶς δὴ
ἐνέσται ἢ ἐν τῷ τόπῳ ἢ ἐν τῷ κενῷ; Οὐ γὰρ συμβαίνει,
ὅταν ὅλον τεθῇ ὥς ἐν κεχωρισμένῳ τόπῳ καὶ ὑπομένοντι
σώματι. τὸ γὰρ μέρος ἂν μὴ χωρὶς τιθῆται, οὐκ ἔστιν ἐν
τόπῳ ἄλλ' ἐν τῷ ὅλῳ. Ἔτι εἰ μὴ τόπος, οὐδὲ κενὸν
ἔσται. Συμβαίνει δὲ τοῖς λέγουσιν εἶναι κενὸν ὡς ἀναγκαῖον,
εἴπερ ἔσται κίνησις, τούναντίον μᾶλλον, ἂν τις ἐπισκοπῇ,
μὴ ἐνδέχασθαι μηδὲ ἐν κινεῖσθαι, εἰ ἡ κενόν. ὥσπερ γὰρ οἱ
διὰ τὸ ὅμοιον φάμενοι τὴν γῆν ἡρεμεῖν, οὕτως καὶ ἐν τῷ κενῷ
ἀνάγκη ἡρεμεῖν. οὐ γὰρ ἔστιν οὐ μᾶλλον ἢ ἡ ἥττον κινήθη-
σεται ἢ γὰρ κενόν, οὐκ ἔχει διαφοράν. Πρῶτον μὲν οὖν,
ὅτι πάντα κίνησις ἢ βία ἢ κατὰ φύσιν. Ἀνάγκη δ' ἂν
περὶ ἡ βίαιος, εἶναι καὶ τὴν κατὰ φύσιν. ἢ μὲν γὰρ βίαιος
παρὰ φύσιν ἐστίν, ἢ δὲ παρὰ φύσιν ὑπέρτα τῆς κατὰ φύ-
σιν. Ὡστ' εἰ μὴ κατὰ φύσιν ἐστίν ἐκάστῳ τῶν φυσικῶν

τ εἷη αἷτιον F.G.I. ν τῆς om. E. w ἔσται κινήσεως τὸ I. x ἔστιν
αἷτιον. Ἔτι F. y ὑστερημένον G.I. z ἐντεθὲν F.I. a τὸν τό-
πον] τόπους G. b εἶναι τι οἰομένους F.G.I. c ὁ I. d φέρεται τὸ
φερόμενον. Πῶς F. e γὰρ om. E. f τεθὲν F.G.I. g ἀρμόσει
ante ὁ G.I, post λόγος F. h δὴ om. E. i ἐν ἔσται G. k ὅταν
ὅλον τεθῇ om. F. l ὥς om. E. m τόπω ὅταν ὅλον τεθῇ καὶ pr. F.
n ἐάν F.G.I. o ἐν τῷ τόπῳ F.G.I. p μηδὲ F.G.I. q οὐδὲν G.I.
r ἐάν I. s κινεῖσθαι μὴδὲν F.G.I. t οὐ om. G. v ἢ] καὶ E.G.I.
w οὐκ om. pr. G. z Πρῶτον μὲν οὖν] ἔπειθ' E.I. a ὅτι] ὅτε ἢ E.
b κίνησις πρῶτον μὲν ὅτι πάντα κίνησις ἢ E. c βία κινήσεται ἢ pr. F.
d τὴν om. F. e ἢ μὲν γ. β. π. φ. om. G. f ἐστίν om. F.G.I.
g ἐκάστῳ post σωμάτων F.

σωμάτων κίνησις, οὐδὲ τῶν ἄλλων ^h ἔσται κινήσεων οὐδεμία.
⁴ Ἀλλὰ μὴν φύσει γε πῶς ἔσται μηδεμιᾶς οὔσης διαφορᾶς ⁵
κατὰ τὸ κενὸν ⁱ καὶ τὸ ἄπειρον; [†] Ἡ μὲν ^k γὰρ ἄπειρον, οὐδὲν
ἔσται ^l ἄνω οὐδὲ κάτω οὐδὲ μέσον, ἥ δὲ κενόν, οὐδὲν ^m διαφέ-
ρει ⁿ τὸ ^o ἄνω τοῦ κάτω· ὥσπερ γὰρ τοῦ μηδενὸς οὐδεμία
^p ἔστι διαφορά, οὕτως καὶ τοῦ ^q μὴ ὄντος. Τὸ ^r δὲ κενὸν μὴ
ὄν τι ^s καὶ στέρησις δοκεῖ εἶναι, ἥ δὲ φύσει φορὰ διάφορος.
[†] Ὡστ' ἔσται ^t τὰ φύσει διάφορα. [†] Ἢ οὖν οὐκ ^v ἔστι φύσει
οὐδαμοῦ ^x οὐδενὶ φορὰ, ἥ εἰ τοῦτ' ἔστιν, οὐκ ἔστι κενόν.
[†] Ἐτι νῦν μὲν κινεῖται ^y τὰ ριπτούμενα τοῦ ὥσαντος ^z οὐχ ⁶
ἀπτομένου, ἥ δι' ἀντιπερίστασιν, ὥσπερ ἔνιοί φασιν, ἥ διὰ τὸ
ὠθεῖν τὸν ὠσθέντα ἀέρα θάπτω κίνησιν τῆς τοῦ ὠσθέντος
φορᾶς, ἣν φέρεται εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον. [†] Ἐν δὲ τῷ κενῷ
οὐδὲν τούτων ^a ἐνδέχεται ὑπάρχειν, οὐδ' ^b ἔσται φέρεσθαι
ἀλλ' ἥ ὡς τὸ ὀχούμενον. [†] Ἐτι οὐδεὶς ἂν ἔχοι εἰπεῖν διὰ τί ⁷
κινήθην στήσεται πον· τί γὰρ μάλλον ἐνταῦθα ἢ ἐνταῦθα;
[†] Ὡστ' ἥ ἡρεμήσει ἥ εἰς ἄπειρον ἀνάγκη φέρεσθαι, εἰ μὴ τι
ἐμποδίσῃ κρεῖττον. ^c [†] Ἐτι νῦν μὲν εἰς τὸ κενὸν διὰ τὸ ὑπεί-
κειν φέρεσθαι δοκεῖ· ἐν δὲ τῷ κενῷ ^d πάντῃ ὁμοίως τὸ τοιοῦ-
τον, ὥστε ^e πάντῃ οἰσθήσεται. [†] Ἐτι ^f δὲ καὶ ἐκ τῶνδε φανε-
ρὸν τὸ λεγόμενον. [†] Ὁρῶμεν γὰρ τὸ αὐτὸ ^g βάρος καὶ σῶμα ⁸
θάπτον φερόμενον διὰ δύο αἰτίας, ἥ ^h τῷ ⁱ διαφέρειν τὸ δι'
οὔ, οἶον δι' ὕδατος ἥ γῆς ^k ἥ ἀέρος, ἥ ^l τῷ διαφέρειν τὸ φερό-
μενον, ^m εἰ μὴ τὰλλα ταῦτα ὑπάρχῃ, διὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ
βάρους ⁿ ἥ τῆς κουφότητος. Τὸ μὲν ^o οὖν δι' οὗ φέρεται
αἷτιον, ὅτι ἐμποδίζει μάλιστα μὲν ἀντιφερόμενον, ^p ἔπειτα

^h κινήσεων ἔσται E. ⁱ τὸ post καὶ om. E. ^k γὰρ hinc antiqua
manus codicis H. ^l κάτω οὐδὲ ἄνω F.G.H.I. ^m διάφορον G.H.I.,
διαφέρον E. ⁿ τὸ] τὰ E. ^o κάτω τοῦ ἄνω F.G.H.I. ^p ἔσται
F.H.I., om. E. ^q μὴ ὄντος] κενοῦ H. ^r δὲ] γὰρ H. ^s καὶ ἥ
στέρησις E. ^t τὰ om. E. ^v ἔσται I. ^x φορὰ οὐδενὶ F. ^y τὰ ριπ-
τούμενα om. E. ^z μὴ E. ^a ἐνδ. ὑπ.] ὑπάρχει E. ^b ἔστι F.H.
^c ἔτι δὲ νῦν F.G.I. ^d παντὶ E. ^e πάντῃ ὁμοίως οἰσθ. I. ^f δὲ om. E.G.
^g βάρος καὶ om. I. ^h τὸ E.H. ⁱ διαφέρουσι G. ^k ἥ δι' ἀέρος E.
^l τὸ G.H. ^m ἂν F.G.H.I. ⁿ ἥ om. E. ^o οὖν om. F. ^p ἔπειτα δὲ
καὶ F.G.H.I.

καὶ μένον· μάλλον δὲ τὸ μὴ εὐδιαίρετον· ⁹ τοιοῦτο ¹ δὲ τὸ
⁹ παχύτερον. Τὸ δὲ ἐφ' οὗ Α οἰσθήσεται διὰ τοῦ Β τὸν ἐφ'
⁸ ᾧ Γ χρόνον, διὰ δὲ τοῦ Δ ¹ λεπτομεροῦς ὄντος ¹ τὸν ἐφ' ᾧ
Ε, ^ω εἰ ἴσον τὸ μῆκος ^κ τὸ τοῦ Β ^γ τῷ Δ, κατὰ τὴν ἀναλο-
γίαν τοῦ ἐμποδίζοντος σώματος. ²⁴ Ἐστω γὰρ τὸ ^α μὲν
^β Β ὕδωρ. τὸ δὲ Δ αἷρ· ὅσῳ δὲ λεπτότερον αἷρ ὕδατος καὶ
ἀσωματώτερον, τοσούτῳ θάττον τὸ Α διὰ τοῦ Δ οἰσθήσε-
¹⁰ ται ἢ διὰ τοῦ Β. ¹ Ἐχέτω δὲ τὸν αὐτὸν λόγον ὅνπερ ^ε δι-
έστηκεν αἷρ ^δ πρὸς ὕδωρ, τὸ ^ε τάχος πρὸς τὸ τάχος. ¹ Ὡστ'
εἰ διπλασίως λεπτόν, ἐν διπλασίῳ ¹ χρόνῳ τὴν τὸ Β δίδεισιν ἢ
τὴν τὸ Δ, καὶ ἔσται ^ε ὁ ἐφ' ᾧ Γ χρόνος ^ι διπλάσιος τοῦ
ἐφ' ᾧ Ε. Καὶ αἰ ^κ δὴ ¹ ὅσῳ αἰ ^μ ἢ ἀσωματώτερον καὶ ἥττον
ἐμποδιστικὸν καὶ ^ν εὐδιαιρετώτερον δι' οὗ φέρεται, θάττον
¹¹ οἰσθήσεται. Τὸ δὲ κενὸν οὐδένα ἔχει λόγον ᾧ ὑπερέχεται
ὑπὸ τοῦ σώματος, ὥσπερ οὐδὲ τὸ μηδὲν ^ο πρὸς ἀριθμόν. Εἰ
γὰρ τὰ τέτταρα τῶν τριῶν ὑπερέχει ἐνί, ^ρ πλείονι ⁹ δὲ τοῖν
δυοῖν, καὶ ἔτι ¹ πλείονι τοῦ ἐνὸς ἢ τοῖν δυοῖν, τοῦ ^ς δὲ μηδενὸς
οὐκέτι ἔχει λόγον ᾧ ὑπερέχει· ἀνάγκη γὰρ ¹ τὸ ὑπερέχον
διαιρεῖσθαι εἰς τε τὴν ὑπεροχὴν ¹ καὶ τὸ ^ω ὑπερεχόμενον, ὥστε
ἔσται τὰ ^κ τέτταρα ὅσῳ τε ὑπερέχει καὶ οὐδέν. Διὸ οὐδὲ
γραμμὴ στιγμῆς ὑπερέχει, ^γ εἰ μὴ σύγκειται ἐκ στιγμῶν.
¹² Ὀμοίως δὲ καὶ τὸ κενὸν πρὸς τὸ πλῆρες οὐδένα οἶόν τε ἔχει
λόγον, ὥστ' οὐδὲ τὴν κίνησιν, ἀλλ' εἰ διὰ τοῦ λεπτοτάτου ἐν
τοσῶδὶ τὴν τοσηνδὲ φέρεται διὰ τοῦ κενοῦ, παντὸς ὑπερβάλ-
λει λόγου. ²⁴ Ἐστω γὰρ τὸ Ζ κενόν, ἴσον ^α δὲ ^β τῷ μεγέθει
τοῖς Β καὶ Δ. Τὸ δὲ Α εἰ δίδεισι καὶ κινηθήσεται ἐν τινὶ

⁹ τοιοῦτον F.G.H.I. ¹ δὴ I. ^ς οὐ H.I. ¹ λεπτοτέρου E. ¹ τὸν
—αὶ om. F.G. et corr. E. ^ω αἰ] εἰς G.H. et corr. E, om. F. ^κ τὸ τοῦ
τῶν E. ^γ τῷ τοῦ δ' H. ² ἔστω μὲν γὰρ F.H.I. ^α μὲν om. F.
^β Β τὸ ὕδωρ H. ^ε δ. ὁ αἷρ F.H. ^δ πρὸς τὸ ὕδωρ H. ^ε τάχος] τέλος G.
¹ χρόνῳ om. H. ^ε ὁ om. E. ¹ οὐ H. ^ι διπλάσιον F, διπλασίον H.
^κ δὴ om. F. ¹ ἴσον H. ^μ ἀσωματώτερον ἢ E. ^ν ἀδιαιρετώτερον I.
^ο πρὸς τὸν ἀριθμόν G.H. ^ρ πλείονι G. ⁹ δὲ om. E. ¹ τοῦ ἐνὸς
πλείονι F.G.H.I. ^ς δὲ om. I. ¹ διαιρεῖσθαι τὸ ὑπερέχον F.G.H.I.
¹ καὶ εἰς τὸ F.G.I. ^ω περιεχόμενον G. ^κ τέσσαρα E. ^γ ἐπεὶ I.
² ἔστω] τὸ E. ^α δὲ καὶ τῷ G. ^β τῷ μεγέθει om. E.

^ε μὲν χρόνῳ, τῷ ἐφ' οὗ ^Η, ἐν ἐλάττωι δὲ ἢ ^δ τῷ ^ε ἐφ' ^ι οὗ
^ε ^Ε, τοῦτον ἔξει τὸν λόγον ^η τὸ κενὸν πρὸς τὸ πλήρες. Ἀλλ'
ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ ὅσος ^ι ἐφ' οὗ τὸ ^Η, τοῦ ^Δ τὸ ^Λ δίδεισι
τὴν τὸ ^Θ. Δίδεισι δέ ^κ γε, καὶ ^λ ἢ ^ι τι λεπτότητι διαφέρων τοῦ ¹³
ἀέρος ἐφ' ^φ τὸ ^Ζ, ^μ ταύτην τὴν ἀναλογίαν ἣν ἔχει ὁ χρόνος
ἐφ' ^ν ^φ ^Ε πρὸς ^ο τὸν ἐφ' ^ρ ^φ ^Η. ^α Ἄν γὰρ ἢ ^ι τοσοῦτῳ
λεπτότερον τὸ ἐφ' ^φ ^Ζ σῶμα ^ν τοῦ ^Δ, ὅσῳ ὑπερέχει τὸ ^Ε
τοῦ ^Η, ἀντεστραμμένως δίδεισι τῷ τάχει ἐν ^ς τῷ τοσοῦτῳ,
^ι ὅσον τὸ ^Η, ^ν τὴν τὸ ^Ζ τὸ ἐφ' οὗ ^Λ, εἰς φέρεται. Ἐὰν
τοίουν μηδὲν ἢ σῶμα ἐν τῷ ^Ζ, ἔτι θάττον. Ἀλλ' ^ω ἢ ἐν τῷ
^Η. Ὡστ' ἐν ἴσῳ χρόνῳ δίδεισι πλήρῆς τε ὃν καὶ κενόν. Ἀλλ'
ἀδύνατον. Φανερόν ^κ τοίουν ὅτι, εἰ ^υ ἔστι ^ζ τις χρόνος ἐν ^φ ¹⁴
τοῦ κενοῦ ὅτιοῦν ^α οἰσθήσεται, συμβήσεται τοῦτο ^β τὸ ἀδύνα-
τον· ἐν ἴσῳ γὰρ ληφθήσεται πλήρῆς τε ^ε ὃν διεξιέναι τι καὶ
κενόν· ἔσται γὰρ τι ἀνάλογον σῶμα ἕτερον ^δ πρὸς ἕτερον
^ε ὥς χρόνος πρὸς χρόνον. Ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, δηλον
τὸ τοῦ συμβαίνοντος ^ι αἴτιον, ὅτι κινήσεως μὲν πρὸς κίνησιν
πάσης ἐστὶ λόγος (ἐν χρόνῳ γὰρ ἐστὶ, χρόνου δὲ παντός
ἐστὶ πρὸς χρόνον, πεπερασμένων ἀμφοῖν), ^ε κενοῦ δὲ πρὸς
πλήρες οὐκ ἔστιν. Ἡ μὲν οὖν διαφέρουσι δι' ^η ὧν ^ι φέρον- ¹⁵
ται, ταῦτα συμβαίνει, κατὰ δὲ τὴν τῶν φερομένων ὑπεροχὴν
^κ τάδε· ὁρῶμεν γὰρ τὰ μείζω ῥοπὴν ἔχοντα ἢ βάρους ἢ κου-
φότητος, εἰς τὰλλα ὁμοίως ἔχη τοῖς σχήμασι, θάττον φερό-
μενα τὸ ἴσον χωρίον, καὶ κατὰ λόγον ὃν ἔχουσι τὰ μεγέθη
πρὸς ἄλληλα. Ὡστε καὶ διὰ τοῦ κενοῦ. Ἀλλ' ἀδύνατον·
διὰ τίνα γὰρ αἰτίαν οἰσθήσεται θάττον; Ἐν μὲν γὰρ τοῖς
πλήρεσιν ^ι ἐξ ἀνάγκης· θάττον γὰρ διαιρεῖ τῇ ἰσχύϊ τὸ μεί-

^ε μὲν ante ἐν F, post χρόνῳ I. ^δ τοῦ E.F.G.H. ^ε ἀφ' I. ^φ ὧ G.
^ε E καὶ τοῦτον I. ^η πλήρες πρὸς τὸ κενόν E. ^ι ἀφ' I. ^κ γε om. H.
^λ ἢ] εἰ G. ^μ ταύτην τὴν] τὴν αὐτὴν H. ^ν ὧ τὸ E F.G.H.I.
^ο τὴν G.I. ^ρ ὧ τὸ H F.G.H.I. ^α εἰς F.G.H.I. ^β τοῦ] τοῦ ἐφ' οὗ E.
^ς τῷ om. F. ^τ ὅσος E. ^ν τὴν Z F.G.H.I. ^ω ἢ] ἢ E. ^κ τοίουν
οὖν H. ^υ ἔσται F.G.H.I. ^ζ τις om. E. ^α οἰσθῆναι E. ^β τὸ] δὲ
E, om. I. ^ε ὃν et γάρ om. E. ^δ πρὸς ἕτερον om. E. ^ε ὥς ὁ
χρόνος F.G.H. ^ι αἰτίον ἐστὶν ὅτι F. ^ε κενόν corr. E. ^η οὗ F.G.H.I.
^ι φέρεται F. ^κ τάδε] ταῦτα I. ^λ θάττον ἐξ ἀνάγκης E.

- ζον· ἢ γὰρ σχήματι διαιρεῖ, ἢ ῥοπῇ ἣν ἔχει τὸ φερόμενον ἢ τὸ ἀφεθέν. Ἰσοταχῇ ἄρα ^m πάντ' ἔσται. Ἀλλ' ἀδύνατον.
- 16 Ὅτι μὲν οὖν εἰ ⁿ ἔστι κενόν, συμβαίνει τοῦναιτιόν ἢ δι' ^o ὃ κατασκευάζουσιν οἱ φάσκοντες εἶναι κενόν, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων. Οἱ μὲν οὖν οἷονται τὸ κενὸν εἶναι, εἶπερ ^p ἔσται ἢ κατὰ τόπον κίνησις, ἀποκρινόμενον καθ' αὐτό· τοῦτο δὲ ταυτόν ἐστι τῷ τὸν τόπον φάναι εἶναι τι κεχωρισμένον· τοῦτο
- 17 δ' ὅτι ^q ἀδύνατον, εἴρηται πρότερον. ^r Καὶ καθ' ^s αὐτὸ δὲ σκοποῦσι φανείη ἂν τὸ λεγόμενον ^t κενὸν ὡς ἀληθῶς κενόν. Ὡσπερ ^v γὰρ εἰ ἐν ὕδατι τιθῇ τις κύβον, ἐκστήσεται τοσοῦτον ὕδωρ ^w ὅσος ὁ κύβος, οὕτω καὶ ἐν αέρι· ἀλλὰ τῇ αἰσθήσει ἄδηλον. Καὶ αἰεὶ δὴ ἐν παντὶ σώματι ἔχοντι μετὰστασιν, ἐφ' ^x ὃ πέφυκε μεθίστασθαι, ἀνάγκη, ἂν μὴ συμπιλῇται, μεθίστασθαι ἢ κάτω αἰεὶ, εἰ κάτω ἢ φορὰ ὥσπερ γῆς, ^y ἢ ἄνω, εἰ πῦρ, ἢ ἐπ' ἄμφω, ἢ ὁποῖον ἂν τι ^z ἢ τὸ ἐντιθέμενον.
- 18 Ἐν δὲ δὴ τῷ κενῷ τοῦτο μὲν ἀδύνατον· ^a οὐδὲ γὰρ σῶμα· διὰ δὲ τοῦ ^b κύβου τὸ ἴσον διάστημα διεληλυθέναι ^c δόξειεν, ὅπερ ἦν καὶ πρότερον ἐν τῷ κενῷ, ὥσπερ ^d ἂν εἰ τὸ ὕδωρ μὴ μεθίστατο τῷ ξυλίνῳ κύβῳ μὴδ' ὁ ἀήρ, ἀλλὰ ^e πάντα διήρσαν δι' αὐτοῦ.
- 19 Ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ^f κύβος ἔχει ^g τοσοῦτον μέγεθος, ὅσον κατέχει ^h τὸ κενόν· ὃ εἰ ⁱ καὶ θερμὸν ^k ἢ ψυχρόν ἐστιν ἢ βαρὺ ἢ κοῦφον, οὐδὲν ἦττον ^l ἕτερον ^m τῷ εἶναι πάντων τῶν παθημάτων ἐστὶ, καὶ εἰ μὴ χωριστόν· λέγω δὲ τὸν ὄγκον τοῦ ξυλίνου κύβου. Ὡστ' εἰ καὶ χωρισθείη ⁿ τῶν ἄλλων πάντων καὶ μήτε βαρὺν μήτε κοῦφον εἴη, καθέξει τὸ ἴσον κενὸν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἔσται τῷ τοῦ τόπου καὶ ^o τῷ τοῦ κενοῦ ^p μέρει ἴσφ
- 20 ἂν αὐτῷ. Τί οὖν διοίσει τὸ τοῦ κύβου σῶμα τοῦ ἴσου κενοῦ

^m ἔσται πάντα H. ⁿ ἔσται I. ^o ἂ I. ^p ἔστιν H. ^q ἀδ. εἶ-
 ναι εἴρ. G. ^r καὶ om. E. ^s ἐαυτὸ E. ^t κενὸν om. F. ^v γὰρ ἐν
 ὕδατι ἂν θῇ F.G.H.I. ^w ὅσον F. ^x ὧ F. ^y ἢ] εἰ I. ^z εἴη F.H.
^a οὐδὲν E.G.H.I. ^b κύβου] κενοῦ F. ^c δόξειεν om. E. ^d ἂν om. E.
^e πάντα E.H.I. ^f κύβος γε ἔχει E. ^g τοσοῦτο G. ^h τὸ om. E.
ⁱ καὶ om. G.H. ^k ἐστιν ἢ ψυχρόν F.G.H.I. ^l ἕτερον ἀλλὰ καὶ
 μᾶλλον τῷ I. ^m τὸ F. ⁿ πάντων τῶν ἄλλων F.G.H.I. ^o τῷ τοῦ
 om E, τοῦ om. I. ^p μέρει τῷ ἴσφ H. ^q ἐαυτῷ G.H.

καὶ τόπον ; Καὶ εἰ δύο τοιαῦτα, διὰ τί οὐ καὶ ὀποσαοῦν ^k ἐν τῷ αὐτῷ ἔσται ; ⁿ Ἐν μὲν δὴ τοῦτο ἄτοπον καὶ ἀδύνατον. Ἔτι δὲ φανερόν ὅτι τοῦτο ὁ κύβος ἔξει καὶ μεθιστάμενος, ὃ καὶ τὰ ἄλλα σώματα πάντ' ἔχει. Ὡστ' εἰ τοῦτό που μηδὲν διαφέρει, τί δεῖ ποιεῖν τόπον τοῖς σώμασι παρὰ τὸν ἐκάστου ὄγκον, εἰ ^l ἀπαθὲς ὁ ὄγκος ; Οὐδὲν γὰρ συμβάλλεται, εἰ ἔτερον περὶ αὐτὸν ἴσον διάστημα τοιοῦτον εἴη. [^m Ἐτι δεῖ δῆλον ²¹ εἶναι οἶον κενὸν ἐν τοῖς κινουμένοις. Νῦν δ' οὐδαμοῦ ἐντὸς τοῦ κόσμου· ὁ γὰρ ἀήρ ἔστι τι, οὐ δοκεῖ δέ γε. Οὐδὲ τὸ ὕδωρ, εἰ ἦσαν οἱ ἰχθυεὺς σιδηροῖ· τῇ ⁿ ἀφῇ γὰρ ἡ κρίσις τοῦ ἀπτοῦ.] Ὅτι μὲν τοίνυν οὐκ ἔστι κεχωρισμένον κενόν, ἐκ τούτων ^o ἐστὶ δῆλον.

Εἰσὶ δέ τινες οἱ διὰ τοῦ μανὸς καὶ πυκνοῦ οἶονται φανε- 9 ρὸν ^p εἶναι ὅτι ^q ἔστι κενόν. Εἰ μὲν γὰρ μὴ ἔστι μανὸν καὶ πυκνόν, ^r οὐδὲ συνίεναι καὶ ^s πιλεῖσθαι ^t οἶόν τε. Εἰ δὲ τοῦτο μὴ ^v εἴη, ἢ ὅλως κίνησις οὐκ ἔσται, ἢ κυμανεῖ τὸ ὄλον, ὥσπερ εἴφη Ξοῦθος, ἢ ^w εἰς ἴσον ἀεὶ μεταβάλλειν ἀέρα καὶ ὕδωρ. Λέγω δ' οἶον ^x εἰ ἐξ ὕδατος κυάθου γέγονεν ἀήρ, ἅμα ἐξ ἴσου ἀέρος ^y ὕδωρ τοσοῦτον ^z γεγενῆσθαι, ἢ κενὸν εἶναι ἐξ ἀνάγκης· ^a συμπιλεῖσθαι γὰρ καὶ ^b συνεπεκτείνεσθαι οὐκ ^c ἐνδέχεται ^d ἄλλως. Εἰ μὲν οὖν τὸ μανὸν λέγουσι τὸ πολλὰ κενὰ κεχω- 2 ρισμένα ἔχον, φανερόν ὥς εἰ ^e μηδὲ κενὸν ἐνδέχεται εἶναι χωριστόν ὥσπερ ^f μηδὲ τόπον ἔχοντα διάστημα αὐτοῦ, οὐδὲ μανὸν οὕτως· εἰ δὲ μὴ χωριστόν, ἀλλ' ὅμως ἐνεῖναι τε κενόν, ἦττον μὲν ἀδύνατον, συμβαίνει δὲ πρῶτον μὲν οὐ πάσης κινήσεως ^g αἴτιον τὸ κενόν, ἀλλὰ τῆς ἀνω (τὸ γὰρ μανὸν κοῦφον, διὸ καὶ τὸ πῦρ μανὸν ^h εἶναι φασιν), ἔπειτα κινήσεως αἴτιον οὐχ οὕτω τὸ κενόν ὥς ἐν ᾧ, ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἄσκοι τῷ φέρεσθαι

^k ἐν om. F. ^l ἀπαθὲς H. ^m ἔτι] ἄλλως ἔτι G.H. ⁿ γὰρ ἀφῇ I.
^o ἔσται I. ^p εἶναι om. E. ^q ἐστὶ τι κενόν H, κενόν ἔστι F. ^r οὐδὲν E.
^s πιλοῦσθαι E.I. ^t οἶόν τε ante καὶ F. ^v εἴη ἢ] εἴη ὅλως ἢ G, εἴη I,
^z ἢ F, ἢ E. ^w εἰς om. E. ^x εἰ om. E. ^y τοσοῦτον ὕδωρ F.
^z γίγνεσθαι E. ^a συμπιλοῦσθαι E.I. ^b ἐπεκτείνεσθαι E. ^c ἐνδέ-
 χεσθαι G.H. ^d ἄλλως ante οὐκ F. ^e μὴ G.H. ^f οὐδὲ F. ^g αἴτιον]
 εἶναι F. ^h εἶναι om. F.

¹ αὐτοὶ ^k ἄνω φέρουσι τὸ συνεχές, οὕτω τὸ κενὸν ἀνωφερές.
³ Καίτοι πῶς οἶόν τε φορὰν εἶναι κενοῦ ἢ τόπον κενοῦ; Κενοῦ
γὰρ γίγνεται κενόν, εἰς ὃ φέρεται. Ἔτι δὲ πῶς ἐπὶ τοῦ
¹ βαρέως ἀποδώσουσι τὸ φέρεσθαι κάτω; Καὶ δῆλον ὅτι ^m εἰ
ὅσῳ ἂν μανότερον ⁿ καὶ κενώτερον ἢ ἄνω οἰσθήσεται, εἰ ὅλως
εἴη κενόν, τάχιστ' ἂν φέροιτο. Ἴσως δὲ καὶ τοῦτ' ἀδύνατον
κινηθῆναι· λόγος δ' ὁ αὐτός, ^o ὥσπερ ὅτι ^p ἐν τῷ κενῷ ἀκί-
νητα πάντα, οὕτω καὶ τὸ κενὸν ὅτι ἀκίνητον· ἀσύμβλητα γὰρ
τὰ τάχῃ. Ἐπεὶ δὲ κενὸν μὲν ^q οὐ φαμεν εἶναι, τὰλλα δ'
ἠπόρηται ἀληθῶς, ^r ὅτι ἢ κίνησις οὐκ ἔσται, εἰ μὴ ἔσται πύ-
κνωσις καὶ μάνωσις, ἢ κυμανεῖ ὁ οὐρανός, ἢ αἰὲ ^s ἴσον ὕδωρ ἐξ
ἀέρος ἔσται καὶ ἀήρ ἐξ ὕδατος· δῆλον γὰρ ὅτι πλείων ἀήρ
⁴ ἐξ ὕδατος γίνεται. Ἀνάγκη τοίνυν, εἰ μὴ ἔστι πύκνωσις, ἢ
ἐξωθούμενον τὸ ἐχόμενον τὸ ἔσχατον κυμαίνειν ποιεῖν, ἢ ἄλ-
λοθί ^t που ἴσου μεταβάλλειν ἐξ ^v ἀέρος ὕδωρ, ἢν ὁ πᾶς ὄγκος
τοῦ ὅλου ἴσος ἦ, ἢ μηδὲν κινεῖσθαι. Ἀεὶ γὰρ μεθισταμένου
τοῦτο συμβήσεται, ^x ἂν μὴ κύκλω ^y περιίστηται· οὐκ αἰὲ δ'
⁵ εἰς τὸ κύκλω ἢ φορά, ἀλλὰ καὶ εἰς εὐθύ. Οἱ ^z μὲν δὴ διὰ
ταῦτα ^a κενόν τι φαῖεν ἂν εἶναι· ἡμεῖς ^b δὲ ^c λέγομεν ἐκ τῶν
ὑποκειμένων ὅτι ἐστὶν ὕλη μία τῶν ἐναντίων, θερμοῦ καὶ ψυ-
χροῦ καὶ τῶν ἄλλων τῶν φυσικῶν ἐναντιώσεων, καὶ ἐκ δυνάμει
ὄντος ^d ἐνεργείᾳ ὃν γίνεται, καὶ οὐ χωριστὴ μὲν ἡ ὕλη, ^e τῷ
δ' εἶναι ἕτερον, καὶ μία τῷ ἀριθμῷ, εἰ ἔτυχε, χροιάς καὶ θερ-
⁶ μοῦ καὶ ψυχροῦ. Ἔστι ^f δὲ καὶ σώματος ὕλη καὶ μεγάλου
καὶ μικροῦ ἢ αὐτῇ. Δῆλον δέ· ὅταν γὰρ ^g ἐξ ὕδατος αἰὴρ
^h γένηται, ἢ αὐτὴ ὕλη οὐ προσλαβοῦσά ⁱ τι ἄλλο ἐγένετο,
ἀλλ' ὃ ἦν δυνάμει, ἐνεργείᾳ ἐγένετο. Καὶ πάλιν ὕδωρ ἐξ
ἀέρος ὡσαύτως, ὅτε μὲν εἰς μέγεθος ἐκ ^k μικρότητος, ὅτε δ'

ⁱ αὐτὰ E. ^k ἄνω φέρει E.F.G.H. ^l βαρέως F. ^m εἰ om. E.G,
ante ὅτι ponit I. ⁿ καὶ κενώτερον om. G. ^o ὅτι ὥσπερ ὅτι F.
^p ἐν] καὶ ἐν I. ^q οὐ φαμεν om. pr. G. ^r ὅτι om. F.G.I. ^s ὕδωρ
ἐξ ἀέρος ἴσον H. ^t που τὸ ἴσον I. ^v ἀέρος εἰς ὕδωρ G.H.I. ^x ἐάν
F.G.H. ἂν—περιίστηται om. I. ^y περιίσταται H. ^z μὲν διὰ τοιαῦτα F.
^a καινόν I. ^b δὲ om. F. ^c λέγομεν E.I. ^d ἐνεργείᾳ om. E.
^e τὸ E.F.G. ^f δε] δεῖ E. ^g ἀήρ ἐξ ὕδατος I. ^h γίνηται E. ⁱ ἄλλο
τι F.G.H.I. ^k σμικρότης ὅτι G.

εἰς μικρότητα ἐκ μεγέθους. Ὅμοίως ¹ τοίνυν ^m καὶ ⁿ ἄρ πολὺς ὧν ἐν ἐλάττονι ^o γίγνηται ὄγκω καὶ ἐξ ἐλάττονος μείζων, ἢ δυνάμει οὕσα ^p γίνεται ὕλη ἀμφω. Ὡς περ ^q γὰρ καὶ ^r ἐκ ψυχροῦ θερμόν καὶ ἐκ θερμοῦ ψυχρόν ἢ αὐτῇ, ὅτι ἦν δυνάμει, οὕτω καὶ ἐκ θερμοῦ μᾶλλον θερμόν, ^s οὐδενὸς γενομένου ἐν τῇ ὕλει θερμοῦ, ὃ οὐκ ἦν θερμόν, ὅτε ἦττον ἦν θερμόν. Ὡς περ ^t γε οὐδ' ἡ τοῦ μείζονος κύκλου περιφέρεια καὶ κυρτότης ἐὰν ^v γίνηται ἐλάττονος κύκλου, ^w ἢ αὐτῇ οὕσα ἢ ἄλλῃ, ἐν οὐθενί ^x γέγονε τὸ κυρτὸν ὃ ἦν οὐ κυρτὸν ἀλλ' εὐθύ· οὐ γὰρ τῷ διαλείπειν τὸ ἦττον ἢ τὸ μᾶλλον ἐστίν· ^y οὐδ' ἐστὶ τῆς φλογὸς λαβεῖν ^z τι μέγεθος ἐν ᾧ ^a οὐ καὶ ^b θερμότης καὶ λευκότης ἔνεστιν. Οὕτω τοίνυν καὶ ἡ πρότερον θερμότης ^c τῇ ὕστερον. Ὡς τε ^d καὶ τὸ μέγεθος καὶ ἡ μικρότης τοῦ αἰσθητοῦ ὄγκου οὐ προσλαβούσης τι τῆς ὕλης ἐπεκτείνεται, ἀλλ' ὅτι δυνάμει ἐστίν ^e ἡ ὕλη ἀμφοῖν· ὥστ' ἐστὶ τὸ αὐτὸ πυκνὸν καὶ μαρόν, καὶ μία ὕλη αὐτῶν. Ἔστι δὲ τὸ μὲν πυκνὸν βαρὺ, τὸ δὲ μαρόν κοῦφον. [^f Ἐτι ὥς περ ^g ἡ τοῦ κύκλου περιφέρεια συναγομένη εἰς ἑλάττον οὐκ ἄλλο τι λαμβάνει τὸ κοῖλον, ἀλλ' ὃ ^h ἦν συνήχθη, ⁱ καὶ τοῦ πυρὸς ὃ τι ἂν τις λάβῃ πᾶν ⁱ ἐστὶ θερμόν, οὕτω καὶ τὸ πᾶν συναγωγῇ καὶ διαστολῇ τῆς αὐτῆς ὕλης.] Δύο γάρ ἐστιν ^k ἐφ' ^{io} ἑκατέρου, τοῦ τε πυκνοῦ καὶ τοῦ μαροῦ· τό τε ^l γὰρ βαρὺ καὶ τὸ σκληρὸν πυκνὰ δοκεῖ εἶναι, καὶ τάναντία μαρὰ τό τε κοῦφον καὶ τὸ μαλακόν· διαφωνεῖ δὲ τὸ βαρὺ καὶ ^m τὸ σκληρὸν ἐπὶ ⁿ μολίβδου καὶ σιδήρου. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων φανερόν ⁱⁱ ὅς ὡς οὕτ' ἀποκεκριμένον κενόν ἐστίν οὗθ' ἀπλῶς ^p οὕτ' ἐν τῷ μανῶ οὗτε δυνάμει, εἰ μὴ τις βούλεται πάντως ^q καλεῖν κενόν

¹ τοίνυν] δὲ H. ^m καὶ ἂν I, καὶ ἐὰν G.H. ⁿ ὁ ἄρ F. ^o γένηται F. ^p ὕλη γίγνηται E. ^q γὰρ] γε E. ^r ἐκ θερμοῦ ψυχρόν καὶ ἐκ ψυχροῦ θερμόν H. ^s μηδενὸς γενομένου F. ^t γε] γὰρ G.H. ^v γένηται G.H.I. ^w ἢ] ἢ I. ^x ἐγγέγονε E.I. ^y οὐδ'] οὐ γὰρ F. ^z μέγεθος τι F. ^a οὐ om. pr. G. ^b λευκότης καὶ θερμότης ἐστίν G. ^c τῆς F. ^d καὶ post ὥστε om. H. ^e ἢ om. E. ^f ἔτι—ὕλης] ἀθετοῦνται margo G. ^g ἦν om. E. ^h καὶ] οὕτω καὶ om. F.G.I. ⁱ ἐστὶ G.H.I. et post θερμόν F. ^k ἐφ' E.I. ^l γὰρ om. pr. H. ^m τὸ post καὶ om. E. ⁿ μολύβδου G. ^o ὅτι] ὡς F.G.H.I. ^p οὕτ' ἐν] οὐθέν E. ^q καλεῖν τι κενὸν παντὸς E.

τὸ αἴτιον τοῦ φέρεσθαι. Οὕτω ^{τ δ'} ἡ τοῦ βαρέος καὶ κούφου ὕλη, ^{ς ἦ} τοιαύτη, ^{τ εἴη} ἂν τὸ κενόν· τὸ γὰρ πυκνὸν καὶ ^ν τὸ μανὸν κατὰ ταύτην τὴν ἐναντίωσιν φορᾶς ποιητικά, κατὰ δὲ τὸ σκληρὸν καὶ μαλακὸν πάθους καὶ ἀπαθείας, καὶ οὐ φορᾶς ἀλλ' ἑτεροιώσεως μᾶλλον. Καὶ περὶ μὲν κενοῦ, πῶς ἔστι καὶ πῶς οὐκ ἔστι, ^ω διωρίσθω ^χ τὸν τρόπον τοῦτον.

- ΙΟ Ἐχόμενον δὲ τῶν εἰρημένων ἐστὶν ἐπελθεῖν ^υ περὶ χρόνου· πρῶτον δὲ καλῶς ἔχει διαπορῆσαι περὶ αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν ἐξωτερικῶν λόγων, πότερον τῶν ὄντων ἐστὶν ἢ τῶν μὴ ὄντων, εἴτα τίς ἢ φύσις ^z αὐτοῦ. Ὅτι μὲν οὖν ^α ἢ ὅλως οὐκ ἔστιν ἢ ^β μόλις καὶ ἀμυδρῶς, ἐκ τῶνδ' εἰς ^γ ἂν ὑποπτεύσειεν. Τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ γέγονε καὶ οὐκ ἔστι, τὸ δὲ μέλλει καὶ οὐπω ἐστίν. Ἐκ δὲ τούτων καὶ ὁ ἄπειρος καὶ ὁ αἰὲ λαμβανόμενος χρόνος σύγκειται. Τὸ δ' ἐκ μὴ ὄντων συγκείμενον ἀδύνατον ^{2 δ} ἂν εἶναι δόξειε ^ε μετέχειν οὐσίας. Πρὸς δὲ τούτοις παντὸς μεριστοῦ, εἴαν περ ἦ, ἀνάγκη, ὅτε ἔστιν, ^ε ἦτοι πάντα τὰ μέρη εἶναι ἢ ἔνια· τοῦ δὲ χρόνου τὰ μὲν γέγονε τὰ δὲ μέλλει, ἔστι δ' οὐδέν, ὄντος μεριστοῦ. Τὸ δὲ νῦν οὐ μέρος· μετρεῖ ^ε τε γὰρ τὸ ^η μέρος, καὶ συγκεῖσθαι ^ι δεῖ τὸ ὅλον ἐκ τῶν μερῶν· ^{3 δ} δὲ χρόνος ^κ οὐ δοκεῖ συγκεῖσθαι ἐκ τῶν νῦν. Ἐτι δὲ τὸ νῦν, ὃ φαίνεται ^λ διορίζειν τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον, πότερον ἐν καὶ ^μ ταῦτόν αἰὲ διαμένει ἢ ἄλλο καὶ ἄλλο, ^ν οὐ ράδιον ^ο ἰδεῖν. Εἰ μὲν γὰρ αἰὲ ἕτερον καὶ ἕτερον, μηδὲν δ' ἐστὶ τῶν ἐν τῷ χρόνῳ ἄλλο καὶ ἄλλο μέρος ^ρ ἅμα, ὃ μὴ περιέχει, τὸ δὲ περιέχεται, ὥσπερ ὁ ἐλάττων χρόνος ὑπὸ τοῦ ^ι πλείονος, ^τ τὸ δὲ νῦν μὴ ὄν πρότερον δὲ ὄν ἀνάγκη ἐφθάρθαι ποτέ,

^{τ δ'} ἦ] δὴ G. ^{ς ἦ}] ἦ G. ^{τ ἂν} εἴη F. ^ν τὸ post καὶ om. E.
^ω διώρισται E. ^χ τοῦτον τὸν τρόπον F. ^υ περὶ τοῦ χρόνου H. ^z αὐτῶν F.
^α ἢ post οὖν om. F.G.H.I. ^β μόλις F.G.H.I. ^γ ἂν] ἂν καὶ E, om. F.
^δ ἂν om. I, post δόξειεν ponit (omisso εἶναι) F. ^ε μετέχειν] μετέχειν
 ποτέ F.G, ποτέ μετέχειν I. ^ε ἦτοι ἔνια ἢ πάντα τὰ μέρη εἶναι F.G.H.I.
^ε τε] ται pr. H, om. G. ^η μέρος] μέρος, τὸ δὲ νῦν οὐ μετρεῖ F. ^ι δεῖ]
 δὴ I, δοκεῖ H. ^κ οὐ om. F. ^λ διορίζειν E. ^μ τὸ αὐτὸ F.G.H.I.
^ν οὐ] ὁ E. ^ο συνιδεῖν H. ^ρ ἅμα post περιέχει H. ^ι πλείονος H.I.
^τ τὸ δὲ] τὸ τε H.

^s καὶ τὰ νῦν ἅμα μὲν ^ι ἀλλήλοις οὐκ ἔσται, ἐφθάρθαι ^ν δὲ ἀνάγκη αἰεὶ τὸ πρότερον. ^ι Ἐν αὐτῷ μὲν ^ω οὖν ἐφθάρθαι ⁴ ^κ οὐχ οἷόν ^γ τε διὰ τὸ εἶναι ^z τότε, ἐν ἄλλῳ δὲ νῦν ἐφθάρθαι τὸ πρότερον νῦν οὐκ ἐνδέχεται. ^α Ἔστω γὰρ ἀδύνατον ἐχόμενα εἶναι ἀλλήλων τὰ νῦν ὥσπερ ^β στιγμῇ στιγμῆς. Εἴπερ οὖν ἐν τῷ ἐφεξῆς οὐκ ἐφθαρται ἀλλ' ἐν ἄλλῳ, ἐν τοῖς μεταξὺ τοῖς νῦν ἀπείροις οὖσιν ἅμα ἂν εἴη τοῦτο δ' ἀδύνατον. ^ι Ἀλλὰ ⁵ μὴν οὐδ' αἰεὶ τὸ αὐτὸ διαμένειν δυνατόν· οὐδενὸς γὰρ διαιρεταῦ πεπερασμένου ἐν πέρας ἐστίν, οὐτ' ^ε ἂν ἐφ' ἐν ἡ συνεχὲς οὐτ' ^δ ἂν ἐπὶ πλείω· τὸ δὲ νῦν πέρας ἐστί, καὶ χρόνον ἔστι λαβεῖν πεπερασμένον. ^ν Ἐτι εἰ τὸ ἅμα εἶναι κατὰ χρόνον καὶ ⁶ μῆτε πρότερον μῆτε ὕστερον τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι καὶ ἐν τῷ νῦν ἐστίν, εἰ τὰ ^ε τε ^φ πρότερον καὶ τὰ ὕστερον ἐν τῷ νῦν τῷδὲ ἐστίν, ἅμα ἂν εἴη τὰ ^ε εἰς ἔτος ^h γεγόμενα μυριοστὸν τοῖς ^ι γενομένοις τήμερον, καὶ οὐτε πρότερον οὐθ' ὕστερον ^κ οὐδὲν ἄλλο ἄλλον. Περὶ μὲν οὖν τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ⁷ τοσαῦτ' ^ι ἔστω διηπορημένα· ^μ τί δ' ἐστὶν ὁ χρόνος καὶ τίς ^ν αὐτοῦ ἡ φύσις, ὁμοίως ἔκ τε τῶν παραδεδομένων ἁδηλὸν ἐστί, καὶ περὶ ᾧ τυγχάνομεν διεληλυθότες πρότερον. Οἱ μὲν γὰρ τὴν τοῦ ὅλου κίνησιν εἶναι φασιν, οἱ δὲ τὴν σφαῖραν αὐτήν. Καίτοι τῆς περιφορᾶς καὶ τὸ μέρος χρόνος τίς ἐστί, περιφορὰ δέ γε οὐ· ^ο μέρος γὰρ περιφορᾶς τὸ ^ρ λεχθέν, ἀλλ' οὐ περιφορά. ^ν Ἐτι ^α δ' εἰ πλείους ἦσαν οἱ οὐρα- ⁸ νοί, ὁμοίως ἂν ἦν ὁ χρόνος ἡ ^ρ ὅπου οὖν αὐτῶν κίνησις, ὥστε πολλοὶ χρόνοι ἅμα. ^ι Ἡ δὲ τοῦ ὅλου σφαῖρα ἔδοξε μὲν τοῖς ^ς ἐπιούσιν εἶναι ὁ χρόνος, ὅτι ἐν ^ι τε τῷ ^ν χρόνῳ πάντα ἐστὶ καὶ ἐν τῇ τοῦ ὅλου σφαίρᾳ· ἐστί δ' εὐηθικώτερον τὸ εἰρημέ-

^s καὶ τὰ νῦν ἅμα om. E. in litura. ^ι οὐκ ἔσται ἀλλήλοις διέφθαρθαι H. ^ν δὲ et αἰεὶ τὸ πρότερον om. E. ^ω οὖν om. I. ^κ οὐχ] τὸ νῦν οὐχ H. ^γ τε] ^ρ αἰεὶ H. ^z τότε om. E. ^α ἐστίν E. ^β στιγμῇ] στιγμῇν E. ^ε ἂν om. F. ^ε γε H. ^φ πρότερα καὶ τὰ ὕστερα F. ^ε εἰς om. E. ^h μυριοστὸν γεγόμενα F. ^ι γενομένοις F. ^κ ἄλλο ἄλλου οὐδὲν H. ^ι ἔσται διηπορημένα F, εἰρήσθω H. ^μ τίς F. ^ν αὐτῷ ἡ φύσις F, ἡ φύσις αὐτοῦ H. ^ο μέρος—περιφορά om. I. ^ρ λεχθέν E. ^α δ' om. F. ^ρ ὅπου H. ^ς ἐπιούσιν E. ^ι τε om. F. ^ν χρόνω τὰ πάντα I.

9 μένον ^ω ἢ ὥστε περὶ αὐτοῦ τὰ ἀδύνατα ἐπισκοπεῖν. Ἐπεὶ δὲ
δοκεῖ μάλιστα ^κ κίνησις εἶναι καὶ μεταβολή τις ὁ χρόνος,
^γ τοῦτ' ἂν εἴη σκεπτόν. Ἡ μὲν οὖν ἐκάστου μεταβολή καὶ
κίνησις ἐν ^ζ αὐτῷ τῷ μεταβάλλοντι ^α μόνον ἐστίν, ἢ οὐ ἂν
τύχη ὃν αὐτὸ τὸ κινούμενον καὶ μεταβάλλον· ὁ δὲ χρόνος
10 ὁμοίως ^β καὶ πανταχοῦ καὶ παρὰ πᾶσιν. Ἐτι ^ε δὲ μεταβολή
μὲν ἐστι ^δ πᾶσα θάπτων καὶ βραδυτέρα, χρόνος δ' οὐκ ἐστίν·
τὸ γὰρ βραδὺ ^ε καὶ ταχὺ χρόνῳ ὥρισται, ταχὺ μὲν τὸ ἐν
ὀλίγῳ πολὺν κινούμενον, βραδὺ δὲ τὸ ἐν πολλῷ ὀλίγον· ὁ δὲ
χρόνος οὐχ ὥρισται χρόνῳ, οὔτε τῷ ποσός τις εἶναι οὔτε τῷ
ποιός. Ὅτι μὲν τοίνυν οὐκ ἐστὶ κίνησις, φανερόν· μηδὲν ^ε δὲ
διαφερέτω λέγειν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι κίνησιν ἢ μεταβολήν.

II ^ε Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄνευ γε μεταβολῆς· ὅταν γὰρ ^η μηδὲν
αὐτοὶ ^ι μεταβιάλλωμεν τὴν διάνοιαν ἢ λάθωμεν μεταβιάλλοντες,
οὐ δοκεῖ ἡμῖν γεγενέσθαι ^κ χρόνος, καθάπερ οὐδὲ τοῖς ^λ ἐν Σαρ-
δοῖ μυθολογουμένοις καθεύδειν παρὰ τοῖς ἥρωσιν, ὅταν ἐγερ-
θῶσιν· συνάπτουσι γὰρ ^μ τὸ πρότερον νῦν τῷ ὕστερον νῦν
καὶ ἐν ποιοῦσιν, ἐξαιροῦντες διὰ τὴν ἀναισθησίαν τὸ ^ν μεταξύ.
^ν Ὡσπερ οὖν εἰ μὴ ἦν ἕτερον τὸ νῦν ^ο ἀλλὰ ^π ταυτό καὶ ἓν, οὐκ
ἂν ^ρ ἦν χρόνος, οὕτως καὶ ἐπεὶ ^ρ λανθάνει ἕτερον ὄν, οὐ δοκεῖ
2 εἶναι τὸ μεταξύ χρόνος. Εἰ ^ς δὴ τὸ μὴ οἶσθαι ^ε εἶναι χρό-
νον τότε συμβαίνει ἡμῖν, ὅταν μὴ ^υ ὀρίζωμεν μηδεμίαν μετα-
βολήν, ἀλλ' ^ω ἐν ἐνὶ καὶ ἀδιαρέτῳ ^κ φαίνεται ἡ ψυχὴ μένειν,
ὅταν δ' ^γ αἰσθώμεθα καὶ ὀρίσωμεν, τότε φανερὸν γεγενέσθαι
χρόνον, φανερόν ὅτι οὐκ ἐστὶν ^ζ ἄνευ κινήσεως ^α καὶ μετα-
3βολῆς ^β χρόνος. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε κίνησις οὔτ' ἄνευ κινήσεως
ὁ χρόνος ἐστί, φανερόν. Ληπτέον δὲ, ^ε ἐπεὶ ζητοῦμεν τί

^ω ἢ om. H. ^κ κινήσις τις εἶναι F. ^γ τοῦ τε ἂν σκεπτόν G.
^ζ ἐάντῳ H. ^α ἐστι μόνον F.G.I. ^β καὶ ante πανταχοῦ om. H. ^ε δὲ
δὲ καὶ E. ^δ πᾶσα om. E. ^ε καὶ τὸ ταχὺ I. ^ε δὲ om. E. ^ε ἀλλ'
οὐ μὴν οὐδ' G. ^η αὐτοὶ μηδὲν H, αὐτοὶ μηδὲν F. ^ι μεταβιάλλωμεν H.
^κ ὁ χρόνος F.G.H.I. ^λ ἐν] ἐν τῇ G.H.I, om. E. ^μ τὸ E. ^ν μεταξύ
μέσον I. ^ο ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ E. ^π ἐν καὶ ταυτῶν H. ^ρ ἦν ὁ χρόνος F.H.
^ρ λανθάνει G. ^ς δὲ E. ^ε εἶναι om. G. ^υ ὀρίσωμεν F.G.H.I.
^ω ἐν om. H. ^κ φαίνεται G.H. ^γ αἰσθώμεν I. ^ζ μεταβολῆς καὶ κινή-
σεως ἄνευ H. ^α καὶ μεταβολῆς om. I. ^β ὁ χρόνος F.I. ^ε ἐπειδὴ F.G.I.

ἐστὶν ^d ὁ χρόνος, ἐντεῦθεν ^e ἀρχομένοις, τί τῆς κινήσεως
^f ἐστὶν. ^v Ἀμα γὰρ κινήσεως αἰσθανόμεθα καὶ χρόνον· καὶ
 γὰρ εἴαν ἢ σκότος καὶ μηδὲν διὰ τοῦ σώματος πάσχωμεν, κίνη-
 σις δὲ τις ἐν τῇ ψυχῇ ἐνῇ, εὐθύς ἅμα ^g δοκεῖ τις γεγενῆσθαι
 καὶ χρόνος. ^h Ἀλλὰ μὴν καὶ ὅταν ^h γε χρόνος ⁱ δοκῇ γεγε-
 νῆναι τις, ἅμα καὶ κίνησις ^k τις ^l φαίνεται γεγενῆσθαι. ^m Ὡστε
 ἦτοι κίνησις ἢ τῆς κινήσεως ^m ἐστὶν ὁ χρόνος. ⁿ Ἐπεὶ οὖν
 οὐ κίνησις, ἀνάγκη τῆς κινήσεως ^o τι εἶναι αὐτόν. ^p Ἐπεὶ δὲ
 τὸ κινούμενον κινεῖται ἔκ τινος εἰς τι καὶ πᾶν μέγεθος συν-
 εχές, ἀκολουθεῖ τῷ μεγέθει ἡ κίνησις· διὰ γὰρ ^p τὸ τὸ μέγε-
 θος εἶναι συνεχές καὶ ἡ κίνησις ἐστὶ συνεχής, ^q διὰ δὲ τὴν κίνη-
 σιν ὁ χρόνος· ὥση γὰρ ἡ κίνησις, τοσοῦτος ^r καὶ ὁ χρόνος
 αἰεὶ δοκεῖ γεγενῆσθαι. ^s Τὸ δὲ δὴ πρότερον καὶ ὕστερον ἐν
 τόπῳ πρῶτόν ἐστιν. ^t Ἐνταῦθα μὲν δὴ τῇ θέσει· ἐπεὶ δ' ἐν
 τῷ μεγέθει ^t ἐστὶ τὸ πρότερον ^v καὶ ὕστερον, ἀνάγκη καὶ ἐν
 κινήσει εἶναι τὸ πρότερον ^v καὶ ὕστερον, ἀνάλογον τοῖς ἐκεί.
^w Ἀλλὰ μὴν καὶ ^w ἐν χρόνῳ ^x ἐστὶ τὸ πρότερον ^y καὶ ὕστερον ^z
 διὰ τὸ ἀκολουθεῖν αἰεὶ θατέρῳ θάτερον αὐτῶν. ^y Ἔστι δὲ τὸ
 πρότερον ^z καὶ ὕστερον ^a αὐτῶν ἐν τῇ κινήσει, ὃ μὲν ^b ποτε ὄν
 κίνησις ἐστὶν· τὸ μέντοι εἶναι αὐτῷ ἕτερον καὶ οὐ κίνησις.
^c Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν χρόνον ^c γε γνωρίζομεν, ὅταν ὀρίσωμεν
 τὴν κίνησιν, ^d τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ὀρίζοντες· καὶ τότε
 φημὲν γεγενῆσθαι χρόνον, ὅταν τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου ἐν
 τῇ κινήσει αἰσθησιν λάβωμεν. ^e Ὀρίζομεν δὲ τῷ ^e ἄλλο καὶ ^f
 ἄλλο ὑπολαβεῖν αὐτά, καὶ μεταξύ τι αὐτῶν ἕτερον· ὅταν γὰρ
 ἕτερα τὰ ἅκρα τοῦ μέσου νοήσωμεν, καὶ δύο εἴπῃ ἡ ψυχὴ τὰ
 νῦν, τὸ μὲν πρότερον τὸ δ' ὕστερον, τότε καὶ τοῦτό φημεν

^d ὁ om. F. ^e ἀρχόμενοι E. ^f ἐστὶν] ἔσται E, ὁ χρόνος ἐστίν H.
^g δοκεῖ τι F, τις δοκεῖ H. ^h γε om. F.H. ⁱ γενέσθαι δοκῇ F, δοκῇ
 γενέσθαι I. ^k τις om. H. ^l φαίνεται] δοκεῖ E. ^m ἐστίν—τι om. G.
ⁿ ἐπειδὴ F.G.I. ^o εἶναι τι H. ^p alterum τὸ om. F.G. ^q διὰ—
 χρόνος om. E.F.G.I. ^r καὶ om. E. ^s δὲ om. E.H. ^t ἐστὶ om. E.
^v καὶ τὸ ὕστερον H. ^w ἐν τῷ χρόνῳ I. ^x ἐστὶ om. H. ^y καὶ τὸ
 ὕστερον H.I. ^z καὶ τὸ ὕστερον G.H.I. ^a αὐτῶν om. H. ^b ποτε
 ὄν] πρότερον E. ^c γε om. I. ^d τῷ E.F.G. ^e ἄλλο καὶ ἄλλο
 καὶ ἄλλο G.

εἶναι χρόνον· τὸ γὰρ ὀρίζομενον τῷ νῦν χρόνος ^f εἶναι δοκεῖ
 7 καὶ ὑποκείσθω. Ὅταν μὲν ^g οὖν ὡς ἐν ^h τὸ νῦν αἰσθανώμεθα,
 καὶ μὴ ⁱ ἤτοι ^k ὡς πρότερον ^l καὶ ὕστερον ἐν τῇ κινήσει ἢ ὡς
 τὸ αὐτὸ ^m μὲν προτέρου ⁿ δὲ καὶ ὑστέρου τινός, οὐ δοκεῖ
^o χρόνος γεγονέναι οὐθείς, ὅτι οὐδὲ κίνησις. Ὅταν δὲ ^p τὸ
 πρότερον ^q καὶ ὕστερον, τότε λέγομεν χρόνον· τοῦτο γὰρ
 ἐστὶν ὁ χρόνος, ἀριθμὸς κινήσεως κατὰ τὸ πρότερον καὶ ὕστε-
 ρον. Οὐκ ἄρα κίνησις ὁ χρόνος ἀλλ' ἡ ἀριθμὸν ἔχει ἡ κίνη-
 σις. Σημεῖον δέ· τὸ μὲν γὰρ πλείον καὶ ἑλάττω κρίνομεν
 ἀριθμῷ, κίνησιν δὲ πλείω καὶ ἐλάττω χρόνῳ· ἀριθμὸς ἄρα τις
 8 ὁ χρόνος. Ἐπεὶ ^r δ' ἀριθμὸς ^s ἐστὶ διχῶς (καὶ γὰρ τὸ ^t ἀρι-
 θμούμενον καὶ τὸ ^v ἀριθμητὸν ἀριθμὸν λέγομεν, καὶ ^φ ἀριθμοῦ-
 μεν), ὁ ^w δὲ χρόνος ἐστὶ τὸ ἀριθμούμενον καὶ οὐχ ^φ ἀρι-
 θμούμεν. Ἔστι δ' ἕτερον ^φ ἀριθμοῦμεν καὶ τὸ ἀριθμούμενον.
 Καὶ ὥσπερ ἡ κίνησις αἰεὶ ἄλλη ^x καὶ ἄλλη, καὶ ὁ χρόνος. Ὅ
 9 δ' ἅμα πᾶς χρόνος ὁ αὐτός· τὸ γὰρ νῦν τὸ αὐτὸ ὅ ποτ' ἦν·
 τὸ δ' εἶναι αὐτῷ ἕτερον. Τὸ δὲ νῦν τὸν χρόνον μετρεῖ, ἡ
 πρότερον καὶ ^y ὕστερον. Τὸ δὲ νῦν ἐστὶ μὲν ὡς τὸ αὐτό,
^z ἔστι δ' ὡς οὐ τὸ αὐτό· ἡ μὲν ^a γὰρ ἐν ἄλλῳ ^b καὶ ἄλλῳ,
 ἕτερον (τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ τὸ νῦν), ^c ἡ δὲ ^d ὅ ποτε ὃν ἐστὶ τὸ
 νῦν, τὸ αὐτό· ἀκολουθεῖ γὰρ, ὡς ἐλέχθη, τῷ μὲν μεγέθει ἡ
 κίνησις, ταύτῃ δ' ὁ χρόνος, ^e ὡς φαμέν. Καὶ ὁμοίως δὴ ^f τῇ
 στιγμῇ τὸ φερόμενον, ^φ τὴν κίνησιν γνωρίζομεν καὶ τὸ πρό-
 τερον ἐν ^g αὐτῇ καὶ ^h τὸ ὕστερον. Τοῦτο ⁱ δὲ ὁ μὲν ποτε
 ἰὸν τὸ ^k αὐτό (ἡ στιγμή γὰρ ἢ λίθος ἢ τι ἄλλο τοιοῦτόν
 ἐστὶ), τῷ λόγῳ δὲ ἄλλο, ὥσπερ οἱ σοφισταὶ λαμβάνουσιν
 ἕτερον ^l τὸ ^m Κορίσκον ἐν Λυκείῳ εἶναι καὶ τὸ Κορίσκον ἐν

^f εἶναι post χρόνος om. E. ^g οὖν om. E. ^h αἰσθανώμεθα τὸ νῦν F.
ⁱ τοι E. ^k ὡς τὸ πρ. G.H.I. ^l καὶ τὸ ὕστερον H. ^m μὲν] μὴ H,
 μὲν οὐ F. ⁿ δὲ καὶ ὑστέρου om. E. ^o γεγονέναι χρόνος F. ^p τὸ om. G.
^q καὶ τὸ ὕστερον E. ^r δ'] δ' ὁ G. ^s ἐστὶ om. E. ^t ἀριθμητὸν καὶ
 τὸ ἀριθμούμενον H. ^v ἀριθμητὸν] ἀριθμοῦν E. ^w δὴ F.G. ^x καὶ
 ἄλλη om. G.I. ^y ὕστερον ὀρίζει. Tὸ E. ^z ἔστι δ'—αὐτό om. G.
^a γὰρ om. H. ^b καὶ ἄλλῳ om. G. ^c ἡ] ὁ G.H.I. ^d ὅ ποτε G.I.,
 ποτε H. ^e ὥσπερ F.G.H.I. ^f τῇ om. E. ^g ταύτῃ H. ^h τὸ om. G.
ⁱ δὴ F.G.H.I. ^j ὃν ἐστὶ τὸ H. ^k τοιοῦτό E. ^l τὸ om. E. ^m Κορι-
 σκὸν G.

ἀγορᾷ. Καὶ τοῦτο δὴ τῷ ἄλλοθι καὶ ἄλλοθι εἶναι ἕτερον. 10
 Τῷ δὲ φερομένῳ ἀκολουθεῖ τὸ νῦν, ὥσπερ ὁ χρόνος τῇ κινή-
 σει· τῷ γὰρ φερομένῳ γνωρίζομεν τὸ πρότερον καὶ ὕστερον
^η ἐν ὁ κινήσει· ἢ δ' ἀριθμητὸν τὸ πρότερον ^ρ καὶ ὕστερον, τὸ
 νῦν ἐστίν· ^α ὥστε καὶ ἐν τούτοις, ὃ μὲν ποτε ὄν νῦν, ^ρ ἔστι τὸ
 αὐτό· ^ς πρότερον γὰρ ^ι καὶ ὕστερόν ἐστι ^ν τὸ ^ω ἐν κινήσει·
^χ τὸ δ' εἶναι ἕτερον· ἢ ἀριθμητὸν γὰρ τὸ πρότερον καὶ ὕστε-
 ρον, ^υ τὸ νῦν ἐστίν. Καὶ γνώριμον δὲ ^z μάλιστα τοῦτ' ἐστίν· 11
 καὶ γὰρ ἡ κίνησις διὰ τὸ κινούμενον καὶ ἡ φορὰ διὰ τὸ φερό-
 μενον· τόδε γάρ τι τὸ φερόμενον, ἡ ^α δὲ κίνησις οὐ. Ἔστι
 μὲν οὖν ὡς τὸ αὐτὸ ^β τὸ νῦν ^γ λεγόμενον αἰεί, ἔστι δ' ὡς οὐ τὸ
 αὐτό· καὶ γὰρ ^δ τὸ φερόμενον. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι εἴτε 12
 χρόνος μὴ εἴη, τὸ νῦν οὐκ ἂν εἴη, εἴτε τὸ νῦν ^ε μὴ εἴη, ^ς χρό-
 νος οὐκ ἂν εἴη· ἅμα γὰρ ὥσπερ τὸ φερόμενον καὶ ἡ φορὰ,
 οὕτως ^ς καὶ ὁ ἀριθμὸς ὁ τοῦ φερομένου καὶ ὁ τῆς φορᾶς.
 Χρόνος μὲν γὰρ ὁ τῆς φορᾶς ἀριθμὸς, τὸ ^η νῦν δὲ ὡς τὸ
 φερόμενον οἶον μονὰς ἀριθμοῦ. Καὶ συνεχής τε δὴ ὁ χρόνος 13
 τῷ νῦν, καὶ διήρηται κατὰ τὸ νῦν· ἀκολουθεῖ γὰρ ^ι καὶ τοῦτο
 τῇ φορᾷ καὶ τῷ φερομένῳ· ^ι καὶ ^κ γὰρ ἡ κίνησις καὶ ἡ φορὰ
 μία τῷ φερομένῳ, ὅτι ἔν, ^λ καὶ οὐχ ὅ ποτε ὄν (καὶ γὰρ ἂν
^μ διαλείποι) ἀλλὰ ^ν τῷ λόγῳ. Καὶ ὁ γὰρ ὀρίζει ^ρ τὴν πρό-
 τερον καὶ ὕστερον κίνησιν τοῦτο. Ἀκολουθεῖ δὲ καὶ τοῦτό
 πως τῇ στιγμῇ· ^α καὶ γὰρ ἡ στιγμή καὶ συνέχει τὸ μήκος
 καὶ ὀρίζει· ἔστι γὰρ τοῦ μὲν ἀρχῇ τοῦ δὲ τελευτῇ. Ἄλλ'
 ὅταν μὲν οὕτω λαμβάνη τις ^ρ ὡς δυσὶ χρώμενος τῇ μιᾷ,
 ἀνάγκη ἴσταισθαι, εἰ ἔσται ^ς ἀρχὴ καὶ τελευτῇ ἡ αὐτὴ στιγμή.

^η ἐν—ὕστερον om. G. ^ο ἐν τῇ κ. H. ^ρ καὶ τὸ ὕστ. E.H. ^α ὥστε
 καὶ ἐν τούτοις om. F. ^ρ τὸ αὐτό ἐστι F. ^ς τὸ πρότερον E.H.I. ^ι καὶ]
 ἢ F.G.I. ^ν τὸ om. E. ^ω ἐν] ἐν τῇ H. ^χ τῷ H, om. E. ^υ ἐστὶ
 τὸ νῦν F, νῦν ἐστι H. ^z μάλιστα τὸ νῦν τοῦτ' H. ^α τε E. ^β τὸ om. I.
^γ λεγόμενον om. E, ante τὸ νῦν ponit H. ^δ τὸ φ.] καὶ τὸ φ. I. ^ε μὴ
 εἴη] μὴ ἔσται E. ^ς ὁ χρόνος F.G.H.I. ^ς ὁ post καὶ om. F. ^η δὲ νῦν H.
^ι καὶ post γὰρ om. G. ^ι καὶ γὰρ—φερομένῳ om. G. ^κ γὰρ] γὰρ καὶ E.
^λ καὶ post ἔν om. H. ^μ διαλείποι G.I. ^ν τῷ] καὶ τῷ F. ^ο γὰρ ὀρίζει]
 ὀρίζει δὴ H.I. ^ρ τὴν προτέραν καὶ ὑστέραν κίνησιν F, τῇ πρότερον καὶ
 ὕστερον κινήσει pr. H. ^ρ καὶ γὰρ ἡ στιγμή om. E. ^ρ ὡς om. E.
^ς ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τ. E.

14 Τὸ δὲ νῦν διὰ τὸ κινεῖσθαι τὸ φερόμενον αἰεὶ ἕτερον· ὥσθ' ὁ χρόνος ἀριθμὸς οὐχ ὡς τῆς αὐτῆς στιγμῆς, ὅτι ἀρχὴ καὶ τελευτή, ἀλλ' ὡς τὰ ἔσχατα τῆς ¹ αὐτῆς μάλλον, καὶ οὐχ ὡς ὡς τὰ μέρη, διὰ ² τε τὸ εἰρημένον (τῇ γὰρ μέσῃ στιγμή ³ ὡς δυσὶ χρήσεται, ὥστε ἡρεμεῖν συμβήσεται), καὶ ἔτι φανερόν ὅτι ⁴ οὐδὲ μόριον τὸ ⁵ νῦν τοῦ χρόνου, οὐδ' ἡ διαίρεσις ⁶ τῆς κινήσεως, ὥσπερ οὐδ' ⁷ αἱ στίγμαί ⁸ τῆς γραμμῆς· αἱ δὲ ⁹ γραμμαὶ ¹⁰ αἱ δύο τῆς μιᾶς μόρια. ¹¹ Ἡ μὲν οὖν πέρασ τὸ νῦν, οὐ χρόνος, ἀλλὰ συμβέβηκεν· ἥ ¹² δ' ἀριθμεῖ, ἀριθμὸς· τὰ μὲν γὰρ πέρατα ἐκείνου ¹³ δ μόνον ¹⁴ ἐστὶν οὐ ἐστὶ πέρατα, ὁ δ' ¹⁵ ἀριθμὸς ὁ τῶνδε τῶν ἵππων, ἡ δεκάς, καὶ ἄλλοθι. ¹⁶ Ὅτι μὲν τοίνυν ὁ χρόνος ἀριθμὸς ἐστὶ κινήσεως κατὰ τὸ πρότερον ¹⁷ καὶ ὕστερον, καὶ συνεχῆς (συνεχοῦς ¹⁸ γάρ), φανερόν.

12 Ἐλάχιστος δὲ ἀριθμὸς ὁ μὲν ἀπλῶς ἐστίν, ἡ ¹ δυνάς. Τίς ² δ' ἀριθμὸς ³ ἔστι μὲν ὡς ἔστιν, ἔστι δ' ὡς οὐκ ἔστιν, οἶον γραμμῆς ⁴ ἐλάχιστος πλήθει μὲν ἐστὶν αἱ δύο ἢ ⁵ ἡ μία, μεγέθει δ' οὐκ ἔστιν ἐλάχιστος· αἰεὶ γὰρ διαιρεῖται πᾶσα γραμμή. ⁶ Ὡσθ' ὁμοίως καὶ ⁷ ὁ χρόνος· ἐλάχιστος ⁸ γὰρ κατὰ μὲν ἀριθμόν ἐστιν ⁹ ὁ εἰς ἢ ¹⁰ οἱ δύο, κατὰ μέγεθος δ' ¹¹ οὐκ ἔστιν. Φανερόν ¹² δὲ καὶ ¹³ ὅτι ¹⁴ ταχὺς μὲν καὶ βραδὺς οὐ λέγεται, πολὺς δὲ καὶ ὀλίγος καὶ μακρὸς καὶ βραχύς. ¹⁵ Ἡ μὲν ¹⁶ γὰρ συνεχῆς, μακρὸς καὶ βραχύς, ¹⁷ ἡ δ' ἀριθμὸς, πολὺς καὶ ὀλίγος. Ταχὺς ¹⁸ δὲ καὶ βραδὺς οὐκ ἔστιν· οὐδὲ ¹⁹ γὰρ ²⁰ ἀριθμὸς ²¹ ἀριθμοῦμεν ταχὺς καὶ βραδὺς ²² οὐδεῖς. Καὶ ὁ αὐτός ²³ δὲ πανταχοῦ ἄμα· ²⁴ πρότερον δὲ καὶ ὕστερον οὐχ ὁ αὐτός, ὅτι καὶ ἡ μεταβολὴ ἡ μὲν παροῦσα μία, ἡ δὲ γεγεννη-

¹ αὐτῆς om. I. ² τε om. E. ³ ὡς om. E.G. ⁴ οὐδὲν E.G. ⁵ νῦν τοῦ om. pr. F. ⁶ τῆς κινήσεως post χρόνου pr. F. ⁷ ἡ στιγμή H. ⁸ τῆς om. F. ⁹ αἱ om. F. ¹⁰ μόνον G. ¹¹ ἐστὶν] ἐστὶ πέρατα H.I. ¹² ἀρ. τῶνδε E, ἀρ. τῶν τῶνδε F. ¹³ καὶ τὸ ὕστερον I. ¹⁴ γάρ] μὲν γάρ F. ¹⁵ δυνάς—δ' ὡς re. supra lituram E. ¹⁶ δ'] δὲ ὁ G. ¹⁷ ἔστι μὲν ὡς ἔστιν] ἐστὶν, ἔστι μὲν ὡς F, ἔστι μὲν ὡς G.H. ¹⁸ ἐλάχιστος ἀριθμὸς πλ. H. ¹⁹ ἡ om. F. ²⁰ ὁ om. E.G.I. ²¹ γὰρ κατὰ μὲν] μὲν κατὰ I. ²² ὁ εἰς] οἶον E. ²³ οἱ om. E.F. ²⁴ δὲ] δὲ δὴ I. ²⁵ διῶτι F.G.H. ²⁶ βραδὺς μὲν καὶ ταχὺς H. ²⁷ ἡ μὲν—βραχύς om. G. ²⁸ γὰρ om. I. ²⁹ ἡ] ὁ G. ³⁰ δὲ om. G. ³¹ γάρ] γὰρ ὁ E. ³² οὐδὲ εἰς H. ³³ δὲ] δὴ E. ³⁴ πρό-τερος δὲ καὶ ὕστερος G.

μένη καὶ ἡ μέλλουσα ἑτέρα. Ὁ δὲ χρόνος ἀριθμὸς ἐστὶν οὐχ ὧς ἀριθμοῦμεν ἀλλ' ὁ ἀριθμούμενος, οὗτος δὲ συμβαίνει ἢ πρότερον καὶ ἢ ὕστερον αἰεὶ ἕτερος· ἔτι γὰρ νῦν ἕτερα. Ἔστι δὲ ὁ ἀριθμὸς εἰς ἡ μὲν καὶ ὁ αὐτὸς ὁ τῶν ἑκατὸν ἵπ-⁴πων ἡ καὶ ὁ τῶν ἑκατὸν ἀνθρώπων, ὧν ἡ δ' ἀριθμὸς, ἕτερα, ἡ οἱ ἵπποι τῶν ἀνθρώπων. Ἔτι ὡς ἐνδέχεται κίνησιν εἶναι τὴν αὐτὴν καὶ μίαν πάλιν καὶ πάλιν, οὕτω καὶ ἡ χρόνον, οἷον ἐναυτὸν ἢ ἕαρ ἢ μετόπωρον. Οὐ μόνον δὲ τὴν κίνησιν τῷ⁵ χρόνῳ μετροῦμεν, ἀλλὰ καὶ τῇ κινήσει τὸν χρόνον διὰ τὸ ὀρίζεσθαι ὑπ' ἀλλήλων· ὁ μὲν γὰρ χρόνος ὀρίζει τὴν κίνησιν ἀριθμὸς ὧν αὐτῆς, ἡ δὲ κίνησις τὸν χρόνον. Καὶ λέγομεν πολὺν ἢ ὀλίγον ὁ χρόνον τῇ κινήσει μετροῦντες, καθάπερ ἡ καὶ τῷ ἀριθμητῷ τὸν ἀριθμόν, ἡ οἷον τῷ ἐν ἵππῳ τὸν τῶν ἵππων ἀριθμόν. Ἡ τῷ μὲν γὰρ ἀριθμῷ τὸ τῶν ἵππων πλήθος γνωρίζομεν, πάλιν δὲ τῷ⁸ ἐν ἵππῳ τὸν τῶν ἵππων ἀριθμόν αὐτόν. Ὁμοίως ἡ δὲ καὶ ἐπὶ ἡ τοῦ χρόνου ἡ καὶ τῆς κινήσεως· ἡ τῷ μὲν γὰρ χρόνῳ τὴν κίνησιν, τῇ δὲ κινήσει τὸν χρόνον μετροῦμεν. Καὶ τοῦτ' εὐλόγως συμβέβηκεν· ἀκολουθεῖ γὰρ τῷ ἡ μὲν μεγέθει ἡ κίνησις, τῇ δὲ κινήσει ὁ χρόνος, τῷ καὶ ποσὰ καὶ συνεχῇ καὶ διαιρετὰ εἶναι· διὰ μὲν γὰρ τὸ ἡ τὸ μέγεθος ἡ εἶναι ἡ τοιοῦτον ἡ κίνησις ταῦτα πέπονθεν, διὰ δὲ τὴν κίνησιν ὁ χρόνος. Καὶ μετροῦμεν καὶ τὸ μέγεθος τῇ κινήσει ἡ καὶ τὴν κίνησιν τῷ μεγέθει· πολλὴν γὰρ ἡ εἶναι φαμεν τὴν ὁδόν, ἢ ἡ ἡ πορεία πολλή, ἡ καὶ ἡ ταύτην πολλήν, ἢ ἡ ὁδὸς ἡ πολλή. Καὶ τὸν χρόνον, ἢ ἡ κίνησις, καὶ τὴν κίνησιν, ἢ ὁ χρόνος. Ἐπεὶ δ' ἡ ἐστὶν ὁ χρόνος μέτρον κινήσεως καὶ⁸

^ε πρότερον] κατὰ τὸ πρότερον I. ^φ ὕστερον καὶ πρότερον H. ⁸ τὰ corr. E. ^h μὲν om. E. ⁱ καὶ τῶν I, τῶν τε H. ^k δ'] δ' ὁ H. ^l οἱ ἵπποι τῶν] οἷον ἵππων καὶ E. ^m χρόνον ἐνδέχεται οἷον F.G.H.I. ⁿ ἡ] καὶ E. ^o χρόνον om. H. ^p καὶ om. F. ^q οἷον—ἀριθμόν om. I. ^r τῷ μὲν—αὐτόν om. H. ^s ἐν] ἐν E. ^t τῶν ἵππων ἀρ. αὐτόν] αὐτῶν ἀρ. E. ^v δὲ om. H. ^w τοῦ] τῆς F. ^x καὶ τῆς om. E.F. ^y μὲν om. F.I. ^z alterum τὸ om. E.F.I. ^a εἶναι om. G.H. ^b τοσοῦτον καὶ ἡ H. ^c φαμεν εἶναι G.H.I. ^d ἡ om. E.F.G.H. ^e ἡ om. I. ^f καὶ—πολλή om. G. ⁸ ταύτην φαμέν εἶναι πολλήν H. ^h ἐστὶν post κινήσεως I.

τοῦ κινεῖσθαι. μετρεῖ δ' ⁱ οὗτος τὴν κίνησιν τῷ ^k ὀρίσαι τινα κίνησιν ἢ ^l καταμετρήσει ^m τὴν ὅλην, ὥσπερ καὶ ⁿ τὸ μῆκος ὁ πῆχυς τῷ ^o ὀρίσθαι τι μέγεθος ὃ ἀναμετρήσει τὸ ὅλον, καὶ ἔστι τῇ κινήσει ^p τὸ ἐν χρόνῳ εἶναι τὸ μετρεῖσθαι ^q τῷ χρόνῳ καὶ ^r αὐτὴν καὶ τὸ εἶναι αὐτῆς· ἅμα γὰρ τὴν κίνησιν καὶ τὸ εἶναι τῇ κινήσει ^s μετρεῖ, καὶ τοῦτ' ἔστιν ^t αὐτῇ τὸ ἐν χρόνῳ ⁹ εἶναι, τὸ μετρεῖσθαι αὐτῆς τὸ εἶναι. ^v Δῆλον δ' ὅτι καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦτ' ἔστι τὸ ἐν χρόνῳ εἶναι, τὸ μετρεῖσθαι ^w αὐτῶν τὸ εἶναι ὑπὸ τοῦ χρόνου. Τὸ γὰρ ἐν χρόνῳ εἶναι ^x δυοῖν ἐστὶ θάτερον, ἐν μὲν τὸ εἶναι τότε ὅτε ^y ὁ χρόνος ἐστίν, ἐν δὲ ^z τὸ ὥσπερ ἕνια λέγομεν ὅτι ἐν ἀριθμῷ ἐστίν. Τοῦτο δὲ σημαίνει ^a ἥτοι ὡς μέρος ἀριθμοῦ καὶ πάθος, καὶ ὅλως ^b ὅτι ¹⁰ τοῦ ἀριθμοῦ τι, ἢ ὅτι ἔστιν αὐτοῦ ἀριθμός. Ἐπεὶ ^c δ' ἀριθμὸς ὁ χρόνος, τὸ μὲν νῦν καὶ τὸ πρότερον, καὶ ^d ὅσα τοιαῦτα οὕτως ἐν χρόνῳ ὡς ἐν ἀριθμῷ ^e μονὰς καὶ τὸ περιττὸν ^f καὶ ἄρτιον (τὰ μὲν γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ ^g τι, τὰ δὲ τοῦ χρόνου τί ἐστι), τὰ δὲ πράγματα ὡς ἐν ἀριθμῷ τῷ χρόνῳ ^h ἐστίν. Εἰ δὲ τοῦτο, περιέχεται ⁱ ὑπ' ἀριθμοῦ ὥσπερ καὶ τὰ ἐν τόπῳ ¹¹ ^k ὑπὸ τόπου. Φανερόν δὲ ^l καὶ ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ἐν χρόνῳ εἶναι τὸ εἶναι ὅτε ^m ὁ χρόνος ἐστίν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἐν κινήσει εἶναι οὐδὲ τὸ ἐν τόπῳ ⁿ ὅτε ἡ κίνησις καὶ ὁ τόπος ἐστίν. Εἰ γὰρ ἔσται τὸ ἐν τινι οὕτως, πάντα τὰ πράγματα ἐν ὁποῦν ἔσται, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐν τῇ κέγχρῳ· ὅτε γὰρ ἡ κέγχρος ἐστίν, ὁ ἔστι καὶ ὁ οὐρανός. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν συμβέβηκεν, ἐκεῖνο δ' ἀνάγκη παρακολουθεῖν καὶ τῷ ὄντι ἐν ^p χρόνῳ εἶναί τινα χρόνον, ὅτε κάκενόν ἐστι, καὶ τῷ ἐν κινήσει ὄντι εἶναι τότε

ⁱ οὕτως F.G.I. ^k ὀρίσθαι G. ^l καταμετρήσαι I. ^m τὴν ὅλην—ἀναμετρήσει om. F. ⁿ τὸ μῆκος καὶ πῆχυς G, ὁ πῆχυς τὸ μῆκος H.I. ^o ὀρίσαι E.G. ^p τῷ G. ^q τῷ χρόνῳ—μετρεῖσθαι om. F. ^r αὐτὴν E. ^s μετρεῖ om. E. ^t αὐτῇ om. H. ^v δὲ δῆλον H. ^w αὐτοῖς I. ^x δυοῖν E, δυοῖν γάρ G. ^y ὁ om. F.I. ^z τὸ om. E. ^a ἥτοι] τὸ ἢ E. ^b ὅτε G. ^c δ'] δ' ἐστίν E. ^d ὅσα ἄλλα τ. H. ^e μονὰς τε καὶ H. ^f καὶ τὸ ἄρτιον F.H. ^g τι] ὅτι E. ^h ἐστίν] τι ἐστίν I. ⁱ ὑπ'] ὑπὸ τοῦ H. ^k ὑπὸ τοῦ τόπου F.G.H.I. ^l ὅτι καὶ G. ^m ὁ om. E. ⁿ ὅτε] εἶναι ὅτε H. ^o ἔστι post οὐρανός ponunt H.I, om. F. ^p χρόνῳ τὸ εἶναι H.

κίνησιν. ¹Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ὡς ἐν ἀριθμῷ τὸ ἐν χρόνῳ. ληφθῇ- ¹²
 σεταί τις πλείων χρόνος παντὸς τοῦ ἐν χρόνῳ ὄντος· διὸ
 ἀνάγκη πάντα ¹τὰ ἐν χρόνῳ ὄντα περιέχεσθαι ¹ὑπὸ χρόνου,
 ὥσπερ καὶ τὰλλα ὅσα ἐν τινὶ ²ἐστίν, οἷον τὰ ἐν τόπῳ ὑπὸ
 τοῦ τόπου. ³Καὶ ⁴πάσχειν δὴ τι ὑπὸ τοῦ χρόνου, ⁵καθά-
 περ καὶ λέγειν εἰώθαμεν ὅτι κατατίθει ὁ χρόνος, καὶ γηρι-
 σκει ⁶πάνθ' ὑπὸ τοῦ χρόνου, ⁷καὶ ἐπιλανθάνεται διὰ τὸν
 χρόνον, ἀλλ' οὐ μεμίσθηκεν, οὐδὲ νέον γέγονεν οὐδὲ καλόν·
 φθορᾶς γὰρ ⁸αἴτιος καθ' αὐτὸν μᾶλλον ὁ χρόνος· ἀριθμὸς
 γὰρ κινήσεως, ἡ δὲ κίνησις ἐξίστησι τὸ ὑπάρχον. ⁹Ὡστε ¹³
 φανερόν ὅτι ¹⁰τὰ αἰεὶ ὄντα, ἡ αἰεὶ ὄντα, οὐκ ἔστιν ἐν χρόνῳ·
 οὐ γὰρ περιέχεται ¹¹ὑπὸ χρόνου, ¹²οὐδὲ μετρεῖται τὸ εἶναι
 αὐτῶν ὑπὸ τοῦ χρόνου· σημεῖον δὲ τούτου ὅτι οὐδὲ πᾶσχει
 οὐδὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου ὡς οὐκ ὄντα ¹³ἐν χρόνῳ. ¹⁴Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ¹⁴
 ὁ χρόνος μέτρον κινήσεως, ἔσται καὶ ἡρεμίας μέτρον ¹⁵κατὰ
 συμβεβηκός· πᾶσα γὰρ ἡρεμία ἐν χρόνῳ. Οὐ γὰρ ὥσπερ
 τὸ ἐν κινήσει ὃν ἀνάγκη κινεῖσθαι, οὕτω ¹καὶ τὸ ἐν χρόνῳ·
 οὐ γὰρ κίνησις ὁ χρόνος, ἀλλ' ἀριθμὸς κινήσεως· ἐν ἀριθμῷ
 δὲ κινήσεως ἐνδέχεται εἶναι καὶ τὸ ²ἡρεμοῦν. Οὐ γὰρ πᾶν
 τὸ ἀκίνητον ἡρεμεῖ, ἀλλὰ τὸ ἑσπερημένον κινήσεως πεφυκὸς
 δὲ κινεῖσθαι, καθάπερ εἴρηται ἐν τοῖς πρότερον. Τὸ δ' εἶναι ¹⁵
 ἐν ἀριθμῷ ἐστὶ τὸ εἶναι τινα ἀριθμὸν τοῦ πράγματος, καὶ
 μετρεῖσθαι τὸ εἶναι ¹αὐτοῦ τῷ ἀριθμῷ ἐν ᾧ ἐστίν, ²ὥστ' εἰ
 ἐν χρόνῳ, ὑπὸ χρόνου. Μετρήσει δ' ὁ χρόνος τὸ κινούμενον
 καὶ τὸ ἡρεμοῦν, ἡ τὸ μὲν κινούμενον τὸ δὲ ἡρεμοῦν· τὴν γὰρ
 κίνησιν αὐτῶν μετρήσει καὶ τὴν ἡρεμίαν, πόση τις. ³Ὡστε
 τὸ κινούμενον οὐχ ἀπλῶς ἔσται μετρητὸν ὑπὸ ⁴χρόνου, ⁵ἢ

¹ τὰ om. E. ² ὑπὸ τοῦ χρόνου F.H.I. ³ ἔστω E. ⁴ καὶ om. F.
⁵ πᾶσχει E.H. ⁶ καθάπερ καὶ λ. εἰώθαμεν om. F. ⁷ πᾶν E. ⁸ καὶ
 ἐπιλ. διὰ τὸν χρόνον] οὐδὲ μετρεῖται τὸ εἶναι αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ χρόνου F.
⁹ αἴτιος καθ' αὐτὸν E. ¹⁰ τὰ om. E. ¹¹ ὑπὸ τοῦ χρόνου F. ¹² οὐδὲ—
 χρόνου om. G. ¹³ ἐν τῷ χρόνῳ I. ¹⁴ κατὰ συμβεβηκός om. E. ¹⁵ καὶ
 ἐν τῷ χρόνῳ. Οὐ γὰρ ἡ κίνησις I. ¹⁶ ἡρεμοῦν] ἡρεμεῖν F. ¹⁷ αὐτῷ E.
¹⁸ ὥστε καὶ ἐν χρόνῳ τὸ ὑπὸ χρόνου καὶ μέρος χρόνου μετρήσει E. ¹⁹ χρόνῳ
 pr. F, τοῦ χρόνου E.H. ²⁰ ἢ ποσόν τι ἐστίν om. pr. E.

ποσόν τί ἐστιν, ἀλλ' ^μ ἢ ἡ κίνησις αὐτοῦ ^ν ποσὴ. Ὡσθ' ὅσα
^ο μήτε κινεῖται μήτ' ἡρεμεῖ, ^ρ οὐκ ἔστιν ἐν χρόνῳ· τὸ ^q μὲν
γὰρ ἐν χρόνῳ ^τ εἶναι τὸ μετρεῖσθαι ^ς ἐστι χρόνῳ, ὁ δὲ χρόνος
¹⁶ κινήσεως ^ι καὶ ἡρεμίας μέτρον. Φανερόν οὖν ὅτι οὐδὲ τὸ μὴ
ὄν ἔσται πᾶν ἐν χρόνῳ, οἷον ὅσα ^ν μὴ ἐνδέχεται ἄλλως, ὥσπερ
τὸ τὴν διάμετρον εἶναι τῇ πλευρᾷ σύμμετρον. ^ω Ὡς γάρ,
εἰ μέτρον ^χ μὲν ἐστι ^ς κινήσεως ὁ χρόνος καθ' αὐτό, τῶν δ'
ἄλλων κατὰ συμβεβηκός, δῆλον ὅτι ὦν τὸ εἶναι μετρεῖ, τού-
¹⁷ τοις ἅπασιν ^z ἔσται τὸ εἶναι ἐν τῷ ἡρεμεῖν ἢ κινεῖσθαι. Ὡσα
μὲν οὖν φθαρτὰ καὶ ^α γενητὰ καὶ ὅλως ὅτε μὲν ὄντα ὅτε δὲ
^h μὴ, ἀνάγκη ἐν χρόνῳ εἶναι· ἔστι γὰρ χρόνος τις πλείων,
^ς ὅς ^d ὑπερέξει τοῦ ^ε τε εἶναι αὐτῶν καὶ τοῦ μετροῦντος τὴν
^ι οὐσίαν· τῶν δὲ μὴ ὄντων ὅσα μὲν περιέχει ὁ χρόνος, τὰ μὲν
ἦν, οἷον Ὅμηρός ποτε ἦν, τὰ δὲ ἔσται, ^ς οἷον τῶν μελλόντων
τι, ἐφ' ^h ὁπότερα περιέχει· ^ι καὶ εἰ ἐπ' ^k ἄμφω, ἀμφοτέρω
καὶ ἦν καὶ ἔσται· ¹ ὅσα δὲ μὴ ^m περιέχει ⁿ μηδαμῇ, οὐτ' ἦν
¹⁸ οὐτ' ἔστιν οὐτ' ἔσται. Ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα τῶν μὴ ὄντων,
ὅσων τὸντικείμενα ἀεὶ ἐστιν, οἷον τὸ ἀσύμμετρον εἶναι τὴν
διάμετρον ἀεὶ ^ρ ἐστι, καὶ οὐκ ἔσται τοῦτ' ἐν χρόνῳ. Οὐ
τοῖνυν οὐδὲ τὸ ^q σύμμετρον· διὸ ἀεὶ οὐκ ἔστιν, ὅτι ἐναντίον
τῷ ἀεὶ ὄντι. Ὡσων δὲ τὸ ἐναντίον μὴ ἀεὶ, ταῦτα ^τ δὲ δύνα-
ται ^ς καὶ εἶναι καὶ μὴ, καὶ ἔστι γένεσις καὶ φθορὰ αὐτῶν.

¹³ Τὸ δὲ νῦν ἐστὶ συνέχεια χρόνου, ὥσπερ ἐλέχθη· συνέχει
γὰρ ^ι τὸν χρόνον τὸν ^ν παρελθόντα καὶ ^ω ἐσόμενον, καὶ ^χ ὅλως
πέρας χρόνου ἐστίν· ἔστι γὰρ τοῦ μὲν ἀρχή, τοῦ δὲ τελευτή.

^m ἢ om. E.I. ⁿ ποσὴ τις. Ὡσθ' H. ^ο μήτε] μὴ F.H. ^ρ οὐδὲ E.
^q μὲν om. F. ^τ εἶναι—χρόνῳ om. pr. E. ^ς ἐστι τὸ μετρεῖσθαι F.G.I.
^ι καὶ] ἐστι καὶ H. ^ν μὴ om. E. ^ω ὅλως μὲν γὰρ H. ^χ μὲν om. G.
^ς κινήσεως ante ἐστι ponit H, post χρόνος F.G.I. ^z ἐστὶ F. ^α γεν-
νητὰ F.I. ^h μὴ] μὴ ὄντα H. ^ς ὅς] ὅσων G. ^d ὑπάρξει I. ^ε τε om.
F.G.H.I. ^ι οὐσίαν αὐτῶν τῶν E. ^ς οἷον om. E. ^h ὁ πότερα I.
^ι καὶ εἰ—ἔσται om. E. ^k ἄμφω om. H. ¹ ὅσα] ὦν H.I. ^m περιέχει
om. E. ⁿ μηδὲν H, om. E. ^ο οὐτ' ἔστιν om. I. ^ρ ἔσται H.
^q σύμμετρον εἶναι διὸ H. ^τ δὲ om. F. ^ς καὶ ante εἶναι om. E. ^ι τὸν
χρόνον om. F. ^ν παρελθούτα G. ^ω ἐρχόμενον χρόνον καὶ F. ^χ ὅλως
om. E.

Ἄλλὰ τοῦτ' οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῆς στιγμῆς μενούσης φανερόν. Διαυρεῖ δὲ δυνάμει. Καὶ ἡ μὲν ^γ τοιοῦτο, αἰεὶ ἕτερον τὸ νῦν, ἡ δὲ συνδεῖ, αἰεὶ τὸ αὐτό, ὥσπερ ἐπὶ τῶν μαθηματικῶν γραμμῶν. Οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ αἰεὶ ^z μία στιγμή τῇ ^a νοήσει διαιρούντων ^b γὰρ ^c ἄλλη· ἡ δὲ μία, ἡ αὐτὴ ^d πάντῃ. ^e Οὕτω ² καὶ τὸ νῦν τὸ μὲν τοῦ χρόνου διαίρεσις κατὰ δύναμιν, τὸ δὲ πέρας ἀμφοῖν καὶ ἐνότης· ἔστι δὲ ταῦτό καὶ ^f κατὰ ταῦτό ἡ διαίρεσις καὶ ἡ ἔνωσις, τὸ δ' εἶναι οὐ ^g ταῦτό. Τὸ ^h μὲν οὕτω λέγεται ⁱ τῶν νῦν, ^k ἄλλο δ' ὅταν ὁ χρόνος ὁ τούτου ἐγγύς ^l ᾗ. ^m Ἡξει νῦν, ὅτι τήμερον ἥξει· ⁿ ἥκει νῦν, ὅτι ἦλθε τήμερον. Τὰ δ' ἐν ¹ Ἰλῳ γέγονεν οὐ νῦν, ⁿ οὐδ' ὁ κατακλυσμός ^o γέγονε νῦν· καίτοι ^p συνεχὴς χρόνος ^q εἰς αὐτά, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐγγύς. Τὸ δὲ ποτέ χρόνος ὠρισμένος πρὸς τὸ πρό- ³ τερον νῦν, οἷον ποτέ ἐλήφθη ^r Τροία, καὶ ποτέ ἔσται κιακλυσμός· δεῖ γὰρ πεπεράνθαι πρὸς τὸ νῦν. ^s Ἔσται ἄρα ποσὸς τις ἀπὸ τοῦδε ^t χρόνος ^u καὶ ^v εἰς ἐκείνο, καὶ ἦν εἰς τὸ παρελθόν· εἰ δὲ ^w μηδεὶς χρόνος ὅς οὐ ποτε, πᾶς ἂν εἴη χρόνος πεπερασμένος. ^x Ἀρ' οὖν ὑπολείψει; ^y Ἡ οὐ, εἴπερ ^z αἰεὶ ἔστι κίνησις. ^a Ἄλλος οὖν ἡ ^b ὁ αὐτὸς πολλακίς; Δῆλον ^c ὅτι ὡς ^d ἂν ἡ κίνησις, οὕτω ^e καὶ ὁ χρόνος· εἰ μὲν γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ μία γίνεται ποτε, ἔσται καὶ χρόνος εἰς καὶ ὁ αὐτός, εἰ δὲ μή· οὐκ ἔσται. ^f Ἐπεὶ δὲ τὸ νῦν τελευτὴ καὶ ^g ἀρχὴ χρόνου, ^h ἀλλ' οὐ τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦ μὲν παρήκοντος τελευτὴ, ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλλοντος, ἔχοι ἂν ὥσπερ ὁ κύκλος ἐν τῷ αὐτῷ πως ⁱ τὸ κυρτὸν καὶ τὸ κοῖλον, οὕτω καὶ ὁ χρόνος αἰεὶ ἐν ἀρχῇ καὶ τελευτῇ, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ αἰεὶ ἕτερος. Οὐ γὰρ τοῦ

γ τοιοῦτον F.G.H.I. ^z μία ante αἰεὶ F, om. E.H. ^a νοήσει καὶ αἰεὶ διαυρ. E. ^b γὰρ om. E. ^c ἄλλη καὶ ἄλλη ἡ F. ^d πάντῃ om. G. ^e οὕτω δὲ καὶ H. ^f κατ' αὐτὸ E.H. ^g ταυτὸν H. ^h μὲν οὖν οὕτω G.H.I. ⁱ τῶν] τὸ corr. E. ^k ἄλλο δ' ὅταν] τὸ δ' ἄλλως corr. E. ^l ᾗ] ἡ ἔστιν corr. E. ^m ἥξει γὰρ νῦν ὅτι τήμερον ἥξει, καὶ ἥκει νῦν ὅτι ἥκει H. ⁿ οὐδ' —νῦν om. E. ^o γέγονε] ἔσται H. ^p συνεχὴς ὁ χρ. E, συνεχὴς ἔστι χρ. H. ^q εἰς αὐτά] εἰς ὁ αὐτός H. ^r ἡ Τροία F. ^s ὁ χρόνος F. ^t καὶ ante εἰς om. G.H. ^u εἰς post καὶ om. G. ^w μὴ εἰς F, μὴδὲ εἰς G.I. ^x αἰεὶ E.G. ^y ὁ om. H. ^z ὅτι] δ' ὅτι H. ^a ἂν εἴη ἡ F. ^b καὶ ante χρ. om. F.G.H.I. ^c ἐπειδὴ τὸ E. ^d ἀρχὴ τοῦ χρόνου F. ^e τὸ om. H.

αὐτοῦ ἀρχὴ καὶ τελευτὴ τὸ νῦν· ἅμα γὰρ ἂν καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ [†]τὰ ἀντικείμενα εἴη καὶ οὐχ ὑπολείψει δὴ· αἰεὶ γὰρ ἐν ἰ ἀρχῇ. Τὸ δ' ἤδη τὸ ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ παρόντος νῦν ἀτόμου μέρος τοῦ μέλλοντος χρόνου. Πότε [§]βαδίζεις; Ἡδη, ὅτι ἐγγὺς ὁ χρόνος ἐν ᾧ μέλλει. Καὶ τοῦ ^h παρεληλυθότος χρόνου τὸ μὴ πόρρω τοῦ νῦν. Πότε ⁱβαδίζεις; Ἡδη βεβᾶδিকা. Τὸ ^k δὲ Ἰλιον φάναι ἤδη ἐαλωκέναι οὐ λέγομεν, 6 ὅτι ^l πόρρω λίαν τοῦ νῦν. Καὶ τὸ ἄρτι τὸ ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν, τὸ μόριον τοῦ παρελθόντος. Πότε ^m ἦλθες; Ἄρτι, ἐὰν ⁿ ὁ χρόνος ἐγγὺς τοῦ ἐνεστώτος νῦν. Πάλαι ⁷ δὲ τὸ πόρρω. Τὸ δ' ἐξαίφνης τὸ ἐν ^o ἀναισθήτῳ χρόνῳ ^p διὰ μικρότητα ἐκστάν· μεταβολὴ δὲ πᾶσα φύσει ^q ἐκστατικόν. Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ πάντα γίνεται καὶ φθείρεται· διὸ καὶ οἱ μὲν σοφώτατον ἔλεγον, ὁ δὲ Πυθαγόρειος Πάρων ἀμαθέστατον, ὅτι καὶ ἐπιλανθάνονται ἐν τούτῳ, λέγων ὀρθότερον. Δῆλον οὖν ὅτι φθορᾶς μᾶλλον ἔσται καθ' αὐτὸν αἴτιος ἢ γενέσεως, καθάπερ ἐλέχθη καὶ πρότερον (ἐκστατικὸν γὰρ ἢ μεταβολὴ καθ' αὐτήν). γενέσεως δὲ καὶ τοῦ εἶναι κατὰ 8 συμβεβηκός. Σημεῖον δὲ ἱκανὸν ^r ὅτι γίνεται μὲν ^s οὐδὲν ἄνευ τοῦ κινεῖσθαι πῶς αὐτὸ καὶ πράττειν, φθείρεται ^t δὲ καὶ μηδὲν κινούμενον. Καὶ ταύτην μάλιστα λέγειν ^u εἰώθαμεν ὑπὸ τοῦ χρόνου φθοράν. ^v Οὐ μὲν ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ὁ χρόνος ποιεῖ, ἀλλὰ συμβαίνει ἐν χρόνῳ γίνεσθαι καὶ ταύτην τὴν 9 μεταβολήν. Ὅτι μὲν οὖν ἔστιν ὁ χρόνος ^w καὶ τί, καὶ ποσαχῶς ^x λέγομεν τὸ νῦν, καὶ ^y τί τὸ ποτὲ καὶ ^z τὸ ἄρτι ^a καὶ τὸ ἤδη ^b καὶ τὸ πάλαι καὶ τὸ ἐξαίφνης, εἴρηται.

14 Τούτων δ' ἡμῖν ^c οὕτω διηριθμημένων φανερόν ὅτι ^d πᾶσα

[†] τὰ ἀντ.] τὰναντία ἂν E. [§] βαδίζεις G.H, δὴ βαδίζεις F. ^h παρελθόντος F.G.H.I. ⁱ βαδίζεις F.H. ^k δέ] δὲ τὸ E.H. ^l λίαν πόρρω E.H. ^m ἦλθεν G. ⁿ ὁ χρόνος ὁ ἐγγὺς E. ^o ἀναισθητόν H. ^p διὰ μικρ. ἐκστάν om. E, ἐκστάν om. G.H. ^q ἐκστατικὴ F. ^r ὅτι γίν. μὲν] γίν. μὲν γάρ H. ^s μηδὲν G. ^t δέ] γάρ G. ^u εἰώθα E. ^v οὐ μὲν om. E. ^w καὶ τίς E, om. H. ^x λέγεται H. ^y τί τε E. ^z τὸ post καὶ om. E. ^a καὶ τί τὸ ἤδη G.H.I. ^b τὸ ante π. om. E.G. ^c οὕτω διηριθμένων I, ὥδε διωρισμένων H. ^d πᾶσα ἢ μεταβολὴ H, πᾶσαν μεταβολήν F.G.I.

μεταβολή καὶ ἅπαν τὸ κινούμενον ^ε ἐν χρόνῳ· τὸ γὰρ θάττον καὶ βραδύτερον ^ι κατὰ πᾶσάν ἐστι μεταβολήν· ἐν ^ς πᾶσι γὰρ οὕτω φαίνεται. Λέγω δὲ θάττον κινεῖσθαι τὸ πρότερον μεταβάλλον εἰς τὸ ὑποκείμενον κατὰ τὸ αὐτὸ διύστημα καὶ ὁμαλὴν κίνησιν κινούμενον, ^η οἷον ἐπὶ τῆς φορᾶς, εἰ ἄμφω κατὰ τὴν ^ι περιφερῇ κινεῖται ἢ ἄμφω κατὰ τὴν εὐθείαν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ μὴν τό ^κ γε πρότερον ἐν ² χρόνῳ ἐστίν· πρότερον γὰρ καὶ ὕστερον λέγομεν κατὰ τὴν πρὸς τὸ νῦν ἀπόστασιν, τὸ δὲ νῦν ὅρος τοῦ παρήκοντος καὶ τοῦ μέλλοντος· ὥστ' ἐπεὶ τὰ νῦν ἐν ¹ χρόνῳ, καὶ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ἐν χρόνῳ ἔσται· ἐν ^φ γὰρ τὸ ^μ νῦν, καὶ ἡ τοῦ νῦν ἀπόστασις. Ἐναντίως δὲ λέγεται τὸ πρότερον κατὰ ³ τε τὸν παρεληλυθότα ^η χρόνον καὶ τὸν μέλλοντα· ἐν μὲν γὰρ τῷ παρεληλυθότι πρότερον λέγομεν τὸ πορρώτερον τοῦ νῦν, ὕστερον δὲ τὸ ἐγγύτερον, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι πρότερον μὲν τὸ ἐγγύτερον, ὕστερον δὲ τὸ πορρώτερον. Ὡστ' ἐπεὶ ^ο τὸ μὲν πρότερον ἐν χρόνῳ, πάσῃ δ' ἀκολουθεῖ κινήσει τὸ πρότερον, φανερόν ὅτι πᾶσα μεταβολή καὶ ^ρ πᾶσα κίνησις ἐν χρόνῳ ἐστίν.

Ἀξιον δ' ἐπισκέψεως καὶ πῶς ποτὲ ἔχει ὁ χρόνος πρὸς ⁴ τὴν ψυχὴν, καὶ διὰ τί ^ι ἐν παντὶ δοκεῖ εἶναι ^ρ ὁ ^ς χρόνος, καὶ ἐν γῇ καὶ ^τ ἐν θαλάττῃ καὶ ἐν οὐρανῷ. ^ν Ἡ ^ω ὅτι κινήσεώς τι πάθος ἢ ἕξις, ἀριθμὸς γε ὢν, ταῦτα δὲ κινήτὰ πάντα. Ἐν τόπῳ γὰρ πάντα· ὁ δὲ ^χ χρόνος καὶ ἡ κίνησις ἅμα κατὰ τε δύναμιν καὶ κατ' ἐνέργειαν. Πότερον δὲ μὴ ^υ οὔσης ψυχῆς ⁵ εἶη ἂν ὁ χρόνος ἢ οὐ, ἀπορήσειεν ἂν τις· ἀδυνάτου γὰρ ὄντος ^z εἶναι τοῦ ἀριθμήσοντος ἀδύνατον καὶ ἀριθμητόν τι εἶναι, ὥστε δηλὸν ὅτι ^α οὐδ' ἀριθμὸς· ἀριθμὸς γὰρ ἢ ^β τὸ ἡριθμη-

^ε ἐν] ἀνάγκη κινεῖσθαι ἐν F.G.H.I. ^ι κατὰ] καὶ G. ^ς πᾶσι] ἀπάσαις H. ^η οἷον om. E. ^ι περιφέρειαν H. ^κ γε om. F. ¹ χρόνω δηλονότι καὶ τὰ πρότερον καὶ τὰ ὕστερον ἐν H. ^μ νῦν ἐστι καὶ H. ^η καὶ τὸν μέλλοντα χρόνον E. ^ο τὸ om. E. ^ρ πᾶσα om. H. ^ι δοκεῖ ἐν ἅπαντι H. ^ρ ὁ om. F. ^ς χρόνος οἷον καὶ H. ^τ ἐν ante θ. om. F, ante οὐρ. om. F.G. ^ν ἢ om. E.I. ^ω διότι I. ^χ χρόνος] τόπος I. ^υ οὔσης τῆς ψυχῆς F.G.H.I. ^z εἶναι om. F. ^α οὐδ' ὁ ἀριθμὸς G. ^β ἀριθμούμενον F.

μένον ἢ τὸ ἀριθμητόν. Εἰ δὲ μηδὲν ἄλλο πέφυκεν ἄριθμεῖν ἢ ψυχὴ καὶ ψυχῆς νοῦς. ἀδύνατον εἶναι χρόνον ψυχῆς μὴ αὐτῆς. ἀλλ' ὃ ἢ τοῦτο ὅ ποτε ὄν ἐστιν ὁ χρόνος. οἶον εἰ ἐνδέχεται κίνησιν ἔχειν ἄνευ ψυχῆς. Τὸ δὲ πρότερον καὶ ὕστερον ἐν κινήσει ἔστιν χρόνος δὲ ταύτ' ἐστὶν ἢ ἀριθμητὰ ἔστιν. Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ ποίας κινήσεως ὁ χρόνος ἄριθμός. Ἡ ὁποιασοῦν; Καὶ γὰρ γίνεται ἐν χρόνῳ καὶ φθίρεται καὶ αὔξεινται, καὶ ἀλλοιοῦνται ἐν χρόνῳ καὶ φέρεται ἢ ὅν κινήσις ἐστι, ταύτῃ ἐστὶν ἐκάστης κινήσεως ἀριθμός. Διὸ κινήσεως ἔστιν ἀπλῶς ἀριθμὸς συνεχοῦς. ἀλλ' οὐ τινός. Ἀλλ' ἔστι νῦν ῥκεκινήσθαι καὶ ἄλλα, ὧν ἐκατέρας τῆς κινήσεως εἶναι ἀριθμός. Ἄλλος οὖν χρόνος ἔστι, καὶ ἅμα δύο ἴσοι χρόνοι ἂν εἶεν, ἢ οὐ; Ὁ αὐτὸς γὰρ χρόνος εἰς ὁμοίως καὶ ἅμα εἶδει δὲ καὶ οἱ μὴ ἅμα. εἰ γὰρ εἶεν κύνες, οἱ δ' ἵπποι, ἐκάτεροι δ' ἐπτά, ὁ αὐτὸς ἀριθμός. Οὕτω καὶ τῶν κινήσεων τῶν ἅμα περαινομένων ὁ αὐτὸς χρόνος, ἀλλ' ἢ μὲν ταχεῖα ἴσως ἢ δ' οὐ, καὶ ἢ μὲν φορὰ ἢ δ' ἀλλοιώσις. Ὁ μέντοι χρόνος ὁ αὐτός, εἴπερ καὶ ὁ ἀριθμὸς ἴσος, καὶ ἅμα, τῆς τε ἀλλοιώσεως καὶ τῆς φορᾶς καὶ διὰ τοῦτο αἱ μὲν κινήσεις ἕτεραι καὶ χωρὶς, ὁ δὲ χρόνος ἀπανταχοῦ ὁ αὐτός, ὅτι καὶ ὁ ἀριθμὸς εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ἀπανταχοῦ ὁ αὐτός, ὅτι καὶ ὁ ἀριθμὸς εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ἀπασταχοῦ καὶ ἅμα. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ φορὰ καὶ ταύτης ἡ κύκλω, ἀριθμεῖται δ' ἕκαστον ἐνί τινι συγγενεῖ, μονάδες μονάδι, ἵπποι ἔδ' ἵππῳ, οὕτω καὶ ὁ χρόνος ἔδ' χρόνῳ τινὶ ὀρισμένῳ. Μετρεῖται δ' ὥσπερ εἴπομεν, ὅ τε χρόνος κινήσει καὶ ἡ κίνησις χρόνῳ. Τοῦτο δ' ἐστὶν, ὅτι ὑπὸ τῆς ὀρισμένης κινήσεως

ἢ ψυχὴ ἀριθμεῖν F.G.I. ὃ ἢ αἰεὶ E. ἔχειν om. F. ἢ δὲ] τε H. ἔστιν. Ὁ χρόνος E. ἄριθμός ὁ χρόνος H. ἐν χρόνῳ om. I. καὶ φθίρεται om. E.F.G, ante καὶ ἀλλοιοῦνται ponit H. αὔξειται G.H. φθίρεται pr. E. ἢ] εἰ E. ὁ ἀπλῶς ἀριθμὸς ἐστὶ F.G.H.I. ῥ καὶ κινεῖσθαι H, κινεῖσθαι G. ἢ ἄλλο G. ῥ χρόνοι ἴσοι H. ἢ οὐ om. E. ἢ αὐτὸς] ἅπας G.I. ὁμοίως καὶ] καὶ ἴσος καὶ πᾶς H. ῥ καὶ post δὲ om. E. ἔειν] οἱ μὲν εἶεν E, εἶεν οἱ μὲν H. οὕτω δὲ καὶ F.G.I. ῥ φορᾶς καὶ τῆς ἀλλοιώσεως H. ἀπανταχοῦ H. ἀπανταχοῦ E. ἐνί] ἐν I. ἐνί om. E. ἔδ' om. H. ἔδ' om. E. ὀρισμένῳ τινὶ χρόνῳ H.

χρόνῳ μετρεῖται τῆς ^h τε κινήσεως τὸ ποσὸν καὶ τοῦ χρόνου.
 Εἰ οὖν τὸ πρῶτον μέτρον ⁱ πάντων τῶν συγγενῶν, ἡ κυκλο-
 φορία ἢ ^k ὁμαλὴς μέτρον μάλιστα, ὅτι ^l ὁ ἀριθμὸς ὁ ταύτης
 γνωριμώτατος. ¹ Ἀλλοίωσις μὲν οὖν οὐδ' αὖξισις οὐδὲ γένεσις ⁹
 οὐκ εἰσὶν ὁμαλεῖς, φορὰ δ' ἐστίν. Διὸ καὶ δοκεῖ ^m ὁ χρόνος
 εἶναι ⁿ ἢ τῆς σφαίρας κίνησις, ὅτι ταύτῃ μετροῦνται αἱ ἄλλαι
 κινήσεις καὶ ὁ χρόνος ταύτῃ τῇ κινήσει. Διὰ δὲ τοῦτο καὶ
 τὸ εἰωθὸς λέγεσθαι συμβαίνει· φασὶ γὰρ κύκλον εἶναι τὰ
 ἀνθρώπινα πράγματα, καὶ τῶν ἄλλων τῶν κίνησιν ἐχόντων
 φυσικὴν καὶ γένεσιν καὶ φθοράν. Τοῦτο δ', ὅτι ^o ταῦτα ¹⁰
 πάντα τῷ χρόνῳ κρίνεται, καὶ λαμβάνει τελευτήν καὶ ἀρχὴν
 ὥσπερ ἂν εἰ κατὰ τινα περίοδον· καὶ γὰρ ὁ χρόνος ^p αὐτὸς
¹ εἶναι δοκεῖ κύκλος τις. Τοῦτο δὲ πάλιν δοκεῖ, διότι τοιαύ-
 της ^r ἐστὶ φορᾶς μέτρον καὶ μετρεῖται ^s αὐτὸς ὑπὸ ^t τοιαύτης.
^u Ὡστε τὸ λέγειν εἶναι τὰ γινόμενα τῶν πραγμάτων κύκλον
^v τὸ λέγειν ^w ἐστὶ τοῦ χρόνου ^x εἶναί τινα κύκλον· τοῦτο δ',
 ὅτι μετρεῖται τῇ κυκλοφορίᾳ· παρὰ γὰρ τὸ ^y μέτρον οὐδὲν
 ἄλλο παρεμφαίνεται τὸ μετρούμενον, ἀλλ' ^z ἢ πλείω μέτρα
 τὸ ὅλον. Λέγεται δ' ὀρθῶς καὶ ¹ ὅτι ἀριθμὸς μὲν ὁ αὐτὸς ¹¹
^a ὁ τῶν προβάτων ^b καὶ τῶν κυνῶν, εἰ ἴσος ἐκάτερος, δεκάς δὲ
 οὐχ ἢ αὐτῇ ^c οὐδὲ δέκα ^d ταῦτά, ὥσπερ οὐδὲ τρίγωνα τὰ αὐτὰ
 τὸ ἰσόπλευρον, καὶ ^e τὸ ^f σκαληνές. Καίτοι σχῆμά γε ταυτὸ,
 ὅτι τρίγωνα ἄμφω ^g ταυτὸ γὰρ λέγεται οὐ μὴ διαφέρει
^h διαφορᾷ, ἀλλ' οὐχὶ οὐ διαφέρει, οἷον ⁱ τρίγωνον τριγώνου
 διαφορᾷ διαφέρει· τοιγαροῦν ἕτερα τρίγωνα· ^k σχήματος
^l δὲ οὐ, ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῇ διαιρέσει καὶ μιᾷ. ^m Σχῆμα γὰρ τὸ
 μὲν τοιόνδε κύκλος, τὸ δὲ τοιόνδε τρίγωνον, τούτου δὲ τὸ μὲν

^h τε] δὲ E, om. F. ⁱ ἀπάντων H. ^k ὁμαλὴ I. ^l ὁ om. E.
^m ὁ om. F. ⁿ σφαίρας ἢ κ. F. ^o ταῦτα om. E. ^p αὐτὸς om. H.
¹ εἶναι post τις F. ^r φορᾶς ἐστὶ F.G.I. ^s αὐτὸς G. ^t τοι-
 αύτης φορᾶς. Ὡς τὸ E. ^v τὸ—κύκλον om. H. ^w ἐστὶ τὸ τοῦ F.
^x τινα εἶναι I. ^y μέτρον] μετροῦν F. ^z ὅτι ὁ ἀρ. F.H.I. ^a ὁ post
 αὐτὸς om. E. ^b καὶ ὁ τῶν H. ^c οὐδὲ δ. ταυτά om. F. ^d τὰ αὐτὰ E.I.
^e τὸ ante σκ. om. E. ^f σκαληνόν F.H, σκαληνές ἀλλὰ E. ^g ταυτὸν H.
^h διαφορᾷ F. ⁱ τρίγωνον om. E. ^k σχήματα F, σχῆμα I. ^l δέ] δὲ
 σχήματος I, δὲ γε G.H, et corr. E. ^m γάρ ἐστι τὸ H.

12 τοιόνδε ισόπλευρον, τὸ δὲ τοιόνδε ⁿ σκαληνές. Σχήμα ^o μὲν οὖν τὸ αὐτὸ καὶ ^p τοῦτο (τρίγωνον γάρ), τρίγωνον δ' οὐ τὸ αὐτό. Καὶ ^q ὁ ἀριθμὸς ^r δὴ ὁ αὐτός· οὐ γὰρ διαφέρει ἀριθμοῦ διαφορᾷ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν· δεκάς δ' οὐχ ἡ αὐτή· ἐφ' ὧν γὰρ λέγεται, διαφέρει· τὰ μὲν γὰρ κύνες, τὰ δ' ἵπποι. Καὶ περὶ μὲν χρόνου καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν οἰκείων τῇ σκέψει εἴρηται.

^s E.

Μεταβάλλει δὲ τὸ μεταβάλλον πᾶν τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, ^t οἷον ὅταν ^u λέγωμεν ^v τὸ μουσικὸν βαδίζειν, ὅτι ^w συμβέβηκε μουσικῷ εἶναι, τοῦτο βαδίζει· τὸ δὲ τῷ τούτου τι μεταβάλλειν ἀπλῶς λέγεται μεταβάλλειν, οἷον ὅσα λέγεται κατὰ μέρη· ὑγιαίνεται γὰρ τὸ σῶμα, ὅτι ὁ ὀφθαλμὸς ^h ὁ θώραξ, ταῦτα δὲ μέρη τοῦ ὅλου σώματος. ⁱ Ἔστι ^x δὲ δὴ τι ὃ οὔτε κατὰ συμβεβηκός κινεῖται οὔτε τῷ ἄλλο τι τῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ τῷ αὐτὸ κινεῖσθαι πρῶτον. Καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ καθ' ^y αὐτὸ κινήτον, κατ' ἄλλην δὲ κίνησιν ἕτερον, οἷον ἀλλοιωτόν, καὶ ἀλλοιώσεως ὑγιαντὸν ἢ θερμαντὸν ἕτερον. ^j Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κινουίντος ὡσαύτως· τὸ μὲν γὰρ ^k κατὰ συμβεβηκός ^a κινεῖ, τὸ δὲ κατὰ μέρος τῷ ^b τῶν τούτου τι, τὸ δὲ καθ' ^c αὐτὸ πρῶτον, οἷον ὁ μὲν ἱατρὸς ἱᾶται, ἡ δὲ ^l χεὶρ ^d πλήττει. ^m Ἐπεὶ δ' ἐστὶ μὲν ^e τι τὸ κινεῖν πρῶτον, ἐστὶ δὲ τι τὸ κινούμενον, ἔτι ἐν ^w, ὁ χρόνος, καὶ παρὰ ταῦτα ἐξ οὗ καὶ εἰς ^o· πᾶσα γὰρ κίνησις ἐκ τίνος καὶ εἰς τι· ἕτερον γὰρ τὸ ^f πρῶτον κινούμενον καὶ εἰς ^o κινεῖται καὶ ἐξ οὗ, οἷον τὸ ξύλον καὶ τὸ θερμόν καὶ τὸ ψυχρόν. Τούτων δὲ τὸ μὲν ^g ^h τὸ δ' εἰς ^o, τὸ δ' ἐξ οὗ. ⁱ Ἡ ^g δὲ κίνησις δῆλον ὅτι ἐν τῷ ξύλῳ, οὐκ ἐν τῷ εἶδει· οὔτε γὰρ κινεῖ οὔτε κινεῖται τὸ εἶδος ἢ

ⁿ σκαληνόν F.H. ^o μὲν om. H. ^p τοῦτο τρίγωνον γάρ] τὸ τρίγωνον E. ^q ὁ ante ἀρ. om. F. ^r δὲ H. ^s Codices E.F.H.I. E.] φυσικῶν πέμπτον I. ^t οἷον ὅταν corr. E. ^u ante τὸ litteras quatuor deletas E. ^v τὸν H.I. ^w εἶναι om. pr. E. ^x δὲ om. F. ^y αὐτὸ I. ^z κατὰ om. E. ^a κινεῖν H. ^b τῶν om. F. ^c αὐτὸ F.I. ^d πλήσσει F.I. ^e τι om. F. ^f πρώτως H. ^g δὲ E.F.

ὁ τόπος ἢ ^h τὸ τοσονδε, ἀλλ' ἔστι κινῶν ⁱ καὶ κινούμενον ^k καὶ εἰς ὃ κινεῖται. Μᾶλλον γὰρ εἰς ὃ ἢ ἐξ οὗ κινεῖται, ὀνομάζεται ἢ μεταβολή. Διὸ ^l καὶ ἢ φθορά εἰς τὸ μὴ ὄν μεταβολή ἐστίν· καίτοι ^m καὶ ἐξ ὄντος μεταβάλλει τὸ φθειρόμενον· καὶ ἢ γένεσις εἰς ⁿ ὄν, καίτοι ^o καὶ ἐκ μὴ ὄντος. Τί μὲν οὖν ἐστὶν ^p ἢ κίνησις, εἴρηται πρότερον· τὰ δ' εἶδη καὶ ^q τὰ πάθη καὶ ὁ τόπος, εἰς ^a κινῶνται τὰ κινούμενα, ἀκίνητά ἐστίν, οἷον ἢ ἐπιστήμη καὶ ἢ θερμότης. Καίτοι ἀπορήσειεν ⁵ ἄν τις, εἰ τὰ πάθη κινήσεις, ἢ δὲ λευκότης πάθος· ἔσται ^r γὰρ εἰς ^s κίνησιν μεταβολή. Ἀλλ' ἴσως οὐχ ἢ λευκότης κίνησις, ἢ ^t ἀλλ' ἢ λεύκανσις. ^v Ἔστι δὲ καὶ ἐν ἐκείνοις καὶ τὸ κατὰ συμβεβηκὸς καὶ τὸ κατὰ μέρος ^w καὶ τὸ κατ' ἄλλο καὶ τὸ πρῶτως καὶ ^x τὸ μὴ κατ' ἄλλο, οἷον τὸ λευκαινόμενον εἰς μὲν τὸ νοούμενον μεταβάλλει κατὰ συμβεβηκός (τῷ γὰρ χρώματι συμβέβηκε νοεῖσθαι), εἰς δὲ χρῶμα, ὅτι μέρος τὸ λευκὸν τοῦ χρώματος, καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι μέρος αἰ ¹ Ἀθῆναι τῆς Εὐρώπης, εἰς δὲ τὸ λευκὸν χρῶμα καθ' αὐτό. Πῶς μὲν οὖν καθ' αὐτὸ κινεῖται, καὶ πῶς κατὰ συμβεβηκός, ⁶ ^z καὶ πῶς κατ' ἄλλο τι, καὶ πῶς τὸ αὐτὸ πρῶτον, καὶ ἐπὶ κινῶντος καὶ ^a ἐπὶ κινουμένου, δῆλον, καὶ ὅτι ἢ κίνησις οὐκ ἐν τῷ εἶδει ἀλλ' ἐν τῷ κινουμένῳ καὶ κινητῷ κατ' ἐνέργειαν. Ἡ ⁷ μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκὸς μεταβολὴ ἀφείσθω· ἐν ἅπασιν ^b τε γάρ ἐστι καὶ αἰεὶ καὶ πάντων· ἢ δὲ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς οὐκ ἐν ἅπασιν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐναντίοις καὶ ^c ἐν τοῖς μεταξὺ καὶ ἐν ἀντιφάσει. Τούτου δὲ πίστις ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Ἐκ δὲ τοῦ μεταξὺ ^d μεταβάλλει· χρῆται γὰρ αὐτῷ ὡς ἐναντίῳ ὄντι πρὸς ἐκάτερον· ἔστι γάρ πως τὸ μεταξὺ τὰ ἄκρα. Διὸ καὶ τοῦτο πρὸς ἐκείνα ^e καὶ ἐκείνα πρὸς τοῦτο λέγεται ^f πως ἐναν-

^h τὸ om. E. ⁱ καὶ om. E.F. ^k καὶ om. E. ^l καὶ om. E.H.
^m καὶ om. F. ⁿ ὄν] ὁ I. ^o καὶ om. F.I. ^p ἢ om. F. ^q τὰ post
καὶ om. E. ^r γὰρ] δὲ F. ^s κίνησιν ἢ μετ. H. ^t ἀλλ' ἢ λεύκαν-
σις om. E. ^v ἔσται I. ^w καὶ τὸ κατ' ἄλλο om. H, ἄλλο καὶ τὸ om. E.
^x τὸ ante μὴ om. F. ^y ἄλλον E. ^z καὶ πῶς κατ' ἄλλο τι om. E.
^a ἐπὶ om. E. ^b γάρ τε E.H. ^c ἐν ante τοῖς μ. om. F. ^d μεταβάλ-
λει ὡς ἐξ ἐναντίον· χρῆται H. ^e καὶ ἐκείνα H.I. ^f πως] ὡς E. for-
tasse corr.

τία, οἷον ἡ ^γ μέση βαρεῖα πρὸς τὴν νητὴν καὶ ὀξεῖα πρὸς ^z τὴν ὑπάτην, καὶ τὸ φαιδὸν λευκὸν πρὸς τὸ μέλαν καὶ μέλαν πρὸς ⁸ τὸ λευκόν. Ἐπεὶ δὲ ^a πᾶσα μεταβολή ^b ἐστὶν ἐκ τινος εἰς τι (δηλοῖ ^c δὲ καὶ τοῦνομα· μετ' ἄλλο γάρ τι καὶ τὸ μὲν πρότερον δηλοῖ, τὸ δ' ὕστερον), μεταβάλλοι ^d ἂν τὸ μεταβάλλον τετραχῶς· ἢ γὰρ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον, ^e ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ^f μὴ ὑποκείμενον, ἢ ^g οὐκ ἐξ ὑποκειμένου ^h εἰς ὑποκείμενον, ἢ ⁱ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον· λέγω ^k δὲ ⁹ ὑποκείμενον τὸ καταφάσει δηλούμενον. Ὡστε ἀνάγκη ἐκ τῶν εἰρημένων τρεῖς εἶναι μεταβολάς, τὴν τε ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον, καὶ τὴν ἐξ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον, καὶ τὴν ἐκ μὴ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον. Ἡ γὰρ ^l οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ^m μὴ ὑποκείμενον οὐκ ἔστι μεταβολή διὰ τὸ μὴ εἶναι κατ' ἀντίθεσιν· οὔτε γὰρ ἐναντία οὔτε ἀντίφασίς ἐστιν.

¹⁰ Π μὲν οὖν ⁿ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον μεταβολή κατ' ἀντίφασιν γένεσις ^o ἐστὶν, ἡ μὲν ἀπλῶς ἀπλή, ἡ δὲ τις τινός, οἷον ἡ μὲν ἐκ ^p μὴ λευκοῦ εἰς λευκὸν γένεσις τούτου, ἡ δ' ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἀπλῶς εἰς οὐσίαν γένεσις ἀπλῶς, καθ' ἣν ἀπλῶς γίνεσθαι καὶ οὐ τι γίνεσθαι λέγομεν· ἡ δ' ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον φθορά. ἀπλῶς μὲν ^q ἡ ἐκ τῆς οὐσίας εἰς τὸ μὴ εἶναι, τίς δὲ ^r ἡ εἰς τὴν ἀντικείμενην ἀπόφασιν.

¹¹ καθάπερ ἐλέχθη καὶ ἐπὶ τῆς γενέσεως. Εἰ δὲ τὸ μὴ ὄν λέγεται πλεοναχῶς, καὶ μήτε τὸ κατὰ σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν ἐνδέχεται κινεῖσθαι μήτε τὸ κατὰ δύναμιν, τὸ τῷ ἀπλῶς κατ' ἐνέργειαν ὄντι ἀντικείμενον· τὸ μὲν ^s γὰρ μὴ λευκὸν ἢ μὴ ^t ἀγαθὸν ὅμως ἐνδέχεται κινεῖσθαι κατὰ συμβεβηκός (εἴη γὰρ ^v ἂν ἄνθρωπος τὸ μὴ λευκόν), τὸ δ' ἀπλῶς μὴ τόδε οὐδὰμῶς· ἀδύνατον γὰρ τὸ μὴ ὄν κινεῖσθαι, εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὴν γένεσιν

^γ μέση—καὶ τὸ in litura re. E. ^z τὴν ante ὑπ. om. F. ^a πᾶσα om. pr. F. ^b ἐστὶν om. F. ^c δὲ] γὰρ E. ^d ἂν] δ' ἂν E. ^e ἢ οὐκ ἐξ H.I. ^f μὴ] οὐχ F.H.I. ^g οὐκ] μὴ F.H. ^h εἰς] εἰς οὐχ F. ⁱ οὐκ ἐξ] ἐξ οὐχ F, ἐξ H.I. ^k δὲ τὸ ὑπ. F.H.I. ^l οὐκ] μὴ F.H.I. ^m μὴ] οὐχ F.H.I. ⁿ οὐκ ἐξ] ἐξ I, ἐκ μὴ H. ^o ἐστὶν om. I. ^p μὴ post ἐκ om. I. ^q ἡ om. E.H. ^r ἡ om. F. ^s γὰρ om. H. ^t ἀγαθὸν ὄν ὅμως H. ^v ἂν om. cod.

^w κίνησιν εἶναι· γίνεται γὰρ τὸ μὴ ὄν. Εἰ γὰρ καὶ ὅτι μά-¹²
 λιστα κατὰ συμβεβηκὸς γίνεται, ἀλλ' ὅμως ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι
 ὑπάρχει τὸ μὴ ὄν κατὰ τοῦ γινομένου ἀπλῶς· ὁμοίως δὲ καὶ
 τὸ ἡρεμεῖν. Ταῦτά ^xτε ^y δὴ συμβαίνει δυσχερῇ ^z τῷ κινεῖ-
 σθαι τὸ μὴ ὄν, καὶ εἰ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν τόπῳ, τὸ δὲ μὴ
 ὄν οὐκ ἔστιν ἐν τόπῳ· εἴη γὰρ ἄν που. Οὐδὲ δὴ ἡ φθορὰ
 κίνησις· ἐναντίον μὲν γὰρ κινήσει ^a ἢ κίνησις ἢ ἡρεμία, ἢ δὲ
 φθορὰ γενέσει ἐναντίον. Ἐπεὶ δὲ πᾶσα κίνησις μεταβολή ¹³
 τις, μεταβολαὶ δὲ τρεῖς αἱ εἰρημέναι, τούτων δὲ αἱ κατὰ
 γένεσιν καὶ φθορὰν οὐ κινήσεις, αὗται δ' ^b εἰσὶν ^c αἱ κατ' ἀντί-
 φασιν, ἀνάγκη τὴν ^ε ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον μεταβολὴν
 κίνησιν εἶναι ^d μόνην. Τὰ δ' ὑποκείμενα ἢ ἐναντία ἢ μεταξὺ
 καὶ γὰρ ἡ στέρησις κείσθω ἐναντίον, καὶ δηλοῦται ^e κατα-
 φάσει, ^f τὸ γυμνὸν καὶ λευκὸν καὶ μέλαν. Εἰ οὖν αἱ κατη-
 γορίαι διήρηνται οὐσία καὶ ποιότητι καὶ ^g τῷ ποῦ καὶ ^h τῷ
 ποτέ καὶ τῷ πρὸς τι καὶ ⁱ τῷ ποσῷ καὶ τῷ ποιεῖν ἢ πάσχειν,
 ἀνάγκη τρεῖς εἶναι κινήσεις, τὴν τε τοῦ ^k ποιοῦ καὶ ^l τὴν τοῦ
^m ποσοῦ καὶ τὴν κατὰ τόπον.

Κατ' οὐσίαν δ' οὐκ ἔστι κίνησις διὰ τὸ μηδὲν εἶναι οὐσία ²
 τῶν ὄντων ἐναντίον. Οὐδὲ δὴ ⁿ τῷ πρὸς τι· ἐνδέχεται γὰρ
 βατέρον μεταβάλλοντος ἀληθεύεσθαι θάτερον μηδὲν μετα-
 βάλλον, ὥστε κατὰ συμβεβηκὸς ἢ κίνησις αὐτῶν. Οὐδὲ δὴ
 ποιούντος καὶ πάσχοντος, ^o οὐδὲ παντὸς κινουμένου καὶ κι-
 νοῦντος, ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις οὐδὲ γενέσεως γένεσις,
 οὐδ' ὅλως μεταβολὴ μεταβολῆς. Πρῶτον μὲν γὰρ διχῶς ²
 ἐνδέχεται κινήσεως εἶναι κίνησιν, ἢ ὡς ὑποκειμένου, οἷον ^p ὁ
 ἄνθρωπος κινεῖται, ὅτι ἐκ λευκοῦ εἰς μέλαν μεταβάλλει.
^q Ἀρά γε οὕτω καὶ ἡ κίνησις ἢ θερμαίνεται ἢ ψύχεται ἢ τό-

^w εἶναι κίνησιν F. ^x τε] δὲ E, om. I. ^y δὴ πάντα συμβαίνει F.I.
^z τῷ κινεῖσθαι τὸ μὴ ὄν om. E.H. ^a ἢ κ.] ἢ κ. E.H, κ. F. ^b εἰσὶν
 om. I. ^c αἱ] καὶ E.H.I. ^d μόνην F.I. ^e καταφυσιν E. ^f τὸ λευκὸν
 καὶ τὸ γυμνὸν καὶ τὸ μέλαν H. ^g τῷ ποῦ] τόπῳ E. ^h τῷ om. I, τῷ
 ποτε om. E.H. ⁱ τῷ ante ποσῷ om. E.H. ^k ποσοῦ F.I. ^l τὴν om. I.
^m ποιοῦ F.I. ⁿ τῷ om. E. ^o οὐδὲ—κινούντος] ἢ κινουμένου κινούντος E.
^p ὁ om. F.I. ^q ἀρά γε om. E.H.

πον ¹ μεταλλάττει ἢ αὐξάνεται ἢ φθίνει; Τοῦτο δὲ ἀδύνα-
³τον· οὐ γὰρ τῶν ὑποκειμένων τι ἢ μεταβολή. ²Ἡ τῷ ἑτερόν
 τι ὑποκείμενον ³ ἐκ μεταβολῆς μεταβάλλειν εἰς ἕτερον εἶδος,
 οἷον ἄνθρωπος ἐκ νόσου εἰς ὑγίειαν. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο δυνα-
 τὸν πλὴν κατὰ συμβεβηκός· αὕτη γὰρ ἡ κίνησις ἐξ ἄλλου
¹ εἶδους εἰς ἄλλο ἐστὶ μεταβολή. ⁴Καὶ ἡ γένεσις δὲ καὶ ἡ
 φθορὰ ὡσαύτως, πλὴν αἱ μὲν εἰς ἀντικείμενα ⁵ ὡδί, ἡ ⁶ δὲ
⁴ κίνησις ⁷ οὐχ ὁμοίως. Ἀμα οὖν μεταβάλλει ἐξ ὑγιείας εἰς
 νόσον καὶ ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς μεταβολῆς εἰς ἄλλην. Δῆλον
² δ' ὅτι ὅταν νοσήσῃ, μεταβεβηκὸς ἔσται εἰς ὅποιανοῦν ἐνδέ-
 χεται γὰρ ἡρεμεῖν. Καὶ ἔτι εἰς μὴ τὴν τυχοῦσαν ⁸ αἰεί,
⁹ κακέινῃ ἐκ τινος εἰς τι ¹⁰ ἕτερον. Ὡστε καὶ ἡ ἀντικείμενη
 ἔσται ¹¹ ἡ ὑγίανσις· ἀλλὰ τῷ συμβεβηκέναι, οἷον ¹² εἰ ἐξ ἀνα-
 μνήσεως εἰς λήθην μεταβάλλει, ¹³ ὅτι ᾧ ὑπάρχει, ἐκείνο μετα-
⁵ βάλλει ὅτε μὲν εἰς ἐπιστήμην ὅτε δ' εἰς ὑγίειαν. Ἐτι ¹⁴ εἰς
 ἄπειρον βαδιεῖται, εἰ ἔσται μεταβολῆς μεταβολὴ καὶ γενέ-
 σεως γένεσις. Ἀνάγκη δὴ καὶ τὴν προτέραν, ¹⁵ ἢ εἰ ὑστέρα
 ἔσται, οἷον εἰ ἡ ἀπλῇ γένεσις ἐγίνετό ποτε, καὶ τὸ γινόμενον
 ἐγίνετο, ὥστε οὐπω ¹⁶ ἦν γιγνόμενον ἀπλῶς, ἀλλὰ ¹⁷ τι γιγνό-
 μενον ¹⁸ καὶ γιγνόμενον ἡδὴ, καὶ πάλιν τοῦτ' ἐγίνετό ποτε,
⁶ ὥστ' οὐκ ἦν πω τότε γινόμενον. Ἐπεὶ ¹⁹ δὲ τῶν ἀπείρων
²⁰ οὐκ ἔστι τι πρῶτον, οὐκ ἔσται τὸ πρῶτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ
 ἐχόμενον. Οὔτε γίνεσθαι οὖν οὔτε κινεῖσθαι οἶόν τε οὔτε
 μεταβάλλειν οὐδέν. Ἐτι τοῦ αὐτοῦ κίνησις ἢ ἐναντία καὶ
 ἔτι ἡρέμησις καὶ γένεσις καὶ φθορά, ὥστε τὸ γινόμενον ὅταν
²¹ γίγνηται γινόμενον, τότε φθείρεται· οὔτε γὰρ εὐθὺς γινό-
 μενον οὐθ' ὕστερον· εἶναι γὰρ δεῖ τὸ φθειρόμενον. Ἐτι
²² ὕλην δεῖ ὑπεῖναι καὶ τῷ γινομένῳ καὶ ²³ τῷ μεταβάλλοντι.

¹ ἀλλάττει E. ² ἐκ] εἶναι ἐκ I. ³ εἶδους om. E. II. ⁴ καὶ γὰρ ἡ E.
⁵ ὡδί ἢ ὡδί ἢ in litura re. E. ⁶ δὲ om. E. ⁷ οὐχ ὁμοίως om. E. H.
⁸ δὴ E. II. I. ⁹ αἰεί] δεῖ γὰρ II, om. I. ¹⁰ κακέινῃ H. ¹¹ ἕτερον
 ἔσται ὥστε E. ¹² ἡ om. F. ¹³ εἰ om. E. H. ¹⁴ ὅτι—μεταβάλλει om. F.
¹⁵ εἰς] δ' εἰς F. I. ¹⁶ εἰ ὑστεραῖα I, εἰ ὑστέρα F. ¹⁷ ἦν τὸ γινόμενον F.
¹⁸ τι om. E. ¹⁹ καὶ γιγνόμενον] τὸ E, om. II. ²⁰ δὴ E. ²¹ οὐκ ἔστι
 τι πρῶτον om. F, τι om. E. ²² γέννηται E. F. ²³ δεῖ ὕλην F. H. I.
²⁴ τῷ om. E.

Τίς οὖν ἔσται ; Ὡς περ τὸ ἀλλοιωτὸν ἢ τὸ σῶμα ἢ ψυχή, 7
οὕτω ὁ δὴ τὸ γινόμενον κίνησις ἢ γένεσις. Καὶ πάλιν τι εἰς
ὃ κινουῦνται· δεῖ γὰρ εἶναι τι τὴν τοῦδε ἐκ τοῦδε εἰς τόδε κίνη-
σιν ἢ καὶ μὴ κίνησιν ἢ γένεσιν. Ἀμα δὲ ὅπως καὶ ἔσται ;
Οὐ γὰρ ἔσται μάθησις ἢ τῆς μαθήσεως γένεσις, ὥστ' οὐδὲ
γενέσεως γένεσις, οὐδέ τις τινός. Ἐτι εἰ τρία εἶδη κινή- 8
σεώς ἐστι, τούτων τινὰ ἀνάγκη εἶναι τὴν ὑποκειμένην φύσιν
καὶ εἰς ἃ κινουῦνται, οἷον τὴν φορὰν ἀλλοιουῖσθαι ἢ φέρε-
σθαι. Ὅλως δ' ἐπεὶ κινεῖται τὸ κινούμενον πᾶν τριχῶς, ἢ
τῷ κατὰ συμβεβηκὸς ἢ τῷ μέρος τι ἢ τῷ καθ' αὐτό, κατὰ
συμβεβηκὸς μόνον ἂν ἐνδέχοιτο μεταβάλλειν τὴν μεταβο-
λὴν, οἷον εἰ ὁ ὑγιαζόμενος τρέχει ἢ μαρθάνοι· τὴν δὲ κατὰ
συμβεβηκὸς ἀφεῖμεν πάλαι. Ἐπεὶ δὲ οὔτε οὐσίας οὔτε τοῦ 9
πρὸς τι οὔτε τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, λείπεται κατὰ τὸ
ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποῦ κίνησιν εἶναι μόνον· ἐν ἐκάστῳ
γὰρ ἐστὶ τούτων ἐναντίωσις. Ἡ μὲν οὖν κατὰ τὸ ποιὸν 10
κίνησις ἀλλοιώσις ἔστω· τοῦτο γὰρ ἐπέξκεται κοινὸν ὄνομα.
Λέγω δὲ τὸ ποιὸν οὐ τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ (καὶ γὰρ ἡ διαφορὰ
ποιότητος) ἀλλὰ τὸ παθητικόν, καθ' ὃ λέγεται πάσχειν ἢ
ἀπαθεῖ εἶναι. Ἡ δὲ κατὰ τὸ ποσόν, τὸ μὲν κοινὸν ἀνώ- 11
νυμον, καθ' ἑκάτερον δ' αὔξισις καὶ φθίσις, ἢ μὲν εἰς τὸ
τέλειον μέγεθος αὔξισις, ἢ δ' ἐκ τούτου φθίσις. Ἡ δὲ κατὰ 12
τόπον καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὸ ἴδιον ἀνώνυμος, ἔστω δὲ φορὰ
καλουμένη τὸ κοινόν· καίτοι λέγεται ὅ γε ταῦτα φέρεσθαι
μόνα κυρίως, ὅταν μὴ ἐπ' αὐτοῖς ἢ τὸ στήναι τοῖς μετα-
βάλλουσι τὸν τόπον, καὶ ὅσα μὴ αὐτὰ ἑαυτὰ κινεῖ κατὰ τό-

^ρ ἢ om. E.H. ^ς δὴ] τί F, om. E.H. ^τ καὶ om. F, καὶ μὴ κίνη-
 σιν om. H.I, in ἣ γένεσιν (hæc enim deerant) mutavit E. ^ν καὶ πῶ
 F.H.I. ^ω γένεσις γενέσεως H. ^χ τινός om. F. ^υ τήν] καὶ
 τὴν E.H. ^ζ κινεῖται I. ^α οἶον] οἶον ἀνάγκη F, om. E. et pr. H.
^β τὸ κινούμενον om. E. ^ς τῷ om. E.H. ^δ μόνως F.I, μὲν E. ^ε οὐ ὕ.]
 ὕ. τις E. ^φ τρέχει ἢ μανθάνει I. ^ς καὶ κατὰ τὸ F. ^η τὸ om. E.
^ι ποίον F. ^κ ἀνάνυμος E. ^λ ἕτερον E.H. ^μ ἴδιον καὶ τὸ κοινὸν I.
^ν ἀνάνυμοι I. ^ο γε φέρεσθαι ταῦτα I, φέρεσθαι γε ταῦτα H, φέρεσθαι
 ταῦτα F. ^ρ μόνον E.H. ^σ ἐφ' αὐτοῖς E, ἐφ' ἑαυτοῖς F.H. ^τ μὴ
 om. E.

13 πον. Ἡ δ' ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει μεταβολὴ ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀλλοίωσις ἐστίν· ἡ γὰρ ἐξ ἐναντίου ^ς εἰς ἐναντίον κίνησις ἐστίν, ἢ ἀπλῶς ἢ πῇ· ἐπὶ μὲν γὰρ τὸ ἥττον ἰούσα εἰς τοῦναντίον λεχθήσεται μεταβιάλλειν, ἐπὶ δὲ τὸ μᾶλλον ὥς ἐκ τοῦναντίου εἰς ^ν τὸ αὐτό. Διαφέρει γὰρ οὐδὲν πῇ μεταβιάλλειν ἢ ἀπλῶς, πλὴν πῇ δεήσει τῶναντία ὑπάρχειν· τὸ δὲ μᾶλλον καὶ ἥττόν ἐστι ^ω τῷ πλέον ἢ ἔλαττον ^χ ἐνυπάρχειν τοῦναντίου καὶ ^υ μῇ. Ὅτι μὲν οὖν αὗται τρεῖς μόναι κινήσεις εἰσὶν, ἐκ τούτων δηλον· ἀκίνητον δ' ἐστὶ τό τε ὅλως ἀδύνατον κινηθῆναι, ὥσπερ ὁ ψόφος ἀόρατος, καὶ τὸ ἐν πολλῷ χρόνῳ ^ζ μόλις κινούμενον ^α ἢ τὸ βραδέως ἀρχόμενον, ὃ λέγεται δυσκίνητον, καὶ ^β τὸ πεφυκὸς μὲν κινεῖσθαι καὶ δυνάμενον, μὴ κινούμενον δὲ τότε ὅτε πέφυκε καὶ οὐ καὶ ὥς, ὅπερ ἡρεμεῖν καλῶ τῶν ἀκινήτων μόνον· ἐναντίον γὰρ ἡρεμία κινήσει, ὥστε στέρησις αὖ εἴη τοῦ δεκτικοῦ. Τί μὲν οὖν ^ε ἐστὶ κίνησις καὶ τί ἡρεμία, καὶ πόσαι μεταβολαὶ καὶ ^δ ποῖαι κινήσεις, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων.

3 Μετὰ δὲ ταῦτα ^ε λέγωμεν τί ἐστὶ τὸ ἅμα ^ι καὶ χωρὶς, καὶ τί τὸ ἅπτεσθαι, καὶ τί τὸ μεταξὺ καὶ τί τὸ ἐφεξῆς καὶ τί τὸ ἐχόμενον ^ς καὶ συνεχές, καὶ τοῖς ποίοις ἕκαστον τούτων ὑπάρχειν πέφυκεν. Ἄμα μὲν οὖν ^η λέγεται ταῦτ' εἶναι κατὰ τόπον, ὅσα ἐν ἐνὶ ^ι τόπῳ ἐστὶ πρῶτον, χωρὶς δὲ ὅσα ἐν ^κ ἐτέρῳ, ἅπτεσθαι δὲ ὧν τὰ ἄκρα ἅμα, μεταξὺ δὲ εἰς ὃ πέφυκε πρῶτον ἀφικνεῖσθαι τὸ μεταβιάλλον, ἢ εἰς ὃ ἔσχατον ^ι μεταβάλλει κατὰ φύσιν συνεχῶς μεταβιάλλον. Ἐν ἐλαχίστοις δ' ἐστὶ τὸ μεταξὺ τρισίν· ἔσχατον μὲν γὰρ ἐστὶ τῆς μεταβολῆς τὸ ἐναντίον, συνεχῶς δὲ κινεῖται τὸ μηθὲν ἢ ^μ τὸ ^ν ὀλίγιστον διαλείπον τοῦ πράγματος, μὴ τοῦ χρόνου (οὐδὲν ^ο γὰρ

^ς εἰς] ἢ εἰς E. ^ι τοῦ ἐναντίου F.H.I. ^ν τὸ om. F. ^ω τὸ E.
^χ τοῦ ἐναντίου ἐνυπάρχειν F.H.I. ^υ μῇ] μὴ ἐνυπάρχειν πῇ E.I. ^ζ μόλις F.H.I. ^α ἢ τὸ om. E. ^β τὸ post καὶ om. I. ^ε ἐστὶ om. F.
^δ πόσαι F.I. ^ε λέγωμεν I. ^ι καὶ τί τὸ χωρὶς I. ^ς καὶ τί τὸ συνεχές H.I. ^η λέγω E. ^ι πρῶτον ἐστὶ τόπον H, ἐστὶ τόπον πρῶτον I. πρῶτον etiam E, sed re. ^κ ἐτέρω τόπῳ ἅπτ. I. ^ι μεταβάλλειν E. ^μ τὸ] ὅτι E. ^ν ὀλιγοστόν pr. E. ^ο κωλύει γὰρ E.I.

κωλύει διαλείποντα, καὶ εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ὑπέρτατην φθιγγίζεσθαι τὴν νεάτην) ἀλλὰ τοῦ πράγματος, ἐν ᾧ κινεῖται. Ὡς οὗτο δὲ ἔν τε ταῖς κατὰ τόπον ^q καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ^r μεταβολαῖς φανερόν. Ἐναντίον δὲ κατὰ τόπον τὸ κατ' εὐθείαν ἀπέχον πλείστον· ἡ γὰρ ἐλαχίστη πεπέρανται, μέτρον δὲ τὸ πεπερασμένον. Ἐφεξῆς δὲ οὐ μετὰ τὴν ἀρχὴν ^s μόνον ὄντος ἡ ^t θέσει ἡ ^u φύσει ἡ ἄλλῃ τινὶ ^v οὕτως ἀφορισθέντος μηδὲν μεταξὺ ἐστὶ τῶν ἐν ^w ταύτῳ γένει καὶ οὐ ^x ἐφεξῆς ἐστίν. Λέγω δ' οἷον γραμμὴ γραμμῆς ἢ γραμμαί, ἢ μονάδος μονὰς ἢ μονάδες, ἢ οἰκίας οἰκία. Ἄλλο δ' οὐδὲν κωλύει ^y μεταξὺ εἶναι τὸ γὰρ ἐφεξῆς τινὶ ἐφεξῆς καὶ ὕστερόν τι· οὐ γὰρ ^z τὸ ἐν ἐφεξῆς ^a τοῖν δυοῖν, οὐδ' ἡ ^b νομηνία τῆς δευτέρας ἐφεξῆς, ἀλλὰ ταῦτ' ^c ἐκείνων. Ἐχόμενον δὲ ὃ ἀν ἐφεξῆς ^d ὃν ἀπτηται. Ἐπεὶ δὲ πᾶσα μεταβολὴ ἐν τοῖς ἀντικειμένοις, τὰ δ' ἀντικείμενα τὰ ^e τε ἐναντία καὶ ^f τὰ κατὰ ἀντίφασιν, ἀντιφάσεως δ' οὐδὲν ἀνὰ μέσον, φανερόν ὅτι ἐν τοῖς ἐναντίοις ἔσται τὸ μεταξὺ. Τὸ δὲ συνεχές ἐστὶ ^g μὲν ὅπερ ἐχόμενόν ^h τι, λέγω δ' εἶναι συνεχές, ὅταν ^h ταὐτὸ γένηται καὶ ἐν τὸ ἐκατέρου πέρασ οἷς ἀπτονται, καὶ ὥσπερ σημαίνει τοῦνομα, συνέχεται. Τοῦτο δ' οὐχ οἷον τε δυοῖν ὄντων εἶναι ⁱ τοῖν ^j ἐσχάτοι. Τούτου ^k δὲ διωρισμένου φανερόν ὅτι ἐν τούτοις ἐστὶ τὸ συνεχές, ἐξ ὧν ἐν τι πέφυκε γίνεσθαι κατὰ ^l τὴν σύναψιν. Καὶ ^m ὥς ποτε γίνεται τὸ ⁿ συνέχον ἐν, οὕτω καὶ τὸ ὅλον ἔσται ἐν, οἷον ^o ἢ γόμφῳ ἢ κόλλῃ ἢ ἀφῇ ἢ προσφύσει. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι πρῶτον τὸ ἐφεξῆς ἐστίν· τὸ μὲν ^p γὰρ ἀπτόμενον ^p ἐφεξῆς ἀνάγκη εἶναι, τὸ δ' ἐφεξῆς οὐ πᾶν ἀπτεσθαι· διὸ καὶ ^q ἐν προτέροις τῷ λόγῳ τὸ ἐφεξῆς ἐστίν.

ῥ δὲ om. H. q καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις om. I. r μεταβολαῖς] κινήσει F.
s μόνον om. E. t φύσει] εἶδει E.H. v οὕτως] οὐ E. w τῷ αὐτῷ F.
x ἐστὶν ἐφεξῆς F. y εἶναι μεταξύ I. z ἐφεξῆς τὸ ἐν H. a τῶν
δύο E. b νομηνία E. c ἐκείνοις E. d ὃν post ἀπτηται H, om. E.
e τε om. E. f τὰ κατὰ ἀντίφασιν] ἀντίφασιν E. g μὲν om. I.
h τὸ αὐτὸ F.H.I. i τῶν ἐσχάτων E. k δὲ om. E. l τὴν om. F.
m ὥς] ὥσπερ F.H. n συνεχές H.I. o ἢ] εἰ H. p ἀνάγκη ἐφε-
ξῆς F.H.I. q ἐν τοῖς πρ. F.I.

οἶον ἐν ^τ ἀριθμοῖς, ^ς ἀφ᾽ ἧ δ' οὐκ ἔστιν. Καὶ εἰ ^τ μὲν συνεχές, ἀνάγκη ἄπτεσθαι, εἰ δ' ἄπτεται, οὐπω συνεχές· οὐ γὰρ ἀνάγκη ἐν εἶναι αὐτῶν τὰ ἄκρα, εἰ ἅμα ^ν εἶεν· ἀλλ' εἰ ἔν, ἀνάγκη καὶ ἅμα. Ὡστε ἡ σύμφυσις ὑστάτη κατὰ ^ω τὴν γένεσιν· ἀνάγκη γὰρ ^χ ἄψασθαι, εἰ συμφύσεται τὰ ἄκρα· τὰ δὲ ἀπτόμενα οὐ ^γ πάντα συμπέφυκεν· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστιν ἀφή, δηλον ὅτι ^z οὐκ ἔστιν οὐδὲ σύμφυσις ἐν τούτοις. Ὡστ' ^α εἰ ἔστι στιγμή καὶ μονὰς οἷας ^β λέγουσι κεχωρισμένας, οὐχ οἷόν τε εἶναι μονάδα καὶ στιγμήν τὸ αὐτό· ταῖς μὲν γὰρ ὑπάρχει τὸ ἄπτεσθαι, ταῖς δὲ μονάσι τὸ ἐφεξῆς. Καὶ τῶν μὲν ἐνδέχεται εἶναι τι μεταξύ (πᾶσα γὰρ γραμμὴ μεταξύ ^ε στιγμῶν), τῶν δ' οὐκ ^ι ἀνάγκη· ^δ οὐδὲν γὰρ μεταξύ ^ε δνάδος καὶ μονάδος. Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἅμα καὶ χωρίς, καὶ τί τὸ ἄπτεσθαι, καὶ τί τὸ μεταξύ καὶ ^ε τὸ ἐφεξῆς, καὶ τί τὸ ἐχόμενον ^ς καὶ συνεχές, καὶ ^η τοῖς ποίοις ἕκαστον τούτων ὑπάρχει, εἴρηται.

- 4 Μία δὲ κίνησις λέγεται πολλαχῶς· τὸ γὰρ ἐν πολλαχῶς λέγομεν. Γένει μὲν οὖν μία κατὰ ^ι τὰ σχήματα τῆς κατηγορίας ἐστίν· φορὰ μὲν γὰρ πάση φορᾷ τῷ γένει μία, ἀλλοίωσις δὲ φορὰς ἑτέρα τῷ γένει. Εἶδει δὲ μία, ὅταν τῷ γένει μία οὖσα καὶ ἐν ^κ ἀτόμῳ εἶδει ᾗ. Οἶον χρώματος μὲν εἰσι διαφοραὶ· τοιγαροῦν ἄλλη τῷ εἶδει μέλανσις καὶ λεύκανσις· πᾶσα ^λ οὖν λεύκανσις πάση λευκάνσει ἢ αὐτὴ ^μ κατ' εἶδος ἔσται καὶ πᾶσα μέλανσις μελάνσει. Λευκότητος δ' ^ν οὐκ ² ἐστὶ· διὸ ^ο τῷ εἶδει μία λεύκανσις λευκάνσει πάση. ^ρ Εἰ δ' ἔστιν ἄτθ' ^α καὶ γέννη ἅμα καὶ εἶδη ἐστίν, ^q δηλον ὡς εἶδει μία ἔσται, ἀπλῶς δὲ ^τ μία εἶδει οὐ, οἶον ἡ μάθησις, εἰ ^ς ἡ ἐπι- ³ στήμη εἶδος μὲν ὑπολήψεως, γένος δὲ τῶν ἐπιστημῶν. ⁴ Απο-

^τ αρμοις E. ^ς ἀφ᾽ ἧ F. ^τ μὲν] μὲν οὖν H. ^ν εἶεν et ἐν om. E.
^ω τὴν] τὴν τε E. ^χ ἄψεσθαι I. ^γ πάντως E.H. ^z οὐκ ἔστιν om. H.
^α εἰ] εἰ τις I. ^β λέγουσιν εἶναι κεχ. I. ^ε στιγμῶν] δύο στιγμῶν H.
^δ μεταξύ γὰρ οὐδὲν E. ^ε μονάδος καὶ δνάδος F. ^ε τὸ post καὶ om. E.
^ς καὶ τὸ συνεχές E.H. ^η τοῖς om. H. ^ι τὰ om. E. ^κ ἀτόμου
εἶδει οἶον E. ^λ οὖν] δ' οὖν E.H. ^μ κατὰ τὸ εἶδος F. ^ν οὐκ ἔστι
E.I, οὐκ ἔσται H. ^ο τῷ] πῶς H. ^ρ εἰ—ἐκ τοῦδε om. pr. E. ^q δηλόν
ἐστὶν ὡς H, δηλον οὖν ὡς I. ^τ εἶδει μία H. ^ς ἡ post εἰ om. F.

ρήσειε δ' ἂν τις εἰ εἶδει μία κίνησις, ὅταν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ^ι τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ μεταβάλλῃ, ^ν οἷον ἡ μία στιγμή ἐκ τοῦδε τοῦ τόπου εἰς τόνδε τὸν τόπον πάλιν καὶ πάλιν. Εἰ δὲ τοῦτ', ἔσται ἡ κυκλοφορία ^ω τῇ εὐθυφορία ἡ αὐτὴ καὶ ἡ κύλισις τῇ βαδίσει. ^x Ἡ διώριστα τὸ ἐν ^ϛ ^γ ἂν ἕτερον ἢ τῷ εἶδει, ὅτι ^z ἑτέρα κίνησις, τὸ δὲ περιφερὲς τοῦ εὐθέος ἕτερον τῷ εἶδει. Γένει μὲν οὖν καὶ εἶδει κίνησις μία οὕτως, ⁴ ἀπλῶς δὲ μία κίνησις ἡ τῇ οὐσίᾳ μία καὶ τῷ ἀριθμῷ· τίς δ' ἡ τοιαύτη, δηλον διελομένοις. Τρία γάρ ἐστι τὸν ἀριθμὸν περὶ ᾧ λέγομεν τὴν ^α κίνησιν, ὃ καὶ ἐν ^ϛ καὶ ὅτε· Λέγω δ' ^β ὅ, ὅτι ἀνάγκη εἶναι τι τὸ κινούμενον, οἷον ἄνθρωπον ἢ χρυσόν, καὶ ἔν τινι τοῦτο κινεῖσθαι, ^ε οἷον ἐν τόπῳ ἢ ἐν πάθει, καὶ ^δ ποτέ· ἐν χρόνῳ ^ε γὰρ πᾶν κινεῖται. Τούτων δὲ τὸ ⁵ μὲν εἶναι τῷ γένει ἢ τῷ εἶδει ^ε μίαν ἐστὶν ^ς ἐν τῷ πράγματι ἐν ^ϛ κινεῖται, τὸ δ' ἐχόμενον ἦν ἐν τῷ χρόνῳ, τὸ δ' ἀπλῶς μίαν ἐν ᾧασι τούτοις· καὶ ^h ἐν ^ϛ γὰρ ἐν δεῖ εἶναι καὶ ἄτομον, οἷον τὸ εἶδος, ⁱ καὶ τὸ ὅτε, ^k οἷον τὸν χρόνον ἕνα καὶ μὴ διαλείπειν, καὶ τὸ κινούμενον ἐν ^l εἶναι μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὥσπερ τὸ λευκὸν μελαινέσθαι καὶ Κορίσκον βαδίζειν· ἐν δὲ Κορίσκῳ καὶ λευκόν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός. Μηδὲ κοινόν· ⁶ εἴη γὰρ ^m ἂν ἅμα δύο ἀνθρώπους ὑγιάζεσθαι τὴν αὐτὴν ⁿ ὑγίανσιν, οἷον ^ο ὀφθαλμίας· ἀλλ' οὐ μία αὕτη, ἀλλ' εἶδει μία. Τὸ δὲ ^p Σωκράτῃ τὴν αὐτὴν μὲν ἀλλοίωσιν ἀλλοιοῦσθαι τῷ εἶδει, ἐν ἄλλῳ δὲ χρόνῳ καὶ πάλιν ἐν ἄλλῳ, εἰ μὲν ἐνδέχεται τὸ φθαρὲν πάλιν ἐν γίνεσθαι τῷ ἀριθμῷ, εἴη ^α καὶ αὕτη μία, εἰ δὲ μή, ἡ αὐτὴ μὲν, μία δ' οὐ. Ἐχει δ' ἀπο- ⁷ρίαν ταύτῃ παραπλησίαν καὶ πότερον μία ἡ ὑγίεια καὶ ὅλως αἰ ἕξεις καὶ τὰ πάθη τῇ οὐσίᾳ εἰσὶν ἐν τοῖς σώμασιν· κινούμενα γὰρ φαίνεται τὰ ἔχοντα καὶ ρέοντα. Εἰ δὲ ἡ αὐτὴ καὶ

^ι εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ F. ^ν οἷον εἰ ἡ H. ^ω τῇ εὐθυφορία om. pr. E. ^x ἢ διώριστα] ὥριστα E. ^γ ἔαν F. ^z ἑτέρα ἡ κίνησις H. ^a κίνησιν μίαν ὁ H. ^β ὅ om. E.F., ὅτι om. F. ^ε οἷον ἢ ἐν E.H. ^δ ὁπότε E. ^ε γὰρ] δὲ F. ^ε μία E.H. ^ς ἐν om. F. ^h γὰρ ἐν ^ϛ F.I. ⁱ καὶ αὐτὸ I. ^k οἷον om. F.I. ^l εἶναι] ον E. ^m ἂν om. F. ⁿ ὑγίαν H. ^ο ὀφθαλμίαν F. ^p Σωκράτῃ τὴν μὲν αὐτὴν H. ^α καὶ ἡ αὕτη F.

^Γ μία ἢ ἔωθεν καὶ νῦν ὑγίεια, διὰ τί οὐκ ἂν καὶ ὅταν διαλιπὼν
^Δ λάβῃ πάλιν τὴν ὑγίειαν, καὶ αὕτη ^Ε κακείνη μία τῷ ἀριθμῷ
 ἂν εἴη; ^Ζ Ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος· ^Η πλὴν τοσοῦτον διαφέρει, ὅτι
 εἰ ^Θ μὲν δύο, ^Α τὸ αὐτὸ τοῦτο, ^Β ὡς τῷ ἀριθμῷ ^Ζ μία, καὶ τὰς
 8 ἑξῆς ἀνάγκη· μία γὰρ ἀριθμῷ ἐνέργεια ἐνὸς ἀριθμῷ. Εἰ δ'
 ἢ ἑξὶς μία, ἴσως οὐκ ἂν τῷ δόξειέ ποῦ μία καὶ ^Α ἢ ἐνέργεια
 εἶναι. ^Β Ὅταν γὰρ παύσῃται βαδίζων, οὐκέτι ἐστὶν ἡ βᾶδις.
 πάλιν δὲ βαδίζοντος ^Β ἔσται. Εἰ ^Ε δ' οὖν μία καὶ ἡ αὐτή,
 εἰδέχοντ' ἂν τὸ αὐτὸ ^Δ καὶ ἐν καὶ φθεῖρεσθαι καὶ εἶναι πολ-
 9 λάκις. Αὐταὶ ^Ε μὲν εἰσιν αἱ ἀπορίαι ἔξω τῆς νῦν σκέψεως·
 ἐπεὶ δὲ συνεχὴς πᾶσα κίνησις, τὴν τε ἀπλῶς μίαν ἀνάγκη καὶ
 συνεχὴ εἶναι, εἴπερ πᾶσα διαιρετή, καὶ ^Ε εἰ συνεχὴς, μία. Οὐ
 γὰρ πᾶσα γένοιτ' ἂν συνεχὴς πάση, ὥσπερ οὐδ' ἄλλο οὐδὲν
 τῷ τυχόντι τὸ τυχόν, ἀλλ' ὅσων ἐν τὰ ἔσχατα. ^Β Ἐσχατα
 δὲ τῶν μὲν οὐκ ἐστὶ, τῶν δ' ἐστὶν ἄλλα τῷ εἶδει καὶ ὁμώνυμα·
 πῶς γὰρ ἂν ^Ε ἄψαιτο ἢ ἐν γένοιτο τὸ ἔσχατον γραμμῆς καὶ
 10 βαδίσσεως; ^Β Ἐχόμεναι ^Η μὲν οὖν εἶεν ἂν καὶ ^Ι αἱ μὴ αὐταὶ τῷ
 εἶδει μηδὲ τῷ γένει· δραμῶν γὰρ ἂν τις πυρέξειεν εὐθύς, καὶ
 οἶον ἢ λαμπὰς ἐκ διαδοχῆς φορὰ ἐχομένη, συνεχὴς δ' ^Κ οὐ.
 Κεῖται ^Λ γὰρ ^Μ τὸ συνεχές, ὧν τὰ ἔσχατα ἐν. ^Ν Ὡστ' ^Ξ ἐχό-
 μενα καὶ ἐφεξῆς εἰσὶ τῷ τὸν χρόνον εἶναι συνεχῇ. συνεχὲς δὲ
 τῷ τὰς κινήσεις· τοῦτο δ', ὅταν ἐν τὸ ἔσχατον γίνηται ἀμ-
 11 φοῖν. Διὸ ἀνάγκη τὴν αὐτὴν ^Ο εἶναι τῷ εἶδει καὶ ἐνὸς καὶ ἐν
 ἐνὶ χρόνῳ τὴν ἀπλῶς συνεχὴ κίνησιν καὶ μίαν, τῷ χρόνῳ μὲν.
 ὅπως μὴ ἀκίνησία ^Ρ μεταξὺ ἢ· ἐν τῷ διαλείποντι γὰρ ἡρεμεῖν
 12 ἀνάγκη. Πολλὰ ^Α οὖν καὶ οὐ μία ἡ κίνησις, ὧν ἐστὶν ἡρεμία
 μεταξύ. ^Β Ὡστε ^Γ εἴ τις κίνησις στάσει διαλαμβάνεται, ^Δ οὐ
 μία οὐδὲ συνεχὴς· διαλαμβάνεται ^Ε δέ, εἰ μεταξὺ χρόνος.

^Γ μία ὑγίεια ἢ F. ^Δ λάβῃ καὶ πάλιν F.H.I. ^Ε καὶ ἐκείνη F. ^Ζ πλὴν
 om. E. ^Η μὲν] αἱ μὲν ἑξῆς pr. F. ^Θ τὸ] δι' E.H., om. I. ^Α ὡς
 γὰρ τῷ H. ^Β μία ante καὶ om. E.H. ^Γ ἢ om. F. ^Δ ἐστὶν H.
^Ε δ' om. F.H.I. ^Ζ καὶ ante ἐν om. E.H., ἐν om. H. ^Α μὲν οὖν
 εἰσὶν F.H.I. ^Β εἰ] ἢ om. I. ^Γ ἄψαιτο F. ^Δ μὲν om. H. ^Ε μὴ αἱ E.
^Ζ οὐ] οὐκ ἔστι F. ^Η γὰρ om. E. ^Θ τὸ om. F.I. ^Α ἐχόμεναι E.H.
^Β τῷ εἶδει εἶναι F.H.I. ^Γ μεταξύ] ἐν τῷ μεταξύ F, ἐν τῷ μεταξύ τι H.I.
^Δ οὖν] μὲν οὖν H. ^Ε εἰ] ἢ H. ^Ζ οὕτως μία οὐτε F.I. ^Α δέ om. F.

Τῆς δὲ τῷ εἶδει μὴ μιᾶς ^v οὐ, καὶ εἰ μὴ διαλείπεται ^w ὁ χρόνος· ὁ μὲν γὰρ χρόνος εἷς, τῷ ^x εἶδει δ' ^y ἡ κίνησις ^z ἄλλη· τὴν μὲν γὰρ μίαν ^a ἀνάγκη καὶ τῷ εἶδει ^b μίαν εἶναι, ^c ταύτην δ' ^d ἀπλῶς μίαν οὐκ ^e ἀνάγκη. Τίς μὲν ^f οὖν κίνησις ἀπλῶς ¹³ μία, εἴρηται· ἔτι ^g δὲ λέγεται μία καὶ ἡ τέλειος, ^h εἰάν τε κατὰ γένος εἰάν τε κατ' εἶδος ἢ εἰάν τε κατ' οὐσίαν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τὸ τέλειον ⁱ καὶ ὅλον τοῦ ενός. Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀτελής ἢ μία λέγεται, εἰάν ^k ἢ μόνον συνεχής. Ἔτι ^l δ' ἄλλως παρὰ τὰς εἰρημένας λέγεται μία κίνησις ἢ ^m ὁμαλῆς. ⁿ Ἡ γὰρ ἀνώμαλος ἔστιν ὡς οὐ δοκεῖ μία, ἀλλὰ μάλλον ἢ ¹⁴ ὁμαλῆς, ὥσπερ ἡ εὐθεία. Ἡ γὰρ ἀνώμαλος διαιρετή. Ἔοικε ^o δὲ διαφέρειν ὡς τὸ μάλλον καὶ ἥττον. Ἔστι δ' ἐν ἀπάσῃ κινήσει τὸ ὁμαλῶς ἢ μή· καὶ γὰρ ἂν ^p ἀλλοιοῖτο ^q ὁμαλῶς, καὶ φέροιτο ἐφ' ὁμαλοῦ οἶον κύκλου ἢ εὐθείας, καὶ περὶ ^r αὖξιν ὡσαύτως καὶ φθίσιν. ^s Ἀνωμαλίας δ' ἔστι διαφορά ¹⁵ ^t ὅτε μὲν ἐφ' ^v ᾧ κινεῖται· ἀδύνατον γὰρ ^w ὁμαλὴν εἶναι τὴν κίνησιν μὴ ἐπὶ ^x ὁμαλῇ μεγέθει, οἶον ἢ τῆς κεκλασμένης κίνησις ^y ἢ ἢ τῆς ἑλικος ἢ ἄλλου μεγέθους, ὧν μὴ ^z ἐφαρμόττει τὸ τυχόν ^a ἐπὶ τὸ τυχόν μέρος. ^b Ὅτε δὲ οὔτε ἐν τῷ ^c ποῦ ¹⁶ οὔτ' ἐν τῷ ποτὲ οὔτε ^d εἰς ὅ, ^e ἀλλ' ἐν τῷ ὧς. Ταχυτῆτι γὰρ καὶ βραδυτῆτι ἐνίοτε διώρισται· ἥς μὲν ^f γὰρ τὸ αὐτὸ τάχος, ὁμαλῆς, ἥς δὲ μή, ἀνώμαλος. Διὸ ^g οὐκ εἶδη κινήσεως οὐδὲ διαφοραὶ τάχος καὶ βραδυτής, ὅτι πάσαις ἀκολουθεῖ

^v οὐ om. E. ^w ὁ om. pr. H, ὁ χρόνος ὁ μὲν γὰρ om. E. ^x δ' εἶδει F.H.I. ^y ἡ κίνησις om. E.F. ^z ἄλλο H. ^a ἀνάγκη post εἶδει H. ^b μίαν ante καὶ I. ^c τὴν αὐτὴν pr. E. ^d ἀπλῶς εἶναι μίαν οὐκ ἀνάγκη I, οὐκ ἀνάγκη ἀπλῶς μίαν εἶναι F. ^e ἀνάγκη. Λέει. Τὰ δὲ λείποντα μετὰ φύλλα τρία, ὅπου τὸ σημείον. Ἔτι δὲ (cap. 5. init.) E. fol. 39. v. deficit σημείον: quæ omissa sunt (c. 4, 13. τίς μὲν οὖν—usque ad cap. fin. ἂν ἐφαρμόττειν) inferuntur c. 6, 11. post ἡρέμεσις. fol. 41. r. ^f οὖν] οὖν ἢ I. ^g δὲ om. E. ^h εἰάν τε κατὰ γένος om. E. ⁱ καὶ τὸ ὅλον H. ^k μόνον ἢ F.H.I. ^l δ' δὲ καὶ F. ^m ὁμαλῶς E. ⁿ ἢ γὰρ—ὁμαλῆς om. H. ^o δὲ E. ^p ἀλλοιοῖτο F. ^q ὁμαλῶς E. ^r αὖξιν E.H. ^s ἀνωμαλία E. ^t ὅτι E. ^v ὧν E. ^w ὁμαλῶς F. ^x ὁμαλεῖ F. ^y ἢ ἢ F. ^z ἐφαρμόζει F. ^a ἐπὶ τὸ τυχόν om. E. ^b ὅτε] ἢ E.F.I. ^c ποῦ] ο E. ^d εἰς] ἐν τῷ εἰς I. εἰς ipsam corr. E. ^e post ἀλλ' litteras quattuor deletas E. ^f γὰρ om. E. ^g οὐδ' H.

ταῖς διαφόροις κατ' εἶδος. Ὡστ' οὐδὲ βαρίτης καὶ κουφότης ἢ
 εἰς ^h τὸ αὐτό, οἷον γῆς πρὸς ⁱ αὐτὴν ἢ πυρὸς πρὸς ^k αὐτό.
 17 Μία μὲν οὖν ἢ ἀνώματος τῷ συνεχῆς, ἦττον δέ, ὅπερ τῇ
 κεκλασμένη συμβαίνει φορᾶ· τὸ δ' ἦττον μίξις ἀεὶ τοῦ ἐναν-
 τίου. Εἰ δὲ πᾶσαν τὴν μίαν ἐνδέχεται καὶ ^l ὁμαλὴν εἶναι καὶ
 μή, οὐκ ἂν εἴησαν ^m αἱ μὴ κατ' εἶδος ⁿ ἐχόμεναι αὐταὶ ^o μία
 καὶ συνεχῆς· πῶς γὰρ ἂν εἴη ὁμαλὴς ἢ ἐξ ἀλλοιώσεως συγκει-
 μένη καὶ φορᾶς; Δέοι γὰρ ἂν ἐφαρμόττειν.

5 Ἐπι δὲ διοριστέον ποία κίνησις ^p ἐναντία κινήσει, καὶ περὶ
 μοιῆς ^q δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον. Διαιρετέον δὲ πρῶτον πότερον
 ἐναντία κίνησις ἢ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τῇ εἰς τὸ αὐτό, οἷον ^r ἢ ἐξ
 ὑγείας τῇ εἰς ὑγίειαν, οἷον καὶ ^s γένεσις καὶ φθορὰ δοκεῖ, ἢ
^t ἢ ἐξ ἐναντίων, οἷον ἢ ἐξ ὑγείας τῇ ἐκ νόσου, ^v ἢ ἢ εἰς ἐναν-
 τία, οἷον ἢ εἰς ὑγίειαν τῇ εἰς νόσον, ἢ ἢ ἐξ ἐναντίου τῇ εἰς
 ἐναντίον, ^w οἷον ἢ ἐξ ὑγείας τῇ εἰς νόσον, ἢ ^x ἢ ἐξ ἐναντίου
^y εἰς ἐναντίον τῇ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον, οἷον ἢ ἐξ ὑγείας εἰς
 νόσον τῇ ἐκ νόσου εἰς ὑγίειαν. Ἀνάγκη γὰρ ἢ ἓνα τινὰ
^z τούτων εἶναι τῶν τρόπων ἢ πλείους· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλως
 2 ^a ἀντιθεῖναι. Ἐστι δ' ἢ μὲν ἐξ ἐναντίου τῇ εἰς ἐναντίον οὐκ
 ἐναντία, οἷον, ἢ ἐξ ὑγείας τῇ εἰς νόσον· ἢ αὐτὴ γὰρ καὶ μία.
 Τὸ μέντοι ^b γ' εἶναι οὐ ^c ταυτὸ αὐταῖς, ὥσπερ ^d οὐ ^e ταυτὸ
^f τὸ ἐξ ὑγείας μεταβάλλειν καὶ τὸ εἰς νόσον. Οὐδ' ἢ ἐξ
 ἐναντίου τῇ ἐξ ἐναντίου· ἅμα ^f μὲν γὰρ συμβαίνει ἐξ ἐναντίου
^g καὶ εἰς ἐναντίον ἢ μεταξὺ. Ἀλλὰ περὶ ^h τούτου μὲν ὕστε-
 3 ρον ἐροῦμεν. Ἀλλὰ μᾶλλον τὸ εἰς ἐναντίον μεταβάλλειν
 δόξειεν ἂν ⁱ εἶναι αἴτιον τῆς ἐναντιώσεως ἢ τὸ ἐξ ἐναντίου· ἢ
 μὲν γὰρ ^k ἀπαλλαγὴ ^l ἐναντιότητος, ἢ δὲ λήψις. Καὶ λέγε-

^h τὸ om. F. ⁱ αὐτὴν] αὐτὴν γῆν H. ^k αὐτό] αὐτὸ πῦρ H. ^l ὁμαλὴ F.
^m αἱ om. E. ⁿ ἐχ. καὶ αὐταὶ I. ^o μία] ἢ μία E. ^p κινήσει ἐναν-
 τία H. ^q δὲ τὸν] δὴ τὸν F, τὸν E. ^r ἢ ante ἐξ om. E. ^s γένεσις
 φθορὰ H. ^t ἢ om. E.H. ^v ἢ ἢ εἰς—ὑγείας τῇ εἰς νόσον om. F,
 ἢ om. I. ^w οἷον—νόσον om. H. et corr. E. ^x ἢ post ἢ om. E.
^y εἰς ἐναντίον om. I. ^z εἶναι τούτων F. ^a ἀντιθεῖναι F.H.I. ^b γ' om.
 F.I. ^c τὸ αὐτὸ F.H.I. utrobique. ^d οὐδὲ H. ^e τὸ] ὄν E.H.
^f μὲν om. I. ^g καὶ ante ἐξ F. ^h μὲν τούτου I, μὲν τούτων F. ⁱ εἶναι
 post αἴτιον ponunt F.I, om. H. ^k ἀπαλλαγὴ ἐξ ἐναντ. F.I. ^l ἐναν-
 τιώσεως H.

ται δ' ἐκάστη εἰς ὃ μεταβάλλει μᾶλλον ἢ ἐξ οὗ, οἷον ^m ὑγί-
ανσις ἢ εἰς ὑγίειαν, ⁿ νόσωσις δ' ἢ εἰς νόσον. Λέπεται δὴ
^o ἢ ^p εἰς ἐναντία καὶ ἢ εἰς ἐναντία ^q ἐξ ἐναντίων. ^r Τάχα μὲν ⁴
οὖν συμβαίνει ^s τὰς εἰς ἐναντία καὶ ἐξ ἐναντίων εἶναι, ἀλλὰ τὸ
εἶναι ἴσως οὐ ταυτό, λέγω ^t δὲ τὸ εἰς ὑγίειαν τῷ ἐκ νόσου
^v καὶ ^w τὸ ἐξ ὑγιείας τῷ εἰς νόσον. ⁴ Ἐπεὶ δὲ διαφέρει μετα-
βολὴ κινήσεως (ἢ ^x ἐκ τινος γὰρ ὑποκειμένου εἰς τι ὑποκει-
μενον μεταβολὴ κινήσεως ἐστίν), ἢ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον
^y τῇ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον κίνησις ἐναντία, οἷον ἢ ^z ἐξ ὑγιείας
εἰς νόσον τῇ ἐκ νόσου εἰς ὑγίειαν. Δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐπα-⁵
γωγῆς, ^a ὅποια δοκεῖ τὰ ἐναντία εἶναι· τὸ ^b νοσάζεσθαι
^c γὰρ τῷ ὑγιάζεσθαι καὶ τὸ μανθάνειν τῷ ἀπατᾶσθαι μὴ δι'
^d αὐτοῦ· εἰς ἐναντία γάρ· ὥσπερ γὰρ ἐπιστήμην, ^e ἔστι καὶ
ἀπάτην καὶ δι' αὐτοῦ κτᾶσθαι καὶ δι' ἄλλον. Καὶ ἡ ἄνω
φορὰ τῇ κάτω· ἐναντία γὰρ ^f ταῦτα ἐν μήκει. Καὶ ἡ εἰς
δεξιὰ τῇ εἰς ἀριστερά· ἐναντία γὰρ ταῦτα ἐν πλάτει. Καὶ
ἡ εἰς ^g τὸ ἔμπροσθεν τῇ ^h εἰς τὸ ὀπίσθεν· ἐναντία γὰρ καὶ
ⁱ ταῦτα. ¹ Ἡ δ' εἰς ἐναντίον μόνον οὐ κίνησις ἀλλὰ μεταβολή, ⁶
οἷον τὸ γίνεσθαι λευκὸν ^k μὴ ἐκ τινος. ¹ Καὶ ὅσοις ^m δὲ
μὴ ⁿ ἐστὶν ἐναντίον, ἢ ἐξ αὐτοῦ ^o τῇ εἰς ^p αὐτὸ μεταβολῇ
ἐναντία. Διὸ γένεσις φθορᾶ ἐναντία καὶ ἀποβολὴ λήψει.
Αὗται δὲ μεταβολαὶ μὲν, κινήσεις δ' οὗ. Τὰς δ' εἰς τὸ μεταξὺ ⁷
κινήσεις, ὅσοις τῶν ἐναντίων ἐστὶ μεταξὺ, ὡς ^q εἰς ἐναντία πως
θετέον· ὡς ἐναντίῳ γὰρ χρῆται τῷ μεταξὺ ἢ κινήσις, ἐφ'
ὁπότερα ^aν ^r μεταβάλλῃ, οἷον ἐκ φαιοῦ μὲν εἰς τὸ λευκὸν ὡς
^s ἐκ μέλανος, καὶ ἐκ λευκοῦ εἰς φαιὸν ^t ὡς εἰς μέλαν, ^v ἐκ δὲ

^m ὑγίανσις ἢ εἰς om. E. ⁿ νόσανσις F.H.I. ^o ἢ post δὴ om. E.
^p εἰς ἐναντία om. H. ^q ἐξ] καὶ ἐξ I. ^r τάχα—ἐναντίων om. pr. F.
^s τὰ E. ^t δὲ τὸ] δὲ τῷ I. ^v καὶ—νόσον om. E. ^w τῷ I. ^x γὰρ
ἐκ τινος H. ^y τῇ—ἐναντίον om. pr. E. ^z ἢ om. E. ^a ποῖα H.
et fortasse pr. E. ^b νοσίζεσθαι E. ^c γὰρ τῷ ὑγιάζεσθαι om. E.
^d αὐτοῦ F. ^e ἔστιν οὕτω καὶ F.H.I. ^f ταύτη E. ^g τὸ om. H.
^h εἰς τὸ om. E.H. ⁱ ταῦτα ἐν βάθει. 'H rc. F. ^k μὴ] καὶ μὴ I.
^l καὶ om. F. ^m δὲ om. E. ⁿ ἐστίν] ἐστι τι I. ^o τῇ] καὶ H.
om. E. ^p ταυτὸ I. ^q εἰς om. E. ^r μεταβάλλῃ E. ^s ἐκ post
ὡς om. E. ^t ὡς εἰς μέλαν om. E. ^v ἐκ δὲ] καὶ ἐκ I.

μέλανος εἰς φαιόν ὡς εἰς λευκόν τὸ φαιόν· τὸ γὰρ μέσον πρὸς ἑκάτερον ^w λέγεται πῶς τῶν ἄκρων, καθάπερ εἴρηται ^x καὶ πρότερον. Κίνησις μὲν δὴ κινήσει ἐναντία οὕτως ^y ἢ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον ^z τῇ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον.

- 6 ¹ Ἐπεὶ δὲ κινήσει οὐ μόνον δοκεῖ κίνησις εἶναι ἐναντία ἀλλὰ καὶ ἡρεμία, τοῦτο διοριστέον. ^a Ἀπλῶς μὲν γὰρ ^b ἐναντίον κίνησις κινήσει, ἀντίκειται δὲ ^c καὶ ἡρεμία· στήρησις γάρ. ¹ Ἔστι δ' ὡς καὶ ἡ στήρησις ἐναντία λέγεται· ποία δὲ ποία; ^d οἷον τῇ κατὰ τόπον ^e ἢ κατὰ τόπον. Ἄλλὰ τοῦτο ^f νῦν λέγεται ἀπλῶς· πότερον γὰρ τῇ ἐνταυθοῖ μονῇ ^g ἢ ἐκ τούτου ^h ἢ εἰς τοῦτο κίνησις ⁱ ἀντίκειται; Δῆλον δὴ ὅτι, ^k ἐπεὶ ἐν δυσὶν ^l ἢ κίνησις ὑποκειμένοις, τῇ μὲν ἐκ τούτου εἰς ^m τὸ ἐναντίον ἢ ἐν τούτῳ μονή, τῇ δ' ἐκ ⁿ τούναντίου εἰς ² τοῦτο ἢ ἐν τῷ ἐναντίῳ. Ἄμα ^o δὲ καὶ ἀλλήλαις ἐναντία αὐταὶ καὶ γὰρ ἄτοπον, εἰ κινήσεις μὲν ἐνανταὶ εἰσὶν, ἡρεμίαι δ' ἀντικείμεναι οὐκ εἰσὶν. Εἰσὶ δὲ αἱ ἐν τοῖς ἐναντίοις, οἷον ^p ἢ ^q ἐν ὑγείᾳ τῇ ἐν νόσῳ ἡρεμία, κινήσει δὲ τῇ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον. Τῇ γὰρ ἐκ νόσου εἰς ὑγίαν ἄλογον· ἢ γὰρ εἰς ^r αὐτὸ κίνησις ἐν ᾧ ^s ἔσθηκεν, ἡρέμησης μᾶλλον ἔστιν, ἢ συμβαίνει ^t γε ἅμα γίγνεσθαι τῇ κινήσει. Ἀνάγκη ^v δὲ ἢ ταύτην ἢ ἐκείνην εἶναι· οὐ γὰρ ^w ἢ ^x γ' ἐν λευκότητι ἡρεμία ³ ἐναντία τῇ ἐν ὑγείᾳ. Ὅσοις δὲ ^x μὴ ἔστιν ἐναντία, ^y τούτων μεταβολὴ μὲν ἔστιν ἀντικείμενη ἢ ἐξ αὐτοῦ τῇ εἰς αὐτό, κίνησις δ' οὐκ ἔστιν, ^z οἷον ἢ ἐξ ὄντος τῇ ^a εἰς ὄν. ^b Καὶ μονὴ μὲν τούτων οὐκ ἔστιν, ἀμεταβλησία δέ. ^c Καὶ εἰ μὲν ^d τι εἴη ὑποκείμενον, ^e ἢ ἐν τῷ ὄντι ἀμεταβλησία ^f τῇ ἐν τῷ

^w πῶς λέγεται H. ^x καὶ om. E. ^y ἢ om. E. ^z τῇ—ἐναντίον om. E. I. ^a ἀπλῶς—κίνησις om. F. ^b κίνησις ἐναντίον H. ^c καὶ ἢ ἡρεμία I. ^d οἷον] ἢ H. ^e ἢ κατὰ τόπον om. E. ^f νῦν] μὲν νῦν I. ^g ἢ om. E. ^h ἢ om. E. F. ⁱ ἀντικεινείται E. ^k ἐπειδὴ F. H. ^l ὑποκειμένοις ἢ κίνησις H. ^m τούναντίον I. ⁿ τοῦ ἐναντίου F. ^o δὲ ἐναντία ἀλλήλαις H. ^p ἢ om. I. ^q ἐν om. E. ^r ταυτὸ I. ^s ἔσθῃς corr. E. ^t γε om. E. ^v δὲ om. E. ^w γ' om. H. ^x μὴδὲν ἔστιν ἐναντίον H. ^y τούτων om. E. ^z οἷον—οὐκ ἔστιν om. H. ^a εἰς τὸ μὴ ὄν pr. E. ^b καὶ om. E. ^c καὶ εἰ μὲν om. E. ^d τι εἴη corr. E. ^e ἢ] οἷον η E. ^f τῇ ἐν—ἀμεταβλησία om. F.

μὴ ὄντι ἐναντία. Εἰ δὲ μὴ ἐστί τι τὸ μὴ ὄν, ἀπορήσειεν ἄν⁴ τις τίτι ἐναντία ἢ ἐν τῷ ὄντι ἀμεταβλησία, καὶ [†] εἰ ἡρεμία ἐστίν. Εἰ δὲ τοῦτο, ἢ οὐ πᾶσα ἡρεμία κινήσει ἐναντία, ἢ ἡ γένεσις καὶ ^ν ἢ φθορὰ ^ω κινήσις. Δῆλον τοίνυν ὅτι ἡρεμία μὲν οὐ λεκτέα, εἰ μὴ καὶ ^χ αὐταὶ κινήσεις, ὅμοιον δέ τι καὶ ἀμεταβλησία· ἐναντία δὲ ἢ οὐδενὶ ἢ τῇ ἐν τῷ μὴ ὄντι ἢ τῇ φθορᾷ· αὕτη γὰρ ἐξ αὐτῆς, ἢ δὲ γένεσις εἰς ἐκείνην. Ἀπο-⁵ ρήσειε δ' ἄν τις διὰ τί ἐν μὲν τῇ κατὰ τόπον μεταβολῇ εἰσὶ ^γ καὶ ^ζ κατὰ φύσιν ^α καὶ παρὰ φύσιν καὶ μοναὶ καὶ κινήσεις, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις οὐ, οἷον ἀλλοίωσις ἢ μὲν κατὰ φύσιν ἢ δὲ παρὰ φύσιν· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον ^β ἢ ὑγίανσις ἢ ^β ἢ ^γ νόσανσις κατὰ φύσιν ἢ παρὰ φύσιν, οὐδὲ λεύκανσις ἢ μέλανσις. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπ' αὐξήσεως καὶ φθίσεως· οὔτε ^δ γὰρ ^ε αὐταὶ ^ϛ ἀλλήλαις ἐναντίαι ὡς φύσει ^ς ἢ παρὰ φύσιν, οὐτ' αὖξήσις αὐξήσει. Καὶ ἐπὶ γενέσεως δὲ καὶ φθορᾷς ὁ αὐτὸς λόγος· οὔτε γὰρ ἢ ⁶ μὲν γένεσις κατὰ φύσιν ἢ δὲ φθορὰ παρὰ φύσιν (^η τὸ γὰρ γῆρας κατὰ φύσιν), οὔτε ^ι γένεσιν ὀρώμεν τὴν μὲν κατὰ φύσιν τὴν δὲ παρὰ φύσιν. ^κ Εἰ δὲ ἐστί τὸ βίαιον παρὰ φύσιν, καὶ φθορὰ ἂν εἴη φθορᾷ ἐναντία ἢ βίαιος ὡς παρὰ φύσιν οὔσα τῇ κατὰ φύσιν. Ἀρ' οὖν καὶ γενέσεις εἰσὶν ἔναι βίαιοι καὶ οὐχ εἰμαρμέναι, αἷς ^λ ἐναντίαι αἱ κατὰ φύσιν, καὶ αὐξήσεις βίαιοι καὶ φθίσεις, οἷον αὐξήσεις αἱ τῶν ταχὺ διὰ τρυφὴν ἢ βίωντων, καὶ οἱ σίτοι οἱ ταχὺ ἀδρυνόμενοι καὶ μὴ πύλιντοι. Ἐπὶ δ' ἀλλοιώσεως πῶς; Ἡ ὡσαύτως· ^μ εἶεν γὰρ ^ν ἂν ⁷ ^ο τινες βίαιοι, αἱ δὲ φυσικαί, ^ρ οἷον ἀφιέμενοι μὴ ἐν κρισίμοις ἡμέραις, οἱ ^α δ' ἐν κρισίμοις· οἱ μὲν ^ρ οὖν παρὰ φύσιν ἡλλοιώνται, οἱ δὲ κατὰ φύσιν. Ἔσονται ^ς δ' ^τ ἐναντίαι ^υ αἱ φθο-

[†] εἰ om. E. ^ν ἢ om. E.I. ^ω κινήσεις H. ^χ αὐταὶ F. ^γ καὶ om. E.F. ^ζ παρὰ φύσιν καὶ κατὰ φύσιν H. ^α καὶ παρὰ φύσιν om. E. ^β ἢ utrumque om. F. ^γ νόσανσις corr. E. ^δ γὰρ om. E.I. ^ε αὐταὶ I. ^ϛ ἐναντίαι ἀλλήλαις H. ^ς ἢ] ἢ δὲ I. ^η τὸ γὰρ γῆρας I, ἢ γὰρ γῆρανσις E.H. ^ι γένεσιν ἢ γήρανσιν ὀρώμεν H. ^κ εἰ δὲ F.I, ἢ εἰ E.H. ^λ αἱ κατὰ φύσιν ἐναντίαι F. ^μ εἶσαν F.H.I. ^ν ἂν om. I. ^ο τινες] αἱ μὲν τινες F.I. ^ρ οἷον οἱ ἀφ. E.H.I. ^α τ' F. ^ρ οὖν om. F.H.I. ^ς δ'] δὲ II.I. ^τ αἱ φθοραὶ ἐναντίαι E. ^υ αἱ om. H.

ραὶ ^w ἀλλήλαις, οὐ γενέσεις. Καὶ τί γε κωλύει; Ἔστι ^s γὰρ
 ὥς. Καὶ γὰρ εἰ ἡ μὲν ἡδεῖα ἡ δὲ λυπηρὰ εἴη· ὥστε οὐχ
 ἀπλῶς φθορὰ φθορᾷ ἐναντία, ἀλλ' ^y ἡ ἡ μὲν τοιαυτὴ ἡ δὲ
 8 τοιαυτὴ αὐτῶν ἐστίν. Ὅλως μὲν ^z οὖν ἐναντίαι κινήσεις καὶ
 ἡρεμίαι τὸν εἰρημένον τρόπον εἰσίν, οἷον ἡ ἄνω τῇ κάτω
 τόπου γὰρ ἐναντιώσεις ^a αὐται. Φέρεται δὲ τὴν ^b μὲν ἄνω
 φορὰν φύσει τὸ πῦρ, τὴν δὲ κάτω ἡ γῆ· καὶ ^c ἐναντίαι αὐτῶν
^d αἱ φοραί. Τὸ δὲ πῦρ ἄνω μὲν φύσει, κάτω δὲ παρὰ φύσιν
 9 καὶ ἐναντία γε ἡ κατὰ φύσιν αὐτοῦ τῇ παρὰ φύσιν. Καὶ
 μοναὶ ^d ὁσάτως· ἡ γὰρ ἄνω μονὴ τῇ ἄνωθεν ^e κάτω κινήσει
 ἐναντία. Γίγνεται δὲ τῇ γῇ ἡ μὲν μονὴ ^f ἐκείνη παρὰ φύσιν,
 ἡ δὲ κίνησις ^g αὕτη κατὰ φύσιν. Ὡστε κινήσει ^h μονὴ ἐναντία
ⁱ ἡ παρὰ φύσιν τῇ κατὰ φύσιν τοῦ αὐτοῦ· καὶ γὰρ ἡ κίνησις
 ἡ τοῦ αὐτοῦ ἐναντία οὕτως· ἡ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν ^k ἔσται
 10 αὐτῶν, ἡ ἄνω ἢ ἡ κάτω, ἡ δὲ παρὰ ^l φύσιν. Ἐχει δὲ ἀπο-
 ρίαν εἰ ἔστι πάσης ἡρεμίας τῆς μὴ αἰεὶ γένεσις, καὶ αὕτη τὸ
 ἴστασθαι. Τοῦ δὲ παρὰ φύσιν μένοντος, οἷον τῆς γῆς ἄνω,
 εἴη ἂν γένεσις. ^m Ὅτε ⁿ ἄρα ἐφέρετο ἄνω βία, ἴστατο.
 Ἀλλὰ τὸ ^o μὲν ἰστάμενον αἰεὶ δοκεῖ φέρεσθαι θάπτον, τὸ δὲ
 βία τοῦναντίον. Οὐ γινόμενον ἄρα ἡρεμοῦν ἔσται ἡρεμοῦν.
 11 Ἐτι ^q δοκεῖ τὸ ^r ἴστασθαι ἢ ὅλως εἶναι ^s τὸ εἰς τὸν αὐτοῦ
 τρόπον φέρεσθαι ἢ ^t συμβαίνειν ἅμα. Ἐχει δ' ἀπορίαν εἰ
 ἐναντία ^v ἡ μονὴ ἢ ^w ἐνταῦθα τῇ ἐντεῦθεν κινήσει· ὅταν γὰρ
 κινήται ἐκ τινὸς ^x ἢ καὶ ^y ἀποβάλλῃ, ἔτι δοκεῖ ἔχειν τὸ ἀπο-

^w ἀλλήλαις καὶ οὐ γενέσει μόνον. Καὶ τί δὲ κ. H. ^x γὰρ om. E.
^y ἡ om. E. ^z οὖν αἱ ἐναντίαι II. ^a αὐται. Καθόλου δὲ πρῶτως ταῦτα
 καὶ κυρίως ὑπάρχει. Φέρεται E. ^b μὲν et φορὰν om. E. ^c ἐναντίαι
 γ' αὐτῶν H. ^d αἱ om. E. ^e κάτω om. E. ^f ἐκείνη ἢ ἄνω παρὰ H.
^g αὕτη H, om. E. ^h μόνον E. ⁱ ἡ κατὰ φύσιν τῇ τοῦ αὐτοῦ παρὰ
 φύσιν F. ^k αὐτῶν ἔσται F.I. ^l φύσιν. Καθόλου δὲ καὶ πρῶτως
 ταῦτα κυρίως ὑπάρχει. Ἐχει H. ^m ὅτε] ὁ E. ⁿ ἄρα] γὰρ E, om. I.
^o μὲν om. E. ^p ἔτι] τι E. ^q δοκεῖ λέγεσθαι τὸ I. ^r ἴστασθαι]
 ἴστασθαι κυρίως λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν εἰς τὸν οἰκείον τρόπον ἰόντος,
 ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ παρὰ φύσιν II. ^s τὸ] τὸν E. ^t συμβαίνειν E. ^v ἡ ἐν-
 ταῦθα μονὴ II, ἡ μονὴ ἐνταῦθα F, μονὴ ἢ ἐνταῦθα E. ^w ἐνταῦθα pr. H.
^x ἡ om. E.II. ^y ἀποβάλλῃ—τὸ om. E.

βαλλόμενον. ^z Ὡστ' εἰ αὐτὴ ἡρεμία ἐναντία τῇ ἐντεῖθεν εἰς τοῦναντίον κινήσει; ἅμα ὑπάρξει τὰναντία. ^a Ἡ πῇ ἡρεμίᾳ, ^b εἰ ἔτι μένει; Ὡς δὲ τοῦ κινουμένου τὸ μὲν ἐκεῖ, τὸ δ' εἰς ^c μεταβάλλει. Διὸ καὶ μᾶλλον κίνησις κινήσει ἐναντίον ἢ ^d ἡρέμησις. Καὶ περὶ μὲν κινήσεως ^e καὶ ἡρεμίας, ^f καὶ πῶς ^g ἑκάτερα μία, καὶ τίνες ἐναντίαί τίσιν, εἴρηται.

^h Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ περὶ τοῦ ἴστασθαι, εἰ καὶ ὅσαι ⁱ παρὰ φύσιν κινήσεις, ταύταις ἐστὶν ἡρεμία ἀντικειμένη. Εἰ μὲν οὖν μὴ ἔσται, ἄτοπον. ^k Μένει γάρ, βίμ δέ. Ὡστε ἡρεμοῦν τι ἔσται οὐκ αἰὲν τοῦ γενέσθαι. Ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἔσται· ὥσπερ γὰρ κινεῖται παρὰ φύσιν, καὶ ἡρεμοῖ ἂν τι παρὰ φύσιν. Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ^m ἐνίοις κίνησις κατὰ φύσιν ⁿ καὶ παρὰ φύσιν, οἷον πυρὶ ἢ ἄνω κατὰ φύσιν ἢ δὲ κάτω παρὰ φύσιν, ^o πότερον αὐτὴ ἐναντία ἢ ἡ τῆς γῆς; Αὕτη γὰρ φέρεται κατὰ φύσιν κάτω. Ἡ δῆλον ὅτι ἄμφω, ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ' ἡ μὲν κατὰ φύσιν ^p ὥς κατὰ φύσιν ^q οὔσης τῆς δ' αὐτοῦ. ^r ἢ ἄνω τοῦ πυρὸς τῇ κάτω, ^s ὥς ἢ κατὰ φύσιν οὔσα ^t τῇ παρὰ φύσιν οὔση. Ὅμοίως δὲ καὶ ταῖς μοναῖς. Ἰσως δ' ἡρεμία κινήσεως ^u πῇ ^v ἀντίκειται.

w Z.

^x Εἰ δ' ἐστὶ συνεχὲς καὶ ἀπτόμενον καὶ ἐφεξῆς, ὥς διώ-

^z εἰ ἡ αὐτὴ F.H, εἰ αὐτὴ ἡ I, ambiguo E. ^a ἢ] εἰ H. ^b εἰ] ἡ E.H. ^c μετέβαλλεν E. ^d ἡρέμησις. Τίς μὲν οὖν κίνησις ἀπλῶς μία εἴρηται. Καὶ Ambrosianus M. 46. et Vaticanus 250. Ἡρέμησις. Τὰ ἄνω λείποντα ἔνθεν ἕως τοῦ σημείου τούτου· ἔτι λέγεται—ἐφαρμόττειν (cap. 4, 13. usque ad finem) E. ^e καὶ ἡρ.] ἢ ἡρ. I. ^f καὶ om. E.I. ^g ἑκάτερον E. ^h ἀπορήσειε δ' ἂν τις—ἀντίκειται om. H. cum Ambrosiano et Vaticanis 250, 307, 935, 1025 : habent E.F.I.Q, Baroccianus 79, Coislinianus 166, Marciani 206. et 214. et cl. 4. c. 4; Oxoniensis collegii corporis Christi E. 2, 2; Parisienses Regii 1859, 1860, 1861, 1866, 2032, 2033, 2595; Vaticani 152, 249, 251 (a), 256 (T), 1028; Vossianus 3. ⁱ παρὰ] καὶ παρὰ E. ^k μενεῖ a. ^l ἡρεμοῖ I.T. ^m κίνησις ἐνίοις F. ⁿ π. αὐτῆς E. ^o ὥς post μὲν F. ^p οὔσα F. ^q ἢ om. E. ^r ὥς ἢ] οὐσ E. ^s τῇ om. E. ^t πῇ om. E. ^v post ἀντίκειται omisi cum F, quæ ceteri iterum ponunt, ὅταν γὰρ—τίσιν, εἴρηται (sect. 11.). ^w Codices E.F.H.I.K. Z.] φυσικῶν ἔκτον I, περὶ κινήσεως τῶν εἰς γ τὸ β. ζῆ. E. ^x ἐπεὶ I.

ρισται πρότερον, συνεχῇ μὲν ὦν τὰ ἔσχατα ἔν, ἀπτόμενα δ' ὦν ἅμα, ἐφεξῆς δ' ὦν μηδὲν μεταξὺ συγγενές, ^c ἀδύνατον ἐξ ἀδιαιρέτων εἶναι τι συνεχές, οἷον γραμμὴν ἐκ στιγμῶν, εἴπερ ἡ ^d γραμμὴ μὲν συνεχές, ἡ στιγμὴ δὲ ἀδιαίρετον. Οὕτε γὰρ ἔν τὰ ἔσχατα τῶν στιγμῶν· οὐ γάρ ἐστι τὸ μὲν ἔσχατον τὸ δ' ἄλλο τι μώριον τοῦ ἀδιαιρέτου· οὐθ' ἅμα τὰ ἔσχατα· οὐ γάρ ἐστιν ἔσχατον ^e τοῦ ἀμεροῦς οὐδέν· ἕτερον γὰρ τὸ ² ἔσχατον καὶ ^f οὐ ἔσχατον. Ἔτι δ' ^g ἀνάγκη ἦτοι συνεχεῖς εἶναι τὰς στιγμὰς ἢ ἀπτομένας ἀλλήλων, ἐξ ὧν ἐστὶ τὸ συνεχές· ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἀδιαιρέτων. Συνχεῖς μὲν δὴ οὐκ ἂν εἶεν διὰ τὸν εἰρημένον λόγον· ἄπτεται δ' ἅπαν ἢ ὅλον ὅλου ἢ μέρος μέρους ἢ ^h ὅλου μέρος. Ἐπεὶ δ' ἀμερές τὸ ἀδιαίρετον, ἀνάγκη ὅλον ὅλου ἄπτεσθαι. Ὅλον δ' ὅλου ἀπτόμενον οὐκ ⁱ ἔσται συνεχές· τὸ γὰρ συνεχές ἔχει τὸ μὲν ἄλλο τὸ δ' ἄλλο μέρος, καὶ διαιρεῖται εἰς οὕτως ³ ^k ἕτερα καὶ τόπῳ κεχωρισμένα. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐφεξῆς ἔσται στιγμὴ στιγμῆς ἢ τὸ νῦν ^l τοῦ νῦν, ὥστ' ἐκ τούτων εἶναι τὸ μῆκος ἢ τὸν χρόνον· ἐφεξῆς μὲν γὰρ ἐστὶν ὦν ^m μηθέν ἐστι μεταξὺ συγγενές, στιγμῶν δ' αἰὲ τὸ μεταξὺ γραμμῇ καὶ τῶν νῦν χρόνος. ⁿ Ἔτι διαιροῖτ' ἂν εἰς ἀδιαίρετα, εἴπερ ἐξ ὧν ἐστὶν ἐκάτερον, εἰς ταῦτα διαιρεῖται. Ἀλλ' οὐθὲν ἦν τῶν συνεχῶν εἰς ἀμερῇ διαιρετόν. Ἄλλο δὲ γένος οὐχ οἷον τ' εἶναι μεταξὺ ^o τῶν στιγμῶν καὶ τῶν νῦν οὐθέν. Εἰ γὰρ ἔσται, δηλον ὡς ἦτοι ^p ἀδιαίρετον ἔσται ἢ διαιρετόν, καὶ εἰ διαιρετόν, ἢ εἰς ἀδιαίρετα ^q ἢ εἰς αἰὲ διαιρετά· τοῦτο ⁴ δὲ συνεχές. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι πᾶν συνεχές διαιρετόν εἰς αἰὲ διαιρετά· εἰ γὰρ εἰς ^r ἀδιαίρετα, ἔσται ἀδιαίρετον ἀδιαιρέτου ἀπτόμενον· ἔν γὰρ τὸ ἔσχατον, καὶ ἄπτεται τῶν συν-

^c ἀδύνατον ἐξ om. pr. F. ^d μὲν γραμμὴ σ. ἢ δὲ στιγμὴ H. ^e οὐδέν (vel οὐθέν) τοῦ ἀμεροῦς F.H.I.K. ^f οὐ] οὐκ E. ^g δ' om. F.K.

^h ὅλου μέρος] ὅλου μέρους F. ⁱ ἔσται K. ^k ἕτερα] διαιρετά H.I. et corr. E. ^l τοῦ] τῷ E.F.I.K, τῶν H. ^m μηθέν τι ἐστὶ F. ⁿ ἔτι δὲ διαιροῖντ' E. ^o τῶν στιγμῶν—ὡς ἦτοι] γὰρ E. ^p ἀδιαίρετον ἢ διαιρετόν ἐστὶ F, διαιρετόν ἢ ἀδιαίρετον ἐστὶ H.I.K. ^q ἢ εἰς αἰὲ διαιρετά om. E, αἰὲ om. pr. F. ^r ἀδιαίρετα] ἀδιαίρετον F, ἀδιαίρετα διαιροῖτο τὸ συνεχές E.II.

εχῶν. Τοῦ δ' αὐτοῦ λόγου ^s καὶ μέγεθος ^t καὶ χρόνον καὶ κίνησιν ἐξ ἀδιαιρέτων συγκεῖσθαι, καὶ διαιρεῖσθαι εἰς ἀδιαίρετα ἢ μηθέν. Δῆλον δ' ἐκ τῶνδε. Εἰ γὰρ τὸ μέγεθος ἐξ ⁵ ἀδιαιρέτων σύγκειται, καὶ ἡ κίνησις ἢ τούτου ἐξ ἴσων κινήσεων ἔσται ἀδιαιρέτων, οἷον εἰ ^v τὸ ΑΒ ^w Γ ἐκ τῶν Α Β Γ ^x ἐστὶν ἀδιαιρέτων, ^y ἡ κίνησις ἐφ' ἧς ^z Δ Ε Ζ, ἣν ἐκινήθη τὸ Ω ἐπὶ τῆς Α Β ^a Γ, ἕκαστον ^b τὸ μέρος ἔχει ἀδιαίρετον. Εἰ ⁶ ^c δὲ παρούσης κινήσεως ἀνάγκη κινεῖσθαι τι, καὶ εἰ κινεῖται τι, παρεῖναι κίνησιν, καὶ τὸ κινεῖσθαι ἔσται ἐξ ἀδιαιρέτων. Τὸ μὲν δὴ Α ἐκινήθη τὸ Ω τὴν ^d τὸ Δ κινούμενον κίνησιν, τὸ ^e δὲ Β τὴν τὸ Ε, καὶ τὸ Γ ὡσαύτως τὴν ^f τὸ Ζ. Εἰ δὴ ἀνάγκη ⁷ τὸ κινούμενον ποθὲν ποι μὴ ἅμα κινεῖσθαι καὶ κεκινήσθαι ^g οὐ ἐκινεῖτο ^h ὅτε ἐκινεῖτο, οἷον εἰ Θήβαζε ⁱ τις βαδίζει, ἀδύνατον ἅμα βαδίζειν Θήβαζε καὶ βεβαδικέναι Θήβαζε. Τὴν ^k δὲ τὸ Α τὴν ἀμερῇ ἐκινεῖτο τὸ Ω, ^l ἢ ἡ τὸ Δ κίνησις παρῇν. Ὡστ' εἰ μὲν ὕστερον διήλθεν ἢ διήει, διαιρετὴ ἀν εἴη ὅτε γὰρ ^m διήει, οὔτε ἡρέμει οὔτε διεληλύθει, ἀλλὰ μετὰξὺ ἦν. Εἰ δ' ἅμα διέρχεται καὶ ⁿ διελήλυθε τὸ ^o βαδίζον ὅτε βαδίζει, βεβαδικὸς ^p ἐκεῖ ἔσται καὶ κεκινημένον οὐ κινεῖται. Εἰ ⁸ ^q δὲ τὴν μὲν ὅλην τὴν Α Β Γ κινεῖται τι, καὶ ἡ κίνησις ἦν κινεῖται ^r τὰ Δ Ε Ζ ἐστὶ, τὴν δ' ἀμερῇ τὴν Α οὐθέν κινεῖται ἀλλὰ κεκίνηται, ^s εἴη ἀν ἡ κίνησις ^t οὐκ ἐκ ^u κινήσεων ἀλλ' ἐκ κινήματων καὶ ^v τὸ ^w κεκινήσθαι τι μὴ κινούμενον· τὴν γὰρ Α διελήλυθεν οὐ διεξιόν. Ὡστε ἔσται ^x τι βεβαδικέναι μηδέποτε βαδίζον· ταύτην γὰρ βεβάδικεν οὐ βαδίζον ταύτην. Εἰ οὖν ἀνάγκη ^y ἢ ἡρεμεῖν ἢ κινεῖσθαι ^z πᾶν, ἡρεμεῖ ^a δὲ καθ' ⁹

^s καὶ post λόγου om. ΕΙ. ^t καὶ κίνησιν καὶ χρόνον Η. ^v τὸ μὲν Α F. ^w Γ μέγεθος ἐκ Η. ^x ἐστὶν] ἐστὶ μερῶν Ε.Η. ^y ἢ] καὶ ἡ F.K. ^z Δ] ἢ Δ. Ε.Η. ^a Γ] Γ διαστάσεως Ε.Ε.Η. ^b τὸ om. F.H.I.K. ^c δὴ Ε.Η.Ι.Κ. ^d τὸ ante Δ om. Ε. ^e Β δὲ F. ^f τὸ ante Ζ om. Ι. ^g οὐ ἐκινεῖτο om. F.K. et in lacuna Η. ^h ὅτε ἐκινεῖτο om. Ι. ⁱ τις] ἔτι K, τι Ε.Η.Ι. ^k δὴ Η.Ι.Κ. ^l ἢ ἡ τὸ Δ om. Ε, ἡ om. K. ^m διήει] διήει οὔτε γὰρ διήει Ε. ⁿ ἐλήλυθε F. ^o βαδίζει vel βαδίζειν Η, om. οὔτε γὰρ βαδίζει. ^p ἔσται ἐκεῖ Η.Κ. ^q τὰ] ἡ Η. ^r εἴη] εἰτ' Ε. ^s οὐκ—ἀλλ' om. Ε. ^t κινήσεως Η. ^v τὸ om. F.H.I. ^w κινεῖσθαι K. ^x βεβαδικέναι τι Η. ^y ἢ ἡρεμεῖν] ἅπαν ἢ ἡρεμεῖν F, ἡρεμεῖν Ι. ^z πᾶν om. F.I.K. ^a δὲ om. F.K.

ἕκαστον τῶν ΑΒΓ, ὥστ' ἔσται τι συνεχῶς ἡρεμοῦν ἅμα καὶ κινούμενον. Τὴν γὰρ ΑΒΓ ὅλην ἐκινεῖτο καὶ ἡρέμει ὁτιοῦν μέρος, ὥστε καὶ πᾶσαν. Καὶ εἰ μὲν τὰ ἀδιαίρετα ^β τῆς ΔΕΖ, ^γ κινήσεις κινήσεως παρούσης ἐνδέχοιτ' ἂν μὴ κινεῖσθαι ἄλλ' ἡρεμεῖν· εἰ δὲ μὴ ^δ κινήσεις, τὴν κίνησιν μὴ ἐκ κινήσεων ¹⁰ εἶναι. Ὅμοίως δ' ἀνάγκη τῷ μήκει καὶ τῇ κινήσει ἀδιαίρετον εἶναι ^ε τὸν χρόνον, καὶ συγκεῖσθαι ἐκ τῶν νῦν ὄντων ἀδιαίρετων· εἰ γὰρ ^ς πᾶσα ^ς διαιρετός, ^η ἐν τῷ ἐλάττονι δὲ τὸ ἰσοταχὲς δίδεισιν ἔλαττον, ^ι διαιρετὸς ἔσται καὶ ὁ χρόνος. Εἰ δ' ὁ χρόνος ^κ διαιρετὸς ἐν ᾧ φέρεται τι τὴν Α, καὶ ἡ τὸ Α ἔσται διαιρετή.

- 2 Ἐπεὶ δὲ πᾶν μέγεθος εἰς ¹ μεγέθη διαιρετόν (δέδεικται γὰρ ὅτι ἀδύνατον ἐξ ἀτόμων εἶναι τι ^μ συνεχές, μέγεθος δ' ἐστὶν ἅπαν συνεχές), ἀνάγκη τὸ θάπτον ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ μείζον καὶ ^ν ἐν τῷ ἐλάττονι ^ο ἴσον καὶ ἐν τῷ ἔλαττονι ^ρ πλείον κινεῖσθαι, καθάπερ ὀρίζονται τινες τὸ θάπτον. Ἐστω γὰρ τὸ ἐφ' ^α ᾧ Α τοῦ ^ς ἐφ' ^ω ᾧ Β θάπτον. Ἐπεὶ τοίνυν θάπτόν ἐστι τὸ πρότερον μεταβάλλον, ἐν ᾧ χρόνῳ τὸ Α μεταβέβληκεν ἀπὸ τοῦ Γ εἰς τὸ Δ, ^ς οἷον τῷ ΖΗ, ἐν τούτῳ τὸ Β οὐπω ἔσται πρὸς τῷ Δ, ἀλλ' ἀπολείψει, ὥστε ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ ² πλείον δίδεισι τὸ θάπτον. Ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι ^τ πλείον· ἐν ᾧ γὰρ τὸ Α γεγένηται πρὸς τῷ Δ, ^υ τὸ Β ^ω ἔστω πρὸς τῷ Ε ^ς τὸ βραδύτερον ^υ ὄν. Οὐκοῦν ἐπεὶ τὸ Α πρὸς τῷ Δ γεγένηται ἐν ἅπαντι τῷ ΖΗ χρόνῳ, πρὸς τῷ Θ ἔσται ἐν ἐλάττονι τούτου· καὶ ^z ἔστω ἐν τῷ ΖΚ. Τὸ μὲν οὖν ΓΔ. ^θ διελήλυθε τὸ Α, μείζον ^α ἐστὶ τοῦ ΓΕ, ὁ δὲ χρόνος ὁ ΖΚ ^β ἐλάττων τοῦ παντὸς τοῦ ΖΗ, ὥστε ἐν

^β τῆς] τὰ Η.Κ., τὰς Ε. ^γ κινήσεις Ε. ^δ κινήσεις Ε, κινήσεις εἰς Ι. ^ε τὸν] καὶ τὸν Η.Ι. ^ς πᾶς pr. Ε. ^η ἀδιαίρετος F. et pr. Ι, qui γρ. καὶ ἅπας διαιρετὸς καὶ πᾶς ἀδιαίρετος. ^ι ἐν] καὶ ἐν Κ, omissa δέ. ^κ καὶ ὁ χρόνος ἔσται διαιρετός Κ. ^κ διαιρετὸς ἔσται ἐν F.Ι. ¹ μέγεθος Ε. F. ^μ συνεχές] μέγεθος Ε. Η.Ι. ^ν ἐν om. Ε. ^ο ἴσον καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι om. F.Κ. ^ρ πλείον Ι. ^α ᾧ τὸ Α Ι.Κ. ^ς ἐφ' ^ω om. Ε, ἐφ' ^ω τὸ Η. ^ς οἷον ἐν τῷ F.Ι. ^τ πλείον F.Η.Κ., τὸ πλείον Ε, πλείον τούτου Ι. ^υ τὸ Β—τῷ Δ om. Κ. ^ω ἔσται F. ^ς τὸ om. Ε. ^υ ὄν om. F.Ι. ^z ἔσται Ε.Ι. ^α ἐστὶ om. Κ. ^β ἔλαττον Ι.

ἐλάττωσι ^c μείζον δίδεισιν. Φανερόν ^d δὲ ἐκ τούτων καὶ ὅτι τὸ ³
 θᾶπτον ἐν ἐλάττωσι χρόνῳ δίδεισι τὸ ἴσον. ^e Ἐπεὶ γὰρ τὴν
 μείζω ^f ἐν ἐλάττωσι διέρχεται τοῦ βραδυτέρου, αὐτὸ δὲ καθ'
 αὐτὸ λαμβανόμενον ἐν πλείονι χρόνῳ τὴν μείζω τῆς ἐλάτ-
 τονος, οἷον τὴν Α Μ τῆς Α Ξ, πλείων ἂν εἴη ὁ χρόνος ὁ
 Π Ρ, ἐν ᾧ τὴν Α Μ διέρχεται, ἢ ὁ Π Σ, ἐν ᾧ τὴν Α Ξ.
^g Ὡστε εἰ ὁ Π Ρ χρόνος ἐλάττων ἐστὶ ^h τοῦ Π Χ, ἐν ᾧ τὸ
 βραδύτερον διέρχεται τὴν Α Ξ, καὶ ὁ Π Σ ἐλάττων ἐσται
 τοῦ ἐφ' ᾧ ⁱ Π Χ· τοῦ γὰρ Π Ρ ἐλάττων, τὸ δὲ τοῦ ἐλάτ-
 τονος ἔλαττον καὶ ^k αὐτὸ ἔλαττον. ^l Ὡστε ἐν ἐλάττωσι
¹ κινήσεται τὸ ἴσον. Ἔτι δ' εἰ πᾶν ἀνάγκη ^m ἢ ἐν ἴσῳ ⁴
ⁿ χρόνῳ ἢ ^o ἐν ἐλάττωσι ἢ ἐν πλείονι κινεῖσθαι, ^p καὶ τὸ μὲν
 ἐν πλείονι βραδύτερον, τὸ δ' ἐν ἴσῳ ἰσοταχές, τὸ δὲ θᾶπτον
 οὔτε ^q ἰσοταχές οὔτε βραδύτερον, οὔτ' ^r ἂν ἐν ἴσῳ οὔτ' ^s ἐν
 πλείονι κινεῖτο τὸ θᾶπτον. Λέγεται οὖν ἐν ἐλάττωσι, ^t ὥστ'
 ἀνάγκη καὶ τὸ ἴσον μέγεθος ἐν ἐλάττωσι χρόνῳ διέναι τὸ
 θᾶπτον. Ἐπεὶ ^v δὲ πᾶσα μὲν κίνησις ἐν χρόνῳ καὶ ἐν ἅπαντι ⁵
 χρόνῳ δυνατόν κινήθηναι, πᾶν δὲ τὸ κινούμενον ἐνδέχεται
^w καὶ θᾶπτον κινεῖσθαι καὶ βραδύτερον, ^x ἐν ἅπαντι χρόνῳ
^y ἐσται τὸ θᾶπτον κινεῖσθαι καὶ βραδύτερον. Τούτων δ' ὄν-
 των ἀνάγκη καὶ τὸν χρόνον συνεχῇ εἶναι. Λέγω δὲ συνεχές
 τὸ διαιρετὸν εἰς ἀεὶ διαιρετά· τούτου γὰρ ὑποκειμένου τοῦ
 συνεχούς, ἀνάγκη συνεχῇ ^z εἶναι τὸν χρόνον. Ἐπεὶ γὰρ ⁶
 δέδεικται ὅτι ^a τὸ θᾶπτον ἐν ἐλάττωσι χρόνῳ δίδεισι τὸ ἴσον,
 ἔστω ^b τὸ μὲν ἐφ' ᾧ Α θᾶπτον, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Β βραδύτερον,
 καὶ ^c κεκινήσθω τὸ βραδύτερον τὸ ἐφ' ᾧ Γ Δ μέγεθος ἐν τῷ
 Ζ Η χρόνῳ. Δηλὸν τοίνυν ὅτι τὸ θᾶπτον ἐν ἐλάττωσι τού-

^c δίδεισι μείζον F.H.I.K. ^d δη E. ^e ἐπειδὴ F.I.K. ^f ἐν om. I.
^g τοῦ ΠΧ—ἐλάττων ἐσται om. K. ^h Π om. E. ⁱ Π ante X om.
 E.H.I. ^k αὐτοῦ pr. E. ^l κινήσεται F.H.I.K. ^m ἢ] μέρος ἢ K,
 μὲν ἢ F.H.I. ⁿ χρόνῳ om. F.H.I.K. ^o ἐν ante ἐλ. om. E. ^p καὶ
 om. I. ^q ὁμοταχές E. ^r ἐν ἴσῳ ἂν F.H.I.K. ^s ἐν ante πλ. om. F.
^t ὥστ'—ἐλάττωσι om. pr. K. ^v δέ] δὲ εἰ K. ^w καὶ ante θ. om. H.
^x ἐν—βραδύτερον om. pr. I. ^y ἔξεστι H. ^z εἶναι om. H. ^a τὸ ante
 θ. om. H. ^b τὸ ante μὲν om. I. ^c κινεῖσθω I.

του ^a κινήσεται τὸ αὐτὸ μέγεθος· καὶ κενινήσθω ἐν τῷ ΖΘ.
 7 ^e Ἡάλιν ^d ἐπεὶ τὸ θάττον ἐν τῷ ΖΘ διελήλυθε τὴν ὅλην
 τὴν ΓΔ, τὸ βραδύτερον ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὴν ἐλάττω διεί-
 σιν· ἔσται οὖν ἐφ' ^f ἧς ΓΚ. Ἐπεὶ δὲ τὸ βραδύτερον τὸ Β
 ἐν τῷ ΖΘ χρόνῳ τὴν ΓΚ διελήλυθε, τὸ θάττον ἐν ἐλάττω
 δίεισιν, ὥστε πάλιν διαιρεθήσεται ὁ ΖΘ χρόνος. Τοίτου
 δὲ διαιρουμένου καὶ τὸ ΓΚ μέγεθος διαιρεθήσεται κατὰ τὸν
 8 αὐτὸν λόγον. Εἰ δὲ τὸ μέγεθος, καὶ ὁ χρόνος. Καὶ αἰ
 τοῦτ' ἔσται μεταλαμβάνουσιν ἀπὸ τοῦ θάττονος τὸ βραδύ-
 τερον καὶ ἀπὸ τοῦ βραδυτέρου τὸ θάττον, καὶ τῷ ἀποδεδει-
 γμένῳ χρωμένοις· διαιρήσει γὰρ τὸ μὲν θάττον τὸν χρόνον,
 τὸ δὲ βραδίτερον τὸ μῆκος. Εἰ οὖν αἰ μὲν ἀντιστρέφειν
 ἀληθές, ἀντιστρεφόμενον δὲ αἰ γίνεται διαιρέσεις, φανερόν
 ὅτι πᾶς χρόνος ἔσται συνεχής. Ἀμα δὲ δῆλον καὶ ὅτι μέγε-
 θος ἅπαν ἔστι συνεχές· τὰς αὐτὰς γὰρ καὶ τὰς ἴσας ^g διαιρέ-
 9 ρέσεις ^h ὁ χρόνος διαιρεῖται καὶ τὸ μέγεθος. Ἐτι δὲ καὶ ἐκ
 τῶν εἰωθότων λόγων λέγεσθαι φανερόν ὡς εἶπερ ὁ χρόνος
 ἔστι συνεχής, ὅτι καὶ τὸ μέγεθος, εἶπερ ⁱ ἐν τῷ ἡμίσει χρόνῳ
 ἡμισυ διέρχεται καὶ ἀπλῶς ἐν τῷ ἐλάττω ἐλαττον· αἱ γὰρ
 αὐταὶ διαιρέσεις ἔσονται τοῦ χρόνου καὶ τοῦ μεγέθους. Καὶ
 εἰ ὅποτερον οὖν ἄπειρον, καὶ θάτερον, καὶ ὡς θάτερον, ^k καὶ
 θάτερον, οἷον εἰ μὲν ^l τοῖς ἐσχάτοις ἄπειρος ὁ χρόνος, καὶ τὸ
 μῆκος τοῖς ἐσχάτοις, εἰ δὲ τῇ διαιρέσει, ^m τῇ διαιρέσει καὶ τὸ
 μῆκος, εἰ δὲ ἀμφοῖν ⁿ ὁ χρόνος, ἀμφοῖν καὶ τὸ ^o μέγεθος.
 10 Διὸ καὶ ὁ Ζήνωνος λόγος ψευδὲς λαμβάνει τὸ μὴ ἐνδέχασθαι
 τὰ ἄπειρα διελθεῖν ἢ ἀψασθαι τῶν ἀπείρων καθ' ἕκαστον ἐν
 πεπερασμένῳ χρόνῳ. ^p Διχῶς γὰρ λέγεται ^q καὶ ^r τὸ μῆκος
 καὶ ὁ χρόνος ^s ἄπειρον, καὶ ὅλως πᾶν τὸ συνεχές, ^t ἥτοι κατὰ
 διαιρέσιν ἢ τοῖς ἐσχάτοις. Τῶν μὲν οὖν ^v κατὰ ποσὸν ἀπεί-

^a κινήσεται F.H.I.K. ^e πάλιν—ΖΘ om. I. ^f ἧς τὸ ΓΚ E.
^g αἰρέσεις E. ^h ὁ τε χρόνος καὶ τὸ μέγεθος διαιρεῖται F.H.I.K. ⁱ ἐν]
 καὶ ἐν E. ^k καὶ θάτερον om. E. ^l τοῖς] ἐν τοῖς F.I. ^m τῇ διαι-
 ρέσει om. E. ⁿ ὁ χρόνος om. E. ^o μέγεθος] μῆκος F. ^p διχῶς
 —χρόνῳ om. F. ^q καὶ ante τὸ om. H. ^r ὁ χρόνος καὶ τὸ μῆκος H.K.
 ἄπειρος E. ^t ἥτοι] ἢ τὸ H.I. ἢ τῷ F.K. κατὰ τὸ ποσὸν F.H.I.K.

ρων οὐκ ἐνδέχεται ἄλφασθαι ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, τῶν δὲ κατὰ διαίρεσιν ἐνδέχεται· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ χρόνος οὕτως ἄπειρος. Ὡστε ἐν τῷ ἀπείρῳ καὶ οὐκ ἐν τῷ πεπερασμένῳ ¹¹ συμβαίνει διέναι ^w τὸ ἄπειρον, καὶ ἄπτεσθαι τῶν ἀπείρων τοῖς ἀπείροις, οὐ τοῖς πεπερασμένοις. ^x Οὐτε ^y δὴ τὸ ἀπειρον οἶόν τε ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ διελθεῖν, ^z οὐτ' ἐν ἀπείρῳ τὸ πεπερασμένον· ἀλλ' ^a ἐάν τε ὁ χρόνος ἄπειρος ᾗ, καὶ τὸ ^b μέγεθος ἔσται ἄπειρον, ἐάν τε τὸ μέγεθος, καὶ ὁ χρόνος. Ἐστω γὰρ πεπερασμένον μέγεθος ἐφ' οὗ ΑΒ, χρόνος δὲ ¹² ἄπειρος ἐφ' ^c ᾧ Γ· εἰλήφθω ^d δέ τι ^e τοῦ χρόνου πεπερασμένον, ἐφ' ^f ᾧ ΓΔ. Ἐν τούτῳ οὖν δίδεισι τι τοῦ μεγέθους, καὶ ἔστω διεληλυθὸς ἐφ' ^f ᾧ ΒΕ. Τοῦτο ^g δὲ ἢ καταμετρήσει τὸ ἐφ' ^f ᾧ ΑΒ, ἢ ἐλλείψει, ἢ ὑπερβυλεῖ· διαφέρει γὰρ οὐθέν· εἰ γὰρ αἰὶ τὸ ἴσον τῷ ^h ΒΕ μέγεθος ἐν ἴσῳ χρόνῳ δίδεισι, τοῦτο δὲ ⁱ καταμετρεῖ τὸ ὅλον, πεπερασμένος ἔσται ὁ ^k πᾶς χρόνος ἐν ᾧ διήλθεν· ^l εἰς ἴσα γὰρ διαιρεθήσεται, ^m ὥς καὶ τὸ μέγεθος. Ἐτι δ' ⁿ εἰ μὴ πᾶν μέγεθος ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ δίδει- ¹³ σιν, ἀλλ' ἐνδέχεται ⁿ τι καὶ ἐν πεπερασμένῳ διελθεῖν, οἷον τὸ ΒΕ, ^o τοῦτο δὲ καταμετρήσει τὸ πᾶν, καὶ τὸ ἴσον ἐν ἴσῳ δίδεισιν, ὥστε πεπερασμένος ἔσται καὶ ὁ χρόνος. Ὅτι δ' οὐκ ἐν ἀπείρῳ δίδεισι τὸ ΒΕ, φανερόν, εἰ ληφθείῃ ἐπὶ ^p θάτερα πεπερασμένους ὁ χρόνος· εἰ γὰρ ^q ἐν ἐλάττωι τὸ μέρος δίδεισι, τοῦτο ἀνάγκη πεπεράνθαι, θατέρου ^r γε ^s πέρατος ὑπάρχοντος. Ἡ αὐτὴ δ' ἀπόδειξις καὶ εἰ τὸ μὲν μῆκος ἄπειρον, ὁ δὲ χρόνος πεπερασμένος. Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὡς ¹⁴ οὐτε γραμμὴ οὐτε ἐπίπεδον ^t οὐτε ὅλως τῶν συνεχῶν οὐθέν ^v ἔσται ἄτομον, οὐ μόνον διὰ τὸ νῦν λεχθέν, ἀλλὰ ^w καὶ ^x ὅτι ^y συμβήσεται διαιρεῖσθαι τὸ ἄτομον. Ἐπεὶ γὰρ ἐν ἅπαντι

^w τὰ ἄπειρα F. ^x οὐδὲ E.F.H.I.K. ^y δὴ οὖν τὸ F. ^z οὐδ' codices. ^a ἄν F.H.I.K. ^b μέγεθος—τε τὸ om. pr. K. ^c οὗ I.
^d δὴ F.H.I.K. ^e πεπ. τοῦ χρόνου F. ^f ᾧ τὸ ΒΕ. ^g δὴ I.
^h τὸ Ε. ⁱ καταμετρήσει H. ^k χρόνος πᾶς F. ^l εἰς om. E. ^m ὥς om. E. ⁿ τι om. H. ^o τοῦτο—ΒΕ om. K. ^p θάτερον F.
^q ἐν om. F. ^r γε] γὰρ F. ^s πεπερασμένου E. ^t οὐτε] οὐτε τι E, om. I. ^v ἐστίν F. ^w καὶ om. H. ^x διότι I. ^y συμβαίνει H.

χρόνῳ ^z τὸ θάττον καὶ βραδύτερόν ἐστι, τὸ δὲ θάττον πλείον
 εἰρέχεται ἐν ^a τῷ ἴσῳ χρόνῳ. ^b ἐνδέχεται καὶ διπλάσιον καὶ
 ἡμιόλιον διέναι μῆκος· εἴη γὰρ ἂν οὗτος ὁ λόγος τοῦ τά-
 15 χους. ¹ Ἐννέχθω οὖν τὸ θάττον ἡμιόλιον ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ,
 καὶ διηρήσθω τὰ μεγέθη τὰ μὲν τοῦ θάττονος, ἐφ' ^c ᾧ ^d Α Β
 Β Γ Γ Δ, εἰς τρία ἄτομα, ^e τὰ δὲ τοῦ βραδυτέρου εἰς δύο,
 ἐφ' ὧν Ε Ζ ^f Ζ Η. Οὐκοῦν καὶ ὁ χρόνος διαιρεθήσεται εἰς
 τρία ἄτομα· τὸ γὰρ ἴσον ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ δίδεισιν. Διη-
 ρήσθω οὖν ὁ χρόνος εἰς ^g τὰ ^h Κ Λ Λ Μ Μ Ν. Πάλιν ⁱ ὅ
 ἐπεὶ τὸ βραδύτερον ἐννήεκται τὴν ^k Ε Ζ Ζ Η, καὶ ὁ χρόνος
 τμηθήσεται δίχα. Διαιρεθήσεται ἄρα τὸ ἄτομον, καὶ τὸ
 ἡμέρες οὐκ ἐν ἀτόμῳ δίδεισιν ἀλλ' ἐν ^l πλείονι. Φανερόν
 οὖν ὅτι οὐδέν ^m ἐστι τῶν συνεχῶν ἡμέρες.

3 ¹ Αἰάγκη δὲ καὶ τὸ νῦν τὸ μὴ καθ' ἕτερον ἀλλὰ καθ' αὐτὸ
 καὶ πρῶτον λεγόμενον ἀδιαίρετον ⁿ εἶναι, καὶ ἐν ᾧ παντὶ ^o τὸ
^p τοιοῦτο χρόνῳ ἐνυπάρχειν. Ἔστι ^q γὰρ ἔσχατόν τι τοῦ
 γεγονότος, ^r οὐ ἐπὶ τὰδε οὐθέν ἐστι τοῦ μέλλοντος, ^s καὶ
 πάλιν τοῦ μέλλοντος, οὐ ἐπὶ τὰδε οὐθέν ἐστι τοῦ γεγονότος·
 ὁ δὲ ^t ἔφαμεν ἀμφοῖν εἶναι πέρας. Τοῦτο δὲ ἂν δειχθῇ ὅτι
 τοιοῦτόν ἐστι ^v καθ' αὐτὸ καὶ ^w ταυτόν, ἅμα φανερόν ἐσται
 2 καὶ ὅτι ^x ἀδιαίρετον. ¹ Αἰάγκη ^y δὲ τὸ αὐτὸ εἶναι τὸ νῦν τὸ
 ἔσχατον ^z ἀμφοτέρων τῶν χρόνων· εἰ γὰρ ἕτερον, ἐφεξῆς
 μὲν οὐκ ἂν εἴη θάτερον θατέρῳ διὰ τὸ μὴ εἶναι συνεχές ἐξ
 ἡμερῶν, εἰ δὲ χωρὶς ἐκάτερον, μεταξὺ ^a ἐσται χρόνος· ^b πᾶν
 γὰρ τὸ συνεχές τοιοῦτον ὥστ' εἶναι ^c τι συνώνυμον μεταξὺ
 τῶν περὶ τῶν. Ἀλλὰ μὴν ^d εἰ χρόνος τὸ μεταξὺ, ^e διαιρετόν

^z τὸ θάττον καὶ τὸ βραδύτερόν ἐστι Ι, τὸ βραδύτερόν ἐστι καὶ τὸ θάττον Η.
^a τῷ om. Ε. ^b ἐνδ. δὲ καὶ Ε.Ι.Κ. ^c ᾧ Η. ^d Α Β Γ Δ Ε.Ι.Κ.
^e τὸ Ε. τὰ δὲ—ἄτομα om. pr. F. ^f alterum Ζ om. Ε.Ι.Κ. ^g τὰ
 τὴν F.Κ, om. Ε. ^h Κ Λ Μ Ν Ε.Ι.Κ. ⁱ ὅ om. Η. ^k Ε Ζ Η Ε.Ι.
^l πλείοσι Η, πλείονι τοῦ θάττονος Ε. ^m τῶν συνεχῶν ἐστὶν Η. ⁿ εἶναι
 om. Ε.Ι.Κ. ^o τὸ om. F.Κ. ^p τοιοῦτον F.Η.Ι.Κ. ^q γὰρ] γὰρ
 τὸ Ε. ^r οὐ—γεγονότος om. Κ. ^s καὶ—γεγονότος om. pr. Ι. ^t φαμέν
 Η, ἔφαμεν ἐν Ε. ^v καθ' αὐτὸ om. Ε.Ι. ^w ταυτό Η. ^x ἀδιαίρε-
 τόν ἐστὶν Ε. ^y δὲ F. ^z τῶν χρόνων ἀμφοτέρων Η. ^a ἐστὶν ὁ
 χρόνος Η. ^b ᾧ παν Ε. ^c τι om. Η. ^d εἰ] εἰ ὁ F.Η. ^e διαιρετός
 F.Η.Ι.Κ.

ἔσται· πᾶς γὰρ χρόνος δέδεικται ὅτι διαιρετός. Ὡστε διαι-
 ρετὸν τὸ νῦν. Εἰ δὲ διαιρετὸν τὸ νῦν, ἔσται τι τοῦ γεγο-
 νότος ἐν τῷ μέλλοντι καὶ τοῦ μέλλοντος ἐν τῷ γεγονότι·
 καθ' ὃ γὰρ ^ε ἂν διαιρεθῇ, τοῦτο ^ι διοριεῖ τὸν παρήκοντα καὶ
 τὸν μέλλοντα χρόνον. Ἀμα δὲ καὶ οὐκ ἂν καθ' αὐτὸ εἴη τὸ
 νῦν, ἀλλὰ καθ' ἕτερον· ἢ γὰρ διαίρεσις ^ι οὐ καθ' αὐτό. Πρὸς ⁴
 δὲ τούτοις τοῦ νῦν τὸ μὲν ^κ τι γεγονὸς ἔσται τὸ δὲ μέλλον,
 καὶ οὐκ αἰὲ τὸ αὐτὸ γεγονὸς ἢ μέλλον. Οὐδὲ δὴ τὸ νῦν τὸ
¹ αὐτό· πολλαχῇ γὰρ διαιρετὸς ὁ χρόνος. Ὡστ' εἰ ταῦτα
 ἀδύνατον ὑπάρχειν ^μ τῷ νῦν, ἀνάγκη τὸ αὐτὸ εἶναι τὸ ἐν ἑκα-
 τέρῳ νῦν. Ἀλλὰ μὴν εἰ ταυτό, φανερόν ὅτι καὶ ἀδιαίρετον
 εἰ γὰρ διαιρετόν, πάλιν ^ν ταῦτα συμβήσεται ἃ καὶ ἐν τῷ
^ο πρότερον. Ὅτι μὲν τοίνυν ἐστὶ τι ἐν τῷ χρόνῳ ^ρ ἀδιαί-
 ρετον, ὃ φάμεν εἶναι τὸ νῦν, δηλόν ἐστιν ἐκ τῶν εἰρημένων·
 ὅτι δ' οὐδὲν ἐν τῷ νῦν κινεῖται, ἐκ τῶνδε φανερόν ἐστιν. Εἰ
 γάρ ^q ἐστίν, ἐνδέχεται ^τ καὶ θάπτον κινεῖσθαι ^ς ἐν αὐτῷ καὶ
 βραδύτερον. Ἐστω δὴ τὸ νῦν ἐφ' ᾧ ^Ν, κενινήσθω ^τ δ' ἐν ⁶
 αὐτῷ τὸ θάπτον τὴν Α Β. Οὐκοῦν τὸ βραδύτερον ἐν τῷ
 αὐτῷ ἐλάττω τῆς Α Β κινήσεται, οἷον τὴν Α Γ. Ἐπεὶ
 δὲ τὸ βραδύτερον ἐν ὅλῳ τῷ νῦν κεκίνηται τὴν Α Γ, τὸ θάπτον
 ἐν ἐλάττωι ^υ τούτου κινήσεται. Ὡστε διαιρεθήσεται τὸ
 νῦν. Ἀλλ' ἦν ἀδιαίρετον. Οὐκ ἄρα ἔστι κινεῖσθαι ἐν τῷ ⁷
 νῦν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἡρεμεῖν· ἡρεμεῖν γὰρ ^ω ἐλέγομεν τὸ
 πεφυκὸς κινεῖσθαι μὴ κινούμενον ὅτε πέφυκε ^x καὶ οὐ καὶ ὥς,
 ὥστ' ἐπεὶ ἐν τῷ νῦν οὐθὲν πέφυκε κινεῖσθαι, δηλὸν ὥς οὐδ'
 ἡρεμεῖν. Ἐτι δ' εἰ τὸ αὐτὸ μὲν ἐστὶ τὸ νῦν ἐν ἀμφοῖν τοῖν ⁸
 χρόνοις, ἐνδέχεται δὲ ^z τὸν μὲν κινεῖσθαι τὸν δ' ἡρεμεῖν ὅλον,
^a τὸ δ' ὅλον κινούμενον τὸν χρόνον ἐν ὁπωοῦν κινήσεται
 τῶν τούτου καθ' ὃ πέφυκε κινεῖσθαι, καὶ τὸ ἡρεμοῦν ὡσαύτως

^ε ἂν] ἂν τι E. ^ι διοριεῖ E.F.H.K. ^ι οὐ om. H. ^κ τι] τοι F.
¹ αὐτὸ ἅμα π. E. ^μ τὸ νῦν K, om. E.H. ^ν ταῦτα H.K. ^ο προτέρω
 F.I. ^ρ διαιρετόν I. ^q ἐστίν post γὰρ om. E. ^τ κινεῖσθαι καὶ θάπτον H.
^ς ἐν αὐτῷ om. E. ^τ τ' I. ^υ τούτο E. ^ω λέγομεν I. ^x καὶ ante
 οὐ om. H. ^y ὥς] ὅτι F.H.I.K. ^z τὸ μὲν κ. τὸ H. ^a τὸν δ' ὅλον E.

ἡρεμήσει. συμβήσεται τὸ αὐτὸ ^h ἅμα ἡρεμεῖν καὶ κινεῖσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸ ἔσχατον ^e τῶν χρόνων ἀμφοτέρων, τὸ νῦν. ^u Ἐτι δ' ἡρεμεῖν ^d μὲν λέγομεν τὸ ὁμοίως ἔχον καὶ αὐτὸ καὶ τὰ μέρη νῦν καὶ πρότερον· ἐν δὲ τῷ νῦν οὐκ ἔστι τὸ πρότερον, ὥστ' οὐδ' ἡρεμεῖν. Ἀνάγκη ἄρα καὶ κινεῖσθαι τὸ κινούμενον ἐν χρόνῳ καὶ ^e ἡρεμεῖν τὸ ἡρεμοῦν.

- 4 Τὸ δὲ μεταβάλλον ἅπαν ^f ἀνάγκη διαιρετὸν εἶναι. Ἐπεὶ ^g γὰρ ἓκ τινος εἰς τι πᾶσα μεταβολή, ^h καὶ ὅταν ⁱ μὲν ἡ ἐν τούτῳ εἰς ὃ ^k μετέβαλεν, οὐκέτι μεταβάλλει, ὅταν δὲ ἐξ οὗ ^k μετέβαλε, καὶ αὐτὸ καὶ τὰ μέρη πάντα οὐ μεταβάλλει· τὸ γὰρ ὡσαύτως ^l ἔχον καὶ αὐτὸ καὶ τὰ μέρη οὐ μεταβάλλει.
- 2 Ἀνάγκη οὖν τὸ μὲν τι ἐν τούτῳ εἶναι, τὸ δ' ἐν θατέρῳ τοῦ μεταβάλλοντος· οὔτε γὰρ ἐν ^m ἀμφοτέροις οὔτ' ἐν ⁿ μηδετέρῳ δυνατόν. Λέγω ^o δ' εἰς ὃ μεταβάλλει τὸ πρῶτον κατὰ τὴν μεταβολήν, οἷον ἐκ τοῦ λευκοῦ τὸ φαιόν, οὐ τὸ μέλαν· οὐ γὰρ ἀνάγκη τὸ μεταβάλλον ἐν ^p ὁποτέρῳ εἶναι τῶν ἄκρων. Φανερόν οὖν ὅτι πᾶν τὸ μεταβάλλον ἔσται διαιρετόν.

- 3 Κίνησις δ' ἐστὶ διαιρετὴ διχῶς, ἓνα μὲν τρόπον τῷ χρόνῳ, ἄλλον δὲ κατὰ τὰς τῶν μερῶν τοῦ κινουμένου κινήσεις, οἷον εἰ τὸ ^q Α Γ κινεῖται ὅλον, καὶ τὸ Α Β ^r κινήσεται καὶ τὸ Β Γ. Ἐστω ^s δὴ τοῦ μὲν Α Β ἢ Δ Ε, τοῦ δὲ Β Γ ἢ Ε Ζ κίνησις τῶν μερῶν. Ἀνάγκη ^t δὴ τὴν ὅλην, ἐφ' ἧς ^v ἢ Δ Ζ, τοῦ Α Γ εἶναι κίνησιν· κινήσεται γὰρ κατὰ ταύτην, ἐπειπερ ἐκάτερον τῶν μερῶν κινεῖται καθ' ^w ἑκατέραν. Οὐθὲν δὲ κινεῖται κατὰ ^x τὴν ἄλλον κίνησιν, ὥστε ἡ ὅλη κίνησις τοῦ ὅλου
- 4 ἔστί μεγέθους κίνησις. Ἐτι δ' εἰ ^z πᾶσα μὲν κίνησις τινός, ἢ δ' ὅλη κίνησις ^a ἢ ἐφ' ἧς Δ Ζ μήτε τῶν μερῶν ἐστὶ μηδε-

^h ἡρεμεῖν ἅμα K. ^e ἀμφοτέρων τῶν χρόνων K. ^d μὲν om. H.K.
^e ἡρεμεῖν τὸ om. E. ^f διαιρετὸν ἀνάγκη F. ^g γὰρ καὶ ἓκ F.K. ^h καὶ om. I. ⁱ μεν E. ^k μετέβαλεν E.K. ^l ἔχειν H. ^m ἀμφοτέρῳ F.
ⁿ μηδετέρῳ ὅλον δ. I. ^o δ'] δὲ τὸ E. ^p ὁποτέρῳ E. ^q Α Β Γ E.
^r κινήσεται H. ^s δὴ om. E. ^t δὲ I. ^v ἢ om. E. ^w ἑτέραν K.
^x τὴν τοῦ ἄλλου I. ^y μεγέθους ἐστὶ H. ^z ἅπαντα F.H.I.K. ^a ἢ ἐφ' ἧς] ἐφ' ἧς ἢ F.K.

τέρου (^bμέρους γὰρ ^cἐκατέρα) μήτ' ἄλλου μηδενός (οὗ γὰρ
^dἡ ὅλη ὅλου, καὶ τὰ μέρη τῶν μερῶν· τὰ δὲ μέρη ^eτοῦ Δ Ζ
 τῶν Α Β Γ καὶ ^fοὐδένων ἄλλων· πλεόνων γὰρ οὐκ ἦν μία
 κίνησις), ^gκαὶ ^hἡ ὅλη κίνησις ⁱεἴη ^kἂν τοῦ Α ^lΒ Γ μεγέθους.
 "Ἐτι δ' εἰ ^mμὲν ἐστὶν ⁿἄλλη τοῦ ὅλου κίνησις, οἷον ἐφ' ἧς ⁵
 Θ ^oΙ, ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς ^pἡ ἐκατέρων τῶν μερῶν κί-
 νησις· αὐταὶ δ' ἴσαι ἔσονται ταῖς Δ Ε Ε Ζ· μία γὰρ ἐνὸς
 κίνησις. "Ὡστ' εἰ μὲν ὅλη διαιρεθήσεται ἡ Θ Ι ^qεἰς ^rτὰς τῶν
 μερῶν ^sκινήσεις, ἴση ἔσται ἡ Θ Ι τῇ Δ Ζ· εἰ δ' ^tἀπολείπει
 τι, οἷον τὸ Κ Ι, αὕτη οὐδενός ^vἔσται κίνησις· οὔτε γὰρ ^wτοῦ
 ὅλου οὔτε τῶν μερῶν διὰ τὸ μίαν ^xεἶναι ἐνός, οὔτ' ἄλλου οὐ-
 θενός· ἡ γὰρ συνεχὴς κίνησις ^yἐστὶ συνεχῶν τινῶν. "Ὡσαύτως
 δὲ καὶ εἰ ^zὑπερβάλλει κατὰ τὴν διαίρεσιν· ὥστ' εἰ τοῦτο
 ἀδύνατον, ἀνάγκη τὴν αὐτὴν εἶναι καὶ ἴσην. Αὕτη μὲν οὖν ⁶
 ἡ διαίρεσις κατὰ τὰς τῶν μερῶν κινήσεις ἐστίν, καὶ ἀνάγκη
 παντός εἶναι τοῦ μεριστοῦ αὐτήν. "Ἄλλη δὲ κατὰ τὸν χρό-
 νον· ἐπεὶ γὰρ ^aἅπαντα κίνησις ἐν χρόνῳ, χρόνος δὲ πᾶς διαι-
 ρετός, ἐν δὲ τῷ ἐλάττω ἐλάττων ἡ κίνησις, ἀνάγκη πᾶσαν
 κίνησιν διαιρεῖσθαι κατὰ τὸν χρόνον. "Ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ κι- ⁷
 νούμενον ἐν ^bτινὶ κινεῖται καὶ χρόνον τινά, καὶ παντός ^cἐστὶ
 κίνησις, ἀνάγκη τὰς αὐτὰς ^dεἶναι διαιρέσεις τοῦ τε χρόνου
 καὶ τῆς κινήσεως καὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ τοῦ κινουμένου καὶ ἐν
 ᾧ ἡ κίνησις. ^eΠλὴν οὐ πάντων ὁμοίως, ἐν οἷς ἡ κίνησις, ἀλλὰ
 τοῦ μὲν ποσοῦ καθ' αὐτό, τοῦ δὲ ποιου κατὰ συμβεβηκός.
 Εἰλήφθω γὰρ ὁ χρόνος ἐν ᾧ κινεῖται ἐφ' ᾧ Α, καὶ ἡ κίνησις ⁸
 ἐφ' ᾧ Β. Εἰ οὖν τὴν ὅλην ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ κεκίνηται, ἐν
 τῷ ἡμίσει ἐλάττω, καὶ πάλιν τούτου διαιρεθέντος ἐλάττω

^b μέρος pr. E. ^c ἐκατέρου F. ^d ἡ om. E.I. ^e τοῦ Δ Ζ om. E.
^f οὐδένων E, οὐκ F.H.I.K. ^g καὶ ἡ] καὶ H. ^h ἡ ὅλη corr. E. ⁱ εἴη
 om. F. ^k ἂν om. E.F. ^l Β om. H.K. ^m μὲν om. E.I. ⁿ τοῦ
 ὅλου κίνησις ἄλλη F.H.I.K. ^o Ι om. pr. I. ^p alterum E om. E.I.
^q εἰς—Θ Ι om. I. ^r τὴν τ. μ. κίνησιν F. ^s κινήσεις—οὐδενός ἔσται
 om. E. ^t ἀπολείπει F. ^v ἐστὶ H.K. ^w τοῦ om. E. ^x εἶναι τοῦ
 ἐνός F.H.I.K. ^y ἔσται I. ^z ὑπερβάλοι I. ^a πᾶσα F. ^b τινί]
 χρόνῳ H. ^c ἐστὶ] ἐστὶν ἡ pr. E, ἔσται κινουμένου F. ^d διαιρέσεις
 εἶναι F.H. ^e πλὴν—κίνησις om. I.

- ταύτης, καὶ ἀεὶ οὕτως. Ὅμοίως δὲ ^f καὶ ἡ κίνησις διαιρετὴ καὶ ὁ χρόνος διαιρετός· εἰ γὰρ τὴν ὅλην ^g ἐν τῷ παντί, τὴν ἡμίσειαν ἐν τῷ ἡμίσει, καὶ πάλιν τὴν ἐλάττω ἐν τῷ ἐλάττωι.
- 9 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὸ κινεῖσθαι διαιρεθήσεται. Ἔστω γὰρ ἐφ' ᾧ Γ τὸ κινεῖσθαι. Κατὰ ^h δὴ τὴν ἡμίσειαν κίνησιν ἐλάττον ἔσται τοῦ ὅλου, καὶ πάλιν κατὰ τὴν τῆς ἡμισείας ἡμίσειαν, καὶ ἀεὶ οὕτως. Ἔστι δὲ καὶ ἐκθέμενον τὸ καθ' ⁱ ἑκατέραν τῶν κινήσεων κινεῖσθαι, οἷον κατὰ τε τὴν ^k Δ Γ καὶ τὴν ^l Γ Ε. λέγειν ὅτι τὸ ὅλον ἔσται κατὰ τὴν ὅλην· εἰ γὰρ ἄλλο, πλείω ἔσται κινεῖσθαι κατὰ τὴν αὐτὴν κίνησιν, ὥσπερ ἐδείξαμεν καὶ τὴν κίνησιν διαιρετὴν εἰς τὰς τῶν μερῶν κινήσεις οὔσαν· ληφθέντος γὰρ τοῦ κινεῖσθαι καθ' ἑκατέραν συνεχές
- 10 ἔσται τὸ ὅλον. Ὡσαύτως δὲ δειχθήσεται καὶ τὸ μῆκος διαιρετόν, καὶ ὅλως πᾶν ἐν ᾧ ἔστιν ἡ μεταβολή. Πλὴν ἔνια κατὰ συμβεβηκός, ὅτι ^m τὸ μεταβάλλον ἐστὶ διαιρετόν· ἐνὸς γὰρ διαιρουμένου πάντα διαιρεθήσεται. Καὶ ἐπὶ τοῦ πεπερασμένα εἶναι ἢ ἄπειρα ὁμοίως ἔξει κατὰ πάντων. ⁿ Ἡ κολούθηκε δὲ μάλιστα τὸ διαιρεῖσθαι πάντα καὶ ἄπειρα εἶναι ἀπὸ τοῦ μεταβάλλοντος· εὐθὺς γὰρ ἐνυπάρχει τῷ μεταβάλλοντι τὸ διαιρετόν καὶ ^o τὸ ἄπειρον. Τὸ μὲν οὖν διαιρετόν δέδεικται πρότερον, τὸ δ' ἄπειρον ἐν τοῖς ἐπομένοις ἔσται δῆλον.
- 5 Ἐπεὶ ^p δὲ πᾶν τὸ μεταβάλλον ἔκ τινος εἰς τι μεταβάλλει, ἀνάγκη τὸ μεταβεβληκός, ὅτε πρῶτον μεταβέβληκεν, ^q εἶναι ἐν ᾧ μεταβέβληκεν. ^r Τὸ γὰρ ^s μεταβάλλον, ἐξ οὗ μεταβάλλει, ἐξίσταται ἢ ἀπολείπει αὐτό, καὶ ἦται ταῦτόν ἐστι τὸ μεταβάλλειν καὶ ^t τὸ ἀπολείπειν, ἢ ἀκολουθεῖ τῷ μεταβάλλειν τὸ ἀπολείπειν. ^v Εἰ δὲ τῷ μεταβάλλειν τὸ ἀπολείπειν, τῷ μεταβεβληκῶναι τὸ ἀπολελοιπέναι· ὁμοίως γὰρ ² ἐκάτερον ἔχει πρὸς ἐκάτερον. Ἐπεὶ οὖν μία τῶν μεταβολῶν
- ^f καὶ εἰ ἦ F.H.I.K. ^g ἐν τῷ om. E. ^h δὴ om. E. ⁱ ἐτέραν E.
^k Γ Δ E. ^l Γ] τρίτην E. ^m τὸ om. E. ⁿ ἠκολούθησε F.H.K.
^o τὸ post καὶ om. I. ^p δὲ et ἔκ τινος om. E. ^q εἶναι ἐν ᾧ μετ. om. E.
^r τὸ μὲν γὰρ E. ^s βάλλον I. ^t τὸ post καὶ om. F.K. ^v εἰ δὲ τῷ—
τῷ] τῷ δὲ F.H.I.K.

ἢ κατ' ἀντίφασιν, ὅτε μεταβέβληκεν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν, ἀπολέλοιπε τὸ μὴ ὄν. Ἔσται ἄρα ἐν τῷ ὄντι. ^ω πᾶν γὰρ ἀνάγκη [×] ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι. Φανερόν οὖν ὅτι ἐν τῇ κατ' ἀντίφασιν μεταβολῇ τὸ μεταβεβληκὸς ἔσται ἐν ᾧ μεταβέβληκεν. Εἰ δ' ἐν ταύτῃ, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις· ὁμοίως ^γ γὰρ ἐπὶ μιᾷς καὶ τῶν ἄλλων. Ἔτι ^z δὲ καθ' ἐκάστην λαμβάνουσι ³ φανερόν, εἴπερ ἀνάγκη τὸ μεταβεβληκὸς εἶναι πού ἢ ἐν τινι. Ἐπεὶ γὰρ ^a ἐξ οὗ μεταβέβληκεν ἀπολέλοιπεν, ἀνάγκη δ' εἶναι πού, ἢ ἐν ^b τούτῳ ἢ ἐν ἄλλῳ ἔσται. ^c Εἰ μὲν οὖν ἐν ἄλλῳ, οἷον ἐν τῷ Γ, τὸ εἰς τὸ Β μεταβεβληκός, πάλιν ἐκ τοῦ Γ μεταβάλλει εἰς τὸ Β· οὐ γὰρ ἦν ἐχόμενον τῷ Β· ἢ γὰρ μεταβολὴ συνεχής. Ὡστε τὸ μεταβεβληκός, ὅτε μεταβέβληκε, ^d μεταβάλλει εἰς ^δ μεταβέβληκεν. Τοῦτο δ' ἀδύνατον· ἀνάγκη ἄρα τὸ μεταβεβληκὸς εἶναι ^e ἐν τούτῳ εἰς ^δ μεταβέβληκεν. Φανερόν οὖν ὅτι καὶ τὸ γεγονός, ὅτε γέ-4 γονεν, ἔσται, καὶ τὸ ἐφθαρμένον οὐκ ἔσται· καθόλου τε γὰρ εἴρηται περὶ πάσης μεταβολῆς, καὶ μάλιστα δῆλον ἐν τῇ ^f κατ' ἀντίφασιν. Ὅτι μὲν τοίνυν τὸ μεταβεβληκός, ὅτε μεταβέβληκε πρῶτον, ἐν ἐκείνῳ ἐστί, δῆλον· ἐν ᾧ δὲ πρῶτον μεταβέβληκε τὸ ^ε μεταβεβληκός, ἀνάγκη ἄτομον εἶναι. Λέγω δὲ πρῶτον ^δ μὴ τῷ ἑτερόν τι αὐτοῦ εἶναι τοιοῦτόν ἐστιν. Ἔστω γὰρ διαιρετὸν τὸ Α Γ, καὶ διηρήσθω κατὰ τὸ Β. Εἰ ⁵ μὲν οὖν ἐν τῷ Α Β μεταβέβληκεν ἢ πάλιν ἐν τῷ Β Γ, οὐκ ἂν ἐν πρῶτῳ ^h τῷ Α Γ μεταβεβληκός εἴη. Εἰ δ' ἐν ἐκατέρῳ ⁱ μετέβαλλεν (ἀνάγκη γὰρ ἢ μεταβεβληκέναι ἢ μεταβάλλειν ἐν ἐκατέρῳ), καὶ ἐν τῷ ὅλῳ ^k μεταβάλλοι· ἀλλ' ἦν μεταβεβληκός. Ὁ αὐτὸς ^l δὲ λόγος καὶ εἰ ἐν τῷ μὲν μεταβάλλει, ⁶ ἐν ^m δὲ τῷ μεταβέβληκεν· ἔσται γάρ τι τοῦ πρῶτου πρότερον· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη διαιρετὸν ἐν ᾧ μεταβέβληκεν. Φα-

^ω ἅπαν Ε. [×] ἢ om. F.H.K. ^γ γὰρ] γὰρ καὶ F. ^z δὲ καὶ καθ' F.H.K. ^a πού ἐξ οὗ μεταβέβληκεν ἢ Η, et pr. F. ^b ἄλλῳ ἢ ἐν τούτῳ Ε. ^c εἰ μὲν οὖν om. Ε. ^d μεταβάλλει εἰς ^δ μεταβ. om. Ι. ^e ἐν om. Ε. ^f κατ'] κατὰ τὴν Ε.Ι.Κ. ^g μεταβεβληκός πρῶτον ἀνάγκη Ι. ^h τῷ Α] τὸ Α F. ⁱ μετέβαλλεν Η. ^k μεταβάλλοι Ι. ^l δὲ om. Η. ^m τῷ δὲ Η.

νερόν οὖν ὅτι καὶ τὸ ἐφθαρμένον καὶ τὸ γεγενὸς ἐν ἀτόμῳ
 7 τὸ μὲν ἐφθαρται τὸ δὲ γέγονεν. ¹¹ Λέγεται δὲ τὸ ἐν ϕ
 πρώτῳ ¹⁰ μεταβέβληκε διχῶς, τὸ μὲν ἐν ϕ ¹ πρώτῳ ¹ ἐπετε-
 λέσθη ἢ μεταβολή (τότε γὰρ ¹ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι μεταβέ-
 βληκεν), τὸ δ' ⁸ ἐν ϕ πρώτῳ ἤρξατο μεταβάλλειν. Τὸ μὲν
 οὖν κατὰ τὸ τέλος τῆς μεταβολῆς ¹ πρῶτον λεγόμενον ὑπάρ-
 χει τε καὶ ἔστιν· ἐνδέχεται γὰρ ἐπιτελεσθῆναι μεταβολὴν
 καὶ ἔστι μεταβολῆς τέλος, ὃ δὴ καὶ δέδεικται ἀδιαίρετον οὐ
 διὰ τὸ πέρας εἶναι. Τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀρχὴν ὅλως οὐκ ἔστιν
 οὐ γὰρ ἔστιν ἀρχὴ μεταβολῆς, οὐδ' ἐν ϕ πρώτῳ τοῦ χρόνου
 8 ⁵ μετέβαλλεν. ¹¹ Ἐστω γὰρ πρῶτον ἐφ' ϕ ¹¹ τὸ Α Δ. Τοῦτο
¹⁰ ¹ δὴ ἀδιαίρετον μὲν οὐκ ἔστιν· συμβήσεται γὰρ ἐχόμενα εἶναι
 τὰ νῦν. ¹¹ Ἐτι δ' εἰ ἐν τῷ Γ Α χρόνῳ παντὶ ἡρεμεῖ (κείσθω
 γὰρ ἡρεμοῦν), καὶ ἐν τῷ Α ¹¹ ἡρεμεῖ, ὥστ' εἰ ἀμερές ἐστι τὸ
 Α Δ, ἅμα ἡρεμήσει καὶ μεταβεβληκὸς ἔσται· ἐν ² μὲν γὰρ
 9 τῷ Α ἡρεμεῖ, ἐν δὲ τῷ Δ μεταβέβληκεν. ¹¹ Ἐπεὶ δ' οὐκ ἔστιν
 ἀμερές, ἀνάγκη διαιρετὸν ¹¹ εἶναι καὶ ἐν ὁπωοῦν τῶν τούτου
 μεταβεβληκέναι· διαιρεθέντος γὰρ τοῦ Α Δ, εἰ μὲν ἐν μηδε-
 τέρῳ μεταβέβληκεν, οὐδ' ἐν τῷ ὅλῳ· εἰ δ' ἐν ἀμφοῖν μετα-
 βάλλει, καὶ ἐν τῷ παντί· εἰ δ' ἐν θατέρῳ μεταβέβληκεν, οὐκ
 ἐν τῷ ὅλῳ ¹¹ πρώτῳ. ¹¹ Ὡστε ἀνάγκη ἐν ὁπωοῦν μεταβεβλη-
 κέναι. Φανερόν τοίνυν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ϕ πρώτῳ μεταβέβληκεν·
 10 ¹¹ ἄπειροι γὰρ αἱ διαιρέσεις. Οὐδὲ δὴ τοῦ μεταβεβληκότητος
¹¹ ἐστὶ τι πρῶτον ὃ μεταβέβληκεν. ¹¹ Ἐστω γὰρ τὸ Δ Ζ
 πρῶτον ¹¹ μεταβεβληκὸς τοῦ Δ Ε· πᾶν γὰρ δέδεικται διαι-
 ρετὸν τὸ μεταβάλλον. ¹¹ Ὁ δὲ χρόνος ἐν ϕ ¹¹ τὸ Δ Ζ μετα-
 βέβληκεν ἔστω ἐφ' ϕ Θ Ι. Εἰ οὖν ἐν τῷ ¹¹ παντὶ τὸ Δ Ζ
 μεταβέβληκεν, ἐν τῷ ἡμίσει ἔλαττον ἔσται ¹¹ τὸ μεταβεβλη-
 κὸς καὶ πρότερον τοῦ Δ Ζ, καὶ πάλιν τούτου ἄλλο, κακείνου

¹¹ λέγω corr. F. ¹⁰ ἤρξατο μεταβάλλειν pr. F. ¹ πρώτῳ om. E.
¹¹ ἐτελέσθη H.I.K., ἐτελειώθη pr. F. ¹ ἀληθὲς ἢν εἰπεῖν F. ⁸ ἐν ϕ om. E.
¹ λεγόμενον πρῶτον H. ⁵ μετέβαλεν F.K. ¹¹ τὸ om. H.K. ¹⁰ δὴ
 om. E. ¹¹ ἡρεμήσει I. ² μὲν om. H. ¹¹ εἶναι om. E. ¹¹ πρῶτον
 pr. F. ¹¹ ἐστὶ ἔσται F.I.K. ¹¹ μεταβεβληκότητος E. ¹¹ τὸ Δ Ζ om. E.
¹¹ παντὶ χρόνῳ τὸ I. ¹¹ τὸ om. E.H.

ἕτερον, καὶ αἰὶ οὕτως. Ὡστ' οὐθὲν ἔσται ^hπρῶτον τοῦ μεταβάλλοντος ⁱὃ μεταβέβληκεν. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε τοῦ ¹¹ μεταβάλλοντος οὔτ' ἐν ᾧ μεταβάλλει χρόνῳ πρῶτον οὐθὲν ἐστί, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων· αὐτὸ δὲ ὃ μεταβάλλει ^kἢ καθ' ὃ μεταβάλλει, ¹οὐκέθ' ὁμοίως ἔξει. Τρίῃ γάρ ἐστιν ἃ λέγεται κατὰ τὴν μεταβολήν, τό ^mτε μεταβάλλον καὶ ἐν ᾧ καὶ ⁿεἰς ὃ μεταβάλλει, οἷον ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ χρόνος καὶ τὸ λευκόν. Ὁ μὲν οὖν ἄνθρωπος καὶ ὁ χρόνος ^oδιαμετρετοί, περὶ ¹² δὲ τοῦ λευκοῦ ἄλλος λόγος. Πλὴν κατὰ συμβεβηκός γε πάντα διαμετρετά· ᾧ γὰρ συμβέβηκε τὸ ^pλευκὸν ἢ τὸ ποιόν, ἐκεῖνο διαμετρετόν ἐστιν, ἐπεὶ ὅσα γε καθ' αὐτὰ ^qλέγεται διαμετρετά ^rκαὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός, οὐδ' ἐν τούτοις ἔσται τὸ πρῶτον, οἷον ἐν τοῖς μεγέθεσιν. Ἐστω γὰρ τὸ ἐφ' ᾧ ^{A B} ¹³ μέγεθος, κενήσθω δ' ἐκ τοῦ ^B εἰς τὸ ^Γ πρῶτον. Οὐκοῦν εἰ μὲν ἀδιαίρετον ἔσται τὸ ^{B Γ}, ἀμερὲς ἀμεροῦς ἔσται ἐχόμενον· εἰ δὲ διαμετρετόν, ἔσται τι τοῦ ^Γ πρότερον, ^sεἰς ὃ μεταβέβληκεν, κακείνου πάλιν ἄλλο, καὶ αἰὶ οὕτως διὰ τὸ μηδέποτε ὑπολείπειν τὴν διαίρεσιν. Ὡστ' οὐκ ἔσται πρῶτον εἰς ὃ μεταβέβληκεν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ποσοῦ μεταβολῆς· καὶ γὰρ αὕτη ἐν συνεχεῖ ἐστίν. Φανερόν οὖν ὅτι ἐν μόνῃ τῶν κινήσεων τῇ κατὰ ^tτὸ ποιὸν ἐνδέχεται ^vἀδιαίρετον καθ' αὐτὸ εἶναι.

¹Επεὶ δὲ τὸ μεταβάλλον ἅπαν ἐν χρόνῳ μεταβάλλει, λέ- ⁶ γεται δ' ἐν χρόνῳ μεταβάλλειν καὶ ὥς ἐν πρώτῳ καὶ ὥς καθ' ἕτερον, οἷον ^wἐν τῷ ἐνιαυτῷ, ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ μεταβάλλει, ἐν ᾧ ^xπρώτῳ χρόνῳ μεταβάλλει τὸ μεταβάλλον, ἐν ὀτφοῦν ἀνίγκῃ ^yτούτου μεταβάλλειν. Δῆλον μὲν ^zοὖν ^aκαὶ ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ (τὸ γὰρ πρῶτον οὕτως ^bἐλέγομεν), οὐ μὴν ^cἀλλὰ καὶ ἐκ

^h πρῶτον om. E. ⁱ ὃ—μεταβάλλοντος om. pr. F. ^k ἢ καθ' ὃ μεταβάλλει om. I. ¹ οὐκέθ' ὅτι ὁμοίως E. ^m τε om. E. ⁿ εἰς om. F.H.I.K. ^o διαμετρετοί corr. E. ^p ποιὸν ἢ τὸ λευκόν H.K. ^q διαμετρετά λέγεται F. ^r καὶ μὴ κατὰ συμβ. om. I. ^s εἰς om. I. ^t τὸ om. E. ^v ἀδιαίρετον om. pr. F. ^w ἐν τῷ om. E. ^x πρώτῳ F.K. ^y τουτο E. ^z οὖν om. F. ^a καὶ om. H.K. ^b λέγομεν E. ^c ἀλλὰ] δὲ ἀλλὰ I, om. H.

² δ τῶνδε φανερόν. Ὑποτίθω γὰρ ἐν ᾧ πρῶτῳ κινεῖται τὸ κινούμενον ἐφ' ᾧ Χ Ρ, καὶ διηρήσθω κατὰ τὸ Κ· πᾶς γὰρ χρόνος διαιρετός. Ἐν ^ε δὲ τῷ Ι Χ Κ χρόνῳ ἦτοι κινεῖται ἢ οὐ κινεῖται, καὶ πάλιν ἐν τῷ Κ Ρ ὡσαύτως. Εἰ μὲν οὖν ἐν μηδετέρῳ κινεῖται, ἡρεμοίη αὖ ἐν τῷ παντί· κινεῖσθαι γὰρ ἐν μηθεὶ τῶν τούτου κινούμενον ἀδύνατον. Εἰ δ' ἐν θατέρῳ μόνῳ κινεῖται, οὐκ αὖ ἐν πρῶτῳ κινεῖτο τῷ Χ Ρ· καθ' ὅτι ἕτερον γὰρ ἢ κίνησις. ^h Ἀνάγκη ἄρα ἐν ὅτῳ οὖν τοῦ Χ Ρ ⁱ κενικῆσθαι. Δεδειγμένου δὲ τούτου φανερόν ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ἀνάγκη κενικῆσθαι πρότερον. Εἰ γὰρ ἐν τῷ Χ Ρ πρῶτῳ χρόνῳ τὸ Κ Α κενικῆται μέγεθος, ἐν τῷ ἡμίσει τὸ ὁμοταχὺς κινούμενον καὶ ἅμα ἀρξάμενον τὸ ἡμισυ ἔσται κενικημένον. Εἰ δὲ τὸ ὁμοταχὺς ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ κενικῆται ^k τι, καὶ θάτερον ἀνάγκη ^l ταῦτ' ἐκεῖ κενικῆσθαι μέγεθος, ὥστε κενικημένον ⁴ ἔσται τὸ κινούμενον. Ὑποτίθω δὲ εἰ ἐν τῷ παντί χρόνῳ τῷ Χ Ρ κενικῆσθαι λέγομεν, ἢ ὅλως ^m ἢ ἐν ὅτῳ οὖν χρόνῳ τῷ λαβεῖν ⁿ τὸ ἔσχατον αὐτοῦ νῦν (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ὀρίζον, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν νῦν χρόνος), ^o καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὁμοίως λέγοιτο κενικῆσθαι. Τοῦ δ' ἡμίσεος ἔσχατον ἢ διαίρεσις. Ὡστε καὶ ἐν τῷ ἡμίσει κενικημένον ἔσται ^p καὶ ὅλως ἐν ὅτῳ οὖν τῶν μερῶν· αἰ γὰρ ἅμα τῇ τομῇ χρόνος ἐστὶν ὁρισμένος ὑπὸ τῶν νῦν. Εἰ οὖν ἅπας μὲν χρόνος διαιρετός, ^q τὸ δὲ μεταξὺ τῶν νῦν χρόνος, ἅπαν τὸ μεταβάλλον ἄπειρα ἔσται μεταβεβλημένος. Ὑποτίθω δ' εἰ τὸ συνεχῶς μεταβάλλον καὶ ^r μὴ φθαρὲν μηδὲ πεπαιμένον τῆς μεταβολῆς ἢ μεταβάλλειν ἢ μεταβεβληκέναι ^s ἀναγκαῖον ἐν ὅτῳ οὖν, ἐν δὲ τῷ νῦν οὐκ ἔστι μεταβάλλειν, ἀνάγκη μεταβεβληκέναι καθ' ἕκαστον ^t τῶν νῦν· ὥστ' εἰ τὰ νῦν ἄπειρα, πᾶν τὸ μεταβάλλον ^v ἄπειρα ἔσται μετα-

^d τῶνδ' H. ^e δὲ E. ^f K X E. ^g ἑκάτερον F, et pr. H. ^h ἀνάγκη—τούτου om. I. ⁱ κινεῖσθαι E. ^k τι om. pr. I. ^l τὸ αὐτὸ F.H.I.K. ^m ἢ ante ἐν om. E.H.I.K. ⁿ αὐτοῦ τὸ ἔσχατον H. ^o καὶ E. ^p καὶ om. E. ^q τὸ] ὁ F.H.I.K. ^r μὴ] μηδὲ I. ^s ἐν ὅτῳ οὖν ἀναγκαῖον H. ^t τῶν om. H.K. ^v ἔσται μεταβεβληκός ἄπειρα. Ὑποτίθω δ' εἰ τὸ συνεχῶς μετ.—νῦν οὐκ ἔτι μετ.—ἔσται ἄπειρα μεταβεβληκός (sect. 4 fin.—5. med.). οὐ F.

βεβληκός. Οὐ μόνον δὲ τὸ μεταβάλλον ἀνάγκη ^ω μεταβεβληκέναι, ἀλλὰ καὶ τὸ μεταβεβληκός ἀνάγκη μεταβάλλειν πρότερον· ἅπαν γὰρ τὸ ἔκ τινος εἰς τι μεταβεβληκός ἐν χρόνῳ ^κ μεταβέβληκεν. ^υΕστω γὰρ ἐν τῷ νῦν ἐκ τοῦ Α εἰς 6 τὸ Β μεταβεβληκός. Οὐκοῦν ἐν μὲν τῷ αὐτῷ νῦν ἐν ᾧ ἐστὶν ἐν τῷ Α, οὐ μεταβέβληκεν· ἅμα γὰρ ἂν εἴη ^νἐν τῷ Α καὶ τῷ Β· τὸ γὰρ μεταβεβληκός, ^ζὅτε μεταβέβληκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τούτῳ, δέδεικται πρότερον. Εἰ δ' ἐν ἄλλῳ, μεταξὺ ἔσται χρόνος· οὐ γὰρ ἦν ἐχόμενα τὰ νῦν. ^ιΕπεὶ οὖν ἐν χρόνῳ 7 μεταβέβληκεν, ^αχρόνος δ' ἅπας διαιρετός, ἐν τῷ ἡμίσει ἄλλο ἔσται μεταβεβληκός, καὶ πάλιν ἐν τῷ ^βἐκείνου ἡμίσει ἄλλο, καὶ αἰεὶ οὕτως· ὥστε ^εμεταβάλλοι ἂν πρότερον. ^υΕτι δ' ^δἐπὶ τοῦ μεγέθους φανερώτερον τὸ λεχθὲν διὰ τὸ συνεχές εἶναι τὸ μέγεθος ἐν ᾧ μεταβάλλει τὸ μεταβάλλον. ^υΕστω ^εγὰρ τὸ μεταβεβληκός ἐκ τοῦ Γ εἰς τὸ Δ. Οὐκοῦν εἰ μὲν ἀδιαίρετόν ^ιἐστί τὸ Γ Δ, ἡμέρες ἡμεροῦς ἔσται ἐχόμενον. ^ιΕπεὶ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἀνάγκη μέγεθος εἶναι τὸ μεταξὺ 8 καὶ εἰς ἄπειρα ^εδιαιρετόν· ὥστ' ^ηεἰς ἐκείνα μεταβάλλει πρότερον. ^ιΑνάγκη ἄρα πᾶν τὸ μεταβεβληκός μεταβάλλειν πρότερον· ^ιἢ γὰρ αὐτὴ ἀπόδειξις καὶ ἐν τοῖς μὴ συνεχέσιν, οἷον ἐν τε τοῖς ἐναντίοις καὶ ^κἐν ἀντιφάσει· ληψόμεθα γὰρ τὸν χρόνον ἐν ᾧ μεταβέβληκεν, καὶ πάλιν ταῦτά ἐροῦμεν. ^υὩστε ἀνάγκη τὸ μεταβεβληκός μεταβάλλειν καὶ τὸ μετα- 9 βάλλον μεταβεβληκέναι, καὶ ^ιἔστι τοῦ μὲν μεταβάλλειν τὸ μεταβεβληκέναι πρότερον, τοῦ δὲ μεταβεβληκέναι τὸ μεταβάλλειν, καὶ οὐδέποτε ληφθήσεται τὸ ^μπρῶτον. Λίτιον δὲ τούτου τὸ μὴ εἶναι ἡμέρες ἡμεροῦς ἐχόμενον· ^ηἐπ' ἄπειρον γὰρ ἢ διαίρεσις, καθάπερ ἐπὶ τῶν αὐξανομένων καὶ καθαιρουμένων ^ογραμμῶν. Φανερόν οὖν ὅτι καὶ τὸ γεγονός ἀνάγκη 10

^ω μεταβεβληκέναι—ἀνάγκη om. I. ^κ μεταβεβληκεν A B. ^υΕστω E. ^υ καὶ ἐν τῷ F.H.I.K. ^ζ ὅτε] ὁ E. ^α χρόνος δὲ πᾶς F.H.I., πᾶς δὲ χρόνος K. ^β ἡμίσει ἐκείνου F. ^ε μεταβάλοι F. ^δ ἐπὶ om. E. ^ε γὰρ τι μετ. F. ^ι ἔσται E. ^ε διαιρετόν E Δ ὥστ' E. ^η εἰς] εἰ I. ^ι γὰρ ἢ E. ^κ ἐν τῇ αὐτ. I. ^ι ἔσται E. ^μ πρότερον F. ^η ἐπ' ἄπειρον] ἄπειρος E. ^ο γραμμῶν om. E.

γίνεσθαι ῥ πρότερον καὶ τὸ γινόμενον γεγονέναι, ἧ ὅσα διαι-
ρετὰ καὶ συνεχῇ, οὐ μέντοι αἰεὶ ὃ γίνεται, ῥ ἀλλ' ῥ ἄλλο ἐνίστε,
ῥ οἷον τῶν ἐκείνου τι, ὥσπερ τῆς οἰκίας τὸν θεμέλιον. Ὅμοιως
δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φθειρομένου καὶ ἐφθαρμένου· εὐθὺς γὰρ ἐν-
πάρχει τῷ γινομένῳ καὶ ῥ τῷ φθειρομένῳ ἄπειρόν τι συνεχεῖ
γε ὄντι, καὶ οὐκ ἔστιν οὔτε γίνεσθαι μὴ γεγονός τι οὔτε
11 γεγονέναι μὴ ῥ γινόμενόν τι. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φθεί-
ρεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ ἐφθάρθαι· αἰεὶ γὰρ ἔσται τοῦ μὲν φθεί-
ρεσθαι τὸ ἐφθάρθαι πρότερον, τοῦ δ' ἐφθάρθαι τὸ φθείρε-
σθαι. Φανερόν οὖν ὅτι ῥ καὶ τὸ γεγονός ἀνάγκη γίνεσθαι
πρότερον καὶ τὸ ῥ γινόμενον γεγονέναι· πᾶν γὰρ μέγεθος
καὶ πᾶς χρόνος αἰεὶ διαιρετά. Ὡστ' ἐν ᾧ ἂν ῥ ἦ, οὐκ ἂν εἴη
ὥς ἂ πρώτῳ.

7 Ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν χρόνῳ κινεῖται, καὶ ἐν τῷ
πλείονι μεῖζον μέγεθος, ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ ἀδύνατόν ἐστι
ῥ πεπερασμένην κινεῖσθαι, μὴ τὴν αὐτὴν αἰεὶ καὶ τῶν ἐκείνης
τι κινούμενον, ἀλλ' ῥ ἐν ἅπαντι ῥ ἅπασαν. Ὅτι μὲν οὖν εἴ
τι ἰσοταχῶς κινοῖτο, ἀνάγκη τὸ πεπερασμένον ἐν πεπερα-
σμένῳ κινεῖσθαι, δῆλον· ληφθέντος γὰρ μορίου ὃ καταμε-
τρήσει τὴν ὅλην, ἐν ἴσοις ῥ τοῖς χρόνοις ῥ τοσούτοις ὅσα τὰ
2 μόριά ἐστι, τὴν ὅλην κεκίνηται. Ὡστ' ῥ ἐπεὶ ταῦτα ῥ πεπέ-
ρανται καὶ ῥ τῷ ῥ πόσον ἕκαστον καὶ ῥ τῷ ποσάκις ἅπαντα,
καὶ ὁ χρόνος ἂν εἴη πεπερασμένος· τοσαυτάκις γὰρ ἔσται
τοσούτος ὅσος ὁ τοῦ μορίου χρόνος πολλαπλασιασθεὶς τῷ
πλήθει τῶν μορίων. Ἀλλὰ δὴ καὶ ῥ εἰ μὴ ἰσοταχῶς, ῥ δια-
3 φέρει οὐθέν. Ἐστω γὰρ ἐφ' ἧς τὸ Α καὶ τὸ Β διάστημα
ῥ πεπερασμένον, ῥ ὃ κεκίνηται ἐν τῷ ἀπείρῳ, καὶ ὁ χρόνος ἄπει-
ρος ἐφ' οὗ τὸ Γ Δ. Εἰ δὴ ἀνάγκη πρότερον ἕτερον ἐτέρου

ῥ πρότερον] ποτε H. ῥ ὅσα] ἂ E. ῥ ἀλλ'] ἀλλὰ καὶ F. ῥ ἄλλο
τι ἐνίστε I. ῥ οἷον] ὥσπερ F. ῥ τῷ post καὶ om. F.H.I.K. ῥ γινόμε-
νόν H. ῥ καὶ om. E. ῥ γινόμενον E. ῥ ἦ] εἴη H. ῥ πρώτως K,
πρώτον E. ῥ πεπερασμένον K. ῥ ἐν] ἐν τῷ F.K. ῥ πᾶσαν E.
ῥ τοῖς om. E. ῥ τοσούτοις om. H. ῥ ἐπεὶ] ῥ E. ῥ πεπεράσται
H.I.K, πεπέραται F. ῥ τὸ E. ῥ ποσῶ I. ῥ τὸ E. ῥ εἰ om. E.
ῥ διαφέρει I. ῥ ὃ] ου E.

κεκινήσθαι, τοῦτο δὲ δῆλον ὅτι τοῦ χρόνου ἐν τῷ προτέρῳ καὶ ὑστέρῳ ἕτερον κεκίνηται· αἰὶ γὰρ ἐν τῷ πλείονι ἕτερον ἔσται κεκινημένον, εἴαν τε ἰσοταχῶς εἴαν τε μὴ ἰσοταχῶς ῥ μεταβάλλῃ, καὶ εἴαν τε ἐπιτείνῃ ἢ κίνησις εἴαν τε ἀνῇ εἴαν τε μένῃ, οὐθὲν ἦττον. Εἰλήφθω δὴ τι τοῦ ΑΒ διαστή-⁴ματος, ^ρ τὸ ΑΕ, ὃ καταμετρήσει τὴν ΑΒ. ^τ Τοῦτο δὲ τοῦ ἀπείρου ἐν τινι ἐγένετο χρόνῳ· ἐν ἀπείρῳ γὰρ οὐχ οἶόν τε· τὸ γὰρ ἅπαν ἐν ἀπείρῳ. Καὶ πάλιν ἕτερον δὴ ^ς εἴαν λάβω ὅσον τὸ ΑΕ, ἀνάγκη ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ· τὸ γὰρ ἅπαν ἐν ἀπείρῳ. Καὶ οὕτω δὴ λαμβάνων, ἐπειδὴ τοῦ μὲν ⁵ ἀπείρου οὐθὲν ἐστι μόριον ὃ καταμετρήσει (ἀδύνατον γὰρ ^ι τὸ ἄπειρον εἶναι ἐκ πεπερασμένων καὶ ἴσων καὶ ἀνίσων, διὰ τὸ καταμετρηθῆσθαι τὰ πεπερασμένα ^ν πλήθει καὶ μεγέθει ὑπὸ τινος ἐνός, εἴαν τε ἴσα ^ω ἢ εἴαν τε ἄνισα· ὠρισμένα δὲ τῷ μεγέθει οὐθὲν ἦττον), τὸ δὲ διάστημα τὸ πεπερασμένον ποσοῖς ^χ τοῖς ΑΕ ^γ μετρεῖται, ἐν πεπερασμένῳ ^z ἂν χρόνῳ τὸ ΑΒ κινοῖτο. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ ἡρεμίσεως· ὥστε οὔτε γίνεσθαι οὔτε φθείρεσθαι οἶόν τε αἰὶ ^α τι τὸ αὐτὸ καὶ ἔν. Ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ ὅτι οὐδ' ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπει-⁶ρον οἶόν ^β τε κινεῖσθαι οὐδ' ἡρεμίζεσθαι, οὐθ' ὁμαλῶς κινούμενον οὐτ' ἀνωμάλως. Ληφθέντος γὰρ τινος ^ε μέρους ὃ ἀναμετρήσει τὸν ὅλον χρόνον, ἐν τούτῳ ποσόν τί διέξεισι τοῦ μεγέθους καὶ οὐχ ὅλον· ἐν γὰρ τῷ παντὶ τὸ ὅλον, καὶ πάλιν ἐν τῷ ἴσῳ ἄλλο, καὶ ἐν ἐκάστῳ ὁμοίως, εἴτε ἴσον ^δ εἴτε ἄνισον τῷ ἐξ ἀρχῆς· διαφέρει ^ε γὰρ οὐδέν, εἰ μόνον πεπερασμένον ^ι τι ἕκαστον· δῆλον ^ς γὰρ ὡς ἀναιρουμένου τοῦ χρόνου τὸ ἄπειρον ^η οὐκ ^ι ἀναιρεθήσεται, πεπερασμένης τῆς ἀφαιρέσεως γινομένης καὶ τῷ ποσῷ καὶ τῷ ποσάκις· ὥστ' οὐ δίδεισιν ^κ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τὸ ἄπειρον. Οὐδέν τε δια-⁷

ρ μεταβάλλῃ I. ρ τὸ om. H.K. τ τούτου E. ς ἂν λαβὼν E.
^t τὸ om. I. ^v πλήθει καὶ μεγέθει F.I. ^w ἢ εἴαν τε ἄνισα om. E.
^x τοῖς] τῶν H. ^y μετρήσεται E. ^z χρόνῳ ἂν F. ^a τι om. F.
^b τε] τὸ E. ^c μέρους τοῦ χρόνου ὁ I. ^d εἴτε ἄν.] ἔσται ἄν. E. ^e γὰρ]
δὲ H. ^f τι ante πεπερασμένον ponit F, om. E. ^ς γὰρ om. E. ^h οὐκ
om. F. ⁱ ἀνδαιρεθήσεται E, συναναιρεθήσεται F. ^κ ἐν τῷ πεπ. F.

φέρει τὸ μέγεθος ¹ ἐπὶ θάτερα ἢ ἐπ' ἀμφοτέρα εἶναι ^m ἄπειρον· ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται λόγος. ⁴ Αποδεδειγμένων δὲ τούτων φανερόν ὅτι οὐδὲ τὸ πεπερασμένον μέγεθος τὸ ἄπειρον ἐνδέχεται διελθεῖν ἐν πεπερασμένῳ ⁿ χρόνῳ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· ἐν γὰρ τῷ μορίῳ τοῦ χρόνου πεπερασμένον δίδεισι, καὶ ^o ἐν ⁸ ἐκάστῳ ὡσαύτως, ὥστ' ἐν τῷ ^p παντὶ πεπερασμένον. ⁴ Ἐπεὶ ^q δὲ τὸ πεπερασμένον οὐ δίδεισι τὸ ἄπειρον ἐν ^r πεπερασμένῳ χρόνῳ, δῆλον ὡς οὐδὲ τὸ ἄπειρον τὸ πεπερασμένον· εἰ γὰρ τὸ ἄπειρον τὸ πεπερασμένον, ἀνάγκη καὶ τὸ πεπερασμένον διεῖναι τὸ ἄπειρον. Οὐδὲν γὰρ διαφέρει ^s ὅποτερον οὖν εἶναι τὸ κινούμενον· ἀμφοτέρως γὰρ τὸ πεπερασμένον δίδεισι τὸ ἄπειρον. ^v Όταν γὰρ κινῆται τὸ ἄπειρον ἐφ' ᾧ τὸ Α, ἔσται τι αὐτοῦ κατὰ τὸ ^t Β πεπερασμένον, οἷον τὸ Γ Δ, καὶ πάλιν ⁹ ἄλλο καὶ ἄλλο, καὶ αἰεὶ ^v οὕτως. ^v Ὡσθ' ἅμα συμβιβήσεται τὸ ἄπειρον κεκιῆσθαι τὸ πεπερασμένον καὶ τὸ πεπερασμένον διεληλυθῆναι τὸ ἄπειρον· οὐδὲ γὰρ ἴσως δυνατόν ^w ἄλλως τὸ ἄπειρον κινήσθαι τὸ πεπερασμένον ^x ἢ τῷ τὸ πεπερασμένον ^y διεῖναι τὸ ἄπειρον, ἢ φερόμενον ἢ ἀναμετροῦν. ^v Ὡστ' ἐπεὶ ^z τοῦτ' ^a ἀδύνατον, οὐκ ἂν δίδοι τὸ ἄπειρον τὸ πεπερασμένον. ⁴ Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ἄπειρον ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τὸ ἄπειρον δίδεισιν· ^b εἰ γὰρ τὸ ἄπειρον, καὶ τὸ πεπερασμένον· ^c ἐνυπάρχει γὰρ τῷ ἀπείρῳ τὸ πεπερασμένον. ^v Ἐτι δὲ καὶ τοῦ ¹⁰ χρόνου ληψθέντος ^d ἢ αὐτὴ ἔσται ἀπόδειξις. ⁴ Ἐπεὶ ^d οὐτε ^e τὸ πεπερασμένον τὸ ἄπειρον ^f δίδεισιν οὐτε τὸ ἄπειρον τὸ πεπερασμένον, οὐτε ^g τὸ ἄπειρον ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ κινεῖται, φανερόν ὅτι οὐδὲ κίνησις ἔσται ἄπειρος ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ· τί γὰρ διαφέρει τὴν κίνησιν ἢ τὸ μέγεθος

¹ ἐπ' ἀμφοτέρα ἢ ἐπὶ θάτερα H. ἢ ἐπ' ἀμφοτέρα om. E. ^m ἄπειρον om. E. ⁿ χρόνῳ om. E. ^o ἐν post καὶ om. F. ^p παντὶ τὸ πεπ. F. ^q δέ] οὖν H.K. ^r πεπερασμένον χρόνῳ. E. F. ^s ὅποτερον H.K. ^t B τὸ πεπ. E. ^v ὡσαύτως H. ^w τὸ ἄπειρον ἄλλως H.K. ^x ἢ τῷ πεπερασμένῳ E. ^y διεληλυθῆναι H. ^z ταῦτ' H.I. ^a ἀδύνατα H. ^b εἰ γὰρ om. E. ^c ἐνυπάρχει—πεπερασμένον om. H. ^d ἢ] γὰρ ἡ E. ^e τὸ ante πεπ. om. F. ^f δίδεισιν om. E. ^g ἄπειρον τὸ ἄπειρον ἐν F.H.K. et re. I.

ποιεῖν ἄπειρον· ¹Ανάγκη γάρ, ^hεἰ ὁποτερονοῦν. καὶ θάτερον εἶναι ἄπειρον· πᾶσι γὰρ φορὰ ἐν τόπῳ.

¹Ἐπεὶ δὲ πᾶν ἢ κινεῖται ἢ ἡρεμεῖ τὸ πεφυκὸς ὅτε πέφυκε 8
καὶ οὐ καὶ ὥς, ἀνάγκη τὸ ἰστάμενον ὅτε ἴσταται κινεῖσθαι·
εἰ γὰρ μὴ κινεῖται, ἡρεμήσει· ἀλλ' οὐκ ἐνδέχεται ἡρεμίζεσθαι
τὸ ἡρεμοῦν. Τούτου δ' ἀποδεδειγμένου φανερόν ὅτι καὶ ἐν
χρόνῳ ἴστασθαι ἀνάγκη· τὸ γὰρ κινούμενον ἐν χρόνῳ κινεῖ-
ται, τὸ δ' ἰστάμενον δέδεικται κινούμενον, ὥστε ἀνάγκη ἐν
χρόνῳ ἴστασθαι. ¹Ἐτι δ' ⁱεἰ τὸ μὲν θάττον καὶ βραδύτερον ²
^kἐν χρόνῳ λέγομεν, ἴστασθαι ¹δ' ἔστι θάττον καὶ βραδύ-
τερον· ἐν ^φ^m δὲ χρόνῳ ⁿπρώτῳ τὸ ἰστάμενον ἴσταται, ἐν
ὁτφοῦν ἀνάγκη τούτου ἴστασθαι. Διαιρεθέντος γὰρ τοῦ
χρόνου εἰ ^oμὲν ἐν μηδετέρῳ τῶν μερῶν ἴσταται, οὐδ' ἐν τῷ
ὅλῳ, ὥστ' οὐκ ἂν ^pἴσταιτο τὸ ἰστάμενον· εἰ δ' ἐν θατέρῳ,
οὐκ ἂν ἐν πρώτῳ ὅλῳ ^qἴσταιτο· καθ' ^rἐκάτερον γὰρ ἐν
τούτῳ ἴσταται, καθάπερ ἐλέχθη καὶ ἐπὶ τοῦ κινουμένου πρό-
τερον. ^uὩσπερ δὲ τὸ κινούμενον οὐκ ἔστιν ἐν ^φ^s πρώτῳ κι- 3
νεῖται, οὕτως οὐδ' ἐν ^φ ἴσταται τὸ ἰστάμενον· οὔτε γὰρ τοῦ
κινεῖσθαι οὔτε τοῦ ἴστασθαι ἐστὶ τι ^tπρῶτον. ¹Ἐστω γὰρ
ἐν ^φ πρώτῳ ἴσταται ἐφ' ^φ τὸ Α Β. Τούτο δὲ ἡμέρες μὲν
οὐκ ἐνδέχεται εἶναι· κίνησις γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἡμερῇ διὰ
τὸ κεκινήσθαι ^vτι αὐτοῦ, τὸ δ' ἰστάμενον δέδεικται κινούμενον.
¹Ἀλλὰ μὴν εἰ διαιρετόν ἐστιν, ἐν ὁτφοῦν αὐτοῦ τῶν μερῶν
ἴσταται· τούτο γὰρ δέδεικται πρότερον, ὅτι ἐν ^φ^w πρώτῳ
ἴσταται, ἐν ὁτφοῦν ^xτῶν ἐκείνου ἴσταται. ¹Ἐπεὶ ^yοὖν χρόνος ⁴
ἐστὶν ἐν ^φ^z πρώτῳ ἴσταται, καὶ οὐκ ^aἄτομον, ἅπας ^bδὲ
χρόνος εἰς ἄπειρα μεριστός, οὐκ ^cἔσται ἐν ^φ^d πρώτῳ ἴστα-
ται. ^eΟὐδὲ δὴ τὸ ἡρεμοῦν ὅτε πρῶτον ἡρέμησέν ἐστιν· ἐν
ἡμερῇ ^fμὲν γὰρ οὐκ ἡρέμησε διὰ τὸ μὴ εἶναι κίνησιν ἐν ἀτόμῳ·

^h εἰ om. F.H.K.ⁱ εἰ om. E.^k ἐν—βραδύτερον om. pr. K.¹ δ' ἔστι corr. E. ^m δὲ om. E. ⁿ πρώτως F.H.K. ^o μὲν] μὴ F.^p ἴσταιτο] ἴστα E, ἴσταται F.H., et pr. I. ^q ἴστατο H.I. ^r ἕτερον E.F.^s πρώτως H. ^t πρότερον H. ^v τι αὐτοῦ E. ^w πρώτως F.H.K.^x τῶν om. I. ^y οὖν ὁ χρόνος I. ^z πρώτως H.K. ^a ἄτομος E.^b δὲ] γὰρ E. ^c ἐστιν F. ^d πρώτως H. ^e οὐδὲ] οὐ E. ^f μὲν om. H.K.

ἐν ᾧ δὲ τὸ ἡρεμεῖν, καὶ τὸ κινεῖσθαι· τότε γὰρ ἔφαμεν ἡρε-
 μεῖν, ὅτε καὶ ἐν ᾧ πεφυκὸς κινεῖσθαι μὴ ^h κινεῖται τὸ πε-
 5 φυκός. "Ἐτι δὲ καὶ ⁱ τότε λέγομεν ἡρεμεῖν, ὅταν ὁμοίως ἔχη
 νῦν καὶ πρότερον, ὥς οὐχ ἐνί τινι κρίνοντες ἀλλὰ δυοῖν τοῖν
 ἐλαχίστοιον· ὥστ' οὐκ ἔσται ἐν ^k ᾧ ἡρεμεῖ ἀμερές. Εἰ δὲ
 μεριστόν, χρόνος ἂν εἴη, καὶ ἐν ὁτφοῦν αὐτοῦ τῶν μερῶν ἡρε-
 μήσει· τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον δειχθήσεται ὃν καὶ ἐπὶ τῶν
^l πρότερον· ὥστ' οὐθὲν ἔσται πρῶτον. Τούτου δ' αἴτιον ὅτι
 ἡρεμεῖ μὲν καὶ κινεῖται πᾶν ἐν χρόνῳ, χρόνος δ' οὐκ ἔστι
 πρῶτος οὐδὲ μέγεθος οὐδ' ὅλως συνεχὲς οὐδέν· ἅπαν γὰρ εἰς
 6 ἄπειρα μεριστόν. "Ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν χρόνῳ κι-
 νεῖται καὶ ἔκ τινος εἰς τι μεταβάλλει, ἐν ᾧ χρόνῳ κινεῖται
 καθ' ^m αὐτὸ καὶ μὴ ⁿ τῶν ^o ἐν ἐκείνου τινί, ἀδύνατον τότε
 κατὰ τι ^p εἶναι πρῶτον τὸ κινούμενον. Τὸ γὰρ ἡρεμεῖν ἐστὶ
 τὸ ἐν τῷ αὐτῷ ^q εἶναι χρόνον τινὰ καὶ αὐτὸ καὶ τῶν μερῶν
 ἕκαστον. Οὕτω γὰρ λέγομεν ἡρεμεῖν, ὅταν ἐν ἄλλῳ ^r καὶ
 ἄλλῳ ^s τῶν νῦν ἀληθὲς ἢ εἰπεῖν ὅτι ἐν ^t τῷ αὐτῷ καὶ αὐτὸ
 7 καὶ τὰ μέρη. Εἰ δὲ τοῦτ' ἔστι τὸ ἡρεμεῖν, οὐκ ἐνδέχεται τὸ
 μεταβάλλον κατὰ τι εἶναι ὅλον κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον· ὁ
 γὰρ χρόνος διαιρετὸς ἅπας, ὥστε ἐν ἄλλῳ ^v καὶ ἄλλῳ αὐτοῦ
 μέρει ἀληθὲς ^w ἔσται εἰπεῖν ὅτι ^x ἐν ταυτῷ ἐστὶ καὶ αὐτὸ καὶ
 τὰ μέρη· εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἀλλ' ^y ἐν ἐνὶ μόνῳ ^z τῶν νῦν, οὐκ
 ἔσται χρόνον οὐδένα κατὰ τι, ἀλλὰ κατὰ τὸ πέρας τοῦ χρό-
 8 νου. "Ἐν δὲ τῷ νῦν ἔστι μὲν αἰὲ κατὰ τι μένον, οὐ μέντοι
 ἡρεμεῖ· οὔτε γὰρ κινεῖσθαι οὔτ' ^a ἡρεμεῖν ἔστιν ἐν τῷ νῦν,
 ἀλλὰ ^b μὴ κινεῖσθαι μὲν ^c ἀληθὲς ἐν τῷ νῦν καὶ εἶναι κατὰ τι,
 ἐν χρόνῳ δ' οὐκ ἐνδέχεται εἶναι κατὰ τὸ ἡρεμοῦν· συμβαίνει
^d γὰρ τὸ φερόμενον ἡρεμεῖν.

9 Ζήνων δὲ παραλογίζεται· εἰ γὰρ αἰεί, φησίν, ἡρεμεῖ πᾶν

^g ὅτε—ἡρεμεῖν om. F. ^h κινῆται K. ⁱ τότε om. E. ^k ᾧ] οἷς I.
^l προτέρων H.I.K. ^m αὐτόν I. ⁿ τῷ E.H.I. ^o ἐν om. F.K. ^p πρῶ-
 τον εἶναι I. ^q χρόνῳ εἶναι τινα E.K, χρόνον τινὰ εἶναι I. ^r καὶ ἐν
 ἄλλῳ E.F. ^s τῷ F.H.I.K. ^t τῷ αὐτῷ] ᾧ τοῦτο E. ^v καὶ ἐν ἄλλῳ F.
^w εἰπεῖν ἐστίν F. ^x ἐν τῷ αὐτῷ F.H.K, ἐν αὐτῷ I. ^y ἐν om. F.
^z τῷ F.H.I.K. ^a ἡρεμεῖν E. ^b μὴν E. ^c ἐν τῷ νῦν ἀληθὲς καὶ
 κατὰ τι εἶναι H. ^d γὰρ καὶ τὸ I.

ἢ κινεῖται, ὅταν ἢ κατὰ τὸ ἴσον, ἔστι δ' αἰὲ τὸ φερόμενον ἐν τῷ ^ε νῦν, ἀκίνητον τὴν φερομένην εἶναι οἰστών. Τοῦτο δ' ἔστι ψεῦδος· οὐ γὰρ σύγκειται ὁ χρόνος ἐκ τῶν νῦν ^ι τῶν ἀδιαίρετων, ὥσπερ οὐδ' ἄλλο μέγεθος οὐδέν. ^ς Τέταρτος δ' ² ^h εἰςὶ λόγοι περὶ κινήσεως Ζήνωνος οἱ παρέχοντες τὰς δυσκολίας τοῖς λύνουσιν, πρῶτος μὲν ὁ περὶ τοῦ μὴ κινεῖσθαι διὰ τὸ ^ι πρότερον εἰς τὸ ἡμῖς δεῖν ἀφικέσθαι τὸ φερόμενον ἢ πρὸς τὸ τέλος, περὶ οὗ διείλομεν ^k ἐν τοῖς ^ι πρότερον λόγοις. Δεύτερος δ' ὁ καλούμενος Ἀχιλλεύς· ἔστι δ' οὗτος, ὅτι τὸ ³ βραδύτερον οὐδέποτε καταληφθήσεται θεόν ὑπὸ τοῦ ταχίστου· ἔμπροσθεν γὰρ ἀναγκαῖον ἐλθεῖν τὸ διῶκον, ὅθεν ὥρμησε τὸ φεῦγον, ὥστ' αἰὲ τι ^m προέχειν ἀναγκαῖον τὸ βραδύτερον. Ἔστι δὲ καὶ οὗτος ὁ αὐτὸς λόγος τῷ διχοτομεῖν, διαφέρει δ' ἐν τῷ διαιρεῖν μὴ δίχα τὸ προσλαμβανόμενον μέγεθος. Τὸ μὲν οὖν μὴ καταλαμβάνεσθαι τὸ βραδύτερον ⁴ συμβέβηκεν ἐκ τοῦ λόγου, γίνεται δὲ παρὰ ⁿ ταυτὸ τῇ διχοτομίᾳ (ἐν ἀμφοτέροις γὰρ συμβαίνει μὴ ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸ πέρας διαιρουμένου πῶς τοῦ μεγέθους· ἀλλὰ πρόσκειται ^ο ἐν τούτῳ ὅτι οὐδὲ τὸ τάχιστον τετραγῶδημένον ἐν τῷ διώκειν τὸ ^p βραδύτατον), ὥστ' ἀνάγκη ^q καὶ τὴν λύσιν ^r εἶναι τὴν αὐτήν. Τὸ δ' ἀξιοῦν ὅτι ^s τὸ προέχον οὐ καταλαμβάνεται, ψεῦδος· ὅτε γὰρ προέχει, οὐ καταλαμβάνεται· ἀλλ' ὁμως καταλαμβάνεται, εἴπερ δώσει διεξιέναι τὴν πεπερασμένην. Οὗτοι μὲν οὖν ^t οἱ δύο λόγοι, τρίτος δ' ὁ νῦν ρηθείς, ὅτι ἡ οἰστός φερομένη ἔστηκεν. Συμβαίνει δὲ παρὰ τὸ λαμβάνειν τὸν χρόνον συγκεῖσθαι ἐκ τῶν νῦν· μὴ ^v δεδομένου γὰρ τούτου οὐκ ἔσται ὁ συλλογισμός. Τέταρτος δ' ὁ περὶ τῶν ἐν ^w τῷ σταδίῳ κινουμένων ἐξ ἐναντίας ἴσων ^x ὄγκων παρ' ἴσους, τῶν μὲν ^y ἀπὸ τέλους τοῦ σταδίου τῶν δ' ^z ἀπὸ μέσου, ἴσῳ τάχει, ἐν ᾧ

^c νῦν τῷ κατὰ τὸ ἴσον ἀκίνητον ^{rc}. ^F. ^f τῶν ^{om}. ^{F.H.I.K.}. ^ς τέσσαρες ^F. ^h εἰσὶν οἱ λόγοι ^{F.H.I.K.}. ⁱ δεῖν εἰς τὸ ἡμῖς πρῶτερον ^H. ^k ἐν ^{om}. ^I. ^l πρόσθεν ^{F.H.I.K.}. ^m προσέχειν ^E. ⁿ τὸ αὐτὸ ^E. ^ο ἐν ^{om}. ^{H.K.}. ^p βραδύτερον ^{F.H.K.}. ^q καὶ ^{om}. ^F. ^r εἶναι ἐκατέρων τὴν ^E. ^s τὸ ^{post} ὅτι ^{om}. ^{H.K.}. ^t οἱ λόγοι δύο ^{F.I}, λόγοι δύο ^{H.K.}. ^v δεδομένου ^E. ^w τῷ ^{om}. ^{F.H.I.K.}. ^x ὄγκος ^I. ^y ἀπὸ τοῦ τέλους ^{F.I}. ^z ἀπὸ τοῦ μέσου ^{F.H.I.K.}.

συμβαίνειν οἶεται ἴσον εἶναι χρόνον τῷ διπλασίῳ τὸν ἡμισυν.
 6 Ἔστι δ' ὁ παραλογισμὸς ἐν τῷ τὸ μὲν παρὰ κινούμενον τὸ
 δὲ παρ' ἡρεμοῦν τὸ ἴσον μέγεθος ἀξιοῦν τῷ ἴσῳ τάχει τὸν
 ἴσον φέρεσθαι χρόνον· τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. Οἷον ἔστωσαν
 οἱ ἐστῶτες ἴσοι ὄγκοι ἐφ' ὧν ^b τὰ ^c A A, οἱ δ' ἐφ' ὧν ^d τὰ
^e B B ^f ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ μέσου ^g τῶν A, ἴσοι τὸν ἀριθμὸν
 τούτοις ὄντες καὶ τὸ μέγεθος, οἱ δ' ἐφ' ὧν τὰ ^h Γ Γ ἀπὸ τοῦ
ⁱ ἐσχάτου, ἴσοι τὸν ἀριθμὸν ^k ὄντες τούτοις καὶ τὸ μέγεθος,
 καὶ ἰσοταχεῖς ^l τοῖς B. Συμβαίνει δὴ τὸ ^m πρῶτον B ἅμα
 ἐπὶ τῷ ⁿ ἐσχάτῳ εἶναι καὶ τὸ πρῶτον ^o Γ, παρ' ἀλλήλα κι-
 νουμένων. Συμβαίνει ^p δὴ ^q τὸ Γ παρὰ πάντα ^r τὰ ^s B
^t διεξελθυθέναι. ^v τὰ ^w δὲ B παρὰ τὰ ἡμίση· ^x ὥστε ^y ἡμισυν
 εἶναι τὸν χρόνον· ^z ἴσον γὰρ ἐκάτερόν ἐστι παρ' ^a ἕκαστον.
 Ἄμα δὲ συμβαίνει ^b τὰ B παρὰ πάντα τὰ Γ παρελθυθέναι·
 ἅμα γὰρ ^c ἔσται τὸ πρῶτον Γ καὶ τὸ πρῶτον B ἐπὶ τοῖς
 ἐναντίοις ἐσχάτοις, ἴσον χρόνον παρ' ἕκαστον γινόμενον τῶν
 B ὅσον ^d περ τῶν ^e A, ὥς φησι, διὰ τὸ ἀμφοτέρα ἴσον χρό-
 νον παρὰ τὰ ^f A γίνεσθαι. Ὁ μὲν οὖν λόγος οὕτως ἐστίν,
 συμβαίνει δὲ παρὰ τὸ εἰρημένον ψεῦδος. Οὐδὲ δὴ κατὰ τὴν
 ἐν ^g τῇ ^h ἀντιφάσει μεταβολὴν οὐθὲν ἡμῖν ἔσται ἀδύνατον,
 οἷον εἰ ἐκ τοῦ μὴ λευκοῦ εἰς τὸ λευκὸν μεταβίλλει καὶ ἐν μη-
 δετέρῳ ⁱ ἐστίν, ὥς ἄρα οὔτε λευκὸν ἔσται οὔτε οὐ λευκόν· οὐ
 γὰρ εἰ μὴ ὅλον ^k ἐν ὅποτερωοῦν ἐστίν, οὐ λεχθήσεται λευκὸν
 ἢ οὐ λευκόν· λευκὸν γὰρ λέγομεν ἢ οὐ λευκὸν οὐ τῷ ^l ὅλον
 εἶναι τοιούτον, ἀλλὰ τῷ τὰ πλείιστα ἢ ^m τὰ ⁿ κυριώτατα
 μέρος· οὐ ^o ταυτὸ δ' ἐστὶ μὴ εἶναι ^p τε ἐν τούτῳ καὶ μὴ ^q εἶναι

^a ἡμισυν F. ^b τὸ E. ^c A A A F.H.K, A A A A I. ^d τὰ om. E.
^e B H.I.K, B B B B F. ^f ἀρχονται E. ^g τῶν A om. E.H.I. ^h Γ F.H.I.K.
ⁱ ἐσχάτου τῶν B ἴσοι F. ^k τούτοις ὄντες F.H.K. ^l τοῖς] τῷ K. ^m B
 πρῶτον E. ⁿ ἐσχάτῳ Γ εἶναι rc. H. ^o Γ ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ B παρ' H.
 p δὲ E.H.K. ^q τὰ E.I. ^r τὰ om. E. ^s A F.K. ^t διελθυθέναι H.
 v τὸ E. ^w δὲ om. I. ^x ὥστε] ὥστε καὶ II. ^y ἡμισυν F.H. ^z ἴσα H.
^a ἕκαστον αὐτῶν ἅμα E. ^b τὰ B] τὸ A B E. ^c ἐστι F.H.I.K. ^d περὶ
 F.K. ^e A A E. ^f A A E. ^g τῇ om. H. ^h φάσει E. ⁱ ἔσται I,
 εἶναι H. ^k ἐν om. F. ^l εἶναι ὅλον E. ^m τὰ post ἢ om. F.H.I.K.
ⁿ κυριώτερα H. ^o ταυτὸν F.H.I.K. ^p τε om. H. ^q εἶναι τοῦτο ἐν τ. E.

ἐν τούτῳ ὅλον. ¹Ομοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ¹ ὄντος ² καὶ ἐπὶ τοῦ ³ μὴ ὄντος ⁴ καὶ τῶν ἄλλων ⁵ τῶν κατ' ἀντίφασιν· ἔσται μὲν γὰρ ἕξ ἀνάγκης ἐν θατέρῳ τῶν ἀντικειμένων, ἐν οὐδετέρῳ δ' ὅλον αἰεί. ⁶ Πάλιν ἐπὶ τοῦ κύκλου καὶ ἐπὶ τῆς σφαίρας καὶ ὅλως τῶν ἐν αὐτοῖς κινουμένων, ὅτι συμβήσεται αὐτὰ ἡρεμεῖν· ἐν γὰρ τῷ ⁷ αὐτῷ τόπῳ χρόνον τινὰ ⁸ ἔσται καὶ αὐτὰ καὶ τὰ μέρη, ὥστ' ἡρεμήσει ἅμα καὶ κινήσεται. Πρῶτον μὲν γὰρ ¹⁰ τὰ μέρη οὐκ ἔστιν ἐν τῷ αὐτῷ οὐθένα χρόνον, εἴτα καὶ ⁹ τὸ ὅλον μεταβάλλει ¹⁰ αἰεὶ εἰς ἕτερον· οὐ ¹¹ γὰρ ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ Α λαμβανομένη περιφέρεια καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Β καὶ τοῦ Γ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστου σημείων, πλὴν ὥς ὁ μουσικὸς ἄνθρωπος ¹² καὶ ἄνθρωπος, ὅτι συμβέβηκεν. ¹³ Ὡστε μεταβάλλει αἰεὶ ἡ ἑτέρα εἰς ¹⁴ τὴν ἑτέραν, καὶ οὐδέποτε ἡρεμήσει. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς σφαίρας καὶ ¹⁵ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν αὐτοῖς κινουμένων.

¹ Αποδεδειγμένων δὲ τούτων λέγομεν ὅτι τὸ ἀμερές οὐκ ¹⁰ ἐνδέχεται κινεῖσθαι πλὴν κατὰ συμβεβηκός, οἷον ¹¹ κινουμένου τοῦ σώματος ἢ τοῦ μεγέθους ¹² ἢ τοῦ ¹³ ἐν ᾧ ὑπάρχει, καθάπερ ἂν εἰ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ κινοῖτο ὑπὸ τῆς τοῦ πλοίου φορᾶς ἢ τὸ μέρος τῇ τοῦ ὅλου κινήσει. ¹⁴ Αμερές δὲ λέγω τὸ ¹⁵ κατὰ ποσὸν ἀδιαίρετον· καὶ γὰρ αἱ τῶν μερῶν κινήσεις ἕτεραί εἰσι ¹⁶ κατ' αὐτά τε τὰ μέρη καὶ κατὰ τὴν τοῦ ὅλου κίνησιν. ¹⁷ Ἴδοι δ' ἂν ¹⁸ τις ἐπὶ τῆς σφαίρας μάλιστα τὴν διαφορὰν· οὐ γὰρ ¹⁹ ταυτὸν τάχος ²⁰ ἔσται τῶν τε πρὸς τῷ κέντρῳ καὶ τῶν ἐκτὸς καὶ τῆς ὅλης, ὥς ²¹ οὐ μιάς οὔσης κινήσεως. Καθάπερ οὖν ²² εἵπομεν, οὕτω ²³ μὲν ἐνδέχεται ²⁴ κινεῖσθαι τὸ ἀμερές ὥς ὁ ἐν τῷ πλοίῳ καθημένος τοῦ πλοίου θέοντος, καθ' αὐτὸ ²⁵ δ' οὐκ ἐνδέ-

¹ ὄντος] μὴ ὄντος H. ² καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος om. E, μὴ om. H. ³ καὶ ἐπὶ τῶν E. ⁴ τῶν post ἄλλων om. K. ⁵ πάλιν δ' ἐπὶ H. ⁶ αὐτῷ om. I. ⁷ ἔστι F.K. ⁸ τὸ om. E. ⁹ αἰεὶ om. I. ¹⁰ γὰρ αἰεὶ ἢ F. ¹¹ ὥς om. E. ¹² καὶ om. I. ¹³ τὴν om. F. ¹⁴ ἐπὶ om. F. ¹⁵ τοῦ σώματος κινουμένου F.H.I.K. ¹⁶ τοῦ] τὸ H, τῶν E. ¹⁷ ἐν ᾧ ὑπάρχει] ἐνυπάρχειν E. ¹⁸ κατὰ] κατὰ τὸ H.I.K. ¹⁹ καθ' αὐτά E, κατὰ ταῦτά I. ²⁰ τις καὶ ἐπὶ F.K. ²¹ ταυτὸ F.H.I.K. ²² ἔστιν E. ²³ οὐ] οὐδὲ F. ²⁴ εἶπον H.I.K. ²⁵ μὲν οὖν ἐνδέχεται I. ²⁶ κινεῖσθαι om. H. ²⁷ δ'] γὰρ F.H.I.K.

χεται. ^v Μεταβαλλέτω γὰρ ἐκ τοῦ ΑΒ εἰς τὸ ΒΓ, εἴτ' ἐκ μεγέθους εἰς μέγεθος εἴτ' ἐξ εἶδους εἰς εἶδος εἴτε κατ' ἀντίφασιν· ὁ δὲ χρόνος ἔστω ἐν ᾧ ^w πρώτῳ μεταβάλλει ἐφ' οὗ
³ Δ. Οὐκοῦν ἀνάγκη αὐτὸ καθ' ὃν μεταβάλλει χρόνον ἢ ἐν τῷ ΑΒ εἶναι ἢ ἐν τῷ ΒΓ, ἢ τὸ μέν τι ^x αὐτοῦ ἐν τούτῳ τὸ δ' ἐν θατέρῳ· πᾶν γὰρ τὸ μεταβάλλον οὕτως εἶχεν. Ἐν ἑκατέρῳ μὲν ^y οὖν οὐκ ἔσται τι αὐτοῦ· μεριστὸν γὰρ αὖν εἶη. Ἀλλὰ μὴν ^z οὐδ' ἐν τῷ ΒΓ· μεταβεβληκὸς γὰρ ἔσται, ὑπό-
⁴ κείται δὲ μεταβάλλειν. Λείπεται δὴ ^a αὐτὸ ἐν τῷ ΑΒ εἶναι, καθ' ὃν μεταβάλλει χρόνον. Ἡρεμήσει ἄρα τὸ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ^b εἶναι χρόνον τινὰ ἡρεμεῖν ἦν. Ὡστ' οὐκ ἐνδέχεται τὸ ἀμερὲς κινεῖσθαι οὐδ' ὅλως μεταβάλλειν· μοναχῶς γὰρ αὖν οὕτως ἦν ^c αὐτοῦ κίνησις, εἰ ὁ χρόνος ἦν ἐκ τῶν νῦν· αἰεὶ γὰρ ἐν τῷ νῦν κεκινημένον αὖν ἦν καὶ μεταβεβληκός, ὥστε κινεῖ-
⁵ σθαι μὲν μηδέποτε, κεκινῆσθαι δ' αἰεὶ. Τοῦτο δ' ὅτι ἀδύνατον, δέδεικται ^d καὶ πρότερον· οὔτε γὰρ ὁ χρόνος ἐκ τῶν νῦν οὔθ' ἡ γραμμὴ ^e ἐκ στιγμῶν οὔθ' ἡ κίνησις ἐκ κινήματων· οὐθὲν γὰρ ἄλλο ποιεῖ ὁ τοῦτο λέγων ἢ τὴν κίνησιν ἐξ ἀμερῶν, καθάπερ αὖν εἰ τὸν χρόνον ἐκ τῶν νῦν ἢ τὸ μέγεθος ἐκ στιγμῶν. Ἐπι δὲ καὶ ἐκ τῶνδε φανερόν ὅτι οὔτε ^f στιγμήν οὔτ' ^g ἄλλο ^h ἀδιαίρετον οὐθὲν ἐνδέχεται κινεῖσθαι. Ἀπαν γὰρ τὸ κινούμενον ἀδύνατον πρότερον μείζον κινήθηναι ⁱ αὐτοῦ,
⁶ πρὶν ^k αὖν ἢ ἴσον ἢ ἔλαττον. Εἰ δὴ τοῦτο, φανερόν ὅτι καὶ ἡ στιγμή ἔλαττον ἢ ἴσον κινήθῃσεται πρῶτον. Ἐπεὶ δ' ^m ἀδιαίρετος, ἀδύνατον ⁿ ἔλαττον κινήθηναι πρότερον· ^o ἴσην ἄρα ^p ἑαυτῇ. Ὡστε ἔσται ἡ γραμμὴ ἐκ στιγμῶν· αἰεὶ γὰρ ^q ἴσην ^r κινουμένη τὴν πᾶσαν γραμμὴν ^s στιγμήν καταμετρήσει. Εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, καὶ τὸ κινεῖσθαι ^t τὸ ἀδιαίρετον

^v μεταβάλλεται K. ^w πρώτως H. ^x αὐτῷ F. ^y οὖν om. H.
^z οὐδ' αὐτὸ ἐν E. ^a αὐτὸ ἐν] αὐτὸν E. ^b χρόνον εἶναι F.H.I.K.
^c αὐτοῦ ἡ κίνησις F.H.I.K. ^d καὶ om. F.H.I.K. ^e ἐκ τῶν στιγμῶν F.
^f στιγμή I.K. ^g ἄλλο om. F. ^h οὐδὲν ἀδιαίρετον K. ⁱ ἑαυτοῦ F.H.
^k αὖν om. E.H. ^l ἔλαττον E. ^m ἀδιαίρετον E. ⁿ ἔλατ-
 τωνα I. ^o ἴση E. ^p αὐτῇ F.H.I.K. ^q ἴση K. ^r κινουμένην E.
^s στιγμήν E. ^t τὸ ante ἀδ. om. E.

ἀδύνατον. Ἔτι δ' εἰ ἅπαν ἐν χρόνῳ κινεῖται, ἔν δὲ τῷ νῦν ἢ
μηθέν, ὥς ἅπας δὲ χρόνος διαιρετός, εἴη ἂν τις χρόνος ἐλάτ-
των ὁ τῶν κινουμένων ἐν ᾧ κινεῖται ὅσον αὐτό.
Οὗτος μὲν γὰρ ἔσται χρόνος ἐν ᾧ κινεῖται διὰ τὸ πᾶν ἐν
χρόνῳ κινεῖσθαι, χρόνος δὲ πᾶς διαιρετός δέδεικται πρότερον.
Εἰ δ' ἄρα στιγμὴ κινεῖται, ἔσται τις χρόνος ἐλάττων ἐν
ᾧ αὐτὴ ἐκινήθη. Ἀλλ' ἀδύνατον ἐν γὰρ τῷ ἐλάττονι
ἐλαττον ἀνάγκη κινεῖσθαι. Ὡστ' ἔσται διαιρετὸν τὸ ἀδιαί-
ρετον εἰς τὸ ἐλαττον, ὥσπερ καὶ ὁ χρόνος εἰς τὸν χρόνον·
μοναχῶς ἔστι γὰρ ἂν κινεῖτο τὸ ἀμερὲς καὶ ἀδιαίρετον, εἰ ἦν
ἐν τῷ νῦν κινεῖσθαι δυνατὸν τῷ ἀτόμῳ τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου
ἐν τῷ νῦν κινεῖσθαι καὶ ἀδιαίρετόν τι κινεῖσθαι. Μεταβολὴ
δ' οὐκ ἔστιν οὐδεμία ἄπειρος· ἅπαντα γὰρ ἦν ἕκ τινος εἰς τι,
καὶ ἢ ἐν ἀντιφάσει καὶ ἢ ἐν ἐναντίοις. Ὡστε τῶν μὲν κατ' ὅ-
ἀντιφασιν ἢ φάσις καὶ ἢ ἀπόφασις πέρασ, οἷον γενέσεως
μὲν τὸ ὄν, φθορᾶς δὲ τὸ μὴ ὄν, τῶν δ' ἐν τοῖς ἐναντίοις τὰ
ἐναντία· ταῦτα γὰρ ἄκρα τῆς μεταβολῆς, ὥστε καὶ ἀλλοιώ-
σεως πάσης· ἐξ ἐναντίων γὰρ τινων ἢ ἀλλοιώσεως. Ὁμοίως
δὲ καὶ ἀυξήσεως καὶ φθίσεως· αὐξήσεως μὲν γὰρ τὸ πέρασ
τοῦ κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν τελείου μεγέθους, φθίσεως δὲ ἢ
τούτου ἕκστασις. Ἡ δὲ φθορὰ οὕτω μὲν οὐκ ἔσται πε-
περασμένη· οὐ γὰρ πᾶσα ἐν ἐναντίοις· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ
ἀδύνατον τμηθῆναι οὕτω, τῷ μὴ ἐνδέχεσθαι τμηθῆναι
(ὥς πλεοναχῶς γὰρ λέγεται τὸ ἀδύνατον), οὐκ ἐνδέχεται τὸ
οὕτως ἀδύνατον τέμνεσθαι, οὐδ' ὅλως τὸ ἀδύνατον γενέσθαι
γίνεσθαι, οὐδὲ τὸ μεταβάλλειν ἀδύνατον ἐνδέχοιτ' ἂν μετα-
βάλλειν εἰς τὸ ἀδύνατον μεταβάλλειν. Εἰ οὖν τὸ φερόμενον
μεταβάλλοι εἰς τι, καὶ δυνατὸν ἔσται μεταβάλλειν.

ἔν δὲ] εἰ δὲ E. ὥς πᾶς F.H.I.K. ἂν τις K. ὅπου οὖν F.H.I.K.
ἐν] ἢ ἐν E. ὅσον—κινεῖται om. H.K. δ' om. F.H.K. ἐν] ἢ
ἐν E. αὕτη F.H.K. ἀδ.] διαιρετον E. εἰς] πρὸς E.
ἔστι γὰρ om. EI. ἂν] ἄρα I. τιφάσις E. ἐν om. E. κατά-
φασις H. et corr. F. ἢ om. H.I.K. καὶ] ἐξ K. πάσης
om. I. ἕκτασις E. ἔστι F. ἅπαντα F.H.I.K. ἐπεὶ H.K.
τὸ om. F. οὕτω om. E, deletis litteris duabus. ὥς πολλὰχῶς
F.H.I.K. μεταβαλεῖν K. μεταβάλλει I.

᾽Ωστ' οὐκ ^z ἄπειρος ἡ κίνησις, οὐδ' οἰσθήσεται ^a τὴν ἄπειρον ἀδύνατον γὰρ διελθεῖν αὐτήν. ᾽Οτι μὲν οὖν ^b οὕτως οὐκ ἔστιν ^c ἄπειρος μεταβολὴ ὥστε μὴ ὠρίσθαι πέρασι, φανερόν. Ἄλλ' εἰ οὕτως ^d ἐνδέχεται ὥστε ^e τῷ χρόνῳ εἶναι ἄπειρον
 12 ^f τὴν αὐτὴν οὔσαν καὶ μίαν, σκεπτέον. Μὴ μίας μὲν γὰρ γινομένης οὐθὲν ἴσως κωλύει, οἷον εἰ μετὰ τὴν φορὰν ἀλλοιώσις εἴη καὶ μετὰ τὴν ἀλλοιώσιν αὔξησις καὶ πάλιν γένεσις· οὕτω γὰρ ἀεὶ μὲν ἔσται τῷ χρόνῳ κίνησις, ἀλλ' οὐ μία διὰ τὸ μὴ εἶναι μίαν ἐξ ἀπασῶν. ᾽Ωστε δὲ γίνεσθαι μίαν, οὐκ ἐνδέχεται ^g ἄπειρον εἶναι τῷ χρόνῳ πλὴν μίας· αὕτη δ' ^h ἐστὶν ⁱ ἡ κύκλῳ φορὰ.

^k H.

Ἄπαν τὸ κινούμενον ἀνάγκη ὑπὸ τινος κινεῖσθαι. Εἰ μὲν οὖν ἐν ¹ ἑαυτῷ μὴ ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως, φανερόν ὅτι ὑφ' ἑτέρου ^m κινεῖται. Εἰ δ' ἐν αὐτῷ, εἰλήφθω ἐφ' οὗ τὸ A B, ⁿ ὃ ^o κινεῖται μὴ ^p τῷ τῶν τούτου τι κινεῖσθαι. Πρῶτον μὲν οὖν τὸ ὑπολαμβάνειν τὸ A B ὑφ' ^q ἑαυτοῦ κινεῖσθαι διὰ τὸ ὅλον τε κινεῖσθαι καὶ ὑπὸ μηθενὸς τῶν ἕξωθεν ὁμοιόν ἐστιν ὥσπερ ^r ἂν εἴ τις τοῦ Δ E κινούντος τὸ E Z καὶ αὐτοῦ κινουμένου ^s ὑπολαμβάνοι τὸ ^t Δ E Z ὑφ' ^v αὐτοῦ κινεῖσθαι, διὰ τὸ μὴ συνορᾶν πότερον ὑπὸ ποτέρου κινεῖται, ^w πότερον ² τὸ Δ E ὑπὸ τοῦ E Z ἢ ^x τὸ E Z ὑπὸ τοῦ Δ E. ᾽Ετι τὸ ὑφ' ^y αὐτοῦ κινούμενον οὐδέποτε παύσεται κινούμενον τῷ ἑτερόν τι στῆναι κινούμενον. Ἀνάγκη τοίνυν, εἴ τι ^z παύεται κινούμενον τῷ ἑτερόν τι στῆναι, ^a τοῦθ' ὑφ' ἑτέρου κινεῖσθαι. Τούτου γὰρ φανεροῦ ^b γινομένου ἀνάγκη πᾶν τὸ ^c κινούμενον

^z ἄπειρος ἔσται ἡ K. ^a τὴν om. E. ^b οὐκ ἔστιν οὕτως F. ^c ἄπειρος ἡ μεταβολὴ I. ^d ἐνδέχεται K. ^e τῷ] ἔστιν ἔν τινι E, om. H.K. ^f οὔσαν τὴν αὐτὴν F. ^g εἶναι ἄπειρον H. ^h ἐστὶν] ἄρα K. ⁱ ἡ κύκλῳ] ἡ κύκλῳ μία E, ἡ μία ἡ κύκλῳ F.H.K. ^k H] φυσικῆς ἀκροάσεως ζ' H, φυσικῶν ἑβδομον I, περὶ κινήσεως τῶν εἰς γ τὸ α α. ζῆ. E. ¹ αὐτῷ F.H.K. ^m κινεῖται. Ἄλλο γὰρ ἔσται τὸ κινεῖν. Εἰ E.F. ⁿ ὃ—τὸ A.B. om. I. ^o om. E. ^o κινεῖται καθ' αὐτὸ ἀλλὰ μὴ F. ^p τῷ ante μὴ ponit H, om. E. ^q αὐτοῦ I, ου το E. ^r ἂν om. E. ^s ὑπολαμβάνει K. ^t Δ om. E. ^v ἑαυτοῦ F.H. ^w πότερον τὸ] πότερα τὸ E.H. ^x τὸ E.Z] τὸ ζε K. ^y ἑαυτοῦ F.I. ^z παύσεται E. ^a τοῦθ'] αὐτου E. ^b γενομένου E.I. ^c κινούμενον διαιρετὸν κινεῖσθαι E.

κινεῖσθαι ὑπό τινος. Ἐπεὶ γὰρ εἴληπται τὸ ΑΒ κινούμε-
νον, διαιρετὸν ἔσται· πᾶν γὰρ τὸ κινούμενον διαιρετὸν ἦν.
Διηρήσθω τοίνυν ^d ἢ τὸ Γ. Ἀνάγκη δὲ τοῦ ^e Β Γ ἡρεμοῦντος ³
ἡρεμῖν καὶ τὸ ΑΒ. Εἰ γὰρ μὴ, εἰλήφθω κινούμενον. Τοῦ
τοίνυν ^e Β Γ ἡρεμοῦντος κινεῖτο ^a ἂν τὸ Γ Α. Οὐκ ἄρα καθ'
αὐτὸ κινεῖται τὸ ΑΒ. Ἀλλ' ὑπέκειτο καθ' αὐτὸ κινεῖσθαι
πρῶτον. Δῆλον τοίνυν ὅτι τοῦ ^f Γ Β ἡρεμοῦντος ἡρεμήσει
καὶ τὸ Β Α, καὶ τότε παύσεται κινούμενον. Ἀλλ' ^g εἴ τι
τῷ ἄλλο ἡρεμῖν ἴσταται καὶ παύεται ^h κινούμενον, τοῦθ'
ὑφ' ἑτέρου κινεῖται. Φανερόν δὲ ⁱ ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπό
τινος κινεῖται· διαιρετὸν τε γὰρ ἔστι πᾶν τὸ κινούμενον, καὶ
τοῦ μέρους ἡρεμοῦντος ἡρεμήσει ^k καὶ τὸ ὅλον. Ἐπεὶ δὲ ^l τὸ ⁴
κινούμενον πᾶν ὑπό τινος κινεῖται, ἀνάγκη καὶ τὸ κινούμενον
πᾶν ^m ἐν τόπῳ κινεῖσθαι ὑπ' ἄλλου. Καὶ τὸ κινεῖν τοίνυν
ὑφ' ἑτέρου, ⁿ ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ κινεῖται, καὶ πάλιν τοῦτο ὑφ'
ἑτέρου. ^o Οὐ δὲ εἰς ἄπειρον πρόεισιν, ἀλλὰ στησεταιί που
καὶ ἔσται τι ^p ὃ πρῶτως αἴτιον ἔσται τοῦ κινεῖσθαι. Εἰ γὰρ
μὴ, ^q ἀλλ' εἰς ἄπειρον πρόεισιν, ἔστω τὸ μὲν Α ὑπὸ τοῦ Β
κινούμενον, τὸ δὲ Β ὑπὸ τοῦ Γ, τὸ δὲ Γ ὑπὸ τοῦ Δ· καὶ τοῦ-
τον δὴ τὸν τρόπον εἰς ἄπειρον προβαίνέτω. Ἐπεὶ οὖν ἅμα ⁵
τὸ κινεῖν καὶ αὐτὸ κινεῖται, δῆλον ὡς ἅμα κινήσεται τό τε Α
καὶ ^r τὸ Β· κινουμένου ^s γὰρ τοῦ Β κινήθῃσεται καὶ τὸ Α·
καὶ τοῦ Β δὴ κινουμένου τὸ Γ καὶ τοῦ Γ τὸ Δ. Ἔσται
τοίνυν ἅμα ^t ἢ τε τοῦ Α κίνησις καὶ τοῦ Β καὶ τοῦ Γ καὶ τῶν
λοιπῶν ἐκάστου. Καὶ λαβεῖν τοίνυν ^v αὐτῶν ἕκαστον ἐννη-
σόμεθα. Καὶ γὰρ εἰ ἕκαστον ^w ὑφ' ἐκάστου κινεῖται, οὐθὲν
ἦττον μία τῇ ἀριθμῷ ^x ἢ ἐκάστου κίνησις, καὶ οὐκ ^y ἄπειρον
τοῖς ἐσχάτοις, ἐπειδὴ περ τὸ κινούμενον πᾶν ἐκ τινος εἰς τι
κινεῖται. Ἡ γὰρ ἀριθμῷ συμβαίνει ^z τὴν αὐτὴν κίνησιν

^d ἢ] εἰς Η. ^e γβ Ε. ^f βγ F.K. ^g εἴ τι] ὅτι K. ^h κινου Ε.
ⁱ ὅτι] δὲ ὅτι Ε, διότι K. ^k καὶ ante τὸ om. F.H.I.K. ^l πᾶν τὸ
κινούμενον F. ^m ὑπό τινος ἄλλου κινεῖσθαι ἐν τόπῳ I. ⁿ ἐπειδὴ—
ἑτέρου om. Ε. ^o οὐ δὲ] οὐκ Η. ^p ὃ om. Ε. ^q ἀλλ' om. Η.Κ.
et corr. F. ^r τὸ om. F. ^s γὰρ καὶ τοῦ Ε. ^t καὶ τοῦ β om.
Ε. F.H.I.K. ^v αὐτῶν ἐκάστην Ε, ἕκαστον αὐτῶν F.H. ^w ὑφ' ἐκά-
στου αὖ κινεῖται I, κινεῖται ὑφ' ἐκάστου Η. ^x ἢ om. Ε. ^y ἄπειροι
Ε, ἄπειρος Η.Ι. ^z τὴν αὐτὴν] μίαν I.

7 εἶναι ἢ γένει ἢ εἶδει. Ἱ Αριθμῶ μὲν οὖν λέγω τὴν αὐτὴν κίνη-
 σιν τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ ^aτῷ ἀριθμῶ ἐν τῷ αὐτῷ
 χρόνῳ τῷ ἀριθμῶ ^b γινομένην, οἷον ἐκ τοῦδε τοῦ λευκοῦ, ὃ
 ἐστὶν ἐν ^cτῷ ἀριθμῶ, εἰς τὸδε τὸ μέλαν κατὰ ^dτόνδε τὸν
 χρόνον, εἷνα ὄντα τῷ ἀριθμῶ· εἰ γὰρ κατ' ^eἄλλον, οὐκέτι μία
 ἔσται τῷ ἀριθμῶ ἀλλὰ τῷ εἶδει. Γένει δ' ^fἡ αὐτὴ κίνησις ἢ
 ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ τῆς οὐσίας ἢ τοῦ γένους, εἶδει δὲ ἢ ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ τῷ εἶδει ^gεἰς ^hταῦτὸ τῷ εἶδει, οἷον ἢ ἐκ ⁱτοῦ λευ-
 8 κοῦ εἰς τὸ μέλαν ἢ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ εἰς τὸ κακόν. Ταῦτα ^kδ'
 εἴρηται καὶ ἐν τοῖς πρότερον. Εἰλήφθω τοίνυν ἢ τοῦ Α
 κίνησις καὶ ἔστω ἐφ' οὗ τὸ Ε, καὶ ἢ τοῦ Β ἐφ' οὗ τὸ Ζ, καὶ
 ἢ τοῦ Γ Δ ἐφ' οὗ τὸ Η Θ, καὶ ὁ χρόνος ἐν ᾧ κινεῖται τὸ Α
 ὁ Κ. Ὡρισμένης ^lδὴ τῆς κινήσεως ^mτοῦ Α, ὠρισμένους
 ἔσται καὶ ὁ χρόνος καὶ οὐκ ἄπειρος ὁ Κ. Ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ
 χρόνῳ ἐκινεῖτο τὸ Α καὶ τὸ Β καὶ τῶν λοιπῶν ἕκαστον.
 9 ⁿ Συμβαίνει τοίνυν τὴν κίνησιν τὴν Ε Ζ Η Θ ἄπειρον οὔσαν
 ἐν ὠρισμένῳ χρόνῳ κινεῖσθαι τῷ Κ· ἐν ᾧ γὰρ τὸ Α ἐκινεῖτο,
^o καὶ τὰ τῷ Α ^pἐφεξῆς ἅπαντα ἐκινεῖτο ἄπειρα ὄντα. Ὡστ'
 ἐν τῷ αὐτῷ κινεῖται. Καὶ γὰρ ἥτοι ἴση ^qἢ κίνησις ἔσται ἢ
 τοῦ Α ^rτῇ τοῦ Β, ἢ μείζων. Διαφέρει δ' οὐθέν· πάντως
 γὰρ τὴν ἄπειρον κίνησιν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ συμβαίνει
 10 κινεῖσθαι, τοῦτο δ' ἀδύνατον. Οὕτω μὲν οὖν ^sδόξειεν ἂν
 δείκνυσθαι τὸ ἐξ ἀρχῆς, ^tοὐ μὴν δείκνυται γε διὰ τὸ μηθὲν
 ἄτοπον συμβαίνειν· ἐνδέχεται γὰρ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ
 κίνησιν ἄπειρον εἶναι, μὴ τὴν αὐτὴν δὲ ἀλλ' ἐτέραν καὶ ἐτέραν
 πολλῶν κινουμένων ^vκαὶ ἀπείρων, ὅπερ συμβαίνει καὶ τοῖς
 11 νῦν. Ἀλλ' εἰ τὸ κινούμενον πρώτως ^wκατὰ τὸπον καὶ σω-
 ματικὴν κίνησιν ἀνάγκη ἄπτεσθαι ἢ συνεχὲς εἶναι τῷ κινούντι,
 καθάπερ ὀρώμεν ἐπὶ πάντων τοῦτο συμβαίνειν· ἔσται γὰρ ἐξ

^a τῷ ἀριθμῶ] τῷ αὐτῷ ἀριθμῶ Ε. ^b γινομένην om. Ε. ^c τῷ τ' Ε.
^d τόνδε τὸν] τὸν τόνδε F, δὲ τὸν Ε.Η. ^e ἄλλο Ε.Η. ^f ἢ post δ' om. Ι.
^g εἰς] κατὰ F. ^h ταυτὸ] αὐτὸ Η, τὸ αὐτὸ F. ⁱ τοῦ αὐτοῦ λευκοῦ Ε.Ι. ^k δ'
 εἴρηται] διήρηται Ε. ^l δὲ F.Η.Ι.Κ. ^m τοῦ Α] οὔσης F. ⁿ συμβαίνει δὲ
 τοίνυν Ι. ^o καὶ τὰ] κατὰ Ε. ^p ἐκινεῖτο ἐφεξῆς ἅπαντα Η. ^q ἢ ante
 κ. om. Η. ^r τῇ τοῦ Β om. Ε. ^s ἂν δόξειεν Ε. ^t οὐ μὴν οὐ δείκνυται Κ.
^v καὶ ante ἀπ. om. Η.Ι. et corr. F. ^w κατὰ τὸπον καὶ om. Ε.

ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ πᾶν ἢ συνεχές. * Τὸ δὲ ἐνδεχόμενον εἰλήφθω, καὶ ἔστω γ' τὸ μὲν μέγεθος ἢ τὸ συνεχές ἐφ' οὗ τὸ ΑΒ ^z ΓΔ, ἢ δὲ τούτου κίνησις ἢ ΕΖΗΘ. ^a Διαφέρει δ' οὐθὲν ἢ ¹² πεπερασμένον ἢ ἄπειρον· ὁμοίως γὰρ ἐν πεπερασμένῳ τῷ Κ κινηθήσεται ἢ ἄπειρον ἢ ^b πεπερασμένον. Τούτων ^c δ' ἐκάτερον ^d τῶν ἀδυνάτων. Φανερόν οὖν ὅτι στήσεται ^e ποτε καὶ οὐκ ^f εἰς ἄπειρον πρόεισι τὸ αἰεὶ ὑφ' ἑτέρου, ἀλλ' ἔσται τι ὃ πρῶτον κινηθήσεται. Μηδὲν δὲ ^g διαφερέτω τὸ ὑποτεθέντος τινὸς ^h τοῦτο δείκνυσθαι· τοῦ γὰρ ἐνδεχομένου τεθέντος οὐδὲν ἄτοπον ἔδει συμβαίνειν.

Τὸ δὲ πρῶτον κινεῖν, μὴ ὡς τὸ οὐ ἔνεκεν, ἀλλ' ὅθεν ἢ ² ἀρχὴ τῆς κινήσεως, ⁱ ἐστὶν ἅμα τῷ κινουμένῳ. ^v Ἄμα δὲ λέγω, διότι ^k οὐθὲν ^l αὐτῶν μεταξὺ ἐστίν· τοῦτο γὰρ ^m κοινὸν ἐπὶ πάντος κινουμένου καὶ κινούντος ἐστίν. ¹ Ἐπεὶ δὲ τρεῖς ⁿ εἰσὶ κινήσεις, ἢ τε κατὰ τόπον καὶ κατὰ τὸ ποιὸν καὶ κατὰ ^o τὸ ποσόν, ἀνάγκη ^p καὶ τὰ κινούμενα τρία. ¹ Ἡ μὲν ^q οὖν κατὰ ^r τόπον φορά, ἢ δὲ κατὰ τὸ ποιὸν ἀλλοιώσις, ἢ δὲ κατὰ τὸ ποσὸν αὐξήσις καὶ φθίσις. Πρῶτον μὲν οὖν ^s ὑπὲρ τῆς φορᾶς ^t εἴπωμεν· αὕτη γὰρ πρώτη τῶν κινήσεών ἐστιν. ^v ^v Ἀπαν ² δὴ τὸ φερόμενον ἢ ὑφ' ^w αὐτοῦ κινεῖται ἢ ὑπ' ἄλλου. ^v Ὅσα

* τὸ δὲ] τοῦτο δὲ F. γ' τὸ ante μὲν om. E. z ΓΔ om. E. ^a τοῦτο δ' οὐθὲν διαφέρει εἴτε πεπερασμένον εἴτε I. ^b πεπερασμένην E. ^c δὲ καθ' ἕτερον E. ^d τῶν ἀδυνάτων] ἀδύνατον F.H.K. ^e τότε E. ^f εἰς om. E. ^g διαφέρει E. ^h δείκνυσθαι τοῦτο H. ⁱ ἅμα τῷ κινουμένῳ ἐστίν F. ^k αὐτῶν οὐθὲν E.I. ^l μεταξὺ αὐτῶν F. ^m κοινῶς H.I.K. ⁿ εἰσὶν αἱ κινήσεις H.I. ^o τὸ ante ποσόν om. E. ^p καὶ om. I. ^q οὖν om. F. ^r τόπον—ἀλλοιώσις ἢ δὲ κατὰ τὸ om. pr. E. ^s περὶ F.H.I. ^t εἴπομεν K. ^v ἅπαν δὲ—πλὴν κατὰ συμβεβηκός (cap. 3. fin.)] Horum loco in libris plerisque est, quam infra posui, paraphrasis Themistii, velut in E.F.K.T, in Marciano 206 (f), in Oxoniensi collegii corporis Christi, in Regio 1866, in Vaticanis 152 (g), 249, 251, 935, 1028. Aristotelis verba prima (sect. 2. init.—cap. 3. fin.) soli habent Regii 1859 (b) et 1861 (c) et 2033, reliqua (sect. 10. ad cap. 3. fin.) plures. Miscent utrumque genus H.I.H^a.a, Baroccianus 79 (h), Marcianus cl. 4. c. 4, Regius 2032 (i), Vaticani 250 (d), 307, 1025 (e). ^w αὐτοῦ b.

Ἄπαν δὲ τὸ φερόμενον ^a ἦτοι αὐτὸ ὑφ' ^b αὐτοῦ κινεῖται ἢ ὑφ' ^c ἑτέρου.

^a ἦτοι] η το E. ^b αὐτοῦ f. ^c ἑτέρου γίνεται ἀλλοιουμένων τινῶν ταῦτα. Εἰ h.

μέν οὖν αὐτὰ ὑφ' αὐτῶν κινεῖται, φανερόν ἐν τούτοις ὅτι ἅμα
 τὸ κινούμενον καὶ τὸ κινούν ἐστίν· ἐνυπάρχει γὰρ αὐτοῖς τὸ
 3 πρῶτον κινούν, ὥστ' οὐδέν ἐστιν ἀναμεταξύ. Ὅσα δ' ὑπ'
 ἄλλου κινεῖται, τετραχῶς ἀνάγκη γίνεσθαι· ^x τέτταρα γὰρ
 εἶδη τῆς ὑπ' ἄλλου φορᾶς, ἔλξις, ^y ὥσις, ὄχησις, δίνησις.
 Ἄπασαι γὰρ αἱ κατὰ τόπον κινήσεις ἀνάγονται εἰς ταύτας·
 ἡ μὲν γὰρ ἔπωσις ὥσις τίς ἐστιν, ὅταν τὸ ἀπ' αὐτοῦ κινούν
^z ἐπακολουθοῦν ὠθῇ, ἡ δ' ἄπωσις, ὅταν μὴ ἐπακολουθῇ κινή-
 σαι, ἡ δὲ ῥίψις, ὅταν σφοδρότεραν ποιήσῃ τὴν ἀπ' αὐτοῦ
 κίνησιν τῆς κατὰ φύσιν φορᾶς, καὶ μέχρι τοσούτου φέρεται
 4 ἕως αὖ κρατῇ ἡ κίνησις. Πάλιν ἡ δῖωσις καὶ σύνωσις ἄπωσις
 καὶ ἔλξις εἰσίν· ἡ μὲν γὰρ δῖωσις ἄπωσις (ἡ γὰρ ἀπ' αὐτοῦ
 ἢ ἀπ' ἄλλου ἐστίν ἡ ἄπωσις), ἡ δὲ σύνωσις ἔλξις (καὶ γὰρ
 πρὸς αὐτὸ καὶ πρὸς ἄλλο ἢ ἔλξις). Ὡστε καὶ ὅσα τούτων
 εἶδη, οἷον σπάθησις καὶ κέρκισις· ἡ μὲν γὰρ σύνωσις, ἡ δὲ
 δῖωσις. Ὅμοιως δὲ καὶ αἱ ἄλλαι συγκρίσεις καὶ διακρίσεις·
 ἅπασαι γὰρ ἔσονται διώσεις ἢ συνώσεις, πλὴν ὅσαι ἐν γενέσει
 5 καὶ φθορᾷ εἰσίν. Ἄμα δὲ φανερόν ὅτι οὐδ' ἐστίν ἄλλο τι

^x τέτταρα γὰρ εἶδη] τετάρτης ἤδη b. ^y ὥσις om. c. ^z ἐπακό-
 λουθον b.

Εἰ μὲν οὖν ὑφ' ^c αὐτοῦ, φανερόν ὡς ἐν ^d ἑαυτῷ τοῦ κινούντος ὑπάρ-
 χοντος ἅμα τὸ κινούν καὶ ^e τὸ κινούμενον ^f ἔσται, καὶ οὐθὲν αὐτῶν
 2 μεταξύ. Τὸ δ' ὑπ' ἄλλου κινούμενον τετραχῶς κινεῖται· αἱ γὰρ ὑφ'
 ἑτέρου κινήσεις ^g τέτταρές εἰσιν, ὥσις ἔλξις ^h ὄχησις δίνησις. Καὶ
 3 γὰρ τὰς ἄλλας πάσας εἰς ⁱ ταύτας ἀνάγεσθαι συμβαίνει. Τῆς μὲν
^k οὖν ὥσεως τὸ μὲν ἔπωσις τὸ δ' ἄπωσις ἐστίν. Ἐπωσις μὲν οὖν
 ἐστίν ὅταν τὸ κινούν τοῦ κινουμένου μὴ ^l ἀπολείπεται, ^m ἄπωσις δὲ
 ὅταν τὸ ⁿ ἀπωθοῦν ^o ἀπολείπεται. Ἡ δὲ ὄχησις ἐν ταῖς τρισὶν ^p ἐστί
 κινήσεσιν. Τὸ μὲν γὰρ ὀχούμενον οὐ καθ' αὐτὸ κινεῖται ^q ἀλλὰ κατὰ
 συμβεβηκός· τῷ γὰρ ἐν κινουμένῳ εἶναι ἢ ἐπὶ ^r κινουμένου κινεῖται.
 Τὸ δὲ ὀχοῦν κινεῖται ἢ ^s ὠθούμενον ἢ ἐλκόμενον ἢ διουόμενον. Φα-

^c ἑαυτοῦ f. ^d αὐτῷ H.T.Ha.f.g.h. ^e τὸ om. f. ^f ἔσται· ἐνυπάρχει γὰρ
 αὐτοῖς τὸ πρῶτον κινούν καὶ Γ. ^g τέσσαρες H.Ha.f.h. ^h ὄχησις καὶ δίνησις
 H.a f, δίνησις ὄχησις F.h. ⁱ ταῦτα F. ^k οὖν om. h. ^l ἀπολείπεται E.I.e.f.
^m ἄπωσις—ἀπολείπεται om. F. ⁿ ἀπώσαν E. ^o ἀπολείπεται E.I.e. ^p ἔσται E.K.
^q ἀλλὰ—κινεῖται om. h. ^r κινουμένῳ E. ^s ὠθούμενον] ὀχούμενον H.a.

γένος κινήσεως ἢ σύγκρισις καὶ διάκρισις· ἅπασαι γὰρ διανέ-
μονται εἰς τινὰς τῶν εἰρημένων. Ἔτι δ' ἡ μὲν ^aεἰσπνοὴ
ἔλξις, ἡ δ' ἐκπνοὴ ὤσις. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ πτύσις, καὶ ὅσαι
ἄλλαι διὰ τοῦ σώματος ἢ ἐκκριτικαὶ ἢ ληπτικαὶ κινήσεις· αἱ
μὲν γὰρ ἔλξεις εἰσίν, αἱ δ' ἀπώσεις. Δεῖ δὲ καὶ τὰς ἄλλας
τὰς κατὰ τόπον ἀνάγειν· ἅπασαι γὰρ πίπτουσιν εἰς τέσσα-
ρας ταύτας. Τοῦτων δὲ πάλιν ἡ ^bὄχησις καὶ ἡ δίνησις εἰς 6
ἔλξιν καὶ ὤσιν. Ἡ μὲν γὰρ ^bὄχησις κατὰ τούτων τινὰ τῶν
τριῶν τρόπων ἐστίν· τὸ μὲν γὰρ ὀχούμενον κινεῖται κατὰ
συμβεβηκός, ὅτι ἐν κινουμένῳ ἐστὶν ἡ ἐπὶ κινουμένου τινός,
τὸ δ' ^cὀχοῦν ^dὀχεῖ ἢ ἐλκόμενον ἢ ὠθούμενον ἢ δινούμενον,
ὥστε κοινὴ ἐστὶν ἀπασῶν τῶν τριῶν ἡ ὄχησις. Ἡ δὲ δίνησις 7
σύγκειται ἐξ ἔλξεως τε καὶ ὤσεως· ἀνάγκη γὰρ τὸ δινοῦν τὸ
μὲν ἔλκειν τὸ δ' ὠθεῖν· τὸ μὲν γὰρ ἀφ' ^eαὐτοῦ τὸ δὲ πρὸς
αὐτὸν ἄγει. Ὡστ' εἰ τὸ ὠθοῦν καὶ τὸ ἔλκον ἅμα τῷ ὠθου-
μένῳ καὶ τῷ ἐλκομένῳ, φανερόν ὅτι τοῦ κατὰ τόπον κινου-
μένου καὶ κινούντος οὐδὲν ἐστὶ μεταξὺ. Ἀλλὰ μὴν τοῦτο 8

^a εἰσπνοῇ] πνοῇ b. ^b ὄχλησις c. ^c ὠθοῦν c. ^d ἔχει b. ^e ἐαυτοῦ c.

νερόν οὖν ὅτι ἡ ὄχησις ἐν ταῖς τρισὶν ἔσται κινήσεσιν. Ἡ δ' ἔλξις 4
ἦτοι ὅταν πρὸς ^wαὐτὸν ἢ πρὸς ^xἕτερον ^yθάττων ^zἢ ^zἡ κίνησις ἢ
τοῦ ἔλκοιτος μὴ χωριζομένη ^aτῆς τοῦ ἐλκομένου. Καὶ ^bγὰρ καὶ
πρὸς ^cαὐτόν ἐστὶν ^dἡ ἔλξις καὶ πρὸς ἕτερον. Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ 5
^eἔλξεις ^fαἱ αὐταὶ τῷ εἶδει εἰς ^gταῦτα ἀναχθήσονται, οἷον ἡ εἰσ-
πνευσις καὶ ἡ ἐκπνευσις καὶ ἡ πτύσις καὶ ὅσαι τῶν σωμάτων ^hἢ
ἐκκριτικαὶ ἢ ληπτικαὶ εἰσι, καὶ ἡ ⁱσπάθησις ^kδὲ καὶ ἡ κέρκισις· τὸ
μὲν γὰρ αὐτῶν σύγκρισις τὸ δὲ ^lδιάκρισις. Καὶ πάντα ^mδὴ κινήσεις
ἢ κατὰ τόπον σύγκρισις καὶ διάκρισις ἐστὶν. Ἡ δὲ δίνησις σύγκει- 6
ται ⁿἐξ ἔλξεως καὶ ὤσεως. Τὸ μὲν γὰρ ὠθεῖ τὸ κινοῦν, τὸ δ' ἔλκει.
Φανερόν οὖν ^oὡς ^pἐπεὶ ἅμα τὸ ὠθοῦν καὶ τὸ ἔλκον τῷ ^qὠθουμένῳ 7
καὶ ἐλκομένῳ ἐστίν, οὐθεν μεταξὺ τοῦ ^rκινουμένου καὶ τοῦ κινούντος

^t ἐστὶ F.H.I.Ha e.f. ^v ὅτε H. ^w αὐτὸν E.I.e: ceteri αὐτὸ. ^x θάτερον h.
^y θάττων K.T, ὅταν θάττων E.I.e. ^z ἢ prius om. E, alterum F. ^a τῆς om.
H.I.T.Ha.e.f.h. ^b γὰρ] γὰρ καὶ Ha. ^c αὐτό H. ^d ἢ om. F.H.I.K.Ha.e.f.h.
^e ἔλξεις καὶ ὤσεις αἱ h. ^f αἱ ante αὐταὶ om. E. ^g ταύτας H.I.K.T.Ha.e.f, τὰς
αὐτὰς h. ^h ἢ post σ. om. H.I.e.f. ⁱ σπάθησις H.T.Ha.e.f.h. ^k δὲ om. F. ^l διά-
κρισις—σύγκρισις καὶ om. K. ^m δὴ] δὲ b, δ' ἢ h. ⁿ ante ἐξ omisi μὲν cum
E.I.T.e. ^o ὅτι f. ^p ἐπεὶ E.I.e: ceteri εἴπερ. ^q ἐλκομένῳ καὶ ὠθουμένῳ
E.F.I.K.T.Ha.e. ^r κινούντος καὶ τοῦ κινουμένου K.h.

δηλον καὶ ἐκ τῶν ὀρισμῶν ὥσιν μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀφ' ^ε αὐτοῦ
ἢ ἀπ' ἄλλου πρὸς ἄλλο κίνησις, ἔλξις δὲ ἡ ἀπ' ἄλλου πρὸς
αὐτὸ ἢ πρὸς ἄλλο, ὅταν ^ι θάττων ἡ κίνησις ἢ τοῦ ἔλκοντος,
^ς ἡ χωρίζουσα ἀπ' ἀλλήλων τὰ συνεχῇ· οὕτω γὰρ συνεφέλ-
9 κεται θίτερον. Τάχα δὲ δόξειεν αὖ εἶναι τις ἔλξις καὶ ἄλ-
λων· τὸ γὰρ ξύλον ἔλκει ^h τὸ πῦρ οὐχ οὕτως. Τὸ δ' οὐθὲν
διαφέρει κινουμένου τοῦ ἔλκοντος ἢ μένοντος ἔλκειν· ὅτε μὲν
γὰρ ἔλκει οὐ ἔστιν, ὅτε δὲ οὐ ἦν. Ἀδύνατον δὲ ἡ ἀφ' ^ι αὐτοῦ
πρὸς ἄλλο ἢ ἀπ' ἄλλου πρὸς αὐτὸ κινεῖν μὴ ἀπτόμενον, ὥστε
φανερόν ὅτι τοῦ κατὰ τόπον κινουμένου καὶ κινούντος οὐδέν
10 ἐστὶ μεταξύ. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀλλοιουμένου καὶ τοῦ
ἀλλοιούντος. Τοῦτο δὲ δηλον ἐξ ἐπαγωγῆς· ἐν ἅπασιν γὰρ
συμβαίνει ἅμα εἶναι τὸ ἔσχατον ἀλλοιοῦν καὶ τὸ ἀλλοιού-

^ε αὐτοῦ c. ^ι θάττων b. ^ς τῆς χωριζούσης b. ^h τὸ πῦρ om. b.c.
^ι αὐτοῦ b.

8 ἐστίν. Τοῦτο δὲ δηλον καὶ ἐκ τῶν ^ς εἰρημένων· ἡ ^ι μὲν γὰρ ^ν ὥσιν
ἢ ^ω ἀφ' ^κ αὐτοῦ ἢ ἀπ' ^γ ἄλλου πρὸς ἄλλο κίνησις, ἡ δ' ^δ ἔλξις ^z ἀπ'
ἄλλου πρὸς αὐτὸ ἢ πρὸς ἄλλο, ^α ἔτι ἡ σύνωσις καὶ ^β ἡ δίωσις. ἼΙ δὲ
^ς ῥήσις ὅταν ^δ θάττων ἡ κίνησις γένηται τῆς κατὰ φύσιν τοῦ ^ε φερο-
μένου σφοδροτέρας ^ι γενομένης τῆς ὥσεως, καὶ μέχρι ^ς τούτου ^h συμ-
βαίνει φέρεσθαι ^ι μέχρι ^κ αὖ οὐ σφοδροτέρα ¹ ἢ ἡ κίνησις τοῦ ^m φε-
9 ρομένου. Φανερόν ⁿ δὴ ὅτι τὸ ^ρ κινούμενον καὶ τὸ κινούν ἅμα, καὶ
οὐθὲν αὐτῶν ^ι ἐστὶ μεταξύ. ^ι Ἀλλὰ μὴν ^ς οὐδὲ τοῦ ἀλλοιουμένου
καὶ ^ι τοῦ ἀλλοιούντος ^ν οὐδέιν ἐστὶ μεταξύ. Τοῦτο δὲ δηλον ἐκ τῆς
ἐπαγωγῆς. Ἐν ἅπασιν γὰρ συμβαίνει ἅμα ^ω εἶναι τὸ ἀλλοιοῦν ἔσχα-
τον καὶ τὸ πρῶτον ἀλλοιούμενον. Τὸ γὰρ ^κ ποιὸν ἀλλοιοῦται τῷ
αἰσθητὸν εἶναι, αἰσθητὰ δ' ἐστὶν ^ν οἷς διαφέρουσι τὰ σώματα ἀλλή-
λων, οἷον βαρύτης κουφότης, σκληρότης μαλακότης, ψόφος ἀψοφία,
λευκότης ^z μελαινότης, γλυκύτης πικρότης, ὑγρότης ξηρότης, ^α πυκνό-

^ς ὀρισμένων E.T, ὀρισμῶν F.Ha.g.h. ^ι μὲν om. Ha. ^ν ἅπασιν E. ^ω ἐφ' Ha.
^κ αὐτοῦ πρὸς ἄλλο ἢ h. ^γ ἄλλου καὶ πρὸς T. ^z ἀπ'—δίωσις] ἥδη σύνωσις E.
^α ἔτι δ' ἡ g. ^β ἡ post καὶ addiderunt H.I.T.e.h. ^ε ῥέσις E, ἔλξις h. ^δ θάττων
I.K.T.g. ^ς φερομένου φορᾶς σφ. h. ^ι γενησομένης E. ^ς τούτου] τούτου γενο-
μένου F.K.Ha.h.g. ^h συμφέρι γίνεσθαι K. ^ι μέχρι E.f.g: ceteri μέχρις. ^κ αὖ
om. H.I.K.T.Ha.e.f. ¹ ἢ] εἴη F.I.e, om. E. ^m φερ.] κινουμένου H. ⁿ δὴ]
γὰρ δὴ g. ^ο διότι K. ^ρ κινούν καὶ τὸ κινούμενον F. ^ι ἐστὶ om. T. ^ι ἀλλὰ—
μεταξύ om. F. ^ς οὐδὲ om. E. ^ι τοῦ post καὶ om. K. ^ν οὐδέν post μεταξύ
ponunt b.f, om. Ha. ^ω εἶναι τὸ E: ceteri εἶναι τό τε. ^κ ποιὸν Ha. ^γ οἷς
om. E. ^z μελανία H.I.T. ^α πυκνότης μαλακότης μανότης Ha.

μενον ὑπὸ τῶν εἰρημένων. Ταῦτα γάρ ἐστι πάθη τῆς ^k ὑποκειμένης ποιότητος· ἢ γὰρ θερμαινόμενον ἢ γλυκαινόμενον ἢ πυκνούμενον ἢ ξηραινόμενον ἢ λευκαινόμενον ἀλλοιουσθαί φασμεν, ^l ὁμοίως τὸ ἄψυχον καὶ τὸ ἔμψυχον λέγοντες, καὶ πάλιν τῶν ἐμψύχων τά τε μὴ αἰσθητικὰ τῶν μερῶν καὶ αὐτὰς τὰς αἰσθήσεις. Ἀλλοιοῦνται γάρ ^m πως καὶ αἱ αἰσθήσεις· ἢ γὰρ ¹¹ αἰσθησις ἢ κατ' ἐνέργειαν κίνησις ἐστι ⁿ διὰ σώματος, πασχούσης τι τῆς αἰσθήσεως. Καθ' ὅσα μὲν οὖν τὸ ἄψυχον ἀλλοιοῦται, καὶ τὸ ἔμψυχον, καθ' ὅσα δὲ τὸ ἔμψυχον, οὐ κατὰ ^o πάντα τὸ ἄψυχον· οὐ γὰρ ἀλλοιοῦται κατὰ τὰς αἰσθήσεις, καὶ τὸ μὲν λανθάνει, τὸ δ' οὐ λανθάνει πάσχον. Οὐδὲν ^p δὲ κωλύει

^k εἰρημένης d. ^l ὁμοίως τε τὸ b.c. ^m πως om. H.H.a.d. ⁿ διὰ τοῦ σώματος b.c. ^o πάντα] ταῦτα πάντα b.c., πάντα καὶ H.a. ^p δὲ] γὰρ H.a, qui hinc redit ad paraphrasin.

τῆς μανότης καὶ ^b τὰ μεταξὺ τούτων, ^c ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὑπὸ τὰς ^d αἰσθήσεις, ὧν ἐστὶ καὶ ἡ θερμότης καὶ ^e ἡ ψυχρότης καὶ ἡ λειότης καὶ ^f ἡ τραχύτης. Ταῦτα γάρ ἐστι ^f πάθη τῆς ὑποκειμένης ποιότητος. Τούτοις γὰρ διαφέρουσι τὰ αἰσθητὰ τῶν σωμάτων ἢ κατὰ ¹⁰ τὸ τούτων ^h τι μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ τῷ τούτων τι πάσχειν. Θερμαινόμενα γὰρ ἢ ψυχόμενα ⁱ ἢ γλυκαινόμενα ^k ἢ πικραινόμενα ἢ κατὰ ^l τι ἄλλο τῶν ^m προειρημένων ὁμοίως τά τε ἔμψυχα τῶν σωμάτων καὶ τὰ ⁿ ἄψυχα καὶ τῶν ἐμψύχων ὅσα τῶν μερῶν ἄψυχα. Καὶ ^o αὐταὶ δὲ αἱ αἰσθήσεις ἀλλοιοῦνται. Πάσχουσι γάρ· ἢ ^p γὰρ ¹¹ ἐνέργεια ^q αὐτῶν κίνησις ἐστι ^r διὰ σώματος πασχούσης τι τῆς αἰσθήσεως. Καθ' ὅσα μὲν οὖν ^s ἀλλοιοῦνται ^t τὰ ἄψυχα, καὶ τὰ ἔμψυχα κατὰ πάντα ταῦτα ^v ἀλλοιοῦνται· καθ' ὅσα δὲ τὰ ἔμψυχα ^w ἀλλοιοῦνται, κατὰ ταῦτα οὐκ ^x ἀλλοιοῦνται τὰ ἄψυχα. Κατὰ γὰρ τὰς αἰσθήσεις οὐκ ^y ἀλλοιοῦνται, ^z καὶ λανθάνει ἀλλοιούμενα ^a τὰ

^b τὸ F. ^c ὁμοίως—ποιότητος re. margo E. ^d αἰσθήσεις. "Απαν γὰρ σώμα σώματος διαφέρει τοῖς αἰσθητοῖς ἢ (καὶ f. et Vaticanus 307) πλείοσιν ἢ ἐλάττοσιν ἢ τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον τοῖς αὐτοῖς. Ἀλλὰ μὴν καὶ ἀλλοιοῦται τὸ ἀλλοιούμενον ὑπὸ τῶν προειρημένων (εἰρημένων b.f, et 307 et Parisiensis 1860, ἐτέρων H.a). ταῦτα γὰρ et quæ supra leguntur sect. 10. H.H.a.b.f, et 307 et 1860. ^e ἢ ante ψ. et tr. om. I.e. ^f πάθη F.H.T.g.h, et margo E: ceteri πάθος. ^g τὸ om. e.h. et pr. E.I. ^h τι om. pr. I. ⁱ ἢ γλυκαινόμενα om. E. ^k ἢ πικραινόμενα om. T. ^l ἄλλο τι F.K.T.h. ^m προειρημένων ἀλλοιουσθαί φασμεν. Ὅμοίως margo F. ⁿ ἄψυχα λέγοντες καὶ τῶν ἐμψύχων πάλιν ὅσα I.e. ^o αὐταὶ K. ^p γὰρ κατ' ἐνέργειαν I.e.h. ^q αὐτῶν] αἰσθησις I.e. ^r διὰ—αἰσθήσεως om. pr. E. ^s ἀλλοιοῦται F.E.h. ^t τὰ ante ἄψ. om. E. ^v ἀλλοιοῦται T.g.h. ^w ἀλλοιοῦται F.T.g.h. ^x ἀλλοιοῦται F.h. ^y ἀλλοιοῦται E. ^z καὶ τὰ μὲν λανθάνει I.e. ^a τὰ—ἀλλοιούμενα] τὰ δ' οὐ λανθάνει. Ὅτι δὲ λανθάνει I.e.h.

καὶ τὸ ἔμφυχον λανθάνειν, ὅταν μὴ κατὰ τὰς αἰσθήσεις γί-
 12 νηται ἢ ἀλλοιώσις. Εἴπερ οὖν ἀλλοιοῦνται τὸ ἀλλοιούμενον
 ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, ἐν ἅσιν ^η γε τούτοις φανερόν ὅτι ἅμα
 ἐστὶ τὸ ἔσχατον ἀλλοιοῦν καὶ τὸ πρῶτον ἀλλοιούμενον· τῷ
 μὲν γὰρ συνεχὴς ὁ ἀήρ, τῷ δ' ἀέρι τὸ σῶμα. Πάλιν δὲ τὸ
 μὲν χρῶμα τῷ φωτὶ, τὸ δὲ φῶς τῇ ὄψει. Τὸν αὐτὸν δὲ
 τρόπον καὶ ἡ ἀκοὴ καὶ ἡ ὁσφρησις· πρῶτον γὰρ κινεῖν πρὸς
 τὸ κινούμενον ὁ ἀήρ. Καὶ ἐπὶ τῆς γεύσεως ὁμοίως· ἅμα γὰρ
 13 τῇ γεύσει ὁ χυμός. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων ^ς καὶ
 ἀναισθήτων. Ὡστ' οὐδὲν ἔσται μεταξὺ τοῦ ^τ ἀλλοιουμένου
 καὶ τοῦ ἀλλοιούντος. Οὐδὲ ^ν μὴν τοῦ αὐξανόμενου τε καὶ
^ω αὔζοντος· ^ς αὐξίνει γὰρ τὸ πρῶτον αὖξιν προσγινόμενον,
 ὥστε ^ς ἐν γίγνεσθαι τὸ ὅλον. Καὶ πάλιν φθίνει τὸ φθίνον
^ς ἀπογινόμενον τινὸς τῶν τοῦ φθίνοντος. Ἀνάγκη οὖν συνεχές
 εἶναι καὶ τὸ αὖξιν καὶ τὸ φθίνον, τῶν δὲ συνεχῶν οὐδὲν μεταξὺ.

^η γε om. d. ^ι ὁσφρησις τῷ πρῶτον κινεῖν· τὸ γὰρ πρῶτον κινεῖν
 H.d. ^ς καὶ τῶν ἀναισθήτων H.d. ^τ ἀλλοιούντος καὶ τοῦ ἀλλοιουμένου H.d.
^ν μὲν b. ^ω αὔξαντος c, αὐξάνοντος H.d. ^ς αὖξει d. ^ς ἐν om. H.d.
^ς ἀπογινόμενον—φθίνον om. d.

ἄψυχα. Οὐθὲν ^δ δὲ κωλύει καὶ τὰ ἔμφυχα ^ς λανθάνειν ἀλλοιούμενα,
 ὅταν μὴ κατὰ τὰς αἰσθήσεις συμβαίνει τὸ τῆς ἀλλοιώσεως ^δ αὐτοῖς.
 12 Εἴπερ οὖν αἰσθητὰ μὲν τὰ πάθη, διὰ δὲ τούτων ἢ ἀλλοιώσις, ^ς τοῦτό
^ι γε φανερόν, ὅτι τὸ πάσχον καὶ τὸ ^ς πάθος ἅμα, ^η καὶ τούτων οὐθέν
 ἐστι μεταξύ. Ἰτῷ μὲν γὰρ ^κ ὁ ἀήρ συνεχὴς, τῷ δ' ἀέρι συνάπτει
 τὸ σῶμα. Καὶ ^ι ἡ μὲν ἐπιφάνεια πρὸς τὸ φῶς, τὸ δὲ φῶς ^ι πρὸς
 τὴν ὄψιν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἡ ἀκοὴ καὶ ἡ ὁσφρησις πρὸς τὸ κινεῖν
^ν αὐτὰς πρῶτον. Τὸν αὐτὸν ^ο δὲ τρόπον ἅμα καὶ ἡ γεύσις καὶ ὁ
 13 χυμός ἐστιν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων ^η καὶ τῶν ^ι ἀναι-
 σθήτων. Καὶ τὸ ^ς αὐξανόμενον δὲ καὶ τὸ αὖξιν· ^τ πρόσθεσις γάρ
 τις ἢ αὖξις, ὥστ' ἅμα τό ^τ ^ς αὐξανόμενον καὶ τὸ αὖξιν. Καὶ ἡ
 φθίσις δέ· τὸ γὰρ τῆς φθίσεως αἷτιον ἀφαίρεσις τις. Φανερόν δὲ

^δ δὲ] γὰρ IIa. ^ς λανθάνει δὲ ἀλλοιούμενα E. ^δ αὐτῆς F.I. ^ς τοῦτοις E.
^ι γε] γὰρ F.K.T.Ha.g.h, om. E. ^ς πάθος] ποιοῦν h. ^η καὶ τούτων—τρόπον
 ἅμα om. pr. F. ^ι τῷ] αὐτῷ h, om. E. ^κ ὁ ante μὲν ponit E, om. T. ^ι ἡ μὲν
 ἐπιφάνεια] τὸ μὲν χρῶμα K. ^ι πρὸς] τὸ πρὸς I.e. ^ν αὐτὰ E.I.K.T.Ha.e.h.
^ο δὲ om. h. ^ν ὥσαύτως—ἀναισθήτων om. pr. E. ^η καὶ ἐπὶ τῶν h. ^ι αἰσθητῶν
 K.g. et margo E. ^ς αὐξόμενον IIa. ^τ πρόσθεσις—αὖξιν om. h. et pr. F. ^ν αὐξό-
 μενον IIa.

Φανερόν οὖν ὅτι τοῦ κινουμένου καὶ τοῦ κινούντος πρώτου καὶ ἐσχάτου πρὸς ^aτι κινούμενον οὐδέν ἐστιν ἀνὰ μέσον.

Ἦτι δὲ τὸ ἀλλοιούμενον ἅπαν ἀλλοιοῦται ὑπὸ τῶν αἰ- ³
σθητῶν, ^b καὶ ἐν μόνοις ὑπάρχει τούτοις ἀλλοιώσις ὅσα
καθ' αὐτὰ λέγεται πᾶσχειν ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, ἐκ τῶνδε
^c θεωρητέον. Ἦτων γὰρ ἄλλων μάλιστα ἢν τις ὑπολάβοι ἔν
τε τοῖς σχήμασι καὶ ^d ἐν ταῖς μορφαῖς ^e καὶ ἐν ταῖς ἔξεσι
καὶ ταῖς τούτων λήψεσι καὶ ἀποβολαῖς ἀλλοιώσιν ὑπάρ-
χειν· ἐν ^f οὐδετέροις δ' ἔστιν. Τὸ μὲν γὰρ σχηματίζόμε- ²
νον ^g καὶ ῥυθμιζόμενον ὅταν ἐπιτελεσθῇ, οὐ λέγομεν ἐκείνο
ἐξ οὗ ἐστίν, οἷον τὸν ἀνδριάντα χαλκὸν ἢ τὴν πυραμίδα
κηρὸν ἢ τὴν κλίνην ξύλον, ἀλλὰ ^h παρωνυμιάζοντες ⁱ τὸ
μὲν χαλκοῦν, τὸ δὲ κήρινον, τὸ δὲ ξύλινον. Τὸ δὲ πεπονθὸς
καὶ ἡλλοιωμένον προσαγορεύομεν· ^k ὕγρὸν γὰρ καὶ θερμὸν

^a τι] τὸ b.c.d. ^b καὶ ἐν—αἰσθητῶν om. c. ^c θεωρήσωμεν d. ^d ἐν
ante ταῖς μ. om. H.d. ^e καὶ ἔξ.] ἢ ἔξ. H.d, καὶ ἐν ἔξ. c. ^f οὐδετέραις
H.d. ^g καὶ ῥυθμιζόμενον om. b.c. ^h παρωνυμιάζοντες b. ⁱ τὸ μὲν
χ. τὸ] τὸν μὲν χ. τὸν c.d. ^k ξηρὸν γὰρ καὶ ὕγρὸν καὶ σκληρὸν καὶ θερμὸν
b.c.d.

ὡς τοῦ κινούντος ἐσχάτου καὶ τοῦ κινουμένου πρώτου οὐθέν ἐστι
μεταξύ, ^w ἀνὰ ^x μέσον τοῦ τε κινούντος καὶ τοῦ κινουμένου.

Ἦτι δὲ ^y τὰ ἀλλοιούμενα ^z ἀλλοιοῦνται πάντα ὑπὸ ^a τῶν αἰσθη- ¹⁴
τῶν, καὶ ^b μόνοις τούτων ἐστὶν ἀλλοιώσις ὅσα καθ' αὐτὰ ^d λέγεται
πᾶσχειν ὑπὸ τούτων, ἐκ τῶνδε θεωρήσωμεν. ^c Ἦτων γὰρ ἄλλων μᾶ-
λιστ' ^f ἢν τις ὑπολάβοι ^g ἔν τε τοῖς σχήμασι καὶ ταῖς μορφαῖς καὶ
ταῖς ἔξεσι καὶ ταῖς ^h τούτων ἀποβολαῖς καὶ λήψεσιν ⁱ ἀλλοιώσιν
ὑπάρχειν. ^k Δοκεῖ ^l γὰρ ὑπάρχειν τὸ τῆς ἀλλοιώσεως, οὐκ ἐστὶ δ' ¹⁵
οὐδ' ἐν τούτοις, ^m ἀλλὰ γίνεται ⁿ τὸ σχῆμα ἀλλοιουμένων τινῶν
ταῦτα· πυκνουμένης γὰρ ἢ μαρουμένης ἢ θερμαινομένης ἢ ψυχο-
μένης τῆς ὕλης. Ἀλλοιώσις δὲ οὐκ ἔστιν. Ἐξ οὗ μὲν γὰρ ἢ
μορφῇ τοῦ ἀνδριάντος, οὐ λέγομεν τὴν μορφήν, οὐδ' ἐξ οὗ τὸ σχῆμα
τῆς πυραμίδος ἢ τῆς κλίνης, ἀλλὰ ^o παρωνυμιάζοντες τὸ ^p μὲν ^q χαλ-

^w ἀνὰ—κινουμένου om. I.e.h. ^x μέσον Ηα. ^y τὰ om. E. ^z ἀλλοιοῦται E.
^a τῶν] πασῶν Ηα. ^b ἐν μόνοις τούτοις I.e.h. ^c ὅσα] ἢ ὅσα E. ^d λέγεται
πᾶσχειν] πᾶσχει E. ^e τῶν μὲν γὰρ Ηα. ^f ἢν τις ὑπολάβοι om. E.e. et pr. I.
^g ἔν τε om. E. ^h τούτων δὲ ἀποβολαῖς I. ⁱ ἀλλοιώσιν ὑπάρχειν om.
E.F.K.T.Ha. e.g.h. et pr. I. ^k δοκεῖ om. h. ^l γὰρ om. E.e.h. et pr. I. ^m ἀλλὰ
γίνεται om. I.e.h, qui posthac ut supra. ⁿ τὸ σχῆμα om. E.F.K.T.Ha.g. ^o πα-
ρωνυμιάζοντες g, παρωνυμιάζοντες h. ^p μὲν] μὲν γὰρ T. ^q χαλκὸν I.

καὶ σκληρόν τὸν χαλκὸν ¹λέγομεν καὶ τὸν κηρόν. Καὶ οὐ μόνον οὕτως, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ θερμὸν χαλκὸν ^mλέγομεν, ὁμωνύμως τῷ πάθει προσαγορεύοντες τὴν ³ὑλην. Ὡστ' εἰ ⁿκατὰ μὲν τὸ σχῆμα τὴν μορφήν ^oοὐ λέγεται τὸ γεγονὸς ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ σχῆμα, κατὰ δὲ τὰ πάθη καὶ τὰς ἀλλοιώσεις λέγεται, φανερόν ὅτι οὐκ ἂν εἶεν αἱ γενέσεις ^pαὐταὶ ἀλλοιώσεις. Ἔτι δὲ καὶ ^qεἰπεῖν οὕτως ἄτοπον ⁴ἂν δόξειεν, ^rἡλλοιωῖσθαι τὸν ἄνθρωπον ἢ τὴν οἰκίαν ἢ ἄλλο ὅτιοῦν τῶν γεγεννημένων· ἀλλὰ ^tγίνεσθαι μὲν ἴσως ἕκαστον ἀναγκαῖον ἀλλοιουμένου τινός, οἷον τῆς ὕλης πυκνουμένης ἢ μαινουμένης ἢ θερμαινομένης ἢ ψυχομένης, οὐ μέντοι τὰ γινόμενά ^vγε ^wἀλλοιοῦνται, οὐδ' ἡ γενέσεις αὐτῶν ἀλλοιώσις ἐστίν. ^xἈλλὰ μὴν οὐδ' αἱ ἕξεις οὐθ' αἱ τοῦ σώματος οὐθ' ⁵αἱ τῆς ψυχῆς ἀλλοιώσεις. Αἱ μὲν γὰρ ἀρεταὶ αἱ δὲ κακίαι τῶν ἕξεων· οὐκ ἔστι δὲ οὔτε ἡ ἀρετὴ οὔτε ἡ κακία ἀλλοίωσις,

¹ καὶ τὸν κηρὸν λέγομεν I.d.e.h. ^m λέγομεν—ὑλην] ὁμωνύμως λέγοντες τῷ πάθει H.d. et pr. I, ὁμωνύμως λέγοντες τὴν ὑλην τῷ πάθει h. ⁿ μὲν κατὰ H. ^o οὐ] μὴ H. ^p αὐταὶ om. H. ^q οὕτως εἰπεῖν H. ^r ante ἡλλοιωῖσθαι omisi ἢ cum H. ἀλλοιοῦσθαι b.c, ἡλλοιωῖσθαι post ἄνθρωπον I.e. ^t γενέσθαι H.b.c. ^v γε om. I.d. ^w ἀλλοιοῦνται I.b.e.h. ^x ἀλλὰ—ἀλλοιώσεις om. c.

κοῦν τὸ δὲ κήριον τὸ δὲ ξύλινον τὸ δ' ἀλλοιούμενον λέγομεν· τὸν γὰρ χαλκὸν ὑγρὸν εἶναι λέγομεν ἢ ^rθερμὸν ἢ σκληρόν, καὶ οὐ μόνον οὕτως, ἀλλὰ καὶ τὸ ^sὑγρὸν καὶ τὸ θερμὸν χαλκόν, ^tὁμωνύμως λέγοντες τῷ πάθει τὴν ὑλην. Ἐπεὶ οὖν ἐξ οὗ μὲν ^vἡ μορφή καὶ τὸ σχῆμα ^wκαὶ τὸ γεγονὸς ὁμωνύμως οὐ λέγεται τοῖς ἐξ ἐκείνου σχήμασι, τὸ δ' ἀλλοιούμενον τοῖς πάθεσιν ὁμωνύμως λέγεται, ¹⁶φανερόν ὡς ἐν μόνοις τοῖς αἰσθητοῖς ἢ ἀλλοιώσις. Ἔτι καὶ ἄλλως ἄτοπον. Τὸ γὰρ λέγειν τὸν ἄνθρωπον ^xἡλλοιωῖσθαι ἢ τὴν οἰκίαν λαβοῦσαν τέλος γελοῖον, εἰ τὴν τελείωσιν τῆς οἰκίας τὸν ^zθριγκὸν ἢ τὴν κεραμίδα φήσομεν ἀλλοίωσιν εἶναι, θριγκουμένης τῆς οἰκίας ἢ κεραμιδομένης ^aἀλλοιοῦσθαι τὴν οἰκίαν. Δῆλον δὲ ¹⁸ὅτι τὸ τῆς ἀλλοιώσεως οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ^bγινόμενοις. Οὐδὲ γὰρ ἐν ^cταῖς ἕξεσιν. Αἱ γὰρ ἕξεις ἀρεταὶ ^dκαὶ κακίαι, ἀρετὴ δὲ ^eπᾶσα

^r φανερον θερμόν E. ^s θερμόν καὶ τὸ ὑγρὸν K.h. ^t ὁμωνύμως δὲ λέγοντες E. ^v ἢ om. E. ^w καὶ om. E.h. ^x ἀλλοιοῦσθαι H.a. ^y οἰκίας ἢ τὸν F.h. ^z θριγκὸν εἰ θριγκουμένης F.T.g.h. ^a ἀλλοιωῖσθαι F. ^b γιν.] ἀλλοιουμένοις h. ^c ἐν ταῖς om. E. ^d καὶ] ἢ h. ^e πᾶσα om. T.

ἀλλ' ἡ μὲν ἀρετὴ τελείωσις ^γ τις (ὅταν ^z γὰρ λάβῃ τὴν
^a ἑαυτοῦ ἀρετὴν, τότε λέγεται ^b τέλειον ἕκαστον· τότε ^c γὰρ
 μάλιστα ἐστὶ τὸ κατὰ φύσιν, ὥσπερ κύκλος τέλειος, ὅταν
 μάλιστα γένηται ^d κύκλος βέλτιστος), ἡ δὲ κακία φθορὰ
^e τούτου καὶ ἔκστασις. Ὡσπερ οὖν οὐδὲ τὸ τῆς οἰκίας ^f τε-
 λείωμα λέγομεν ^g ἀλλοίωσιν (ἄτοπον γὰρ εἰ ὁ θριγκὸς καὶ
 ὁ κέραμος ἀλλοιώσις, ἢ ^h εἰ ⁱ θριγκουμένη ^k καὶ κεραμουμένη
 ἀλλοιοῦνται ἀλλὰ μὴ τελειοῦται ^l ἡ οἰκία), τὸν ^m αὐτὸν
 τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ⁿ ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν ^o καὶ τῶν
 ἐχόντων ἢ λαμβανόντων· αἱ μὲν γὰρ τελειώσεις αἱ δὲ ἐκστά-
 σεις εἰσὶν, ὥστ' οὐκ ἀλλοιώσεις. ^p Ἐτι δὲ καὶ φαμεν ^q ἀπά-
 σας ^r εἶναι τὰς ἀρετὰς ἐν τῷ πρὸς τι πῶς ἔχειν. Τὰς μὲν
 γὰρ τοῦ σώματος, οἷον ὑγίειαν καὶ εὐεξίαν, ἐν κράσει καὶ
 συμμετρίᾳ ^s θερμῶν καὶ ψυχρῶν τίθεμεν, ἢ ^t αὐτῶν πρὸς
 αὐτὰ τῶν ἐντὸς ^v ἢ πρὸς τὸ περιέχον· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ κάλ-
 λος καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς καὶ κακίας. Ἐκάστη

^y τις] τις ἐστὶν bc. ^z γὰρ om. c. ^a αὐτοῦ H.I.e. ^b ἕκαστον
 τέλειον I.e.h. ^c γὰρ] γὰρ καὶ I.e. ^d κύκλος καὶ ὅταν βέλτιστος H.I.e.
^e τούτου] τε d. ^f τελείωμα H.e.h. ^g ἀλλοιώσεις H.I. ^h εἰ]
 ἢ H.I.e.h. ⁱ θριγκουμένη H.e.h, qui et θριγγός. ^k καὶ] ἢ I, ἢ
 ἢ d.e.h. ^l ἢ om. H.I.e.h. ^m αὐτὸν δὲ τρόπον h. ⁿ ἀρετῶν καὶ ἐπὶ
 τῶν κακιῶν H.I.e.h, κακιῶν καὶ τῶν ἀρετῶν d. ^o καὶ ἐπὶ τῶν ἐχ. H.h.
^p ἔτι] ἀλλὰ γένεσις ἔτι d. ^q πάσας I.e.h. ^r εἶναι om. I.d.e.h.
^s ψυχρῶν ἢ θερμῶν H.I.e.h. ^t αὐτῶν I.b.d.e.h: ceteri αὐτά. ^v ἢ]
 καὶ H.

καὶ κακία τῶν πρὸς τι, καθάπερ ἡ μὲν ὑγίεια ^f θερμῶν καὶ ψυχρῶν
 συμμετρία τις ἢ τῶν ἐντὸς ἢ πρὸς τὸ περιέχον. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ
 κάλλος καὶ ^g ἢ ἰσχὺς τῶν πρὸς τι. Διαθέσεις γὰρ ^h τινας ⁱ τοῦ βελ-
 τίστου πρὸς τὸ ἄριστον, λέγω δὲ τὸ βέλτιστον τὸ σώζον καὶ ^k δια-
 τιθεὶν περὶ τὴν φύσιν. Ἐπεὶ οὖν αἱ μὲν ἀρεταὶ καὶ ^l αἱ κακαίαι τῶν ¹⁹
 πρὸς τι, ταῦτα δὲ οὔτε ^m γενέσεις εἰσὶν οὔτε γένεσις αὐτῶν οὐδ'
 ὅλως ⁿ ἀλλοιώσις, φανερόν ὅς οὐκ ἔστιν ὅλως τὸ τῆς ἀλλοιώσεως
^p περὶ τὰς ἑξέεις. ^q Οὐδὲ δὴ περὶ τὰς ^r τῆς ψυχῆς ἀρετὰς καὶ κακίας. ²⁰
 Ἡ μὲν γὰρ ἀρετὴ τελείωσις ^s τις (ἕκαστον γὰρ ^t τότε ^v μάλιστα τέ-

^f ψυχρῶν καὶ θερμῶν T.g. ^g ἢ om. E. ^h τινας T. ⁱ τὸ βέλτιστον E: ceteri
 τοῦ βελτίστου. ^k διατιθεὶν καὶ περὶ h. ^l αἱ om. K. ^m γενέσεις et οὔτε om.
 E, εἰσὶν post γένεσις posito. Pro quo ἐστὶν T. ⁿ ἀλλοιώσις—ὅλως om. pr. E.
^o ὅς] οὖν ὡς h. ^p παρὰ T. ^q οὐδὲ δὴ] οὐ E, οὐ γὰρ δὴ K. ^r ἀρετὰς τῆς ψυ-
 χῆς Ha. ^s τι h. ^t τότε] τὸ K. ^v μάλιστα om. h, post ἐστὶν ponit K.

γάρ ἐστι ^w τῷ πρὸς τι πῶς ἔχειν, καὶ περὶ τὰ οἰκεία πάθη
 εὖ ἢ κακῶς διατίθησι τὸ ἔχον· οἰκεία δ' ὑφ' ὧν γίγνεσθαι
 8 καὶ φθείρεσθαι πέφυκεν. Ἐπεὶ οὖν τὰ πρὸς τι οὔτε αὐτά
^x ἐστὶν ἀλλοιώσεις, οὔτε ^y αὐτῶν ἐστὶν ἀλλοιώσεις οὐδὲ γένε-
 σις ^z οὐθ' ἄλλως μεταβολὴ οὐδεμία, φανερόν ὅτι οὔθ' αἱ ἔξεις
 οὔθ' αἱ τῶν ἔξεων ἀποβολαὶ καὶ λήψεις ἀλλοιώσεις εἰσίν,
 ἀλλὰ γίγνεσθαι μὲν ἴσως αὐτὰς καὶ φθείρεσθαι ἀλλοιουμέ-
 νων τιῶν ἀνάγκη, καθάπερ καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν,
 οἷον θερμῶν καὶ ψυχρῶν ἢ ξηρῶν καὶ ὑγρῶν, ἢ ἐν οἷς τυγ-
 9 χάνουσιν οὖσαι πρώτοις. Περὶ ταῦτα γὰρ ἐκάστη λέγεται
 κακία καὶ ἀρετή, ὑφ' ὧν ἀλλοιοῦσθαι πέφυκε τὸ ἔχον· ἡ μὲν
 γὰρ ἀρετὴ ποιεῖ ^a ἢ ἀπαθές ἢ ^b ὡς δεῖ παθητικόν, ἡ δὲ
 κακία ^c παθητικὸν ἢ ἐναντίως ἀπαθές. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
 τῶν τῆς ψυχῆς ἔξεων· ἅπασαι γὰρ καὶ αὗται ^d τῷ πρὸς τι
 πῶς ἔχειν, καὶ αἱ μὲν ἀρεταὶ ^e τελειώσεις, αἱ δὲ κακαὶ ἐκστά-
 σεις. ^f Ἐπεὶ ἡ μὲν ἀρετὴ εὖ ^g διατίθησι πρὸς τὰ οἰκεία
 πάθη, ἡ δὲ κακία κακῶς. Ὅστ' οὐδ' αὗται ἔσονται ἀλλοιώ-
 10 σεις· οὐδὲ δὴ ^h αἱ ἀποβολαὶ καὶ αἱ λήψεις αὐτῶν. Γίνε-
 σθαι δ' αὐτὰς ἀναγκαῖον ἀλλοιουμένου τοῦ αἰσθητικοῦ μέρους.
ⁱ Ἀλλοιοῦται δ' ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν· ἅπαντα γὰρ ^k ἢ ἠθικὴ
 ἀρετὴ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας τὰς σωματικὰς, αὗται δὲ ἢ ἐν

^w τὸ d.h. ^x εἰσὶν h. ^y ἐστὶν αὐτῶν H. ^z οὔθ' ὅλως οὐδὲ μετ. b.c.
^a ἢ post ποιεῖ addiderunt H.I.e.h. ^b ὡς δεῖ] ὥδὲ H.I.e.h. ^c παθη-
 τικὸν μὲν ἐναντίως καὶ ἀπαθές b.c. ^d τὸ h. ^e τελειώσεις εἰσὶν
 αἱ H.I.e.h. ^f ἔτι δὲ ἢ b.c. ^g διατίθησι τὸ ἔχον πρὸς I.e.h. ^h αἱ]
 καὶ c, om. I. ⁱ ἀλλοιωθήσεται b.c. ^k ἢ om. H.

λειόν ἐστιν, ^w ὅταν τύχῃ τῆς οἰκείας ἀρετῆς, καὶ μάλιστα κατὰ
 φύσιν, καθάπερ ὁ κύκλος τότε ^x μάλιστα κατὰ φύσιν ἐστίν, ὅταν
 μάλιστα κύκλος ᾖ), ἡ δὲ ^y κακία φθορὰ τούτων καὶ ἑκστασις. Γίνε-
 ται μὲν οὖν ἀλλοιουμένου τιῶς καὶ ἡ λήψις τῆς ἀρετῆς καὶ ἡ τῆς
 κακίας ἀποβολή, ἀλλοιώσεις μὲνται τούτων οὐδέτερον. Ὅτι δ' ἀλ-
 λοιοῦνται τι, δῆλον. Ἡ μὲν γὰρ ἀρετὴ ἦτοι ἀπάθειά τις ἢ παθη-
 τικὸν ὥδέ, ἡ δὲ κακία ^z παθητικὸν ἢ ἐναντία πάθησις τῇ ἀρετῇ.
 21 Καὶ τὸ ὅλον τὴν ^a ἠθικὴν ἀρετὴν ἐν ἡδοναῖς καὶ λύπαις ^b εἶναι συμ-

^w ὅταν om. E. ^x μάλιστα om. h. ^y κακία φθορὰ] παραφορὰ E. ^z παθη-
 τικὴ K. ^a ἠθικὴν] οἰκείαν g. ^b εἶναι om. h.

τῷ πράττειν ἢ ἐν τῷ μεμνησθαι ἢ ἐν τῷ ἐλπίζειν. Αἱ μὲν οὖν ἐν τῇ πράξει κατὰ τὴν αἴσθησίν εἰσιν, ὥσθ' ὑπ' αἰσθη- τοῦ τινὸς ¹κινεῖσθαι, αἱ δ' ἐν τῇ μνήμῃ καὶ ^mἐν τῇ ἐλπίδι ἀπὸ ⁿταύτης· ἢ γὰρ οἷα ἔπαθον μεμνημένοι ἡδονται, ἢ ἐλπί- ζοντες οἷα ^oμέλλουσιν. ^νΩστ' ἀνάγκη πᾶσαν τὴν τοιαύτην ἡδονὴν ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν γίνεσθαι. ¹Ἐπεὶ δ' ἡδονῆς καὶ ¹¹ λύπης ἐγγιγνομένης καὶ ἡ κακία καὶ ἡ ἀρετὴ ἐγγίνεται (περὶ ταύτας γὰρ εἰσιν), αἱ δ' ἡδοναὶ καὶ ^pαἱ λύπαι ἀλλοιώσεις τοῦ ^qαἰσθητικοῦ, φανερόν ὅτι ἀλλοιουμένου τινὸς ἀνάγκη ^rκαὶ ταύτας ἀποβύλλειν καὶ λαμβάνειν. ^sὩσθ' ἡ μὲν γέ- νεσις αὐτῶν μετ' ἀλλοιώσεως, ^tαὐταὶ δ' οὐκ εἰσιν ἀλλοιώσεις. ¹Ἀλλὰ μὴν ^vοὐδ' ^wαἱ τοῦ ^xνοητικοῦ μέρους ἔξεις ἀλλοιώ- ¹² σεις, οὐδ' ἔστιν αὐτῶν γέनेσις. Πολὺν γὰρ ^yμάλιστα τὸ ἐπιστήμον ἐν τῷ πρὸς τι πῶς ἔχειν λέγομεν. ¹Ἐτι δὲ καὶ φανερόν ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῶν γέनेσις. ^zΤὸ γὰρ κατὰ δύνα- μιν ἐπιστήμον ^aοὐδὲν αὐτὸ κινηθὲν ἀλλὰ τῷ ἄλλο ὑπάρξει γίνεται ἐπιστήμον. ^νΌταν γὰρ γένηται τὸ κατὰ μέρος, ἐπισταταί πῶς ^bτῇ καθόλου ^cτὸ ἐν μέρει. Πάλιν δὲ ¹³

¹ κινεῖσθαι om. H.I.e.h. ^m ἐν post καὶ om. b.c. ⁿ ταύτης εἰσίν· ἢ H.b.c. ^o μένουσιν H. ^p αἱ ante λ. om. H.I.e.h. ^q αἰσθητικοῦ εἰσι φ. d. ^r καὶ om. d. ^s ὥσθ' ἔτι c. ^t αὕτη δ' οὐκ ἔστιν ἀλλοίωσις b. c. ^v οὐδ'—μέρους] οὐδὲ τῷ νοητικῷ μέρει αἱ I.e.i. ^w αἱ om. c, post μέρους ponit h. ^x νοητοῦ b.c. ^y μάλιστα om. I.e.h.i. ^z τὸ γὰρ b.c: ceteri ὅτι τὸ. ^a οὐδὲν] οὐδὲ I.e.i, οὐκ d. ^b τῇ b.c, τῷ d: ceteri τὰ. ^c τὸ c, τὲ b, τὰ d: ceteri τῷ.

βέβηκεν· ἢ γὰρ κατ' ἐνέργειαν τὸ τῆς ἡδονῆς ἢ διὰ ^cμνήμην ἢ ἀπὸ τῆς ἐλπίδος. ^dΕἰ μὲν ^cοὖν κατ' ἐνέργειαν, αἰσθησις τὸ αἷτιον, ^fεἰ δὲ διὰ ^gμνήμην ἢ ^hδι' ἐλπίδα, ⁱἀπὸ ταύτης· ἢ γὰρ ^kοἷα ἐπά- θομεν ^lμεμνημένοις ^mτὸ τῆς ἡδονῆς ⁿἢ ἢ οἷα πεισόμεθα ἐλπίζουσιν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῷ διανοητικῷ μέρει τῆς ψυχῆς ^oἡ ἀλλοίωσις. Τὸ ²² γὰρ ἐπιστήμον μάλιστα τῶν πρὸς τι λέγεται. Τοῦτο ^pδὲ δῆλον· κατ' οὐδεμίαν γὰρ δύναμιν ^qκινηθεῖσιν ἐγγίνεται τὸ τῆς ἐπιστήμης, ἀλλ' ὑπάρξαντός τινος· ἐκ γὰρ τῆς κατὰ μέρος ἐμπειρίας τὴν καθό-

^c μνήμην E: ceteri μνήμης. ^d εἰ] ἢ E.h. ^e οὖν] γὰρ H.a. ^f εἰ] ἢ h. ^g μνήμην h: ceteri μνήμης. ^h δι' ἐλπίδος F.H.a, τὴν ἐλπίδα E. ⁱ ἀπὸ] τὸ ἀπὸ h. ^k οἷα om. h. ^l μεμνημένοι h. ^m τὸ addidit E. ⁿ ἢ οἷα] ποῖα E. ^o ἡ om. E. ^p δὲ om. E. ^q κινηθεῖσιν ἡμῖν γίνεται h.

τῆς χρήσεως καὶ τῆς ἐνεργείας οὐκ ἔστι γένεσις, εἰ μὴ τις καὶ τῆς ^d ἀναβλέψεως καὶ τῆς ἀφῆς ^e οἶεται γένεσιν ^f εἶναι. καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὁμοιον τούτοις. Ἡ δ' ἐξ ἀρχῆς λήψις τῆς ἐπιστήμης γένεσις ^g οὐκ ^h ἔστιν· ⁱ τῷ γὰρ ^k ἡρεμῆσαι καὶ στήναι τὴν διάνοιαν ἐπίστασθαι καὶ φρονεῖν ^l λέγομεν. Εἰς δὲ τὸ ἡρεμεῖν οὐκ ἔστι γένεσις· ὅλως γὰρ ^m οὐδεμιᾶς μετα-
 14 βολῆς, καθάπερ εἴρηται πρότερον. Ἔτι δ' ὥσπερ ⁿ ὅταν ἐκ τοῦ μεθεῖν ἢ καθεύδειν ἢ νοσεῖν εἰς τάναντία μεταστῇ τις, οὗ φάμεν ἐπιστήμονα γεγενῆσθαι πάλιν (καίτοι ^o ἀδύνατος ἦν τῇ ἐπιστήμῃ χρῆσθαι πρότερον), οὕτως οὐδ' ὅταν ἐξ ἀρχῆς λαμβάνῃ τὴν ἔξιν· τῷ γὰρ καθίστασθαι τὴν ψυχὴν ἐκ τῆς ^p φνσικῆς ^q παραχῆς φρόνιμόν τι ^r γίνεται καὶ ^s ἐπιστήμον.
 15 Διὸ καὶ τὰ παιδία οὔτε μαθηταὶ ^t δύναται οὔτε κατὰ τὰς αἰσθήσεις ὁμοίως ^v κρίνουν τοῖς πρεσβυτέροις· πολλὴ γὰρ ἡ

^d ἀναβλ. τε καὶ b. ^e οἶοιτο H.I.e.h. ^f εἶναι· τὸ γὰρ οἶεσθαι καὶ H.I.e.h. ^g οὐκ] μὲν οὐκ H.e.h, μὲν οὖν οὐκ I. ^h ἔστιν] ἔστιν οὐδ' ἀλλοίωσις b.c. ⁱ τὸ c.d. ^k ἡρεμῆσαι I.e. ^l λεγόμεθα b.c. ^m οὐδεμία μεταβολή H.I.e.h. ⁿ ὅταν om. h. ^o ἀδύνατος ἦ c. ^p ἡθικῆς c. ^q ἀρετῆς b.c. ^r γένηται c. ^s ἐπιστητὸν c.h. ^t δύναται H.b.c. ^v κρίνει I.e.

23 λου λαμβάνομεν ἐπιστήμην. Οὐδὲ δὴ ^r ἡ ἐνέργεια γένεσις, εἰ μὴ τις ^s καὶ τὴν ἀνάβλεψιν καὶ τὴν ἀφῆν γενέσεις ^t φησί· τοιοῦτοι γὰρ ἡ ἐνέργεια. Ἡ δὲ ἐξ ἀρχῆς λήψις τῆς ἐπιστήμης οὐκ ἔστι γένεσις οὐδ' ἀλλοίωσις· ^v τῷ γὰρ ἡρεμῆσθαι καὶ καθίστασθαι τὴν
 24 ψυχὴν ἐπιστήμων γίνεται καὶ φρόνιμος. Καθάπερ ^w οὖν οὐδ' ὅταν καθεύδων ἐγερθῇ τις ἢ μεθύων παύσῃται ἢ ἰσοῶν καταστῇ, γέγοιεν ἐπιστήμων· ^x καίτοι πρότερον οὐκ ^y ἐδύνατο ^z χρῆσθαι καὶ κατὰ τὴν ἐπιστήμην ἐνεργεῖν, ^a ἀλλ' ἀπαλλαγείσης τῆς παραχῆς καὶ ^b εἰς κατάστασιν ἐλθοῦσης τῆς διανοίας ὑπῆρξεν ἡ δύναμις ἢ πρὸς τὴν τῆς ἐπιστήμης χρεῖαν. ^c Τοιοῦτον δὴ τι γίνεται καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ τῆς ἐπιστήμης ^d ἀπαρχῇ· τῆς γὰρ παραχῆς ἡρεμία τις ^e καὶ
 25 κατάστασις. Οὐδὲ δὴ τὰ παιδία ^f δύναται μαθεῖν οὐδὲ ^g κρίνουν ταῖς αἰσθήσεσιν ὁμοίως τοῖς πρεσβυτέροις. Πολλὴ γὰρ ἡ παραχῇ

^r ἡ om. E. ^s καὶ post τις om. h. ^t φῆσαι K.Ha. ^v τὸ g.h. ^w οὖν om. T.h. ^x καὶ τὸ πρ. E. ^y ἐδύνατο Ha.h. ^z χρῆσθῆναι E. ^a ἀλλ' εἴτα E. ^b εἰς ἐρημίαν καὶ κατάστασιν E. ^c ἀπὸ ἡρεμίας? ^d τοιοῦτο E. ^e ἀπαρχῇ h. ^f καὶ] ἡ T. ^g δύναται h, δύναται τι E. ^h κρίνουν Ha, κοινωμένων E.

ταραχή καὶ ἡ κίνησις. Καθίσταται ^w δὲ καὶ ^x ἡρεμίζεται
^y πρὸς ἕνια μὲν ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς, πρὸς ἕνια δ' ὑπ' ἄλ-
 λων, ἐν ἀμφοτέροις δὲ ἀλλοιούμενων τινῶν τῶν ἐν ^z τῷ σώ-
 ματι, καθάπερ ἐπὶ τῆς ^a ἐγέρσεως καὶ ^b τῆς ἐνεργείας, ὅταν
 νήφων γένηται καὶ ἐγερθῇ. Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων
 ὅτι τὸ ἀλλοιῶσθαι καὶ ἡ ἀλλοιώσις ἐν τε τοῖς αἰσθητοῖς
 γίνεται ^c καὶ ἐν τῷ αἰσθητικῷ ^d μέρει τῆς ψυχῆς, ἐν ἄλλῳ δ'
 οὐδενὶ πλὴν κατὰ ^e συμβεβηκός.

Ἀπορήσειε δ' ἂν τις πότερόν ἐστι κίνησις πᾶσα πάσῃ 4
 συμβλητῇ ἢ οὐ. Εἰ δὲ ἐστι πᾶσα συμβλητῇ καὶ ^f ὁμοταχὲς
 τὸ ^g ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἴσον κινούμενον, ἔσται περιφερὲς τις ^h ἴση
 εὐθείᾳ, καὶ μείζων δὴ καὶ ἐλάττων. Ἔτι ἀλλοιώσις καὶ
ⁱ φορὰ τις ^k ἴση, ὅταν ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὸ μὲν ^l ἀλλοιωθῇ τὸ
 δ' ἐνεχθῇ. Ἔσται ἄρα ^m ἴσον πάθος μήκει. Ἀλλ' ἀδύνα-
 τον. Ἀλλ' ⁿ ἄρα ὅταν ^o ἐν ἴσῳ ἴσον κινήθῃ, τότε ἰσοταχὲς
 ἴσον δ' οὐκ ^p ἔστι ^q πάθος μήκει. Ὡστ' οὐκ ἔστιν ἀλλοιώσις
 φορᾷ ἴση οὐδ' ἐλάττων. Ὡστ' οὐ πᾶσα συμβλητῇ. Ἐπὶ ^r
 δὲ τοῦ κύκλου καὶ ^r τῆς εὐθείας πῶς συμβήσεται; Ἀτοπὸν
^s τε γάρ, εἰ μὴ ἔστι κύκλῳ ὁμοίως ^t τουτὶ κινεῖσθαι καὶ τοῦτο

^w δὲ] γὰρ I.c.h. ^x ἡρεμίζει b.c. ^y πρὸς—αὐτῆς om. b.c. ^z τῷ
 om. c.d. ^a χρίσεως H.I.b.c.e., χρίσεως h. ^b τῆς om. I.d.e.h.
^c καὶ ἡ ἐν b.c. ^d μορίῳ b.c. ^e post συμβεβηκός h. ἵκνουμέ-
 νου γὰρ ἡ μαινομένου ἢ θερμαινομένου τῆς ὕλης. ἀλλ. (sec. 15.)—
 πλὴν κατὰ συμβεβηκός (hujusce cap. fin.) ea varietate cui apposi-
 tum h. margo γράφεται τοῦτο καὶ ἄλλως ἕως τοῦ ἀπορήσειε δ' ἂν τις.
^f ὁμοιοταχὲς E.I. ^g ἐν τῷ ἴσῳ F. ^h ἴση καὶ εὐθεία K. ⁱ φθο-
 ρά E. ^k ἴση] καὶ H. ^l ἀλλοιωθῇ τι τὸ F.K. ^m ἴσον τὸ πάθος F.
ⁿ ἄρα om. corr. F. ^o ἴσον ἐν ἴσῳ I. ^p ἔσται I. ^q πάθος πᾶν μήκει F.
 et corr. K. ^r τῆς om. F. ^s τε om. H. ^t τουτὶ F.

περὶ ^h αὐτὰ καὶ ἡ κίνησις. Καθίσταται δὲ καὶ παύεται τῆς ταραχῆς
 τοτὲ μὲν ὑπὸ τῆς φύσεως τοτὲ δ' ὑπ' ἱ ἄλλων. Ἐν ἀμφοτέροις δὲ
 τούτοις ἀλλοιῶσθαι τι συμβαίνει, καθάπερ ὅταν ἐγερθῇ καὶ γένη-
 ται νήφων πρὸς τὴν ἐνέργειαν. Φανερόν οὖν ὅτι τὸ τῆς ἀλλοιώ-
 σεως ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ^k ἐν τῷ αἰσθητικῷ μέρει τῆς ψυχῆς, ἐν
 ἄλλῳ δ' οὐθενὶ πλὴν κατὰ συμβεβηκός.

^h ταῦτα E.

ⁱ ἀλλήλων E.g.

^k ἐν ante τῷ om. F.h.

ἐπὶ τῆς εὐθείας, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη ἢ θάττον ἢ βραδύτερον, ὥσπερ ^v εἰ κάταντες, τὸ δ' ἀναντες. ^w Ἐτι ^x οὐδὲν διαφέρει οὐδ' ἐν τῷ λόγῳ, εἴ τις ^y φήσκειν ^z ἀνάγκην εἶναι θάττον εὐθὺς ^a ἢ βραδύτερον κινεῖσθαι· ἔσται γὰρ μείζων καὶ ἐλάτ-
3 των ἢ περιφερὴς τῆς εὐθείας, ὥστε καὶ ἴση. Εἰ γὰρ ἐν τῷ
Α χρόνῳ ^b τὸ μὲν τὴν Β ^c διήλθε τὸ δὲ ^d τὴν Γ, μείζων ἂν
εἴη ἢ Β τῆς Γ· οὕτω γὰρ τὸ θάττον ἐλέγετο. Οὐκοῦν καὶ
εἰ ἐν ἐλάττονι ἴσον, θάττον· ὥστ' ^e ἔσται τι μέρος τοῦ Α ἐν
ῶ ^f τὸ Β τοῦ κύκλου ^g τὸ ἴσον δίδεισι, καὶ τὸ Γ ἐν ὅλῳ τῷ
Α τὴν Γ. Ἀλλὰ μὴν εἰ ἔστι ^h συμβλητά, ⁱ συμβαίνει τὸ
ἄρτι ῥηθέν, ἴσην ^k εὐθείαν εἶναι κύκλῳ. Ἀλλ' οὐ ^l συμ-
βλητά· οὐδ' ἄρα αἱ κινήσεις. Ἀλλ' ὅσα μὴ ^m ὁμώνυμα,
4 ⁿ πάντα ^o συμβλητά. Οἷον διὰ τί οὐ ^p συμβλητόν, πότερον
ὀξύτερον τὸ γραφεῖον ἢ ὁ οἶνος ἢ ἡ νήτη; ^q Ὅτι ^r ὁμώνυμα,
οὐ ^s συμβλητά· ἀλλ' ἡ ^t νήτη ^v τῇ παρανήτῃ συμβλητόν, ὅτι
^w ταῦτ' ^x σημαίνει τὸ ὅξυ ἐπ' ἀμφοῖν. Ἀρ' οὖν οὐ ταῦτόν
τὸ ταχὺ ἐνταῦθα κακεῖ; πολὺ δ' ἔτι ἦττον ἐν ἀλλοιῶσει καὶ
5 φορᾷ. Ἡ πρῶτον μὲν τοῦτο οὐκ ἀληθές, ὥς εἰ μὴ ὁμώνυμα
συμβλητά. Τὸ γὰρ πολὺ ταῦτ' σημαίνει ἐν ὕδατι ^y καὶ
ἀέρι, καὶ οὐ συμβλητά. Εἰ δὲ μή, τό γε διπλάσιον ταῦτό
(ἐνὸ γὰρ πρὸς ἓν), καὶ οὐ συμβλητά. Ἡ καὶ ἐπὶ τούτων ὁ
6 αὐτὸς λόγος· καὶ γὰρ ^z τὸ πολὺ ὁμώνυμον. Ἀλλ' ἐνίων
καὶ οἱ λόγοι ὁμώνυμοι, οἷον εἰ λέγοι τις ὅτι τὸ πολὺ ^a τὸ
τοσοῦτον καὶ ^b ἔτι ^c ἄλλο ^d τὸ τοσοῦτον, καὶ τὸ ἴσον ὁμό-
νυμον, καὶ τὸ ἐν δέ, εἰ ἔτυχεν, εὐθὺς ὁμώνυμον. Εἰ δὲ τοῦτο,

^v εἰ] ἂν εἰ F. ^w ἔτι om. E.K. ^x οὐδ' ἐν om. F. ^y φήσει K, φησὶν E. ^z ἀνάγκη E.K. ^a ἢ om. E. ^b τὸ μὲν om. E. et pr. K. ^c διελήλυθε H.I. διήλθε—ἡ B om. E. ^d τὴν—ἡ B om. pr. K. ^e ἔσται om. K. ^f τὸ ante B om. E.K. ^g τὸ ἴσον δίδεισι τὸ ἴσον pr. F: om. τὸ ἴσον E.H.I.K. ^h ξυμβλητά F.K. ⁱ συμβαίνει —συμβλητά om. pr. F. ^k εἶναι εὐθείαν H. ^l ξυμβλητά K. ^m συνώ- νυμα E.H. ⁿ ἅπαντα H. ^o ἀσύμβλητα H.I. ^p συμβλητόν τὸ πότε- ρον E. ^q ὅτι] ὅτι γὰρ F.H.I. ^r ὁμώνυμον E.I.K. ^s συμβλητόν K, ξυμβλητά F.H.I. ^t νήτῃ F. ^v τῇ om. E. ^w τὸ αὐτὸ E.F.I.K. ^x συμβαίνει E.F.K. ^y καὶ ἐν ἀέρι H. ^z τὸ] καὶ τὸ F. ^a τὸ post πολὺ om. E.K. ^b ἔτι] εἰ τι E. ^c ἀλλὰ H.I. ^d τὸ om. E, τὸ τοσοῦτον om. F.

" καὶ τὰ δύο, ἐπεὶ διὰ τί τὰ μὲν συμβλητὰ τὰ δ' οὐ, εἴπερ
^f ἦν μία φύσις; ἢ ὅτι ἐν β' ἄλλω πρώτῳ δεκτικῷ. 'Ο μὲν γ'
 οὖν ἵππος καὶ ὁ κύων συμβλητὰ, πότερον λευκότερον· ἐν ᾧ
 γὰρ πρώτῳ, ^h τὸ αὐτό, ἢ ἐπιφάνεια· ⁱ καὶ ^j κατὰ μέγεθος
 ὡσαύτως. "Υδωρ δὲ ^k καὶ φωνὴ οὐ ἐν ἄλλω γάρ. "Η δὴλον
 ὅτι ἔσται ^l οὕτω γε πάντα ^m ἐν ποιεῖν, ⁿ ἐν ἄλλω δὲ ἕκαστον
 φάσκειν εἶναι, καὶ ἔσται ταυτὸν ἴσον καὶ γλυκὺ καὶ λευκόν,
 ἀλλ' ^o ἄλλο ἐν ^p ἄλλω. "Ετι δεκτικὸν οὐ τὸ τυχόν ἐστιν, ⁸
 ἀλλ' ^q ἐν ἐνὸς τὸ πρῶτον. 'Αλλ' ἄρα οὐ μόνον ^r δεῖ τὰ
 συμβλητὰ μὴ ὁμώνυμα εἶναι ἀλλὰ καὶ μὴ ἔχειν διαφοράν,
 μήτε ὁ ^s μήτ' ἐν ᾧ; Λέγω δὲ οἶον χρώμα ^t ἔχει διαίρεσιν.
 Τοιγαροῦν ^v οὐ συμβλητὸν κατὰ τοῦτο, οἶον πότερον ^w κε-
 χρωμάτισται μᾶλλον, μὴ κατὰ τι χρώμα, ἀλλ' ^x ἢ χρώμα,
^y ἀλλὰ κατὰ τὸ λευκόν. Οὕτω ^z καὶ περὶ κίνησιν ὁμοταχὲς ⁹
 τὸ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ^z κινηθὲν ἴσον ^a τοσονδί· ^b εἰ δὴ τοῦ μήκους
 ἐν ^c τῷδὲ τὸ μὲν ἡλλοιωθῇ τὸ δ' ἠνέχθη, ἴση ^d ἄρα ^e αὕτη ἢ
 ἡλλοίωσις καὶ ὁμοταχὲς τῇ φορᾷ; 'Αλλ' ἄτοπον. Αἴτιον
 δ' ὅτι ἢ κίνησις ἔχει εἶδη, ὥστ' εἰ τὰ ^f ἐν ἴσῳ χρόνῳ ^g ἐνε-
 χθέντα ἴσον μήκος ἰσοταχῇ ἔσται, ἴση ἢ εὐθεῖα καὶ ^h ἢ περι-
 φερής. Πότερον οὖν αἴτιον, ⁱ ὅτι ἢ φορὰ γένος ἢ ὅτι ^k ἢ ¹⁰
 γραμμὴ γένος; 'Ο μὲν γὰρ ^l χρόνος αἰεὶ ^m ἄτομος τῷ εἶδει.
 "Η ἅμα ⁿ καὶ ἐκεῖνα εἶδει διαφέρει; Καὶ γὰρ ἢ φορὰ ^o εἶδη ἔχει,
 ἂν ἐκεῖνο ἔχῃ εἶδη ἐφ' οὗ κινεῖται. ^q "Ετι δ' ^r εἰ ἐν ᾧ, οἶον
^s εἰ πόδες, βᾶδις, ^t εἰ πτέρυγες, πτῆσις. "Η οὐ, ἀλλὰ τοῖς

^e καὶ] κα Ε. ^f ἦν om. I. ^g ἄλλω τρόπῳ πρώτῳ Ε. ^h τῷ
 αὐτῷ I. ⁱ καὶ om. E.K. ^j κατὰ τὸ μέγεθος F.H.I. ^k καὶ ἢ
 φωνῇ F. ^l γε οὕτω F. ^m ποιεῖν ἐν K. ⁿ ἐν om. K. ^o ἄλλο om. F.H.
 I.K. ^p ἄλλω] ἄλλω καὶ ἄλλω I. ^q ἐν om. E.K. ^r δεῖ] δὴ H.
^s μήτε τὸ ἐν F. ^t ἔχει διαφορὰν ἢ διαίρεσιν H. ^v οὐ om. E. ^w κέ-
 χρωσται H. ^x ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ Ε, ἀλλ' ἢ H. ^y καὶ om. H. ^z κινεῖ-
 σθαι E.I.K. ^a τοσονδε F.H. ^b εἰ δὴ] ἐπεὶ H, om. F. ^c τῷδὲ εἰ δὲ
 τὸ F. ^d ἄρα om. pr. F. ^e αὕτη K. ^f ἐν τῷ ἴσῳ F. ^g κινηθέντα μή-
 κος ἴσον H. ^h ἢ post καὶ om. F. ⁱ ὅτι ἔστιν ἢ E.I.K. ^k ἢ om. E.K.
^l χρόνος ὁ αὐτὸς αἰεὶ F. ^m ἄτομος ἐν δὲ τῷ K. ⁿ ἐκεῖνα F, om. K.
^o εἶδη ἔχῃ H. ^q ἔτι] ὅτε E.F.K. ^r εἰ ἐν δι' οὐ corr. I, ἂν δι' οὐ K, ἐν
 ᾧ F. ^s εἰ] οἱ I. ^t εἰ δὲ πτ. E.I.K.

σχήμασιν ἢ φορὰ ἄλλη, ὥστε τὰ ἐν ἴσῳ ^v χρόνῳ ^w ταῦτὸ μέγεθος κινούμενα ἰσοταχῇ· τὸ αὐτὸ ^x δὲ ^y ἀδιάφορον εἶδει καὶ κινήσει ^z ἀδιάφορον· ὥστε τοῦτο σκεπτέον, τίς διαφορὰ
¹¹ κινήσεως. Καὶ σημαίνει ^a ὁ λόγος οὗτος ὅτι τὸ γένος οὐχ ἔν τι, ἀλλὰ παρὰ τοῦτο λανθάνει πολλά, εἰσὶ ^b τε τῶν ὁμωνυμιῶν αἱ μὲν πολὺν ἀπέχουσαι, ^c αἱ δὲ ἔχουσαί ^d τινα ὁμοιότητα, αἱ δ' ἐγγὺς ἢ γένει ἢ ἀναλογίᾳ, διὸ ^e οὐ δοκοῦσιν ὁμωνυμίαι εἶναι οὐσαι. ^f Πότε οὖν ἕτερον τὸ εἶδος, εἰς ταῦτὸ ἐν ἄλλῳ. ^g ἢ ^h ἂν ἄλλο ἐν ἄλλῳ; καὶ τίς ὅρος; ἢ τῷ κρινόμεν ὅτι ⁱ ταῦτὸν τὸ λευκὸν καὶ τὸ γλυκὺ ἢ ἄλλο; ὅτι ^k ἐν
¹² ἄλλῳ φαίνεται ἕτερον; ἢ ὅτι ὅλως οὐ ^l ταυτό; Περὶ δὲ ^m δὴ ἀλλοιώσεως, πῶς ⁿ ἔσται ἰσοταχὴς ἑτέρα ἑτέρα; Εἰ δὲ ἔστι τὸ ὑγιάζεσθαι ἀλλοιοῦσθαι, ^o ἔστι τὸν μὲν ταχὺ τὸν δὲ βραδέως ἰαθῆναι, ^p καὶ ἅμα τινάς, ὥστ' ^q ἔστιν ἀλλοιώσις ἰσοταχὴς· ἐν ἴσῳ γὰρ χρόνῳ ἡλλοιώθη. Ἀλλὰ τί ἡλλοιώθη; Τὸ γὰρ ἴσον ^r οὐκ ^s ἔσται ἐνταῦθα λεγόμενον, ἀλλ' ὡς ἐν τῷ ^t ποσῷ ἰσότης, ἐνταῦθα ὁμοιότης. Ἀλλ' ^v ἔστω ἰσοταχὴς τὸ ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὸ αὐτὸ μεταβάλλον. Πότερον ^w οὖν ἐν
¹³ ^φ τὸ πάθος ἢ τὸ πάθος δεῖ συμβάλλειν; Ἐνταῦθα μὲν δὴ ^x ὅτι ὑγίεια ἢ αὐτή, ἔστι λαβεῖν ^y ὅτι οὔτε μᾶλλον οὔτε ἡττον ἀλλ' ὁμοίως ὑπάρχει. Ἐὰν δὲ τὸ πάθος ἄλλο ^z ἢ, οἷον ἀλλοιοῦται τὸ λευκαίνόμενον ^a καὶ τὸ ὑγιαζόμενον, τούτοις οὐδὲν τὸ αὐτὸ οὐδ' ἴσον οὐδ' ὅμοιον, ἢ ^b ἥδη ταῦτα εἶδη ποιεῖ ἀλλοιώσεως, καὶ οὐκ ἔστι μία ^c ὥσπερ ^d οὐδ' αἱ φοραί. Ὡστε ληπτέον ^e πόσα εἶδη ἀλλοιώσεως καὶ πόσα φοραῖς.

^v χρόνῳ om. E.H.K. ^w τὸ αὐτὸ F.H. ^x δέ] δὲ καὶ E.K. ^y διάφορον F.K. ^z ἀδιάφορον εἶδει ὥστε F. ^a ὁ] γε ὁ F. ^b δὲ F. ^c αἱ δὲ ἔχουσαι om. E. ^d ὁμοιότητά τινα II. ^e οὐδὲ I. ^f πότερον K. ^g ταυτὸν H, ταῦτα K. ^h ἂν om. I.K. ⁱ ταυτὸν καὶ γλυκὺ καὶ λευκὸν H. ^k ἐν ἄλλῳ om. H. ^l ταυτὸν H.I. ^m δὴ om. K. ⁿ ἔστιν F.K. ^o ἔστι δὲ τὸν F.H.I. ^p καὶ] ἔστι δὲ καὶ I. ^q ἔσται H. ^r οὐκέτι H. ^s ἔσται F.H.K. ^t ποσῷ ἢ ἰσότης H. ^v ἔστω τὸ τὸ αὐτὸ μεταβάλλον τὸ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἰσοταχὴς H, et omisso τὸ altero et tertio F, omittis τὸ αὐτὸ et τὸ tertio K. ^w οὖν om. II. ^x ὅτι] ἢ F. ^y ὅτι] ἢ ὅτι F. ^z ἢ οἷον] ποῖον E. ^a καὶ] ἢ F. ^b εἶδη pr. I, om. corr. F. ^c ὥσπερ om. K. ^d οὐδὲ φορὰ F. ^e πόσα om. K.

Εἰ μὲν οὖν τὰ κινούμενα εἶδει διαφέρει, ὧν εἰσὶν αἱ κινήσεις ¹⁴
καθ' αὐτὰ καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός, καὶ αἱ κινήσεις εἶδει
διοίσουσιν· εἰ δὲ γένει, γένει, εἰ δ' ἀριθμῷ, ἀριθμῷ. Ἀλλὰ
δὴ πότερον εἰς τὸ πάθος δεῖ βλέψαι, εἰς ἢ ταυτὸν ἢ
ὁμοιον, ¹ εἰ ἰσοταχεῖς αἱ ἡ ἀλλοιώσεις, ² ἢ εἰς τὸ ἀλλοιούμε-
νον, οἷον εἰ τοῦ μὲν ¹ τοσονδὶ λελεύκονται τοῦ δὲ ¹ τοσονδί;
ἢ εἰς ἄμφω, καὶ ἡ αὐτὴ μὲν ἢ ἄλλη ³ τῷ πάθει, ⁴ εἰ τὸ
⁵ αὐτό, ἴση δ' ἢ ἄνιστος, εἰ ἐκείνο ἄνιστον. Καὶ ἐπὶ γενέσεως ¹⁵
⁶ δὲ καὶ φθορᾶς τὸ αὐτὸ σκεπτέον. Πῶς ἰσοταχὴς ἡ γένε-
σις; Εἰ ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὸ αὐτὸ καὶ ἄτομον, ⁷ οἷον ἄνθρωπος
ἀλλὰ μὴ ζῶον· ⁸ θάττων ⁹ δ', εἰ ἐν ἴσῳ ἕτερον· οὐ γὰρ ἔχο-
μέν ¹⁰ τινα δύο, ¹¹ ἐν οἷς ἡ ἑτερότης ὡς ¹² ἢ ἀνομοιότης. ¹³ Καὶ
εἰ ἔστιν ἀριθμὸς ἡ οὐσία, πλείων καὶ ἐλάττων ἀριθμὸς
ὁμοιοειδής, ἀλλ' ἀνώνυμον τὸ κοινόν, καὶ τὸ ἐκίτερον [¹⁴ ποῖον·
τὸ μὲν ποῖον.] ὥσπερ τὸ πλείον πάθος ἢ τὸ ὑπερέχον μάλ-
λον, τὸ δὲ ποσὸν μείζον.

¹ Ἐπεὶ δὲ τὸ κινοῦν ² κινεῖ τι αἰεὶ καὶ ἔν τινι καὶ μέχρι του· ⁵
λέγω δὲ τὸ μὲν ἔν τινι, ὅτι ἐν χρόνῳ, τὸ δὲ μέχρι του, ὅτι
ποσόν τι μῆκος· ³ αἰεὶ γὰρ ἅμα κινεῖ ⁴ καὶ ⁵ κεκίνηκεν, ὥστε
ποσόν τι ἔσται ὃ ἐκινήθη, καὶ ἐν ποσῷ. Εἰ δὴ τὸ μὲν Α ²
τὸ κινοῦν, τὸ δὲ Β τὸ κινούμενον, ὅσον δὲ κεκίνηται μῆκος τὸ
Γ, ἐν ὅσῳ ³ δὲ ὁ χρόνος ἐφ' οὗ Δ, ἐν δὴ τῷ ἴσῳ χρόνῳ ἡ
⁴ ἴση δύναμις ⁵ ἢ ἐφ' ⁶ οὗ ⁷ Α ⁸ τὸ ἥμισυ τοῦ Β ⁹ διπλασίαν
¹⁰ τῆς Γ ¹¹ κινήσει, τὴν δὲ τὸ Γ ἐν τῷ ἥμισυ τοῦ Δ· οὕτω
γὰρ ἀνάλογον ἔσται. Καὶ εἰ ἡ αὐτὴ δύναμις τὸ αὐτὸ ἐν

¹ αὐτὸ F. ² ἢ om. E. ³ εἰ] ἢ F, ἢ E.K, om. I. ⁴ ἀλλοιώ-
σεις ἢ εἰς τὸ om. pr. E. ⁵ ἢ εἰς τὸ ἀλλοιούμενον om. pr. K. ⁶ τοι-
σονδί E.H.K. ⁷ τὸ πάθος K. ⁸ εἰ] εἴη E, εἰ εἴη K. ⁹ αὐτὸ αὐτὸ
ἴση E. ¹⁰ δὲ om. E.K. ¹¹ οἷον] οἷον εἰ I. ¹² θάττων E.K. ¹³ δὴ εἰ
ἐν ἀνίσω· οὐ E.K. ¹⁴ τι E.F.H.K. ¹⁵ ἐν οἷς om. E.H.I.K. ¹⁶ ἢ]
εἰ F. ¹⁷ καὶ] ἢ H.I.K, om. E. ¹⁸ ὁμοιοειδής F.K. ¹⁹ ποῖον τὸ μὲν
ποῖον om. E.F.H.I.K. ²⁰ κινεῖται αἰεὶ E, κινεῖ τε αἰεὶ τι F. ²¹ αἰεὶ]
εἰ E.K. ²² καὶ om. K. ²³ κεκίνηται H. ²⁴ δὲ χρόνῳ ἐφ' ᾧ K. ²⁵ ἴση
om. H.I. ²⁶ ἢ om. E.K. ²⁷ ᾧ F. H. ²⁸ Α] τὸ α F.H.I.K. ²⁹ τὸ]
τὸ μὲν I. ³⁰ διπλασιάσαν E. ³¹ τῆς] τῆς τοῦ I. ³² κινήσει τὴν ζ
τὴν H.I.

ο τωδὶ τῷ χρόνῳ τοσήνδε κινεῖ, καὶ τὴν ἡμίσειαν ἐν τῷ ῥ ἡμίσει καὶ ἡ ἡμίσεια ἰσχύς τὸ ἡμισυ κινήσει ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ 3 τὸ ἴσον. Οἷον τῆς Α δυνάμεως ῥ ἔστω ἡμίσεια ἡ τὸ Ε καὶ τοῦ Β τὸ Ζ ἡμισυ· ὁμοίως δὲ ἔχουσι καὶ ῥ ἀνάλογον ῥ ἡ ἰσχύς πρὸς τὸ βάρος, ὥστε ἴσον ἐν ἴσῳ χρόνῳ κινήσουσιν. Καὶ εἰ τὸ Ε τὸ Ζ κινεῖ ἐν τῷ Δ τὴν Γ, ῥ οὐκ ῥ ἀνάγκη ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ τὸ ἐφ' οὗ ῥ Ε τὸ διπλάσιον τοῦ Ζ κινεῖν τὴν 4 ἡμίσειαν τῆς Γ. Εἰ ῥ δὴ ῥ τὸ Ζ Α τὴν ῥ τὸ Β ῥ κινήσει ἐν τῷ Δ ῥ ὅσῃν ῥ ἡ τὸ Γ, τὸ ἡμισυ τοῦ Α τὸ ἐφ' ῥ Ε τὴν ῥ τὸ Β οὐ κινήσει ἐν τῷ χρόνῳ ἐφ' ῥ Δ, οὐδ' ἔν τινι τοῦ Δ ῥ τῆς Γ, ῥ ἡ ἀνάλογον πρὸς τὴν ὅλην ῥ τὴν Γ, ὥς τὸ Α πρὸς τὸ ῥ Ε· ὅλως γὰρ εἰ ἔτυχεν οὐ κινήσει οὐδέν· ῥ οὐ γὰρ εἰ ῥ ἡ ὅλη ἰσχύς τοσήνδε ῥ ἐκίνησεν, ἡ ἡμίσεια ῥ οὐ κινήσει οὔτε ῥ ποσὴν οὔτ' ἐν ὅποσῳ· ῥ εἰς γὰρ ἂν κινοίῃ τὸ πλοῖον, εἴπερ ῥ ῥ τε τῶν ῥ νεωλκῶν τέμνεται ἰσχύς εἰς τὸν ἀριθμὸν 5 καὶ τὸ μῆκος, ὃ πάντες ἐκίνησαν. Διὰ τοῦτο ὁ ῥ Ζήνωνος λόγος οὐκ ῥ ἀληθής, ὡς ψοφεῖ ῥ τῆς κέγχρου ὅτι οὐν μέρος· οὐδὲν γὰρ κωλύει μὴ κινεῖν τὸν ἀέρα ἐν μηδενὶ χρόνῳ ῥ τοῦτον ὃν ἐκίνησεν ῥ ἐμπεσὼν ῥ ὁ ὅλος μέδιμνος. Οὐδὲ ῥ δὴ τοσοῦτον μόριον, ὅσον ἂν κινήσειε τοῦ ὅλου, εἰ εἴη καθ' αὐτὸ τοῦτο, ῥ οὐ κινεῖ. Οὐδὲ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἄλλ' ῥ ῥ δυνάμει ἐν 6 τῷ ὅλῳ. Εἰ δὲ τὰ ῥ δύο, ἐκατέρων ῥ δὲ ῥ τῶνδε ἐκάτερον

ο τωδὶ τῷ] τῷ διττῷ Ε. ῥ ἡμίσει χρόνῳ κινήσει καὶ Ι. ῥ ἔστω ἡ ἡμίσεια ἡ τὸ Η, ἔστω ἡμίσεια ἡ τοῦ Ε, ἔστω ἡμισυ τὸ Κ. ῥ ἀναλόγως Η. ῥ ἡ om. E.K. ῥ οὐκ om. E.K. ῥ ἀναγκαῖον E.F.K. ῥ Ε] τὸ ε pr. F. ῥ δὲ E.K. ῥ τὸ Α] τὴν τὸ α pr. F. ῥ α κινεῖ τὴν Κ. ῥ τὸ om. E.I.K. ῥ κινεῖ Η, om. Κ. ῥ ὅσῃ Ε.Η.Κ. ῥ ἡ om. Ι. ῥ Ε] τὸ ε Η.Ι. ῥ τὸ Ι. ῥ ῥ τὸ δ Ε.Ι.Κ. ῥ τῆς] τις τῆς Κ. ῥ ἡ om. F, ῥ—Γ. om. E.K. ῥ τὴν post ὅλην om. F. ῥ Ε] ῥ Ε, simile quid Κ. ῥ οὐ γὰρ εἰ] εἰ γὰρ F.K. ῥ ἡ] εἴη Κ, om. Ε. ῥ κίνησιν ῥ ἡ Κ. ῥ οὐ om. Η.Ι.Κ. ῥ ποσὴν Η.Ι. ῥ εἰς] εἰ Ε. ῥ τε om. Κ. ῥ νεωλκῶν E.K. ῥ ζήνων ὡς λόγος Ι. ῥ ἀληθές Κ. ῥ τοῦ Ε.Ι. ῥ τοῦτον om. F. ῥ πεσὼν Η. ῥ ὁ om. Η, post ὅλος ponit Κ. ῥ δὴ] δὴ τὸ Η.Ι. ῥ οὐ κινεῖ οὐδὲ γὰρ om. E.K. ῥ δυνάμει om. Η. ῥ δύο] δύο καὶ F. ῥ δὲ om. E.F.H.K. et pr. Ι. ῥ τῶνδε] τῶνδε καὶ Κ, τῶνδε καὶ εἰς Ε.

^h κινεῖ τοσόνδε ἐν τοσῶδε, καὶ συντιθέμεναι αἱ δυνάμεις τὸ σύνθετον ἐκ τῶν βαρῶν τὸ ἴσον κινήσουσι μῆκος καὶ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἀνάλογον γάρ. Ἄρ' οὖν οὕτω καὶ ⁱ ἐπ' ἀλλοιώσεως καὶ ἐπ' αὐξήσεως; Τὸ μὲν γάρ τὸ αὖξον, τὸ δὲ τὸ ^k αὐξανόμενον, ἐν ποσῶ ^l δὲ χρόνῳ καὶ ποσὸν τὸ μὲν αὖξει τὸ δὲ αὐξάνεται. Καὶ τὸ ἀλλοιοῦν καὶ τὸ ἀλλοιούμενον ὡσαύτως ^γ τὶ καὶ ποσὸν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ^m ἡλλοίωται, καὶ ἐν ποσῶ χρόνῳ, ἐν ⁿ διπλασίῳ ^o διπλάσιον, ^p καὶ τὸ διπλάσιον ἐν διπλασίῳ τὸ δ' ἡμισυ ἐν ἡμίσει ^q χρόνῳ, ἢ ἐν ἡμίσει ἡμισυ ἢ ἐν ἴσῳ διπλάσιον. Εἰ δὲ τὸ ἀλλοιοῦν ἢ αὖξον τὸ τοσόνδε ἐν τῷ ^r τοσῶδε ^s ἢ αὖξει ἢ ἀλλοιοί, οὐκ ^t ἀνάγκη καὶ τὸ ἡμισυ ἐν ἡμίσει ^v καὶ ἐν ἡμίσει ^w τὸ ἡμισυ, ἀλλ' ^x οὐδέν, εἰ ἔτυχεν, ἀλλοιώσει ἢ αὐξήσει, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ βάρους.

γ Θ.

Πότερον ^z δὲ γέγονέ ^a ποτε κίνησις οὐκ οὔσα πρότερον, καὶ φθείρεται πάλιν οὕτως ^b ὥστε κινεῖσθαι μηδέν, ἢ οὔτ' ἐγένετο οὔτε φθείρεται, ἀλλ' αἰὲ ἦν καὶ αἰὲ ἔσται, καὶ τοῦτ' ἀθάνατον καὶ ἄπαστον ὑπάρχει τοῖς οὖσιν, οἷον ζωὴ τις οὔσα τοῖς φύσει συνεστῶσι πᾶσιν; Εἶναι ^c μὲν οὖν κίνησιν πάντες φασὶν οἱ περὶ φύσεώς τι λέγοντες διὰ τὸ κοσμοποιεῖν καὶ περὶ γενέσεως ^d καὶ φθορᾶς εἶναι τὴν θεωρίαν πᾶσαν αὐτοῖς, ἣν ἀδύνατον ὑπάρχειν μὴ κινήσεως οὔσης. Ἄλλ' ^e ὅσοι μὲν ἀπείρους ^f τε κόσμους ^g εἶναι φασι, καὶ τοὺς ^z μὲν γίγνεσθαι τοὺς δὲ φθείρεσθαι ^h τῶν κόσμων, αἰεὶ φασιν εἶναι κίνησιν (ἀναγκαῖον γὰρ τὰς γενέσεις καὶ ⁱ τὰς φθοράς εἶναι μετὰ κινήσεως αὐτῶν)· ὅσοι δ' ἓνα ἢ μὴ αἰεὶ, καὶ περὶ

^h ἐκίνει H.I. ἐκίνει τὸ K, κινεῖ τὸ E. ⁱ ἐπ' ante ἀλλ. om. H.I. ^k αὐξόμενον F. ^l δὲ ante χρ. om. E.K. ^m ἡλλοίωγται F.K. ⁿ διπλασίονι K, om. E. ^o διπλάσιον om. K. ^p καὶ] κατὰ I. ^q χρ. ἢ] χρ. καὶ H. ^r τοσῶδι H. ^s ἢ ante αὖξ. om. E.F.K. ^t ἀναγκαῖον F. ^v καὶ ἐν ἡμίσει] ἢ καὶ F. ^w τὸ om. F.K. ^x οὐδέ F. γ Tit. Θ] περὶ κινήσεως τῶν εἰς γ τὸ γ E, φυσικῆς ἀκρόασεως ἦν H. ^z δὲ om. K. ^a ποτε om. E. ^b ὥστε om. E. ^c μὲν] μὴ E. ^d καὶ περὶ φθορᾶς K. ^e ὅποσοι F.H.I. ^f τε om. F.K. ^g εἶναι om. K. ^h τὸν κόσμον I. ⁱ τὰς om. E.

3 τῆς κινήσεως ὑποτίθεται κατὰ λόγον. Εἰ ^k δὲ ἐνδέχεται ποτε ^l μηδὲν κινεῖσθαι. διχῶς ἀνάγκη ^m τοῦτο συμβαίνειν· ἢ γὰρ ὡς ⁿ Ἀναξαγόρας λέγει (φησὶ γὰρ ἐκείνος, ὁμοῦ πάντων ὄντων καὶ ἡρεμούντων τὸν ἄπειρον χρόνον, κίνησιν ἐμπουῆσαι τὸν νοῦν καὶ διακρίναι), ἢ ὡς ⁿ Ἐμπεδοκλῆς ἐν μέρει ⁿ κινεῖσθαι καὶ πάλιν ἡρεμεῖν, κινεῖσθαι μὲν ὅταν ἡ φιλία ἐκ πολλῶν ποιῇ τὸ εἶναι ἢ τὸ νεῖκος πολλά ἐξ ἑνός, ἡρεμεῖν δ' ἐν τοῖς μεταξὺ χρόνοις, λέγων οὕτως,

— ^o ἡμὲν ἐν ἐκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι,
^p ἡδὲ πάλιν διαφύντος ἐνὸς πλέον' ἐκτελέθουσιν.
 τῇ μὲν γίγνονται τε, καὶ οὐ σφισιν ἔμπεδος αἰών·
 ἡ δὲ ^q τὰδ' ἀλλάσσοντα ^r διαμπερές οὐδαμὰ λήγει,
 ταύτη ^s δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοι κατὰ κύκλον.

4 ^t Δεῖ γὰρ ὑπολαβεῖν λέγειν αὐτὸν ἡ δὲ τὰδ' εἰθένδε τὰ ἀλλάσσοντα. Σκεπτόν ^v δὴ περὶ ^w τούτων πῶς ἔχει· πρὸ ἔργου γὰρ οὐ μόνον πρὸς τὴν περὶ φύσεως θεωρίαν ἰδεῖν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν μέθοδον ^x τὴν περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς πρώτης. ^y Ἀρξώμεθα δὲ πρῶτον ἐκ τῶν διωρισμένων ἡμῖν ἐν ^z τοῖς φυσικοῖς πρότερον. Φαμέν δὴ τὴν κίνησιν εἶναι ^z ἐντελέχειαν τοῦ κινητοῦ ἢ κινητόν. ^a Ἀναγκαῖον ἄρα ὑπάρχειν τὰ πράγματα ^a τὰ δυνάμενα κινεῖσθαι καθ' ἐκάστην κίνησιν. ^a Καὶ χωρὶς δὲ τοῦ τῆς κινήσεως ὀρισμοῦ, πᾶς αἶν ὁμολογήσειεν ἀναγκαῖον εἶναι κινεῖσθαι τὸ δυνατόν κινεῖσθαι καθ' ἐκάστην κίνησιν, οἷον ἀλλοιοῦσθαι μὲν τὸ ἀλλοιωτόν, φέρεσθαι δὲ ^b τὸ κατὰ τόπον μεταβλητόν, ὥστε ^c δεῖ πρότερον καυστόν εἶναι πρὶν ^d καέσθαι καὶ καυστικὸν πρὶν κάειν. Οὐκοῦν καὶ ταῦτα ἀναγκαῖον ἢ γενέσθαι ποτὲ οὐκ ὄντα ἢ ^e αἰδία εἶναι. Εἰ μὲν τοίνυν ἐγένετο τῶν ^e κινητῶν ἕκαστον,

^k δὲ K. ^l μὴ K. ^m τοῦτο om. II. ⁿ κινεῖσθαι post μέρος om. E. ^o ἡ μὲν F.H.I.K. ^p ἡ δὲ F.H.I. ^q τὰ διαλλάσσοντα F, τὰδ' ἀλλάσσοντα K. ^r διαμπερές om. H. ^s δ' om. H. ^t δεῖ— ἀλλάσσοντα] τὸ γὰρ ἢ αἶ (τῆδε F.I.) τὰδ' ἀλλάσσοντα (διαλλάσσοντα I.) ἐνθένδε ἐκείσε λέγειν αὐτὸν ὑποληπτέον F.H.I. ^v δὲ E. ^w τούτου II.I.K. ^x τὴν ante περὶ om. F. ^y ἐντ.] ἐνέργειαν E.K. ^z τὰ om. K. ^a καὶ om. H. ^b τὸ post τόπον ponit H, om. K. ^c δὴ E. ^d καίεσθαι H. ^e κινητικῶν K.

¹ ἀναγκαῖον πρότερον τῆς ληφθείσης ἄλλην γενέσθαι μεταβολὴν καὶ κίνησιν, καθ' ἣν ἐγένετο τὸ δυνατόν κινήθηναι ἢ κινήσai. Εἰ δ' ὄντα προὔπῃρχεν αἰ κινήσεως μὴ οὔσης, ἄλογον μὲν φαίνεται καὶ αὐτόθεν ἐπιστήσασιν, οὐ μὴν ἀλλὰ μᾶλλον ἔτι ² προῖουσι ³ τοῦτο συμβαίνειν ἀναγκαῖον. Εἰ γὰρ τῶν μὲν κινήτων ὄντων τῶν δὲ κινήτικων ⁴ ὅτε μὲν ⁵ ἔσται ⁶ τι πρῶτον κινεῖν, τὸ δὲ κινούμενον, ὅτε δ' οὐθέν, ἀλλ' ⁷ ἡρεμεί, ⁸ ἀναγκαῖον τοῦτο μεταβάλλειν πρότερον· ⁹ ἦν γάρ τι αἵτιον τῆς ἡρεμίας· ἢ γὰρ ἡρέμησις στέρησις ¹⁰ τῆς κινήσεως. Ὡστε πρὸ τῆς πρώτης μεταβολῆς ἔσται μεταβολὴ προτέρα. Ἡ γὰρ μὲν κινεῖ μοναχῶς, τὰ δὲ ¹¹ καὶ τὰς ἐναντίας κινήσεις, οἶον τὸ μὲν πῦρ θερμαίνει, ψύχει δ' οὐ, ἢ δ' ἐπιστήμη δοκεῖ τῶν ἐναντίων εἶναι μία. Φαίνεται μὲν οὖν ¹² κακεῖ ¹³ τι εἶναι ὁμοίотροπον· τὸ γὰρ ψυχρὸν θερμαίνει στραφέν πως καὶ ἀπελθόν, ὥσπερ καὶ ἀμαρτάνει ἐκὼν ὁ ἐπιστήμων, ὅταν ἀνάπαλιν χρήσῃται τῇ ἐπιστήμῃ. Ἀλλ' οὖν ὅσα γε δυνατὰ ¹⁴ ποιεῖν ¹⁵ καὶ πάσχειν ἢ κινεῖν, τὰ δὲ κινεῖσθαι, οὐ πάντως δυνατὰ ἔστιν, ἀλλ' ὥδι ἔχοντα καὶ πλησιάζοντα ἀλλήλοις. Ὡσθ' ὅταν ¹⁶ πλησιάσῃ, κινεῖ, τὸ δὲ κινεῖται, καὶ ὅταν ὑπάρξῃ ὡς ¹⁷ εἶναι τὸ μὲν ¹⁸ κινήτικόν τὸ δὲ κινήτόν. Εἰ τοίνυν μὴ αἰεὶ ¹⁹ ἐκινεῖτο, δῆλον ὡς οὐχ οὕτως εἶχον ²⁰ ὡς δυνάμενα τὸ μὲν κινεῖσθαι τὸ δὲ κινεῖν, ἀλλ' ²¹ ἔδει μεταβάλλειν θάτερον αὐτῶν· ἀνάγκη γὰρ ἐν τοῖς πρὸς τι τοῦτο συμβαίνειν, οἶον εἰ μὴ ὅν διπλάσιον νῦν διπλάσιον, ²² μεταβάλλειν, ²³ εἰ μὴ ἀμφοτέρα, θάτερον. Ἔσται ²⁴ ἄρα τις προτέρα μεταβολὴ τῆς πρώτης. Πρὸς δὲ τούτοις τὸ πρότερον καὶ ὕστερον πῶς ἔσται χρόνου ²⁵ μὴ ὄντος; ἢ ²⁶ ὁ χρόνος μὴ οὔσης κινήσεως; Εἰ δὲ ²⁷ ἔστιν ὁ

¹ ἀνάγκη H, om. E. ² προάγουσιν E, προάγουσι (supra positis ion) H.

³ ἀναγκαῖον τοῦτο συμβαίνειν F. ⁴ ὅτι E. ⁵ ἔστι F. ⁶ τι] τὸ pr. F.

⁷ ἡρεμείν I. ⁸ ἀναγκαῖον] δεῖ F.H.I., ἀναγκαῖον δεῖ K. ⁹ ἦν om. E.

¹⁰ τῆς ante κ. om. F.H.I.K. ¹¹ τὰ μὲν] τῷ μὲν K. ¹² καὶ om. H.

¹³ καὶ ἐκεῖ F.H.I.K. ¹⁴ τι om. E. ¹⁵ καὶ] ἢ E.K. ¹⁶ πλησιάζῃ F.H.I.

¹⁷ εἶναι] ἦν E. ¹⁸ κινήτόν τὸ δὲ κινήτικόν F. ¹⁹ ὡς] ὡς μὴ I. et pr. F,

ὡς ἦν E.K. ²⁰ ἔδει μεταβάλλειν] μετέβαλεν E, μετέβαλλεν K. ²¹ μετα-

βάλλει H.K. ²² εἰ] καὶ εἰ I. ²³ τις ἄρα I. ²⁴ ὁ om. K. ²⁵ ὁ χρόνος

ἔστιν F.H.I.K.

χρόνος ἔκίνησεως ἀριθμὸς ἢ κίνησίς τις, εἴπερ αἰεὶ χρόνος
 ἐστίν, ἀνάγκη καὶ κίνησιν αἰεὶ εἶναι. Ἀλλὰ μὴν περὶ γε
 χρόνου ἔξω ἐνὸς ὁμονοητικῶς ἔχοντες φαίνονται ^h πάντες.
 12 ⁱ ἀγέννητον γὰρ εἶναι λέγουσιν. Καὶ διὰ ^k τοῦτο Δημόκριτός
^l γε δείκνυσιν ὡς ἀδύνατον ^m ἅπαντα γεγονέναι. ⁿ τὸν γὰρ
 χρόνον ^o ἀγέννητον εἶναι. Πλάτων δ' αὐτὸν γεννᾷ μόνος.
 ἅμα ^p μὲν γὰρ ^q αὐτὸν τῷ οὐρανῷ γεγονέναι, τὸν δ' οὐρανὸν
 13 γεγονέναι φησίν. Εἰ ^r οὖν ἀδύνατόν ἐστι ^s καὶ εἶναι καὶ
 νοῆσαι χρόνον ἄνευ τοῦ νῦν, τὸ δὲ νῦν ἐστὶ μεσότης τις, ^t καὶ
 ἀρχὴν καὶ τελευτὴν ἔχον ^v ἅμα, ἀρχὴν μὲν τοῦ ἐσομένου
^w χρόνου, τελευτὴν δὲ τοῦ ^x παρελθόντος, ἀνάγκη ^y αἰεὶ εἶναι
 χρόνον· τὸ γὰρ ἔσχατον τοῦ τελευταίου ληφθέντος χρόνου
 ἐν τινι τῶν νῦν ^z ἔσται· οὐδὲν γὰρ ^a ἔστι ^b λαβεῖν ἐν τῷ
 χρόνῳ ^c παρὰ τὸ νῦν. Ὡστ' ἐπεὶ ἐστὶν ἀρχή ^d τε καὶ τε-
 λευτή τὸ νῦν, ἀνάγκη αὐτοῦ ἐπ' ἀμφοτέρα εἶναι ^e αἰεὶ χρόνον.
 Ἀλλὰ μὴν εἴγε χρόνον, φανερόν ὅτι ἀνάγκη εἶναι καὶ κίνη-
 14 σιν, εἴπερ ὁ χρόνος πάθος τι κινήσεως. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος
 καὶ περὶ τοῦ ἀφθαρτον εἶναι τὴν κίνησιν· καθάπερ ^f γὰρ ἐπὶ
 τοῦ ^g γενέσθαι κίνησιν συνέβαινε προτέραν ^h εἶναι τινα μετα-
 βολὴν τῆς πρώτης, οὕτως ἐνταῦθα ὑστέραν τῆς τελευταίας·
 οὐ γὰρ ἅμα ⁱ παύεται κινούμενον καὶ κινήτὸν ὄν, οἷον ^k καίμε-
 νον καὶ καυστὸν ^l ὄν (ἐνδέχεται ^m γὰρ καυστὸν εἶναι μὴ
ⁿ καίμενον), οὐδὲ ^o κινήτικὸν καὶ κινῶν. Καὶ τὸ ^p φθαρτὸν
^q δὲ δεήσει φθαρῆναι, ὅταν ^r φθείρηται· καὶ τὸ τούτου φθαρ-
 τικὸν πάλιν ὕστερον· καὶ γὰρ ἢ φθορὰ μεταβολή τις ἐστίν.

ἔ ἀριθμὸς κινήσεως F. ^h πάντες om. H. ⁱ ἀγέννητον F.K. ^k τοῦ-
 τον E.H. ^l τε F.H.I. ^m ἅπαν E. ⁿ τὸν—εἶναι om. pr. F. ^o ἀγ.
 εἶναι] ἀγέννητον γεγονέναι K, ἀδύνατον γεγονέναι H.I. et rc. F. ^p μὲν
 om. I.K. ^q αὐτὸν om. E.K. ^r οὖν] δὲ E. ^s καὶ om. F.H.I.
^t καὶ ante ἀρχὴν om. F.H.I. ^v ἅμα] ἀλλ' E. ^w χρόνου om. F.
^x παρελθούτος F.H.I. ^y αἰεὶ om. H. ^z ἔστιν F. ^a ἔσται E. ^b ἐν
 τῷ χρόνῳ λαμβάνειν F.H.I. ^c παρὰ τὸ] παρὰ τὸν E. ^d τε om. F.H.
^e αἰεὶ om. E.K. ^f γὰρ om. I. ^g γενέσθαι καὶ κίνησιν E. ^h τινὰ
 εἶναι F.H.I.K. ⁱ παύσεται F.H.I. ^k καίμενον E.K. ^l ὄν om. K.
^m γὰρ] γὰρ καὶ F. ⁿ καίμενον E.K. ^o κινήτὸν pr. I. ^p φθαρτι-
 κὸν E.K. ^q δὲ E.I. ^r φθείρη K, φθαρή E.

Εἰ δὴ * ταυτ' ^t ἀδύνατα, δῆλον ὡς ἔστιν αἰδῖος κίνησις, ἀλλ' ¹⁵
οὐχ ὅτε μὲν ἦν ὅτε δ' οὐ· καὶ γὰρ ἔοικε τὸ οὕτω λέγειν
πλίσματι μᾶλλον. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ λέγειν ὅτι πέφυκεν
οὕτως καὶ ^v ταύτην δεῖ ^w νομίζειν εἶναι ἀρχήν, ὅπερ ἔοικεν
¹ Ἐμπεδοκλῆς ἂν εἰπεῖν, ὡς τὸ κρατεῖν καὶ κινεῖν ἐν μέρει τὴν
φιλίαν καὶ τὸ νεῖκος ^x ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀνάγκης,
ἡρεμεῖν δὲ τὸν μεταξὺ χρόνον. Τάχα δὲ καὶ οἱ μίαν ἀρχὴν
ποιοῦντες, ^y ὥσπερ Ἀναξαγόρας, οὕτως ἂν εἴποιεν. Ἀλλὰ ¹⁶
μὴν οὐδὲν γε ἄτακτον τῶν φύσει καὶ κατὰ φύσιν· ^z ἢ γὰρ
φύσις αἰτία ^a πᾶσι τάξεως. Τὸ δ' ἄπειρον πρὸς τὸ ἄπειρον
οὐδένα λόγον ἔχει· τάξις δὲ πᾶσα ^b λόγος. Τὸ δ' ἄπειρον
χρόνον ἡρεμεῖν, εἴτα κινηθῆναί ποτε, τούτου ^c δὲ μηδεμίαν
εἶναι διαφοράν, ὅτι νῦν μᾶλλον ἢ πρότερον, μηδ' αὖ τινὰ
τάξιν ἔχειν, ^d οὐκέτι φύσεως ἔργον. ^h Ἡ γὰρ ἀπλῶς ἔχει τὸ ¹⁷
φύσει, ^e καὶ οὐχ ὅτε μὲν οὕτως ὅτε δ' ἄλλως, οἷον τὸ πῦρ
ἄνω φύσει φέρεται καὶ οὐχ ὅτε μὲν ὅτε δὲ οὐ· ἢ λόγον ἔχει
τὸ μὴ ἀπλοῦν. Διόπερ ^f βέλτιον ^g ὥς Ἐμπεδοκλῆς, καὶν εἴ
τις ^h ἕτερος εἴρηκεν οὕτως ἔχειν, ἐν μέρει τὸ πᾶν ἡρεμεῖν καὶ
κινεῖσθαι πάλιν· τάξιν γὰρ ἤδη τιν' ἔχει τὸ τοιοῦτον. Ἀλλὰ ¹⁸
καὶ τοῦτο δεῖ τὸν λέγοντα μὴ ⁱ φάναι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν
αἰτίαν αὐτοῦ λέγειν, καὶ μὴ τίθεσθαι μηδὲν μηδ' ἀξιοῦν
ἀξίωμ' ἄλογον, ἀλλ' ^k ἢ ἐπαγωγὴν ἢ ἀπόδειξιν φέρειν· αὐτὰ
μὲν ^l γὰρ οὐκ αἴτια ¹ τὰ ὑποτεθέντα, οὐδὲ τούτ' ἦν τὸ φιλό-
τητι ἢ νεῖκει εἶναι, ἀλλὰ τῆς μὲν τὸ συνάγειν, τοῦ δὲ τὸ
διακρίνειν. Εἰ δὲ ^m προσοριεῖται τὸ ἐν μέρει, λεκτέον ἐφ' ¹⁹
ὧν οὕτως, ὥσπερ ⁿ ὅτι ἔστι τι ^o ὃ συνάγει τοὺς ἀνθρώπους, ἢ
φιλία, καὶ φεύγουσιν οἱ ἐχθροὶ ἀλλήλους· τοῦτο γὰρ ὑποτί-
θεται καὶ ἐν τῷ ὅλῳ ^p εἶναι· φαίνεται γὰρ ἐπὶ τινων οὕτως.

^s τοῦτ' F.H. ^t ἀδύνατον F.H.I. ^v δεῖ ταύτην E, ταύτην δεῖν F.
^w εἶναι νομίζειν E. ^x ὑπάρχειν F.K. ^y ὥσπερ καὶ ἀναξ. F. H.I.
^z ἢ] εἰ pr. F. ^a τάξεως πᾶσι H. ^b λόγῳ H. ^c δὴ E. ^d οὐκ
ἔστι K. ^e καὶ om. F.H.I.K. ^f βέλτιον] ἄμεινον K. ^g ὥς] ὡς ὁ H.
^h ἕτερος οὕτως εἴρηκεν οὕτως F. ⁱ ἀποφάναι F.H.I. ^k ἢ] ἀεὶ I.
^l γὰρ et τὰ om. E. ^m προσδιοριεῖται K. ⁿ ὅτι] τι E. ^o ὃ συν-
άγει] τὸ συνάγον F.H. ^p εἶναι om. I.

20 Τὸ δὲ καὶ ^q δι' ἴσων χρόνων ^r δεῖται λόγου τινός. Ὅλως δὲ τὸ νομίζειν ἀρχὴν εἶναι ταύτην ἰκανήν, ^s ὅτι αἰεὶ ^t ἢ ἔστιν οὕτως ἢ γίγνεται. οὐκ ὀρθῶς ^v ἔχει ὑπολαβεῖν, ^w ἐφ' ὃ Δημόκριτος ἀνάγει τὰς περὶ φύσεως αἰτίας, ^x ὥς οὕτω καὶ ^y τὸ πρότερον ^z ἐγίνετο· τοῦ δὲ αἰεὶ οὐκ ἀξιοῖ ἀρχὴν ζητεῖν, λέγων
21 ἐπὶ τινων ὀρθῶς, ^a ὅτι δ' ἐπὶ πάντων, οὐκ ὀρθῶς. Καὶ γὰρ τὸ τρίγωνον ἔχει δυσὶν ὀρθαῖς αἰεὶ τὰς γωνίας ἴσας, ἀλλ' ὁμῶς ἐστὶ ^b τι τῆς ^c αἰδιότητος ταύτης ἕτερον αἴτιον· τῶν μέντοι ἀρχῶν οὐκ ἔστιν ἕτερον αἴτιον αἰδίων οὕτων. Ὅτι μὲν ^d οὖν οὐδεὶς ^e ἦν χρόνος οὐδ' ἔσται ὅτε ^f κίνησις οὐκ ἦν ἢ οὐκ ἔσται, εἰρήσθω τοσαῦτα.

2 Τὰ δ' ἐναντία τοῖτοις οὐ χαλεπὸν λύειν. Δόξει δ' ἂν ἐκ τῶν τοιῶνδε σκοποῦσιν ἐνδέχασθαι μάλιστα κίνησιν εἶναι ποτε μὴ οὔσαν ὅλως, πρῶτον μὲν ὅτι οὐδεμία αἰδῖος μεταβολή· μεταβολὴ γὰρ ^g ἅπαντα πέφυκεν ἐκ τινος εἰς τι, ὥστε ἀνάγκη ^h πάσης μεταβολῆς εἶναι πέρας τάναντία ἐν οἷς γίγνεται, εἰς ⁱ ἀπειρον δὲ κινεῖσθαι μηδέν. Ἔτι ὀρώμεν ὅτι δυνατὸν κινήθηναι μήτε κινούμενον μήτ' ἔχον ἐν ^j ἑαυτῷ μηδεμίαν κίνησιν, οἷον ἐπὶ τῶν ἀψύχων, ὧν οὔτε μέρος οὐδὲν οὔτε τὸ ὅλον κινούμενον ἀλλ' ἡρεμοῦν κινεῖται ποτε. Προσῆκε δὲ ἢ αἰεὶ ^k κινεῖσθαι ἢ μηδέποτε, εἴπερ μὴ γίνεται οὐκ οὔσα. Πολὺ δὲ ^l μάλιστα τὸ τοιοῦτον ἐπὶ τῶν ἐμψύχων ^m εἶναι φανερόν· οὐδεμιᾶς γὰρ ⁿ ἐν ἡμῖν ^o ἐνούσης κινήσεως ἐνίοτε, ἀλλ' ἡσυχάζοντες ^p ὁμῶς κινούμεθα ποτε, καὶ ἐγγίνεται ἐν ἡμῖν ἕξ ἡμῶν ^q αὐτῶν ἀρχὴ κινήσεως ^r ἐνίοτε, καὶν μηθὲν ἕξωθεν κινήσει. Τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῶν ἀψύχων οὐχ ὀρώμεν ὁμοίως, ἀλλ' αἰεὶ ^s κινεῖ τι ^t αὐτὰ τῶν ἕξωθεν ἕτερον· τὸ δὲ ζῶον αὐτό φαιμεν ^v ἑαυτὸ κινεῖν. Ὡστ' εἴπερ ἡρεμεῖ ποτὲ πάμπαν, ἐν ἀκινήτῳ

^q δι' om. E. ^r δεῖται καὶ λόγον H. ^s εἴτι K. ^t ἢ ante ἔστιν om. E.K. ^v ἔχειν E. ^w εἰς K. ^x ὅτι E. ^y τὰ πρότερα K. ^z ἐγένετο H. ^a ὅτι—ὀρθῶς om. E. ^b τι om. K. ^c ιδιότητος E. ^d οὖν] τοίνυν F.II. ^e ἦν corr. E. ^f κίνησις ἢ οὐκ H.K. ^g ἅπαντα K. ^h ἀπάσης H.I. ⁱ αὐτῷ K. ^k γίγνεσθαι E. ^l τὸ τοιοῦτον μάλιστα I. ^m εἶναι] ἐστὶ F.H. ⁿ ἐν ἡμῖν om. F.H. ^o οὔσης F. ^p ὁμοίως E. ^q αὐτῶν om. E. ^r ἐνίοτε om. E.K. ^s κινεῖ post τι H, post αὐτὰ F. ^t αὐτὰ om. I. ^v αὐτὸ I.

κίνησις ἂν ^w γένοιτο ἐξ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔξωθεν. Εἰ δ' ^x ἐν 4
ζῳ τούτῳ δυνατὸν γενέσθαι, τί κωλύει ^y τὸ αὐτὸ συμβῆναι
καὶ ^z κατὰ τὸ πᾶν; Εἰ γὰρ ἐν μικρῷ κόσμῳ ^a γίνεται, ^b καὶ
ἐν μεγάλῳ· καὶ εἰ ἐν τῷ κόσμῳ, ^c καὶ τῷ ἀπείρῳ, εἴπερ ἐνδέ-
χεται κινεῖσθαι τὸ ἄπειρον καὶ ἡρεμεῖν ὅλον. Τούτων δὲ τὸ
μὲν πρῶτον λεχθέν, τὸ μὴ τὴν αὐτὴν αἰεὶ καὶ μίαν τῷ ἀριθμῷ
εἶναι τὴν κίνησιν τὴν εἰς ^d τὰ ἀντικείμενα, ὀρθῶς λέγεται.
Τοῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἀναγκαῖον, εἴπερ μὴ αἰεὶ μίαν καὶ τὴν 5
αὐτὴν εἶναι δυνατὸν τὴν τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς κίνησιν· λέγω δ'
οἶον πότερον τῆς μιᾶς χορδῆς εἰς καὶ ὁ αὐτὸς φθόγγος, ἢ
^e αἰεὶ ἕτερος, ὁμοίως ^f ἐχούσης καὶ κινουμένης. Ἄλλ' ὅμως
ὁποτέρως ^g ποτ' ἔχει, οὐδὲν κωλύει τὴν αὐτὴν εἶναι τινα τῷ
συνεχῇ εἶναι καὶ αἰδίου· δηλον δ' ἔσται μᾶλλον ἐκ τῶν
ὑστερον. Τὸ δὲ κινεῖσθαι μὴ κινούμενον οὐδὲν ἄτοπον, ^h εἰ 6
ὅτε μὲν ^h τὸ ⁱ κινήσαν ἔξωθεν, ὅτε δὲ μή. ^k Τοῦτο μέντοι
πῶς ἂν εἴη, ζητητέον, λέγω δὲ ὥστε τὸ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
κινητικοῦ ὄντος ὅτε μὲν κινεῖσθαι ὅτε δὲ μή· οὐδὲν γὰρ ἄλλ'
ἀπορεῖ ὁ τοῦτο λέγων ἢ διὰ τί οὐκ αἰεὶ τὰ μὲν ἡρεμεῖ τῶν
όντων τὰ δὲ κινεῖται. Μάλιστα δ' ἂν δόξειε τὸ τρίτον ἔχειν 7
ἀπορίαν, ὡς ἐγγιγνομένης οὐκ ἐνούσης πρότερον κινήσεως, τὸ
συμβαίνειν ^l ἐπὶ τῶν ἐμψύχων· ἡρεμοῦν γὰρ πρότερον μετὰ
ταῦτα βαδίζει, κινήσαντος τῶν ἔξωθεν οὐδενός, ὡς δοκεῖ.
Τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. Ὁρώμεν ^m γὰρ αἰεὶ τι κινούμενον ἐν 8
τῷ ζῳ τῶν συμφύτων· ⁿ τούτου δὲ τῆς κινήσεως οὐκ αὐτὸ τὸ
ζῳ αἴτιον, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἴσως. Αὐτὸ δὲ φάμεν ^o ἐαυτὸ
κινεῖν οὐ πᾶσαν κίνησιν, ἀλλὰ τὴν κατὰ τόπον. Οὐδὲν οὖν 9
κωλύει, μᾶλλον ^p δ' ἴσως ἀναγκαῖον, ^q τῷ σώματι πολλὰς
ἐγγίγνεσθαι κινήσεις ὑπὸ τοῦ περιέχοντος, τούτων δ' ^r ἐνίας

^w γίγνοιτο E.H.I.^x ἐν om. E.^y τὸ] τοῦτο τὸ E.^z τὸ κατὰ E.^a γίγνεσθαι H.I.^b καὶ ἐν] καὶ E.^c καὶ] καὶ F, καὶ ἐν I.H.K.^d τὰ] τ' I, om. F.^e αἰεὶ om. I.^f ἡχούσης corr. H.^g ποτ']

πὼς H, om. F.

^h ἂν E.K.ⁱ κινήσαν H.^k τοῦτο—δὲ μή om.

H, in margine ponit F.

^l ὑπὸ I.^m γὰρ δὲ αἰεὶ K.ⁿ τούτων E.^o αὐτὸ F.H.I, αὐτὸ K.^p ἴσως δ' F.^q τῷ] ἐν μὲν τῷ E.K.τῷ σώ-
ματι post κινήσεις F.^r ἐνια K.

τὴν διάνοιαν ἢ τὴν ὀρεξιν κινεῖν, ^ι ἐκείνην δὲ τὸ ὄλον ἤδη ζῶον κινεῖν, ^ν ὁποῖον συμβαίνει περὶ τοὺς ὕπνους· αἰσθητικῆς μὲν γὰρ οὐδεμιᾶς ἐνούσης κινήσεως, ἐνούσης μέντοι τινός, ἐγείρεται ^ω τὰ ζῶα ^κ πάλιν. Ἄλλα γὰρ φανερόν ἐσται καὶ περὶ τούτων ἐκ τῶν ἐπομένων.

- 3 Ἀρχὴ δὲ τῆς σκέψεως ^ν ἐσται ἥπερ καὶ περὶ τῆς λεχθείσης ἀπορίας, διὰ τί ^z ποτε ἓν τῶν ὄντων ὅτε μὲν κινεῖται ὅτε δὲ ἡρεμεῖ πάλιν. Ἀνάγκη ^α δ' ἦτοι ^β πάντα ἡρεμεῖν αἰεὶ, ἢ πάντ' αἰεὶ κινεῖσθαι, ἢ τὰ μὲν κινεῖσθαι τὰ δ' ἡρεμεῖν, καὶ πάλιν τούτων ἦτοι τὰ μὲν κινούμενα κινεῖσθαι αἰεὶ τὰ δ' ἡρεμοῦντα ἡρεμεῖν, ἢ πάντα πεφυκέναι ὁμοίως ^ε κινεῖσθαι καὶ ἡρεμεῖν, ἢ τὸ λοιπὸν ἔτι καὶ τρίτον· ἐνδέχεται γὰρ τὰ μὲν αἰεὶ τῶν ὄντων ἀκίνητα εἶναι, τὰ δ' αἰεὶ κινούμενα, τὰ δ' ἀμφο-
 2 τέρων μεταλαμβάνειν. Ὅπερ ἡμῖν λεκτέον ἐστίν· τοῦτο γὰρ ἔχει λύσιν ^δ τε πάντων ἀπορουμένων, καὶ τέλος ἡμῖν ταύτης τῆς πραγματείας ἐστίν. Τὸ μὲν οὖν πάντ' ἡρεμεῖν, καὶ τούτου ζητεῖν λόγον ^ε ἀφέντας τὴν αἴσθησιν, ἀρρωστία τίς ἐστι διανοίας, καὶ περὶ ὅλου τινός ἀλλ' οὐ περὶ μέρους ἀμφισβήτησις· οὐδὲ μόνον πρὸς ^ε τὸν φυσικόν, ἀλλὰ πρὸς ^ε πάσας τὰς ἐπιστήμας ὡς εἰπεῖν καὶ πάσας τὰς δόξας διὰ τὸ
 3 κινήσει χρῆσθαι πάσας. Ἐτι δ' αἰ περὶ τῶν ἀρχῶν ἐνστάσεις, ὥσπερ ἐν τοῖς περὶ τὰ μαθήματα λόγοις οὐδέν ^η εἰσι πρὸς ^ι τὸν ^κ μαθηματικόν, ὁμοίως δὲ καὶ ^λ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ^μ οὕτως ^ν οὐδὲ περὶ τοῦ νῦν ῥηθέντος πρὸς ^ο τὸν φυσικόν·
 4 ὑπόθεσις γὰρ ὅτι ἡ φύσις ἀρχὴ ^ρ τῆς κινήσεως. Σχεδὸν δέ ^θ τι καὶ τὸ φάναι ^ρ πάντα κινεῖσθαι ψευδὸς μὲν. ἦττον δὲ ^ς τούτου παρὰ τὴν μέθοδον· ἐτέθη μὲν γὰρ ἡ φύσις ἐν τοῖς φυσικοῖς ἀρχὴ καθάπερ κινήσεως καὶ ἡρεμίας, ὁμοίως δὲ φυσι-

^ι ἐκείνη K. ^ν οἶον E. ^ω τὰ] πάντα τὰ E. ^κ πάλιν om. E.
^ν ἐσται om. E. ^z ποτε om. F. ^α δὴ ἦτοι F.K., δὴ τοι H. ^β πάντα καὶ ἡρεμεῖν F. ^ε κινεῖσθαι om. pr. F. ^δ πάντων τε F.H.I. ^ε ἀφέντα K.
^ε τὸ H.I. ^ε ἀπάσας E.K. ^η ἐστιν E. ^ι τὸ F.I., τὰ K. ^κ μαθη-
 τικόν E, μαθηματικὰ K. ^λ περὶ F. ^μ οὕτως om. K. ^ν οὐδέν H.
^ο τὸ I. ^ρ τῆς] τις H.I. ^θ τι om. E.F.H.K. ^ρ κινεῖσθαι πάντα E.K.
^ς τοῦτο F.H.I., om. H.

κὸν ἢ κίνησις· ^ι καὶ φασί τινες κινεῖσθαι τῶν ὄντων οὐ τὰ μὲν
τὰ δ' οὐ, ἀλλὰ πάντα καὶ αἰεί, ἀλλὰ λανθάνειν τοῦτο τὴν
ἡμετέραν αἴσθησιν. Πρὸς οὓς καίπερ οὐ διορίζοντας ποίαν 5
κίνησιν λέγουσιν, ἢ ^ν πάσας, οὐ χαλεπὸν ἀπαντῆσαι· οὔτε
γὰρ αἰξάνεσθαι οὔτε φθίνειν οἶόν τε συνεχῶς, ἀλλ' ^ω ἔστι
καὶ τὸ μέσον. ^υ Ἔστι δ' ὁμοιος ^ξ ὁ λόγος τῷ περὶ ^υ τοῦ
τὸν σταλαγμὸν κατατρίβειν καὶ τὰ ἐκφυόμενα τοὺς λίθους
διαιρεῖν· οὐ γὰρ εἰ τοσόνδε ^z ἐξέωσεν ἢ ἀφείλεν ὁ σταλαγμός,
καὶ τὸ ἡμισυ ἐν ἡμίσει χρόνῳ ^α πρότερον· ἀλλ' ὥσπερ ἡ νεωλ-
κία, καὶ οἱ σταλαγμοὶ οἱ ^β τοσοιδὶ ^γ τοσονδὶ κινουσι, τὸ δὲ
μέρος αὐτῶν ἐν οὐδενὶ χρόνῳ τοσοῦτον. Διαιρεῖται μὲν οὖν 6
τὸ ἀφαιρεθὲν εἰς πλείω, ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν ἐκινήθη χωρίς,
ἀλλ' ^δ ἅμα. Φανερόν οὖν ὡς οὐκ ἀναγκαῖον αἰεί τι ἀπέναι,
^ε ὅτι διαιρεῖται ἢ φθίσις εἰς ἄπειρα, ἀλλ' ὅλον ποτὲ ἀπέναι.
^ς Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπ' ἀλλοιώσεως ^ι ὁποιασποτοῦν· οὐ γὰρ εἰ
μεριστὸν εἰς ^ς ἄπειρον τὸ ἀλλοιούμενον, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀλ-
λοίωσις, ἀλλ' ἀθρόα γίνεται πολλάκις, ὥσπερ ἡ πῆξις. ⁷ Ἔτι
ὅταν ^η τις νοσήσῃ, ἀνάγκη χρόνον γενέσθαι ἐν ᾧ ὑγιασθήσε-
ται, καὶ μὴ ἐν ^ι πέρατι χρόνου μεταβάλλειν· ^κ ἀνάγκη δὲ εἰς
ὑγίειαν μεταβάλλειν καὶ ^λ μὴ εἰς ἄλλο μηθέν. ⁸ Ὡστε τὸ
φάναι συνεχῶς ἀλλοιοῦσθαι λίαν ἐστὶ τοῖς φανεροῖς ἀμφι-
σβητεῖν. Εἰς τοῦναντίον γὰρ ἡ ἀλλοίωσις· ^μ ὁ δὲ λίθος
οὔτε σκληρότερος γίνεται οὔτε μαλακώτερος. Κατὰ τε τὸ
φέρεσθαι θαυμαστὸν εἰ λέληθεν ὁ λίθος κάτω φερόμενος ἢ
μένων ἐπὶ τῆς γῆς. ⁹ Ἔτι δ' ἡ γῆ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ἐξ 8
ἀνάγκης μένουσι ^η μὲν ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις, ^ο κινουῦνται δὲ
βιαιῶς ἐκ τούτων· εἴπερ οὖν ἐνὶ ^π αὐτῶν ἐστὶν ἐν τοῖς οἰκείοις
τόποις, ἀνάγκη μηδὲ κατὰ τὸπον πάντα κινεῖσθαι. ⁹ Ὅτι

^ι καὶ ante φασί om. E. ^ν πᾶσαν I. ^ω ἔστι καὶ τὸ μέσον om. E.
^ξ ὁ om. E. ^υ τοῦ om. I. ^z ἔωσεν F.H.I.K. ^α πρότερον om. H.
^β τοσοιδὲ F.H. ^γ τοσόνδε F.H.I.K. ^δ ἅμα ὅλον φανερόν H. ^ε ὅτι
—ἀπέναι om. I. ^ς ὁποιασποῦν F.H.I.K. ^η πῆξις E.K. ^η τι
νοσήσῃ E, νοσήσῃ τι F.H, νοσήσῃ τις I.K. ^ι πέρασι F. et corr. K.
^κ ἀνάγκη δὲ εἰς] καὶ E. ἀνάγκη—μεταβάλλειν om. pr. F. ^λ μὴ om.
F.H.I.K. ^μ ὁ τε F.I.K. ^η μὲν om. F. ^ο κινεῖται F.H.I.
^π ἐστὶν αὐτῶν K.

μὲν ⁹ οὖν ἀδύνατον ἢ αἰὲ πάντα κινεῖσθαι ἢ αἰὲ πάντα ἡρε-
 μεῖν, ἐκ τούτων καὶ ¹ ἄλλων τοιούτων πιστεύσειεν ἄν τις.
⁹ Ἀλλὰ μὴν ⁸ οὐδὲ τὰ μὲν αἰὲ ἐνδέχεται ἡρεμεῖν, τὰ δ' αἰὲ
 κινεῖσθαι, ποτὲ δ' ἡρεμεῖν καὶ ποτὲ κινεῖσθαι μηδέν. Λεκτέον
 δ' ὅτι ἀδύνατον, ὥσπερ ἐπὶ τῶν εἰρημένων πρότερον, καὶ ἐπὶ
 τούτων ὁρῶμεν ¹ γὰρ ἐπὶ τῶν αὐτῶν γιγνομένης τὰς εἰρη-
 μένας μεταβολάς. Καὶ πρὸς τούτοις ὅτι μάχεται τοῖς φάνε-
 ροῖς ὁ ἀμφισβητῶν οὔτε γὰρ ^ν ἡ αὔξησης οὔθ' ἡ βίαιος
^ω ἔσται κίνησις, εἰ μὴ κινήσεται παρὰ φύσιν ἡρεμοῦν πρότε-
¹⁰ ρον. Γένεσιν οὖν ἀναιρεῖ καὶ φθορὰν οὗτος ὁ λόγος. Σχε-
 δον ^κ δὲ καὶ τὸ κινεῖσθαι γίνεσθαι τι καὶ φθείρεσθαι δοκεῖ
 πᾶσιν· εἰς ὃ μὲν γὰρ μεταβάλλει, γίνεται τοῦτο ἢ ἐν τούτῳ,
^υ ἐξ οὗ δὲ μεταβάλλει, φθείρεται τοῦτο ἢ ἐντεῦθεν. ^ν Ὡστε
¹¹ δῆλον ὅτι τὰ μὲν κινεῖται, τὰ δ' ἡρεμεῖ ἐνίοτε. Τὸ δὲ πάντα
 ἀξιοῦν ὅτε μὲν ἡρεμεῖν ὅτε δὲ κινεῖσθαι, τοῦτ' ἤδη συναπτέον
 πρὸς τοὺς πάλαι λόγους. Ἀρχὴν δὲ πάλιν ποιητέον ἀπὸ
 τῶν νῦν διορισθέντων, τὴν αὐτὴν ἥνπερ ἡρξάμεθα πρότερον.
² ¹¹ Ἡ γάρ τοι πάντα ^α ἡρεμεῖ, ἢ πάντα κινεῖται, ἢ τὰ μὲν
¹² ἡρεμεῖ τὰ δὲ κινεῖται τῶν ὄντων. Καὶ εἰ τὰ μὲν ἡρεμεῖ τὰ δὲ
^β κινεῖται, ἀνάγκη ἥτοι πάντα ὅτε μὲν ἡρεμεῖν ὅτε δὲ ^γ κινεῖ-
 σθαι, ἢ τὰ μὲν αἰὲ ἡρεμεῖν τὰ δ' αἰὲ κινεῖσθαι αὐτῶν, τὰ δ'
 ὅτε μὲν ἡρεμεῖν ὅτε δὲ κινεῖσθαι. ^ν Ὅτι ^δ μὲν τοίνυν οὐχ οἶόν
 τε πάντ' ἡρεμεῖν, εἴρηται μὲν καὶ πρότερον, ^ε εἴπωμεν δὲ καὶ
 νῦν. Εἰ γὰρ ¹ καὶ κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχει, καθάπερ ^ε φυσί-
 τινες εἶναι τὸ ὄν ἄπειρον καὶ ἀκίνητον, ἀλλ' ¹ οὔτι φαίνεται
 γε κατὰ τὴν αἴσθησιν, ἀλλὰ ¹ κινεῖσθαι πολλὰ τῶν ὄντων.
¹³ Εἴπερ οὖν ἐστὶ δόξα ψευδὴς ἢ ὁλως δόξα. ^κ καὶ κίνησις ¹ ἐστι,

⁹ οὖν οὐ δυνατὸν H.I. ¹ τοιούτων ἄλλων F. ⁸ οὔτε F.H.I.
¹ γὰρ καὶ ἐπὶ E. ^ν ἢ post γὰρ om. F.H.I.K. ^ω ἐστι F. ^κ δὲ
 om. F. ^υ ἐξ—τοῦτο om. pr. K. ² ἥτοι γὰρ K. ^α κινεῖται ἢ πάντα
 ἡμεμεῖ F. ^β κινεῖται τῶν ὄντων ἀνάγκη F.H.I.K. ^γ κινεῖσθαι. Καὶ
 πάλιν τούτων ἢ τὰ μὲν κινούμενα κινεῖται αἰὲ τὰ δ' ἡρεμοῦντα ἡρεμεῖ, ἢ
 ὁμοίως πάντα ὅτε μὲν ἡρεμεῖ ὅτε δὲ κινεῖται. ^ν Ὅτι margo K. ^δ μὲν οὖν
 τοίνυν H.I. ^ε εἰπων E. ¹ καὶ post γὰρ om. K. ^ε τινὲς φασιν
 F.H.I.K. ¹ οὔτοι I. ¹ κινεῖται F.H.I. ^κ καὶ] εἰ H. ¹ ἐστι κᾶν]
 ἐστι καὶ H.K.

κἂν εἰ φαντασία, κἂν ^m εἰ ὅτε μὲν οὕτως δοκεῖ ⁿ εἶναι ὅτε δ' ἑτέρως· ἢ γὰρ φαντασία καὶ ἡ δόξα κινήσεις τινες ^o εἶναι δοκοῦσιν. Ἄλλὰ τὸ μὲν περὶ ^p τούτου σκοπεῖν, καὶ ζητεῖν λόγον ^q ὧν βέλτιον ἔχομεν ἢ λόγον δεῖσθαι, κακῶς κρίνειν ἐστὶ τὸ βέλτιον καὶ ^r τὸ χεῖρον καὶ ^r τὸ πιστὸν καὶ τὸ μὴ πιστὸν καὶ ἀρχὴν καὶ μὴ ἀρχήν. Ὅμοίως δὲ ἀδύνατον καὶ τὸ ¹⁴ πάντα κινεῖσθαι, ἢ τὰ μὲν ^s αἰεὶ κινεῖσθαι τὰ δ' ^t αἰεὶ ἡρεμεῖν. Πρὸς ἅπαντα γὰρ ταῦτα ^v ἱκανὴ μία πίστις· ὁρῶμεν γὰρ ἓν ὅτε μὲν κινούμενα ὅτε δ' ἡρεμοῦντα. Ὅστε φανερόν ὅτι ἀδύνατον ὁμοίως τὸ πάντα ἡρεμεῖν καὶ τὸ πάντα κινεῖσθαι συνεχῶς τῷ τὰ μὲν αἰεὶ κινεῖσθαι τὰ δ' ἡρεμεῖν αἰεὶ. Λοιπὸν οὖν ^w θεωρῆσαι πότερον πάντα τοιαῦτα οἷα κινεῖσθαι καὶ ἡρεμεῖν, ἢ ἓν μὲν οὕτως, ἓν δ' αἰεὶ ἡρεμεῖ, ἓν δ' αἰεὶ κινεῖται· τοῦτο γὰρ δεικτέον ἡμῖν.

Τῶν δὴ κινούντων καὶ κινουμένων τὰ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ⁴ κινεῖ καὶ κινεῖται, τὰ δὲ καθ' ^x αὐτά, κατὰ συμβεβηκὸς μὲν ^y οἷον ὅσα τε τῷ ὑπάρχειν τοῖς κινοῦσιν ἢ κινουμένοις καὶ ^z τὰ κατὰ μόριον, τὰ δὲ καθ' ^a αὐτά, ὅσα μὴ τῷ ὑπάρχειν τῷ κινοῦντι ἢ ^b τῷ κινουμένῳ, μηδὲ τῷ μόριόν τι αὐτῶν κινεῖν ἢ κινεῖσθαι. Τῶν δὲ καθ' ^c αὐτὰ ^d τὰ μὲν ὑφ' ^e ἑαυτοῦ τὰ δ' ² ὑπ' ἄλλου, καὶ τὰ μὲν φύσει τὰ δὲ βίᾳ καὶ παρὰ φύσιν· τό τε γὰρ αὐτὸ ὑφ' ^f αὐτοῦ κινούμενον φύσει κινεῖται, οἷον ἕκαστον τῶν ζώων· κινεῖται γὰρ τὸ ζῶον αὐτὸ ὑφ' αὐτοῦ, ὅσων ^g δ' ἡ ἀρχὴ ἐν αὐτοῖς τῆς κινήσεως, ταῦτα φύσει φαρμὲν κινεῖσθαι. Διὸ τὸ μὲν ζῶον ὅλον φύσει ^h αὐτὸ ⁱ ἑαυτοῦ κινεῖ, τὸ ³ ^k μέντοι σῶμα ἐνδέχεται καὶ φύσει καὶ παρὰ φύσιν κινεῖσθαι· ^l διαφέρει γὰρ ὁποῖαν τε ^m ἂν κίνησιν κινούμενον τύχη καὶ ἐκ ποίου στοιχείου συνεστηκός. ⁿ Καὶ τῶν ὑπ' ἄλλου κινου-

^m εἰ ante ὅτε om. F. ⁿ εἶναι om. K. ^o εἶναι om. H.I. ^p τούτων F, τοῦ I. ^q ὧν om. E. ^r τὸ ante χεῖρον et ante πιστὸν om. E. ^s αἰεὶ om. H. ^t ἡρεμεῖν αἰεὶ H.I. ^v μία ἱκανὴ F.H.I. ^w θεωρητέον F.H.I. ^x αὐτὸ F.H. ^y οἷον om. pr. K. ^z τὰ post καὶ om. E. et pr. K. ^a αὐτὰ H.I. ^b τῷ post ἢ om. E.I. ^c αὐτὰ F.H. ^d τὰ—ἑαυτοῦ om. E, τὰ om. K. ^e αὐτοῦ I. ^f ἑαυτοῦ H.I. ^g δ' τε K. ^h αὐτὸ om. I. ⁱ αὐτὸ F.I.K. ^k μέντοι] δὲ K. ^l διαφέρει H. ^m ἂν om. F.H.I.K. ⁿ καὶ ante τῶν om. E.

ποιεῖν τὸ δὲ πᾶσχειν. Οὐτ' ἄρα τούτων οὐθέν αὐτὸ ἐαυτὸ ⁹
 κινεῖ (ⁱ συμφυῇ γάρ), οὐτ' ἄλλο συνεχές οὐδέν, ἀλλ' ἀνάγκη
^k διηρῆσθαι τὸ κινεῖν ἐν ἐκάστῳ πρὸς τὸ κινουμένον, οἷον ἐπὶ
 τῶν ἀψύχων ὁρῶμεν, ὅταν κινῇ τι τῶν ἐμψύχων ^l αὐτά.
¹ Ἀλλὰ συμβαίνει καὶ ^m ταῦτα ὑπὸ τινος ⁿ αἰεὶ κινεῖσθαι
 γένοιτο ^o ἂν φανερόν διαιροῦσι τὰς αἰτίας. ¹ Ἔστι δὲ καὶ ¹⁰
 ἐπὶ τῶν κινούντων λαβεῖν τὰ εἰρημένα· τὰ μὲν γὰρ παρὰ
 φύσιν αὐτῶν κινητικά ἐστιν, οἷον ὁ μοχλὸς οὐ φύσει τοῦ
 βίρους κινητικός, τὰ δὲ φύσει, οἷον τὸ ἐνεργεῖα θερμὸν κινη-
 τικὸν τοῦ δυνάμει θερμοῦ. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
 τῶν τοιούτων. Καὶ κινητὸν ^δ ὡσαύτως φύσει τὸ δυνάμει ¹¹
 ποῖον ἢ ποσὸν ἢ ποῦ, ὅταν ἔχῃ τὴν ἀρχὴν τὴν τοιαύτην ἐν
^p αὐτῷ καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός· εἴη γὰρ ^q ἂν τὸ ^r αὐτὸ καὶ
^s ποῖον καὶ ποσόν, ἀλλὰ θατέρῳ θάτερον συμβέβηκε καὶ οὐ
 καθ' αὐτὸ ὑπάρχει. Τὸ δὲ πῦρ καὶ ἡ γῆ ^t κινούνται ὑπὸ
 τινος βία μὲν, ὅταν παρὰ φύσιν, φύσει ^δ, ὅταν εἰς ^v τὰς
^w αὐτῶν ^x ἐνεργείας δυνάμει ὄντα. Ἐπεὶ δὲ τὸ δυνάμει ¹²
 πλεοναχῶς λέγεται, τοῦτ' αἴτιον τοῦ μὴ φανερόν εἶναι ὑπὸ
 τίνος τὰ τοιαῦτα κινεῖται, οἷον τὸ πῦρ ἄνω καὶ ἡ γῆ κάτω.
¹ Ἔστι δὲ δυνάμει ἄλλως ὁ μανθάνων ἐπιστήμων καὶ ὁ ἔχων
 ἤδη καὶ μὴ ^y θεωρῶν. Ἀεὶ ^δ, ὅταν ἅμα τὸ ποιητικὸν καὶ ¹³
^z τὸ παθητικὸν ᾧσι, γίνεται ^a ἐνίοτε ἐνεργεῖα τὸ δυνατόν,
 οἷον τὸ μανθάνον ἐκ δυνάμει ὄντος ἕτερον γίνεται δυνάμει.
¹ Ὁ γὰρ ἔχων ἐπιστήμην μὴ θεωρῶν δὲ δυνάμει ^b ἐστὶν ἐπι-
 στήμων πως, ἀλλ' οὐχ ὥς καὶ πρὶν μαθεῖν. Ὅταν ^δ οὕτως ¹⁴
 ἔχῃ, εἴαν ^c τι μὴ κωλύη, ἐνεργεῖ καὶ θεωρεῖ, ἢ ἔσται ἐν τῇ
 ἀντιφάσει ^d καὶ ἀγνοίᾳ. Ὅμοίως δὲ ταῦτ' ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν
 φυσικῶν· τὸ γὰρ ψυχρὸν δυνάμει θερμόν, ὅταν δὲ ^e μετα-

ⁱ συμφυῆς E. ^k διαιρεῖσθαι H. ^l αὐτά om. E. ^m αὐτὰ H.
ⁿ αἰεὶ om. I. ^o ἂν om. F. ^p ἐαυτῷ H. I. ^q ἂν om. F. ^r αὐτὸ
 καὶ] αὐτὸ κατὰ F. ^s ποσὸν καὶ ποῖον F. I. ^t κινεῖται F. ^v τὴν F.
^w ἐαυτῶν K. ^x ἐνεργεῖαν F. ^y θ.] ἐνεργῶν E. ^z τὸ om. E.
^a ἐνίοτε om. I. et pr. F. ^b ἐστὶν om. H. ^c μήτι K. ^d καὶ ἐν
 ἀγνοίᾳ H. ^e μεταβάλλη H.

βάλη, ἤδη πῦρ, καίει ^f δέ, ^g ἂν μὴ τι ^h κωλύη καὶ ἐμποδίῃ.
 15 Ὅμοίως δ' ἔχει καὶ περὶ τὸ βαρὺ ⁱ καὶ κοῦφον. ^k τὸ γὰρ
 κοῦφον γίνεται ἐκ βαρέος, οἷον ἐξ ὕδατος ἀήρ· τοῦτο γὰρ
 δυνάμει πρῶτον, καὶ ἤδη κοῦφον, καὶ ἐνεργήσῃ ^l γ' εὐθύς,
^m ἂν μὴ τι κωλύη. Ἐνέργεια δὲ τοῦ κοῦφου τὸ ποῦ εἶναι
 16 καὶ ἄνω, κωλύεται ⁿ δ', ὅταν ^o ἐν τῷ ἐναντίῳ τόπῳ ᾖ. Καὶ
 τοῦθ' ὁμοίως ἔχει καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ καὶ ^p ἐπὶ τοῦ ποιοῦ.
 Καίτοι τοῦτο ^q ζητεῖται, διὰ τί ποτε κινεῖται εἰς τὸν αὐτῶν
 τόπον τὰ ^s κοῦφα καὶ τὰ βαρέα. Αἴτιον δ' ὅτι πέφυκέ ποι,
 καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ κοῦφον ^t καὶ βαρεῖ εἶναι, τὸ μὲν τῷ ^v ἄνω
 17 τὸ δὲ τῷ κάτω διωρισμένον. Δυνάμει δ' ἐστὶ κοῦφον καὶ
 βαρὺ ^w πολλαχῶς, ὥσπερ εἴρηται· ὅταν ^x τε γὰρ ἡ ὕδωρ,
 δυνάμει ^y γέ πῶς ἐστὶ κοῦφον, καὶ ὅταν ἀήρ, ἐστὶν ^z ἔτι
 δυνάμει· ἐνδέχεται ^a γὰρ ^b ἐμποδιζόμενον μὴ ἄνω εἶναι, ἀλλ'
^c εἰς ἀφαιρεθῇ τὸ ἐμποδιζόν, ἐνεργεῖ καὶ αἰεὶ ἀνωτέρω ^d γί-
 18 νεται. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ ποῖον εἰς τὸ ἐνεργεῖν εἶναι μετα-
 βάλλει· εὐθύς γὰρ θεωρεῖ τὸ ἐπιστῆμον, ^e ἂν μὴ τι κωλύη.
 19 Καὶ τὸ ποσὸν ἐκτείνεται, εἰς μὴ τι κωλύη. Ὁ δὲ τὸ ὑφι-
 στάμενον καὶ κωλῶον κινήσας ἐστὶ ^f μὲν ὡς ^g κινεῖ ἐστὶ δ' ὡς
 οὗ, οἷον ὁ τὸν κίονα ὑποσπάσας ἢ ^h ὁ τὸν λίθον ἀφελὼν ἀπὸ
 τοῦ ἀσκού ⁱ ἐν τῷ ὕδατι· κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ κινεῖ, ὥσπερ
 καὶ ^k ἢ ἀνακλασθεῖσα σφαῖρα οὐχ ὑπὸ τοῦ τοίχου ἐκινήθη
 ἀλλ' ὑπὸ τοῦ βάλλοντος. Ὅτι μὲν τοίνυν οὐδὲν τούτων
 αὐτὸ ^l κινεῖ ἑαυτό, δῆλον. Ἀλλὰ κινήσεως ἀρχὴν ἔχει, οὐ
 20 τοῦ κινεῖν οὐδὲ τοῦ ποιεῖν, ἀλλὰ τοῦ πᾶσχειν. Εἰ δὲ πάντα
 τὰ κινούμενα ἢ φύσει κινεῖται ἢ παρὰ φύσιν καὶ βία, καὶ τὰ

^f δὲ E. ^g εἰς H. ^h κωλύση καὶ ἐμποδίσῃ F.H.I. ⁱ καὶ τὸ κοῦφον K.
^k τὸ γὰρ κοῦφον om. E. et pr. K. ^l γ' om. F. ^m εἰς F.H.I.K. ⁿ δ'
 om. E. ^o ἐν τῷ om. pr. K. ^p ἐπὶ τοῦ ante ποιῶ om. F. ^q ζητεῖ E.
^r αὐτὸν E.F. ^s κοῦφά τε καὶ βαρέα H. ^t καὶ] ἢ H. ^v κάτω τὸ
 δὲ τῷ ἄνω F.H. ^w πλεοναχῶς F.H. ^x τε om. H. et pr. K. ^y γέ]
 δὲ F, om. H. ^z ἔτι] ὡς ἔτι H. ^a γὰρ om. E. ^b ἐμποδιζό-
 μενον E. ^c εἰς K. ^d φέρεται F.H. ^e εἰς F.H.I.K. ^f μὲν
 om. E.F.I.K. ^g κινεῖται pr. F. ^h ὁ om. F.K. ⁱ ἐν δὲ τῷ E.
^k ἢ om. F. ^l ἑαυτὸ κινεῖ F.

τε βία ^m καὶ παρὰ φύσιν πάντα ὑπὸ τινος καὶ ὑπ' ἄλλου, τῶν δὲ φύσει πάλιν τά θ' ὑφ' αὐτῶν κινούμενα ὑπὸ τινος κινεῖται καὶ τὰ μὴ ὑφ' αὐτῶν, οἷον ⁿ τὰ κοῦφα καὶ τὰ βαρέα (ἢ γὰρ ὑπὸ τοῦ γεννήσαντος καὶ ποιήσαντος κοῦφον ἢ βαρύ, ἢ ὑπὸ τοῦ τὰ ἐμποδίζοντα καὶ κωλύοντα λύσαντος), ἅπαντα ^o ἂν τὰ κινούμενα ὑπὸ τινος κινοῖτο.

Τοῦτο δὲ διχῶς· ἢ γὰρ οὐ δι' ^p αὐτὸ τὸ κινοῦν, ^q ἀλλὰ ⁵ δι' ἕτερον ὃ κινεῖ τὸ κινοῦν, ἢ δι' αὐτό, καὶ τοῦτο ἢ πρῶτον μετὰ τὸ ἔσχατον ἢ διὰ πλειόνων, οἷον ἢ βακτηρία κινεῖ τὸν λίθον καὶ κινεῖται ὑπὸ τῆς χειρὸς κινουμένης ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος δ' οὐκέτι τῷ ὑπ' ἄλλου κινεῖσθαι. ^r Ἀμφω ¹ δὲ ² κινεῖν φαμέν, καὶ τὸ τελευταῖον καὶ τὸ πρῶτον τῶν κινούντων, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ πρῶτον· ἐκεῖνο γὰρ κινεῖ τὸ τελευταῖον, ἀλλ' οὐ τοῦτο τὸ πρῶτον, καὶ ἄνευ μὲν τοῦ πρώτου τὸ τελευταῖον οὐ κινήσει, ἐκεῖνο δ' ἄνευ τούτου, οἷον ἢ βακτηρία οὐ κινήσει μὴ ^s κινούντος τοῦ ἀνθρώπου. Εἰ δὲ ἀνάγκη ³ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινός ^t τε κινεῖσθαι, καὶ ἢ ^v ὑπὸ κινουμένου ὑπ' ἄλλου ἢ μὴ, καὶ εἰ μὲν ὑπ' ἄλλου κινουμένου, ἀνάγκη τι εἶναι κινοῦν ὃ οὐχ ὑπ' ἄλλου πρῶτον, εἰ δὲ ^w τοιούτο τὸ πρῶτον, οὐκ ἀνάγκη θάτερον (ἀδύνατον γὰρ εἰς ἄπειρον ἵεναι τὸ κινοῦν καὶ ^x τὸ κινούμενον ὑπ' ἄλλου αὐτό· τῶν γὰρ ^y ἀπείρων οὐκ ἔστιν οὐδὲν πρῶτον)—εἰ οὖν ἅπαν μὲν τὸ κινούμενον ὑπὸ ^z τινος κινεῖται, τὸ δὲ πρῶτον κινοῦν κινεῖται μὲν, οὐχ ὑπ' ἄλλου δέ, ἀνάγκη αὐτὸ ὑφ' ^a αὐτοῦ κινεῖσθαι. ¹ Ἐτι δὲ καὶ ὧδε τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον ἔστιν ⁴ ἐπελθεῖν. Πᾶν ^b γὰρ τὸ κινοῦν τί τε κινεῖ καὶ τινί. ¹ Ἡ γὰρ αὐτῷ κινεῖ τὸ κινοῦν ἢ ἄλλῳ, οἷον ἄνθρωπος ^c ἢ αὐτὸς ἢ τῇ βακτηρίᾳ, καὶ ὁ ἄνεμος κατέβαλεν ἢ αὐτὸς ἢ ὁ λίθος ὃν

^m καὶ τὰ παρὰ K. ⁿ τά τε κοῦφα F.H.I. ^o ἂν—τινος] ἄρα—τινος ἂν F.H.I. ^p ἑαυτὸ H.I. ^q ἀλλὰ—κινοῦν om. pr. F. ^r δὲ H. ^s κινούντος] κινουμένη ὑπὸ F.I. ^t τε] αὐτὸ F. ^v ὑπὸ τοῦ κινουμένου F, ὑπὸ κειμένου I. ^w τοιούτον F.H.I.K. ^x τὸ om. E.K. ^y ἀπείρων οὐδὲν ἐστὶ pr. K. ^z τινος] κινούντος K. ^a ἑαυτοῦ H. ^b γὰρ om. K. ^c ἢ αὐτὸς] αὐτῷ F, αὐτὸς I.

ἔωσεν. Ἀδύνατον δὲ κινεῖν ἄνευ τοῦ αὐτὸ ^d αὐτῷ κινουόντος
 τὸ ^φ ^e κινεῖ. ^f ἄλλ' εἰ μὲν ^g αὐτὸ αὐτῷ κινεῖ, οὐκ ἀνάγκη
 ἄλλο εἶναι ^φ κινεῖ. ^h ἂν δὲ ⁱ ἢ ἕτερον τὸ ^φ κινεῖ, ἔστι ^k τι ὃ
 5 κινήσει οὐ τινὲ ἄλλ' αὐτῷ, ἢ εἰς ἄπειρον ^l εἶσιν. Εἰ οὖν
 κινούμενον τι κινεῖ, ἀνάγκη στήναι καὶ μὴ εἰς ἄπειρον ἰέναι·
 εἰ γὰρ ἢ βακτηρίᾳ κινεῖ τῷ κινεῖσθαι ὑπὸ τῆς χειρός, ἢ χεὶρ
^m κινεῖ ⁿ τὴν βακτηρίαν· εἰ δὲ καὶ ταύτην ^o ἄλλο κινεῖ, καὶ
 6 ταύτην ἕτερον ^p τι τὸ κινεῖν. Ὅταν δὲ ^q τι κινήσῃ αἰεὶ ἕτε-
 ρον, ἀνάγκη εἶναι πρότερον τὸ ^r αὐτὸ αὐτῷ κινεῖν. Εἰ οὖν
 κινεῖται μὲν τοῦτο, μὴ ἄλλο δὲ τὸ κινεῖν ^s αὐτό, ἀνάγκη
^t αὐτὸ αὐτὸ κινεῖν· ὥστε ^v καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ^w ἦτοι
 εὐθὺς τὸ κινούμενον ὑπὸ τοῦ αὐτὸ κινουόντος ^x κινεῖται, ἢ ἔρχε-
 ται ποτε εἰς ^y τὸ τοιοῦτον. Πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ
 7 ὧδε σκοποῦσι ^z ταῦτα συμβήσεται ^a ταῦτα. Εἰ γὰρ ὑπὸ
 κινουμένου κινεῖται τὸ κινούμενον πᾶν, ἦτοι τοῦτο ^b ὑπάρχει
 τοῖς πράγμασι κατὰ συμβεβηκός, ὥστε ^c κινεῖ μὲν κινούμε-
 νον, ^d οὐ μέντοι διὰ τὸ κινεῖσθαι αὐτὸ ^e αἰεὶ, ἢ οὐ, ἀλλὰ καθ'
 αὐτό. Πρῶτον μὲν οὖν εἰ κατὰ συμβεβηκός, οὐκ ἀνάγκη
 8 κινεῖσθαι τὸ ^f κινούμενον. Εἰ δὲ τοῦτο, δηλον ὡς ἐνδέχεται
 ποτε μὴδὲν κινεῖσθαι τῶν ὄντων· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον τὸ συμ-
 βεβηκός, ἀλλ' ἐνδεχόμενον ^g μὴ εἶναι. Ἐὰν οὖν θῶμεν τὸ
 δυνατόν ^h εἶναι, οὐδὲν ἀδύνατον συμβήσεται, ψεῦδος δ' ἴσως.
 Ἀλλὰ τὸ κίνησιν μὴ εἶναι ἀδύνατον· δέδεικται ⁱ γὰρ πρότε-
 ρον ὅτι ἀνάγκη κίνησιν αἰεὶ εἶναι. Καὶ εὐλόγως ^k δὲ τοῦτο
 9 συμβέβηκεν. Τρία γὰρ ^l ἀνάγκη εἶναι, τό τε κινούμενον καὶ

^d αὐτῷ] αὐτὸ E.H.I, αὐτὸ F, om. K. ^e κινεῖται pr. F. ^f ἄλλ'—
 κινεῖ om. I. ^g αὐτὸ om. K. ^h ἂν F.H.I, εἰ K. ⁱ ἢ om. K.
^k τι καὶ ὃ E.K. ^l ἦσιν K. ^m κινεῖται F. ⁿ τῇ βακτηρίᾳ E.
^o ἄλλο τι κινεῖ E. ^p τι om. K. ^q τι E.H. ^r αὐτῷ αὐτὸ F, αὐτῷ
 αὐτὸ I, αὐτὸ αὐτὸ E.H. ^s αὐτῷ F. et re. K. ^t αὐτῷ K. ^v καὶ
 om. H. ^w τὸ κινούμενον ἦτοι εὐθὺς F.H.I. ^x κινήσεται F.H.I.
^y τι F. ^z συμβήσεται ταῦτα F.H.I, ταῦτα πάντα ἅτοπα συμβήσεται
 re. K. ^a ταῦτα] πάντα F. ^b τοῖς πράγμασι ὑπάρχει F.H.I. ^c κι-
 νεῖν E.H.I. ^d μὴ F.I. ^e αἰεὶ om. K. et corr. F. ^f κινεῖν F.
^g μὴ] μὲν μὴ I. ^h εἶναι] μὴ εἶναι E.F. ⁱ γὰρ] γὰρ ἤδη τοῦτο H, γὰρ
 τοῦτο F.I. ^k δὲ K, om. F.H.I. ^l εἶναι ἀνάγκη H.

τὸ κινεῖν καὶ τὸ ᾧ κινεῖ. Τὸ μὲν οὖν κινούμενον ἀνάγκη^m μὲν κινεῖσθαι, κινεῖν δ' οὐκ ἀνάγκη, τὸ δ' ᾧ κινεῖ, καὶ κινεῖν καὶ κινεῖσθαι· συμμεταβάλλει γὰρⁿ τοῦτο ἅμα καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ τῷ κινουμένῳ ὄν. Δῆλον δ' ἐπὶ τῶν κατὰ τόπον κινούντων· ἀπτεσθαι γὰρ ἀλλήλων^o ἀνάγκη^p μέχρι τινός· τὸ δὲ κινεῖν^q οὕτως ὥστ' εἶναι μὴ ᾧ κινεῖ, ἀκίνητον. Ἐπεὶ δ'¹⁰ ὀρώμεν τὸ ἔσχατον, ὃ κινεῖσθαι μὲν δύναται, κινήσεως δ' ἀρχὴν οὐκ ἔχει, καὶ ὃ κινεῖται^r μὲν, οὐχ ὑπ' ἄλλου δὲ ἀλλ' ὑφ'^s αὐτοῦ, εὐλογον, ἵνα μὴ ἀναγκαῖον εἴπωμεν, καὶ τὸ τρίτον εἶναι ὃ κινεῖ ἀκίνητον ὄν. Διὸ καὶ Ἀναξαγόρας ὀρθῶς λέγει, τὸν νοῦν ἀπαθὴ φάσκων καὶ ἀμιγῆ εἶναι, ἐπειδὴ^t περ κινήσεως ἀρχὴν αὐτὸν^v ποιεῖ εἶναι· οὕτω γὰρ^w ἂν μόνως^x κινοίη ἀκίνητος ὢν καὶ κρατοίη ἀμιγῆς ὢν. Ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ κατὰ¹¹ συμβεβηκὸς ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης κινεῖται τὸ κινεῖν, εἰ δὲ μὴ κινοίτο, οὐκ ἂν κινοίη, ἀνάγκη τὸ κινεῖν, ὃ^y κινεῖται, ἥτοι οὕτω κινεῖσθαι^z ὥστε κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος τῆς κινήσεως, ἢ καθ' ἕτερον. Λέγω^a δ' ἥτοι τὸ θερμαῖνον καὶ αὐτὸ θερμαίνεσθαι καὶ τὸ ὑγιάζον ὑγιάζεσθαι καὶ τὸ φέρον φέρεσθαι, ἢ τὸ ὑγιάζον φέρεσθαι, τὸ δὲ φέρον^b αὔξεσθαι. Ἀλλὰ φανε-¹² ρὸν ὅτι ἀδύνατον· δεῖ γὰρ μέχρι τῶν ἀτόμων διαιροῦντα λέγειν, οἷον εἴ τι διδάσκει γεωμετρεῖν, τοῦτο διδάσκεσθαι γεωμετρεῖν τὸ αὐτό, ἢ εἰ ρίπτει, ῥίπτεισθαι τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ρίψεως· ἢ οὕτω μὲν μή, ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου γένους, οἷον τὸ^d φέρον μὲν^c αὔξεσθαι, τὸ δὲ τοῦτο αὔξον ἀλλοιοῦσθαι ὑπ' ἄλλου, τὸ δὲ τοῦτο ἀλλοιοῦν ἐτέραν τινὰ^f κινεῖσθαι κίνησιν. Ἀλλ' ἀνάγκη στήναι· πεπερασμένα¹³ ὅ^g γὰρ αἱ κινήσεις. Τὸ δὲ πάλιν ἀνακάμπτειν καὶ τὸ ἀλλοιοῦν φάναι φέρεσθαι τὸ αὐτὸ ποιεῖν ἐστὶ καὶ εἰ εὐθὺς ἔφη τὸ φέρον φέρεσθαι καὶ^h διδάσκεσθαι τὸ διδάσκον. Δῆλον

^m μὲν om. E.K. ⁿ τοῦτο] τούτου τὸ E. ^o ἀνάγκη ἀλλήλων οὕτω μέχρι F.H.I. ^p μέχρι γέ τινος F. ^q οὕτως αἰεὶ ὥστ' F. et re. K. ^r μὲν ὑπ' ἄλλου δέ, ἀλλ' οὐχ ὑφ' F.H.I. ^s αὐτοῦ H.I. ^t περ] γε E. ^v εἶναι ποιεῖ E.K. ^w μόνως ἂν E.K. ^x κινοί F.I. ^y ἥ] εἰ E.K. ^z ὥστε] ὥστε τὸ E. ^a δ'] δ' ὅτι F.H.I.K. ^b αὔξανεσθαι E.K. ^c ρίπτεισθαι K. ^d φέρον μὲν] φερόμενον E. ^e αὔξανεσθαι E.K. ^f κίνησιν κινεῖσθαι II. ^g γὰρ εἰσιν αἱ F.H.I. ^h τὸ διδάσκον διδάσκεσθαι F.H.I.

γὰρ ὅτι κινεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω κινούντος τὸ κινούμενον πᾶν, καὶ μᾶλλον ὑπὸ τοῦ προτέρου τῶν κινούντων. Ἀλλὰ μὴν τοῦτό γε ἀδύνατον· τὸ διδάσκον γὰρ συμβαίνει μαθάνειν, ὦν τὸ μὲν μὴ ἔχειν τὸ δ' ἔχειν ἐπιστήμην ἀναγ-
 14 καῖον. Ἔτι δὲ μᾶλλον τούτων ἄλογον, ὅτι συμβαίνει πᾶν τὸ κινήτικόν κινήτόν, εἴπερ ἅπαν ὑπὸ κινουμένου κινεῖται τὸ κινούμενον· ἔσται γὰρ κινήτόν, ⁱ ὥσπερ εἴ τις ^k λέγοι ^l πᾶν τὸ ὑγιαστικὸν καὶ ὑγιαῖζον ^m ὑγιαστὸν εἶναι, ⁿ καὶ τὸ ^o οἰκοδομητικὸν οἰκοδομητόν, ἢ εὐθύς ἢ διὰ πλειόνων· λέγω δ' οἶον εἰ κινήτόν μὲν ὑπ' ἄλλου πᾶν τὸ ^p κινήτικόν, ἀλλ' οὐ ταύτην τὴν κίνησιν κινήτόν ἦν κινεῖ τὸ πλησίον, ἀλλ' ἑτέραν, οἶον τὸ ὑγιαστικὸν ^q μαθητόν· ἀλλὰ τοῦτο ἐπαναβαῖνον ἥξει ποτὲ
 15 εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος, ὥσπερ εἵπομεν πρότερον. Τὸ μὲν οὖν τούτων ἀδύνατον, τὸ δὲ πλασματώδες· ἄτοπον ^r γὰρ τὸ ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀλλοιωτικὸν αὐξητόν εἶναι. Οὐκ ἄρα ἀνάγκη ^s αἰεὶ κινεῖσθαι τὸ ^t κινούμενον ὑπ' ἄλλου, καὶ τούτου κινουμένου· στήσεται ἄρα. Ὡστε ἦτοι ὑπὸ ἡρεμούντος κινήσεται τὸ κινούμενον πρῶτον, ^v ἢ αὐτὸ ^w ἑαυτὸ κινήσει. Ἀλλὰ μὴν καὶ εἴ γε δέοι σκοπεῖν πότερον αἴτιον κινήσεως καὶ ἀρχὴ τὸ αὐτὸ αὐτὸ κινεῖν ἢ τὸ ὑπ' ἄλλου ^x κινούμενον, ἐκείνο πᾶς ἀνθεῖν· τὸ γὰρ αὐτὸ καθ' αὐτὸ ὃν ^y αἴτιον αἰεὶ πρότερον τοῦ
 16 καθ' ἑτερον καὶ ^z αὐτοῦ ὄντος. Ὡστε τοῦτο σκεπτέον λαβοῦσιν ἄλλην ἀρχήν, εἴ τι κινεῖ αὐτὸ αὐτό, πῶς κινεῖ καὶ τίνα τρόπον. Ἀναγκαῖον δὴ ^a τὸ κινούμενον ἅπαν εἶναι διαιρετόν εἰς ^b αἰεὶ διαιρετά· τοῦτο γὰρ δέδεικται πρότερον ἐν τοῖς καθόλου ^c περὶ φύσεως, ὅτι πᾶν τὸ ^d καθ' αὐτὸ κινούμενον συνεχές. Ἀδύνατον δὴ τὸ αὐτὸ αὐτὸ κινεῖν ^e πάντη

ⁱ ὡς ἐάν E. ^k λέγει F.H. ^l πᾶν] ὅτι F.H.I. ^m ὑγιαστὸν εἶναι] καὶ ὑγιαστὸν ἔσται F.H.I. ⁿ καὶ τὸ om. pr. E. ^o οἰκοδομητικὸν om. K. et pr. E. ^p κινήτόν E. ^q μαθητικόν E.F.I, μαθηματικόν K. ^r γὰρ τὸ ἀλλοιωτικὸν ἐξ ἀνάγκης αὐξητόν F.H.I. ^s αἰεὶ] εἶναι αἰεὶ H. ^t κινεῖν pr. K. ^v ἢ] ἢ τὸ F. ^w αὐτὸ F.H.I. ^x κινούμενον om. F.H.I. ^y αἰεὶ πρότερον αἴτιον E.K. ^z αὐτοῦ αἰτίου ὄντος I. ^a τὸ om. E. ^b αἰεὶ om. E. ^c περὶ] τοῖς περὶ E.K. ^d κινούμενον καθ' αὐτό K. ^e πάντι E.

κινεῖν αὐτὸ [†] αὐτό· [§] φέροιτο γὰρ ^h ἂν ὅλον καὶ ⁱ φέροι τὴν αὐτὴν φορὰν, ἐν δὲ καὶ ἄτομον τῷ εἶδει, ^k καὶ ^l ἀλλοιοῖτο καὶ ἀλλοιοῖ, ὥστε διδάσκει ἂν καὶ ^m διδάσκειτο ἅμα, ⁿ καὶ ὑγιάζοι καὶ ὑγιάζοιτο τὴν αὐτὴν ὑγίειαν. ^u Ἐτι διώρισται ¹⁷ ὅτι κινεῖται τὸ κινήτόν· τοῦτο δ' ἐστὶ δυνάμει κινούμενον, οὐκ ἐντελεχείᾳ· τὸ δὲ ^o δυνάμει εἰς ἐντελέχειαν βαδίζει. [†] Ἐστι δ' ἡ κίνησις ἐντελέχεια κινήτου ἀτελής. Τὸ δὲ κινοῦν ἤδη ἐνεργεῖα ἐστίν, οἷον θερμαίνει τὸ θερμόν καὶ ὅλως ^p γεννᾷ τὸ ἔχον ^q τὸ εἶδος. ^u Ὡσθ' ἅμα τὸ αὐτὸ ^r κατὰ τὸ αὐτὸ θερμόν ἔσται καὶ οὐ θερμόν. Ὅμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, ^s ὅσων τὸ κινοῦν ἀνάγκη ἔχειν τὸ συνώνυμον. Τὸ μὲν ἄρα κινεῖ τὸ δὲ κινεῖται τοῦ αὐτοῦ ^t αὐτὸ κινούντος. ^u Ὅτι ¹⁸ δ' ^v οὐκ ^w ἔστιν αὐτὸ αὐτὸ ^x κινεῖν οὕτως ^y ὥσθ' ἐκάτερον ὑφ' ἐκατέρου κινεῖσθαι, ἐκ τῶνδε φανερόν. Οὔτε γὰρ ἔσται πρῶτον κινοῦν οὐδέν, εἴ γε ^z ἐκάτερον ^a κινήσει ^b ἐκάτερον· τὸ γὰρ πρότερον ^c αἰτιώτερον τοῦ κινεῖσθαι τοῦ ἐχομένου καὶ κινήσει μᾶλλον· διχῶς γὰρ κινεῖν ἦν, τὸ μὲν ^d τὸ ὑπ' ἄλλου κινούμενον αὐτό, τὸ δ' αὐτῷ· ἐγγύτερον δὲ τὸ πορρώτερον τοῦ κινουμένου τῆς ἀρχῆς ἢ τὸ μεταξύ. ^u Ἐτι οὐκ ἀνάγκη ¹⁹ τὸ κινοῦν κινεῖσθαι εἰ μὴ ὑφ' ^e αὐτοῦ· κατὰ συμβεβηκὸς ἄρα ἀντικινεῖ θάτερον. ^f Ἐλαβον τοίνυν ἐνδέχεσθαι μὴ κινεῖν· [§] ἔσται ἄρα τὸ μὲν κινούμενον τὸ δὲ κινοῦν ἀκίνητον. ^u Ἐτι οὐκ ἀνάγκη τὸ κινοῦν ἀντικινεῖσθαι, ἀλλ' ^h ἢ ἀκίνητόν γε ⁱ τι κινεῖν ἀνάγκη ἢ αὐτὸ ^k ὑφ' αὐτοῦ κινούμενον, εἴπερ ἀνάγκη αἰεὶ κίνησιν εἶναι. ^u Ἐτι ἦν κινεῖ κίνησιν, ^l καὶ κινεῖτ' ἂν, ὥστε τὸ θερμαῖνον θερμαίνεται. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ πρῶ- ²⁰

^f αὐτὸ F.H.I. [§] φέροι E. ^h ἂν om. H. ⁱ φέροιτο E. ^k καὶ] ἢ E. ^l ἀλλοιοῖτο καὶ K, om. E. ^m μαθάνοι E.K. ⁿ καὶ ὑγιάζοι om. E. ^o δυνάμει εἰς] κινούμενον εἰς E.K. ^p γίνεται E. ^q τὸ ante εἶδος om. H.I. ^r κατὰ τὸ αὐτὸ om. E. ^s ὅσον pr. K, ὅσα rc. ^t αὐτὸ om. E. ^v οὐκ om. E. ^w ἔστιν] ἐνδέχεται H.I., ἐνδέχεται τὸ F. ^x κινοῦν E.K. ^y ὥσθ'] ὡς καθ' E. ^z ἐκάτερον] αὐτο αὐτὸ E, αὐτὸ αὐτὸ K. ^a κινεῖ F. ^b ἐκάτερον om. I, ante κινήσει ponit H. ^c αἰτιώτερον om. E. ^d τὸ ante ὑπ' om. F.K. ^e αὐτοῦ H.I. ^f τοίνυν ἔλαβον pr. K, δεῖ λαβεῖν rc. [§] ἔστιν H, ἔτι E. ^h ἢ om. E. ⁱ τι om. F.K. ^k ὑπ' αὐτοῦ F. ^l καὶ om. E.K.

τως αὐτὸ αὐτὸ κινουντος οὔτε ἐν μόριον οὔτε πλείω κινήσει
αὐτὸ αὐτὸ ἕκαστον. Τὸ γὰρ ὅλον εἰ κινεῖται αὐτὸ ὑφ'
^m αὐτοῦ, ἦτοι ὑπὸ τῶν αὐτοῦ τινὸς κινήσεται ἢ ὅλον ὑφ'
21 ὅλου. Εἰ μὲν οὖν τῷ κινεῖσθαι τι μόριον αὐτὸ ὑφ' ^m αὐτοῦ,
τοῦτ' ἂν εἴη τὸ πρῶτον αὐτὸ αὐτο κινουν· χωρισθὲν ⁿ γὰρ
τοῦτο μὲν κινήσει αὐτὸ ^o αὐτό, τὸ δὲ ὅλον οὐκέτι. Εἰ δὲ
ὅλον ὑφ' ὅλου κινεῖται, κατὰ συμβεβηκὸς ^p ἂν ^q ταῦτα κινῶι
αὐτὰ ἑαυτά. ^r Ωστ' εἰ μὴ ^r ἀναγκαῖον, εἰλήφθω μὴ κινούμενα
ὑφ' αὐτῶν. Τῆς ὅλης ἄρα τὸ μὲν κινήσει ἀκίνητον ^s ὃν τὸ
δὲ κινήθῃσεται· ^t μόνως γὰρ οὕτως οἶόν τέ τι ^v αὐτοκίνητον
22 εἶναι. ^v Ἐτι εἴπερ ἡ ὅλη αὐτὴ αὐτὴν κινεῖ, τὸ μὲν κινήσει
αὐτῆς, τὸ δὲ ^w κινήσεται. ^x Ἡ ἄρα Α Β ὑφ' αὐτῆς τε ^x κινή-
σεται καὶ ὑπὸ τῆς Α. ^y Ἐπεὶ δὲ κινεῖ τὸ μὲν κινούμενον
ὑπ' ἄλλου τὸ ^z ἀκίνητον ὅν, καὶ κινεῖται τὸ μὲν κινουν τὸ
δὲ οὐδὲν κινουν, ^z τὸ αὐτὸ αὐτὸ κινουν ἀνάγκη ἐξ ἀκινήτου
εἶναι κινουντος δέ, καὶ ἔτι ἐκ κινουμένου μὴ κινουντος ^d ἐξ
23 ἀνάγκης, ἀλλ' ὁπότερ' ἔτυχεν. ^e Ἐστώ γὰρ τὸ Α κινουν μὲν
ἀκίνητον δέ, τὸ ^a δὲ Β κινούμενόν τε ὑπὸ τοῦ Α καὶ κινουν τὸ
ἐφ' ^b ᾧ Γ, τοῦτο δὲ κινούμενον μὲν ὑπὸ τοῦ Β, μὴ κινουν δὲ
μηδέν· ^c εἴπερ γὰρ καὶ διὰ ^d πλειόνων ^e ἥξει ποτὲ εἰς τὸ Γ,
ἔστω δὲ εἰνὸς μόνου. Τὸ δὲ ἅπαν ^f Α Β Γ αὐτὸ ^g ἑαυτὸ
κινεῖ. ^h Ἀλλ' ^h ἐὰν ἀφέλω τὸ Γ, τὸ μὲν Α Β ⁱ κινήσει αὐτὸ
ἑαυτό, τὸ ^k μὲν Α κινουν τὸ δὲ Β κινούμενον, τὸ δὲ Γ οὐ
κινήσει αὐτὸ ἑαυτό, οὐδ' ὅλως κινήσεται. ^l Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ^l ἡ
Β Γ κινήσει ^m αὐτὴ ἑαυτὴν ἄνευ τοῦ Α· τὸ ⁿ γὰρ Β κινεῖ
^o τῷ ^p κινεῖσθαι ὑπ' ἄλλου, οὐ τῷ ὑφ' ^q αὐτοῦ τινὸς μέρους.
24 Τὸ ^r ἄρα Α Β μόνον αὐτὸ ἑαυτὸ κινεῖ. ^s Ἀνάγκη ἄρα τὸ

^m ἑαυτοῦ F.H.I. ⁿ μὲν γὰρ τοῦτο E. ^o ἑαυτὸ F.H.I. ^p ἂν
om. H. ^q κινῶι ταῦτα F.I. κινεῖ ταῦτα H. ^r ἀναγκαῖα H.I. ^s ὃν
om. E. ^t μόνως—εἶναι om. E. et pr. K. ^v αὐτὸ κινήτον H. ^w κινή-
θήσεται F.I. ^x κινήθῃσεται F.H.I. ^y ἐπειδὴ F.H.I.K. ^z ἑαυτὸ F.I.
^a δὲ om. E. ^b οὐ F.H. ^c ἐπεὶ E. ^d πολλῶν E.K. ^e ἥξει—τὸ Γ
om. E. ^f Α] τὸ α E. ^g αὐτὸ F.K. ^h ἂν K. ⁱ αὐτὸ ἑαυτὸ κινή-
σει F.H.I. ^k μὲν γὰρ α F.H. ^l ἡ] τὸ K. ^m αὐτὸ ἑαυτὸ K. ⁿ γὰρ]
δὲ H, μὲν γὰρ F. ^o τῷ] τὸ K. ^p ὑπ' ἄλλου κινεῖσθαι F.H.I. ^q ἑαυ-
τοῦ F.H.I. ^r ἄρα] γὰρ E.

αὐτὸ ἐαυτὸ κινεῖν ἔχειν τὸ κινεῖν ἀκίνητον δέ, ^s καὶ τὸ κινούμενον μηδὲν δὲ κινεῖν ἐξ ἀνάγκης, ἀπτόμενα ^t ἦτοι ἄμφω ἀλλήλων ἢ θατέρου θάτερον. Εἰ μὲν οὖν συνεχές ἐστὶ τὸ κινεῖν (^v τὸ γὰρ κινούμενον ^w ἀναγκαῖον εἶναι συνεχές), ^x δῆλον ^y ὅτι τὸ πᾶν αὐτὸ ἐαυτὸ κινεῖ οὐ τῷ αὐτοῦ ^z τι εἶναι τοιοῦτον οἷον αὐτὸ ^a αὐτὸ κινεῖν, ἀλλ' ὅλον ^b κινεῖ αὐτὸ ἐαυτό, κινούμενόν ^c τε καὶ κινεῖν τῷ αὐτοῦ τι εἶναι τὸ κινεῖν καὶ τὸ κινούμενον. Οὐ γὰρ ὅλον κινεῖ οὐδ' ὅλον ^d κινεῖται, ²⁵ ἀλλὰ κινεῖ ^e μὲν τὸ Α, ^f κινεῖται δὲ τὸ Β μόνον· ^g τὸ δὲ Γ ὑπὸ τοῦ ^h Α οὐκέτι ἀδύνατον γάρ. ⁱ Απορίαν δ' ἔχει, ⁱ ἐὰν ἀφέλῃ τις ἢ τῆς Α, εἰ συνεχές τὸ κινεῖν μὲν ἀκίνητον δέ, ἢ τῆς Β τῆς κινουμένης· ἢ λοιπὴ ἄρα κινήσει τῆς Α ἢ τῆς Β κινήσεται; Εἰ γὰρ τοῦτο, οὐκ ἂν εἴη πρώτως κινουμένη ὑφ' αὐτῆς ^k ἢ Α Β· ἀφαιρεθείσης γὰρ ἀπὸ τῆς Α Β, ἔτι κινήσει ^l ἐαυτὴν ἢ λοιπὴ ^m Α Β. ⁿ Η δύναμις μὲν ἐκάτερον ²⁶ οὐδὲν κωλύει ἢ θάτερον τὸ κινούμενον διαιρετὸν εἶναι, ἐντελεχεία δ' ἀδιαίρετον· ἐὰν δὲ διαιρεθῇ, μηκέτι εἶναι ἔχον τὴν αὐτὴν ^o δύναμιν· ὥστ' οὐδὲν κωλύει ^o ἐν διαιρετοῖς δυνάμει ^p πρώτως ^q ἐνέειναι. Φανερόν τοίνυν ἐκ τούτων ὅτι ἐστὶ τὸ ²⁷ ^r πρώτως κινεῖν ἀκίνητον· εἴτε γὰρ εὐθὺς ἴσταται τὸ κινούμενον, ὑπὸ τινος δὲ κινούμενον, εἰς ἀκίνητον τὸ πρῶτον, εἴτε εἰς κινούμενον μὲν, αὐτὸ δ' αὐτὸ κινεῖν καὶ ἰστάν, ἀμφοτέρως συμβαίνει τὸ ^s πρώτως ^t κινεῖν ^u ἐν ^v ἅπασιν εἶναι τοῖς κινουμένοις ἀκίνητον.

¹ Ἐπεὶ δὲ δεῖ κίνησιν ^w αἰεὶ εἶναι καὶ μὴ ^x διαλείπειν, ⁶ ^y ἀνάγκη ^z εἶναι τι ὃ πρῶτον κινεῖ, ^a εἴτε ἐν εἴτε πλείω, καὶ τὸ

^s καὶ om. E. ^t ἦτοι] ἢ H, δὲ ἦτοι F.K. ^v τὸ μὲν γὰρ E.K. ^w συνεχές ἀναγκαῖον εἶναι F.H.I. ^x δῆλον] ἄφεται ἐκάτερον ἐκατέρου δῆλον I. ^y ὅτι] δὴ ὅτι F.H.I. ^z τι εἶναι τι τ. E. ^a κινεῖν ἐαυτό F. ^b κινεῖ] κινεῖν H. ^c δὲ E.F.H.I. ^d κινεῖται ἀλλὰ om. E. ^e μὲν ἢ τὸ E. ^f τὸ δὲ β κινεῖται F.H.I. κινεῖται δὲ ἢ τὸ β E. ^g τὸ δὲ Γ— γάρ om. E. ^h Α] β F.H.I. ⁱ ἂν H. ^k ἢ] ἢ τὸ F. ^l αὐτὴν E.F.H. ^m Α] ἢ α K. ⁿ δύναμιν] φύσιν E.K. ^o ἐν om. I. ^p πρῶτον H. ^q ἐν εἶναι H.I. ἐν εἶναι τι K. τι etiam E. ^r πρῶτον E.K. ^s πρῶτον E.K. ^t κινεῖν om. E.K. ^u ἐν om. pr. K. ^v πᾶσιν E. ^w εἶναι αἰεὶ H.K. ^x διαλείπειν K. ^y ἀναγκαῖον F.H.I. ^z τι εἶναι F.H.I. ^a εἴτε οὖν ἐν F.H.

^b πρῶτον κινουὺν ἀκίνητον. Ἐκαστον μὲν οὖν ^c αἰδίου εἶναι τῶν ἀκινήτων μὲν κινούντων δὲ οὐδὲν πρὸς τὸν νῦν λόγον· ὅτι δ' ἀναγκαῖον εἶναι τι ^d τὸ ἀκίνητον μὲν ^e αὐτὸ πάσης ^f τῆς ἐκτὸς μεταβολῆς, καὶ ἀπλῶς ^g καὶ κατὰ συμβεβηκός, ² κινήτικόν δ' ἐτέρου, δῆλον ὧδε σκοποῦσιν. Ἐστω δ', εἴ τις βούλεται, ἐπὶ τινων ἐνδεχόμενον ὥστ' εἶναί ποτε καὶ μὴ εἶναι ἄνευ γενέσεως καὶ φθοράς· τάχα γὰρ ἀναγκαῖον, εἴ τι ἀμερές ^h ὅτε μὲν ἔστιν ὅτε δὲ μὴ ἔστιν ἄνευ τοῦ μεταβάλ- ³ λειν, ὅτε μὲν εἶναι ὅτε δὲ μὴ εἶναι ⁱ πᾶν τὸ τοιοῦτον. Καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν ἀκινήτων μὲν κινήτικῶν δ' ἐνίας ὅτε μὲν εἶναι ὅτε δὲ μὴ εἶναι, ἐνδεχέσθω καὶ τοῦτο. Ἀλλ' οὐ τι ^k πάσας γε δυνατόν· δῆλον γὰρ ὡς αἰτιόν ^l τι τοῖς αὐτὰ ἑαυτὰ κινουσί· ^m ἔστι τοῦ ὅτε μὲν εἶναι ὅτε δὲ ⁿ μῆ. Τὸ μὲν γὰρ αὐτὸ ἑαυτὸ κινουὺν ^o ἅπαν ἔχειν ἀνάγκη μέγεθος, εἰ μὴδὲν κινεῖται ἀμερές, τὸ δὲ κινουὺν οὐδεμία ἀνάγκη ἐκ τῶν ⁴ εἰρημένων. Τοῦ ^p δὴ τὰ μὲν γίγνεσθαι τὰ δὲ φθείρεσθαι, καὶ τοῦτ' εἶναι συνεχῶς, οὐδὲν αἷτιον τῶν ἀκινήτων μὲν μὴ αἰεὶ δ' ὄντων, οὐδ' αὖ τῶν αἰεὶ μὲν ^q ταδὶ κινούντων, τούτων δ' ἕτερα. Τοῦ γὰρ αἰεὶ ^r καὶ συνεχοῦς οὔτε ἕκαστον αὐτῶν αἷτιον ^s οὔτε πάντα· τὸ μὲν γὰρ οὕτως ἔχειν αἰδίου καὶ ἐξ ἀνάγκης, τὰ δὲ πάντα ἄπειρα, καὶ οὐχ ἅμα πάντα ὄντα. ⁵ Δῆλον τοίνυν ὅτι, εἰ καὶ μυριάκις εἶναι ἀρχαὶ τῶν ἀκινήτων ^t μὲν κινουσῶν δέ, καὶ πολλὰ τῶν αὐτὰ ^v ἑαυτὰ κινούντων φθείρεται, ^w τὰ δ' ἐπιγίνεται, καὶ τόδε μὲν ^x ἀκίνητον ὄν ^y τόδε κινεῖ, ἕτερον δὲ τοδί· ἀλλ' οὐδὲν ἥττον ἔστι τι ^z ὃ περιέχει, καὶ τοῦτο παρ' ἕκαστον, ὃ ἔστιν αἷτιον τοῦ τὰ μὲν εἶναι τὰ δὲ μὴ καὶ τῆς συνεχοῦς μεταβολῆς· καὶ τοῦτο μὲν ⁶ τούτοις, ταῦτα δὲ τοῖς ἄλλοις αἷτια κινήσεως. Εἴπερ οὖν

^b πρώτως II. ^c ἴδιον E. ^d τὸ] τὸ αἰεὶ K. ^e αὐτὸ καὶ πάσης K. ^f τῆς] τε F, om. E.K. ^g καὶ post ἀπλῶς om. E. ^h ὁ μὲν ἔστιν ὃ δὲ E. ⁱ πᾶν—μὴ εἶναι om. F. ^k γε πάσας E.F. ^l τι om. E. ^m ἔστι τι τοῦ E. ⁿ μῆ] μὴ εἶναι F.H.I. ^o ἀνάγκη ἅπαν μέγεθος ἔχειν F.H.I. ^p δὲ E. ^q ταδί] αὐτὰ E. ^r καὶ om. F. ^s οὔτε πάντα αἷτια E.K. ^t μὲν om. E. ^v αὐτὰ F.H. ^w τὰ] τινὰ II. ^x ἀκίνητον F. ^y τόδε δὲ κινεῖ E. ^z ὃ] ὃ καὶ E.

αἰδῖος ἡ κίνησις, αἰδῖον καὶ τὸ κινεῖν ἔσται πρῶτον, εἰ ἔν· εἰ δὲ πλείω, ^a πλείω τὰ αἰδῖα. ^b Ἐν δὲ μᾶλλον ἢ πολλὰ καὶ πεπερασμένα ἢ ἄπειρα δεῖ νομίζειν. Τῶν αὐτῶν γὰρ συμβαινόντων αἰεὶ τὰ πεπερασμένα μᾶλλον ληπτέον· ἐν γὰρ τοῖς φύσει ^b δεῖ τὸ πεπερασμένον καὶ ^c τὸ βέλτιον, ^d ἂν ἐνδέχεται, ὑπάρχειν μᾶλλον. Ἰκανὸν δὲ καὶ ^e εἰ ἔν, ὃ πρῶτον τῶν ἀκινήτων αἰδῖον ^f ὃν ἔσται ἀρχὴ τοῖς ἄλλοις κινήσεως. Φα-
νερὸν δὲ καὶ ἐκ τοῦδε ὅτι ἀνάγκη εἶναι τι ^g ἔν καὶ αἰδῖον τὸ πρῶτον κινεῖν. Δέδεικται γὰρ ὅτι ἀνάγκη ^h αἰεὶ κίνησιν εἶναι. Εἰ δὲ ⁱ αἰεὶ, ἀνάγκη ^k καὶ συνεχῇ εἶναι· καὶ γὰρ τὸ ^l αἰεὶ συνεχές, τὸ δ' ἐφεξῆς οὐ συνεχές. Ἀλλὰ μὴν εἴ ^m γε συνεχής, μία. Μία δ', ⁿ εἰ ὁ ὑφ' ενός τε τοῦ κινουμένου ^p καὶ ἐνὸς τοῦ κινουμένου· εἰ ^q γὰρ τι ἄλλο καὶ ἄλλο κινήσει, οὐ συνεχής ἢ ὅλη κίνησις, ἀλλ' ἐφεξῆς. Ἐκ τε δὴ τούτων ⁸ πιστεύσειεν ἂν τις εἶναι τι πρῶτον ἀκίνητον, καὶ πάλιν ἐπιβλέψας ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν κινούντων. Τὸ μὲν δὴ εἶναι ἅττα τῶν ^r ὄντων ^a ὅτε μὲν κινεῖται ὅτε δ' ἡρεμεῖ φανερόν. Καὶ διὰ ^s τούτου γέγονε δῆλον ὅτι οὔτε πάντα κινεῖται οὔτε πάντα ἡρεμεῖ οὔτε τὰ μὲν αἰεὶ ἡρεμεῖ τὰ δ' ^t αἰεὶ κινεῖται· τὰ γὰρ ἐπαμφοτερίζοντα καὶ δύνανται ἔχοντα τοῦ ^v ὅτε μὲν κινεῖσθαι ^w ὅτε δ' ἡρεμεῖν δείκνυσιν περὶ αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν τοι-
9 αὐτὰ δῆλα πᾶσι, βουλόμεθα δὲ δείξαι καὶ τοῖν δυοῖν· ^x ἐκατέραν τὴν φύσιν, ὅτι ἔστι τὰ μὲν αἰεὶ ἀκίνητα τὰ δ' αἰεὶ κινούμενα, προϊόντες δ' ἐπὶ τοῦτο καὶ θέντες ἅπαν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, καὶ τοῦτ' εἶναι ἢ ἀκίνητον ἢ κινούμενον, ^y καὶ κινούμενον ^z ἢ ὑφ' ^a αὐτοῦ ἢ ὑπ' ἄλλου αἰεὶ, ^b προήλθομεν ἐπὶ τὸ λαβεῖν ὅτι τῶν κινουμένων ^c ἐστὶν ἀρχὴ ^d κινουμέ-

^a τὰ αἰδῖα πλείω K. ^b δεῖ] δὴ E. ^c τὸ post καὶ om. E. ^d εἰ
F.H.I.K. ^e εἰ om. E.K. ^f ὃν om. E. ^g ἔν] αἰεὶ H. ^h κίνη-
σιν αἰεὶ εἶναι H I, εἶναι κίνησιν αἰεὶ F. ⁱ αἰεὶ] δεῖ F H. et pr. I, δεῖ αἰεὶ
κίνησιν εἶναι rc. K. ^k καὶ ante σ. om. E.K. ^l αἰεὶ] αἰεὶ εἶναι F. et
rc. K. ^m γε om. F.I. ⁿ εἰ] ἢ E.I.K, om. H. ^o ἐφ' I. ^p καὶ ὑφ'
ἐνὸς E. ^q γὰρ τι] τι γὰρ I, γὰρ καὶ F, γὰρ E.K. ^r ὄντων om. K.
^s τοῦτο γεγόναι E. ^t αἰεὶ om. I. ^v ὅτε μὲν om. E.K. ^w ὅτε δ'] καὶ
E.K. ^x ἐκάτερον E. ^y καὶ κινούμενον om. F. ^z ἢ om. E. ^a ἐαν-
τοῦ H. ^b προήλθομεν E. ^c ἐστὶν om. E. ^d κινούμενον K.

νων ^e μὲν ὃ αὐτὸ ἐαυτὸ κινεῖ, πάντων δὲ τὸ ἀκίνητον ὁρῶμεν
 δὲ καὶ φανερώς ὄντα τοιαῦτα ^δ κινεῖ αὐτὰ ἐαυτά, οἷον τὸ τῶν
 10 ἐμψύχων καὶ τὸ τῶν ζώων γένος. Ταῦτα ^f δὴ καὶ δόξαν
 παρεῖχε μὴ ποτ' ^g ἐνδέχεται κίνησιν ἐγγίνεσθαι μὴ οὔσαν
 ὅλως, διὰ τὸ ἐν τούτοις ^h ὁρᾶν ἡμᾶς τοῦτο συμβαῖνον· ἀκί-
 νητα γὰρ ⁱ ποτε ὄντα κινεῖται πάλιν, ὥς δοκεῖ. Τοῦτο δὴ
 δεῖ λαβεῖν, ὅτι μίαν κίνησιν αὐτὰ κινεῖ, καὶ ὅτι ταύτην οὐ
 κυρίως· οὐ γὰρ ἐξ αὐτοῦ τὸ αἴτιον, ἀλλ' ἐνεῖσιν ἄλλαι κινή-
 σεις φυσικαὶ τοῖς ζώοις, αἵ οὐ κινούνται δι' ^k αὐτῶν, οἷον αὔ-
 ξησις φθίσις ἀναπνοή, αἱ κινεῖται τῶν ζώων ἕκαστον ἡρεμοῦν
 11 καὶ οὐ κινούμενον τὴν ὑφ' αὐτοῦ κίνησιν. ^l Τούτου δ' αἴτιον
 τὸ περιέχον καὶ πολλὰ τῶν εἰσιόντων, οἷον ^m ἐνίων τροφή·
 πεπτομένης γὰρ καθεύδουσι, διακρινομένης δ' ἐγείρονται καὶ
 κινουσίην ἐαυτοῦς, τῆς πρώτης ἀρχῆς ἔξωθεν οὔσης. Διὸ οὐκ
 αἰεὶ κινούνται συνεχῶς ὑφ' ⁿ αὐτῶν· ἄλλο γὰρ τὸ κινεῖν αὐτὸ
 κινούμενον καὶ μεταβάλλον πρὸς ἕκαστον τῶν κινούντων
 12 ὁ ἐαυτά. ^o Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις κινεῖται τὸ ^p κινεῖν πρῶτον
 καὶ ^q τὸ αἴτιον τοῦ αὐτὸ ἐαυτὸ κινεῖν ὑφ' ^r αὐτοῦ, κατὰ συμ-
 βεβηκὸς μέντοι· μεταβάλλει γὰρ τὸν τόπον τὸ σῶμα, ὥστε
 καὶ ^s τὸ ἐν τῷ σώματι ὄν καὶ ^t τὸ ἐν τῇ μοχλείᾳ κινεῖν
 ἐαυτό. ^u Εἰς ὃν ἔστι πιστεῦσαι ὅτι εἰ τί ἐστι τῶν ἀκινήτων
 μὲν κινούντων δὲ καὶ ^v αὐτῶν ^w κινουμένων κατὰ συμβεβηκός,
 13 ἀδύνατον συνεχῇ κίνησιν ^x κινεῖν. ^y Ὡστ' εἴπερ ἀνάγκη συν-
 εχῶς εἶναι κίνησιν, εἶναι ^z τι δεῖ τὸ πρῶτον κινεῖν ἀκίνητον,
 καὶ ^a μὴ κατὰ συμβεβηκός, ^b εἰ μέλλει, καθάπερ ^c εἴπομεν.
^d ἔσεσθαι ἐν τοῖς οὖσιν ἄπαστος ^e τις καὶ ἀθάνατος κίνησις,
 καὶ μένειν τὸ ὄν αὐτὸ ^e ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ· τῆς γὰρ

^e μὲν om. E. ^f δὴ om. E. ^g ἐνδέχεται H. ^h ἡμᾶς ὁρᾶν F.H.I. ⁱ ὄντα ποτὲ F.H. ^k ἐαυτῶν F.H. ^l τούτων F.K. ^m ἐνίων ἢ τροφή· πεπτομένων μὲν γὰρ K. ⁿ ἐαυτῶν F.H.I. ^o ἐαυτό H.I. ^p πρώτως κινεῖν F. ^q τὸ om. E. ^r ἐαυτοῦ F. ^s τὸ ante ἐν om. I. ^t τὸ ἐν] ὡς re. K, om. H.I.K. ^v αὐτὸ E, ἐαυτά K. ^w κινουμένων om. E.K. ^x κινεῖν om. E. ^y τι] τι πρῶτον I. ^z μὴ om. H. ^a εἰ μέλλει om. E. ^b εἴπομεν ἔμπροσθεν ἔσεσθαι E. ^c ἔσεσθαι ante καθάπερ K, post οὖσιν F.H.I. ^d τις om. E, post ἀθάνατος ponit I. ^e ἐν αὐτῷ] ἐαυτῷ I, ἐν ἐαυτῷ F.

ἀρχῆς μειούσης ἀνάγκη καὶ τὸ πᾶν ^ε μένειν συνεχὲς ὃν πρὸς τὴν ἀρχήν. Οὐκ ἔστι δὲ τὸ αὐτὸ ^ε τὸ κινεῖσθαι κατὰ συμ-¹⁴ βεβηκὸς ὑφ' ^h αὐτοῦ καὶ ὑφ' ἑτέρου· τὸ μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρου ⁱ ὑπάρχει καὶ τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐνίαις ἀρχαῖς, ὅσα πλείους φέρεται φορὰς, θάτερον δὲ τοῖς φθαρτοῖς μόνον. Ἀλλὰ μὴν εἴ ^k γέ ἐστί τι αἰὲ ^l τοιοῦτον, κινουὺν ^m μέν τι ἀκίνητον δὲ ⁿ αὐτὸ καὶ αἰδῖον, ἀνάγκη καὶ τὸ πρῶτον ^o ὑπὸ τούτου κινούμενον αἰδῖον εἶναι, ¹⁵ ἔστι δὲ τοῦτο δῆλον μὲν καὶ ἐκ τοῦ μὴ ἂν ἄλλως εἶναι γένεσιν καὶ φθορὰν καὶ μεταβολὴν τοῖς ἄλλοις, εἰ μή τι κινήσει κινούμενον· τὸ μὲν ^p γὰρ ἀκίνητον ^q τὴν αὐτὴν αἰὲ ^r κινήσει τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ μίαν κίνησιν, ἅτε οὐδὲν αὐτὸ μεταβάλλον πρὸς τὸ κινούμενον· ^s τὸ δὲ κινούμενον ^t ὑπὸ τοῦ κινουμένου μὲν, ὑπὸ τοῦ ἀκινήτου ^v δὲ κινουμένου ^w ἥδη, διὰ τὸ ἄλλως καὶ ἄλλως ἔχειν πρὸς τὰ πράγματα, οὐ τῆς αὐτῆς ἔσται κινήσεως αἷτιον, ἀλλὰ διὰ τὸ ^x ἐν ἐναντίοις εἶναι τόποις ἢ εἴδεσιν ἐναντίως παρέξεται κινούμενον ἕκαστον τῶν ἄλλων, ^y καὶ ὅτε μὲν ἡρεμοῦν ὅτε δὲ κινούμενον. Φανερόν ^z δὴ γέγονεν ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὃ ¹⁶ κατ' ἀρχὰς ἡποροῦμεν, τί δὴ ποτε οὐ πάντα ^a ἢ ^b κινεῖται ἢ ἡρεμεῖ, ἢ τὰ μὲν ^c κινεῖται αἰὲ τὰ δ' ^d αἰὲ ἡρεμεῖ, ἀλλ' ἔνια ὅτε μὲν ὅτε δ' οὐ. Τούτου γὰρ τὸ αἷτιον δῆλόν ἐστι νῦν, ὅτι τὰ μὲν ὑπὸ ἀκινήτου κινεῖται αἰδῖον, διὸ αἰὲ ^e μεταβάλλει, τὰ δ' ὑπὸ κινουμένου καὶ μεταβάλλοντος, ὥστε ^f καὶ αὐτὰ ἀναγκαῖον μεταβάλλειν. Τὸ δ' ἀκίνητον, ὥσπερ εἴρηται, ^g ἅτε ἀπλῶς καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ διαμένον, μίαν καὶ ἀπλὴν κινήσει κίνησιν.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλην ποιησαμένοις ἀρχὴν μάλλον 7

^f συνεχὲς ὃν μένειν I. ^g τὸ ante κινεῖσθαι om. E. ^h ἐαυτοῦ F.H.I.
ⁱ ὑπάρχειν I. ^k γε om. F.H.I. ^l τοιοῦτο H.I. ^m μέντοι I. ⁿ καὶ αὐτὸ I. ^o ὑπὸ τούτου om. F, post κινούμενον ponunt H.I. ^p γὰρ] αρ E. ^q τὴν αὐτὴν om. E.K. ^r τὸν αὐτὸν κινήσει K. ^s τὸ δὲ κινούμενον om. E. ^t ὑπὸ τοῦ κινουμένου μὲν om. E.K. ^v δέ] ἢ K. ^w ἥδη post ἔχειν E. ^x ἐν om. E. ^y καὶ om. I. ^z δὲ E. ^a ἢ om. H. ^b ἡρεμεῖ ἢ κινεῖται F.H.I. ^c αἰὲ κινεῖται F.H.I. ^d αἰὲ ante ἡρ. om. E. ^e μεταβ.] κινεῖται E.K. ^f ἀναγκαῖον καὶ αὐτὰ I. ^g ἅτε om. E.

^h ἔσται περὶ τούτων φανερόν. Σκεπτέον γὰρ πότερον ⁱ ἐνδέχεται τινα κίνησιν εἶναι συνεχῇ ἢ οὐ, καὶ εἰ ἐνδέχεται, τίς αὕτη, καὶ τίς πρώτη τῶν κινήσεων· δηλον γὰρ ὡς εἶπερ ἀναγκαῖον ^k μὲν αἰεὶ κίνησιν ^l εἶναι, πρώτη δ' ἦδε καὶ συνεχῆς, ὅτι τὸ πρῶτον κινεῖν κινεῖ ταύτην τὴν κίνησιν, ^m ἣν ἀναγκαῖον ² μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι ⁿ καὶ συνεχῇ καὶ πρώτῃ. Τριῶν δ' οὐσῶν κινήσεων, τῆς τε ^o κατὰ μέγεθος καὶ τῆς ^p κατὰ πάθος καὶ τῆς κατὰ τόπον, ἣν καλοῦμεν φοράν, ταύτην ἀναγκαῖον εἶναι ^q πρώτην. Ἀδύνατον γὰρ αὕξῃσιν εἶναι ἀλλοιώσεως μὴ ^r προϋπαρχούσης· τὸ γὰρ ^s αὐξανόμενον ἔστι μὲν ὡς ὁμοίῳ αὐξάνεται, ἔστι δ' ὡς ἀνομοίῳ· ^t τροφή γὰρ λέγεται τῷ ³ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον. ^v Προσγίνεται δὲ πᾶν γινόμενον ὁμοίον ὁμοίῳ. Ἀνάγκη οὖν ἀλλοιώσιν ^w εἶναι τὴν εἰς τὰναντία μεταβολήν. Ἀλλὰ μὴν εἴ γε ἀλλοιοῦται, ^x δεῖ τι εἶναι τὸ ἀλλοιοῦν καὶ ποιοῦν ἐκ τοῦ δυνάμει θερμοῦ ^y τὸ ἐνεργείᾳ θερμόν. Δηλον ^z οὖν ὅτι τὸ κινεῖν οὐχ ὁμοίως ἔχει, ἀλλ' ^a ὅτε μὲν ἐγγύτερον ὅτε δὲ πορρώτερον τοῦ ἀλλοιουμένου ἐστίν. ταῦτα δ' ἄνευ φορᾶς οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. ^b Εἰ ἄρα ^c ἀνάγκη αἰεὶ κίνησιν εἶναι, ἀνάγκη καὶ φοράν ^d αἰεὶ εἶναι πρώτην τῶν κινήσεων, καὶ ^e φορᾶς, εἰ ἔστιν ἢ μὲν πρώτη ἢ δ' ⁵ ὑστέρα, τὴν πρώτην. Ἔτι δὲ πάντων τῶν παθημάτων ἀρχὴ πύκνωσις καὶ μάνωσις· καὶ γὰρ βαρὺ καὶ κοῦφον καὶ μαλακὸν καὶ σκληρὸν καὶ θερμὸν καὶ ψυχρὸν πυκνότητες δοκοῦσι καὶ ἀραιότητες εἶναι τινες. Πύκνωσις δὲ καὶ μάνωσις σύγκρισις καὶ διάκρισις, καθ' ^f ἧς γένεσις καὶ φθορὰ λέγεται τῶν οὐσίῳν. Συγκρινόμενα δὲ καὶ διακρινόμενα ἀνάγκη κατὰ τόπον μεταβάλλειν. Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ αὐξανομένου ^g καὶ

^h ἔσται om. I. ⁱ εἶναι τινα κίνησιν ἐνδέχεται H.I. et omissio εἶναι F. ^k κίνησιν μὲν αἰεὶ I. ^l εἶναι om. K. ^m ἣν om. E. ⁿ καὶ post εἶναι E.K. ^o κατὰ τὸ μέγεθος F.H.I. ^p κατὰ τὸ πάθος H.I. ^q πρῶτον E. ^r ὑπαρχούσης E. ^s αὐξόμενον F. ^t τὸ γὰρ ἐναντίον τροφή λέγεται τῷ ἐναντίῳ F.H.I. ^v προσγίνεσθαι K. ^w εἶναι post μεταβολήν H. ^x δεήσει εἶναι F.H.I. ^y τὸ om. E.K. ^z οὖν] οὖν ἐστίν F.H.I. ^a ὅτε—ὅτε] ποτέ—ποτέ F, ποτέ—τοτέ H.I. ^b εἰ om. E. ^c κίνησιν αἰεὶ ἀνάγκη H. ^d εἶναι αἰεὶ H. ^e vocis φορᾶς litteram s corr. E. ^f ἧς] ἧς καὶ F. ^g καὶ ante φθ. om. F.

φθίνοντος μεταβάλλει κατὰ τόπον τὸ μέγεθος. Ἔτι καὶ ⁶
^h ἐντεῦθεν ἐπισκοποῦσιν ἔσται φανερόν ὅτι ἡ φορὰ πρώτη.
 Τὸ γὰρ πρῶτον ὥσπερ ⁱ καὶ ^k ἐπὶ τῶν ἄλλων, οὕτω καὶ ^l ἐπὶ
 κινήσεως ^m αὖ ⁿ λέγοιτο πλεοναχῶς. Λέγεται δὲ πρότερον, οὐ
 τε μὴ ὅτι οὐκ ἔσται τᾶλλα, ἐκεῖνο δ' ἵεναι τῶν ἄλλων, καὶ τὸ
 τῷ χρόνῳ, καὶ ^o τὸ κατ' οὐσίαν. Ὡστ' ἐπεὶ κίνησιν ^p μὲν ⁷
 ἀναγκαῖον εἶναι συνεχῶς, ^q εἴη δ' αὖ συνεχῶς ἢ ^r ἢ ^s συνεχῆς ἢ
 ἢ ἐφεξῆς, μᾶλλον δ' ἢ συνεχῆς, καὶ βέλτιον συνεχῇ ἢ ἐφεξῆς
 εἶναι, τὸ δὲ βέλτιον αἰεὶ ὑπολαμβάνομεν ἐν τῇ φύσει ὑπάρ-
 χειν, ^t αὖ ^v ἢ δυνατόν, δυνατόν ^w δὲ συνεχῇ εἶναι (δειχθήσεται
 δ' ὕστερον· νῦν δὲ τοῦθ' ὑποκείσθω), καὶ ταύτην οὐδεμίαν
^x ἄλλην οἶόν τ' εἶναι ^y ἀλλ' ἢ φορὰν, ἀνάγκη τὴν φορὰν εἶναι
 πρώτην. Οὐδεμία γὰρ ἀνάγκη οὔτε ^z αὔξεσθαι οὔτε ἄλλοι-⁸
 οὔσθαι τὸ φερόμενον, οὐδὲ δὴ γίνεσθαι ἢ φθείρεσθαι· τού-
 των δὲ οὐδεμίαν ἐνδέχεται τῆς συνεχοῦς μὴ οὔσης, ἢν κινεῖ τὸ
 πρῶτον κινεῖν. Ἔτι χρόνῳ ^a πρώτην· τοῖς γὰρ αἰετοῖς ^b μό-⁹
 νον ἐνδέχεται κινεῖσθαι ταύτην. Ἀλλ' ἐφ' ^c ἐνὸς μὲν ^d ὅτου-
 οῦν τῶν ἐχόντων γένεσιν τὴν φορὰν ἀναγκαῖον ὑστάτην
^e εἶναι τῶν κινήσεων· μετὰ γὰρ τὸ γενέσθαι πρῶτον ^f ἁλ-
 λοίωσις καὶ αὔξησις, φορὰ δ' ἡδὴ ^g τετελειωμένων κινήσις ἐστίν.
 Ἀλλ' ἕτερον ἀνάγκη κινούμενον εἶναι κατὰ φορὰν πρότερον,¹⁰
 ὃ καὶ τῆς γενέσεως αἴτιον ἔσται τοῖς γινομένοις, οὐ γινόμε-
 νον, οἶον τὸ γεννήσαν τοῦ γεννηθέντος, ^h ἐπεὶ δόξειέ ⁱ γ' αὖ ἢ
 γένεσις εἶναι πρώτη τῶν κινήσεων διὰ τοῦτο, ὅτι ^k γενέσθαι
 δεῖ τὸ πρᾶγμα ^l πρῶτον. Τὸ δ' ἐφ' ἐνὸς μὲν ὅτουοῦν τῶν
 γινομένων οὕτως ἔχει, ἀλλ' ἕτερον ἀναγκαῖον πρότερόν τι

^h ἐνταῦθα F. ⁱ καὶ om. E.K. ^k ἐφ' ἐτέρων E.K. ^l ἐπὶ τῆς κ. F.
^m αὖ om. E.H.K. ⁿ λέγεται K, λέγοιτο πρῶτον F.I. ^o τὸ ante κατ'
 om. E. ^p μὲν om. H. ^q εἴη δ' αὖ συνεχῶς ἢ om. E. ^r ἢ om. K.
^s συνεχῆς οὔσα ἢ εἰ ἐφ. K, συνεχῆς ἢ ἐφεξῆς E. ^t αὖν F.H.I. ^v εἴη E.
^w δὲ] δ' ἐστὶ F.H.I. ^x ἄλλην om. F.H.I. ^y ἀλλὰ φ. F.H.I.K. ^z αὐ-
 ξάνεσθαι F.H.I.K. ^a πρώτη E. ^b ἐνδέχεται μόνον F.I, ἐνδέχεται μό-
 νην H. ^c ἐν I. ^d τῶν ἐχόντων ὅτουοῦν F. ^e τῶν κινήσεων εἶναι E.
^f ἁλλοίωσιν καὶ αὔξησιν F, αὔξησις καὶ ἁλλοίωσις K. ^g τετελειωμένων H,
 τελεομένων F.I. ^h ἐπειδὴ F. ⁱ γ'] δ' H, om. F.I. ^k γίνεσθαι H.
^l πρότερον K.

- κινεῖσθαι τῶν γινομένων ^m ὃν αὐτὸ καὶ μὴ γινόμενον, καὶ τοῦ-
¹¹ του ἕτερον πρότερον. Ἐπεὶ δὲ γένεσιν ἀδύνατον εἶναι πρώ-
 την (πάντα γὰρ ἂν εἴη τὰ κινούμενα ⁿ φθαρτά), δηλον ὡς
 οὐδὲ τῶν ἐφεξῆς κινήσεων οὐδεμία ^o προτέρα· λέγω δ' ἐφεξῆς
 αὔξησιν, εἴτ' ἀλλοιώσιν καὶ φθίσιν καὶ φθοράν· πᾶσαι γὰρ
 ὕστεραι γενέσεως, ὥστ' εἰ μὴδὲ γένεσις προτέρα φορᾶς. οὐδὲ
¹² τῶν ἄλλων οὐδεμία μεταβολῶν. Ὅλως ^p δὲ φαίνεται τὸ γινό-
 μενον ἀτελὲς καὶ ἐπ' ἀρχὴν ἰόν, ὥστε τὸ τῇ γενέσει ὕστερον
 τῇ φύσει πρότερον εἶναι. Τελευταῖον δὲ φορὰ πᾶσιν ὑπάρ-
 χει τοῖς ἐν γενέσει. Διὸ τὰ μὲν ὅλως ἀκίνητα τῶν ^q ζώων
 δι' ἔνδειαν ^r τοῦ ^s ὀργάνου, οἷον τὰ φυτὰ καὶ πολλὰ γένη τῶν
¹³ ζώων, τοῖς δὲ τελειομένοις ^t ὑπάρχει. Ὡστ' εἰ μᾶλλον
 ὑπάρχει φορὰ τοῖς μᾶλλον ἀπειληφόσι τὴν φύσιν, ^v καὶ ἡ
 κίνησις ^w αὕτη πρώτη τῶν ἄλλων ἂν εἴη κατ' οὐσίαν, διὰ τε
 ταῦτα καὶ διότι ἥκιστα τῆς οὐσίας ἐξίσταται τὸ κινούμενον
 τῶν κινήσεων ἐν τῇ φέρεσθαι· κατὰ μόνην γὰρ οὐδὲν μετα-
 βάλλει τοῦ εἶναι, ὥσπερ ἀλλοιουμένου μὲν τὸ ποῖόν, αὔξανο-
 μένου δὲ καὶ φθίνοντος τὸ ποσόν. Μάλιστα δὲ δηλον ὅτι
 τὸ κινοῦν αὐτὸ αὐτὸ μάλιστα ταύτην κινεῖ κυρίως τὴν κατὰ
 τόπον· καίτοι φανερὸν τοῦτ' εἶναι ^x τῶν κινουμένων ^y καὶ κινούν-
 των ἀρχὴν καὶ πρῶτον τοῖς κινουμένοις τὸ ^z αὐτὸ ^a αὐτὸ
 κινοῦν.
- ¹⁴ Ὅτι μὲν τοίνυν τῶν κινήσεων ἡ φορὰ πρώτη, φανερόν ἐκ
 ταύτων· τίς δὲ φορὰ πρώτη. νῦν ^b δεκτέον. Ἀμα δὲ καὶ ^c τὸ
 νῦν καὶ ^d τὸ πρότερον ὑποτεθέν, ὅτι ἐνδέχεται τινα κίνησιν
 εἶναι συνεχῇ καὶ αἰδίον, φανερόν ἔσται τῇ αὐτῇ μεθόδῳ. Ὅτι
 μὲν οὖν τῶν ἄλλων κινήσεων οὐδεμίαν ἐνδέχεται συνεχῇ εἶναι,
¹⁵ ἐκ τῶνδε φανερόν. Ἀπασαι γὰρ ἐξ ἀντικειμένων εἰς ἀντι-
 κείμενά εἰσιν ^e αἱ κινήσεις καὶ μεταβολαί, οἷον γενέσει μὲν

^m ὃν] οὖν καὶ II. ⁿ ante φθαρτά litteram deletam E. ^o πρότερον E.
^p δὲ] τε εἰ K, om. E. ^q ζώων II. ^r τοῦ ὀργάνου om. K. ^s ὀργάνου ὑπάρ-
 χει οἷον F. ^t ὑπάρχει om. pr. F. ^v καὶ] καὶ K. ^w αὕτη K. ^x τοῦ
 κινουμένου rc. K. ^y καὶ τῶν κινούντων II. I. ^z αὐτὸ om. II. ^a ἐαυτὸ
 E, om. F. ^b δεδεικταιον E. ^c τὸν K. ^d τὸ om. E. K. ^e αἱ] καὶ K.

καὶ φθορὰ τὸ ὄν καὶ [†]τὸ μὴ ὄν ὅροι, ἀλλοιῶσει δὲ τὰναντία
 πάθη, αὐξήσῃ δὲ καὶ φθίσει ἢ μέγεθος καὶ μικρότης ἢ τελειό-
 της μεγέθους καὶ ἀτέλεια· ἐναντία δ' αἰ εἰς τὰ ἐναντία. Τὸ
 δὲ μὴ αἰετὶ κινούμενον τήνδε τὴν κίνησιν, ὄν δὲ πρότερον,
 ἀνάγκη πρότερον ἡρεμεῖν. Φανερόν ^g οὖν ὅτι ἡρεμήσῃ ἐν ¹⁶
 τῷ ἐναντίῳ τὸ μεταβάλλον. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μετα-
 βολῶν· ἀντίκειται γὰρ φθορὰ καὶ γένεσις ἀπλῶς καὶ ἡ καθ'
 ἕκαστον τῇ καθ' ἕκαστον. Ὡστ' εἰ ἀδύνατον ἅμα μεταβάλ-
 λειν τὰς ἀντικειμένας, οὐκ ἔσται συνεχὴς ἡ μεταβολή, ἀλλὰ
 μεταξὺ ἔσται αἰτῶν χρόνος. Οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἐναντίας ¹⁷
 ἢ μὴ ἐναντίας εἶναι τὰς κατ' ἀντίφασιν μεταβολάς, εἰ μόνον
 ἀδύνατον ἅμα τῷ αὐτῷ παρεῖναι· τοῦτο γὰρ τῷ ὅλῳ ^h οὐδὲν
 χρήσιμον. Οὐδ' εἰ μὴ ἀνάγκη ἡρεμῆσαι ἐν τῇ ἀντιφάσει,
 μὴδ' ἐστὶ ⁱ μεταβολὴ ἡρεμίας ἐναντίον· οὐ γὰρ ἴσως ἡρεμεῖ τὸ
 μὴ ὄν, ἢ δὲ φθορὰ εἰς τὸ μὴ ὄν. Ἀλλ' εἰ μόνον μεταξὺ
 γίγνεται χρόνος· αὐτῷ γὰρ οὐκ ^k ἔστιν ἡ μεταβολὴ συν-
 εχής· οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς πρότερον ¹ ἢ ἐναντίωσις ^m χρήσιμον,
 ἀλλὰ τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα ὑπάρχειν. Οὐ δεῖ δὲ ταράτ- ¹⁸
 τεσθαι, ὅτι τὸ αὐτὸ πλείοσιν ἔσται ἐναντίον, οἷον ⁿ ἢ κίνησις
 καὶ στάσει καὶ κινήσει τῇ εἰς τοῦναντίον, ἀλλὰ μόνον τοῦτο
 ὁ λαμβάνειν, ὅτι ἀντίκειται πῶς καὶ τῇ κινήσει καὶ τῇ ἡρεμίᾳ
 ἢ κίνησις ἢ ἐναντία, καθάπερ τὸ ἴσον καὶ τὸ μέτριον τῷ
 ὑπερέχοντι καὶ ^p τῷ ὑπερεχομένῳ, καὶ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἅμα
 τὰς ἀντικειμένας οὔτε κινήσεις οὔτε μεταβολὰς ὑπάρχειν.
[†] Ἐτι δ' ἐπὶ τε τῆς γενέσεως καὶ τῆς φθορᾶς ^q καὶ παντελῶς ¹⁹
 ἄτοπον ἂν εἶναι δόξειεν, εἰ γενόμενον ^r εὐθὺς ἀνάγκη φθαρῆναι
 καὶ μηδένα χρόνον διαμεῖναι. Ὡστ' ἐκ τούτων ἂν ἢ πίστις
^s γένοιτο ταῖς ἄλλαις· φυσικὸν γὰρ τὸ ὁμοίως ἔχειν ἐν ^t ἀπά-
 σαις.

Ὅτι δὲ ἐνδέχεται ^v εἶναί τινα ἄπειρον, μίαν οὖσαν καὶ ⁸

[†] τὸ post καὶ om. F.H.I. ^g οὖν] δ' E. ^h οὐδὲν om. F.K. ⁱ μετα-
 βολῇ ἡρεμία H.I. ^k ἔσται H.I.K. ¹ ἢ om. E. ^m χρήσιμος F.H.
ⁿ ἢ] εἰ H.I. ^o λαβεῖν K. ^p τῷ post καὶ om. H.I. ^q καὶ ante π.
 om. H. ^r ἀνάγκη εὐθὺς F.H.I. ^s γένοιτο E.I. ^t πάσαις E.
^v τινα εἶναι E.

συνεχῇ, καὶ αὕτη ^w ἐστὶν ἡ κύκλω, ^x λέγωμεν νῦν. ^y Πᾶν
 γὰρ κινεῖται τὸ φερόμενον ἢ κύκλω ἢ εὐθείαν ἢ μικτήν, ὥστ'
 εἰ μὴδ' ἐκείνων ἢ ἑτέρα συνεχῆς, οὐδὲ τὴν ἐξ ἀμφοῖν οἰόν τ'
 2 εἶναι συγκαμμένην. Ὅτι δὲ τὸ φερόμενον τὴν εὐθείαν καὶ
 πεπερασμένην οὐ φέρεται ^z συνεχῶς, δῆλον· ἀνακάμπτει γάρ.
 τὸ δ' ἀνακάμπτον τὴν εὐθεῖαν τὰς ἐναντίας κινεῖται κινήσεις·
 ἐναντία γὰρ ^a κατὰ τόπον ἢ ἄνω τῇ κάτω καὶ ἢ εἰς τὸ πρό-
 σθεν τῇ εἰς ^b τοῦπισθεν καὶ ἢ ^c εἰς ἀριστερὰ τῇ εἰς δεξιὰ·
 3 τόπου γὰρ ἐναντιώσεις αὗται. Τίς δ' ἐστὶν ἡ μία καὶ συν-
 εχῆς κίνησις, διώρισται πρότερον, ὅτι ἡ τοῦ ἐνὸς καὶ ^d ἐν ἐνὶ
 χρόνῳ καὶ ἐν ἀδιαφόρῳ κατ' εἶδος. Τρία γάρ ^e ἐστί, τό τε
 κινούμενον, οἷον ἄνθρωπος ἢ θεός, καὶ ὅτε, οἷον χρόνος, καὶ
 τρίτον ^f τὸ ἐν ᾧ· τοῦτο ^g δ' ^h ἐστὶ ⁱ τόπος ἢ πάθος ἢ εἶδος ἢ
 μέγεθος. Τὰ δ' ἐναντία διαφέρει τῷ εἶδει, καὶ οὐχ ἔν. Τό-
 4 πον δ' αἱ εἰρημέται διαφοραί. Σημεῖον δ' ὅτι ἐναντία ^k κίνη-
 σις ἢ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ Β τῇ ἀπὸ τοῦ Β πρὸς τὸ Α, ὅτι
 ἰστᾶσι καὶ παύουσιν ἀλλήλας, ἐὰν ἅμα γίγνωνται. Καὶ ἐπὶ
 κύκλου ὡσαύτως, οἷον ^l ἢ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ ^m Β ⁿ τῇ ἀπὸ
 τοῦ Α ἐπὶ τὸ ^o Γ· ἰστᾶσι γάρ. ^p Καὶ συνεχεῖς ὧσι καὶ μὴ
^q γίνηται ἀνάκαμψις διὰ ^r τὸ τὰναντία φθεῖρειν καὶ κωλύειν
 5 ἄλληλα, ἀλλ' ^s οὐχ ἢ εἰς τὸ πλάγιον τῇ ἄνω. Μάλιστα δὲ
 φανερόν ὅτι ἀδύνατον εἶναι συνεχῇ τὴν ἐπὶ τῆς εὐθείας κίνη-
 σιν, ὅτι ἀνακάμπτον ἀναγκαῖον στῆναι, οὐ μόνον ^t ἐπ' εὐ-
 θείας, ἀλλὰ καὶ κύκλον φέρηται. Οὐ γὰρ ^v ταυτὸν ^w κύκλω
 φέρεσθαι καὶ κύκλον· ἔστι γὰρ ὅτε μὲν συνείρειν κινούμενον,
 ὅτε δ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐλθὼν ὅθεν ὠρμήθη ^x ἀνακάμψαι πάλιν.
 Ὅτι δ' ἀνάγκη ἵστασθαι, ἢ πίστις οὐ μόνον ἐπὶ τῆς αἰσθή-

^w ἐστὶν ἡ τέχνη ἢ Ε.

^x λέγωμεν F.H.K.

^y πᾶν μὲν γὰρ E.K.

^z συνεχῇ I.

^a τῇ ἄνω ἢ κάτω κατὰ τόπον F, κατὰ τόπον τῇ ἄνω ἢ κάτω I.

^b τὸ τοῦπισθεν H.K.

^c εἰς τὰ δεξιὰ τῇ εἰς τὰ ἀριστερὰ F.H.I.

^d ἐν

om. I. ^e ἐστί] ἦν E.K.

^f τὸ ante τρίτον E, om. K.

^g δ' om. I.

^h ἐστὶ] ἐστὶν ἢ H.

ⁱ πάθος ἢ εἶδος ἢ τόπος F.H.I.

^k κινήσις] ἢ

κινήσις K. ^l ἢ] εἰ I.

^m B] γ K.

ⁿ τῇ—Γ om. E.

^o Γ] β K.

^p καὶ ἐὰν F.H.I.

^q γίγνεται K.

^r τὰ ἐναντία F.H.I.K.

^s οὐχὶ F.

^t ἐπὶ τῆς εὐθείας F.H.I.

^v τὸ αὐτὸ F.H.I.

^w κύκλον φ. καὶ κύκλω

F.H. ^x ἀνακάμπτειν F.H.I.

σιως ἀλλὰ καὶ ὧς ἐπὶ τοῦ λόγου. Ἀρχὴ δ' ἦδε. Τριῶν γὰρ 6
 ὄντων ἀρχῆς μέσον τελευτῆς, τὸ μέσον πρὸς ἑκάτερον ἄμφω
 ἐστί, καὶ τῷ μὲν ἀριθμῷ ἓν, τῷ ἂν λόγῳ δὲ δύο. Ἔτι ^a δὲ
 ἄλλο ἐστὶ τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐνεργείᾳ. Ὡστε τῆς εὐθείας
 τῶν ἐντὸς τῶν ἄκρων ὁτιοῦν σημεῖον δυνάμει ^b μὲν ἐστι μέ-
 σον, ἐνεργείᾳ δ' οὐκ ἐστίν, ^c ἐὰν μὴ ^d διέλῃ ταύτην καὶ ἐπι-
 στὰν πάλιν ἄρξῃται ^e κινεῖσθαι· οὕτω δὲ τὸ μέσον ἀρχὴ
 γίνεται καὶ τελευτῇ, ἀρχὴ μὲν τῆς ὕστερον, τελευτῇ δὲ τῆς
 πρώτης. Λέγω δ' οἷον ἐὰν φερόμενον τὸ Α ^f στῇ ἐπὶ τοῦ 7
 Β καὶ πάλιν φέρεται ἐπὶ τὸ Γ· ὅταν δὲ συνεχῶς φέρεται,
 οὔτε γεγενῆσθαι οὔτε ἀπογεγενῆσθαι οἶόν τε τὸ Α ^g κατὰ τὸ
 Β σημεῖον, ἀλλὰ μόνον εἶναι ἐν τῷ νῦν, ^h ἐν χρόνῳ δ' οὐδενὶ
ⁱ πλὴν οὗ τὸ νῦν ^k διαίρεσις ἐστίν ^l ἐν ^m τῷ ὅλῳ ⁿ τῷ Α Β Γ.
 Εἰ δὲ γεγενῆσθαι τις ^o θήσῃ καὶ ἀπογεγενῆσθαι, αἰεὶ στήσεται 8
 τὸ Α φερόμενον· ἀδύνατον γὰρ ^p τὸ Α ἅμα γεγενῆσθαι ^q τε
^r ἐπὶ τοῦ Β καὶ ἀπογεγενῆσθαι. ^s Ἐν ἄλλῳ ^t ἄρα ^v καὶ ἄλλῳ
 σημείῳ χρόνον. Χρόνος ἄρα ἐστὶ ὁ ἐν μέσῳ. Ὡστε ἡρε-
 μήσει τὸ Α ἐπὶ τοῦ Β. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
 σημείων· ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος ἐπὶ πάντων. Ὅταν δὲ χρήσῃ-9
 ται τὸ φερόμενον Α τῷ Β μέσῳ καὶ ^w τελευτῇ καὶ ἀρχῇ,
 ἀνάγκη στήναι διὰ τὸ δύο ποιεῖν, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ νοήσειεν.
 Ἀλλ' ἀπὸ μὲν τοῦ Α σημείου ἀπογέγονε ^x τῆς ἀρχῆς, ἐπὶ
 δὲ τοῦ Γ γέγονεν, ὅταν τελευτήσῃ καὶ στῇ. Διὸ καὶ πρὸς
 τὴν ἀπορίαν ^y τοῦτο λεκτέον· ἔχει γὰρ ἀπορίαν τήνδε. Εἰ 10
 γὰρ εἴη ἡ τὸ Ε τῇ Ζ ἴση καὶ τὸ Α φέροιτο συνεχῶς ἀπὸ
 τοῦ ἄκρου πρὸς τὸ Γ, ἅμα δ' εἴη τὸ Α ἐπὶ ^z τῷ Β σημείῳ,
 καὶ τὸ Δ φέροιτο ἀπὸ τῆς Ζ ἄκρας πρὸς τὸ Η ὁμαλῶς καὶ

^y ἀπὸ F. ^z δὲ λόγῳ F.I. ^a δὲ post ἔτι om. H. ^b μὲν om. E.
^c ἂν K. ^d διελθῇ F. ^e κείσθαι E. ^f ἐπὶ τοῦ β στῇ F. ^g κατὰ]
 καὶ E. ^h ἐν ante χρ. om. E. ⁱ πλὴν εἰ οὐ F. ^k ἐστὶ διαίρε-
 σις E.K. ^l ἐν om. E.K. ^m τοῦ ὅλου τινὸς re. K. ⁿ τῷ Α Β Γ
 om. E.K. ^o φήσῃ K, θήσῃ ἐν τοῖς δυνάμει σημείοις re. K. ^p τὸ Α
 om. H.I. ^q τε] τὸ α H.I. ^r ἐπὶ τὸ β F, κατὰ τὸ β H.I. om. K.
^s ἐν] ἀλλ' ἐν I. ^t ἄρα] γὰρ K. ^v καὶ ἄλλῳ om. E. ^w ἀρχῇ καὶ
 τελευτῇ F.H.I. ^x τῆς—γέγονεν om. K. ^y τοῦτο—ἀπορίαν om. E.
^z τὸ β σημεῖον I.

- τῷ αὐτῷ τάχει ^a τῷ Α, τὸ Δ ἔμπροσθεν ἤξει ἐπὶ τὸ Η ἢ τὸ Α ἐπὶ τὸ Γ· τὸ γὰρ πρότερον ὀρμήσαν καὶ ἀπελθὼν πρότερον ἐλθεῖν ἀνάγκη. Οὐκ ^b ἄρα ἅμα γέγονε τὸ Α ἐπὶ τῷ Β καὶ ἀπογέγονεν ἀπ' αὐτοῦ, ^c διὸ ὑστερίζει. Εἰ γὰρ ἅμα, ^d ὑστεριεῖ, ἀλλ' ἀνάγκη ^e ἔσται ἴστασθαι. Οὐκ ἄρα θετέον, ὅτε τὸ Α ^f ἐγένετο κατὰ τὸ Β, τὸ Δ ^g ἅμα κινεῖσθαι ἀπὸ τοῦ Ζ ἄκρον· εἰ γὰρ ἔσται γεγονὸς τὸ Α ἐπὶ ^h τοῦ Β, ἔσται καὶ τὸ ἀπογενέσθαι, καὶ οὐχ ἅμα, ἀλλ' ἦν ἐν ⁱ τομῇ χρόνου καὶ οὐκ ἐν χρόνῳ. Ἐνταῦθα μὲν οὖν ἀδύνατον οὕτω λέγειν ἐπὶ ^k τοῦ συνεχοῦς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνακάμπτοντος ἀνάγκη ^l λέγειν οὕτως. Εἰ γὰρ ἢ τὸ Η φέροιτο ^m πρὸς τὸ Δ καὶ πάλιν ἀνακάμψασα κάτω φέροιτο, τῷ ἄκρῳ ⁿ ἐφ' οὗ Δ τελευτῇ ^o καὶ ἀρχῇ κέχρηται τῷ ἐνὶ σημείῳ ὡς δύο· διὸ στῆναι ἀνάγκη· καὶ οὐχ ἅμα γέγονεν ἐπὶ ^p τῷ Δ καὶ ἀπελήλυθεν ἀπὸ τοῦ Δ· ἐκεῖ γὰρ ^q ἂν ἅμα εἴη καὶ οὐκ εἴη ἐν τῷ αὐτῷ ^r ὕπν. Ἀλλὰ μὲν τὴν γε πάλαι λύσιν οὐ λεκτέον· οὐ γὰρ ἐνδέχεται λέγειν ὅτι ἐστὶ κατὰ ^s τὸ Δ ἢ τὸ Η ἐν ^t τομῇ, ^u οὐ γέγονε δὲ οὐδ' ἀπογέγονεν. Ἀνάγκη γὰρ ἐπὶ τέλος ἐλθεῖν τὸ ἐνεργεῖα ὄν, ^v μὴ δυνάμει. Τὸ μὲν οὖν ἐν μέσῳ δυνάμει ἐστὶ. τοῦτο δ' ἐνεργεῖα, καὶ ^w τελευτῇ μὲν κάτωθεν, ἀρχῇ δὲ ἄνωθεν· καὶ τῶν κινήσεων ^x ἄρα ὡσαύτως. Ἀνάγκη ἄρα στῆναι τὸ ἀνακάμπτον ἐπὶ τῆς εὐθείας. Οὐκ ἄρα ἐνδέχεται συνεχῇ κίνησιν εἶναι ἐπὶ ^y αἰδίων τῆς εὐθείας.
- 14 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἀπαντητέον καὶ πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας τὸν Ζήνωνος λόγον, καὶ ἀξιοῦντας, ^z εἰ αἰὲ τὸ ἥμισυ διεῖναι ^a δεῖ, ταῦτα δ' ἄπειρα, τὰ δ' ἄπειρα ^b ἀδύνατον διεξελεῖν, ἢ ὡς τὸν αὐτὸν τοῦτον ^c λόγον τινὲς ^d ἄλλως ἐρωτῶσιν,
- ^a τῷ Α om. β F.H.I. ^b ἅμα ἄρα K. ^c διὸ] διὸ καὶ F. ^d ὑστερεῖ H.I. ^e ἔσται om. F.K. ^f ἐγένετο E. ^g κινεῖσθαι ἅμα E. ^h τοῦ B] τῷ E. ⁱ τομῇ] τὸ μ. I. ^k τοῦ σ.] τῆς σ. E.F.K. ^l λύειν F. ^m πρὸς—φέροιτο om. E. ⁿ ἐφ' οὗ] τῷ F.H.I., ἐφ' οὗ τὸ K. ^o κέχρηται καὶ ἀρχῇ F.H.I. ^p τοῦ F.H.I. ^q ἂν om. H.K. ^r τὰ δ E. ^s τομῇ] τῷ μ. I. ^t οὐ] οὔτε H.I., οὐδὲ F. ^u μὴ] καὶ μὴ F, οὐ K, om. H. ^w τελευτῇ K. ^x ἄρα om. E.K. ^y αἰδίων ante εἶναι F.H.I., post εἶναι K. ^z εἰ om. K. ^a δεῖ ante διεῖναι ponit H, om. K. ^b ἀδύνατον ἐξελεῖν I, διεξελεῖν ἀδύνατον F.H. ^c τινες λόγον I. ^d ἄλλως ἐρωτῶσιν] ἐρωτῶσιν ἄλλ' ὡς K.

ἀξιούντες ἡμεῖς τῷ κινεῖσθαι τὴν ἡμίσειαν πρότερον ἀριθμεῖν καθ' ἕκαστον ^e γιγνόμενον τὸ ἡμισυ, ὥστε διελθόντος τὴν ὅλην ^f ἄπειρον συμβαίνειν ἡριθμηκέναι ἀριθμόν· τοῦτο δ' ὁμολογουμένως ἐστὶν ^g ἀδύνατον. Ἐν μὲν οὖν ^h τοῖς πρώτοις ⁱ 15 λόγοις τοῖς περὶ κινήσεως ἐλύομεν ⁱ διὰ τοῦ τὸν χρόνον ^k ἄπειρα ἔχειν ^l ἐν ^m αὐτῷ· οὐδὲν γὰρ ἄτοπον, εἰ ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ ἄπειρα διέρχεται· οἰοῦντο δὲ τὸ ἄπειρον ἐν τε τῷ μήκει ⁿ ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ χρόνῳ. Ἄλλ' αὖτις ἡ λύσις πρὸς ^o 16 μὲν τὸν ἐρωτῶντα ἱκανῶς ἔχει (ἡρωτᾶτο γὰρ εἰ ἐν ^o πεπερασμένῳ ἄπειρα ἐνδέχεται ^p διεξελεθῆναι ἢ ἀριθμῆσθαι), πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν ἀλήθειαν οὐχ ἱκανῶς· ἂν γάρ τις ἀφέντος τοῦ μήκους καὶ τοῦ ἐρωτᾶν εἰ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἐνδέχεται ^q ἄπειρα διεξελεθῆναι, πυνθάνηται ἐπ' αὐτοῦ τοῦ χρόνου ταῦτα (ἔχει γὰρ ὁ χρόνος ἀπείρους διαιρέσεις), οὐκέτι ἱκανὴ ἔσται αὕτη ἡ λύσις, ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς λεκτέον, ὅπερ εἵπομεν ἐν τοῖς ἄρτι λόγοις. Ἄν γάρ τις τὴν συνεχῇ διαιρῇ ^r 17 εἰς δύο ἡμίση, οὗτος τῷ ἐνὶ σημείῳ ὡς δυσὶ χρήται· ποιεῖ γὰρ αὐτὸ ἀρχὴν καὶ τελευτήν. Οὕτω δὲ ποιεῖ ὅς τε ^s ἀριθμῶν καὶ ὁ εἰς τὰ ἡμίση διαιρῶν. Οὕτω δὲ διαιροῦντος ^t οὐκ ἔσται συνεχὴς οὐθ' ἡ γραμμὴ οὐθ' ἡ κίνησις· ἡ γὰρ συνεχὴς κίνησις συνεχοῦς ἐστίν, ἐν δὲ τῷ συνεχεῖ ^v ἔνεστι μὲν ἄπειρα ἡμίση, ἀλλ' οὐκ ἐντελεχεία ἀλλὰ δυνάμει. ^w Ἄν δὲ ποιῇ ἐντελεχεία, ^x 18 οὐ ποιήσει συνεχῇ, ἀλλὰ στήσει, ὅπερ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦντος τὰ ^x ἡμίσεα φανερόν ἐστιν ὅτι συμβαίνει· τὸ γὰρ ἐν σημείον ἀνάγκη ^y αὐτῷ ^z ἀριθμεῖν δύο· τοῦ μὲν ^a γὰρ ἐτέρου τελευτὴ ἡμίσεος τοῦ δ' ἐτέρου ἀρχὴ ἔσται, ^b ἂν μὴ μίαν ἀριθμῇ τὴν συνεχῇ, ἀλλὰ δύο ἡμίσεις. Ὡστε λεκτέον πρὸς τὸν ἐρω- ^o 19

^e γινόμενον H. ^f συμβαίνειν ἄπειρον K, ἄπειρον συμβαίη F. ^g ἀδύνατον—κινήσεως rc. supra lituram E. ^h τοῖς om. K. ⁱ διατον E, διὰ τὸ F.H.K. ^k ἔχειν ἄπειρα H.I. ^l ἐν om. E. ^m ἐαυτῷ I. ⁿ ὑπάρχει post χρόνῳ F.I, om. H : ὑπάρχειν K. ^o πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρα K. ^p διελεθῆναι F.H. ^q διεξελεθῆναι ἄπειρα F.H.I. ^r οὕτω] τοῦτο H.I. ^s ἀριθμόν K. ^t οὐκ ἔστι H.I., οὐκέτι F. ^v ἔνεστι] ἐστίν E, ἔσται H. ^w ἐὰν F.I. ^x ἡμίση F.K. ^y αὐτὸ F. ^z δύο ἀριθμεῖν K. ^a γὰρ ἡμίσεος τοῦ ἐτέρου ἀρχὴ τοῦ δ' ἐτέρου τελευτὴ F.H. et, qui γὰρ ἐτέρου ἡμίσεος, I. ^b ἐὰν F.H.I.

τῶντα εἰ ἐνδέχεται ἄπειρα διεξελθεῖν ἢ ἐν χρόνῳ ἢ ἐν μήκει, ὅτι ἔστιν ὥς, ἔστι δ' ὡς οὐ. ¹Εντελεχεία μὲν γὰρ ὄντα οὐκ ἐνδέχεται, δυνάμει δ' ἐνδέχεται· ὁ γὰρ συνεχῶς κινούμενος κατὰ συμβεβηκὸς ἄπειρα ^c διελήλυθεν, ἀπλῶς ^d δ' οὐ· συμβέβηκε γὰρ τῇ γραμμῇ ἄπειρα ἡμίσεα εἶναι, ἢ δ' οὐσία ²⁰ ἐστὶν ἑτέρα καὶ τὸ εἶναι. Δῆλον ^e δὲ ^f καὶ ὅτι ^g ἐὰν ^h μὴ τις ποιῇ τοῦ χρόνου τὸ διαιροῦν σημεῖον ⁱ τὸ πρότερον καὶ ὑστερον αἰεὶ τοῦ ὑστέρου τῷ πράγματι, ἔσται ^k ἅμα τὸ αὐτὸ ὄν καὶ οὐκ ὄν, καὶ ὅτε ^l γέγονεν οὐκ ὄν. ^m Τὸ σημεῖον μὲν οὖν ἀμφοῖν ⁿ κοινόν, καὶ τοῦ προτέρου καὶ τοῦ ὑστέρου, καὶ ταυτὸν ^o καὶ ἐν ἀριθμῷ, λόγῳ δ' οὐ ^p ταυτόν· τοῦ μὲν γὰρ τε- ²¹ λευτή, τοῦ δ' ἀρχή. Τῷ δὲ πράγματι αἰεὶ τοῦ ὑστέρου ^q πάθους ἐστίν. Χρόνος ἐφ' ^r ᾧ ΑΒΓ, πᾶγμα ἐφ' ^r ᾧ Δ. Τοῦτο ἐν ^s μὲν τῷ ^t Α χρόνῳ λευκόν, ἐν δὲ τῷ Β οὐ λευκόν· ἐν τῷ ^v ἄρα Γ λευκὸν καὶ οὐ λευκόν. Ἐν ὁπωσὺν γὰρ τοῦ Α ^w λευκὸν ἀληθὲς εἰπεῖν, εἰ πάντα τὸν χρόνον τοῦτον ἦν λευκόν, καὶ ^x ἐν ^y τῷ Β ^z μὴ λευκόν· τὸ δὲ Γ ἐν ἀμφοῖν. ²² Οὐκ ἄρα δοτέον ἐν ^a παντί, ^b ἀλλὰ πλὴν τοῦ τελευταίου νῦν ^c ἐφ' ^d οὗ ^e τὸ Γ. Τοῦτο ^f δ' ἤδη τὸ ὑστερον, καὶ ^g εἰ ἐγί- γνετο ^h οὐ λευκόν, καὶ ⁱ εἰ ἐφθείρετο λευκόν ἐν τῷ Α παντί, γέγονεν ἢ ἐφθαρται ἐν τῷ Γ. ^k Ὡστε λευκόν ἢ μὴ λευκόν ^l πρῶτον ἐν ἐκείνῳ ἀληθὲς εἰπεῖν, ἢ ὅτε γέγονεν ^m οὐκ ἔσται, καὶ ὅτε ἐφθαρται ἔσται, ἢ ἅμα λευκόν καὶ ⁿ οὐ λευκόν καὶ ²³ ὅλως ὄν καὶ ^o μὴ ὄν ἀνάγκη εἶναι. Εἰ δ' ὁ ἂν ἦ πρότερον μὴ ^p ὄν, ἀνάγκη γίγνεσθαι ὄν, καὶ ὅτε γίγνεται μὴ ἔστιν,

^c διελήλυθεν ἀνάγκη ἀπλῶς pr. F. ^d δ'] γὰρ I. ^e δὴ H, γὰρ I.
^f καὶ om. H.I. ^g καὶ H. ^h μὴ et τοῦ χρόνου om. E. ⁱ τὸ] τὸν
F.H, τῶν I. ^k ἅμα om. H. ^l γέγονεν] γενόμενον F. ^m τὸ om. E.
ⁿ κοινόν post προτέρου E.K. ^o καὶ ἐν καὶ ἀρ. F. ^p ταυτὸ K, τὸ
αὐτὸ F. ^q πάθος H. ^r ᾧ] οὗ I. ^s μὲν om. E. ^t Α] α ὅλω E.K.
^v γ ἄρα F.H. ^w ἀληθὲς εἰπεῖν λευκόν F.H.I. ^x ἐν om. E.F.K.
^y τῷ] τὸ E.H.K. ^z οὐ E.F.I. ^a ἅπαντι K. ^b ἀλλὰ] ἅμα E. ^c ἐφ' E.
^d ᾧ H. ^e τὸ om. F.H.I. ^f δὲ δὴ E, δ' ἤδη τοῦ α K. ^g εἰ om. E.
^h οὐ] καὶ οὐ E, om. I. ⁱ εἰ om. E. ^k ὥστε ἢ λ. K, ὥστε εἰ ἦν λ. E.
^l ἐν ἐκείνῳ πρῶτον E.K. ^m οὐκ ἔστιν F. ⁿ μὴ K. ^o οὐκ F.I.
^p ὄν post μὴ om. E.

οὐχ οἶόν τε εἰς ἀτόμους χρόνους διαιρεῖσθαι τὸν χρόνον. Εἰ γὰρ ἐν τῷ Α ^α χρόνῳ τὸ Δ ἐγίγνετο λευκόν, γέγονε δ' ἅμα καὶ ἔστιν ἐν ἐτέρῳ ^γ ἀτόμῳ χρόνῳ ἐχομένῳ δ' ἐν τῷ Β, εἰ ἐν τῷ Α ἐγίγνετο, ^ς οὐκ ἦν, ἐν δὲ τῷ Β ἐστί, γένεσιν ^ι δεῖ ^ν τινὰ εἶναι μεταξὺ, ὥστε καὶ ^ω χρόνον ἐν ᾧ ^κ ἐγίγνετο. Οὐ γὰρ ^γ ὁ αὐτὸς ^ζ ἔσται λόγος καὶ ^α τοῖς μὴ ἄτομα λέγου- 24 σιν. ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἐγίγνετο, γέγονε καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἐσχάτῳ σημείῳ. ^β οὐ οὐδὲν ^ς ἐχόμενόν ἐστιν οὐδ' ἐφεξῆς. ^δ οἱ δ' ἄτομοι χρόνοι ἐφεξῆς. Φανερόν δ' ὅτι εἰ ἐν τῷ Α ὅλῳ ^ς χρόνῳ ἐγίγνετο, οὐκ ἔστι πλείων χρόνος ἐν ᾧ γέγονε καὶ ^ι ἐγίγνετο ἢ ἐν ᾧ ἐγίγνετο μόνον παντί.

Οἷς μὲν οὖν ἄν τις ὡς οἰκείοις ^ς πιστεύσειε λόγοις, οὗτοι 25 ^η καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν· λογικῶς δ' ἐπισκοποῦσι ^ι καὶ ἐκ τῶνδε δόξειε τῷ ^κ ταῦτό τοῦτο συμβαίνειν. Ὃπαν γὰρ τὸ κινούμενον συνεχῶς, ^λ ἂν ὑπὸ μηδενὸς ἐκκροῖνται, εἰς ὅπερ ἦλθε κατὰ τὴν φοράν, εἰς τοῦτο καὶ ἐφέρετο πρότερον, οἷον εἰ ἐπὶ τὸ Β ἦλθε, ^μ καὶ ἐφέρετο ἐπὶ τὸ Β, καὶ οὐχ ὅτε πλησίον ἦν, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἤρξατο κινεῖσθαι· τί γὰρ μᾶλλον νῦν ἢ πρότερον; Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Τὸ ^η δ' ἀπὸ 26 τοῦ Α ^ο ἐπὶ τὸ Γ φερόμενον, ^ρ ὅταν ^α ἐπὶ τὸ Γ ἔλθῃ, πάλιν ἦξει ἐπὶ τὸ Α συνεχῶς κινούμενον. Ὅτε ἄρα ἀπὸ τοῦ Α ^γ φέρεται πρὸς τὸ Γ, τότε καὶ εἰς τὸ Α φέρεται τὴν ἀπὸ τοῦ Γ κίνησιν, ὥσθ' ἅμα τὰς ἐναντίας· ἐναντίαί γὰρ αἱ κατ' εὐθείαν. Ὅμα δὲ καὶ ἐκ τούτου μεταβάλλει ἐν ᾧ οὐκ ἔστιν. Εἰ οὖν τοῦτ' ἀδύνατον, ἀνάγκη ἵστασθαι ἐπὶ τοῦ Γ· Οὐκ ἄρα μία ^ς ἡ κίνησις· ἢ γὰρ διαλαμβανομένη στάσει ^ι οὐ μία. Ὅτι ^ν δὲ καὶ ἐκ τῶνδε φανερόν καθόλου μᾶλλον περὶ πάσης 27

^α χρόνῳ om. E. ^γ χρόνῳ ἀτόμῳ H. ^ς οὐκ] καὶ οὐκ F. ^ι δεῖ] οὖν δεῖ re. K. ^ν εἶναι τινα F.H.I.K. ^ω χρόνος ἦν ἐν F.H.I. ^κ ἐγένετο I. ^γ ὁ om. F. ^ζ λόγος ἔσται F.H.I.K. ^α τοῖς om. E.K. ^β ὧ K. ^ς ἐστιν ἐχόμενον F.H.I. ^δ οἱ—ἐφεξῆς om. H. ^ς χρόνῳ om. H. ^ι ἐγίγνετο ἢ om. E. ^ς λόγοις πιστεύσειεν H. ^η καὶ τοιοῦτοι om. E. ^ι καὶ E.F. ^κ τὸ αὐτὸ συμβαίνειν τοῦτο F. ^λ ἐὰν K. ^μ καὶ οὐκ ἐφέρετο I. ^η δ'] δὴ E.K. ^ο ἐπὶ τὸ Γ om. E.K. ^ρ ὅταν ἐπὶ τὸ Γ ἔλθῃ om. F.H.I. ^α ἐπὶ] πρὸς E. ^γ εἰς τὸ γ ἐφέρετο F.H.I. ^ς ἡ post μία om. E. ^ι οὐ] οὐκ ἔστι F.H.I. ^ν δὲ om. F.H.I.K.

κινήσεως. Εἰ γὰρ ἅπαν τὸ κινούμενον ^w τῶν εἰρημένων τινὰ κινεῖται κινήσεων καὶ ^x ἡρεμεῖ τῶν ἀντικειμένων ἡρεμιῶν (οὐ γὰρ ἦν ἄλλη παρὰ ταύτας), τὸ δὲ μὴ αἰεὶ κινούμενον τήνδε τὴν κίνησιν (λέγω δ' ὅσαι ἕτεραι τῷ εἶδει, καὶ μὴ εἴ τι μόριόν ἐστι τῆς ὅλης) ἀνάγκη πρότερον ἡρεμεῖν τὴν ἀντικειμένην
 28 ἡρεμίαν· ἡ γὰρ ἡρεμία ^y στέρησις κινήσεως ^z ἐστίν. Εἰ οὖν ἐναντία μὲν κινήσεις αἱ κατ' εὐθείαν, ἅμα δὲ μὴ ἐνδέχεται κινεῖσθαι τὰς ἐναντίας, τὸ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ Γ φερόμενον οὐκ ἂν φέροίτο ἅμα καὶ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ Α. Ἐπεὶ δ' οὐχ ἅμα φέρεται, ^a κινήσεται δὲ ταύτην τὴν κίνησιν, ἀνάγκη ^b πρότερον ἡρεμῆσαι ^c τὴν πρὸς ^d τῷ Γ· αὕτη γὰρ ^e ἦν ἡ
 29 ἀντικειμένη ἡρεμία τῇ ἀπὸ τοῦ Γ κινήσει. Δῆλον τοίνυν ^f ἐκ τῶν εἰρημένων ^g ὅτι οὐκ ^h ἔστι συνεχὴς ἡ κίνησις. Ἐτι δὲ καὶ ὅτε ὁ λόγος μάλλον οἰκείος τῶν εἰρημένων. Ἄμα γὰρ ἔφθαρται τὸ οὐ λευκὸν καὶ γέγονε λευκόν. Εἰ οὖν συνεχὴς ἡ ἀλλοίωσις ⁱ εἰς λευκὸν καὶ ^k ἐκ λευκοῦ καὶ μὴ μένει τινὰ χρόνον, ἅμα ἔφθαρται ^l τὸ οὐ λευκὸν ^m καὶ γέγονε λευκόν ⁿ καὶ γέγονεν οὐ λευκόν· τριῶν γὰρ ἔσται ὁ αὐτὸς χρόνος. Ἐτι οὐκ εἰ συνεχὴς ὁ χρόνος, καὶ ἡ κίνησις, ἀλλ' ἐφεξῆς. Πῶς ^o δ' ^p ἂν εἴη τὸ ἔσχατον τὸ αὐτὸ τῶν ἐναντίων, οἶον λευκότητος καὶ μελανίας; Ἡ δ' ἐπὶ τῆς ^q περιφεροῦς ἔσται
 30 μία καὶ συνεχὴς· ^r οὐθὲν γὰρ ἀδύνατον συμβαίνει· τὸ γὰρ ἐκ τοῦ Α κινούμενον ἅμα κινήσεται εἰς τὸ Α κατὰ τὴν αὐτὴν πρόθεσιν· εἰς ^s γὰρ ἥξει, καὶ κινεῖται εἰς τοῦτο, ἀλλ' οὐχ ἅμα κινήσεται τὰς ἐναντίας οὐδὲ τὰς ἀντικειμένας· οὐ γὰρ ἅπαντα ἡ εἰς τοῦτο τῇ ἐκ τούτου ἐναντία οὐδ' ἀντικειμένη, ἀλλ' ἐναντία μὲν ἡ ^s ἐπ' εὐθείας (^t ταύτη γὰρ ἐστίν ἐναντία

^w κινεῖται τινα τῶν εἰρημένων F.H.I. ^x ἡρεμεῖται I. ^y στέρησις τῆς κ. F.K. ^z ἐστίν ante στέρησις K, ante κινήσεως H.I. ^a κινεῖται F. ^b πρότερον ἡρεμῆσαι I, πρότερον ἡρεμεῖν H. ^c τὴν om. F.H.I.K. ^d τὸ E. ^e ἦν om. F.H.I.K. ^f ἐκ] ἀπὸ F.I. ^g ὅτι—εἰρημένων om. pr. F. ^h ἔσται E. ⁱ εἰς] ἡ εἰς K, om. E. ^k ἐκ] μὴ ἐκ H. et pr. I. ^l τὸ] τε F. ^m καὶ γέγονε λευκόν om. F. ⁿ καὶ γέγονεν οὐ λευκόν om. E.I. ^o δ' om. F.H.I. ^p ἂν] ἂν οὖν H. ^q περιφορᾶς H. ^r οὐδὲ I. ^s κατ' εὐθείαν E.K. ^t ταῦτα E.K.

κατὰ τόπον, οἷον ^ν ἢ κατὰ διάμετρον· ἀπέχει γὰρ πλείστον) ἀντικειμένη δὲ ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ μῆκος. Ὡστ' οὐδὲν κωλύει ³¹ συνεχῶς κινεῖσθαι καὶ μηδένα χρόνον ^ω διαλείπειν· ἢ μὲν γὰρ κύκλῳ κίνησις ἐστίν ^α ἀφ' ^υ αὐτοῦ ^z εἰς ^α τὸ ^β αὐτό, ἢ δὲ κατ' εὐθείαν ἀφ' ^ε αὐτοῦ εἰς ἄλλο, καὶ ἢ μὲν ἐν τῷ κύκλῳ οὐδέποτε ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἢ δὲ κατ' εὐθείαν πολλάκις ἐν τοῖς αὐτοῖς. Τὴν μὲν οὖν ^δ αἰεὶ ^ε ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ γιγνομένην ^ε ἐνδέχεται ³² κινεῖσθαι συνεχῶς, τὴν δ' ἐν τοῖς αὐτοῖς πολλάκις οὐκ ἐνδέχεται· ^ς ἀνάγκη γὰρ ἅμα κινεῖσθαι τὰς ἀντικειμένας. Ὡστ' οὐδ' ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ οὐδ' ἐν ἄλλῃ περιφερείᾳ οὐδεμιᾷ ἐνδέχεται συνεχῶς κινεῖσθαι· πολλάκις γὰρ ἀνάγκη ^h ταῦτα κινεῖσθαι καὶ τὰς ἐναντίας ⁱ μεταβάλλειν μεταβολάς· οὐ γὰρ συνάπτει τῇ ἀρχῇ τὸ πέρας. Ἡ δὲ τοῦ κύκλου συνάπτει, καὶ ἐστὶ μόνῃ τέλειος. Φανερόν δὲ ^k καὶ ἐκ ταύτης ³³ τῆς διαιρέσεως ὅτι ^l οὐδὲ τὰς ἄλλας ἐνδέχεται κινήσεις ^m εἶναι συνεχεῖς· ἐν ἀπάσαις γὰρ ⁿ ταῦτα συμβαίνει ^ο κινεῖσθαι πολλάκις, οἷον ἐν ἀλλοιώσει ^p τὰ μεταξύν, καὶ ἐν τῇ τοῦ ποσοῦ τὰ ἀνὰ μέσον μεγέθη, καὶ ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ ὡσαύτως· ^q οὐδὲν γὰρ διαφέρει ὀλίγα ἢ πολλὰ ^r ποιῆσαι, ἐν οἷς ἐστὶν ἡ μεταβολή, οὐδὲ μεταξὺ ^s θεῖναι τι ἢ ἀφελεῖν· ἀμφοτέρως γὰρ ^t συμβαίνει ταῦτα κινεῖσθαι πολλάκις. Δῆλον ³⁴ οὖν ἐκ τούτων ὅτι οὐδ' οἱ φυσιολόγοι καλῶς λέγουσιν οἱ πάντα τὰ αἰσθητὰ κινεῖσθαι φάσκοντες αἰεὶ· κινεῖσθαι γὰρ ἀνάγκη ^v τούτων τινὰ τῶν κινήσεων, καὶ μάλιστα κατ' ἐκείνους ἐστὶν ἀλλοιοῦσθαι· ρεῖν γάρ ^w φασιν αἰεὶ καὶ φθίνειν, ἔτι δὲ καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν ^x ἀλλοιώσιν λέγουσιν.

^ν ἢ] εἰ I, τὸ E, τὰ K. ^ω διαλείπειν K. ^α ἀφ'] ἢ ἀφ' H. ^υ αὐτοῦ H.I. ^z εἰς τὸ—ἀφ' αὐτοῦ om. K. ^α τὸ om. F.H.I. ^β αὐτὸ F. ^ε αὐτοῦ F.H. ^δ αἰεὶ] αὐτὴν I. ^ε καὶ ἐν ἄλλῳ F. ^ε ἐνδέχεται om. E. ^ς ἅμα γὰρ ἀνάγκη F. ^h τὰς αὐτὰς K. ⁱ μεταβολὰς μεταβάλλειν F.H. ^k καὶ post δὲ om. E. ^l οὐδέ] οὐ E. οὐδέ—ἐνδέχεται] οὐκ ἐνδέχεται οὐδὲ τὰς ἄλλας F.H.I. ^m εἶναι] γείνεσθαι E, γίνεσθαι K. ⁿ ταύταις συμβαίνει E, συμβαίνει ταυτὰ F.H.I. ^ο κινεῖσθαι post γάρ I. ^p τὸ F. ^q οὐδέ I. ^r ποιῆν H. ^s προσθεῖναι K. ^t ταυτὰ συμβαίνει K. ^v τινὰ τούτων F.H. ^w αἰεὶ φασι F.H.I. ^x ἀλλοιώσιν δὲ λέγουσιν E.

35 Ὁ δὲ λόγος νῦν εἴρηκε καθόλου περὶ πάσης κινήσεως ὅτι κατ' οὐδεμίαν κίνησιν ἐνδέχεται κινεῖσθαι συνεχῶς ἔξω τῆς κύκλω, ὥστε οὔτε κατ' ἀλλοίωσιν οὔτε κατ' αὔξησιν. Ὅτι μὲν οὖν οὗτ' ἀπειρός ἐστι μεταβολὴ οὐδεμία οὔτε συνεχὴς ἔξω τῆς κύκλω φορᾶς ἔστω τοσαύτ' ἡμῖν εἰρημμένα.

9 Ὅτι δὲ τῶν φορῶν ἡ κυκλοφορία πρώτη, δηλον. Πᾶσα γὰρ φορὰ, ὥσπερ καὶ πρότερον εἵπομεν, ἢ κύκλω ἢ ἢ ἢ ἐπ' εὐθείας ἢ μικτή. Ταύτης δ' ἀνάγκη προτέρας εἶναι ἐκείνας· ἐξ ἐκείνων ^a γὰρ συνέστηκεν. Τῆς δ' εὐθείας ἡ κύκλω· ἀπλῆ γὰρ καὶ τέλειος μᾶλλον. Ἀπειρον ^b μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν εὐθεῖαν φέρεσθαι· τὸ γὰρ οὕτως ἀπειρον οὐκ ἔστιν. ^c Ἄλλ' οὐδ' εἰ ἦν, ἐκινεῖτ' ἂν οὐδέν· ^d οὐ γὰρ γίγνεται ^e τὸ ἀδύνατον, ² διελεῖν δὲ ^f τὴν ἀπειρον ἀδύνατον. Ἡ δ' ἐπὶ τῆς πεπερασμένης ^g εὐθείας ἀνακάμπτουσα μὲν συνθετὴ καὶ δύο κινήσεις, μὴ ἀνακάμπτουσα δὲ ἀτελής καὶ φθαρτή. Πρότερον δὲ καὶ φύσει καὶ λόγῳ καὶ χρόνῳ τὸ τέλειον ^h μὲν τοῦ ἀτελοῦς, τοῦ φθαρτοῦ δὲ τὸ ἀφθαρτον. Ἐτι προτέρα ἦν ἐνδέχεται αἰδῖον εἶναι τῆς μὴ ἐνδεχομένης· τὴν μὲν οὖν κύκλω ⁱ ἐνδέχεται αἰδῖον εἶναι, τῶν δ' ἄλλων οὔτε φορὰν οὔτ' ἄλλην οὐδεμίαν· στάσιν γὰρ δεῖ ^k γίνεσθαι, ^l εἰ δὲ ^m στάσις, ⁿ ἐφθαρται ἢ κίνησις. Εὐλόγως δὲ συμβέβηκε τὸ τὴν κύκλω μίαν εἶναι καὶ συνεχῇ, καὶ μὴ τὴν ἐπ' εὐθείας· τῆς μὲν γὰρ ἐπ' εὐθείας ὥριστα καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος καὶ μέσον, καὶ πάντ' ἔχει ἐν αὐτῇ, ὥστ' ἔστιν ὅθεν ἄρξεται τὸ κινούμενον καὶ οὗ τελευτήσει (πρὸς γὰρ τοῖς πέρασιν ἡρεμεῖ πᾶν. ^p ἢ ὅθεν ἢ οὗ), τῆς δὲ περιφεροῦς ἀόριστα· τί γὰρ μᾶλλον ὁποιοῦν πέρας τῶν ἐπὶ τῆς ^q γραμμῆς; Ὁμοίως γὰρ ἔκυστον καὶ ἀρχὴ καὶ μέσον ^r καὶ τέλος, ὥστ' αἰεὶ τέ ^s τινα εἶναι ἐν ἀρχῇ

^y ἢ ante ἐπ' om. E. ^z ἐπ' εὐθείας] εὐθεῖα E.K. ^a γὰρ om. H. ^b μὲν γὰρ] μὲν οὖν F.H. ^c ἀλλ' αἶμα δ' E.K. ^d οὐ] οὐδὲ E. ^e τὸ om. pr. H. ^f τὴν] τὸ H. ^g εὐθείας om. E.K. ^h μὲν om. H. ante τέλειον ponit F. ⁱ αἰδῖον ἐνδέχεται εἶναι F.H., αἰδῖον εἶναι ἐνδέχεται I. ^k γένεσθαι E.H. ^l εἰ] ἢ E. ^m στάσιν I. ⁿ ἐφθαρμένη κίνησις E. ^o ἐαυτῇ F.I.K. ^p ἢ ὅθεν ἢ οὗ] τὸ πόθεν ποῖ K. ^q γραμμῆς] περιφεροῦς F.H. ^r καὶ τέλος om. E.F.H.I. ^s τινα om. K.

καὶ ^t ἐν τέλει καὶ μηδέποτε. Διὸ ^v κινεῖται καὶ ἡρεμεί πως ἡ ⁴
σφαῖρα· τὸν αὐτὸν γὰρ κατέχει τόπον. Αἷτιον δ' ὅτι
^w πάντα συμβέβηκε ταῦτα ^x τῷ κέντρῳ· καὶ γὰρ ἀρχὴ καὶ
μέσον τοῦ μεγέθους καὶ τέλος ἐστίν, ὥστε διὰ τὸ ἔξω ^y εἶναι
τοῦτο τῆς ^z περιφερείας οὐκ ἔστιν ὅπου τὸ φερόμενον ἡρε-
μήσει ὡς διεληλυθός· αἰεὶ γὰρ φέρεται περὶ τὸ μέσον, ἀλλ'
οὐ πρὸς τὸ ἔσχατον. ^a Διὰ δὲ τοῦτο μένει, αἰεὶ ^b τε ἡρεμεί
πως τὸ ὅλον καὶ κινεῖται συνεχῶς. Συμβαίνει δ' ἀντιστρό- ⁵
φως· καὶ γὰρ ὅτι μέτρον τῶν κινήσεων ἡ περιφορά ^c ἐστι,
πρώτην ἀναγκαῖον αὐτὴν εἶναι (^d ἅπαντα γὰρ μετρεῖται τῷ
πρώτῳ), καὶ διότι ^e πρώτη, ^f μέτρον ἐστὶ τῶν ἄλλων. ⁴ Ἔστι
δὲ καὶ ^g ὁμαλὴ ἐνδέχεται εἶναι τὴν κύκλῳ μόνην· τὰ γὰρ ^h ἐπ'
εὐθείας ἀνωμαλῶς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς φέρεται καὶ πρὸς τὸ τέλος·
πάντα γὰρ ὅσῳ περ ἂν ⁱ ἀφίσταται ^k πλεῖον τοῦ ἡρεμοῦντος,
φέρεται ^l θάττον· τῆς δὲ κύκλῳ μόνης οὕτ' ^m ἀρχὴ οὔτε
τέλος ⁿ ἐν αὐτῇ πέφυκεν, ἀλλ' ἐκτός.

⁴ Ὅτι δ' ἡ κατὰ τόπον φορά πρώτη τῶν κινήσεων, μαρτυ- ⁶
ροῦσι πάντες ὅσοι περὶ κινήσεως πεποιήνται μνεῖαν· τὰς
γὰρ ἀρχὰς αὐτῆς ἀποδιδόασιν τοῖς κινουσί τοιαύτην κίνησιν.
^o Διάκρισις γὰρ καὶ σύγκρισις κινήσεις κατὰ τόπον εἰσίν,
οὕτω δὲ κινουσιν ἡ φιλία καὶ τὸ νεῖκος· τὸ μὲν γὰρ διακρίνει,
τὸ δὲ συγκρίνει αὐτῶν. Καὶ τὸν νοῦν δέ φησιν ⁴ Ἀνάξαγόρας ⁷
διακρίνειν τὸν κινήσαντα ^p πρώτον. ¹ Ὁμοίως δὲ ⁴ καὶ ὅσοι ⁸
τοιαύτην μὲν ^r οὐδεμίαν αἰτίαν λέγουσι, διὰ δὲ τὸ κενὸν
^s κινεῖσθαι φασιν· καὶ γὰρ οὗτοι τὴν κατὰ τόπον ^t κίνησιν
κινεῖσθαι τὴν φύσιν λέγουσιν· ἡ γὰρ διὰ τὸ κενὸν κίνησις
φορὰ ἐστὶ ^v καὶ ὡς ἐν τόπῳ. Τῶν δ' ἄλλων οὐδεμίαν ὑπάρ-

^t ἐν post καὶ om. E. ^v κινεῖτε K. ^w ταῦτα πάντα συμβέβηκε H.I.
^x τῷ] ἐν τῷ re. K. ^y τοῦτο εἶναι F.H. ^z φερείας ἐκ ἔστιν ὅπου τὸ
om. E. ^a διὸ E. ^b τε] καὶ F. ^c ἐστι om. E.K. ^d πάντα H.I.
^e πρώτη] πρώτον E. ^f μέτρον] μέσον H. ^g ὁμαλὴν F.I.K. ^h ἐπὶ
τῆς εὐθ. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀνωμαλῶς F. ⁱ ἀφίσταται H. ^k πλείω F.H.K.
^l θάσσον F.H.I. ^m ἀρχὴ οὔτε] ἡ ἀρχὴ οὔτε τὸ H. ⁿ πέφυκεν ἐν
αὐτῇ F. ^o διακρίσεις γὰρ καὶ συγκρίσεις K. ^p πρότερον F.H.I. ⁴ καὶ
om. H. ^r μηδεμίαν αἰτίαν I.K., αἰτίαν μηδεμίαν F.H. ^s φασὶ κινεῖ-
σθαι F. ^t κίνησιν om. E. ^v καὶ om. E.K.

χειν ^w τοῖς πρώτοις ἀλλὰ τοῖς ἐκ τούτων ^x οἴονται· αὐξάνε-
 σθαι γὰρ καὶ φθίνειν καὶ ἀλλοιοῦσθαι συγκρινομένων καὶ
 9 διακρινομένων τῶν ἀτόμων σωμάτων φασίν. Τὸν αὐτὸν ^y δὲ
 τρόπον καὶ ὅσοι διὰ πυκνότητα ἢ μανότητα κατασκευάζουσι
 γένεσιν ^z ἢ φθοράν· συγκρίσει γὰρ καὶ ^a διακρίσει ταῦτα
 10 διακοσμοῦσιν. Ἔτι δὲ παρὰ τούτους οἱ τὴν ψυχὴν αἰτίαν
 ποιοῦντες κινήσεως· τὸ γὰρ ^b αὐτὸ ἐαυτὸ κινοῦν ἀρχὴν εἶναι
 φασι τῶν κινουμένων, ^c κινεῖ δὲ τὸ ζῶον ^d καὶ πᾶν τὸ ἔμφυ-
 11 χον τὴν κατὰ τόπον ^e ἐαυτὸ κίνησιν. Καὶ κυρίως δὲ κινεῖ-
 σθαι φαμεν μόνον τὸ κινούμενον ^f τὴν κατὰ τόπον ^g κίνησιν·
 αἶν ^δ ἡρεμῇ μὲν ἐν τῷ αὐτῷ, αὐξάνηται ^δ ἢ φθίνη ἢ ἀλλοι-
 οῦμενον τυγχάνη, πῇ κινεῖσθαι, ἀπλῶς δὲ κινεῖσθαι οὐ φαμεν.
 12 Ὅτι μὲν οὖν αἰεὶ ^h τε κίνησις ἦν καὶ ἔσται τὸν ἅπαντα
 χρόνον, καὶ τίς ἀρχὴ τῆς αἰδίου κινήσεως, ἔτι ⁱ δὲ τίς ^k πρώτη
 κίνησις, καὶ τίνα κίνησιν ^l αἰδίου ἐνδέχεται ^m μόνην εἶναι, καὶ
 τὸ κινοῦν πρῶτον ὅτι ἀκίνητον, εἴρηται.

10 Ὅτι δὲ τοῦτ' ⁿ ἀμερὲς ἀναγκαῖον εἶναι καὶ μηδὲν ἔχειν
 μέγεθος, νῦν ^o λέγωμεν, πρῶτον περὶ τῶν προτέρων αὐτοῦ
 διορίσαντες. Τούτων ^p δ' ἓν μὲν ἐστίν ὅτι οὐχ οἶόν τε οὐδὲν
 πεπερασμένον κινεῖν ἄπειρον χρόνον. Τρία γὰρ ἐστί, τὸ
^q κινοῦν, τὸ κινούμενον, ^r τὸ ἐν ᾧ τρίτον, ὁ χρόνος. Ταῦτα
 δὲ ἢ πάντα ἄπειρα ἢ πάντα πεπερασμένα ἢ ἔνια, οἶον τὰ δύο
 2 ἢ τὸ ἓν. Ἐστω δὴ τὸ Α ^s τὸ κινοῦν, τὸ δὲ ^t κινούμενον Β,
 χρόνος ἄπειρος ἐφ' ^v οὗ Γ. Τὸ δὲ Δ κινεῖτω τι μέρος ^w τῆς
 Β, ^x τὸ ἐφ' ^y οὗ Ε. Οὐ δὲ ἐν ἴσῳ τῷ Γ· ἐν πλείονι ^z γὰρ
 τὸ μείζον. Ὡστ' οὐκ ἄπειρος ὁ χρόνος ^a ὁ τοῦ Ζ. Οὕτω

^w τοῖς πρώτοις ἀλλὰ om. E. ^x οἴοντε I. ^y δὴ F.H. ^z ἢ] καὶ
 E.K. ^a διακρίσει ταῦτα om. E. ^b ἐαυτὸ αὐτὸ H.I. ^c κινήσει
 F.H.I. ^d καὶ] ἦτοι rc. K. ^e αὐτὸ H.I., αὐτὸ F. ^f τὴν om. E.
^g κίνησιν om. E.K. ^h τε om. K. ⁱ δὲ τίς] δὲ τίς ἢ K. ^k κίνη-
 σις πρώτη F.H.I. ^l ἐνδέχεται αἰδίου E. ^m μόνην] καὶ μόνην K.
ⁿ ἀναγκαῖον εἶναι ἀμερὲς F, ἀναγκαῖον ἀμερὲς εἶναι H. ^o λέγομεν F.H.
^p ἐστι μὲν ἐν K. ^q κινούμενον τὸ κινοῦν F.H.I. ^r τὸ] καὶ H. ^s τὸ
 post A om. F.H.I. ^t β κινούμενον F. ^v ᾧ H. ^w τῆς B post
 Δ ponit E, om. K. ^x τὸ om. II. ^y ᾧ F.H.I. ^z γὰρ om. E.
^a ὁ om. II.

δὴ ^b τῇ Δ προστιθεὶς καταναλώσω τὸ Α καὶ τῇ Ε τὸ Β·
 τὸν δὲ χρόνον οὐ καταναλώσω ἀεὶ ἀφαιρῶν ἴσον· ἄπειρος
 γάρ· ὥστε ἡ πᾶσα Α τὴν ^c ὅλην Β κινήσει ἐν πεπερασμένῳ
 χρόνῳ τοῦ Γ. Οὐκ ἄρα οἶόν τε ὑπὸ πεπερασμένου κινεῖσθαι
 οὐδὲν ἄπειρον κίνησιν. ^ν Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται τὸ πεπε-
 ρασμένον ἄπειρον κινεῖν χρόνον, φανερόν· ὅτι δ' ὅλως ^d οὐκ
 ἐνδέχεται ἐν πεπερασμένῳ μεγέθει ἄπειρον εἶναι δύναμιν, ἐκ
 τῶνδε δῆλον. ^ν Ἐστω γὰρ ἡ πλείων δύναμις ^e αἰεὶ ^f ἡ τὸ ἴσον
^ι ἐν ἐλάττω χρόνῳ ποιοῦσα, οἷον θερμαίνουσα ἢ γλυκαίνουσα
 ἢ ῥίπτουσα καὶ ὅλως κινουσα. ^ι Ἀνάγκη ἄρα καὶ ὑπὸ τοῦ
 πεπερασμένου μὲν ἄπειρον δ' ἔχοντος δύναμιν πᾶσχειν τι ^ς τὸ
 πᾶσχον, καὶ πλείῳ ἢ ὑπ' ἄλλον· ^h πλείων γὰρ ἡ ἄπειρος
^ι δύναμις. ^ι Ἀλλὰ μὴν χρόνον γε οὐκ ἐνδέχεται εἶναι οὐδένα.
 Εἰ γὰρ ἐστὶν ὁ ^k ἐφ' ᾧ Α χρόνος, ἐν ᾧ ^l ἡ ἄπειρος ἰσχύς ⁴
^m ἐθέρμηνεν ἢ ⁿ ἔωσεν, ἐν ᾧ δ' ^ο ὁ Α Β, πεπερασμένη τις,
 πρὸς ταύτην μέζω ^ν αἰεὶ λαμβάνων πεπερασμένην ^η ἢ ζῶ ποτὲ
 εἰς ^ρ τὸ ἐν τῷ Α χρόνῳ κεινηκέναι· πρὸς πεπερασμένον γὰρ
 αἰεὶ προστιθεὶς ^s ὑπερβαλὼ παντὸς ὠρισμένου, καὶ ^t ἀφαιρῶν
 ἐλλείψω ὡσαύτως. ^ι Ἐν ἴσῳ ^ν ἄρα χρόνῳ κινήσει ^ω ἡ πεπε-
 ρασμένη τῇ ἀπείρῳ. Τοῦτο δ' ἀδύνατον· οὐδὲν ἄρα πεπερα-
 σμένον ἐνδέχεται ἄπειρον ^x δύναμιν ἔχειν. Οὐ τοίνυν οὐδ' ἐν
 ἀπείρῳ πεπερασμένην· ^ς καίτοι ἐνδέχεται ἐν ἐλάττω μεγέ-
 θει ^z πλείω δύναμιν εἶναι, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἐν μέζονι ^a πλείω.
^ν Ἐστω δὴ τὸ ἐφ' οὗ ^b Α Β ἄπειρον. Τὸ δὴ Β Γ ἔχει δύνα-
 μιν ⁶ τινα, ^c ἢ ἔν τινι χρόνῳ ἐκίνησε τὴν Δ, ἐν τῷ χρόνῳ ἐφ'
 οὗ Ε Ζ. ^a Ἄν δὴ τῆς Β Γ ^d διπλασίαν λαμβάνω, ἐν ἡμίσει

^b τῇ] τῷ Ε.Η., τὸ Ι.Κ. ^c β ὅλην F.H.I. ^d οὐκ ἐνδέχεται post
 μεγέθει F.H.I. ^e αἰεὶ post γὰρ E.K. ^f ἡ et ἐν om. E. ^ς τὸ om.
 F.I. ^h πλείων] πλείω K. ⁱ δύναμις om. E.K. ^k ἐφ' ᾧ] ἐφ' οὗ K.
^l ἡ om. E. ^m ἐθέρμανεν E.F., ἐθέρμαινεν I, ἢ ἐθέρμηνεν H. ⁿ ἔσω-
 σεν E. ^ο ὁ om. E.K. ^ρ λαμβάνων αἰεὶ E.K. ^η ἢ ζῶ] δὲ ἢ ζῶ H.
^ρ τὸ ἐν om. pr. K. ^s ὑπερβάλλων E. ^t ἀφαιρῶν αἰεὶ ἐλλείψω K.
^ν χρόνῳ ἄρα I. ^ω τῇ ἀπείρῳ ἢ πεπερασμένη E.K. ^x ἔχειν δύναμιν F.
^ς καίτοι γε ἐνδ. K. ^z πλείονα F.H.I. ^a πλείων I. et pr. H. ^b β α I.
^c ἢ K. ^d διπλασίον F.

^e κινήσει χρόνῳ τοῦ ΕΖ (ἔστω γὰρ αὕτη ἡ ἀναλογία), ὥστ' ἐν τῷ ^f ΖΘ κινήσει. Οὐκοῦν οὕτω λαμβάνων ἀεὶ τὴν μὲν ΑΒ οὐδέποτε διέξιμι, ^g χρόνον δὲ τοῦ δοθέντος ἀεὶ ἐλάττω λήψομαι. Ἄπειρος ἄρα ἡ δύναμις ἔσται· πάσης γὰρ πεπερασμένης ^h ὑπερβάλλει δυνάμεως. ⁱ Πάσης δὲ πεπερασμένης δυνάμεως ἀνάγκη πεπερασμένον εἶναι καὶ ^k τὸν χρόνον· εἰ γὰρ ^l ἐν τινι ἡ τοσηδί, ἡ μείζων ἐν ἐλάττονι μὲν ὠρισμένη δὲ ^m κινήσει χρόνῳ, κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς ἀναλογίας. Ἄπειρος δὲ πάντα δυνάμεις, ὥσπερ καὶ πλήθος καὶ μέγεθος τὸ ὑπερβάλλον παντὸς ὠρισμένου. Ἔστι δὲ καὶ ὧδε δεῖξαι τοῦτο· ληψόμεθα γὰρ ⁿ δὴ τινα δύναμιν τὴν αὐτὴν τῷ γένει ^o τῇ ἐν τῷ ἀπείρῳ μεγέθει, ἐν πεπερασμένῳ μεγέθει οὖσαν, ἡ καταμετρήσει ^p τὴν ἐν τῷ ἀπείρῳ πεπερασμένην δύναμιν.

8 ^q Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται ἄπειρον εἶναι δύναμιν ἐν πεπερασμένῳ μεγέθει, ^r οὐδὲ πεπερασμένην ^s ἐν ἀπείρῳ, ἐκ τούτων δῆλον. Περὶ δὲ τῶν φερομένων ^t καλῶς ἔχει διαπορῆσαι τινα ἀπορίαν πρῶτον. Εἰ γὰρ πᾶν τὸ κινούμενον κινεῖται ὑπὸ τινός, ὅσα μὴ αὐτὰ ἑαυτὰ κινεῖ, πῶς κινεῖται ^v ἕνα συνεχῶς ^g μὴ ἀπτομένου τοῦ κινήσαντος; οἷον τὰ ῥιπτούμενα. Εἰ δ' ἅμα κινεῖ καὶ ἄλλο τι ὁ κινήσας, οἷον τὸν ἀέρα, ὃς κινούμενος ^w κινεῖ, ὁμοίως ἀδύνατον τοῦ πρώτου μὴ ἀπτομένου μηδὲ κινούντος κινεῖσθαι, ἀλλ' ἅμα ^x πάντα ^y καὶ ^z κινεῖσθαι καὶ πεπαῦσθαι, ὅταν τὸ πρῶτον κινεῖται παύσῃται, καὶ εἰ ποιεῖ

10 ὥσπερ ^a ἡ λίθος, οἷον ^b κινεῖ ^c ὃ ἐκίνησεν. Ἀνάγκη ^d δὲ τοῦτο μὲν λέγειν, ὅτι ^e τὸ πρῶτον κινήσαν ποιεῖ οἷον ^f τε κινεῖν, ἢ τὸν ἀέρα τοιοῦτον ἢ τὸ ὕδωρ ἢ ^g τι ἄλλο ^h ^θ τοιοῦτον ^h ^θ πέ-

^e κινήσεις F, om. E.H. ^f ζ καὶ θ F.H.I. ^g χρόνον I, τοῦ χρόνου E.K. ^h ὑπερβάλλει—πεπερασμένης om. pr. E. ⁱ πάσης δὲ] εἴγε πάσης K. ^k τὸν om. E. ^l ἐν om. F. ^m χρόνῳ κινήσει E.K. ⁿ δὴ om. E.H. ^o τῇ] τὴν I. ^p τὴν πεπ. δύν. ἐν τῷ ἀπείρῳ E, τὴν πεπ. δύν. τὴν ἐν τῷ ἀπείρῳ K. ^q οὐδ' ἐν ἀπείρῳ πεπερασμένην E.K. ^r ἐν om. F. ^s τῶνδε H. ^t ἔχει καλῶς E.K. ^v συνεχῶς ἕνα E. ^w κινεῖται H.I. ^x πάντα om. K. ^y καὶ om. F.H.I.K. ^z κενεῖσθαι H. ^a ὁ F. ^b κινεῖν II, τε κινεῖ K. ^c δὲ F.H.I. ^d τὸ om. F. ^e τε] καὶ E, τι καὶ F. ^f ἄλλο τι F.H. ^g τοιοῦτον om. E.K. ^h ^θ om. E.

φυκε κινεῖν καὶ κινεῖσθαι. Ἄλλ' οὐχ ἅμα παύεται κινεῖν καὶ κινούμενον, ἀλλὰ κινούμενον μὲν ἅμα, ὅταν ὁ κινῶν παύσῃται κινῶν, κινεῖν δὲ ἔτι ἐστίν. Διὸ ¹καὶ ^kκινεῖται τι ἄλλου ἐχό- ¹¹μενον· καὶ ἐπὶ τούτου ὁ αὐτὸς λόγος. Παύεται δέ, ¹ὅταν ἐλάττων ἢ δύναμις τοῦ κινεῖν ^mἐγγίνηται τῷ ἐχομένῳ. Τέλος ⁿδὲ παύεται, ὅταν μηκέτι ποιήσῃ τὸ πρότερον κινεῖν, ἀλλὰ κινούμενον μόνον. Ταῦτα δ' ἀνάγκη ἅμα παύεσθαι τὸ μὲν ^oκινεῖν τὸ δὲ κινούμενον, καὶ τὴν ὅλην κίνησιν. Αὕτη ¹²μὲν οὖν ἐν τοῖς ἐνδεχομένοις ὅτε μὲν κινεῖσθαι ὅτε δ' ἡρεμεῖν ἐγγίγνεται ἢ κίνησις, καὶ οὐ συνεχῆς, ἀλλὰ φαίνεται· ἢ γὰρ ἐφεξῆς ὄντων ἢ ἀποτομένων ἐστίν· οὐ γὰρ ἐν τῷ κινεῖν, ἀλλ' ἐχόμενα ἀλλήλων. Διὸ ^pκαὶ ἐν ἀέρι καὶ ^qἐν ὕδατι γίνεται ἢ τοιαύτη κίνησις, ἣν λέγουσί τινες ἀντιπερίστασιν εἶναι. Ἀδύνατον δὲ ἄλλως τὰ ἀπορηθέντα λύνειν, εἰ μὴ τὸν εἰρημένον τρόπον. Ἡ δ' ἀντιπερίστασις ἅμα πάντα κινεῖσθαι ποιεῖ καὶ κινεῖν, ὥστε καὶ ^rπαύεσθαι. Νῦν δὲ φαίνεται ^sτι ¹³ἐν κινούμενον συνεχῶς· ὑπὸ τίνος οὖν; Οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. Ἐπεὶ δ' ἐν τοῖς οὖσιν ^tἀνάγκη ^vκίνησιν εἶναι συνεχῇ, αὕτη δὲ μία ἐστίν, ἀνάγκη δὲ τὴν μίαν μεγέθους ^wτέ τινος εἶναι (οὐ γὰρ ^xκινεῖται ^yτὸ ^zἀμέγεθες) καὶ ἐνὸς καὶ ὑφ' ἐνός· οὐ γὰρ ἔσται συνεχῆς, ἀλλ' ἐχομένη ^aἐτέρα ἐτέρας καὶ διηρημένη. Τὸ ^bδὴ κινεῖν εἰ ἐν, ἢ κινούμενον κινεῖ ἢ ἀκίνητον ¹⁴ὄν. Εἰ μὲν δὴ κινούμενον, συνακολουθεῖν δεήσει καὶ μεταβάλλειν αὐτό. ἅμα ^cδὲ κινεῖσθαι ὑπὸ τινος· ὥστε στήσεται καὶ ἥξει εἰς τὸ κινεῖσθαι ὑπὸ ἀκινήτου. Τοῦτο γὰρ οὐκ ἀνάγκη ^dσυμμεταβάλλειν, ἀλλ' αἰεὶ ^eτε δυνήσεται κινεῖν (ἀποκον γὰρ τὸ οὕτω κινεῖν) καὶ ὁμαλῆς αὕτη ἢ κίνησις ἢ μόνη ἢ μάλιστα· οὐ γὰρ ἔχει μεταβολὴν ^fτὸ κινεῖν οὐδε-

ⁱ καὶ om. H.I.K.^k κινεῖται ἄλλου F.I, κινεῖται ἄλλο H, κινεῖ τι

ἄλλο K. E. ambiguus.

¹ ὅταν] ὅταν αἰεὶ E.K.^m ἐγγίνηται F.H.ⁿ δὲ om. E.^o κινούμενον τὸ δὲ κινεῖν K.^p καὶ om. E.K.^q ἐν

om. E.K.

^r παύεται F.H.I.^s ἐν τι F.H.I.^t ἀνάγκη] ἀνάγκη

αἰεὶ F.I.

^v εἶναι κίνησιν E, εἶναι τινα κίνησιν K.^w γέ F.H.K.^x κινεῖ E.^y τὸ om. E.H.^z ἀμέγεθος I.^a ἐτέρα om. E.^b δὲ E.^c δὲ] δὲ καὶ K.^d συμβάλλειν I.^e τε om. F.H.^f οὐδεμίαν τὸ

κινεῖν F.H.I.

15 μίαν. Δεῖ δὲ οὐδὲ τὸ κινούμενον πρὸς ^g ἐκείνου ἔχειν μετα-
 βολήν, ἵνα ὁμοία ἢ ^h ἢ κίνησις. ¹ Ἀνάγκη ⁱ δὴ ἢ ἐν μέσῳ ἢ
^k ἐν κύκλῳ εἶναι· αὐται γὰρ ¹ αἱ ἀρχαί. Ἄλλα τάχιστα
 κινεῖται τὰ ἐγγύτατα τοῦ κινούντος. Τοιαύτη δ' ἢ τοῦ
 16^m ὅλου κίνησις· ἐκεῖ ἄρα τὸ κινούν. ^u Ἐχει δ' ἀπορίαν, εἰ ἐν-
 δέχεται ⁿ τι κινούμενον κινεῖν συνεχῶς, ἀλλὰ μὴ ὥσπερ τὸ
 ὠθοῦν πάλιν καὶ πάλιν, ^o τῷ ἐφεξῆς εἶναι ^p συνεχῶς· ἢ γὰρ
 αὐτὸ ^q δεῖ ὠθεῖν ἢ ἔλκειν, ἢ ἄμφω, ἢ ἕτερόν τι ἐκδεχόμενον
^r ἄλλο παρ' ἄλλου, ^s ὥσπερ πάλαι ἐλέχθη ἐπὶ τῶν ῥιπτου-
 17 μένων. ^t Εἰ δὲ διαιρετὸς ^v ὧν ὁ ἀήρ ^w ἢ τὸ ὕδωρ κινεῖ,
^x ἀλλ' ὥς αἰ κινούμενος, ἀμφοτέρως δ' οὐχ οἷόν τε μίαν εἶναι,
 ἀλλ' ἐχομένην. ^y Μόνη ἄρα συνεχῆς ἦν κινεῖ τὸ ἀκίνητον·
 αἰ γὰρ ὁμοίως ἔχον καὶ πρὸς τὸ κινούμενον ὁμοίως ^z ἔξει
 18 καὶ συνεχῶς. Διωρισμένων δὲ τούτων φανερόν ὅτι ἀδύνατον
^a τὸ πρῶτον κινούν καὶ ^b ἀκίνητον ἔχειν ^c τι μέγεθος. Εἰ
^d γὰρ μέγεθος ἔχει, ἀνάγκη ἦτοι πεπερασμένον αὐτὸ εἶναι ἢ
 19 ἄπειρον. ^u Ἀπειρον μὲν οὖν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται μέγεθος εἶναι,
^e δέδεικται πρότερον ἐν τοῖς φυσικοῖς· ὅτι δὲ τὸ πεπερασμέ-
 νον ἀδύνατον ἔχειν ^f δύναμιν ἄπειρον, καὶ ὅτι ^g ἀδύνατον ὑπὸ
 πεπερασμένου κινεῖσθαι τι ἄπειρον χρόνον, δέδεικται ^h νῦν.
 Τὸ ⁱ δέ γε πρῶτον κινούν αἰδίον ^k κινεῖ κίνησιν καὶ ἄπειρον
 χρόνον. Φανερόν τοίνυν ὅτι ἀδιαίρετόν ἐστι καὶ ἀμερὲς καὶ
 οὐδὲν ἔχον μέγεθος.

^g ἐκείνο E.H.K. ^h ἢ om. F. ⁱ δὲ F.I. ^k ἐν om. H. ¹ αἰ
 om. I. ^m κύκλον H.K. ⁿ τι] τὸ E.K. ^o τῷ] καὶ τῷ H, καὶ τὸ K.
^p συνεχῆς K, συνεχῇ F.H.I. ^q δεῖ] δὴ F, δεῖ αἰ E.K. ^r ἄλλου F.
^s ὥσπερ] ὡς καὶ H. ^t εἰ δὲ δι. om. pr. E, δὲ om. K. ^v ὧν] γὰρ ὧν E.
^w ἢ] καὶ E. ^x ἀλλ' ὡς] ἄλλος F, ἄλλον K. ^y μόνη] μένει F.K.
^z ἔξει E. ^a τὸ τὸ πρ. E. ^b ἀκίνητον ὃν ἔχειν H. ^c τι] τὸ E.
^d γὰρ τὸ μ. I. ^e πρότερον δέδεικται F. ^f ἄπειρον δύναμιν F.H.I.
^g ἀδύνατόν ἐστιν ὑπὸ F.K. ^h νῦν] τὰ νῦν H. ⁱ δὲ om. K, ante τὸ
 ponit E. ^k κίνησιν κινεῖ H.

ΠΕΡΙ ΟΥΡΑΝΟΥ Α.

[†] **Η** ΠΕΡΙ φύσεως ἐπιστήμη σχεδὸν ἡ πλείστη φαίνεται περὶ
^a τε σῶματα καὶ μεγέθη καὶ τὰ τοιούτων οὕσα πάθη καὶ τὰς
κινήσεις, ἔτι δὲ περὶ τὰς ἀρχάς, ὅσαι τῆς τοιαύτης οὐσίας
εἰσὶν· τῶν γὰρ φύσει συνεστώτων τὰ μὲν ^b ἐστὶ ^c σώματα
καὶ μεγέθη, τὰ δ' ἔχει σῶμα καὶ μέγεθος, τὰ δ' ἀρχαὶ τῶν
ἐχόντων εἰσὶν. Συνεχὲς μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ^d διαιρετὸν εἰς ^e αἰεὶ
διαιρετά, σῶμα δὲ τὸ πάντῃ διαιρετόν. ^f Μεγέθους δὲ τὸ
μὲν ἐφ' ἓν γραμμῇ, τὸ δ' ἐπὶ δύο ἐπίπεδον, τὸ δ' ἐπὶ τρία
σῶμα· καὶ παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄλλο μέγεθος διὰ τὸ ^g τὰ
τρία πάντα εἶναι καὶ τὸ ^h τρεῖς πάντῃ. Καθάπερ ⁱ γὰρ φασι
καὶ οἱ Πυθαγόρειοι, τὸ πᾶν καὶ τὰ πάντα ^k τοῖς τρισὶν
ὄρισται· τελευτὴ γὰρ καὶ μέσον καὶ ἀρχὴ ^l τὸν ἀριθμὸν ἔχει
^m τὸν τοῦ παντός, ταῦτα δὲ τὸν τῆς τριάδος. Διὸ παρὰ τῆς φύ- ³
σεως εἰληφότες ὥσπερ νόμους ἐκείνης, καὶ πρὸς τὰς ἀγιστείας
χρώμεθα τῶν θεῶν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ. [†] Αποδίδομεν δὲ καὶ
τὰς προσηγορίας ⁿ τὸν τρόπον τοῦτον· τὰ γὰρ δύο ἄμφω
^o μὲν λέγομεν καὶ τοὺς δύο ἀμφοτέρους, πάντας δ' οὐ λέγο-
μεν, ἀλλὰ κατὰ τῶν τριῶν ταύτην τὴν ^p προσηγορίαν ^q φα-
μὲν πρῶτον. Ταῦτα δ', ὥσπερ εἴρηται, διὰ τὸ τὴν φύσιν
αὐτὴν ^r οὕτως ἐπάγειν ἀκολουθοῦμεν. Ὡστ' ἐπεὶ τὰ πάντα ⁴
καὶ τὸ πᾶν καὶ ^s τὸ τέλειον οὐ κατὰ τὴν ἰδέαν διαφέρουσιν
ἀλλήλων, ἀλλ' εἴπερ ^t ἄρα, ἐν τῇ ὕλῃ καὶ ἐφ' ᾧ ^v λέγονται,

Codices E.F.H.L.M. et ab initio k. ^a τε om. pr. E. ^b εἰσι M.
^c σώματα F. ^d ἀδιαίρετον pr. E. ^e αἰεὶ L. ^f μέγεθος k. ^g τὰ
om. E.M. ^h τρεῖς F. ⁱ γὰρ om. L. cum pr. E. et corr. F. ^k τοῖς
om. M. ^l τὸν om. k. ^m τὸν om. M. ⁿ τοῦτον τὸν τρόπον M.
^o μὲν om. M. ^p κατηγορίαν E.M. ^q κατάφαμεν H. εἰλήφαμεν E.
^r ἐπάγειν οὕτως F.M. ^s τὸ om. k. ^t ἄρα om. E.L. ^v λέγεται H.

τὸ σῶμα ^w μόνον ἂν εἴη τῶν μεγεθῶν τέλειον· μόνον γὰρ
 5 ὥρισται τοῖς τρισίν. Τοῦτο δ' ἐστὶ ^x πᾶν. Τριχῇ δὲ ὄν
 διαιρετὸν πᾶντι ^y διαιρετόν ἐστιν· τῶν δ' ἄλλων τὸ ^z μὲν ἐφ'
^a ἓν, τὸ δ' ἐπὶ δύο· ὡς γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ τετυχήκασιν, οὕτω
 καὶ τῆς διαιρέσεως καὶ τοῦ συνεχοῦς· τὸ μὲν γὰρ ἐφ' ἓν συν-
 εχές, τὸ δ' ἐπὶ δύο, τὸ δὲ πᾶντι τοιοῦτον. Ὅσα μὲν οὖν
 6 διαιρετὰ τῶν μεγεθῶν, καὶ συνεχῇ ταῦτα. Εἰ δὲ καὶ τὰ
 συνεχῇ ^b πᾶντα ^c διαιρετά, οὕτω δῆλον ἐκ τῶν νῦν· ἀλλ'
 ἐκεῖνο μὲν δῆλον, ὡς οὐκ ἔστιν ἄλλο γένος μετάβασις, ὥσπερ
 ἐκ μήκους εἰς ἐπιφάνειαν, εἰς δὲ σῶμα ἐξ ἐπιφανείας· οὐ γὰρ
^d ἂν ἔτι τὸ τοιοῦτον τέλειον εἴη μέγεθος· ἀνάγκη γὰρ γίγνε-
 σθαι τὴν ^e ἐκβασιν κατὰ τὴν ἑλλείψιν, οὐχ οἶόν τε δὲ τὸ
 7 ^f τέλειον ^g ἐλλείπειν· πᾶντι γὰρ ἐστιν. Τῶν μὲν οὖν ἐν
 μορίου εἶδει σωμάτων ^h κατὰ τὸν λόγον ἕκαστον τοιοῦτόν
 ἐστιν· πάσας γὰρ ἔχει τὰς διαστάσεις. Ἀλλ' ὥρισται πρὸς
 τὸ πλησίον ἀφῆ, διὸ τρόπον τινὰ πολλὰ τῶν σωμάτων ἕκα-
 στὸν ἐστιν. Τὸ δὲ πᾶν οὐ ταῦτα μόρια, τέλειον ⁱ ἀναγκαῖον
 εἶναι καὶ καθάπερ τοῖνονμα σημαίνει, ^k πᾶντι, καὶ μὴ τῇ μὲν
 τῇ ^l δ' οὐ.

- 2 Περὶ μὲν οὖν τῆς τοῦ παντὸς φύσεως, εἴτ' ἀπειρός ἐστι
 κατὰ ^m τὸ μέγεθος εἴτε ⁿ πεπέρανται τὸν σύνολον ὄγκον,
 ὕστερον ἐπισκεπτέον· περὶ δὲ τῶν κατ' εἶδος αὐτοῦ μορίων
 νῦν ^o λέγωμεν ἀρχὴν ποιησάμενοι τήνδε. Πάντα γὰρ τὰ
 φυσικὰ σώματα καὶ μεγέθη καθ' αὐτὰ κινητὰ λέγομεν εἶναι
 κατὰ τόπον· τὴν γὰρ φύσιν ^p κινήσεως ἀρχὴν ^q εἶναι φάμεν
 2 ^r αὐτοῖς. Πᾶσα δὲ κίνησις ^s ὅση κατὰ τόπον, ἣν καλοῦμεν
 φοράν, ἢ εὐθεῖα ἢ κύκλῳ ἢ ^t ἐκ τούτων μικτή· ἀπλαῖ γὰρ

^w ἂν εἴη μόνον F. ^x πᾶν] πᾶν τριχῇ διαιρετόν K. ^y διαιρετόν E.
^z μὲν ἐπὶ δύο, τὸ δὲ ἐφ' ἓν L. ^a ἐνὸς pr. E. ^b ἅπαντα F.L.M. ^c διαι-
 ρετὰ εἰς ἄπειρον οὕτω K. ^d ἂν ante εἴη F, utroque loco M. ^e μετά-
 βασιν H. ^f τέλος E. ^g ἐκλείπειν L. ^h ἕκαστον κατὰ τὸν λόγον
 τοῦτόν M. ⁱ ἀνάγκη L. ^k πᾶν L. et pr. E. ^l δὲ μή H.L. ^m τὸ
 om. M. ⁿ πεπέραται M. ^o λέγομεν L. ^p ἀρχὴν κινήσεως H.L.M.
^q λέγομεν εἶναι M. ^r ἐν αὐτοῖς L.M. ^s ὅση] ἡ L, om. E. ^t μικτή
 ἐκ τούτων M.

αὐται δύο μόνοι. Αἴτιον δ' ὅτι καὶ τὰ μεγέθη ταῦτα ἀπλᾶ
μόνον, ἢ τ' εὐθεῖα καὶ ἡ περιφερής. Κύκλῳ μὲν οὖν ^ν ἐστὶν ³
ἢ περὶ τὸ μέσον, εὐθεῖα δ' ἢ ἄνω καὶ κάτω. Λέγω δ' ἄνω
μὲν τὴν ἀπὸ τοῦ μέσου, κάτω δὲ τὴν ἐπὶ τὸ μέσον. Ὡστ'
ἀνάγκη πᾶσαν εἶναι τὴν ἀπλὴν φορὰν τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ
μέσου, τὴν δ' ἐπὶ τὸ μέσον, τὴν δὲ περὶ τὸ μέσον. Καὶ
ἔοικεν ἠκολουθηκέναι ^ω κατὰ λόγον ^χ τοῦτο τοῖς ἐξ ἀρχῆς· τό
τε γὰρ σῶμα ^υ ἀπετελέσθη ἐν τρισὶ καὶ ἡ κίνησις αὐτοῦ.
¹ Ἐπεὶ δὲ τῶν σωμάτων τὰ μὲν ἐστὶν ἀπλᾶ τὰ δὲ σύνθετα ἐκ ⁴
τούτων (λέγω δ' ἀπλᾶ ^z ὅσα κινήσεως ἀρχὴν ἔχει κατὰ φύσιν,
οἶον πῦρ ^a καὶ γῆν καὶ τὰ τούτων εἶδη καὶ τὰ συγγενῇ τού-
τοις), ἀνάγκη καὶ τὰς κινήσεις εἶναι τὰς μὲν ἀπλᾶς τὰς δὲ
μικτάς πως, ^b καὶ τῶν μὲν ἀπλῶν ἀπλᾶς, μικτάς δὲ τῶν συν-
θέτων, κινεῖσθαι δὲ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν. Εἴπερ οὖν ἐστὶν ⁵
ἀπλῇ κίνησις, ἀπλῇ δ' ἡ κύκλῳ κίνησις, καὶ τοῦ ^c τε ἀπλοῦ
σώματος ἀπλῇ ἡ κίνησις καὶ ἡ ἀπλῇ κίνησις ἀπλοῦ σώματος
(καὶ γὰρ ^d ἂν ^e συνθέτου ^f ἦ, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔσται),
ἀναγκαῖον εἶναι τι σῶμα ἀπλοῦν ὃ πέφυκε φέρεσθαι τὴν
κύκλῳ κίνησιν κατὰ τὴν ^g ἑαυτοῦ φύσιν· βία μὲν γὰρ ἐνδέ-
χεται τὴν ἄλλου καὶ ἐτέρου, κατὰ φύσιν δὲ ἀδύνατον, εἴπερ
^h μία ἐκάστου κίνησις ἢ κατὰ φύσιν τῶν ἀπλῶν. ⁱ ⁴ Ἐτι εἰ ⁶
ἢ παρὰ φύσιν ^k ἐναντία τῇ κατὰ φύσιν καὶ ἐν ἐνὶ ἐναντίον,
ἀνάγκη, ἐπεὶ ¹ ἀπλῇ ἢ κύκλῳ, εἰ μὴ ^m ἔσται κατὰ φύσιν τοῦ
φερομένου σώματος, παρὰ φύσιν αὐτοῦ εἶναι. Εἰ οὖν πῦρ
ⁿ ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων ἐστὶ τὸ κύκλῳ φερόμενον, ἐναντία ἢ
κατὰ φύσιν αὐτοῦ φορὰ ἔσται τῇ κύκλῳ. Ἀλλ' ⁿ ἐν ἐνὶ
ἐναντίον· ἢ δ' ἄνω ^o καὶ κάτω ἀλλήλαις ἐναντίαι. Εἰ δ'
ἕτερόν τί ἐστι σῶμα τὸ φερόμενον κύκλῳ παρὰ φύσιν, ἔσται
τις ^p αὐτοῦ ἄλλη κίνησις κατὰ φύσιν. ^q Τοῦτο δ' ἀδύνατον·

^v ἢ περὶ τὸ μέσον ἐστὶν M. ^ω κατὰ] καὶ κατὰ E. ^χ τοῦτο ante
κατὰ F. ^y ἀπετελέσθαι M. ^z ὅσα] μὲν ὅσα F.H. ^a καὶ ante
γῆν om. F. ^b καὶ om. F.M. ^c γε H. ^d ἂν om. pr. E. ^e σύν-
θετον E. ^f ἦ om. H. ^g αὐτοῦ E. ^h μία] βία L. ⁱ ἔτι om. pr. E.
^k ἐναντία τῇ κ. φ. om. E. ^l ἢ κύκλῳ ἀπλῇ F. ^m ἔστι M. ⁿ ἐν om.
pr. E. ^o καὶ] τῇ F. ^p αὐτοῦ ante ἔσται M, ante κατὰ F. ^q τοῦτο
δ'] ἀλλὰ τοῦτ' F.H.M.

εἰ μὲν γὰρ ἡ ἄνω, πῦρ ἔσται ἢ ἀήρ, εἰ δ' ἡ κάτω, ὕδωρ ἢ γῆ.
 7 Ἀλλὰ μὴν καὶ πρώτην γε ἀναγκαῖον εἶναι τὴν τοιαύτην φο-
 ράν. Τὸ γὰρ τέλειον πρότερον τῇ φύσει τοῦ ἀτελοῦς, ὁ
 δὲ κύκλος τῶν τελείων, εὐθεία δὲ ὁ γραμμὴ οὐδεμία· οὔτε γὰρ
 ἡ ἄπειρος (ἔχει γὰρ ὅτι ἄν ἔπρας καὶ τέλος) οὔτε τῶν πεπε-
 ρασμένων οὐδεμία (πασῶν γὰρ ἔστι τι ἐκτός· αὐξῆσαι γὰρ
 8 ἐνδέχεται ὁποιαοῦν). Ὡστ' εἶπερ ἡ μὲν προτέρα κίνησις
 προτέρου τῇ φύσει σώματος, ἡ δὲ κύκλῳ προτέρα τῆς εὐ-
 θείας, ἡ δ' ἐπ' εὐθείας τῶν ἀπλῶν σωμάτων ἔστι (τό τε γὰρ
 πῦρ ἐπ' εὐθείας ἄνω φέρεται καὶ τὰ γεηρὰ ὑπὸ κάτω πρὸς τὸ
 μέσον), ἀνάγκη καὶ τὴν κύκλῳ κίνησιν τῶν ἀπλῶν τινὸς εἶναι
 σωμάτων· τῶν γὰρ μικτῶν τὴν φορὰν ἔφαμεν εἶναι κατὰ τὸ
 9 ἐπικρατοῦν ἐν τῇ μίξει τῶν ἀπλῶν. Ἐκ τε δὴ τούτων φα-
 νερόν ὅτι πέφυκε τις οὐσία σώματος ἄλλη παρὰ τὰς ἐνταῦθα
 συστάσεις, θειοτέρα καὶ προτέρα τούτων ἀπάντων, καὶ εἰ
 τις ἔτι λάβοι πάσαν εἶναι κίνησιν ἢ κατὰ φύσιν ἢ παρὰ φύ-
 σιν, καὶ τὴν ἄλλῳ παρὰ φύσιν ἐτέρῳ κατὰ φύσιν, οἷον ἡ
 ἄνω καὶ ἡ κάτω πέπονθεν· ἡ μὲν γὰρ τῷ πυρὶ, ἡ δὲ τῇ γῇ
 ἢ παρὰ φύσιν καὶ κατὰ φύσιν ὥστ' ἀναγκαῖον καὶ τὴν κύκλῳ
 κίνησιν, ἐπειδὴ τούτοις παρὰ φύσιν, ἐτέρου τινὸς εἶναι κατὰ
 10 φύσιν. Πρὸς δὲ τούτοις εἰ μὲν ἔστιν ἡ κύκλῳ τινὶ φορὰ
 κατὰ φύσιν, δῆλον ὡς εἴη ἂν τι σῶμα τῶν ἀπλῶν καὶ πρώ-
 των, ὃ πέφυκεν, ὥσπερ τὸ πῦρ ἄνω καὶ ἡ γῆ κάτω, ἢ ἐκείνο
 11 ἢ κύκλῳ φέρεσθαι κατὰ φύσιν. Εἰ δὲ παρὰ φύσιν φέρεται
 τὰ φερόμενα κύκλῳ τὴν ἐρίξ φορὰν, θαυμαστὸν καὶ παντε-
 λῶς ἄλογον τὸ μόνην εἶναι συνεχῇ ταύτην τὴν κίνησιν καὶ
 αἰετοῖν, οὐσαν παρὰ φύσιν· φαίνεται γὰρ ἐν ἢ γε τοῖς ἄλλοις
 τάχιστα φθειρόμενα τὰ παρὰ φύσιν. Ὡστ' εἶπερ ἔστι πῦρ
 τὸ φερόμενον, καθάπερ φασί τινες, οὐθὲν ἦττον αὐτῷ παρὰ

ὁ οὐδεμία γραμμὴ L. ὁ ἄν om. pr. E. ὁ τέλος καὶ πέρασ E.L.
 ὁ οὔτε δὲ τῶν L. ὁ ἔσται L, om. E. ὁ τῇ] τινὸς τῇ M. ὁ κάτω]
 κάτω σώματα M, σώματα κάτω H. ὁ τε om. M. ὁ καὶ προτέρα om. E.
 ὁ πάντων L. ὁ παρὰ φ. ἐτέρῳ κατὰ] κατὰ φ. ἐτέρῳ παρὰ H.M. ὁ κατὰ
 φ. καὶ παρὰ H. ὁ εἰναί τινος M. ὁ φορὰ τινι F. ὁ ἄν εἴη E.L.
 ὁ κακείνο L, κείνο E. ὁ φέρεσθαι κύκλῳ H. ὁ τε E.F.

φύσιν ἢ κίνησίς ἐστιν αὕτη ¹ἢ ἡ κάτω πυρὸς γὰρ κίνησιν ὀρῶμεν τὴν ἀπὸ τοῦ μέσου κατ' εὐθείαν. Διόπερ ἐξ ἀπάν-¹²των ἂν τις τούτων ^m συλλογιζόμενος ⁿ πιστεύσειεν ὡς ἔστι τι παρὰ τὰ σώματα ^o τὰ δεῦρο καὶ περὶ ἡμᾶς ἕτερον κεχωρισμένον, τοσοῦτον τιμιωτέραν ἔχον τὴν φύσιν ὅσῳ περ ἀφέστηκε τῶν ἐνταῦθα ^p πλείον.

Ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν ὑπόκειται τὰ δ' ἀποδέδεικται τῶν εἰρη- ³μένων, φανερόν ὅτι οὔτε ^q κουφότητα οὔτε βάρος ἔχει σῶμα ἅπαν. Δεῖ δὲ ὑποθέσθαι τί λέγομεν τὸ βαρὺ ^s καὶ τὸ κοῦφον, νῦν μὲν ἱκανῶς ^t ὡς πρὸς ^v τὴν παρούσαν χρεῖαν, ἀκριβέστερον δὲ πάλιν, ὅταν ^w ἐπισκοπῶμεν περὶ τῆς οὐσίας αὐτῶν. Βαρὺ μὲν οὖν ἔστω τὸ φέρεσθαι πεφυκὸς ἐπὶ τὸ μέσον, ² κοῦφον δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ μέσου, βαρύτατον δὲ τὸ πᾶσιν ὑφιστάμενον τοῖς κάτω φερομένοις, κουφύτατον δὲ τὸ πᾶσιν ἐπιπολάζον τοῖς ἄνω φερομένοις. Ἀνάγκη ^x δὲ πᾶν τὸ φερόμενον ^y ἢ κάτω ἢ ἄνω ἢ κουφότητ' ἔχειν ἢ βάρος ἢ ἄμφω, ^z μὴ πρὸς ^a τὸ αὐτὸ δέ· πρὸς ^b ἄλληλα γάρ ἐστι βαρέα καὶ κοῦφα, οἷον ἀήρ πρὸς ^c ὕδωρ, καὶ πρὸς γῆν ὕδωρ. Τὸ ^d δὲ ³ κύκλῳ σῶμα φερόμενον ^e ἀδύνατον ^f ἔχειν βάρος ἢ κουφότητα· οὔτε γὰρ κατὰ φύσιν οὔτε παρὰ φύσιν ἐνδέχεται ^g αὐτῷ κινηθῆναι ἐπὶ τὸ μέσον ἢ ἀπὸ τοῦ μέσου. Κατὰ φύσιν μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἢ ἐπ' εὐθείας φορεῖν· μία γὰρ ἦν ἐκύστου τῶν ἀπλῶν, ὥστ' ἔσται τὸ αὐτὸ τῶν οὕτω τινὶ φερομένων. Παρὰ φύσιν δ' ἐνεχθέντος, εἰ μὲν ἡ κάτω παρὰ φύσιν, ἡ ἄνω ^h ἔσται κατὰ φύσιν, ⁱ εἰ δ' ἡ ἄνω παρὰ φύσιν, ἡ κάτω κατὰ φύσιν· ^k ἔθεμεν γὰρ τῶν ἐναντίων ^h ἢ ἑτέρα παρὰ φύσιν, τὴν ἑτέραν εἶναι κατὰ φύσιν. Ἐπεὶ δ' εἰς ^l τὸ αὐτὸ φέρεται τὸ ⁴ ὅλον καὶ τὸ μόριον κατὰ φύσιν, οἷον πᾶσα γῆ καὶ μικρὰ

¹ ἢ ἡ κάτω] τῆς κάτω L, om. E. ^m συλλογιζόμενοις E. ⁿ πιστεύ-
σαιεν F. ^o τὰ om. E. ^p πλείω M, πλέον F. ^q βάρος οὔτε κου-
φότητα M. ^r πᾶν M. ^s καὶ τί τὸ L. ^t ὡς om. E. ^v τὴν om. F.
^w σκοπῶμεν F. ^x δὲ E.H.L.M. ^y ἢ ἄνω ἢ κάτω F.H. ^z μὴ] ἢ E.
^a τὸ om. M. ^b ἄλλα H. ^c ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ πρὸς γῆν καὶ ἀέρα ὕδωρ M.
^d δὲ E.H. ^e ἀδύνατον] ἀνάγκη μὴ F. ^f βάρος ἔχειν M. ^g αὐτὸ F.M.
^h ἔσται om. E.L. ⁱ εἰ—κατὰ φύσιν om. M. ^k ἔθεμεν—κατὰ φύσιν
om. E.L. ^l ταῦτο F.

βῶλος. συμβαίνει πρῶτον μὲν ^μ μήτε κουφότητ' ἔχειν αὐτὸ
^η μηδεμίαν μήτε βάρους (ἢ γὰρ ἂν πρὸς τὸ μέσον ἢ ἀπὸ τοῦ
μέσου ^ο ἡδύνατο φέρεσθαι κατὰ τὴν ^ρ ἑαυτοῦ φύσιν), ἔπειθ'
ὅτι ἀδύνατον κινηθῆναι τὴν κατὰ τόπον κίνησιν ^ι ἢ ^ρ ἄνω ἢ
κάτω κατασπώμενον· οὔτε γὰρ κατὰ φύσιν ἐνδέχεται κινη-
θῆναι κίνησιν αὐτῇ ἄλλην οὔτε παρὰ φύσιν, οὔτ' ^ς αὐτῇ οὔτε
τῶν μορίων οὐθενί· ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος περὶ οὐλοῦ καὶ μέρους.
5 ^υ Ομοίως δ' εὐλογον ὑπολαβεῖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὅτι ^τ ἀγέννητον
καὶ ἄφθαρτον καὶ ^ν ἀναυξὲς καὶ ἀαλλοιώτων, διὰ τὸ γίγνε-
σθαι μὲν ἅπαν τὸ γιγνόμενον ἐξ ἐναντίου τε καὶ ὑποκειμένου
τινός, καὶ φθείρεσθαι ὡσαύτως ὑποκειμένου ^ω τέ τινος καὶ
ὑπ' ἐναντίου καὶ εἰς ἐναντίον, καθάπερ ἐν τοῖς πρώτοις εἴ-
6 ρηται λόγοις· τῶν δ' ἐναντίων καὶ αἱ φοραὶ ἐναντίαι. Εἰ
^χ δὴ ^υ τοῦτῃ ^ζ μηδὲν ἐναντίον ἐνδέχεται εἶναι διὰ τὸ καὶ τῇ
φορᾷ τῇ κύκλῳ μὴ εἶναι ^α ἄν τιν' ἐναντίαν κίνησιν, ὁρθῶς ἔοι-
κεν ἡ φύσις τὸ μέλλον ἔσεσθαι ^β ἀγέννητον ^γ καὶ ἄφθαρτον
ἐξελέσθαι ἐκ τῶν ἐναντίων· ἐν τοῖς ἐναντίοις ^δ γὰρ ἡ γένεσις
7 καὶ ἡ φθορά. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ αὐξανόμενον ἅπαν ^ε αὐξά-
νεται ^ι καὶ τὸ φθίνον φθίνει ^ς ὑπὸ ^η συγγενούς ^ι προσιόντος
καὶ ἀναλυομένου εἰς τὴν ὕλην· τοῦτῃ δ' οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ γέ-
γονεν. Εἰ δ' ἐστὶ καὶ ^κ ἀναύξητον καὶ ^λ ἄφθαρτον, τῆς αὐτῆς
8 διανοίας ἐστὶν ὑπολαβεῖν καὶ ἀαλλοιώτων εἶναι. Ἔστι μὲν
γὰρ ἡ ἀλλοίωσις κίνησις κατὰ τὸ ποιόν, τοῦ δὲ ποιοῦ αἱ μὲν
ἔξεις καὶ διαθέσεις οὐκ ἄνευ τῶν ^μ κατὰ πάθη γίνονται
μεταβολῶν, οἷον ὑγίεια ^η καὶ νόσος. Κατὰ ^ο δὲ πάθος ὅσα
μεταβάλλει τῶν φυσικῶν σωμάτων, ἔχονθ' ὁρῶμεν ^ρ πάντα
καὶ αὖξιν καὶ φθίνιν, οἷον τὰ τε τῶν ζώων σώματα καὶ τὰ
μόρια αὐτῶν καὶ τὰ τῶν φυτῶν, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τῶν στοι-

^μ μὴ δὲ F. ^η μὴ δὲ μίαν μὴ δὲ F. ^ο ἐδύνατο M. ^ρ αὐτοῦ F.H.L.
^ι ἢ om. E. ^ρ ἄνω ἐλκόμενον ἢ F. ^ς αὐτὸ H. ^τ ἀγέννητον F.H.L.
^ν ἀναυξες M. ^ω τέ om. E. ^χ δὲ E.L. ^υ τοῦτο L. ^ζ οὐδὲν H.
^α ἄν τιν' om. H. ^β ἀγέννητον F. ^γ καὶ ἄφθαρτον om. E. ^δ γὰρ ἡ]
γὰρ εἰ pr. E. ^ε αὖξεται M. ^ι καὶ τὸ φθίνον φθίνει om. E.F. ^ς ὑπὸ
τοῦ σ. M. ^η συγγενούς τινὸς pr. H. ^ι προϊόντος L. ^κ ἀναυξες L.
^λ ἄφθιτον H. ^μ κατὰ τὰ πάθη H.L.M, κατὰ πάθος F. ^η καὶ ἡ νόσος L.
^ο δέ] δὲ τὸ L, om. E. ^ρ ἅπαντα I.

χείων· ὥστ' εἶπερ τὸ κύκλῳ σῶμα μήτ' αὔξησιν ἔχειν ἐνδέχεται μήτε φθίσιν, εὐλογον καὶ ἀναλλοίωτον εἶναι.

Διότι μὲν οὖν αἰδίδιον καὶ οὐτ' αὔξησιν ἔχον οὔτε φθίσιν,⁹ ἀλλ' ἀγήρατον καὶ ἀναλλοίωτον καὶ ἀπαθές ἐστι τὸ πρῶτον τῶν σωμάτων, εἴ τις τοῖς ὑποκειμένοις ⁹ πιστεύει, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων ¹ ἐστίν. Ἔοικε δ' ὁ ⁵ τε λόγος τοῖς φαινόμενοις μαρτυρεῖν καὶ τὰ φαινόμενα τῷ λόγῳ. Πάντες ¹⁰ γὰρ ἄνθρωποι περὶ θεῶν ἔχουσιν ὑπόληψιν, καὶ πάντες τὸν ¹ ἀνωτάτω τῷ θεῷ τόπον ἀποδιδόασιν, καὶ ⁵ βάρβαροι καὶ Ἕλληνες, ὅσοι περ εἶναι νομίζουσι θεούς, δηλὸν ὅτι ὡς ¹⁰ τῷ ἀθανάτῳ ⁸ τὸ ἀθάνατον συνηρημένον· ἀδύνατον γὰρ ἄλλως. Εἴπερ οὖν ἐστι ⁵ τι θεῖον, ² ὥσπερ ἐστι, καὶ τὰ νῦν εἰρημένα ¹¹ περὶ τῆς πρώτης οὐσίας τῶν σωμάτων εἴρηται καλῶς. Συμβαίνει δὲ τοῦτο καὶ διὰ τῆς αἰσθήσεως ἱκανῶς, ὥς γε πρὸς ἀνθρωπίνην ³ εἰπεῖν πίστιν· ἐν ἅπαντι γὰρ τῷ παρεληλυθότι ¹ χρόνῳ κατὰ τὴν παραδεδομένην ἀλλήλοις μνήμην οὐθὲν φαίνεται μεταβεβληκὸς οὔτε καθ' ὅλον τὸν ἔσχατον οὐρανὸν οὔτε κατὰ μόριον αὐτοῦ τῶν οἰκείων οὐθέν. Ἔοικε δὲ καὶ ¹² τοῦνομα παρὰ τῶν ἀρχαίων διαδεδοσθαι ⁶ μέχρι καὶ τοῦ νῦν χρόνου, τοῦτον τὸν τρόπον ⁴ ὑπολαμβάνοντων ὥνπερ καὶ ἡμεῖς λέγομεν· οὐ γὰρ ἅπαξ οὐδὲ δις ⁶ ἀλλ' ἀπειράκις ⁷ δεῖ νομίζειν τὰς αὐτὰς ἀφικνεῖσθαι δόξας εἰς ἡμᾶς. Διόπερ ὡς ¹³ ἐτέρου τινὸς ὄντος τοῦ πρώτου σώματος παρὰ γῆν καὶ πῦρ καὶ ἀέρα καὶ ὕδωρ, αἰθέρα προσωνόμασαν τὸν ⁸ ἀνωτάτω τόπον, ἀπὸ τοῦ θεῖν αἰὲ τὸ αἰδίδιον χρόνον θέμενοι τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῷ. Ἀναξαγόρας ¹⁴ δὲ κατακέχρηται τῷ ὀνόματι τούτῳ οὐ καλῶς· ὀνομάζει γὰρ αἰθέρα ἀντὶ πυρός.

Φανερόν δ' ἐκ τῶν εἰρημένων ¹ καὶ διότι τὸν ἀριθμὸν ¹⁴ ἀδύ-

⁹ πιστεύσει L. ^r ἐστίν om. M. ^s τε om. E. ^t ἄνω τῷ θεῷ M. ^v Ἕλληνες καὶ βάρβαροι M. ^w τὸ ἀθάνατον τῷ ἀθανάτῳ M. ^x τὸν ἀθάνατον οὐρανὸν συνηρημένον E. ^y τι] τὸ E.H.M. ^z ὥσπερ οὖν ἐστι F.M. ^a πίστιν εἰπεῖν H. ^b χρόνῳ om. H. ^c μέχρι τοῦ χρόνου τοῦ νῦν E.L. ^d ὑπολαβόντων F.H. ^e ἀλλὰ πλεονάκις E.L. ^f δεῖν H. ^g ἄνω F.M. ^h καταχρήται E.L. ⁱ διότι καὶ F.H., καὶ διότι καὶ M. ^k ἀδύνατον om. M.

νατον εἶναι πλείω ¹ τὸν τῶν λεγομένων σωμάτων ἀπλῶν· τοῦ μὲν γὰρ ἀπλοῦ σώματος ἀνάγκη τὴν κίνησιν ἀπλὴν εἶναι, μόνας δὲ ταύτας ^m εἶναί φαμεν ἀπλᾶς, τὴν τε κύκλῳ καὶ τὴν ἐπ' εὐθείας, καὶ ταύτης ⁿ δύο μόρια, τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ μέσου, τὴν δ' ἐπὶ τὸ μέσον.

- 4 Ὅτι δ' οὐκ ἔστι τῇ κύκλῳ φορᾷ ἐναντία ἄλλη φορά, πλεοναχόθεν ἂν τις ^o λάβοι τὴν πίστιν, πρῶτον μὲν ὅτι τῇ περιφερεῖ τὴν εὐθείαν ἀντικείμεθα μάλιστα τίθεμεν. Τὸ γὰρ κοῖλον καὶ ^p τὸ κυρτὸν οὐ μόνον ^q ἀλλήλοις ἀντικείμεθα δοκεῖ ἀλλὰ καὶ τῷ εὐθεῖ, συνδυαζόμενα καὶ λαβόντα ^r σύνθεσιν· ὥστ' εἴπερ ἐναντία τίς ^s ἔστι, τὴν ἐπὶ τῆς εὐθείας μάλιστα ἀναγκαῖον ἐναντίαν εἶναι πρὸς τὴν κύκλῳ κίνησιν. Αἱ δ' ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀλλήλαις ἀντίκεινται διὰ τοὺς τόπους· τὸ γὰρ ἄνω ^t καὶ κάτω τόπου τέ ἐστι διαφορά καὶ ἐναντίωσις. Ἐπειτ' εἴ τις ^v ὑπολαμβάνει τὸν αὐτὸν εἶναι λόγον ^w ὅνπερ ἐπὶ τῆς εὐθείας, καὶ ἐπὶ τῆς περιφεροῦς (τὴν γὰρ ^x ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ Β φορὰν ἐναντίαν εἶναι τῇ ἀπὸ τοῦ Β πρὸς τὸ Α), τὴν ἐπὶ τῆς ^y εὐθείας λέγει· αὕτη γὰρ ^z πεπέρανται.
- 3 Περιφερεῖς ^ε ἅπειροι ἂν εἶεν περὶ ^a τὰ αὐτὰ σημεία. Ὁμοίως δὲ ^b καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμικυκλίου τοῦ ἐνός, ^c οἶον ἀπὸ τοῦ Γ ἐπὶ τὸ Δ ^d καὶ ἀπὸ τοῦ Δ ἐπὶ τὸ Γ· ἡ γὰρ αὕτη τῇ ἐπὶ τῆς διαμέτρου ἔστιν· αἰεὶ γὰρ ἕκαστον ἀπέχειν ^e τὴν εὐθείαν τίθεμεν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τις κύκλον ποιήσας τὴν ἐπὶ θατέρου ἡμικυκλίου φορὰν ἐναντίαν θείῃ τῇ ἐπὶ θατέρου, οἶον ἐν τῷ ὅλῳ κύκλῳ τὴν ἀπὸ τοῦ Ε πρὸς τὸ Ζ τοῦ Η ἡμικυκλίου ^f τῇ ἀπὸ τοῦ Ζ πρὸς τὸ Ε ἐν τῷ Θ ἡμικυκλίῳ. Εἰ δὲ καὶ ^g αὐταὶ ἐναντίαι, ἀλλ' οὔτι ^h γε αἱ ἐπὶ τοῦ ὅλου κύκλου φοραὶ ἀλλήλαις διὰ τοῦτο ἐναντίαι. Ἀλλὰ μὲν οὖδ' ἡ ἀπὸ τοῦ Α

¹ τὸν om. H.L. ^m εἶναι post φαμέν M, om. F.H. ⁿ δύο] τὰ δύο F.H.M. ^o λάβη M. ^p τὸ om. F. ^q ἀντικείμεθα ἀλλήλοις F. ^r θέσιν corr. F. ^s ἔστι τῇ περιφερείᾳ τὴν F. ^t καὶ κ.] καὶ τὸ κ. M, τῷ κ. H. ^v ὑπολαμβάνει M. ^w ὅνπερ καὶ ἐπὶ M. ^x ἀπὸ τοῦ Α om. pr. E. ^y εὐθείας φορὰν λέγει F. ^z πεπέραται F. ^a ταυτὰ I., τὰ (omisso αὐτὰ) E. ^b καὶ ἡ ἐπὶ F. ^c οἶον ἡ ἀπὸ F. ^d καὶ ἡ ἀπὸ M. ^e τὴν] κατὰ τὴν re. F. ^f τῇ] τοῦ M. ^g αὐταὶ] αὐταὶ γε M. ^h γε καὶ αἱ L.

ἐπὶ τὸ Β κύκλῳ φορὰ ἐναντία τῇ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Γ· ἐκ ταύτου γὰρ εἰς ταὐτὸ ἡ κίνησις, ἡ δ' ἐναντία διωρίσθη φορὰ ἐκ τοῦ ἐναντίου εἰς τὸ ἐναντίον ^ιεἶναι. Εἰ ^κ δὲ καὶ ἦν ἡ ⁵ κύκλῳ ¹τῇ κύκλῳ ἐναντία, μάτην ἂν ἦν ^μ ἡ ἑτέρα· ^ν ἐπὶ τὸ αὐτὸ γάρ. Ἐπι ἀνάγκῃ τὸ κύκλῳ φερόμενον ^ο ὁποθεοῦν ἀρξάμενον εἰς πάντας ὁμοίως ἀφικνεῖσθαι τοὺς ἐναντίους τόπους· εἰς δὲ τόπου ἐναντιότητες τὸ ἄνω ^ρ καὶ κάτω ^q καὶ τὸ ^τ πρόσθεν καὶ ὀπίσθεν καὶ ^ς τὸ δεξιὸν ^τ καὶ ἀριστερόν. Αἰ ⁶ ^ν δὲ τῆς φορᾶς ἐναντιώσεις κατὰ τὰς τῶν τόπων εἰσὶν ἐναντιώσεις· εἰ μὲν ^ω γὰρ ἴσαι ἦσαν, οὐκ ἂν ἦν κίνησις αὐτῶν, εἰ δ' ἡ ἑτέρα ^x κίνησις ἐκράτει, ἡ ἑτέρα οὐκ ἂν ἦν. Ὡστ' εἰ ἀμφοτέρα ἦν, μάτην ἂν ^υ θάτερον ἦν σῶμα μὴ κινούμενον τὴν αὐτοῦ κίνησιν· μάτην γὰρ ὑπόδημα τοῦτο λέγομεν, οὐ μὴ ἐστὶν ὑπόδεσις. Ὁ δὲ θεὸς καὶ ἡ φύσις οὐδὲν μάτην ^z ποιοῦσιν.

Ἄλλ' ἐπεὶ δῆλον περὶ τούτων, ^a καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ⁵ σκεπτέον, ^b καὶ πρῶτον πότερον ἔστι τι σῶμα ἄπειρον, ὥσπερ οἱ πλείστοι τῶν ἀρχαίων ^c φιλοσόφων ᾠήθησαν, ἡ τοῦτ' ἐστὶν ἓν τι τῶν ἀδυνάτων· τὸ γὰρ οὕτως ἡ ^d ἐκείνως ἔχειν οὐ τι ^e μικρὸν ἀλλ' ὅλον διαφέρει καὶ πᾶν πρὸς τὴν ^f περὶ τῆς ἀληθείας θεωρίαν. Σχεδὸν γὰρ αὕτη ^g πασῶν ἀρχὴ τῶν ² ἐναντιώσεων τοῖς ἀποφνηαμένοις τι περὶ τῆς ὅλης φύσεως καὶ γέγονε καὶ γένοιτ' ἂν, εἴπερ καὶ τὸ μικρὸν παραβῆναι τῆς ἀληθείας ἀφισταμένοις γίνεται πόρρω μυριοπλάσιον, οἷον εἴ τις ἐλάχιστον εἶναί τι φαίῃ μέγεθος· οὗτος γὰρ ^h τοῦλάχιστον εἰσαγαγὼν τὰ ⁱ μέγιστ' ἂν κινήσειε τῶν μαθηματικῶν. Τούτου ^k δ' αἴτιον ὅτι ἡ ἀρχὴ ἐνδύμει μείζων ³

ⁱ εἶναι om. E.F.M, ante εἰς ponit H. ^k δὲ καὶ] δ' corr. E. ¹ τῇ κύκλῳ om. pr. E. ^m ἡ] τῇ F. ⁿ ἐπὶ τὸ αὐτὸ γάρ om. E.L. ^ο ὁποθ. ἀρξ. om. L. ^p καὶ τὸ κάτω H. ^q καὶ om. F. ^τ ἔμπροσθεν καὶ τὸ ὀπίσθεν F.M, πρόσθιον καὶ ὀπίσθιον E, πρόσθιον καὶ τὸ ὀπίσθιον L, ὀπίσθεν καὶ τὸ ἔμπροσθεν H. ^ς τὸ om. E. ^τ καὶ τὸ ἀρ. M. ^ν δὲ] γάρ L. ^ω γάρ om. pr. E. ^x κίνησις αὐτῶν ἐκράτει F. ^υ ἦν θάτερον F.H.M. ^z ποιεῖ F. ^a καὶ om. E.H.M. ^b καὶ om. E. ^c φιλοσόφων om. F. ^d ἐκείνως E. ^e σμικρὸν L. ^f περὶ om. E.L. ^g πᾶσιν F.H. ^h τὸ ἐλάχιστον F. ⁱ μέγιστα κινήσει H, μέγιστα κινεῖ E.L. ^k δὲ F.

ἢ μεγέθει, διόπερ τὸ ἐν ἀρχῇ μικρὸν ἐν τῇ τελευτῇ γίνεται
παμμέγεθες. Τὸ δ' ἄπειρον καὶ ἀρχῆς ἔχει δύναμιν καὶ τοῦ
ποσοῦ τὴν μεγίστην. ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον οὐδ' ἄλογον τὸ
θαυμαστὴν εἶναι τὴν διαφορὰν ἐκ τοῦ λαβεῖν ὡς ἔστι τι
σῶμα ἄπειρον. Διὸ περὶ αὐτοῦ λεκτέον ἐξ ἀρχῆς ἀναλα-
4 βούσιν. Ἄνάγκη δὴ πᾶν σῶμα ¹ ἢ τῶν ἀπλῶν εἶναι ἢ τῶν
συνθέτων, ὥστε καὶ τὸ ἄπειρον ² ἢ ἀπλοῦν ³ ἔσται ἢ σύν-
θετον. Ἀλλὰ μὴν καὶ ὅτι γε πεπερασμένων τῶν ἀπλῶν
ἀνάγκη πεπερασμένον εἶναι τὸ σύνθετον, δηλόν· τὸ γὰρ ἐκ
πεπερασμένων καὶ πλήθει καὶ μεγέθει συγκείμενον ⁴ πεπέ-
ρανται ⁵ καὶ πλήθει καὶ μεγέθει· τοσοῦτον γάρ ⁶ ἔστιν ⁷ ἐξ
ὅσων ἐστὶ συγκείμενον. Λοιπὸν τοίνυν ἰδεῖν πότερον ἐνδέ-
χεται τι τῶν ἀπλῶν ἄπειρον εἶναι τὸ μέγεθος, ἢ τοῦτ' ἀδύ-
νατον. Προχειρισάμενοι δὴ περὶ ⁸ τοῦ πρώτου τῶν σωμά-
των, οὕτω ⁹ σκοποῦμεν καὶ περὶ τῶν λοιπῶν. Ὅτι μὲν ¹⁰ τοί-
νυν ἀνάγκη τὸ σῶμα τὸ κύκλῳ φερόμενον πεπεράνθαι πᾶν,
6 ἐκ τῶνδε δηλόν. Εἰ γὰρ ἄπειρον τὸ κύκλῳ φερόμενον ¹¹ σῶ-
μα, ἄπειροι ἔσονται αἱ ἀπὸ τοῦ μέσου ἐκβαλλόμεναι. Τῶν
δ' ἀπείρων τὸ διάστημα ἄπειρον. ¹² Διάστημα δὲ λέγω τῶν
γραμμῶν, ¹³ οὐ μὴδὲν ἔστιν ¹⁴ ἔξω λαβεῖν μέγεθος ἀπτόμενον
τῶν γραμμῶν. Τοῦτ' οὖν ἀνάγκη ἄπειρον εἶναι· τῶν γὰρ
7 πεπερασμένων αἰεὶ ἔσται πεπερασμένον. Ἔτι δ' αἰεὶ ἔστι
τοῦ δοθέντος ¹⁵ μείζον λαβεῖν, ὥστε καθάπερ ἀριθμὸν λέγο-
μεν ἄπειρον, ὅτι ¹⁶ μέγιστος οὐκ ἔστιν, ὁ αὐτὸς λόγος καὶ
περὶ τοῦ διαστήματος. Εἰ οὖν τὸ μὲν ἄπειρον ¹⁷ μὴ ἔστι
¹⁸ διελεῖν, ἀπείρου δ' ὄντος ¹⁹ ἀνάγκη ²⁰ ἄπειρον τὸ διάστημα
εἶναι, οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο κινηθῆναι κύκλῳ· τὸν δ' οὐρανὸν ὀρώ-
μεν κύκλῳ ²¹ στρεφόμενον. καὶ τῇ λόγῳ δὲ διορίσαμεν ὅτι

¹ ἦτοι F.H, ἦ τι M. ² ἢ om. E. ³ εἶναι E. ⁴ πεπερασμένον
L, incerto E. ⁵ καὶ πλήθει καὶ μεγέθει om. E.L. ⁶ ἔσται F.M.
⁷ ἐξ om. F. ⁸ τοῦ om. E. ⁹ σκοποῦμεν F. ¹⁰ τοίνυν] οὖν F.
¹¹ σῶμα om. E.L. ¹² διάστημα δὲ] διάστημα γάρ E, ἄπειρον δὲ διά-
στημα L. ¹³ οὐ—γραμμῶν om. L. ¹⁴ λαβεῖν ἔξω F. ¹⁵ λαβεῖν μείζον F.
¹⁶ μέγεθος M. ¹⁷ οὐκ H.L. ¹⁸ διελεῖν H. ¹⁹ ἀναγκαῖον H. ²⁰ ἄπειρον
ante εἶναι E.L, post εἶναι M. ²¹ περιστρεφόμενον F.M.

ἐστὶ τινος ἢ κύκλω κίνησις. ^υἘτι ἀπὸ πεπερασμένου χρόνου ⁸ εἰς ἀφέλῃς ^h πεπερασμένον, ἀνάγκη καὶ τὸν λοιπὸν εἶναι πεπερασμένον καὶ ἔχειν ἀρχήν. Εἰ δ' ὁ χρόνος ⁱ ὁ τῆς βαδίσσεως ἔχει ἀρχήν, ἔστιν ἀρχὴ καὶ τῆς κινήσεως, ὥστε καὶ τοῦ μεγέθους ὁ βεβιάδικεν. Ὅμοίως ^k δὲ ^l τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἐστω δὴ γραμμὴ ἄπειρος, ἐφ' ^m ἣ Α Γ Ε, ἐπὶ ⁿ θάτερα, ⁿ ἣ τὸ Ε· ἢ δ' ἐφ' ^η ὅτ' Α Β Β, ἐπ' ἀμφοτέρω ἀπειρος. Εἰ δὴ ^p γράψῃ κύκλον ἢ τὸ Α Γ Ε ἀπὸ ^q τοῦ Γ κέντρου, τέμνουσά ποτε οἰσθήσεται ^s κύκλω ^t τὴν Β Β ^v ἢ τὸ Α Γ Ε ^w πεπερασμένον χρόνον· ὁ γὰρ πᾶς χρόνος ἐν ὅσῳ κύκλω ἠνέχθη ὁ οὐρανός, πεπερασμένος. Καὶ ^x ὁ ἀφηρημένος ἄρα, ὃν ἡ τέμνουσα ἐφέρετο. Ἐστὶ ἄρα τις ἀρχὴ ^y ἣ πρῶτον ἢ ^z τὰ Α Γ Ε τὴν ^a τὰ Β Β ἔτεμεν. Ἀλλ' ἀδύνατον. Οὐκ ἄρα ἔστι κύκλω στραφῆναι τὸ ἄπειρον. Ὡστ' οὐδὲ τὸν κόσμον, εἰ ἦν ἄπειρος.

^υἘτι ^b δὲ καὶ ἐκ τῶνδε φανερόν, ὅτι τὸ ἄπειρον ἀδύνατον ^{io} κινήθηναι. Ἐστω γὰρ ἡ τὸ Α φερομένη παρὰ τὴν Β, ^c πεπερασμένη παρὰ πεπερασμένην. Ἀνάγκη ^d δὴ ἅμα τὴν ^e τε Α τῆς Β ἀπολελίσθαι καὶ τὴν Β τῆς Α· ὅσον γὰρ ἡ ^f ἑτέρα ^g ἐπιβάλλει τῆς ἑτέρας, καὶ ἡ ^h ἑτέρα ἐκείνης τοσοῦτον. Εἰ μὲν οὖν ἄμφω κινοῖντο εἰς τοῦναντίον, θάττον ἂν ἀπολύνοντο, εἰ δὲ παρὰ μένουσαν ⁱ παραφέροιτο, βραδύτερον, τῷ αὐτῷ τάχει κινουμένου τοῦ παραφερομένου. Ἀλλ' ἐκείνῳ γε φα- ⁱⁱ νερόν, ὅτι ἀδύνατον τὴν ἄπειρον διελθεῖν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ. Ἐν ἀπείρῳ ἄρα· δέδεικται γὰρ τοῦτο πρότερον ἐν τοῖς περὶ κινήσεως. Διαφέρει δέ γε οὐθὲν ἢ τὴν πεπερασμένην φέρεσθαι παρὰ τὴν ἄπειρον ἢ τὴν ἄπειρον παρ' ἐκείνην.

^h πεπερασμένον χρόνον ἀνάγκη L. ⁱ ὁ ante τῆς om. F.H.M. ^k δὴ E.L. ^l τοῦτω H. ^m ἦς M, ἦς τὰ F.H. ⁿ ἣ] ποῦ ἦ H. ^o τὰ] τὰ δύο, L, om. E. ^p γράφει M. ^q τοῦ α F. ^r κέντρου om. E.L. ^s κύκλω margo F. ^t τὴν τὰ ββ E.L.M. ^v ἢ τὰ E.L., ἢ τὸ M. ^w ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ L. ^x ὁ om. F.H. ^y ἦς F, dubio E. ^z τὰ] τὸ F.H.M. ^a τὰ om. E. ^b δὲ om. H. ^c πεπερασμένη παρὰ om. pr. E. ^d δὲ E. ^e τε τὸ α M. ^f ἑτέρα om. pr. E. ^g ἐπιβάλλει M, ὑπερβάλλει F. ^h ἑτέρα κινήσεις ἐκείνης E. ⁱ φέροιτο H.L.M.

ὅταν γὰρ ἐκείνη ^κπαρ' ἐκείνην, καὶ ἐκείνη ^λπαρ' ἐκείνην, ^μὁμοίως
 κινουμένη καὶ ἀκίνητος· ^νπλὴν θάττον, ἐὰν κινῶνται ^οἀμφο-
¹²τεραι, ἀπολυθῇσονται. ^ρΚαίτοι ἐνίот' οὐθὲν κωλύει τὴν κι-
 νουμένην παρ' ἡρεμοῦσαν θάττον παρελθεῖν ἢ ^qτὴν ἀντικι-
 νουμένην, ἐάν τις ποιήσῃ τὰς μὲν ἀντικινουμένας ἀμφοτέρας
 φερομένας βραδέως, τὴν δὲ παρὰ τὴν ἡρεμοῦσαν πολλῶ ^τἐκεί-
 νων ^ςθάττον φερομένην. Οὐδὲν οὖν πρὸς τὸν λόγον ἐμπό-
 διον ὅτι ^ιπαρ' ἡρεμοῦσαν, ἐπεὶ περ κινουμένην ^υἐνδέχεται τὴν
¹³Α παρὰ κινουμένην τὴν ^ωΒ βραδύτερον παρελθεῖν. Εἰ οὖν
 ἄπειρος ὁ χρόνος ὃν ἡ πεπερασμένη ἀπολύεται κινουμένη, καὶ
 ἐν ^φ ^χἡ ἄπειρος τὴν πεπερασμένην ἐκινήθῃ, ἀνάγκη ἄπειρον
 εἶναι. Ἀδύνατον ἄρα τὸ ἄπειρον κινεῖσθαι ^ςὅλως· ἐὰν γὰρ
 καὶ τοῦλάχιστον κινηθῇ, ^zἀνάγκη ἄπειρον ^aγίγνεσθαι χρό-
¹⁴νον. Ἀλλὰ μὴν ὁ ^h ^γ οὐρανὸς ^cπεριέρεχεται καὶ στρέφεται
 ὅλως κύκλῳ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, ὥστε περιείσιν ^dἅπασαν
 τὴν ἐντός, οἷον τὴν Α Β πεπερασμένην. Ἀδύνατον ἄρα
¹⁵ἄπειρον εἶναι τὸ κύκλῳ. Ἔτι ὥσπερ γραμμὴν ἥς πέρας
 ἐστὶν ἀδύνατον εἶναι ἄπειρον, ἀλλ' εἴπερ, ἐπὶ μῆκος, καὶ ἐπί-
 πεδον ὡσαύτως ἢ πέρας οὐκ ἐνδέχεται· ὅταν δ' ὀρισηθῇ, ^eοὐ-
 θαμῇ, οἷον τετράγωνον ἄπειρον ἢ κύκλον ἢ σφαῖραν, ὥσπερ
¹⁶οὐδὲ ^fποδιαίαν ἄπειρον. Εἰ οὖν μήτε σφαῖρα μήτε τετρά-
 γωνον μήτε κύκλος ἐστὶν ἄπειρος, μὴ ὄντος δὲ κύκλου οὐδ' ἂν
 ἡ κύκλῳ εἴη φορά, ὁμοίως δὲ μηδ' ἄπειρου ὄντος οὐκ ἂν εἴη
 ἄπειρος, εἰ μηδ' ὁ κύκλος ἄπειρός ἐστιν, ^ςοὐκ ἂν κινοῖτο κυ-
¹⁷κλικῶς ἄπειρον σῶμα. Ἔτι ^hεἰ τὸ Γ κέντρον, ⁱἢ δὲ τὸ
 Α Β ἄπειρος καὶ ἡ τὸ Ε πρὸς ὀρθὴν ἄπειρος καὶ ἡ τὸ ^kΓ Δ

^κ παρ'] παραλλάττει L. ^λ παρ'] παραλλάττει F.H.M., παραλλάττει L.
^μ ὁμοίως om. E. ^ν πλὴν ὅτι θάττον H. ^ο ἀμφοτέρα M. ^ρ καίτοι
 γ' ἐνίотε F.M., καὶ ἐνίотε pr. E. ^q τὴν om. E.L. ^τ κείνων E. ^ς θάττον
 om. F. ^ι παρ' om. E. ^υ ἐνδέχεται τὴν Α] ἐνδέχεται Ε, τὴν β ἐνδέ-
 χεται L. ^ω Β] α L. et pro litteris sex septemve (π—τινα) corr. E.
^χ ἡ post ^φ om. E. ^ς ὅλως E. ^z ἀνάγκη om. E. ^a γένεσθαι E.L.
^h γ' om. H. ^c περιέχεται (omissis καὶ στρέφεται) E, καὶ περιέρεχεται
 (idque post καὶ στρέφεται) F. ^d ἅπασαν τοῦ κύκλου τὴν L. ^e οὐδαμῇ
 F.H.L.M. ^f ποδιαῖον H.M. ^ς οὐκ ἂν—σῶμα om. pr. E. et corr. F.
^h εἰ] δ' εἰ F.L. ⁱ ἢ δὲ τὸ] ἢ τὸ δὲ M. ^k δ γ E.L.

κινουμένη, οὐδέποτε¹ ἀπολυθήσεται τῆς Ε, ἀλλ' αἰεὶ ἔξει ὥσπερ ἡ Γ Ε· τέμνει γὰρ ^m ἡ τὸ Ζ. Οὐκ ἄρα ⁿ περιέεισι κύκλῳ ἡ ἄπειρος. ¹¹ Ἐτι εἴπερ ἄπειρος ὁ οὐρανός, κινεῖται δὲ ¹⁸ κύκλῳ, ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρον ἔσται διεληλυθός. ¹² Ἐστω γὰρ ὁ μὲν μένων οὐρανός ^o ἄπειρος, ὁ δ' ἐν τούτῳ κινούμενος ἴσος. ¹³ Ὡστ' ^p εἰ ^q περιελήλυθε κύκλῳ ^r ἄπειρος ^s ὢν, ἄπειρον ^t τὸ ἴσον αὐτῷ διελήλυθεν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ. ¹⁴ Ἀλλὰ τοῦτ' ἦν ἀδύνατον. ¹⁵ Ἐστι δὲ καὶ ἀντεστραμμένως ¹⁹ εἰπεῖν, ὅτι ^v εἰ πεπερασμένος ὁ χρόνος ἐν ᾧ περιστράφη, καὶ τὸ μέγεθος ὁ διελήλυθεν ^w ἀνάγκη εἶναι πεπερασμένον· ἴσον δ' αὐτῷ ^x διελήλυθεν· πεπέρανται ἄρα καὶ αὐτός. ¹⁶ Ὅτι μὲν οὖν τὸ κύκλῳ κινούμενον οὐκ ἔστιν ἀτελεύτητον οὐδ' ἄπειρον, ἀλλ' ἔχει τέλος, φανερόν.

¹⁷ Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ^y τὸ ἐπὶ τὸ μέσον οὐδὲ ^z τὸ ἀπὸ τοῦ Β μέσου φερόμενον ἄπειρον ἔσται· ἐναντίαι γὰρ αἱ φοραὶ ^a ἡ ἄνω καὶ ἡ κάτω, αἱ δ' ἐναντίαι εἰς ἐναντίους τόπους. Τῶν δ' ἐναντίων εἰ θάτερον ὥρισταί, καὶ θάτερον ὠρισμένον ἔσται. ^b Τὸ δὲ μέσον ὥρισταί· εἰ γὰρ ὁποθενοῦν φέροιτο κάτω τὸ ὑφιστάμενον, οὐκ ἐνδέχεται ^c πορρωτέρω διελθεῖν τοῦ μέσου. ¹⁸ Ὁρισμένου οὖν τοῦ ^d μέσου καὶ τὸν ἄνω τόπον ἀνάγκη ὠρίσθαι. Εἰ δ' οἱ τόποι ὠρισμένοι καὶ πεπερασμένοι, καὶ τὰ σώματα ἔσται πεπερασμένα. ^e ¹⁹ Ἐτι εἰ τὸ ἄνω ^f καὶ κάτω ² ὥρισταί, ^g καὶ τὸ μεταξὺ ἀνάγκη ὠρίσθαι. ^h Εἰ γὰρ μὴ ὥρισταί, ἄπειρος ἂν ⁱ εἴη κίνησις· τοῦτο δ' ^k ὅτι ἀδύνατον, δέδεικται πρότερον. ²⁰ Ὁρισταί ἄρα τὸ μέσον, ὥστε καὶ τὸ ἐν τούτῳ σῶμα ^j ὃν ^j ἢ γενέσθαι δυνατόν. ²¹ Ἀλλὰ ¹ μὴν τὸ

¹ ἀπολύσεται F. ^m ἡ] ἡ E.H.M. ⁿ περιέεισι κύκλον H, κύκλον περιέεισιν F, κύκλῳ περιέεισιν M. ^o ἄπειρος om. E. ^p εἰ] εἴπερ E.F.L. ^q ἐλήλυθε F. ^r ἄπειρος om. E.L. ^s ὢν om. E, ante ἄπειρος ponit L. ^t τὸν E. ^v εἰ] ἐπεὶ E, ἐπειδὴ F. ^w ἀναγκαῖον F.H.M. ^x περιελήλυθε· πεπερασται F.M. ^y τὸ ante ἐπὶ om. L. ^z τὸ ante ἀπὸ om. E. ^a αἱ ἄνω καὶ αἱ F. ^b τὸ δὲ μέσον ὠρισταί om. F. ^c πορρωτέρω ἐλθεῖν E.H. ^d μέσον τόπον καὶ F.H.M. ^e ἔτι δ' εἰ H. ^f καὶ τὸ κάτω F.H.L. ^g καὶ τὸ μ.—ὠρισταί om. M. ^h εἰ γὰρ μὴ ὠρισταί om. E. ⁱ εἴη ἢ κίνησις F.H.M. ^k ὅτι om. E. ¹ μὴν καὶ τὸ H.L.

ἄνω ^m καὶ κάτω φερόμενον σῶμα δύναται ἐν τούτῳ γενέσθαι· πέφυκε γὰρ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ μέσου κινεῖσθαι, τὸ δ' ³ ἐπὶ τὸ μέσον. ⁿ Ἐκ τε δὴ ⁿ τούτων φανερόν ἐστι οὐκ ἐνδέχεται σῶμα εἶναι ἄπειρον, καὶ πρὸς τούτοις εἰ βάρος μὴ ἔστιν ἄπειρον, οὐδ' ἂν τούτων τῶν σωμάτων οὐθέν ^o εἴη ἄπειρον· ἀνάγκη γὰρ τοῦ ἀπείρου σώματος ^p ἄπειρον εἶναι ^q καὶ τὸ βάρος. ^r Ὁ δ' αὐτὸς λόγος ^s ἔσται καὶ ἐπὶ τοῦ κούφου· εἰ γὰρ ἔστιν ἄπειρος βαρύτης, ἔστι καὶ κούφότης, ^t ἂν ἄπειρον ⁴ ἢ τὸ ἐπιπολάζον. Δῆλον δ' ἐκ ^v τῶνδε. Ἐστω γὰρ ^w πεπερασμένον, καὶ εἰλήφθω τὸ μὲν ἄπειρον σῶμα ἐφ' ^φ τὸ Α Β, τὸ δὲ βάρος αὐτοῦ ἐφ' ^ψ τὸ Γ. Ἀφηρήσθω οὖν ἀπὸ τοῦ ἀπείρου πεπερασμένον μέγεθος ἐφ' ^φ τὸ Β Δ· καὶ τὸ βάρος αὐτοῦ ἔστω ἐφ' ^φ τὸ Ε. Τὸ ^a δὴ Ε τοῦ Γ ἔλαττον ἔσται· τὸ γὰρ τοῦ ἐλάττονος βάρος ἔλαττον. Καταμετρεῖτω ^b δὴ τὸ ἔλαττον ὅποσακισοῦν, καὶ ^c ὥς τὸ βάρος τοῦ ἐλάττον πρὸς τὸ μείζον, τὸ Β Δ πρὸς τὸ Β Ζ γεγενήσθω· ἐνδέχεται γὰρ ἀφελεῖν τοῦ ἀπείρου ^d ὅποσονοῦν. ⁵ Εἰ τοίνυν ^e ἀνάλογον τὰ μεγέθη τοῖς βάρεσι, τὸ δ' ἔλαττον βάρος τοῦ ἐλάττονός ^f ἔστι μέγεθος, καὶ τὸ μείζον ἂν εἴη τοῦ μείζονος. Ἴσον ἄρα ἔσται ^g τὸ τοῦ πεπερασμένου καὶ τὸ τοῦ ἀπείρου βάρος. ^h Ἐτι εἰ τοῦ μείζονος σώματος μείζον τὸ βάρος, τὸ τοῦ Η Β μείζον ἔσται βάρος ἢ τὸ τοῦ ⁱ Ζ Β, ὥστε τὸ τοῦ πεπερασμένου ^k βάρος μείζον ἢ τὸ τοῦ ἀπείρου. ^l Καὶ τῶν ἀνίσων δὲ μεγεθῶν ταυτὸν ^m βάρος ⁶ ἔσται· ἄνισον γὰρ τῷ πεπερασμένῳ τὸ ἄπειρον. Οὐθέν δὲ διαφέρει τὰ βάρη σύμμετρα εἶναι ἢ ἀσύμμετρα· καὶ γὰρ

^m καὶ τὸ κάτω H.L.M. ⁿ τούτου L. ^o εἴη ἂν ἄπειρον F, ἄπειρον εἴη H. ^p εἶναι καὶ τὸ βάρος ἄπειρον H. ^q καὶ om. E. ^r ὁ δ' αὐτὸς om. E. ^s ἔστι E.L. ^t ἂν F.H.M. ^v τούτων M. ^w πεπερασμένον τὸ βάρος καὶ F. ^x τὸ om. F.H.M. ^y τὸ ante Β Δ om. F.H.M. ^z τὸ ante Ε om. E. ^a δὲ L.M. ^b δὴ] οὖν F. ^c ὥς] εἰς E. ^d ὅσονοῦν E. ^e ἀνάλογα F. ^f μεγέθους ἐστὶ H. ^g τὸ om. H. ^h ἐτι δ' εἰ F.H.M. ⁱ β ζ E. ^k μείζον ἢ τοῦ ἀπείρου E, ἔσται μείζον ἢ τὸ τοῦ ἀπείρου I, ἢ τὸ τοῦ ἀπείρου ἔσται μείζον F, ἢ τὸ τοῦ ἀπείρου μείζον βάρος ἔσται H.M. ^l καὶ τὸ τῶν F.H.M. ^m ἔσται βάρος F.H., βάρους ἔσται M.

ἄσυμμέτρων ὄντων ὁ αὐτὸς ἔσται λόγος, οἷον ^η εἰ ^ο τὸ Ε
^ρ τρίτον ὑπερβάλλει μετροῦν τὸ ^α Γ βάρους· τῶν γὰρ ^ν Β Δ
 μεγεθῶν τριῶν ὅλων ληφθέντων μεῖζον ἔσται τὸ βάρους ἢ τὸ
 ἐφ' ^ς Γ. ^ν Ὡστε τὸ αὐτὸ ἔσται ἀδύνατον. ^υ Ἐτι δὲ ^τ καὶ ⁷
 ἐρχορεὶ σύμμετρα λαβεῖν· οὐθὲν γὰρ διαφέρει ἄρχεσθαι
 ἀπὸ τοῦ βάρους ἢ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, οἷον ^ν ἂν ληφθῇ σύμ-
 μετρον βάρους ^ω τῷ Γ τὸ ἐφ' ^ς Γ ^ς τὸ Ε, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπείρου
 ἀφαιρεθῇ τὸ ἔχον τὸ ἐφ' ^ς Γ ^ς τὸ Ε βάρους, οἷον τὸ ^ς Β Δ,
 εἶτα ὡς τὸ βάρους ^α πρὸς τὸ βάρους, τὸ Β Δ πρὸς ἄλλο
^β γένηται μέγεθος, οἷον πρὸς τὸ Β Ζ· ἐνδέχεται γὰρ ἀπεί-
 ρον ὄντος τοῦ μεγέθους ὅποσονοῦν ἀφαιρεθῆναι· τούτων γὰρ
 ληφθέντων σύμμετρα ἔσται καὶ τὰ μεγέθη καὶ τὰ βάρη ἁλ-
 λήλοις. Οὐδὲ δὴ τὸ μέγεθος ^ς ὁμοιοβαρές εἶναι ἢ ἀνομοιο-⁸
 βαρές οὐδὲν διοίσει πρὸς τὴν ἀπόδειξιν· αἰὶ γὰρ ^δ ἔσται
 λαβεῖν ἰσοβαρῇ σώματα τῷ Β Δ, ἀπὸ τοῦ ἀπείρου ὅποσαοῦν
 ἢ ἀφαιρουντας ἢ προστιθέντας. ^ν Ὡστε δῆλον ^ς ἐκ τῶν εἰρη-
 μένων ὅτι οὐκ ἔσται τοῦ ἀπείρου σώματος πεπερασμένον τὸ
 βάρους. ^υ Ἀπειρον ἄρα. Εἰ τοίνυν ^ι τοῦτ' ἀδύνατον, καὶ τὸ
 ἄπειρόν τι ^ς εἶναι σῶμα ἀδύνατον. ^υ Ἀλλὰ μὲν ὅτι ^η γ' ⁹
 ἄπειρόν τι ^ι εἶναι βάρους ἀδύνατον, ἐκ τῶνδε φανερόν. Εἰ
 γὰρ τὸ τοσονδὶ βάρους τὴν ^κ τοσήνδε ἐν τῷδε τῷ χρόνῳ
 κινεῖται, ^λ τὸ τοσοῦτον καὶ ἔτι ἐν ἐλάττονι, καὶ τὴν ἀγαλο-
 γίαν ἢ τὰ βάρη ^μ ἔχει. οἱ χρόνοι ἀνάπαλιν ἔξουσιν, ^ν οἷον εἰ
 τὸ ἡμισυ βάρους ἐν τῷδε, τὸ διπλάσιον ^ο ἐν ἡμίσει τούτου.
^υ Ἐτι τὸ πεπερασμένον βάρους ^ρ ἅπασαν πεπερασμένην διείσιν ^ι
 ἐν τινι χρόνῳ πεπερασμένῳ. ^υ Ἀνάγκη ἄρα ἐκ ^α τούτων, εἰ
 τι ἔστιν ἄπειρον βάρους, κινεῖσθαι μὲν ^ρ ἢ τοσονδε ὅσον τὸ

^η εἰ om. E. ^ο τὸ Ε om. H. ^ρ τρίτον om. E. ^α Γ om. E.H.
^ρ B] ε M. ^ς Γ] τὸ γ M. ^τ καὶ om. F. ^ν ἐὰν H.M. ^ω τῷ]
 τὸ E.M. ^ς τὸ ante E om. H. ^υ τὸ ante E om. E.M. ^ς δ β Ε.
^α πρὸς τὸ βάρους om. E. ^β γεγένηται F.H.L. ^ς ὁμοιομερές εἶναι ἢ
 ἀνομοιομερές M. ^δ ἐστι F. ^ς ἐκ τῶν εἰρημένων om. E. ^ι τοῦτ']
 ἐν τούτῳ M. ^ς σῶμα εἶναι F. ^η γ' et τι om. E.L. ^ι βάρους εἶναι F.
^κ τοσηνδὶ H. ^λ τὸ om. E. ^μ ἔχει om. M. ^ν οἷον om. E.F.
^ο ἐν τῷ ἡμίσει F. ^ρ πᾶσαν F.H.M. ^α τούτου E.L. ^ρ ἢ] ἢ I,
 om. cum ipso τοσονδε pr. E.

- πεπερασμένον, ^s καὶ ἔτι μὴ κινεῖσθαι δέ, ^t ἢ ἀνάλογον ^v μὲν
 δεῖ κατὰ τὰς ὑπεροχὰς ^w κινεῖσθαι. ἐναντίως δὲ τὸ μείζον ἐν
 11 τῷ ἐλάττω. Λόγος δ' οὐθείς ἐστι τοῦ ἀπείρου πρὸς τὸ
 πεπερασμένον, τοῦ δ' ἐλάττωτος χρόνου πρὸς τὸν ^x μείζω
 πεπερασμένον· ἀλλ' αἰ ἐν ἐλάττω. Ἐλάχιστος δ' οὐκ
 ἔστιν. Οὐδ' εἰ ἦν, ὄφελός ^y τι αὖ ἦν· ἄλλο γὰρ αὖ τι πεπε-
 ρασμένον ἐλήφθη ^z ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ἐν ^φ τῷ ἀπείρῳ πρὸς
 ἕτερον μείζον, ὥστ' ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὴν ἴσην αὖ ^a ἐκινεῖτο τὸ
 12 ἀπείρον τῷ πεπερασμένῳ. Ἄλλ' ἀδύνατον. Ἀλλὰ μὴν
 ἀνάγκη γε, εἴπερ ἐν ὀπηλικῶν χρόνῳ πεπερασμένῳ δὲ
 κινεῖται τὸ ἀπείρον, καὶ ἄλλο ἐν τῷ αὐτῷ τούτῳ πεπερα-
 σμένον βάρος κινεῖσθαι τινα πεπερασμένην. ^b Ἀδύνατον
 ἄρα ἀπείρον εἶναι βάρος, ὁμοίως δὲ καὶ κουφότητα. Καὶ
 σώματα ἄρ' ἀπείρον βάρος ἔχοντα καὶ κουφότητα ἀδύ-
 νατον.
 13 Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ^c ἀπείρον σῶμα, δῆλον διὰ ^d τε
 τῶν κατὰ μέρος θεωροῦσι ^e τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ καθόλου
 σκοπομένοις μὴ μόνον ^f κατὰ τοὺς λόγους τοὺς ἐν τοῖς περὶ
 τὰς ἀρχὰς ^g εἰρημένους ἡμῖν (διωρίσθη γὰρ κύκει καθόλου
 πρότερον περὶ ἀπείρου πῶς ἔστι καὶ πῶς οὐκ ἔστιν) ἀλλὰ
 14 καὶ νῦν ἄλλον τρόπον. Μετὰ δὲ ταύτ' ἐπισκεπτέον καὶ εἰ
 μὴ ἀπείρον ^h μὲν τὸ σῶμα τὸ πᾶν, οὐ μὴν ἀλλὰ τοσοῦτόν
 γε ὥστ' εἶναι πλείους οὐρανούς· τάχα γὰρ αὖ τις τοῦτ' ἀπο-
 ρήσειεν, ὅτι καθάπερ ὁ περὶ ἡμᾶς κόσμος συνέστηκεν, οὐθὲν
 κωλύει καὶ ἑτέρους εἶναι ⁱ πλείους μὲν ἑνός, μὴ μέντοι γε
 ἀπείρους. Πρῶτον δ' εἴπωμεν καθόλου περὶ τοῦ ἀπείρου.
 7 Ἀνάγκη ^k δὴ σῶμα ^l πᾶν ἥτοι ἀπείρον εἶναι ἢ πεπε-
 ρασμένον, καὶ εἰ ἀπείρον, ἥτοι ἀνομοιομερές ἅπαν ἢ ὁμοι-
 ομερές, καὶ εἰ ἀνομοιομερές, ἥτοι ἐκ πεπερασμένων εἰδῶν ἢ

^s καὶ ἔτι ante ὅσον H. ^t ἢ] ἢ L. ^v μὲν δεῖ corr. E. ^w κινεῖσθαι
 ante μὲν M. ^x μείζονα F. ^y τι ante αὖ om. E.L. ^z ἐν τῷ αὐτῷ
 λόγῳ om. M. ^a ἐκίνει E. ^b ἀδύνατον] ἀλλ' ἀδύνατον E. ^c σῶμα
 ἀπείρον F. ^d τε om. E.L. ^e τόνδε F. ^f κατὰ τοὺς λόγους om. M.
^g εἰρημένους E.H.L. ^h μὲν ante τὸ om. E. ⁱ πλείους οὐρανούς,
 πλείους μὲν F. ^k δὴ τὸ σῶμα H.L. ^l ἅπαν H.

ἐξ ἀπείρων. "Οτι μὲν τοίνυν οὐχ οἶόν τε ἐξ ἀπείρων, φανερόν, εἴ τις ἡμῖν ἑάσει μένειν τὰς πρώτας ὑποθέσεις· πεπερασμένων γὰρ τῶν ^μπρώτων κινήσεων οὐσῶν ἀνάγκη καὶ τὰς ^νἰδέας τῶν ἀπλῶν σωμάτων εἶναι πεπερασμένας. Ἀπλῇ ² μὲν γὰρ ἡ τοῦ ἀπλοῦ σώματος κίνησις, αἱ δ' ἀπλαῖ πεπερασμέναι κινήσεις εἰσὶν· ἀνάγκη δὲ ^ο αἰεὶ κίνησιν ἔχειν ^ρσῶμα πᾶν φυσικόν. Ἀλλὰ μὴν ^ιεἴγε ἐκ πεπερασμένων ἔσται τὸ ἄπειρον, ἀνάγκη καὶ τῶν μορίων ^ρἕκαστον εἶναι ἄπειρον, λέγω δ' οἶον τὸ ^ςὔδωρ ἢ τὸ πῦρ. Ἀλλ' ἀδύνατον· δέδεικται γὰρ ὅτι οὔτε βάρος οὔτε κουφότης ἐστὶν ^τἄπειρος. Ἐτι ἀναγ- ³ καῖον ἀπείρους ^ντῷ μεγέθει εἶναι καὶ τοὺς τόπους αὐτῶν, ὥστε καὶ τὰς κινήσεις ἀπείρους ^ωεἶναι πάντων. Τοῦτο δ' ἀδύνατον, εἰ θήσομεν ἀληθεῖς ^χεἶναι τὰς πρώτας ὑποθέσεις καὶ μήτε τὸ κάτω φερόμενον εἰς ἄπειρον ^υἐνδέχεσθαι φέρεσθαι μήτε τὸ ἄνω κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Ἀδύνατον γὰρ γίνεσθαι ὃ μὴ ἐνδέχεται γενέσθαι, ^zὁμοίως ἐπὶ τοῦ τοιόνδε καὶ τοσόνδε καὶ ^ατοῦ ποῦ. Λέγω δ', εἰ ἀδύνατον γενέσθαι ⁴λευκὸν ἢ πηχυαῖον ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γίνεσθαι τι τούτων ἀδύνατον. Ἀδύνατον ἄρα καὶ φέρεσθαι ἐκεῖ οὐ ^ημηθὲν δυνατὸν ^εἀφικέσθαι φερόμενον. ^δἘτι εἰ καὶ ^εδιεσπασμένον ἐστίν, οὐδὲν ἦττον ἐνδέχουσιν ^αν τὸ ἐξ ἀπάντων πῦρ ἄπειρον εἶναι. Ἀλλὰ σῶμα ἦν τὸ ^ιπάντη ^ςδιάστασιν ἔχον· ὥστε ⁵πῶς οἶόν τε πλείω μὲν ἀνόμοια, ἕκαστον δ' αὐτῶν ἄπειρον εἶναι; ^ηπάντη γὰρ ἕκαστον δεῖ ἄπειρον εἶναι. Ἀλλὰ μὴν ^ιοὐδὲ πᾶν ὁμοιομερές ἐνδέχεται ^κτὸ ἄπειρον εἶναι. Πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ^ιἄλλη παρὰ ταύτας ^μκίνησις. Ἐξεῖ οὖν μίαν τοιῶν. Εἰ δὲ τοῦτο, συμβίησεται ἢ βάρος ἄπειρον

^μ πρώτων om. E. ^ν ιδίας E. ^ο αἰεὶ om. H.M. ^ρ πᾶν σῶμα F.M.
^ι εἴπερ γε E.L. ^ρ εἶναι ἕκαστον M. ^ς πῦρ ἢ τὸ ὔδωρ L. ^τ ἄπειρον E.M.
^ν εἶναι τῷ μεγέθει M. ^ω εἶναι om. E, post ἀπάντων ponunt F.M.: ἀπάντων enim F.L.M. ^χ τὰς πρώτας εἶναι M. ^υ ἐνδέχεται M.
^z ὁμοίως καὶ ἐπὶ L. ^α τοῦ om. E. ^β μηδενὶ M, μὴ L. ^ε ἐφικέσθαι L, ἀφικνεῖσθαι F.H.M. ^δ ἔτι δ' εἰ F.H.M. ^ε διεσπασμένα E.L.
^ι πᾶν E. ^ς διαστάσεις L. ^η πάντη—εἶναι om. pr. F. ^ι οὐδ' ἅπαν II. ^κ τὸ om. F. ^ι παρὰ ταύτας ἄλλη M.
^μ κινήσεις E.F.

ἡ κονφότητα εἶναι ἄπειρον. Ἀλλὰ μὴν ^η οὐδ' οἶόν τε τὸ
⁶ κύκλῳ σῶμα ^ο φερόμενον ^ρ ἄπειρον. Ἀδύνατον γὰρ τὸ
 ἄπειρον φέρεσθαι κύκλῳ· οὐθὲν γὰρ διαφέρει τοῦτο λέγειν
 ἢ τὸ τὸν οὐρανὸν φάναι ἄπειρον εἶναι, τοῦτο δὲ δέδεικται
 ὅτι ^η ἀδύνατον. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὅλως γε τὸ ἄπειρον ἐνδέ-
 χεται κινεῖσθαι. ^η Ἡ γὰρ κατὰ φύσιν κινήσεται ἢ βίᾳ
 καὶ εἰ βία, ^ρ ἔστιν ^ς αὐτῷ ^τ καὶ ἡ κατὰ φύσιν, ὥστε καὶ
^ν τόπος ἄλλος ^ω ἴδιος εἰς ὃν οἰσθήσεται. Τοῦτο δ' ἀδύ-
 νατον.

7 ^ν Ὅτι δ' ὅλως ἀδύνατον ἄπειρον ὑπὸ πεπερασμένου παθεῖν
 τι ἢ ποιῆσαι τὸ πεπερασμένον, ἐκ τῶνδε φανερόν. Ἐστω
 γὰρ ἄπειρον ἐφ' οὗ ^ς Α, ^ν πεπερασμένον ^ς ἐφ' οὗ ^α Β, χρό-
 νος ^η ἐν ᾧ ἐκινήσεται ἢ ἐκινήθη ^ε Γ. Εἰ δὲ ὑπὸ τοῦ Β τὸ Α
 ἐθερμάνθη ἢ ὥσθη ἢ ἄλλο τι ἔπαθεν ἢ καὶ ^δ ὁτιοῦν ἐκινήθη
 ἐν τῷ χρόνῳ ἐφ' οὗ ^ε Γ, ἔστω ^ε τὸ Δ τοῦ Β ἔλαττον, καὶ τὸ
 ἔλαττον ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ ἔλαττον κινεῖται· ἔστω δὲ τὸ ἐφ'
⁸ ᾧ Ε ὑπὸ τοῦ Δ ἡλλοιωμένον. ^ο Ὅ δὲ ἔστι τὸ Δ πρὸς τὸ Β,
 τὸ Ε ἔσται πρὸς πεπερασμένον τι. Ἐστω δὲ τὸ μὲν ἴσον
 ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἴσον ἡλλοιοῦν, τὸ δ' ἔλαττον ἐν τῷ ἴσῳ ἔλατ-
 τον, τὸ δὲ μείζον ^ς μείζον, τοσοῦτον δὲ ὅσον ἀνάλογον ἔσται
⁹ ^η ὅπερ τὸ μείζον πρὸς τὸ ἔλαττον. Οὐκ ἄρα τὸ ἄπειρον
 ὑπ' οὐδενὸς πεπερασμένου ^ι κινήσεται ^κ ἐν οὐθενὶ χρόνῳ ἔλατ-
 τον γὰρ ἄλλο ἐν τῷ ^ι ἴσῳ ὑπὸ ἐλάττονος κινήσεται, πρὸς
^μ ὃ τὸ ἀνάλογον πεπερασμένον ἔσται· ^η τὸ γὰρ ἄπειρον
 πρὸς ^ο τὸ πεπερασμένον ^ρ ἐν οὐθενὶ λόγῳ ἔστιν. Ἀλλὰ
 μὴν οὐδὲ τὸ ἄπειρον ἐν οὐθενὶ χρόνῳ κινήσει τὸ πεπερασμέ-
 10 νον. Ἐστω γὰρ ἐφ' ᾧ τὸ Α ἄπειρον, ^η τὸ δὲ Β πεπε-

^η οὐχ F. H. ^ο φερόμενον] εἶναι F. ^ρ ἄπειρον om. E.H.M. ^η οὐ
 δυνατὸν E.L. ^τ ἔστιν H. ^ς αὐτοῦ M. ^τ καὶ ante ἡ om. E. ^ν πό-
 λος M. ^ω ἴδιος ante ἄλλος ponit H, om. M: ἴσος E.L. ^ς Α] τὸ α
 E.F.L. ^ν πεπερασμένον—B om. M. ^ς ἐφ'] δὲ ἐφ' F. ^α Β] τὸ β L.
^η ἐν] δὲ ἐν F. ^ε Γ] τὸ γ L. ^δ ὅτι οὐκ L. ^ε Γ] τὸ γ E. ^ε τὸ α
 τοῦ β ἔλαττον L, τὸ δ ἔλαττον τοῦ β F, δὴ τοῦ β τὸ δ ἔλαττον M. ^ς μεί-
 ζον alterum om. E. ^η ὅπερ om. E. ^ι κινήσεται F.H.L.M. ^κ ἐν
 ante οὐθενὶ om. F. ^ι ἴσῳ χρόνῳ ὑπὸ F.H.M. ^μ ὃ om. E.M. ^η τὸ
 om. pr. E. ^ο τὸ om. E. ^ρ ἐν om. E.F. ^η τὸ δὲ] καὶ τὸ E.

ρασμένον. χρόνος ἐν ᾧ τὸ Γ. Οὐκοῦν τὸ Δ ἐν τῷ Γ ἔλατ-
 τον ^ς τοῦ Β κινήσει· ^τ ἔστω τὸ Ζ. ^ν Ὁ δὲ ἐστὶ τὸ Β Ζ
 ὅλον πρὸς τὸ Ζ, τὸ Ε ^ω ἔχον ^χ τὸν λόγον τοῦτον ^υ ἔστω
 πρὸς ^ζ τὸ Δ. Κινήσει ^α ἄρα τὸ Ε τὸ Β Ζ ἐν τῷ Γ. ^β Τὸ
 πεπερασμένον τοίνυν καὶ τὸ ἄπειρον ^ε ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἀλλοιώ-
 σει. Ἄλλ' ἀδύνατον ἐν ἐλάττονι γὰρ τὸ μείζον ὑπέκειτο. ¹¹
 Ἄλλ' αἰὲς ὁ ληφθεὶς χρόνος ^δ ταὐτὸ ποιήσει, ὥστ' οὐκ ἔσται
 χρόνος οὐθεὶς ἐν ᾧ κινήσει. Ἀλλὰ μὴν ἐν ἀπείρῳ ^ε γε οὐκ
 ἔστι κινήσει οὐδὲ κινήθηναι· πέρας γὰρ οὐκ ἔχει, ἡ δὲ ποιήσις
 καὶ τὸ πάθος ἔχει. Οὐδ' ἄπειρον δὴ ὑπ' ἀπείρου ἐνδέχεται
 οὐθὲν παθεῖν. Ἐστω γὰρ τὸ Α ἄπειρον καὶ τὸ Β, χρόνος
^δ ἐν ᾧ ἔπαθε τὸ Β ὑπὸ τοῦ Α, ἐφ' ^ε ᾧ Γ Δ. Τὸ ^η δὴ ¹²
 ἐφ' ᾧ ^ι τὸ Ε τοῦ ἀπείρου ^κ μέρος, ἐπεὶ ὅλον πέπονθε τὸ
¹ Β, οὐκ ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὸ αὐτό· ὑποκείσθω γὰρ ἐν ἐλάττονι
 κινεῖσθαι ^μ τὸ ἔλαττον χρόνῳ. Ἐστω τὸ Ε κεκινημένον
 ὑπὸ τοῦ Α ἐν τῷ Δ. Ὁ δὲ τὸ Δ πρὸς τὸ ^η Γ Δ, τὸ Ε
 ἐστὶ πρὸς τι τοῦ Β πεπερασμένον. Τοῦτο τοίνυν ἀνάγκη ¹³
 ὑπὸ τοῦ Α κινήθηναι ἐν τῷ Γ Δ χρόνῳ· ὑπὸ γὰρ τοῦ αὐτοῦ
 ὑποκείσθω ἐν τῷ ^ο πλείονι καὶ ἐλάττονι χρόνῳ τὸ μείζον καὶ
 τὸ ἔλαττον πάσχειν, ὅσα ἀνάλογον τῷ χρόνῳ ^ρ διήρηται.
 Ἐν οὐδενὶ ἄρα χρόνῳ δυνατὸν πεπερασμένῳ ἄπειρον ὑπ'
 ἀπείρου κινήθηναι ἐν ἀπείρῳ ἄρα. Ἄλλ' ὁ μὲν ἄπειρος
 χρόνος οὐκ ἔχει ^ι τέλος, τὸ δὲ κεκινημένον ἔχει. Εἰ τοίνυν ¹⁴
 πᾶν σῶμα αἰσθητὸν ἔχει δύναμιν ποιητικὴν ἢ παθητικὴν ἢ
 ἄμφω, ἀδύνατον σῶμα ἄπειρον αἰσθητὸν εἶναι. Ἀλλὰ μὴν
 καὶ ὅσα γε σῶματα ἐν τόπῳ, πάντα αἰσθητά. Οὐκ ἔστιν
 ἄρα σῶμα ἄπειρον ἔξω τοῦ οὐρανοῦ οὐθέν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ

^τ τῷ Γ] τῷ γ χρόνῳ Μ. ^ς κινήσει τοῦ β L. ^τ ἔστω τὸ] ἐν τῷ Ε.
^ν ὁ—τὸ Ζ om. E. ^ω ἔχον] ἐχέτω L. ^χ τὸν om. pr. E. ^υ ἔστω
 om. E. L. ^ζ τὸ om. pr. E. ^α ἄρα τὸ Ε om. E. ^β τὸ π. τοίνυν καὶ
 τὸ ἄπειρον H. M. et omissio τὸ priore F, τὸ τοίνυν ἄπειρον καὶ τὸ π. L,
 τὸ τοίνυν ἄπειρον E. ^ε ἐν τῷ ἴσῳ F. H. L. M. ^δ τοῦτο E. ^ε γε χρόνῳ
 οὐκ L. ^δ om. E. ^ε ᾧ τὸ γ L. ^η δ' E. L. ^ι τὸ om. F. ^κ μέ-
 ρους L, om. E. ¹ pro B lacunam M. ^μ τὸ ante ἔλαττον om. E.
^η Γ om. E. ^ο πλείονι H. ^ρ διήρηται—χρόνῳ om. E. ^ι πέρας H.

μέχρι τινός. Οὐθέν ἄρα ὅλως σῶμα ἔξω τοῦ οὐρανοῦ. Εἰ μὲν γὰρ νοητόν, ἔσται ἐν ῥ τόπῳ· τὸ γὰρ ^s ἔξω καὶ ^t ἔσω τόπον σημαίνει. Ὡστ' ἔσται αἰσθητόν· αἰσθητὸν δ' οὐθέν ^v μὴ ἐν τόπῳ.

- 15 Λογικώτερον δ' ἔστιν ἐπιχειρεῖν καὶ ᾧδε. Οὔτε γὰρ κύκλῳ οἷόν τε κινεῖσθαι τὸ ἀπειρον ὁμοιομερές ὄν· μέσον ^w μὲν γὰρ τοῦ ἀπείρου οὐκ ἔστι, τὸ δὲ κύκλῳ περὶ τὸ μέσον κινεῖται. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐπ' εὐθείας οἷόν τε φέρεσθαι τὸ ἀπειρον· δεῖσει γὰρ ἕτερον ^x εἶναι τοσοῦτον τόπον ἀπειρον εἰς ὃν οἰσθήσεται κατὰ φύσιν, ^y καὶ ἄλλον τοσοῦτον εἰς ὃν παρὰ
16 φύσιν. Ἔτι εἴτε ^z φύσει ἔχει κίνησιν ^a τοῦ εἰς εὐθὺ εἴτε βίᾳ κινεῖται, ἀμφοτέρως δεῖσει ἀπειρον εἶναι τὴν κινουσαν ἰσχύν· ἢ τε γὰρ ἀπειρος ἀπείρου καὶ τοῦ ἀπείρου ἀπειρος ^b ἢ ἰσχύς. Ὡστ' ἔσται ^c καὶ τὸ κινεῖν ἀπειρον, λόγος δ' ἐν τοῖς περὶ κινήσεως ὅτι οὐθέν ἔχει ἀπειρον δύναμιν τῶν πεπερασμένων.
17 οὐδὲ τῶν ἀπείρων πεπερασμένην. Εἰ οὖν ^d τὸ κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν ἐνδέχεται κινηθῆναι, ἔσται ^e δύο ἀπειρα, τὸ τε κινεῖν οὕτω καὶ τὸ κινούμενον. Ἔτι τὸ κινεῖν τὸ ἀπειρον τί ἐστιν; Εἰ μὲν γὰρ αὐτὸ ^f ἑαυτό, ἔμψυχον ἔσται. Τοῦτο δὲ πῶς δυνατὸν ^g ἀπειρον εἶναι ζῶον; Εἰ δ' ἄλλο ^h τι ⁱ τὸ κινεῖν, δύο ^k ἔσται ^l ἀπειρα, τὸ τε κινεῖν καὶ τὸ κινούμενον,
18 ^m διαφέροντα τὴν μορφήν ⁿ καὶ τὴν δύναμιν. Εἰ δὲ μὴ συν-
εχές τὸ πᾶν, ἀλλ' ^o ὥσπερ λέγει Δημόκριτος καὶ Λεύκιππος, ^p διωρισμένα τῷ κενῷ, μίαν ἀναγκαῖον εἶναι πάντων τὴν κίνη-
σιν. ^q Διώρισται μὲν γὰρ τοῖς σχήμασιν· τὴν δὲ φύσιν ^r εἶναί φασιν αὐτῶν μίαν, ὥσπερ ἂν εἰ χρυσὸς ἕκαστον ^s εἴη

^r τόπῳ, εἰ δ' αἰσθητόν, ἔσται ἐν χρόνῳ. τὸ Μ. ^s ἔσω καὶ τὸ ἔξω Η. ^t εἶσω F.M. ^v μὴ ὄν ἐν τόπῳ L, om. pr. E. ^w μὲν om. M. ^x φαί-
νεσθαι M. ^y καὶ—φύσιν om. pr. F. ^z ἔχει φύσει M. ^a που E.
^b ἢ om. L. ^c καὶ om. E. ^d καὶ παρὰ φύσιν τὸ κατὰ φύσιν ἐνδέχοιτο M.
^e ἀπειρα δύο F.M. ^f αὐτὸ H, om. E. ^g εἶναι ἀπειρον F. ^h τι om. E.
ⁱ τὸ om. F.H. ^k ἔσται] ἔσται τὰ F. ^l ἀπειρα τό τε] καὶ τὸ E. ^m δια-
φέρον E. ⁿ καὶ τὴν om. pr. E. ^o ὡς λέγει περ E. ^p διωρισμένον L.
^q διαφέρουσι L. ^r φασιν αὐτῶν εἶναι μίαν H, αὐτοῖς μίαν εἶναι φασιν F.
^s εἴη] ἂν εἴη F.

^ι κεχωρισμένον. Τούτων δέ, καθάπερ λέγομεν, ἀναγκαῖον εἶναι τὴν αὐτὴν κίνησιν· ὅπου γὰρ μία βῶλος, καὶ ἡ σύμπασι γῇ φέρεται, καὶ τό τε πᾶν πῦρ καὶ σπινθήρ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. "Ὡστ' οὐτε κοῦφον ^ν ἀπλῶς οὐθὲν ἔσται τῶν σωμά- 19 των, εἰ πάντ' ἔχει βάρος· εἰ δὲ κουφότητα, ^ω βαρὺ οὐδέν. "Ετι εἰ βάρος ^x ἔχει ἢ κουφότητα, ἔσται ἢ ἔσχατόν τι τοῦ παντός ἢ μέσον. Τοῦτο δ' ἀδύνατον ἀπείρου ^γ ὄντος. "Ὡς ^z τε, οὐ μὴ ἔστι μέσον ^a μηδ' ἔσχατον, μηδὲ τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω, τόπος οὐθεὶς ἔσται τοῖς σώμασι τῆς φορᾶς. Τούτου δὲ μὴ ὄντος κίνησις οὐκ ἔσται· ἀνάγκη γὰρ κινεῖσθαι 20 ἢτοι κατὰ φύσιν ἢ παρὰ φύσιν. ταῦτα ^b δ' ὥριται τοῖς τόποις τοῖς ^c τ' ^d οἰκείοις καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις. "Ετι ^e εἰ οὐ παρὰ φύσιν ^f τι μένει ἢ φέρεται, ^g ἀνάγκη τινὸς ^h ἄλλου εἶναι ⁱ τοῦτον τὸν τόπον κατὰ φύσιν (τοῦτο δὲ πιστὸν ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς), ἀνάγκη ^k δὲ ^l μὴ πάντα ^m ἢ βάρος ἔχειν ἢ κουφότητα, ἀλλὰ τὰ μὲν τὰ δ' ⁿ οὐ. "Οτι μὲν ^o τοίνυν οὐκ ἔστι τὸ σῶμα τοῦ παντός ἄπειρον, ἐκ ^p τούτων φανερόν.

Διότι δ' οὐδὲ πλείους ^q οἷόν τ' οὐρανοὺς εἶναι, λέγομεν· 8 τοῦτο γὰρ ἔφαμεν ἐπισκεπτέον, εἴ τις μὴ νομίζει καθόλου δεδεῖχθαι περὶ τῶν σωμάτων ὅτι ἀδύνατον ἐκτὸς εἶναι τοῦ κόσμου τοῦδε ὅτιοῦν αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν ἀορίστως κειμένων εἰρῆσθαι τὸν λόγον. "Απαντᾷ γὰρ καὶ μένει καὶ 2 κινεῖται ^r βία καὶ κατὰ φύσιν, ^s καὶ κατὰ φύσιν μὲν, ἐν ^φ μένει μὴ βία, καὶ φέρεται, καὶ εἰς ὃν φέρεται, ^t καὶ μένει, ἐν ^φ δὲ βία, καὶ φέρεται ^v βία, καὶ εἰς ὃν ^v βία φέρεται, βία καὶ μένει. "Ετι εἰ βία ἦδε ^w ἢ φορά, ἢ ἐναντία κατὰ φύσιν.

^t κεχωρισμένος E.M. ^v ἀπλῶς ἔσται οὐδέν F, οὐδὲν ἀπλῶς ἔσται H.M. ^w οὐδὲν βαρὺ F, βαρὺ οὐδὲν ἔστιν L.M. ^x ἔχει E.L. ^y γ' om. H. ^z τε] δ' E.L. ^a μηδ'] ἢ F. ^b δ' ὥριται] διώριται M. ^c τ' om. E. ^d ιδίοις M. ^e εἰ om. E.H. ^f μένει τι F. ^g ἀναγκαῖον H. ^h εἶναι ἄλλου E.L. ⁱ τὸν τόπον τοῦτον M. ^k δὲ] ἄρα L, om. pr. E. ^l μηδὲ E.L. ^m ἢ post πάντα om. E.L. ⁿ οὐ] μὴ F.H.M. ^o τοίνυν om. F. ^p τῶνδε F. ^q οἷόν τ' εἶναι οὐρανοὺς M, οἷόν τ' εἶναι F. ^r κατὰ φύσιν καὶ βία H.L.M. ^s καὶ om. H.L. ^t καὶ ante μένει om. pr. E. ^v βία post φέρεται om. E, post ὃν om. H. ^w ἢ post ἦδε om. H.

Ἐπὶ ^x δὲ τὸ μέσον τὸ ἐνταῦθα εἰ βίᾳ οἰσθήσεται ἡ γῆ ἐκεί-
 θεν, ἐντεῦθεν οἰσθήσεται ἐκεῖ κατὰ φύσιν· καὶ εἰ μένει ἐν-
 ταῦθα ^y ἢ ^z ἐκείθεν μὴ βίᾳ, καὶ οἰσθήσεται ^a κατὰ φύσιν
 3 δεῦρο. Μία ^b δ' ἡ κατὰ φύσιν. ^c Ἐτι ἀνάγκη πάντας ^d τοὺς
 κόσμους ἐκ τῶν αὐτῶν εἶναι σωμάτων, ὁμοίους ^e γ' ὄντας τὴν
 φύσιν. Ἄλλα μὴν καὶ τῶν ^f σωμάτων ἕκαστον ^g ἀναγκαῖον
 τὴν αὐτὴν ^h ἔχειν δύναμιν, οἷον λέγω πῦρ καὶ γῆν καὶ τὰ
 μεταξὺ τούτων· εἰ γὰρ ὁμώνυμα ταῦτα καὶ μὴ κατὰ τὴν
ⁱ αὐτὴν ἰδέαν λέγονται ^k τὰ κεῖ τοῖς παρ' ἡμῖν, καὶ τὸ πᾶν
 4 ὁμώνυμος ^l ἂν λέγοιτο ^m κόσμος. Δῆλον τοίνυν ὅτι τὸ μὲν
 ἀπὸ τοῦ μέσου ⁿ φέρεσθαι πέφυκε, τὸ δ' ἐπὶ τὸ μέσον αὐτῶν,
 εἴπερ πᾶν ὁμοιοειδὲς τὸ πῦρ τῷ πυρὶ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον,
 ὥσπερ καὶ τὰ ἐν τούτῳ μόρια τοῦ πυρός. Ὅτι δ' ^o ἀνάγκη
 οὕτως ἔχειν, ἐκ τῶν περὶ τὰς κινήσεις ὑποθέσεων ^p φανερόν·
 αἱ τε γὰρ κινήσεις πεπερασμέναι, ^q ἕκαστόν τε τῶν στοιχείων
 λέγεται καθ' ἐκάστην τῶν κινήσεων. Ὡστ' εἴπερ καὶ αἱ
 κινήσεις ^r αἱ αὐταί, καὶ τὰ στοιχεῖα ^s ἀνάγκη εἶναι πανταχοῦ
 5 ^t ταῦτά. Πέφυκεν ἄρα φέρεσθαι καὶ ἐπὶ τόδε τὸ μέσον τὰ
^v ἐν ἄλλῳ κόσμῳ τῆς γῆς μόρια, καὶ πρὸς τόδε τὸ ἔσχατον τὸ
 ἐκεῖ πῦρ. Ἄλλ' ἀδύνατον· τούτου γὰρ συμβαίνοντος ἀνάγκη
 φέρεσθαι ἄνω μὲν ^w τὴν γῆν ^x ἐν τῷ οἰκίῳ ^y κόσμῳ, τὸ δὲ
 πῦρ ἐπὶ τὸ μέσον, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἐντεῦθεν γῆν ἀπὸ τοῦ
 μέσου φέρεσθαι κατὰ φύσιν, ^z πρὸς τὸ ἐκεῖ ^a φερομένην μέσον
 6 ^b διὰ τὸ τοὺς κόσμους οὕτω ^c κεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους. Ἡ
 γὰρ οὐ θετέον τὴν αὐτὴν εἶναι φύσιν ^d τῶν ἀπλῶν σωμάτων
 ἐν τοῖς πλείοσιν οὐρανοῖς, ἢ λέγοντας οὕτως τὸ μέσον ἐν

^x δὴ E.F.H.L. ^y ἢ L, om. M. ^z κείθεν E. ^a δεῦρο κατὰ
 φύσιν F.H.M. ^b δ'] γὰρ H.L. et pr. F. ^c ἔτι δ' ἀνάγκη M. ^d τοὺς
 κόσμους om. E. ^e γ' om. H. ^f σωμάτων γε ἕκαστον L. ^g ἀνάγκη
 H.M. ^h ἔχειν om. L. ⁱ αὐτὴν om. pr. E. ^k τὰ ἐκεῖ F.L.M.
^l λέγοιτο ἂν F.M. ^m ὁ κόσμος F.H.M. ⁿ πέφυκε φέρεσθαι M.
^o ἀναγκαῖον F.H.M. ^p φανερόν αἰετῶν αἱ F.M. ^q ἕκαστόν τε
 καὶ ἕκαστον F.H.M. ^r αἱ post κινήσεις om. pr. E. ^s ἀναγκαῖον
 F.H.M. ^t τὰ αὐτά F.H.M. ^v ὅλῳ M. ^w τὴν om. pr. E. ^x ἐν]
 ἐπὶ F. ^y κόσμῳ] τόπῳ H. ^z πρὸς om. pr. E. ^a φερόμενον F.H.
^b διὰ τοῦ κόσμου pr. E. ^c κεινείσθαι E. ^d τῶν γε ἀπλῶν H.

ποιεῖν ἀνάγκη καὶ τὸ ἔσχατον· τούτου δ' ὄντος ὁ ἀτόπου
 ἀδύνατον ^ε εἶναι κόσμους πλείους ^ς ἑνός. Τὸ δ' ἀξιούν ἄλ-
 λην ^η εἶναι φύσιν τῶν ἀπλῶν σωμάτων, ^ι ἂν ἀποσχωσιν ἑλατ-
 τον ἢ ^κ πλείον τῶν οἰκείων τόπων, ἄλογον· τί γὰρ διαφέρει
^λ τοσονδὶ ^μ φάναί μῆκος ^ν ἀποσχεῖν ἢ ^ο τοσονδὶ; Διοίσει
 γὰρ ^ρ κατὰ λόγον, ^q ὅσῳ ^ρ πλείον μᾶλλον, τὸ δ' εἶδος τὸ
 αὐτό. Ἄλλὰ μὴν ἀνάγκη γ' εἶναι ^ς τινα κίνησιν αὐτῶν· ὅτι ^γ
 μὲν γὰρ κινεῦνται, φανερόν. Πότερον οὖν βίᾳ πάσας ἐροῦμεν
^τ κινεῖσθαι, καὶ τὰς ἐναντίας; ^ν Ἄλλ' ὁ μὴ πέφυκεν ὅλως
 κινεῖσθαι, ἀδύνατον τοῦτο κινεῖσθαι βίᾳ. Εἰ τοίνυν ἐστὶ τις
 κίνησις αὐτῶν κατὰ φύσιν, ^ω ἀνάγκη τῶν ὁμοιοειδῶν καὶ τῶν
^x καθ' ἕκαστον πρὸς ἓνα ^y ἀριθμῷ τόπον ὑπάρχειν τὴν κίνη-
 σιν, οἷον πρὸς τόδε τι μέσον καὶ πρὸς τόδε τι ἔσχατον. Εἰ ⁸
 δὲ πρὸς ^z εἶδει ταυτά, πλείω δέ, ^a διότι καὶ τὰ καθ' ἕκαστα
 πλείω μὲν, εἶδει δ' ἕκαστον ἀδιάφορον, οὐ ^η τῷ μὲν τῷ δ' οὐ
^c τοιοῦτον ἔσται τῶν μορίων, ἀλλ' ὁμοίως πάσιν· ὁμοίως
 γὰρ ἅπαντα κατ' εἶδος ^d ἀδιάφορα ἀλλήλων, ἀριθμῷ δ' ἑτε-
 ρον ὅτιοῦν ^e ὅτουοῦν. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ^ε εἰ ^ς τὰ ἐνταῦθα ⁹
^η μόρια πρὸς ἄλληλα καὶ τὰ ἐν ἐτέρῳ κόσμῳ ὁμοίως ἔχει,
^ι καὶ τὸ ληφθὲν ἐντεῦθεν οὐδὲν ^κ διαφερόντως πρὸς τῶν ἐν
 ἄλλῳ ^μ τινὶ κόσμῳ μορίων καὶ πρὸς τῶν ἐν τῷ αὐτῷ, ἀλλ'
 ὡσαύτως· διαφέρουσι γὰρ οὐθὲν εἶδει ἀλλήλων. Ὡστ'
 ἀναγκαῖον ἢ κινεῖν ταύτας τὰς ὑποθέσεις, ἢ τὸ μέσον ἐν εἶναι
 καὶ τὸ ἔσχατον. Τούτου δ' ὄντος ἀνάγκη καὶ τὸν οὐρανὸν
 ἓνα μόνον εἶναι ^ν καὶ μὴ πλείους, τοῖς αὐτοῖς τεκμηρίοις τού-
 τοις καὶ ταῖς αὐταῖς ἀνάγκαις. Ὅτι δ' ἔστι τι οὗ πέφυκεν ¹⁰

^ε τοῦ ἀτόπου F, om. E.H.L.M. ^ς κόσμους εἶναι M. ^ς ἑνός om. pr. E.
^η φύσιν εἶναι F.M. ^ι ἂν F.H.M. ^κ πλείων L. ^λ τοσονδὲ M, τὸ
 τοσονδὶ F.H. ^μ μῆκος φάναί F. ^ν ἀπέχειν E.L. ^ο τοσονδὲ M.
^ρ κατὰ τὸν λ. H. ^q ὅσον M, ὅσῳ ^φ pr. F. ^ρ πλείω M. ^ς κίνη-
 σιν τινα F'. ^τ κινεῖσθαι om. pr. E. ^ν ἀλλ' ὁ om. pr. E. ^ω ἀνάγκη
 πρότερον τῶν L, ἀνάγκη καὶ τῶν M. ^x καθ' om. pr. E. ^y ἀριθμὸν M.
^z εἶδη E.L, τῷ εἶδει F. ^a ὅτι E. ^η τὸ μὲν τὸ E.H.M. ^c τοιού-
 των E. ^d διάφορα pr. E. ^e ὅτουοῦν] ὁτφοῦν M. ^ε εἰ om. E.F.L.
^ς τὰ om. M. ^η πρὸς ἄλληλα μόρια M. ^ι καὶ om. E.L. ^κ διαφε-
 ρόντων F.H.L. ^λ ἄλλων E. ^μ τινὶ om. F. ^ν καὶ μὴ πλείους om.
 pr. E.

ἡ γῇ φέρεσθαι καὶ τὸ πῦρ, δῆλον ^ο καὶ ἐκ τῶν ἄλλων. Ὅλως γὰρ τὸ κινούμενον ἐκ τινος εἰς τι μεταβάλλει, καὶ ταῦτα ἐξ ὧ οὐ καὶ εἰς ὃ ^ι εἶδει διαφέρει. Πᾶσα δὲ πεπερασμένη μεταβολή, οἶον τὸ ὑγιαζόμενον ἐκ νόσου εἰς ὑγίειαν καὶ τὸ αὔξανόμενον ἐκ ^ι μικρότητος εἰς μέγεθος. Καὶ τὸ φερόμενον ¹¹ ἄρα· καὶ γὰρ τοῦτο γίνεται ποθεν ποῖ. ^ς Δεῖ ἄρα εἶδει διαφέρειν ἐξ οὗ καὶ εἰς ὃ πέφυκε φέρεσθαι, ὥσπερ τὸ ὑγιαζόμενον, ^ι οὐχ οὐ ἔτυχεν, ^ν οὐδ' οὐ βούλεται ὁ κινῶν. Καὶ τὸ πῦρ ἄρα καὶ ἡ γῇ οὐκ εἰς ἄπειρον φέρονται, ἀλλ' εἰς ἀντικείμενα. ^ω Ἀντίκειται δὲ κατὰ τόπον τὸ ἄνω τῷ κάτω, ὥστε ^ς ταῦτα ἔσται πέρατα τῆς φορᾶς, ^ν ἐπεὶ καὶ ^ζ ἡ κύκλω ἔχει πως ἀντικείμενα τὰ κατὰ διάμετρον· τῇ δ' ὅλη οὐκ ἔστιν ἐναντίον οὐδέν. ^α Ὡστε καὶ τούτοις τρόπον τινὰ ἡ κίνησις ¹² εἰς ^β τὰ ἀντικείμενα καὶ πεπερασμένα. Ἀνάγκη ἄρα εἶναι τι τέλος καὶ μὴ εἰς ἄπειρον φέρεσθαι. Τεκμήριον δὲ ^ς τοῦ μὴ εἰς ἄπειρον φέρεσθαι καὶ ^δ τὸ τὴν γῆν μέν, ὅσῳ ἂν ἐγγυτέρω ἢ τοῦ μέσου, θάττον φέρεσθαι, τὸ δὲ πῦρ, ὅσῳ ἂν τοῦ ἄνω. Εἰ δ' ἄπειρον ἦν, ἄπειρος ^ς ἂν ^ι ἦν καὶ ἡ ταχυτῆς καὶ τὸ βάρος καὶ ἡ κουφότης· ὥς γὰρ τὸ κατωτέρω ταχυτῆτι ^ς ἐτέρου τῷ ^ι βαρεῖ ἂν ἦν ταχύ, οὕτως ^ι εἰ ἄπειρος ἦν ἡ τούτου ^κ ἐπίδοσις, καὶ ἡ τῆς ταχυτήτος ἐπίδοσις ἄπειρος ἂν ἦν. ¹³ Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὑπ' ἄλλου φέρεται αὐτῶν ^ι τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω· οὐδὲ βίη, ὥσπερ τινὲς φασι τῇ ἐκθλίψει. Βραδύτερον γὰρ ἂν ἐκινεῖτο τὸ πλείον πῦρ ἄνω καὶ ἡ πλείων γῇ κάτω· νῦν δὲ τοῦναντίον ἀεὶ τὸ πλείον πῦρ θάττον φέρεται ^ι καὶ ἡ πλείων γῇ εἰς τὸν ^ν αὐτῆς τόπον. Οὐδὲ θάττον ἂν πρὸς τῷ τέλει ἐφέρετο, εἰ ^ο τῇ βίῃ καὶ τῇ ἐκθλίψει· ^ρ πάντα

^ο καὶ ante ἐκ om. M. ^ρ οὐ] οὐρανοῦ L. ^ι εἶδει δὲ δ. H.M.
^ι σμικρότητος F.L. ^ς δεῖ] εἰ pr. E. ^ι οὐχ] φέρεσθαι οὐχ II.
^ν οὐδ'] φέρεται οὐδ' M. ^ω ἀντίκειται F. ^ς ἔσται ταῦτα H. ^ν ἐπεὶ δὲ καὶ E. ^ζ ἡ ἐν κύκλω L. ^α ὥστε—πεπερασμένα om. H. et pr. E.F.
^β τὰ om. M. et re. E. ^ς τοῦ μὴ εἰς ἄπειρα F.L. ^δ τὸ τὴν—φέρεσθαι om. pr. F. ^ς ἂν om. M. ^ι ἦν om. E.M. ^ς ἕτερον E.H.L., ἕτερον καὶ M. ^ι βάρεῖ M. ^ι εἰ] εἰ οὖν E. ^κ ἐπίδοσις om. M.
^ι τὰ—τὰ L. ^ι καὶ ἡ om. pr. E. ^ν αὐτῆς E, αὐτὸν M, αὐτῶν F.H.L.
^ο τῇ utrumque om. F.H.L. ^ρ πάν L.M.

γὰρ τοῦ ^αβιασμένου ^ρπορρωτέρω γιγνόμενα βραδύτερον
φέρεται, καὶ ^ςὅθεν βίη, ἐκεῖ ^ιφέρεται ^νοὐ βίη. "Ὡστ' ἐκ ¹⁴
τούτων θεωροῦσιν ^ωἔστι λαβεῖν τὴν πίστιν περὶ ^ςὧν λέγο-
μεν ἰκανῶς. "Ἔτι δὲ καὶ διὰ τῶν ἐκ τῆς πρώτης φιλοσοφίας
^γλόγων δειχθεῖν ἂν, καὶ ἐκ τῆς κύκλῳ κινήσεως ἣν ἀναγκαῖον
^zαἰδίων ὁμοίως ἐνταῦθά ^ατ' εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις κόσμοις.
Δῆλον δὲ καὶ ὧδε γένοιτο σκοπούμενοις ὅτι ἀνάγκη ^βἓνα ¹⁵
εἶναι τὸν οὐρανόν. Τριῶν γὰρ ὄντων ^ετῶν σωματικῶν στοι-
χείων, τρεῖς ἔσονται καὶ οἱ τόποι τῶν στοιχείων, εἰς μὲν
ὁ τοῦ ὑφισταμένου ^ασώματος ὁ περὶ τὸ μέσον, ἄλλος δὲ ὁ
τοῦ κύκλῳ φερομένου, ὅσπερ ἐστὶν ἔσχατος, τρίτος ^εδ'
ὁ μεταξὺ τούτων ὁ τοῦ ^ιμέσου σώματος. Ἀνάγκη γὰρ ἐν ¹⁶
τούτῳ εἶναι τὸ ἐπιπολάζον· εἰ γὰρ μὴ ἐν τούτῳ, ^ςἔξω ἔσται.
^hἌλλ' ἀδύνατον ἔξω· τὸ μὲν γὰρ ἀβαρὲς τὸ δ' ἔχον βάρος,
κατωτέρω δὲ ὁ τοῦ βάρους ἔχοντος σώματος ^ιτόπος, εἴπερ ὁ
πρὸς τῷ μέσῳ τοῦ βαρέος. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ παρὰ φύσιν·
^kἄλλῃ γὰρ ἔσται κατὰ φύσιν, ^lἄλλο δ' οὐκ ἦν. Ἀνάγκη ¹⁷
ἄρα ^mἐν τῷ μεταξὺ εἶναι. ⁿΤούτου δ' αὐτοῦ τίνες εἰσὶ
διαφοραί, ὕστερον ἐροῦμεν. Περὶ μὲν οὖν τῶν σωματικῶν
στοιχείων, ποιά ^οτ' ἐστὶ καὶ πόσα, καὶ ^ρτίς ἐκάστου τύπος,
ἔτι δ' ὅλως πόσοι ^ιτὸ πλῆθος οἱ τόποι, δῆλον ἡμῖν ἐκ τῶν
εἰρημένων.

"Οτι δ' οὐ μόνον εἰς ἐστὶν ^ροὐρανός, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον ⁹
^ςγενέσθαι πλείους, ἔτι δ' ὡς αἰδῖος ἀφθαρτος ὧν καὶ ^ιἀγέννη-
τος, ^νλέγωμεν, πρῶτον διαπορήσαντες περὶ αὐτοῦ. Δόξειε
γὰρ ἂν ὧδὲ σκοπούμενοις ἀδύνατον ἓνα καὶ μόνον εἶναι αὐτόν·

^α βιαζομένου E. ^ρ πόρρω γινόμενον M. ^ς ὅθεν ἂν βίη F.II.M.
^ι φέρονται F.M. ^ν οὐ om. pr. E. ^ω ἔσται M. ^ς τῶν λεγο-
μένων E.L. ^γ λόγων et ἐκ om. E. ^z ἴδιον pr. E. ^α τ' om. F.M.
^β εἶναι ἓνα F.H. ^ε τῶν om. F.H. ^δ σώματος om. E.L. ^ε δ'
om. F.H. ^ι μέσου] μεταξὺ H. ^ς ἔσται ἔξω L, ἔστω ἔξω F. ^h ἄλλ'
om. pr. E. ^ι τόπος οὐκ ἐστὶν εἴπερ L. ^k ἄλλο M. ^l ἄλλο δ']
ἀλλ' E. ^m ἐν τῷ om. E. ⁿ τούτου] τοῦ F. ^ο τ' om. H. ^ρ τίς
ἐστὶν ἐκάστου F. ^ι τοῦ πλῆθους τόποι M. ^ρ οὐρανός] ὁ οὐρανός M,
om. E.H.L. ^ς πλείους γενέσθαι H.M. ^ι ἀγέννητος E. ^ν λέγο-
μεν M.

ἐν ᾗ πασι γὰρ καὶ τοῖς φύσει καὶ τοῖς ἀπὸ τέχνης ^ω συνε-
στῶσι καὶ γεγενημένοις ἕτερόν ἐστιν [×] αὐτὴ καθ' ^γ αὐτὴν ἢ
μορφῇ ^z καὶ μεμιγμένη μετὰ ^a τῆς ὕλης, οἷον τῆς σφαίρας
ἕτερον τὸ εἶδος καὶ ἢ χρυσῇ ^b καὶ ἢ χαλκῇ σφαῖρα, καὶ
πάλιν τοῦ κύκλου ἑτέρα ἢ μορφῇ καὶ ὁ χαλκοῦς καὶ ὁ ξύλι-
νος κύκλος· τὸ γὰρ τί ^e ἦν εἶναι λέγοντες σφαῖρα ἢ κύκλω
οὐκ ἐροῦμεν ἐν τῷ λόγῳ χρυσὸν ἢ χαλκόν, ὥς οὐκ ὄντα
ταῦτα τῆς οὐσίας· ^d εἰ δὲ τὴν ^e χαλκῇν ἢ χρυσῇν, ἐροῦμεν,
^f καὶ εἰ μὴ δινώμεθα νοῆσαι μηδὲ λαβεῖν ἄλλο τι παρὰ τὸ
² καθ' ἕκαστον. ¹ Εἰότε γὰρ οὐθὲν κωλύει τοῦτο συμβαίνειν,
οἷον εἰ ^g μόνος εἰς ληφθείη κύκλος· οὐθὲν γὰρ ἦττον ἄλλο
ἔσται τὸ κύκλω εἶναι καὶ τῷδε τῷ κύκλω, καὶ τὸ μὲν εἶδος, τὸ
δ' εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ ^h καὶ τῶν καθ' ἕκαστον. ¹ Ἐπεὶ οὖν ἐστὶν
ὁ οὐρανὸς αἰσθητός, τῶν καθ' ἕκαστον ἂν εἴη· τὸ γὰρ αἰσθη-
τὸν ἅπαν ἐν τῇ ὕλῃ ⁱ ὑπῆρχεν. Εἰ δὲ τῶν καθ' ἕκαστον,
ἕτερον ἂν εἴη τῷδε ^k τῷ οὐρανῷ εἶναι καὶ οὐρανῷ ^l ἀπλῶς.
³ Ἐτερον ἄρα ὅδε ^m ὁ οὐρανὸς ⁿ καὶ οὐρανὸς ἀπλῶς, καὶ τὸ
μὲν ὡς εἶδος καὶ μορφῇ τὸ δ' ὡς ^o τῇ ὕλῃ μεμιγμένον. ² Ὡν
δ' ἐστὶ μορφὴ τις καὶ εἶδος, ἥτοι ἐστὶν ἢ ἐνδέχεται πλείω
γενέσθαι τὰ καθ' ἕκαστα. Εἴτε γὰρ ἐστὶν εἶδη, καθάπερ
^p φασὶ τινες, ἀνάγκη τοῦτο συμβαίνειν, εἴτε ^q καὶ ^r χωριστὸν
μηθὲν τῶν τοιούτων, οὐθὲν ἦττον· ἐπὶ πάντων γὰρ οὕτως
^s ὁρῶμεν, ὅσων ἡ οὐσία ἐν ὕλῃ ἐστίν, πλείω καὶ ἄπειρα ὄντα
⁴ τὰ ^t ὁμοιοειδῆ. ¹ Ὡστε ^v ἥτοι εἰς ^w πλείους ^x οἱ οὐρανοὶ ^y ἢ
ἐνδέχεται πλείους ^z εἶναι. ¹ Ἐκ μὲν ^a οὖν τούτων ὑπολάβοι
^b τις ἂν ^c καὶ εἶναι καὶ ἐνδέχασθαι πλείους ^d εἶναι οὐρανοὺς·

^w γεγενημένοις καὶ συνεστῶσιν F. ^x αὐτὴ τε καθ' F.H.M. ^y ἐαν-
τὴν M. ^z καὶ ἢ μεμ. L.M. ^a τῆς post μετὰ om. F. ^b σφαῖρα
καὶ ἢ χαλκῇ M. ^c ἦν om. pr. E. ^d ἂν F.H.L.M. ^e χρυσῇν ἢ
χαλκῇν M. ^f καὶ εἰ μὴ κἂν H.M. καὶ F. ^g μόνον F. ^h καὶ τῶν] καὶ
τὸ E. ⁱ ὑπάρχει F. ^k τῷ τὸ H.M. ^l ἀπλῶς] καὶ ἀπλῶς M.
^m ὁ om. pr. E. ⁿ καὶ] καὶ ὁ H.M. ^o τῇ om. L. ^p τινες φα-
σιν H.M. ^q καὶ] καὶ μὴ E. ^r μηθὲν τῶν τοιούτων χωριστὸν F.
^s ἐροῦμεν F. ^t ὁμοιοειδῆ M. ^v ἥτοι om. E. ^w πλείους εἰσὶν H.M.
^x οἱ om. F.H.L.M, dubio E. ^y ἢ—εἶναι om. pr. E. ^z εἶναι] γε-
νέσθαι L.M. ^a οὖν] δὴ F.H.M. ^b ἂν τις F. ^c καὶ post ἂν
om. M. ^d εἶναι om. E.

σκεπτέον δὲ πάλιν τί τούτων λέγεται καλῶς καὶ τί οὐ
καλῶς. Τὸ μὲν ^εοὖν ἕτερον εἶναι τὸν λόγον τὸν ἄνευ τῆς
ὑλῆς καὶ τὸν ἐν τῇ ὑλῇ τῆς μορφῆς καλῶς τε λέγεται, καὶ
^εἔστω ^ςτούτ' ἀληθές. Ἀλλ' οὐδὲν ἦττον οὐδεμία ἀνάγκη ⁵
διὰ τοῦτο πλείους εἶναι κόσμους, οὐδ' ἐνδέχεται γενέσθαι
πλείους, εἴπερ οὗτος ἐξ ἀπάσης ἐστὶ τῆς ὑλῆς, ^hὥσπερ ἐστίν.
^ιΩδὲ δὲ μάλλον ^ιἴσως ^κτὸ λεγόμενον ἔσται δῆλον. Εἰ
^lγὰρ ἐστίν ἡ γρυπότης καμπυλότης ἐν ρίνι ἢ σαρκί, καὶ
ἐστὶν ὑλὴ τῇ γρυπότητι ἢ σάρξ, εἰ ἐξ ἀπασῶν τῶν σαρκῶν
μία γένοιτο σὰρξ καὶ ὑπάρξειεν ταύτῃ τὸ γρυπόν, οὐθὲν
^mἂν ἄλλ' οὐτ' εἴη γρυπὸν οὐτ' ἐνδέχοιτο γενέσθαι. Ὅμοίως ⁶
δὲ καὶ ⁿεἰ τῷ ἀνθρώπῳ ^οἐστὶν ὑλὴ σάρκες καὶ ὀστέα, εἰ ἐκ
πάσης τῆς σαρκὸς ^pκαὶ πάντων τῶν ὀστέων ἄνθρωπος γέ-
νοιτο ἀδυνάτων ὄντων διαλυθῆναι, οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο ^qεἶναι
ἄλλον ἄνθρωπον. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ὅλως
γὰρ ὅσων ἐστὶν ἡ οὐσία ἐν ὑποκειμένῃ ^rτινὶ ὑλῇ, τούτων
^sοὐδὲν ἐνδέχεται ^tγενέσθαι μὴ ὑπαρχούσης ^vτινὸς ὑλῆς.
^οὉ δ' οὐρανὸς ἔστι μὲν τῶν καθ' ^wἕκαστα καὶ τῶν ἐκ τῆς ⁷
ὑλῆς· ἀλλ' εἰ μὴ ἐκ μορίου αὐτῆς συνέστηκεν ἀλλ' ἐξ ἀπάσης,
τὸ μὲν εἶναι αὐτῷ οὐρανῷ καὶ τῷδε τῷ οὐρανῷ ἕτερόν ἐστιν,
οὐ μέντοι οὐτ' ^xἂν εἴη ἄλλος οὐτ' ἂν ἐνδέχοιτο γενέσθαι
πλείους διὰ τὸ πάσαν τὴν ὑλὴν ^yπεριειληφέναι τούτον.
Λείπεται ἄρα ^zτοῦτο δεῖξαι, ^aὅτι ἐξ ἅπαντος τοῦ φυσικοῦ
καὶ τοῦ αἰσθητοῦ συνέστηκε σώματος. Εἴπωμεν δὲ πρῶτον
τί λέγομεν εἶναι τὸν οὐρανὸν καὶ ποσαχῶς, ἵνα μάλλον ἡμῖν
δῆλον γένηται τὸ ζητούμενον. Ἐνα μὲν οὖν τρόπον οὐρα- ^s
νὸν λέγομεν τὴν οὐσίαν τὴν τῆς ἐσχάτης τοῦ παντὸς περι-
φορᾶς, ἢ σῶμα φυσικὸν τὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ περιφορᾷ τοῦ

^ε οὖν om. E. ^ε ἔστι H.M. ^ς τούτ' om. H. ^h ὥσπερ καὶ
ἐστίν F. ⁱ ἴσως om. F.H. ^κ ἔσται τὸ λεγόμενον F.H. ^l γάρ]
περ L. ^m ἂν om. E.L.M. ⁿ εἰ ἐν τῷ F. ^ο ὑλὴ ἐστὶ H.M.
p καὶ ἐκ π. L.M. ^q ἄλλον εἶναι H.L.M. ^r ὑλὴ τινὶ F, τῇ ὑλῇ H.
^s οὐδὲν ἐνδ.] ἐνδ. μηδὲν F. ^t γίγνεσθαι E.L. ^v τινὸς om. E.
^w ἕκαστον M. ^x ἂν ante εἴη om. E. ^y προειληφέναι L. ^z τοῦτο]
αὐτὸ τοῦτο F.H.M. ^a διότι E.

παντός· ^b εἰώθαμεν γὰρ τὸ ἔσχατον καὶ τὸ ἄνω μάλιστα
καλεῖν οὐρανόν, ἐν ᾧ καὶ τὸ θεῖον ^c πᾶν ἰδρῦσθαί φαμεν.
"Ἄλλον δ' αὖ ^d τρόπον τὸ συνεχές σῶμα τῇ ἐσχάτῃ περι-
φορᾷ τοῦ παντός, ἐν ᾧ σελήνη καὶ ἥλιος καὶ ἕνια τῶν
⁹ ἄστρον καὶ γὰρ ταῦτα ἐν τῷ οὐρανῷ εἶναί φαμεν. "Ἐτι
δ' ἄλλως λέγομεν οὐρανὸν τὸ περιεχόμενον σῶμα ὑπὸ τῆς
ἐσχάτης περιφορᾶς· τὸ γὰρ ὅλον καὶ τὸ πᾶν εἰώθαμεν λέ-
γειν οὐρανόν. Τριχῶς δὲ λεγομένου ^e τοῦ οὐρανοῦ, τὸ ὅλον
τὸ ὑπὸ τῆς ἐσχάτης περιεχόμενον περιφορᾶς ἐξ ἁπαντος
ἀνάγκῃ συνεστάναι τοῦ φυσικοῦ καὶ τοῦ αἰσθητοῦ σώματος
διὰ τὸ μήτ' εἶναι μηδὲν ἔξω σῶμα τοῦ οὐρανοῦ μήτ' ἐνδέ-
¹⁰ χεσθαι γενέσθαι. Εἰ γὰρ ἔστιν ἔξω τῆς ἐσχάτης περι-
φορᾶς σῶμα φυσικόν, ^f ἀνάγκῃ αὐτὸ ἦτοι τῶν ἀπλῶν εἶναι
σωμάτων ἢ τῶν συνθέτων, καὶ ἢ κατὰ φύσιν ἢ παρὰ φύσιν
ἔχειν. Τῶν μὲν οὖν ἀπλῶν οὐθὲν ἂν εἴη. Τὸ ^g μὲν γὰρ
κύκλῳ φερόμενον δέδεικται ὅτι οὐκ ἐνδέχεται μεταλλάξαι
τὸν ^h αὐτοῦ τρόπον. "Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ⁱ ἀπὸ ^k τοῦ μέσου
¹¹ δυνατόν, οὐδὲ τὸ ὑφιστάμενον. Κατὰ φύσιν μὲν γὰρ οὐκ
ἂν εἴησαν (ἄλλοι γὰρ αὐτῶν οἰκεῖοι τόποι), παρὰ φύσιν δ'
εἴπερ εἰσὶν, ἄλλῃ τινὶ ἔσται κατὰ φύσιν ὁ ἔξω τόπος· ^l τὸν
γὰρ τούτῳ παρὰ φύσιν ^m ἀναγκαῖον ἄλλῃ εἶναι κατὰ φύσιν.
"Ἀλλ' οὐκ ἦν ἄλλο σῶμα παρὰ ταῦτα. Οὐκ ⁿ ἄρ' ^o ἐστὶ
δυνατόν οὐθὲν τῶν ἀπλῶν ἔξω εἶναι τοῦ οὐρανοῦ σῶμα. Εἰ
δὲ μὴ τῶν ἀπλῶν, οὐδὲ τῶν μικτῶν· ἀνάγκῃ γὰρ εἶναι καὶ
¹² τὰ ἀπλᾶ τοῦ μικτοῦ ὄντος. "Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ γενέσθαι δυνα-
τόν· ἦτοι γὰρ ^p κατὰ φύσιν ^q ἔσται ἢ παρὰ φύσιν, καὶ ^r ἢ
ἀπλοῦν ἢ μικτόν. ὥστε πάλιν ὁ αὐτὸς ἡξει λόγος· οὐθὲν γὰρ
διαφέρει σκοπεῖν εἰ ἔστιν ἢ ^s εἰ γενέσθαι δυνατόν. Φανερόν
τοίνυν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι οὗτ' ἔστιν ἔξω οὗτ' ^t ἐγχωρεῖ

^b εἰώθαμεν—τοῦ παντός om. L. ^c πᾶν] περι H. ^d τρόπον φαμεν
τὸ M. ^e τοῦ παντός οὐρανοῦ F.H.M. ^f ἀναγκαῖον H. ^g μὲν om. E.
^h αὐτοῦ L.M. ⁱ ἐπὶ pr. E. ^k τοῦ] τοῦδε τοῦ F. ^l τὸν] τὸ
μὲν F. ^m ἄλλῃ ἀναγκαῖον F. ⁿ ἄρ'] ἐτι F. ^o ἔσται E. ^p παρὰ
φ. ἢ κατὰ φ. (omisso ἔσται) F. ^q ἔσται ἢ παρὰ φύσιν om. E. ^r ἢ
post καὶ om. E. ^s εἰ post ἢ om. F.H. ^t ἐνδέχεται F.

γενέσθαι σώματος ὃ γκον οὐθενός· ἐξ ἀπάσης ὡ γάρ ἔστι τῆς οἰκείας ὕλης ὁ πᾶς κόσμος· ὕλη γὰρ ἦν αὐτῷ τὸ φυσικὸν σῶμα καὶ αἰσθητόν. Ὡστ' οὕτε νῦν εἰσὶ ὕ πλείους οὐρανοὶ 13 οὗτ' ἐγένοντο, οὗτ' ἐνδέχεται ἂ γενέσθαι πλείους· ἀλλ' εἰς ἃ καὶ μόνος ἃ καὶ τέλειος οὗτος οὐρανός ἐστιν. Ἀμα δὲ δῆλον ὅτι οὐδὲ τόπος οὐδὲ κενὸν οὐδὲ χρόνος ἐστὶν ἔξω τοῦ οὐρανοῦ· ἐν ἔᾶπαντι γὰρ ἃ τόπῳ δυνατόν ὑπάρξαι σῶμα· κενὸν δ' εἶναι φασιν ἐν ᾧ μὴ ἔννυπάρχει σῶμα, δυνατόν δ' ἔστι γενέσθαι· ἔ χρόνος δὲ ἀριθμὸς κινήσεως· κίνησις δ' ἄνευ φυσικοῦ σώματος οὐκ ἔστιν. Ἐξω δὲ τοῦ οὐρανοῦ ἃ δέδει- 14 κται ὅτι οὗτ' ἔστιν οὗτ' ἐνδέχεται γενέσθαι σῶμα. Φανερόν ἄρα ὅτι οὕτε τόπος οὕτε κενὸν οὕτε χρόνος ἐστὶν ἔξωθεν· διόπερ οὗτ' ἐν τόπῳ τάκεῖ πέφυκεν, οὕτε χρόνος αὐτὰ ποιεῖ γηρίσκειν, οὐδ' ἐστὶν οὐδενὸς οὐδεμίας μεταβολῇ τῶν ὑπὲρ τὴν ἐξωτάτω τεταγμένων ἃ φοράν, ἀλλ' ἀναλλοιώτα καὶ ἀπαθῆ τὴν ἀρίστην ἔχοντα ζωὴν καὶ τὴν αὐταρκεστάτην διατελεῖ τὸν ἔᾶπαντα αἰῶνα. Καὶ γὰρ τοῦτο τοῦνομα θεῖως ἔφθεγ- 15 κται παρὰ τῶν ἀρχαίων. Τὸ γὰρ τέλος τὸ περιέχον τὸν τῆς ἐκάστου ζωῆς χρόνον, οὗ μὴθὲν ἔξω κατὰ φύσιν, αἰὼν ἐκάστου κέκληται. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ τὸ τοῦ παντὸς οὐρανοῦ τέλος καὶ τὸ τὸν ἃ πάντα χρόνον ἃ καὶ τὴν ἀπειρίαν περιέχον τέλος αἰὼν ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ ἃ αἰεὶ εἶναι εἰληφὼς τὴν ἐπωνυμίαν, ἀθάνατος καὶ θεῖος. Ὅθεν καὶ τοῖς 16 ἄλλοις ἐξήρτηται, τοῖς μὲν ἀκριβέστερον τοῖς δ' ὁ ἀμαυρῶς, τὸ εἶναί τε καὶ ζῆν. Ἡ καὶ ἡ γὰρ καθάπερ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις φιλοσοφήμασι περὶ τὰ θεῖα πολλάκις προφαίνεται τοῖς λόγοις ὅτι τὸ θεῖον ἀμετάβλητον ἀναγκαῖον εἶναι πᾶν τὸ πρῶτον καὶ ἀκρότατον· ἢ οὕτως ἔχον μαρτυρεῖ τοῖς εἰρημένους.

ὡ γκον M. ὡ γάρ] ἄρ' H.M. ἔστιν ante ὁ M. ὕ πλείους οἱ οὐρανοὶ F. ἂ πλείους γενέσθαι M. ἃ καὶ om. F. ἃ οὗτος καὶ τέλειος M. ἔ παντὶ H. ἃ τόπῳ om. pr. F. ἔ ἐννυπάρχειν E, ὑπάρχει F.H.M. ἔ ἐστὶ om. E.L. ἔ ἔστι δὲ χρόνος L, χρόνος δὲ ἐστὶν F.M. ἃ ἀποδέδεικται M. ἔ ἔξω F.H. ἃ περιφοράν M. ἃ ἔᾶπαντα F.H.L.M. ἃ καὶ τὸ τὴν F.M. ἃ αἰεὶ L. ὁ ἀμαυρότερον L.M. ἢ καθάπερ γάρ, omissa καὶ, H. ἡ γὰρ om. corr. F. ἢ om. E.

17 Οὐτε γὰρ ἄλλο κρείττον ἐστὶν ὃ τι ^s κινήσει (^t ἐκεῖνο γὰρ
^v ἂν εἴη θειότερον) οὔτ' ἔχει φαῦλον οὐθέν, οὔτ' ἐνδεές τῶν
αὐτοῦ καλῶν οὐδενός ἐστιν. Καὶ ἅπανστων δὲ κίνησιν κινεῖ-
ται εὐλόγως· ^w πάντα ^x γὰρ παύεται κινούμενα, ὅταν ἔλθῃ
εἰς τὸν οἰκείον τόπον· τοῦ δὲ κύκλου σώματος ὃ αὐτὸς τόπος
ὅθεν ἤρξατο καὶ εἰς ^z ὃν τελευτᾷ.

10 Τούτων ^a δὲ διωρισμένων λέγωμεν μετὰ ταῦτα πότερον
^b ἀγέννητος ἢ γεννητὸς καὶ ἀφθαρτος ἢ φθαρτός, διεξεληθόντες
πρότερον τὰς τῶν ἄλλων ὑπολήψεις· αἱ γὰρ τῶν ἐναντίων
ἀποδείξεις ἀπορίαι ^c περὶ τῶν ἐναντίων εἰσὶν. Ἄμα δὲ καὶ
μᾶλλον ἂν εἴη πιστὰ τὰ μέλλοντα λεχθήσεσθαι προακηκοόσι
τὰ τῶν ^d ἀμφισβητούντων λόγων δικαιώματα· τὸ γὰρ ^e ἐρή-
μην καταδικάζεσθαι δοκεῖν ἦττον ἂν ἡμῖν ^f ὑπάρχοι· καὶ γὰρ
δεῖ διαιτητὰς ἄλλ' οὐκ ἀντιδίκους εἶναι τοὺς μέλλοντας ^g τὰ-
2 ληθὲς κρίνειν ἱκανῶς. Γενόμενον μὲν οὖν ἅπαντες εἶναί φα-
σιν, ἀλλὰ γενόμενον οἱ μὲν αἰδῖον, οἱ δὲ φθαρτὸν ὥσπερ
ὅτιοῦν ἄλλο τῶν ^h φύσει συνισταμένων, οἱ δ' ἐναλλάξ ὅτε
μὲν οὕτως ⁱ ὅτε δὲ ἄλλως ἔχειν φθειρόμενον, καὶ τοῦτο ^k αἰ-
διατελεῖν οὕτως, ὥσπερ ^l Ἐμπεδοκλῆς ὁ ^l Ἀκραγαντίνος καὶ
3 ^l Ἡράκλειτος ὁ ^l Εφέσιος. Τὸ μὲν οὖν γενέσθαι μὲν αἰδῖον
δ' ὅμως ^l εἶναι φάναι τῶν ἀδυνάτων. Μόνα γὰρ ταῦτα θε-
τέον εὐλόγως ὅσα ἐπὶ πολλῶν ἢ πάντων ὁρῶμεν ὑπάρχοντα,
περὶ δὲ τούτου συμβαίνει τὸναντίον· ἅπαντα γὰρ τὰ γινό-
4 μενα καὶ φθειρόμενα φαίνεται. Ἔτι δὲ τὸ μὴ ἔχον ἀρχὴν τοῦ
ὠδὲ ἔχειν, ἀλλ' ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν πρότερον τὸν ἅπαντα
αἰῶνα, ἀδύνατον καὶ μεταβάλλειν· ἔσται γὰρ τι αἴτιον, ὃ εἰ
^m ὑπῆρχε πρότερον, δυνατόν ⁿ ἂν ἦν ἄλλως ἔχειν ^o τὸ ἀδύνα-
τον ἄλλως ἔχειν. Εἰ ^p δὲ πρότερον ἐξ ἄλλως ἐχόντων συν-

^s κινήσειεν F. ^t κείνο E. ^v ἂν om. F. ^w ἅπαντα F.H.M. ^x γὰρ
δὴ π. F. ^y ὁ αὐτὸς τόπος om. pr. F. ^z ὁ F. ^a δὲ om. F. ^b ἀγέν-
νητος ἢ γεννητὸς F.H.L. ^c περὶ om. corr. F. ^d ἀμφισβητουμένων L.
^e ἡρέμην E. ^f ὑπάρχει H. ^g τάλῃθῃ M. ^h φύσει om. E.H.L.M.
ⁱ ἔχειν ὅτε δὲ ἄλλως H. ^k αἰεὶ L, om. H. ^l εἶναι om. M, post φάναι
ponit H. ^m πρότερον ὑπῆρχε F. ⁿ ἂν om. F. ^o τὸ—ἔχειν om. H.
et corr. E. ^p δὴ E.

ἔσται ὁ κόσμος, εἰ μὲν αἰεὶ οὕτως ἔχόντων καὶ ἀδυνάτων ἄλλως ἔχειν, οὐκ ἂν ᾑ ἐγένετο. Εἰ δὲ γέγονεν, ἀνάγκη δηλονότι ⁵ κακεῖνα δυνατὰ εἶναι ἄλλως ἔχειν καὶ μὴ αἰεὶ οὕτως ἔχειν, ὥστε καὶ συνεστῶτα διαλυθήσεται ¹ καὶ διαλελυμένα συνέσται ἔμ- προσθεν, καὶ τοῦτ' ἀπειράκεις ἢ οὕτως ² εἶχεν ἢ δυνατόν ³ ἦν. Εἰ δὲ τοῦτ', οὐκ ἂν εἴη ἀφθαρτος, οὐτ' εἰ ἄλλως ⁴ εἶχέ ποτε οὐτ' εἰ δυνατόν ἄλλως ἔχειν. ⁵ Πν δὲ τινες βοήθειαν ⁶ ἐπι- χειροῦσι φέρειν ἑαυτοῖς τῶν λεγόντων ἀφθαρτον μὲν εἶναι γενόμενον δέ, οὐκ ἔστιν ⁷ ἀληθές· ὁμοίως γάρ ⁸ φασὶ τοῖς τὰ διαγρίμματα γράφουσι καὶ σφᾶς εἰρηκέναι περὶ τῆς γενέ- σεως, οὐχ ὥς γενομένου ποτέ, ἀλλὰ διδασκαλίας χάριν ὥς μᾶλλον γνωρίζοντων, ὥσπερ τὸ διάγραμμα ⁹ γιγνόμενον θεασαμένους. Τοῦτο δ' ἐστίν, ὥσπερ λέγομεν, οὐ τὸ αὐτό· ¹ ἐν ² μὲν γὰρ τῇ ποιήσει τῶν διαγραμμάτων πάντων τεθέν- των εἶναι ἅμα ³ τὸ αὐτὸ συμβαίνει, ἐν δὲ ταῖς τούτων ἀπο- δείξεσιν οὐ ταῦτόν. Ἀλλ' ἀδύνατον· τὰ γὰρ λαμβανόμενα ⁴ πρότερον καὶ ὕστερον ὑπεναντία ἐστίν· ἐξ ἀτάκτων γάρ ⁵ ποτε τεταγμένα γενέσθαι φασίν, ἅμα δὲ ⁶ τὸ αὐτὸ ἄτα- κτον εἶναι καὶ τεταγμένον ἀδύνατον, ἀλλ' ⁷ ἀνάγκη γένεσιν εἶναι τὴν χωρίζουσιν καὶ χρόνον· ἐν δὲ τοῖς διαγράμμασιν οὐδὲν τῷ χρόνῳ κεχώριται. ⁸ Ὅτι μὲν οὖν ⁹ ἀδύνατον αὐτὸν ἅμ' αἰδίων εἶναι καὶ γενέσθαι, φανερόν. Τὸ δ' ἐναλλάξ συνι- στάναι καὶ διαλύειν οὐθὲν ἀλλοιότερον ποιεῖν ἐστίν ἢ τὸ κα- τασκευάζειν αὐτὸν αἰδίων μὲν ἀλλὰ μεταβάλλοντα τὴν μορ- φήν, ὥσπερ εἴ τις ἐκ παιδὸς ἄνδρα γινόμενον καὶ ἐξ ἀνδρὸς παῖδα ὅτε μὲν φθείρεσθαι ὅτε δ' εἶναι οἴοιτο· δῆλον γὰρ ὅτι ¹ καὶ εἰς ἄλληλα τῶν στοιχείων συνιόντων οὐχ ἡ τυχοῦσα τάξις γίγνεται καὶ σύστασις, ἀλλ' ἡ αὐτή, ἄλλως τε καὶ κατὰ τοὺς τοῦτον τὸν λόγον εἰρηκότας, οἱ τῆς διαθέσεως

¹ ἐγένετο L. ² καὶ δ.] εἰ καὶ δ. H. ³ ἔσχεν F. ⁴ ἦν] ἀν ἦν F. ⁵ ἔσχε L.M. ⁶ ἐπιχειροῦσιν ἐπιφέρειν F.H, ἐπιφέρειν ἐπι- χειροῦσιν M. ⁷ ἀληθές M. ⁸ φησι L. ⁹ γενόμενον H. ¹ μὲν om. M. ² ταῦτόν H. ³ ποτε] τὰ H, om. E. ⁴ τὸ αὐτὸ om. E.H. ⁵ ἀνάγκη om. E. ⁶ ἅμ' αὐτὸν ἀδύνατον εἶναι αἰδίων H, ἀδύνατον ἅμ' αἰ- δίων αὐτὸν εἶναι F. ⁷ καὶ om. F.

- 10 ἐκατέρας αἰτιῶνται τὸ ἐναντίον. Ὡστ' εἰ τὸ ὅλον σῶμα
 συνεχές ὃν ὅτε μὲν οὕτως ὅτε δ' ἐκείνως διατίθεται καὶ διακε-
 κόσμηται, ἡ δὲ τοῦ ὅλου σύστασις ἐστὶ κόσμος καὶ οὐρανός,
 οὐκ ἂν ὁ κόσμος γίγνοιτο καὶ φθείροιτο, ἀλλ' αἱ διαθέσεις
 11 αὐτοῦ. Τὸ δ' ὅλως ^h γενόμενον φθαρῆναι καὶ μὴ ἀνακάμ-
 πτειν ὄντος μὲν ἐνὸς ἀδύνατόν ἐστιν· πρὶν γὰρ γενέσθαι αἰ
 ὑπῆρχεν ἡ ⁱ πρὸ αὐτοῦ σύστασις, ἣν μὴ γενομένην οὐχ οἶόν
 τ' εἶναι φαμεν μεταβάλλειν· ἀπείρων δ' ^k ὄντων ἐνδέχεται
 12 μᾶλλον. ¹ Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο πότερον ἀδύνατον ἢ δυνα-
 τόν, ἐστὶ δῆλον ἐκ τῶν ὕστερον· εἰσὶ γὰρ τινες οἷς ἐνδέ-
 χεσθαι δοκεῖ καὶ ^m ἀγέννητόν τι ὃν φθαρῆναι καὶ γενόμενον
 ἀφθαρτον διατελεῖν, ὥσπερ ἐν τῷ Τιμαίῳ· ἐκεῖ γάρ ⁿ φησι
 τὸν οὐρανὸν γενέσθαι μὲν, ^o οὐ ^p μὴν ἀλλ' ἔσεσθαι γε ^q τὸν
^r αἰὲ χρόνον. Πρὸς οὓς ^s φυσικῶς μὲν περὶ ^t τοῦ οὐρανοῦ
^v μόνον εἴρηται, καθόλου ^w δὲ ^x περὶ ὅσων σκεψαμένοις
 ἐστὶ καὶ περὶ τούτου δῆλον.
- I I Πρῶτον δὲ διαιρετέον πῶς ἀγέννητα ^z καὶ γενητά ^a φαμεν
 καὶ φθαρτά ^b καὶ ἀφθαρτα· πολλαχῶς γὰρ λεγομένων, ^c καὶ
 μηδὲν διαφέρει πρὸς τὸν λόγον, ἀνάγκη τὴν διάνοιαν ἀορί-
 στως ἔχειν, ἃν τις τῷ διαιρουμένῳ πολλαχῶς ὡς ἀδιαιρέτῳ
 χρῆται· ^d ἄδηλον γὰρ κατὰ ποίαν φύσιν ^e αὐτῷ συμβαίνει
 2 τὸ λεχθέν. Λέγεται δ' ^f ἀγέννητον ἓνα ^g μὲν τρόπον ἐὰν ἡ
 τι νῦν πρότερον μὴ ὃν ἄνευ γενέσεως καὶ μεταβολῆς, καθάπερ
 ἔνιοι τὸ ἀπτεσθαι καὶ τὸ κινεῖσθαι λέγουσιν· ^h οὐ γὰρ εἶναι
 γίνεσθαι φασιν ἀπτόμενον, ⁱ οὐδὲ κινούμενον. Ἐνα δ' εἴ τι
 ἐνδεχόμενον ^k γίνεσθαι ἢ γενέσθαι μὴ ἐστίν· ὁμοίως γὰρ καὶ

^h γινόμενον F. ⁱ πρὸς αὐτοὺς E. ^k ὄντων κόσμων ἐνδέχεται M,
 ὄντων τῶν κόσμων ἐνδέχεται H.L. ¹ ἀλλὰ μὴν] οὐ μὴν ἀλλὰ F.H.M.
^m ἀγέννητον E. ⁿ φησιν ὁ τίμαιος τὸν F.M. ^o οὐ] ἀλλ' οὐ pr. F.
^p μὴν] μὴν φθαρτὸν F.M. ^q τὸν] τὸν λοιπὸν F.H.L.M. ^r αἰὲ om. F.
^s φυσικῶς—εἴρηται om. E. ^t τοῦ om. H. cum corr. F. et re. E.
^v μόνου margo F: pr. enim om. ^w δὲ om. pr. E. ^x περὶ om.
 corr. F. ^y παντός ἐπισκεψαμένοις H. ^z καὶ γενητά om. E. ^a λέγο-
 μεν H. ^b καὶ ἀφθαρτα om. E. ^c καὶ E. ^d δῆλον E. ^e αὐτῶν
 E.F.H.M. ^f ἀγέννητον E. ^g μὲν τὸν τρόπον M. ^h οὐ] οὐδὲ F.
ⁱ οὐδὲ] οὐδὲ καὶ F. ^k γίνεσθαι ἢ om. E.

τοῦτο ἀγένητον, ὅτι ἐνδέχεται γενέσθαι. Ἐνα δ' εἴ τι ὅλως³
 ἀδύνατον γενέσθαι, ὥσθ' ὅτε μὲν εἶναι ὅτε δὲ μὴ. Τὸ δ'
 ἀδύνατον λέγεται διχῶς· ἢ γὰρ¹ τῷ μὴ ἀληθὲς εἶναι εἰπεῖν
 ὅτι γένοιτ' ἂν, ἢ^m τῷ μὴ ῥαδίως μηδὲ ταχὺ ἢ καλῶς. Τὸν⁴
 αὐτὸν δὲ τρόπονⁿ καὶ τὸ γενητὸν ἓνα μὲν εἰ μὴ ὃν πρότερον
 ὕστερον ἔστιν, εἴτε^o γινόμενον εἴτ' ἄνευ τοῦ γίνεσθαι, ὅτε
 μὲν μὴ ὄν, πάλιν δ' ὄν· ἓνα δ' εἰ δυνατόν, εἴτε τῷ ἀληθεῖ διο-
 ρισθέντος τοῦ δυνατοῦ εἴτε τῷ ῥαδίως· ἓνα δ' εἰ^p ἢ γένεσις
 αὐτοῦ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν, εἴτ' ἤδη ὄντος, διὰ τοῦ γί-
 νεσθαι δ' ὄντος, εἴτε καὶ μήπω ὄντος, ἀλλ' ἐνδεχομένου. ⁴Καὶ⁵
 φθαρτὸν δὲ καὶ ἀφθαρτον ὡσαύτως· εἴτε γὰρ πρότερόν τι
 ὃν ὕστερον^r ἢ μὴ ἔστιν ἢ^s ἐνδέχεται μὴ εἶναι, φθαρτὸν εἰναί
 φαμεν, ^tεἴτε φθειρόμενόν ποτε καὶ μεταβάλλον, ^vεἴτε μὴ.
^wἜστι δ' ὅτε καὶ τὸ διὰ τοῦ φθείρεσθαι ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι
 φθαρτὸν εἰναί φαμεν, καὶ ἔτι ἄλλως τὸ ῥαδίως φθειρόμενον,
 ὃ εἴποι ἂν τις εὐφθαρτον. Καὶ περὶ τοῦ ἀφθάρτου ὁ αὐτὸς⁶
 λόγος· ἢ γὰρ τὸ ἄνευ φθορᾶς ὅτε μὲν ὄν ὅτε δὲ μὴ ὄν, οἶον
 τὰς ἀφάς, ὅτι ἄνευ τοῦ φθείρεσθαι πρότερον οὔσαι ὕστερον
 οὐκ εἰσίν, ἢ τὸ ὄν μὲν^x δυνατόν δὲ μὴ εἶναι, ^yἢ οὐκ ἐσόμενόν
 ποτε, νῦν δ' ὄν· σὺ γὰρ^z εἶ, καὶ ἡ ἀφή νῦν· ἀλλ' ὅμως
^aφθαρτόν, ὅτι ^bἔσται ποτὲ ^cὅτε οὐκ ἀληθές ^dσε εἰπεῖν ὅτι
 εἶ, οὐδὲ ^eταῦτα ἄπτεσθαι. Τὸ δὲ μάλιστα κυρίως, τὸ ὄν⁷
 μὲν, ἀδύνατον δὲ φθαρῆναι οὕτως ὥστε νῦν ὄν ὕστερον μὴ
 εἶναι ἢ^f ἐνδέχεσθαι μὴ εἶναι, ἢ καὶ τὸ μήπω ἐφθαρμένον, ^gὄν
^hδέ, ἐνδεχόμενον δ' ὕστερον μὴ εἶναι. Λέγεται δ' ἀφθαρτον
 καὶ τὸ μὴ ῥαδίως φθειρόμενον. Εἰⁱ δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει,⁸
 σκεπτέον πῶς λέγομεν τὸ δυνατόν^k καὶ ἀδύνατον· τό τε

¹ τῷ] τὸ F.M. ^m τῷ] τὸ F. ⁿ καὶ τὸ] κατὰ E. ^o γινόμενον E.L.M.
^p ἢ] ἢ ἢ H. ^q καὶ ante φθ. om. E. ^r ἢ post ὕστ. om. L. ^s μὴ
 εἶναι ἐνδέχεται E.L. ^t εἴτε—εἰναί φαμεν om. M. ^v εἴτε μὴ corr. E.
^w φαμεν εἶναι φθαρτόν H. ^x ἀδύνατον δὲ L, καὶ δυνατόν δὲ E, καὶ δυ-
 νατόν H. ^y ἢ καὶ οὐκ L. ^z εἶ νῦν καὶ F. ^a φθαρτοὶ M. ^b ἔστιν E.L.
^c ὅτι L.M, om. E. ^d σε om. H. et corr. E. ^e ταύτην M. ^f ἐνδέ-
 χεσθαι—ἢ καὶ om. H. ^g ὄν om. E. ^h δέ om. F.H.L.M. ⁱ δέ E.L.
^k καὶ τὸ ἀδ. F.H.

γὰρ κυριώτατα λεγόμενον ἀφθαρτον ¹ τῷ μὴ δύνασθαι ^m φθα-
ρῆναι ἂν, μῆδ' ὅτε μὲν εἶναι ὅτε δὲ μὴ. ⁿ λέγεται δὲ καὶ τὸ
ἀγέννητον τὸ ἀδύνατον, καὶ ^o τὸ μὴ δυνάμενον γενέσθαι οὕτως
^p ὥστε πρότερον μὲν μὴ εἶναι ὕστερον δὲ εἶναι, οἷον ^q τὴν διά-
9 μετρον σύμμετρον. Εἰ δὴ τι δύναται κινήσθαι στάδια ἑκα-
τὸν ἢ ἄραι βίρος, αἰεὶ πρὸς τὸ πλείστον λέγομεν, οἷον τά-
λαντα ἄραι ἑκατὸν ἢ στάδια βαδίσαι ἑκατόν (καίτοι καὶ τὰ
μόρια δύναται τὰ ἐντός, εἴπερ καὶ τὴν ὑπεροχήν), ὥς δέον
ὀρίζεσθαι πρὸς τὸ τέλος καὶ ^r τὴν ὑπεροχὴν τὴν δύναμιν.
10 Ἀνάγκη μὲν οὖν τὸ δυνατόν καθ' ὑπεροχὴν τοσαυτὴ καὶ τὰ
ἐντός δύνασθαι, οἷον εἰ τάλαντα ^s ἑκατὸν ἄραι, καὶ δύο, ^t καὶ
εἰ στάδια ἑκατόν, καὶ δύο δύνασθαι βαδίσαι. Ἡ δὲ δύναμις
τῆς ὑπεροχῆς ἐστίν· καὶ εἴ τι ἀδύνατον τοσονδὲ καθ' ὑπερ-
βολὴν εἰπόντων, καὶ τὰ πλείω ἀδύνατον, οἷον ὁ χίλια ^v βαδί-
11 σαι στάδια μὴ δυνάμενος δῆλον ὅτι καὶ χίλια καὶ ἔν. Μηθὲν
δ' ^w ἡμᾶς παρενοχλείτω· διωρίσθω γὰρ κατὰ τῆς ὑπεροχῆς
τὸ τέλος λεγόμενον τὸ κυρίως δυνατόν. Τάχα γὰρ ^x ἐνσταίη
τις ἂν ὥς οὐκ ἀνάγκη τὸ λεχθέν· ὁ γὰρ ὁρῶν στάδιον ^y οὐ
καὶ τὰ ἐντός ὕψεται μεγέθει, ^z ἀλλὰ τοῦναντίον μᾶλλον ὁ
δυνάμενος ^a ἰδεῖν στιγμήν ἢ ἀκοῦσαι ^b μικροῦ ψόφου καὶ τῶν
12 μερίζοντων ἔξει αἰσθησιν. Ἀλλ' οὐθὲν διαφέρει πρὸς τὸν λό-
γον· διωρίσθω γὰρ ἥτοι ἐπὶ τῆς δυνάμεως ἢ ἐπὶ ^c τοῦ πρά-
γματος ἢ ὑπερβολῇ. Τὸ γὰρ λεγόμενον δῆλον· ἢ μὲν γὰρ
ὕψις ἢ τοῦ ^d ἐλάττονος ^e ὑπερέχει, ἢ δὲ ταχυτὴς ἢ τοῦ πλεί-
ονος.

12 Διωρισμένων δὲ τούτων λεκτέον ^f τὸ ἐφεξῆς. Εἰ δὴ ἐστίν
ἔνια δυνατὰ ^g καὶ εἶναι καὶ μὴ, ἀνάγκη ^h χρόνον τινὰ ὀρίσθαι

¹ τῷ] τὸ M. ^m ἂν φθαρήναι F.H.M. ⁿ λέγεται δέ] λέγεται δὲ F.M.
^o τὸ ante μὴ om. E.F.M. ^p ὥσπερ E, ὥς M. ^q τὴν om. M. ^r τὴν
ὑποχὴν E, τῆς ὑπεροχῆς L. ^s ἄραι ἑκατόν H. ^t καὶ H.M. ^v στά-
δια βαδίσαι H. ^w ἡμᾶς] ἡμᾶς τὸ τελευταῖον ὧν δύναται margo L. ^x ἂν
ἐνσταίη τις I. ^y οὐ καὶ] οὐκ ἂν E.L, καὶ M. ^z ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ H.
^a ἰδεῖν ἢ στιγμήν ἢ M. ^b σμικροῦ H. ^c τοῦ om. E. ^d ἐλάσσονος F.
^e ὑπερέχει—πλείονος om. pr. E. ^f τὸ om. M. ^g καὶ ante εἶναι om. M.
^h τινὰ χρόνον F.H.M.

τὸν πλείστον καὶ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ μή, λέγω δ' ¹ ὃν δυνατόν
τὸ πρᾶγμα εἶναι· καὶ ¹ ὃν δυνατόν μὴ εἶναι ^k καθ' ὅποιανούνη
κατηγορίαν, οἷον ἄνθρωπον ἢ λευκὸν ἢ τρίπηχυν ἢ ¹ ἄλλ'
ὅτιοῦν τῶν τοιούτων. Εἰ γὰρ μὴ ἔσται ποσὸς τις, ἀλλ' αἰ
πλείων τοῦ προτεθέντος καὶ ^m οὐκ ἔστιν οὐ ἐλάττων, ἄπειρον
ἔσται χρόνον ⁿ τὸ αὐτὸ δυνατόν εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἄλλον
ἄπειρον. Ἀλλὰ τοῦτ' ἀδύνατον. Ἀρχὴ δ' ἔστω ἐντεῦθεν ²
τὸ γὰρ ἀδύνατον καὶ τὸ ψεύδος οὐ ^o ταυτὸ σημαίνει. Ἔστι
δὲ τὸ ἀδύνατον καὶ ^p τὸ δυνατόν καὶ τὸ ψεύδος καὶ τὸ ἀληθές
τὸ μὲν ἐξ ὑποθέσεως (λέγω δ', ^q οἷον τὸ τρίγωνον ^r ἀδύνατον
δύο ὀρθὰς ἔχειν, εἰ τὰδε, καὶ ἡ διάμετρος ^s σύμμετρος, ^t εἰ
τὰδε), ἔστι δ' ἀπλῶς καὶ δυνατὰ καὶ ἀδύνατα καὶ ψευδῆ καὶ
ἀληθῆ. Οὐ δὲ ^v ταυτόν ἐστι ψεύδος ^w τέ ^x τι εἶναι ἀπλῶς ³
καὶ ἀδύνατον ^y ἀπλῶς· τὸ γάρ σε μὴ ἐστῶτα φάναι ἐστάναι
ψεύδος μὲν, οὐκ ἀδύνατον δέ. ^z Ὅμοίως δὲ ^a καὶ τὸ τὸν
κιθαρίζοντα ^b μὲν μὴ ἄδοντα δὲ ἄδειν φάναι ψεύδος, ἀλλ'
οὐκ ἀδύνατον. Τὸ δ' ἅμα ἐστάναι καὶ καθῆσθαι, καὶ τὴν
διάμετρον ^c σύμμετρον ^d εἶναι, οὐ μόνον ψεύδος ἀλλὰ καὶ
ἀδύνατον. ^e Οὐ δὲ ταυτόν ^f ἐστιν ὑποθέσθαι ψεύδος καὶ ⁴
ἀδύνατον. Συμβαίνει ^g δ' ἀδύνατον ἐξ ἀδυνάτου. Τοῦ μὲν
οὖν ^h καθῆσθαι καὶ ἐστάναι ἅμα ἔχει τὴν δύναμιν, ὅτι ⁱ ὅτε
ἔχει ^k ἐκείνην, καὶ τὴν ἐτέραν· ἀλλ' οὐχ ὥστε ἅμα καθῆσθαι
καὶ ἐστάναι, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ χρόνῳ. Εἰ ¹ δὴ τι ἄπειρον
^m χρόνον ἔχει πλειόνων δύναμιν, οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ χρόνῳ,
ἀλλὰ τοῦθ' ἅμα. Ὡστ' εἴ τι ἄπειρον χρόνον ⁿ ὃν φθαρτόν ⁵
ἐστι, δύναμιν ^o ἔχει ἀν τοῦ μὴ εἶναι. Εἰ δὲ ἄπειρον χρόνον

ⁱ ὃν F. ^k καθ' om. pr. E. ¹ ἄλλο τι ὅτιοῦν F. ^m οὐ οὐκ
ἐστιν F. ⁿ τὸ αὐτὸ om. E.H. in margine ponit F. ^o ταυτὸν M.
^p τὸ om. E. ter. ^q οἷον καὶ τὸ E.M. ^r ἀδύνατον om. E. ^s σύμ-
μετρος om. E. ^t εἰ τὰδε om. E.F.H.M. ^v ταυτὸ E.L. ^w τέ
om. H. ^x τι om. F. ^y ἀπλῶς om. E. ^z ὁμοίως δὲ om. F.H.
^a καὶ τὸ om. E.L. ^b μὲν om. E.H.L. ^c σύμμετρον om. E. ^d εἶναι
om. E.H. ^e οὐ δὲ—ἀδύνατον om. pr. F. ^f ἐστιν om. H. ^g δὲ H.
^h ἐστάναι καὶ καθῆσθαι H. ⁱ ὅτε om. H. ^k κείνην E. ¹ δέ F.H.M.
^m χρόνων ἔχει M, ἔχει χρόνον F. ⁿ ὃν om. E. ^o ἔχει (supra po-
sito ai) F.

ῥ' ἐστίν, ^q ἔστω ὑπάρχον ὃ δύναται ^r μὴ εἶναι. Ἐὰν ἄρ' ἔσται τε καὶ οὐκ ἔσται κατ' ἐνέργειαν. Ψεῦδος μὲν οὖν συμβαίνοι ἄν, ^s ὅτι ψεῦδος ἐτέθη. Ἄλλ' εἰ μὴ ἀδύνατον ^t ἦν, ⁶ οὐκ ἂν καὶ ἀδύνατον ἦν τὸ συμβαίνειν. Ἄπαν ἄρα τὸ αἰεὶ ὄν ἀπλῶς ἀφθαρτον. Ὅμοίως δὲ καὶ ἀγέννητον ^w εἰ γὰρ γενητόν, ἔσται δυνατὸν χρόνον τινὰ μὴ εἶναι. Φθαρτὸν μὲν γάρ ἐστι τὸ πρότερον μὲν ὄν, νῦν δὲ μὴ ὄν ἢ ἐνδεχόμενόν ποτε ὕστερον μὴ εἶναι· γενητόν δὲ ὃ ἐνδέχεται πρότερον μὴ εἶναι, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐν ᾧ χρόνῳ δυνατὸν τὸ αἰεὶ ὄν. Ὡστε μὴ εἶναι οὐτ' ἄπειρον οὔτε πεπερασμένον· καὶ γὰρ τὸν πεπε-
⁷ ρασμένον χρόνον δύναται εἶναι, εἴπερ καὶ τὸν ἄπειρον. Οὐκ ἄρα ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καὶ ἐν αἰεὶ τε δύνασθαι εἶναι ^x καὶ μὴ εἶναι. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὴν ἀπόφασιν, οἷον λέγω μὴ αἰεὶ εἶναι. Ἀδύνατον ἄρα καὶ αἰεὶ μέν τι εἶναι, φθαρτὸν δ' εἶναι. Ὅμοίως δ' οὐδὲ γενητόν. Δυοῖν γὰρ ὅροις εἰ ἀδύνατον τὸ ὕστερον ἄνευ τοῦ προτέρου ^y ὑπάρξαι, ^z ἐκείνο δ' ἀδύνατον ^a ὑπάρξαι, καὶ τὸ ὕστερον. Ὡστ' εἰ τὸ αἰεὶ ὄν μὴ ἐνδέχεται ⁸ ποτε μὴ εἶναι, ἀδύνατον καὶ γενητόν εἶναι. Ἐπεὶ δ' ^b ἢ ἀπόφασις τοῦ μὲν αἰεὶ δυναμένου εἶναι τὸ ^c μὴ ^d αἰεὶ δυνάμενον εἶναι, ^e τὸ δ' αἰεὶ ^f δυνάμενον μὴ εἶναι ^g ἐναντίον, οὗ ἀπόφασις τὸ μὴ αἰεὶ ^h δυνάμενον μὴ εἶναι, ἀνάγκη τὰς ἀποφάσεις ἀμφοῖν τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, καὶ εἶναι μέσον τοῦ αἰεὶ ὄντος καὶ ⁱ τοῦ αἰεὶ μὴ ὄντος τὸ δυνάμενον εἶναι καὶ μὴ εἶναι· ἢ γὰρ ⁹ ἑκατέρου ἀπόφασις ποτε ὑπάρξει, εἰ μὴ ^k εἴη ^l αἰεὶ. ^m Ὡστε καὶ τὸ μὴ αἰεὶ μὴ ὄν ἔσται ποτὲ καὶ οὐκ ἔσται, καὶ τὸ μὴ αἰεὶ δυνάμενον εἶναι δηλονότι, ἀλλὰ ποτε ⁿ ὄν· ὥστε καὶ μὴ εἶναι. Τὸ αὐτὸ ἄρ' ^o ἔσται δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ, καὶ τοῦτ' ἔστιν

ῥ' ἐστίν om. E.H. q ἔσται E. r μὴ εἶναι om. E.L. s ὅτι] τι E. t ἦν om. H. v οὐκ—ἦν om. E. w εἰ γὰρ γενητόν om. E. x καὶ αἰεὶ μὴ F. y ὑπάρξαι M. z ἐκείνο δ' εἰ ἐκείνο F. a ὑπάρχειν F.H.M. et corr. E. b ἢ om. E. c μὴδ' M. d αἰεὶ—τὸ δ' om. E. e τοῦ H. f δυνατὸν E.H.L.M. g ἐναντίον, omisso οὗ, H. ἐναντίον—εἶναι in litura E. h δυνατὸν L. et re. E. i τοῦ om. E. k εἴη om. H. post αἰεὶ ponunt F.L. l αἰεὶ. ὥστε καὶ τὸ μὴ om. E. m ὥστε καὶ] ὥστ' εἰ F.H.M. n ὄν om. E. o ἔσται τὸ δ. E.L.M.

ἀμφοῖν μέσον. Λόγος δὲ καθόλου ὅδε. Ἔστω ὃ γὰρ τὸ Α καὶ τὸ Β μηδενὶ τῷ αὐτῷ δυνάμενα ὑπάρχειν, ἡ ἅπαντι δὲ τὸ Α ἢ τὸ Γ καὶ τὸ Β ἢ ἡ τὸ Δ. Ἀνάγκη δὴ ὅτι μήτε τὸ Α ὑπάρχει μήτε τὸ Β, παντὶ ὑπάρχειν ὡς τὰ Γ Δ. Ἔστω ἡ δὲ 10 τὸ Ε τὸ μεταξὺ τῶν Α Β· ἐναντίων γὰρ τὸ μητέτερον μέσον. Τούτῳ δὴ ἀνάγκη ἀμφοῦ ὑπάρχειν τὸ τε Γ καὶ τὸ Δ. Παντὶ γὰρ ἢ τὸ ὡς Α ἢ τὸ Γ, ὥστε καὶ τῷ Ε· ἐπεὶ οὖν τὸ Α ἀδύνατον, τὸ Γ ὑπάρξει. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ Δ. Οὔτε δὴ τὸ αἰεὶ ὄν γεννητὸν ὡς οὐδὲ φθαρτὸν, ὡς οὔτε τὸ αἰεὶ μὴ ὄν. Δῆλον ὅτι καὶ εἰ γεννητὸν ἢ φθαρτὸν, οὐκ αἰδίδιον. Ἀμα γὰρ ἔσται δυνάμενον αἰεὶ εἶναι ὡς καὶ δυνάμενον 11 μὴ αἰεὶ εἶναι· τοῦτο δ' ὅτι ἀδύνατον, δέδεικται πρότερον. Ἀρ' οὖν εἰ καὶ ὡς ἀγέννητον, ὃν δέ, τοῦτ' ἀνάγκη αἰδίδιον εἶναι; Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἀφθαρτον, ὃν δέ. Λέγω δὲ τὸ ἀγέννητον ὡς καὶ ἀφθαρτον τὰ κυρίως λεγόμενα, ἀγέννητον μὲν ὡς ὅ ἐστι νῦν, καὶ πρότερον οὐκ ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν τὸ μὴ εἶναι, ἀφθαρτον δὲ ὡς νῦν ὄν ὕστερον μὴ ἀληθὲς ἔσται εἰπεῖν μὴ εἶναι. Ἡ ὡς εἰ μὲν ταῦτα ἀλλήλοισι ὡς ἀκολουθεῖ καὶ τό τε ἀγέννητον 12 ἀφθαρτον καὶ τὸ ἀφθαρτον ἀγέννητον, ἀνάγκη καὶ τὸ αἰδίδιον ἐκατέρῳ ἀκολουθεῖν, καὶ εἴτε ὡς ὡς ἀγέννητον, αἰδίδιον, ὡς εἴτε ὡς ἀφθαρτον, ὡς αἰδίδιον. Δῆλον δὲ ὡς καὶ ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ αὐτῶν· καὶ ὡς γὰρ ἀνάγκη, εἰ φθαρτὸν, γεννητὸν. Ἡ γὰρ ὡς ἀγέννητον ὡς ἢ γεννητὸν· εἰ ὡς δὲ ἀγέννητον, ἀφθαρτον ὑπόκειται. Καὶ εἰ γεννητὸν ὡς δὴ, φθαρτὸν ἀνάγκη· ὡς ἢ γὰρ 13 φθαρτὸν ἢ ἀφθαρτον· ἀλλ' εἰ ἀφθαρτον, ἀγέννητον ὑπέκειται. Εἰ δὲ μὴ ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλοισι τὸ ἀφθαρτον καὶ ὡς τὸ ὡς ἀγέννητον, οὐκ ἀνάγκη οὔτε τὸ ἀγέννητον οὔτε τὸ

ὡς γὰρ α καὶ β Ε. ἡ παντὶ F. ἡ τὸ ante Δ om M. ὡς τὰ τὸ F.M. τ δὲ F. ὡς γ ἢ τὸ α E.L. ὡς οὐδὲ φθαρτὸν—γεννητὸν om. pr. F. x οὐδὲ F.L. ὡς δ' om. L. ὡς καὶ—εἶναι om. pr. E. ὡς ἀγέννητον E. b καὶ τὸ ἀφθαρτον M. c ὡς δὴ ἐστι F. d εἰ om. E. e ἀκολουθοῦσι E.H.L. f τι om. E.F.L.M. g αἰδίδιον ἀγέννητον F. h εἴτε] καὶ εἴτε M. i τι om. E.H.L.M. k αἰδίδιον om. E. l καὶ om. H. m γὰρ post καὶ om. pr. E. n ἀγέννητον E. o ἢ—ἀγέννητον om. pr. E. ὡς δὲ] γὰρ L. et re. E. ὡς δὲ H.L. ὡς ἢ γὰρ φθ. ἡ ἀφθαρτον om. pr. E. ὡς τὸ post καὶ om. E.H.L. t ἀγέννητον L.

ἄφθαρτον αἰδίων εἶναι. Ὅτι δ' ἀνάγκη ἀκολουθεῖν, ἐκ τῶνδε φανερόν. Τὸ γὰρ γεννητὸν καὶ τὸ φθαρτὸν ἀκολουθοῦσιν
 14 ἀλλήλοις. Δῆλον δὲ καὶ τοῦτο ἐκ τῶν πρότερον· τοῦ γὰρ αἰὲ ὄντος καὶ τοῦ αἰὲ μὴ ὄντος ἐστὶ μεταξὺ ᾧ μῆτερον ἀκολουθεῖ, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ^ω γεννητὸν καὶ φθαρτόν. Δυνατὸν γὰρ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι ὠρισμένον χρόνον ἐκάτερον· λέγω δ' ἐκάτερον ^κ καὶ εἶναι ποσόν τινα χρόνον καὶ μὴ εἶναι. Εἰ τοίνυν ^γ ἐστὶ τι γεννητὸν ^z ἢ φθαρτόν, ἀνάγκη τοῦτο
 15 μεταξὺ εἶναι. Ἐστω γὰρ τὸ ^α Α τὸ αἰὲ ὄν, τὸ δὲ Β τὸ αἰὲ μὴ ὄν, τὸ δὲ Γ γεννητόν, τὸ δὲ Δ φθαρτόν. Ἀνάγκη δὴ τὸ Γ μεταξὺ εἶναι ^β τοῦ Α καὶ τοῦ Β. Τῶν μὲν γὰρ οὐκ ἔστι χρόνος ἐπ' οὐδέτερον τὸ πέρας ἐν ᾧ ^ε ἢ τὸ Α οὐκ ἦν ἢ τὸ Β ἦν· τῷ δὲ γεννητῷ ἀνάγκη ^δ ἢ ἐνεργεῖα ^ε εἶναι ἢ δυνάμει, τοῖς δὲ Α Β οὐδετέρως. Ποσὸν ἄρα τινὰ καὶ ὠρισμένον χρόνον
 16 καὶ ἔσται καὶ πάλιν οὐκ ἔσται ^ε τὸ Γ. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ Δ ^ς φθαρτοῦ. Γεννητὸν ἄρα καὶ φθαρτόν ἐκάτερον. Ἀκολουθοῦσιν ἄρα ^β ἀλλήλοις τὸ γεννητὸν καὶ ^ι τὸ φθαρτόν. Ἐστω δὴ τὸ ἐφ' ᾧ Ε ἀγέννητον, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Ζ γεννητόν, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Η ἄφθαρτον, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Θ φθαρτόν. ^κ Τὰ ^ι δὴ
 17 Ζ Θ δέδεικται ὅτι ^μ ἀκολουθεῖ ἀλλήλοις. Ὅταν ^ν δ' ἢ οὕτω κείμενα ὡς ταῦτα, οἷον ^ο τὸ μὲν Ζ καὶ ^ρ τὸ Θ ἀκολουθοῦντα, ^ι τὸ δὲ Ε καὶ τὸ Ζ μῆθενι τῷ αὐτῷ, ^ρ ἅπαντι δὲ θάτερον, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ Η Θ, ἀνάγκη ^ς καὶ ^τ τὰ ^ν Ε Η ἀκολουθεῖν ἀλλήλοις. ^ω Ἐστω γὰρ τῷ Η τὸ Ε μὴ ἀκολουθοῦν. ^κ Τὸ ἄρα Ζ ἀκολουθήσει· παντὶ γὰρ τὸ Ε ἢ τὸ Ζ. Ἀλλὰ μὴν ᾧ τὸ Ζ, καὶ τὸ Θ. Τῷ ἄρα Η τὸ Θ ^γ ἀκολουθήσει. Ἀλλ'

^ν τὸ om. E.H.M. ^ω γεννητὸν L. ^κ καὶ om. L. ^γ ἔστιν ἢ γεννητόν τι M. ^z ἢ τι φθ. E. ^α Α—Β τὸ om. E. ^β τοῦ α καὶ β F.H, τῶν α β M. ^ε ἢ om. E.F.L. ^δ ἢ post ἀνάγκη om. E. ^ε εἶναι om. E, post δυνάμει ponit L. ^ε τὸ Γ om. E.L. ^ς φθαρτοῦ om. E.L. ^β ἀλλήλοις post φθαρτόν M. ^ι τὸ post καὶ om. F.H. ^κ τὰ] τὸ M. ^ι δὲ L. ^μ ἀκολουθοῦσιν M. ^ν δ' ἢ] δὴ F.L. ^ο τὸ μὲν] τὰ μὲν H.L. ^ρ τὸ Θ] τὰ θ H.L., θ F.M. ^ι τὸ δὲ Ε καὶ τὸ] τὰ δὲ ε καὶ τὰ H.L. ^ρ ἅπαντα δὲ θάτερα M. ^ς καὶ post ἀνάγκη om. L. ^τ τὸ pr. F. ^ν η ε E. ^ω ἔστι M. ^κ τὸ ζ ἄρα ἀκολουθεῖ E. ^γ ἀκολουθεῖ M.

ὑπέκειτο ἀδύνατον εἶναι. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ὅτι τὸ H 18
τῷ E. Ἀλλὰ μὴν οὕτως ἔχει τὸ ἀγέννητον, ἐφ' ^z ᾧ E, πρὸς
τὸ γεννητόν, ἐφ' ^a ᾧ Z, καὶ τὸ ἀφθαρτον, ἐφ' ^b ᾧ H, πρὸς
τὸ ^c φθαρτόν, ἐφ' ^b ᾧ Θ. Τὸ ^d δὲ φάναι μηδὲν κωλύειν γινώ-
μενόν τι ἀφθαρτον εἶναι καὶ ἀγέννητον ὃν φθαρῆναι, ἀπαξ
ὑπαρχούσης τῷ μὲν τῆς γενέσεως τῷ δὲ τῆς φθοράς, ἀναι-
ρεῖν ἐστὶ τῶν δεδομένων τι. Ἡ γὰρ ἄπειρον ἢ ποσόν τινα 19
ᾠρισμένον χρόνον ^e δύναται ἅπαντα ἢ ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἢ
εἶναι ἢ μὴ εἶναι, καὶ τὸν ἄπειρον διὰ τοῦτο, ὅτι ᾠρισταί πως
ὁ ἄπειρος ^f χρόνος, οὐ οὐκ ἔστι πλείων. Τὸ δὲ πῇ ἄπειρον
^g οὐτ' ἄπειρον οὐθ' ᾠρισμένον. Ἐτι τί μάλλον ἐπὶ τῷδε
τῷ σημείῳ αἰεὶ ὃν πρότερον ^h ἐφθάρη ἢ μὴ ὃν ἄπειρον ἐγέ-
νετο; Εἰ γὰρ μηθὲν μάλλον, ἄπειρα δὲ τὰ σημεία, δηλον 20
ὅτι ἄπειρον χρόνον ἦν τι γεννητόν καὶ φθαρτόν. Δύναται
ἄρα μὴ εἶναι ⁱ τὸν ἄπειρον χρόνον· ἅμα ^k γὰρ ἔξει δύναμιν
τοῦ μὴ εἶναι καὶ εἶναι, τὸ μὲν πρότερον, εἰ φθαρτόν, τὸ δ'
ὕστερον, εἰ γεννητόν. Ὡστ' εἰάν ὑπάρχειν θῶμεν ^l ἀδύνατα,
τὰ ἀντικείμενα ἅμα ^m ὑπάρχει. Ἐτι δὲ καὶ τοῦθ' ὁμοίως ἐν 21
ἅπαντι σημείῳ ὑπάρξει, ὥστ' ἄπειρον χρόνον τοῦ μὴ εἶναι
καὶ τοῦ εἶναι ἔξει δύναμιν· ἀλλὰ δέδεικται ὅτι ἀδύνατον
ⁿ τοῦτο. Ἐτι ^o εἰ πρότερον ἢ δύναμις ὑπάρχει τῆς ἐνερ-
γείας, ἅπανθ' ^p ὑπάρξει τὸν χρόνον, καὶ ^q ὃν ἀγέννητον ἦν,
καὶ μὴ ὃν τὸν ἄπειρον χρόνον, γίγνεσθαι ^r δὲ δυνάμενον.
Ἄμα ^s δὲ οὐκ ἦν καὶ τοῦ εἶναι δύναμιν εἶχε, καὶ τοῦ τότε 22
^t μὴ εἶναι καὶ ὕστερον ἄπειρον ἄρα χρόνον. Φανερόν δὲ καὶ
ἄλλως ὅτι ἀδύνατον φθαρτόν ὃν μὴ φθαρῆναί ποτε· ^v αἰεὶ
γὰρ ^w ἔσται ἅμα καὶ φθαρτόν ^x καὶ ἀφθαρτον ἐντελεχείᾳ,

^z ᾧ τὸ ε L. ^a ᾧ τὸ ζ F.H.L. ^b ᾧ—ᾧ] οὐ—οὐ E.L. ^c ἀφθαρ-
τον L. ^d δὲ F.H.M. ^e δύναται F, οὐ δύναται E. ^f χρόνος
om. E.M. ^g οὐτ' ἄπειρον om. pr. E. ^h ἐφθαρται M. ⁱ τὸν
om. E.L. ^k γὰρ] ἄρα E.L. ^l ἀ δύναται F.M., ἀ δύναται E.L.
^m ὑπάρχει, supra posito ξ, H. ⁿ τοῦτο om. H. ^o εἰ] εἴπερ F.H.M.
^p ὑπάρχει L. ^q ὃν H.L.M. ^r δὲ om. E.H.M. ^s δὲ] δὲ E.L.M.
^t μὴ om. E.F.L.M. ^v αἰεὶ καὶ γὰρ M. ^w ἔσται τε ἅμα F. ^x καὶ
ἀφθαρτον om. pr. E.

ὥστε ἅμα ἔσται δυνατόν αἰεὶ τε εἶναι καὶ μὴ αἰεὶ. Φθείρεται ἄρα ποτὲ τὸ ὕφθαρτόν, καὶ εἰ γενητόν, ^z γέγονεν· δυνατόν ²³ γὰρ ^a γεγονέναι, καὶ μὴ αἰεὶ ^b ἄρα εἶναι. Ἔστι δὲ καὶ ^c ὧδε θεωρῆσαι ὅτι ἀδύνατον ἢ γενόμενόν ποτε ἄφθαρτόν ^d τι διατελεῖν, ἢ ἀγέννητον ὃν καὶ αἰεὶ πρότερον ὃν φθαρῆναι. Οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου οὗτ' ἄφθαρτον οὗτ' ἀγέννητον οἶόν τ' εἶναι. Τὸ μὲν γὰρ αὐτόματόν ^e ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τύχης παρὰ τὸ αἰεὶ καὶ ^f τὸ ὡς ἐπὶ ^g τὸ πολὺ ἢ ὃν ἢ ^h γινόμενον· τὸ δ' ἄπειρον χρόνον ἢ ἀπλῶς ἢ ἀπὸ τινος ⁱ χρόνου ἢ αἰεὶ ἢ ²⁴ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπάρχει ὄν. Ἀνάγκη τοίνυν φύσει τὰ τοιαῦτα ὅτε μὲν εἶναι ὅτε δὲ μὴ. Τῶν δὲ τοιούτων ἡ αὐτὴ δύναμις τῆς ἀντιφάσεως, καὶ ἡ ὕλη ^k αἰτία τοῦ εἶναι καὶ μὴ. Ὡστ' ἀνάγκη ^l ἅμα ὑπάρχειν ἐνεργεῖα ^m ἀντικείμενα. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲν γ' ἀληθὲς εἰπεῖν νῦν ⁿ ὅτι ἐστὶ ^o πέρυσιν, οὐδὲ ²⁵ ^o πέρυσιν ὅτι νῦν ἐστίν. Ἀδύνατον ἄρα μὴ ὄν ποτε ὕστερον αἰῖδιον εἶναι· ἔξει γὰρ ὕστερον ^p καὶ τὴν τοῦ μὴ εἶναι δύναμιν. Πλὴν ^q οὐ τοῦ τότε μὴ εἶναι ^r ὅτε ἔστιν (ὑπάρχει γὰρ ἐνεργεῖα ὄν), ^s ἀλλὰ τοῦ ^o πέρυσιν καὶ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ. Ἔστω δὴ οὗ ἔχει τὴν δύναμιν ὑπάρχον ^t ἐνεργεῖα· ²⁶ ἔσται ^w ἄρα ἀληθὲς εἰπεῖν νῦν ὅτι οὐκ ἔστι ^o πέρυσιν. Ἀλλ' ἀδύνατον· οὐδεμία γὰρ δύναμις τοῦ γεγονέναι ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ εἶναι ἢ ἔσεσθαι. Ὁμοίως δὲ ^x καὶ εἰ πρότερον ὃν αἰῖδιον ὕστερον μὴ ^y ἐστίν· ἔξει γὰρ δύναμιν οὗ ἐνεργεῖα οὐκ ἔστιν. ^z Ὡστ' ^a ἂν θῶμεν τὸ δυνατόν, ἀληθὲς ἔσται εἰπεῖν νῦν ὅτι ²⁷ τοῦτ' ἔστι ^b πέρυσιν καὶ ὅλως ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ. Καὶ φρυσικῶς δὲ καὶ μὴ καθόλου σκοποῦσιν ἀδύνατον ἢ αἰῖδιον ὃν πρότερον ^c φθαρῆναι ὕστερον, ἢ πρότερον μὴ ὃν ὕστερον

y ἄφθαρτον F.M. z γε γονέναι E. a γεγονέναι om. E. b ἄρα om. F.H.M. c οὕτω H. d τι om. E. e ἐστὶ] εἶναι F. f τὸ ante ὡς om. E. g τὸ om. E. h γινόμενον L. i χρόνου om. E.F.H.L. k αἰτία ante ἡ F.M., om. pr. E. l ἅμα] καὶ ἅμα E.H.L. m τὰ ἀντι-κείμενα F.H.M. n ὅτι οὐκ ἔστι H. o πέρυσιν F. p καὶ om. E.H. q οὐ τὴν τοῦ H.M. et margo F. r ὅτε ἔστιν om. E.L. s ἀλλ' ἐν τῷ π. καὶ ἐν τῷ παρελθούσῳ L. t ἐνεργεῖαν M. v ἔστιν H. w ἄρα ei οὐκ om. E. x εἰ καὶ F. y ἐστίν] ἔσται L. z ὡς L. a εἰν M. b πέρυσιν F. c ὕστερον φθαρῆναι H.

αἰδῖον εἶναι. Τὰ γὰρ ^d φθαρτὰ καὶ γενητὰ καὶ ἀλλοιωτὰ πάντα ἀλλοιοῦνται ^e δὲ τοῖς ἐναντίοις καὶ ἐξ ὧν ^f συνίσταται τὰ φύσει ὄντα, ^g καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν τούτων φθείρεται.

B.

Ὅτι μὲν ^h οὖν οὔτε γέγονεν ὁ πᾶς οὐρανὸς οὔτ' ἐνδέχεται ⁱ φθαρῆναι, καθάπερ ⁱ τινὲς φασιν ^k αὐτόν, ἀλλ' ^l ἔστιν εἰς καὶ αἰδῖος, ἀρχὴν μὲν καὶ τελευτὴν οὐκ ἔχων τοῦ παντὸς αἰῶνος, ἔχων δὲ καὶ περιέχων ἐν ^m αὐτῷ τὸν ἄπειρον χρόνον, ἔκ τε τῶν εἰρημένων ἔξεστι ⁿ λαβεῖν τὴν πίστιν, καὶ διὰ τῆς δόξης ^o τῆς παρὰ τῶν ^p ἄλλως λεγόντων καὶ γεννώντων αὐτόν· εἰ γὰρ οὕτως μὲν ἔχειν ἐνδέχεται, καθ' ὃν δὲ τρόπον ἐκείνοι ^q γενέσθαι λέγουσιν οὐκ ἐνδέχεται, μεγάλην ἂν ἔχοι καὶ τοῦτο ῥοπήν εἰς πίστιν περὶ τῆς ἀθανασίας αὐτοῦ καὶ ^r τῆς αἰδιότητος. Διόπερ καλῶς ἔχει συμπεῖθαι ^s ἑαυτὸν τοὺς ἀρχαίους ^z καὶ ^t μάλιστα πατέρας ^v ἡμῶν ἀληθεῖς εἶναι λόγους, ὥς ἔστιν ἀθάνατόν τι καὶ θεῖον τῶν ἐχόντων μὲν κίνησιν, ἐχόντων ^w δὲ τοιαύτην ὥστε μὴθὲν εἶναι πέρας αὐτῆς, ἀλλὰ μᾶλλον ταύτην τῶν ἄλλων πέρας· τό τε γὰρ πέρας τῶν περιεχόντων ἐστί, καὶ ^x αὕτη ^y ἡ κυκλοφορία τέλειος οὔσα περιέχει τὰς ἀτελεῖς καὶ τὰς ἐχούσας πέρας καὶ ^z παῦλαν, ^a αὕτη μὲν οὐδεμίαν ^b οὔτ' ἀρχὴν ἔχουσα οὔτε τελευτὴν, ἀλλ' ἄπαστος οὔσα τὸν ἄπειρον χρόνον, τῶν δ' ἄλλων ^c τῶν μὲν αἰτία τῆς ἀρχῆς, τῶν δὲ δεχομένη τὴν παῦλαν. Τὸν δ' οὐρανὸν καὶ τὸν ἄνω τόπον ³ οἱ μὲν ἀρχαῖοι τοῖς θεοῖς ἀπένειμαν ὥς ὄντα μόνον ἀθάνατον· ὁ δὲ νῦν μαρτυρεῖ λόγος ὥς ἀφθαρτος καὶ ^d ἀγέννητος, ἔτι δ' ἀπαθὴς πάσης θνητῆς δυσχερείας ἐστίν, πρὸς δὲ τούτοις ἄπορος διὰ τὸ μηδεμιᾶς προσδεῖσθαι βιαίας ἀνάγκης, ^e ἢ κατέχει

^d γενητὰ καὶ φθαρτὰ H. ^e δὲ] δὲ ἐν F, δὲ πως L, om. E. ^f συνίστανται L. ^g καὶ om. E. ^h οὖν om. E. ⁱ φασί τινες M. ^k αὐτόν om. F.H. ^l εἰς ἐστὶ M. ^m ἐαυτῷ F.H.M. ⁿ λαμβάνειν E.H.L. ^o τῆς παρὰ om. E. ^p ἄλλων E. ^q γενέσθαι om. F. ^r τῆς post καὶ om. E.L. ^s ἑαυτῷ M. ^t μάλιστα τοὺς πατέρας L. ^v ἡμῖν F.H.M. ^w δὲ] μέντοι M. ^x αὕτη M. ^y ἡ κυκλοφορία om. E.F.H.M. ^z παύλην L, πάλιν E. ^a αὕτη L. ^b οὔτ' om. E. ^c τῶν μὲν—ἀρχῆς om. pr. E. ^d ἀγέννητος] ἀθάνατος H. ^e ἢ L.

κωλύουσα φέρεσθαι πεφυκότα ^f αὐτὸν ἄλλως· πᾶν γὰρ τὸ τοιοῦτον ἐπίπονον, ὅσῳ περ ἂν αἰδιώτερον ἦ, καὶ διαθέσεις
 4 τῆς ἀρίστης ^g ἁμοιρον. Διόπερ ^h οὔτε κατὰ τὸν ⁱ τῶν πα-
 λαιῶν μῦθον ὑποληπτέον ἔχειν, οἱ φασιν ^j Ἀτλαντός τις
 αὐτῷ προσδεῖσθαι τὴν σωτηρίαν· εἰκότασι γὰρ καὶ τοῦτον οἱ
 συστήσαντες τὸν λόγον τὴν αὐτὴν ἔχειν ὑπόληψιν τοῖς ὕστε-
 ρον· ^k ὡς ^l γὰρ περὶ βάρους ἐχόντων καὶ γενηρῶν ἀπάντων τῶν
 ἄνω σωμάτων ὑπέστησαν αὐτῷ μυθικῶς ἀνάγκην ἔμψυχον.
 5 Οὔτε δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ὑποληπτέον, οὔτε διὰ τὴν δίνη-
 σιν ^m θάττονος τυγχάνοντα φορᾶς τῆς οἰκείας ῥοπῆς ⁿ ἔτι
 σῶζεσθαι τοσοῦτον χρόνον, καθάπερ ^o Ἐμπεδοκλῆς φησίν.
 6 Ἀλλὰ μὴν ^p οὐδ' ^q ὑπὸ ψυχῆς εὐλογον ἀναγκαζούσης μένειν
 αἰδίου· οὐδὲ γὰρ τῆς ψυχῆς οἶόν τ' εἶναι τὴν τοιαύτην ζῶν
 αἰλυπον καὶ μακαρίαν· ἀνάγκη γὰρ καὶ τὴν κίνησιν μετὰ βίας
 οὔσαν, εἴπερ ^r κινεῖσθαι πεφυκότος τοῦ πρώτου σώματος
^s ἄλλως κινεῖ συνεχῶς, ἄσυχον εἶναι καὶ πάσης ἀπηλλα-
 γμένην ῥαστώνης ἔμφρονος, εἴ γε μὴδ' ὥσπερ τῇ ψυχῇ τῇ
 τῶν θνητῶν ζῶν ἐστὶν ^t ἀνάπαυσις ἢ περὶ τὸν ὕπνον γινο-
 μένη τοῦ σώματος ἄνεσις, ἀλλ' ἀναγκαῖον ^u Ἰξίοιός τινος μοι-
 7 ραν κατέχειν αὐτὴν αἰδίου καὶ ἄτρυτον. Εἰ δὲ, καθάπερ εἴ-
 πομεν, ἐνδέχεται τὸν εἰρημένον ^v ἔχειν τρόπον περὶ τῆς πρώ-
 τῆς φορᾶς, οὐ μόνον αὐτοῦ περὶ τῆς αἰδιότητος οὕτως ^w ὑπο-
 λαβεῖν ἐμμελέστερον, ἀλλὰ καὶ τῇ μαντείᾳ τῇ περὶ ^x τὸν
 θεὸν μόνως ἂν ἔχομεν οὕτως ὁμολογουμένως ἀποφαίνεσθαι
 συμφώνους λόγους. Ἀλλὰ τῶν μὲν τοιούτων λόγων ἄλις
 ἔστω ^y τὰ νῦν.

2 ^z Ἐπειδὴ ^a δέ τινές εἰσιν οἱ φασιν εἶναί τι δεξιὸν καὶ ἀρι-
 στερὸν τοῦ οὐρανοῦ, καθάπερ οἱ καλούμενοι Πυθαγόρειοι
 (ἐκείνων γὰρ ^b οὗτος ὁ λόγος ἐστίν), σκεπτέον πότερον τοῦ-

^f ἄλλως αὐτὸν H. ^g ἁμοιρον] μόριον E. ^h οὐδὲ F.H.M. ⁱ τῶν
 παλαιῶν] παλαιὸν F. ^k ὥσπερ F.H.M. ^l γὰρ om. E. ^m ἐλάττονος
 E.L. ⁿ ἔστι M. ^o οὔτε E.L. ^p ὑπὸ τῆς ψυχῆς F.H.M. ^q κινεῖ-
 σθαι] κινεῖ φέρεσθαι F.H.L.M. ^r ἄλλως καὶ κινεῖ F.H.L.M. ^s ἀνά-
 πνευσις E. ^t τρόπον ἔχειν F.H. ^v ὑπολαμβάνειν F.H. ^w τῶν θεῶν
 F.M. ^x τὸ E.L. ^y ἐπεὶ H.L. ^z δέ om. E. ^a ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος H.

τον ἔχει τὸν τρόπον ὡς ἐκείνοι λέγουσιν, ^b ἢ μᾶλλον ἐτέρως, εἴπερ δεῖ προσάπτειν τῷ τοῦ παντός ^c σώματι ταύτας τὰς ἀρχάς. Εὐθὺς γὰρ πρῶτον, εἰ τὸ δεξιὸν ὑπάρχει καὶ τὸ ἀριστερόν, ἔτι ^d πρότερον τὰς προτέρας ὑποληπτέον ^e ὑπάρχειν ἀρχὰς ἐν αὐτῷ. Διώρισταί μὲν οὖν περὶ τούτων ἐν τοῖς ² περὶ τὰς τῶν ζώων κινήσεις διὰ τὸ τῆς φύσεως οἰκεῖα τῆς ἐκείνων εἶναι· φανερώς γὰρ ἐν γε τοῖς ζώοις ὑπάρχοντα φαίνεται τοῖς μὲν πάντα τὰ τοιαῦτα μόρια, λέγω δ' οἶον τό τε ^f δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερόν, τοῖς δ' ἔνια, τοῖς δὲ φυτοῖς τὸ ἄνω καὶ ^g τὸ κάτω μόνον. Εἰ δὲ δεῖ καὶ τῷ οὐρανῷ προσάπτειν ³ τι τῶν τοιούτων, καὶ τὸ πρῶτον, καθάπερ εἵπομεν, ἐν τοῖς ζώοις ὑπάρχον εὐλογον ὑπάρχειν ἐν αὐτῷ· τριῶν γὰρ ὄντων ἕκαστον ^h οἶον ἀρχή τις ἐστίν. Λέγω δὲ τὰ τρία τὸ ἄνω καὶ ⁱ τὸ κάτω, καὶ ⁱ τὸ ^k πρόσθεν καὶ τὸ ἀντικείμενον, καὶ τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερόν· ταύτας γὰρ τὰς διαστάσεις εὐλογον ὑπάρχειν τοῖς σώμασι τοῖς τελείοις πάσας. ⁴ Ἔστι δὲ τὸ μὲν ⁴ ἄνω τοῦ μήκους ἀρχή, τὸ δὲ δεξιὸν τοῦ πλάτους, τὸ δὲ ¹ πρόσθεν τοῦ βάρους. ⁵ Ἔτι δ' ἄλλως κατὰ τὰς κινήσεις· ἀρχὰς γὰρ ταύτας λέγω ὅθεν ἄρχονται ^m πρῶτον αἱ κινήσεις τοῖς ἔχουσιν. ⁶ Ἔστι δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ ἄνω ἡ αὔξησης, ἀπὸ δὲ τῶν δεξιῶν ἡ κατὰ τόπον, ἀπὸ δὲ τῶν ἔμπροσθεν ἡ κατὰ τὴν αἴσθησιν· ἔμπροσθεν ⁿ γὰρ λέγω ἐφ' ^o ὃ αἱ αἰσθήσεις. Διὸ ⁵ ^p καὶ οὐκ ἐν ἅπαντι σώματι τὸ ἄνω ^q καὶ κάτω καὶ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν καὶ τὸ ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν ζητητέον, ἀλλ' ὅσα ἔχει κινήσεως ἀρχὴν ἐν ^r αὐτοῖς ἐμφυχα ὄντα· τῶν γὰρ ἀψύχων ἐν οὐθενὶ ὀρώμεν ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. Τὰ μὲν γὰρ ὅλως οὐ κινεῖται, τὰ δὲ κινεῖται μὲν ἀλλ' οὐ πανταχόθεν ὁμοίως, οἶον τὸ πῦρ ἄνω μόνον καὶ ἡ γῆ ἐπὶ τὸ μέσον. ⁷ Ἀλλ' ἐν ^s μὲν τούτοις λέγομεν τὸ ἄνω ^t καὶ κάτω καὶ τὸ ⁶

^b ἢ om. E. ^c σώματι καὶ ταύτας M. ^d πρότερον τὰς om. E. ^e ὑπάρχειν om. F. ^f ἀριστερόν καὶ τὸ δεξιὸν F.H.M. ^g τὸ post καὶ om. E. ^h οἶον om. E. ⁱ τὸ ante κ. et ante πρ. om. E. ^k πρόσθιον E.L. ¹ δ' ἔμπροσθεν F.L.M. ^m αἱ κινήσεις πρῶτον F.M. ⁿ γὰρ] δὲ F. ^o φ. L.M. ^p καὶ om. E. ^q καὶ τὸ κάτω et καὶ τὸ ἀριστερόν et καὶ τὸ ὀπίσθεν F.H.L.M. ^r ἐαυτοῖς F.H.M. ^s μὲν om. E. ^t καὶ τὸ κάτω F.H.L.M.

δεξιὸν ^ν καὶ ἀριστερὸν πρὸς ἡμᾶς ^ω ἐπαναφέροντες· ^κ ἢ γὰρ κατὰ τὰ ἡμέτερα δεξιὰ, ὥσπερ οἱ μάντις, ἢ καθ' ὁμοιότητα τοῖς ἡμετέροις, ὡς οἶον τὰ τοῦ ἀνδριάντος, ἢ τὰ ἐναντίως ἔχοντα ^ζ τῇ θέσει, δεξιὸν ^α μὲν τὸ κατὰ τὸ ἡμέτερον ^β ἀριστερόν, ἀριστερὸν δὲ ^ε τὸ κατὰ τὸ ἡμέτερον δεξιόν, [^δ καὶ ὀπισθεν ^γ τὸ κατὰ τὸ ἡμέτερον ^ε ἔμπροσθεν]. Ἐν αὐτοῖς δὲ τούτοις οὐδεμίαν ὁρῶμεν διαφοράν· ἐὰν γὰρ ἀνάπαλιν στραφῇ, τὰ ἐναντία ἐροῦμεν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ ἄνω καὶ κάτω καὶ ^ε ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν. Διὸ καὶ τῶν ^ς Πυθαγορείων ^η ἄν τις θαυμάσειεν ὅτι δύο μόνας ταύτας ἀρχὰς ἔλεγον, τὸ δεξιὸν καὶ ^ι τὸ ἀριστερόν, τὰς δὲ τέτταρας ^κ παρέλιπον οὐθὲν ἡττον κυρίας οὔσας· ^λ οὐθὲν γὰρ ἐλάττω διαφοράν ἔχει ^μ τὰ ἄνω πρὸς τὰ κάτω καὶ ^ν τὰ ^ο ἔμπροσθεν πρὸς τὰ ὀπισθεν ἢ τὰ ^ς δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐν ^ρ ᾧ πᾶσι τοῖς ζῷοις. Τὰ μὲν γὰρ τῇ δυνάμει ^q διαφέρει μόνον, τὰ δὲ καὶ τοῖς σχήμασι, καὶ τὸ μὲν ἄνω καὶ τὸ κάτω πᾶσι τοῖς ἐμφύχοις ἐστὶν ὁμοίως ζῷοις καὶ φυτοῖς, τὸ δὲ δεξιὸν καὶ ^ρ τὸ ἀριστερόν οὐκ ἐννύαρχει τοῖς ⁹ φυτοῖς. Ἔτι δ' ὡς τὸ μῆκος τοῦ πλάτους πρότερον, εἰ τὸ μὲν ἄνω τοῦ μήκους ἀρχή, τὸ δὲ δεξιὸν τοῦ πλάτους, ἢ δὲ τοῦ προτέρου ἀρχὴ προτέρα, πρότερον ἂν εἴη τὸ ἄνω τοῦ δεξιοῦ κατὰ γένεσιν, ἐπεὶ δὴ πολλαχῶς λέγεται τὸ πρότερον. Πρὸς δὲ τούτοις, εἰ τὸ μὲν ἄνω ἐστὶ τὸ ὅθεν ἡ κίνησις, τὸ δὲ δεξιὸν ἀφ' οὗ, τὸ δ' ^ς εἰς τὸ ^τ πρόσθεν ἐφ' ὅ, ^ν καὶ οὕτως ^ω ἂν ^κ ἔχοι ¹⁰ τινὰ δυνάμιν ἀρχῆς ^υ τὸ ἄνω πρὸς τὰς ἄλλας ιδέας. Διὰ τε δὴ τὸ ^ζ παραλιπεῖν τὰς ^α κυριωτέρας ἀρχὰς δίκαιον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν, καὶ ^β διότι ταύτας ἐν ^ε ᾧ πᾶσιν ὁμοίως ^δ ἐνόμιζον

^ν καὶ τὸ ἀριστερόν F.H.M. ^ω ἀναφέροντες H.L. ^κ ἢ] εἰ E. ^υ οἶον] ὥσπερ E.L. ^ζ τὴν θέσιν M. ^α μὲν γὰρ καὶ ἔμπροσθεν τὸ H. ^β ἀριστερόν καὶ ὀπισθεν ἀριστερόν H. ^ε τὸ κατὰ τὸ ἡμ. δεξιόν] τὸνναντίον F.M. ^δ καὶ—ἔμπροσθεν om. E. ^ε ἐπίπροσθεν F.M. δεξιὸν καὶ ἔμπροσθεν H.L. ^ε ὀπισθεν καὶ ἔμπροσθεν E. ^ς πυθαγορίων E, ut solet. ^η θαυμάσειεν ἄν τις H. ^ι τὸ om. E.L. ^κ παρέλειπον H, παρέληπον E. ^λ ὅθεν M. ^μ τὸ ἄνω πρὸς τὸ H. ^ν τὸ H. ^ο ἔμπρ. πρὸς τὰ] ἔμπρ. καὶ τὸ H. ^ρ πᾶσι L. ^q μόνον διαφέρει F.H.M. ^ρ τὸ post καὶ om. E. ^ς εἰς τὸ corr. E, om. L. ^τ ἔμπροσθεν L. et pr. E. ^ν καὶ F.M. ^ω ἂν om. E.F.M. ^κ ἔχῃ F. ^υ τὸ ἄνω] τὰ ἄνω L. ^ζ παραλείπειν E. ^α κυριωτάτας F. ^β διὸ E. ^ε πᾶσιν H. ^δ ἐνόμιζον ante ἐν F.

ὑπάρχειν. Ἡμῖν δ' ^ε ἐπειδὴ ὥρισται πρότερον ὅτι ἐν τοῖς ἔχουσιν ἀρχὴν κινήσεως αἱ τοιαῦται δυνάμεις ^ε ἐνυπάρχουσιν, ὁ δ' οὐρανὸς ἔμφυχος καὶ ἔχει κινήσεως ἀρχήν, δῆλον ὅτι ^ε ἔχει ^η καὶ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω καὶ τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερόν. Οὐ δεῖ γὰρ ἀπορεῖν διὰ τὸ σφαιροειδὲς εἶναι τὸ ^{ιι} σχῆμα τοῦ παντός, ὅπως ἔσται ^ι τούτου τὸ μὲν δεξιὸν τὸ δὲ ἀριστερόν ὁμοίων γ' ὄντων τῶν μορίων ἀπάντων καὶ κινουμένων τὸν ἅπαντα χρόνον, ^κ ἀλλὰ νοεῖν ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἐν οἷς ἔχει τὸ δεξιὸν πρὸς τὸ ἀριστερόν διαφορὰν καὶ τοῖς σχήμασιν, εἴτα περιθείη σφαῖραν· ἔξει μὲν γὰρ τὴν δύναμιν διαφέρουσιν, ^ι δόξει δ' οὐ διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχήματος. Τὸν αὐτὸν ^μ δὲ τρόπον καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ κινεῖσθαι· ^{ιι} καὶ γὰρ εἰ μηδέποτε ἤρξατο, ^ν ὅμως ἔχειν ἀναγκαῖον ἀρχήν, ὅθεν ἂν ἤρξατο, εἰ ἤρχετο ^ο κινούμενον, ^ρ καὶ εἰ σταίῃ, κινηθείη ^q ἂν πάλιν. Λέγω δὲ μῆκος μὲν αὐτοῦ τὸ κατὰ τοὺς πόλους διάστημα, καὶ τῶν πόλων ^ρ τὸν μὲν ἄνω ^ρ τὸν δὲ κάτω· διαφορὰν γὰρ ἐν τούτοις μόνοις ὁρῶμεν τῶν ἡμισφαιρίων, τῇ μὴ κινεῖσθαι τοὺς πόλους. Ἄμα δὲ ^ς καὶ εἰώθαμεν ^{ιι} λέγειν τὰ πλάγια ἐν τῇ κόσμῳ οὐ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω, ἀλλὰ ^ι τὰ περὶ τοὺς πόλους, ὡς τούτου μήκους ὄντος· τὸ γὰρ εἰς τὸ πλάγιόν ἐστι τὸ ^ν περὶ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω. Τῶν δὲ πόλων ὁ μὲν ^υ ὑπὲρ ἡμᾶς φαινόμενος τὸ κάτω μέρος ἐστίν, ὁ δ' ἡμῖν ἄδηλος τὸ ἄνω. Δεξιὸν γὰρ ἐκάστου λέγομεν, ὅθεν ^{ιι} ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως· τοῦ δ' οὐρανοῦ ^χ ἀρχὴν τῆς περιφορᾶς, ὅθεν αἱ ἀνατολαὶ τῶν ^γ ἀστρων, ὥστε τοῦτ' ἂν εἴη δεξιόν, οὗ δ' ^z αἱ δύσεις, ἀριστερόν. Εἰ οὖν ἄρχεται ^α τε ἀπὸ τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ δεξιά περιφέρεται, ἀνάγκη ^β τὸ ἄνω εἶναι τὸν ἀφανῆ πόλον· εἰ γὰρ ἔσται ὁ φανερός, ἐπ'

^ε ἐπεὶ διώρισται F.H.M. ^ε ὑπάρχουσιν E. ^ε ἔχει post ὅτι om. F.M. ^η καὶ post ἔχει om. H. ^ι αὐτοῦ F.M. ^κ ἀλλ' ἐννοεῖν M. ^ι δόξειε M. ^μ δὴ M, om. E.F. ^ν ὅμως—ἤρξατο margo F. ^ο κινούμενον] κινούμενον κινεῖσθαι E.H.L. ^ρ καὶ F. ^q ἂν om. E. ^ρ τὸ—τὸ E. ^ς καὶ om. F. ^ι τὸ παρὰ E.H.L. ^ν παρὰ E.H.L.M. ^υ πρὸς F.M. ^χ ἀρχὴ H.M. ^γ ἀστέρων E. ^z αἱ om. E. ^α τε om. E.H. ^β εἶναι τὸ ἄνω H.

15 ἀριστερὰ ἔσται ἡ κίνησις, ὅπερ οὐ φαμεν. Δῆλον τοίνυν
 ὅτι ὁ ἀφανὴς πόλος ἐστὶ τὸ ἄνω. Καὶ οἱ μὲν ἐκεῖ οἰκοῦντες
 ἐν τῷ ἄνω εἰσὶν ἡμισφαιρίῳ καὶ πρὸς τοῖς δεξιοῖς, ἡμεῖς δ' ἐν
 τῷ ^ε κάτω καὶ πρὸς τοῖς ἀριστεροῖς, ἐναντίως ἢ ὡς οἱ Πυθα-
 γόρειοι λέγουσιν· ἐκεῖνοι γὰρ ἡμᾶς ἄνω ^δ τε ποιοῦσι καὶ ἐν
 τῷ δεξιῷ μέρει, τοὺς δ' ἐκεῖ κάτω καὶ ἐν τῷ ἀριστερῷ. Συμ-
 16 βαίνει δὲ τοὐναντίον. Ἀλλὰ τῆς μὲν δευτέρας περιφορᾶς,
 οἷον τῆς τῶν πλανήτων, ἡμεῖς μὲν ἐν τοῖς ἄνω καὶ ^ε ἐν τοῖς
 δεξιοῖς ^ε ἐσμέν, ἐκεῖνοι δὲ ἐν τοῖς κάτω καὶ ^ε ἐν τοῖς ἀριστε-
 ροῖς· ἀνάπαλιν γὰρ ^h τούτοις ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ἐστὶ διὰ
 τὸ ἐναντίας ⁱ εἶναι τὰς φορὰς, ὥστε ^k συμβαίνει ἡμᾶς ^l μὲν
 εἶναι πρὸς τῇ ἀρχῇ ἐκείνους δὲ πρὸς τῷ τέλει. Περὶ μὲν
 οὖν τῶν κατὰ τὰς ^m διαστάσεις μορίων καὶ τῶν κατὰ τόπον
 ὀρισμένων τοσαῦτα ⁿ εἰρήσθω.

3 Ἐπεὶ δ' οὐκ ἔστιν ἐναντία κίνησις ἡ κύκλῳ τῇ κύκλῳ.
 σκεπτέον διὰ τί πλείους ^o εἰςὶ φοραί, καίπερ πόρρωθεν
 πειρωμένοις ποιείσθαι τὴν ζήτησιν, πόρρω δ' οὐχ οὕτω τῷ
 τόπῳ, πολὺ δὲ ^p μᾶλλον τῷ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς πέρι
 πάμπαν ^q ὀλίγην ἔχειν αἴσθησιν. Ὅμως δὲ λέγωμεν. Ἡ
 2 δ' αἰτία περὶ αὐτῶν ^r ἐνθένδε ληπτέα. Ἐκαστόν ἐστιν, ὧν
^s ἐστὶν ἔργον, ἕνεκα τοῦ ἔργου. Θεοῦ δ' ἐνέργεια ἀθανασία·
 τοῦτο δ' ἐστὶ ζωὴ αἰδίου. Ὡστ' ἀνάγκη τῷ ^t θεῷ κίνησιν
 αἰδίον ὑπάρχειν. Ἐπεὶ δ' ὁ οὐρανὸς ^v τοιοῦτος (σῶμα γάρ
 τι θεῖον), διὰ τοῦτο ἔχει τὸ ἐγκύκλιον σῶμα, ὃ φύσει κινεῖ-
 ται κύκλῳ αἰεί. Διὰ τί οὖν οὐχ ὅλον ^w τὸ σῶμα τοῦ οὐρανοῦ
 3 τοιοῦτον; Ὅτι ἀνάγκη μένειν τι τοῦ σώματος τοῦ φερο-
 μένου κύκλῳ τὸ ἐπὶ τοῦ μέσου. ^x τούτου δ' οὐθὲν οἶόν τε μέ-
 νειν μόνον, οὐθ' ὅλως οὐτ' ἐπὶ τοῦ μέσου. Καὶ γὰρ ἂν ἡ

^c κατωτάτω M. ^d τε ante γὰρ H, om. E. ^e ἐν post καὶ om. E.
^f ἐσμέν om. F. ^g ἐν post καὶ om. E. ^h τούτοις ἀρχὴ E, ἡ ἀρχὴ
 τούτοις F.H.M. ⁱ εἶναι om. E. ^k συμβαίνειν E.M. ^l μὲν
 om. F. ^m διαστάσεις τῶν μ. E. ⁿ εἰρήσθωσαν M. ^o εἰσὶν αἰ
 φ. M. ^p μ. τῶν τῶν καθ' αἰτὰ συμβ. M. ^q ὀλίγων E. ^r ἐντεῦθεν H.
^s ἔργον ἐστιν F.M. ^t θεῷ H.L.M. et pr. F. ^v τοιούτων F.H.M.
^w τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα F. ^x τούτου—μέσου om. pr. F.

κατὰ φύσιν κίνησις ἦν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ μέσον· φύσει δὲ κύκλῳ
 κινεῖται· οὐ γὰρ ἂν ἦν αἰδῖος ἡ κίνησις· οὐθὲν γὰρ παρὰ
 φύσιν αἰδῖον. Ὑστερον ^γ δὲ τὸ παρὰ φύσιν τοῦ κατὰ φύ-
 σιν, ^z καὶ ἑκστασίς τις ἐστὶν ἐν τῇ γενέσει τὸ παρὰ φύσιν
 τοῦ κατὰ φύσιν. Ἀνάγκη τοίνυν γῆν εἶναι· τοῦτο γὰρ
 ἡρεμεί ἐπὶ τοῦ μέσου. Νῦν μὲν οὖν ὑποκείσθω τοῦτο, ὕστε-
 ρον δὲ ^a λεχθήσεται περὶ αὐτοῦ. Ἀλλὰ μὴν εἰ γῆν, ἀνάγκη ⁵
 καὶ πῦρ εἶναι· ^b τῶν γὰρ ^c ἐναντίων ^d εἰ θάτερον φύσει,
 ἀνάγκη καὶ θάτερον εἶναι φύσει, ^e εἴαν περ ἡ ἐναντίον, καὶ
 εἶναι τινα αὐτοῦ φύσιν· ἡ γὰρ αὕτη ὕλη τῶν ἐναντίων, καὶ
 τῆς στερήσεως πρότερον ἢ κατάφασις, λέγω δ' οἶον τὸ θερ-
 μὸν τοῦ ψυχροῦ. Ἡ δ' ἡρεμία καὶ τὸ βαρὺ ^f λέγονται
 κατὰ στέρησιν κουφότητος καὶ κινήσεως. Ἀλλὰ μὴν εἴπερ ⁶
 ἔστι πῦρ καὶ γῆ, ἀνάγκη καὶ τὰ μεταξὺ αὐτῶν εἶναι σώματα·
 ἐναντίωσιν γὰρ ἔχει ἕκαστον τῶν στοιχείων ^g πρὸς ἕκαστον.
 Ὑποκείσθω δὲ καὶ τοῦτο νῦν, ὕστερον δὲ πειρατέον δεῖξαι.
 Τούτων δ' ὑπαρχόντων φανερόν ὅτι ἀνάγκη γένεσιν εἶναι διὰ
 τὸ μηδὲν οἶόν τ' αὐτῶν εἶναι αἰδῖον· πάσχει γὰρ καὶ ποιεῖ
 τὰναντία ὑπ' ἀλλήλων, καὶ φθαρτικὰ ἀλλήλων ^h ἐστίν. Ἐτι ⁷
 δ' οὐκ εὐλογον ⁱ εἶναι τι κινητὸν αἰδῖον, οὐ μὴ ἐνδέχεται
^k εἶναι κατὰ φύσιν τὴν κίνησιν αἰδῖον· τούτων δ' ἐστὶ κίνησις.
 Ὅτι μὲν τοίνυν ἀναγκαῖον εἶναι γένεσιν, ἐκ τούτων δῆλον.
 Εἰ δὲ γένεσιν, ^l ἀναγκαῖον καὶ ἄλλην εἶναι φοράν, ἢ μίαν ἢ
 πλείους· κατὰ γὰρ τὴν τοῦ ὅλου ὡσαύτως ἀναγκαῖον ^m ἔχειν
 τὰ στοιχεῖα τῶν σωμάτων πρὸς ἄλληλα. Λεχθήσεται δὲ ⁸
 καὶ περὶ τούτου ἐν τοῖς ἐπομένοις σαφέστερον. Νῦν δὲ το-
 σοῦτόν ἐστι δῆλον, διὰ τίνα αἰτίαν πλείω τὰ ἐγκύκλιά ⁿ ἐστι
 σώματα, ὅτι ἀνάγκη γένεσιν εἶναι, γένεσιν δ', εἴπερ καὶ πῦρ,

γ δὲ] γὰρ F.M. z καὶ—κατὰ φύσιν om. F.M. a δειχθήσεται E.L.
 b ὦν H.M. c ἐναντίον F. d εἰ om. F.H.M. e ἂν F.H.L.M.
 f λέγεται E.L. g πρὸς ἕκαστα L, om. pr. E. h εἰσὶν F, om. E.
 i κινητὸν τι αἰδῖον εἶναι F, τι κινητὸν εἶναι αἰδῖον M. k εἶναι in mar-
 gine F, post φύσιν H. l ἀνάγκη M. ἀναγκαῖον post εἶναι F. m ἔχειν
 καὶ τὰ L. n εἰσι F.M.

τοῦτο δὲ καὶ ὁ τᾶλλα, εἴπερ καὶ γῆν' ταύτην δ' ὅτι ἀνάγκη μένειν τι αἰεί, ῥ' εἴπερ κινεῖσθαι ᾧ τι αἰεί.

- 4 Σχήμα δ' ῥ' ἀνάγκη σφαιροειδὲς ἔχειν τὸν οὐρανόν· τοῦτο γὰρ οἰκειότατόν ὅτε τῇ οὐσίᾳ καὶ τῇ φύσει πρῶτον. Εἴπωμεν ἰ δὲ καθόλου περὶ τῶν σχημάτων, τὸ ποῖόν ἐστι πρῶτον, καὶ ἐν ἐπιπέδοις καὶ ῥ' ἐν στερεοῖς. Ὑ Ἀπαν δὴ σχῆμα ἐπίπεδον ῥ' ἢ εὐθύγραμμόν ἐστιν ἢ περιφερόγραμμον. * Καὶ τὸ μὲν εὐθύγραμμον ὑπὸ πλειόνων περιέχεται γραμμῶν, τὸ δὲ 2 περιφερόγραμμον ὑπὸ μιᾶς. Ὑ Επεὶ δὲ πρότερον ῥ' τῇ φύσει ἐν ἐκάστω γένοιτο τὸ ἐν τῶν πολλῶν καὶ τὸ ἀπλοῦν ῥ' τῶν συνθέτων, πρῶτον ἂν εἴη τῶν ἐπιπέδων σχημάτων ὁ κύκλος. Ὑ Ἐτι δὲ ᾧ εἴπερ τέλειόν ἐστιν οὐ μὴδὲν ἔξω ῥ' λαβεῖν αὐτοῦ δυνατόν, ὥσπερ ὠρισταί πρότερον, καὶ τῇ μὲν εὐθείᾳ ῥ' πρόσθεσις ἐστιν αἰεί, ᾧ τῇ δὲ τοῦ κύκλου οὐδέποτε, φανερόν ὅτι τέλειος ἂν εἴη ἢ περιέχουσα τὸν κύκλον· ὥστ' εἰ τὸ τέλειον πρότερον τοῦ ἀτελοῦς, ῥ' καὶ διὰ ταῦτα ῥ' πρότερον ἂν εἴη τῶν 3 σχημάτων ὁ κύκλος. Ὑ Ὡσαύτως δὲ καὶ ἢ σφαῖρα τῶν στερεῶν· ῥ' μόνη γὰρ περιέχεται μιᾷ ἐπιφανείᾳ, τὰ δ' εὐθύγραμμα πλείοσιν· ὥς γὰρ ἔχει ὁ κύκλος ἐν τοῖς ἐπιπέδοις, 4 οὕτως ἢ σφαῖρα ἐν τοῖς στερεοῖς. Ὑ Ἐτι δὲ καὶ οἱ διαιροῦντες εἰς ἐπίπεδα καὶ ἔξ ἐπιπέδων τὰ σώματα γεννῶντες μεμαρτυρηκέναι φαίνονται τούτοις· μόνην γὰρ τῶν στερεῶν οὐ διαιροῦσι τὴν σφαῖραν ὥς οὐκ ἔχουσιν πλείους ἐπιφανείας ἢ μίαν· ἢ γὰρ εἰς τὰ ἐπίπεδα διαίρεσις οὐχ ὥς ῥ' ἂν τέμνων τις εἰς τὰ μέρη διέλοι τὸ ὅλον, τοῦτον ἰ διαιρεῖται τὸν τρόπον, 5 ἀλλ' ὥς εἰς ἕτερα τῶν εἶδει. Ὑ Ὅτι μὲν οὖν ῥ' πρῶτόν ἐστιν ἢ σφαῖρα τῶν στερεῶν ῥ' σχημάτων, ῥ' ὅλον. Ὑ Ἐστι δὲ καὶ

ο τὰ ἄλλα E.F. ῥ' εἴπερ καὶ κ. F.H. ᾧ τι δεῖ αἰεί L. ῥ' σφαιροειδὲς ἀνάγκη E.L. ῥ' τε post τῇ F, om. E. ῥ' δὲ] δὲ πρῶτον E. ῥ' ἐν post καὶ om. E.F. ῥ' ἢ om. E. * καὶ τὸ—περιφερόγραμμον om. gr. F. ῥ' τῇ φύσει om. E. ῥ' τοῦ συνθέτου F.M. ᾧ ἐπεὶ E.L. ῥ' αὐτοῦ λαβεῖν F, τῶν αὐτοῦ λαβεῖν H.M, λαβεῖν τῶν αὐτοῦ L. ῥ' πρόσθεσις H. ᾧ τῇ] ἐπὶ H. ῥ' κἂν L. ῥ' πρότερος F.H. ῥ' μόνη γὰρ] ἐκείνη γὰρ μόνη L. ῥ' ἂν] ἀνι E. ῥ' διαιρεῖ F. ῥ' πρότερον F. ῥ' σωμάτων H. ῥ' ἐστὶ ὅλον E.

κατὰ τὸν ἀριθμὸν τὴν τάξιν ἀποδιδοῦσιν ^η οὕτω ^ο τιθεμένοις
^ρ εὐλογώτατον, τὸν μὲν κύκλον κατὰ τὸ ἓν, τὸ δὲ τρίγωνον
κατὰ τὴν δύαδα, ^ι ἐπειδὴ ^ρ δύο ὀρθαί· εἰν δὲ τὸ ἓν κατὰ ^ς τὸ
τρίγωνον, ὁ κύκλος ^ι οὐκέτι ἔσται σχῆμα. ^ι Ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν
πρῶτον σχῆμα τοῦ πρώτου σώματος, πρῶτον δὲ σῶμα τὸ
ἐν τῇ ἐσχάτῃ περιφορᾷ, σφαιροειδὲς ἂν εἴη τὸ τὴν κύκλῳ
^ν περιφερόμενον φοράν. Καὶ τὸ συνεχὲς ἄρα ἐκείνῳ· τὸ ⁶
γὰρ τῷ σφαιροειδεῖ συνεχὲς σφαιροειδές. ^ι Ὡσαύτως δὲ καὶ
τὰ πρὸς τὸ μέσον τούτων· τὰ γὰρ ὑπὸ τοῦ σφαιροειδοῦς
περιεχόμενα καὶ ἀπτόμενα ὅλα σφαιροειδῇ ἀνίσκη εἶναι· τὰ
δὲ κάτω ^ω τῆς τῶν ^ς πλανητῶν ἄπτεται τῆς ^ν ἐπάνω σφαίρας.
^η Ὡστε σφαιροειδὴς ἂν εἴη πᾶσα· πάντα γὰρ ἄπτεται καὶ
συνεχῇ ἐστὶ ^ς ταῖς σφαίραις. ^ι Ἐτι δὲ ἐπεὶ φαίνεται καὶ ^γ
ὑπόκειται κύκλῳ περιφέρεισθαι τὸ πᾶν, δέδεικται δ' ὅτι τῆς
ἐσχάτης περιφορᾶς οὔτε κενὸν ἐστὶν ἔξωθεν οὔτε τόπος,
ἀνάγκη καὶ ^α διὰ ταῦτα σφαιροειδῇ εἶναι αὐτόν. Εἰ γὰρ
^β ἔσται ^ς εὐθύγραμμος, συμβήσεται ^α καὶ τόπον ^ς ἔξω εἶναι
^ι καὶ σῶμα καὶ κένον. Κύκλῳ γὰρ ^ς στρεφόμενον τὸ εὐθύ- ⁸
γραμμον οὐδέποτε τὴν αὐτὴν ἐφέξει χώραν, ἀλλ' ^η ὅπου
πρότερον ἦν σῶμα, νῦν οὐκ ἔσται, καὶ οὐ νῦν οὐκ ἔστι, πάλιν
ἔσται διὰ τὴν περιβάλλαν τῶν γωνιῶν. ^ι Ομοίως δὲ καὶ εἴ
τι ἄλλο σχῆμα γένοιτο μὴ ἴσας ἔχον τὰς ἐκ τοῦ ^ι μέσου
γραμμάς, οἷον φακοειδὲς ἢ ὠοειδές· ἐν ^κ ἅπασιν γὰρ συμβή-
σεται καὶ τόπον ^ι ἔξω καὶ κενὸν εἶναι τῆς φορᾶς διὰ τὸ μὴ
τὴν αὐτὴν χώραν κατέχειν τὸ ὅλον. ^ι Ἐτι δ' ^μ εἰ ^ν τῶν μὲν ⁹
κινήσεων ^ο τὸ μέτρον ἢ τοῦ οὐρανοῦ φορὰ διὰ τὸ ^ρ εἶναι
^η μόνη συνεχὴς καὶ ὁμαλὴ καὶ αἰδίου, ἐν ἐκάστῳ δὲ ^ρ μέτρον

^η οὕτω om. E. ^ο θεμένοις E.L. ^ρ εὐλογώτερον F. ^ι ἐπεὶ F.H.M.
^ρ ὀρθαί δύο E.L. δύο ὀρθὰς ἔχει H.M. ^ς τὸ post κατὰ om. E. ^ι οὐκ-
ἐτι] οὐκ E.L. ^ν φερόμενον F.H.M. ^ω τῆς om. E.L. ^ς πλανή-
των M. ^ν ἄνω φορᾶς H.M. ^ς ταῖς om. E. ^α δι' αὐτὰ H.M.
^β ἐστὶν F. ^ς εὐθύγραμμον H. ^α καὶ] ἢ καὶ M. ^ς εἶναι ἔξω F.H.M.
^ι καὶ σῶμα καὶ] ἢ καὶ σῶμα ἢ καὶ M. ^ς φερόμενον M. ^η ὅπου]
οὐπω M. ^ι μέσου] κέντρον F. ^κ ἅπαντι M. ^ι εἶναι καὶ κενὸν
ἔξω F. ^μ εἰ] εἴπερ F. ^ν μὲν τῶν M. ^ο τὸ om. H.M. ^ρ μόνη
εἶναι H.M. ^η μόνην συνεχῇ καὶ ὁμαλῇ καὶ αἰδίῳ F. ^ρ μέτρῳ M.

τὸ ἐλάχιστον, ἐλαχίστη δὲ κίνησις ἢ ταχίστη, ^ς δῆλον ὅτι ταχίστη ἂν εἴη πασῶν τῶν κινήσεων ἢ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις. Ἀλλὰ μὴν τῶν ^τ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ^ν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐλαχίστη ἐστὶν ἢ τοῦ κύκλου γραμμὴ· κατὰ δὲ τὴν ἐλαχίστην ^ω ταχίστη ἢ κίνησις· ὥστ' εἰ ὁ οὐρανὸς κύκλῳ ^χ τε φέρεται καὶ ¹⁰ τάχιστα κινεῖται, σφαιροειδῆ αὐτὸν ἀνάγκη εἶναι. Ἀάβοι δ' ἂν τις καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸ μέσον ἰδρυμένων σωμάτων ταύτην τὴν πίστιν. Εἰ γὰρ τὸ μὲν ὕδωρ ἐστὶ περὶ τὴν γῆν, ὁ δ' αἶρ περὶ τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ πῦρ περὶ ^υ τὸν αἶρα, καὶ τὰ ἄνω σώματα κατὰ τὸν ^ζ αἰτὸν λόγον· συνεχῇ μὲν γὰρ οὐκ ¹¹ ἐστίν, ἀπτεται δὲ τούτων. Ἡ δὲ τοῦ ὕδατος ἐπιφάνεια ^α σφαιροειδὴς ἐστίν, τὸ δὲ τῷ σφαιροειδεῖ συνεχὲς ἢ ^β κείμενον περὶ τὸ σφαιροειδὲς καὶ αὐτὸ τοιοῦτον ^ε ἀναγκαῖον ^δ εἶναι. Ὡστε ^ε καὶ διὰ ^ι τούτου φανερόν ^ς εἶη ὅτι σφαιροειδὴς ἐστὶν ὁ οὐρανός. Ἀλλὰ μὴν ὅτι γε ἢ τοῦ ὕδατος ἐπιφάνεια τοιαύτη, φανερόν ὑπόθεσιν ^η λαβοῦσιν ὅτι πέφυκεν ^ι αἰεὶ συρρεῖν τὸ ὕδωρ εἰς τὸ κοιλότερον· κοιλότερον δὲ ¹² ἐστὶ τὸ τοῦ κέντρου ἐγγύτερον. Ἠχθωσαν οὖν ἐκ τοῦ κέντρου ἢ Α Β καὶ ἢ Α Γ, καὶ ἐπέζεύχθω ἐφ' ^κ ἥς Β Γ. ^ι Ἡ οὖν ἀχθείσα ἐπὶ τὴν βάσιν, ^μ ἐφ' ἥς ^η Α Δ, ἐλάττων ἐστὶ τῶν ἐκ τοῦ κέντρου· κοιλότερος ἄρα ὁ τόπος. Ὡστε ^ο περιρρεύσεται τὸ ὕδωρ, ἕως ἂν ἰσασθῇ. Ἰση δὲ ταῖς ἐκ τοῦ κέντρου ^ρ ἢ Α Ε. Ὡστ' ἀνάγκη πρὸς ταῖς ἐκ τοῦ κέντρου εἶναι ¹³ τὸ ὕδωρ· τότε γὰρ ἡρεμήσει. Ἡ δὲ τῶν ἐκ τοῦ κέντρου ἀπτομένη περιφερὴς· σφαιροειδὴς ἄρα ἢ τοῦ ὕδατος ἐπιφάνεια, ἐφ' ἥς ^η Β Ε Γ. Ὅτι μὲν οὖν σφαιροειδὴς ἐστὶν ὁ κόσμος, δῆλον ἐκ τούτων, καὶ ὅτι κατ' ἀκρίβειαν ἔντορνος

^ς δῆλον ὅτι om. E.L. ^τ ἀπ' αὐτοῦ L, ἀφ' αὐτοῦ E.H.M. ^ν ἐπ' αὐτὸ E, ἐφ' αὐτὸ H.L, ἐφ' εἰαυτὸ M. ^ω ταχίστη κίνησις E, κίνησις ταχίστη L. ^χ τε om. E.L. ^υ τὸν om. M. ^ζ αὐτὸν om. E. ^α δῆς—κείμενον rc. supra lituram E. ^β κείμενον] κινούμενον L. ^ε ἀναγκαῖον margo F. ^δ εἶναι om. E. ^ε καὶ F.L.M. ^ι τοῦτο E.L. ^ς εἶη] ἂν εἴη F.M. ^η λαμβάνουσιν E. ^ι αἰεὶ om. corr. E. ^κ ἥς] ἢ τὸ E.H. ^μ ἐφ' ἥς om. pr. E. ^η Α Δ] ἢ α δ F.L. ^ο περιρρεύσει καὶ E, ἐπιρρεύσαι F. ^ρ ἢ δ E, αἰ α ε M. ^η Β Γ E, ἢ β ε γ H, δεύτερον ε γ E.

οὕτως ὥστε μηθὲν ^τ μήτε χειρόκμητον ἔχειν παραπλησίως
μήτ' ἄλλο μηθὲν τῶν παρ' ἡμῖν ἐν ὀφθαλμοῖς ^ς φαινομένων.
¹Εξ ὧν γὰρ τὴν ^ι σύστασιν εἴληφεν, οὐδὲν οὕτω δυνατόν
ὁμαλότητα δέξασθαι καὶ ἀκρίβειαν ὡς ἡ ^ν τοῦ πέριξ σώματος
φύσις· δῆλον γὰρ ὡς ἀνάλογον ἔχει, καθάπερ ὕδωρ πρὸς
γῆν, καὶ τὰ πλεῖον αἰεὶ ἀπέχοντα τῶν στοιχείων.

¹Επεὶ δ' ἔστι διχῶς ἐπὶ τοῦ κυκλοῦ κινήσῃναι, οἷον ἀπὸ 5
τοῦ Α τὴν μὲν ἐπὶ ^ω τὸ Β τὴν δ' ἐπὶ τὸ Γ, ὅτι μὲν ^χ οὖν
οὐκ εἰσὶν ἐναντία αἰῶται, πρότερον εἴρηται. Ἄλλ' ^z εἰ μηδὲν
ὡς ἔτυχε ^α μηδ' ἀπὸ ταυτομάτου ἐνδέχεται ἐν τοῖς αἰδίοις
εἶναι, ὁ δ' οὐρανὸς αἰδῖος καὶ ἡ κύκλῳ φορὰ, διὰ τίνα ποτ'
αἰτίαν ἐπὶ θάτερα ^β φέρεται, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ θάτερα; Ἀνάγκη
γὰρ καὶ τοῦτο ἢ ἀρχὴν εἶναι ἢ εἶναι αὐτοῦ ἀρχήν. Ἴσως ^z
μὲν οὖν τὸ περὶ ἐνίων ἀποφαίνεσθαι τι πειρᾶσθαι καὶ τὸ
περὶ πάντων καὶ τὸ παριέναι μηθὲν τάχ' ἂν δόξειεν εἶναι
σημεῖον ἢ πολλῆς εὐθείας ἢ πολλῆς προθυμίας. Οὐ μὲν
δίκαιόν γε πᾶσιν ὁμοίως ἐπιτιμᾶν, ἀλλ' ὁρᾶν δεῖ τὴν αἰτίαν
τοῦ λέγειν ^ε τίς ἐστίν, ἔτι δὲ πῶς ἔχων τῷ πιστεύειν, πότε-
ρον ἀνθρωπίνως ἢ ^δ καρτερικώτερον. ^εΤαῖς μὲν οὖν ἀκριβε- 3
στέραις ἀνάγκαις ὅταν τις ἐπιτύχῃ, τότε χάριν ^ε ἔχειν δεῖ
τοῖς εὐρίσκουσι, νῦν δὲ τὸ φαινόμενον ῥητέον. Εἰ γὰρ ἡ
φύσις αἰεὶ ποιεῖ τῶν ἐνδεχομένων τὸ βέλτιστον, ἔστι δὲ καθά-
περ τῶν ἐπὶ τῆς εὐθείας φορῶν ἡ πρὸς τὸν ἄνω τόπον τιμιω-
τέρα (θειότερος γὰρ ^ε ὁ ἄνω τόπος τοῦ κάτω), τὸν αὐτὸν
τρόπον ^η καὶ ἡ εἰς τὸ ^ι πρόσθεν τῆς εἰς ^κ τοῦπισθεν ^ι ἔχει,
εἴπερ καὶ τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερόν, καθάπερ ἐλέχθη πρό-
τερον, Καὶ μαρτυρεῖ δ' ἡ ῥηθεῖσα ἀπορία, ὅτι ἔχει τὸ 4
πρότερον ^μ καὶ ὕστερον· αὕτη γὰρ ἡ αἰτία λυεῖ τὴν ἀπο-

^τ μήτε om. H. ^ς γινομένων E.L. ^ι σύνθεσιν E.L. et pr. F.
^ν τοῦ πρώτου πέριξ M. et corr. F. ^ω τὸ B] τοῦ β E.M. ^χ οὖν
om. E.M. ^z εἰ] ἢ E. ^α μηδ'] ἢ F. ^β φέρεται om. E. ^ε ἥτις M.
^δ καρτερώτερον E.F.H.M. ^ε τὰς μὲν οὖν ἀκριβεστέρας ἀνάγκας E.H.L.
^ε ἔχειν ἐφ' οἷς δεῖ E. ^ε τόπος ὁ ἄνω E, ὁ τόπος ὁ ἄνω L. ^η καὶ
om. M. ^ι ἔμπροσθεν F. ^κ τὸ ὀπισθεν E.F. ^ι ἔχει δὲ εἴπερ E.L.
^μ καὶ τὸ ὕστερον F.H.

ρίαν. Εἰ γὰρ ἔχει ὡς ἐνδέχεται ^η βέλτιστα, αὕτη ἂν ^ο εἴη αἰτία καὶ τοῦ εἰρημένου· βέλτιστον γὰρ κινεῖσθαι ἀπλὴν ^ρ τε κίνησιν καὶ ἄπανστον, καὶ ταύτην ἐπὶ τὸ ^ι τιμιώτερον.

- 6 Περὶ δὲ ^ρ τῆς κινήσεως αὐτοῦ, ὅτι ^ς ὁμαλῆς ἐστὶ καὶ ^τ οὐκ ἀνωμαλός, ἐφεξῆς ἂν εἴη τῶν εἰρημένων διελθεῖν. Λέγω δὲ τοῦτο περὶ τοῦ πρώτου οὐρανοῦ καὶ περὶ τῆς πρώτης φορᾶς· ἐν γὰρ τοῖς ὑποκάτω πλείους ἤδη αἱ φοραὶ συνεληλύθασιν ^{εἰς} ἓν. Εἰ γὰρ ἀνωμάλως ^ν κινῆσεται, δῆλον ὅτι ἐπίτασις ἔσται καὶ ἀκμὴ καὶ ἄνεσις τῆς φορᾶς· ἅπαντα γὰρ ^ω ἢ ἀνωμαλὸς φορὰ καὶ ἄνεσιν ^ς ἔχει καὶ ἐπίτασιν καὶ ἀκμὴν. Ἀκμὴ δ' ἐστὶν ἢ ὅθεν φέρεται ἢ οἱ ἢ ἀνὰ μέσον, ^υ οἷον ^ζ ἴσως τοῖς μὲν κατὰ φύσιν ^α οἱ φέρονται, τοῖς δὲ παρὰ φύσιν ὅθεν, τοῖς ^δ ῥίπτουμένοις ἀνὰ μέσον. Τῆς ^β δὲ κύκλῳ φορᾶς ^ς οὐκ ἔστιν οὔτε ὅθεν οὔτε οἱ οὔτε μέσον· οὔτε γὰρ ἀρχὴ οὔτε πέρας οὔτε μέσον ἐστὶν αὐτῆς ^δ ἀπλῶς· τῷ ^ε τε γὰρ χρόνῳ αἰδῖος καὶ τῷ μήκει συνηγμένη καὶ ἄκλαστος. Ὡστ' εἰ μὴ ἐστὶν ^ι ἀκμὴ αὐτοῦ τῆς φορᾶς, οὐδ' ^ς ἂν ἀνωμαλία εἴη· ἢ γὰρ ^α ἀνωμαλία γίγνεται διὰ τὴν ἄνεσιν ^η καὶ ἐπίτασιν. Ἐπεὶ ^ι ἐπεὶ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖται, ἀνάγκη τὴν ^κ ἀνωμαλίαν ^ι γίγνεσθαι τῆς κινήσεως ἢ διὰ τὸ ^μ κινεῖν ἢ διὰ τὸ κινούμενον ἢ δι' ἄμφω· εἴτε γὰρ τὸ κινεῖν μὴ τῇ αὐτῇ δυνάμει ^η κινεῖ, εἴτε τὸ κινούμενον ἀλλοιοῖτο καὶ μὴ διαμένει ^ο τὸ αὐτό, εἴτε ἄμφω ^ρ μεταβίλλοι, οὐθὲν κολλεῖ ^ι ἀνωμάλως ^ς κινεῖσθαι τὸ κινούμενον. Οὐθὲν δὲ τούτων διωπτόν ^ρ περὶ τὸν οὐρανὸν γενέσθαι· τὸ μὲν ^ς γὰρ κινούμενον δέδεικται ὅτι πρῶτον καὶ ἀπλοῦν καὶ ἀγέννητον καὶ ἄφθαρτον καὶ ὅλως ἀμετάβλητον, τὸ δὲ κινεῖν πολὺ μᾶλλον εὔλογον εἶναι τοιοῦτον·

^η κάλλιστα F. ^ο εἴη ἡ αἰτία H. ^ρ τε om. H.M. ^ι τιμιώτατον F.M. ^ρ τῆς om. F. ^ς ὁμαλή M. ^τ οὐκ om. M. ^ν κινηθήσεται L. ^ω ἢ om. E.M. ^ς καὶ ἐπίτασιν ἔχει F. ^υ οἷον om. E. ^ζ ἴσως corr. E. ^α οἱ] εἰς ὁ F.M. ^β δὲ κ.] δὲ γε κ. F. ^ς οὐκ ἐστὶν om. M. ^δ ἀπλῶς om. E. ^ε τε om. H. ^ι αὐτοῦ ἀκμὴ F. ^ς ἂν om. E.F. ^η καὶ τὴν ἐπίτασιν F.H.M. ^ι ἐπὶ E, δ' ἐπεὶ H.M, δ' εἰ F. ^κ ὁμαλίαν L. ^ι γίγνεσθαι om. H. ^μ κινεῖν εἶναι ἢ H. ^η κινεῖ M, κινεῖ F. ^ο τὸ αὐτό om. E. ^ρ μεταβίλλοι M. ^ι κινεῖσθαι ἀνωμάλως M. ^ρ περὶ—γενέσθαι om. pr. E. ^ς γὰρ om. F.

τὸ γὰρ πρῶτον τοῦ πρώτου καὶ τὸ ἀπλοῦν τοῦ ἀπλοῦ καὶ
τὸ ἀφθαρτον καὶ ἀγέννητον τοῦ ἀφθάρτου καὶ ἀγενήτου
κινητικόν. Ἐπεὶ οὖν τὸ κινούμενον οὐ μεταβάλλει σῶμα ὄν, 6
οὐδ' ἂν τὸ κινοῦν ^t μεταβάλλοι ἀσώματον ὄν. Ὡστε καὶ
τὴν φορὰν ἀδύνατον ^v ἀνώμαλον εἶναι. Καὶ γὰρ εἰ γίνεται
^w ἀνώμαλος, ἥτοι ὅλη μεταβάλλει καὶ ὅτε μὲν γίνεται ^x θίτ-
των ὅτε δὲ βραδυτέρα πάλιν. ἢ τὰ μέρη αὐτῆς. Τὰ μὲν οὖν 7
μέρη ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνώμαλα, φανερόν· ἥδη γὰρ ^y ἂν ^z γε-
γόνει διάστασις τῶν ἀστρων ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ, τοῦ μὲν
θᾶττον κινουμένου τοῦ δὲ βραδυτέρου· οὐ φαίνεται δ' οὐθὲν
ἄλλως ἔχον τοῖς διαστήμασιν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὴν ὅλην 8
ἐγχορεῖ μεταβάλλειν· ἢ γὰρ ἄνεσις ἐκαστου γίνεται δι' ἀδυ-
ναμίαν, ἢ δ' ἀδυναμία παρὰ φύσιν. Καὶ γὰρ ^a αἱ ἐν τοῖς
ζώοις ἀδυναμίαι ^b πᾶσαι παρὰ φύσιν εἰσίν, οἷον γῆρας καὶ
φθίσις. Ὁλη γὰρ ^c ἴσως ἢ σύστασις τῶν ζώων ἐκ τοιού-
των συνέστηκεν ἃ διαφέρει τοῖς οἰκείοις τόποις· οὐθὲν γὰρ
τῶν ^d μερῶν ἔχει τὴν αὐτοῦ χώραν. Εἰ οὖν ἐν τοῖς πρώτοις 9
μή ἐστι τὸ παρὰ φύσιν (ἀπλῶ γὰρ καὶ ἄμικτα καὶ ἐν τῇ
οἰκείᾳ χώρᾳ, καὶ οὐθὲν αὐτοῖς ἐναντίον), οὐδ' ἂν ἀδυναμία εἴη,
ὥστ' οὐδ' ἄνεσις οὐδ' ἐπίτασις· εἰ γὰρ ἐπίτασις, καὶ ἄνεσις.
Ἔτι δὲ ^e καὶ ἄλογον ἄπειρον χρόνον ἀδύνατον ^f εἶναι τὸ 10
κινοῦν, καὶ πάλιν ἄλλον ἄπειρον δυνατόν· οὐθὲν γὰρ φαίνε-
ται ὃν ἄπειρον χρόνον παρὰ φύσιν (ἢ δ' ἀδυναμία παρὰ
φύσιν), οὐδὲ τὸν ἴσον χρόνον παρὰ φύσιν καὶ κατὰ φύσιν,
οὐδ' ^g ὅλως δυνατὸν ^h καὶ ἀδύνατον. Ἀνάγκη δ', εἰ ἀνίσιν 11
ἢ κίνησις, ἄπειρον ἀνιέναι χρόνον. Ἀλλὰ μὲν οὐδ' ἐπιτεί-
νειν αἰεὶ ἢ πάλιν ἀνιέναι δυνατόν· ἄπειρος γὰρ ἂν εἴη καὶ
ἀόριστος ἢ κίνησις, ἅπασαν ⁱ δὲ φάμεν ἐκ τινος εἰς τι εἶναι
καὶ ὠρισμένην. Ἔτι ^k δ' εἴ τις λάβοι εἶναί τινα χρόνον 12

^t μεταβάλλοι M. ^v εἶναι ἀνώμαλον M. ^w ἀνωμάλως E. ^x θᾶτ-
τον E.L.M. ^y ἂν om. E. ^z ἐγεγόνει F.H.L.M. ^a ἐν τοῖς ζώοις
αἱ H.M. ^b πᾶσαι om. M. ^c ἴσως om. F, ante ἐκ ponunt E.L.M.
^d μερῶν αὐτοῦ ἔχει L. ^e ἄλογον καὶ (supra posito κατὰ) ἄπειρον F.
^f εἶναι τὸ corr. E. ^g ὅλως E. ^h καὶ om. E. ⁱ δ' ἔφαμεν M, γὰρ
φάμεν L. ^k δ'] καὶ F.

ἐλάχιστον, οὐδ' οὐκ ἐνδέχεται ἐν ἐλάττωι κινηθῆναι τὸν οὐρανόν· ὥσπερ ¹ γὰρ οὐδὲ ^m βαδίσαι οὐδὲ κιθαρίσαι ἐν ὁτφοῦν χρόνῳ δυνατόν, ἀλλ' ⁿ ἐκάστης ἐστὶ πράξεως ὠρισμένος ὁ ἐλάχιστος χρόνος κατὰ τὸ μὴ ὑπερβάλλειν, οὕτως ^o οὐδὲ ¹³ κινηθῆναι τὸν οὐρανὸν ἐν ὁτφοῦν ^p χρόνῳ δυνατόν. Εἰ οὖν τοῦτ' ἀληθές, οὐκ ἂν εἴη αἰεὶ ἐπίτασις τῆς φορᾶς, εἰ δὲ μὴ ἐπίτασις, οὐδ' ἄνεσις· ὁμοίως γὰρ ἄμφω καὶ θάτερον, εἴπερ τῷ αὐτῷ ^q τε ἐπιτείνεται τάχει ἢ μείζονι, καὶ ἄπειρον χρό- ¹⁴ νον. Λέγεται δὲ λέγειν ^r ἐνάλλαξ εἶναι ^s τῇ κινήσει τὸ θάττον καὶ τὸ βραδύτερον· τοῦτο δὲ παντελῶς ἄλογον καὶ πλάσματι ὅμοιον. Ἔτι δὲ καὶ τὸ μὴ λαιθάνειν ἐπὶ τούτων εὐλογώτερον· εὐαισθητότερα γὰρ τὰ παρ' ἄλληλα τιθέμενα. Ὅτι μὲν οὖν εἰς ^t τε μόνος ^v ἐστὶν ^w οὐρανός, καὶ οὗτος ἀγέννητος καὶ ἀίδιος, ἔτι δὲ κινούμενος ὁμαλῶς, ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῖν εἰρήσθω.

7 Περὶ δὲ τῶν καλουμένων ἄστρων ἐπόμενον ἂν εἴη λέγειν, ἐκ τίνων τε συνεστᾶσι καὶ ἐν ποίοις σχήμασι καὶ τίνες αἱ κινήσεις αὐτῶν. Εὐλογώτατον ^x δὴ καὶ τοῖς εἰρημένοις ἐπόμενον ἡμῖν τὸ ἕκαστον τῶν ἄστρων ποιεῖν ^y ἐκ τούτου τοῦ σώματος ἐν ᾧ τυγχάνει τὴν φορὰν ἔχον, ^z ἐπειδὴ ἔφαμέν τι εἶναι ὁ κύκλῳ ^a φέρεσθαι πέφυκεν· ὥσπερ γὰρ οἱ πύρινα φάσκοντες εἶναι διὰ τοῦτο λέγουσιν, ὅτι τὸ ἄνω σῶμα πῦρ εἶναι φασιν, ὡς εὐλογον ^b ὃν ἕκαστον συνεστάναι ἐκ τούτων ἐν οἷς ² ἕκαστον ἐστίν, ὁμοίως καὶ ἡμεῖς λέγομεν. Ἡ δὲ θερμότης ἀπ' αὐτῶν καὶ τὸ φῶς γίνεται ^c παρεκτριβομένου τοῦ αἵρος ὑπὸ τῆς ἐκείνων φορᾶς. Πέφυκε γὰρ ἡ κίνησις ἐκπυροῦν ^d καὶ ξύλα καὶ λίθους καὶ ^e σίδηρον· εὐλογώτερον οὖν τὸ ἐγγύτερον τοῦ πυρός, ἐγγύτερον δὲ ^f ὁ αἷρ· οἶον καὶ ἐπὶ τῶν φερομένων βελῶν· ταῦτα γὰρ ^g αὐτὰ ἐκπυροῦται οὕτως ὥστε

¹ γὰρ] οὖν H. ^m κιθαρίσαι οὐδὲ βαδίσαι H.L. ⁿ ἔστιν ἐκάστης H.L.
^o οὔτε E. ^p χρόνῳ om. E. ^q τε om. M. ^r ἐνάλλαξιν (omisso εἶναι) E.
^s τῇ κινήσει εἰς τὸ M. ^t τε om. F. ^v ἐστὶν om. M.
^w ὁ οὐρανός H.L.M. ^x δὲ F.L. ^y ἐκ τοῦ αὐτοῦ σώματος H.M.
^z ἐπεὶ δὲ E. ^a πέφυκε φέρεσθαι H. ^b ὃν om. E. ^c παρατριβομένου L.
^d καὶ τὰ ξύλα H. ^e σίδηρον F. ^f ὁ om. E. ^g αὐτὰ τε ἐκπ. F.

τήκεσθαι τὰς ^h μολυβδίδας, καὶ ⁱ ἐπείπερ ^k αὐτὰ ἐκπυροῦται, ἀνάγκη καὶ τὸν κύκλῳ αὐτῶν ἀέρα ^l τὸ αὐτὸ ^m τοῦτο πᾶσχειν. Ταῦτα μὲν οὖν ⁿ αὐτὰ ἐκθερμαίνεται διὰ τὸ ἐν ἀέρι φέρεσθαι, ^o ὅς διὰ τὴν πληγὴν τῇ κινήσει γίγνεται πῦρ· τῶν ^p δὲ ἄνω ἕκαστον ἐν τῇ σφαίρᾳ φέρεται, ὥστ' αὐτὰ μὲν μὴ ἐκπυροῦσθαι, τοῦ δ' ἀέρος ὑπὸ τὴν τοῦ ^q κυκλικοῦ σώματος σφαῖραν ὄντος ἀνάγκη φερομένης ἐκείνης ^r ἐκθερμαίνεσθαι, καὶ ταύτῃ μάλιστα ἢ ὁ ἥλιος τετύχηκεν ἐνδεδεμένος. Διὸ ^s δὴ πλησιύ- ⁴ ζοντός τε αὐτοῦ καὶ ἀνίσχοντος καὶ ὑπὲρ ^t ἡμῶν ὄντος γίγνεται ^v ἡ θερμότης. ^v Ὅτι μὲν οὖν οὔτε πύρινά ἐστιν ^w οὔτ' ἐν πυρὶ φέρεται, ταῦθ' ἡμῖν εἰρήσθω περὶ αὐτῶν.

¹ Ἐπεὶ δὲ φαίνεται καὶ τὰ ἄστρα μεθιστάμενα καὶ ὅλος ὁ ⁸ οὐρανός, ἀναγκαῖον ἦτοι ἡρεμοῦντων ἀμφοτέρων γίγνεσθαι τὴν μεταβολήν, ἢ κινουμένων, ἢ τοῦ μὲν ἡρεμοῦντος τοῦ δὲ κινουμένου. Ἀμφότερα μὲν τοίνυν ἡρεμεῖν ἀδύνατον ἡρεμούσης ^x γε τῆς γῆς· ^y οὐ γὰρ ἂν ἐγίγνετο τὰ ^z φαινόμενα. Τὴν δὲ γῆν ὑποκείσθω ἡρεμεῖν. Λείπεται ^a δὴ ^b ἢ ἀμφότερα κινεῖσθαι, ἢ τὸ μὲν κινεῖσθαι τὸ δ' ἡρεμεῖν. Εἰ μὲν ^c οὖν ² ἀμφότερα ^d κινήσεται, ἄλογον τὸ ταῦτα τάχῃ τῶν ἄστρων εἶναι καὶ τῶν κύκλων· ἕκαστον ^e γὰρ ὁμοταχὲς ^f ἔσται τῷ κύκλῳ καθ' ^g ὃν φέρεται. Φαίνεται γὰρ ἅμα τοῖς κύκλοις καθιστάμενα πάλιν εἰς τὸ αὐτό. Συμβαίνει οὖν ἅμα τό τε ἄστρον διεληλυθέναι τὸν κύκλον καὶ τὸν κύκλον ^h ἐννέχθαι τὴν αὐτοῦ φορὰν, διεληλυθότα τὴν ⁱ αὐτοῦ περιφέρειαν. Οὐκ ³ ἔστι δ' εὐλογον τὸ τὸν αὐτὸν λόγον ἔχειν τὰ τάχῃ τῶν ^k ἄστρων καὶ τὰ μεγέθη τῶν κύκλων. Τοὺς μὲν γὰρ κύκλους οὐθὲν ἄτοπον ^l ἀλλ' ἀναγκαῖον ἀνάλογον ἔχειν τὰ τάχῃ τοῖς μεγέθεσι, τῶν δ' ἄστρων ἕκαστον ^m τῶν ἐν τούτοις οὐθαμῶς

^h μολιβδίδας H.L.M, μολυβδίνας E. ⁱ περ om. H.M. ^k αὐταὶ ἐκπυροῦνται L. ^l ταυτὸ M. ^m τοῦτο om. L. ⁿ αὐτὰ om. E.L. ^o ὅς] ὅσῳ L. ^p δὴ F. ^q κύκλου E, κύκλῳ F.L. ^r θερμαίνεσθαι F. ^s δὴ om. H.M. ^t ἡμῶν E.M. ^v ἢ] καὶ F. ^w οὐδὲ E.L. ^x γε om. F. ^y οὐδὲ γὰρ F. ^z γινόμενα L. ^a δὴ] δι E, δ' H.L. ^b ἢ post δὴ om. E.F. ^c οὖν om. F. ^d κινήθήσεται L, κινεῖται M. ^e γὰρ δὴ ὁμ. E.L. ^f ἔστι F. ^g ὁ E. ^h ἐνέχθαι E.L. ⁱ αὐτοῦ om. E.H. ^k ἀστέρων E. ^l ἀλλ'] ἀλλὰ καὶ F.L. ^m τῶν om. F.H.M.

4 εὐλογον. Εἴτε γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ τὸν ^η μείζω κύκλον φε-
 ρόμενον θάττον ἔσται, δῆλον ὅτι καὶ μετατεθῇ τὰ ἄστρα
 εἰς τοὺς ἀλλήλων κύκλους, τὸ μὲν ἔσται θάττον τὸ δὲ βρα-
 δύτερον· οὕτω δ' οὐκ ἂν ἔχοιεν οἰκείαν κίνησιν, ἀλλὰ φέροντ'
 5 ἂν ὑπὸ τῶν κύκλων. Εἴτε ἀπὸ ταυτομάτου συνέπεσεν, οὐδ'
 οὕτως εὐλογον ὥστ' ἐν ἅπασιν ἅμα τὸν τε κύκλον εἶναι ^ο μείζω
 καὶ τὴν φορὰν ^ρ θάττω ^ι τοῦ ἐν αὐτῷ ἄστρου· τὸ μὲν γὰρ ἐν
 ἢ δύο τοῦτον τὸν τρόπον ἔχειν οὐθὲν ἄτοπον, τὸ δὲ πάνθ'
 ὁμοίως πλάσματι ἔοικεν. Ἀμα δὲ καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς
 φύσει τὸ ὡς ἔτυχε, οὐδὲ τὸ πανταχοῦ καὶ πᾶσιν ὑπάρχον
 6 τὸ ἀπὸ τύχης. Ἀλλὰ μὴν πάλιν εἰ οἱ μὲν κύκλοι ^ρ μένουσιν,
 αὐτὰ δὲ τὰ ἄστρα κινεῖται, ^ς ταῦτα καὶ ὁμοίως ἔσται ἄλογα·
 συμβήσεται γὰρ θάττον κινεῖσθαι τὰ ἔξω, καὶ τὰ τάχῃ εἶναι
 7 κατὰ τὰ μεγέθη τῶν κύκλων. Ἐπεὶ τοίνυν οὐτ' ἀμφοτέρα
 κινεῖσθαι εὐλογον οὔτε τὸ ^τ ἄστρον μόνον, λείπεται τοὺς μὲν
 κύκλους κινεῖσθαι, τὰ δὲ ἄστρα ἡρεμεῖν καὶ ἐνδεδεμένα τοῖς
 κύκλοις ^ν φέρεσθαι· μόνως ^ω γὰρ ^χ οὕτως οὐθὲν ἄλογον ^υ συμ-
 βαίνει· τό τε γὰρ θάττον εἶναι τοῦ μείζονος κύκλου ^ζ τὸ
 τάχος εὐλογον περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον ἐνδεδεμένων (ὥσπερ
 γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ μείζον σῶμα ^α θάττον φέρεται τὴν
 οἰκείαν φορὰν, οὕτως καὶ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις· μείζον γὰρ τῶν
^β ἀφαιρουμένων ὑπὸ τῶν ^ε ἐκ τοῦ κέντρου τὸ τοῦ μείζονος
^δ κύκλου τμήμα, ὥστ' εὐλόγως ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ ὁ μείζων
 περιουσιθήσεται κύκλος). τό τε μὴ ^ε διασπᾶσθαι τὸν οὐρανὸν
 διὰ τε τοῦτο συμβήσεται καὶ ^ι ὅτι δέδεικται συνεχὲς ὂν τὸ
 8 ὅλον. Ἐτι δ' ^ς ἐπεὶ σφαιροειδῇ τὰ ἄστρα, καθάπερ οἱ τ'
 ἄλλοι φασὶ καὶ ἡμῖν ὁμολογούμενον εἰπεῖν, ἐξ ἐκείνου γε
 τοῦ σώματος γεννηῶσιν. Τοῦ ^η δὲ σφαιροειδοῦς δύο κινήσεις
 εἰσὶ καθ' αὐτό, κύλισις καὶ δίνησις. Εἴπερ οὖν ^ι κινοῖτο τὰ

^η μείζονα F. ^ο μείζονα (supra posito ω) F. ^ρ θάττον L. ^ι τῶν —
 ἄστρον M. ^ρ μένουσιν οἱ αὐτοὶ αὐτὰ M. ^ς τὰ αὐτὰ E.F.H.L.M.
^τ ἄστρον] ἕτερον E.L. ^ν περιφέρεσθαι F. ^ω γὰρ] γὰρ ἂν I. ^χ οὐδὲν
 οὕτως F. ^υ συμβαίνει L. ^ζ τὸ ante τάχος om. H.M, et corr. F.
^α φέρεται θάττον H. ^β ἀφαιρουειρημένων E. ^ε ἐκ om. F. ^δ κύκλου
 om. E. ^ε διεσπᾶσθαι F.H.M. ^ι διότι F. ^ς ἐπειδὴ E.L. ^η δὲ
 om. M. ^ι κινεῖται F.H.M.

ἄστρο δι' αὐτῶν, τὴν ἑτέραν ^k ἂν ^l κινεῖτο τούτων· ἀλλ' ^m οὐ-
 δετέραν φαίνεται. Δινούμενα ⁿ μὲν γὰρ ^o ἔμεινεν ἂν ἐν ταύτῃ
 καὶ οὐ ^p μετέβαλλε ^q τὸν τόπον, ^r ὅπερ φαίνεται ^s τε καὶ
 πάντες φασίν. Ἔτι δὲ πάντα μὲν εὐλογον τὴν αὐτὴν ^t κί-
 νησιν κινεῖσθαι, μόνος δὲ δοκεῖ τῶν ἄστρον ὁ ἥλιος ^v τοῦτο
 δρᾶν, ἀνατέλλων ^w ἢ δύων, καὶ οὗτος οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ
 τὴν ἀπόστασιν τῆς ἡμετέρας ὄψεως· ἡ γὰρ ὄψις ἀποτεينو-
 μένη μακρὰν ^x ἐλίσσεται διὰ τὴν ἀσθένειαν. Ὅπερ ^y αἴτιον ^z
 ἴσως καὶ τοῦ στίλβειν φαίνεσθαι τοὺς ἀστέρας ^z τοὺς ἐνδε-
 δεμένους, τοὺς δὲ πλάνητας μὴ στίλβειν· οἱ μὲν γὰρ πλά-
 νητες ἐγγύς εἰσιν, ὥστ' ἐγκρατὴς οὔσα πρὸς αὐτοὺς ἀφικνεῖ-
 ται ἡ ὄψις· πρὸς δὲ τοὺς μένοντας κραδαίνεται διὰ τὸ μῆκος,
 ἀποτεينوμένη πόρρω λίαν. Ὁ δὲ τρόμος αὐτῆς ποιεῖ τοῦ
 ἄστρου δοκεῖν εἶναι τὴν κίνησιν· ^a οὐθὲν γὰρ διαφέρει κινεῖν
 τὴν ὄψιν ἢ τὸ ὁρώμενον. Ἀλλὰ μὴν ὅτι οὐδὲ κυλίεται τὰ ⁱⁱ
 ἄστρῳ, φανερόν· τὸ μὲν γὰρ ^b κυλιόμενον στρέφεσθαι ἀνάγκη,
 τῆς δὲ σελήνης ἀεὶ δηλόν ἐστι τὸ καλούμενον πρόσωπον.
 Ὡστ' ἐπεὶ κινούμενα μὲν δι' αὐτῶν τὰς οἰκείας ^c κινεῖσθαι
 κινήσεις εὐλογον, ταύτας δ' οὐ φαίνεται κινούμενα, δηλὸν ὅτι
 οὐκ ἂν κινεῖτο δι' αὐτῶν. Πρὸς δὲ τούτοις ἔλογον τὸ μηθὲν ¹²
^d ὄργανον αὐτοῖς ἀποδοῦναι τὴν φύσιν πρὸς τὴν κίνησιν· οὐ-
 θὲν γὰρ ὡς ἔτυχε ποιεῖ ἡ φύσις, οὐδὲ τῶν μὲν ζώων φροντί-
 σαι, τῶν δ' οὕτω τιμίῳ ὑπεριδεῖν, ἀλλ' ἔοικεν ὥσπερ ἐπίτηδες
 ἀφελεῖν πάντα δι' ὧν ἐνεδέχeto προῖέναι καθ' ^e αὐτά, καὶ ὅτι
 πλείστον ἀποστῆσαι τῶν ^f ἐχόντων ὄργανα πρὸς κίνησιν.
 Διὸ καὶ εὐλόγως ἂν δόξειεν ὅ τε ^g ὅλος οὐρανὸς ^h σφαιροειδὴς ¹³
 εἶναι καὶ ἕκαστον τῶν ἄστρον. Πρὸς μὲν γὰρ τὴν ἐν ⁱ τῇ
 αὐτῇ κίνησιν ἡ σφαῖρα τῶν σχημάτων χρησιμώτατον (οὕτω

^k ἂν om. F. ^l κινεῖτο M. ^m οὐδετέραν εἶναι φ. pr. F. ⁿ μὲν
 om. M. ^o ἂν ἔμεινεν E, ἂν ἔμεινεν F, ἔμεινεν ἂν H, ἔμεινεν L. ^p μετέ-
 βαλε H. ^q τὸν om. E.H. ^r ὅπερ κινούμενα φαίνεται F. ^s τε om. E.L.
^t κινεῖσθαι κίνησιν F. ^v τοῦτο τὸ διενεῖσθαι δρᾶν pr. F. ^w ἢ] καὶ H.M.
^x ἐλίσσεται L. ^y ἴσως αἴτιον M. ^z τοὺς post ἀστ. om. L. ^a οὐδὲ M.
^b κυλιόμενον F. ^c κινήσεις κινεῖσθαι H.M. ^d αὐτοῖς ὄργανον M.
^e αὐτὸ E. ^f ἐχόντων om. E. ^g ὅλος om. M. ^h σφαιρ. ἂν εἶναι M.
ⁱ ταυτῇ M, ἐαυτῇ H.

- γὰρ αὖν ^κ καὶ τάχιστα κινοῖτο καὶ μάλιστα κατέχει τὸν ¹ αὐτὸν τόπον), πρὸς δὲ τὴν εἰς τὸ πρόσθεν ἀχρηστότατον· ἤκιστα γὰρ ὅμοιον τοῖς δι' ^μ αὐτῶν κινητικοῖς· οὐδὲν γὰρ ἀπηρτημένον ἔχει οὐδὲ ^η προέχον, ὥσπερ τὸ εὐθύγραμμον, ἀλλὰ πλείστον ἀφέστηκε τῷ σχήματι τῶν πορευτικῶν σωμάτων.
- 14 ¹ Ἐπεὶ οὖν δεῖ τὸν μὲν οὐρανὸν κινεῖσθαι τὴν ἐν ^ο αὐτῷ κίνησιν, τὰ ῥάλλα ^ρ δ' ἄστρα μὴ ^ρ προῖέναι δι' αὐτῶν, εὐλόγως αὖν ἐκότερον εἶη σφαιροειδές· οὕτω γὰρ μάλιστα τὸ μὲν ^ς κινήσεται τὸ δ' ἡρεμήσει.
- 9 Φανερόν δ' ἐκ τούτων ὅτι καὶ τὸ φάναι γίνεσθαι φερομένων ἀρμονίαν, ὥς συμφώνων γινομένων τῶν ψόφων. κομφῶς μὲν εἴρηται καὶ περιττῶς ὑπὸ τῶν εἰπόντων, οὐ μὴν ² οὕτως ἔχει τὰληθές. Δοκεῖ γάρ τισιν ἀναγκαῖον εἶναι τηλικούτων φερομένων σωμάτων γίνεσθαι ψόφον, ἐπεὶ καὶ τῶν παρ' ἡμῖν οὔτε τοὺς ὄγκους ἐχόντων ἴσους οὔτε τοιοῦτῳ τάχει φερομένων· ἡλίου ^τ δὲ καὶ σελήνης, ἔτι ^ν τε τοσοῦτῶν τὸ πλῆθος ἄστρων καὶ τὸ μέγεθος φερομένων τῷ τάχει ^ω τοιαύτην φορὰν ἀδύνατον μὴ γίνεσθαι ψόφον ἀμύχανόν τινα ³ τὸ μέγεθος. Ὑποθέμενοι δὲ ταῦτα καὶ τὰς ταχυτήτας ^κ ἐκ τῶν ἀποστάσεων ἔχειν τοὺς τῶν συμφωνιῶν λόγους, ἐναρμονιόν ^γ φασι γίνεσθαι τὴν φωνὴν φερομένων κύκλῳ τῶν ἄστρων.
- 4 ¹ Ἐπεὶ δ' ἄλογον ² ἐδόκει τὸ μὴ συνακούειν ἡμᾶς ^α τῆς φωνῆς ταύτης, αἴτιον τούτου φασὶν εἶναι τὸ ^β γιγνομένοις εὐθὺς ὑπάρχειν τὸν ψόφον, ὥστε μὴ διάδηλον εἶναι πρὸς τὴν ἐναντίαν σιγὴν· πρὸς ἄλληλα γὰρ φωνῆς καὶ σιγῆς εἶναι τὴν διάγνωσιν, ὥστε καθάπερ τοῖς χαλκοτύποις διὰ συνήθειαν οὐθὲν δοκεῖ διαφέρειν, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ταὐτὸ συμβαίνειν.
- 5 Ταῦτα δὴ, καθάπερ ^ε εἴρηται πρότερον, ἐμμελῶς μὲν λέγεται καὶ μουσικῶς, ἀδύνατον δὲ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον. Οὐ

^κ καὶ post αὖν om. H.M. ¹ αὐτοῦ H, αὐτοῦ F. ^μ αὐτῶν M.
^η προσεχέας E.L. ^ο αὐτῷ E, τῷ αὐτῷ F. ^ρ ἄλλα om. H.M. ^ρ δ' om. F. ^ρ προσιέναι δι' αὐτῶν E. ^ς κινήσει γρ. M. ^τ δὲ] codices τε.
^ν τε] δὲ F.H.L.M. ^ω τοσαύτην F. ^κ ἐκ om. E. ^γ γίνεσθαι φασι F.H.M.
² δοκεῖ E.L. ^α τῆς φωνῆς om. E. ^β γενομένοις H, γινομένων M, γινόμενον E. ^ε λέγεται] εἴρηται E.

γὰρ μόνον τὸ μὴθὲν ἀκούειν ἄτοπον, περὶ οὗ λύειν ^d ἐγχει-
 ροῦσι τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ καὶ ^e τὸ ^f μὴδὲν πάσχειν χωρὶς αἰσθή-
 σεως. Οἱ γὰρ ὑπερβύλλοντες ψόφοι διακναίουσι καὶ τῶν
 ἀψύχων σωμάτων τοὺς ὄγκους, οἷον ὁ τῆς βροντῆς ^g διύστησι
 λίθους καὶ τὰ ^h καρτερώτατα τῶν σωμάτων. Τοσούτων δὲ ⁶
 φερομένων, καὶ τοῦ ψόφου διόντος πρὸς τὸ φερόμενον μέ-
 γεθος, πολλαπλάσιον ⁱ μέγεθος ἀναγκάιον ἀφικνεῖσθαι τε
 δεῦρο καὶ τὴν ἰσχὺν ἀμήχανον εἶναι τῆς βίας. Ἀλλ' εὐλόγως ⁷
 οὐτ' ἀκούομεν οὔτε πάσχοντα φαίνεται τὰ σώματα βίαιον
 οὐδὲν πάθος, διὰ τὸ μὴ ψοφεῖν· ἅμα δ' ἐστὶ τό τ' αἴτιον
 τούτων δηλον, καὶ μαρτύριον τῶν εἰρημένων ἡμῖν λόγων, ὡς
 εἰσὶν ἀληθεῖς· τὸ γὰρ ἀπορηθὲν καὶ ποιῆσαν τοὺς Πυθαγο-
 ρεῖους ^k φάναι γίγνεσθαι ^l συμφωνίαν τῶν φερομένων ἡμῖν
^m ἐστὶ τεκμήριον. Ὅσα μὲν ⁿ γὰρ αὐτὰ φέρεται, ποιεῖ ψό- ⁸
 φον καὶ πληγὴν· ὅσα δ' ἐν φερομένῳ ἐνδέδεται ἢ ἐνυπάρχει,
 καθάπερ ἐν τῷ πλοίῳ τὰ μόρια, οὐχ οἷόν τε ψοφεῖν, οὐδ'
^o αὖ τὸ πλοῖον, εἰ φέροιτο ἐν ποταμῷ. Καίτοι τοὺς αὐτοὺς
 λόγους ἂν ἐξείη λέγειν, ὡς ^p ἄτοπον εἰ μὴ φερόμενος ὁ ἰστός
 καὶ ἡ πρύμνα ποιεῖ ψόφον πολὺν τηλικαύτης ^q νεώς, ἢ πάλιν
 αὐτὸ τὸ πλοῖον κινούμενον. Τὸ δ' ἐν μὴ φερομένῳ φερό- ⁹
 μενον ποιεῖ ψόφον· ἐν φερομένῳ δὲ συνεχὲς καὶ μὴ ^r ποιοῦντι
 πληγὴν ἀδύνατον ψοφεῖν. Ὡστ' ἐνταῦθα λεκτέον ὡς εἶπερ
^s ἐφέρετο τὰ σώματα τούτων εἴτ' ἐν ἀέρος πλήθει κεχυμένῳ
 κατὰ τὸ πᾶν εἴτε πυρός, ὥσπερ πάντες φασίν, ἀναγκάιον
^t ποιεῖν ὑπερφυᾶ τῷ μεγέθει ^v τὸν ψόφον, τούτου δὲ γινο-
 μένον καὶ δεῦρ' ἀφικνεῖσθαι καὶ διακναῖεν. Ὡστ' ^w ἐπείπερ ¹⁰
 οὐ φαίνεται τοῦτο συμβαῖνον, οὐτ' ^x ἂν ἔμψυχον οὔτε βίαιον
 φέροιτο φορὰν οὐθὲν αὐτῶν, ὥσπερ τὸ μέλλον ἔσεσθαι προ-
 νοούσης τῆς φύσεως, ὅτι μὴ τοῦτον τὸν τρόπον ^y ἐχούσης τῆς

^d τὴν αἰτίαν ἐγχειροῦσιν H.M. ^e τὸ om. E. ^f μὴδὲ M. ^g διύστησι
 καὶ λίθους καὶ H. ^h καρτερικώτατα L. ⁱ μέγεθος om. H.M. et corr. F.
^k φάναι τί γίγνεσθαι L. ^l τὴν συμφωνίαν F. ^m ἐστὶ om. E. ⁿ γὰρ
 καθ' αὐτὰ F. ^o αὐτὸ H.M. ^p ἄτοπος M. ^q νεὸς M. ^r ποιοῦν F.H.M.
^s ἐφέρετο F. ^t ὑπερφυᾶ τῷ μεγέθει ποιεῖν H.M. ^v τὸν om. E.L.
^w εἶπερ H.M. ^x ἂν om. H.M. ^y τῆς κινήσεως ἐχούσης H.M.

κινήσεως οὐθὲν ^z ἂν ἦν τῶν περὶ τὸν ^a δεῦρο τόπον ὁμοίως ἔχον. ^v Ὅτι μὲν οὖν σφαιροειδῇ τὰ ἄστροα καὶ ὅτι οὐ κινεῖται δι' αὐτῶν, εἴρηται.

ΙΟ Περὶ δὲ τῆς τάξεως αὐτῶν, ὃν μὲν τρόπον ^b ἕκαστον ^c κείται τῷ τὰ μὲν εἶναι πρότερα τὰ δ' ὕστερα, καὶ πῶς ἔχει πρὸς ἄλληλα τοῖς ἀποστήμασιν. ἐκ τῶν ^d περὶ ^e ἄστρο-
² λογίαν θεωρείσθω λέγεται γὰρ ἰκανῶς. Συμβαίνει δὲ κατὰ λόγον γίγνεσθαι τὰς ἑκάστων κινήσεις τοῖς ἀποστήμασι τῷ τὰς μὲν εἶναι θάττους τὰς δὲ βραδυτέρας· ἐπεὶ γὰρ ὑπόκειται τὴν μὲν ἐσχάτην ^f τοῦ οὐρανοῦ περιφορὰν ἀπλὴν ^τ εἶναι καὶ ταχίστην. τὰς δὲ τῶν ἄλλων βραδυτέρας ^ε τε καὶ πλείους (ἕκαστον γὰρ ἀντιφέρεται τῷ οὐρανῷ κατὰ τὸν αὐτοῦ κύκλον). εὐλογον ἦδη ^h τὸ μὲν ἐγγυτάτω τῆς ἀπλῆς καὶ πρώτης περιφορᾶς ἐν πλείεσσι χρόνῳ διέναι τὸν αὐτοῦ κύκλον. τὸ δὲ πορρωτάτω ἐν ἐλαχίστῳ. τῶν δ' ἄλλων ⁱ αἰεὶ τὸ
³ ἐγγύτερον ἐν πλείονι, τὸ δὲ πορρώτερον ἐν ἐλάττονι. Τὸ μὲν γὰρ ἐγγυτάτω μάλιστα κρατεῖται, τὸ δὲ πορρωτάτω πάντων ἥκιστα διὰ τὴν ἀπόστασιν· τὰ δὲ μεταξὺ κατὰ λόγον ἦδη τῆς ἀποστάσεως, ὥσπερ καὶ δεικνύουσιν οἱ μαθηματικοί.

ΙΙ Τὸ δὲ σχῆμα τῶν ^k ἄστροων ἑκάστου σφαιροειδὲς μάλιστ' ἂν τις ^l ἐυλόγως ὑπολάβοι. Ἐπεὶ γὰρ δέδεικται ὅτι οὐ πεφύκασιν κινεῖσθαι δι' ^m αὐτῶν, ἢ δὲ φύσις οὐδὲν ἀλόγως οὐδὲ μάτην ποιεῖ, δῆλον ὅτι καὶ σχῆμα τοιοῦτον ⁿ ἀπέδωκε
² τοῖς ἀκινήτοις ὃ ἥκιστα ἐστὶ κινητικόν. Ἐκιστα δὲ κινητικὸν ἢ σφαῖρα διὰ τὸ ^o μηδὲν ^p ἔχειν ὄργανον πρὸς τὴν κίνησιν. Ὡστε ^q δῆλον ὅτι σφαιροειδῇ ἂν εἴη τὸν ὄγκον. Ἐτι δ' ὁμοίως μὲν ἅπαντα καὶ ἓν, ἢ δὲ σελήνη δείκνυται διὰ

^z ἂν ἦν] οἶον Ε. ^a δεῦρο] δεύτερον Μ. ^b ἕκαστα Ε.Μ., ἕκαστον αὐτῶν F. ^c κινεῖται Ε.Η.Λ.Μ. ^d περὶ] πρὸς Μ. ^e ἄστρολογίας F. ^f περιφορὰν τοῦ οὐρανοῦ Μ. ^ε τε om. F. ^h τὸ τὰ μὲν ἐγγύτατα F. ⁱ αἰεὶ τὸ ἐγγύτατον F, τὸ ἐγγύτερον αἰεὶ Ε.Λ. ^k ἀστέρων Η. ^l ὑπολάβοι ἐυλόγως F. ^m αὐτῶν F. ⁿ ἀποδεδῶκε F. ^o μὴ δὲ ἐν Η. ^p ἔχειν ἐν ὄργανον Μ. ^q σφαιροειδῇ δηλονότι ἂν εἴη τὰ ἄστροα κατὰ τὸν ὄγκον Η.

τῶν περὶ τὴν ὄψιν ὅτι σφαιροειδής· οὐ γὰρ ἂν ἐγίνετο
ἀνιξατομένη καὶ φθίνουσα τὰ μὲν πλείστα μνηοειδής ¹ ἢ ἀμ-
φίκυρτος, ἅπαξ δὲ διχότομος. Καὶ πάλιν διὰ τῶν ἀστρο-
λογικῶν, ὅτι οὐκ ἂν ἦσαν αἱ τοῦ ἡλίου ἐκλείψεις ² μνηοειδείς.
Ἦστ' ³ ἔπερ ἐν τοιοῦτον, δηλον ὅτι καὶ τὰλλα ἂν εἴη σφαι-
ροειδῆ.

Δυσὶν δ' ἂν ἀπορίαιν οὔσαιν, περὶ ὧν εἰκότως ⁴ ἂν ⁵ ὅστις-
οὖν ἀπορήσειε, πειρατέον λέγειν τὸ φαινόμενον, αἰδοῦς ἀξίαν
εἶναι νομίζοντας τὴν προθυμίαν μᾶλλον ἢ θράσους, εἴ τις διὰ
τὸ φιλοσοφίας ⁶ διψῇ καὶ μικρὰς ἀπορίας ἀγαπᾷ περὶ ὧν
τὰς μεγίστας ἔχομεν ἀπορίας. ⁷ Ἔστι δὲ πολλῶν ὄντων
τοιούτων οὐχ ἥκιστα θαυμαστόν, διὰ τίνα ποτ' αἰτίαν οὐκ
αἰετὰ πλείον ἀπέχοντα τῆς πρώτης φορᾶς κινεῖται πλείους
⁸ κινήσεις, ἀλλὰ τὰ μεταξὺ πλείστας. Ἐυλογον γὰρ ⁹ ἂν ¹⁰
¹¹ δόξειεν εἶναι τοῦ πρώτου σώματος μίαν κινουμένην φορὰν
τὸ πλησιαιότατον ἐλαχίστας κινεῖσθαι κινήσεις, οἷον δύο, τὸ
δ' ἐχόμενον τρεῖς ἢ τίνα ἄλλην τοιαύτην τάξιν. Νῦν δὲ
συμβαίνει τούναντίον· ἐλάττους ¹² γὰρ ἡλῖος καὶ σελήνη κι-
νοῦνται κινήσεις ἢ τῶν πλανημένων ἀστρον ἕνα· καίτοι πορ-
ρώτερον τοῦ μέσου καὶ πλησιαιότερον τοῦ πρώτου σώματός
¹³ εἰσιν αὐτῶν. Δηλον δὲ τοῦτο περὶ ἐνίων καὶ τῇ ὕψει γέ-
γονεν· τὴν γὰρ ¹⁴ σελήνην ἐωράκαμεν διχότομον μὲν οὔσαν,
¹⁵ ὑπελθοῦσαν δὲ ¹⁶ τὸν ἀστέρα τὸν ¹⁷ Ἄρεος, καὶ ¹⁸ ἀποκρυ-
φθέντα μὲν κατὰ τὸ μέλαν αὐτῆς, ἐξελθόντα δὲ κατὰ τὸ
¹⁹ φανὸν καὶ λαμπρόν. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς ἄλλους
ἀστέρας λέγουσιν ²⁰ οἱ πάλαι τετηρηκότες ἐκ ²¹ πλείστων
ἐτῶν Λιγύπτιοι καὶ Βαβυλώνιοι, παρ' ὧν πολλὰς πίστεις

¹ ἢ] καὶ F. ² μνηοειδής M. ³ ἔπερ ἐστὶν ἐν F. ⁴ ἀποριῶν
οὐσῶν F. ⁵ ἂν om. E. ⁶ ὅστις οὖν ante εἰκότως H. ⁷ διψᾷ M.
⁸ ἔτι F.H.L.M. ⁹ κινήσεις] φορὰς F. ¹⁰ ἂν om. II. ¹¹ εἶναι
δόξειε F.H.M. ¹² γὰρ ὁ ἡλῖος καὶ ἡ σ. κινεῖται F.H.M. ¹³ αὐτῶν
εἰσὶν F. ¹⁴ σελήνην] ὕλην ἦν E. ¹⁵ ὑπελθοῦσαν F. ¹⁶ τῶν
ἀστέρων τὸν τοῦ F.H.M. τῶν ἀστρον τοῦ L. ¹⁷ Ἄρεος M. ¹⁸ ἀποκρυ-
φέντα E. ¹⁹ φανερὸν H. ²⁰ οἱ παρατηρηκότες F.H.M. ²¹ πλείστων
αἰτωλῶν ἐτῶν F.

4 ἔχομεν περὶ ἐκάστου τῶν ἄστρων. Τοῦτό τε ^ο δὴ δικαίως
 ἀπορήσειεν ἂν τις, ^ρ καὶ διὰ τίνα ποτ' αἰτίαν ἐν μὲν τῇ
 πρώτῃ ^q φορᾷ τοσοῦτόν ἐστιν ἄστρων πλῆθος ὥστε τῶν
 ἀναριθμήτων εἶναι δοκεῖν τὴν πᾶσαν τάξιν, ^τ τῶν δ' ἄλλων ἐν
 χωρὶς ἐκάστον, δύο ^ς δ' ἢ πλείω οὐ φαίνεται ἐν τῇ αὐτῇ ἐνδε-
 5 δεμένα φορᾷ. Περὶ ^τ δὴ τούτων ζητεῖν μὲν καλῶς ἔχει καὶ
 τὴν ἐπὶ ^ν πλείον σύνεσιν, καίπερ μικρὰς ^ω ἔχοντας ἀφορμὰς
 καὶ τοσαύτην ^χ ἀπόστασιν ἀπέχοντας τῶν περὶ αὐτὰ συμ-
 βαινόντων· ὅμως ^υ δ' ἐκ τῶν τοιούτων θεωροῦσιν οὐδὲν ἄλο-
 6 γον ἂν δόξειεν ^z εἶναι τὸ νῦν ἀπορούμενον. Ἄλλ' ἡμεῖς ὡς
 περὶ σωμάτων ^α αὐτῶν μόνον, καὶ μονάδων τάξιν μὲν ἔχόν-
 των, ἀψύχων δὲ ^β πάντων, διανοούμεθα· δεῖ δ' ὡς μετεχόντων
 ὑπολαμβάνειν πράξεως καὶ ζωῆς· οὕτω γὰρ οὐθὲν ^ε δόξει
 7 παράλογον εἶναι τὸ συμβαῖνον. Ἔοικε γὰρ τῷ μὲν ἄριστα
 ἔχοντι ὑπάρχειν τὸ ^δ εὖ ἄνευ πράξεως, τῷ δ' ἐγγύτατα διὰ
 ὀλίγης καὶ μιᾶς, τοῖς δὲ ^ε πορρωτάτω διὰ πλειόνων, ὥσπερ
 ἐπὶ σώματος τὸ μὲν οὐδὲ γυμναζόμενον εὖ ^ς ἔχει, τὸ δὲ
 8 ^ε μικρὰ περιπατῆσαν, ^η τῷ δὲ καὶ ^ι δρόμου δεῖ καὶ πάλης καὶ
^κ κινήσεως, πάλιν δ' ἐτέρῳ οὐδ' ὁποσαοῦν πονοῦντι τοῦτό γ'
 8 ^α ἂν ἔτι ὑπάρξαι τὰγαθόν, ἀλλ' ἕτερόν τι. Ἔστι δὲ ^λ τὸ
 κατορθοῦν χαλεπὸν ἢ ^μ τὸ πολλὰ ἢ τὸ πολλάκις, οἷον μυρί-
 ους ἀστραγάλους ^ν χίους ^ο βαλεῖν ἀμήχανον, ἀλλ' ἔνα ^ρ ἢ
 δύο ῥῆον. Καὶ πάλιν ὅταν τοδὶ μὲν δέη τοῦδ' ἕνεκα ποιῆσαι,
 τοῦτο δ' ἄλλου καὶ τοῦτο ἐτέρου, ἐν μὲν ἐνὶ ^q ἢ ^τ δυσι ^ς ῥάον
 9 ἐπιτυχεῖν, ὅσῳ δ' ἂν διὰ πλειόνων, χαλεπώτερον. Διὸ δεῖ

^ο δὴ om. E.M. ^ρ καὶ ὅτι διὰ M. ^q φορᾷ om. F. ^τ τῶν δ']
 ἐπὶ δὲ τῶν F.H.M. ^ς δ'] τε L. ^τ δὴ] μὲν δὴ L, δὲ F.H. ^ν πλέον L,
 πλείω F. ^ω ἔχοντα ἀφορμὰς M, ἀφορμὰς ἔχοντας H. ^χ ἀπόστασιν
 om. L. ^υ δ' ἐκ τῶν τοιούτων] ἐκ τῶν δὲ E.L. ^z εἶναι om. F.M.
^α αὐτῶν μόνων F, μόνον αὐτῶν H.M. ^β πάντη M. ^ε δόξειεν εἶναι
 παράλογον H, παράλογον εἶναι δόξειε F, ἂν παράλογον εἶναι δόξειε M.
^δ εὖ om. E. ^ε πορρωτάτω M, πορρωτέρω E.L. ^ς ἔχειν E.L. ^ε μικρὰ
 καὶ π. M. ^η τὸ L. ^ι πάλης δεῖ καὶ δρόμου F.M, πάλης καὶ δρό-
 μου L. ^κ κινήσεως F.M. ^λ τὸ om. E. ^μ τὸ πολλὰ] τὰ πολλὰ F.M.
^ν κώους H. et margo L, χίους ἢ κώους F.M. ^ο βάλλειν F. ^ρ ἢ]
 καὶ H. ^q ἢ] καὶ F.H.M. ^τ δύο M. ^ς ῥάδιον E.H.L.

[†] νομίζειν καὶ τὴν τῶν ἀστρων πράξιν εἶναι τοιαύτην οἷα
 περ ἡ τῶν ζώων ^ν καὶ φυτῶν· καὶ γὰρ ἐνταῦθα αἱ τοῦ ἀν-
 θρώπου πλείσται πράξεις· πολλῶν γὰρ ^ω τῶν εἰ δύναται
 τυχεῖν, ὥστε πολλὰ [×] πράττει, καὶ ἄλλων ἕνεκα. Τῷ δ'
^γ ὥς ἄριστα ἔχοντι οὐθέν δεῖ πράξεως· ἐστὶ γὰρ ^z αὐτὸ ^a τὸ
 οὐ ἕνεκα, ἡ δὲ πράξις αἰεὶ ^b ἐστὶν ἐν δυσίν, ὅταν καὶ οὐ ἕνεκα
 ἡ καὶ τὸ τούτου ἕνεκα. Τῶν δ' ἄλλων ζώων ἐλάττους, τῶν ¹⁰
 δὲ φυτῶν μικρά τις καὶ μία ἴσως· ἡ γὰρ ἐν τί ἐστὶν οὐ
 τύχοι ἄν, ὥσπερ ^c καὶ ἄνθρωπος, ^d ἡ καὶ ^e τὰ πολλὰ πάντα
 πρὸ ^f ὁδοῦ ἐστὶ πρὸς τὸ ἄριστον. Τὸ μὲν οὖν ἔχει καὶ
 μετέχει τοῦ ἀρίστου, τὸ δ' ἀφικνέεται ἐγγὺς δι' ὀλίγων, τὸ
 δὲ διὰ πολλῶν, τὸ δ' ^g οὐδ' ^h ἐγχειρεῖ, ἀλλ' ἰκανὸν εἰς τὸ
 ἐγγὺς τοῦ ἐσχάτου ἐλθεῖν, οἷον ⁱ εἰ ὑγίεια τέλος. Τὸ μὲν ¹¹
^k δὴ αἰεὶ ὑγιαίνει, τὸ δ' ^l ἰσχνανθέν, τὸ δὲ δραμὸν καὶ ἰσχναν-
 θέν, τὸ δὲ καὶ ἄλλο τι πράξαν τοῦ δραμεῖν ἕνεκα, ὥστε
 πλείους αἱ κινήσεις. Ἐτερον δ' ἀδυνατεῖ πρὸς τὸ ὑγιαίνειν
 ἐλθεῖν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δραμεῖν μόνον ἢ ἰσχνανθῆναι· καὶ τού-
 των θάτερον τέλος αὐτοῖς. Μάλιστα μὲν γὰρ ἐκείνου τυχεῖν
 ἄριστον πᾶσι τοῦ τέλους· εἰ δὲ μή, ^m αἰεὶ ἄμεινόν ἐστὶν ⁿ ὅσῳ
 ἂν ἐγγύτερον ἢ τοῦ ἀρίστου. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ μὲν γῆ ὅλως ¹²
 οὐ κινεῖται, τὰ δ' ἐγγὺς ὀλίγας κινήσεις· οὐ γὰρ ἀφικνέεται
 πρὸς τὸ ἔσχατον, ἀλλὰ ^o μέχρι ^p ὅτου δύναται τυχεῖν τῆς
 θειοτάτης ἀρχῆς. Ὁ δὲ πρῶτος οὐρανὸς εὐθὺς τυγχάνει διὰ
 μιᾶς κινήσεως. Τὰ δ' ^q ἐν μέσῳ τοῦ πρώτου καὶ τῶν ἐσχά-
 των ἀφικνέεται μὲν, διὰ πλειόνων δ' ἀφικνέεται κινήσεων.
 Περὶ δὲ τῆς ἀπορίας ὅτι ^r κατὰ μὲν ^s τὴν πρώτην μίαν οὐσαν ¹³
 φορὰν πολὺ πλῆθος συνέστηκεν ἀστρων, τῶν δ' ἄλλων χωρὶς
 ἕκαστον ^t εἴληφεν ἰδίας κινήσεις, δι' ἧν μὲν ἂν τις πρῶτον

[†] νομίζειν om. E. ^ν καὶ τῶν φυτῶν F. ^ω τῶν om. E. [×] πράτ-
 τειν E.L. ^γ ὥς] ἴσως E. ^z αὐτῷ F.H.L. ^a τὸ om. E. ^b ἐστὶν
 om. F, ante αἰεὶ pronunt H.M. ^c καὶ ὁ ἄνθρωπος F.H.M. ^d καὶ ἡ E.
^e τὰ ἄλλα πολλὰ M, τὰ ἄλλα F, τὰλλα H. ^f ὁδοῦς pr. E. ^g οὐδ'
 om. E. ^h ἐγχωρεῖ H. ⁱ εἰ] εἰ ἡ H.M. ^k δὴ om. F.H.M.
^l ἰσχνανθέν M. ^m αἰεὶ] γε H. ⁿ ὅσον F. ^o μέχρις F.H.L.M.
^p ὅτου] οὐ L, om. E. ^q ἐν τῷ μέσῳ E.M. ^r μὲν μετὰ F. ^s τὴν
 om. pr. E. ^t ἰδίας εἴληφε M.

εὐλόγως οἰηθείη τοῦθ' ὑπάρχειν· νοῆσαι γὰρ ^ν δεῖ τῆς ζωῆς
καὶ τῆς ἀρχῆς ἐκάστης πολλὴν ὑπεροχὴν εἶναι ^ω τῆς πρώτης
πρὸς τὰς ἄλλας, εἴη δ' αὖ ^x ἥδε συμβαίνουσα κατὰ λόγον·
ἢ μὲν γὰρ πρώτη μία οὐσα πολλὰ κινεῖ τῶν σωμάτων ^γ τῶν
θείων, αἱ δὲ πολλαὶ οὐσαι ἐν μόνον ἐκάστη· τῶν γὰρ πλανω-
14 μένων ἐν ὁτιοῦν πλείους ^z φέρεται φοράς. Ταύτη τε οὖν
^a ἀνισάζει ἡ φύσις καὶ ποιεῖ τινὰ τάξιν, τῇ μὲν μιᾷ ^b φορᾷ
πολλὰ ^c ἀποδοῦσα σώματα, τῇ δ' ἐνὶ σώματι πολλὰς φοράς·
καὶ ἔτι διὰ ^d τόδε ἐν ἔχουσι σῶμα ^e αἱ ἄλλαι ^f φοραί, ὅτι
πολλὰ σώματα κινουσιν αἱ πρὸ τῆς τελευταίας καὶ τῆς ἐν
ἄστρον ἐχούσης· ἐν πολλαῖς γὰρ σφαίραις ἡ τελευταία
σφαῖρα ἐνδεδεμένη φέρεται, ἐκάστη δὲ σφαῖρα ^g σῶμα τυγ-
15 χάνει ὄν. ^h Ἐκείνης αὖ οὖν ⁱ κοινὸν εἴη τὸ ἔργον· ^k αὕτη
μὲν γὰρ ἐκάστη ^l ἢ ^m ἰδίου φύσει φορά, ⁿ αὕτη δὲ οἷον ^o πρόσ-
κειται. Παντὸς δὲ πεπερασμένου σώματος πρὸς πεπερα-
σμένον ἡ δύναμις ἐστίν. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν τὴν ἐγκύκλιον
φερομένων κίνησιν ἄστρον εἴρηται ^p ποῖ' ἅττα κατὰ ^q τε τὴν
οὐσίαν ἐστὶ καὶ κατὰ τὸ σχῆμα, ^r καὶ περὶ τῆς φορᾶς καὶ
τῆς τάξεως αὐτῶν.

13 Λοιπὸν δὲ περὶ τῆς γῆς εἰπεῖν, ^s οὗ τε τυγχάνει κειμένη,
καὶ πότερον τῶν ἡρεμοῦντων ἐστὶν ἢ τῶν κινουμένων, καὶ περὶ
τοῦ σχήματος αὐτῆς. Περὶ μὲν οὖν τῆς θέσεως οὐ τὴν αὐτὴν
^t ἅπαντες ἔχουσι δόξαν, ἀλλὰ τῶν πλείστων ἐπὶ τοῦ μέσου
κεῖσθαι λεγόντων, ὅσοι τὸν ὅλον οὐρανὸν πεπερασμένον εἶναί
φασιν, ἐναντίως αἱ περὶ τὴν Ἰταλίαν, καλούμενοι δὲ Πυθα-
γόρειοι λέγουσιν· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ μέσου πῦρ εἶναί φασι,
τὴν δὲ γῆν ἐν τῶν ἄστρον οὐσαν, κύκλῳ φερομένην περὶ τὸ
2 μέσον νύκτα τε καὶ ἡμέραν ποιεῖν. Ἔτι δ' ἐναντίαν ἄλλην

^ν δεῖ ζωῆς τῆς ἐκάστης καὶ τῆς ἀρχῆς π. Η. ^ω πρὸς τὰς ἄλλας τῆς
πρώτης F. ^x ἥδε] ἢ E. ^y τὸ θεῖον M. ^z φοράς φέρ. F. ^a αὖ
ἰσάζει τε ἡ φύσις καὶ ποιῇ L. ^b φορᾷ om. E. ^c ἀποδιδούσα F.H.
^d τόδε] τὸ E. ^e αἱ om. E. ^f σφαῖραι F.H. ^g σῶμα τι τυγχάνει E.H.
^h ἐκείνας E. ⁱ εἴη κοινὸν H, ἦν E. ^k αὕτη M. ^l ἢ om. F.
^m αἰδῖος E. ⁿ αὐται E. ^o πρόσκεινται E. ^p ὅποι' L. ^q τε
om. F.H.M. ^r καὶ περὶ] περὶ τε E.L. ^s ποῦ H. ^t ἔχουσιν ἅπαν-
τες F.H.M.

^v ταύτη κατασκευάζουσι γῆν, ἣν ἀντίχθονα ^w ὄνομα καλοῦσιν, οὐ πρὸς τὰ φαινόμενα τοὺς λόγους καὶ τὰς αἰτίας ζητοῦντες, ἀλλὰ πρὸς τινὰς ^x λόγους καὶ δόξας αὐτῶν τὰ φαινόμενα προσέλκοντες καὶ πειρώμενοι συγκοσμεῖν. Πολλοῖς δ' ^{αν} 3 καὶ ἐτέροις συνδόξειε μὴ δεῖν τῇ γῇ τὴν τοῦ μέσου χώραν ἀποδιδόναι, τὸ πιστὸν οὐκ ἐκ τῶν φαινομένων ἀθροῦσιν ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τῶν λόγων. Τῷ γὰρ τιμιωτάτῳ οἶονται προσήκειν τὴν ^y τιμιωτάτην ^z ὑπάρχειν χώραν, εἶναι δὲ πῦρ ^a μὲν γῆς τιμιώτερον, τὸ δὲ πέρασ ^b τῶν μεταξύ, τὸ δ' ἔσχατον καὶ ^c τὸ μέσον πέρασ· ὥστ' ἐκ τούτων ἀναλογιζόμενοι οὐκ οἶονται ἐπὶ τοῦ μέσου ^d κείσθαι τῆς σφαίρας ^e αὐτήν, ἀλλὰ ^f μᾶλλον τὸ πῦρ. Ἔτι δ' οἱ ^g γε Πυθαγόρειοι καὶ διὰ ^h τὸ 4 μάλιστα προσήκειν φυλάττεσθαι τὸ κυριώτατον τοῦ παντός· τὸ δὲ μέσον εἶναι τοιοῦτον· ὃ Διὸς φυλακὴν ὀνομάζουσι, τὸ ταύτην ἔχον τὴν χώραν πῦρ, ὥσπερ τὸ μέσον ἀπλῶς λεγόμενον, καὶ τὸ τοῦ μεγέθους μέσον ⁱ καὶ τοῦ πράγματος ὃν μέσον καὶ τῆς φύσεως. Καίτοι καθάπερ ἐν τοῖς ζώοις οὐ ταῦτόν ^k τοῦ ζώου καὶ τοῦ σώματος ^l μέσον, οὕτως ὑποληπτέον μᾶλλον καὶ περὶ τὸν ὅλον οὐρανόν. Διὰ μὲν οὖν ταύ- 5 την τὴν αἰτίαν οὐθὲν αὐτοὺς δεῖ θορυβεῖσθαι περὶ τὸ πᾶν, οὐδ' εἰσάγειν φυλακὴν ^m ἐπὶ τὸ κέντρον, ἀλλ' ἐκεῖνο ζητεῖν τὸ μέσον, ποῖόν ⁿ τε καὶ ποῦ πέφυκεν. Ἐκεῖνο μὲν ^o γὰρ ἀρχὴ τὸ μέσον καὶ τίμιον, τὸ δὲ τοῦ τόπου μέσον ἔοικε ^p τελευταυτῇ μᾶλλον ἢ ἀρχῇ· τὸ μὲν γὰρ ὀριζόμενον τὸ μέσον, τὸ δ' ὀρίζον τὸ πέρασ. Τιμιώτερον δὲ τὸ περιέχον καὶ τὸ πέρασ ἢ τὸ περαινόμενον· τὸ μὲν γὰρ ὕλη τὸ δ' οὐσία τῆς συστάσεώς ἐστιν. Περὶ μὲν οὖν τοῦ τόπου τῆς γῆς ταύτην ἔχουσί 6 τινες τὴν δόξαν, ὁμοίως δὲ καὶ ^q περὶ μονῆς καὶ κινήσεως· οὐ

^v ταύτην F. ^w ὄνομα om. F.H.M. ^x δόξας καὶ λόγους F.M. ^y τιμιωτέραν M. ^z ὑπάρχειν] εἶναι F, om. H. ^a γῆς μὲν H. ^b τῶν] τοῦ E. ^c τὸ om. E. ^d τῆς σφαίρας κείσθαι E.L. ^e αὐτῆς F.Π. ^f μᾶλλον] μὴν pr. F. ^g γε] τε E, om. M. ^h τὸ] τοῦτο L. ⁱ καὶ τὸ τοῦ F.M. ^k τοῦ σώματος καὶ τοῦ ζώου M, τὸ τοῦ ζώου καὶ τὸ τοῦ σώματος H, τὸ τοῦ ζώου καὶ τοῦ σώματος L. ^l τὸ μέσον F. ^m ἐπὶ] περὶ pr. F. ⁿ τι E.H.M. ^o γὰρ om. F. ^p τελευταυτῇ—ἀρχῇ M. ^q περὶ om. F.

γὰρ τὸν αὐτὸν τρόπον ^τ ἅπαντες ^ς ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ὅσοι μὲν μὴδ' ἐπὶ τοῦ μέσου κείσθαι ^τ φασιν αὐτήν, κινεῖσθαι κύκλῳ περὶ τὸ μέσον, οὐ μόνον δὲ ταύτην, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀντίχθονα, καθάπερ εἵπομεν πρότερον. Ἐνίοις δὲ δοκεῖ καὶ πλείω ^ς σώματα τοιαῦτα ἐνδέχασθαι φέρεσθαι περὶ τὸ μέσον, ἡμῖν ^ω δὲ ἄδηλα διὰ τὴν ^ς ἐπιπρόσθησιν τῆς γῆς. Διὸ καὶ τὰς τῆς σελήνης ἐκλείψεις πλείους ἢ τὰς τοῦ ἡλίου γίνεσθαι φασιν· τῶν γὰρ φερομένων ἕκαστον ἀντιφράττειν αὐτήν, ^ς ἀλλ' οὐ ^ς μόνον τὴν γῆν. Ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ γῆ κέντρον, ἀλλ' ἀπέχει τὸ ἡμισφαίριον αὐτῆς ὅλον, ^ς οὐθὲν κωλίειν ^ς οἶονται τὰ φαινόμενα συμβαίνειν ὁμοίως ^ς μὴ κατοικοῦσιν ἡμῖν ἐπὶ τοῦ κέντρον, ὥσπερ ^ς καὶ ^ς εἰ ἐπὶ ^ς τοῦ μέσου ἦν ἡ γῆ· οὐθὲν γὰρ ^ς οὐδὲ νῦν ποιεῖν ἐπίδηλον τὴν ἡμίσειαν ^ς ἀπέχοντας ἡμᾶς διάμετρον. Ἐνιοὶ δὲ ^ς καὶ κειμένην ἐπὶ τοῦ κέντρον φασὶν αὐτήν ^ς ἵλλεσθαι περὶ τὸν διὰ παντὸς ^ς τεταγμένον πόλον, ὥσπερ ἐν τῷ Τιμαίῳ γέγραπται. Παραπλησίως δὲ καὶ περὶ τοῦ ^ς σχήματος ἀμφισβητεῖται· τοῖς μὲν γὰρ ^ς δοκεῖ εἶναι σφαιροειδῆς, τοῖς δὲ πλατεῖα καὶ τὸ σχῆμα τυμπανοειδῆς· ποιοῦνται δὲ τεκμήριον ὅτι δύνων καὶ ἀνατέλλων ὁ ἥλιος εὐθείαν ^ς καὶ οὐ περιφερῇ τὴν ἀπόκρυψιν φαίνεται ποιούμενος ὑπὸ τῆς γῆς, ὡς δέον, εἴπερ ἦν σφαιροειδῆς, περιφερῇ ^ς γίνεσθαι τὴν ἀποτομήν, οὐ προσλογιζόμενοι τό τε ἀπόστημα τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν γῆν καὶ τὸ τῆς περιφερείας μέγεθος, ὡς ἐν τοῖς φαινομένοις μικροῖς κύκλοις ^ς εὐθεῖα φαίνεται πόρρωθεν. Διὰ μὲν οὖν ταύτην τὴν φαντασίαν οὐδὲν ^ς αὐτοὺς ἀπιστεῖν δεῖ μὴ κυκλοτερῇ τὸν ὄγκον εἶναι τῆς γῆς· ἀλλ' ἔτι προστιθέασι, καὶ φασὶ διὰ τὴν ἡρε-

^τ πάντες F.H.M. ^ς λαμβάνουσιν E. ^τ φασιν αὐτήν κινεῖσθαι om. E. ^ν τοιαῦτα σώματα F. ^ω δὲ om. E.H.L. ^ς ἐπιπρόσθησιν E.L. ^ς μόνον L. ^ς οὐθὲν] ὅθεν M. ^ς οἶον τε (supra positis ai) H. ^ς μὴ] καὶ μὴ L. ^ς καὶ H. ^ς εἰ om. E.L.M. ^ς τοῦ om. M. ^ς οὔτε E. ^ς ἀπέχοντων τῆς διαμέτρου F.M., ἀπέχον τῶν τῆς διαμέτρου H. ^ς καὶ om. F. ^ς ἵλλεσθαι καὶ κινεῖσθαι M., εἰλεῖσθαι καὶ κινεῖσθαι E.F., εἰλεῖσθαι H.L. ^ς τεταγμένον M. ^ς σχήματος αὐτῆς ἀμφ. F. ^ς εἶναι δοκεῖ F.H.M. ^ς καὶ] ἀλλ' F.H.M. ^ς τὴν ἀποτομήν γίνεσθαι F. ^ς αὐτοῖς F.

μίαν ^ι ἀναγκαίον τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχειν αὐτήν. Καὶ γὰρ
^ι δὴ οἱ περὶ τῆς κινήσεως καὶ τῆς μονῆς εἰρημένοι τρόποι πολ-
 λοι τυγχάνουσιν. Τὸ μὲν οὖν ἀπορῆται πᾶσιν ἀναγκαίον ¹¹
 ἐπελθεῖν· τάχα γὰρ ^ς ἀλυποτέρας διανοίας τὸ μὴ θαυμάζειν
 πῶς ποτὲ μικρὸν μὲν μόριον τῆς γῆς, ^ι ἂν μετεωρισθὲν ἀφεθῇ,
 φέρεται καὶ μένειν οὐκ ἐθέλει, καὶ τὸ πλεῖον ἀεὶ θάπτον,
 πᾶσαν δὲ τὴν γῆν εἴ τις ^ν ἀφείη μετεωρίσας, οὐκ ἂν φέροιτο.
 Νῦν δ' ἡρεμεί τοσοῦτον βάρος. Ἀλλὰ μὲν ^ω καὶ εἴ τις τῶν
 φερομένων μορίων αὐτῆς, πρὶν πεσεῖν, ^ς ὑφαιροίη τὴν γῆν,
 οἰσθήσεται κάτω μηθενὸς ἀντερείσαντος. Ὡστε τὸ μὲν ἀπο- ¹²
 ρεῖν εἰκότως ^ς ἐγένετο φιλοσόφημα πᾶσιν· τὸ δὲ ^ς τὰς περὶ
^α τούτου λύσεις μὴ μᾶλλον ἀτόπους εἶναι δοκεῖν τῆς ἀπορίας
 θαυμάσειεν ἂν τις. Οἱ μὲν γὰρ διὰ ταῦτα ἄπειρον τὸ κάτω
 τῆς γῆς εἶναι φασιν, ^β ἐπ' ἄπειρον αὐτὴν ἐρριζῶσθαι λέ-
 γοντες, ὥσπερ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος, ἵνα μὴ πράγματ'
^ς ἔχωσι ζητοῦντες τὴν αἰτίαν· διὸ καὶ Ἐμπεδοκλῆς οὕτως ἐπέ-
 πληξεν, εἰπὼν ^δ ὥς

Εἴ περ ἀπείρονα γῆς τε βάθῃ καὶ δαφυλὸς αἰθέρ,
 ὥς διὰ πολλῶν ^ς δὴ ^ι γλώσσης ῥηθέντα ματαίως
 ἑκκέχυνται στομάτων, ὀλίγον τοῦ παντὸς ^ι ἰδόντων.

Οἱ δ' ἐφ' ὕδατος κείσθαι. Τοῦτον ^ι γὰρ ἀρχαιότατον παρει- ¹³
 λήψαμεν τὸν λόγον, ^κ ὃν ^ι φασιν εἰπεῖν ^μ Θαλῆν τὸν Μιλή-
 σιον, ὥς διὰ τὸ πλωτὴν εἶναι μένουσαν ὥσπερ ξύλον ἢ τι
 τοιοῦτον ἕτερον (καὶ γὰρ τούτων ἐπ' αἶρος μὲν οὐθὲν πέφυκε
 μένειν, ἀλλ' ἐφ' ὕδατος), ὥσπερ οὐ τὸν αὐτὸν λόγον ὄντα
 περὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ὀχοῦντος τὴν γῆν· οὐδὲ γὰρ
 τὸ ὕδωρ πέφυκε μένειν μετέωρον, ^ν ἀλλ' ἐπὶ τινός ἐστιν.
^ι Ἐτι δ' ὥσπερ ἄλλο ὕδατος κουφότερον, καὶ γῆς ὕδωρ, ὥστε ¹⁴
 πῶς ^ο οἶόν τε τὸ κουφότερον κατωτέρω ^ρ κείσθαι τοῦ βαρυ-

^ι ἀνάγκη F. ^ι δὴ om. E.L. ^ς ἀλογωτέρας M. et rc. F. et γρ. E.
^τ εἰν F.H.M. ^ν ἀφίη H, ἀφίει L. ^ω καὶ H.L.M. ^ς ὑφαιροί H.
^γ ἐγένετο F. ^ς περὶ τὰς E.L. ^α τούτων M. ^β ἐπ'—λέγοντες om. E.L.
^ς ἔχωσι om. M. ^δ ὥς om. E.L. ^ς δὴ om. M. ^ι γλώσση E.
^ς ἐκκέχυνται F. ^η εἰδόντων H. ^ι γὰρ om. E. ^κ ὃν om. E. ^ι φασί
 μὲν εἰπεῖν H.M. ^μ τὸν θαλῆν F. ^ν ἀλλ' ἐπὶ τινος] ἐπὶ τινος δέ E.
^ο οἶονται E.F. ^ρ κείσθαι post φύσιν F.

τέρου τὴν φύσιν; Ἔτι δ' εἴπερ ὅλη πέφυκε μένειν ἐφ' ὕδα-
 τος, δῆλον ὅτι καὶ τῶν μορίων ^d ἕκαστον· νῦν δ' οὐ φαίνεται
 τοῦτο γιγνόμενον, ἀλλὰ τὸ τυχὸν ^e μόριον φέρεται εἰς βυθόν,
 καὶ θάπτον τὸ μεῖζον. Ἀλλ' εἰκάσι μέχρι τινὸς ζητεῖν,
 15 ἀλλ' οὐ μέχρι περ οὗ δυνατόν τῆς ἀπορίας. Πᾶσι γὰρ ἡμῖν
 τοῦτο σύνηθες. μὴ πρὸς τὸ πρᾶγμα ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν
 ἀλλὰ πρὸς τὸν τάναντία λέγοντα· καὶ γὰρ ^f αὐτὸς ἐν αὐτῷ
 ζητεῖ μέχρι περ ἂν οὐ ^g μηκέτι ^h ἔχῃ ἀντιλέγειν αὐτὸς αὐτῷ.
 Διὸ δεῖ τὸν μέλλοντα ⁱ καλῶς ζητήσῃ ἐνστατικὸν εἶναι διὰ
 τῶν ^k οἰκείων ἐνστάσεων τῷ γένει, τοῦτο δ' ἐστὶν ἐκ τοῦ
 16 πᾶσας τεθεωρηκέναι τὰς διαφοράς. Ἀναξιμένης δὲ καὶ Ἀναξ-
 αγόρας καὶ Δημόκριτος τὸ πλάτος ^l αἷτιον εἶναί φασι τοῦ
 μένειν αὐτήν. ^m Οὐ γὰρ τέμνειν ἀλλ' ⁿ ἐπιπωματίζει τὸν
 αἶρα ^o τὸν κάτωθεν, ^p ὅπερ φαίνεται τὰ πλάτος ἔχοντα τῶν
 σωμάτων ποιεῖν· ταῦτα ^q γὰρ καὶ πρὸς τοὺς ἀνέμους ^r ἔχει
 δυσκινήτως διὰ τὴν ἀντέρεισιν. Ταῦτό δι' τοῦτο ^s ποιεῖν τῷ
 πλάτει ^t φασὶ τὴν γῆν πρὸς τὸν ὑποκείμενον αἶρα· τὸν δ'
 οὐκ ^v ἔχοντα μεταστῆναι τόπον ἱκανὸν ^w ἀθρόον τῷ κάτωθεν
 17 ἡρεμεῖν, ὥσπερ τὸ ἐν ταῖς κλεψύδραις ὕδωρ. Ὅτι δὲ δύναται
 πολὺ βάρος φέρειν ἀπολαμβανόμενος ^x καὶ μένων ὁ ἀῆρ, τε-
 κμήρια πολλὰ λέγουσιν. Πρῶτον μὲν ^y οὖν εἰ μὴ πλατὺ τὸ
 σχῆμα τῆς γῆς ἐστί, διὰ τοῦτο μὲν οὐκ ἂν ^z ἡρεμοί. Καίτοι
 τῆς μονῆς οὐ τὸ πλάτος ^a αἷτιον ἐξ ὧν λέγουσιν, ἀλλὰ τὸ
 μέγεθος μᾶλλον. Διὰ γὰρ τὴν στενοχωρίαν οὐκ ἔχων τὴν
 πάροδον ὁ ἀῆρ μένει διὰ ^b τὸ πλῆθος· πολὺς δ' ^c ἐστὶ διὰ τὸ
 ὑπὸ μεγέθους πολλοῦ ^d ἀναπολαμβάνεσθαι τοῦ τῆς γῆς.
 Ὡστε τοῦτο μὲν ^e ὑπάρξει, καὶ σφαιροειδὴς μὲν ^f ἡ γῆ ἢ,

^d ἕκαστον αὐτῆς. νῦν E.H.L. ^e φέρεται μόριον F. ^f οὗτος L.
^g μηδὲν H. ^h ἔχει L. ⁱ καλῶς ζητήσῃ om. pr. E. ^k οἰκείως E.H.M.
^l αἷτιον τοῦ μένειν αὐτήν φασιν F. ^m οὐδὲ γὰρ M. ⁿ ἐπιπωματίζει pr. E.
^o τὸν post αἶρα om. E. ^p ὥσπερ H. ^q γὰρ om. F. ^r δυσκινήτως
 ἔχει F. ^s ποιεῖν ante τὴν F.H. ^t φασὶ om. E. ^v ἔχοντά που μ. L.
^w ἀθρόως F.M, ἀθρόω E.L. ^x καὶ—ἀῆρ om. F, ὁ om. M. ^y οὖν
 om. E.L. ^z ἡρεμεῖ M, ἡρεμοί F. ^a αἷτιον] μόνον αἷτιόν ἐστιν F.M.
^b τὸ om. E.L. ^c ἐστὶν ὁ ἀῆρ διὰ F.H.M. ^d ἀπολαμβάνεσθαι F.H.M.
^e ὑπάρχει F, ὑπάρξει H. ^f ἡ γῆ om. E.M, post ἢ ponit L.

τηλικαύτη δὲ τὸ μέγεθος· ἔμενεί γὰρ κατὰ τὸν ἐκείνων λό-
γον. Ὀλως δὲ πρὸς ^h γε τοὺς οὕτω λέγοντας περὶ τῆς ¹⁸
κινήσεως ⁱ οὐ περὶ ^k μερῶν ἐστὶν ἢ ἀμφισβήτησις, ἀλλὰ περὶ
^l ὅλου τινὸς καὶ παντός. Ἐξ ἀρχῆς γὰρ διοριστέον πότερόν
ἐστὶ ^m τις τοῖς σώμασι φύσει κίνησις ἢ οὐδεμία, καὶ πότερον
φύσει μὲν οὐκ ἔστι, βίᾳ δ' ἔστιν. Ἐπεὶ δὲ περὶ τούτων
διώρισταί πρότερον ὅσα κατὰ τὴν παροῦσαν δύναμιν ⁿ εἴχο-
μεν, χρηστέον ὡς ὑπάρχουσιν. Εἰ γὰρ μηδεμία ^o φύσει ¹⁹
κίνησις ἐστὶν αὐτῶν, ^p οὐδὲ βίαιος ^q ἔσται· εἰ ^r δὲ μή ἐστι
μήτε φύσει μήτε βίᾳ, ὅλως οὐδὲν κινήθησεται· περὶ ^s γὰρ
τούτων ὅτι ἀναγκαῖον συμβαίνειν, διώρισταί πρότερον, καὶ
πρὸς τούτοις ὅτι οὐδ' ἡρεμεῖν ἐνδέχεται· ὥσπερ ^t γὰρ κίνησις
ὑπάρχει ἢ βίᾳ ἢ φύσει, οὕτω καὶ ἡρεμία. Ἀλλὰ μὴν εἰ ^v γέ ²⁰
ἐστὶ ^w κίνησις τις κατὰ φύσιν, οὐκ ἂν ἢ βίαιος εἴη φορὰ μόνον
οὐδ' ἡρέμησις· ὥστ' εἰ βίᾳ νῦν ἢ γῇ μένει, καὶ ^x συνήλθεν ἐπὶ
τὸ μέσον φερομένη διὰ τὴν δίνησιν· ταύτην γὰρ τὴν αἰτίαν
^y πάντες λέγουσιν ἐκ τῶν ἐν τοῖς ^z ὑγροῖς καὶ περὶ τὸν ἀέρα
συμβαίνόντων· ἐν τούτοις γὰρ ἀεὶ φέρεται τὰ μεῖζω καὶ τὰ
βαρύτερα πρὸς τὸ μέσον τῆς δίνης. Διὸ ^a δὴ ^b καὶ τὴν γῆν ²¹
πάντες ὅσοι τὸν οὐρανὸν γεννῶσιν, ἐπὶ τὸ μέσον ^c συνελθεῖν
φασίν· ὅτι δὲ μένει, ζητοῦσι τὴν αἰτίαν, καὶ λέγουσιν οἱ μὲν
τούτον τὸν τρόπον, ὅτι τὸ ^d πλάτος καὶ τὸ μέγεθος αὐτῆς
αἴτιον, οἱ δ' ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς, τὴν τοῦ οὐρανοῦ φορὰν
κύκλῳ περιθέουσιν καὶ ^e θάττον φερομένην ^f τὴν τῆς γῆς
φορὰν κωλύειν, καθάπερ τὸ ἐν τοῖς κυάθοις ὕδωρ· καὶ γὰρ
τοῦτο κύκλῳ τοῦ κυάθου φερομένου πολλῆς κάτω τοῦ χαλ-
κοῦ ^g γινόμενον ὅμως οὐ φέρεται κάτω πεφυκὸς φέρεσθαι διὰ
τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Καίτοι μήτε τῆς δίνης ^h κωλούσης μήτε ²²

ἔ μένει E.F.L. ^h γε om. E.H.L. ⁱ οὐδὲ E. ^k μορίων E.L.
^l τινος ὅλου F. ^m τις om. E.L. ⁿ ἔχομεν H. ^o φυσικὴ E.L.
^p οὐδ' ἢ E.L. ^q ἐστὶν H. ^r δέ] γὰρ M. ^s γὰρ] τε γὰρ δὴ H.M.
^t γὰρ] γὰρ καὶ F.M, om. E. ^v γέ] μὴ L, om. E. ^w τις κίνησις M.
^x συνήλθον M. ^y ἅπαντες H, πάντες ante γὰρ L. ^z ὑγροῖς φερομένων
καὶ F.H.M. ^a δὴ om. F.H.M. ^b καὶ om. E. ^c συνελθεῖν F. ^d πλά-
τος αὐτῆς καὶ E. ^e θάττω L. ^f τὴν] ἢ τὴν E.F. ^g γιγνομένου L.M.
^h κωλύσης F.

τοῦ πλάτους. ἀλλ' ὑπελθόντος τοῦ ἀέρος, ποῖ ποτ' οἰσθή-
 σεται; Πρὸς μὲν γὰρ τὸ μέσον ^ι βία, καὶ μένει ^κ βία· κατὰ
 φύσιν δέ ^λ γε ἀναγκαῖον εἶναι τινα αὐτῆς φοράν. Αὕτη οὖν
 πότερον ἄνω ἢ κάτω, ἢ ποῦ ἐστίν; Εἶναι μὲν γάρ τινα ἀναγ-
 καῖον· εἰ ^μ δὲ μηδὲν μᾶλλον κάτω ἢ ἄνω, ὁ δ' ἄνω ἀὴρ μὴ
 κωλύει τὴν ἄνω φοράν, οὐδ' ἂν ὁ ὑπὸ ^ν τῇ γῇ κωλύοι τὴν
 κάτω· τὰ γὰρ αὐτὰ τῶν αὐτῶν ἀναγκαῖον εἶναι αἷτια τοῖς
 23 αὐτοῖς. Ἔτι δὲ πρὸς ^ο Ἐμπεδοκλέα καὶ ἐκεῖνό τις ^ρ εἴπειεν.
 Ὅτε γὰρ τὰ στοιχεῖα ^θ διεισπτήκει χωρὶς ὑπὸ τοῦ νείκους, τίς
^ρ ἢ αἰτία τῇ γῇ τῆς μονῆς ἦν; Οὐ γὰρ δὴ καὶ τότε αἰτιάσεται
 τὴν δίνην. Ἀποπον δὲ καὶ τὸ μὴ συννοεῖν ὅτι πρότερον μὲν
 διὰ τὴν δίνην ἐφέρετο τὰ μόρια τῆς γῆς πρὸς τὸ μέσον·
 νῦν ^ς δὲ διὰ τίν' αἰτία πάντα τὰ βάρος ἔχοντα φέρεται πρὸς
 αὐτήν; Οὐ γὰρ ἢ γε ^τ δίνη πλησιάζει πρὸς ἡμᾶς. Ἔτι δὲ
 καὶ τὸ πῦρ ἄνω φέρεται διὰ τίν' αἰτίαν; Οὐ ^υ γὰρ διὰ γε
 τὴν δίνην. Εἰ δὲ τοῦτο φέρεσθαι πον πέφυκεν, δῆλον ὅτι
 24 καὶ τὴν γῆν οἰητέον. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῇ δίνῃ γε τὸ βαρὺ
 καὶ ^ω τὸ κοῦφον ὥριστα, ἀλλὰ τῶν πρότερον ὑπαρχόντων
 βαρέων καὶ κούφων τὰ μὲν εἰς τὸ μέσον ἔρχεται, τὰ δ' ἐπι-
 πολάζει διὰ τὴν ^ξ κίνησιν. Ἦν ἄρα καὶ πρὶν γειέσθαι τὴν
 δίνην βαρὺ τε καὶ κοῦφον, ἂ τίτι ^ζ διώριστο καὶ πῶς ^α ἐπε-
 φύκει φέρεσθαι ἢ ποῦ; Ἀπείρου γὰρ ὄντος ἀδύνατον εἶναι
^β ἄνω ἢ κάτω, διώριστα δὲ τούτοις τὸ βαρὺ ^ε καὶ κοῦφον.
 25 Οἱ μὲν οὖν πλείστοι περὶ τὰς αἰτίας ταύτας διατρίβουσιν·
 εἰςὶ δὲ τινες οἱ διὰ τὴν ὁμοιότητά φασιν αὐτὴν μένειν, ὥσπερ
 τῶν ἀρχαίων Ἀναξίμανδρος· μᾶλλον μὲν γὰρ οὐθὲν ἄνω ἢ
 κάτω ἢ εἰς τὰ πλάγια φέρεσθαι ^δ προσήκει ^ε τὸ ἐπὶ τοῦ
 μέσου ἰδρυμένον καὶ ὁμοίως πρὸς τὰ ἔσχατα ἔχον· ἅμα δ'

^ι βία ἦλθε καὶ H. ^κ βία] καὶ E. ^λ γε om. E.L. ^μ δὲ E. ^ν τὴν
 γῆν H. ^ο ἔμπ. ἐκεῖνο τις ἂν F.H.M. ^ρ εἴποι F.H.L.M. ^θ εἰσπτήκει E.
^ρ ἢ om. E.L. ^ς δὲ δὴ διὰ L. ^τ δίνης F.M. ^υ γὰρ δὴ γε διὰ F.
^ω τὸ post καὶ om. E.L. ^ξ δίνην M. ^υ δίνην τὸ μὲν βαρὺ τὸ δὲ κοῦ-
 φον F.H.M. ^ζ διώριστα F.H.L. ^α πέφυκε H. ^β ἄνω ἢ] τὸ ἄνω
 καὶ τὸ F.H.M. ^ε καὶ τὸ κοῦφον F.H.L.M. ^δ προσήκειν F.M. ^ε τὸ
 om. E.

ἀδύνατον εἰς [†]τἀναντία ποιεῖσθαι τὴν κίνησιν· ὥστ' ἐξ ἀνάγκης μένειν. Τοῦτο δὲ λέγεται κομψῶς μὲν, οὐκ ἀληθῶς δέ· ²⁶κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν λόγον ἀναγκαῖον ἅπαν, ὅ τι ἂν τεθῇ ἐπὶ τοῦ μέσου, μένειν, ὥστε καὶ τὸ πῦρ ἡρεμήσει· τὸ γὰρ εἰρημένον οὐκ ἴδιόν ἐστι τῆς γῆς. Ἀλλὰ ^hμὴν ⁱοὐδ' ἀναγκαῖον· οὐ γὰρ μόνον φαίνεται ^kμένονσα ἐπὶ τοῦ μέσου, ἀλλὰ καὶ ^lφερομένη ^mπρὸς τὸ μέσον. Ὅπου γὰρ ὀτιοῦν φέρεται ²⁷ⁿμέρος αὐτῆς, ἀναγκαῖον ἐνταῦθα φέρεσθαι ^oκαὶ τὴν ὅλην· οὐ δὲ ^pφέρεται κατὰ φύσιν, καὶ ^qμένει ^rἐνταυθοῖ κατὰ φύσιν. Οὐκ ἄρα διὰ τὸ ὁμοίως ἔχειν πρὸς τὰ ἔσχατα· τοῦτο μὲν γὰρ πᾶσι κοινόν, τὸ δὲ φέρεσθαι πρὸς τὸ μέσον ἴδιον τῆς γῆς. Ἀποπον δὲ καὶ τοῦτο μὲν ζητεῖν, διὰ τί ποτε μένει ἡ γῆ ἐπὶ τοῦ μέσου, τὸ δὲ πῦρ μὴ ζητεῖν διὰ τί ἐπὶ τοῦ ἐσχάτου. Εἰ μὲν γὰρ κάκειν φύσει τόπος ὁ ἔσχατος, δῆλον ²⁸ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι τινα καὶ τῇ γῇ φύσει τόπον· εἰ δὲ ^sμὴ ταύτῃ οὗτος ὁ τόπος, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνάγκην ^tμένει ^vτὴν τῆς ὁμοιότητος, ὥσπερ ὁ περὶ τῆς τριχὸς λόγος τῆς ἰσχυρῶς μὲν ὁμοίως δὲ πάντῃ τεινομένης, ὅτι οὐ διαρραγήσεται, καὶ τοῦ ^wπεινῶντος καὶ διψῶντος σφόδρα μὲν ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐδωδίμων καὶ ποτῶν ἴσον ἀπέχοντος (καὶ γὰρ τοῦτον ἡρεμεῖν ἀναγκαῖον), ζητητέον αὐτοῖς περὶ τῆς τοῦ πυρὸς μονῆς ἐπὶ τῶν ἐσχάτων. Θαυμαστὸν δὲ καὶ τὸ περὶ ^xμὲν τῆς μονῆς ²⁹ζητεῖν, περὶ δὲ τῆς φορᾶς αὐτῶν μὴ ζητεῖν, διὰ ^yτίν' αἰτίαν τὸ μὲν ἄνω φέρεται τὸ ^zδ' ἐπὶ τὸ μέσον μηδενὸς ἐμποδιζόντος. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ^aἀληθές ἐστι τὸ λεγόμενον. Κατὰ συμβεβηκὸς μέντοι ^bτούτ' ἀληθές, ὡς ἀναγκαῖον μένειν ἐπὶ τοῦ μέσου ^cπάν ᾧ μὴθὲν μᾶλλον δεῦρο ἢ δεῦρο κινεῖσθαι προσήκει. Ἀλλὰ ^dδιὰ γε τοῦτον τὸν λόγον οὐ μενεῖ ἀλλὰ

[†] τὸ ἐναντίον E.L. [‡] ἐστι] ἐπὶ E. ^h μὴν om. H. ⁱ οὐκ E.L.
^k ἐπὶ τοῦ μέσου μένουσα M. ^l φερομένη—ὀτιοῦν om. pr. E. ^m πρὸς]
ἐπὶ F. ⁿ μόριον E.L. ^o καὶ om. E. ^p φέρεται τι κατὰ H. ^q μένειν M.
^r ἐνταῦθα F.H.M. ^s μηδέ M, μήτε L, οὐδέ E. ^t μένειν I. ^v τὴν
om. F.H. ^w διψῶντος καὶ πεινῶντος F.H.M. ^x μὲν om. E. ^y τινα
ποτέ αἰτίαν H. ^z δ'] δὲ κάτω F. ^a ἀληθές γε ἐστὶ F. ^b τούτ'] τὸ E,
τούτῳ γε H.M. ^c πάν ᾧ] παρὰ pr. E. ^d γε διὰ H.

30 κινήσεται. οὐ μέντοι ὅλον ἀλλὰ ^ε διεσπασμένον. Ὁ γὰρ αὐτὸς ἀρμόσει λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ πυρός· ἀνάγκη γὰρ ^ε τεθὲν ^ς μένειν ὁμοίως ὥσπερ τὴν γῆν· ὁμοίως γὰρ ἔξει πρὸς τῶν σημείων τῶν ἐσχάτων ὅτιοῦν· ἀλλ' ὅμως οἰσθήσεται ἀπὸ τοῦ μέσου, ὥσπερ καὶ φαίνεται φερόμενον, ἂν μὴ τι κωλύη, πρὸς τὸ ἔσχατον· πλὴν οὐχ ὅλον πρὸς ἓν σημεῖον (τοῦτο γὰρ ἀναγκαῖον μόνον συμβαίνειν ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῆς ὁμοιότητος) ἀλλὰ τὸ ἀνάλογον μῶριον πρὸς τὸ ἀνάλογον τοῦ ἐσχάτου, λέγω δ' οἷον τὸ τέταρτον μέρος πρὸς ^h τὸ τέταρτον μέρος τοῦ περιέχοντος· οὐθὲν γὰρ στιγμὴ τῶν σω-
31 μιάτων ἐστίν. Ὡσπερ δὲ καὶ ἐκ μεγάλου ⁱ συνέλθοι πυκνούμενον εἰς ἐλάττω τόπον, οὕτω καὶ ἐξ ἐλάττονος εἰς ^k μείζω μανότερον γιγνόμενον· ὥστε καὶ ἡ γῆ τοῦτον τὸν τρόπον ἐκινεῖτο ἀπὸ τοῦ μέσου διὰ γε τὸν τῆς ὁμοιότητος λόγον, εἰ μὴ φύσει ^l τῆς γῆς ^m οὗτος τόπος ἦν. Ὅσα μὲν οὖν τυγχάνει περὶ τε τοῦ σχήματος αὐτῆς ⁿ ὑπολαμβάνόμενα καὶ περὶ τόπον καὶ μονῆς καὶ κινήσεως, σχεδὸν ταῦτ' ἐστίν.

14 Ἡμεῖς δὲ λέγωμεν πρῶτον πότερον ἔχει κίνησιν ἢ μένει· καθάπερ ^o γὰρ εἵπομεν, οἱ μὲν αὐτὴν ἐν τῶν ^p ἄστρον ποι-
οῦσιν, οἱ δ' ἐπὶ τοῦ μέσου θέντες ^q ἵλλεσθαι καὶ κινεῖσθαι
2 ^r φασὶ περὶ τὸν ^s πόλον μέσον. Ὅτι δ' ἐστὶν ἀδύνατον, δῆλον λαβοῦσιν ἀρχὴν ὡς εἴπερ φέρεται εἴτ' ἐκτὸς οὔσα τοῦ μέσου εἴτ' ἐπὶ τοῦ μέσου, ἀναγκαῖον αὐτὴν ^t βίᾳ κινεῖσθαι ταύτην τὴν κίνησιν· οὐ γὰρ αὐτῆς γε τῆς γῆς ^v ἐστίν· καὶ γὰρ ἂν τῶν μορίων ἕκαστον ταύτην εἶχε τὴν φορὰν· νῦν δ' ἐπ' εὐθείας πάντα φέρεται πρὸς τὸ μέσον. Διόπερ οὐχ οἷόν τ' αἰεδῖον εἶναι, βίαιόν ^w γ' οὔσαν καὶ παρὰ φύσιν· ἡ δέ ^x γε
3 τοῦ κόσμου τάξις αἰεδῖός ^y ἐστίν. Ἔτι πάντα τὰ φερόμενα
^z τὴν φορὰν τὴν ἐγκύκλιον ἐπολσιπόμενα φαίνεται καὶ κινού-

^ε διασπόμενον F.H.M.

^ε τεθέντος F.H.M.

^ς μένειν μὲν ὁμοίως H.
^h τὸ om. E. ⁱ συνέλθῃ L. ^k μείζων F. ^l τῇ γῇ F. ^m οὗτος ὁ τόπος H.L., ὁ τόπος οὗτος M., ὁ τόπος F. ⁿ ὑπολαμβάνομένου M. ^o γὰρ om. E. ^p ἄστρον εἶναι π. E.L. ^q εἰλίσσθαι H, om. F. ^r φασὶν ante ὅτι δ' ἐστίν F. ^s μέσον πόλον F.H.M. ^t κινεῖσθαι βίᾳ H. ^v ἐστίν ἢ κίνησις· καὶ L. ^w γ' τε F.H. ^x γε om. H. ^y ἐστίν om. E.L. ^z τὴν φορὰν om. E.

μενα πλείους μιᾶς ^a φοράς ἔξω τῆς πρώτης σφαίρας, ὥστε καὶ τὴν γῆν ἀναγκάϊον, εἴτε περὶ τὸ μέσον εἴτ' ἐπὶ τοῦ μέσου κειμένη φέρεται, δύο κινεῖσθαι φοράς. Τούτου δὲ συμβαίνοντος ἀναγκάϊον γίγνεσθαι ^b παρόδους καὶ τροπὰς τῶν ἐνδεδεμένων ἄστρον. Τοῦτο δ' οὐ ^c φαίνεται γιγνόμενον, ἀλλ' αἰεὶ ταῦτ' ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς ἀνατέλλει τε καὶ δύεται τόπους αὐτῆς. Ἐπι δ' ἡ φορὰ τῶν μορίων καὶ ὅλης αὐτῆς ἡ κατὰ ^d φύσιν ἐπὶ τὸ μέσον τοῦ παντός ἐστίν· ^e διὰ τοῦτο γὰρ ^f καὶ τυγχάνει κειμένη νῦν ἐπὶ τοῦ κέντρον· διαπορήσειε ^g δ' ἂν τις, ἐπεὶ ταῦτόν ἀμφοτέρων ἐστὶ τὸ μέσον, ^h πρὸς πότερον φέρεται τὰ βάρος ἔχοντα καὶ τὰ μόρια τῆς γῆς κατὰ φύσιν· πότερον ὅτι τοῦ παντός ἐστὶ μέσον, ἢ διότι τῆς γῆς. Ἀνάγκη δὴ πρὸς τὸ τοῦ παντός· καὶ γὰρ τὰ κοῦφα καὶ τὸ πῦρ εἰς τοῦναντίον φερόμενα τοῖς ⁱ βάρεσι πρὸς τὸ ἔσχατον φέρεται τοῦ περιέχοντος τόπου τὸ μέσον. Συμβέβηκε δὲ ⁵ ταῦτό μέσον εἶναι τῆς γῆς καὶ τοῦ παντός· φέρεται γὰρ καὶ ἐπὶ τὸ τῆς γῆς μέσον, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός, ἢ τὸ μέσον ἔχει ἐν τῷ τοῦ παντός μέσῳ. Ὅτι δὲ φέρεται ^k καὶ πρὸς τὸ τῆς γῆς μέσον, σημεῖον ὅτι τὰ φερόμενα βάρη ἐπὶ ταύτην οὐ παρ' ἄλληλα φέρεται ἀλλὰ πρὸς ὁμοίως γωνίας, ὥστε πρὸς ἓν τὸ ^l μέσον φέρεται, καὶ τὸ τῆς γῆς. Φανερόν τοι- ⁶ νιν ὅτι ἀνάγκη ^m ἐπὶ τοῦ μέσου εἶναι τὴν γῆν καὶ ἀκίνητον, διὰ τε τὰς εἰρημένας αἰτίας, καὶ διότι τὰ βία ῥιπτούμενα ἄνω βάρη κατὰ στάθμην πάλιν φέρεται εἰς ⁿ ταυτό, καὶ εἰς ἄπειρον ἢ δύναμις ^o ἐκρίπτῃ. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε κινεῖται οὔτ' ἐκτὸς κεῖται τοῦ μέσου, φανερόν ἐκ τούτων· πρὸς δὲ τούτοις δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων τὸ αἴτιον τῆς μονῆς. Εἰ ⁷ γὰρ φύσει πέφυκε φέρεσθαι ^p πάντοθεν πρὸς τὸ μέσον, ὥσπερ φαίνεται, καὶ τὸ πῦρ ^r ἀπὸ τοῦ μέσου πάλιν πρὸς τὸ ἔσχατον, ἀδύνατον ἐνεχθῆναι ὅτιον μόριον αὐτῆς ἀπὸ

^a σφαίρας] φοράς H, om. E.L.M. ^b πάροδον M, παράδον E. ^c φαίνεται om. E. ^d διὰ om. E.L. ^e γὰρ τοῦτο F. ^f καὶ] καὶ εἰ E.L. ^g δ' om. E.L. ^h πρὸς] πῶς M. ⁱ βάρεσι τῆς γῆς πρὸς F.H.M. ^k καὶ om. E. ^l μέσον μόνον φ. L. ^m ἐπὶ] καὶ ἐπὶ E. ⁿ ταυτὸν L, τὸ αὐτὸ F.M. ^o ἐκρίπτῃ M. ^p πρὸς τὸ μέσον πάντοθεν M. ^q ὥσπερ καὶ φ. H. ^r πάλιν ἀπὸ τοῦ μέσου H.M.

τοῦ μέσου μὴ ^s βιασθέν· μία γὰρ φορὰ τοῦ ἐνὸς καὶ ἀπλῇ τοῦ ἀπλοῦ, ἀλλ' οὐχ αἱ ἐναντίαι· ἡ δ' ἀπὸ τοῦ μέσου τῇ ἐπὶ ⁸ τὸ μέσον ἐναντία. Εἰ τοίνυν ὅτιοῦν μόριον ἀδύνατον ἐνεχθῆναι ἀπὸ τοῦ μέσου, φανερόν ὅτι καὶ τὴν ὅλην ἔτι ^t ἀδυνατώτερον· εἰς δ' γὰρ τὸ μόριον ^v πέφυκε φέρεσθαι, καὶ τὸ ὅλον ἐνταῦθα πέφυκεν· ὥστ' εἴπερ ἀδύνατον κινηθῆναι μὴ ὑπὸ κρείττονος ἰσχύος, ἀναγκαῖον ἂν εἴη ^w μένειν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ μέσου. Μαρτυρεῖ δὲ τούτοις ^x καὶ τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν λεγόμενα περὶ τὴν ἀστρολογίαν· τὰ γὰρ φαινόμενα συμβαίνει μεταβαλλόντων τῶν σχημάτων ^y οἷς ὥριστα τῶν ἀστρῶν ἢ τάξις, ὡς ἐπὶ τοῦ μέσου κειμένης τῆς γῆς.

⁹ Περὶ μὲν ^z οὖν τοῦ τόπου καὶ μονῆς καὶ κινήσεως, ^a ὃν τρόπον ἔχει, τοσαῦτα εἰρήσθω περὶ αὐτῆς. Σχῆμα δ' ἔχει σφαιροειδὲς ἀναγκαῖον αὐτὴν· ἕκαστον γὰρ τῶν ^b μορίων βίαιος ἔχει μέχρι πρὸς τὸ μέσον, καὶ τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ μείζονος ὠθούμενον ^c οὐχ οἶόν τε κυμαίνειν, ἀλλὰ συμπίεζεσθαι μᾶλλον καὶ συγχωρεῖν ἕτερον ἐτέρῳ, ἕως ἂν ^d ἔλθῃ ¹⁰ ἐπὶ τὸ μέσον. Δεῖ δὲ νοῆσαι τὸ λεγόμενον ὥσπερ ἂν εἰ ^e γιγρομένης τρόπον ὃν καὶ τῶν φυσιολόγων λέγουσιν ^f τινες γενέσθαι. Πλὴν ἐκείνοι ^g μὲν βίαν αἰτιῶνται τῆς κάτω φορᾶς· βέλτιον δὲ τιθέναι τὰληθές, καὶ φάναι τοῦτο συμβαίνειν οὐαὶ τὸ ^h φύσιν ἔχειν φέρεσθαι τὸ βίαιος ἔχον πρὸς τὸ ¹¹ μέσον. Ἐν δυνάμει οὖν ὄντος τοῦ ⁱ μίγματος τὰ διακρινόμενα ἐφέρετο ὁμοίως πάντοθεν πρὸς τὸ μέσον. Εἴτ' οὖν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἐσχάτων διηρημένα τὰ μόρια συνήχθη πρὸς τὸ μέσον, εἴτ' ἄλλως ἔχοντα, ποιήσει ταυτόν. Ὅτι μὲν οὖν ὁμοίως ^k γε πανταχόθεν ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ^l φερομένον πρὸς ^m ἐν ⁿ τὸ ^o μέσον ἀναγκαῖον ὅμοιον γίγνεσθαι πάντη τὸν ὄγκον, φανερόν· ἴσου γὰρ πάντη προστιθεμένου ^p ἴσον

^s ἰσασθέν E. ^t ἀδυνατώτερον ante καὶ F, ante ἔτι H. ^v πεφ. φέρ.] φέρεται H. ^w αὐτὴν μένειν E.F.L. ^x καὶ om. H. ^y οἷς] οἱ F. ^z οὖν om. F. ^a ὃν] ὃν γὰρ F, ὃν καὶ M. ^b μερῶν F.H.M. ^c οὐκ οἶονται E. ^d ἐπὶ τὸ μέσον ἔλθῃ F. ^e γιγν. τὸν τρ. E.F.H.M. ^f γενέσθαι τινές H. ^g μὲν τὴν β. L. ^h φύσει F. ⁱ μίγματος] βαρέος E.L. ^k γε] τὸ F, om. H.M. ^l φερόμενον F. ^m ἐν om. F. ⁿ τὸ om. E.M. ^o μέρος H. ^p ἀνάγκη ἀπέχειν ἴσον H.

ἀνάγκη ἀπέχει τοῦ μέσου τὸ ἔσχατον· τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα
^α σφαίρας ἐστίν. Οὐδὲν δὲ διοίσει πρὸς τὸν λόγον, οὐδ' εἰ ¹²
 μὴ πανταχόθεν ὁμοίως ^ρ συνέθει πρὸς τὸ μέσον τὰ μόρια αὐ-
 τῆς. Τὸ γὰρ ^ς πλείον ἀεὶ ^τ τὸ πρὸ αὐτοῦ ἔλαττον ^ν προωθεῖν
 ἀναγκαῖον μέχρι τοῦ μέσου τὴν ῥοπὴν ἐχόντων ἀμφοῖν, καὶ τοῦ
 βαρυτέρου ^ω προωθοῦντος μέχρι τούτου τὸ ἔλαττον βάρος.
^ο Ὁ γὰρ ἂν τις ἀπορήσειε, τὴν αὐτὴν ἔχει τούτοις λύσιν· εἰ ¹³
 γὰρ οὔσης ἐπὶ [×] τοῦ μέσου καὶ σφαιροειδοῦς τῆς γῆς ^ς πολ-
 λαπλάσιον βάρος ^ζ ἐπιγένοιτο πρὸς θάτερον ἡμισφαίριον,
 οὐκ ἔσται τὸ αὐτὸ μέσον τοῦ ὅλου καὶ τὸ τῆς γῆς· ὥστε ἢ
 οὐ μενεῖ ἐπὶ τοῦ μέσου, ἢ εἴπερ, ἡρεμήσει ^α γε καὶ ^β μὴ τὸ
 μέσον ἔχουσα, ^ε ἢ πέφυκε κινεῖσθαι καὶ νῦν. Τὸ μὲν οὖν ¹⁴
 ἀπορούμενον τοῦτ' ἐστίν· ἰδεῖν δ' οὐ χαλεπὸν μικρὸν ^δ ἐπι-
 τεύωντας, καὶ διελόντας πῶς ἀξιούμεν ὁποσονοῦν μέγεθος
^ε φέρεσθαι πρὸς τὸ μέσον, βάρος ἔχον. Δῆλον γὰρ ὡς
^ι οὐχὶ μέχρι τοῦ ἄψασθαι τοῦ κέντρου τὸ ἔσχατον, ἀλλὰ
 δεῖ ^ς κρατεῖν τὸ ^η πλέον ἕως ἂν λάβῃ τῷ ^ι αὐτοῦ μέσῳ τὸ
 μέσον· μέχρι ^κ τούτου γὰρ ἔχει ^ι τὴν ῥοπὴν. Οὐδὲν τοῖνυν ¹⁵
^μ τοῦτο διαφέρει λέγειν ^η ἐπὶ βώλου καὶ μορίου τοῦ τυχόν-
 τος ^ο ἢ ἐπὶ ὅλης τῆς γῆς· οὐ γὰρ διὰ μικρότητα ἢ μέγεθος
 εἴρηται τὸ συμβαῖνον, ἀλλὰ κατὰ παντὸς τοῦ ῥοπὴν ἔχοντος
 ἐπὶ τὸ μέσον· ὥστε εἴτε ὅλη ^ρ πόθεν ἐφέρετο εἴτε κατὰ
 μέρος, ἀναγκαῖον μέχρι τούτου φέρεσθαι ἕως ^α ἂν παντα-
 χόθεν ὁμοίως ^ρ λάβῃ τὸ μέσον, ^ς ἀνισαζομένων τῶν ἐλαττό-
 νων ὑπὸ τῶν μειζόνων τῇ προώσει ^τ τῆς ῥοπῆς. ^ν Εἴτ' οὖν ¹⁶
 ἐγένετο, τοῦτον ἀναγκαῖον γενέσθαι τὸν τρόπον, ὥστε φανε-

^α σφαῖρα L. et fortasse E. ^ρ συνελθοι F. ^ς πλέον L. ^τ τὸ
 om. E. ^ν προωθεῖν F. ^ω προωθοῦντος E.F.H.L. [×] τὸ μέσον F,
 τῷ μέσῳ corr. M. ^ς πολλαπλασίως F. ^ζ ἐπιγίγνοιτο L. ^α γε]
 τε E. ^β μὴ om. E. ^ε ἢ] ἢ L. ^δ ἐπιστήσαντας F.H. ^ε πρὸς
 τὸ μέσον φέρεσθαι L.M. ^ι οὐ F. ^ς κρατεῖν] γρ. λαβεῖν margo E.
^η πλείον F.H.M. ^ι αὐτῷ M. ^κ γὰρ τούτου L. ^ι τὴν om. E.L.
^μ διαφέρει τοῦτο E.L. ^ο ἐπὶ τοῦ β. F.M. ^ο ἢ] καὶ pr. F. ^ρ πόθεν E,
 τυχόν (supra posito πόθεν) F. ^α ἂν om. M. ^ρ λάβοι F. ^ς ἀναγκα-
 ζομένων L. ^τ τῆς ῥοπῆς om. F. ^ν εἰ γοῦν H.

ρὸν ὅτι σφαιροειδὴς ἢ γένεσις αὐτῆς, εἴτ' ἀγέννητος ὡς αἰ
 μένουσα, τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχειν ὥνπερ ^x καὶ εἰ γιγνομένη
 ὧς τὸ πρῶτον ἐγένετο. Κατὰ τοῦτόν ^z τε ^a δὴ τὸν λόγον
 ἀναγκαῖον εἶναι τὸ σχῆμα σφαιροειδὲς αὐτῆς, καὶ ὅτι πάντα
 φέρεται τὰ βαρέα ^b πρὸς ὁμοίας γωνίας, ἀλλ' οὐ παρ' ἄλ-
 ληλα· τοῦτο δὲ πέφυκε πρὸς τὸ φύσει σφαιροειδὲς. Ἡ οὖν
 17 ἐστὶ σφαιροειδής, ἢ φύσει ^c γε σφαιροειδής. Δεῖ ^d δ' ἕκα-
 στον λέγειν τοιοῦτον εἶναι ὃ φύσει βούλεται εἶναι ^e καὶ ὃ
 ὑπάρχει, ἀλλὰ μὴ ὃ βία καὶ παρὰ φύσιν. Ἔτι δὲ καὶ διὰ
 τῶν φαινομένων κατὰ τὴν αἴσθησιν· οὔτε γὰρ ^f ἂν αἰ τῆς
 σελήνης ἐκλείψει τοιαύτας ἂν εἶχον τὰς ἀποτομάς· νῦν ^g γὰρ
 ἐν μὲν τοῖς κατὰ μῆνα σχηματισμοῖς πᾶσας λαμβάνει τὰς
 διαιρέσεις (καὶ γὰρ εὐθεία γίνεται καὶ ἀμφίκυρτος καὶ κοίλη),
 περὶ δὲ τὰς ἐκλείψεις αἰεὶ κυρτὴν ἔχει τὴν ^h ὀρίζουσαν γραμ-
 μὴν, ὥστ' ἐπέπερ ἐκλείπει διὰ τὴν τῆς γῆς ἐπιπρόσθησιν,
 ἢ τῆς γῆς ἂν εἴη περιφέρεια τοῦ σχήματος αἰτία σφαιρο-
 18 ειδῆς οὕσα. Ἔτι ⁱ δὲ διὰ ^k τῆς τῶν ἄστρον φαντασίας οὐ
 μόνον φανερόν ὅτι ^l περιφερής, ἀλλὰ καὶ τὸ μέγεθος οὐκ
 οὕσα μεγάλη· μικρὰς ^m γὰρ γιγνομένης ⁿ μεταστάσεως ἡμῖν
 πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἄρκτον ἐπιδήλως ἕτερος γίγνεται ὁ
 ὀρίζων κύκλος, ὥστε τὰ ^o ὑπὲρ κεφαλῆς ἄστρα μεγάλην
 ἔχειν τὴν μεταβολήν, καὶ μὴ ταῦτα φαίνεσθαι πρὸς ἄρκτον
 τε καὶ μεσημβρίαν μεταβαίνουσιν· ἔνιοι ^p γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ
 μὲν ἀστέρες ὀρῶνται καὶ περὶ Κύπρον, ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον
 δὲ χωρίοις οὐχ ὀρῶνται, καὶ ^q τὰ διὰ παντὸς ἐν τοῖς πρὸς
 ἄρκτον ^r φαινόμενα τῶν ἄστρον ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις ποι-
 19 εῖται δύοσιν. Ὡστ' οὐ μόνον ἐκ τούτων δῆλον περιφερὲς εἶναι
 τὸ σχῆμα τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ σφαίρας οὐ μεγάλης· οὐ γὰρ

^w αἰεὶ διατελεῖ μ. F.H.M. ^x καὶ εἰ] καὶ E.L. ^y τὸ] ἂν τὸ L.
^z τε] δὲ H. ^a δὴ om. H.M. ^b πρὸς τὰς ὁμοίας E.L. ^c γε om. E.L.
^d δ'] γὰρ M. ^e καὶ ὑπάρχειν (omisso ὃ) E.L. ^f ἂν om. F.H.M.
^g μὲν γὰρ ἐν F.H.M. ^h διορίζουσιν F. ⁱ δὲ om. M. ^k τὰς E,
 nescio an corr. ^l περιφερής] σφαιροειδής H. ^m γὰρ] δὲ M. ⁿ ἡμῖν
 μεταβάσεως F.H.M. ^o ὑπὲρ τῆς κ. F. ^p γὰρ] μὲν γὰρ F. ^q τὰ
 om. E. ^r φαινόμενα om. pr. F, post ἄστρον ponit margo F.

ἂν οὕτω ταχὺ ἐπίδηλον ἐποίει μεθισταμένοις οὕτω βραχύ. Διὸ τοὺς ὑπολαμβάνοντας συνάπτειν τὸν περὶ ^s τὰς ^t Ἡρακλείους στήλας τόπον τῷ περὶ τὴν Ἰνδικήν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἶναι τὴν θάλατταν μίαν, μὴ λίαν ὑπολαμβάνειν ἄπιστα δοκεῖν· λέγουσι ^v δὲ τεκμαιρόμενοι καὶ τοῖς ἐλέφασιν, ὅτι περὶ ^w ἀμφοτέρους τοὺς τόπους τοὺς ἐσχατεύοντας τὸ γένος αὐτῶν ἐστίν, ὥς τῶν ἐσχάτων διὰ τὸ συνάπτειν ἀλλήλοις τοῦτο πεποιηθῶτων. Καὶ τῶν ^x μαθηματικῶν ^y ὅσοι ^z 20 τὸ μέγεθος ἀναλογίζεσθαι πειρῶνται τῆς περιφερείας, εἰς ^z τετταράκοντα λέγουσιν εἶναι μυριάδας ^a σταδίων· ἐξ ὧν τεκμαιρομένοις οὐ μόνον σφαιροειδῇ τὸν ὄγκον ἀναγκαῖον εἶναι τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ μὴ μέγαν πρὸς τὸ τῶν ἄλλων ^b ἄστρων μέγεθος.

Γ.

Περὶ μὲν ^c οὖν τοῦ πρώτου οὐρανοῦ καὶ τῶν μερῶν, ἔτι δὲ περὶ τῶν ἐν αὐτῷ ^d φαινομένων ἄστρων, ἐκ τίνων τε συνεστάσι καὶ ^e ποῖ ἅττα τὴν φύσιν ἐστί, πρὸς δὲ τούτοις ^f ὅτι ἀγέννητα καὶ ἄφθαρτα, διεληλύθαμεν πρότερον. ^g Ἐπεὶ δὲ ^z 2 τῶν φύσει λεγομένων τὰ μὲν ^h ἐστὶν οὐσίαι τὰ δ' ἔργα καὶ πάθη ⁱ τούτων (λέγω δ' οὐσίας μὲν τὰ ^k τε ἀπλᾶ σώματα, ^l οἶον πῦρ καὶ γῆν καὶ ^m τὰ σύστοιχα τούτοις, καὶ ὅσα ἐκ τούτων, οἶον τὸν τε σύνολον οὐρανὸν καὶ τὰ μόρια αὐτοῦ, καὶ πάλιν τὰ τε ζῶα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ μόρια τούτων, πάθη δὲ καὶ ἔργα τὰς τε κινήσεις ⁿ τὰς τούτων ἐκάστου καὶ τῶν ^o ἄλλων, ὅσων ἐστὶν αἷτια ^p ταῦτα κατὰ ^q τὴν δύναμιν τὴν ἑαυτῶν, ἔτι δὲ τὰς ἀλλοιώσεις καὶ τὰς εἰς ἄλληλα ^r μεταβάσεις), φανερόν ὅτι τὴν πλείστην συμβαίνει τῆς περὶ

^s τὰς om. L, τὰς—τῷ rc. in litura E. ^t Ἡρακλείας H. ^v δὲ om. E. ^w ἀμφ. τοὺς ἐσχατεύοντας τόπους F.H., ἀμφ. τοὺς τόπους τοὺς ἐσχάτους ὄντας E.L. ^x μαθητικῶν E. ^y ὅσοι] δὲ ὅσοι F.H.M. ^z τεσσαράκοντα M. ^a σταδίων om. E. ^b ἀστέρων E. ^c οὖν om. L. ^d φερομένων E.L. ^e οἵποια H.L.M. ^f ὅτι] καὶ ὅτι F. ^g ἐπὶ F. ^h εἰσιν F.M. ⁱ τούτων om. E. ^k τε om. F. ^l οἶον om. F. ^m τὰ] ὅσα F.M. ⁿ τὰς om. F. ^o ἄλλων καὶ τῶν E. ^p ταῦτα τὰ στοιχεῖα κατὰ F.M. ^q τὴν ante δύναμιν om. M. ^r μεταβολὰς H.L.

φύσεως ^s ἱστορίας περὶ σωμάτων εἶναι· πᾶσαι γὰρ αἱ φυσικαὶ οὐσίαι ἢ σώματα ἢ μετὰ σωμάτων γίνονται καὶ μεγε-
 3 θών. Τοῦτο δὲ δῆλον ἔκ τε τοῦ διωρίσθαι τὰ ποιά ^t ἐστὶ φύσει, καὶ ἐκ τῆς καθ' ἕκαστα θεωρίας. Περὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτου τῶν στοιχείων εἴρηται, καὶ ποῖόν ^v τι τὴν φύσιν, καὶ ὅτι ἀφθαρτον καὶ ἀγέννητον· λοιπὸν δὲ περὶ τοῦν ^w δυοῖν
 4 εἰπεῖν. Ἔτι δὲ συμβήσεται περὶ τούτων λέγουσι καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς διασκέψασθαι· γενέσεις γὰρ ἦτοι τὸ παράπαν οὐκ ἔστιν, ἢ μόνον ἐν τούτοις τοῖς στοιχείοις καὶ τοῖς ἐκ τούτων ἐστίν. Αὐτὸ δὲ τοῦτο ^x πρῶτον ^y ἴσως θεωρητέον, πότερον ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν. Οἱ μὲν οὖν ^z πρότερον φιλοσοφήσαντες περὶ τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς οὓς ^a νῦν λέγο-
 5 μεν ἡμεῖς ^b λόγους ^c καὶ πρὸς ἀλλήλους διηέχθησαν. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ^d ὅλως ἀνείλον γενέσιν καὶ φθοράν· οὐθὲν γὰρ οὔτε γίνεσθαι φασιν οὔτε φθίρεσθαι τῶν ὄντων, ἀλλὰ μόνον ^e δοκεῖν ἡμῖν, οἷον ^f οἱ περὶ Μέλισσόν τε καὶ Παρμενίδην, οὓς, εἰ καὶ τὰλλα λέγουσι καλῶς, ἀλλ' οὐ φυσικῶς γε δεῖ νομίσαι λέγειν· τὸ γὰρ εἶναι ἅττα τῶν
 6 ὄντων ἀγέννητα καὶ ὅλως ἀκίνητα μᾶλλον ἐστὶν ἐτέρας καὶ προτέρας ἢ τῆς φυσικῆς σκέψεως. Ἐκεῖνοι δὲ διὰ τὸ μὴ ἐν
 ἡ μὲν ἄλλο ⁱ παρὰ τὴν τῶν αἰσθητῶν οὐσίαν ὑπολαμβάνειν εἶναι, τοιαύτας δὲ τινες ^k νοῆσαι πρῶτοι φύσεις, εἴπερ
 1 ἔσται ^m τις γνῶσις ἢ φρόνησις, οὕτω μετήνεγκαν ἐπὶ ταῦτα τοὺς ἐκείθεν λόγους. Ἄλλοι δὲ ⁿ τινες ὥσπερ ἐπίτηδες τὴν
 7 ἐναντίαν τούτοις ἔσχον δόξαν. Εἰσὶ γὰρ τινες οἱ ^o φασιν οὐθὲν ἀγέννητον εἶναι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ πάντα γίνεσθαι, γενόμενα δὲ τὰ μὲν ἀφθαρτα διαμένειν τὰ δὲ πάλιν φθίρεσθαι, μάλιστα μὲν οἱ περὶ ^p Ἡσιόδου, εἴτα καὶ τῶν

^s ἱστορίαν E. ^t ἐστὶ om. E. ^v τι om. E. ^w δυεῖν L. ^x πρότερον E. ^y ἴσως] οὕτως F. ^z πρότεροι φιλοσοφήσαντες H.M., φιλοσοφήσαντες πρότερον F. ^a νῦν om. E. ^b λόγους καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ pr. F. ^c καὶ πρὸς ἀλλήλους om. pr. E. ^d ὅλως om. F, post ἀνείλον ro-
 nunt H.M. ^e δοκεῖ F. ^f οἱ om. L. ^g ὄντων ὅλως ἀγ. H.M. ^h μὲν om. E. ⁱ παρὰ] διὰ M. ^k πρῶτον νοῆσαι H.M. ^l ἐστὶ H.M. ^m τις om. E. ⁿ τινες om. F. ^o φασιν ὅτι οὐθὲν F.

ἄλλων οἱ πρῶτοι φυσιολογήσαντες. Οἱ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ^p πάντα γίνεσθαι ^q τέ φασι καὶ ρεῖν, εἶναι δὲ παγίως οὐθέν, ἐν δὲ τι μόνον ὑπομένειν, ἐξ οὗ ^r ταῦτα πάντα μετασχηματίζεσθαι ^s πέφυκεν· ὅπερ εἰκάσι ^t βούλεσθαι λέγειν ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ ^u Ἡράκλειτος ὁ ^v Ἐφέσιος. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ ^v καὶ ⁹ πᾶν σῶμα γενητὸν ποιοῦσι, συντιθέντες καὶ διαλύοντες εἰς ἐπίπεδα καὶ ἐξ ἐπιπέδων. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἕτερος ^w ἔστω λόγος· τοῖς δὲ ^x τοῦτον τὸν τρόπον λέγουσι καὶ πάντα τὰ σώματα συνιστᾶσιν ἐξ ἐπιπέδων ὅσα μὲν ἄλλα ^y συμβαίνει λέγειν ὑπεναντία τοῖς μαθήμασιν, ^z ἐπιπολῆς ^a ἔστιν ἰδεῖν· καίτοι δίκαιον ^b ἦν ἢ μὴ κινεῖν ἢ πιστοτέροις αὐτὰ λόγοις κινεῖν τῶν ὑποθέσεων. ^c Ἐπειτα δὴλον ὅτι τοῦ ¹⁰ αὐτοῦ λόγου ἐστὶ στερεὰ μὲν ἐξ ἐπιπέδων συγκεῖσθαι, ἐπίπεδα δ' ἐκ γραμμῶν, ταύτας δ' ἐκ στιγμῶν· ^d οὕτω δ' ἐχόντων οὐκ ἀνάγκη τὸ τῆς γραμμῆς μέρος γραμμὴν εἶναι. Περὶ δὲ τούτων ἐπέσκεπται πρότερον ἐν τοῖς περὶ κινήσεως λόγοις, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀδιαίρετα μήκη. ^e Ὅσα δὲ περὶ τῶν φυ- ¹¹ σικῶν σωμάτων ἀδύνατα ^e συμβαίνει λέγειν τοῖς ποιοῦσι τὰς ἀτόμους γραμμάς, ἐπὶ μικρὸν ^f θεωρήσωμεν καὶ νῦν· τὰ μὲν γὰρ ἐπ' ἐκείνων ἀδύνατα ^g συμβαίνοντα καὶ τοῖς φυσικοῖς ἀκολουθήσει, τὰ δὲ τούτοις ἐπ' ἐκείνων οὐχ ἅπαντα διὰ τὸ τὰ μὲν ἐξ ἀφαιρέσεως λέγεσθαι τὰ ^h μαθηματικά, τὰ δὲ φυσικά ἐκ προσθέσεως. Πολλὰ δ' ἐστὶν ⁱ αὖ τοῖς ἀδιαίρετοις ¹² οὐχ οἷόν τε ὑπάρχειν, τοῖς δὲ φυσικοῖς ἀναγκαῖον, οἷον εἴ ⁱ τί ἐστιν ^k ἀδιαίρετον· ἐν ἀδιαίρετῳ γὰρ διαιρετὸν ἀδύνατον ὑπάρχειν, τὰ δὲ πάθη διαιρετὰ ^l πάντα διχῶς· ἢ γὰρ κατ' εἶδος ἢ κατὰ ^m συμβεβηκός, κατ' εἶδος μὲν οἷον χρώματος ⁿ τὸ

^p γενέσθαι E. ^q τέ om. E.L. ^r πάντα ταῦτα H.M. ^s πέφυκεν· ὅπερ βούλεται ἢ ἐν τῷ τιμαίῳ πραγματεία· ὅπερ pr. E. ^t βούλεσθαι om. L, post λέγειν ponit F. ^v καὶ alterum om. E, ante οἱ ponunt H.M. ^w ἔσται F. ^x τὸν τρόπον τοῦτον F, τοιοῦτον τρόπον M. ^y ξυμβαίνει M. ^z ἐξεπιπολῆς F. ^a ἔστιν om. H.L. ^b ἦν om. E.F.M. ^c ἔπειτα δὲ δ. F.M. ^d οὕτω δ'] ὧν οὕτως H.M. ^e ξυμβαίνει H.M. ^f θεωρήσωμεν L. ^g ξυμβαίνοντα H.M. ^h μαθητικά E. ⁱ τι] τε L. ^k διαιρετὸν M. ^l πάντα M. ^m συμβεβηκός M. ⁿ τό τε λ. F.

λευκὸν ^ο καὶ τὸ μέλαν, κατὰ ^ρ συμβεβηκὸς δέ, ἂν ^φ ^α ὑπάρχει
^ρ ἢ διαιρετόν, ὥστε ὅσα ^ς ἀπλᾶ τῶν ^τ παθημάτων, πάντ' ἐστὶ
 13 διαιρετὰ τοῦτον ^ν τὸν τρόπον. Διὸ τὸ ἀδύνατον ἐν τοῖς τοι-
 οὔτοις ἐπισκεπτέον. Εἰ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐστὶν ἑκατέρου
^ω μέρους μηδὲν ἔχοντος ^ς βάρους τὰ ἄμφω ἔχειν βάρους, τὰ δ'
 αἰσθητὰ σώματα ^ς ἢ πάντα ἢ ^ς ἓν ἢ βάρους ^α ἔχει, οἷον ἡ γῆ
 καὶ τὸ ὕδωρ, ὡς ^β καὶ αὐτοὶ ^ε φαῖεν, εἰ ^δ ἢ στιγμὴ μηδὲν
^ε ἔχει βάρους, δηλὸν ὅτι οὐδ' αἱ γραμμαί, εἰ δὲ ^ε μὴ ^ς αὐται,
 14 οὐδὲ τὰ ἐπίπεδα· ὥστ' οὐδὲ τῶν σωμάτων οὐθέν. Ἄλλὰ μὴν
 ὅτι τὴν στιγμὴν οὐχ οἷόν τε βάρους ἔχειν, φανερόν. Τὸ μὲν
 γὰρ βαρὺ ἅπαν καὶ βαρύτερον ^η καὶ τὸ κοῦφον καὶ κουφότε-
 ρον ἐνδέχεται τινος εἶναι. Τὸ δὲ βαρύτερον ἢ κουφότερον
 ἴσως οὐκ ἀνάγκη βαρὺ ἢ κοῦφον εἶναι, ὥσπερ ^ι καὶ τὸ ^κ μὲν
 μέγα μείζον, τὸ δὲ μείζον οὐ ^λ πάντως ^μ μέγα· πολλὰ γάρ
 ἐστὶν ^α μικρὰ ὄντα ἀπλῶς ^ν ὅμως μείζω ^ο τινῶν ἐτέρων
 ἐστίν. Εἰ ^ρ δὲ ὁ ἂν βαρὺ ὢν βαρύτερον ^α ἢ, ἀνάγκη βάρει
 μείζον εἶναι, ^ρ καὶ τὸ βαρὺ ἅπαν διαιρετόν ἂν εἴη. Ἡ δὲ
 15 στιγμὴ ἀδιαίρετον ὑπόκειται. Ἔτι εἰ τὸ μὲν βαρὺ πυκνόν
^ς τι, τὸ δὲ κοῦφον ^τ μανόν, ἔστι δὲ πυκνὸν μανοῦ διαφέρον τῷ
 ἐν ἴσῳ ὄγκῳ ^ν πλείον ἐνυπάρχειν. Εἰ οὖν ἐστὶ στιγμὴ βα-
 ρεῖα καὶ κούφη, ^ω ἔσται ^ς καὶ πυκνὴ καὶ μανή. Ἄλλὰ τὸ
 μὲν πυκνὸν διαιρετόν, ἢ δὲ στιγμὴ ἀδιαίρετος. Ἐἰ δὲ πᾶν
 τὸ βαρὺ ^ς ἢ ^α μαλακὸν ἢ σκληρὸν ἀνάγκη εἶναι, ῥάδιον ἐκ
 τούτων ἀδυνάτον τι ^β συναγαγεῖν. Μαλακὸν ^ε μὲν γὰρ τὸ
 εἰς ^δ ἑαυτὸ ὑπεῖκον, ^ε σκληρὸν δὲ τὸ μὴ ὑπεῖκον. Τὸ δὲ ὑπεί-

^ο καὶ] ἡ E.L. ^ρ συμβεβηκός H.M. ^α ὑπάρχει F.H.L.M, μὴ ὑπάρ-
 χει E. ^ρ ἢ om. E. ^ς ἀπλᾶ ante πάντ' H. ^τ παθημάτων] παθη-
 τῶν σωμάτων E. ^ν τὸν om. F. ^ω μέρους om. E. ^ς βάρους post
 ἔχειν om. H.M. ^ς ἢ post σώματα om. E. ^ς ἓν] τινα H.M.
^α ἔχειν F. ^β καὶ L. ^ε φαῖεν ἂν εἰ H.M. ^δ ἢ μὲν στ. F.
^ε ἔχει M. ^ε μὴ] μὴδ' H.M. ^ς αὐτὰ M, αὐται δηλονότι F. ^η καὶ
 τὸ κοῦφον om. E. ^ι καὶ] γάρ E. ^κ μὲν om. E. ^λ πᾶν F.H.M.
^μ μέγα ἀνάγκη π. F. ^ν ὅμως om. F.H.M. ^ο τινῶν om. E.L.
^ρ δὲ] δὲ E.L. ^α ἢ] εἰ δὲ E. ^ρ καὶ om. E.L. ^ς τι om. E.M.
^τ μανόν τί ἐστι, τὸ δὲ π. μ. διαφέρει F. ^ν πλείω F. ^ω ἔσται] ἔστι
 F.H.L.M. ^ς καὶ εἰ π. H. ^ς εἰ δὲ πᾶν] ἐπ' αὐτὸν E. ^ς ἢ om. F.
^α σκληρὸν ἢ μαλακὸν H. ^β συναγεῖν H.M. ^ε μὲν om. M. ^δ αὐτὸ H,
 αὐτὸ F.M. ^ε σκληρὸν δὲ τὸ μὴ ὑπεῖκον post διαιρετόν E.L.

κον διααιρετόν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ μὴ ἐχόντων βάρους ἔσται 16
 βάρους. ἴ Τό τε γὰρ ἐπὶ πόσων εἰ συμβήσεται τοῦτο καὶ
 ἡ ἐπὶ ἰ ποίων, πῶς διοριούσι μὴ βουλόμενοι πλάττειν; Καὶ εἰ
 πᾶν μείζον βάρους βάρους βῆρει, εἰ συμβήσεται καὶ ἕκαστον
 τῶν κ ἀμερῶν βάρους ἔχειν· εἰ γὰρ αἱ ἰ τέτταρες στιγμαὶ
 βάρους ἔχουσι, τὸ δ' ἐκ πλειόνων ἢ ἢ τοδὶ βαρέος ὄντος βαρύ-
 τερον, ἢ τὸ δὲ βαρέος βαρύτερον ἀνάγκη βαρὺ εἶναι, ὥσπερ
 καὶ τὸ λευκοῦ λευκότερον λευκόν, ὥστε τὸ μείζον μιᾷ στιγμῇ
 βαρύτερον ἔσται ἀφαιρεθέντος τοῦ ἴσου. Ὡστε καὶ ἡ μία
 στιγμὴ βάρους ἔξει. Ἔτι εἰ μὲν τὰ ἐπίπεδα μόνον κατὰ 17
 γραμμὴν ἐνδέχεται συντίθεσθαι, ἄτοπον· ὥσπερ γὰρ ρ καὶ
 γραμμὴ πρὸς γραμμὴν ἀμφοτέρως συντίθεται, καὶ κατὰ μή-
 κος καὶ κατὰ πλάτος, ς δεῖ καὶ ἐπίπεδον ἐπιπέδῳ τὸν αὐτὸν
 τρόπον. Γραμμὴ δὲ δύναται γραμμῇ συντίθεσθαι κατὰ
 γραμμὴν ρ ἐπιτιθεμένην, οὐ μὴν προστιθεμένην. Ἀλλὰ σ μὴν
 εἴ γε καὶ κατὰ πλάτος τ ἐνδέχεται συντίθεσθαι, ἔσται τι σῶμα
 ν ὃ οὔτε στοιχεῖον οὔτε ω ἐκ στοιχείων συντιθέμενον ἐκ τῶν οὕτω
 συντιθεμένων ἐπιπέδων. Ἔτι εἰ μὲν πλήθει βαρύτερα τὰ σώ- 18
 ματα x τὰ τῶν ἐπιπέδων, ὥσπερ ἐν τῷ Τιμαίῳ διώρισται, δηλόν
 ὡς ἔξει καὶ ἡ y γραμμὴ καὶ ἡ στιγμὴ βάρους· ἀνάλογον γὰρ
 πρὸς ἄλληλα ἔχουσιν, ὥσπερ καὶ πρότερον εἰρήκαμεν. Εἰ δὲ μὴ
 τοῦτον διαφέρει τὸν τρόπον ἀλλὰ τῇ τὴν μὲν γῆν εἶναι βαρὺν
 τὸ δὲ πῦρ κούφον, ἔσται καὶ τῶν ἐπιπέδων τὸ μὲν z κούφον
 τὸ δὲ βαρὺ. Καὶ τῶν γραμμῶν δὴ καὶ a τῶν στιγμῶν b ὡσαύ-
 τως· τὸ γὰρ τῆς γῆς ἐπίπεδον ἔσται βαρύτερον ἢ τὸ τοῦ
 πυρός. Ὡς δὲ c συμβαίνει d ἢ μὴδὲν ποτ' εἶναι μέγεθος, ἢ 19
 δύνασθαι γε ἀναιρεθῆναι, e εἴπερ f ὁμοίως ἔχει g στιγμὴ μὲν

f τό τε] καὶ F.H.M. g συμβήσεται H.M. h ἐπὶ om. F. i ποίων ἢ
 πῶς F.H.M, dubio E. k ἀβαρῶν H.M. l τέσσαρες F.H.M. m τοδὶ
 dubium E. n τὸ] ὁ L. τὸ δὲ βαρέος βαρύτερον om. E. o ὥστε καὶ
 τὸ F. p καὶ om. E. q δεῖ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπίπεδον ἐπιπέδῳ F,
 δεῖ καὶ ἐπίπεδον τρόπον E. r ἐπιτιθεμένη οὐ μὴν προστιθεμένη M. s μὴν
 om. E.F. t συντίθεσθαι ἐνδέχεται F, ἐνδ. ξυντ. H. v ὁ om. E.
 w ἐκ τῶν στ. F. x τὰ ante τῶν om. F.H.L.M. y στιγμὴ καὶ ἡ
 γραμμὴ H.M. z βαρὺ τὸ δὲ κούφον F. a τῶν om. M. b ὡσαύτως.
 καὶ γὰρ τὸ F. c συμβαίνει H.M. d ἢ om. E. e ἐπείπερ H.
 f ὁμοίως γ' ἔχει F. g στιγμῇ] μονὰς E.M.

πρὸς γραμμὴν, γραμμὴ δὲ πρὸς ἐπίπεδον, τοῦτο δὲ πρὸς σῶμα· ^h πάντα γὰρ ⁱ εἰς ἄλληλα ἀναλυόμενα εἰς τὰ πρῶτα ἀναλυθήσεται· ὥστ' ^k ἐνδέχουσιν ἂν στιγμὰς μόνον εἶναι, σῶμα ²⁰ δὲ μὴθέν. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ εἰ ὁ χρόνος ὁμοίως ^l ἔχει, ἀναιροῖτ' ἂν ποτε ἢ ^m ἐνδέχουσιν ἀναιρεθῆναι· τὸ γὰρ νῦν τὸ ἄτομον οἶον στιγμὴ γραμμῆς ἐστίν. Τὸ δ' αὐτὸ ⁿ συμβαίνει καὶ τοῖς ἐξ ἀριθμῶν ^o συντιθεῖσι τὸν οὐρανόν· ἔνιοι γὰρ τὴν φύσιν ἐξ ἀριθμῶν συνιστάσιν, ^p ὥσπερ τῶν Πυθαγορείων τινές· τὰ μὲν γὰρ φυσικὰ σώματα φαίνεται βάρος ἔχοντα καὶ κουφότητα, τὰς δὲ μονάδας οὔτε ^q σῶμα ποιεῖν οἶόν τε ^r συντιθεμένας οὔτε βάρος ἔχειν.

- 2 ^v Ὅτι δ' ^s ἀναγκαῖον ^t ὑπάρχειν κίνησιν τοῖς ἀπλοῖς σώμασι ^v φύσει τινὰ πάσιν, ἐκ τῶνδε δῆλον. ^w Ἐπεὶ ^x γὰρ κινούμενα φαίνεται, κινεῖσθαι ^y γε ἀναγκαῖον βίᾳ, εἰ μὴ οἰκείαν ^z ἔχει κίνησιν· τὸ ^a δὲ βίᾳ καὶ παρὰ φύσιν ^b ταυτόν. Ἄλλὰ μὴν εἰ παρὰ φύσιν ἐστὶ τις κίνησις, ἀνάγκη ^c εἶναι καὶ κατὰ φύσιν, παρ' ἣν αὐτῇ καὶ εἰ πολλὰ ^d αἰ παρὰ φύσιν, τὴν κατὰ φύσιν μίαν· κατὰ φύσιν μὲν γὰρ ἀπλῶς, παρὰ φύσιν δ' ἔχει ² ^e πολλὰς ἕκαστον. Ἐτι δὲ καὶ ἐκ τῆς ἡρεμίας δῆλον· καὶ γὰρ ἡρεμεῖν ἀναγκαῖον ἢ βίᾳ ἢ κατὰ φύσιν· βίᾳ ^f δὲ μένει οὐ ^g καὶ φέρεται βίᾳ, καὶ κατὰ φύσιν ^h οὐ κατὰ φύσιν. Ἐπεὶ οὖν φαίνεται τι μένον ἐπὶ τοῦ μέσου, εἰ μὲν κατὰ φύσιν, δῆλον ὅτι καὶ ἡ φορὰ ἢ ἐνταῦθα κατὰ φύσιν ⁱ αὐτῷ· εἰ δὲ βίᾳ, ³ ^k τί τὸ φέρεσθαι κωλύον; Εἰ μὲν ἡρεμοῦν, τὸν αὐτὸν κυκλήσομεν λόγον· ἀνάγκη γὰρ ἢ κατὰ φύσιν εἶναι τὸ πρῶτον ἡρεμοῦν ἢ εἰς ἄπειρον ^l ἰέναι, ὅπερ ἀδύνατον· εἰ δὲ κινούμενον τὸ κωλύον φέρεσθαι, καθάπερ ^m φησὶν Ἐμπεδοκλῆς τὴν γῆν

^h ἅπαντα H.L.M. ⁱ εἰς] πρὸς H.M. ^k ἐνδέχεται στ. E. ^l ἔχοι F.
^m ἐνδέχουσιν ἂν ἀνιῆσθαι F.L. ⁿ ξυμβαίνει H. ^o συνιστάσι vel
 συνιστώσι E, συνιστώσι L. ^p ὥσπερ καὶ τῶν L. ^q σώματα E.
^r συντιθεμένας F, ξυντιθεμένας H, ξυντιθεμένας M. ^s ἀνάγκη F. ^t ὑπάρ-
 χειν καὶ κ. F.H.M. ^v φύσει τινὰ πάσιν om. pr. E. ^w ἐπειδὴ F.H.
^x γὰρ om. E. ^y γε] τε H. ^z κίνησιν ἔχει F. ^a δὲ om. E.
^b ταυτὸ E. ^c καὶ κατὰ φύσιν εἶναι M. ^d αἰ om. E.H. ^e πολλὰ E.
^f δὲ om. E. ^g καὶ post οὐ om. M. ^h οὐ κατὰ φύσιν om. pr. E.
ⁱ αὐτοῦ E. ^k τί om. E. ^l ἰέναι] εἶναι L. ^m ἐμπεδοκλῆς φησὶν H.L.M.

ὑπὸ τῆς δίνης ἡρεμεῖν, ποῦ ἂν ἐφέρετο, ἐπειδὴ εἰς ἄπειρον ἀδύνατον· οὐθὲν γὰρ γίγνεται ἀδύνατον, τὸ δ' ἄπειρον διελθεῖν ^η ἀδύνατον. Ὡστ' ἀνάγκη στῆναί που τὸ φερόμενον, ⁴ κακεῖ μὴ βία μένειν ἀλλὰ κατὰ φύσιν. Εἰ δ' ἐστὶν ἡρεμία κατὰ φύσιν, ἔστι καὶ κίνησις κατὰ φύσιν ἢ εἰς τοῦτον τὸν τόπον φορά. Διὸ καὶ Λευκίππῳ καὶ Δημοκρίτῳ, τοῖς λέγουσιν αἰεὶ κινεῖσθαι τὰ πρῶτα σώματα ἐν τῷ κενῷ ^ο καὶ τῷ ἀπείρῳ, λεκτέον τίνα κίνησιν καὶ τίς ἢ κατὰ φύσιν αὐτῶν κίνησις. Εἰ γὰρ ἄλλο ὑπ' ἄλλου κινεῖται βία τῶν στοι- ⁵ χείων, ἀλλὰ καὶ κατὰ φύσιν ἀνάγκη ^ρ τινὰ εἶναι κίνησιν ἐκάστου, παρ' ἣν ἢ βίαιός ἐστιν· καὶ δεῖ ^q τὴν πρώτην ^κ κινουσαν μὴ βία κινεῖν, ^ς ἀλλὰ κατὰ φύσιν· εἰς ἄπειρον γὰρ ^τ εἰσιν, εἰ μὴ τι ^υ ἔσται κατὰ φύσιν κινουὶν πρῶτον, ἀλλ' αἰεὶ ^ω τὸ ^x πρότερον ^υ βία κινούμενον κινήσει. Τὸ ^z αὐτὸ δὲ τοῦτο ^a συμβαίνειν ἀναγκαῖον καὶ εἰ καθάπερ ἐν τῷ Τιμαίῳ γέγραπται, πρὶν γενέσθαι τὸν κόσμον ἐκινεῖτο τὰ στοιχεῖα ἀτάκτως. ¹ Ἀνάγκη γὰρ ἢ βίαιον εἶναι τὴν κίνησιν ἢ κατὰ φύσιν. ⁶ Εἰ δὲ κατὰ φύσιν ἐκινεῖτο, ἀνάγκη κόσμον εἶναι, ἐάν τις ^b βούληται θεωρεῖν ἐπιστήσας· τό τε γὰρ πρῶτον κινουὶν ἀνάγκη κινεῖν αὐτό, κινούμενον κατὰ φύσιν, καὶ τὰ κινούμενα μὴ βία, ἐν τοῖς οἰκείοις ἡρεμοῦντα τόποις, ποιεῖν ἢ περ ^c ἔχουσι νῦν τάξιν, τὰ ^d μὲν βάρος ἔχοντα ἐπὶ τὸ μέσον, τὰ δὲ ^e κορυφότητα ἀπὸ τοῦ μέσου· ταύτην δ' ὁ κόσμος ἔχει τὴν ^f διάταξιν. Ἔτι δὲ τοσοῦτον ἐπανερίοιτ' ἂν τις, πρότερον ^g δυνα- ⁷ τὸν ἢ οὐχ οἶόν τ' ἦν κινούμενα ἀτάκτως καὶ μίγνυσθαι ^h τοιαύτας μίξεις ἔνια, ἐξ ὧν συνίσταται τὰ κατὰ φύσιν ⁱ συνιστάμενα σώματα, λέγω δ' οἶον ὅστω καὶ σάρκας, καθάπερ Ἑμ-

^η ἀδύνατον om. H. ^ο καὶ ἐν τῷ F. ^ρ τινὰ om. E. ^q τὴν μὲν πρ. H.M. ^κ κινουσαν] κινω M. ^ς ἀλλὰ καὶ κατὰ F.H. ^τ εἰσιν] ἐστιν M. ^υ ἔστι F. ^ω τὸ om. E. ^x πρῶτον F.H.M. ^υ κινούμενον βία F.M. βία φερόμενον H. ^z δ' αὐτὸ M. ^a ξυμβαίνειν H.M. ^b βούλοιο F. ^c νῦν ἔχουσι L. ^d μὲν γὰρ βάρος F. ^e κορυφότητα ἔχοντα ἀπὸ E.H.L.M. ^f διάστασιν E. ^g δυνατὸν ἢ om. E. ^h τοιαύτας μίξεις om. E. ⁱ ξυνιστάμενα M.

πεδοκλήs ^k φησὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆs φιλότῃτος· λέγει γὰρ
ὥs ^l πολλαὶ μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

- 8 Τοῖs δ' ἄπειρα ἐν ἀπείρῳ τὰ κινούμενα ποιοῦσιν, εἰ μὲν ἐν
τὸ κινοῦν, ἀνάγκη ^m μίαν φέρεσθαι φοράν, ὥστ' οὐκ ἀτά-
κτως κινήσεται, εἰ δ' ἄπειρα τὰ κινούμενα, καὶ τὰs φορὰs
ἀναγκαῖον ἀπείρους εἶναι· εἰ γὰρ ⁿ πεπερασμένα, τάξις ^o τις
ἔσται· ^p οὐ γὰρ ^q τῷ μὴ φέρεσθαι εἰς τὸ αὐτὸ ἡ ἀτάξία
συμβαίνει· οὐδὲ γὰρ ἰὼν εἰς τὸ αὐτὸ φέρεται πάντα, ἀλλὰ
τὰ ^r συγγενῇ μόνον. ^s Ἐπὶ τὸ ἀτάκτως οὐθέν ἐστιν ἕτερον
ἢ τὸ παρὰ φύσιν· ἢ γὰρ τάξις ἢ οἰκεία ^s τῶν αἰσθητῶν
9 ^t φύσιs ἐστίν. ^u Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο ἄτοπον καὶ ἀδύνατον,
^v τὸ ἄπειρον ἄτακτον ἔχειν κίνησιν· ἐστὶ γὰρ ^w ἡ φύσιs
ἐκείνη τῶν πραγμάτων οἷαν ἔχει τὰ πλείω καὶ τὸν ^x πλείω
χρόνον· ^y συμβαίνειν οὖν ^z αὐτοῖs τοῦναντίον τὴν μὲν ἀτα-
ξίαν εἶναι κατὰ φύσιν, τὴν δὲ τάξιν καὶ τὸν κόσμον παρὰ
φύσιν· ^a καίτοι οὐδὲν ὥs ἔτυχε γίνεται τῶν κατὰ φύσιν.
^b Ἔοικε δὲ τοῦτό γε αὐτὸ ^b καλῶs Ἀναξαγόρας ^c λαβεῖν· ἐξ
10 ἀκινήτων γὰρ ἄρχεται κοσμοποιεῖν. Πειρῶνται δὲ καὶ οἱ
ἄλλοι ^d συγκρίνοντές πῶs πάλιν κινεῖν καὶ διακρίνειν. ^e Ἐκ
δισπλώτων ^e δὲ καὶ κινουμένων οὐκ εὐλογον ποιεῖν τὴν γένε-
σιν. Διὸ καὶ ^f Εμπεδοκλήs ^f παραλείπει τὴν ἐπὶ τῆs φιλό-
τητος· ^g οὐ γὰρ ἂν ἡδύνατο ^h συστήσαι τὸν οὐρανὸν ἐκ κεχω-
ρισμένων μὲν κατασκευάζων, ⁱ σύγκρισιν δὲ ποιῶν διὰ τὴν
φιλότητα· ἐκ διακεκριμένων γὰρ ^k συνέστηκεν ὁ κόσμος τῶν
στοιχείων. ^l Ὡστ' ἀναγκαῖον ^l γίνεσθαι ἐξ ἐνὸs καὶ συγκε-
11 κριμένου. ^m Ὅτι μὲν ^m τοίνυν ἐστὶ φυσική τις κίνησιs ἐκά-
στου τῶν σωμάτων, ἣν οὐ βία κινοῦνται οὐδὲ παρὰ φύσιν,

^k γίνεσθαι φησιν H.L.M. ^l πολλῶν H.L. ^m φέρεσθαι μίαν F.
ⁿ πεπερασμένα H. ^o τις om. H. ^p οὐ] οὕτω E. ^q τὸ F, om. E.
^r συγγενῇ H.M. ^s τῶν αἰσθητῶν om. E. ^t ἐστὶ φύσιs L. ^v τὸ]
τὸ τὸ F, τόγε H.M. ^w ἢ] τις H, om. E. ^x πλείονα L. ^y συμ-
βαίνει H.M. ^z αὐτὸ E. ^a καίτοιγε F. ^b καλῶs] καὶ ὁ L.
^c λαβ.] ἔχειν F, λαβεῖν καλῶs L. ^d κρίνοντες E. ^e τε E. ^f ἀπο-
λείπει H. ^g οὐδὲ F. ^h συστήσαι H.M. ⁱ σύγκρισιν H.M.
^k διέστηκεν F, ξυνέστηκεν H.M. ^l γενέσθαι H. ^m τοίνυν] οὖν F.H.M.

ⁿ φανερόν ἐκ τούτων· ὅτι δ' ^ο ἔνια ἔχειν ἀναγκαῖον ῥοπὴν βάρους καὶ ^p κουφότητος, ^q ἐκ τῶνδε δῆλον. Κινεῖσθαι μὲν γὰρ φαμεν ἀναγκαῖον εἶναι· εἰ δὲ μὴ ἔξει φύσει ῥοπὴν τὸ κινούμενον, ἀδύνατον κινεῖσθαι ἢ πρὸς τὸ μέσον ἢ ἀπὸ τοῦ μέσου. Ἐστω γὰρ τὸ μὲν ἐφ' οὗ ^r Α' ἄβαρές, τὸ δ' ἐφ' οὗ ^s Β' βάρος ἔχον, ἐνηνέχθω δὲ τὸ ἀβαρές τὴν Γ Δ, τὸ δὲ Β' ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ τὴν Γ Ε· ^t μείζω γὰρ οἰσθήσεται τὸ βάρος ἔχον. Ἐὰν δὲ διαιρεθῇ τὸ σῶμα τὸ ἔχον βάρος ὡς ἡ Γ Ε πρὸς τὴν Γ Δ (δυνατὸν γὰρ οὕτως ἔχειν πρὸς τι τῶν ἐν αὐτῷ μορίων), εἰ τὸ ὅλον φέρεται τὴν ὅλην τὴν Γ Ε, τὸ μόνιον ἀνάγκη ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ^v τὴν Γ Δ φέρεσθαι, ὥστε ἴσον οἰσθήσεται τὸ ἀβαρές καὶ τὸ ^w βάρος ἔχον· ὅπερ ἀδύνατον. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ^x ἐπὶ κουφότητος. Ἐτι ^y δ' ^z εἰ ἔσται τι σῶμα κινούμενον μῆτε ^z κουφότητα μῆτε βάρος ἔχον, ἀνάγκη τοῦτο βίᾳ κινεῖσθαι, βίᾳ δὲ κινούμενον ἄπειρον ^a ποιεῖν τὴν κίνησιν. Ἐπεὶ γὰρ δυνάμεις τις ἡ κινούσα, τὸ δ' ἔλαττον καὶ ^b τὸ κουφότερον ^c ὑπὸ τῆς ^d αὐτῆς δυνάμεως πλείον κινήσεται, κεκινήσθω τὸ μὲν ἐφ' ^e τῷ Α', τὸ ἀβαρές, τὴν ^f Γ Ε, τὸ δ' ἐφ' ^g τῷ Β', τὸ βάρος ἔχον, ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ τὴν Γ Δ. Διαιρεθέντος ^h δὲ τοῦ βάρους ⁱ ἔχοντος σώματος ὡς ἡ Γ Ε πρὸς τὴν Γ Δ, ^k συμβήσεται τὸ ἀφαιρούμενον ἀπὸ τοῦ βάρους ἔχοντος σώματος τὴν Γ Ε ^l φέρεσθαι ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ, ἐπεὶ περ τὸ ὅλον ἐφέρετο τὴν Γ Δ. Τὸ γὰρ τάχος ἔξει ^m τὸ τοῦ ἐλάττονος πρὸς τὸ ⁿ τοῦ μείζονος ὡς τὸ μείζον σῶμα πρὸς τὸ ἔλαττον. Ἴσον ^o ἄρα τὸ ἀβαρές οἰσθήσεται σῶμα καὶ τὸ βάρος ἔχον ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. Τοῦτο δ' ἀδύνατον· ὥστ' ἐπεὶ παντὸς τοῦ

ⁿ φανερόν ἐκ τ.] ἐκ τ. δῆλον H. ^ο ἔχειν ἔνια F.H.M. ^p κουφότητα M. ^q ἐκ τ. δῆλον] φανερόν ἐκ τ. H. ^r βάρος E. ^s βάρος om. E. ^t μείζον L.M. ^v φέρεσθαι τὴν γ δ H.M. ^w ἔχον βάρος L. ^x ἐπὶ] ἔτι H. ^y δ' εἰ] δὴ E. ^z βάρος μῆτε κουφότητα F. ^a ποιεῖ τὴν κ. E.L.M. τὴν κ. ποιεῖν F. ^b τὸ om. F. ^c ἀπὸ E. ^d αὐτῆς om. E. ^e τῷ δὲ H.M. ^f γ δὲ E. ^g τὸ post ^g om. F. ^h δὴ] οὖν F.H.M. ⁱ ὡς ἡ—σώματος re. margo E. ^k συμβήσεται H. ^l φέρεσθαι post χρόνῳ F. ^m τὸ ante τοῦ om. M. ⁿ τοῦ om. E.

^οπροσθεθέντος μείζον ^ρκινήσεται διάστημα τὸ ἀβαρές, ἅπει-
 ρον ἂν φέροιτο. Φανερόν οὖν ὅτι ἀνάγκη ^qπάν σῶμα βάρος
 16 ἔχειν ἢ κουφότητα ^ττὸ διωρισμένον. Ἐπεὶ δὲ φύσις ^sμέν
 ἐστὶν ἢ ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσα κινήσεως ἀρχή, δύναμις δ' ἢ ^τἐν
 ἄλλῳ ἢ ^νἄλλο, κίνησις δὲ ἢ μὲν κατὰ φύσιν ^ωἢ δὲ ^xβίαιος
 πᾶσα. ^γτὴν μὲν κατὰ φύσιν, οἶον τῷ λίθῳ τὴν κάτω, ^zθάτ-
 ταν ποιήσει τὸ κατὰ δύναμιν, τὴν δὲ παρὰ φύσιν ὅλως ^aαὐτή.
 Πρὸς ἀμφότερα δὲ ὥσπερ ὀργάνῳ χρήται τῷ ἀέρι· πέφυκε
 17 γὰρ οὗτος καὶ κουφός εἶναι καὶ βαρὺς. Τὴν μὲν οὖν ἄνω
 ποιήσει φορὰν ἢ κουφός, ^bὅταν ὠσθῇ καὶ λάβῃ τὴν ἀρχὴν
 ἀπὸ τῆς δυνάμεως, τὴν δὲ ^cκάτω πάλιν ἢ βαρὺς· ὥσπερ γὰρ
^dἐναφάψασα παραδίδωσιν ἑκατέρῳ. Διὸ καὶ οὐ παρακολου-
 θοῦντος τοῦ κινήσαντος φέρεται τὸ ^eβίᾳ κινήθην. ^fΕἰ γὰρ
 μὴ τοιοῦτόν τι τὸ σῶμα ὑπῆρχεν, οὐκ ἂν ἦν ^gἢ βίᾳ κίνησις.
 Καὶ τὴν κατὰ φύσιν δ' ἐκάστου κίνησιν ^hσυνεπουρίζει τὸν
 18 ⁱαὐτὸν τρόπον. ^οΟτι μὲν οὖν ἅπαν ἢ κουφόν ἢ βαρὺ, καὶ
 πῶς αἱ παρὰ φύσιν ^kἔχουσιν κινήσεις, ἐκ τούτων φανερόν.
^οΟτι δ' οὔτε πάντων ἐστὶ γένεσις οὔθ' ἀπλῶς οὐθενός, δῆλον
 ἐκ τῶν ^lπροειρημένων· ἀδύνατον γὰρ ^mπαντὸς σώματος
 εἶναι γένεσιν, εἰ μὴ καὶ κενὸν ⁿεἶναι τι δυνατὸν κεχωρισμέ-
 νον· ἐν ᾧ γὰρ ἔσται τόπῳ ^οτὸ ^pγινόμενον, ^qεἰ ἐγένετο, ἐν
 τούτῳ πρότερον τὸ κενὸν ἀναγκαῖον ^rεἶναι σώματος μηθενός
 19 ^sοὗτος. ^νἌλλο μὲν γὰρ ἐξ ἄλλου ^tσῶμα γίγνεσθαι ^vδυνα-
 τόν, οἶον ἐξ ἀέρος πῦρ, ὅλως δ' ἐκ μηθενός ^wἄλλου προϋπάρ-

^οπροτεθέντος E.F.H.L. ^ρκινήσεται F.H.M. ^qπάν ante
 ἀνάγκη H.M, post σῶμα L, om. E. ^rτὸ om. E.L. ^sμέν om. E.L.
^tἐν post δ' om. E. ^vἄλλῳ H. et pr. L. ^wἢ δὲ—φύσιν om. pr. E.
^xβία F.H.M. et re. E. ^γτὴν μὲν] ἢ μὲν re. E. ^zθάττω E.H.L.M.
^aαὐτὴν E. ^bὅταν—δυνάμεως om. M. ^cκάτω ἐν ἀέρι πάλιν pr. F.
^dἐνάψασα E. ^eβίᾳ] παρὰ φύσιν F.H.M. et γρ. E. ^fεἰ γὰρ—
 κίνησις om. F. ^gἢ om. E. ^hἐπουρίζει E. ⁱαὐτοῦ L. ^kκινή-
 σεις ἔχουσιν ἐν τούτοις F.H.M. ^lεἰρημένων F.H.M. ^mἅπαντος F.
ⁿτι εἶναι F. ^οτὸ] τὸ νῦν E.L. ^pγενόμενον L. ^qεἰ ἐγίγνετο E.L,
 ὅτε ἐγένετο F.H, εἰ ἐγίγνετο ὅτε ἐγένετο M. ^rεἶναι post πρότερον H.M.
^sἐνόητος M. ^tγίγνεσθαι σῶμα F, σώματος γίνεσθαι H.M. ^vἀδύ-
 νατον E. ^wἄλλου om. H.M.

χοντος μεγέθους ἀδύνατον· μάλιστα ^x μὲν ^y γὰρ ἐκ δυνάμει
τινὸς ὄντος σώματος ἐνεργεία γένοιτ' ἂν σῶμα. ^z Ἄλλ' εἰ
τὸ δυνάμει ὄν σῶμα μηθέν ἐστιν ἄλλο σῶμα ἐνεργεία πρό-
τερον, κενὸν ^a ἔσται κεχωρισμένον.

Λοιπὸν δ' εἰπεῖν τίνων τέ ἐστι γένεσις ^b σωμάτων, καὶ 3
διὰ τί ἐστιν. Ἐπεὶ οὖν ^c ἐν ἅπασιν ἡ γινῶσις διὰ τῶν πρῶ-
των, πρῶτα δὲ τῶν ἐνυπαρχόντων τὰ στοιχεῖα, σκεπτέον
ποῖα τῶν ^d τοιούτων σωμάτων ^e ἐστὶ στοιχεῖα, καὶ διὰ τί
ἐστιν, ἔπειτα μετὰ ταῦτα ^f πόσα ^g τε καὶ ^h ποῖ' ἅττα.
Τοῦτο δ' ἔσται φανερόν ὑποθεμένοις ⁱ τίς ἐστιν ἡ τοῦ στοι-
χείου φύσις. Ἔστω ^k δὴ στοιχεῖον τῶν σωμάτων, εἰς ὃ ²
τὰλλα σώματα διαιρεῖται, ἐνυπάρχον δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ·
τοῦτο ^l γὰρ ^m ποτέρως, ἔτι ἀμφισβητήσιμον. Αὐτὸ δ'
ἐστὶν ἀδιαίρετον εἰς ⁿ ἕτερα τῷ εἶδει· τοιοῦτον γὰρ τι ^o τὸ
στοιχεῖον ^p ἅπαντες καὶ ἐν ἅπασι βούλονται λέγειν. Εἰ
δὴ τὸ εἰρημένον ἐστὶ στοιχεῖον, ἀνάγκη ^q εἶναι ἅττα τοιαῦτα
τῶν σωμάτων. Ἐν μὲν γὰρ σαρκὶ καὶ ξύλῳ ^r καὶ ἐκάστω ³
τῶν τοιούτων ^s ἔνεστι δυνάμει πῦρ καὶ γῆ· φανερά γὰρ
^t ταῦτα ἐξ ἐκείνων ἐκκρινόμενα. Ἐν δὲ πυρὶ σὰρξ ^v ἢ ξύλον
^w οὐκ ἐνυπάρχουσιν, οὔτε κατὰ δύνανμιν ^x οὔτε κατ' ἐνέργειαν·
ἐξεκρίνετο γὰρ ἂν. Ὀμοίως δ' οὐδ' εἰ ἐν τι μόνον εἴη τοιου-
τον, ^y οὐδ' ἐν ἐκείνῳ· ^z οὐ γὰρ εἰ ἔσται σὰρξ ἢ ὀστέον ἢ τῶν
ἄλλων ὁτιοῦν, οὐπω φατέον ἐνυπάρχειν δυνάμει, ἀλλὰ ^a προσ-
θεωρητέον τίς ὁ τρόπος τῆς γενέσεως. Ἀναξαγόρας δ' ⁴
^b Ἐμπεδοκλεῖ ἐναντίως λέγει περὶ τῶν στοιχείων. Ὁ μὲν
γὰρ πῦρ καὶ γῆν καὶ τὰ σύστοιχα τούτοις στοιχεῖα φησιν

^x μὲν om. E.L. ^y γὰρ ἂν ἐκ L. ^z ἀλλ'—σῶμα om. pr. E.
^a ἐστι F.H.M. ^b σωμάτων om. H, ante γένεσις ponit F. ^c ἐν
om. L. ^d τοιούτων om. E. ^e ἐστὶ om. M, ante τῶν ponit F.
^f ὅποσα F.H.L. ^g τε om. L.M. ^h ὅποια L. ⁱ τί E.L. ^k δὴ
τὸ γ. L. ^l γὰρ] δὲ F. ^m ὁποτέρως H.M. ⁿ ἕτερον M. ^o τῶν
στοιχείων M. ^p πάντες τε καὶ H.M. ^q ἅττα εἶναι τῶν σωμάτων τοι-
αῦτα H, ἅττα τῶν σωμάτων εἶναι τοιαῦτα M. ^r καὶ ἐν ἐκάστω II.M.
^s ἔστι E.L. ^t ταῦτα] τὰ τότε H, τὰ τοιαῦτα M. ^v ἢ] καὶ F. ^w ἐνυ-
πάρχει F. ^x οὔτε κατ' ἐνέργειαν om. pr. E, post ἐνυπάρχουσιν po-
nunt H.M. ^y οὐδ' ἐν] οὐθέν E. ^z οὐδὲ γὰρ F.M. ^a προσθεωρη-
τέον H. ^b ἐναντίως ἐμπεδοκλεῖ F.H.M.

εἶναι τῶν σωμάτων καὶ ^εσυγκείσθαι ^δπάντ' ἐκ τούτων, ¹Αναξα-
 γόρας δὲ τοῦναντίον· τὰ γὰρ ὁμοιομερῇ στοιχεῖα (λέγω
^εδ' ^ιοἶον σάρκα καὶ ὀστοῦν καὶ τῶν τοιούτων ἕκαστον), ἀέρα
 δὲ καὶ πῦρ ^ςμίγμα τούτων καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων πάν-
 των· εἶναι γὰρ ^ηἐκάτερον αὐτῶν ἐξ ^ιἀοράτων ὁμοιομερῶν
 5 πάντων ^κἡθροισμένων. Διὸ καὶ ^ιγίγνεσθαι πάντ' ἐκ τού-
 των· τὸ γὰρ πῦρ καὶ τὸν αἰθέρα προσαγορεύει ταυτό.
¹Ἐπεὶ ^μδ' ἐστὶ παντὸς φυσικοῦ σώματος κίνησις οἰκεία, τῶν
 δὲ κινήσεων αἱ μὲν ἀπλαῖ αἱ δὲ μικταί, καὶ αἱ μὲν μικταὶ τῶν
 μικτῶν αἱ δὲ ἀπλαῖ τῶν ἀπλῶν ^ηεἰσὶ, φανερόν ὅτι ἔσται
 ἅττα σώματα ἀπλᾶ· εἰσὶ γὰρ καὶ κινήσεις ἀπλαῖ. ^νὩστε
 δῆλον καὶ ὅτι ἔστι ^οστοιχεῖα καὶ διὰ τί ἐστιν.

- 4 Πότερον δὲ πεπερασμένα ἢ ἄπειρα, καὶ ^ρεἰ πεπερασμένα,
 πόσα τὸν ἀριθμόν, ἐπόμενον ἂν εἴη σκοπεῖν. Πρῶτον μὲν
 οὖν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄπειρα, καθάπερ οἴονται τινες, θεωρητέον,
 καὶ πρῶτον τοὺς πάντα ^ιτὰ ὁμοιομερῇ στοιχεῖα ποιούντας,
 2^ρ καθάπερ ¹Αναξαγόρας. Οὐθεὶς γὰρ τῶν οὕτως ἀξιούντων
 ὀρθῶς λαμβάνει τὸ στοιχεῖον· ὀρῶμεν γὰρ πολλὰ καὶ τῶν
 μικτῶν σωμάτων εἰς ^ςὁμοιομερῇ διαιρούμενα, λέγω δ' οἶον
 σάρκα καὶ ^ιὀστοῦν καὶ ξύλον καὶ λίθον. ^νὩστ' ^νεἴπερ τὸ
 σύνθετον οὐκ ἔστι στοιχεῖον, οὐχ ἅπαν ἔσται τὸ ὁμοιομερές
 στοιχεῖον, ἀλλὰ τὸ ἀδιαιρέτον εἰς ^ωἕτερα τῷ εἶδει, καθάπερ
 3 εἴρηται πρότερον. ^νἘτι δ' ^ςοὐδ' οὕτως λαμβάνοντες ^ςτὸ
 στοιχεῖον ἀνάγκη ποιεῖν ἄπειρα· πάντα γὰρ ταῦτα ^ζἀποδο-
 θήσεται καὶ πεπερασμένων ὄντων, ^αεἰάν τις λάβῃ· τὸ αὐτὸ
 γὰρ ποιήσει, καὶ δύο ἢ τρία μόνον ἢ τοιαῦτα, καθάπερ ^βἐπι-
 4 χειρεῖ καὶ ¹Εμπεδοκλῆς. ¹Ἐπεὶ ^εγὰρ καὶ ὥς αὐτοῖς ^δσυμ-

^ε συγκείσθαι H. ^δ πᾶν H.M. ^ε δ'] δὴ E. ^ι οἶον ξύλα σάρκα F.
^ς μίγματα E.L. ^η αὐτῶν ἐκάτερον H.M. ^ι ἀοράτων τῶν ὁμ. E.
^κ ἡθροισμένων M. ^ι γενέσθαι E.L. ^μ δὲ παντὸς τοῦ φυσικοῦ σώμα-
 τός ἐστι F. ^η εἰσὶ om. F. ^ο στοιχεῖον M. ^ρ εἰ om. F. ^ι τὰ
 om. E. ^ρ καθάπερ καὶ ἀναξ. E.L. ^ς ὁμοιομερῇ] μέρη E. ^ι ὀστᾶ
 καὶ ξύλα F. ^ν εἴπερ] ἐπὶ E. ^ω ἕτερον M. ^ς οὐθ' H. et margo F,
 om. E.L. ^ς τὸ om. E. ^ζ ἀποδοθήσεσθαι E. ^α ἄν E.L. ^β ἐγχει-
 ρεῖ E.L. ^ε γὰρ om. M. ^δ ξυμβαίνει H.M.

βαίνει μὴ πάντα ποιεῖν ἐξ ὁμοιομερῶν (πρόσωπον γὰρ οὐκ ἐκ ^e προσώπων ποιοῦσιν, οὐδ' ἄλλο τῶν κατὰ φύσιν ἐσχηματισμένων οὐθέν), φανερόν ὅτι ^f πολλῷ βέλτιον πεπερασμένας ποιεῖν τὰς ἀρχάς, καὶ ταύτας ὡς ἐλαχίστας πάντων γε τῶν αὐτῶν μελλόντων δέικνυσθαι, καθάπερ ἀξιούσι καὶ οἱ ἐν τοῖς μαθήμασιν· αἰ γὰρ ^h τὰς ⁱ πεπερασμένας λαμβάνουσιν ἀρχὰς ἢ τῷ εἶδει ἢ τῷ ποσῷ. Ὑπὲρ εἰ ^k σῶμα σώματος ἕτερον ⁵ λέγεται κατὰ τὰς οἰκείας διαφοράς, αἱ δὲ τῶν σωμάτων διαφοραὶ πεπερασμέναι (διαφέρουσι γὰρ τοῖς αἰσθητοῖς, ταῦτα δὲ ^l πεπέρανται· δεῖ δὲ τοῦτο δεῖχθῆναι), ^m φανερόν ὅτι καὶ τὰ στοιχεῖα ⁿ ἀνάγκη πεπερασμένα εἶναι. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ⁶ ^o ὡς ἕτεροὶ τινες λέγουσιν, οἷον Λεύκιππος ^p τε καὶ Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης, εὐλογα τὰ ^q συμβαίνοντα· φασὶ γὰρ εἶναι τὰ πρῶτα μεγέθη πλήθει μὲν ἅπειρα μεγέθει δὲ ἀδιαιρέτα, καὶ οὐτ' ἐξ ἑνὸς πολλὰ γίνεσθαι οὔτε ἐκ πολλῶν ἓν, ἀλλὰ τῇ τούτων ^r συμπλοκῇ καὶ ^s περιπλέξει πάντα ^t γεννᾶσθαι. Τρόπον ^v γάρ τινα καὶ οὗτοι πάντα τὰ ὄντα ποιούσιν ἀριθμοὺς καὶ ἐξ ἀριθμῶν· καὶ γὰρ εἰ μὴ σαφῶς δηλοῦσιν, ὅμως τοῦτο βούλονται λέγειν. Καὶ πρὸς τούτοις, ἐπεὶ ⁷ διαφέρει τὰ σώματα σχήμασιν, ἅπειρα δὲ τὰ σχήματα, ἅπειρα καὶ τὰ ἀπλὰ σώματά φασιν εἶναι. Ποῖον δὲ ^w καὶ τί ^x ἐκάστου ^y τὸ σχῆμα ^z τῶν στοιχείων, ^a οὐθὲν ἐπιδιώρισαν, ἀλλὰ ^b μόνον τῷ πυρὶ τὴν σφαῖραν ἀπέδωκαν· ἀέρα δὲ καὶ ὕδωρ καὶ τᾶλλα μεγέθει καὶ ^c μικρότητι διεῖλον, ὡς οὖσαν αὐτῶν τὴν φύσιν οἷον πανσπερμίαν ^d πάντων ^e τῶν στοιχείων. Πρῶτον μὲν οὖν ^f καὶ τούτοις ταὐτὸν ἀμάρτημα τὸ ⁸

^e προσώπου π. F. ^f μακρῷ F. ^g αὐτῶν] ὄντων E. ^h τὰ E.H.M, om. L. ⁱ πεπερασμένα E.H.L.M. ^k σῶμα om. E. ^l πεπερασμένα H.M. ^m φανερόν om. E. ⁿ ἀνάγκη post ὅτι F, post εἶναι H.M. ^o ὡς δ' ἕτεροι H. ^p τε om. F. ^q συμβαίνοντα H.M. ^r συμπλοκῇ H. ^s ἐπαλλάξει F.H.M. ^t γενέσθαι M. ^v γάρ] δέ E.L. ^w καὶ τί om. F.H.M. ^x ἐκάστου post σχῆμα ponit L, om. E. ^y τὸ om. F.H.M. ^z τῶν στοιχείων om. F. ^a οὐκέτι διώρισαν F, οὐδὲν ἔτι διώρισαν H.M. ^b μόνω F.H.M. ^c σμικρότητι F.L. ^d ἀπάντων H.M. ^e τῶν om. E. ^f ταὐτὸ καὶ τούτοις H, ταὐτὸ καὶ τούτοις ὅσιν ἀκολουθεῖν F.M.

μὴ ^g πεπερασμένας λαβεῖν τὰς ἀρχάς, ἐξὸν ^h ἅπαντα ταῦτα λέγειν. Ὑἕτι δ' εἰ μὴ ἄπειροι τῶν ⁱ σωμάτων αἱ διαφοραί, δῆλον ὅτι οὐκ ἔσται τὰ στοιχεῖα ἄπειρα. Πρὸς δὲ τούτοις ἀνάγκη μάχεσθαι ταῖς ^k μαθηματικαῖς ^l ἐπιστήμαις ἄτομα σώματα λέγοντας, καὶ πολλὰ τῶν ἐνδόξων καὶ ^m τῶν φαινομένων κατὰ τὴν αἴσθησιν ἀναιρεῖν, περὶ ὧν εἴρηται ⁿ πρό-
9 γτέρον ἐν τοῖς περὶ χρόνου καὶ κινήσεως. Ὑἄμα δὲ καὶ ἐναντία λέγειν αὐτοὺς αὐτοῖς ἀνάγκη· ἀδύνατον γὰρ ἀτόμων ὄντων ^o τῶν στοιχείων μεγέθει καὶ ^p μικρότητι διαφέρειν ἀέρα καὶ ^q γῆν καὶ ὕδωρ· οὐ γὰρ ^r οἷόν τ' ἐξ ἀλλήλων γίγνεσθαι· ^s ὑπολείψει γὰρ ^t αἰὲ τὰ μέγιστα σώματα ^v ἐκκρινόμενα, φασὶ δ' οὕτω γίγνεσθαι ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ γῆν ἐξ ἀλλήλων.
10 ^w Ὑἕτι οὐδὲ κατὰ τὴν τούτων ὑπόληψιν δόξειεν ἂν ἄπειρα γίγνεσθαι τὰ στοιχεῖα, ^x εἴπερ τὰ μὲν σώματα ^y διαφέρει σχήμασι, τὰ δὲ σχήματα πάντα ^z σύγκειται ἐκ πυραμίδων, ^a τὰ μὲν εὐθύγραμμα ἐξ εὐθυγράμμων, ἡ δὲ σφαῖρα ἐξ ὀκτώ μορίων. ὙἈνάγκη γὰρ εἶναί τινας ἀρχὰς ^b τῶν σχημάτων. ὙὩστε εἴτε μία εἴτε δύο εἴτε πλείους, καὶ τὰ ^c ἀπλᾶ σώματα
11 τοσαῦτα ἔσται τὸ πλῆθος. Ὑἕτι δ' εἰ ^d ἐκάστω μὲν τῶν ^e στοιχείων ἐστί τις οἰκεία κίνησις, καὶ ἡ τοῦ ἀπλοῦ σώματος ἀπλῇ, μὴ εἰσι δ' ^f αἱ ἀπλᾶί κινήσεις ἄπειροι διὰ τὸ μήτε τὰς ἀπλᾶς φορὰς πλείους εἶναι ^g δυοῖν μήτε τοὺς τόπους ^h ἀπείρους, οὐκ ἂν εἴη οὐδ' ⁱ οὕτως ἄπειρα τὰ στοιχεῖα.
5 ὙἘπεὶ δ' ἀνάγκη πεπεράνθαι ^k τὰ στοιχεῖα, λοιπὸν σκέψασθαι ^l πότερον πλείω ἔσται ἢ ^m ἓν. ὙἘνιοι γὰρ ἐν μόνον ὑποτίθενται, καὶ ⁿ τοῦτο οἱ μὲν ὕδωρ, οἱ δ' ἀέρα, οἱ δὲ πῦρ,

^g πεπερασμένον L. ^h πάντα ταυτὰ E, ἅπαντα ταυτὰ L. ⁱ σχημάτων F.L. ^k μαθητικαῖς E. ^l ἐπιστήμαις] ἀνάγκαις M. ^m τῶν post καὶ om. F.H.M. ⁿ πρῶτον L. ^o τῶν om. E. ^p σμικρότητι F. ^q ὕδωρ καὶ γῆν F. ^r οἷονται E. ^s ἐπιλείψει M. ^t αἰεὶ H.L. ^v ἐκκρινόμενα M. ^w ἔτι δ' οὐδὲ H.M. ^x ἐπεὶ E.L. ^y διαφ. τοῖς σχ. H.M. ^z ξύγκειται H, ξύγκεινται M. ^a τὰ] καὶ τὰ H.M. ^b τῶν om. H. ^c ἀπλᾶ] αὐτὰ L. ^d ἐκάστων E. ^e στοιχείων] σωμάτων F. ^f αἰ] αὐ M. ^g δυεῖν L. ^h ἀπείρους εἶναι οὐκ E.L. ⁱ οὕτως] ὥς H.M. ^k τὰ στοιχεῖα om. F. ^l πότερον L. ^m ἓν] οὐ L. ⁿ τούτων F.M.

οἱ δ' ὕδατος μὲν λεπτότερον αἶρος δὲ πυκνότερον, ὃ περιέχειν φασὶ πάντας τοὺς οὐρανοὺς ἄπειρον ὄν. ^οΟσοι μὲν οὖν τὸ ² ἐν τούτῳ ποιοῦσιν ὕδωρ ἢ αἶρα ἢ ὕδατος μὲν λεπτότερον αἶρος δὲ πυκνότερον, εἴτ' ἐκ τούτου ^ο πυκνότητι καὶ μανότητι τᾶλλα γεννῶσιν, ^ροὔτοι λανθάνουσιν αὐτοῖς αὐτοὺς ἄλλο τι πρότερον τοῦ στοιχείου ποιοῦντες· ἔστι γὰρ ἡ μὲν ἐκ τῶν στοιχείων γένεσις ^α σύνθεσις, ὥς φασιν, ἡ δ' εἰς τὰ στοιχεῖα διάλυσις, ὥστ' ἀνάγκη πρότερον εἶναι τῇ φύσει τὸ λεπτομερέστερον. ¹Ἐπεὶ οὖν φασὶ πάντων τῶν σωμάτων τὸ πῦρ ³ λεπτότατον εἶναι, πρῶτον ἂν εἴη τῇ ^ρ φύσει τὸ πῦρ. Διαφέρει δ' οὐθέν· ἀνάγκη γὰρ ἐν τι τῶν ἄλλων εἶναι πρῶτον, καὶ μὴ τὸ μέσον. ⁴Ἐτι δὲ τὸ μὲν ^ς πυκνότητι καὶ μανότητι τᾶλλα γεννᾶν οὐθέν διαφέρει ἢ λεπτότητι καὶ παχύτητι· τὸ μὲν γὰρ λεπτὸν μανόν, τὸ δὲ παχὺ βούλονται εἶναι πυκνόν. Πάλιν δὲ τὸ λεπτότητι καὶ παχύτητι ταῦτόν καὶ τὸ μεγέθει ⁴ ^τ καὶ μικρότητι· λεπτὸν μὲν γὰρ τὸ ^ν μικρομερές, παχὺ δὲ τὸ μεγαλομερές· τὸ γὰρ ἐπεκτεινόμενον ἐπὶ πολὺ λεπτόν, τοιοῦτον δὲ τὸ ἐκ μικρῶν μερῶν ^ω συνεστός. ⁵Ὡστ' αὐτοῖς ^ς συμβαίνει μεγέθει καὶ ^ν μικρότητι διαμεῖναι τὴν τῶν ἄλλων οὐσίαν. Οὕτω δὲ διοριζομένοις ἅπαντα ² συμβήσεται λέγειν ⁵ πρὸς τι, καὶ οὐκ ἔσται ^α ἀπλῶς τὸ μὲν πῦρ τὸ δ' ὕδωρ τὸ δ' αἶρ, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ πρὸς μὲν τόδε πῦρ, πρὸς δὲ ^β τι ἄλλο αἶρ, ὅπερ συμβαίνει καὶ τοῖς πλείω μὲν τὰ στοιχεῖα λέγουσι, μεγέθει δὲ καὶ ^ς μικρότητι διαφέρειν φάσκουσιν· ἐπεὶ γὰρ τῷ ποσῷ διώρισται ἕκαστον, ἔσται τις λόγος πρὸς ἄλληλα τῶν μεγεθῶν, ὥστε τὰ τούτων ^δ ἔχοντα τὸν λόγον πρὸς ἄλληλα ἀνάγκη τὸ μὲν αἶρα εἶναι τὸ δὲ πῦρ τὸ δὲ γῆν τὸ δ' ὕδωρ, διὰ τὸ ^ς ἐνυπάρχειν ^τ ἐν τοῖς μείζουσι τοὺς τῶν ^β ἐλατ-

^ο μανότητι καὶ πυκνότητι F.H, μανότατον καὶ πυκνότατον M. ^ρ οὔτοι δὲ λ. F. ^α σύνθεσις H.M. ^ρ φύσει τὸ λεπτομερέστερον τὸ F. ^ς πυκνότατον καὶ μανότατον M. ^τ καὶ τὸ σμικρότητι F, καὶ τὸ μικρότητι H.L.M. ^ν σμικρομερές F. ^ω συνεστός F.H.L.M. ^ς συμβαίνει H, συμβαίνειν M. ^γ σμικρότητι F. ² συμβήσεται H.M, συμβαίνει F. ^α τὸ μὲν ἀπλῶς M. ^β τι om. H.M. ^ς σμικρότητι F. ^δ ἔχοντα ὅμοια τὸν F.H. ^ς ὑπάρχειν M. ^τ ἐν om. F. ^β ἐλασσόνων H.M.

6τόνων λόγους. Ὅσοι δὲ πῦρ ὑποτίθενται τὸ στοιχεῖον, τοῦτο μὲν διαφεύγουσιν. ἄλλα δ' αὐτοῖς ἀναγκαῖον ἄλογα ^hσυμβαίνειν. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν σχῆμα περιάπτουσι τῷ πυρί, καθάπερ οἱ τὴν πυραμίδα ποιοῦντες, καὶ τούτων οἱ μὲν ⁱἀπλουστέως ^kλέγοντες ὅτι τῶν ^lμὲν σχημάτων ^mτμητικώτατον ἡ πυραμὶς, τῶν δὲ σωμάτων τὸ πῦρ, οἱ δὲ κομψοτέρως τῷ λόγῳ προσάγοντες ὅτι τὰ μὲν σώματα πάντα σύγκειται ἐκ τοῦ λεπτομερεστάτου, τὰ δὲ σχήματα τὰ στερεὰ ἐκ ⁿτῶν πυραμίδων, ὥστ' ἐπεὶ τῶν μὲν σωμάτων τὸ πῦρ λεπτότατον, τῶν δὲ σχημάτων ἡ πυραμὶς ^oμικρομερέστατον ^pκαὶ πρῶτον, τὸ δὲ πρῶτον σχῆμα τοῦ πρώτου σώματος, ^γπυραμὶς ἂν εἴη τὸ πῦρ. Οἱ δὲ περὶ ^qμὲν σχήματος οὐδὲν ἀποφαίνονται, λεπτομερέστατον δὲ ^rμόνον ποιοῦσιν, ἔπειτ' ἐκ τούτου συντιθεμένου ^sφασὶ γίνεσθαι τὰλλα καθάπερ ἂν εἰ ^tσυμφυσιμένου ψήγματος. Ἀμφοτέροις δὲ ταῦτα ^vσυμβαίνει δυσχερῇ· εἰ ^wμὲν γὰρ ἄτομον τὸ πρῶτον σῶμα ^xποιοῦσι, πάλιν ἥξουσιν οἱ πρότερον εἰρημένοι λόγοι ^yπρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν. Ἔτι οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο λέγειν ^zφυσικῶς βουλομένους θεωρεῖν. ^aΕἰ γὰρ ἅπαν σῶμα σώματι συμβλητὸν κατὰ ^bτὸ ποσόν, ἔχει δ' ἀνάλογον τὰ μεγέθη τὰ τε τῶν ὁμοιομερῶν πρὸς ἀλλήλα καὶ τὰ τῶν στοιχείων, οἷον ^cτὰ τοῦ παντός ὕδατος πρὸς τὸν ἅπαντα αἶρα καὶ τοῦ στοιχείου πρὸς τὸ στοιχεῖον, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὁ δ' ἀὴρ πλείων τοῦ ὕδατος ^dκαὶ ^eὅλως τὸ ^fλεπτομερέστερον ^gτοῦ ^hπαχυμερεστέρου, φανερόν ὅτι καὶ τὸ στοιχεῖον ἔλαττον ἔσται ⁱτὸ τοῦ ὕδατος ἢ τὸ τοῦ αἵρος. Εἰ οὖν τὸ ἔλαττον

^h συμβαίνειν H.M. ⁱ ἀπλούστερον E.L. ^k λέγουσιν E. ^l μὲν om. M. ^m τμητικωτάτη F, τμητικώτερον M. ⁿ τῶν post ἐκ om. E.L. ^o μικρ.] λεπτομερέστατον E.L. ^p καὶ τὸ πρῶτον M. ^q μὲν om. F. ^r μόνον τὸ στοιχεῖον ποιοῦσιν F. ^s γίνεσθαι φασι F.H.M, φασι γενέσθαι L. ^t συμφυσιμένου F.L, ξυμφυσιμένου H.M. ^v συμβαίνει M. ^w μὲν om. H. ^x ποιήσουσι H.M. ^y πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπ. F.H.M. ^z φυσικῶς βουλομένοις E, βουλομένους φυσ. F. ^a εἰ] ἀεὶ E. ^b τὸ om. E. ^c τὰ] τὸ F. ^d καὶ om. M. ^e ὅλως om. E. ^f λεπτομερέστατον E.H.L.M. ^g τοῦ om. M. ^h παχυμερεστάτου E.L, μεγαλομερεστέρου H.M. ⁱ τὸ ante ὕδατος om. M.

μέγεθος ἐνυπάρχει τῷ μείζονι, διαιρετὸν ἂν εἴη τὸ τοῦ ἀέρος στοιχείον. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ τοῦ πυρὸς καὶ ὅλως τῶν λε-9
 πτομερεστέρων. Εἰ δὲ διαιρετὸν, τοῖς μὲν σχηματίζουσι τὸ
 πῦρ ^k συμβήσεται μὴ εἶναι τὸ τοῦ πυρὸς μέρος πῦρ διὰ τὸ
 μὴ συγκείσθαι τὴν πυραμίδα ἐκ πυραμίδων, ἔτι δὲ μὴ πᾶν
 σῶμα εἶναι ἢ στοιχείον ^l ἢ ἐκ στοιχείων (τὸ γὰρ ^m μέρος τοῦ
 πυρὸς οὔτε πῦρ οὔθ' ἕτερον στοιχείον οὐδέν), τοῖς δὲ τῷ με-
 γέθει διορίζουσι πρότερόν τι τοῦ στοιχείου στοιχείον εἶναι,
 καὶ τοῦτ' εἰς ἄπειρον βαδίζειν, εἴπερ ἅπαν σῶμα διαιρετὸν
 καὶ τὸ μικρομερέστατον στοιχείον. Ἐπι δὲ καὶ τούτοις ^{io}
ⁿ συμβαίνει λέγειν ὡς ταῦτὸν πρὸς ὁμὴν τότε πῦρ ῥέστί πρὸς
 ἄλλο δ' αἴρ, καὶ πάλιν ὕδωρ καὶ γῆ. Κοινὸν δὲ πᾶσιν ἀμάρ-
 τημα τοῖς ἐν τῷ στοιχείῳ ὑποτιθεμένοις τὸ μίαν ^q μόνην κί-
 νησιν ποιεῖν φυσικὴν, καὶ πάντων τὴν αὐτήν. Ὅρῶμεν γὰρ
 πᾶν ^r τὸ φυσικὸν σῶμα κινήσεως ἔχον ἀρχήν. Εἰ οὖν ἅπαντα ⁱⁱ
 τὰ σώματα ἐν τί ἐστι, πάντων ἂν εἴη μία κίνησις· καὶ ταύ-
 την ἀναγκαῖον ὅσῳ περ ἂν ^s πλείων ^t γίγνηται, κινεῖσθαι μάλ-
 λον, ὥσπερ ^v καὶ τὸ πῦρ ὅσῳ ^w ἂν ^x πλείον γίγνηται, φέρεται
 θάττον ^y ἢ τὴν ^z αὐτοῦ φοράν. Συμβαίνει δὲ πολλὰ κάτω
^a φέρεσθαι θάττον. Ὡστε διὰ τε ταῦτα, καὶ πρὸς τούτοις
 ἐπεὶ διώρισται πρότερον ὅτι πλείους ^b αἱ φυσικαὶ κινήσεις,
 δῆλον ὅτι ἀδύνατον ^c ἐν εἶναι ^d τὸ στοιχείον. ^e Ἐπεὶ δὲ οὔτε
 ἄπειρα οὔτε ἐν, ^f πλείω ἀνάγκη εἶναι καὶ ^g πεπερασμένα.

Ἐπισκεπτέον δὲ πρῶτον ^h πότερον αἰδία ἐστὶν ἢ ⁱ γινό- 6
 μενα ^k φθείρεται· τούτου ^l γὰρ δειχθέντος φανερόν ^m ἔσται
 καὶ ⁿ πός' ὅ ἅττα καὶ ποῖά ἐστιν. Αἰδία μὲν οὖν εἶναι ἀδύ-
 νατον ὁρῶμεν γὰρ ^p καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ ἕκαστον τῶν

^k ξυμβ. H.M. ^l ἢ ante ἐκ om. E. ^m τοῦ πυρὸς μέρος F.H.M.
ⁿ ξυμβ. H.M. ^o μὲν om. H.L. ^p ἐστί om. E. ^q μόνον ποιεῖν
 κίνησιν H.M. ^r τὸ om. H.M. ^s πλείω H.L.M. ^t γένηται E.L.
^v καὶ τὸ πῦρ ὅσῳ om. E. ^w ἂν] περ ἂν L. ^x πλείω E.F.L. ^y ἢ τὴν
 θάττον om. L. ^z αὐτοῦ F.L. ^a θάττον φέρεσθαι κάτω H. ^b αἱ
 φοραὶ καὶ φ. H. ^c ἐν om. E. ^d τὸ om. F. ^e ἐπειδὴ F.H.L.M.
^f ἀνάγκη πλείω F.H.M. ^g πεπερασμένα τὰ στοιχεῖα H.M. ^h πότερον
 om. E. ⁱ γινόμενα L. ^k φθείρεται om. E. ^l γὰρ] δὲ F. ^m ἔσται
 καὶ om. H. ⁿ πὼς L. ^o καὶ ποῖ ἅττα H.M. ^p καὶ τὸ πῦρ καὶ τὸ
 ὕδωρ F.H.M.

² ἀπλῶν σωμάτων διαλυόμενον. Ἀνάγκη δὲ ^q ἢ ἄπειρον εἶναι
 ἢ ἴστασθαι τὴν διάλυσιν. Εἰ μὲν οὖν ^r ἄπειρον, ἔσται καὶ
 ὁ χρόνος ὁ τῆς διαλύσεως ἄπειρος, καὶ πάλιν ὁ τῆς συνθέσεως
 ἕκαστον γὰρ ἐν ^s ἄλλῳ χρόνῳ διαλύεται καὶ ^t συντίθεται
 τῶν μορίων. Ὡστε συμβήσεται ἕξω τοῦ ἀπείρου χρόνου
 ἄλλον ^v εἶναι ἄπειρον, ὅταν ὁ τε τῆς συνθέσεως ἄπειρος ^w ἢ
 καὶ ἔτι ^x τούτου πρότερος ὁ τῆς διαλύσεως. Ὡστε ^y τοῦ
³ ἀπείρου ἕξω ^z γίγνεται ἄπειρον ὅπερ ἀδύνατον. Εἰ δὲ
^a στήσεται πού ἢ διάλυσις, ἦτοι ἄτομον ἔσται τὸ σῶμα ἐν
 ᾧ ἴσταται, ἢ διαιρετὸν μὲν οὐ μέντοι διαιρεθσόμενον οὐδέ-
 ποτε, καθάπερ ἔοικεν Ἐμπεδοκλῆς βούλεσθαι λέγειν. Ἀτο-
 μον μὲν οὖν οὐκ ἔσται διὰ τοὺς πρότερον εἰρημένους λόγους·
 ἀλλὰ μὴν οὐδὲ διαιρετὸν μὲν οὐδέποτε δὲ διαλυθσόμενον.
 Τὸ γὰρ ἔλαττον σῶμα τοῦ μείζονος εὐφθαρτότερόν ἐστιν.
 Εἴπερ οὖν καὶ τὸ πολὺ φθείρεται ^b κατὰ ταύτην τὴν φθοράν,
 ὥστε διαλύεσθαι εἰς ἐλάττω, ἔτι ^c μᾶλλον τοῦτο πᾶσχειν
⁴ εὐλογον τὸ ἔλαττον. Δύο δὲ τρόπους ὁρῶμεν φθειρόμενον
 τὸ πῦρ· ὑπὸ τε γὰρ τοῦ ἐναντίου φθείρεται σβεννύμενον,
 καὶ αὐτὸ ^d ὑφ' αὐτοῦ μαραινόμενον. Τοῦτο δὲ πᾶσχει τὸ
 ἔλαττον ὑπὸ τοῦ πλείονος, καὶ θάπτον, ὅσῳ ἂν ἢ ἔλαττον.
 Ὡστ' ἀνάγκη φθαρτὰ καὶ γενητὰ εἶναι τὰ στοιχεῖα τῶν
 σωμάτων. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ ^e γενητὰ, ^f ἦτοι ἐξ ἀσωμάτου ἢ ἐκ
 σώματος ἔσται ἢ γένεσις, καὶ εἰ ἐκ σώματος, ^g ἦτοι ἐξ ἄλλου
⁵ ἢ ἐξ ἀλλήλων. Ὁ μὲν οὖν ἐξ ἀσωμάτου γεννῶν λόγος ποιεῖ
^h γεννώμενον κενόν. Πᾶν γὰρ τὸ γινόμενον ⁱ ἐν τινι γίνεται,
^k καὶ ἦτοι ἀσώματον ἔσται ^l ἐν ᾧ ἢ γένεσις, ^m ἢ ἔξει σῶμα
 καὶ εἰ μὲν ἔξει σῶμα, δύο ⁿ ἔσται σώματα ^o ἅμα ἐν τῷ αὐτῷ,
 τό τε γιγνόμενον καὶ τὸ προϋπάρχον· εἰ δ' ἀσώματον,

^q ἢ post δὲ om. E. ^r ἄπειρος F. ^s ἄλλῳ] ὅλῳ M. ^t συντίθεται
 H.M. ^v ἄπειρον εἶναι F. ^w εἴη H.M. ^x πρότερος τούτου E.L,
 τούτου πρότερον M. ^y τοῦ om. E. ^z γίγνεσθαι F.H.L.M. ^a συστή-
 σεται M. ^b κατὰ om. H. ^c τοῦτο μᾶλλον H, μᾶλλον τὸ E. ^d ὑφ'
 ἑαυτοῦ F, ὑπ' αὐτοῦ M. ^e γενητὸν M. ^f ἦτοι] ἢ F. ^g ἢ F.H.M.
^h γεννώμενον om. F.H.M. ⁱ ἐν τινι γίγνεται om. E.F.H.L. ^k καὶ
 om. E.F.H.L.M. ^l ἐν] ἢ ἐν E. ^m ἢ ἔξει σῶμα om. E. ⁿ ἔσται]
 ἔξει E.L. ^o ἅμα post δύο E.L, post αὐτῷ F.

ἀνάγκη κενὸν εἶναι ἀφωρισμένον. Τοῦτο δ' ὅτι ἀδύνατον, δέδεικται ἢ καὶ πρότερον. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ σώματός ὧτινος ⁶ ἐγχωρεῖ ἵγίνεσθαι τὰ στοιχεῖα· συμβήσεται γὰρ ἄλλο σῶμα πρότερον εἶναι τῶν στοιχείων. Τοῦτο δ' εἰ μὲν ⁸ ἔχει βάρος ἢ κουφότητα, τῶν στοιχείων ἔσται τι, μηδεμίαν δ' ἔχον ῥοπήν ἢ ἀκίνητον ἔσται καὶ ἡμαθηματικόν· τοιοῦτον δὲ ὃν οὐκ ἔσται ἐν τόπῳ. Ἐν ᾧ γὰρ ἡρεμεῖ, ἐν τούτῳ καὶ κινεῖσθαι δυνατόν. ⁷ Καὶ εἰ μὲν βία, παρὰ φύσιν, εἰ δὲ μὴ βία, κατὰ φύσιν. Εἰ ⁷ μὲν οὖν ἔσται ἐν τόπῳ, ^x καὶ που, ἔσται τι τῶν στοιχείων· εἰ δὲ μὴ ἐν τόπῳ, ^y οὐδὲν ἐξ αὐτοῦ ἔσται· τὸ γὰρ γινόμενον, καὶ ἐξ οὗ γίγνεται, ἀνάγκη ἅμα εἶναι. Ἐπεὶ δ' οὔτε ἐξ ἀσωμάτου γίγνεσθαι δυνατόν οὔτ' ἐξ ἄλλου σώματος, λείπεται ἐξ ἀλλήλων γίγνεσθαι.

Πάλιν οὖν ἐπισκεπτέον τίς ὁ τρόπος τῆς ἐξ ἀλλήλων γε- ⁷ νέσεως, πότερον ὥς Ἐμπεδοκλῆς λέγει καὶ Δημόκριτος, ἢ ὥς οἱ ^z εἰς τὰ ἐπίπεδα διαλύοντες, ἢ ^a ἔστιν ἄλλος τις τρόπος παρὰ τούτους. Οἱ μὲν οὖν ^b περὶ Ἐμπεδοκλέα καὶ Δημόκριτον λανθάνουσιν αὐτοὶ ^c αὐτοὺς ^d οὐ γένεσιν ἐξ ἀλλήλων ποιούντες ἀλλὰ φαινομένην γένεσιν· ἐνυπάρχον γὰρ ἕκαστον ἐκκρίνεσθαι φασιν, ὥσπερ ἐξ ἀγγείου τῆς γενέσεως οὔσης ἀλλ' οὐκ ἕκ τινος ὕλης, ^e οὐδὲ γίγνεσθαι μεταβύλλοντος. Ἐπειτα ^f καὶ οὕτως οὐδὲν ἦττον ἄλογα τὰ συμβαίνοντα. ² Τὸ γὰρ αὐτὸ μέγεθος οὐ δοκεῖ ^g συμπιληθὲν γίνεσθαι βαρύτερον. Ἀνάγκη δὲ τοῦτο λέγειν τοῖς φάσκουσιν ἐκκρίνεσθαι τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ αἵρος ^h ἐνυπάρχον· ὅταν γὰρ ὕδωρ ἐξ αἵρος γένηται, βαρύτερόν ἐστιν. Ἐτι ⁱ δὲ τῶν μεμιγμένων σωμά- ³ των οὐκ ἀνάγκη χωρισθὲν θάτερον αἰεὶ πλείω τόπον ἐπέχειν· ὅταν δ' ἐξ ὕδατος αἴρ γένηται, πλείω καταλαμβάνει τόπον· τὸ δὲ λεπτομερέστερον ἐν ^k πλείονι τόπῳ γίγνεται. Φανερόν

p καὶ om. F.H.M. q τινος] ἐνός H.M. r γενέσθαι E. s ἔξει E.L.
 t ἀκ. ἔσται] ἀκ. ἐστι E.F. v μαθητικόν E. w καὶ ante εἰ om. H.
 x καὶ που om. M. y οὐδέ τι ἐξ F. z εἰς om. H.L. a ἔστιν om. E.
 b περὶ om. E. c αὐτοὺς F. d οὔτε E.L. e οὐδέ] οὐ F, οὐ L.
 f καὶ (supra posito καὶ) F.L. g ἐνυπληθὲν H.M. h ὑπάρχον E.
 i δὲ καὶ τῶν E. k μείζονι F.H.M.

δὲ τοῦτό ¹ γε καὶ ἐν τῇ μεταβάσει· διατμιζομένου γὰρ καὶ ^m πνευματομένου ⁿ τοῦ ὑγροῦ ρήγνυνται τὰ περιέχοντα τοὺς
 4 ὄγκους ^o ἀγγεῖα διὰ τὴν στενοχωρίαν. Ὡστ' εἰ μὲν ὅλως
 μὴ ἔστι κενὸν μηδ' ἐπεκτείνεται τὰ σώματα, καθάπερ φασὶν
 οἱ ταῦτα λέγοντες, φανερόν ^p τὸ ἀδύνατον· εἰ δ' ἔστι κενὸν
 καὶ ἐπέκτασις, ἄλογον τὸ ἐξ ἀνάγκης αἰεὶ πλείω τόπον ἐπι-
 λαμβάνειν τὸ χωριζόμενον. ^q Ἀλλ' ἀνάγκη καὶ ὑπολείπειν
 τὴν ἐξ ἀλλήλων γένεσιν, εἴπερ ἐν τῷ πεπερασμένῳ μεγέθει
 5 μὴ ^r ἐνυπάρχει ἄπειρα ^s μεγέθη πεπερασμένα. Ὅταν γὰρ
 ἐκ γῆς ὕδωρ γένηται, ἀφήρηται τι τῆς γῆς, εἴπερ ἐκκρίσει ἡ
 γένεσις· καὶ πάλιν ὅταν ἐκ τῆς ὑπολειπομένης, ^t ὡσαύτως. Εἰ
 μὲν ^v οὖν αἰεὶ τοῦτ' ἔσται, συμβήσεται ἐν τῷ ^w πεπερασμένῳ
 ἄπειρα ἐνυπάρχειν· ἐπεὶ δὲ τοῦτ' ἀδύνατον, οὐκ ἂν αἰεὶ γί-
 6 γνοιτο ἐξ ἀλλήλων. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστι τῇ ἐκκρίσει ^x ἡ
 εἰς ^y ἄλληλα μετάβασις, εἴρηται. Λείπεται ^z δ' εἰς ἄλληλα
 μεταβιάλλοντα γίγνεσθαι. Τοῦτο δὲ διχῶς· ἢ γὰρ τῇ μετα-
 σχηματίσει, καθάπερ ἐκ τοῦ αὐτοῦ κηροῦ ^a γίγνοιτ' ἂν σφαῖρα
 καὶ κύβος, ἢ τῇ διαλύσει τῇ εἰς τὰ ἐπίπεδα, ^b ὥσπερ ἔνοι-
 7 φασιν. Εἰ μὲν ^c οὖν τῇ μετασχηματίσει ^d γίνεται, συμβαίνει
 ἐξ ἀνάγκης ἄτομα λέγειν τὰ σώματα· διαιρετῶν γὰρ ὄντων
 οὐκ ^e ἔσται τὸ τοῦ πυρὸς μέρος πῦρ, οὐδὲ τὸ τῆς γῆς γῆ, διὰ
 τὸ μὴ εἶναι ^f μήτε τὸ τῆς πυραμίδος μέρος ^g πάντως πυρα-
 8 μίδα μήτε ^h τὸ τοῦ κύβου κύβον. Εἰ ⁱ δὲ τῇ τῶν ἐπιπέδων
 διαλύσει, πρῶτον μὲν ^k ἄτοπον τὸ μὴ ^l πάντα γεννᾶν ἐξ
 ἀλλήλων, ὅπερ ἀνάγκη λέγειν αὐτοῖς, καὶ λέγουσιν. Οὔτε
 γὰρ εἴλογον ἐν ^m μόνον ἄμοιρον γενέσθαι τῆς μεταβάσεως,
 οὔτε φαίνεται κατὰ τὴν αἴσθησιν, ἀλλ' ὁμοίως ⁿ πάντα μετα-
 βάλλειν εἰς ἄλληλα. Συμβαίνει ^o δὲ περὶ τῶν φαινομένων

¹ γε om. H.M. ^m πνευματιζομένου H, πνευμα E. ⁿ τοῦ om. L.
^o ἀγγεῖα om. E. ^p τὸ] ὅτι L. ^q ἀλλ' ἀνάγκη] ἀνάγκη δὲ F.H.M.
^r ἐνυπάρχει L. ^s μεγέθη om. E.F. ^t ὡσαύτως post ὅταν H.M. ^v οὖν
 om. F. ^w πεπ. αἰεὶ ὑπάρχειν E. ^x ἡ om. M. ^y ἄλλα F. ^z δὴ H.M.
^a γίγνοιτ' ἂν om. F. ^b ὥσπερ] καθάπερ F.H.M. ^c οὖν ἐν τῇ F. ^d γεί-
 νονται E. ^e ἔστι H. ^f μήτε om. M. ^g πάντως om. H.M. ^h τὸ
 om. E. ⁱ δὲ τις τῇ L. ^k ἄτομον E. ^l πάντα μόριον γ. pr. F.
^m μόνον] μ'ριον F.M. ⁿ ἅπαντα F.H.M. ^o δὴ L.

λέγουσι ἢ μὴ ὁμολογούμενα λέγειν τοῖς φαινομένοις. Τούτων 9
 δ' αἴτιον τὸ μὴ καλῶς λαβεῖν τὰς πρώτας ἀρχάς, ἀλλὰ πάντα
 βούλεσθαι πρὸς τινὰς δόξας ἢ ὀρισμένας ἀνάγειν. Δεῖ γὰρ
 ἴσως τῶν μὲν αἰσθητῶν αἰσθητάς, τῶν δὲ αἰδίων αἰδίου, τῶν
 δὲ φθαρτῶν φθαρτάς εἶναι τὰς ἀρχάς, ὅλως δ' ὁμογενεῖς
 τοῖς ὑποκειμένοις. ⁸ Οἱ δὲ διὰ τὴν τούτων φιλίαν ταυτὸ 10
 ποιεῖν εὐκασί τοῖς τὰς θέσεις ἐν τοῖς λόγοις [†] διαφυλάττου-
 σιν ἅπαν γὰρ ὑπομένουσι τὸ συμβαῖνον ὡς ἀληθεῖς ἔχοντες
 ἀρχάς, ὥσπερ οὐκ ἐνίας δέον κρίνειν ἐκ τῶν ἀποβαινόντων,
 καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ τέλους. Τέλος δὲ τῆς μὲν ποιητικῆς
 ἐπιστήμης τὸ ἔργον, τῆς δὲ φυσικῆς ^ν τὸ φαινόμενον αἰ-
 κυρίως κατὰ τὴν αἴσθησιν. Συμβαίνει δ' αὐτοῖς ^ω μάλιστα 11
 τὴν γῆν εἶναι στοιχείον, καὶ μόνην ἄφθαρτον, εἴπερ τὸ ^κ ἀδιά-
 λυτον ἄφθαρτόν ^γ τ' ἐστὶ καὶ στοιχείον· ἡ γὰρ γῆ μόνη
 ἀδιάλυτος εἰς ἄλλο σῶμα. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐν τοῖς ^z δια-
 λυομένοις ἢ τῶν τριγώνων παριαώρησις εὐλογος. Συμβαίνει
 δὲ καὶ τοῦτο ἐν τῇ εἰς ἄλληλα μεταβάσει διὰ τὸ ἐξ ἀνίσων
 τῇ πλήθει συνεστάναι τριγώνων. ^υ Ἐπὶ δ' ἀνάγκη τοῖς ταῦτα 12
 λέγουσιν ^α οὐκ ἐκ ^β σώματος ποιεῖν γένεσιν· ὅταν γὰρ ἐξ ἐπι-
 πέδων γένηται, οὐκ ἐκ ^ε σώματος ἔσται γεγονός. Πρὸς δὲ
 τούτοις ἀνάγκη μὴ πᾶν σῶμα ^δ λέγειν διαιρετόν, ἀλλὰ μά-
 χεσθαι ταῖς ἀκριβεστάταις ἐπιστήμαις· αἱ μὲν γὰρ καὶ τὸ
 νοητὸν λαμβάνουσι διαιρετόν, αἱ ^ε μαθηματικά, οἱ δὲ οὐδὲ
 τὸ αἰσθητὸν ἅπαν συγχωροῦσι διὰ τὸ βούλεσθαι σῶζειν τὴν
 ὑπόθεσιν. Ἀνάγκη γὰρ ὅσοι ^ι σχῆμα ποιοῦσιν ἐκάστου 13
 τῶν στοιχείων καὶ τούτῳ διορίζουσι τὰς οὐσίας αὐτῶν, ἀδιαι-
 ρετα ποιεῖν αὐτά· τῆς γὰρ πυραμίδος ἢ τῆς σφαίρας διαιρε-
 θείσης πὼς οὐκ ἔσται τὸ λειπόμενον σφαῖρα ἢ πυραμῖς. Ὡστε
 ἢ τὸ ^ς τοῦ πυρὸς μέρος οὐ πῦρ, ἀλλ' ἔσται τι πρότερον τοῦ

^p μὴ om. M. ^q ὁμολογούμενα H.M. ^r διωρισμένας H.L. ^s οἱ] εἰ F.H. ^t φυλάττουσιν H.M. ^v αἰεὶ τὸ φ. L. ^ω τὴν γῆν μάλιστα F.H.M. ^x ἀδ. καὶ ἄφθ. E. ^y τ'] γ' H, om. M. ^z λυομένοις E. ^a οὐκ ἐκ om. E. ^b σωμάτων ποιεῖν τὴν γένεσιν F. ^c σωμάτων F. ^d λέγειν] εἶναι F. ^e μαθητικά E.F. ^f σχηματοποιοῦσιν ἕκαστον F. ^g τοῦ post τὸ om. E.

στοιχείου, διὰ τὸ πᾶν εἶναι ἢ στοιχείον ἢ ἐκ ^h στοιχείων, ἢ οὐχ ἅπαν σῶμα διαιρετόν.

- 8 Ὅλος δὲ τὸ-πειράσθαι τὰ ἀπλᾶ σώματα σχηματίζειν ἄλογόν ἐστι, πρῶτον μὲν ὅτι συμβήσεται μὴ ἀναπληροῦσθαι τὸ ὅλον· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἐπιπέδοις τρία σχήματα δοκεῖ συμπληροῦν τὸν τόπον, τρίγωνον ⁱ καὶ τετράγωνον καὶ ἑξάγωνον, ἐν δὲ τοῖς στερεοῖς δύο ^k μόνα, πυραμὶς καὶ κύβος· ἀνάγκη δὲ πλείω τούτων λαμβάνειν διὰ τὸ πλείω τὰ στοιχεῖα ποιεῖν.
- 2 Ἐπειτα φαίνεται ^l πάντα μὲν τὰ ἀπλᾶ σώματα σχηματίζόμενα τῷ περιέχοντι τόπῳ, μάλιστα δὲ τὸ ὕδωρ καὶ ὁ αἷρ. Διαμένειν μὲν οὖν τὸ τοῦ στοιχείου σχῆμα ἀδύνατον· ^m οὐ γὰρ ἂν ἦπτετο πανταχῇ τοῦ περιέχοντος τὸ ὅλον. Ἀλλὰ μὴν εἰ ⁿ μεταρρυθμισθήσεται, οὐκέτι ^o ἔσται ὕδωρ, εἴπερ τῷ σχήματι διέφερεν. Ὡστε φανερόν ὅτι οὐκ ἔστιν ὠρισμένα ³ τὰ σχήματα ^p αὐτοῦ. Ἀλλ' ἔοικεν ἡ φύσις ^q αὐτῇ τούτο σημαίνειν ἡμῖν, ^r ὅ καὶ κατὰ λόγον ἐστίν· ὥσπερ γὰρ ^s καὶ ^t ἐν τοῖς ἄλλοις, αἰεὶδὲς καὶ ἄμορφον δεῖ τὸ ὑποκείμενον εἶναι μάλιστα γὰρ ^v ἂν οὕτω δύναιτο ^w ρυθμίζεσθαι, καθάπερ ἐν τῷ Τιμαίῳ γέγραπται, τὸ πανδεχές. ^x Οὕτω καὶ τὰ στοιχεῖα δεῖ νομίζειν ὥσπερ ὕλην εἶναι τοῖς ὕσυνθέτοις· διὸ καὶ δύναται μεταβάλλειν εἰς ἄλληλα χωριζομένων τῶν ^z κατὰ ⁴ πάθῃ διαφορῶν. Πρὸς δὲ τούτοις πῶς ἐνδέχεται ^a γίγνεσθαι σάρκα καὶ ὀστοῦν ἢ ^b ὀτιοῦν σῶμα τῶν συνεχῶν; Οὔτε γὰρ ἐξ αὐτῶν τῶν στοιχείων ἐγχωρεῖ διὰ τὸ μὴ γίγνεσθαι συνεχὲς ἐκ τῆς συνθέσεως, οὐτ' ἐκ τῶν ἐπιπέδων συντιθεμένων· τὰ γὰρ στοιχεῖα γεννᾶται τῇ συνθέσει καὶ ^c οὐ τὰ ἐκ τῶν στοι- ⁵ χείων. Ὡστ' εἰάν τις ἀκριβολογεῖσθαι βούληται καὶ μὴ ἐκ παρόδου τοὺς λόγους ἀποδέχεσθαι ^d τοὺς τοιούτους, ἀναι-

^h στοιχείων] στοιχείον E. ⁱ καὶ ante τετρ. om. F. ^k μόνον E.

^l πάντα om. H. ^m οὐδὲ γὰρ H.M. ⁿ μεταρρυθμίζεται pr. F.

^o ἔστιν M. ^p αὐτοῦ] τούτων F, αὐτῶν L.M. ^q αὐτῶν (supra posito

ὁ) F. ^r ὁ δὲ καὶ F.H.M. ^s καὶ post γὰρ om. E.L. ^t ἐν om. E.

^v ἂν om. M. ^w μεταρρυθμίζεσθαι L. ^x οὕτω δὲ καὶ M. ^y συνθ. αἰ-

σθητοῖς. διόπερ H.M. ^z κατὰ τὰ π. F.H.L. ^a γίγνεσθαι κατὰ σ. M.

^b ὀτιοῦν τῶν σωμάτων οὕτε H.M. ^c οὐ τὰ] οὐκ αὐτὰ L. ^d τοὺς τοιού-

τους] τοῦ στοιχείου αὐτοῦς L, τοῦ στοιχείου αὐτοῦ E.

ροῦντας ^ε ὄψεται τὴν γένεσιν ^ι ἐκ τῶν ὄντων. Ἀλλὰ μὴν
^β καὶ πρὸς ^η τὰ πάθη ^ι τε καὶ ^κ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς κινήσεις
^λ ἀσύμφωνα ^μ τὰ σχήματα τοῖς σώμασιν, εἰς ἃ μάλιστα βλέ-
 ψαντες οὕτω διένειμαν. Οἶον ἐπεὶ τὸ πῦρ εὐκίνητόν ἐστι ⁶
 καὶ θερμαντικὸν καὶ καυστικόν, οἱ μὲν ἐποίησαν αὐτὸ σφαῖραν,
 οἱ δὲ πυραμίδα· ταῦτα γὰρ ^ν εὐκίνητότατα μὲν διὰ τὸ ἐλα-
 χίστων ἄπτεσθαι καὶ ἥκιστα βεβηκέναι, θερμαντικώτατα ^ο δὲ
 καὶ καυστικώτατα, διότι τὸ μὲν ὅλον ἐστὶ γωνία, τὸ δὲ ὀξυ-
 γωνιώτατον, καίει δὲ καὶ θερμαίνει ταῖς γωνίαις, ^ρ ὥς φασίν.
 Πρῶτον μὲν οὖν κατὰ τὴν κίνησιν ἀμφοτέροι διημερτήκασιν· ⁷
 εἰ γὰρ καὶ ἔστιν εὐκίνητότατα ταῦτα τῶν ^α σχημάτων, ἀλλ'
 οὐ τὴν τοῦ πυρὸς κίνησιν εὐκίνητα· ἡ μὲν γὰρ τοῦ πυρὸς
 ἄνω καὶ κατ' εὐθείαν, ταῦτα δ' εὐκίνητα ^τ κύκλῳ, τὴν καλου-
 μένην ^ς κύλισιν. Ἐπειτ' εἰ ἔστιν ἡ γῆ κύβος διὰ τὸ βεβη- ⁸
 κέναι καὶ μένειν, μένει ^ι δ' οὐχ οὐ ἔτυχεν ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῆς
 τόπῳ, ἐκ δὲ τοῦ ἀλλοτρίου φέρεται μὴ κωλυομένη, καὶ τὸ
 πῦρ δὲ καὶ τὰ ἄλλα ὡσαύτως, δῆλον ὅτι καὶ τὸ πῦρ καὶ
 ἕκαστον τῶν στοιχείων ἐν μὲν τῷ ἀλλοτρίῳ τόπῳ σφαῖρα
 ἔσται ἢ πυραμῖς, ἐν δὲ τῷ οἰκείῳ κύβος. Ἐτι δ' ^ν εἰ θερ- ⁹
 μαίνει καὶ καίει τὸ πῦρ διὰ τὰς γωνίας, ἅπαντα ^ω ἔσται ^χ τὰ
 στοιχεῖα θερμαντικά, μᾶλλον δ' ἴσως· ἔτερον ἐτέρον· πάντα
 γὰρ ἔχει γωνίας, οἶον τό τε ὀκτάεδρον καὶ τὸ ^z δωδέκεδρον.
 Δημοκρίτῳ δὲ καὶ ἡ σφαῖρα ὥς γωνία τις οὖσα ^α τέμνει ὥς
 εὐκίνητον. Ὡστε διοίσει τῷ μᾶλλον καὶ ἡττον. Τοῦτο
 δ' ὅτι ^ε ἔστι ^δ ψεῦδος, φανερόν. Ἀμα δὲ συμβήσεται καὶ ¹⁰
 τὰ ^ε μαθηματικὰ σώματα καίειν καὶ θερμαίνειν· ἔχει γὰρ

^ε ὄψεται γένεσιν F, τὴν γένεσιν ὄψεται H.M. ^ι ἐκ τῶν ὄντων om. E.
^β καὶ om. E. ^η τὰ om. F. ^ι τε om. M. ^κ τὰς ante δ. om. H.
^λ ἀσύμφωνα H.M. ^μ τοῖς σώμασι τὰ σχήματα M. ^ν εὐκίνητότερα F.
^ο δὲ καὶ καυστικώτατα om. E. ^ρ ὥς om. E.H.L. ^α σωμάτων pr. F.
^τ κύκλῳ om. E.L. ^ς κύλησιν E, κίνησιν M. ^ι δ' οὐ πανταχοῦ
 ἀλλ' E.L. ^ν εἰ] ὁ M. ^ω ἔσται post στοιχ. F. ^χ τὰ] δὲ τὰ E.
^y ἔτερον om. E. ^z δωδ.] δωδ. καὶ πυραμῖς E, δωδ. καὶ ἡ πυραμῖς
 H.L.M. ^α τέμνει ὥς εὐκίνητος H.M, καίει F.L. ^β τοῦτο δ' ὅτι]
 διότι δὲ E. ^ε ἔσται L, om. H.M. ^δ ψευδὲς E. ^ε μαθητικά E.

κακέϊνα γωνίας, καὶ ἔνεισιν ἐν αὐτοῖς ^f ἄτομοι καὶ σφαῖραι καὶ
 πυραμίδες, ἄλλως τε καὶ εἰ ἔστιν ἄτομα μεγέθη, ^g καθάπερ
 φασίν. Εἰ ^h γὰρ τὰ μὲν τὰ δὲ μὴ, λεκτέον τὴν διαφοράν,
 11 ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς οὕτω λεκτέον ⁱ ὥς λέγουσιν. Ἔτι εἰ τὸ
 καιόμενον πυροῦται, τὸ ^k δὲ πῦρ ^l ἐστὶ σφαῖρα ἢ πυραμῖς,
 ἀνάγκη ^m τὸ καιόμενον γίγνεσθαι σφαίρας ἢ πυραμίδας.
ⁿ Τὸ μὲν οὖν τέμνειν καὶ τὸ διαιρεῖν ^o οὕτως ἔστω κατὰ λόγον
 συμβαῖνον τῷ σχήματι· τὸ δ' ἐξ ἀνάγκης τὴν πυραμίδα
^p ποιεῖν πυραμίδας ἢ τὴν σφαῖραν ^q σφαίρας παντελῶς ἄλο-
 γον καὶ ὅμοιον ^r ὥσπερ εἴ τις ^s ἀξιοῖ τὴν μάχαιραν εἰς μα-
 12 χαίρας διαιρεῖν ἢ τὸν πρίονα εἰς πρίονας. Ἔτι δὲ ^t γελοῖον
 πρὸς τὸ διαιρεῖν μόνον ἀποδοῦναι ^v τὸ σχῆμα τῷ πυρί· δοκεῖ
 γὰρ μᾶλλον συγκρίνειν ^w καὶ συνορίζειν ἢ ^x διακρίνειν. ^y Δια-
 κρίνει μὲν γὰρ τὰ μὴ ὁμόφυλα, ^z συγκρίνει δὲ τὰ ὁμόφυλα·
 καὶ ἡ μὲν σύγκρισις καθ' αὐτό ἐστὶ (τὸ γὰρ ^a συνορίζειν καὶ
 ἐνοῦν τοῦ πυρός), ἡ δὲ διάκρισις κατὰ συμβεβηκός (συγκρίνον
 13 γὰρ τὸ ὁμόφυλον ἐξαιρεῖ τὸ ἀλλότριον). Ὡστ' ἢ πρὸς
 ἄμφω ^b ἐχρῆν ἀποδοῦναι ἢ μᾶλλον ἐπὶ τὸ συγκρίνειν. Πρὸς
 δὲ τούτοις, ἐπεὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐναντία τῇ δυνά-
 μει, ἀδύνατον ἀποδοῦναι τῷ ψυχρῷ σχῆμά ^c τι· ^d δεῖ γὰρ
 ἐναντίον εἶναι τὸ ἀποδιδόμενον, ^e οὐθὲν δ' ἐναντίον ^f ἐστὶ
 σχήματι. Διὸ καὶ πάντες ^g ἀπολελοίπασιν τοῦτο· καίτοι
 14 προσῆκεν ἢ πάντα ἀφορίσαι σχήμασιν ἢ μηδέν. Ἐνιοὶ δὲ
 περὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πειραθέντες εἰπεῖν ἐναντία λέγουσιν
 αὐτοῖς ^h αὐτοῖς. Φασὶ γὰρ ⁱ εἶναι ψυχρὸν τὸ μεγαλομερές

^f ἄτομοι καὶ κύβοι καὶ σφ. F, ἄτομοι κύβοι καὶ σφ. H. ^g καθάπερ φα-
 σίν om. E.L. ^h γὰρ] δὲ E.L. ⁱ ὥς λέγουσιν om. E. ^k δὲ om. E.
^l ἐστὶ post σφαῖρα F, om. H. ^m τὰ καιόμενα F. ⁿ τὸ om. E.L.
^o οὕτως om. F.H.M. ^p πυραμίδας ποιεῖν F.H.M. ^q σφαίρας
 margo F. ^r ὥς ἔπερ τις M. ^s ἀξιοῖ F. ^t γελοῖον τὸ πρὸς τὸ
 H.M. ^v τὸ om. H.M. ^w καὶ συνορίζειν om. H. ^x διακρίνειν
 om. E. ^y διακρίνει] διακρίνειν F.H.L. ^z συγκρίνειν F.L. ^a ξυν-
 ορίζειν H.M. ^b χρῆν M, χρῆ H. ^c τι om. E. ^d δεῖ γὰρ] διὰ τὸ
 δεῖν μὲν F.H.M. ^e μηδέν F. ^f ἐστὶ] εἶναι F.H.M. ^g ἀπολεί-
 πουςι F. ^h ἐαυτοῖς F. ⁱ ψυχρὸν εἶναι F.

διὰ τὸ συνθλίβειν καὶ μὴ διέναι διὰ τῶν πόρων. Δῆλον τοίνυν ὅτι καὶ ^κ τὸ θερμὸν ἂν εἴη τὸ διόν. Τοιοῦτον δ' ἰαεὶ τὸ λεπτομερές. Ὡστε συμβαίνει ^μ μικρότητι καὶ μεγέθει διαφέρειν τὸ ^η θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν, ἀλλ' οὐ τοῖς σχήμασιν. Ἔτι δ' εἰ ἄνισοι αἱ πυραμίδες, αἱ μεγάλαι ἂν εἴεν οὐ ¹⁵ πῦρ οὐδ' αἷτιον τὸ σχῆμα τοῦ καίειν, ἀλλὰ ^ο τούναντίον. Ὅτι μὲν οὖν οὐ τοῖς σχήμασι ^ν διαφέρει τὰ στοιχεῖα, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων· ἐπεὶ δὲ κυριώταται ^ι διαφοραὶ σωμάτων αἷ τε κατὰ ^ρ τὰ πάθη καὶ τὰ ἔργα καὶ ^ς τὰς δυνάμεις (ἐκάστων γὰρ εἶναί φασιν τῶν φύσει καὶ ἔργα καὶ πάθη καὶ δυνάμεις). πρῶτον ἂν εἴη περὶ τούτων λεκτέον, ὅπως θεωρήσαντες ταῦτα λάβωμεν τὰς ἐκάστων πρὸς ἑκάστων διαφοράς.

Δ.

Περὶ δὲ βαρέος καὶ κούφου, τί ^τ ἐστὶν ἐκάτερον καὶ ^ν τίς ¹ ἢ φύσις αὐτῶν, σκεπτέον, καὶ διὰ τίν' αἰτίαν ἔχουσι τὰς δυνάμεις ταύτας. Ἔστι γὰρ ἡ περὶ αὐτῶν θεωρία τοῖς περὶ κινήσεως λόγοις οἰκεία· βαρὺ γὰρ καὶ κούφον ^ω τῷ δύνασθαι κινεῖσθαι φυσικῶς πῶς λέγομεν. Ταῖς δὲ ἐνεργείαις ὀνόματ' αὐτῶν οὐ κεῖται, πλὴν εἴ τις οἴοιτο τὴν ῥοπὴν εἶναι τοιοῦτον. Διὰ δὲ τὸ τὴν φυσικὴν ^χ μὲν εἶναι πραγματείαν περὶ ^ν κινή- ² σεως, ταῦτα δ' ἔχειν ἐν ^ζ ἑαυτοῖς οἷον ζώπυρ' ^α ἅττα κινή- ¹ σεως, πάντες μὲν χρῶνται ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν, ^β οὐ μὴν διωρικάσί γε, πλὴν ὀλίγων. Ἰδόντες οὖν πρῶτον τὰ παρὰ τῶν ἄλλων εἰρημένα, καὶ διαπορήσαντες ὅσα πρὸς τὴν σκέψιν ταύτην διελεῖν ἀναγκαῖον, οὕτω καὶ τὸ φαινόμενον ἡμῖν εἴπωμεν περὶ αὐτῶν. Λέγεται δὴ τὸ μὲν ἀπλῶς βαρὺ καὶ κού- ³ φον, τὸ δὲ πρὸς ἕτερον· τῶν γὰρ ἐχόντων βάρος φασὶν τὸ μὲν εἶναι κουφότερον τὸ δὲ βαρύτερον, οἷον ξύλου χαλκόν.

^κ τὸ om. H. ¹ αεὶ] ἂν εἴη F, om. H.M. ^μ μικρότητι F, καὶ μικρότητι E. ^η ψυχρόν καὶ τὸ θερμὸν F. ^ο τοῦ ἐναντίου E. ^ρ διέφερε pr. L. ^ι διαφοραὶ τῶν σωμάτων F.H.L.M. ^ρ τὰ ante πάθη om. E. ^ς τὰς om. E. ^τ τ' om. E.F. ^ν τίς] πῶς H. ^ω τὸ E. ^χ μὲν om. E. ^ν κίνησιν E. ^ζ αὐτοῖς F. ^α ἅττα τῆς κιν. F.H.M. ^β οὐ μὴν] πλὴν οὐ E.L.

περὶ μὲν οὖν τῶν ἀπλῶς λεγομένων ^c οὐδὲν εἴρηται παρὰ
 τῶν πρότερον, περὶ δὲ τῶν πρὸς ἕτερον οὐ γὰρ λέγουσι τί
 ἐστὶ τὸ βαρὺ καὶ ^d τί τὸ κοῦφον, ἀλλὰ τί τὸ βαρύτερον
^e καὶ κουφότερον ἐν τοῖς ἔχουσι βάρους. Μᾶλλον δ' ^f ἔσται
 4 δῆλον ^g τὸ λεγόμενον ὧδε. Τὰ μὲν γὰρ αἰεὶ πέφυκεν ἀπὸ
 τοῦ μέσου φέρεσθαι, τὰ δ' αἰεὶ πρὸς τὸ μέσον. Τοίτων δὲ
 τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ μέσου φερόμενον ἄνω ^h λέγω φέρεσθαι,
 κάτω δὲ τὸ πρὸς τὸ μέσον. ⁱ Ατοπον γὰρ τὸ μὴ νομίζειν
ⁱ εἶναι τι ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω, καθάπερ τινὲς
 ἀξιοῦσιν· οὐ γὰρ εἶναι τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω φασίν, εἴπερ
 πάντη ὁμοίός ἐστι, καὶ πανταχόθεν ἀντίπους ἔσται πορευό-
 5 μενος ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ. ^j Ἡμεῖς δὲ τὸ τοῦ παντὸς ἔσχα-
 τον ἄνω λέγομεν, ὃ καὶ κατὰ τὴν θέσιν ἐστὶν ἄνω καὶ τῇ
 φύσει πρῶτον· ἐπεὶ δ' ἐστὶ τι τοῦ οὐρανοῦ ἔσχατον καὶ
 μέσον, δῆλον ὅτι ἔσται ^k καὶ ἄνω καὶ κάτω, ^l ὥσπερ καὶ οἱ
 6 πολλοὶ λέγουσι, πλὴν οὐχ ἰκανῶς. Τούτου δ' αἴτιον ὅτι
 νομίζουσιν οὐχ ὁμοίον εἶναι πάντη τὸν οὐρανό, ἀλλ' ἐν εἶναι
^m μόνον τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς ἡμισφαίριον, ἐπεὶ προσυπολαβόντες
 καὶ κύκλῳ τοιοῦτον, καὶ τὸ μέσον ὁμοίως ἔχειν πρὸς ἅπαν, τὸ
 7 μὲν ἄνω φήσουσιν εἶναι, τὸ δὲ μέσον κάτω. ⁿ Ἀπλῶς μὲν οὖν
 κοῦφον λέγομεν τὸ ἄνω φερόμενον καὶ πρὸς τὸ ἔσχατον,
 βαρὺ δὲ τὸ ἀπλῶς ⁿ κάτω καὶ πρὸς τὸ μέσον· πρὸς ἄλλο δὲ
 κοῦφον καὶ κουφότερον, ὃ ^o δυοῖν ἐχόντων βάρους καὶ τὸν
^p ὄγκον ἴσον κάτω φέρεται θάτερον φύσει θάττον.
 2 Τῶν δὲ πρότερον ^q ἐλθόντων ἐπὶ τὴν περὶ τούτων σκέψιν
 σχεδὸν οἱ πλείστοι περὶ τῶν οὕτω ^r βαρέων καὶ κούφων εἰρή-
 κασι ^s μόνον, ^t ὅσων ἀμφοτέρων ἐχόντων βάρους θάτερόν
 ἐστὶ κουφότερον. Οὕτω δὲ διελθόντες οἴονται ^v διωρίσθαι
 καὶ περὶ τοῦ ἀπλῶς κούφου καὶ βαρέος· ὁ δὲ λόγος αὐτοῖς

^c οὐδὲν post πρότερον M.
 κουφότερον F.

^d τί τὸ post καὶ om. E.

^e καὶ τί τὸ

^f ἐστὶ F.

^g ὃ λέγομεν F.L.

^h λέγομεν F.

ⁱ τι

εἶναι F.

^k καὶ post ἔσται om. M.

^l ὅπερ E,

ὡς ὅπερ L.

^m μόνον

om. H.M.

ⁿ κάτω] καὶ τὸ pr. E.

^o δυεῖν L.

^p ἴσον ὄγκον F.

^q ἐλθόντων post σκέψιν F.

^r κούφων τε καὶ βαρέων F.

^s μόνων F.

^t ὅσων L.

^v διωρίσθαι E.

οὐκ ἐφαρμόττει. Δῆλον δ' ἔσται ^w τοῦτο μᾶλλον προσελ-
 θούσιν. Λέγουσι γὰρ τὸ κουφότερον καὶ βαρύτερον οἱ μὲν ²
 ὥσπερ ἐν τῇ Τιμαίῳ τυγχάνει γεγραμμένον, βαρύτερον μὲν τὸ
 ἐκ πλειόνων τῶν αὐτῶν ^x συνεστός, κουφότερον δὲ τὸ ἐξ ἐλατ-
 τόνων, ὥσπερ ^y μόλιβδον μόλιβδος ^z ὁ πλείων βαρύτερος καὶ
 χαλκοῦ χαλκός. Ὁμοίως δὲ καὶ ^a τῶν ἄλλων τῶν ^b ὁμοιοειδῶν
 ἕκαστον ἐν ὑπεροχῇ γὰρ τῶν ἴσων μορίων βαρύτερον ἕκα-
 στὸν ἐστίν. Τὸν αὐτὸν ^c δὲ τρόπον καὶ ^d ξύλου μόλιβδόν ³
 φασιν· ἕκ τινων γὰρ τῶν αὐτῶν εἶναι πάντα τὰ σώματα καὶ
 μιᾷς ὕλης, ἀλλ' οὐ δοκεῖν. Οὕτω ^e δὴ διωρισμένων οὐκ εἴρη-
 ται περὶ τοῦ ἀπλῶς κούφου καὶ βαρέος· νῦν γὰρ τὸ μὲν πῦρ
 αἰὲ κούφον καὶ ἄνω φέρεται, ἡ δὲ γῆ καὶ τὰ γεηρὰ πάντα
 κάτω καὶ πρὸς τὸ μέσον. Ὡστ' οὐ δι' ὀλιγότητα τῶν τρι- ⁴
 γώνων, ἐξ ὧν συνεστάναι φασὶν ἕκαστον αὐτῶν, τὸ πῦρ ἄνω
 φέρεσθαι πέφυκεν· τό ^f τε γὰρ ^g πλείον ἦττον ^h ἂν ἐφέρετο
 καὶ βαρύτερον ἂν ἦν ἐκ πλειόνων ὧν ⁱ τριγόνων. Νῦν δὲ
 φαίνεται τούναντίον· ὥσφ γὰρ ἂν ἡ πλείον, κουφοτέρων ἐστι
 καὶ ἄνω φέρεται θάττον. Καὶ ἄνωθεν δὲ κάτω τὸ ὀλιγον
 οἰσθήσεται θάττον πῦρ, τὸ δὲ πολὺ βραδύτερον. Πρὸς δὲ ⁵
 τούτοις, ^k ἐπεὶ τὸ μὲν ἐλάσσω ^l ἔχον τὰ ^m ὁμογενῆ κουφό-
 τερον εἶναι φασι, τὸ δὲ πλείω βαρύτερον, αέρα δὲ καὶ ⁿ ὕδωρ
 καὶ πῦρ ἐκ τῶν αὐτῶν εἶναι τριγόνων, ἀλλὰ διαφέρειν ὀλιγό-
 τητι καὶ πλήθει, διὸ τὸ μὲν αὐτῶν εἶναι κουφότερον τὸ δὲ
^o βαρύτερον, ἔσται τι πλήθος αἰέρος ὃ βαρύτερον ὕδατος
 ἔσται. Συμβαίνει δὲ πᾶν τούναντίον· αἰεὶ τε γὰρ ὁ πλείων ⁶
 αἰὲρ ^p ἄνω φέρεται μᾶλλον, καὶ ὅλως ὅτιοῦν μέρος αἰέρος ἄνω
 φέρεται ἐκ τοῦ ὕδατος. Οἱ μὲν οὖν ^q τοῦτον τὸν τρόπον
 περὶ κούφου καὶ βαρέος διώρισαν· τοῖς δ' οὐχ ἰκανὸν ἔδο-

^w μᾶλλον τοῦτο H.M. ^x συνεστός F.L., συνεστηκός H.M. ^y μο-
 λίβδον om. E. ^z ὁ πλείων] πλειόνων E. ^a τῶν ἄλλων om. E.
^b ὁμοιοειδῶν E.M. ^c δὴ H. ^d ξύλου] ξύλον καὶ F. ^e δὲ F. ^f τε
 om. F. ^g ἂν πλείον ἦττον E, ἂν πλείον ἦττον L. ^h ἂν om. E.H.M.
ⁱ τριγόνων F. ^k ἐπειδὴ F. ^l ἔχον ante κουφότερον H.M. ^m ὁμοι-
 ογενῆ F.H. ⁿ πῦρ καὶ ὕδωρ F.H.M. ^o βραδύτερον E. ^p μᾶλλον
 φέρεται ἄνω F. ^q τὸν τρόπον τοῦτον L.

ξεν οὕτω διελεῖν, ἀλλὰ καίπερ ὄντες ἀρχαιότεροι ^τ τῆς
 νῦν ἡλικίας καινότερως ἐνόησαν περὶ τῶν νῦν λεχθέντων.
 7 Φαίνεται γὰρ ἓνα τὸν ὄγκον μὲν ἐλάττω τῶν σωμάτων
 ὄντα, ^ς βαρύτερα δέ. Δῆλον οὖν ^ι ὥς οὐχ ἱκανὸν τὸ φά-
 σκειν ἐξ ἴσων συγκεῖσθαι τῶν πρώτων τὰ ἰσοβαρῆ· ἴσα
 γὰρ ἂν ἦν τὸν ὄγκον. Τὰ δὲ πρῶτα καὶ ἄτομα τοῖς μὲν
 ἐπίπεδα λέγουσιν ἐξ ὧν συνέστηκε τὰ βάρος ἔχοντα τῶν
 σωμάτων, ἄτοπον ^ν τὸ φάναι· τοῖς δὲ στερεὰ μᾶλλον ἐν-
 8 δέχεται λέγειν τὸ μείζον ^ω εἶναι βαρύτερον αὐτῶν. ^χ Τῶν
 δὲ συνθέτων, ἐπειδήπερ οὐ φαίνεται τοῦτον ^υ ἔχειν ^ζ ἕκαστον
 τὸν τρόπον, ^α ἀλλὰ πολλὰ βαρύτερα ὀρώμεν ἐλάττω τὸν
 ὄγκον ὄντα, καθάπερ ἐρίου χαλκόν, ἕτερον τὸ αἴτιον οἶονταί
 τε καὶ λέγουσιν ἐνιοί· τὸ γὰρ κενὸν ἐμπεριλαμβανόμενον
^β κουφίζειν τὰ σώματά φασι καὶ ποιεῖν ἔστιν ὅτε τὰ μείζω
 9 κουφότερα· πλείον γὰρ ἔχειν κενόν. Διὰ τοῦτο ^ε γὰρ καὶ
 τὸν ὄγκον ^δ εἶναι μείζω συγκείμενα πολλάκις ἐξ ἴσων στε-
 ρεῶν ἢ ^ε καὶ ἐλαττόνων. ^ο Ὅλως δὲ καὶ παντὸς αἴτιον εἶναι
 τοῦ κουφοτέρου τὸ πλείον ἐνυπάρχειν κενόν. Λέγουσι μὲν
 οὖν τοῦτον τὸν τρόπον, ἀνάγκη δὲ προσθεῖναι τοῖς οὕτω διο-
 ρίζουσι μὴ μόνον τὸ κενὸν ἔχειν πλείον, ἂν ἢ κουφότερον,
 ἀλλὰ καὶ τὸ στερεὸν ἔλαττον· εἰ γὰρ ὑπερέξει τῆς τοιαύτης
 10 ἀναλογίας, οὐκ ἔσται κουφότερον. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ
 πῦρ εἶναι φασι κουφότατον, ὅτι πλείστον ἔχει κενόν. Συμ-
 βήσεται οὖν μικροῦ πυρὸς πολὺν χρυσὸν πλείον ἔχοντα τὸ
 κενὸν εἶναι κουφότερον, ^ι εἰ μὴ ^ς καὶ στερεὸν ἔξει πολλαπλά-
 11 σιον· ὥστε τοῦτο λεκτέον. ^ι Ἐνιοὶ μὲν οὖν τῶν μὴ φασκόν-
 των εἶναι κενὸν οὐδὲν διώρισαν περὶ κούφου καὶ βαρέος, οἷον
^ι Ἀναξαγόρας καὶ ^ι Ἐμπεδοκλῆς· οἱ δὲ διορίσαντες μὲν, οὐ
 φάσκοντες δὲ εἶναι κενόν, οὐδὲν εἶπον διὰ ^η τί τὰ μὲν ἀπλῶς

^τ ταῖς ἡλικίαις F. H. M. ^ς δὲ βαρύτερα E. H. L. M. ^ι ὥς om. E.
^ν τὸ om. F. M. ^ω εἶναι καὶ β. F. ^χ δὲ τῶν E. ^υ ἔχον M. ^ζ ἕκα-
 στον post τοῦτον ponit E, om. L. ^α ἀλλὰ—sect. 9. τὸν τρόπον om. M.
^β τὰ σώματα κουφίζειν F. H. ^ε γὰρ καὶ] δὲ καὶ F. H. ^δ ἔχειν μείζονα F. H.
^ε καὶ ante ἐλ. om. F. ^ι εἰ μὴ post στερεὸν L. ^ς καὶ τὸ στ. F.
^η τί] τὸ E.

κουῖφα τὰ δὲ βαρέα τῶν σωμάτων, καὶ φέρεται τὰ μὲν αἰεὶ ἄνω τὰ δὲ κάτω. ¹ Ἔτι δὲ περὶ τοῦ ἔνια μείζω τὸν ὄγκον ¹² ^k ὄντα κουφότερα τῶν ἐλαττόνων εἶναι σωμάτων οὐδὲν ἐπεμνήσθησαν. ¹ οὐδὲ δῆλον ^m πῶς ἐκ τῶν εἰρημένων ⁿ ὁμολογούμενα τοῖς φαινομένοις συμβήσεται λέγειν ^o αὐτοῖς. Ἀναγκαῖον δὲ καὶ τοῖς περὶ ^p τῆς τοῦ πυρὸς κουφότητος αἰτιωμένοις τὸ πολὺ κενὸν ἔχειν σχεδὸν ἐν ταῖς αὐταῖς ἐνέχεσθαι δυσχερείαις. Ἐλαττον μὲν γὰρ ^q ἔξει στερεὸν τῶν ἄλλων ¹³ σωμάτων, καὶ τὸ κενὸν πλείον· ἀλλ' ὅμως ἔσται τι πυρὸς πλήθος ἐν ᾧ τὸ στερεὸν καὶ τὸ πλήρες ^r ὑπερβάλλει τῶν περιεχομένων στερεῶν ἐν τινι μικρῷ πλήθει γῆς. ^s Ἐὰν δὲ φῶσι ^t καὶ τὸ κενόν, πῶς διοριούσι τὸ ἀπλῶς βαρύν; ^u Ἡ ^v γὰρ τῷ πλείον στερεὸν ἔχειν ἢ τῷ ἔλαττον κενόν. Εἰ μὲν οὖν ^w τοῦτο φήσουσιν, ἔσται τι πλήθος γῆς οὕτως ὀλίγον ἐν ^x ᾧ στερεὸν ἔσται ἔλαττον ἢ ἐν πολλῷ πλήθει πυρός. Ὁμοίως ¹⁴ δὲ καὶ τῷ ^y κενῷ διορίσωσιν, ἔσται τι κουφότερον ^z τοῦ ἀπλῶς κούφου καὶ φερομένου αἰεὶ ἄνω ^a αὐτὸ φερόμενον αἰεὶ κάτω. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀπλῶς ^b κούφον ^c αἰεὶ κουφότερον τῶν ἐχόντων βάρος καὶ κάτω φερομένων, τὸ δὲ κουφότερον οὐκ αἰεὶ κούφον διὰ τὸ λέγεσθαι καὶ ἐν τοῖς ἔχουσι βάρος ἕτερον ἐτέρου κουφότερον, οἷον ^d γῆς ὕδωρ. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ¹⁵ ^e τῷ τὸ κενὸν ἀνάλογον ἔχειν πρὸς τὸ πλήρες ἱκανὸν λῦσαι τὴν λεγομένην ^f νῦν ἀπορίαν. Συμβήσεται γὰρ καὶ τοῦτον τὸν τρόπον λέγουσιν ὡσαύτως τὸ ἀδύνατον. Ἐν γὰρ τῷ ^g πλείονι πυρὶ καὶ ^h ἐν τῷ ἐλάττονι τὸν αὐτὸν ⁱ ἔξει λόγον τὸ στερεὸν ^k πρὸς τὸ κενόν. Φέρεται δὲ ^l γε ^m θάττον τὸ ¹⁶

ⁱ ἔτι] οὐ H.M. ^k ὄντα] ἔχοντα M, τὰ E.L. ^l οὐδὲ] οἱ δὲ E.
^m ὥπως H.L.M. ⁿ ὁμολογούμενον F. ^o αὐτοῦς F. ^p τῆς om. F.
^q ἔξει τὸ στερ. H.M. ^r ὑπερβάλλει M. ^s ἄν H.L.M. ^t καὶ—διοριούσι om. E.
^u γάρ τοι τῷ πλείστον F. ^w τοῦτο] οὕτω F. ^x ᾧ τὸ στ. F.L.
^y κενῷ om. E. ^z τοῦ om. E. ^a αὐτὸ] τὸ F.H.L.M.
^b κούφον om. E. ^c αἰεὶ] ἔσται αἰεὶ M, αἰεὶ καὶ L, om. E. ^d ὕδωρ γῆς F.H.M.
^e τῷ om. F. ^f νῦν om. F. ^g πλείονι L. ^h ἐν om. F.H.M.
ⁱ λόγον ἔξει L. ^k πρὸς] καὶ H. ^l γε om. F.H.M.
^m θάττον post πῦρ H.M.

- πλείον ἄνω πῦρ τοῦ ἐλάττονος, καὶ κάτω δὲ ^η πάλιν ὡσαύτως ὁ πλείων χρυσὸς καὶ ὁ ^ο μόλιβδος· ὁμοίως δὲ ^ρ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον τῶν ἐχόντων βάρος. Οὐκ ἔδει δὲ τοῦτο συμβαίνειν, εἴπερ τούτῳ διώρισται τὸ βαρὺ ^θ καὶ κοῦφον. ^υ Ἀτοπον δὲ ^ρ καὶ εἰ διὰ τὸ κενὸν μὲν ἄνω ^ς φέρονται, τὸ δὲ κενὸν αὐτὸ μὴ.
- 17 Ἀλλὰ μὴν εἴ γε τὸ μὲν κενὸν ἄνω ^ι πέφυκε φέρεσθαι, κάτω δὲ τὸ πλήρες, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἄλλοις αἷτια τῆς φορᾶς ^ν ἑκατέρας, οὐθὲν περὶ τῶν συνθέτων ἔδει σκοπεῖν διὰ τί τὰ μὲν ^ω κοῦφα τὰ δὲ βαρέα τῶν σωμάτων, ἀλλὰ περὶ τούτων αὐτῶν εἰπεῖν διὰ τί τὸ μὲν κοῦφον, τὸ δ' ^ς ἔχει βάρος· ἔτι δὲ τί τὸ αἷτιον τοῦ μὴ διεστάναι τὸ πλήρες καὶ τὸ ^ς κενόν.
- 18 Ἀλογον δὲ καὶ τὸ χώραν ^ζ τῷ κενῷ ποιεῖν, ὥσπερ οὐκ ^α αὐτῷ χώραν τινὰ οὖσαν· ἀναγκαῖον δ' εἴπερ κινεῖται τὸ κενόν, εἶναι ^β αὐτοῦ τινὰ τόπον, ἐξ οὗ μεταβάλλει καὶ εἰς ὄν. Πρὸς δὲ τούτοις ^ς τί τῆς ^δ κινήσεως αἷτιον; Οὐ γὰρ δὴ τό ^ς γε κενόν.
- 19 οὐ γὰρ αὐτὸ κινεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ στερεόν. Ὡσαύτως δὲ συμβαίνει ^ς καὶ τις ἄλλως διορίζῃ, μεγέθει καὶ ^ς μικρότητι ποιῶν βαρύτερα καὶ κουφότερα θάτερα τῶν ἐτέρων, ^η καὶ ἄλλον ὄντιν οὖν τρόπον κατασκευάζων, μόνον δὲ τὴν αὐτὴν ὕλην ἅπασιν ἀποδιδούς, ἢ πλείους ^ι μὲν ^κ ὑπεναντίας δὲ ^ς μόνον. Μιᾶς ^λ μὲν γὰρ οὔσης οὐκ ἔσται τὸ ἀπλῶς βαρὺ καὶ κοῦφον, ὥσπερ τοῖς ἐκ τῶν τριγώνων συνιστᾶσιν· ἐναντίας δέ, καθάπερ οἱ τὸ κενὸν ^μ καὶ πλήρες, οὐκ ἔσται τὰ μεταξὺ τῶν ἀπλῶς βαρέων καὶ κούφων διὰ ^η τίν' αἷτιαν βαρύτερα καὶ ^ς κουφότερα ἀλλήλων καὶ τῶν ἀπλῶν ἐστίν. Τὸ δὲ μεγέθει καὶ μικρότητι διορίζειν πεπλασμένῳ μὲν ἔοικε μᾶλλον τῶν ^ο πρότερον, ὅτι δ' ἐνδέχεται καθ' ἕκαστον ποιεῖν ^ρ διαφορὰν

^η πάλιν] θάττον F. ^ο μόλιβδος F. ^ρ καὶ ἐπὶ τῶν F. ^θ καὶ τὸ κοῦφον H.M. ^ι καὶ] καὶ H.M. ^ς φέρεται H, φέρεται M. ^ι φέρεσθαι πέφυκε F. ^ν ἑκατέρας om. E. ^ω βαρέα τὰ δὲ κοῦφα F.H.M. ^ς ἔχει τι βάρος F. ^ς κενὸν αἷι. ἄλογον E. ^ζ τῷ—χώραν re. margo E. ^α αὐτὸ F.H.M. et re. E. ^β τινὰ αὐτοῦ F.H.M. ^ς τί τὸ τῆς F. ^δ κινήσεως τὸ αἷτιον H. ^ς γε om. F. ^ς καὶ εἴ τις ἄλλος L. ^ς μικρότητι F. ^η καὶ] καὶ F.H.M. ^ι μὲν om. F. ^κ ἐναντίας E. ^λ γὰρ μὲν F. ^μ καὶ τὸ πλήρες F.H.M. ^η τινὰ γ' αἷτιαν M. ^ο πρότερον F. ^ρ διαφορὰς E.L.

τῶν ^ατεττάρων στοιχείων, ^ρἀσφαλεστέως ἔχει πρὸς τὰς
ἐμπροσθεν ἀπορίας. ^ςΤὸ δὲ μίαν ποιεῖν φύσιν τῶν τῷ με-²²
γέθει διαφερόντων ἀναγκαῖον ταῦτόν συμβαίνειν τοῖς μίαν
ποιούσιν ὕλην, καὶ μήθ' ἀπλῶς ^ιεἶναι μηθὲν κοῦφον ^νμήτε
φερόμενον ἄνω, ἀλλ' ^ηἢ ^ωὑστερίζον ἢ ἐκθλιβόμενον, καὶ πολ-
λὰ μικρὰ ὀλίγων μεγάλων βαρύτερα εἶναι. Εἰ δὲ τοῦτο ²³
ἔσται, συμβήσεται πολὺν ^χἀέρα καὶ πολὺ πῦρ ὕδατος εἶναι
^υβαρύτερα καὶ γῆς ὀλίγης. Τοῦτο δ' ^zἐστὶν ἀδύνατον. Τὰ
μὲν οὖν παρὰ τῶν ἄλλων εἰρημένα ταῦτα καὶ τοῦτον λέγεται
τὸν τρόπον.

^ιΠοιοῦντες δὲ ^αλέγομεν πρῶτον διορίσαντες περὶ οὗ μάλιστα ³
ἀπορουσί τινες, διὰ τί τὰ μὲν ἄνω φέρεται τὰ δὲ κάτω τῶν
σώματων αἰεὶ κατὰ φύσιν, τὰ δὲ ^βκαὶ ἄνω καὶ κάτω, μετὰ
δὲ ταῦτα περὶ βαρέος καὶ κοῦφου καὶ τῶν συμβαινόντων
περὶ αὐτὰ παθημάτων, διὰ τίν' αἰτίαν ^εἕκαστον γίνεται.
Περὶ μὲν οὖν τοῦ φέρεσθαι εἰς τὸν ^δαὐτοῦ τόπον ἕκαστον
ὁμοίως ὑποληπτέον ὥσπερ καὶ περὶ τὰς ἄλλας γενέσεις καὶ
μεταβολάς. ^ιἘπεὶ γάρ εἰσι τρεῖς ^εαἱ κινήσεις, ἡ μὲν κατὰ ²
μέγεθος, ^ιἡ δὲ κατ' εἶδος, ἡ δὲ κατὰ τόπον, ἐν ἑκάστη τού-
των ^ςτὴν μεταβολὴν ὁρῶμεν γινομένην ἐκ τῶν ἐναντίων εἰς
τὰ ἐναντία ^ηκαὶ τὰ μεταξὺ καὶ οὐκ εἰς τὸ ^ιτυχὸν τῷ ^κτυ-
χόντι μεταβολὴν οὔσαν· ὁμοίως δὲ οὐδὲ ^ικινητικὸν τὸ τυχὸν
τοῦ τυχόντος· ἀλλ' ὥσπερ τὸ ἀλλοιωτὸν καὶ τὸ ἀζήτητον
ἕτερον, οὕτω καὶ τὸ ἀλλοιωτικὸν καὶ τὸ ἀζητητικόν. Τὸν αὖ-³
τὸν δὲ τρόπον ὑποληπτέον καὶ τὸ κατὰ τόπον ^μκινητικὸν
καὶ κινητὸν οὐ τὸ τυχὸν εἶναι τοῦ τυχόντος. ^ηΕἰ οὖν εἰς τὸ
ἄνω καὶ τὸ κάτω ^οκινητικὸν μὲν τὸ βαρυντικὸν καὶ ^ρτὸ κου-

^α τεσσάρων F.M. ^ρ ἀσφαλέστερον F. ^ς τῷ δὲ μίαν ποιοῦντι H.M. τῷ
etiam L. ^ι μηδὲν εἶναι H.M., εἶναι μηδὲ F. ^ν μηδὲ H.M. ^ω ὑστεριζό-
μενον F.H. ^χ ἀέρα πολὺν M. ^υ βαρύτερον M. ^z ἐστὶν om. F. ^α λέγω-
μεν πρῶτον E, πρῶτον λέγωμεν H, πρῶτον λέγομεν F.M. ^β καὶ post δὲ
om. F.H.M. ^ε ἕκαστα F.H.M. ^δ αὐτοῦ H. ^ε αἱ om. H.M. ^ι ἡ δὲ
κατὰ τόπον, ἡ δὲ κατ' εἶδος H.M. ^ς τὴν om. F. ^η καὶ εἰς τὰ F.H.
^ι τυχὸν τῷ om. E. ^κ τυχόντι τὴν μ. F. ^ι κινητικὰ F. ^μ κινητὸν
καὶ κινητικὸν F, κινητικὸν καὶ τὸ κινητὸν E.L. ^η εἰ οὖν εἰς] εἰς οὖν M,
εἰ οὖν F.H. ^ο κινητικὰ F. ^ρ τὸ post καὶ om. H.M.

φιστικόν. ^qκινητὸν δὲ τὸ ἐννάμει βαρὺ ^rκαὶ κοῦφον, τὸ δ' εἰς
τὸν αὐτοῦ ^sτόπον φέρεσθαι ^tἕκαστον τὸ ^vεἰς τὸ αὐτοῦ εἶδος
4 ἐστὶ φέρεσθαι. Καὶ ταύτῃ ^wμᾶλλον ἄν τις ὑπολάβοι ὃ
ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. ὅτι τὸ ὅμοιον ^xφέροισιν πρὸς τὸ ὅμοιον.
Τοῦτο γὰρ οὐ συμβαίνει πάντως· οὐ γὰρ εἰάν τις μεταθῇ τὴν
γῆν οὐ νῦν ἢ σελήνην. οἰσθήσεται τῶν μορίων ἕκαστον πρὸς
αὐτήν, ἀλλ' ὅπου περ καὶ νῦν. ^yὍλως μὲν οὖν τοῖς ὁμοίοις
καὶ ἀδιαφόροις ὑπὸ τῆς αὐτῆς κινήσεως ἀνάγκη τοῦτο συμ-
βαίνειν, ὥσθ' ὅπου πέφυκεν ^zἔν τι ^zφέρεσθαι μόριον, καὶ τὸ
5 πᾶν. Ἐπεὶ δ' ὁ τόπος ἐστὶ ^aτὸ τοῦ περιέχοντος πέρασ,
περιέχει δὲ πάντα τὰ κινούμενα ἄνω καὶ κάτω τό τε ἔσχατον
καὶ τὸ μέσον, τοῦτο δὲ τρόπον τινὰ γίγνεται τὸ εἶδος τοῦ
περιεχομένου, τὸ εἰς ^bτὸν αὐτοῦ ^cτόπον φέρεσθαι πρὸς τὸ
ὅμοιον ἐστὶ φέρεσθαι· τὰ γὰρ ^dἐξῆς ὁμοία ἐστὶν ἀλλήλοις.
οἶον ὕδωρ ἀέρι καὶ ^eἀήρ πυρί. Ἀνάπαλιν δὲ λέγειν τοῖς
^fμὲν μέσοις ἐστὶ, τοῖς δ' ἄκροις οὐ, οἶον ἀέρα μὲν ὕδατι, ὕδωρ
δὲ γῇ· αἰεὶ ^gγὰρ τὸ ^hἀνώτερον πρὸς τὸ ὑφ' αὐτὸ, ὡς εἶδος
6 πρὸς ὕλην, οὕτως ἔχει πρὸς ἀλλήλα. Τὸ δὲ ζητεῖν διὰ τί
ⁱφέρεται τὸ πῦρ ἄνω καὶ ἡ γῆ κάτω, τὸ αὐτὸ ἐστὶ καὶ διὰ
τί τὸ ὑγιστὸν ἂν κινῆται καὶ μεταβάλλῃ ἢ ὑγιστόν, εἰς
ὕγρειαν ἔρχεται ἀλλ' οὐκ εἰς λευκότητα. Ὅμοίως δὲ καὶ
τᾶλλα πάντα ^kτὰ ἀλλοιωτά. Ἀλλὰ μὲν καὶ τὸ ἀυξητὸν
ὅταν μεταβάλλῃ ἢ ἀυξητόν, οὐκ εἰς ὑγρίαν ἔρχεται ἀλλ' εἰς
7 μεγέθους ὑπεροχὴν. Ὅμοίως δὲ ^lκαὶ τούτων ἕκαστον τὸ μὲν
ἐν τῷ ποιῶ τὸ δ' ἐν τῷ ποσῷ μεταβάλλει, καὶ ἐν τόπῳ τὰ
μὲν κοῦφα ἄνω τὰ δὲ βαρέα κάτω, πλὴν ὅτι τὰ μὲν ^mἐν αὐ-
τοῖς δοκεῖ ἔχειν ἀρχὴν τῆς μεταβολῆς, λέγω ⁿδὲ τὸ βαρὺ καὶ
^oτὸ κοῦφον, τὰ δ' οὐ, ἀλλ' ἔξωθεν, οἶον τὸ ὑγιστὸν ^pκαὶ
8 τὸ ἀυξητόν. Καίτοι ἐπίστε καὶ ταῦτα ἐξ ^qαὐτῶν μεταβάλλ-

^q κινητικόν L. ^r καὶ om. L. ^s τόπον om. L. ^t ἕκαστον—φέ-
ρεσθαι om. E. ^v εἰς τὸ] εἰς αὐτὸ L. ^w μᾶλλον om. E. ^x φέρεται F. L.
^y ἔν om. E. ^z μόριον φέρεσθαι F. ^a τὸ om. M. ^b τὸν αὐτοῦ om. E.
^c τρόπον M. ^d ἐφεξῆς F. H. L. M. ^e ἀήρ] οὗτος F. H. M. ^f μὲν
om. E. H. L. ^g γὰρ om. E. ^h ἀνωτέρω F. ⁱ τὸ πῦρ φέρεται ἄνω
ἢ δὲ γῇ H. M. ^k τὰ om. E. F. ^l καὶ om. H. M. ^m ἐν om. E.
ⁿ δὲ F. ^o τὸ post καὶ om. E. L. ^p καὶ] ἢ H, ἢ M. ^q αὐτῶν F.

λει, καὶ μικρᾶς γενομένης ἐν τοῖς ^τ ἔξω κινήσεως τὸ μὲν εἰς
 ὑγίαιαν ἔρχεται τὸ δ' εἰς ^ς αὐξήν· καὶ ἐπεὶ ^τ ταυτὸν τὸ ὑγίαι-
 στὸν καὶ ^ν τὸ νόσον δεκτικόν, εἰ μὲν κινήθῃ ἢ ^ω ὑγίαιστον,
^ς εἰς ὑγίαιαν φέρεται, εἰ δ' ἢ νοσερόν, ^ν εἰς νόσον. Μαλλον
 δὲ τὸ βαρὺ ^ς καὶ τὸ κοῦφον τούτων ἐν ^α ἑαυτοῖς ἔχει φαίνε-
 ται τὴν ἀρχὴν διὰ τὸ ἐγγύτατα τῆς οὐσίας εἶναι τὴν τούτων
 ὕλην· σημεῖον δ' ὅτι ἡ φορὰ ^β ἀπολελυμένων ἐστὶ, καὶ γενέσει
 ὑστάτη τῶν κινήσεων, ὥστε πρώτη αὖ ^ς εἴη κατὰ τὴν οὐσίαν
^δ αὕτη κίνησις. Ὅταν μὲν οὖν γίγνηται ἐξ ὕδατος ἀήρ καὶ
 ἐκ βαρέος κοῦφον, ἔρχεται εἰς ^ς τὸ ἄνω. Ἀμα δ' ἐστὶ κοῦ- 10
 φον, καὶ οὐκέτι γίνεταί, ἀλλ' ἐκεῖ ἐστίν. Φανερόν ^τ δὲ ^ς ὅτι
 δυνάμει ὄν, εἰς ἐντελέχειαν ἰὼν ἔρχεται ἐκεῖ καὶ ^h εἰς τοσοῦτον
ⁱ καὶ τοιοῦτον, οὗ ^κ ἡ ἐντελέχεια καὶ ὅσου καὶ οἴου ^l καὶ ὅπου.
 Τὸ δ' αὐτὸ αἴτιον καὶ τοῦ ^m ἤδη ὑπάρχοντα καὶ ὄντα γῆν
 καὶ πῦρ κινεῖσθαι εἰς τοὺς αὐτῶν ⁿ τόπους μηδεὶς ἐμποδί-
 ζοντος. Καὶ γὰρ ἡ τροφή, ὅταν τὸ κωλύον, καὶ τὸ ὑγίαι- 11
 στὸν, ὅταν τὸ ^ο ἐπίσχον ^p μὴ ἢ, φέρεται ^q εὐθέως· ^τ καὶ κινεῖ δὲ
 τό τε ἐξ ἀρχῆς ποιῆσαν καὶ τὸ ^ς ὑποσπάσαν ἢ ὅθεν ἀπεπή-
 δησεν, καθάπερ εἴρηται ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις, ἐν οἷς διωρί-
 ζομεν ὅτι οὐθεν τούτων ^τ αὐτὸ ^ν ἑαυτὸ κινεῖ. Διὰ τίνα μὲν οὖν
 αἰτίαν φέρεται τῶν φερομένων ἕκαστον, καὶ τὸ φέρεσθαι εἰς
 τὸν αὐτοῦ τόπον τί ἐστίν, εἴρηται.

Τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ συμβαίνοντα περὶ αὐτὰ νῦν λέ- 4
 γωμεν. Πρῶτον μὲν οὖν διωρίσθω, καθάπερ φαίνεται πᾶσι,
 βαρὺ μὲν ἀπλῶς τὸ πᾶσιν ὑφίστάμενον, κοῦφον δὲ τὸ πᾶσιν
 ἐπιπολάζον. Ἀπλῶς δὲ λέγω εἰς ^ω τε τὸ γένος βλέπων,
 καὶ ὅσοις μὴ ἀμφοτέρα ὑπάρχει· οἷον φαίνεται πυρὸς μὲν

^τ ἔξωθεν F. ^ς αὐξήσιν F.H.L.M. ^τ ταυτὸ E. ^ν τὸ post καὶ om. E.
^ω ὑγίαιστον H. ^ς εἰς] ἐφ' H.M. ^ν εἰς νόσον om. E. ^ς καὶ κοῦφον
 F.H.L.M. ^α αὐτοῖς F. ^β ἀπολελυμένη F.L. ^ς εἴη καὶ κατὰ L.
^δ αὕτη ἢ κ. F.H.M. ^ς τὰ F. ^τ δὲ F. ^ς ὅτι τὸ δ. M. ^h εἰς τὸ
 τοσοῦτον H.M. et pr. F. ⁱ καὶ τὸ τοιοῦτον E.H. et pr. F, καὶ εἰς τὸ
 τοιοῦτον M. ^κ ἡ om. M. ^l καὶ ὅπου om. F. ^m ἤδη καὶ ὑπ. pr. F.
ⁿ τόπους καὶ μ. E. ^ο ἐπίσχον plerique. ^p μὴ ἢ] ἀρβῇ F.M. ^q εὐ-
 θέως F. ^τ καὶ om. E. ^ς ὑπὸ πᾶσαν L. ^τ αὐτὸ om. L. ^ν αὐτὸ H,
 om. E. ^ω τε om. E.L.

τὸ τυχὸν ^x μέγεθος ἄνω φερόμενον, ^y ἂν μὴ τι τύχη κωλύον
 ἕτερον, γῆς δὲ κάτω· τὸν αὐτὸν ^z δὲ τρόπον καὶ θάπτον τὸ
² πλεῖον. Ἄλλως δὲ βαρὺ καὶ κοῦφον, οἷς ἀμφοτέρα ὑπάρ-
 χει· καὶ γὰρ ἐπιπολάζουσί τισι καὶ ὑφίστανται, καθάπερ
 ἀήρ καὶ ὕδωρ· ἀπλῶς μὲν γὰρ ^a οὐδέτερον τούτων κοῦφον ἢ
 βαρὺ· γῆς μὲν γὰρ ἄμφω κουφότερα (ἐπιπολάζει γὰρ αὐτῇ
 τὸ τυχὸν αὐτῶν μόριον), πυρὸς δὲ ^b βαρύτερα (ὑφίσταται
 γὰρ αὐτῶν ὁπόσον ἂν ἢ μόριον), πρὸς ^c εἰαυτὰ δὲ ἀπλῶς τὸ
^d μὲν βαρὺ τὸ δὲ κοῦφον· ἀήρ μὲν γὰρ ὁπόσος ἂν ἢ, ἐπιπο-
³ λάζει ὕδατι, ὕδωρ δὲ ὁπόσον ἂν ἢ, ἀέρι ὑφίσταται. Ἐπεὶ
 δὲ καὶ τῶν ἄλλων τὰ μὲν ἔχει βάρος τὰ δὲ κουφότητα, δηλὸν
 ὅτι τούτων μὲν αἰτία πάντων ἢ ἐν τοῖς ἀσυνθέτοις διαφορὰ·
^f κατὰ ^g γὰρ τὸ ἐκείνων τετυχηκέναι τοῦ μὲν πλεῖον τοῦ δ'
 ἔλαττον, ἔσται τὰ μὲν κοῦφα τὰ δὲ βαρέα τῶν σωμάτων.
 Ὡστε περὶ ἐκείνων λεκτέον· ἡ τὰλλα γὰρ ἀκολουθεῖ τοῖς
 πρώτοις, ὅπερ ἔφαμεν χρῆναι ποιεῖν καὶ τοὺς διὰ τὸ πλήρες
⁴ τὸ βαρὺ λέγοντας ⁱ καὶ διὰ τὸ κενὸν τὸ κοῦφον. Συμβαίνει
^k δὲ μὴ ^l πανταχοῦ ταῦτά βαρέα δοκεῖν εἶναι καὶ κοῦφα διὰ
 τὴν τῶν πρώτων διαφοράν· λέγω δ' οἷον ἐν μὲν ἀέρι βαρύ-
 τερον ^m ἔσται ταλαντιαῖον ξύλον μολίβδου μναΐαίου, ἐν δὲ
 ὕδατι κουφότερον· αἴτιον δ' ὅτι πάντα βάρος ἔχει πλὴν
 πυρὸς καὶ κουφότητα πλὴν γῆς. Γῆν μὲν οὖν καὶ ὅσα ⁿ γῆς
 ἔχει πλείστον, πανταχοῦ βάρος ἔχειν ἀναγκαῖον, ὕδωρ δὲ
^o πανταχοῦ πλὴν ἐν γῇ, ἀέρα δὲ πλὴν ἐν ὕδατι καὶ γῇ· ἐν
 τῇ αὐτοῦ γὰρ χώρα ^p πάντα βάρος ἔχει πλὴν πυρός, καὶ ὁ
⁵ αἰήρ. Σημεῖον δ' ὅτι ^q ἔλκει πλεῖον ὁ πεφυστημένος ἀσκὸς
 τοῦ κενοῦ· ὥστ' εἴ τι ἀέρος ἔχει πλεῖον ἢ ^r γῆς καὶ ὕδατος,
 ἐν μὲν ὕδατι ἐνδέχεται κουφότερον εἶναι τινός, ἐν δὲ ἀέρι βα-

^x μέγεθος] μόριον M. ^y ἂν H.M. ^z τρόπον δὲ E.L. ^a οὐθ' ἕτερον E.F.M. ^b βαρύτερον M. ^c αὐτὰ F.H.M. ^d μὲν γὰρ β. E.M. ^e ὅτι τούτων μὲν] μὲν ὅτι τούτων E. ^f κατὰ] καὶ H. ^g γὰρ ἐκείνων τὸ F, τὸ ἐκείνων γὰρ E.L. ^h ἄλλα E. ⁱ καὶ τοὺς διὰ H.M. ^k δὲ F. ^l πανταχοῦ M. ^m ἔσται τὸ τ. M. ⁿ γῇ E.M. ^o πανταχοῦ H.L.M. ^p ἅπαντα βάρος ἔχει M, βάρος ἔχει ἅπαντα F. ^q πλεῖον ἔλκει F. ^r γῆς ἢ καὶ F.

ρύτερον· ἀέρι μὲν γὰρ οὐκ ἐπιπολάζει, τῷ δὲ ὕδατι ἐπιπολάζει. ^νΟτι δ' ἔστι ^ςτι ἀπλῶς ^ικούφον καὶ ἀπλῶς βαρὺ, ἐκ 6 τῶνδ' ἐστὶ φανερόν. Λέγω δ' ἀπλῶς κούφον ὃ αἰεὶ ἄνω καὶ βαρὺ ὃ αἰεὶ κάτω πέφυκε φέρεσθαι μὴ καλυόμενον· τοιαῦτα γὰρ ἐστὶ ^ντινα, καὶ οὐχ ὥσπερ οἶονταί τινες πάντ' ^ωἔχειν βάρος· βαρὺ μὲν γὰρ δοκεῖ τισὶν εἶναι καὶ ἐτέροις, καὶ αἰεὶ φέρεσθαι πρὸς τὸ μέσον. ^ςἜστι δ' ὁμοίως καὶ τὸ κούφον ὁρῶμεν γάρ, καθάπερ εἴρηται πρότερον, ὅτι τὰ ^γγεηρὰ πᾶσιν ^ζὑφίσταται καὶ φέρεται πρὸς τὸ μέσον. Ἀλλὰ μὴν 7 ὥρισται τὸ μέσον. Εἰ τοίνυν ἔστι τι ὃ πᾶσιν ἐπιπολάζει, καθάπερ φαίνεται τὸ πῦρ καὶ ἐν ^ααὐτῷ τῷ ἀέρι ἄνω φερόμενον, ὃ δ' αἰὲρ ἡσυχάζων, δηλὸν ὅτι τοῦτο φέρεται πρὸς τὸ ἔσχατον. ^ωΩστε βίρος ^βοὐδὲν οἶόν τ' ἔχειν αὐτό· ^ιὑφίστατο γὰρ ἂν ἄλλω· εἰ δὲ τοῦτο, εἴη ἂν τι ^δἕτερον, ὃ φέρεται ἐπὶ τὸ ἔσχατον, ὃ πᾶσι τοῖς φερομένοις ^εἐπιπολάζει. Νῦν δ' οὐδὲν φαίνεται. Τὸ ἄρα πῦρ οὐδὲν ἔχει βάρος, οὐδὲ 8 ἡ γῆ κουφότητα οὐδεμίαν, εἴπερ ὑφίσταται πᾶσι καὶ τὸ ὑφίστάμενον φέρεται ἐπὶ τὸ μέσον. Ἀλλὰ μὴν ὅτι γ' ἐστὶ μέσον πρὸς ὃ ἡ φορὰ τοῖς ^ιἔχουσι βάρος καὶ ἀφ' οὗ τοῖς κούφοις, δηλὸν πολλαχόθεν, πρῶτον μὲν ^ςτῷ εἰς ἄπειρον μὴ ἐνδέχεσθαι φέρεσθαι μηθέν. ^ηὩσπερ γὰρ οὐκ ἔστιν οὐθέν 9 ἀδύνατον, οὕτως οὐδὲ γίγνεται· ἡ δὲ φορὰ γένεσις ποθέν ποι. Ἐπειτα πρὸς ὁμοίας ^ιφαίνεται γωνίας τὸ ^κμὲν πῦρ ἄνω φερόμενον, ἡ δὲ γῆ κάτω καὶ πᾶν τὸ βάρος ἔχον. ^ωΩστ' ἀνάγκη φέρεσθαι πρὸς τὸ μέσον. Τοῦτο δὲ πότερον συμβαίνει πρὸς τὸ ^ιτῆς γῆς μέσον ἢ πρὸς τὸ τοῦ παντός, ἐπεὶ ^μταυτόν ἐστιν, ἄλλος λόγος. Ἐπεὶ δὲ τὸ πᾶσιν ^νὑφιστά- 10 μενον φέρεται πρὸς τὸ μέσον, ἀνάγκη τὸ πᾶσιν ἐπιπολάζον

^ς τι om. E. ^ι βαρὺ καὶ ἀπλῶς κούφον F.H.M. ^ν τινα om. E.
^ω ἔχει M. ^ς ἔστι—πρὸς τὸ μέσον om. L. ^γ γεηρὰ σώματα π. M.
^ζ ὑφίσταται τε καὶ F. ^α αὐτῷ] ταυτῷ E. ^β οὐδὲν ἔχειν οἶόν τε αὐτό H,
οὐδὲν ἔχειν αὐτό οἶόν τε F, ἔχειν αὐτό οὐδὲν οἶόν τε M. pro αὐτό E αὐτόν.
^ι ὑφίσταται E.F. ^δ ἕτερον] ἄλλο E.L. ^ε ἐπιπολάσει E.L. ^ι βάρος
ἔχουσι M. ^ς τὸ E.F. ^η ὥσπερ γὰρ οὐκ ἔστιν om. pr. E. ^ι φέρεται
F.H. ^κ μὲν γὰρ πῦρ H. ^ι τῆς γῆς margo F. ^μ ταυτόν αὐτῶν ἐστὶν
F.H.M. ^ν ὑφιστανόμενον E.

- φέρεισθαι πρὸς τὸ ἔσχατον τῆς χώρας, ἐν ᾗ ποιοῦνται τὴν κίνησιν· ἐναντίον γὰρ τὸ μὲν ὁ μέσον τῷ ἐσχατῷ, τὸ δὲ ῥύψι-
 στάμενον αἰὲ τῷ ἠέπιπολάζοντι. Διὸ καὶ εὐλόγως τὸ βαρὺ
 11 τὸ ἔσχατον. Ὡς ἐστὶ ὁ δὲ εἴ τι καὶ τὸ μεταξὺ τούτων, τὸ
 πρὸς ἐκάτερον αὐτῶν λέγεται θιάτερον· ἐστὶ γὰρ ὡς ἔσχατον
 καὶ μέσον ἁμφοτέρων τὸ μεταξύ. Διὰ τοῦτο ἐστὶ τι καὶ
 ἄλλο βαρὺ καὶ κούφον, οἷον ὕδωρ καὶ ἀήρ· φαμέν δὲ τὸ
 μὲν περιέχον τοῦ εἶδους εἶναι, τὸ δὲ περιεχόμενον τῆς ὕλης.
 Ὡς ἐστὶ ὁ ἐν πᾶσι τοῖς γένεσιν αὕτη ἢ διάστασις· καὶ
 γὰρ ἐν τῷ ποιῷ καὶ ἐν τῷ ποσῷ ἐστὶ τὸ μὲν ὡς εἶδος μᾶλ-
 12 λον, τὸ ὡς ὕλη. Καὶ ἐν τοῖς κατὰ τόπον ὡσαύτως τὸ
 μὲν ἄνω τοῦ ὀρισμένου, τὸ δὲ κάτω τῆς ὕλης. Ὡς τε καὶ ἐν
 αὐτῇ τῇ ὕλῃ τῇ τοῦ βαρέος καὶ κούφου, ἡ μὲν τοιοῦτον δυ-
 νάμει, βαρέος ὕλη, ἡ δὲ τοιοῦτον, κούφον· καὶ ἐστὶ μὲν ἡ
 αὐτή, τὸ εἶναι οὐ ταυτόν, ὥσπερ καὶ τὸ νοσερὸν καὶ τὸ
 ὑγιαστόν, τὸ εἶναι οὐ ταυτόν· διόπερ οὐδὲ τὸ νοσώδει
 εἶναι ἢ ὑγιεινῷ.
- 5 Τὸ μὲν οὖν ἔχον τοιαύτην ὕλην κούφον καὶ αἰὲ ἄνω, τὸ δὲ
 τὴν ἐναντίαν βαρὺ καὶ αἰὲ κάτω· τὸ δὲ ἑτέρας μὲν τούτων,
 ἐχούσας οὕτω πρὸς ἀλλήλας ὡς αἰται ἀπλῶς, καὶ ἄνω
 καὶ κάτω φερομένης· διὸ ἀήρ καὶ ὕδωρ ἔχουσι καὶ κου-
 φότητα καὶ βάρους ἐκάτερον, καὶ ὕδωρ μὲν πλὴν γῆς πᾶσιν
 2 ὑφίσταται, ἀήρ δὲ πλὴν πυρὸς πᾶσιν ἐπιπολάζει. Ἐπεὶ δὲ
 ἐστὶν ἐν μόνον ὁ πᾶσιν ἐπιπολάζει καὶ ἐν ὁ πᾶσιν ὑφίστα-
 ται, ἀνάγκη δύο ἄλλα εἶναι ἃ καὶ ὑφίσταται τινι καὶ ἐπιπο-
 λάζει τινί. Ὡς τε ἀνάγκη καὶ τὰς ὕλας εἶναι τοσαύτας

ὁ μέσον μέσῳ τῷ F. P ὑφίστασθαι M. ἠ ἐπιπολάζειν F.H.M.
 ἢ καὶ τὸ κούφον M. S δὲ et τὸ om. E.L. τὸ καὶ πρὸς M. ὕ ἀμφ.
 ἐστὶ τὸ E.F.L.M. ὡ ἀήρ καὶ ὕδωρ E.F. x εἶναι τοῦ εἶδους F.H.L.M.
 ὕ ἐν om. E.H. z πᾶσι om. E. a τοῖς] τούτοις τοῖς F. b αὕτη δ.
 E, ἢ αὕτη δ. F.L. c ἐν post καὶ om. F. d τοιοῦτου F.L. e τοιοῦτον]
 τοῦδε F.L. τοῦ E. f καὶ om. M. g τὸ om. E. h δ'] γὰρ E.L.
 i κάτω καὶ ἄνω E.L. k διὸ καὶ ὁ ἀήρ M. l καὶ τὸ ὕδωρ F.M. m καὶ
 ante κουφότητα om. H.M. n ἐν μόνον ὁ H.M. o τοσαύτας εἶναι
 F.H.M.

ὅσαπερ ταῦτα, τέτταρας, οὕτω δὲ τέτταρας ὡς μίαν μὲν ἀπάντων τὴν κοινὴν, ἄλλως τε ^pκαὶ εἰ ^qγίγνονται ἐξ ἀλλήλων, ἀλλὰ τὸ εἶναι ἕτερον. Οὐδὲν ^r γὰρ κωλύει τῶν ^sἐναντίων εἶναι μεταξὺ καὶ ^tἐν καὶ πλείω, ὥσπερ ἐν χρώμασιν ¹πολλαχῶς γὰρ λέγεται τὸ μεταξὺ καὶ τὸ μέσον. Ἐν μὲν ³οὖν τῇ ^vαὐτοῦ χώρᾳ τῶν ἐχόντων ^wκαὶ βάρους καὶ κουφότητα ἕκαστον ἔχει βάρος· ἡ δὲ γῆ ἐν ἅπασιν ^xἔχει βάρος, κουφότητα δ' οὐκ ἔχει, ^yεἰ μὴ ἐν οἷς ἐπιπολάζει. Διὸ καὶ ὑποσπωμένων ^zμὲν φέρεται εἰς ^aτὸ ἐφεξῆς κάτω, ἀήρ μὲν εἰς τὴν τοῦ ὕδατος χώραν, ὕδωρ δὲ εἰς τὴν τῆς γῆς. Ἄνω δ' ⁴εἰς τὴν τοῦ πυρός, ἀναιρουμένου τοῦ πυρός, οὐκ οἰσθήσεται ὁ ἀήρ, ^bἀλλ' ἢ βίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸ ὕδωρ σπάται, ὅταν γένηται τὸ ἐπίπεδον ἐν καὶ θάττον ^cσπάσῃ τις ἄνω τῆς φορᾶς, ἣν φέρεται τὸ ὕδωρ κάτω. Οὐδὲ τὸ ὕδωρ εἰς τὴν τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἢ ὡς νῦν εἴρηται. Ἡ ^dγῆ δὲ τοῦτο οὐ πάσχει, ὅτι οὐχ ἐν τὸ ἐπίπεδον. Διὸ τὸ μὲν ὕδωρ εἰς τὸ ἀγγεῖον πυρωθὲν σπάται, ^eγῆ δ' οὐ. Ὡσπερ δὲ ^fοὐδ' ἡ γῆ ἄνω, οὐδὲ τὸ πῦρ ⁵κάτω εἰσιν ὑφαιρουμένου τοῦ ἀέρος· ^gοὐδὲν γὰρ ἔχει βάρος οὐδ' ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ, ὥσπερ οὐδ' ἡ γῆ κουφότητα. Φέρεται ^hδὲ ⁱκάτω τὰ δύο ὑποσπωμένων, ὅτι τὸ μὲν ἀπλῶς βαρὺ ἐστίν, ὃ πᾶσιν ὑφίσταται, τὸ δὲ πρὸς τι βαρὺ ὄν εἰς τὴν ^kαὐτοῦ χώραν ἢ οἷς ἐπιπολάζει, δι' ὁμοιότητα τῆς ὕλης. Ὅτι δ' ἀναγκαῖον ποιεῖν ἴσας τὰς διαφορὰς ^lαὐτοῖς, δῆλον. Εἰ μὲν γὰρ μία ὕλη πάντων, οἷον ἢ τὸ κενὸν ἢ τὸ πλήρες ἢ ⁶^mτὸ μέγεθος ἢ τὰ τρίγωνα, ἢ πάντα ἄνω ἢ πάντα κάτω οἰσθήσεται, ⁿἢ δὲ ἑτέρα ^oφορὰ οὐκέτι ἔσται· ὥστ' ^pἢ κούφον ^qοὐδὲν ^rἔσται ἀπλῶς, εἰ πάντα ῥέπει μᾶλλον τῷ ἐκ μειζόνων

^p καὶ H.M. ^q γίνονται M, γίγνεται L, incerto E. ^r γὰρ om. E.
^s ἐναντίων ἐν εἶναι μεταξὺ καὶ πλείω F. ^t πολλαχῶς—μέσον om. L.
^v αὐτοῦ M. ^w καὶ ante β. om. F.H.M. ^x ἔχει βάρος ante κ. om. F.M. et corr. H. ^y εἰ μὴ] ἀλλ' F.H.M. ^z μὲν om. F. ^a τὰ E.H.M.
^b ἀλλ' ἢ] εἰ μὴ E.L. ^c σπάσει M. ^d δὲ γῆ F. ^e γῆ] ἢ γῆ H.M.
^f οὐδ' ἢ] οὐ M. ^g οὐδὲν] οὐδὲ F. ^h δὲ] δὲ καὶ M. ⁱ τὰ δύο κάτω ὑπ. διότι F. ^k χώραν αὐτοῦ F. ^l αὐτοῖς om. M. ^m τὸ ultimum om. H.M. ⁿ ἢ] εἰ E.L.M. ^o φορὰ et ἔτι om. E. ^p ἢ] εἰ M. ^q οὐδὲν] οὐκέτι H. ^r ἔστιν L.

εἶναι σωμάτων ἢ ἐκ πλειόνων, ἢ ὅτι ^s πλήρη. Τοῦτο δὲ ὁρῶ-
 μέν ^t τε, καὶ δέδεικται ὅτι ὁμοίως κάτω ^v τε αἰὲ ^w καὶ παντα-
 ρχοῦ φέρεται ^x καὶ ἄνω. Ἐὰν δὲ τὸ κενὸν ἢ ^y τι τοιοῦτον ὁ
 αἰὲ ἄνω, οὐκ ^z ἔσται ^a τὸ αἰὲ κάτω. Καὶ τῶν μεταξὺ ^b δὴ
^c ἔνια ἔσται κάτω θάττον γῆς· ἐν γὰρ ^d τῷ πολλῷ ἀέρι τρί-
 γωνα πλείω ἢ τὰ στερεὰ ἢ τὰ μικρὰ ἔσται. Οὐ φαίνεται
 δ' ^e οὐδὲ ἐν μόριον ἀέρος κάτω φερόμενον. Ὅμοίως δὲ καὶ
 ἐπὶ τοῦ κούφου, εἰ ἐκεῖνο ^f ποιῇ τις ^g ὑπερέχειν τῇ ὕλῃ.
 Ἐὰν δὲ δύο τὰ ^h μεταξὺ, πῶς ἔσται ποιούντα ^a ποιεῖ ἀήρ τε
^s καὶ ὕδωρ; Οἷον εἴ τις φαίη ⁱ εἶναι κενὸν καὶ πλήρες. Τὸ
 μὲν ^k οὖν πῦρ κενόν, ^l διὸ καὶ ἄνω, τὴν δὲ γῆν πλήρες, διὸ
^m καὶ κάτω. Ἀέρα δὲ ⁿ πλείον πυρὸς ἔχειν, ὕδωρ δὲ γῆς
 ἔσται γὰρ τι ὕδωρ ὁ πλείον ἔξει πῦρ ὀλίγου ἀέρος, καὶ ἀήρ
 πολλὸς ὀλίγου ὕδατος ^o γῆν πλείω, ὥστε δεήσει ἀέρος τι
^p πλήθος ^p θάττον φέρεσθαι κάτω ὕδατος ὀλίγου. Τοῦτο δ'
 οὐ φαίνεται οὐδαμοῦ οὐδέποτε. Ἀνάγκη τοίνυν, ὥσπερ καὶ
^q τὸ πῦρ ἄνω, ὅτι τοδὶ ἔχει, οἷον τὸ κενόν, τὰ δ' ἄλλα οὐ,
 καὶ τὴν γῆν κάτω, ὅτι τὸ πλήρες ἔχει, καὶ τὸν ἀέρα ^r εἰς τὸν
 αὐτοῦ καὶ ἀνώτερον τοῦ ὕδατος, ὅτι τοδὶ τι ἔχει, καὶ τὸ ὕδωρ
 κάτω, ὅτι ^s τοιόνδε ^t τι. Εἰ ^v δὲ ^w ἦν ἐν τι ἄμφω ἢ δύο,
 ἄμφω δ' ^u ὑπάρξει ^x ταῦτα ἑκατέρω, ἔσται τι πλήθος ^y ἑκατέ-
 ρου ^z οὐ ὑπερέξει ^a ὕδωρ τε ἀέρος ὀλίγου τῷ ἄνω καὶ ^b ἀήρ
 ὕδατος τῷ κάτω, καθάπερ εἴρηται πολλάκις.

6 Τὰ δὲ σχήματα οὐκ αἷτια τοῦ φέρεσθαι ἀπλῶς ἢ κά-
 τω ἢ ἄνω, ἀλλὰ τοῦ θάττον ἢ βραδύτερον. Δι' αὖ ^c δ'

^s πλήρες F. ^t τε om. E.L. ^v τε] τι E. ^w καὶ om. E.
^x καὶ om. corr. F. ^y τι] τὸ E. ^z ἔστι E.L. ^a τὸ] ὁ F.H.M., om. E.
^b δὲ F.M. ^c ἔσται ἔνια F. ^d τῷ om. F.H.M. ^e οὐδέν M, οὐθέν F.H.
^f ποιήσῃ F. ^g ὑπερέχον F.H.M. ^h μεταξὺ καὶ πῶς M. ⁱ εἶναι] τὸ E.
^k οὖν κενὸν τὸ (λέγουσι posito supra τὸ) πῦρ F. ^l διὸ καὶ ἄνω om. M,
 καὶ om. E.L. ^m καὶ om. E.F. ⁿ πλείω M. ^o πλείω γῆν F.H.M.
^p φέρεσθαι θάττον F.H.M. ^q τὸ post καὶ om. E.L. ^r εἰς τὸν] εἰς
 τὴν E.M. ^s τοιόνδε] τοδὶ F. ^t τι om. F.H.M. ^v δὲ] δέ γε F.
^w ἦν] ἢ L. ^x ταῦτα] τὰ δύο E. et pr. F. ταῦτα—ὑπερέξει om. L.
^y ἑκατέρω F. ^z ὅ F, ὁ E.H.M. ^a ὕδωρ πολὺ τε margo H. ^b ἀήρ
 πολλὸς ὕδατος idem. ^c δ' om. F.

αἰτίας, οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν· ἀπορεῖται γὰρ νῦν διὰ ^d τί τὰ πλα-
 τεύα σιδήρεια ^e καὶ ^f μόλυβδος ἐπιπλεῖ ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ἄλλα
 δὲ ἐλάττω καὶ ^g ἥττον βαρέα, ^h ἂν ἢ στρογγύλα ⁱ ἢ ^k μακρά,
 οἶον βελόνη, κάτω φέρεται, καὶ ὅτι ἕνα διὰ ^l μικρότητα ἐπι-
 πλεῖ, οἶον τὸ ψῆγμα καὶ ἄλλα γεώδη καὶ κοινορτώδη ^m ἐπὶ
 τοῦ αἵρος. Περὶ δὲ τούτων ἀπάντων τὸ μὲν νομίζειν αἴτιον ⁿ
 εἶναι ὥσπερ Δημόκριτος οὐκ ὀρθῶς ἔχει. ⁿ ¹Εκείνος γὰρ
 φησι ^o τὰ ἄνω φερόμενα θερμὰ ἐκ τοῦ ὕδατος ^p ἀνακωχεύειν
 τὰ πλατέα τῶν ἐχόντων βάρος, τὰ δὲ στενὰ διαπίπτειν·
 ὀλίγα γὰρ εἶναι τὰ ^q ἀντικρούοντα αὐτοῖς. ⁴Εδει δ' ἐν τῷ
 αἵρι ^r ἔτι μᾶλλον τοῦτο ποιεῖν, ὥσπερ ἐνίσταται ^s κακείνος
 αὐτός. ¹Ἀλλ' ἐνστάς λυεῖ μαλακῶς· φησὶ γὰρ οὐκ εἰς ἓν ³
 ὁρμᾶν τὸν σοῦν, ^t λέγων ^v σοῦν τὴν κίνησιν τῶν ἄνω φερομέ-
 νων σωμάτων. ¹Επεὶ δ' ἐστὶ τὰ μὲν εὐδιαίρετα τῶν συνεχῶν
 τὰ δ' ἥττον, καὶ διαιρετικά ^w δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ μὲν
 μᾶλλον τὰ δ' ἥττον, ταύτας εἶναι νομιστέον αἰτίας. Εὐδιαί-
 ρετον μὲν οὖν τὸ εὐόριστον, καὶ μᾶλλον τὸ μᾶλλον· ὡς δὲ
 μᾶλλον ὕδατος τοιοῦτον, ^x ὕδωρ δὲ γῆς. Καὶ τὸ ἔλαττον ⁴
 δὴ ἐν ἐκάστῳ γένει εὐδιαιρετώτερον καὶ διασπᾶται ῥᾶον. Τὰ
 μὲν οὖν ἔχοντα πλάτος διὰ τὸ πολὺ περιλαμβάνειν ^y ἐπιμέ-
 νει, διὰ τὸ μὴ διασπᾶσθαι τὸ πλεῖον ῥαδίως· τὰ δ' ἐναντίως
 ἔχοντα τοῖς σχήμασι ^z διὰ τὸ ὀλίγον περιλαμβάνειν φέρεται
 κάτω, διὰ τὸ διαρεῖν ῥαδίως. Καὶ ἐν αἵρι πολὺ μᾶλλον,
 ὅσῳ ^a εὐδιαιρετώτερος ὕδατός ἐστιν. ¹Επεὶ δὲ τό ^b τε βάρος ⁵
 ἔχει τινὰ ἰσχὺν καθ' ἣν φέρεται κάτω, καὶ τὰ συνεχῇ πρὸς
 τὸ ^c μὴ διασπᾶσθαι, ταῦτα δεῖ πρὸς ἄλληλα συμβάλλειν·
 ἐὰν γὰρ ^d ὑπερβύλλη ἢ ἰσχὺς ἢ τοῦ βάρους τῆς ἐν τῷ συνε-
 χεῖ πρὸς τὴν ^e διάσπασιν ^f καὶ διαίρεσιν, βιάσεται κάτω θᾶτ-

^d τί] τε M. ^e καὶ] καὶ ὁ F. ^f μόλυβδος H. ^g ἥττω L. ^h ἂν F.M.
ⁱ ἢ] ἢ καὶ F.H. ^k μακρά E.F.H. ^l μικρότητα F. ^m ἐπὶ] καὶ ἐπὶ M.
ⁿ κείνος E. ^o τὰ ἀναφερόμενα E.L.M. ^p ἀνακωχεύει M. ^q ἀντι-
 κρούμενα F.H. ^r τοῦτο μᾶλλον ποιεῖν ἔτι H, ἔτι τοῦτο μ. π. E.L.
^s κακείνος F.H. ^t λέγων M. ^v σοῦν] τὸν σοῦν F.H.M, om. E.
^w δε] δὴ E.L. ^x γῆς δὲ ὕδωρ H. ^y ἐπιμένει—περιλαμβάνειν om. L.
^z διὰ τὸ post κάτω om. E. ^a εὐδιαιρετώτερον M. ^b τε om. E.H.L.
^c μὴ om. E.H.L. ^d ὑπερβύλλη L. ^e διάσπασιν M. ^f καὶ τὴν δ. F.H.M.

τον, εἰ δὲ ἀσθενεστέρα ἦ, ἐπιπολάσει. Περὶ μὲν οὖν βα-
 ρέος καὶ κούφου καὶ τῶν περὶ αὐτὰ ζ συμβεβηκότων ^h διωρί-
 σθω ⁱ τοῦτον ἡμῖν τὸν ^k τρόπον.

ζ συμβαινόντων M. ^h ἀφαρίσθω E.F. ⁱ τοῦτον ἡμῖν] ἡμῖν τόνδε M.
^k τρόπον. περὶ δὲ γενέσεως καὶ φθορᾶς τῶν φύσει γινομένων L et, qui
 γενόμενον, E.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΦΘΟΡΑΣ Α.

ΠΕΡΙ ^a δὲ γενέσεως καὶ φθορᾶς τῶν φύσει γινομένων καὶ φθειρομένων, ὁμοίως κατὰ πάντων, τῆς τε αἰτίας διαιρετέον καὶ τοὺς λόγους ^b αὐτῶν, ἔτι δὲ περὶ αὐξήσεως καὶ ἀλλοιώσεως, τί ἐκάτερον, καὶ πότερον τὴν αὐτὴν ὑποληπτέον ^c φύσιν εἶναι ἀλλοιώσεως καὶ γενέσεως, ἢ χωρίς, ^d ὥσπερ διώριστα καὶ τοῖς ὀνόμασιν. Τῶν μὲν οὖν ἀρχαίων οἱ ^e μὲν τὴν καλουμένην ἀπλὴν γένεσιν ἀλλοίωσιν εἶναι φασιν, οἱ ^δ ἕτερον ἀλλοίωσιν καὶ γένεσιν. ^v Ὅσοι μὲν γὰρ ἔν τι τὸ πᾶν ^f λέ- ² γουσιν εἶναι καὶ πάντα ἐξ ἑνὸς ^g γεννῶσιν, τούτοις ^h μὲν ἀνάγκη ⁱ τὴν γένεσιν ἀλλοίωσιν φάναι καὶ τὸ κυρίως ^k γιγνόμενον ἀλλοιοῦσθαι· ὅσοι δὲ πλείω τὴν ὕλην ἑνὸς τιθέασιν, οἷον ^l Ἐμπεδοκλῆς καὶ ^m Ἀναξαγόρας καὶ Λεύκιππος, τούτοις ¹ δὲ ἕτερον. Καίτοι ⁿ Ἀναξαγόρας ^m γε τὴν οἰκίαν φωνὴν ἠγνόησεν· λέγει γοῦν ὥς τὸ γίγνεσθαι ⁿ καὶ ἀπόλλυσθαι ^o ταυτόν καθέστηκε τῷ ἀλλοιοῦσθαι. Πολλὰ δὲ λέγει τὰ στοιχεῖα, καθάπερ καὶ ἕτεροι. ^p Ἐμπεδοκλῆς ^p μὲν γὰρ τὰ μὲν σωμα- ³ τικὰ ^q τέτταρα, τὰ δὲ πάντα μετὰ τῶν κινούντων ἐξ τὸν ἀριθμόν, ^r Ἀναξαγόρας δὲ ἅπειρα καὶ Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος. ^s Ὁ μὲν γὰρ τὰ ὁμοιομερῆ στοιχεῖα τίθησιν, ^t οἷον ὅστωι ^s καὶ σάρκα ^t καὶ ^v μυελόν, ^w καὶ τῶν ἄλλων ὧν ^x ἐκά- ⁴ στου ^y συνώνυμον τὸ μέρος ἐστίν· Δημόκριτος δὲ καὶ Λεύκιπ-

Codices E.F.H.L. ^a δὲ om. E. ^b αὐτῶν διοριστέον ἔτι F.
^c εἶναι φύσιν F.H. ^d ὥσπερ καὶ ὠριστα E. ^e μὲν οὖν τὴν E. ^f εἶναι λέγουσι F.H. ^g γεννῶσι] γεγονέναι H. ^h μὲν] μὲν δὲ F, om. H.
ⁱ ἀλλοίωσιν τὴν γένεσιν H. ^k γιγνόμενον καὶ ἀλλ. F. ^l δὲ om. F.H.L.
^m γε om. F.H. ⁿ καὶ τὸ ἀπ. F. ^o ταὐτὸ F.L. ^p μὲν om. H.L.
^q τέσσαρα H. ^r οἷον om. H. ^s καὶ om. E.F. ^t καὶ om. E.
^v μυελόν καὶ ξύλον καὶ H. ^w καὶ τῶν] τῶν δὲ E. ^x ἐκάστῳ E. ^y συν-
ωνύμως τὸ μέρος κατηγορεῖται L, τὸ μέρος συνώνυμὸν ἐστὶ H.

πος ἐκ σωμάτων ἀδιαιρέτων ^z τᾶλλα συγκεῖσθαι φασι, ταῦτα
 δ' ἄπειρα καὶ τὸ πλῆθος ^a εἶναι καὶ τὰς μορφάς, αὐτὰ δὲ πρὸς
 αὐτὰ ^b διαφέρειν τοῦτοις ἐξ ὧν εἰσὶ καὶ θέσει καὶ τάξει τού-
 5 των. ¹ Ἐναντίως ^c δὲ φαίνονται λέγοντες οἱ ^d περὶ ¹ Ἀναξαγό-
 ραν τοῖς περὶ ¹ Ἐμπεδοκλέα· ὁ μὲν γάρ φησι πῦρ καὶ ὕδωρ
 καὶ ἀέρα καὶ γῆν στοιχεῖα ^e τέσσαρα καὶ ἀπλᾶ εἶναι μᾶλλον
 ἢ σάρκα καὶ ὀστούν καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ^f ὁμοιομερῶν, οἱ δὲ
 ταῦτα μὲν ἀπλᾶ καὶ στοιχεῖα, ^g γῆν δὲ καὶ πῦρ ^h καὶ ὕδωρ καὶ
 6 ἀέρα σύνθετα· πανσπερμίαν γὰρ εἶναι τούτων. Τοῖς μὲν οὖν
 ἐξ ἐνὸς πάντα κατασκευάζουσιν ἀναγκαῖον λέγειν τὴν γένεσιν
 καὶ τὴν φθορὰν ἀλλοίωσιν· αἰεὶ γὰρ μένειν τὸ ὑποκείμενον
 ταῦτό καὶ ἔν· τὸ ⁱ δὲ τοιοῦτον ἀλλοιοῦσθαι φαμεν· τοῖς δὲ
 τὰ γένη πλείω ποιοῦσι διαφέρειν τὴν ἀλλοίωσιν τῆς γενέ-
 σεως· συνιόντων γὰρ καὶ διαλυομένων ἢ γένεσις συμβαίνει
 7 καὶ ἡ φθορά. Διὸ ^k λέγει τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ¹ Ἐμπεδο-
 κλῆς, ὅτι

φύσιν οὐδενός ἐστιν,

ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μεγόντων.

ὅτι μὲν οὖν οἰκεῖος ὁ λόγος αὐτῶν τῇ ὑποθέσει οὕτω φάναι,
 δηλον, καὶ ¹ ὅτι λέγουσι τὸν τρόπον τοῦτον· ἀναγκαῖον δὲ
 καὶ τοῦτοις τὴν ἀλλοίωσιν εἶναι μὲν ^m τι φάναι παρὰ τὴν
 γένεσιν, ἀδύνατον μέντοι κατὰ τὰ ⁿ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα.
 8 Τοῦτο ^o ὅτι λέγομεν ὀρθῶς, ῥάδιον συνιδεῖν. ^v Ὡσπερ γὰρ
 ὁρῶμεν ἡρεμούσης τῆς οὐσίας ἐν αὐτῇ μεταβολὴν κατὰ μέγε-
 θος, τὴν καλουμένην αὔξησιν καὶ φθίσιν, οὕτω καὶ ἀλλοίωσιν.
 Οὐ μὲν ἄλλ' ἐξ ὧν λέγουσιν οἱ πλείους ἀρχὰς ^a ποιοῦντες
 9 μιᾶς ἀδύνατον ἀλλοιοῦσθαι. Τὰ γὰρ πάθη, καθ' ἃ φαμεν
 τοῦτο συμβαίνειν, διαφοραὶ τῶν στοιχείων εἰσὶν, λέγω δ' οἶον
 θερμόν ψυχρόν, ^p λευκὸν μέλαν, ξηρὸν ὑγρόν, ^q μαλακὸν

^z τᾶλλα] ταῦτα F. ^a καὶ τὰς μορφάς εἶναι F. ^b διαφέρει F. ^c δέ] γάρ E. ^d περὶ τὸν ἀν. F. ^e εἶναι τέσσαρα καὶ ἀπλᾶ μᾶλλον εἶναι ἢ F. ^f ὁμοιομερῶν] μερῶν F. ^g γῆν—ὕδωρ] πῦρ δὲ καὶ ὕδωρ pr. E. ^h καὶ post πῦρ om. F. ⁱ δὲ ante τοιοῦτον om. E. ^k λέγει καὶ τ. L. ¹ ὅτι καὶ E. ^m τοι F. ⁿ ὑπ' ἐκείνων corr. E. ^o ποιοῦνται L. ^p λευκόν] καὶ H. ^q σκληρὸν μαλακὸν L.

σκληρόν καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, ὥσπερ [†] καὶ φησὶν Ἐμπεδοκλῆς

ἥλιον μὲν λευκὸν [§] ὁρᾶν καὶ θερμὸν ἀπάντη,
ὄμβρον δ' ἐν πᾶσιν [†] ὀνομάζοντά τε ῥιγαλέον τε.

ὁμοίως δὲ διορίζει καὶ ^ν ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Ὡστ' εἰ μὴ δυνα- 10
τὸν ἐκ πυρὸς ^ω γενέσθαι ὕδωρ μηδ' ἐξ ὕδατος γῆν, οὐδ' ἐκ
λευκοῦ μέλαν ἔσται οὐδὲν οὐδ' ἐκ μαλακοῦ σκληρόν· ὁ δ' αὖ-
τὸς λόγος καὶ περὶ τῶν ἄλλων. Τοῦτο δ' ἦν [×] ἀλλοιώσις.
^γ Ἡ καὶ φανερόν ὅτι ^z μίαν αἰεὶ τοῖς ἐναντίοις ὑποθετέον
ὑλὴν, ἃν τε μεταβάλλῃ κατὰ τόπον, ^α ἃν τε κατ' αὔξησιν καὶ
φθίσιν, ἃν τε κατ' ἀλλοιώσιν. Ἔτι δ' ὁμοίως ἀναγκαῖον 11
εἶναι τοῦτο καὶ ἀλλοιώσιν· εἴτε γὰρ ἀλλοιώσις ἔστι, καὶ τὸ
ὑποκείμενον ἐν στοιχείῳ καὶ μία ^β ἢ πάντων ὑλῇ τῶν ἐχόντων
εἰς ἄλληλα μεταβολήν, καὶν εἰ τὸ ὑποκείμενον ἓν, ἔστιν ἡλ-
λοιώσις. Ἐμπεδοκλῆς μὲν οὖν ἔοικεν ἐναντία λέγειν καὶ 12
πρὸς τὰ φαινόμενα καὶ πρὸς ^ε αὐτὸν ^δ αὐτός. Ἄμα μὲν
γὰρ οὗ φησιν ἕτερον ἐξ ἐτέρου γίνεσθαι τῶν στοιχείων οὐ-
δέν, ἀλλὰ τὰλλα πάντα ἐκ τούτων, ἅμα δ' ὅταν εἰς ἓν συνα-
γάγῃ τὴν ἅπασαν φύσιν πλὴν τοῦ νείκους, ἐκ τοῦ ἐνὸς γί-
γνεσθαι πάλιν ἕκαστον. Ὡστ' ἐξ ἐνός τινος δηλον ὅτι δια- 13
φοραῖς τισὶ χωριζομένων καὶ πάθεσιν ἐγένετο τὸ μὲν ὕδωρ
τὸ δὲ πῦρ, καθάπερ λέγει τὸν μὲν ἥλιον λευκὸν καὶ θερμόν,
τὴν δὲ γῆν βαρὺ καὶ σκληρόν. Ἀφαιρουμένων οὖν τούτων
τῶν διαφορῶν (εἰσὶ γὰρ ἀφαιρεταὶ γινόμεναί γε) δηλον ^ε ὥς
[†] ἀνάγκη γίνεσθαι καὶ γῆν ἐξ ὕδατος καὶ ὕδωρ ἐκ γῆς, ὁμοίως
δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, οὐ τότε μόνον ἀλλὰ καὶ νῦν, με-
ταβάλλοντά γε τοῖς πάθεσιν. Ἔστι δ' ἐξ ὧν εἴρηκε δυνά- 14
μειν προσγίνεσθαι καὶ χωρίζεσθαι πάλιν, ἄλλως τε καὶ μα-
χομένων ἀλλήλοισι ἔτι τοῦ νείκους καὶ τῆς φιλίας. Διόπερ
καὶ τότε ἐξ ἐνός [§] ἐγεννήθησαν· οὐ γὰρ δὴ πῦρ ^h γε καὶ γῆ

[†] φησὶ καὶ F. [§] ὄρα E.L. [†] ὀνομάζοντά H.L. ^ν ἐπὶ] περὶ F.H.
^ω γίνεσθαι F.H. [×] ἀλλοιώσιν E. ^γ ἢ E.H.L. ^z μίαν ὑποθετέον
εἶναι τοῖς ἐναντίοις H, μίαν αἰεὶ ἐντοῖς ὑποθετέον E. ^α ἃν τε κατ' αὔξ.
καὶ φθ. om. E. ^β ἢ om. E. ^ε εἰαυτὸν F. ^δ αὐτὸς om. E. ^ε ὥς
om. E. [†] ἀναγκαῖον H. [§] ἐγεννήθησαν F.H.L. ^h γε om F.

καὶ ὕδωρ ⁱ ἔτι ὄντα ἐν ἡν τὸ πᾶν. Ἀδηλον δὲ καὶ πότερον ἀρχὴν ^k αὐτῶν θετέον ^l τὸ ἐν ἢ τὰ πολλά, λέγω δὲ πῦρ ^m καὶ
 15 γῆν καὶ τὰ σύστοιχα τούτων. Ἡ μὲν γὰρ ὥς ὕλη ὑπόκει-
 ται, ἐξ οὗ μεταβάλλοντα διὰ τὴν κίνησιν ⁿ γίνονται ^o γῆ καὶ
 πῦρ, τὸ ἐν στοιχείον· ἡ δὲ τοῦτο μὲν ἐκ συνθέσεως ^p γίνεταί
 συνιόντων ἐκείνων, ἐκείνα δ' ἐκ διαλύσεως, ^q στοιχειωδέστερα
 ἐκείνα καὶ πρότερα τὴν φύσιν.

2 Ὅλως τε δὴ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τῆς ἀπλῆς λεκτέον,
 πότερον ἔστιν ἢ οὐκ ἔστι καὶ πῶς ἐστίν, καὶ περὶ ^r τῶν ἄλ-
 λων ἀπλῶν κινήσεων, ^s οἷον περὶ αὐξήσεως καὶ ἀλλοιώσεως.
 2 Πλάτων μὲν οὖν ^t μόνον περὶ γενέσεως ^v ἐσκέψατο καὶ φθο-
 ρᾶς, ^w ὅπως ὑπάρχει τοῖς πράγμασι, καὶ περὶ γενέσεως οὐ
 πάσης ἀλλὰ τῆς ^x τῶν στοιχείων· πῶς δὲ σάρκες ἢ ὅστ'α ἢ
 τῶν ἄλλων τι τῶν τοιούτων, ^y οὐδέν· ἔτι ^z οὔτε περὶ ἀλλοιώ-
 σεως ^a οὔτε περὶ αὐξήσεως, τίνα τρόπον ^b ὑπάρχουσι τοῖς
 πράγμασιν. Ὅλως δὲ παρὰ τὰ ἐπιπολῆς περὶ οὐδενὸς οὐ-
 3 δεῖς ἐπέστησεν ἔξω Δημοκρίτου. Οὗτος ^c δ' ἔοικε μὲν περὶ
 ἀπῶντων φροντίσαι, ἣν δὲ ἐν τῷ πῶς ^d διαφέρει. Ὅτε γὰρ
 περὶ αὐξήσεως οὐδεὶς ^e οὐδὲν ^f διώρισεν, ὥσπερ λέγομεν, ὅ τι
^ε μὴ καὶ ὁ τυχὼν εἶπειν, ὅτι προσιόντος αὐξάνονται τῷ
 ὁμοίῳ (πῶς δὲ τοῦτο, οὐκέτι), οὐδὲ περὶ μίξεως, οὐδὲ περὶ
 τῶν ἄλλων ὥς εἰπεῖν οὐδενός, οἷον τοῦ ποιεῖν ^h καὶ τοῦ πά-
 σχειν, τίνα τρόπον τὸ μὲν ποιεῖ τὸ δὲ πάσχει τὰς φυσικὰς
 4 ποιήσεις. Δημόκριτος δὲ καὶ Λεύκιππος ποιήσαντες τὰ σχή-
 ματα τὴν ἀλλοίωσιν καὶ τὴν γένεσιν ἐκ τούτων ποιούσι, δια-
 κρίσει μὲν καὶ συγκρίσει γένεσιν καὶ φθοράν, τάξει δὲ καὶ
 5 θέσει ἀλλοίωσιν. Ἐπεὶ δ' ὥντο τάληθες ἐν τῷ φαίνεσθαι,

ⁱ ἔτι om. E.F. ^k αὐτῷ E. ^l τὰ πολλά ἢ τὸ ἐν F. ^m καὶ om. F.
ⁿ γίνεταί F. ^o πῦρ καὶ γῆ F.L., γῆ καὶ τὸ ὕδωρ E. ^p γίνονται E.
^q στοιχ. τὰ τέτταρα ἐκείνα F. ^r τὰς ἄλλας ἀπλᾶς κινήσεις E.F.L., et
 omisso ἀπλᾶς H. ^s οἷον καὶ π. H. ^t μόνον om. F.H. ^v καὶ φθ.
 ἐσκέψατο L. ^w πῶς H. ^x τῶν πάντων στ. F. ^y οὐδαμῶς H.
^z οὐδὲ H, om. E, qui περὶ αὐξήσεως οὐδὲ ἀλλοιώσεως. ^a οὐδὲ H,
 οὔτε δὲ F. ^b ὑπάρξουσι E. ^c δὲ δοκεῖ H. ^d διαφέρειν E. ^e οὐδέν]
 οὐδὲ H. ^f διώρικεν E. ^ε καὶ ὁ μὴ E. ^h καὶ ἢ τοῦ F.H.L.

ἐναντία δὲ καὶ ἄπειρα τὰ φαινόμενα, τὰ σχήματα ἄπειρα ἐποίησαν, ὥστε ταῖς μεταβολαῖς τοῦ συγκειμένου τὸ αὐτὸ ἐναντίον ⁱδοκεῖν ἄλλῃ ^kκαὶ ἄλλῃ, καὶ μετακινεῖσθαι μικροῦ ^lἐμμιγνυμένου, καὶ ὅλως ἕτερον φαίνεσθαι ἐνὸς μετακινήθέντος· ἐκ τῶν αὐτῶν γὰρ ^mτραγωδία καὶ κωμῳδία ⁿγίνεται γραμμάτων. ^oἘπεὶ δὲ δοκεῖ ^pσχεδὸν πᾶσιν ἕτερον εἶναι ⁶γένεσις καὶ ἀλλοιώσις, ^qκαὶ γίνεσθαι μὲν καὶ φθεῖρεσθαι συγκρινόμενα καὶ διακρινόμενα, ἀλλοιοῦσθαι δὲ μεταβαλλόντων τῶν παθημάτων, περὶ τούτων ἐπιστήσασι θεωρητέον. ^rἈπορίας γὰρ ἔχει ταῦτα καὶ πολλὰς καὶ εὐλόγους. Εἰ μὲν γὰρ ἐστὶ σύγκρισις ἢ γένεσις, πολλὰ ἀδύνατα συμβαίνει· εἰς δ' αὖ ^sλόγοι ἕτεροι ἀναγκαστικοὶ ^tκαὶ οὐκ εὐποροὶ διαλύειν ὥς οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν. Εἴτε μὲν ἐστὶ σύγκρι- ⁷σις ἢ γένεσις, ἢ ὅλως οὐκ ἐστὶ γένεσις ^uἢ ἀλλοιώσις, ἢ ^vεἰ καὶ τοῦτο διαλυῖται χαλεπὸν ^wὃν πειρατέον. Ἄρχῃ δὲ τούτων ^xπάντων, πότερον ^yοὕτω γίνεται καὶ ἀλλοιοῦται καὶ αὐξάνεται τὰ ὄντα καὶ τὰναντία τούτοις πάσχει, τῶν πρώτων ὑπαρχόντων μεγεθῶν ἀδιαιρέτων, ἢ οὐθέν ἐστὶ μέγεθος ἀδιαίρετον· διαφέρει γὰρ τοῦτο πλείστον. Καὶ πάλιν εἰ μεγέθη, ⁸πότερον, ὡς Δημόκριτος καὶ Λεύκιππος, σώματα ^zταυτ' ἐστίν, ἢ ὥσπερ ἐν τῷ Τιμαίῳ, ἐπίπεδα. Τοῦτο μὲν οὖν ^aαὐτό, καθάπερ ^bκαὶ ἐν ἄλλοις εἰρήκαμεν, ^cἄλογον μέχρι ἐπιπέδων διαλυῖσαι. Διὸ μᾶλλον εὐλογον σώματα εἶναι ἠδι-αίρετα. Ἄλλὰ καὶ ταῦτα πολλὴν ἔχει ἰλογίαν. ^dὩς ⁹δὲ ^eτούτοις ἀλλοιώσιν καὶ γένεσιν ἐνδέχεται ποιεῖν, ^fκαθάπερ εἴρηται, τροπῇ καὶ ^gδιαθιγῇ μετακινούμενα τὸ αὐτὸ καὶ ταῖς τῶν σχημάτων διαφοραῖς, ὅπερ ποιεῖ Δημόκριτος. Διὸ καὶ ^hχροιὸν οὗ ⁱφησιν εἶναι· τροπῇ γὰρ χρωματίζεσθαι.

ⁱ δοκεῖ E. ^k καὶ ἄλλῃ om. L. ^l ἐγγινυμένου F. ^m κωμωδία καὶ τραγωδία F. ⁿ γίνεται om. L. ^o ἐπεὶ δὲ] ἔτι E. ^p πᾶσι σχεδὸν F.L. ^q καὶ γίνεσθαι μὲν] γίνεσθαι μὲν γὰρ F.H. ^r ἕτεροι λόγοι H. ^s καὶ οὐκ εὐπ. διαλ. post ἔχειν H. ^t ἢ ἄλλ.] καὶ ἄλλ. E. ^u εἰ om. E.H. ^w ὃν] ὅ H, om. E. ^x πάντων F.L. ^y οὕτω] ἄρα H. ^z ταυτ' ἐστίν om. H. ^a αὐτὸ om. L. ^b καὶ om. F. ^c ἄτοπον F. ^d ὁμοίως E. ^e τούτων F. ^f καθάπερ εἴρηται om. E.L. ^g διαθιγῇ E.F.L. ^h χροιὸν F.H. ⁱ φασιν F.

Τοῖς δ' εἰς ἐπίπεδα διαιρούσιν οὐκέτι· οὐδὲν γὰρ γίνεται πλὴν
στερεὰ ^k συντιθεμένων· πάθος γὰρ οὐδ' ^l ἐγχειροῦσι γεννᾶν
10 οὐδὲν ἐξ αὐτῶν. Αἴτιον δὲ τοῦ ἐπ' ἑλαττον δύνασθαι τὰ
ὁμολογούμενα συνορᾶν ἢ ἀπειρία. Διὸ ὅσοι ^m ἐνφκῆκασι
μᾶλλον ἐν τοῖς φυσικοῖς, μᾶλλον δύνανται ⁿ ὑποτίθεσθαι τοι-
αύτας ἀρχὰς ^o αἱ ^p ἐπὶ πολὺ δύνανται συνείρειν· οἱ δ' ἐκ τῶν
^q πολλῶν λόγων ἀθεώρητοι τῶν ὑπαρχόντων ὄντες, πρὸς
11 ὀλίγα βλέψαντες, ^r ἀποφαίνονται ῥῆιν. ^u Ἰδοὶ δ' ἂν τις καὶ
ἐκ τούτων ^s ὅσον διαφέρουσιν οἱ φυσικῶς καὶ λογικῶς σκο-
ποῦντες· περὶ γὰρ τοῦ ἄτομα ^t εἶναι μεγέθη οἱ μὲν φασιν
^v ὅτι ^w τὸ αὐτοτρίγωνον πολλὰ ἔσται, Δημόκριτος δ' ἂν
φανεῖν ^x οἰκείois καὶ φυσικοῖς λόγοις πεπεῖσθαι. Δήλον
δ' ἔσται ὃ λέγομεν προῖούσιν. ^y Ἐχει γὰρ ἀπορίαν, εἴ τις
^z θεῖη σῶμά τι εἶναι καὶ μέγεθος πάντῃ διαιρετόν, ^a καὶ τοῦτο
12 δυνατόν. Τί γὰρ ἔσται ^b ὅπερ τὴν διείρεσιν ^c διαφεύγει;
Εἰ γὰρ πάντῃ διαιρετόν, καὶ τοῦτο δυνατόν, ^d καὶ ἅμα εἴη
τοῦτο ^e πάντῃ διηρημένον, καὶ εἰ μὴ ^f ἅμα διήρηται· καὶ εἰ
τοῦτο ^g γένοιτο, οὐδὲν ἂν εἴη ἀδύνατον. Οὐκοῦν καὶ κατὰ
^h τὸ μέσον ὡσαύτως. Καὶ ὅλως δὲ εἰ πάντῃ πέφικε διαιρε-
τόν, ⁱ καὶ ^k διαιρεθῇ, οὐδὲν ἔσται ἀδύνατον γεγοιός, ἐπεὶ οὐδ'
ἂν ^l εἰς ^m μυρία μυριάκis διηρημένα ἦ, οὐδὲν ἀδύνατον· καίτοι
13 ἴσως οὐδεὶς ἂν διέλοι. ⁿ Ἐπεὶ τοίνυν πάντῃ τοιούτον ἔστι τὸ
σῶμα, διηρήσθω. Τί οὖν ἔσται λοιπόν; μέγεθος; Οὐ γὰρ
οἶόν τε· ἔσται γάρ τι οὐ διηρημένον, ἣν δὲ πάντῃ διαιρετόν.
^o Ἀλλὰ μὴν εἰ μὴδὲν ἔσται σῶμα μὴδὲ μέγεθος, διαίρεσις δ'
ἔσται. ἢ ἐκ στιγμῶν ἔσται, καὶ ἀμεγέθη ἐξ ὧν σύγκειται, ἢ
οὐδὲν παντάπασιν, ὥστε καὶ γίνοιτο ἐκ μηδενὸς καὶ εἴη συγ-

^k συντιθεμένων] συντιθεμένων κατὰ πλάτος L. et margo F. ^l ἐγ-
χωροῦσι F.L. ^m συνφκῆκασι L. ⁿ ὑποτ. τὰς τοιαύτας F. ^o αἰς F.
et rc. E: pr. enim om. ^p ἐπὶ om. F. ^q ἄλλων H. ^r ἀπεκρίναντο L.
^s ὅσφ F, ὅσων E. ^t εἶναι τὰ μ. E. ^v διότι F.H.L. ^w τὸ αὐτὸ
τὸ τρίγωνον E. ^x οἰκείois] ἐκλόγφ H. ^y γὰρ] δὲ H. ^z θεῖη] φήσει E.
^a καὶ τοῦτο δυνατόν om. E. ^b ὅπερ] παρὰ E. ^c διαφεύγειν E.
^d καὶ] καὶ E. ^e πάντῃ om. E.H.L. ^f ἅμα τοῦτο διήρ. F.L. ^g γέ-
νηται F.H. ^h τὸ om. E. ⁱ ἂν E.H. ^k διαιρεθείη F. ^l εἰς om. E.F.
^m μυρία om. E. et corr. F.

κείμενον καὶ τὸ πᾶν δὴ οὐδὲν ἄλλ' ^η ἢ φαινόμενον. Ὅμοίως ¹⁴
 δὲ καὶ ^ο ἢ ἐκ στιγμῶν, οὐκ ^ρ ἔσται ποσόν. Ὅποτε γὰρ
 ἦπτοντο ^ι καὶ ἐν ἡν μέγεθος καὶ ἅμα ἦσαν, οὐδὲν ἐποίουν
 μεῖζον τὸ πᾶν. Διαιρεθέντος γὰρ εἰς δύο καὶ ^τ πλείω, οὐδὲν
 ἔλαττον οὐδὲ μεῖζον τὸ πᾶν τοῦ ^ς πρότερον, ὥστε καὶ πᾶσαι
 σιντεθῶσιν, οὐδὲν ^τ ποιήσουσι μέγεθος. Ἀλλὰ μὴν καὶ εἴ τι ¹⁵
 διαιρουμένου οἶον ἔκπρισμα γίνεται τοῦ σώματος, καὶ οὕτως
 ἐκ ^υ τοῦ μεγέθους σῶμά τι ἀπέρχεται, ὁ αὐτὸς λόγος, ^ω ἐκεῖνο
 πῶς διαιρετόν. Εἰ δὲ μὴ σῶμα ἄλλ' εἰδός τι χωριστὸν ἢ
 πάθος ^χ ὁ ἀπῆλθεν, καὶ ἔστι τὸ μέγεθος στιγμαὶ ἢ ἀφαί
 τοδι παθοῦσαι, ^υ ἄτοπον ἐκ μὴ μεγεθῶν μέγεθος εἶναι. Ἐτι ¹⁶
 δὲ ποῦ ἔσονται καὶ ἀκίνητοι ἢ κινούμεναι αἱ στιγμαί; Ἀφή
 τε αἰε μία δυοῖν ^z τινῶν, ὥς ὄντος τινὸς παρὰ τὴν ἀφήν καὶ
 τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν στιγμήν. Εἰ δὴ τις ^α θήσεται ὅτιοῦν
^β ἢ ^γ ὀπηλικονοῦν σῶμα εἶναι πάντῃ διαιρετόν, ^δ πάντα ταῦτα
 συμβαίνει. Ἐτι ^ε εἰν διελὼν ^ι συνθῶ τὸ ξύλον ἢ τι ἄλλο,
 πάλιν ἴσον τε καὶ ἔν. Οὐκοῦν οὕτως ἔχει δηλονότι ^ς καὶ ¹⁷
 τέμω τὸ ξύλον καθ' ὅτιοῦν σημεῖον. Πάντῃ ἄρα διήρηται
 δυνάμει. Τί οὖν ἔστι παρὰ τὴν διαίρεσιν; Εἰ γὰρ καὶ ^η ἔστι
 τι πάθος, ἀλλὰ πῶς εἰς ταῦτα διαλύεται καὶ γίνεται ἐκ τού-
 των; Ἡ πῶς χωρίζεται ταῦτα; Ὡστ' εἴπερ ἀδύνατον ἐξ
^ι ἀφῶν ἢ στιγμῶν εἶναι τὰ μεγέθη, ἀνάγκη εἶναι σώματα
 ἀδιαίρετα καὶ μεγέθη. ^κ Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ταῦτα ¹ θεμένοις ¹⁸
 οὐχ ἦττον συμβαίνει ^μ ἀδύνατον. Ἐσκεπται δὲ περὶ αὐτῶν
 ἐν ἐτέροις. Ἀλλὰ ταῦτα πειρατέον λύνειν διὸ πάλιν ἐξ ἀρ-
 χῆς ^η τὴν ἀπορίαν λεκτέον. Τὸ μὲν οὖν ἅπαν σῶμα αἰσθητὸν
 εἶναι διαιρετόν καθ' ὅτιοῦν σημεῖον καὶ ἀδιαίρετον οὐδὲν ἄτο-
 πον· τὸ μὲν γὰρ δυνάμει ^ο διαιρετόν, τὸ δ' ἐντελεχεία ὑπάρ-

^η ἢ om. H. ^ο ἢ] εἰ H.L. ^ρ ἔστι L. ^ι καὶ ἐν ἡν μέγεθος]
 ἐν μεγέθει H. ^τ πλείους E. ^ς προτέρου F. ^τ ποιῶσι F. ^υ τοῦ
 post ἐκ om. F. ^ω ἐκεῖνο γὰρ πῶς F. ^χ ὁ om. E.L. ^υ ἄτοπον μὲν
 τὸ μὴ ἐκ μεγεθῶν H. ^z τινῶν F. ^α ὅτιοῦν θήσεται F.L. ^β ἢ om. E.L.
^γ ὀπηλικόν E. ^δ πάντα om. E.F.H. ^ε ἂν E. ^ι συνθῶ corr. E.
^ς καὶ τέμω om. E. ^η ἔσται H. ^ι ἀφῶν ἢ om. F. ^κ οὐ μὴν ἀλλὰ]
 ἀλλὰ μὴν F.H.L. ¹ θεμένοις οὐχ ἦττον om. E. ^μ ἀδύνατα E.H.
^η λεκτέον τὴν ἀπορίαν H. ^ο διαιρετόν om. F.H.

19 ^ξει. Τὸ δ' εἶναι ἅμα πάντῃ διαιρετὸν δυνάμει ἀδύνατον
 δοῦναι ἂν εἶναι. Εἰ γὰρ δυνατόν, καὶ γένοιτο, οὐχ ὥστε
 εἶναι ἅμα ^αἄμφω ἐντελεχείᾳ ἀδιαίρετον καὶ διηρημένον, ἀλλὰ
^τδιηρημένον καθ' ὅτιον σημείον. Οὐδὲν ἄρα ἔσται λοιπόν,
 20 καὶ εἰς ἀσώματον ἐφθαρμένον τὸ σῶμα. Καὶ ^ςγένοιτο δ' ἂν
 πάλιν ἥτοι ^ιἐκ στιγμῶν ἢ ὅλως ἐξ οὐδενός. Καὶ τοῦτο πῶς
 δυνατόν; Ἀλλὰ μὴν ὅτι γε ^νδιαρεῖται εἰς χωριστὰ καὶ αἰ
 εἰς ἐλάττω μεγέθη καὶ εἰς ἀπέχοντα καὶ κεχωρισμένα, φανε-
 ρόν. Οὔτε δὴ κατὰ μέρος διαροῦντι εἴη ἂν ἄπειρος ἢ θρύψις,
 οὔτε ἅμα οἶόν τε διαρεθῆναι κατὰ πᾶν σημείον (^ω οὐ γάρ
 21 δυνατόν) ἀλλὰ μέχρι του. Ἀνάγκη ἄρα ἄτομα ἐννύπρχειν
 μεγέθη ^ςἀόρατα, ἄλλως τε καὶ εἴπερ ἔσται γένεσις καὶ φθορὰ
 ἢ μὲν διακρίσει ἢ δὲ συγκρίσει. Ὁ μὲν οὖν ^ςἀναγκάζειν δο-
 κῶν λόγος εἶναι μεγέθη ἄτομα οὗτος ἐστίν· ὅτι δὲ λανθάνει
 παραλογιζόμενος, καὶ ἢ λανθάνει, λέγωμεν. Ἐπεὶ γὰρ οὐκ
 ἔστι στιγμή στιγμής ἐχομένη, τὸ πάντῃ εἶναι διαιρετὸν ἔστι
 22 ^ςμὲν ὡς ὑπάρχει τοῖς μεγέθεσιν, ἔστι δ' ὡς οὐ. Δοκεῖ δ'
 ὅταν τοῦτο τεθῇ, καὶ ὀπηοῦν, ^ακαὶ πάντῃ στιγμήν εἶναι, ὥστ'
 ἀναγκαῖον ^βεἶναι διαιρεθῆναι τὸ μέγεθος εἰς μηδέν· πάντῃ
 γὰρ εἶναι στιγμήν· ὥστε ἢ ἐξ ἀφῶν ἢ ἐκ στιγμῶν εἶναι. Τὸ
 δ' ἔστιν ὡς ὑπάρχει πάντῃ, ὅτι μία ὀπηοῦν ἐστί, καὶ πᾶσαι
 ὡς ἐκάστη, πλείους δὲ μιᾶς οὐκ εἰσίν· ἐφεξῆς γὰρ οὐκ εἰσίν,
 23 ὥστ' οὐ πάντῃ. Εἰ γὰρ κατὰ ^ςμέσον διαιρετὸν, καὶ ^δκατ'
 ἐχομένην στιγμήν ἔσται διαιρετὸν· οὐ γάρ ἐστιν ἐχόμενον
 σημείον σημείου ἢ στιγμή στιγμής. ^εΤοῦτο δ' ἐστὶ διαί-
 ρεσις ^ςἢ σύνθεσις. Ὡστ' ἔστι καὶ ^ςδιάκρισις καὶ σύγκρισις,
 ἀλλ' οὔτ' εἰς ἄτομα καὶ ἐξ ἀτόμων (πολλὰ γὰρ τὰ ^ηἀδύ-
 24 νατα) οὔτε οὕτως ^ιὥστε πάντῃ διαίρεσιν ^κγενέσθαι. Εἰ

ρ ἅμα εἶναι F.H. α ἐντελεχεία ἄμφω E.L. τ διηρημένον δυνάμει
 καθ' ἑαυτὴν F. ς γένοιτο F.L. ι ἐκ τῶν στ. E. ν διαρεῖται αἰεὶ εἰς H.
 ω οὐ γάρ] οὐκ ἄρα E. x ἀόρατα—ἢ δὲ συγ. re. supra lituram E.
 γ ἀναγκάζειν λόγος δοκῶν H, ἀναγκάζων λόγος F. z μὲν om. E. α καὶ
 πάντῃ—ὀπηοῦν om. L. β εἶναι ante διαιρ. om. F. c μέσον H. δ κατ'
 ἐχομένην corr. E. ε τοῦτο] τὸ E. ς ἢ] καὶ H. ε συγκρίσις καὶ διά-
 κρισις F.H. η ἄτομα H. ι ὥστε corr. E. κ γίγνεσθαι L, γεί-
 νεσθαι E.

γάρ ἦν ἐχομένη στιγμή στιγμής, τοῦτ' ¹ ἂν ἦν· ἀλλ' εἰς μικρά καὶ ἐλάττω ἐστί, καὶ σύγκρισις ἐξ ἐλαττώων. Ἄλλ' οὐχ ἡ ἀπλὴ καὶ τελεία γένεσις συγκρίσει καὶ διακρίσει ὥρισται, ὥς τινές φασιν, τὴν δ' ἐν τῷ συνεχεῖ μεταβολὴν ἀλλοίωσιν. Ἄλλὰ τοῦτ' ἐστὶν ἐν ᾧ σφάλλεται πάντα. Ἔστι ²⁵ γὰρ γένεσις ἀπλὴ καὶ φθορὰ οὐ συγκρίσει καὶ διακρίσει, ἀλλ' ὅταν ^m μεταβάλλῃ ἐκ τοῦδε εἰς ⁿ τόδε ὅλον. Οἱ δὲ οἶονται ἀλλοίωσιν ^o πᾶσαν εἶναι τὴν τοιαύτην μεταβολήν· τὸ δὲ διαφέρει. Ἐν γὰρ τῷ ὑποκειμένῳ ^p τὸ μὲν ^q ἐστὶ κατὰ τὸν λόγον, τὸ δὲ κατὰ τὴν ὕλην. Ὅταν ^r μὲν οὖν ἐν ²⁶ ^s τοῖτοις ἡ ἡ μεταβολή, γένεσις ^t ἔσται ἡ φθορά, ὅταν δ' ἐν τοῖς πάθεσι καὶ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλοίωσις. Διακρινόμενα δὲ καὶ συγκρινόμενα εὐφθαρτα γίνεται. Ἐὰν ^v μὲν ^w γὰρ εἰς ἐλάττω ^x ὑδάτια διαιρεθῇ, θάττον ἀήρ γίνεται, ^y ἐὰν δὲ συγκριθῇ, βραδύτερον. Μᾶλλον δ' ἔσται δῆλον ἐν τοῖς ὕστερον. Νῦν δὲ τοσοῦτον διωρίσθω, ὅτι ἀδύνατον ^z εἶναι τὴν γένεσιν σύγκρισιν, οἶαν ^a δὴ τινές φασιν.

Διωρισμένων δὲ τούτων, πρῶτον θεωρητέον πότερον ἔστι ³ ^b τι γινόμενον ἀπλῶς καὶ φθειρόμενον, ἢ κυρίως μὲν οὐδέν, ἀεὶ δ' ἐκ τινος καὶ τί, λέγω δ' ^c οἶον ἐκ κάμνοντος ^d ὑγιαίνοντος ^e καὶ κάμνον ἐξ ὑγιαίνοντος, ἢ μικρὸν ἐκ μεγάλου καὶ μέγα ἐκ μικροῦ, καὶ τᾶλλα πάντα τοῦτον τὸν τρόπον. Εἰ γὰρ ἀπλῶς ἔσται γένεσις, ἀπλῶς ^f ἂν γίνοιτο ἐκ μὴ ὄντος, ὥστ' ἀληθὲς ἂν εἴη λέγειν ὅτι ὑπάρχει ^g τισὶ τὸ μὴ ὄν. Τίς ² μὲν γὰρ γένεσις ἐκ μὴ ὄντος τινός, οἶον ^h ἐκ μὴ λευκοῦ ἢ μὴ καλοῦ, ἡ δὲ ἀπλὴ ἐξ ἀπλῶς μὴ ὄντος. Τὸ δ' ἀπλῶς ἦτοι τὸ πρῶτον ⁱ σημαίνει καθ' ἐκάστην κατηγορίαν τοῦ ὄντος, ἢ τὸ καθόλου καὶ ^k τὸ πάντα περιέχον. Εἰ μὲν οὖν τὸ πρῶ-

¹ ἂν om. E. ^m μεταβάλλῃ ἐκ τοιοῦδε E.L. ⁿ τόδε] τὸν τοιούδε E.
^o εἶναι πᾶσαν F.H. ^p τὰ H. ^q ἐστὶ] ἐστὶ τόδε E. ^r μὲν om. L.
^s τοῖς E. ^t ἔσται] ἐστὶν E. ^v μὲν om. E. ^w γὰρ om. F. ^x ὕδατα L. et nescio an E. ^y ἐὰν δὲ] καὶ ἐὰν E. ^z τὴν γένεσιν εἶναι E. ^a δὴ om. H. ^b τι] τὸ L. ^c οἶον om. E. ^d ὑγιαίνοντος E. ^e καὶ κ.] ἡ κ. F.H. ^f ἂν τι γ. E.L. ^g τισὶ om. H. ^h ἡ ἐκ μὴ F. ⁱ συμβαίνει L. ^k τὸ post καὶ om. F.

3 τον, οὐσίας ἔσται γένεσις ἐκ μὴ οὐσίας. Ἦμι δὲ μὴ ὑπάρχει
οὐσία ¹μηδὲ τόδε, δηλον ὡς οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδεμία κατη-
γοριῶν, οἷον οὔτε ποιὸν οὔτε ποσὸν οὔτε τὸ ^mποῦ· χωριστὰ
γὰρ ἂν εἴη τὰ πάθη τῶν οὐσιῶν. Εἰ δέ, τὸ μὴ ὄν ὅλως ἀπό-
φασις ἔσται καθόλου πάντων, ὥστε ἐκ μηδενὸς ἀνάγκη γί-
4 νεσθαι τὸ γινόμενον. Περὶ μὲν ⁿοὖν τούτων ἐν ἄλλοις τε διη-
πόρηται καὶ διώρισται τοῖς λόγοις ἐπὶ πλεῖον· συντόμως δὲ
καὶ νῦν λεκτέον, ὅτι τρόπον μὲν τινα ἐκ μὴ ὄντος ἀπλῶς
γίνεται, τρόπον δὲ ἄλλον ἐξ ὄντος ἀεὶ· τὸ γὰρ δυνάμει
ὄν ἐντελεχεῖα δὲ μὴ ὄν ἀνάγκη προϋπάρχειν λεγόμενον ἀμ-
5 φοτέρως. ^vΟ δὲ καὶ τούτων ^oδιωρισμένων ἔχει θαυμαστὴν
ἀπορίαν, πάλιν ἐπαναποδιστέον, πῶς ἔστιν ἀπλή γένεσις, εἴτ'
ἐκ δυνάμει ὄντος ^pοῦσα εἴτε καὶ πῶς ἄλλως. Ἀπορήσκει γὰρ
ἂν τις ἂρ' ἔστιν οὐσίας γένεσις καὶ τοῦ τοῦδε, ἀλλὰ μὴ ^qτοῦ
τοιούδε ^rκαὶ τοσοῦδε καὶ ποῦ. Τὸν αὐτὸν ^sδὲ τρόπον καὶ
6 περὶ φθοράς. ^tΕἰ γὰρ τι γίνεται, δηλον ὡς ἔσται δυνάμει
τις οὐσία, ἐντελεχεῖα δ' οὔ, ^vἐξ ἧς ἡ γένεσις ἔσται καὶ εἰς ἣν
ἀνάγκη μεταβάλλειν ^wτὸ φθειρόμενον. Πότερον οὖν ὑπάρξει
τι ^xτούτῳ τῶν ἄλλων ἐντελεχεῖα; ^yΛέγω δ' ^zοἷον ἂρ' ἔσται
ποσὸν ἢ ποιὸν ἢ ποῦ ^aτὸ δυνάμει ^bμόνον τόδε ^cκαὶ ὄν, ἀπλῶς
7 ^dδὲ μὴ τόδε μὴδ' ὄν; Εἰ γὰρ μὴδὲν ἀλλὰ πάντα δυνάμει,
χωριστόν τε συμβαίνει τὸ ^eμὴ οὕτως ὄν, καὶ ^fἔτι ὃ μάλιστα
φοβούμενοι διετέλεσαν οἱ πρῶτοι φιλοσοφήσαντες, τὸ ἐκ μη-
δενὸς ^gγίνεσθαι προϋπάρχοντος· εἰ δὲ τὸ μὲν εἶναι τόδε τι
ἢ οὐσίαν οὐχ ^hὑπάρξει, τῶν δ' ἄλλων τι τῶν εἰρημένων, ἔσται,
8 καθάπερ εἵπομεν, χωριστὰ τὰ πάθη τῶν οὐσιῶν. Περὶ τε
τούτων οὖν ὅσον ἐνδέχεται ⁱπραγματευτέον, καὶ τίς αἰτία
τοῦ γένεσιν ἀεὶ ^kεἶναι, καὶ τὴν ἀπλήν καὶ τὴν κατὰ μέρος.

¹μηδὲ τὸ τόδε H. ^mποῦ (supra posito τόποι) F. ⁿοὖν om. L.
^oλεγομένων (supra posito διωρισμένων) F. ^pοῦσία H.L. ^qτοῦ post
μὴ om. L. ^rκαὶ τοῦ τοσοῦδε καὶ τοῦ ποῦ F. ^sδὴ H.L. ^tεἰ om. E.
^vἐξ—καὶ om. E. ^wτὸν E. ^xτοῦτο F. ^yλέγω om. E. ^zοἷον
om. H. ^aτῷ H. ^bμόνον] ὄν F.L. ^cκαὶ om. L. ^dτε E.
^eοὔτω μὴ F.H. ^fἔτι om. E. ^gγίνεσθαι om. E. ^hὑπάρχει F.L.
ⁱπραγματέον L. ^kκαὶ τὴν ἀπλήν εἶναι E.

Οὕσης δ' αἰτίας μίᾱς μὲν ὅθεν τὴν ἀρχὴν ¹ εἶναι φαμεν τῆς κινήσεως, μιᾷς δὲ τῆς ὕλης, τὴν τοιαύτην αἰτίαν λεκτέον. Περὶ μὲν γὰρ ἐκείνης εἴρηται πρότερον ἐν τοῖς περὶ κινήσεως λόγοις, ^m ὅτι ἐστὶ τὸ μὲν ἀκίνητον τὸν ⁿ ἅπαντα χρόνον, τὸ δὲ κινούμενον αἰεί. Τούτων οὐδὲ περὶ ^p μὲν τῆς ἀκινήτου ἀρχῆς ^q τῆς ἐτέρας καὶ προτέρας διελεῖν ἐστὶ φιλοσοφίας ἔργον· περὶ δὲ τοῦ διὰ τὸ συνεχῶς κινεῖσθαι τὰλλα κινουίντος ὕστερον ἀποδοτέον, τί ^r τοιούτων τῶν καθ' ἕκαστα λεγομένων αἰτιόν ἐστιν. Νῦν δὲ τὴν ὡς ἐν ὕλης εἶδει τιθεμένην αἰτίαν εἴπωμεν, ¹⁰ δι' ἣν αἰεὶ φθορὰ καὶ γένεσις οὐχ ὑπολείπει τὴν φύσιν· ἅμα γὰρ ἂν ἴσως ^r τοῦτο γένοιτο δῆλον, καὶ περὶ τοῦ νῦν ἀπορηθέντος, πῶς ποτὲ ^s δεῖ λέγειν καὶ περὶ τῆς ἀπλῆς φθορᾶς καὶ γενέσεως. Ἐχει δ' ἀπορίαν ἱκανὴν καὶ τί τὸ αἷτιον τοῦ ¹¹ συνείρειν τὴν γένεσιν, εἴπερ τὸ φθειρόμενον εἰς τὸ μὴ ὄν ἀπέρχεται, τὸ δὲ μὴ ὄν ^t μηδὲν ἐστίν· οὔτε γὰρ τί οὔτε ποιὸν οὔτε ποσὸν οὔτε ποῦ τὸ μὴ ὄν. Εἴπερ οὖν αἰεὶ τι τῶν ὄντων ἀπέρχεται, διὰ τί ποτ' οὐκ ἀνήλωται ^v πάλα καὶ φρουῖδον τὸ πᾶν, εἴ γε πεπερασμένον ^w ἦν ἐξ οὗ ^x γίνεται τῶν ^y γινομένων ἕκαστον; Οὐ γὰρ δὴ διὰ τὸ ἄπειρον εἶναι ἐξ οὗ γίνεται, οὐχ ὑπολείπει· τοῦτο γὰρ ἀδύνατον. Κατ' ἐνέργειαν μὲν γὰρ ¹² οὐδὲν ἐστὶν ἄπειρον, δυαίμει δ' ἐπὶ τὴν διαίρεσιν, ὥστ' εἶδει ταύτην εἶναι μόνην τὴν μὴ ὑπολείπονσαν τῷ γίνεσθαι τι αἰεὶ ἔλαττον· νῦν δὲ τοῦτο οὐχ ὀρώμεν. Ἀρ' οὖν διὰ τὸ τὴν τοῦδε φθορὰν ἄλλου εἶναι γένεσιν καὶ τὴν τοῦδε γένεσιν ἄλλου εἶναι φθορὰν ἅπανστον ἀναγκαῖον εἶναι τὴν μεταβολήν; Περὶ μὲν ¹³ οὖν τοῦ γένεσιν εἶναι καὶ φθορὰν ^z ὁμοίως περὶ ἕκαστον τῶν ὄντων, ταύτην ^a οἰητέον εἶναι πᾶσιν ἱκανὴν αἰτίαν. Διὰ τί δὲ ποτε τὰ μὲν ἀπλῶς ^b γίνεσθαι λέγεται ^c καὶ φθείρεσθαι τὰ δ' οὐχ ^d ἀπλῶς, πάλιν σκεπτέον, εἴπερ τὸ αὐτό ^e ἐστὶ γένεσις

¹ τῆς κινήσεως εἶναι φαμεν F. ^m ὅτι δέ ἐστι E. ⁿ πάντα E. ^o δὲ om. E. ^p μὲν τῆς ἐτέρας ἀρχῆς καὶ πρ. pr. E, μὲν τῆς ἀκινήτου ἀρχῆς τῆς πρ. L. ^q τοιούτων L. ^r γένοιτο τοῦτο F. ^s δεῖ om. E. ^t οὐδὲν μὴ ἐστὶν E, οὐδὲν ἐστὶν L. ^v πάλα margo F. ^w ἦν] η E. ^x γίνεται τῶν om. E. ^y γινόμενον E. ^z ὁμοίως αἰεὶ περὶ F. ^a οἰητέον ἱκανὴν πᾶσιν αἰτίαν F. ^b λέγεται γίνεσθαι F. ^c καὶ] τὰ δὲ καὶ E. ^d ἀπλῶν E. ^e ἐστὶ om. L.

μὲν τουδί ^f φθορά δὲ τουδί, καὶ φθορά μὲν τουδί γένεσις δὲ
 14 τουδί· ζητεῖ γὰρ τινα τοῦτο λόγον. Λέγομεν γὰρ ὅτι φθεί-
 ρεται νῦν ἀπλῶς, καὶ οὐ μόνον τοδί· καὶ αὕτη μὲν γένεσις
 ἀπλῶς, αὕτη δὲ φθορά. Τοδί δὲ γίνεται μὲν τι, γίνεται δ'
 ἀπλῶς οὐ· φάμεν γὰρ τὸν μαρτάνοντα γίνεσθαι μὲν ἐπιστή-
 15 μονα, γίνεσθαι δ' ἀπλῶς ^g οὐ. Καθάπερ οὖν ^h πολλὰκις
 διορίζομεν λέγοντες ὅτι τὰ μὲν τότε τι σημαίνει τὰ δ' οὐ,
 διὰ τοῦτο συμβαίνει τὸ ζητούμενον· διαφέρει γὰρ εἰς ^a με-
 ταβάλλει τὸ μεταβάλλον· οἷον ἴσως ἢ μὲν εἰς πῦρ ὁδὸς γέ-
 νεσις μὲν ἀπλῇ, φθορά δὲ τινός ⁱ ἐστίν, οἷον γῆς, ἢ δὲ γῆς
 γένεσις τις γένεσις, ^k γένεσις δ' οὐχ ἀπλῶς, φθορά δ' ἀπλῶς,
 οἷον πυρός, ὥσπερ Παρμενίδης λέγει δύο τὸ ὄν καὶ τὸ μὴ ὄν
 16 εἶναι φάσκων, πῦρ καὶ γῆν. Τὸ δὲ ταῦτα ἢ τοιαυτῇ ἑτέρα
 ὑποτίθεσθαι ^l διαφέρει οὐδέν· τὸν γὰρ τρόπον ζητοῦμεν, ἀλλ'
 οὐ τὸ ὑποκείμενον. Ἡ μὲν οὖν εἰς τὸ μὴ ὄν ἀπλῶς ὁδὸς
 φθορά ἀπλῇ, ἢ δ' εἰς τὸ ἀπλῶς ὄν γένεσις ἀπλῇ. Οἷς οὖν
 διώρισται εἴτε πυρὶ καὶ ^m γῇ εἴτε ἄλλοις τισί, τούτων ἔσται
 17 τὸ μὲν ὄν τὸ δὲ μὴ ὄν. Ἐνα μὲν οὖν τρόπον ⁿ τούτῳ διοίσει
 τὸ ἀπλῶς ^o τι γίνεσθαι καὶ φθείρεσθαι τοῦ μὴ ἀπλῶς, ἄλλον
 δὲ ^p τῇ ὕλῃ ὅποια τις ἂν ᾗ· ἥς μὲν γὰρ μᾶλλον αἰ διαφοραὶ
 τότε τι σημαίνουσι, μᾶλλον οὐσία, ^q ἥς δὲ στέρησιν, μὴ ὄν,
 ἢ οἷον τὸ μὲν θερμὸν κατηγορία τις ^s καὶ εἶδος, ἢ δὲ ψυχρότης
 στέρησις. Διαφέρουσι ^t δὲ γῇ καὶ πῦρ ^v καὶ ταύταις ταῖς
 18 διαφοραῖς. Δοκεῖ δὲ μᾶλλον τοῖς πολλοῖς τῷ αἰσθητῷ καὶ
 μὴ αἰσθητῷ διαφέρειν· ὅταν μὲν γὰρ εἰς αἰσθητὴν ^w μετα-
 βάλλῃ ὕλην, γίνεσθαι φασιν, ὅταν δ' εἰς ἀφανῆ, φθείρεσθαι·
 τὸ γὰρ ὄν καὶ ^x τὸ μὴ ὄν ^y τῷ αἰσθάνεσθαι καὶ ^z τῷ μὴ αἰ-
 σθάνεσθαι διορίζουσιν, ὥσπερ τὸ μὲν ἐπιστητὸν ὄν, τὸ δ' ἄ-

^f φθορά δὲ—γένεσις δὲ τουδί om. L. ^g οὐ γὰρ καθ. E. ^h διορίζομεν
 πολλὰκις F.H.L. ⁱ ἐστίν om. L. ^k γένεσις δ' οὐχ ἀπλῶς] δὲ E, om. L.
^l διαφέρει γὰρ οὐδέν E. ^m γῇ εἴτε] γῇ ἢ καὶ H. ⁿ διοίσει ἐν τούτῳ F.
^o τι om. F.H. ^p ἢ ὕλη F.H. ^q ἥς] τῆς H. ^r οἷον εἰ τὸ F.H.
^s καὶ τὸ εἶδος E. ^t δὲ γῇ] γὰρ γῇ F. ^v καὶ om. E.F. ^w μεταβάλλῃ E.L.
^x τὸ post καὶ om. F. ^y τῷ om. F.L. ^z καὶ τῷ μὴ αἰσθάνεσθαι om. E,
 αἰσθάνεσθαι om. L.

γνωστον μὴ ὄν· ἡ γὰρ αἴσθησις ἐπιστήμης ἔχει δύναμιν. Κα-¹⁹
 θίπερ οὖν αὐτοὶ τῷ αἰσθάνεσθαι ἢ τῷ δύνασθαι ^aκαὶ ζῆν καὶ
 εἶναι νομίζουσιν, οὕτω καὶ τὰ πράγματα, τρόπον τινὰ διώ-
 κοιντες τᾷληθές, αὐτὸ δὲ λέγοντες οὐκ ἀληθές. Συμβαίνει ²⁰
^bδὴ κατὰ δόξαν καὶ κατ' ἀλήθειαν ^cἄλλως τὸ γίνεσθαι τε
 ἀπλῶς καὶ ^dτὸ φθείρεσθαι· ^eπνεῦμα γὰρ καὶ ἀὴρ κατὰ μὲν
 τὴν αἴσθησιν ἡττόν ἐστιν (διὸ καὶ ^fτὰ φθειρόμενα ἀπλῶς τῇ
 εἰς ταῦτα μεταβολῇ φθείρεσθαι λέγουσιν, γίνεσθαι δ' ὅταν
 εἰς ἀπτόν καὶ εἰς γῆν ^gμεταβάλλῃ), ^hκατὰ δ' ἀλήθειαν
ⁱμᾶλλον τόδε τι καὶ εἶδος ταῦτα τῆς γῆς. Τοῦ μὲν οὖν ²¹
 εἶναι τὴν μὲν ἀπλὴν γένεσιν φθορὰν οὐσάν τινος, ^kτὴν δὲ
 φθορὰν τὴν ἀπλὴν γένεσιν οὐσάν τινος, εἴρηται τὸ αἴτιον·
 διὰ γὰρ τὸ τὴν ὕλην διαφέρειν ἢ τῷ οὐσίαν εἶναι ^lἢ τῷ μή, ἢ
 τῷ ^mτὴν μὲν μᾶλλον τὴν δὲ μή, ἢ τῷ ⁿτὴν μὲν μᾶλλον αἰ-
 σθητὴν εἶναι τὴν ὕλην ἐξ ἧς καὶ εἰς ἣν, τὴν δὲ ἡττον εἶναι. Τοῦ ²²
 δὲ τὰ μὲν ἀπλῶς γίνεσθαι ^oλέγεσθαι, τὰ δὲ τι μόνον, μὴ τῇ
 ἐξ ἀλλήλων γενέσει, καθ' ὃν εἵπομεν νῦν τρόπον· νῦν γὰρ
 τοσοῦτον διώρισται, τί δὴ ποτε πάσης γενέσεως ^pοὔσης
 φθορᾶς ἄλλου, καὶ πάσης φθορᾶς οὔσης ἐτέρου τινὸς γενέ-
 σεως, οὐχ ὁμοίως ἀποδίδομεν τὸ γίνεσθαι ^qκαὶ τὸ φθείρεσθαι
 τοῖς ^rεἰς ἀλλήλα μεταβάλλουσιν. Τὸ δ' ὕστερον εἰρημένον ²³
 οὐ τοῦτο διαπορεῖ ἀλλὰ ^sτί ποτε τὸ μανθάνον μὲν οὐ λέγεται
 ἀπλῶς γίνεσθαι ^tἀλλὰ γίνεσθαι ἐπιστῆμον, τὸ δὲ φνύμενον
 γίνεσθαι. Ταῦτα δὲ διώρισται ταῖς κατηγορίαις· τὰ μὲν
 γὰρ τόδε τι σημαίνει, τὰ δὲ τοιόνδε, ^vτὰ δὲ ποσόν· ὅσα οὖν
 μὴ οὐσίαν σημαίνει, οὐ λέγεται ἀπλῶς ἀλλὰ τί γίνεσθαι.
 Οὐ μὴν ἀλλ' ὁμοίως ἐν ^wπάσι γένεσις μὲν κατὰ τὰ ἐν τῇ ²⁴
^xἐτέρα συστοιχία λέγεται, οἷον ἐν μὲν οὐσίᾳ ἐὰν πῦρ ἀλλ'

^a καὶ ante ζῆν om. E. ^b δὴ] δὴ καὶ H. ^c ἄλλως καὶ τὸ H. ^d τὸ
 post καὶ om. E.L. ^e πνεύματα γὰρ καθ' E. ^f τὰ om. F. ^g μετα-
 βάλλῃ L. ^h κατ' ἀλήθειαν δὲ F.H.L. ⁱ τόδε τι μᾶλλον F. ^k τὴν
 δὲ—τινος margo F. ^l ἢ τῷ μή—δὲ μή om. E. ^m τὴν μὲν—τὴν μὲν
 margo F. ⁿ τὴν μὲν om. E.L. ^o λέγεσθαι om. L. ^p οὔσης
 φθ.—γενέσεως om. L. ^q καὶ] τε καὶ L. ^r εἰς ἀλλήλα om. E. ^s τί δὴ
 ποτε F. ^t ἀλλὰ τι γίνεσθαι margo F. ^v τὰ δὲ π.] τὸ δὲ π. L.
^w ἅπασι F. ^x ἐτέρα τοῦ κρείττονος συστοιχία F.

οὐκ ἐὰν γῇ. ἐν δὲ τῷ ποιῶ ἐὰν ^zἐπιστήμον ἄλλ' οὐχ ὅταν
^aἀνεπιστήμον. Περὶ μὲν οὖν τοῦ τὰ μὲν ἀπλῶς γίνεσθαι τὰ δὲ
^bμὴ, καὶ ὅλως ^cἐν ταῖς οὐσίαις ^dαὐταῖς, εἴρηται, καὶ διότι
^eτοῦδε γένεσιν εἶναι συνεχῶς αἰτία ὡς ὕλη τὸ ὑποκείμενον, ὅτι
^fμεταβλητικὸν εἰς τάναντία, καὶ ἔστιν ἡ θατέρου γένεσις ἀεὶ
 ἐπὶ τῶν οὐσιῶν ἄλλου φθορὰ καὶ ἡ ἄλλου φθορὰ ἄλλου
 25 γένεσις. Ἄλλα μὴν οὐδ' ἀπορῆσαι δεῖ διὰ τί γίνεται ^hἀεὶ
 ἀπολλυμένων· ὥσπερ γὰρ καὶ τὸ φθείρεσθαι ἀπλῶς ⁱφασίν,
 ὅταν εἰς ἀναίσθητον ἔλθῃ καὶ τὸ μὴ ὄν, ὁμοίως ^kκαὶ γίνεσθαι
 ἐκ μὴ ὄντος φασίν, ὅταν ἐξ ἀναισθήτου. Εἴτ' οὖν ὄντος τινὸς
 τοῦ ὑποκειμένου εἴτε μὴ, γίνεται ^lἐκ μὴ ὄντος. ^mὍσπε
 ὁμοίως καὶ ⁿγίνεται ἐκ μὴ ὄντος καὶ φθίρεται εἰς τὸ μὴ ὄν.
 26 Εὐκότως οὖν οὐχ ὑπολείπει· ἡ γὰρ γένεσις φθορὰ τοῦ μὴ ὄν-
 τος, ἡ δὲ φθορὰ γένεσις τοῦ μὴ ὄντος. Ἄλλα τοῦτο τὸ μὴ ὄν
 ἀπλῶς ἀπορήσειεν ^oἂν τις πότερον ^pτὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων
^qἔστίν, οἷον γῇ καὶ τὸ βαρὺ μὴ ὄν, πῦρ δὲ καὶ τὸ κοῦφον ^rτὸ
 ὄν, ἢ οὐ, ἀλλ' ἔστι καὶ γῇ τὸ ὄν, τὸ δὲ μὴ ὄν ὕλη ^sἢ τῆς γῆς,
 27 καὶ πυρὸς ὡσαύτως. Καὶ ἄρά γε ἑτέρα ἐκατέρου ἡ ὕλη, ἡ
 οὐκ ἂν γίνοιτο ἐξ ἀλλήλων οὐδ' ἐξ ἐναντίων; Τούτοις γὰρ
 ὑπάρχει τάναντία, πυρί, γῇ, ὕδατι, ἀέρι. ^tἩ ἔστι ^uμὲν ^vὡς
^wἡ αὐτή, ἔστι δ' ὡς ἡ ἑτέρα· ὁ μὲν γὰρ ποτε ὄν ὑπόκειται τὸ
 αὐτό, τὸ δ' εἶναι οὐ τὸ αὐτό. Περὶ μὲν ^xοὖν τούτων ἐπὶ
 τοσοῦτον εἰρήσθω.

4 Περὶ δὲ γενέσεως καὶ ἀλλοιώσεως ^yλέγωμεν τί διαφέ-
 ρουσιν· φανερὸν γὰρ ἑτέρας εἶναι ταύτας τὰς μεταβολὰς ἀλ-
 2 λήλων. ^zἘπειδὴ οὖν ἐστὶ τι τὸ ὑποκείμενον καὶ ἕτερον τὸ
 πάθος ὃ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ^aλέγεσθαι πέφυκεν, καὶ ἔστι

y οὐχὶ E. z ἐπιστήμων E. a ἀνεπιστήμων E. b μὴ] πῇ F.H.
 c ἐν] καὶ ἐν H.L. d αὐταῖς om. E.L. e τοῦδε] τοῦ E. f μεταβλητικόν
 ἐστιν εἰς E. g ἄλλου post ἡ om. E. h ἀεὶ] εἰ E, τι ἀεὶ F. i φασιν E.
 k καὶ τὸ γίν. F.H. l ἐκ μὴ ὄντος. om. F.L, in margine ponit H.
 m ὥστε—ὄντος om. E. n γίνεται om. L. o ἂν codicibus deest.
 p τὸ ἕτερον om. E. q ἐστίν om. E.L. r τὸ ante ὄν om. F.H.
 s ἡ om. F. t μὲν om. E. v ὡς om. F. w ἡ om. E.H.L. x οὖν
 om. E. y λέγωμεν E.H. z ἐπεὶ H. a πέφυκε λέγεσθαι F.L.

μεταβολή ἐκατέρου τούτων, ἀλλοίωσις ^b μὲν ἐστίν, ὅταν ὑπο-
 μένοντος τοῦ ὑποκειμένου, αἰσθητοῦ ὄντος, ^c μεταβάλλῃ ἐν
 τοῖς ^d αὐτοῦ πάθεσιν, ^e ἢ ἐναντίοις ^f οὖσιν ἢ μεταξύ, οἷον τὸ
 σῶμα ὑγιαίνει καὶ πάλιν κάμνει ὑπομένον ^g γε ^h ταυτό, καὶ
 ὁ χαλκὸς στρογγύλος, ὅτε δὲ ⁱ γωνιοειδὴς ὁ αὐτός γε ὢν.
 Ὅταν δ' ὅλον ^k μεταβάλλῃ μὴ ὑπομένοντος ^l αἰσθητοῦ τινὸς ³
^m ὡς ὑποκειμένου τοῦ αὐτοῦ, ἀλλ' οἷον ἐκ τῆς γονῆς αἷμα
 πάσης ἢ ἐξ ὕδατος ἀῆρ ἢ ἐξ ἀέρος παντὸς ὕδωρ, γένεσις ἦδη
 τὸ τοιοῦτον. τοῦ δὲ φθορά, μάλιστα δέ, ἂν ⁿ ἢ μεταβολὴ
^o γίνηται ἐξ ἀναισθήτου εἰς αἰσθητὸν ἢ ἀφῆ ἢ πάσαις ταῖς
 αἰσθήσεσιν, οἷον ὅταν ὕδωρ ^p γένηται ἢ φθαρῇ εἰς ἀέρα· ὁ
 γὰρ ἀῆρ ἐπιεικῶς ἀναισθητον. Ἐν ^q δὲ τούτοις ^r ἂν τι ⁺
^s ὑπομένη πάθος τὸ αὐτὸ ἐναντιώσεως ἐν τῷ γενομένῳ ^t καὶ
^v τῷ φθαρέντι, οἷον ὅταν ἐξ ἀέρος ^w ὕδωρ, εἰ ἄμφω διαφανῇ
 ἢ ψυχρά, οὐ δεῖ τούτου θάτερον πάθος εἶναι εἰς ὃ μεταβάλ-
 λει. Εἰ δὲ μή, ἔσται ἀλλοίωσις, οἷον ^x ὁ μουσικὸς ἄνθρωπος
 ἐφθάρη, ^y ἄνθρωπος δ' ἄμουσος ἐγένετο, ὁ δ' ἄνθρωπος ὑπο-
 μένει τὸ αὐτό. Εἰ μὲν οὖν τούτου μὴ πάθος ἦν καθ' ^z αὐτὸν ⁵
 ἢ μουσικὴ καὶ ἢ ἀμουσία, τοῦ μὲν γένεσις ^a ἦν ἂν, τοῦ δὲ
 φθορά· διὸ ἀνθρώπου μὲν ταῦτα πάθη, ἀνθρώπου δὲ μου-
 σικοῦ ^b καὶ ἀνθρώπου ἀμούσου γένεσις καὶ φθορά· νῦν δὲ
 πάθος τοῦτο τοῦ ὑπομένοντος. Διὸ ἀλλοίωσις τὰ τοιαῦτα.
 Ὅταν μὲν οὖν κατὰ ^c τὸ ποσὸν ἢ ἢ μεταβολὴ τῆς ἐναντιώ-
 σεως, ^d αὖξή καὶ φθίσις, ὅταν δὲ κατὰ τὸ πόνον, ^e φορά, ὅταν
 δὲ ^f κατὰ πάθος καὶ τὸ ποιόν, ἀλλοίωσις, ὅταν δὲ μηδὲν ὑπο-
 μένῃ οὐ θάτερον πάθος ^g ἢ συμβεβηκὸς ὅλως, γένεσις, τὸ δὲ
 φθορά. Ἔστι ^h δὲ ὕλη μάλιστα μὲν ⁱ καὶ κυρίως τὸ ὑπο-
 7

^b μὲν οὖν ἐστίν F.L. ^c μεταβάλλῃ E. ^d αὐτοῦ E. ^e ἢ om. H.
^f οὖσιν om. F.L. ^g γε om. E. ^h αὐτό F. ⁱ γωνιοειδὴς E. ^k μετα-
 βάλλῃ E. ^l τινος αἰσθητοῦ F. ^m ὡς] τοῦ E. ⁿ ἢ om. F. ^o γίνετα
 F.L. ^p γίνηται F. ^q δὴ L. ^r ἂν F.H. ^s ὑπομένη E. ^t καὶ] καὶ
 ἐν F. ^v τῷ om. E.L. ^w ὕδωρ καὶ εἰ E.H. ^x ὁ om. F. ^y ἄνθρ. δ'
 ἄμ.] ἄμουσος ὁ ἄνθρ. E. ^z αὐτό F.H.L. ^a ἂν ἦν F.H.L. ^b καὶ ἄνθρ.]
 ἢ ἄνθρ. E. ^c τὸ om. E.F. ^d αὖξῃσις F.H.L. ^e φορά, ὅταν δὲ κατὰ
 om. E. ^f κατὰ τὸ πάθος F.H. ^g ἢ] καὶ F. ^h δὲ ἢ ὕλη E.F.H. ⁱ καὶ
 om. E.F.H.

κείμενον γενέσεως καὶ φθορᾶς δεκτικόν, τρόπον δέ τινα καὶ τὸ ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς, ὅτι πάντα δεκτικὰ τὰ ὑποκείμενα ^k ἐναντιώσεών τινων. Περὶ μὲν ^l οὖν γενέσεως ^m καὶ φθορᾶς, εἴτε ἔστιν εἴτε μὴ, ⁿ καὶ πῶς ἔστι, καὶ περὶ ἀλλοιώσεως διωρίσθω τοῦτον τὸν τρόπον.

- 5 Περὶ δὲ αὐξήσεως λοιπὸν εἰπεῖν, ^o τί τε διαφέρει γενέσεως καὶ ἀλλοιώσεως, καὶ πῶς αὐξάνεται ^p τῶν αὐξανόμενων ² ἕκαστον καὶ φθίνει ὅτιοῦν τῶν φθινόντων. Σκεπτέον δὴ ^q πρῶτον πότερον ^r μόνως ^s ἐν τῷ περὶ ὃ ἔστιν αὐτῶν ^t ἢ πρὸς ἄλληλα διαφορά, οἷον ὅτι ἢ μὲν ἐκ τοῦδε εἰς τόδε μεταβολή, ^v οἷον ἐκ δυνάμει οὐσίας εἰς ἐντελεχείᾳ οὐσίαν, γένεσις ἔστιν, ἢ δὲ ^w περὶ μέγεθος αὕξησις ^x καὶ φθίσις, ἢ δὲ περὶ πάθος ἀλλοιώσις· ^y ἀμφοτέρω δὲ ^z ἐκ δυνάμει ὄντων εἰς ἐντελέχειαν μεταβολή τῶν εἰρημένων ἔστιν, ἢ καὶ ὁ τρόπος διαφέρει τῆς μεταβολῆς· φαίνεται γὰρ τὸ μὲν ἀλλοιούμενον οὐκ ἐξ ἀνάγκης μεταβάλλον κατὰ τόπον, οὐδὲ τὸ γινόμενον, τὸ δ' αὐξανόμενον καὶ τὸ φθίνον, ἄλλον δὲ τρόπον τοῦ φε-
- 3 ρομένου. Τὸ μὲν γὰρ φερόμενον ὅλον ^a ἀλλάττει τόπον, τὸ δ' αὐξανόμενον ὥσπερ τὸ ἐλαυνόμενον· ^b τούτου γὰρ μένοντος τὰ μόρια μεταβάλλει κατὰ τόπον, οὐχ ὥσπερ τὰ τῆς σφαίρας· τὰ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἴσῳ τόπῳ μεταβάλλει τοῦ ὅλου μένοντος, τὰ δὲ τοῦ ^c αὐξανόμενου αἰεὶ ἐπὶ πλείω τόπον, ἐπ'
- 4 ἐλάττω δὲ ^d τὰ τοῦ φθίνοντος. Ὅτι μὲν οὖν ἡ μεταβολή διαφέρει οὐ μόνον περὶ ὃ ἀλλὰ καὶ ὥς τοῦ τε γινόμενου καὶ
- 5 ἀλλοιούμενου καὶ αὐξανόμενου, δῆλον. Περὶ ^e δὲ ὃ ^f ἔστιν ἡ μεταβολή ^g ἢ τῆς αὐξήσεως καὶ ἢ τῆς φθίσεως (περὶ μέγεθος δὲ δοκεῖ εἶναι τὸ αὐξάνεσθαι καὶ φθίνειν), ποτέρως ὑποληπτέον, πότερον ἐκ δυνάμει μὲν μεγέθους καὶ σώματος, ἐντελε-

^k ἐναντ. τινων] τῶν ἐναντ. L. ^l οὖν om. F.L. ^m καὶ φθορᾶς om. F.H.L. ⁿ καὶ πῶς ἔστι καὶ π. ἀλλ. om. F. ^o τίτι L. ^p τῶν om. F. ^q πρῶτον om. L. ^r μόνως om. H. et pr. F. ^s ἐν τῷ om. E. ^t πρὸς ἄλληλα ἢ E. ^v οἷον ἢ ἐκ H. ^w περὶ τὸ μ. E. ^x καὶ φθίσις om. H, in margine ponunt E.F. ^y ἀμφοτέρων F. ^z ἐκ τῶν δ. F.H. ^a ἀλλάττει τὸν τ. F. ^b τούτου μὲν γὰρ pr. F. ^c αὐξομένου H. ^d τὰ om. E.H, in margine ponit F. ^e ὃ δὲ H. ^f ἢ μετ. ἔστιν E. ^g ἢ ante τῆς om. L.

χείρ δ' ἀσωμάτου καὶ ἀμεγέθους γίνεσθαι σῶμα καὶ μέγεθος, καὶ τούτου διχῶς ἐνδεχομένου λέγειν, ποτέρως ἢ αὔξησις γίγνεται; Πότερον ἐκ κεχωρισμένης αὐτῆς καθ' αὐτὴν τῆς 6 ὕλης, ἢ ἐνυπαρχούσης ἐν ἄλλῳ σώματι; ἢ ἀδύνατον ἀμφοτέρως; Χωριστὴ ^h μὲν γὰρ οὐσα ἢ οὐδένα καθεύξει τόπον, ἢ οἷον στιγμὴ ⁱ τις ἢ κενὸν ἔσται ^k ἢ σῶμα οὐκ αἰσθητόν. Τούτων δὲ τὸ μὲν οὐκ ἐνδέχεται, τὸ δὲ ^l ἀναγκαῖον ἐν τινι εἶναι αἰεὶ γάρ που ἔσται τὸ γιγνόμενον ἐξ αὐτοῦ, ὥστε κακείνο, ἢ καθ' αὐτὸ ἢ κατὰ συμβεβηκός. Ἀλλὰ μὴν εἴ ^{γ'} ἐν τινι 7 ὑπάρξει, εἰ μὲν κεχωρισμένον οὕτως ὥστε μὴ ^m ἐκείνου ⁿ καθ' αὐτὸ ἢ κατὰ συμβεβηκός τι εἶναι, συμβήσεται πολλὰ καὶ ἀδύνατα. Λέγω δ' οἷον εἰ γίγνεται ἀήρ ἐξ ὕδατος, οὐ τοῦ ὕδατος ἔσται μεταβύλλοντος, ἀλλὰ διὰ τὸ ὥσπερ ἐν ἀγγείῳ τῷ ὕδατι ^o ἐνεῖναι τὴν ὕλην αὐτοῦ. Ἀπείρους γὰρ οὐδὲν κωλύει ὕλας εἶναι, ὥστε καὶ γίγνεσθαι ἐντελεχεία. Ἔτι δ' 8 ^p οὐδ' οὕτω φαίνεται γιγνόμενος ἀήρ ἐξ ὕδατος, οἷον ἐξιών ὑπομένοντος. Βέλτιον τοίνυν ^q ποιεῖν πᾶσιν ἀχώριστον ^r τὴν ὕλην ^s ὥς οὐσαν τὴν αὐτὴν καὶ μίαν τῷ ἀριθμῷ, τῷ λόγῳ δὲ ^t μὴ μίαν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ στιγμὰς θετέον οὐδὲ γραμμὰς τὴν τοῦ σώματος ὕλην διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας. Ἐκείνο δὲ οὐ ⁹ ταῦτα ἔσχατα, ἢ ὕλη, ^v ἣν οὐδέποτ' ἄνευ πάθους οἷόν τε εἶναι οὐδ' ἄνευ μορφῆς. Γίγνεται μὲν οὖν ^w ἀπλῶς ἕτερον ἐξ ἐτέρου, ὥσπερ καὶ ἐν ^x ἄλλοις διώρισται, καὶ ^y ὑπό τινος ^z δὲ ἐντελεχεία ὄντος, ἢ ^a ὁμοιοειδοῦς ἢ ὁμογενοῦς, οἷον πῦρ ὑπὸ πυρός ἢ ἄνθρωπος ὑπ' ἀνθρώπου, ἢ ὑπ' ἐντελεχείας· σκληρόν ^b γὰρ οὐχ ὑπὸ σκληροῦ γίνεται. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ καὶ οὐσίας ¹⁰ ὕλη σωματικῆς, ^c σώματος ^d δ' ἤδη τοιουδί (σῶμα ^e γὰρ κοινὸν οὐδέν), ἢ αὐτὴ καὶ μεγέθους καὶ πάθους ^f ἐστί, τῷ μὲν λόγῳ

^h μὲν om. E.

ⁱ τις om. E.

^k ἢ σ.] καὶ σ. E.H., ἢ καὶ σ. F.

^l ἀναγκαῖον δηλονότι ἐν F. ^m νου—συμβεβηκός om. E. ⁿ καθ'] ἢ

καθ' L. ^o εἶναι E.L. ^p οὐχ H. et corr. E. ^q πᾶσιν ἀχώριστον

ποιεῖν F. ^r τὴν] εἶναι τὴν F.H. ^s ὥς om. L. ^t μὴ] μὴδὲ F, om. E.

^v ἣν] ἣν ἣν H. ^w ἀπλῶς ἢ ὁμογενοῦς ἕτερον pr. F. ^x ἄλλοις] οἷς E.

^y ἀπὸ F.H. ^z δὲ αἰεὶ ἐντ. E. ^a ὁμογενοῦς ἢ ὁμοιοειδοῦς F.H. ^b γὰρ

om. E. ^c σώματος—οὐδέν om. L. ^d δ' om. F. ^e κοινὸν γὰρ F.

^f ἐστί om. L.

χωριστή. τόπω δ' οὐ χωριστή, εἰ μὴ καὶ εἰς τὰ πάθη ^hχωριστά. Φανερόν ⁱ δὴ ἐκ τῶν διηπορημένων ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ αὔξισις μεταβολὴ ἐκ δυνάμει μεγέθους, ἐντελεχείᾳ δὲ μηδὲν ἔχοντος μέγεθος· χωριστὸν γὰρ ἂν εἴη τὸ ^kκενόν, ^l τοῦτο δ' ¹¹ ὅτι ἀδύνατον, εἴρηται ^m ἐν ἐτέροις πρότερον. Ἔτι δ' ἡ γε τοιαύτη μεταβολὴ οὐκ αὐξήσεως ἴδιος ἀλλὰ ⁿ γενέσεως· ἡ γὰρ αὔξις ἐστὶ τοῦ ^o ἐνυπάρχοντος μεγέθους ἐπίδοσις, ἡ δὲ φθίσις μείωσις. Διὸ ^p δὴ ἔχειν τι ^q δεῖ μέγεθος τὸ αὐξανόμενον. Ὡστ' οὐκ ἐξ ἀμεγέθους ὕλης δεῖ εἶναι τὴν αὔξισιν εἰς ἐντελέχειαν μεγέθους· γένεσις γὰρ ἂν εἴη ^r σώματος ¹² μᾶλλον, οὐκ αὔξισις. Ληπτέον δὴ μᾶλλον οἶον ἀπτομένους τῆς ζητήσεως ἐξ ἀρχῆς, ποίου τινὸς ὄντος τοῦ αὐξάνεσθαι ἢ τοῦ φθίνειν τὰ αἷτια ζητοῦμεν. Φαίνεται ^s δὴ τοῦ αὐξανόμενου ὁτιοῦν μέρος ἠῤῥῆσθαι, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῷ φθίνειν ἔλαττον γεγονέναι, ἔτι ^t δὲ προσιόντος τινὸς αὐξάνεσθαι καὶ ¹³ ἀπιόντος φθίνειν. Ἀναγκαῖον ^v δὴ ἡ ἀσωμάτῳ αὐξάνεσθαι ἢ σώματι. Εἰ μὲν οὖν ἀσωμάτῳ, ἔσται χωριστὸν ^w τὸ ^xκενόν· ἀδύνατον δὲ μεγέθους ὕλην εἶναι χωριστήν, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· εἰ δὲ σώματι, δύο ^y ἐν τῷ αὐτῷ σώματα τόπω ἔσται, τὸ τε ^z αὐξόμενον καὶ τὸ αὐξόν· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ¹⁴ ἀδύνατον. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' οὕτως ἐνδέχεται λέγειν γίνεσθαι τὴν αὔξισιν ^a καὶ τὴν φθίσιν, ὥσπερ ὅταν ἐξ ὕδατος ἀήρ· τότε γὰρ μείζων ὁ ὄγκος γέγονεν· οὐ γὰρ αὔξισις τοῦτο ἀλλὰ γένεσις μὲν τοῦ εἰς ὃ ^b μετέβαλεν ἔσται, φθορὰ δὲ τοῦ ἐναντίου· αὔξισις δὲ οὐδετέρου, ἀλλ' ἡ οὐδενὸς ἢ εἴ τι κοινὸν ^c ἀμφοῖν ὑπάρχει, ^d τῷ γινομένῳ καὶ τῷ φθαρέντι, οἶον εἰ ¹⁵ σῶμα. Τὸ δ' ὕδωρ οὐκ ἠῤῥῆται οὐδ' ὁ ἀήρ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπόλωλε τὸ δὲ γέγονεν· τὸ σῶμα δέ, ^e εἴπερ, ἠῤῥῆται. Ἀλλὰ

εἰς τὰ om. E. ^h χωριστά, σώματος δ' ἥδη τοιοῦδε. σῶμα γὰρ κοινὸν οὐδέν. φανερόν L. ⁱ δὴ] δ' E.F.H. ^k κοινόν F.H.L. ^l τοῦτο] τοῦ L. ^m ἐν ἐτέροις om. H.L. in margine ponit F. ⁿ γενέσεως ὅλως ἢ E.H.L. ^o ὑπάρχοντος E. ^p δὴ] δεῖ F. ^q δεῖ om. E.F. ^r μᾶλλον σώματος F. ^s δὴ οὖν τοῦ L. ^t δὲ om. E. ^v δὲ E. ^w τὸ om. E.H. ^x κοινόν re. F. ^y σώματα ἐν τῷ αὐτῷ L. ^z αὐξανόμενον E.F. ^a καὶ] ἡ E.F.H. ^b μετέβαλλεν E, μεταβάλλει F.H. ^c ἀμφω E.L. ^d τῷ φθ. καὶ τῷ γ. L, τῷ γ. καὶ φθ. F, τῷ φθ. E. ^e περ om. E.

καὶ τοῦτ' ἀδύνατον. Δεῖ γὰρ σώζειν τῷ λόγῳ τὰ ὑπάρ-
 χοντα τῷ αὐξανομένῳ [†]καὶ φθίνοντι. Ταῦτα δὲ τρία ἐστίν, ¹⁶
 ὧν ἐν μὲν ἐστὶ τὸ ὅτι οὖν ^εμέρος μείζον ^hγίγνεσθαι τοῦ
 αὐξανομένου ⁱμεγέθους, οἷον ^kεἰ σὰρξ τῆς σαρκός, καὶ προσ-
 ιόντος τινός, καὶ τρίτον σωζομένου τοῦ αὐξανομένου καὶ ὑπο-
 μένοντος· ἐν μὲν γὰρ τῷ γίγνεσθαί τι ἀπλῶς ἢ φθείρεσθαι
 οὐχ ὑπομένει, ἐν δὲ τῷ ἀλλοιούσθαι ^lἢ ^mαὔξανεσθαι ἢ φθί-
 νειν ὑπομένει τὸ αὐτὸ ⁿτὸ αὐξανόμενον ἢ ἀλλοιούμενον· ἀλλ'
 εἴθε μὲν τὸ πάθος εἴθε δὲ τὸ μέγεθος τὸ αὐτὸ οὐ μένει. Εἰ ¹⁷
 δὲ ἔσται ἡ εἰρημένη αὔξις, ἐνδέχουτ' ἂν μηδενὸς γε προσσι-
 ὄντος μηδὲ ὑπομένοντος αὔξανεσθαι καὶ μηδενὸς ἀπιόντος
 φθίνειν καὶ μὴ ὑπομένειν τὸ αὐξανόμενον. Ἀλλὰ δεῖ τοῦτο
 σώζειν· ὑπόκειται γὰρ ἡ αὔξις τοιοῦτον. Ἀπορήσειε δ'
 ἂν τις καὶ τί ἐστὶ τὸ αὐξανόμενον, πότερον ^oᾧ προστίθεται
 τι, οἷον εἰ τὴν κνήμην αὔξάνει, αὐτῇ μείζων, ^pᾧ δὲ αὔξάνει, ἡ
 τροφή, ^ροὔ. Διὰ τί δὲ ^qοὖν ἀμφω ἠῦξεται; Μείζων γὰρ ¹⁸
^rκαὶ ^sὁ καὶ ^θ, ὥσπερ ὅταν μίξις οἶνον ὕδατι· ὁμοίως γὰρ
 πλείον ἐκάτερον. Ἡ ὅτι τοῦ μὲν μένει ἡ οὐσία, τοῦ δ' οὔ,
 οἷον τῆς τροφῆς, ἐπεὶ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐπικρατοῦν λέγεται ἐν
 τῇ μίξει, οἷον ὅτι οἶνος· ποιεῖ γὰρ τὸ τοῦ οἴνου ἔργον ἀλλ'
 οὐ τὸ τοῦ ὕδατος τὸ σύνολον μίγμα. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπ' ¹⁹
 ἀλλοιώσεως, εἰ μένει σὰρξ οὐσα καὶ τὸ τί ἐστὶ, πάθος δέ τι
 ὑπάρχει τῶν καθ' αὐτό, ὃ πρότερον οὐχ ὑπῆρχεν, ἡλλοίωται
^tτοῦτο· ^vᾧ δ' ἡλλοίωται, ὅτε μὲν οὐδὲν πέπονθεν, ^wότε δὲ
 κάκεινο. Ἀλλὰ τὸ ἀλλοιοῦν καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ἐν τῷ
 αὐξανομένῳ καὶ τῷ ἀλλοιουμένῳ· ἐν τοῖτοις γὰρ τὸ κινεῖν,
 ἐπεὶ καὶ τὸ εἰσελθὼν γένοιτ' ἂν ποτε μείζων, καὶ τὸ ἀπο-
 λαῦσται αὐτοῦ σῶμα, οἷον ^xεἰ εἰσελθὼν γένοιτο πνεῦμα. Ἀλλ' ²⁰
 ἔφθαρταί ^yγε τοῦτο παθόν, καὶ τὸ κινεῖν οὐκ ἐν τούτῳ.

[†] καὶ] καὶ τι (supra posito ω) E. ^ε μείζων μέρος E. ^h γίγν.] εἶναι E.F.H. ⁱ μεγέθους om. E. ^k εἰ] ἢ L. ^l ἢ] καὶ E. ^m αὔξεσθαι F. ⁿ τὸ ante αὔξ. om. L. ^o ᾧ] ὁ F. ^p οὔ om. H.L. et corr. E. ^q οὖν om. E. ^r καὶ om. E.F. ^s ὁ om. E. ^t τοῦτο] τότε H, om. E. ^v ᾧ δ' ἡλλοίωται om. E. ^w ὅτε δὲ] οὐδ' ὅτε F. ^x εἰ om. E.F. ^y γε] τε E.

^z Ἐπεὶ δὲ διηπόρηται περὶ αὐτῶν ἱκανῶς, δεῖ καὶ τῆς ἀπο-
 ρίης πειράσθαι λύσιν εὑρεῖν, σώζοντας τὸ ὑπομένοντός τε
 τοῦ αὐξανομένου καὶ προσιόντος τινὸς ^a αὐξάνεσθαι, ἀπιόντος
 δὲ φθίνειν, ἔτι δὲ τὸ ὅτι οὖν σημεῖον αἰσθητὸν ἢ μείζον ἢ
 ἔλαττον γεγενῆσθαι, καὶ μήτε κενὸν εἶναι ^b τὸ σῶμα μήτε δύο
²¹ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μεγέθῃ ^c μήτε ἀσωμάτῳ αὐξάνεσθαι. Λη-
 πτέον ^d δὲ ^e τὸ αἴτιον διορισαμένοις πρῶτον ^f ἐν μὲν ὅτι τὰ
^g ἀνομοιομερῇ αὐξάνεται τῷ τὰ ὁμοιομερῇ αὐξάνεσθαι (σύγ-
 κειται γὰρ ἐκ τούτων ἕκαστον), ἔπειθ' ὅτι σὰρξ καὶ ὀστοῦν
^h καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων μορίων ἐστὶ ⁱ διττόν, ὥσπερ καὶ
 τῶν ἄλλων τῶν ἐν ὕλῃ εἶδος ἐχόντων· καὶ γὰρ ἡ ὕλη λέγεται
²² καὶ τὸ εἶδος σὰρξ ^k ἢ ὀστοῦν. Τὸ οὖν ὅτι οὖν μέρος αὐξά-
 νεσθαι καὶ προσιόντος τινὸς κατὰ μὲν τὸ εἶδος ἐστὶν ἐνδεχό-
 μενον, κατὰ δὲ τὴν ὕλην οὐκ ἔστιν. Δεῖ γὰρ νοῆσαι ὥσπερ
 εἴ τις μετροίῃ τῷ αὐτῷ μέτρῳ ὕδωρ· αἰεὶ γὰρ ἄλλο καὶ ἄλλο
 τὸ γινόμενον. Οὕτω ^l δ' αὐξάνεται ἡ ὕλη τῆς σαρκὸς, καὶ
^m οὐχ ὁτφοῦν παντὶ προσγίνεται, ἀλλὰ τὸ μὲν ὑπεκρεῖ τὸ
 δὲ προσέρχεται· τοῦ δὲ σχήματος καὶ τοῦ εἶδους ὁτφοῦν
²³ ⁿ μορίῳ. Ἐπὶ δὲ ^o τῶν ἀνομοιομερῶν τοῦτο μᾶλλον δῆλον,
 οἷον χειρός, ὅτι ἀνάλογον ἡῤῥηται· ἡ γὰρ ὕλη ἐτέρα οὐσα
 δῆλη μᾶλλον τοῦ εἶδους ἐνταῦθα ἢ ἐπὶ σαρκὸς καὶ τῶν ὁμοιο-
 μερῶν· διὸ καὶ τεθνεώτος μᾶλλον ^p ἂν δόξειεν εἶναι ἔτι σὰρξ
 καὶ ὀστοῦν ἢ χεὶρ καὶ βραχίον. Ὡστε ἔστι μὲν ὡς ὅτι οὖν
 τῆς σαρκὸς ἡῤῥηται, ἔστι δ' ὡς οὐ. Κατὰ ^q μὲν γὰρ τὸ
²⁴ εἶδος ὁτφοῦν προσελήλυθεν, κατὰ δὲ τὴν ὕλην οὐ. Μείζον
 μέντοι ^r τὸ ὅλον γέγονε προσελθόντος μὲν τινος, ὃ καλεῖται
 τροφή καὶ ^s ἐναντίον, μεταβιάλλοντος δὲ εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος,
 οἷον εἰ ξηρῷ ^t προσίει ὑγρόν, προσελθὸν δὲ ^v μεταβάλοι καὶ
 γένοιτο ξηρόν· ἔστι μὲν γὰρ ὡς τὸ ὅμοιον ὁμοίῳ ^w αὐξάνε-

^z ἐπειδὴ F.L. ^a αὔξεσθαι F.L. ^b τὸ om. L. ^c μηδὲ E. ^d δὴ F.
^e τὸ αἴτιον om. H. ^f ἐν μὲν om. L. ^g ὁμοιομερῇ E. ^h καὶ τούτων
 ἕκαστον τῶν μ. L. ⁱ διττῶν E. ^k ἢ] καὶ E.H. ^l δ'] δὴ F, καὶ L.
^m οὐχὶ F. ⁿ μόνον E. ^o τῶν ἀνομοιομερῶν δὲ E. ^p ἂν om. F. ^q μὲν]
 μέντοι F. ^r γέγονε τὸ ὅλον E.L. ^s ἐναντίου E. ^t προσίει L, προσ-
 τεθῇ E. ^v μεταβάλλοι F.H. ^w αὔξεται F.

ται, ἔστι δ' ὡς ἀνομοίω. ^x Ἀπορήσειε δ' ἂν τις ποῖόν τι
 δεῖ εἶναι ^y τὸ ᾧ αὐξάνεται. Φανερόν δὲ ὅτι δυνάμει ἐκεῖνο,
 οἶον εἰ σὰρξ, δυνάμει σάρκα. Ἐντελεχεῖα ἄρα ἄλλο· φθαρὲν
 δὲ τοῦτο σὰρξ γέγονεν. Οὐκοῦν ^z οὐκ αὐτὸ ^a καθ' αὐτό· ²⁵
 γένεσις γὰρ ^b ἂν ἦν, οὐκ αὐξησης· ἀλλὰ τὸ αὐξανόμενον τού-
 τῳ. Τί οὖν παθὸν ὑπὸ τούτου ηὐξήθη; Ἡ μιχθέν, ^c ὥσπερ
 οἶνω ^d εἴ τις ^e ἐπιχέοι ὕδωρ, ὃ δὲ ^f δύναιτο οἶνον ποιεῖν τὸ
 μιχθέν; ^g Καὶ ὥσπερ τὸ πῦρ ἀψάμενον τοῦ καυστοῦ, οὕτως
 ἐν τῷ αὐξανομένῳ καὶ ὄντι ἐντελεχεῖα σαρκὶ τὸ ἐνὸν αὐξητι-
 κὸν προσελθόντος δυνάμει σαρκὸς ἐποίησεν ἐντελεχεῖα ^h σάρ-
 κα. Οὐκοῦν ἅμα ὄντος· εἰ γὰρ χωρὶς, γένεσις. ⁱ Ἔστι ²⁶
 μὲν γὰρ οὕτω πῦρ ποιῆσαι ἐπὶ τὸ ὑπάρχον ἐπιθέντα ξύλα.
 Ἄλλ' οὕτω μὲν αὐξησης, ὅταν δὲ αὐτὰ τὰ ξύλα ἀφθῇ, γέ-
 νεσις. Ποσὸν δὲ τὸ μὲν καθόλου οὐ γίνεται, ὥσπερ οὐδὲ
 ζῶον ὃ μήτ' ἄνθρωπος ^k μήτε τῶν καθ' ἕκαστα· ἀλλ' ὡς ἐν-
 ταῦθα τὸ καθόλου, ἀκαθεῖ τὸ ποσόν. Σὰρξ ^l δὲ ἢ ὅσπου ἢ
 χεὶρ καὶ τούτων τὰ ὁμοιομερῇ. Προσελθόντος ^m μὲν δὴ
 τινος ποσοῦ, ἀλλ' οὐ σαρκὸς ποσῆς. ⁿ Ἡ μὲν οὖν δυνάμει ²⁷
 τὸ ⁿ συναμφότερον, οἶον ποσὴ σὰρξ, ταύτῃ μὲν αὖξει· καὶ
 γὰρ ποσὴν ^o δεῖ ^p γενέσθαι καὶ σάρκα· ἢ δὲ μόνον σὰρξ, τρέ-
 φει· ταύτῃ ^q γὰρ διαφέρει τροφὴ καὶ αὐξησης τῷ λόγῳ. Διὸ
 τρέφεται μὲν ἕως ἂν σώζηται καὶ ^r φθίνη, ^s αὐξάνεται δὲ οὐκ
 αἰεί. Καὶ ἡ τροφὴ τῇ αὐξήσει τὸ αὐτὸ ^t μὲν, τὸ ^v δ' εἶναι
 ἄλλο· ἢ μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ προσιὸν δυνάμει ποσὴ σὰρξ, ταύτῃ
 μὲν αὐξητικὸν σαρκὸς, ἢ δὲ μόνον δυνάμει σὰρξ, τροφή.
 Τοῦτο δὲ τὸ εἶδος ἄνευ ὕλης, οἶον ἄυλος δυνάμεις τις ἐν ὕλῃ ²⁸
 ἐστίν. Ἐὰν ^w δέ τις ^x προσίῃ ὕλῃ, οὐσα δυνάμει ἄυλος,
 ἔχουσα καὶ τὸ ποσὸν δυνάμει, οὗτοι ἔσονται μείζους ἄυλοι.

^x ἀπορήσαι E. ^y τὸ om. E. ^z οὐκ] οὐ τοῦτ' E.F.H. ^a καθ' αὐτό
 om. E. ^b ἂν om. F. ^c ὥσπερ ἂν οἶνω H, ὥσπερ ὕγρῳ E. ^d εἰ
 om. E. εἴ τις ante οἶνω ponit L. ^e ἐπιχέαι H. ^f δύναιο E, δύναιτο F.
 g καὶ om. E.F.L. ^h σάρκα om. E. ⁱ ἔστι μὲν—ἀφθῇ, γένεσις om. L.
 k μήτε τι τῶν H. ^l δὲ ἢ] δὲ γοῦν re. L. ^m μὲν δὴ om. L. ⁿ ἀμφό-
 τερον E. ^o δεῖ] αἰεί E. ^p γενέσθαι E.H.L. ^q γὰρ] καὶ γὰρ F, καὶ
 γὰρ ταύτῃ E. ^r φθίνει F, φθινον L. ^s αὖξεται F.H. ^t μὲν, τὸ] μὲν,
 τῷ F. ^v δ' om. E. ^w δὴ E. ^x προσίτοι F.

¹Εὰν δὲ μηκέτι ποιεῖν ^γδύνηται, ἀλλ' οἶον ^zὕδωρ οἴῳ ἀεὶ πλεῖον μιγνύμενον τέλος ὑδαρῇ ποιεῖ καὶ ὕδωρ, τότε φθίσιν ^aποιεῖται τοῦ ποσοῦ, τὸ δ' εἶδος μένει.

- 6 ^bἘπεὶ δὲ πρῶτον δεῖ περὶ τῆς ὕλης καὶ τῶν καλουμένων στοιχείων εἰπεῖν, εἴτ' ἔστιν εἶτε μή, καὶ πότερον αἰδῖον ἔκαστον ἢ ^cγίγνεται ^dπως, καὶ εἰ γίνεται, πότερον ἐξ ἀλλήλων ^eγίνεται πάντα τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ τι ^fπρῶτον ἐν αὐτῶν ἐστίν, ἀνάγκη ^gδὴ ^hπρότερον εἰπεῖν περὶ ὧν ἀδιορίστως λέ-
 2 γεται νῦν. Πάντες γὰρ οἱ ⁱτε τὰ στοιχεῖα γεννῶντες καὶ οἱ τὰ ἐκ τῶν στοιχείων διακρίσει χρῶνται καὶ συγκρίσει καὶ τῷ ποιεῖν ^kκαὶ πάσχειν. Ἔστι δ' ἡ σύγκρισις μίξις· πῶς δὲ μίγνυσθαι λέγομεν, οὐ διώριστα σαφῶς. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἀλλοιοῦσθαι δυνατόν, ^lοὐδὲ διακρίνεσθαι καὶ συγκρίνεσθαι, μηδεὶς ποιοῦντος μηδὲ πάσχοντος· καὶ γὰρ οἱ πλείω τὰ στοιχεῖα ποιοῦντες γεννῶσι ^mτῷ ποιεῖν ⁿκαὶ πάσχειν
 3 ^oὑπ' ἀλλήλων. ^pΚαίτοι ἐξ ἐνὸς ἀνάγκη λέγειν τὴν ποίησιν, καὶ τοῦτ' ὀρθῶς λέγει Διογένης, ὅτι εἰ μὴ ^qἐξ ἐνὸς ἦν ἅπαντα, οὐκ ἂν ἦν τὸ ποιεῖν καὶ ^rτὸ πάσχειν ὑπ' ἀλλήλων, οἶον τὸ θερμὸν ψύχεσθαι καὶ ^sτοῦτο θερμαίνεσθαι πάλιν· οὐ γὰρ ἡ θερμότης μεταβάλλει καὶ ἡ ψυχρότης εἰς ἄλληλα, ἀλλὰ δῆλον ὅτι τὸ ὑποκείμενον. Ὡστε ἐν οἷς τὸ ποιεῖν ^tἐστὶ καὶ ^vτὸ πάσχειν, ἀνάγκη τούτων μίαν εἶναι τὴν ὑπο-
 4 κειμένην φύσιν. Τὸ μὲν οὖν πάντ' ^wεἶναι τοιαῦτα φάσκειν οὐκ ἀληθές, ἀλλ' ἐν ὅσοις τὸ ὑπ' ἀλλήλων ἐστίν. Ἀλλὰ μὴν εἰ περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν καὶ περὶ μίξεως θεωρητέον, ἀνάγκη καὶ περὶ ἀφῆς· οὔτε γὰρ ποιεῖν ταῦτα καὶ πάσχειν δύναται κυρίως ^xμὴ οἶόν τε ^xἄψασθαι ἀλλήλων, οὔτε μὴ ^yἀψάμενά πως ἐνδέχεται μιχθῆναι πρῶτον. Ὡστε

^γ δύναται E.F. ^z οἴῳ ὕδωρ E.L. ^a ποιήσει H, om. E. ^b ἐπειδὴ F. ^c γίγνονται E. ^d πως καὶ εἰ γίνεται om. pr. E. ^e γίγνονται E. ^f πρό-
 τερον F.H. ^g δὴ om. E. ^h πρῶτον L. ⁱ τε om. L. ^k καὶ τῷ πά-
 σχειν F.H. ^l οὐδὲ γὰρ διακρίνεσθαι H. ^m τὸ E. ⁿ καὶ τῷ πάσχειν H.
^o ὑπ' ἀλλήλων om. E. ^p καίτοι] καὶ τοῖς E.F.H.L. ^q ἦν ἐξ ἐνὸς F.H.
^r τὸ ante πάσχειν om. L. ^s τοῦτο] τὸ ὕδωρ E. ^t ἐστὶ om. F.H.
^v τὸ om. E. ^w εἶναι om. L, post τοιαῦτα ponunt F.H. ^x ἀλλήλων
 ἄψασθαι F. ^y ἀψάμενα ἀλλήλων πως E.

^z περὶ τριῶν τούτων διοριστέον, τί ἀφή καὶ τί μίξις καὶ τί ποίησις. ¹ Ἀρχὴν δὲ λήβωμεν τήνδε. ¹ Ἀνάγκη γὰρ ^a τῶν ⁵ ὄντων ^b ὅσοις ἐστὶ μίξις, εἶναι ταύτ' ἀλλήλων ἀπτικά· καὶ εἴ τι ^c ποιεῖ, τὸ δὲ ^d πάσχει κυρίως, καὶ τοῦτοις ὡσαύτως. Διὸ πρῶτον λεκτέον περὶ ἀφῆς. Σχεδὸν μὲν οὖν, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων ὀνομάτων ἕκαστον λέγεται πολλαχῶς, καὶ τὰ μὲν ὁμωνύμως τὰ δὲ θάτερα ἀπὸ ^e τῶν ἐτέρων καὶ τῶν προτέρων, οὕτως ἔχει καὶ περὶ ἀφῆς. ^v Ὁμως δὲ τὸ κυρίως λεγόμενον ὑπάρχει τοῖς ἔχουσι θέσιν. Θέσις δ' οἷσπερ καὶ τόπος· καὶ γὰρ τοῖς μαθηματικοῖς ὁμοίως ἀποδοτέον ἀφήν καὶ τόπον, εἴτ' ⁱ ἐστὶ κεχωρισμένον ἕκαστον αὐτῶν εἴτ' ^ε ἄλλον τρόπον. Εἰ οὖν ἐστίν, ὥσπερ διωρίσθη πρότερον, τὸ ἀπτεσθαι τὸ τὰ ἔσχατα ἔχειν ἅμα, ταῦτα ἂν ^h ἄπτοιτο ἀλλήλων ὅσα διωρισμένα μεγέθη καὶ θέσιν ἔχοντα ἅμα ἔχει τὰ ἔσχατα. ¹ Ἐπεὶ δὲ θέσις μὲν ὅσοις καὶ τόπος ὑπάρχει, τόπου δὲ ⁷ διαφορὰ ⁱ πρώτη τὸ ἄνω ^k καὶ κάτω καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀντικειμένων, ἅπαντα ¹ τὰ ἀλλήλων ἀπτόμενα βάρους ἂν ^m ἔχοι ἢ κουφότητα, ἢ ἄμφω ἢ θάτερον. Τὰ δὲ τοιαῦτα παθητικὰ καὶ ποιητικὰ ὥστε φανερόν ὅτι ταῦτα ἀπτεσθαι πέφυκεν ἀλλήλων, ὧν διηρημένων μεγεθῶν ἅμα τὰ ἔσχατά ἐστίν, ὄντων ⁿ κινητικῶν καὶ κινητῶν ὑπ' ἀλλήλων. ¹ Ἐπεὶ δὲ τὸ ⁸ κινεῖν οὐχ ὁμοίως κινεῖ τὸ κινούμενον, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀνάγκη κινούμενον καὶ αὐτὸ κινεῖν, τὸ δ' ἀκίνητον ὄν, δηλοῖν ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦντος ἐροῦμεν ὡσαύτως· καὶ γὰρ τὸ κινεῖν ^o ποιεῖν τί φασι καὶ τὸ ποιοῦν ^p κινεῖν. Οὐ μὲν ἀλλὰ διαφέρει ^q γὰρ καὶ δεῖ διορίζειν· οὐ γὰρ οἶόν τε ^r πᾶν τὸ κινεῖν ποιεῖν, εἴπερ τὸ ποιοῦν ἀντιθήσομεν τῷ πάσχοντι. Τοῦτο δ' οἷς ⁹ κίνησις πάθος. Πάθος δὲ καθ' ὅσον ἀλλοιοῦται μόνον, οἶον τὸ ^s λευκὸν καὶ τὸ θερμόν· ἀλλὰ τὸ ^t κινεῖν ἐπὶ ^v πλείον τοῦ

^z περὶ τῶν τοιούτων διοριστέον H. ^a τῶν ὄντων post μίξις E. ^b ὅσοις] οἷς E.H. ^c ποιῇ F.H.L. ^d πάσχη H. ^e τῶν om. F. ^f ἔσται L. ^g τρόπον ἄλλον E. ^h ἄπτοιτο F. ⁱ πρώτη post κάτω F. ^k καὶ τὸ κάτω F.H. ¹ τὰ om. E. ^m ἔχη F. ⁿ κινητῶν καὶ κινητικῶν F.H.L. ^o κινεῖν L. ^p ποιεῖν L. ^q εἰ γὰρ καὶ corr. E. loco plurium capase. ^r τὸ κινεῖν πᾶν F.H. ^s θερμόν καὶ τὸ λευκόν F. ^t κινεῖν E. ^v πλείον H.

- ποιεῖν ἐστίν. Ἐκείνο δ' οὖν φανερόν, ὅτι ἔστι μὲν ὡς τὰ^ω κινουῦντα τῶν κινητῶν ἄπτοιτ' ἄν, ἔστι δ' ὡς οὐ. Ἀλλ' ὁ διορισμὸς τοῦ ἄπτεσθαι καθόλου μὲν ὁ τῶν θέσιν ἐχόντων καὶ τοῦ μὲν κινητικοῦ τοῦ δὲ κινητοῦ, πρὸς ἀλλήλα δὲ^κ κινητικοῦ καὶ κινητοῦ, ἐν οἷς ὑπάρχει τὸ ποιεῖν καὶ^γ τὸ πάσχειν.
- 10 Ἔστι μὲν οὖν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ἀπτόμενον ἀπτομένου ἀπτόμενον· καὶ γὰρ κινεῖ κινούμενα πάντα σχεδὸν τὰ ἐμποδῶν, ὅσοις ἀνάγκη καὶ φαίνεται τὸ ἀπτόμενον ἄπτεσθαι ἀπτομένου·^z ἔστι δ' ὡς ἐνίοτέ φαμεν τὸ κινεῖν ἄπτεσθαι^α μόνου τοῦ κινουμένου, τὸ δ' ἀπτόμενον μὴ ἄπτεσθαι ἀπτομένου· ἀλλὰ διὰ τὸ κινεῖν κινούμενα τὰ^β ὁμογενῇ, ἀνάγκη
- 11^ς δοκεῖ εἶναι ἀπτομένου ἄπτεσθαι. Ὡστε εἴ τι κινεῖ ἀκίνητον ὄν, ^δ ἐκείνο μὲν ^ε ἂν ἄπτοιτο τοῦ κινητοῦ, ^ς ἐκείνου δὲ οὐδέν· φαμέν γὰρ ἐνίοτε τὸν λυποῦντα ἄπτεσθαι ἡμῶν, ἀλλ' οὐκ αὐτοὶ ἐκείνου. Περὶ μὲν οὖν ἀφῆς τῆς ἐν τοῖς φυσικοῖς διωρίσθω τοῦτον τὸν τρόπον.
- 7 Περὶ δὲ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν λεκτέον ἐφεξῆς. Παρελήφαμεν δὲ παρὰ τῶν ^ς πρότερον ^η ὑπεναντίους ἀλλήλοις λόγους. Οἱ μὲν γὰρ πλείστοι τοῦτό γε ὁμονοητικῶς λέγουσιν, ὡς τὸ μὲν ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου πᾶν ἀπαθές ἐστι διὰ τὸ μηδὲν μᾶλλον ποιητικὸν ἢ παθητικὸν εἶναι θάτερον θατέρου (πάντα γὰρ ὁμοίως ^ι ὑπάρχειν ταυτὰ τοῖς ὁμοίοις), τὰ δ' ἀνόμοια καὶ ^κ τὰ διάφορα ποιεῖν καὶ πάσχειν ^λ εἰς ἀλλήλα ^μ πέφυκεν. Καὶ γὰρ ὅταν τὸ ἔλαττον πῦρ ὑπὸ τοῦ πλείονος φθείρηται, διὰ τὴν ἐναντίωσιν ^ν τοῦτό φασι πάσχειν· ἐναντίον γὰρ ^ο εἶναι τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ. Δημόκριτος δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους ἰδίως ἔλεξε μόνος· φησὶ γὰρ ^ρ τὸ αὐτὸ ^q καὶ ὅμοιον εἶναι τό τε ποιοῦν καὶ τὸ πάσχον· οὐ γὰρ ^ς ἐγχωρεῖν τὰ ἕτερα καὶ διαφέροντα πάσχειν ὑπ' ἀλλήλων.

^ω κινητικὰ H, ἀκίνητα F, incerto E. ^κ κινητοῦ καὶ κινητικοῦ E. ^γ τὸ post καὶ om. E.L. ^z ἔστι—ἀπτεσθαι ἀπτομένου om. F. ^α μόνον E.L. ^β ὁμοιογενῇ E.H. ^ς δοκεῖν E.F.H.L. ^δ κείνο E. ^ε ἂν om. H. ^ς κείνου E. ^ς προτέρων F.H. ^η ὑπεναντίους L. ^ι ὑπάρχει F.H. ^κ τὰ om. F. ^λ εἰς om. E.H. ^μ πεφυκέναι E.H. ^ν πάσχειν τοῦτό φασι E. ^ο τὸ πολὺ εἶναι L. ^ρ ταυτὸ L. ^q καὶ om. E. ^ς ἐγχωρεῖ E.

ἀλλὰ καὶ ἕτερα ὄντα ποιῇ ^ςτι ^τεἰς ἄλληλα, οὐχ ἥ ἕτερα
 ἀλλ' ἥ ταυτόν τι ὑπάρχει, ταύτῃ τοῦτο συμβαίνειν ^ναὐτοῖς.
 Τὰ μὲν οὖν λεγόμενα ^ωταυτ' ἐστίν, εἰκάσι δὲ οἱ τοῦτον τὸν 3
 τρόπον λέγοντες ὑπεναντία φαίνεσθαι λέγειν. Αἵτιον δὲ
 τῆς ἐναντιολογίας ὅτι δέον ὅλον τι θεωρῆσαι μέρος τι τυγ-
 χάνουσι λέγοντες ^ςἐκάτεροι· τό τε γὰρ ὅμοιον ^νκαὶ τὸ
 πάντῃ πάντως ἀδιάφορον εὖλογον μὴ πάσχειν ὑπὸ τοῦ ὁμοίου
 μηθέν· τί ^ςγὰρ μᾶλλον ^αθάτερον ἔσται ποιητικὸν ἢ θάτε-
 ρον; εἴτε ὑπὸ τοῦ ὁμοίου ^βτι πάσχειν δυνατόν, καὶ αὐτὸ ὑφ'
^ςαὐτοῦ. Καίτοι ^δτούτων ^ςοὕτως ἐχόντων οὐδὲν ἂν εἴη οὔτε 4
 ἀφθαρτον οὔτε ἀκίνητον, εἴπερ τὸ ὅμοιον ἥ ὅμοιον ποιη-
 τικόν. Αὐτὸ γὰρ ^ςαὐτὸ κινήσει πᾶν, τό τε παντελῶς
 ἕτερον καὶ τὸ ^ςμηθαρμὴ ταυτόν ὡσαύτως. Οὐδὲν γὰρ ἂν 5
 πάθοι λευκότης ὑπὸ γραμμῆς ἢ γραμμὴ ὑπὸ λευκότητος,
 πλὴν εἰ ^βμὴ πὸν κατὰ συμβεβηκός, οἷον εἰ συμβέβηκε λευκὴν
 ἢ ^ιμέλαιναν εἶναι τὴν γραμμὴν· οὐκ ἐξίστησι γὰρ ^κἄλληλα
 τῆς φύσεως ὅσα μήτ' ἐναντία μήτ' ἐξ ἐναντίων ἐστίν. Ἄλλ' 6
^ιἐπεὶ οὐ τὸ τυχὸν ^μπέφυκε πάσχειν καὶ ποιεῖν, ἀλλ' ὅσα ^νἢ
 ἐναντία ^οἐστίν ἢ ἐναντίωσιν ἔχει, ἀνάγκη ^ρκαὶ τὸ ποιοῦν
 καὶ τὸ πάσχον τῷ γένει μὲν ὅμοιον εἶναι καὶ ταυτό, τῷ δ'
 εἶδει ἀνόμοιον καὶ ἐναντίον· ^νπέφυκε γὰρ σῶμα μὲν ὑπὸ
 σώματος, χυμὸς δ' ὑπὸ χυμοῦ, χρῶμα δ' ὑπὸ χρώματος πά-
 σχειν, ὅλως δὲ τὸ ^ςὁμογενὲς ὑπὸ τοῦ ^ςὁμοιογενούς. Τούτου
 δ' αἵτιον ὅτι τάναντία ἐν ^τταυτῷ γένει πάντα. Ποιεῖ δὲ καὶ 7
 πάσχει τάναντία ὑπ' ἀλλήλων. Ὡστ' ἀνάγκη πῶς μὲν εἶναι
 ταυτὰ τό τε ποιοῦν καὶ τὸ πάσχον, πῶς δ' ἕτερα καὶ ἀνό-
 μοια ἀλλήλοις. Ἐπεὶ δὲ ^νκαὶ τὸ πάσχον καὶ τὸ ποιοῦν τῷ

^ςτι om. L. ^τεἰς om. E.H. ^ναὐτοῖς] ἀλλήλοις H. ^ωτοιαῦτα L.
^ςἀμφότεροι F. ^νκαὶ τὸ] τὸ καὶ τὸ E. ante duas deletas. ^ςγὰρ
om. E. ^αἔσται θάτερον E.L. ^βπάσχειν τι F.H. ^ςἐαυτοῦ F.
^δτούτων] τῶν E. ^ςοὕτως ἐχόντων] ὄντων οὕτως F.H, οὕτως E.
^ςἐαυτοῦ F.H. ^ςμηδαμῶς F. ^βμὴ πον om. E. ^ιμέλαινα F. ^κἄλ-
ληλα] ἐαυτὰ F.H. ^ιἐπειδὴ F. ^μπέφυκε] γρ. ἔοικεν E. ^νἢ ἐναν-
τία ἐστίν post ἔχει E. ^οἐστίν om. L. ^ρκαὶ post ἀνάγκη om. E.L.
^νπέφυκε μὲν γὰρ E. ^ςὁμοιογενὲς H. ^ςὁμοιογενούς E.H. ^ττῷ αὐτῷ
F.H.L. ^νκαὶ post δὲ om. E.L.

μὲν γένει ταῦτα ^w καὶ ὅμοια τῷ δ' εἶδει ἀνόμοια, τοιαῦτα
 δὲ τὰναντία, φανερόν ^x ὅτι παθητικὰ καὶ ποιητικὰ ἀλλήλων
 ἐστὶ τὰ τ' ἐναντία καὶ τὰ μεταξύ· καὶ γὰρ ὅλως φθορὰ
 8 καὶ γένεσις ἐν τούτοις. Διὸ καὶ εὐλογον ἤδη τό τε πῦρ θερ-
 μαίνειν καὶ τὸ ψυχρὸν ψύχειν, καὶ ὅλως ^y τὸ ποιητικὸν ὁμοι-
 οῦν ^z ἐαυτῷ τὸ πάσχον· τό τε γὰρ ποιοῦν καὶ τὸ πάσχον
 ἐναντία ἐστί, καὶ ^a ἡ γένεσις εἰς τοῦναντίον. ^υ Ωστ' ἀνάγκη
 τὸ πάσχον εἰς τὸ ποιοῦν μεταβάλλειν· οὕτω γὰρ ^b ἔσται εἰς
 τοῦναντίον ἡ γένεσις. Καὶ κατὰ λόγον ^c δὴ τὸ μὴ ταῦτα λέ-
 9 γοντας ἀμφοτέρους ^d ὅμως ἄπτεσθαι τῆς φύσεως. Λέγομεν
 γὰρ πάσχειν ^e ὅτε μὲν τὸ ὑποκείμενον, ^f οἷον ὑγιάζεσθαι τὸν
 ἄνθρωπον καὶ θερμαίνεσθαι ^g καὶ ψύχεσθαι καὶ τὰλλα τὸν
 αὐτὸν τρόπον, ὅτε δὲ θερμαίνεσθαι μὲν τὸ ψυχρὸν, ὑγιά-
 ζεσθαι δὲ τὸ κάμνον· ἀμφότερα δ' ἐστὶν ἀληθῆ. Τὸν αὐτὸν
 δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦντος· ὅτε μὲν γὰρ ^h τὸν ἄνθρω-
 πόν φαμεν θερμαίνειν, ὅτε δὲ τὸ θερμόν· ἔστι μὲν γὰρ ὡς
 10 ⁱ ἡ ὕλη πάσχει, ἔστι δ' ὡς ^k τοῦναντίον. Οἱ μὲν οὖν εἰς
 ἐκεῖνο βλέψαντες ταυτὸν ^l τι δεῖν ῥήθησαν τὸ ποιοῦν ἔχειν
 καὶ τὸ πάσχον, οἱ δ' εἰς ^m θάτερα τοῦναντίον. Τὸν ⁿ αὐτὸν
 δὲ λόγον ὑποληπτέον εἶναι περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν
 ὄνπερ καὶ περὶ τοῦ ^o κινεῖν καὶ κινεῖσθαι. Διχῶς γὰρ λέ-
 γεται καὶ τὸ κινεῖν· ἐν ᾧ τε γὰρ ^p ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως,
 δοκεῖ τοῦτο κινεῖν (^q ἡ γὰρ ἀρχὴ πρώτη τῶν αἰτίων), καὶ
 πάλιν τὸ ἔσχατον πρὸς τὸ κινούμενον καὶ τὴν γένεσιν.
 11 ^r Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ ποιοῦντος· καὶ γὰρ τὸν ἱατρόν
 φαμεν ὑγιάζειν καὶ τὸν οἶνον. Τὸ μὲν οἶν πρῶτον ^s κινεῖν
 οὐδὲν κωλύει ἐν ^t μὲν κινήσει ἀκίνητον εἶναι· ἐπ' ἐνίων δὲ καὶ
 12 ἀναγκαῖον· τὸ δ' ἔσχατον ἀεὶ κινεῖν κινούμενον. ¹ Ἐπὶ δὲ

^w καὶ τὰ ὅμοια L. ^x ὅτι τὰ π. E. ^y τὸ π.] τι π. E. ^z αὐτῷ E.
^a ἡ om. E. ^b ἔσται post γένεσις F. ^c δὲ E. ^d ὁμοίως E. H. L.
^e τοτέ E. ^f οἷον τὸ ὑγ. L. ^g καὶ ψύχεσθαι] τὸν λίθον H. ^h τὸν
 om. F. ⁱ ἡ om. E. ^k τὸ ἐναντίον F. H. L. ^l τι om. F. H. ^m θά-
 τερον F. ⁿ αὐτὸν τρόπον ὑπ. F. ^o κινεῖσθαι καὶ κινεῖν F. H. ^p ἡ om. E.
^q ἡ γὰρ om. E. ^r καὶ ante περὶ om. F. ^s κινεῖν om. E. ^t μὲν
 τῇ κ. F.

ποιήσεως τὸ μὲν πρῶτον ἀπαθές, τὸ δ' ἔσχατον καὶ αὐτὸ
 πάσχον· ὅσα γὰρ μὴ ^ν ἔχει τὴν αὐτὴν ὕλην, ποιεῖ ἀπαθῆ
 ὄντα, οἷον ἡ ἰατρικὴ· ^ω αὐτὴ γὰρ ποιοῦσα ὑγίειαν οὐδὲν πά-
 σχει ὑπὸ τοῦ ὑγιαζομένου. Τὸ δὲ ^χ σιτίον ποιοῦν καὶ αὐτὸ
 πάσχει ^υ τι· ἢ γὰρ θερμαίνεται ^z ἢ ψύχεται ἢ ἄλλο τι πά-
 σχει ἅμα ποιοῦν. ^υ Ἔστι δὲ ἡ μὲν ἰατρικὴ ὡς ἀρχή, τὸ δὲ
^α σιτίον τὸ ἔσχατον καὶ ἀπτόμενον. ^υ Ὅσα μὲν οὖν μὴ ἐν ^{1,3}
 ὕλῃ ἔχει τὴν μορφήν, ταῦτα ^β μὲν ἀπαθῆ τῶν ποιητικῶν, ὅσα
 δ' ἐν ὕλῃ, παθητικά. Τὴν μὲν γὰρ ὕλην λέγομεν ὁμοίως
^ε ὡς εἰπεῖν τὴν αὐτὴν εἶναι τῶν ἀντικειμένων ^δ ὁποτερουοῦν,
 ὥσπερ γένος ὄν, τὸ δὲ δυνάμενον θερμὸν εἶναι παρόντος τοῦ
^ε θερμαντικοῦ καὶ πλησιάζοντος ἀνάγκη θερμαίνεσθαι· διὸ
 καθάπερ εἴρηται, τὰ μὲν τῶν ποιητικῶν ἀπαθῆ τὰ δὲ παθη-
 τικά. Καὶ ὥσπερ ἐπὶ κινήσεως, τὸν αὐτὸν ^ι ἔχει τρόπον καὶ ¹⁴
 ἐπὶ τῶν ποιητικῶν· ἐκεῖ τε γὰρ τὸ ^ς πρώτως κινουὺν ἀκίνητον,
 καὶ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν τὸ ^η πρῶτον ποιοῦν ἀπαθές. ^υ Ἔστι
 δὲ ^ι τὸ ποιητικὸν αἷτιον ὡς ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. Τὸ
 δ' οὐ ἕνεκα, οὐ ποιητικόν. Διὸ ^κ ἡ ὑγίεια οὐ ποιητικόν, εἰ ¹⁵
 μὴ κατὰ μεταφοράν· καὶ γὰρ τοῦ μὲν ποιοῦντος ^ι ὅταν
 ὑπάρχῃ, γίνεταί τι τὸ πάσχον, τῶν δ' ἔξω παρουσῶν
 οὐκέτι γίνεται, ἀλλ' ἔστιν ^μ ἡδὴ τὰ δ' εἶδη καὶ ^ν τὰ τέλη
 ἔξεις τινές, ἡ δ' ὕλη ἢ ^ο ὕλη παθητικόν. Τὸ μὲν οὖν πῦρ ἔχει ¹⁶
 ἐν ὕλῃ τὸ θερμόν· εἰ δέ τι ^ρ εἶη θερμὸν χωριστόν, τοῦτο
 οὐθὲν ^ι ἂν πάσχοι. Τοῦτο μὲν οὖν ἴσως ἀδύνατον εἶναι
 χωριστόν· εἰ δ' ^ρ ἐστὶν ἕνια τοιαῦτα, ἐπ' ἐκείνων ἂν εἶη τὸ
 λεγόμενον ἀληθές. Τί μὲν οὖν τὸ ποιεῖν ^ς καὶ πάσχειν ἐστὶ
 καὶ τίσιν ὑπάρχει καὶ διὰ τί καὶ πῶς, διωρίσθω τοῦτον τὸν
 τρόπον.

^ν ἔχει] πάσχει E. ^ω αὐτὴ H.L. ^χ σιτίον τὸ π. F.H. ^υ τι om. F.
^z ἢ ψύχεται om. E. ^α σιτίον ὡς ἔσχ. L, σιτίον τὸ ὡς ἔσχ. H, ἔσχ. τὸ
 σιτίον F. ^β μὲν οὖν ἀπαθῆ E. ^ε τὴν αὐτὴν ὡς εἰπεῖν F. ^δ ὁποτερουοῦν
 E, ὁποτερουοῦν H. ^ε θερμαντικοῦ] θερμοῦ H. ^ι τρόπον ἔχει F. ^ς πρῶ-
 τον H. ^η πρώτως F.L. ^ι τὸ μὲν π. L. ^κ ἡ om. F. ^ι ὅταν γὰρ
 ὑπάρχῃ E. ^μ ἡδὴ] εἶδη E. ^ν τὰ om. F. ^ο ὕλη τὸ παθ. L. ^ρ χω-
 ριστόν θερμὸν εἶη F, εἶη χ. θερμὸν H. ^ι ἂν om. F. ^ρ ἐστὶν om. H.
^ς καὶ τὸ π. H.

- 8 Πῶς δὲ ἐνδέχεται τοῦτο συμβαίνειν, πάλιν ^tλέγωμεν. Τοῖς μὲν οὖν δοκεῖ πάσχειν ^v ἕκαστον διὰ τινων πόρων εἰσιόντος τοῦ ποιούντος ἐσχάτου καὶ κυριωτάτου, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ^w καὶ ὁρᾶν καὶ ἀκούειν ἡμᾶς φασὶ καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις αἰσθάνεσθαι πάσας, ἔτι ^x δὲ ὁράσθαι διὰ τε ἀέρος καὶ ^y ὕδατος καὶ τῶν διαφανῶν, διὰ τὸ πόρους ἔχειν ἀοράτους ^z μὲν διὰ ^a μικρότητα, πυκνοὺς δὲ καὶ κατὰ ^b στοιχόν, καὶ ² μᾶλλον ἔχειν τὰ διαφανῆ μᾶλλον. Οἱ μὲν οὖν ἐπὶ ^c τινων οὕτω διώρισαν, ὥσπερ καὶ Ἑμπεδοκλῆς, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ποιούντων καὶ πασχόντων, ἀλλὰ καὶ μίγνυσθαι ^d φασιν ^e ὅσων οἱ πόροι ^f σύμμετροι πρὸς ἀλλήλους ^g εἰσίν· ὁδῶ δὲ μάλιστα καὶ περὶ πάντων ^h ἐνὶ λόγῳ διωρίκασι Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος, ἀρχὴν ποιησάμενοι κατὰ φύσιν ἥπερ ἐστίν.
- 3 Ἐνίοις γὰρ τῶν ἀρχαίων ἔδοξε τὸ ὄν ἐξ ἀνάγκης ἐν εἶναι καὶ ἀκίνητον· τὸ μὲν γὰρ κενὸν οὐκ ὄν, κινηθῆναι ^δ οὐκ ἂν δύνασθαι μὴ ὄντος κενοῦ κεχωρισμένου. Οὐδ' αὖ πολλὰ εἶναι μὴ ὄντος τοῦ διείργοντος. Τοῦτο ⁱ δ' οὐδὲν διαφέρειν, ^k εἴ τις οἶεται μὴ συνεχές εἶναι τὸ πᾶν ἀλλ' ἄπτεσθαι διηρημένον,
- 4 τοῦ φάναι πολλὰ καὶ μὴ ^l ἐν εἶναι καὶ κενόν. Εἰ μὲν γὰρ πάντῃ διαιρετόν, οὐθὲν εἶναι ἐν, ὥστε οὐδὲ πολλά, ἀλλὰ κενὸν τὸ ὅλον· εἰ δὲ τῇ μὲν τῇ δὲ μή, πεπλασμένῳ τινὶ ^m τοῦτ' εἰκέναι· μέχρι πόσου γὰρ καὶ διὰ τί τὸ μὲν οὕτως ἔχει τοῦ ὅλου καὶ πλήρὲς ἐστι, τὸ δὲ διηρημένον; ⁿ Ἐτι
- 5 ὁμοίως ^o φάναι ἀναγκαῖον μὴ εἶναι κίνησιν. Ἐκ μὲν οὖν τούτων τῶν λόγων, ^p ὑπερβαίντες τὴν αἴσθησιν καὶ ^q περιδόντες αὐτὴν ὡς τῇ λόγῳ δεόν ἀκολουθεῖν, ἐν καὶ ἀκίνητον τὸ πᾶν εἶναι φασι καὶ ἄπειρον ἔνιοι· τὸ γὰρ πέρας περαίνειν
- 6 ^r ἂν πρὸς τὸ κενόν. Οἱ μὲν ^s οὖν οὕτως καὶ διὰ ταύτας τὰς

^t λέγωμεν H. ^v ἕκαστον post πόρων L. ^w καὶ ante ὁρᾶν om. E.F.L. ^x δὲ om. F. ^y ὕδατος τε καὶ διὰ τῶν F. ^z μὲν om. E. ^a μικρότητα F.H.L. ^b στοιχείον pr. F. ^c τινος F. ^d φησιν L. ^e ὦν L. om. E. ^f σύμμετροι post εἰσίν F. ^g εἰσίν om. L. ^h ἐνὶ λόγῳ om. E. ⁱ δὲ μηδὲν E.L. ^k εἴ] ἢ εἴ L. ^l ἐν om. E. ^m τοῦτ' ἂν εἰκέναι F, τοῦτο ἂν ἔοικε L. ⁿ ἐτι δ' ὁμοίως F.H.L. ^o φάναι om. E. ^p ὑπερβαίνοντες E.L. ^q περιδόντες F. ^r ἂν om. L. ^s οὖν om. E.

αἰτίας ἀπεφάνησαντο περὶ τῆς ἀληθείας· [†] ἐπεὶ δὲ ἐπὶ ^ν μὲν τῶν λόγων δοκεῖ ταῦτα συμβαίνειν, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων μανίᾳ παραπλήσιον ^ω εἶναι τὸ δοξάζειν οὕτως· οὐδένα γὰρ τῶν μαινομένων ἐξεστάναι τοσοῦτον ὥστε τὸ πῦρ ^χ ἐν εἶναι δοκεῖν καὶ τὸν κρύσταλλον, ἀλλὰ μόνον τὰ καλὰ καὶ τὰ φαινόμενα ^ς διὰ συνήθειαν, ταῦτ' ἐνίοις διὰ ^z τὴν μανίαν οὐθὲν δοκεῖ διαφέρειν. Λεύκιππος δ' ^α ἔχειν φήθη λόγους οἱ τινες ^ι πρὸς τὴν αἴσθησιν ὁμολογούμενα λέγοντες οὐκ ἀναιρῇσουσιν οὔτε γένεσιν οὔτε φθορὰν οὔτε κίνησιν καὶ τὸ πλήθος τῶν ὄντων. Ὁμολογήσας δὲ ταῦτα μὲν τοῖς φαινομένοις, τοῖς δὲ τὸ ἐν κατασκευάζουσιν ὡς ^β οὔτε ^{αὖ} κίνησιν οὐσαν ἄνευ κενοῦ, ^ς τό τε κενὸν μὴ ὄν, καὶ τοῦ ὄντος οὐθὲν μὴ ὄν φησιν εἶναι. Τὸ ^δ γὰρ κυρίως ^ς ὄν ^ι παμπληθὲς ὄν· ἀλλ' εἶναι ^ς τὸ ⁸ τοιοῦτον οὐχ ἔν, ἀλλ' ἅπειρα τὸ πλήθος ^h καὶ ἀόρατα διὰ σμικρότητα τῶν ὄγκων. Ταῦτα δ' ἐν τῷ κενῷ φέρεσθαι (κενὸν γὰρ εἶναι), καὶ συνιστάμενα μὲν γένεσιν ποιεῖν, διαλυόμενα δὲ φθοράν. Ποιεῖν δὲ καὶ πᾶσχειν ^η ^ι τυγχάνουσιν ἀπτόμενα· ταύτη γὰρ οὐχ ἔν εἶναι. ^κ Καὶ συντιθέμενα δὲ ⁹ καὶ περιπλεκόμενα γεννᾶν· ἐκ δὲ τοῦ κατ' ἀλήθειαν ἐνὸς οὐκ ἂν γενέσθαι πλήθος, οὐδ' ἐκ τῶν ἀληθῶς πολλῶν ἔν, ἀλλ' εἶναι τοῦτ' ἀδύνατον, ἀλλ' ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς καὶ τῶν ἄλλων τινὲς φασὶ πᾶσχειν ^ι διὰ πόρων, οὕτω πᾶσαν ἀλλοίωσιν καὶ πᾶν τὸ πᾶσχειν τοῦτον γίνεσθαι τὸν τρόπον, διὰ τοῦ κενοῦ γινομένης τῆς διαλύσεως καὶ τῆς φθορᾶς, ὁμοίως δὲ καὶ τῆς αἰξήσεως, ^m ὑπαισδυομένων ⁿ στερεῶν. Σχεδὸν δὲ καὶ ¹⁰ Ἐμπεδοκλεῖ ἀναγκαῖον λέγειν, ὥσπερ καὶ Λεύκιππος ^ο φησιν· εἶναι γὰρ ἅττα ^p στερεά, ἀδιαιρέτα δέ, εἰ μὴ πάντῃ ^q πόροι συνεχεῖς εἰσίν. Τοῦτο δ' ἀδύνατον· οὐθὲν γὰρ

^t ἐπεὶ] ἔτι E.F.H.L. ^v τῶν λόγων μὲν E. ^ω εἶναι] ἔστι F.H.
^x ἐν om. E. ^y διὰ τὴν σ. F. ^z τὴν om. F. ^a φήθη ἔχειν F. ^β οὐκ E. ^ς τό τε] ποιεῖν E. ^δ γὰρ om. E. ^ς ὄν] ἐν E. ^ι παμπληθες E.F, πᾶν πληρες H. ^ς τὸ om. H. ^h καὶ ἀόρατα—ὄγκων rc. in litura E. καὶ ἀόρατα post ὄγκων L. ^ι τυγχάνει F. ^κ καὶ ante συντ. om. L. ^ι διὰ τῶν π. F.H. ^m εἰσδυομένων E, ὑποδυομένων F. ⁿ ἐτέρων E.H.L. ^ο φασιν F. ^p στερεὰ καὶ ἀδ. E. ^q πόροις L.

^τ ἔσται ^ς ἕτερον στερεὸν παρὰ τοὺς πόρους, ἀλλὰ πᾶν κενόν.
¹ Ἀνάγκη ἄρα τὰ μὲν ἀπτόμενα εἶναι ἀδιαίρετα, τὰ δὲ μεταξὺ
αὐτῶν κενά, οὓς ἐκεῖνος λέγει πόρους. Οὕτως δὲ καὶ Λεύ-
¹¹ κιππος λέγει περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν. Οἱ μὲν οὖν
τρόποι καθ' οὓς τὰ μὲν ποιεῖ τὰ δὲ πάσχει, σχεδὸν οὗτοι
λέγονται· καὶ περὶ μὲν τούτων, καὶ πῶς λέγουσι, δῆλον, καὶ
πρὸς τὰς αὐτῶν θέσεις αἷς χρῶνται σχεδὸν ὁμολογουμένως
φαίνεται συμβαῖνον. Τοῖς δ' ἄλλοις ἦπτον, ^{οἷον} ^ν Ἐμπε-
δοκλεῖ τίνα τρόπον ἔσται ^ω γένεσις καὶ φθορὰ καὶ ἀλλοιώ-
¹² σις, οὐ δῆλον. Τοῖς μὲν γάρ ἐστιν ἀδιαίρετα ^ς τὰ πρῶτα
τῶν σωμάτων, σχήματι διαφέροντα μόνον, ἐξ ὧν πρῶτων
σύγκειται καὶ εἰς ἃ ἔσχατα ^ς διαλύεται. Ἐμπεδοκλεῖ δὲ τὰ
μὲν ἄλλα φανερόν ὅτι μέχρι τῶν στοιχείων ἔχει τὴν γένεσιν
καὶ τὴν φθοράν, αὐτῶν δὲ τούτων πῶς γίνεται καὶ φθίρεται
τὸ σωρευόμενον μέγεθος, οὔτε δῆλον ^ς οὔτε ἐνδέχεται λέγειν
αὐτῷ μὴ λέγοντι καὶ τοῦ πυρὸς εἶναι στοιχεῖον, ὁμοίως δὲ
καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὥσπερ ἐν τῷ Τιμαίῳ γέγραφε
Πλάτων· τοσοῦτον γὰρ διαφέρει τοῦ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον
Λευκίππῳ λέγειν, ὅτι ὁ μὲν στερεὰ ὁ δ' ἐπίπεδα λέγει τὰ
ἀδιαίρετα, καὶ ὁ μὲν ἀπείροις ὠρίσθαι σχήμασι τῶν ἀδιαιρέ-
των στερεῶν ἕκαστον, ὁ δὲ ὠρισμένοις, ἐπεὶ ἀδιαίρετά γε ἁ-
¹³ μότεροι λέγουσι καὶ ὠρισμένα σχήμασιν. Ἐκ δὲ τούτων
αἱ γενέσεις καὶ ^ς αἱ διακρίσεις Λευκίππῳ μὲν δύο τρόποι ^ς ἂν
εἶεν, διὰ τε τοῦ κενοῦ καὶ διὰ τῆς ἀφῆς (ταύτῃ γὰρ ^ς διαιρε-
τὸν ἕκαστον), ^ς Πλάτωνι δὲ κατὰ τὴν ἀφήν μόνον· κενὸν γὰρ
¹⁴ οὐκ εἶναι φησιν. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἀδιαιρέτων ἐπιπέδων εἰ-
ρήκαμεν ἐν τοῖς πρότερον λόγοις· περὶ δὲ τῶν ἀδιαιρέτων
στερεῶν τὸ μὲν ἐπὶ ^ς πλέον ^ς θεωρῆσαι τὸ συμβαῖνον ἀφείσθω
^ς τὸ ἰὺν, ὡς δὲ μικρὸν παρεκβᾶσιν ^ς εἰπεῖν, ἀναγκαῖον ἀπαθές
τε ἕκαστον λέγειν τῶν ἀδιαιρέτων (οὐ γὰρ οἷον τε πάσχειν

^τ ἔσται om. F. ^ς ἕτερον om. E.L. ^{οἷον}—μὲν γάρ margo F.
^ν ἐμπεδοκλεῖ ἢ εἰ τίνα H. ^ω γένεσις καὶ om. E.L. ^ς τὰ om. E.
^ς διαλύονται E. ^ς οὔτε ἐνδ.] οὐκ ἐνδ. L. ^ς αἱ ante διακρ. om. F.
^ς εἶεν ἂν F. ^ς ἀδιαιρέτων H. ^ς πλάτων H. ^ς πλέον H. ^ς θεω-
ρεῖσθαι F. ^ς τὰ H. ^ς εἰπεῖν] ἐπεὶ E.

ἀλλ' ἢ διὰ τοῦ κενοῦ) καὶ μηθενὸς ποιητικὸν πάθους· οὔτε γὰρ ^ι ψυχρὸν οὔτε σκληρὸν ^κ οἶόν τ' εἶναι. Καίτοι ¹ τοῦτο ¹⁵ γε ἄτοπον, τὸ μόνον ἀποδοῦναι τῷ περιφερεῖ σχήματι τὸ θερμόν· ἀνάγκη γὰρ καὶ τούναντίον τὸ ψυχρὸν ἄλλῳ τινὶ προσήκειν τῶν σχημάτων. Ἄτοπον δὲ καὶ εἰ ταῦτα μὲν ^μ ὑπάρχει, λέγω δὲ θερμότης καὶ ψυχρότης, βαρύτης δὲ καὶ ^ν κουφότης καὶ σκληρότης καὶ μαλακότης μὴ ^ο ὑπάρξει· καίτοι βαρύτερόν γε κατὰ τὴν ὑπεροχὴν φησιν εἶναι Δημόκριτος ἕκαστον τῶν ἀδιαιρέτων, ὥστε δῆλον ὅτι καὶ θερμότερον. Τοιῦτα δ' ὄντα μὴ πᾶσχειν ὑπ' ἀλλήλων ἀδύνατον, οἶον ¹⁶ ὑπὸ τοῦ πολὺ ὑπερβάλλοντος θερμοῦ τὸ ἡρέμα ^ρ θερμόν. Ἀλλὰ μὴν εἰ σκληρόν, καὶ μαλακόν. Τὸ δὲ μαλακόν ^q ἤδη τῷ πᾶσχειν τι λέγεται· τὸ ^γ γὰρ ὑπεικτικὸν μαλακόν. Ἀλλὰ μὴν ἄτοπον καὶ εἰ μηθὲν ὑπάρχει ἀλλ' ^ς ἢ μόνον σχῆμα· καὶ εἰ ὑπάρχει, ἐν δὲ μόνον, οἶον τὸ μὲν ^τ ψυχρὸν τὸ δὲ θερμόν· οὐδὲ γὰρ ἂν μία τις εἴη ^υ ἢ φύσις αὐτῶν. Ὀμοίως δὲ ἀδύνα- ¹⁷ τον καὶ ^ω εἰ πλείω τῷ ἐνί· ἀδιαίρετον γὰρ ὃν ἐν τῷ αὐτῷ ἔξει τὰ πάθη, ὥστε καὶ ἐὰν πᾶσχη ^x εἴπερ ψύχεται, ταῦτῳ ^υ τοι καὶ ἄλλο ^z τι ποιήσει ἢ πείσεται. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων παθημάτων· τοῦτο γὰρ καὶ τοῖς ^α στερεὰ καὶ τοῖς ἐπίπεδα λέγουσιν ἀδιαίρετα συμβαίνει τὸν αὐτὸν τρόπον· οὔτε γὰρ μανότερα οὔτε πυκνότερα οἶόν τε ^β γίνεσθαι κενοῦ μὴ ὄντος ἐν τοῖς ἀδιαιρέτοις. Ἔτι δ' ἄτοπον καὶ ¹⁸ τὸ μικρὰ μὲν ἀδιαίρετα εἶναι, μεγάλα δὲ μή· νῦν μὲν γὰρ εὐλόγως τὰ ^ε μεῖζω θραύεται ^δ μᾶλλον τῶν μικρῶν· τὰ μὲν γὰρ διαλύεται ^ε ραδίως, οἶον τὰ μεγάλα· ^ς προσκόπτει γὰρ πολλοῖς· ^ς τὸ δὲ ἀδιαίρετον ὅλως διὰ τί μᾶλλον ὑπάρχει τῶν μεγάλων τοῖς μικροῖς; Ἔτι δὲ πότερον μία πάντων ^h ἢ ¹⁹

^ι σκληρὸν οὔτε ψυχρὸν F.H. ^κ οἶόν τ'] δέi F. ¹ γε τοῦτο F. ^μ ὑπάρχει F.H.L. ^ν σκληρότης καὶ κουφότης F. ^ο ὑπάρξει L. ^ρ θερμόν] ψυχρὸν E.H.L. ^q ἤδη om. E.L. ^γ γὰρ] δ' F. ^ς ἢ om. E. ^τ ψυχρὸν] σκληρὸν E.H.L. ^υ ἢ om. E.L. ^ω εἰ om. F. ^x ἡπερ ψύχεται H. ἢ περιψύχεται F. ^υ τοι] τι E.H.L. ^z τι om. E.H. ^α στ.] ἐτέρα E. ^β γενέσθαι F. ^ε μεῖζω E. ^δ μᾶλλον om. F. ^ε ραδίως τῶν μικρῶν οἶον F. ^ς προσκόπτει F. ^ς τὰ δὲ ἀδιαίρετα L. ^h ἢ om. E.

φύσις ⁱ ἐκείνων τῶν στερεῶν, ἢ διαφέρει θάτερα τῶν ἐτέρων, ὥσπερ ἂν εἰ τὰ μὲν εἴη πύρινα, τὰ δὲ γήινα τὸν ὄγκον; Εἰ μὲν γὰρ μία φύσις ^k ἐστὶν ἀπάντων, τί τὸ χωρίσαν; ἢ διὰ τί οὐ γίγνεται ἀψάμενα ἓν, ὥσπερ ὕδωρ ὕδατος ὅταν θίγῃ; Οὐδὲν γὰρ διαφέρει τὸ ὕστερον τοῦ ^l προτέρου. Εἰ δ' ἕτερα,
²⁰ ποῖα ^m ταῦτα; Καὶ δῆλον ὡς ⁿ ταῦτα θετέον ἀρχὰς καὶ αἰτίας τῶν συμβαινόντων μᾶλλον ἢ τὰ σχήματα. ^o Ἐπι δὲ διαφέροντα τὴν φύσιν, καὶ ^o ποιῇ καὶ πᾶσχει θιγγάνοντα ἀλλήλων. ^o Ἐπι ^p δὲ τί τὸ κινοῦν; Εἰ μὲν γὰρ ἕτερον, ^q παθητικόν· εἰ δ' αὐτὸ αὐτὸ ἕκαστον, ἢ διαιρετὸν ἔσται, ^r κατ' ἄλλο μὲν κινοῦν κατ' ἄλλο δὲ κινούμενον, ἢ κατὰ ταῦτὸ τάναντία ὑπάρξει, καὶ ἡ ὕλη οὐ μόνον ἀριθμῶ ἔσται μία ἀλλὰ καὶ
²¹ νάμει. ^o Ὅσοι μὲν οὖν διὰ τῆς τῶν πόρων κινήσεώς φασι τὰ πάθη συμβαίνειν, εἰ μὲν ^s καὶ πεπληρωμένων τῶν πόρων, περιέργον οἱ πόροι· εἰ γὰρ ταύτῃ ^t τι πᾶσχει ^v τὸ πᾶν, καὶ μὴ πόρους ἔχον ἀλλ' αὐτὸ συνεχὲς ὃν πᾶσχοι τὸν αὐτὸν τρόπον.
²² Ἐπι δὲ πῶς ἐνδέχεται ^w περὶ τοῦ διορᾶν συμβαίνειν ὡς λέγουσιν; Οὔτε γὰρ κατὰ τὰς ἀφὰς ἐνδέχεται ^x διέναι διὰ τῶν διαφανῶν, οὔτε διὰ τῶν πόρων, εἰ πλήρης ἕκαστος· τί γὰρ διοίσει τοῦ μὴ ^y ἔχειν πόρους; Πᾶν γὰρ ὁμοίως ^z ἔσται πλήρες. Ἀλλὰ μὴν εἰ ^a καὶ κενὰ μὲν ταῦτα, ἀνάγκη δὲ σώματα
²³ ἐν αὐτοῖς ἔχειν, ταῦτὸ συμβήσεται πάλιν. Εἰ δὲ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ὥστε μὴ δέχεσθαι σῶμα μηδέν, γελοῖον τὸ μικρὸν μὲν οἶεσθαι κενὸν εἶναι, ^b μέγα δὲ μὴ μὴδ' ὀπηλικονοῦν, ἢ τὸ κενὸν ἄλλο τι οἶεσθαι λέγειν πλὴν χώραν σώματος, ὥστε
²⁴ δῆλον ὅτι παντὶ σώματι τὸν ὄγκον ^c ἴσον ἔσται κενόν. Ὀλως δὲ τὸ πόρους ποιεῖν περιέργον· εἰ μὲν γὰρ μηδέν ^d ποιεῖ κατὰ τὴν ἀφήν, οὐδὲ διὰ τῶν πόρων ποιήσει διόν· εἰ ^e δὲ τῷ ἄπτεσθαι, καὶ μὴ πόρων ὄντων τὰ μὲν πείσεται τὰ δὲ ποιήσει

ⁱ τῶν στερεῶν ἐκείνων L. ^k ἐστὶν om. E L. ^l πρότερον E. L.
^m ταύτας E. ⁿ τοιαῦτα F. ^o ποιοῖ καὶ πᾶσχοι E. H. ^p δὲ τί om. pr. E. ^q παθητικά E. H. L. ^r κατ' αὐτὸ E. ^s καὶ om. L. ^t τι post πᾶσχει F. II, om. L. ^v τὸ om. L. ^w περὶ—ἐνδέχεται margo F. ^x διέναι E. ^y πόρους ἔχον F. H. ^z ἐστὶν E. ^a καὶ om. E. ^b μέγα ante κενὸν F. ^c ἔσται κενὸν ἴσον H. ^d ποιεῖ—πόρων om. pr. E.
^e δὲ καὶ τῷ E.

τῶν πρὸς ἄλληλα τοῦτον τὸν τρόπον πεφυκότων. Ὅτι μὲν οὖν οὕτως λέγειν τοὺς πόρους ὥς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἢ ψεῦδος ἢ μάταιον, φανερόν ἐκ τούτων ἔστιν· διαιρετῶν δ' ἔσθ' ὅντων πᾶντι τῶν σωμάτων πόρους ποιεῖν γελοῖον· ἢ γὰρ διαιρετά, δύναται χωρίζεσθαι.

Τίνα δὲ τρόπον ὑπάρχει ἡ τοῖς οὖσι γεννᾶν καὶ ποιεῖν καὶ 9 πᾶσχειν, λέγωμεν λαβόντες ἀρχὴν τὴν ἰ πολλάκις εἰρημένην. Εἰ γὰρ ἔστι τὸ μὲν δυνάμει τὸ δ' ἐντελεχείᾳ τοιοῦτον, κ πέφυκεν οὐ τῇ μὲν τῇ δ' οὐ πᾶσχειν, ἀλλὰ πάντῃ καθ' ὅσον ἔστι τοιοῦτον, ἦττον δὲ καὶ μᾶλλον ἢ τοιοῦτον μᾶλλον ἔστι καὶ ἦττον· καὶ ταύτῃ πόρους ἂν τις ἰ λέγοι ἢ μᾶλλον, καθάπερ ἐν τοῖς μεταλλενομένοις διατείνουσι τοῦ παθητικοῦ φλέβες συνεχεῖς. Συμφυεὺς μὲν οὖν ἕκαστον καὶ ἐν ὃν ἀπαθές. 2 Ὅμοίως δὲ καὶ μὴ θιγγάνοντα μήτε αὐτῶν μήτ' ἄλλων, ἃ ποιεῖν πέφυκε καὶ πᾶσχειν. Λέγω δ' οἷον οὐ μόνον ἀπτόμενον ἡ θερμαίνει τὸ πῦρ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄποθεν ἢ τὸν μὲν γὰρ αἶρα τὸ πῦρ, ὁ δ' ἡ ἀὴρ τὸ σῶμα θερμαίνει, ἡ πεφυκὼς ποιεῖν καὶ πᾶσχειν. Τὸ δὲ τῇ μὲν οἶεσθαι πᾶσχειν τῇ δὲ μή, διορίσαντας ἐν ἀρχῇ τοῦτο λεκτέον. Εἰ μὲν γὰρ μὴ ἑ πάντῃ διαι- 3 ρετὸν τὸ μέγεθος, ἀλλ' ἔστι ἡ σῶμα ἀδιαίρετον ἢ πλάτος, οὐκ ἂν εἴη πᾶντι παθητικόν, ἀλλ' ἡ οὐδὲ συνεχὲς οὐδέν· εἰ δὲ τοῦτο ψεῦδος καὶ πᾶν σῶμα διαιρετόν, οὐδὲν διαφέρει διηρησθαι μὲν ἄπτεσθαι δέ, ἢ διαιρετόν εἶναι· εἰ γὰρ διακρίνεσθαι δύναται κατὰ τὰς ἀφάς, ὥσπερ φασί τινες, καὶ μήπω ἢ διηρημένον, ἢ ἔσται διηρημένον· δυνατόν ἡ γὰρ διαιρεθῆναι· γίνεται γὰρ οὐθὲν ἀδύνατον. Ὅλως δὲ ἡ τὸ τοῦτον γίνεσθαι 4 τὸν ἡ τρόπον σχιζομένων τῶν σωμάτων ἄτοπον· ἀναιρεῖ γὰρ οὗτος ὁ ἡ λόγος ἀλλοιώσιν, ὁρῶμεν δὲ τὸ αὐτὸ σῶμα συνεχὲς ὃν ὅτε μὲν ὑγρὸν ὅτε δὲ πεπηγός, οὐ διαιρέσει καὶ συνθέσει

ἡ ἔστι ante φανερόν F. ἡ ὄντων post σωμάτων F. ἡ γεννᾶν τοῖς οὖσι F. ἡ εἰρημένην πολλάκις F. κ πέφυκεν om. F. ἡ λέγει L, om. E. ἡ μᾶλλον ἢ καθάπερ E.F. ἡ θερμαίνειν E. ὁ ἄποθεν E. ἡ ἀὴρ καὶ τὸ E. ἡ πεφ. καὶ π. F.H. ἡ παντὶ E. ἡ σῶμα μὲν ἀδ. H. ἡ οὐδὲν οὐδὲ συνεχὲς F. ἡ ἔσται διηρημένον om. F. et corr. H. ἡ γὰρ om. F. ἡ τὸ om. E. ἡ τρόπον μόνον σχιζ. E.H. ἡ λόγος] τρόπος F.

τοῦτο παθόν, οὐδὲ τροπῇ ^a καὶ διαθιγῇ, καθάπερ ^b λέγει Δημόκριτος· οὔτε ^c γὰρ μετατεθέν ^d οὔτε μεταβαλὸν τὴν φύσιν πεπηγὸς ἐξ ὑγροῦ γέγονεν· οὐδὲ νῦν ^e ὑπάρχει ^f τὰ σκληρὰ καὶ πεπηγότα ἀδιαίρετα τοὺς ὄγκους· ἀλλ' ὁμοίως ^g ἅπαν ὑγρόν, ὅτε δὲ σκληρὸν καὶ πεπηγὸς ἐστίν. ^h Ἔτι δ' οὐδ' αὔξῃσιν οἷόν τ' εἶναι καὶ φθίσιν· οὐ γὰρ ὅτιοῦν ἔσται γεγονὸς μείζον, εἴπερ ⁱ ἔσται πρόσθεσις, καὶ μὴ πᾶν μεταβεβληκός, ἢ μιχθέντος τινὸς ἢ καθ' αὐτὸ ^k μεταβαλόντος. ^l Ὅτι μὲν οὖν ἔστι τὸ γεννᾶν καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ γίγνεσθαι τε καὶ πάσχειν ὑπ' ἀλλήλων, ^m καὶ τίνα τρόπον ἐνδέχεται, καὶ τίνα φασὶ μὲν τινες οὐκ ἐνδέχεται δέ, διωρίσθω τοῦτον τὸν τρόπον.

- 10 Λοιπὸν δὲ ⁿ θεωρῆσαι περὶ μίξεως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς μεθόδου· τοῦτο γὰρ ἦν τρίτον τῶν προτεθέντων ἐξ ^o ἀρχῆς. Σκεπτέον δὲ τί τ' ἐστὶν ἡ μίξις καὶ τί τὸ μικτόν, καὶ τίσιν ὑπάρχει τῶν ὄντων καὶ πῶς, ἔτι δὲ πότερον ἔστι μίξις ἢ τοῦτο ψεύδος· ἀδύνατον γὰρ ἐστὶ ^p μιχθῆναι τι ἕτερον ἑτέρῳ, καθάπερ λέγουσί τινες· ὄντων μὲν γὰρ ἔτι τῶν μιχθέντων ^q καὶ μὴ ἡλλοιωμένων οὐδὲν μᾶλλον ^r νῦν μεμίχθαι φασιν ἢ πρότερον, ἀλλ' ὁμοίως ἔχειν, θατέρου δὲ φθαρέντος οὐ μεμίχθαι, ἀλλὰ τὸ μὲν εἶναι τὸ δ' οὐκ εἶναι, τὴν δὲ μίξιν ὁμοίως ἐχόντων εἶναι· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ^s καὶ εἰ ἀμφοτέρων συνελθόντων ἔφθαρται τῶν μιγνυμένων ἐκάτερον· οὐ ^t γὰρ εἶναι μεμιγμένα τά γε ὅλως οὐκ ὄντα.
- 3 Οὗτος μὲν οὖν ὁ λόγος ἔοικε ζητεῖν ^u διορίσαι ^v τί διαφέρει μίξις γενέσεως καὶ φθοράς, καὶ τί τὸ μικτόν τοῦ γεννητοῦ καὶ φθαρτοῦ· δῆλον γὰρ ὡς δεῖ διαφέρειν, εἴπερ ἔστιν. Ὡστε τούτων ὄντων φανερῶν τὰ διαφορηθέντα λύουσ' ἂν. Ἀλλὰ μὴν ^w οὐδὲ ^x τὴν ὕλην τῷ πυρὶ μεμίχθαι φημεν οὐδὲ μίγνυσθαι

^a καὶ διαθιγῇ L, om. E. ^b φησὶ F. ^c γὰρ μεταταχθέν οὔτε μετατεθέν τῇ φύσει πεπηγὸς H. ^d οὔτε μεταβαλὸν om. E, post τὴν φύσιν posuit F. ^e οὐτ' ἐνυπάρχει F, οὐδ' ἐνυπάρχει H. ^f τὰ om. E.L. ^g ἔστι E.L. ^h μεταβάλλοντος F.H. ⁱ καὶ τίνα τρ. ἐνδ. om. pr. E. ^k θεωρητέον F.H.L. ^l ἕτερον ἑτέρῳ μιχθῆναι τι F. ^m καὶ τῶν μὴ H. ⁿ μεμ. φασὶ νῦν F.H.L. ^o καὶ F.H. ^p γὰρ om. L. ^q διορίσαι om. F.L. ^r τίτι L. ^s οὔτε E. ^t τῷ πυρὶ τὴν ὕλην L.

καιομένην, οὐτ' αὐτὴν ^ν αὐτῆς τοῖς μορίοις οὔτε τῷ πυρί, ἀλλὰ τὸ μὲν πῦρ γίνεσθαι, τὴν δὲ φθείρεσθαι. Τὸν αὐτὸν δὲ τρό-⁴ πον ^ω οὔτε τῷ σώματι τὴν τροφήν ^κ οὔτε τὸ σχῆμα ^υ τῷ κηρῷ μιγνύμενον σχηματίζειν τὸν ὄγκον· οὐδὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ λευκὸν οὐδ' ὅλως τὰ πάθη καὶ τὰς ἕξεις οἷον τε ^z μίγνυσθαι τοῖς πράγμασιν· σωζόμενα γὰρ ὁράται. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ⁵ λευκὸν γε καὶ τὴν ἐπιστήμην ἐνδέχεται μιχθῆναι, οὐδ' ἄλλο τῶν μὴ χωριστῶν οὐδέν. Ἄλλὰ τοῦτο λέγουσιν οὐ καλῶς οἱ πάντα ποτὲ ὁμοῦ ^α καὶ φάσκοντες εἶναι καὶ μεμίχθαι· οὐ γὰρ ^b ἅπαν ^c ἅπαντι μικτόν, ἀλλ' ὑπάρχειν ^d δεῖ χωριστὸν ἐκίτερον τῶν μιχθέντων· τῶν δὲ παθῶν οὐθὲν χωριστόν. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τὰ μὲν δυνάμει τὰ δ' ἐνεργείᾳ τῶν ὄντων, ἐνδέ-⁶ χεται τὰ μιχθέντα εἶναί πως καὶ μὴ εἶναι, ἐνεργείᾳ ^e μὲν ἑτέρου ὄντος τοῦ γεγονότος ἐξ αὐτῶν, δυνάμει δ' ἔστι ἐκατέρου ἅπερ ἦσαν ^h πρὶν μιχθῆναι, καὶ οὐκ ἀπολωλότα· τοῦτο γὰρ ὁ λόγος διηπόρει πρότερον· φαίνεται δὲ τὰ μιγνύμενα ⁱ πρότερόν τε ἐκ κεχωρισμένων συνιόντα καὶ δυνάμενα χω-⁷ ρίζεσθαι πάλιν. Οὔτε διαμένουσιν οὖν ἐνεργείᾳ ὥσπερ τὸ ⁷ σῶμα καὶ τὸ λευκόν, οὔτε ^k φθείρονται, οὔτε ^l θάτερον οὐτ' ἄμφω· σώζεται γὰρ ἡ δύναμις αὐτῶν. Διὸ ταῦτα μὲν ἀφείσθω τὸ ^m δὲ συνεχὲς τοῦτοις ἀπόρημα διαιρετέον, πό-⁸ τερον ἢ μίξις πρὸς τὴν αἴσθησιν ⁿ τί ἐστίν. Ὅταν γὰρ ⁸ οὕτως εἰς μικρὰ διαιρεθῇ τὰ μιγνύμενα, καὶ τεθῇ παρ' ἄλληλα τοῦτον τὸν τρόπον ὥστε μὴ δῆλον ἕκαστον εἶναι τῇ αἰσθήσει, τότε μέμικται ἢ οὐ, ἀλλ' ἐστίν ^o ὥστε ὅτιοῦν παρ' ὅτιοῦν εἶναι μόνιον τῶν μιχθέντων; Λέγεται μὲν οὖν ἐκείνως, οἷον κριθὰς μεμίχθαι πυροῖς, ^p ὅταν ἡτισοῦν παρ' ^q ὀντινοῦν τεθῇ. Εἰ δ' ἐστὶ πᾶν σῶμα διαιρετόν, εἴπερ ^r καὶ ἔστι σῶμα σώματι ⁹

^ν αὐτοῖς F. ^ω οὐδὲ E.L. ^κ οὐδὲ E.F.H.L. ^υ τῷ F. ^z μεμί-
χθαι F.H. ^a καὶ ante φάσκ. om. F.H. ^b ἅπαν om. E. ^c ἅπαντι om. F.
^d δεῖ τι χ. F. ^e μὲν] μὲν μὴ εἶναι H. ^f ὄντος ἑτέρου F. ^g ἔστι εἶναι
ἐκίτερον H. ^h πρὶν μιχθῆναι margo F. ⁱ πρότερόν τε margo F.
^k φθείρεται E.L. ^l θάτερον] ἐκίτερον E, καθ' ἐκίτερον H.L. ^m συνεχὲς
δὲ τούτου E. ⁿ τί om. F.H. ^o ὥστε] ὅτε H. ^p ὅτε H. ^q ὀντι-
ναοῦν F.H, ἡντιναοῦν L. ^r καὶ om. E.F.L.

μικτὸν ὁμοιομερές, ὅτι οὖν ἂν δέοι μέρος ^ς γίνεσθαι παρ' ὅτι οὖν.
 Ἐπεὶ δ' οὐκ ἔστιν εἰς ἑτάλίσχιστα διαιρεθῆναι, οὔτε σύνθεσις
 ταῦτό καὶ μίξις ἀλλ' ἕτερον, δηλὸν ὡς οὔτε κατὰ μικρὰ σωζό-
 μενα δεῖ τὰ μιγνύμενα φάναι μεμίχθαι· σύνθεσις γὰρ ἔσται
 καὶ ὡς κρῖσις οὐδὲ μίξις, οὐδ' ἔξει τὸν αὐτὸν λόγον τῷ ὅλῳ
 10 τὸ μόριον. Φαμέν ^w δ', εἴπερ ^x δεῖ μεμίχθαι ^γ τι, τὸ μιχθὲν
 ὁμοιομερές εἶναι, καὶ ὥσπερ τοῦ ὕδατος τὸ μέρος ὕδωρ, οὔτω
 καὶ τοῦ κραθέντος. Ἄν δ' ἢ κατὰ μικρὰ σύνθεσις ^z ἢ μίξις,
^a οὐθὲν συμβήσεται τούτων, ἀλλὰ μόνον μεμιγμένα πρὸς τὴν
 αἴσθησιν· καὶ τὸ αὐτὸ τῷ μὲν μεμιγμένον, εἰ μὴ ^b βλέπη
 ὀξύ, τῷ ^c Λυγκεῖ δ' οὐθὲν μεμιγμένον, οὔτε τῇ διαιρέσει,
^d οὔτε ὅτι οὖν παρ' ὅτι οὖν μέρος· ἀδύνατον γὰρ οὔτω διαιρε-
 11 θῆναι. Ἡ οὖν οὐκ ἔστι μίξις, ἢ λεκτέον τοῦτο πῶς ἐνδέχε-
 ται ^f γίνεσθαι πάλιν. Ἔστι δὲ, ὡς ἔφαιμεν, τῶν ὄντων τὰ
 μὲν ποιητικά, τὰ δ' ὑπὸ τούτων παθητικά. Τὰ μὲν οὖν ἀντι-
 στρέφει, ὅσων ἡ αὐτὴ ὕλη ἐστί, καὶ ποιητικὰ ἀλλήλων καὶ
 παθητικὰ ὑπ' ἀλλήλων· τὰ δὲ ποιεῖ ἀπαθῆ ὄντα, ὅσων μὴ ἡ
 αὐτὴ ὕλη. Τούτων μὲν ^h οὖν οὐκ ἔστι μίξις· διὸ οὐδ' ἡ ἰατρικὴ
 12 ποιεῖ ὑγίειαν οὐδ' ἡ ὑγίεια ⁱ μιγνυμένη τοῖς σώμασιν. Τῶν δὲ
 ποιητικῶν καὶ παθητικῶν ^k ὅσα εὐδιαίρετα, πολλὰ μὲν ὀλίγοις
 καὶ μεγάλα μικροῖς συντιθέμενα οὐ ποιεῖ μίξιν, ἀλλ' αὔξουσιν
 τοῦ κρατοῦντος· μεταβάλλει γὰρ θάτερον εἰς τὸ κρατοῦν,
^l οἷον σταλαγμὸς οἴνου μυρίοις ^m χοῦσιν ὕδατος οὐ μίγνυται·
 λύεται γὰρ τὸ εἶδος καὶ ⁿ μεταβάλλει εἰς ^o τὸ πᾶν ὕδωρ.
 13 Ὅταν δὲ ταῖς δυνάμεσιν ἰσάζῃ πῶς, τότε μεταβάλλει μὲν
 ἑκάτερον εἰς τὸ κρατοῦν ἐκ τῆς αὐτοῦ φύσεως, οὐ γίνεται δὲ
 θάτερον, ἀλλὰ μεταξὺ ^p καὶ κοινόν. Φανερόν οὖν ὅτι ^q ταῦτ'
 ἐστὶ μικτὰ ὅσα ἐναντίωσιν ἔχει ^r τῶν ποιοῦντων· ταῦτα γὰρ

^ς γενέσθαι F. ^t τὰ ἐλάχιστα E.F.H. ^v οὐδὲ κρ. H. ^w δ'] δὲ
 δεῖν F.H. ^x δεῖ μεμίχθαι] μέμικται F.H. μεμίχθαι E. ^y τι om. E.H.
^z ἢ] ἢ F. ^a οὐδὲν ἂν συμβήσεται H. ^b βλέπη τι ὀξύ E.F.L. ^c λυγκεῖ H,
 γλυκεῖ E. ^d οὔτε] ὥσθ' vel ὥστε E.F.H.L. ^e ἔσται F. ^f πάλιν γί-
 γνεσθαι F. ^g φαμέν E. ^h οὖν om. E. ⁱ μιγνύμενα L. ^k ὅσα ἐστὶν
 εὐδ. F. ^l οἷον] διὸ F.H. ^m χοῦσιν E. ⁿ μεταβάλλεται E.L. ^o πᾶν
 τὸ H. ^p καὶ om. F. ^q ἐστὶ ταῦτα F.H. ^r τῶν om. F.

^s δὲ ὑπ' ἀλλήλων ἐστὶ παθητικά. Καὶ μικρὰ δὲ μικροῖς πα-
ρατιθέμενα μίγνυται μάλλον· ῥᾶον γὰρ καὶ θάττον ἀλλήλα
^v μεθίστησιν. Τὸ δὲ πολὺ καὶ ὑπὸ πολλοῦ χρονίως τοῦτο
δραῖ. Διὸ τὰ εὐόριστα τῶν διαιρετῶν καὶ παθητικῶν μικτὰ ¹⁴
(διαιρεῖται γὰρ εἰς μικρὰ ^w ταῦτα ῥαδίως· τοῦτα γὰρ ἦν τὸ
^x εὐόριστον εἶναι), οἷον τὰ ὑγρά μικτὰ μάλιστα τῶν σωμάτων
εὐόριστον γὰρ μάλιστα τὸ ὑγρὸν τῶν διαιρετῶν, ἐὰν μὴ γλί-
σχον ^y ἢ· ταῦτα γὰρ δὴ πλείω καὶ μείζω ^z μόνον ^a ποιεῖ τὸν
ὄγκον. ^v Όταν δ' ^b ἢ θάτερον μόνον παθητικὸν ^c ἢ σφόδρα, τὸ ¹⁵
δὲ ^d πᾶμπαν ἡρέμα, ^e ἢ οὐθὲν πλείον τὸ μικθὲν ^f ἐξ ἀμφοῖν ἢ
μικρόν, ὅπερ συμβαίνει ^g περὶ τὸν καττίτερον καὶ τὸν χαλκόν.
^v Ἐνια γὰρ ψελλίζεται πρὸς ἀλλήλα τῶν ὄντων καὶ ἐπαμφο-
τερίζει· φαίνεται γὰρ πως καὶ μικτὰ ἡρέμα, καὶ ὡς θάτερον
μὲν δεκτικὸν θάτερον δ' εἶδος. ^h ^v Ὅπερ ἐπὶ τούτων συμβαίνει ¹⁶
ὁ γὰρ καττίτερος ὡς πάθος τι ⁱ ὧν ^k ἄνευ ὕλης τοῦ χαλκοῦ
σχεδὸν ἀφανίζεται, ^l καὶ μικθεῖς ^m ἄπεισι χρωματίσας μόνον.
ταῦτ' οὖν τοῦτο συμβαίνει καὶ ἐφ' ἐτέρων. Φανερόν τοίνυν ἐκ ¹⁷
τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι ἐστὶ μίξις καὶ τί ἐστὶ καὶ διὰ τί, καὶ
ποῖα μικτὰ τῶν ὄντων, ἐπεὶ περ ἐστὶν ἔνια τοιαῦτα ⁿ οἷα πα-
θητικά τε ὑπ' ἀλλήλων καὶ εὐόριστα καὶ εὐδιαίρετα· ταῦτα
γὰρ οὕτ' ἐφθάρθαι ἀνάγκη μεμιγμένα οὕτ' ἔτι ταῦτ' ἀπλῶς
εἶναι, οὔτε σύνθεσιν εἶναι τὴν μίξιν αὐτῶν, οὔτε πρὸς τὴν αἰ-
σθησιν· ἀλλ' ἐστὶ μικτὸν μὲν ^o ὃ ἂν εὐόριστον ὦν παθητικὸν
ἢ καὶ ποιητικὸν καὶ τοιούτῳ μικτόν (πρὸς ὁμώνυμον γὰρ τὸ
μικτόν), ἢ δὲ μίξις τῶν μικτῶν ἀλλοιωθέντων ἕνωσις.

B.

Περὶ μὲν οὖν μίξεως καὶ ἀφῆς ^q καὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πά-

^s δὲ om. F.H. et corr. H. ^t ἐστὶν ὑπ' ἀλλήλων F.H. ^v μεθι-
στάσι E.L. ^w ταῦτα om. E.L. ^x εὐόριστως E. ^y ἢ καὶ ταῦτα margo F.
^z μόνον om. H, post ποιεῖ ponit F. ^a τὸν ὄγκον ποιεῖ F. ^b ἢ om. F.
^c ἢ ἢ F. ^d πᾶμπαν ἢ ἡρέμα E.H.L. ^e ἢ om. E. ^f ἐξ] εἶναι E.
^g παρὰ H. ^h ὅπερ καὶ ἐπὶ F.H. ⁱ ὧν] ὦν E. ^k ἄνευ τῆς ὕλης H.
^l καὶ om. E. ^m ἄπεισι ἅπας E.L. ⁿ οἷα τὰ π. H. ^o ὃ ἂν] ὅταν L,
ὅταν μὲν E. ^p ἕνωσις, περὶ μὲν οὖν μίξεως καὶ ἀφῆς καὶ περὶ τοῦ ποιεῖν
καὶ πάσχειν εἴρηται H. ^q καὶ περὶ τοῦ F.

σχειν εἴρηται πῶς ὑπάρχει τοῖς μεταβάλλουσι κατὰ φύσιν, ἔτι δὲ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς [†] τῆς ἀπλῆς, τίνος καὶ πῶς ἐστὶ καὶ διὰ τίν' αἰτίαν. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ ἀλλοιώσεως εἴρηται, τί τὸ ἀλλοιοῦσθαι καὶ τίν' ἔχει διαφορὰν [§] αὐτῶν. Λοιπὸν δὲ θεωρῆσαι περὶ τὰ καλούμενα στοιχεῖα τῶν σωμα-
2 τῶν. Γένεσις μὲν γὰρ καὶ φθορὰ πάσαις ταῖς φύσει συνε-
στώσαις οὐσίαις οὐκ ἄνευ τῶν αἰσθητῶν σωμάτων· τούτων δὲ τὴν ὑποκειμένην ὕλην οἱ μὲν φασιν εἶναι μίαν, οἷον ἀέρα [†] τι-
θέντες ἢ πῦρ ἢ ^ν τι μεταξὺ τούτων, σῶμά τε ὃν καὶ χωριστόν, οἱ δὲ πλείω τὸν ἀριθμὸν ἐνός, οἱ μὲν πῦρ καὶ γῆν, οἱ δὲ ταῦ-
τά τε καὶ ἀέρα τρίτον, οἱ δὲ καὶ ὕδωρ τούτων τέταρτον, ὥσπερ [†] Εμπεδοκλῆς· ἐξ ὧν συγκρινομένων ^ω καὶ διακρινομέ-
νων ^ς ἢ ἀλλοιουμένων συμβαίνειν τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν
3 τοῖς πράγμασιν. Ὅτι μὲν οὖν τὰ πρῶτα ἀρχὰς καὶ στοι-
χεῖα καλῶς ἔχει λέγειν, ἔστω συνομολογούμενον, ἐξ ὧν ^γ με-
ταβαλλόντων ἢ κατὰ σύγκρισιν ^z καὶ διάκρισιν ἢ κατ' ^α ἄλλην
4 μεταβολὴν συμβαίνει γένεσιν εἶναι καὶ φθοράν. Ἄλλ' οἱ
μὲν ποιοῦντες μίαν ὕλην παρὰ τὰ εἰρημένα, ταύτην δὲ σωμα-
τικὴν ^h καὶ χωριστὴν, ἀμαρτάνουσιν· ἀδύνατον γὰρ ἄνευ ἐναν-
τιώσεως εἶναι τὸ σῶμα τοῦτο ^c αἰσθητὸν ^d ὄν· ἢ γὰρ κούφον
ἢ βαρὺ ἢ ψυχρὸν ἢ θερμὸν ἀνάγκη εἶναι τὸ ἄπειρον ^e τοῦτο,
5 ὃ λέγουσιν εἶναι τὴν ἀρχήν. Ὡς δ' ἐν τῷ Τιμαίῳ γέ-
γραπται, οὐδένα ἔχει διορισμόν· οὐ γὰρ εἴρηκε σαφῶς τὸ
πανδεχές, εἰ χωρίζεται τῶν στοιχείων. Οὐδὲ χρῆται ^f οὐδέν,
φήσας εἶναι ὑποκείμενόν ^g τι τοῖς καλουμένοις στοιχείοις
6 πρότερον, οἷον χρυσὸν τοῖς ἔργοις τοῖς χρυσοῖς. Καίτοι
^h καὶ τοῦτο οὐ καλῶς λέγεται τοῦτον τὸν τρόπον λεγόμενον,
ⁱ ἄλλ' ὧν μὲν ἀλλοιώσεις, ἔστιν οὕτως, ὧν δὲ γένεσις καὶ φθο-
ρά, ἀδύνατον ^k ἐκεῖνο ^l προσαγορεύεσθαι ἐξ οὗ γέγονεν. Καί-

[†] τῆς τίνος καὶ ἀπλῶς ἐστὶ F, τῆς ἀπλῆς καὶ τίνος ἐστὶ H.L. [§] αὐ-
τῶν om. F. [†] τιθέντες om. L. ^ν τι τῶν μεταξὺ H. ^ω καὶ] ἢ H.
^x ἢ] καὶ corr. E. ^γ μεταβαλόντων L. ^z καὶ] ἢ E. ^α ἄλλην τινὰ μ. F.
^h καὶ om. F. ^c αἰσθητῆς H. ^d ὄν om. E.H. ^e τοῦτό θ' ὁ L.
^f οὐδέν] οὐδενὶ E.F.H. ^g τι om. F. ^h καὶ om. H.L. ⁱ ἄλλ' ὧν]
ἀλλήλων pr. E. ^k ἐκεῖνο L, κείνο E. ^l προσεκίνο (vel a) ἀγορεύεσθαι E.

τοι γέ φησι μακρῷ ἀληθέστατον εἶναι χρυσὸν λέγειν ἕκα-
στον εἶναι. Ἀλλὰ τῶν στοιχείων ὄντων στερεῶν μέχρι 7
ἐπιπέδων ποιεῖται τὴν ἀνάλυσιν· ἀδύνατον δὲ τὴν τιθῆναι καὶ
τὴν ὕλην τὴν πρώτην τὰ ἐπίπεδα εἶναι. Ἡμεῖς δὲ φαιμέν
^m μὲν ⁿ εἶναί τινα ὕλην τῶν σωμάτων τῶν αἰσθητῶν, ἀλλὰ
ταύτην οὐ χωριστὴν ἀλλ' αἰετ' ἐναντιώσεως, ἐξ ἧς γίνεται
τὰ καλούμενα στοιχεῖα. Διώρισται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν ἑτέροις
ἀκριβέστερον. Οὐ μὲν ἀλλ' ^o ἐπειδὴ καὶ τὸν τρόπον τοῦτον 8
ἐστὶν ἐκ τῆς ὕλης τὰ σώματα τὰ πρῶτα, διοριστέον καὶ περὶ
τούτων, ἀρχὴν μὲν ^p καὶ πρώτην ^q οἰομένοις εἶναι τὴν ὕλην
τὴν ἀχώριστον μὲν, ὑποκειμένην δὲ τοῖς ἐναντίοις· οὔτε γὰρ
^r τὸ θερμὸν ὕλη τῷ ψυχρῷ ^s οὔτε τοῦτο τῷ θερμῷ, ἀλλὰ τὸ
ὑποκείμενον ἀμφοῖν. Ὡστε πρῶτον μὲν τὸ δυνάμει σῶμα 9
αἰσθητὸν ἀρχή, δεύτερον δ' αἱ ἐναντιώσεις, λέγω δ' οἷον θερ-
μότης ^t καὶ ψυχρότης, τρίτον ^v δ' ἥδη πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ τὰ
τοιαῦτα· ταῦτα μὲν γὰρ μεταβάλλει εἰς ἄλληλα, καὶ οὐχ
ὥς Ἐμπεδокλῆς καὶ ἕτεροι λέγουσιν (^w οὐδὲ γὰρ αὖ ἦν ἀλ-
λοιώσις), αἱ δ' ἐναντιώσεις οὐ μεταβάλλουσιν. Ἀλλ' οὐδὲν 10
ἦπτον ^x καὶ ὥς σώματος ποίας καὶ πόσας λεκτέον ἀρχάς· οἱ
μὲν γὰρ ἄλλοι ὑποθέμενοι χρῶνται, καὶ ^y οὐδὲν λέγουσι διὰ
^z τί αὐταὶ ἢ τοσαῦτα.

Ἐπεὶ οὖν ζητοῦμεν αἰσθητοῦ σώματος ἀρχάς, τοῦτο δ' 2
ἐστὶν ἀπτοῦ, ἀπτὸν δ' οὐ ^a ἢ αἴσθησις ἀφή, φανερόν ὅτι οὐ
πάσαι αἱ ἐναντιώσεις σώματος εἶδη καὶ ἀρχὰς ποιοῦσιν, ἀλλὰ
^b μόνον αἱ κατὰ τὴν ἀφήν· κατ' ἐναντίωσίν τε γὰρ διαφέ-
ρουσι, καὶ ^c κατὰ ἀπτὴν ἐναντίωσιν. Διὸ οὔτε λευκότης καὶ 2
μελανία οὔτε γλυκύτης καὶ πικρότης, ὁμοίως δ' οὐδὲ τῶν ἄλ-
λων ^d τῶν αἰσθητῶν ἐναντιώσεων οὐδὲν ποιεῖ στοιχείον. Καί-
τοι ^e πρότερον ὅψις ἀφῆς, ὥστε καὶ τὸ ὑποκείμενον πρότερον.
Ἀλλ' οὐκ ἔστι σώματος ἀπτοῦ πάθος ἢ ἀπτόν, ἀλλὰ καθ'

^m μὲν om. F.H.L. ⁿ εἶναι om. H. ^o ἐπεὶ E. ^p καὶ πρῶτον H.
^q οἰομένος E. ^r τὸ om. H. ^s οὐδὲ E, οὔτε δὲ H. ^t καὶ om. E.
^v δὲ ὡς ἥδη H. ^w οὐ E, αἰεὶ F. ^x καὶ ὡς incerta E. ^y οὐδὲ F.
^z τί τί ἢ L. ^a ἢ om. F. ^b μόναι H. ^c κατὰ τὴν ἀπτὴν F. ^d τῶν
ante αἰσθ. om. F.H. ^e προτέρα L.

ἕτερον, καὶ εἰ ἔτυχε τῇ φύσει πρότερον. Αὐτῶν ^f δὲ ^g πρῶτον ^h τῶν ἀπτῶν διαμετέον ⁱ ποῖαι πρῶται διαφοραὶ καὶ ³ ἐναντιώσεις. ^k Εἰσὶ δ' ἐναντιώσεις κατὰ τὴν ἀφὴν αἰδέ, θερμὸν ψυχρόν, ^l ξηρὸν ὑγρὸν, βαρὺ κοῦφον, σκληρὸν μαλακόν, γλίσχρον κραῦρον, τραχὺ λεῖον, παχὺ λεπτόν. Τούτων δὲ βαρὺ μὲν καὶ κοῦφον οὐ ποιητικὰ οὐδὲ παθητικὰ* οὐ γὰρ τῷ ποιεῖν τι ^m ἕτερον ⁿ ἢ πᾶσχειν ὑφ' ἑτέρου ^o λέγονται. Δεῖ δὲ ποιητικὰ ^p εἶναι ἀλλήλων καὶ παθητικὰ τὰ στοιχεῖα. ^q μί- ⁴ γνυται γὰρ καὶ μεταβάλλει εἰς ἄλληλα. Θερμὸν δὲ καὶ ψυχρὸν καὶ ^r ὑγρὸν καὶ ξηρὸν τὰ μὲν ^s τῷ ποιητικὰ εἶναι τὰ δὲ τῷ παθητικὰ λέγεται· θερμὸν γὰρ ἐστὶ τὸ συγκρίνον τὰ ὁμογενῇ (τὸ γὰρ διακρίνειν, ὅπερ φασὶ ποιεῖν τὸ πῦρ, συγκρίνειν ἐστὶ τὰ ὁμόφυλα· συμβαίνει γὰρ ἐξαιρεῖν τὰ ἀλλότρια), ψυχρὸν δὲ τὸ συνάγον ^t καὶ συγκρίνον ὁμοίως τὰ τε συγγενῇ καὶ τὰ μὴ ὁμόφυλα, ὑγρὸν δὲ τὸ ἀόριστον οἰκείῳ ὄρῳ εὐόριστον ^v ὄν, ξηρὸν δὲ τὸ ^w εὐόριστον μὲν οἰκείῳ ὄρῳ, ⁵ δυσόριστον δέ. Τὸ δὲ λεπτὸν καὶ ^x παχὺ καὶ γλίσχρον καὶ κραῦρον ^y καὶ σκληρὸν καὶ μαλακόν καὶ ^z αἱ ἄλλαι διαφοραὶ ἐκ τούτων· ἐπεὶ γὰρ τὸ ἀναπληστικόν ἐστὶ τοῦ ὑγροῦ διὰ τὸ μὴ ὀρίσθαι μὲν εὐόριστον ^δ εἶναι καὶ ἀκολουθεῖν τῷ ἀπτομένῳ, τὸ δὲ λεπτὸν ἀναπληστικόν (^a λεπτομερές γάρ, καὶ τὸ μικρομερές ἀναπληστικόν· ὅλον γὰρ ὅλου ἄπτεται· τὸ δὲ λεπτὸν μάλιστα τοιοῦτον), φανερόν ὅτι τὸ μὲν λεπτὸν ⁶ ^b ἔσται τοῦ ὑγροῦ, ^c τὸ δὲ παχὺ τοῦ ξηροῦ. Πάλιν δὲ τὸ μὲν γλίσχρον τοῦ ὑγροῦ (τὸ γὰρ γλίσχρον ὑγρὸν πεπονθὸς τί ἐστίν, οἷον τὸ ἔλαιον), τὸ δὲ κραῦρον τοῦ ξηροῦ· κραῦρον γὰρ τὸ τελέως ξηρόν, ὥστε καὶ πεπηγέαι δι' ἑλλειψιν ὑγρό-

^f δὴ E.H. ^g πρῶτον om. H. ^h τῶν om. E. ⁱ ποῖαι δὲ πρῶται H. ^k εἰσὶ δ' ἐναντιώσεις margo F. ^l ὑγρὸν ξηρὸν F. ^m ἕτερον] πρότερον E. ⁿ ἢ] οὐδὲ τῷ F. ^o λέγεται F.L. ^p ἀλλήλων καὶ παθητικὰ εἶναι F, καὶ παθητικὰ εἶναι ἀλλήλων E.H. ^q μίγνυται γὰρ] γίγνεται γὰρ καὶ μίγνυται F.H. ^r ξηρὸν καὶ ὑγρὸν F.H. ^s τῷ post μὲν om. E. ^t ὁμοίως καὶ συγκρίνον L. ^v ὄν] δὲ ἀλλοτρίως H. ^w ἀόριστον E. ^x παχύτερον E. ^y καὶ τὸ σκληρὸν L. ^z ἄλλαι αἱ E. ^a μικρομερές L. ^b ἐστὶ L. ^c τὸ δὲ—υγροῦ om. pr. F.

τητος. Ὑπὲρ τὸ μὲν μαλακὸν ^d τοῦ ὑγροῦ (μαλακὸν γὰρ τὸ ⁷ ὑπεῖκον εἰς ἑαυτὸ καὶ ^f μὴ μεθιστάμενον, ὅπερ ποιᾷ τὸ ὑγρὸν· ^g διὸ καὶ ^h οὐκ ἔστι τὸ ὑγρὸν μαλακόν, ἀλλὰ τὸ μαλακὸν τοῦ ὑγροῦ), τὸ δὲ σκληρὸν τοῦ ξηροῦ· ⁱ σκληρὸν γάρ ἐστι τὸ πεπηγὸς, τὸ δὲ πεπηγὸς ξηρὸν. Λέγεται δὲ ξηρὸν καὶ ⁸ ὑγρὸν πλεοναχῶς· ἀντίκειται γὰρ τῷ ξηρῷ καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ διερὸν, καὶ πάλιν τῷ ὑγρῷ καὶ τὸ ξηρὸν καὶ τὸ πεπηγὸς· ἅπαντα ^k δὲ ταῦτ' ἐστὶ τοῦ ξηροῦ καὶ τοῦ ὑγροῦ τῶν πρώτων λεχθέντων. Ὑπὲρ γὰρ ἀντίκειται τῷ διερῷ τὸ ξηρὸν, καὶ ⁹ διερὸν μὲν ἐστὶ τὸ ἔχον ἀλλοτρίαν ὑγρότητα ἐπιπολῆς, βεβρεγμένον δὲ τὸ εἰς βάθος, ξηρὸν δὲ τὸ ἐστερημένον ταύτης, φανερὸν ὅτι τὸ μὲν διερὸν ἔσται τοῦ ὑγροῦ, τὸ δ' ἀντικείμενον ξηρὸν τοῦ ¹ πρώτου ξηροῦ. Πάλιν ^m δὲ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ ¹⁰ πεπηγὸς ὡσαύτως· ὑγρὸν μὲν ⁿ γάρ ἐστι τὸ ἔχον οἰκίαν ὑγρότητα, ⁹ βεβρεγμένον δὲ τὸ ἔχον ἀλλοτρίαν ὑγρότητα ἐν τῷ βάθει, πεπηγὸς δὲ τὸ ἐστερημένον ταύτης. Ὡστε καὶ τοῦτων ^r ἔσται τὸ μὲν ξηροῦ τὸ δὲ ὑγροῦ. Δῆλον τοίνυν ὅτι ¹¹ πᾶσαι αἱ ἄλλαι διαφοραὶ ἀνάγονται εἰς τὰς πρώτας τέτταρας. Αὐταὶ δὲ οὐκέτι εἰς ἐλάττους· οὔτε γὰρ τὸ θερμὸν ὅπερ ^s ὑγρὸν ἢ ὅπερ ξηρὸν, οὔτε τὸ ὑγρὸν ὅπερ θερμὸν ἢ ὅπερ ψυχρὸν, οὔτε τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ ξηρὸν ^t οὔθ' ὑπ' ἄλληλ' οὔθ' ὑπὸ τὸ θερμὸν καὶ ^v τὸ ὑγρὸν εἰσιν· ὥστ' ἀνάγκη ^w τέτταρας εἶναι ταύτας.

Ὑπὲρ ^x δὲ ^y τέτταρα ^z τὰ στοιχεῖα, τῶν δὲ τεττάρων ἐξ ³ αἱ συζεύξεις, τὰ δ' ἐναντία οὐ πέφυκε συνδυάζεσθαι (θερμὸν γὰρ καὶ ψυχρὸν εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ πάλιν ^a ξηρὸν καὶ ὑγρὸν ἀδύνατον), φανερὸν ὅτι ^b τέτταρες ἔσονται αἱ τῶν στοιχείων

^d τοῦ ὑγροῦ μαλακὸν om. E. ^e ὑγροῦ, τὸ δὲ σκληρὸν τοῦ ξηροῦ. μαλακὸν F. ^f μὴ om. E. ^g διὸ καὶ οὐκ ἔστι τὸ ὑγρὸν om. E. ^h οὐκ ἔστι] οὐκέτι L. ⁱ σκληρὸν γάρ] ξηρὸν γάρ E. ^k δὴ E.F. ^l πρώτως E. ^m δὴ F. ⁿ γάρ om. F. ^o ἔχον τὴν οἰκίαν F. ^p ὑγρότητα] ὑγρότητα ἐν τῷ βάθει E. ^q βεβρ.—ύγρ. om. H.L. ^r ἐστι E. ^s ὑγρὸν—ξ.] ψυχρὸν (supra posito ξηρὸν) ἢ ὅπερ ὑγρὸν F. ^t οὔθ'—οὔδ' E. ^v τὸ ante ὑγρὸν om. F. ^w τέτταρας εἶναι τ.] τέσσαρας αὐτὰς εἶναι H. ^x δὴ F.H.L. ^y τέσσαρα H. ^z τὰ om. L. ^a ὑγρὸν καὶ ξηρὸν F.H. ^b τέσσαρες F.H.

συζεύξεις, θερμοῦ καὶ ^cξηροῦ, καὶ ^dθερμοῦ καὶ ὑγροῦ, καὶ
² πάλιν ψυχροῦ καὶ ^eὑγροῦ, ^fκαὶ ψυχροῦ καὶ ^gξηροῦ. Καὶ
^hἠκολούθηκε κατὰ λόγον τοῖς ἀπλοῖς φαινομένοις σώμασι,
 πυρὶ καὶ ἀέρι καὶ ὕδατι καὶ γῇ· τὸ μὲν γὰρ πῦρ θερμὸν καὶ
 ξηρόν, ὃ δ' ἀήρ ⁱθερμὸν καὶ ὑγρόν (οἷον ἀτμῖς γὰρ ὁ ἀήρ),
 τὸ δ' ὕδωρ ψυχρόν ^kκαὶ ὑγρόν, ἡ δὲ γῆ ψυχρόν καὶ ξηρόν,
 ὥστ' εὐλόγως ^lδιανέμεσθαι τὰς διαφορὰς τοῖς πρώτοις σώ-
³μασι, καὶ τὸ πλήθος αὐτῶν εἶναι κατὰ λόγον. Ὑπάρχοντες
^mγὰρ οἱ τὰ ἀπλὰ σώματα στοιχεῖα ποιοῦντες οἱ μὲν ἓν, οἱ
 δὲ δύο, οἱ δὲ τρία, οἱ δὲ ⁿτέτταρα ποιοῦσιν. Ὅσοι μὲν οὖν
 ἓν ^oμόνον λέγουσιν, εἴτα πυκνῶσει καὶ μανώσει τὰλλα γεν-
 νῶσι, τούτοις συμβαίνει δύο ποιεῖν τὰς ἀρχάς, τό τε μανὸν
 καὶ τὸ πυκνὸν ἢ ^pτὸ θερμὸν καὶ ^rτὸ ψυχρόν· ταῦτα γὰρ ^qτὰ
⁴δημιουργοῦντα, τὸ δ' ἓν ὑπόκειται καθάπερ ὕλη. Οἱ δ' εὐθὺς
 δύο ποιοῦντες, ὥσπερ Παρμενίδης πῦρ καὶ γῆν, τὰ μεταξὺ
 μίγματα ποιοῦσι τούτων, οἷον ἀέρα καὶ ὕδωρ. Ὡσαύτως δὲ
 καὶ οἱ ^rτρία λέγοντες, καθάπερ Πλάτων ἐν ταῖς διαιρέσεσιν·
 τὸ γὰρ μέσον μίγμα ποιεῖ. Καὶ σχεδὸν ταῦτα λέγουσιν οἱ
 τε δύο καὶ ^sοἱ τρία ποιοῦντες· πλὴν οἱ μὲν τέμνουσιν εἰς δύο
⁵τὸ μέσον, οἱ δ' ἓν μόνον ποιοῦσιν. Ὑπάρχοντες ^tδ' εὐθὺς ^vτέτταρα
 λέγουσιν, οἷον Ἐμπεδοκλῆς. Συνάγει δὲ καὶ οὗτος εἰς τὰ
 δύο· τῷ γὰρ πυρὶ ^wτὰλλα πάντα ἀντιτίθησιν. ^xΟὐκ ἔστι
 δὲ τὸ πῦρ καὶ ^yὁ ἀήρ καὶ ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἀπλοῦν,
 ἀλλὰ ^zμικτόν. Τὰ δ' ἀπλὰ τοιαῦτα μὲν ^aἔστιν, οὐ μέντοι
^bταῦτα, οἷον ^cεἴ τι τῷ πυρὶ ὅμοιον, πυροειδές, ^dοὐ πῦρ, καὶ
⁶τὸ τῷ ἀέρι ἀεροειδές· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ
 πῦρ ἐστὶν ὑπερβολὴ θερμότητος, ὥσπερ καὶ κρύσταλλος ψυ-

^c ξηροῦ—ὑγροῦ margo F. ^d ὑγροῦ καὶ θερμοῦ H. ^e ὑγροῦ] ξη-
 ροῦ H.L. ^f καὶ ψυχροῦ margo F. ^g ξηροῦ] ὑγροῦ H.L. ^h ἠκο-
 λούθησε H.L. ⁱ θερμὸς καὶ ὑγρὸς H.L. ^k καὶ ὑγρόν ἢ δὲ γῆ ψυχρόν
 om. E. ^l νέμεσθαι E, διαφέρεισθαι pr. F. ^m γάρ] δ' L. ⁿ τέσσαρα H.
^o λέγουσι μόνον F. ^p τὸ post ἢ et ante ψ. om. F. ^q τὰ om. E.
^r τρεῖς L. ^s οἱ post καὶ om. E.F. ^t δὲ καὶ εὐθὺς F.H.L. ^v τέσσαρα F.
^w πάντα τὰλλα H.L. ^x οὐκέτι δὲ F. ^y ὁ om. E. ^z μικτά E.
^a εἰσιν L. ^b τοιαῦτα E. ^c εἴ τι] τὸ F.H.L. ^d οὐ—ἀεροειδές
 margo F.

χρότητος· ἡ γὰρ πῆξις καὶ ἡ ζέσις ὑπερβολαί τινές εἰσιν, ἡ μὲν ψυχρότητος, ἡ δὲ θερμότητος. Εἰ οὖν ὁ κρύσταλλος ἐστὶ πῆξις ^ε ὑγροῦ ψυχροῦ, καὶ τὸ πῦρ ἔσται ζέσις ^ξ ξηροῦ θερμοῦ. Διὸ καὶ οὐδὲν οὗτ' ^ε ἐκ κρυστάλλου γίγνεται οὗτ' ^ε ἐκ πυρός. Ὀντων δὲ ^η τεττάρων τῶν ἀπλῶν σωματίων, ⁷ ^ι ἐκάτερον τοῖν ^κ δυοῖν ἐκατέρου τῶν ^ι τόπων ἐστίν· πῦρ μὲν γὰρ καὶ ἀήρ τοῦ πρὸς τὸν ὄρον φερομένοι, γῆ δὲ καὶ ὕδωρ τοῦ πρὸς τὸ μέσον. Καὶ ἄκρα μὲν καὶ ^μ εἰλικρινέστατα πῦρ καὶ γῆ, μέσα δὲ καὶ μεμιγμένα μᾶλλον ὕδωρ καὶ ἀήρ. Καὶ ⁸ ^η ἐκάτερα ἐκατέροις ἐναντία· πυρὶ μὲν γὰρ ἐναντίον ὕδωρ, ἀέρι δὲ γῆ· ταῦτα γὰρ ἐκ τῶν ἐναντίων παθημάτων συνέστηκεν. Οὐ μὴν ἀλλ' ἀπλῶς ^ο γε ^ρ τέτταρα ὄντα ἐνὸς ἐκαστόν ἐστι, γῆ ^ι μὲν ξηροῦ μᾶλλον ἢ ^ρ ψυχροῦ, ὕδωρ δὲ ψυχροῦ μᾶλλον ^ς ἢ ὑγροῦ, ἀήρ δ' ὑγροῦ μᾶλλον ἢ θερμοῦ, πῦρ δὲ θερμοῦ μᾶλλον ἢ ξηροῦ.

Ἐπεὶ δὲ διώρισται πρότερον ὅτι τοῖς ἀπλοῖς σώμασιν ἐξ ⁴ ἀλλήλων ἡ γένεσις, ἅμα δὲ καὶ κατὰ τὴν αἴσθησιν φαίνεται γινόμενα (οὐ γὰρ ἂν ἦν ἀλλοιώσεις· κατὰ γὰρ τὰ τῶν ἀπτῶν πάθη ^ι ἡ ἀλλοιώσις ἐστίν), λεκτέον τίς ὁ τρόπος τῆς εἰς ἀλληλα μεταβολῆς, καὶ πότερον ἅπαν ἐξ ἅπαντος γίνεσθαι δυνατὸν ἢ τὰ μὲν δυνατὸν τὰ δ' ἀδύνατον. Ὅτι μὲν οὖν ² ἅπαντα πέφυκεν εἰς ἀλληλα μεταβάλλειν, φανερόν· ^ν ἡ γὰρ γένεσις εἰς ἐναντία καὶ ἐξ ἐναντίων, τὰ δὲ στοιχεῖα πάντα ἔχει ἐναντίωσιν πρὸς ἀλληλα διὰ τὸ τὰς διαφορὰς ἐναντίας εἶναι· τοῖς μὲν γὰρ ^ω ἀμφοτέραι ἐναντίαι, οἷον πυρὶ καὶ ὕδατι (τὸ μὲν γὰρ ^ξ ξηρὸν καὶ θερμόν, τὸ δ' ὑγρὸν καὶ ψυχρόν), τοῖς δ' ^ς ἡ ἑτέρα μόνον, οἷον ἀέρι καὶ ὕδατι (τὸ μὲν γὰρ ὑγρὸν καὶ θερμόν, τὸ δὲ ^z ὑγρὸν καὶ ψυχρόν). Ὡστε ³ καθόλου μὲν φανερόν ὅτι πᾶν ἐκ παντὸς γίνεσθαι πέφυκεν,

^ε ὑγροῦ καὶ ψυχροῦ F.H.L. ^ξ θερμοῦ καὶ ξηροῦ F.H.L. ^ς ἐκ
utramque om. E. ^η τεσσάρων H. ^ι ἐκάτερα E. ^κ δυεῖν L.
^ι τόπων] πρώτων E. ^μ εἰλικρινῇ F. ^η ἐκάτερα δὲ ἐκ. F.H. ^ο γε
om. F. ^ρ τέσσαρα F.H. ^ι μὲν γὰρ ξ. F.H. ^ρ ψυχροῦ corr. E.
^ς ἡ ante ὑγροῦ om. E. ^τ ἡ om. E.F. ^ν ἡ μὲν γὰρ F.H. ^ω ἀμφο-
τέροις L. ^ξ θερμόν καὶ ξηρὸν E.L. ^ς ἡ] ἡ F. ^z ψυχρόν καὶ ὑγρόν H.

ἤδη δὲ καθ' ἕκαστον οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν πῶς· ἅπαντα μὲν ^a γὰρ ἐξ ἀπάντων ἔσται, διόσει δὲ τῷ θάττον καὶ βραδύτερον καὶ ⁴ τῷ ῥῆον καὶ χαλεπώτερον. Ὅσα μὲν γὰρ ἔχει ^b σύμβολα πρὸς ἄλληλα, ταχεῖα τούτων ἢ μετάβασις, ὅσα δὲ μὴ ἔχει, βραδεῖα, διὰ τὸ ῥῆον εἶναι τὸ ἐν ^c ἢ τὰ πολλὰ μεταβάλλειν, οἷον ἐκ πυρὸς μὲν ἔσται ἀήρ ^d θατέρου μεταβάλλοντος (τὸ μὲν γὰρ ἦν θερμὸν καὶ ξηρόν, τὸ δὲ θερμὸν καὶ ὑγρόν, ὥστε ἂν κρατηθῇ τὸ ξηρὸν ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ, ἀήρ ἔσται). πάλιν ^e δὲ ἐξ ἀέρος ^f ὕδωρ, εἰς κρατηθῇ τὸ θερμὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ (τὸ μὲν γὰρ ἦν ^g θερμὸν καὶ ὑγρόν, τὸ δὲ ψυχρὸν καὶ ὑγρόν, ⁵ ὥστε μεταβάλλοντος τοῦ θερμοῦ ὕδωρ ἔσται). Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐξ ὕδατος γῆ καὶ ἐκ γῆς πῦρ· ἔχει γὰρ ἄμφω πρὸς ἄμφω σύμβολα· τὸ μὲν ^h γὰρ ὕδωρ ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν, ἢ δὲ γῆ ψυχρὸν καὶ ξηρόν, ὥστε κρατηθέντος τοῦ ὑγροῦ γῆ ⁶ ἔσται. Καὶ πάλιν ἐπεὶ τὸ μὲν πῦρ ξηρὸν καὶ θερμόν, ἢ δὲ γῆ ψυχρὸν καὶ ξηρόν, ⁱ εἰς φθαρῇ τὸ ψυχρὸν, πῦρ ἔσται ἐκ γῆς. Ὡστε φανερόν ὅτι κύκλῳ ^k τε ^l ἔσται ἡ γένεσις τοῖς ἀπλοῖς σώμασι, καὶ ῥῆστος οὗτος ὁ τρόπος τῆς μεταβολῆς ⁷ διὰ τὸ ^m σύμβολα ἐνυπάρχειν τοῖς ἐφεξῆς. Ἐκ πυρὸς δὲ ὕδωρ καὶ ἐξ ἀέρος γῆν καὶ πάλιν ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀέρα καὶ πῦρ ἐνδέχεται μὲν γίνεσθαι, χαλεπώτερον δὲ διὰ τὸ πλειόνων εἶναι τὴν μεταβολήν· ἀνάγκη γάρ, εἰ ἔσται ἐξ ὕδατος πῦρ, φθαρῆναι καὶ τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ ὑγρόν, καὶ πάλιν εἰ ἐκ ⁸ γῆς ἀήρ, φθαρῆναι καὶ τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ ξηρόν. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ ἐκ ⁿ πυρὸς καὶ ἀέρος ὕδωρ καὶ γῆ, ^o ἀνάγκη ^p ἀμφοτέρα μεταβάλλειν. Αὕτη μὲν οὖν χρονιωτέρα ἡ γένεσις· ⁹ εἰς δ' ἑκατέρου ^r φθαρῇ θάτερον, ῥῆων μὲν, οὐκ εἰς ἄλληλα ^s ἢ ἡ μετάβασις, ἀλλ' ἐκ πυρὸς μὲν καὶ ὕδατος ἔσται γῆ ⁹ καὶ ἀήρ, ἐξ ἀέρος δὲ καὶ γῆς πῦρ καὶ ὕδωρ. Ὅταν μὲν γὰρ

^a γὰρ om. F. ^b σύμβολον F. ^c ἢ om. F.H.L. ^d θατέρου] θάττον L. ^e δὲ om. E.L. ^f ὕδωρ ἔσται εἰς F. ^g ὑγρὸν καὶ θερμὸν H. ^h γὰρ om. F. ⁱ ἂν F.H. ^k τε om. L. ^l ἔσται om. E. ^m σύμβολον F. ⁿ γῆς καὶ ὕδατος πῦρ καὶ ἀήρ H. ^o ἀναγκαῖον H, om. E. ^p ἀμφοτέρα] τὰ ἀμφοτέρα E, γὰρ ἀμφοτέρα F. ^q ἂν F. ^r θάτερον φθαρῇ F.H.L. ^s ἢ τούτων μετάβασις H.

τοῦ ὕδατος φθαρῇ τὸ ψυχρόν τοῦ δὲ πυρὸς τὸ ξηρόν, αἷρ
 ἔσται (λείπεται γὰρ τοῦ μὲν τὸ θερμόν τοῦ δὲ τὸ ὑγρόν),
 ὅταν δὲ τοῦ μὲν πυρὸς τὸ θερμόν τοῦ δ' ὕδατος τὸ ὑγρόν,
 ἡ γῆ διὰ τὸ λείπεσθαι τοῦ μὲν τὸ ξηρόν τοῦ δὲ τὸ ψυχρόν.
 Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐξ ἀέρος καὶ γῆς πῦρ καὶ ὕδωρ ὅταν μὲν 10
 γὰρ τοῦ ἀέρος φθαρῇ τὸ θερμόν τῆς δὲ γῆς τὸ ξηρόν, ὕδωρ
 ἔσται (λείπεται γὰρ τοῦ μὲν τὸ ὑγρόν τῆς δὲ τὸ ψυχρόν),
 ὅταν δὲ τοῦ μὲν ἀέρος τὸ ὑγρόν τῆς δὲ γῆς τὸ ψυχρόν,
 πῦρ διὰ τὸ λείπεσθαι τοῦ μὲν τὸ θερμόν τῆς δὲ τὸ ξηρόν,
 ἅπερ ἦν πυρός. Ὁμολογουμένη δὲ καὶ τῇ αἰσθήσει ἡ τοῦ 11
 πυρὸς γένεσις· μάλιστα μὲν γὰρ α πῦρ ἢ φλόξ, αὕτη δ' ἐστὶ
 καπνὸς καιόμενος, ὁ δὲ καπνὸς ἐξ ἀέρος καὶ γῆς. Ἐν δὲ τοῖς
 ἐφεξῆς οὐκ ἐνδέχεται φθαρέντος ἐν ἑκατέρῳ θατέρου τῶν
 στοιχείων γενέσθαι μετάβασιν εἰς β οὐδὲν τῶν σωμάτων διὰ
 τὸ λείπεσθαι ἐν ἀμφοῖν ἢ ταῦτά ἢ τὰναντία. Ἐξ γ οὐδε 12
 τέρων δὲ ἐγχωρεῖ γίγενσθαι σῶμα, οἷον εἰ δ τοῦ μὲν πυρὸς
 φθαρεῖν τὸ ξηρόν, τοῦ δ' ἀέρος τὸ ὑγρόν· λείπεται γὰρ ἐν
 ἀμφοῖν τὸ θερμόν· εἰ δ' ἐξ ἑκατέρου τὸ θερμόν, λείπεται
 τὰναντία, ξηρόν καὶ ὑγρόν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις 13
 ἐν ἅπασιν γὰρ τοῖς ἐφεξῆς ἐνυπάρχει τὸ μὲν γ ταῦτ' ὁ δ'
 ἐναντίον. Ὡσθ' ἅμα δηλον ὅτι τὰ μὲν ἐξ ἑνὸς εἰς ἕν μετα-
 βαίνοντα ἑνὸς φθαρέντος γίνεται, τὰ δ' ἐκ β δυοῖν εἰς ἕν πλει-
 ὄνων. Ὅτι μὲν οὖν ἅπαντα ἐκ παντὸς γίγνεται, καὶ τίνα
 τρόπον εἰς ἄλληλα μετάβασις γίγνεται, εἴρηται.

Οὐ μὲν ἀλλ' ἔτι καὶ ὧδε η θεωρήσωμεν περὶ αὐτῶν. Εἰ 5
 γὰρ ἐστὶ τῶν φυσικῶν σωμάτων ὕλη, ὥσπερ ι καὶ δοκεῖ ἐνίοις,
 ὕδωρ καὶ αἷρ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀνάγκη ἦτοι ἐν κ ἢ δύο εἶναι
 ταῦτα λ ἢ πλείω. Ἐν μὲν δὴ πάντα οὐχ οἷόν τε, οἷον ἀέρα
 μ πάντα ἢ ὕδωρ ἢ πῦρ ἢ γῆν, η εἴπερ ἢ μεταβολὴ εἰς τινα-

τ γῆ om. E. ν ψυχρόν τοῦ δὲ τὸ ξηρόν L. ω ψυχρόν τοῦ δὲ τὸ
 ὑγρόν E. x ὅταν δὲ om. E. y ὑπολείπεσθαι II. z τῆς] τοῦ E.H.
 a ἢ φλόξ πῦρ H. b οὐδέν] ἐν F. c οὐδετέρου F. d μὲν τοῦ E.F.H.
 e ἐξῆς F.H. f ταῦτ' om. F.L. g δυοῖν L. h θεωρήσωμεν E. i καὶ
 om. F. k εἶναι ἢ δύο F. l πλείω ἢ E. m πάντα margo F. n εἴπερ
 om. E.

2 **τία.** Εἰ γὰρ εἴη ἀήρ, εἰ μὲν ὑπομένει, ἀλλοίωσις ἔσται ἀλλ'
^ο οὐ γένεσις. Ὑπομνήματα δ' οὐδ' οὕτω δοκεῖ, ὥστε ὕδωρ εἶναι ἅμα
καὶ ὕδρα καὶ ἄλλ' ὅτιον. Ὑπομνήματα δὲ τις ἐναντίωσις καὶ δια-
φορὰ ἧς ἔξει τι θάτερον μόριον τὸ πῦρ, οἶον θερμότητα.
Ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔσται τό ^α γε πῦρ ἀήρ θερμός· ἀλλοίωσίς τε
3 γὰρ τὸ τοιοῦτον, καὶ οὐ φαίνεται. Ὑπομνήματα ^τ δὲ πάλιν εἰ ἔσται
^ς ἐκ πυρός ἀήρ, τοῦ θερμοῦ εἰς τοῦναντίον μεταβάλλοντος
ἔσται. Ὑπομνήματα ἄρα τῷ ἀέρι ^τ τοῦτο, καὶ ἔσται ὁ ἀήρ ψυ-
χρόν τι. Ὡστε ἀδύνατον τὸ πῦρ ὕδρα θερμὸν εἶναι· ἅμα
γὰρ τὸ αὐτὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἔσται. Ἀλλο τι ὡς ἀμ-
φότερα τὸ αὐτὸ ἔσται, καὶ ἄλλη τις ὕλη κοινή. Ὁ δ' αὐτὸς
λόγος περὶ ἀπάντων, ^χ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τούτων ἐξ οὗ τὰ
4 πάντα. Οὐ μὴν οὐδ' ἄλλο ^γ τί ^ζ γε παρὰ ταῦτα, οἶον μέσον
τι ἀέρος καὶ ὕδατος ἢ ἀέρος καὶ πυρός, ἀέρος μὲν παχύτερον
^α καὶ πυρός, τῶν ^β δὲ λεπτότερον· ἔσται ^γ γὰρ ἀήρ καὶ πῦρ
^δ ἐκείνο μετ' ἐναντιότητος· ἀλλὰ στήρησις τὸ ἕτερον τῶν
ἐναντίων· ὥστ' οὐκ ἐνδέχεται ^ε μονοῦσθαι ἐκείνο οὐδέποτε,
5 ὥσπερ φασὶ τινες τὸ ἀπειρον καὶ τὸ περιέχον. Ὁμοίως
ἄρα ὅτιον τούτων ^ς ἢ ^ε οὐδέν. Εἰ οὖν μηδὲν αἰσθητόν γε
πρότερον τούτων, ταῦτα ἀν εἴη πάντα. Ἀνάγκη τοίνυν ^η ἢ
αἰεὶ μένοντα καὶ ἀμετάβλητα εἰς ἄλληλα, ἢ μεταβάλλοντα,
καὶ ἢ ^ι ἅπαντα, ἢ τὰ μὲν τὰ δ' οὐ, ὥσπερ ^κ ἐν τῷ Τιμαίῳ
6 Πλάτων ἔγραψεν. Ὅτι μὲν τοίνυν μεταβάλλειν ^λ ἀνάγκη
εἰς ἄλληλα, δέδεικται πρότερον· ^μ ὅτι δ' οὐχ ὁμοίως ταχέως
ἄλλο ἐξ ἄλλου, εἴρηται πρότερον ὅτι τὰ μὲν ἔχοντα σύμ-
βολον θάττον γίνεται ἐξ ἀλλήλων, τὰ δ' οὐκ ἔχοντα βρα-
δύτερον. Εἰ μὲν τοίνυν ἡ ἐναντιότης μία ἐστὶ καθ' ἣν μετα-
βάλλουσιν, ^ν ἀνάγκη δύο εἶναι· ἡ γὰρ ὕλη τὸ μέσον ἀναί-

^ο οὐ] ἦν E. ^ρ ἀήρ E.F.L. ^α γε ante τὸ L, om. E. ^τ δὲ καὶ π. H.
^ς ἐκ τοῦ π. F.H. ^τ τοῦτο ante ἄρα F, post ἄρα H. ^ν θερμὸν ἀέρα
E.L. ^ω ἄρα παρ' ἀμφ. H.L. et pr. F. ^χ ὅτι om. E. ^γ τί om. E.
^ζ γε om. L. ^α καὶ] ἢ E.F.H. ^β δὲ ἄλλων λ. pr. H. ^γ ἀήρ γὰρ E.
^δ ἐκείνο ante ἀήρ F. ^ε ἐκείνο μονοῦσθαι F. ^ς ἢ om. E.L. ^ε οὐδέν
ἀρχή. εἰ F, οὐδέν μᾶλλον ἀήρ ἢ πῦρ. εἰ L. ^η ἢ om. E. ^ι πάντα F.H.
^κ ἐν] καὶ ἐν H. ^λ ἀναγκαῖον εἰς ἄλληλα H, εἰς ἄλληλα ἀνάγκη F. ^μ ὅτι]
καὶ ὅτι E. ^ν ἀναγκαῖον H.

σθητος οὐσα καὶ ἀχώριστος. Ἐπεὶ δὲ πλείω ὁράται ὄντα, ⁷ δύο ἂν εἶναι αἱ ἐλάχισται. Δύο δ' ^ο ὄντων οὐχ οἷόν τε ^ρ τρία εἶναι, ἀλλὰ τέσσαρα, ὥσπερ ^q φαίνεται· τοσαῦται γὰρ αἱ συζυγίαι· ἕξ γὰρ οὐσῶν τὰς δύο ἀδύνατον γενέσθαι διὰ τὸ ἐναντίας εἶναι ἀλλήλαις. Περὶ μὲν οὖν τούτων εἴρηται πρό-
τερον· ὅτι δ' ἐπειδὴ μεταβάλλουσιν εἰς ¹ ἄλληλα, ἀδύνατον ἀρχὴν τινα εἶναι αὐτῶν ἢ ἐπὶ ^s τῷ ἄκρῳ ἢ μέσῳ, ἐκ τῶνδε δηλον. Ἐπὶ μὲν οὖν τοῖς ἄκροις οὐκ ἔσται, ὅτι πῦρ ἔσται ⁸ ἢ γῆ πάντα· καὶ ὁ αὐτὸς λόγος ^t τῷ φάναι ἐκ πυρὸς ^v ἢ γῆς εἶναι πάντα· ὅτι δ' οὐδὲ μέσον, ^w ὥσπερ δοκεῖ τισὶν ἀὴρ μὲν καὶ εἰς πῦρ μεταβάλλειν καὶ εἰς ὕδωρ, ὕδωρ δὲ καὶ εἰς ἀέρα καὶ εἰς γῆν· τὰ δ' ἔσχατα οὐκέτι εἰς ἄλληλα· δεῖ μὲν ^x γὰρ στῆναι καὶ ^y μὴ εἰς ἄπειρον τοῦτο ἰέναι ἐπ' εὐθείας ἐφ' ἐκά-
τερα· ἄπειροι γὰρ ^z αἱ ἐναντιότητες ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ἔσονται. Γῆ ἐφ' ^φ Γ, ὕδωρ ἐφ' ^a ^φ Υ, ἀὴρ ἐφ' ^φ Α, πῦρ ἐφ' ^φ Π. ⁹
^b Εἰ δὴ τὸ Α μεταβάλλει εἰς ^c τὸ Π καὶ Υ, ἐναντιότης ἔσται τῶν Α Π. Ἔστω ταῦτα λευκότης καὶ μελανία. Πάλιν ^d εἰ εἰς τὸ Υ τὸ Α, ἔσται ἄλλη· οὐ γὰρ ταῦτὸ τὸ Υ καὶ Π.
^e Ἔστω ^e δὲ ξηρότης καὶ ὑγρότης, τὸ μὲν Ξ ξηρότης, τὸ δὲ Υ ὑγρότης. Οὐκοῦν εἰ μὲν μένει τὸ λευκόν, ὑπάρξει τὸ ὕδωρ ¹⁰ ὑγρὸν καὶ λευκόν, εἰ δὲ μὴ, μέλαν ἔσται τὸ ὕδωρ· εἰς τὰναντία γὰρ ἢ μεταβολή. Ἀνάγκη ^f ἄρα ἢ λευκὸν ἢ μέλαν εἶναι τὸ ὕδωρ. Ἔστω ^g δὴ ^h τὸ πρῶτον. Ὅμοιως τοίνυν καὶ τῷ Π τὸ Ξ ὑπάρξει ἢ ξηρότης. Ἔσται ἄρα καὶ τῷ Π τῷ πυρὶ ¹¹ μεταβολή εἰς τὸ ὕδωρ· ἐναντία γὰρ ὑπάρχει· τὸ ⁱ μὲν γὰρ πῦρ ^k τὸ πρῶτον μέλαν ἦν, ἔπειτα ^l δὲ ξηρόν, τὸ δ' ὕδωρ ὑγρόν, ἔπειτα δὲ λευκόν. Φανερόν ^m δὴ ὅτι πᾶσιν ἐξ ἀλλή-
λων ἔσται ἢ μεταβολή, καὶ ἐπὶ γε τούτων, ὅτι καὶ ⁿ εἰ τῷ

^ο οὐσῶν H. ^ρ τρεῖς F. ^q φαίνονται L. ¹ ἄλλα E. ^s τὸ ἄκρον ἢ μέσον F. ^t τῷ τὸ F.H. ^v εἶναι ἢ γῆς F, ἢ ἐκ γῆς εἶναι H. ^w ὥσπερ] οἷον H. ^x γὰρ om. F. ^y μὴ] οὐκ H. ^z αἱ om. E.L. ^a ^φ Υ] οὐ υ H. ^b εἰ] ἐπεὶ L. ^c τὸ om. E. ^d εἰ] ἐπεὶ F.H. ^e δὴ F. ^f ἄρα μέλαν ἢ λευκόν E.L. ^g δὲ L. ^h τὸ λευκὸν πρῶτον F. unam inter τὸ et πρῶτον litteram habere videtur E. ⁱ μὲν om. E.F.L. ^k τὸ μὲν πρῶτον H. ^l δὲ om. L. ^m δὴ] δὲ L. ⁿ ἐν om. E.L.

Γ τῇ γῇ ὑπάρξει τὰ λοιπά, καὶ δύο σύμβολα τὸ μέλαν καὶ
 12 τὸ ὑγρόν· ταῦτα γὰρ οὐ συνδεύονται πῶς. Ὅτι δ' εἰς
 ὁ ἄπειρον οὐχ οἶόν τ' ἵεναι, ὅπερ μελλήσαντες δείξουν ἐπὶ
 ἡ τοῦτο ἔμπροσθεν ἦλθομεν, δηλον ἐκ τῶνδε. Εἰ γὰρ πάλιν
 τὸ πῦρ, ἐφ' ᾧ Π, εἰς ἄλλο ἠ μεταβαλεῖ καὶ μὴ ἀνακάμψει,
 οἶον εἰς τὸ Ψ, ἐναντιότης ἡ τις τῷ πυρὶ καὶ τῷ Ψ ἄλλη
 ὑπάρξει τῶν εἰρημένων· οὐδενὶ γὰρ τὸ αὐτὸ ὑπόκειται τῶν
 13 ΓΥΑΠ τὸ Ψ. Ἔστω ἡ δὴ τῷ μὲν Π τὸ Κ, τῷ δὲ Ψ τὸ
 Φ. Τὸ ἡ δὴ Κ πᾶσιν ὑπάρξει τοῖς ΓΥΑΠ· μεταβάλλουσι
 ἡ γὰρ εἰς ἄλληλα. Ἀλλὰ ἡ γὰρ τοῦτο μὲν ἔστω ἡ μήπω
 δεδειγμένον· ἀλλ' ἐκεῖνο δηλον, ὅτι εἰ πάλιν τὸ Ψ εἰς ἄλλο,
 ἡ ἄλλη ἐναντιότης ἡ καὶ τῷ Ψ ὑπάρξει καὶ τῷ πυρὶ τῷ Π.
 Ὅμοίως δ' αἰ μετὰ τοῦ προστιθεμένου ἐναντιότης τις ὑπάρ-
 14 ξει τοῖς ἔμπροσθεν, ὥστ' εἰ ἄπειρα, καὶ ἐναντιότητες ἄπειροι
 τῷ ἐν ὑπάρξουσιν. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐκ ἔσται οὔτε ἡ ὀρίσα-
 σθαι οὐδὲν οὔτε γενέσθαι· δεήσει γάρ, εἰ ἡ ἄλλο ἔσται ἐξ
 ἄλλου, τοσαύτας ἡ διεξελθεῖν ἐναντιότητας, καὶ ἔτι πλείους,
 ὥστ' εἰς ἕνα μὲν οὐδέποτ' ἔσται μεταβολή, οἶον εἰ ἄπειρα
 τὰ μεταξὺ· ἀνάγκη δ', εἴπερ ἄπειρα τὰ στοιχεῖα. Ἔτι δ'
 15 ἡ οὐδ' ἐξ ἀέρος εἰς πῦρ, εἰ ἄπειροι ἡ αἰ ἐναντιότητες. Γίνεται
 δὲ καὶ πάντα ἕν· ἀνάγκη γὰρ ἡ πάσας ὑπάρχειν τοῖς μὲν
 κἄτω τοῦ Π τὰς τῶν ἄνωθεν, τούτοις δὲ τὰς τῶν κἄτωθεν,
 ὥστε πάντα ἡ ἕν ἔσται.

6 Θανατώσειε δ' ἂν τις τῶν λεγόντων πλείω ἐνὸς τὰ στοι-
 χεῖα τῶν σωμάτων ὥστε μὴ μεταβάλλειν εἰς ἄλληλα, καθά-
 περ ἡ Ἐμπεδοκλῆς ἡ φησί, πῶς ἡ ἐνδέχεται λέγειν αὐτοῖς εἶναι
 συμβλητὰ τὰ στοιχεῖα. Καίτοι λέγει οὕτω· ταῦτα γὰρ
 2 ἡ ἰσά ἡ τε ἡ πάντα. Εἰ μὲν οὖν κατὰ ἡ τὸ ποσόν, ἀνάγκη

ο ἄπειρα F. ἡ τοῦτο] τοῦ L. ἡ μεταβάλλει E.F.L. ἡ τις om. F.
 ἡ ἄλλη om. E. ἡ δὴ] δὲ F.L. ἡ δὴ om. L. ἡ γὰρ incertum E.
 ἡ γὰρ om. H. ἡ μηδέπω F.H. ἡ ἄλλη ἔσται ἐναντιότης F. ἡ καὶ ante
 τῷ Ψ om. E. ἡ ὀρίσθαι F. ἡ ἔσται ἄλλο F.H.L. ἡ διελθεῖν F.
 ἡ οὐδ' om. E. ἡ αἰ om. L. ἡ ἀπάσας F, om. H. ἡ ἕν om. L.
 ἡ φησί] λέγει E.L. ἡ ἐνδέχεται] ἔσται F. ἡ τε om. H.L. ἡ πάντα
 εἶναι. εἰ E. ἡ τὸ om. E.

ταὐτό τι εἶναι ὑπάρχον ἅπασι τοῖς συμβλητοῖς ᾧ μετρούν-
ται, οἷον εἰ ἐξ ὕδατος κοτύλης ^ο εἶεν ἀέρος δέκα· ^ρ τὸ αὐτό τι
ἦν ἄρα ἄμφω, ^q εἰ μετρεῖται τῷ αὐτῷ. Εἰ δὲ μὴ οὕτω κατὰ ³
^τ τὸ ^s ποσὸν ^t συμβλητὰ ^y ὥς ποσὸν ἐκ ποσοῦ, ἀλλ' ὅσον
^w δύναται, οἷον εἰ κοτύλη ὕδατος ἴσον δύναται ψύχειν καὶ
δέκα ἀέρος, ^x καὶ οὕτως κατὰ τὸ ποσὸν οὐχ ^η ἢ ποσὸν συμ-
βλητά, ἀλλ' ^η ἢ ^y δύνανται τι. Εἴη δ' αὖ καὶ μὴ τῷ τοῦ ποσοῦ
μέτρῳ συμβάλλεσθαι ^z τὰς δυνάμεις, ἀλλὰ κατ' ἀναλογίαν,
οἷον ὥς τόδε ^a λευκὸν τόδε θερμόν. Τὸ δ' ὥς τόδε σημαίνει ⁴
^b ἐν μὲν ποιῶ τὸ ὅμοιον, ἐν ^c δὲ ποσῷ τὸ ἴσον. Ἀτοπον δὴ
φίνεται, εἰ τὰ σώματα ἀμετάβλητα ὄντα μὴ ἀναλογίᾳ συμ-
βλητά ἐστίν, ἀλλὰ μέτρῳ τῶν δυνάμεων καὶ ^d τῷ εἶναι ἴσον
θερμόν ^η ἢ ὅμοιον πυρὸς τοσονδὶ καὶ ἀέρος πολλαπλάσιον·
τὸ γὰρ αὐτὸ πλεῖον τῷ ὁμογενὲς εἶναι τοιοῦτον ἔξει τὸν
λόγον. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' αὔξησης αὖ εἴη κατ' Ἐμπεδοκλέα, ⁵
ἀλλ' ^f ἢ κατὰ πρόσθεσιν· πυρὶ γὰρ αὔξει τὸ πῦρ·

Αὔξει δὲ χθὼν μὲν σφέτερον ἑγένος, αἰθέρα δ' αἰθήρ.

Ταῦτα δὲ προστίθεται· δοκεῖ δ' οὐχ οὕτως αὔξεσθαι τὰ
^h αὔξανόμενα. Πολὺν δὲ χαλεπώτερον ἀποδοῦναι περὶ γενέ-
σεως τῆς κατὰ φύσιν. Τὰ γὰρ γινόμενα φύσει πάντα γί- ⁶
γνεται ἢ αἰεὶ ⁱ ὡδὶ ἢ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, ^k τὰ δὲ παρὰ ^l τὸ αἰεὶ
καὶ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ ταύτομάτου καὶ ^m ἀπὸ τύχης. Τί
οὖν τὸ αἴτιον τοῦ ἐξ ἀνθρώπου ἀνθρωπον ἢ αἰεὶ ⁿ ἢ ὥς ἐπὶ τὸ
πολὺ, καὶ ἐκ τοῦ πυροῦ πυρὸν ἀλλὰ μὴ ἐλαίαν; ^o Ἡ καὶ εἰ
ὡδὶ συντεθῇ ὅσπου; ^o Οὐ γὰρ ὅπως ἔτυχε συνελθόντων
οὐδὲν γίγνεται, καθάπερ ἐκεῖνός φησίν, ἀλλὰ λόγῳ τινί.
Τί ^q οὖν ^r τούτων αἴτιον; Οὐ γὰρ δὴ πῦρ γε ἢ γῆ. Ἀλλὰ ⁷

^ο εἶεν κοτύλαι ἀέρος F. ^ρ τὸ] τοῦτο E. ^q εἰ] γρ. ἡ margo H. ^τ τὸ
om. E.F. ^s προσὸν pr. E. ^t ἐμβλητὰ L. ^y ὥς om. E. ^w δύ-
νανται E. ^x καὶ om. E.L. ^y δύναται E.F.H. ^z τὰς] καὶ τὰς F.
^a θερμόν τόδε λευκόν F.H. ^b ἐν μὲν ποιῶ ante σημαίνει L, om. E. ^c δὲ
τῷ ποσῷ H.L. ^d τῷ] τὸ L. ^e ὁμοίως E. ^f ἢ ἢ κατὰ L. ^g ἑγένος]
δέμας H. ^h αὔξανόμενα H. ⁱ ὡδὶ om. E.F.L. ^k τὰ—πολὺ margo F.
^l τὸ alterum ante ὥς E. ^m ἀπὸ om. F. ⁿ ἢ ante ὥς om. L.
^o οὐ γὰρ] ἀλλ' οὐχ F.H. ^p περ om. E. ^q οὖν] οὖν τὸ L. ^r τού-
του E.

μὴν οὐδ' ἡ φιλία καὶ τὸ νεῖκος· συγκρίσεως ^s γὰρ μόνον, τὸ δὲ διακρίσεως αἷτιον. Τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ οὐσία ἡ ἐκάστου, ἀλλ' οὐ μόνον

Μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων,

8 ὥσπερ ἐκεῖνός φησιν. ^t Τύχη δ' ἐπὶ ^v τούτων ὀνομάζεται, ἀλλ' οὐ λόγος· ἐστὶ γὰρ μιχθῆναι ὡς ^w ἔτυχεν. Τῶν δὲ φύσει ὄντων αἷτιον τὸ οὕτως ἔχειν, καὶ ἡ ἐκάστου φύσις αὕτη, περὶ ἧς οὐδὲν λέγει. Οὐδὲν ἄρα περὶ φύσεως λέγει. ¹ Ἀλλὰ μὴν ^x καὶ τὸ εὖ τοῦτο καὶ ἀγαθόν· ὁ δὲ τὴν μίξιν 9 ὁ μόνον ἐπαινεῖ. Καίτοι τὰ ^z γε στοιχεῖα διακρίνει οὐ τὸ νεῖκος, ἀλλ' ἡ φιλία τὰ φύσει πρότερα τοῦ θεοῦ· θεοὶ δὲ καὶ ταῦτα. ¹ Ἐτι δὲ περὶ κινήσεως ἀπλῶς λέγει· οὐ γὰρ ἱκανὸν εἰπεῖν διότι ἡ φιλία καὶ τὸ νεῖκος κινεῖ, εἰ μὴ τοῦτ' ἦν ^a φιλία 10 εἶναι τὸ κινήσει τοιαδί, νεῖκει δὲ ^b τὸ τοιαδί. ^c Ἐδει οὖν ^d ἡ ὀρίσασθαι ἡ ὑποθέσθαι ἡ ἀποδείξαι, ἡ ἀκριβῶς ἡ μαλακῶς, ἡ ^e ἀμῶς ^f γέ πως. ¹ Ἐτι δ' ἐπεὶ ^g φαίνεται καὶ βία καὶ παρὰ φύσιν κινούμενα τὰ σώματα, καὶ κατὰ φύσιν, οἷον ^h τὸ πῦρ ἄνω μὲν οὐ βία, κάτω δὲ βία, ⁱ τῷ δὲ βία ^k τὸ κατὰ φύσιν ἐναντίον. ¹ Ἐστι δὲ τὸ βία· ἐστὶν ἄρα καὶ τὸ κατὰ φύσιν 11 κινεῖσθαι. Ταύτην οὖν ἡ φιλία κινεῖ, ἡ οὖ· τούναντίον γὰρ τὴν γῆν ¹ ἄνω καὶ διακρίσει ἔοικεν· καὶ μᾶλλον τὸ νεῖκος αἷτιον τῆς κατὰ φύσιν κινήσεως ἢ ἡ φιλία. ¹ Ὡστε καὶ ὅλως παρὰ φύσιν ἡ φιλία ἂν εἴη μᾶλλον. ¹ Ἀπλῶς δὲ εἰ μὴ ^m ἡ φιλία ⁿ ἢ τὸ νεῖκος ^o κινοῖ, αὐτῶν τῶν σωμάτων οὐδεμία κίνη- 12 σίς ἐστὶν οὐδὲ μονή. ¹ Ἀλλ' ἄτοπον. ¹ Ἐτι δὲ καὶ φαίνεται κινούμενα· διέκρινε μὲν γὰρ ^p τὸ νεῖκος, ἠνέχθη δ' ἄνω ὁ αἰθὴρ οὐχ ὑπὸ τοῦ νεῖκου, ἀλλ' ὅτε μὲν φησιν ὥσπερ ἀπὸ ^q τύχης (οὕτω γὰρ συνέκυρσε ^r θέων τότε, πολλαὶ δ' ἄλλως), ὅτε δὲ φησι πεφυκέναι τὸ πῦρ ἄνω φέρεσθαι, ὁ δ' αἰθὴρ, φησί,

^s γὰρ—διακρίσεως om. pr. E. ^t τύχη] φύσις E. ^v τούτοις F.H.
^w τύχη L. ^x καὶ ante τὸ om. E. ^y μόνον H.L. ^z τε E.F.H.
^a φιλίαν E.L. ^b τὸ post δὲ om. F.L. ^c δεῖ H. ^d ἡ om. H. ^e codices ἄλλως.
^f πῶς γε F. ^g φαίνονται E.L. ^h τὸ om. E.L. ⁱ τῷ] τὸ H.
^k τὸ] τῷ F. ^l κάτω E.H. ^m ἡ post μὴ om. E.F.L. ⁿ ἡ] καὶ E.
^o κινοῖ L, κινεῖ F. ^p τὸ om. F. ^q τέχνης E. ^r θεῶν νοὺς τότε E.

Μακρῆσι κατὰ χθόνα δύοτο ⁸ρίσαις.

Ἦμα δὲ καὶ τὸν κόσμον ὁμοίως ἔχειν φησὶν ἐπὶ ^ιτε τοῦ νεί- 13
 κους νῦν καὶ πρότερον ἐπὶ τῆς φιλίας. Τί οὖν ἐστὶ τὸ κινεῖν
 πρῶτον καὶ αἴτιον τῆς κινήσεως; Οὐ γὰρ δὴ ἡ φιλία καὶ τὸ
 νεῖκος, ἀλλὰ τινος κινήσεως ταῦτα αἰτιαί ^νεἰ ^ωδ' ἔστιν, ἐκεῖνο
 ἀρχή. Ἀτοπον δὲ καὶ εἰ ἡ ψυχὴ ἐκ τῶν στοιχείων ἢ ἐν τι 14
 αὐτῶν· αἱ γὰρ ἀλλοιώσεις αἱ τῆς ψυχῆς πῶς ἔσονται, οἷον
 τὸ μουσικὸν εἶναι καὶ πάλιν ἄμουςον, ἢ μνήμη ^χἢ λήθη;
 Δῆλον γὰρ ὅτι εἰ μὲν πῦρ ἢ ψυχὴ, τὰ πάθη ὑπάρξει αὐτῇ
 ὅσα πυρὶ ἢ πῦρ· εἰ δὲ μικτόν, τὰ σωματικά· τούτων δ' οὐδὲν
^γσωματικόν. Ἀλλὰ περὶ ^zμὲν τούτων ἐτέρας ^αἔργον ἐστὶ
 θεωρίας. Περὶ δὲ τῶν στοιχείων ἐξ ὧν τὰ σώματα συνέστη- 7
 κεν, ὅσοις μὲν δοκεῖ ^βτι εἶναι κοινὸν ἢ μεταβάλλειν εἰς ἄλ-
 ληλα, ἀνάγκη εἰ θάτερον τούτων, καὶ θάτερον συμβαίνειν·
 ὅσοι δὲ μὴ ποιοῦσιν ἐξ ἀλλήλων γένεσιν μηδ' ὥς ἐξ ἐκάστου,
 πλὴν ^εὥς ἐκ τοίχου πλίνθους, ἄτοπον πῶς ἐξ ἐκείνων ἔσονται
 σάρκες καὶ ὀστέα καὶ τῶν ἄλλων ὁτιοῦν. Ἐχει δὲ τὸ λεγό- 2
 μενον ἀπορίαν καὶ τοῖς ἐξ ἀλλήλων γεννῶσιν, τίνα τρόπον
 γίγνεται ἐξ αὐτῶν ἕτερόν τι ^δπαρ' αὐτά. Λέγω δ' οἷον
^εἔστιν ἐκ πυρὸς ὕδωρ καὶ ἐκ τούτου γίγνεσθαι ^επῦρ· ἔστι
 γὰρ τι κοινὸν τὸ ὑποκείμενον. Ἀλλὰ δὴ καὶ σὰρξ ἐξ αὐ- 3
 τῶν γίνεται καὶ μυελός· ταῦτα ^ςδὴ γίνεται πῶς; Ἐκείνοις
 τε ^ηγὰρ τοῖς λέγουσιν ^ιὥς Ἐμπεδοκλῆς τίς ἔσται τρόπος;
 Ἀνάγκη γὰρ σύνθεσιν εἶναι καθάπερ ἐξ ^κπλίνθων καὶ λίθων
 τοίχος· καὶ τὸ μίγμα ^λδὲ ^μτούτο ἐκ σωζομένων ^νμὲν ἔσται
 τῶν στοιχείων, κατὰ μικρὰ δὲ παρ' ἄλληλα συγκειμένων.
 Οὕτω δὴ σὰρξ καὶ τῶν ἄλλων ^οἐκαστον. Συμβαίνει ^ρδὴ 4

⁸ρίξης E. ^ιτε om. E.L. ^νεἰ δὲ margo F. ^ωδ' om. E.H.
^χἢ λ.] καὶ λ. H, ἢ καὶ λ. F. ^γσωματικόν] σωματικῶ L. ^zμὲν om.
 F.H. ^αἔστιν ἔργον H.L. ^βεἶναι τι F, εἶναι τι ἢ H. ^εὥς post πλὴν
 om. E. ^δπαρὰ ταῦτα F.H. ^εἐκ πυρὸς ἔστιν F.H. ^επῦρ om. E.
^ςδὲ H. ^ητοῖς γὰρ E. ^ιᾧσπερ F. ^κπλίνθων καὶ ἐκ λίθων H, λίθων
 καὶ πλίνθων F. ^λδὴ F.H.L. ^μτούτο] τὸ ἐν H. ^νμὲν om. H.
^οἐκαστον. συμβαίνει γοῦν οὕτω λέγουσι μὴ ἐκ παντὸς μέρους σαρκὸς γίνε-
 σθαι ἀέρα ὕδωρ καὶ τὰ ἕτερα, ἀλλὰ ἐξ ἐκατέρου ἐκατέρου, ταυτέστιν ἐκ πάν-
 των παρατεθειμένων καὶ ἐνυπαρχόντων ἐνεργείᾳ ἅπαντα διακρίνεσθαι, ὅπερ
 οὐχ οὕτω φαίνεται. συμβαίνει L. ^ρδὲ F.H.

μὴ ἐξ ὅπου οὖν μέρους σαρκὸς γίνεσθαι πῦρ καὶ ὕδωρ, ¹ ὥσπερ ἐκ κηροῦ γένοιτ' ἂν ἐκ μὲν τουτὶ τοῦ μέρους σφαῖρα, πυραμὶς δ' ἐξ ἄλλου τινός· ἀλλ' ἐνδέχεται γε ἐξ ἐκατέρου ⁵ ἐκάτερον γενέσθαι. Τοῦτο μὲν δὴ τοῦτον γίνεται τὸν τρόπον ἐκ τῆς σαρκὸς ἐξ ὅπου οὖν ἄμφω τοῖς δ' ἐκείνως λέγουσιν οὐκ ἐνδέχεται, ἀλλ' ὥς ἐκ τοίχου λίθος καὶ πλίνθος, ἐκάτερον ἐξ ἄλλου τόπου καὶ μέρους. Ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ποιούσι μίαν αὐτῶν ὕλην ἔχει τινὰ ἀπορίαν, πῶς ἔσται τι ἐξ ἀμφο- ⁶ τέρων, οἷον ψυχροῦ καὶ θερμοῦ ἢ πυρὸς καὶ γῆς. Εἰ γὰρ ἔστιν ἡ σὰρξ ἐξ ἀμφοῖν καὶ μηδέτερον ἐκείνων. μηδ' αὖ ⁷ σύνθεσις σωζομένων, τί λείπεται ⁸ πλὴν ὕλην εἶναι ⁹ τὸ ἐξ ἐκείνων; ¹⁰ Ἡ ¹¹ γὰρ θατέρου φθορά ἢ θάτερον ¹² ποιεῖ ἢ τὴν ὕλην. Ἀρ' οὖν ἐπειδὴ ἔστι καὶ μᾶλλον καὶ ἥττον θερμὸν ¹³ καὶ ψυχρόν, ὅταν μὲν ἀπλῶς ἢ θάτερον ἐντελεχεία, δυνάμει θάτερον ἔσται· ὅταν δὲ μὴ παντελῶς, ἀλλ' ὥς μὲν θερμὸν ψυχρόν, ὥς δὲ ψυχρόν θερμὸν διὰ τὸ μιγνύμενα ¹⁴ φθείρειν τὰς ὑπεροχὰς ἀλλήλων, τότε οὔθ' ἡ ὕλη ἔσται οὔτε ἐκείνων τῶν ἐναντίων ἐκάτερον ἐντελεχεία ἀπλῶς, ἀλλὰ μεταξὺ· κατὰ δὲ τὸ δυνάμει μᾶλλον εἶναι θερμὸν ἢ ψυχρόν ἢ τούναντίον, ¹⁵ κατὰ ¹⁶ τοῦτον τὸν ¹⁷ λόγον διπλασίως θερμὸν δυνάμει ἢ ψυχρόν, ἢ ¹⁸ τριπλασίως, ἢ κατ' ἄλλον ¹⁹ τρόπον τοιοῦτον. Ἔσται ²⁰ δὴ ²¹ μιχθέντων ²² ἐτᾶλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων ἢ τῶν στοιχείων, καὶ τὰ στοιχεῖα ἐξ ἐκείνων δυνάμει πως ὄντων, οὐχ οὔτω δὲ ὥς ἡ ὕλη, ἀλλὰ τὸν εἰρημένον τρόπον· καὶ ἔστιν ²³ οὔτω μὲν μίξις, ²⁴ ἐκείνως ²⁵ δὲ ὕλη τὸ γινόμενον. Ἐπεὶ ²⁶ δὲ καὶ πάσχει τὰ ²⁷ παντὶα κατὰ τὸν ἐν τοῖς πρώτοις διορισμόν· ἔστι γὰρ τὸ ἐνεργεῖα θερμὸν δυνάμει ψυχρόν καὶ τὸ ἐνεργεῖα ψυχρόν δυνάμει θερμόν, ὥστε εἰ μὴ ἰσάζη, μεταβάλλει ²⁸ εἰς ἄλληλα. ²⁹ Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐναντίων· καὶ πρῶτον οὔτω

¹ ὥσπερ εἰ ἐκ L. et margo F. ² σύνθεσιν E, συνθέσει L. ³ πλὴν τὴν ὕλην F.H.L. ⁴ τὸ om. E. ⁵ γὰρ ἐκ θ. H. ⁶ ἐποίει F.H. ⁷ καὶ ψ.] ἢ ψ. F. ⁸ διαφθείρειν H. ⁹ κατὰ] καὶ κατὰ L, ἐκάτερον κατὰ F. ¹⁰ τὸν τούτων H.L. ¹¹ λόγον καὶ δ. L, λόγον καὶ τῷ λόγῳ δ. H. et pr. F. ¹² τοιοῦτον τρόπον F. ¹³ δὴ] μὴ E. ¹⁴ ἀλλ' E. ¹⁵ οὔτω] τοῦτο H. ¹⁶ δὲ ἡ ὕλη F.L. ¹⁷ δὴ E. ¹⁸ εἰς om. E.L.

τὰ στοιχεῖα μεταβάλλει, ἐκ δὲ τούτων σάρκες καὶ ὀστέα καὶ τὰ τοιαῦτα, τοῦ μὲν θερμοῦ ^κ γιγνομένου ψυχροῦ, τοῦ δὲ ψυχροῦ θερμοῦ, ὅταν πρὸς τὸ μέσον ^ι ἔλθῃ· ἐνταῦθα γὰρ οὐδέτερον, τὸ δὲ μέσον πολὺ καὶ οὐκ ἀδιαίρετον. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν ^μ καὶ τὰ τοιαῦτα κατὰ μεσότητα ποιοῦσι σάρκα καὶ ^ν ὀστέα καὶ ^ο τᾶλλα.

Ἄπαντα δὲ τὰ μικτὰ σώματα, ὅσα περὶ τὸν τοῦ μέσου 8 τόπον ἐστίν, ἐξ ἀπάντων σύγκειται τῶν ἀπλῶν. ^ρ Γῆ μὲν ² γὰρ ἐνυπάρχει πᾶσι διὰ τὸ ἕκαστον εἶναι μάλιστα καὶ πλείστον ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ. ὕδωρ ^ρ δὲ διὰ τὸ δεῖν μὲν ὀρίζεσθαι τὸ σύνθετον, μόνον δ' εἶναι τῶν ἀπλῶν εὐόριστον τὸ ὕδωρ, ἔτι δὲ καὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ ὑγροῦ μὴ δύνασθαι συμμένειν, ἀλλὰ τοῦτ' εἶναι τὸ συνέχον· εἰ γὰρ ἐξαιρεθείη τελέως ἐξ αὐτῆς τὸ ὑγρὸν, διαπίπτει ἄν. Γῆ μὲν οὖν καὶ ὕδωρ ³ διὰ ταύτας ^ς ἐνυπάρχει τὰς αἰτίας, ἀήρ δὲ καὶ πῦρ, ὅτι ἐναντία ἐστὶ γῆ καὶ ὕδατι· γῆ μὲν ^ι γὰρ ἀέρι, ὕδωρ δὲ πυρὶ ἐναντίον ἐστίν, ὥς ἐνδέχεται οὐσίαν οὐσία ^υ ἐναντίαν εἶναι. Ἐπεὶ οὖν αἱ γενέσεις ἐκ τῶν ἐναντίων εἰσίν, ἐνυπάρχει δὲ ^υ θάτερα ^ω ἄκρα τῶν ἐναντίων, ἀνάγκη καὶ ^χ θάτερον ἐνυπάρχειν, ὥστ' ἐν ἅπαντι τῷ συνθέτῳ πάντα τὰ ἀπλά ἐνέσται. Μαρτυρεῖν ⁴ δ' ἔοικε καὶ ἡ τροφή ^υ ἐκάστων· ἅπαντα μὲν γὰρ τρέφεται τοῖς αὐτοῖς ἐξ ὧν περ ^z ἐστίν, ἅπαντα δὲ πλείοσι τρέφεται. Καὶ ^α γὰρ ἅπερ ἄν ^β δόξειεν ἐνὶ μόνῳ ^ς τρέφεσθαι, τῷ ὕδατι τὰ φυτά, πλείοσι τρέφεται· μέμικται γὰρ τῷ ὕδατι γῆ· ^δ διὸ καὶ οἱ γεωργοὶ πειρῶνται μίξαντες ἄρδεν. Ἐπεὶ δ' ⁵ ἐστὶν ἡ μὲν τροφή τῆς ὕλης, τὸ ^ε δὲ τρεφόμενον συνειλημένον τῇ ὕλῃ, ἡ μορφή καὶ τὸ εἶδος, εὐλογον ἤδη τὸ μόνον τῶν ἀπλῶν σωμάτων τρέφεσθαι τὸ πῦρ ἀπάντων ^ς ἐξ ἀλλήλων γιγνομένων, ὥσπερ καὶ οἱ ^ς πρότεροι λέγουσιν· μόνον ^η γάρ

^κ γιγνομένου F. ^ι ἔλθωσιν H. ^μ καὶ τὰ ἄλλα τὰ F. ^ν ὀστοῦν E. L. ^ο τᾶλλα τὰ τοιαῦτα H. et pr. F. ^ρ γῆς H. ^α γὰρ om. F. ^ρ δὲ] δὴ L. ^ς ἐνυπάρχουσι F. ^ι γὰρ om. F. ^υ ἐναντίον H. ^υ θάτερον L. ^ω ἄκρον L, om. H. ^χ θάτερα E. ^υ ἐκάστων H. ^z εἰσίν F. H. ^α γὰρ ἐστίν (supra posito ὅσα) ἅπερ F. ^β δόξειε μάλιστα ἐνὶ L. ^ς τρέφεσθαι μάλιστα τῷ H. ^δ διὸ γεωργοὶ καὶ π. E. ^ε τρεφόμενον δὲ F. ^ς ἐξ] γὰρ ἐξ H. ^ς πρότερον L. ^η γάρ om. H.

ἐστι καὶ μάλιστα τοῦ εἶδους τὸ πῦρ διὰ τὸ πεφυκέναι φέρε-
6 σθαι πρὸς τὸν ὅρον. Ἦ καστον δὲ πέφυκεν εἰς τὴν ^ι αὐτοῦ
^ι χώραν φέρεσθαι· ἡ δὲ μορφή καὶ τὸ εἶδος ἀπάντων ἐν τοῖς
ὅροις. Ὅτι μὲν οὖν ἅπαντα τὰ σώματα ἐξ ἀπάντων συν-
έστηκε τῶν ἀπλῶν, εἴρηται.

- 9 Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἓν ἡ γενητὰ καὶ φθαρτά, καὶ ἡ γένεσις
τυγχάνει οὕσα ἐν τῷ περὶ τὸ μέσον τόπῳ, λεκτέον περὶ πά-
σης γενέσεως ὁμοίως πόσαι τε καὶ τίνες αὐτῆς ^κ αἰ ἀρχαί·
ῤαον γὰρ οὕτω ^λ τὰ καθ' ^μ ἕκαστον θεωρήσομεν, ὅταν περὶ
2 τῶν καθόλου λάβωμεν πρῶτον. Εἰσὶν οὖν καὶ τὸν ἀριθμὸν
ἵσαι καὶ τῷ γένει αἱ αὐταὶ αἵπερ ἐν τοῖς αἰδίοις τε καὶ πρῶ-
τοις· ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ὡς ὕλη, ἡ δ' ὡς μορφή. Δεῖ δὲ καὶ
τὴν τρίτην εἶναι προσυπάρχειν· οὐ ^ν γὰρ ἱκαναὶ πρὸς τὸ γεν-
νῆσαι ^ο αἱ δύο, καθάπερ οὐδ' ἐν τοῖς πρώτοις. Ὡς μὲν οὖν
ὕλη τοῖς γενητοῖς ἐστὶν ^ρ αἷτιον τὸ ^q δυνατόν εἶναι καὶ μὴ
3 εἶναι. Τὰ μὲν γὰρ ἐξ ἀνάγκης ἐστίν, οἷον τὰ αἰδία, τὰ δ'
^τ ἐξ ἀνάγκης οὐκ ἔστιν. Τούτων δὲ τὰ μὲν ἀδύνατον μὴ εἶναι,
τὰ δὲ ἀδύνατον εἶναι διὰ τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι παρὰ τὸ ἀναγκαῖον
ἄλλως ἔχειν. Ἐν ἓν καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι δυνατά, ὅπερ
ἐστὶ τὸ γενητὸν καὶ φθαρτόν· ποτὲ μὲν γὰρ ἐστὶ τοῦτο,
4 ποτὲ δ' οὐκ ἔστιν. Ὡς τ' ^ς ἀνάγκη γένεσιν εἶναι καὶ φθορὰν
περὶ τὸ δυνατόν εἶναι καὶ μὴ εἶναι. Διὸ καὶ ὡς μὲν ὕλη τοῦτ'
ἐστὶν αἷτιον ^τ τοῖς γενητοῖς, ὡς δὲ τὸ οὐ ^ν ἔνεκεν ἡ μορφή καὶ
τὸ εἶδος· τοῦτο δ' ἐστὶν ὁ λόγος ^ω ὁ ^χ τῆς ἐκάστου οὐσίας.
5 Δεῖ δὲ προσεῖναι ^γ καὶ τὴν τρίτην, ἣν ἅπαντες μὲν ὀνειρώτ-
τουσι, λέγει δ' οὐδεὶς, ^z ἀλλ' οἱ μὲν ἱκανὴν ^α φήθησαν αἰτίαν
εἶναι πρὸς τὸ γίνεσθαι τὴν τῶν εἰδῶν φύσιν, ὥσπερ ὁ ^β ἐν
Φαίδωνι Σωκράτης· καὶ γὰρ ἐκεῖνος, ἐπιτιμῆσας τοῖς ἄλλοις
ὡς οὐδὲν εἰρηκόσιν, ὑποτίθεται ὅτι ἐστὶ τῶν ὄντων τὰ μὲν

^ι αὐτοῦ H. ^ι φέρεσθαι χώραν F.H.L. ^κ αἰ om. E.H.L. ^λ τὰ om. F.
^μ ἕκαστα F.H.L. ^ν γὰρ ἂν ἱκαναὶ E.L. ^ο αἰ om. E. ^ρ αἷτιον om. F.
^q δυνατόν om. L. ^τ οὐκ ἔστιν ἐξ ἀνάγκης F. ^ς ἀναγκαῖον F. ^τ τοῖς] ἐν τοῖς E. ^ν ἔνεκεν F.H.L. ^ω ὁ ante τῆς om. E.L. ^χ ἐκάστου τῆς H.
^γ καὶ τὴν om. E. ^z ἀλλ' οἱ μὲν om. E. ^α φήθησαν τὴν αἰτίαν F.
^β ἐν τῷ φαίδωνι F.H.L.

εἶδη τὰ δὲ μεθεκτικὰ τῶν εἰδῶν, καὶ ὅτι εἶναι μὲν ἕκαστον λέγεται κατὰ τὸ εἶδος, γίνεσθαι δὲ κατὰ τὴν μετὰληψιν καὶ φθείρεσθαι κατὰ τὴν ἀποβολήν, ὥστ' εἰ ταῦτα ἀληθῆ, τὰ εἶδη οἶεται ἐξ ἀνάγκης αἷτια εἶναι καὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. Οἱ δ' ^c αὐτὴν τὴν ὕλην ἀπὸ ταύτης γὰρ ^d εἶναι τὴν κίνησιν. 6 Οὐδέτεροι δὲ λέγουσι καλῶς. Εἰ μὲν γὰρ ἐστὶν αἷτια τὰ εἶδη, διὰ τί οὐκ ^e αἰεὶ γεννᾷ συνεχῶς, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ποτὲ δ' οὐ, ὄντων καὶ τῶν εἰδῶν αἰεὶ καὶ τῶν μεθεκτικῶν; ^f Ἐτι ^g δ' 7 ἐπ' ἐνίων θεωροῦμεν ἄλλο τὸ αἷτιον ^h ὄν· ὑγίειαν ⁱ γὰρ ὁ ἰατρὸς ἐμποιεῖ καὶ ἐπιστήμην ὁ ἐπιστήμων, οὔσης καὶ ὑγείας αὐτῆς καὶ ἐπιστήμης καὶ τῶν μεθεκτικῶν· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ δύναμιν πραττομένων. Εἰ δὲ τὴν ὕλην 8 τις ^j φήσκει γεννᾶν διὰ τὴν κίνησιν, φυσικώτερον ^k μὲν αὖ λέγει τῶν οὕτω ^l λεγόντων· τὸ γὰρ ἀλλοιοῦν καὶ τὸ μετασχηματίζον αἰτιώτερόν τε τοῦ γεννᾶν, καὶ ἐν ἅπασιν εἰώθαμεν τοῦτο λέγειν τὸ ποιοῦν, ὁμοίως ἔν τε τοῖς ^m φύσει καὶ ⁿ ἐν τοῖς ἀπὸ ^o τέχνης, ὃ αὖ ^p ἢ κινητικόν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ 9 οὔτοι οὐκ ὀρθῶς λέγουσιν· τῆς μὲν γὰρ ὕλης τὸ πάσχειν ἐστὶ καὶ τὸ κινεῖσθαι, τὸ δὲ κινεῖν ^q καὶ ποιεῖν ἑτέρας δυνάμεως. Δῆλον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τέχνη καὶ ^r ἐπὶ τῶν φύσει γινομένων· ^s οὐ γὰρ αὐτὸ ποιεῖ τὸ ὕδωρ ^t ζῶον ἐξ αὐτοῦ, ^v οὐδὲ τὸ ξύλον κλίνην, ἀλλ' ἡ τέχνη. ^u Ὡστε καὶ οὔτοι διὰ τοῦτο λέγουσιν 10 οὐκ ὀρθῶς, καὶ ὅτι παραλείπουσι τὴν κυριωτέραν αἰτίαν· ἐξαιροῦσι γὰρ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν μορφήν. ^w Ἐτι ^x δὲ καὶ τὰς δυνάμεις ἀποδιδόασιν τοῖς σώμασι, δι' ^y αἷς γεννῶσι, λίαν ὀργανικῶς, ἀφαιροῦντες τὴν κατὰ τὸ εἶδος αἰτίαν. ^z Ἐπειδὴ 11 γὰρ πέφυκεν, ὥς ^a φασιν, τὸ μὲν θερμὸν διακρίνειν τὸ δὲ ψυχρὸν συνιστάναι, καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον τὸ μὲν ποιεῖν τὸ

^c αὐτὴν] αὐτὴν H. ^d εἶναι om. F. ^e αἰεὶ om. pr. E. ^f δ' om. H.
^g ὄν om. H. ^h γὰρ καὶ ὁ E. ⁱ φήσκει E, φήσι L, φήσει F.H.
^k μὲν om. F. ^l λεγόντων E.L. ^m φυσικοῖς L. ⁿ ἐν om. F.
^o τέχνης ἀπὸ τέχνης δὲ ὁ H. et pr. F. ^p κινητικὸν ἢ F. ^q καὶ τὸ
ποιεῖν F.H. ^r ἐπὶ τῶν om. F. ^s οὔτε H.L. ^t ἐξ αὐτοῦ ζῶον F.
^v οὔτε F.H. ^w δὲ om. H. ^x αἷ E. ^y ὀργανικὰς E.L. ^z ἐπεὶ F.H.
^a φησιν E.

δὲ πᾶσχειν, ἐκ τούτων λέγουσι καὶ διὰ τούτων ἅπαντα τὰλλα
 γίγνεσθαι καὶ φθείρεσθαι· φαίνεται δὲ καὶ τὸ πῦρ αὐτὸ κι-
 12 νούμενον καὶ πᾶσchon. Ὑἑτι δὲ παραπλήσιον ποιοῦσιν ὥσπερ
 εἴ τις τῷ πρίονι καὶ ἐκάστῳ τῶν ὀργάνων ὁ ἀπονέμοι τὴν
 αἰτίαν τῶν γινομένων· ἀνάγκη γὰρ ὁ πρίοντος διαιρεῖσθαι
 13 καὶ ὁ ξείοντος λεαίνεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Ὡστ'
 εἰ ὅτι μάλιστα ὁ ποιεῖ καὶ κινεῖ τὸ πῦρ, ἀλλὰ πῶς κινεῖ ὁ οὐχ
 ὀρῶσιν, ὅτι χειρόν ἢ τὰ ὄργανα. Ἡμῖν δὲ καθόλου ὅτε
 πρότερον εἴρηται περὶ τῶν αἰτίων, καὶ νῦν διόρισται περὶ τε
 τῆς ὕλης καὶ τῆς μορφῆς.

10 Ὑἑτι δὲ ὁ ἐπεὶ ἡ κατὰ τὴν φορὰν κίνησις δέδεικται ὅτι
 αἰδῖος, ἀνάγκη τούτων ὄντων καὶ γένεσιν εἶναι συνεχῶς· ἡ
 γὰρ φορὰ ποιήσει τὴν γένεσιν ὁ ἐνδελεχῶς διὰ τὸ προσάγειν
 2^k καὶ ἀπάγειν τὸ ὁ γεννητικόν. Ὑἑμα δὲ δῆλον ὅτι καὶ ὁ τὰ
 ὁ πρότερον καλῶς εἴρηται, τὸ πρῶτην τῶν μεταβολῶν ὁ τὴν
 φορὰν ἀλλὰ μὴ τὴν γένεσιν εἰπεῖν· πολὺ γὰρ εὐλογώτερον
 τὸ ὃν τῷ μὴ ὄντι γενέσεως ὁ αἴτιον εἶναι ὁ ἢ τὸ μὴ ὃν τῷ
 ὄντι τοῦ εἶναι. Τὸ μὲν οὖν φερόμενον ἔστι, τὸ δὲ γινόμενον
 3 οὐκ ἔστιν· διὸ καὶ ἡ φορὰ προτέρα τῆς γενέσεως. Ὑἑπεὶ δ'
 ὁ ὑπόκειται καὶ δέδεικται συνεχῆς οὕσα τοῖς πράγμασι ὁ καὶ
 γένεσις καὶ φθορά, φανερὸν δ' αἰτίαν εἶναι ὁ τὴν φορὰν τοῦ γί-
 νεσθαι, φανερόν ὁ ὅτι μιᾶς μὲν οὔσης τῆς φορᾶς οὐκ ἐνδέχε-
 ται γίνεσθαι ἄμφω διὰ τὸ ἐναντία εἶναι· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ
 4 ὡσαύτως ἔχον αἰὲ τὸ αὐτὸ πέφυκε ποιεῖν. Ὡστε ὁ ἦτοι γένε-
 σις ὁ αἰὲ ἔσται ὁ φθορά. Δεῖ δὲ πλείους εἶναι τὰς κινήσεις
 καὶ ἐναντίας, ὁ τῇ ὁ φορᾷ ὁ τῇ ἀνωμαλίᾳ· τῶν γὰρ ἐναντίων
 5 ὁ τὰναντία αἰτία. Διὸ καὶ οὐχ ὁ ἡ πρώτη φορὰ ὁ αἰτία ἔστι
 γενέσεως καὶ φθορᾶς, ἀλλ' ὁ κατὰ τὸν λοξὸν κύκλον· ἐν

ὁ ἀπονέμοι F. ὁ πρίοντος ὄντος L. ὁ ξείοντος F. ὁ κινεῖ καὶ ποιεῖ L.
 ὁ οὐ προθεωροῦσιν H. ὁ ὅτε om. H. ὁ ἐπειδὴ H. ὁ ἐντελεχῶς E. ^k καὶ
 ἀπάγειν om. F. ὁ γεννητικόν E. ὁ τὰ] τὸ E. ὁ πρῶτα F. ὁ τὴν
 om. E. ὁ εἶναι αἰτίον L. ὁ ἢ—διὸ margo F. ὁ καὶ ante γένεσις
 om. F.H. ὁ τὴν φορὰν om. E. ὁ ὅτι] ὡς F.L. ὁ ἔσται αἰὲ F.H.
 ὁ φθορᾷ E. ὁ ἐναντία αἰτία E, αἰτία τὰναντία H, αἰτία τὰ ἐναντία F.
 ὁ αἰτία τῆς γενέσεως ἔστι καὶ τῆς φθορᾶς F.

ταύτη γὰρ καὶ τὸ συνεχές ^z ἐστὶ καὶ τὸ ^a κινεῖσθαι δύο κινήσεις· ἀνάγκη γάρ, εἴ ^b γε αἰεὶ ἔσται συνεχὴς γένεσις καὶ φθορά, αἰεὶ ^c μὲν ^d τι κινεῖσθαι, ἵνα μὴ ^e ἐπιλείπωσιν αὐται αἱ μεταβολαί, δύο δ', ὅπως μὴ θάτερον συμβαίνει μόνον. Τῆς 6 μὲν οὖν συνεχείας ἢ τοῦ ὅλου φορὰ αἰτία, τοῦ δὲ προσιέναι καὶ ἀπιέναι ἢ ἔγκλισις· συμβαίνει γὰρ ὅτ' ἐν πόρρω γίνεσθαι ὅτ' ἐν ἐγγύς. Ἀνίσου δὲ τοῦ διαστήματος ὄντος ἀνώ-7 μαλος ἔσται ἡ κίνησις· ὥστ' εἰ τῷ ^f προσιέναι καὶ ἐγγύς εἶναι γεννᾷ, ^g τῷ ἀπιέναι ^h ταυτὸν τοῦτο καὶ πόρρω γίνεσθαι φθείρει, καὶ εἰ τῷ πολλάκις ⁱ προσιέναι γεννᾷ, καὶ τῷ πολλάκις ^k ἀπελθεῖν φθείρει· τῶν γὰρ ἐναντίων τὰναντία αἴτια. Καὶ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ^l καὶ ἡ φθορὰ καὶ ἡ γένεσις ^m ἢ κατὰ φύσιν. Διὸ καὶ οἱ χρόνοι καὶ οἱ βίοι ⁿ ἐκάστων ἀριθμὸν ἔχουσι καὶ 8 τούτῳ διορίζονται· πάντων γὰρ ἐστὶ τάξις, καὶ πᾶς ^o βίος καὶ χρόνος ^p μετρεῖται περιόδῳ, πλὴν οὐ τῇ αὐτῇ ^q πάντες, ἀλλ' οἱ μὲν ἐλάττονι οἱ δὲ πλείονι· ^r τοῖς μὲν γὰρ ἐνιαυτός, τοῖς δὲ μείζων, ^s τοῖς δὲ ἐλάττων ἢ περιόδός ἐστὶ ^t τὸ μέτρον. Φαίνεται δὲ καὶ κατὰ τὴν αἴσθησιν ὁμολογούμενα τοῖς παρ' ⁹ ἡμῶν ^v λόγοις· ὁρῶμεν γὰρ ὅτι προσιόντος μὲν τοῦ ἡλίου γένεσις ἐστίν, ἀπιόντος δὲ φθίσις, καὶ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἐκάτερον· ἴσος γὰρ ὁ χρόνος τῆς ^w φθορᾶς καὶ τῆς γενέσεως τῆς κατὰ φύσιν. Ἀλλὰ συμβαίνει πολλάκις ἐν ἐλάττονι φθείρεσθαι 10 διὰ τὴν πρὸς ἀλληλα σύγκρασιν· ἀνωμάλου γὰρ οὔσης τῆς ὕλης καὶ οὐ πανταχοῦ τῆς αὐτῆς ἀνάγκη καὶ τὰς γενέσεις ἀνωμάλους εἶναι καὶ τὰς μὲν ^x θάπτους τὰς δὲ ^y βραδυτέρας, ὥστε συμβαίνει διὰ τὴν τούτων γένεσιν ἄλλοις γίνεσθαι φθοράν. Ἀεὶ δ', ὥσπερ εἴρηται, συνεχὴς ἔσται ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορά,

^z ἐστὶ] ἐνεστι F.H. ^a κινεῖσθαι δύο om. pr. E. ^b γε αἰεὶ] τε αἰεὶ E, om. F.H. ^c μὲν om. E. ^d τι] τοι L. ^e ἐπιλιπνάνωσιν E, ὑπολίπωσιν L. ^f προσιέναι E. ^g τῷ] καὶ τῷ H, ἐν τῷ F, καὶ ἐν τῷ L. ^h ταυτὸ τοῦτο post γίνεσθαι F.H. ⁱ προσελθεῖν E.L. ^k ἀπιέναι F. ^l καὶ post χρ. om. F.H. ^m ἢ ante κατὰ om. E. ⁿ ἐκάστων οὖν ἀρ. pr. F. ^o χρόνος καὶ βίος F.H. ^p μετρᾶται H. ^q πάντες om. E, πάντες—πλείονι om. L. ^r τοῖς μὲν] ἄλλοις μὲν L. ^s τοῖς δὲ] ἄλλοις δὲ F. ^t τὸ om. E. ^v λεγομένοις F. ^w φθορᾶς E. ^x θάπτον E.L. ^y βραδυτέρας εἶναι ὥστε E.

- 11 καὶ ^z οὐδέποτε ὑπολείψει δι' ἣν εἵπομεν αἰτίαν. Τοῦτο δ' εὐλόγως συμβέβηκεν· ἐπεὶ γὰρ ἐν ᾗπασιν ^a αἰεὶ τοῦ βελτίονος ὀρέγεσθαι ^b φαμεν τὴν φύσιν, βέλτιον δὲ τὸ εἶναι ἢ ^c τὸ μὴ εἶναι (τὸ δ' εἶναι ποσαχῶς λέγομεν, ἐν ἄλλοις εἴρηται), τοῦτο δ' ^d ἀδύνατον ἐν ᾗπασιν ὑπάρχειν διὰ τὸ πόρρω τῆς ἀρχῆς ἀφίστασθαι, τῷ λειπομένῳ τρόπῳ συνεπλήρωσε τὸ ὅλον ὁ θεός, ^e ἐντελεχῇ ποιήσας τὴν γένεσιν· οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα συνείροιτο τὸ εἶναι διὰ τὸ ^f ἐγγύτατα εἶναι τῆς οὐσίας τὸ
- 12 γίνεσθαι ^g αἰεὶ καὶ τὴν γένεσιν. ^h Τούτου δ' ⁱ αἴτιον, ὥσπερ εἴρηται πολλάκις, ^k ἡ κύκλῳ φορά· μόνη γὰρ συνεχής. Διὸ καὶ τᾶλλα ὅσα μεταβάλλει εἰς ἄλληλα κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς δυνάμεις, οἷον τὰ ἀπλᾶ σώματα, μιμεῖται τὴν κύκλῳ φορὰν· ὅταν γὰρ ἐξ ὕδατος ἀὴρ γένηται καὶ ἐξ ἀέρος πῦρ καὶ πάλιν ^l ἐκ πυρὸς ὕδωρ, κύκλῳ φαμέν περιεληλυθῆναι τὴν
- 13 γένεσιν διὰ τὸ πάλιν ἀνακάμπτειν. Ὡστε καὶ ἡ ^m εὐθεῖα φορὰ μιμουμένη τὴν κύκλῳ συνεχῆς ἐστίν. Ἄμα δὲ δῆλον ἐκ τούτων ὅτινες ἀποροῦσιν, διὰ τί ἐκάστου τῶν σωμάτων εἰς τὴν οἰκείαν φερομένου χώραν ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ οὐ διεστᾶσι τὰ σώματα. Αἴτιον γὰρ τούτου ἐστὶν ἡ ⁿ εἰς ἄλληλα μετάβασις· εἰ γὰρ ἕκαστον ^o ἔμενεν ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ καὶ μὴ ^p μετέβαλλεν ὑπὸ τοῦ πλησίον, ἥδη ἂν ^q διεστήκεσαν.
- 14 Μεταβάλλει μὲν οὖν διὰ τὴν ^r φορὰν διπλὴν οὖσαν· διὰ δὲ τὸ μεταβάλλειν οὐκ ἐνδέχεται μένειν οὐδὲν αὐτῶν ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ τεταγμένη. Διότι μὲν οὖν ἔστι γένεσις καὶ φθορὰ καὶ διὰ τίν' ^s αἰτίαν, καὶ τί τὸ ^t γεννητὸν καὶ φθαρτὸν, φανερόν ἐκ
- 15 τῶν εἰρημένων. Ἐπεὶ δ' ^v ἀνάγκη εἶναί τι ^w τὸ ^x κινεῖν, εἰ κίνησις ἔσται, ὥσπερ εἴρηται πρότερον ^y ἐν ἐτέροις, καὶ ^z εἰ αἰεὶ, ὅτι ^a αἰεὶ τι δεῖ εἶναι, καὶ εἰ ^b συνεχῆς, ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἀκί-

^z οὔτε ποτὲ L. ^a αἰεὶ post φύσιν F. ^b φαμεν ante τοῦ βελτίονος F. ^c τὸ ante μὴ om. H. ^d ἐν ᾗπασιν ἀδύνατον F.H. ^e ἐντελεχῇ F.H. ^f ἐγγυτάτω F. ^g αἰεὶ om. II. ^h τοῦτο F. ⁱ αἴτιον om. F.H. ^k ἡ] αἰτία ἡ H. ^l ἐκ τοῦ πυρὸς F.H. ^m εὐθεῖα τούτων φ. L. ⁿ εἰς] ἐπ' E. ^o ἔμενεν F.H. ^p μετέβαλεν H. ^q διεστήκεσαν F.H.L. ^r φθορὰν E. ^s αἰτίαν εἴρηται καὶ L. ^t γεννητὸν L. ^v ἀναγκαῖον H. ^w τὸ om. E.F. ^x κινεῖν om. E. ^y ἐν] καὶ ἐν H. ^z εἰ om. E. ^a αἰεὶ δεῖ τι εἶναι E.L. δεῖ τι αἰεὶ εἶναι F. ^b συνεχῆς E.

νητον καὶ ἀγέννητον καὶ ἀναλλοίωτον· καὶ εἰ πλείους ^bεἶεν ^cαἱ
κύκλω κινήσεις, πλείους μὲν, πάσας δὲ πως εἶναι ταύτας
^dἀνάγκη ὑπὸ μίαν ἀρχὴν· συνεχoῦς δ' ὄντος τοῦ χρόνου
^eἀνάγκη τὴν κίνησιν συνεχῇ εἶναι, εἴπερ ἀδύνατον χρόνον
^fχωρὶς κινήσεως εἶναι. Συνεχοῦς ἄρα τινὸς ^gἀριθμὸς ὁ χρό- 16
νος. Τῆς κύκλω ἄρα, καθάπερ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ ^hλόγοις ⁱδιω-
ρίσθη. Συνεχῆς δ' ^kἡ κίνησις πότερον τῷ τὸ κινούμενον συν-
εχὲς εἶναι ^lἢ ^mτῷ τὸ ἐν ᾧ κινεῖται, οἷον τὸν τόπον λέγω ἢ
τὸ πάθος; Δῆλον δὴ ὅτι τῷ τὸ κινούμενον· (πῶς γὰρ τὸ πά-
θος συνεχὲς ⁿἀλλ' ἢ τῷ τὸ πρᾶγμα ^oᾧ συμβέβηκε συνεχὲς
εἶναι; Εἰ δὲ καὶ ^pτῷ ἐν ᾧ, μόνῳ τοῦτο τῷ τόπῳ ^qὑπάρχει· 17
μέγεθος γάρ τι ἔχει, τούτου δὲ τὸ κύκλω μόνον συνεχὲς,
ὥστε αὐτὸ αὐτῷ ^rαἰετὶ συνεχὲς. Τοῦτο ^sἄρα ἐστὶν ὃ ποιεῖ
συνεχῇ κίνησιν, τὸ κύκλω σῶμα φερόμενον· ἢ δὲ κίνησις τὸν
χρόνον.

¹Επεὶ δ' ἐν τοῖς συνεχῶς κινουμένοις κατὰ γένεσιν ἢ ἀλλοί- I I
ωσιν ἢ ὅλως μεταβολὴν ὁρῶμεν τὸ ἐφεξῆς ὃν καὶ γινόμενον
τόδε μετὰ τόδε ὥστε μὴ διαλείπειν, σκεπτέον πότερον ἔστι
^tτι ὃ ἐξ ἀνάγκης ἔσται, ἢ οὐδέν, ἀλλὰ πάντα ἐνδέχεται μὴ
γενέσθαι. ^uὍτι μὲν γὰρ ἔναι, δῆλον, καὶ εὐθὺς τὸ ἔσται καὶ 2
τὸ μέλλον ἕτερον διὰ τοῦτο· ὃ μὲν γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι
^vἔσται, δεῖ τοῦτο εἶναι ποτε ἀληθὲς ὅτι ἔστιν· ὃ δὲ νῦν ἀλη-
θὲς εἰπεῖν ὅτι μέλλει, οὐδὲν κωλύει μὴ γενέσθαι· μέλλον
^wγὰρ ἂν βαδίζειν τις οὐκ ἂν ^xβαδίσειεν. ^yὍλως δ', ^zἐπεὶ 3
ἐνδέχεται ἔναι τῶν ὄντων καὶ μὴ εἶναι, δῆλον ὅτι καὶ ^zτὰ
γινόμενα οὕτως ἔξει, καὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκης τοῦτ' ἔσται. Πό-
τερον οὖν ἅπαντα τοιαῦτα ἢ οὐ, ἀλλ' ἔναι ἀναγκαῖον ἀπλῶς
^aγίνεσθαι, καὶ ἔστιν ὥσπερ ἐπὶ τοῦ εἶναι τὰ μὲν ἀδύνατα μὴ

^b εἶεν om. E.F. ^c αἱ ἐν κύκλω E.F. ^d ἀναγκαῖον H. ^e ἀνα-
καῖον II, om. E.L. ^f χωρὶς] ἀνευ F.H, et γρ. E. ^g ὁ χρόνος
ἀριθμὸς F. ^h λόγοις om. F. ⁱ διώρισται H. ^k ἡ om. H. ^l ἢ] καὶ F.
^m τῷ om. E.F.H. ⁿ ἀλλ' ἢ corr. E. ^o ᾧ om. E. ^p τῷ F.H.
^q ἐνυπάρχει L. ^r αἰετὶ om. E. ^s ἄρα] γὰρ F. ^t ὃ τι E.F. ^v ἔσται]
ἐστὶν E. ^w γὰρ ἀναβαδίζειν τε οὐκ E. ^x βαδίσῃ F. ^y ἐπειδὴ F.
^z τὰ om. E.F. ^a γένεσθαι F.H.

εἶναι τὰ δὲ ^b δυνατά, οὕτως καὶ περὶ τὴν γένεσιν; Οἶον τρο-
 πὰς ἄρα ^c ἀνάγκη γενέσθαι, ^d καὶ οὐχ οἶον τε μὴ ἐνδέχασθαι.
 4 Εἰ ^e δὴ τὸ πρότερον ^c ἀνάγκη γενέσθαι, εἰ τὸ ὕστερον, ἔσται,
 οἶον εἰ ^f οἰκία, θεμέλιον, εἰ δὲ τοῦτο, πηλόν, ^g Ἀρ' οὖν ^h καὶ
 εἰ θεμέλιος γέγονεν, ^h ἀνάγκη οἰκίαν γενέσθαι; ⁱ Ἡ οὐκέτι,
 εἰ μὴ κακείνο ^c ἀνάγκη γενέσθαι ἀπλῶς· εἰ δὲ τοῦτο, ^c ἀνάγκη
 καὶ θεμελίου γενομένου γενέσθαι οἰκίαν· οὕτω ⁱ γὰρ ἦν τὸ
 πρότερον ἔχον πρὸς τὸ ὕστερον, ^k ὥστ' εἰ ἐκείνο ^l ἔσται,
 5 ^c ἀνάγκη ἐκείνο ^m πρότερον. Εἰ τοίνυν ^c ἀνάγκη γενέσθαι
 τὸ ὕστερον, καὶ τὸ πρότερον ^c ἀνάγκη· καὶ ⁿ εἰ τὸ πρότερον,
 καὶ τὸ ὕστερον τοίνυν ^c ἀνάγκη, ἀλλ' οὐ δι' ἐκείνο, ἀλλ' ὅτι
 ὑπέκειτο ἐξ ^o ἀνάγκης ἐσόμενον. ¹ Ἐν οἷς ἄρα τὸ ὕστερον
 ἀνάγκη εἶναι, ἐν τούτοις ἀντιστρέφει, καὶ αἰε τοῦ προτέρου
 6 γενομένου ^c ἀνάγκη γενέσθαι τὸ ὕστερον. Εἰ μὲν οὖν εἰς
 ἄπειρον εἰσιν ἐπὶ τὸ κάτω, οὐκ ἔσται ^c ἀνάγκη τὸ ὕστερον
 τόδε γενέσθαι ἀπλῶς, ¹ Ἀλλ' ^p οὐδ' ἐξ ὑποθέσεως· αἰε γὰρ
 ἕτερον ἔμπροσθεν ἀνάγκη ἔσται, ^q δι' ὃ ἐκείνο ^c ἀνάγκη γενέ-
 σθαι. ² Ὡστ' εἰ μὴ ἔστιν ἀρχὴ τοῦ ἀπείρου, οὐδὲ πρῶτον
 7 ἔσται οὐδέν, δι' ὃ ἀναγκαῖον ἔσται γενέσθαι. ¹ Ἀλλὰ μὴν
 οὐδ' ἐν τοῖς πέρας ἔχουσι τοῦτ' ^r ἔσται εἰπεῖν ἀληθῶς, ὅτι
 ἀπλῶς ^c ἀνάγκη γενέσθαι, οἶον οἰκίαν, ^s ὅταν θεμέλιος γένη-
 ται· ὅταν γὰρ γένηται, εἰ μὴ ^t αἰε τοῦτο ^c ἀνάγκη γίνεσθαι,
 8 συμβῆσεται αἰε εἶναι τὸ ἐνδεχόμενον ^v μὴ αἰε εἶναι. ^w Ἀλλὰ
 δεῖ τῇ γενέσει αἰε εἶναι, εἰ ἐξ ^x ἀνάγκης ^y αὐτοῦ ἐστὶν ἡ γένε-
 σις· τὸ γὰρ ἐξ ^x ἀνάγκης καὶ αἰε ἅμα· ὃ γὰρ εἶναι ^c ἀνάγκη
 οὐχ οἶον τε μὴ εἶναι· ὥστ' εἰ ἔστιν ἐξ ἀνάγκης, αἰδίων ἐστι,
 9 καὶ εἰ αἰδίων, ἐξ ^x ἀνάγκης. ^z Καὶ εἰ ἡ γένεσις τοίνυν ἐξ
^x ἀνάγκης, αἰδῖος ^a ἡ γένεσις τούτου, καὶ ^b εἰ αἰδῖος, ἐξ ^x ἀνάγκης

^b δυνατόν F. ^c ἀναγκαῖον H. ^d καὶ om. F.H.L. ^e δὲ H.
^f οἰκίαν L. ^g εἰ καὶ F. ^h ἀνάγκη καὶ οἰκίαν F. ⁱ γὰρ ἂν ἦν F.
^k ὥς H. ^l ἐστὶν F. ^m πρ.] πρότερον γενέσθαι F.H.L. ⁿ εἰ τὸ πρό-
 τερον καὶ margo E.F. ^o ἀναγκαῖον H. ^p οὐδ' om. E. ^q δι' ὃ] διὰ
 καὶ F. ^r ἔστιν F. ^s ὅταν θεμέλιος γένηται om. pr. E. ^t ἀνάγκη αἰε
 γίνεσθαι τοῦτο F. ^v αἰε μὴ F. ^w ἀλλὰ—εἶναι om. pr. E. ^x ἀνα-
 γκαῖον H. ^y ἐστὶν αὐτοῦ F.H. ^z καὶ εἰ ἡ γένεσις τοίνυν om. corr. E.
^a ἡ] καὶ ἡ H. ^b εἰ om. E.

κης. Εἰ ἄρα τινὸς ἐξ ἀνάγκης ἀπλῶς ἢ γένεσις, ^ε ἀνάγκη ἀνακυκλεῖν καὶ ἀνακάμπτειν. ^ε Ἀνάγκη γὰρ ἦτοι πέρας ἔχειν τὴν γένεσιν ἢ μή, καὶ ^δ εἰ μή, ^ε ἢ εἰς εὐθὺ ἢ κύκλῳ. Τούτων δ' εἴπερ ἔσται αἰδῖος, οὐκ εἰς εὐθὺ οἰόν τε διὰ τὸ μη-¹⁰ δαμῶς εἶναι ἀρχὴν μὴτ' ἂν κάτω, ^ε ὥς ἐπὶ τῶν ἐσομένων βλαμ- βάνομεν. μὴτ' ἂνω, ^ε ὥς ἐπὶ τῶν ^η γινομένων ἀνάγκη δ' εἶναι ἀρχὴν, ^ι μὴ πεπερασμένης οὐσης, ^κ καὶ αἰδῖον εἶναι. Διὸ ἀνάγκη κύκλῳ εἶναι. Ἀντιστρέφειν ἄρα ἀνάγκη ἔσται, οἷον ¹¹ εἰ ¹ τοδὶ ἐξ ἀνάγκης, ^μ καὶ τὸ πρότερον ἄρα· ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο, καὶ ^ν τὸ ὕστερον ἀνάγκη γενέσθαι. Καὶ τοῦτο αἰ ^ο δὴ συνεχῶς· οὐδὲν ^ρ γὰρ τοῦτο διαφέρει λέγειν διὰ δύο ἢ πολλῶν. Ἐν τῇ κύκλῳ ἄρα κινήσει καὶ γενέσει ἐστὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης ἀπλῶς· καὶ εἴτε κύκλῳ, ἀνάγκη ^q ἕκαστον ^ρ γίνεσθαι καὶ γεγονέναι, καὶ εἰ ἀνάγκη, ἢ τούτων γένεσις κύκλῳ. Ταῦτα ¹² μὲν δὴ εὐλόγως, ἐπεὶ αἰδῖος ^ς καὶ ἄλλως ἐφάνη ἢ κύκλῳ κίνησις καὶ ἢ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι ταῦτα ἐξ ἀνάγκης γίνεταί καὶ ἔσται, ὅσαι ¹ ταύτης κινήσεις καὶ ὅσαι διὰ ταύτην· εἰ γὰρ ^ν τὸ κύκλῳ κινούμενον αἰετὶ κινεῖ, ἀνάγκη καὶ τούτων κύκλῳ εἶναι τὴν κίνησιν, οἷον τῆς ἄνω φορᾶς οὐσης ^ω ὁ ἥλιος κύκλῳ ^x ὥδι, ^γ ἐπεὶ δ' οὕτως, ^z αἱ ὠραι διὰ τοῦτο κύκλῳ γίνονται καὶ ἀνα- κάμπτουσιν, τούτων ^α δ' οὕτω γινομένων ^β πάλιν τὰ ὑπὸ τού- των. Ἦν οὖν δὴ ποτε τὰ μὲν οὕτω φαίνεται, οἷον, ^ε ὕδατα ¹³ καὶ ἄῃρ κύκλῳ ^δ γινόμενα, καὶ εἰ μὲν νέφος ἔσται, ^ε δεῖ ὕσαι, καὶ εἰ ὕσει γε, δεῖ ^ε καὶ νέφος εἶναι, ἄνθρωποι δὲ καὶ ζῶα οὐκ ἀνακάμπτουσιν εἰς αὐτοὺς ὥστε πάλιν γίνεσθαι τὸν αὐτόν· οὐ γὰρ ἀνάγκη, εἰ ^ς ὁ πατήρ ἐγένετο, σὲ γενέσθαι· ἀλλ' εἰ σύ, ἐκείνον. Εἰς εὐθὺ ^η δὲ ἔοικεν εἶναι αὕτη ἢ γένεσις, ¹ Ἀρχὴ ¹⁴

^ε ἀναγκαῖον E. ^δ εἰ μή om. H. ^ε ἢ ante εἰς om. F. ^ε ὥς om. E. ^ς λαμβανομένων E.H. ^η γινομένων E. ^ι μήτε E.F.H. ^κ καὶ om. E. ¹ τοδὶ] τὸ E. ^μ καὶ τὸ π.] εἶναι καὶ τὸ π. F. ^ν τὸ ante ὕστερον om. E. ^ο δὴ] ἢδη F.H. ^ρ γὰρ τοῦτο om. H. ^q ἕκαστον om. F. ^ρ γένεσθαι H. ^ς ἐφάνη καὶ ἄλλως F. ¹ ταύτας F.H. ^ν τὸ] τι H, τι τὸ F. ^ω κύκλῳ ὁ ἥλιος F. ^x ὥδι om. E. ^γ ἐπεὶ—ἀνακάμπτουσιν om. F. ^z αἱ om. E. ^α δ' om. E. ^β πάλιν τὰ] πάνθ' F.L. ^ε ὕδωρ L. ^δ γιγνόμενος F. ^ε δεῖ καὶ ὕσαι F.H. ^ε καὶ post δεῖ om. H. ^ς ὁ om. E. ^η δὴ L.

ⁱ δὲ τῆς σκέψεως πάλιν αὕτη, πότερον ὁμοίως ἅπαντα ἀνακάμπτει ἢ οὐ, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀριθμῶ τὰ δὲ εἶδει μόνον. Ὅσων μὲν οὖν ἀφθαρτος ἢ οὐσία ἢ κινουμένη, φανερόν ὅτι καὶ ἀριθμῶ ^k ταῦτα ἔσται (ἢ γὰρ κίνησις ἀκολουθεῖ τῷ κινουμένῳ), ὅσων δὲ μὴ ἀλλὰ φθαρτή, ἀνάγκη τῷ εἶδει, ἀριθμῶ δὲ μὴ ἀνακάμπτειν. Διὸ ὕδωρ ἐξ ἀέρος καὶ ἀὴρ ἐξ ὕδατος εἶδει ὁ αὐτός, οὐκ ἀριθμῶ. Εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἀριθμῶ, ἀλλ' οὐχ ὧν ἡ οὐσία γίνεται οὕσα τοιαύτη οἷα ἐνδέχεται μὴ εἶναι.

ⁱ δὴ E.H.L.

^k ταῦτα ἐν ἔσται H, ταῦτα ἐν ἔσται F.

December 2nd 1948

INDEX VERBORUM

QUÆ IN TOMO SECUNDO EXPLICANTUR,

AUT ALIOQUI NOTATU DIGNA SUNT.

N. B. *Literæ*, N. *Naturalis Auscultationis*—C. *De Cælo*—G. *De Generatione et Corruptione* libros designant. Numerus Romanus librum; Arabicus prior caput, alter sectionem indicat.

¹ ΑΓΓΕΙΟΝ τί	N. iv. 2, 6	ἀκριβολογεῖσθαι	C. iii. 8, 5
ἀγένητον quot modis dicatur C. i.		ἀλλοιοῦσθαι τί G. i. 1, 6.	ἀλλοιώσις
11, 2. 12, 11. ἀγένητον et ἀφθαρτον an se mutuo consequantur C. i. 12, 12		N. v. 2, 13. ἀλλοιώσις τί N. iii. 3, 8. vii. 2, 1. G. i. 4, 2, 6, 5, 2. ἀλλοιώσεως ὅροι N. viii. 7, 15. ἀλλοιώσεως περί N. vii. 3, 1	
ἀγιστεῖται τῶν θεῶν	C. i. 1, 3	ἅμα εἶναι	N. v. 3, 2. vii. 2, 1
ἀδιεξίτητον	N. iii. 7, 5	ἀμεγέθης ὕλη	G. i. 5, 11
ἀδρυνόμενοι σῖτοι	N. v. 6, 6	ἀμερές τί N. vi. 10, 1. ἀμερές καὶ ἀμέγεθες N. viii. 10, 1. ἀμερές expers motus N. vi. 10, 1	
ἀδυναμία C. ii. 6, 8. ἀδύνατον C. i. 11, 8. ἀδύνατον dupl. sign. C. i. 11, 3		ἀμεταβλησία	N. v. 6, 3
ἀειδὲς καὶ ἄμορφον	C. iii. 8, 3	ἀμπελογενῇ	N. ii. 8, 12
ἀνὴρ ἀναίσθητον	G. i. 4, 3	ἀμφισβητήσιμον	C. iii. 3, 2
ἀθανασία	C. ii. 3, 2	ἀμφότεροι	C. i. 1, 3
αἰθὴρ quid, et unde dictus C. i. 3, 13		ἄμφω	ibid.
αἰσθήσεων ἀλλοιώσις N. vii. 2, 11. αἰσθητόν G. i. 4, 3		ἀνακάμπτειν N. viii. 8, 2. ἀνάκαμψις τῆς γενέσεως G. ii. 10, 12	
αἰτία ἕνεκά του N. ii. 8, 1. αἰτία πῶτα καὶ πόσα N. ii. 3, 1. αἰτίων γνώσις, φυσικοῦ N. ii. 7, 2. αἰτιώτερον τοῦ γεννᾶν G. ii. 9, 8		ἀνακλασθεῖσα σφαῖρα N. viii. 4, 19	
αἰὼν quid, et unde dictus C. i. 9, 15		ἀνακωχεῖν	C. iv. 6, 2
ἀκίνητον	N. v. 2, 14	ἄναντες	N. vii. 4, 2
ἄκμή	C. ii. 6, 2	ἀναπληστικόν	G. ii. 2, 5
ἄκρα	N. v. 1, 7	ἀναρίθμητοι οἱ ἀστέρες	C. ii. 12, 4
		ἀναυξές C. i. 3, 5. ἀναύξητον C. i. 3, 7	
		ἀναύχενες κόρσαι	C. iii. 2, 7
		ἀνδρόπρωρα	N. ii. 8, 12
		n d	

- ἀνισάζειν C. ii. 12, 14
 ἀνομοιοβαρές C. i. 6, 8
 ἀντέρεισις C. ii. 13, 16
 ἀντικινεῖν N. viii. 5, 19
 ἀντικρούοντα C. iv. 6, 2
 †ἀντικρουόμενα C. ibid. v. 1.⁹
 ἀντίποις C. iv. 1, 4
 ἀντιφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ C. ii. 10, 2.
 ἀντιφερόμενον N. iv. 8, 8
 ἀντίχθων C. ii. 13, 2
 ἄνω C. i. 2, 3. ii. 2, 4, 9. ἄνω τί
 C. iv. 1, 5. ἄνω θεώτερον τοῦ
 κάτω C. ii. 5, 3. ἄνω φέρεσθαι
 C. iv. 1, 4
 ἀνωμαλίας αἰτίαι C. ii. 6, 3. ἀνω-
 μαλῶς φέρεσθαι N. viii. 9, 5
 ἀπατάσθαι N. v. 5, 5
 ἄπειρον τί N. iii. 5, 9. ἀπείρου περί
 δοῦναι N. viii. 10, 19
 ἀπείρουνα βάθη C. ii. 13, 12
 ἀπλᾶ σώματα C. i. 2, 4. ἀπλῶς
 C. iv. 4, 1. ἀπλῶς τί σημαίνει
 G. i. 3, 2
 ἀπόρημα G. i. 10, 7
 ἀποστήματα C. ii. 10, 1, 2
 ἀπόφασις C. i. 12, 7, 8
 ἀπτεσθαι N. v. 3, 2. G. i. 6, 6.
 ἀπτόμενα τίνα N. vi. 1, 1. ἀπτόν
 N. iv. 8, 21. ἀπτόν σῶμα N. iv.
 7, 1
 ἄπωσις N. vii. 2, 3
 ἀράχινον N. ii. 8, 10
 ἀρετή N. vii. 3, 9. ἀρετή ἠθική N.
 vii. 3, 10
 ἀριθμός N. iv. 11, 8, 14, 5
 ἄρτι N. iv. 13, 6
 ἀρχαί C. ii. 2, 4. ἀρχαί ἀόριστοι
 N. i. 5. ἀρχαί πόσαι N. i. 7, 14.
 ἀρχῶν περί γνῶμαι τῶν παλαιῶν
 N. i. 2
 ἀστέρες ἐνδεδεμένοι C. ii. 8, 10
 ἀστράγαλοι Χῖοι C. ii. 12, 8
 ἀσυλλόγιστοι N. i. 3, 1
 αἰτμός G. ii. 3, 2
 αἵτρυτον C. ii. 1, 6
 αὐλος δύναμις G. i. 5, 28
 αὐξη pro αὐξησης N. v. 4, 14. αὐξη-
 σις C. ii. 2, 4. αὐξησις τί N. v.
 2, 11. vii. 2, 1. αὐξησις καὶ
 φθίσις τί G. i. 1, 8, 4, 6, 5, 2,
 11, 12. αὐξητόν C. iv. 3, 2.
 αὖξον καὶ φθίνον συνεχῇ N. vii. 2,
 13
 †αὐτοκίνησις N. viii. 9, 10
 αὐτομάτου etymon N. ii. 6, 6. αὐ-
 τομάτου καὶ τύχης διαφορά N. ii.
 6, 1. αὐτομάτου περί N. ii. 4, 1
 αὐτοτρίγωνον G. i. 2, 11
 ἀφή ἢ ἐν τοῖς φυσικοῖς G. i. 6, 5
 ἄφθαρτον quot modis dicatur C. i.
 11, 6, 7. 12, 6, 11
 Ἀχιλλεύς, λόγος Ζήνωνος N. vi. 9, 3
 B.
 Βαρύ C. iv. 1, 7. βαρὺ ἀπλῶς C. iv.
 4, 1, 6. βαρύτερον C. iv. 2, 2.
 βαρυντικόν C. iv. 3, 3
 βεβρεγμένον G. ii. 2, 9
 βουγενή N. ii. 8, 12
 βραδύ N. iv. 10, 10
 βροντῆς vis C. ii. 9, 5
 Γ.
 Γεγρά N. iv. 1, 5. viii. 4, 3. C. i.
 2, 8. iv. 2, 3
 γένεσις N. v. 1, 10. G. i. 3, 26.
 4, 6, 5, 2. γένεσις ἀπλῶς G. i.
 3, 14. γένεσις ἀπλῇ G. i. 1, 1.
 γενητόν dupl. sign. C. i. 11, 4.
 †γεννητόν ibid. γενόμενα an prorus
 intereant C. i. 10, 11
 γλίσχρον G. ii. 2, 6
 γραμμή C. i. 1, 2
 γρυπότης C. i. 9, 5
 Δ.
 Δαψιλὸς αἰθήρ C. ii. 13, 12
 δεκτικόν N. vii. 4, 8
 δεξιόν C. ii. 2, 4, 9. δεξιὸν ἐκάστου
 τί C. ii. 2, 14
 διαγράμματα poetica C. i. 10, 7
 διαθιγῇ, seu διαθηγῇ G. i. 2, 9
 διαιρετόν διχῶς G. i. 2, 18
 διαιτηταί C. i. 10, 1
 διακρίσεις N. vii. 2, 4
 διαλαμβάνεσθαι N. v. 4, 12
 διάμετρος nequit esse σύμμετρος C.
 i. 12, 3
 διαπίπτειν G. ii. 8, 2
 διάστημα N. iv. 4, 12. C. i. 5, 6
 διατρίζεσθαι C. iii. 7, 3

διερών	G. ii. 2, 8, 9	ἔπωσις	N. vii. 2, 3
δύη C. ii. 13, 23, 24.	δύησις N.	ἔργα	C. iii. 1, 2
vii. 2, 3, 7. C. ii. 8, 8		ἐρήμην καταδικάζεσθαι	C. i. 10, 1
Διὸς φυλακή	C. ii. 13, 4	εὐδαίρετον	C. iv. 6, 3
δύωσις	N. vii. 2, 4	εὐεξία	N. vii. 3, 7
δύεται, occidit	C. ii. 14, 3	εὐθεῖα κίνησις	C. i. 2, 2, 3. εὐθύγραμ-
δυνάμει plurifariam dicitur	N. viii.	μον σχῆμα C. ii. 4, 1.	εὐθυφορία
4, 12		N. v. 4, 3	
δυσκίνητον	N. v. 2, 14	εὐφθαρτον C. i. 11, 5.	εὐφθαρτα G.
E.		i. 2, 26	
Ἐγκύκλιος κίνησις	C. ii. 12, 15.	ἐφεξῆς N. v. 3, 4.	ἐφεξῆς τίνα λέγε-
κύκλιον σῶμα C. ii. 3, 2.	ἐγκύκλια	ται N. vi. 1, 1, 3	
σώματα C. ii. 3, 8.	ἐγκύκλια φι-	ἐφιστάναι	G. i. 2, 2
λοσοφήματα C. i. 9, 16		ἐχόμενον	N. v. 3, 5
εἰλεῖσθαι v. l. ⁱ seu ἄλλεσθαι	C. ii.	Z.	
13, 8		Ζέσις	G. ii. 3, 6
εἰσπνοή	N. vii. 2, 5	ζώπυρα	C. iv. 1, 2
ἐκ παρόδου	C. iii. 8, 5	ζωτικόν	N. viii. 4, 7
ἐκκριτικάι κινήσεις	N. vii. 2, 5	H.	
ἐκπνοή	N. vii. 2, 5	Ἡδῆ	N. iv. 13, 5
ἐκπρισμα	G. i. 2, 15	ἡρεμεῖν N. v. 2, 14.	vi. 3, 7, 8. 8,
ἐκπυρνήζειν	N. iv. 7, 6	4-8. ἡρεμεῖν Empedocli quid	
ἐκφυόμενα τοὺς λίθους διαίρει	N. viii.	N. viii. 1, 3. ἡρέμῃσις	N. v. 6,
3, 5		2. ἡρεμία κινήσει ἐναντία τίς	N.
ἐλασιόπυρα	N. ii. 8, 12	v. 6, 1. † ἡρεμίζειν	N. vii. 3,
ἐλικος κίνησις	N. v. 4, 15	15. v. l. ^x . ἡρεμίζεσθαι	N. vi. 7,
ἐλξις	N. vii. 2, 3, 8	6, 8, 1. vii. 3, 15	
ἐμπεριλαμβάνεσθαι	C. iv. 2, 8	Θ.	
ἐμπροσθεν	C. ii. 2, 4	Θάττον	N. vi. 2, 14
ἐν ἄλλῃ εἶναι καὶ ἐν ἐαυτῷ	N. iv. 3, 8	θερμαντόν	N. v. 1, 2
ἐν πολλαχῶς λέγεται	N. v. 4, 1.	θέσις	G. i. 6, 6
εἶναι τὰ πάντα	N. i. 2, 5	θραύεσθαι	G. i. 8, 18
ἐναλλάξ	C. i. 10, 9	θρύψις	G. i. 2, 20
ἐναντία φορά	C. i. 4, 4	I.	
ἐναντιολογία	G. i. 7, 3	Ἰσοβαρῇ	C. iv. 2, 7
ἐναφάπτειν	C. iii. 2, 17	ἰσοταχές	N. vi. 1, 10. 2, 4. ἰσο-
ἐντελεχέια γίνεσθαι	G. i. 5, 7	ταχῇ	N. iv. 8, 15
ἐντονος	C. ii. 4, 13	ἵστασθαι	N. vii. 4, 9
ἐνωσις	G. i. 10, 17	K.	
ἐξαίφνης	N. iv. 13, 17	Καμπυλότης	C. i. 9, 5
ἐπαναποδιστέον	G. i. 3, 5	καπνός	G. ii. 4, 11
ἐπέχειν τόπον	C. iii. 7, 3	κατάφαισις	C. ii. 3, 5
ἐπιδιорίζειν	C. iii. 4, 7	κατέχειν τόπον	G. i. 5, 6
ἐπιλαμβάνειν τόπον	C. iii. 7, 3	κάτω	C. i. 2, 3
ἐπίπεδον	C. i. 1, 2	καυστόν	N. viii. 1, 5
ἐπιπολάζειν	C. iv. 4, 2	κεκλασμένης κίνησις	N. v. 4, 15
† ἐπίπροσθεν	C. ii. 2, 6. v. l. ^e	κενοῦ περί	N. iv. 6, 1. 7, 1
ἐπιπρόσθησις	C. ii. 13, 7. 14, 17	κέρκισις	N. vii. 2, 4
ἐπιπωματίζειν	C. ii. 13, 16	κινεῖσθαι κυρίως τί	N. viii. 9, 11.
ἐπίστασθαι	N. vii. 3, 13	κίνησις τί	N. iii. 1, 1. v. 5, 4.

- viii. 1, 5, 5, 17. κίνησις Empedoclis N. viii. 1, 3. κινήσεις τρεῖς N. vii. 2, 1. κινήσεις ἐφεξῆς N. viii. 7, 11. κινῶν λέγεται διχῶς G. i. 7, 10. κινῶν et κινούμενον varia N. v. 1, 2. κινούμενον πρῶτον N. v. 1, 3. † κινούμενα πρῶτως ibid.
- κομψῶς C. ii. 13, 26
- κόρσαι ἀναύχενες C. iii. 2, 7
- κόσμος C. i. 10, 10
- κουφιστικόν C. iv. 3, 3. κούφον ἀπλῶς C. iv. 4, 1, 6. κυφότερον C. iv. 1, 7, 2, 2
- κραῦρον, γλίσχρον G. ii. 2, 3, 6
- κρύσταλλος τί G. ii. 3, 6
- κυκλικῶς κινεῖσθαι C. i. 5, 16. κυκλικὸν σῶμα C. ii. 7, 3. † κύκλιον σῶμα ibid. κυκλοφορία N. viii. 9, 1. κύκλῳ κίνησις C. i. 2, 3. κύκλῳ κινούμενον ἀεὶ τι κινεῖ G. ii. 11, 12
- κύλις N. v. 4, 3. C. ii. 8, 8. κύλις an in astris C. ii. 8, 11
- κυμαίνειν N. iv. 9, 1
- κυρτὸν C. i. 4, 1
- Λ.
- λεαίνειν, levigare G. ii. 9, 12
- λεπτὸν G. ii. 2, 5. λεπτόν, μανόν C. iii. 5, 3
- λεύκανσις N. v. 1, 5, 6, 5
- ληπτικά κινήσεις N. vii. 2, 5. λήψις N. vii. 3, 1
- λόγων δικαιώματα C. i. 10, 1. λυξὸς κύκλος G. ii. 10, 5
- λύπαι σωματικά N. vii. 3, 10. λυπῶν ἄπτεται G. i. 6, 11
- λώπιον καὶ ἱμάτιον ἐν τῷ λόγῳ N. i. 2, 10
- Μ.
- Μαθηματικά ἐπιστήμαι C. iii. 7, 12. † μαθητικά ibid. v. 1.^c
- μαλακόν G. i. 8, 16. ii. 2, 7
- μανὸν καὶ πυκνόν N. iv. 9, 1
- μαραίνεισθαι de igni C. iii. 6, 4
- μεγαλομερές C. iii. 5, 5
- μεγέθους εἶδη C. i. 1, 2
- μέθυ καὶ οἶνος N. i. 2, 8
- μελανία N. viii. 8, 29. G. ii. 2, 2.
- μέλανσις N. v. 6, 6
- μέση, sc. χορδή N. v. 1, 7. μέσον πολλαχῶς λέγεται C. iv. 5, 2. μέσον ἀμφῶν C. i. 12, 9
- μετὰ in compos. N. v. 1, 8
- μετάβασις εἰς ἄλλα G. ii. 10, 13
- μεταβολὴ τί N. v. 1, 4. μεταβολὴ et κίνησις differunt N. v. 5, 4. μεταβολῆς etymon N. v. 1, 8. μεταβολῆς τρόποι N. v. 1, 1
- μεταξύ N. v. 3, 2. τὸ μεταξύ πολλαχῶς λέγεται C. iv. 5, 2
- μεταρρυθμίζειν N. i. 2, 11. μεταρρυθμίζεσθαι C. iii. 8, 2, †3
- † μετατάττειν et μετατιθέναι G. i. 9, 4. v. 1.^c
- μεταφορητὸς τόπος N. iv. 4, 18
- μικρομερές C. iii. 5, 4
- μικτόν G. iii. 5, 9. μικταὶ κινήσεις C. i. 2, 4
- μναῖαῖος C. iv. 4, 4
- μολυβδιδες C. ii. 7, 2
- μονὴ κινήσει ἐναντία N. v. 6, 9. μονῆς περί N. v. 5, 1
- N.
- Νεωλοί N. vii. 5, 4
- νήτη, sc. χορδή N. v. 1, 7
- νόσάζεσθαι N. v. 5, 5. νόσανσις N. 5, 3. 6, 5
- νῦν τί N. iv. 13, 1—4. 14, 2
- Ξ.
- Ξέων λεαίνει G. ii. 9, 12
- ξηρόν G. ii. 2, 4, 9. ξηρόν et ἔγρον πλεοναχῶς λέγεται G. ii. 2, 8
- Ο.
- Ὀγκος N. iv. 8, 20
- οἰστός, ἡ N. vi. 9, 1, 5
- οκτάεδρον C. iii. 8, 9
- ὀμάλῃς κινήσις N. v. 4, 16. viii. 10, 14
- ὁμογενὲς ὑπὸ τοῦ ὁμογενοῦς πάσχει G. i. 7, 6. ὁμογενὴ C. iv. 2, 5
- ὁμογενεῖς C. i. 6, 8
- † ὁμογενῆ seu ὁμογενῇ C. iv. 2, 5
- ὁμοιοσητικῶς G. i. 7, 1
- ὁμοταχές N. vii. 4, 1, 9. ὁμοταχῶς N. vi. 6, 3
- ὁμόφυλα C. iii. 8, 12
- ὁμωνυμιῶν εἶδη N. vii. 4, 11
- ὀξεῖα sc. χορδή N. v. 1, 7. ὀξεγνώτατον C. iii. 8, 6

ὀρίζων κύκλος C. ii. 14, 18
 οὐλοφίης N. ii. 8, 12
 οὐρανός tripl. signif. C. i. 9, 8
 οὐσαίαι C. iii. 1, 2. οὐσαίαι φυσικαί
 ibid.
 ὀφθαλμία N. v. 4, 6
 ὄχρσις N. vii. 2, 3, 6

II.

Πάθη C. iii. 1, 2
 πάλαι N. iv. 13, 6
 πανδεχέης C. iii. 8, 3. G. ii. 1, 5
 πανσπερμία στοιχείων C. iii. 4, 7. G.
 i. 1, 5
 παρὰ φύσιν C. ii. 3, 4
 παραιώρησις C. iii. 7, 11
 παρεκτρέβεσθαι C. ii. 7, 2
 παρήκων N. iv. 13, 4
 παρωνυμιάζειν N. vii. 3, 2
 πάσχειν G. i. 7, 1
 παχύν, πυκνόν C. iii. 5, 3. παχυμερές
 C. iii. 5, 8
 πεπηγός G. ii. 2, 8
 πέρας ἔχοντα G. ii. 11, 7
 περιέχον et περιεχόμενον C. iv. 4, 11
 †περικυκλεῖν καὶ ἀνακάμπτειν G. ii.
 11, 9
 περιφερόγραμμα σχῆμα C. ii. 4, 1
 πῆξις G. ii. 3, 6, 8, 10
 πιλεῖσθαι et συμπιλεῖσθαι N. iv. 9, 1
 πνευματοῦσαι C. iii. 7, 3
 ποιεῖν τί ἐστι, τίσιν ὑπάρχει, καὶ διὰ
 τί, καὶ πῶς G. i. 7, 1. ποιητικόν
 ὁμοῖο ἑαυτῷ τὸ πάσχον G. i. 7, 8.
 ποιητικῆς ἐπιστήμης τέλος C. iii.
 7, 10
 πολλαχῶς λεγόμενα C. i. 11, 1
 πορευτικά σώματα C. ii. 8, 13
 ποτέ N. iv. 13, 3
 πρόσθεν C. ii. 2, 9
 πρόσθεσις G. i. 9, 5
 προσυπολαμβάνειν C. iv. 1, 6
 πρόσωπον σελήνης C. ii. 8, 11
 πρότερον N. iv. 14, 2, 3. C. ii. 2,
 9. πρότερον τί N. viii. 7, 6
 πρώσις C. ii. 14, 15
 πρώτων τί N. vi. 5, 4
 πτήσις N. vii. 4, 10
 πτύσις N. vii. 2, 5
 πύρινα G. i. 8, 19. πύρινα ἄστρα C.
 ii. 7, 1. πυροειδές G. ii. 3, 5

P.

ῥιπτεῖσθαι N. viii. 5, 12. ῥίπτουσα
 N. viii. 10, 3. †ῥιπτοῦσα ibid.
 ῥιπτούμενα N. viii. 10, 16. ῥῆψις
 N. vii. 2, 3. †ῥήψις ibid.
 ῥοπή C. iv. 1, 1
 ῥυθμίζεσθαι C. iii. 8, 3

Σ.

Σελήνη μηνσείδης, ἀμφίκυρτος, διχότο-
 μος C. ii. 11, 2
 σκληρόν G. ii. 2, 7
 σοῦν quid vocet Democritus C. iv.
 6, 3
 σπάθσις N. vii. 2, 4
 σταλαγμὸς κατατρίβει N. viii. 3, 5
 στήλβειν in astris C. ii. 8, 10
 στοιχεῖα σωματικά C. i. 8, 15. G.
 i. 1, 3. στοιχειώδη G. i. 1, 15
 στρογγύλα ἢ μακρά C. iv. 6, 1
 σύγκρισις μίξις G. i. 6, 2. συγκρίσεις
 N. vii. 2, 4
 συγχωρεῖν C. ii. 14, 9
 συμβάλλειν πρὸς ἄλληλα C. iv. 6, 5
 συμμένειν G. ii. 8, 2
 σύμφυσις N. iv. 5, 9
 συνακοῦειν C. ii. 9, 4
 σύναψις N. v. 3, 7
 συνδυάζεσθαι C. i. 4, 1. G. ii. 3, 1.
 5, 11
 συνειλεῖσθαι G. ii. 8, 5
 συνεῖρειν N. viii. 8, 5. G. i. 3, 11.
 ii. 10, 11
 συνεπουρίζειν C. iii. 2, 17
 συνεχές τί N. iii. 1, 1. v. 3, 6. vi.
 2, 5. C. i. 1, 2. συνεχῆ τίνα N. vi.
 1, 1. συνεχῶς κινεῖσθαι N. v. 3, 3
 σύνθεσις καὶ μίξις αὐτὸ ταυτό G. i. 10,
 9. σύνθετα G. ii. 8, 3
 συνορίζειν C. iii. 8, 12
 σύνωσις N. vii. 2, 4
 σφαιροειδές τί C. ii. 4, 5
 σχῆμα μικρομερέστατον C. iii. 5, 6.
 σχήματα mathem. N. iv. 14,
 11. σχημάτων divisio C. ii. 4, 1
 σῶμα τί N. iii. 5, 9. C. i. 1, 2.
 σωματικά λύπαι καὶ ἡδοναί N. vii.
 3, 10
 T.
 Ταλαντιῶδες C. iv. 4, 4
 ταῦτὸν τί N. iv. 14, 11

- ταχύ N. iv. 10, 10
 τέλειον τί N. vii. 3, 5. C. ii. 4, 2.
 τελείωμα N. vii. 3, 6. τελείωσις
 ibid.
 τέρατα N. ii. 8, 11
 τετραγωνισμός N. i. 2, 4
 τέχνη N. ii. 1, 9
 τμητικώτατον ἢ πυραμῖς C. iii. 5, 6
 τόπου εἶδη καὶ διαφοραί N. iii. 5, 21
 τραχὺ, λείον G. ii. 2, 3
 τρόμος τῆς ὀψεως C. ii. 8, 10
 τροφή καὶ αὔξησις διαφέρει G. i. 5, 27
 τυμπανοειδής C. ii. 13, 9
 τύχη τί N. ii. 5, 1. τύχη καὶ αὐτό-
 ματον διαφέρει N. ii. 6, 1. τύχης
 περί N. ii. 4, 1
 γ.
 Ὑγιαζεσθαι N. v. 5, 5. ὑγιαντόν N.
 v. 1, 2. ὑγιαστόν N. viii. 5, 14.
 C. iv. 3, 8. ὑγίεια N. vii. 3, 7
 ὑγρόν G. ii. 2, 4, 10
 ὑδάτια G. i. 2, 26
 ὕλη τί G. i. 4, 7
 ὑπαικτικόν G. i. 8, 16
 ὑπεισθίεσθαι G. i. 8, 9
 ὑπεκρεῖν G. i. 5, 22
 ὑπόδημα C. i. 4, 6
 ὕστερον N. iv. 14, 3
 ὑφίστασθαι C. iv. 4, 2
 φ.
 Φαιόν N. v. 1, 7
 φανόν καὶ λαμπρόν C. ii. 12, 3
 φέρεσθαι N. v. 2, 12. φέρεσθαι εἰς
 τὸν ἑαυτοῦ τόπον C. iv. 3, 1. φερο-
 μένων divisio N. vii. 2, 2
 φθαρτὸν quot modis dic. C. i. 11, 5
 φθίσις τί N. v. 2, 11. vii. 2, 1. G.
 i. 5, 11, 12
 φθορά G. i. 3, 26. φθορὰ ἀπλῇ G.
 i. 3, 16
 φλόξ G. ii. 4, 11
 φορά N. v. 2, 12. C. i. 2, 2. G. i.
 4, 6. φορά τί N. vii. 2, 1. φοράς
 εἶδη N. viii. 8, 1. 9, 1. φορά
 εὐθεῖα G. ii. 10, 13. φορά πρώτη
 N. viii. 7, 14
 φρονεῖν N. vii. 3, 13
 φύσις τί N. ii. 1, 1, 9
 X.
 Χαλκοτύποι C. ii. 9, 4
 χρόνος τί N. iv. 11, 7
 χρωματίζεσθαι G. i. 2, 9
 χώρα κενοῦ C. iv. 2, 18
 χαρὶς εἶναι N. v. 3, 2
 Ψ.
 Ψελλίζεσθαι G. i. 10, 15
 ψεῦδος C. i. 12, 2
 ψῆγμα συμφυσώμενον C. iii. 5, 7
 — συμφυσώμενον ibid. v. 1.^t
 ψύχειν G. i. 7, 8. ψυχρόν G. ii. 2, 4
 Ω.
 Ὡσις N. vii. 2, 3, 8

INDEX RERUM

QUÆ IN TOMO SECUNDO VISÆ SUNT MEMORABILIORES.

ABSURDUM unum comitantur plura
N. i. 2, 3, 3, 1

Actio, passio, et generatio quomodo fiat
in entibus G. i. 9, 1

Aeris generatio G. ii. 4, 9. aeris proprium G. ii. 3, 2

Agere quid sit, quibus insit, cur, et quomodo G. i. 7, 1. agere quibus modis dicantur alia, alia pati G. i. 7, 1

Alteratio quælibet a sensilibus proficiscitur et in sensiva animi parte fit N. vii. 3, 1

Animalium motiones C. ii. 2, 2

Aqua ex aere G. ii. 2, 14. aquæ generatio G. ii. 4, 10. aquæ proprium G. ii. 3, 2, 4, 5

Astra an volvantur C. ii. 8, 10. astra sphaerica esse, nec per se progredi C. ii. 8, 11. astra nec ignea esse, nec in igne ferri C. ii. 7. astra primæ latitudinis C. ii. 12, 13. astrorum ordo C. ii. 10, 1

Atlantis adminiculum C. ii. 1, 4

Augescentium quodque, ut augeatur G. i. 5, 1

Augmentum quid differat a generatione et alteratione ibid. augmenti ratio N. viii. 7, 2. augmenti limites N. viii. 7, 15

B.

Brutorum actiones N. ii. 8, 10

C.

Calor disparat G. ii. 9, 11. caloris causa sol C. ii. 7, 4

Causæ quales et quot N. ii. 3

Circularis motus et generatio cum necessitate conjuncta G. ii. 11, 11. circularis motus non cadit in corpus infinitum C. i. 5. circularis latitudinis effectus G. ii. 10, 12. circulari latitudi nulla est contraria latitudo C. i. 4, 1

Circulus obliquus G. ii. 10, 5

Citum, velox N. iv. 10, 10

Cælum tribus modis dicitur C. i. 9, 8. cælum unum esse ac sempiternum C. i. 9, 1. cælum nec generatum esse,

nec corruptioni obnoxium C. i. 10, 1. cælum nec factum esse, nec corruptioni obnoxium C. ii. 1, 1. cælum dextri et sinistri expers C. ii. 2, 1. cælum movetur æqualiter C. ii. 6, 1. cælum cur in alteram feratur partem, non in alteram C. ii. 5. cæli figura sphaerica C. ii. 4, 1. cæli longitudo C. ii. 2, 12. cæli motus celerrimus C. ii. 4, 9. cæli circumactio unde incipiat C. ii. 2, 14. cæli plures esse nequeunt C. i. 8, 1. cælestia corpora C. i. 9, 14. cælestium corporum latitudo an harmoniam edat C. ii. 9, 1

Compositio et mistio non idem G. i.

10, 9

Concretio G. ii. 3, 6

Continuum quid N. v. 3, 6. C. i. 1, 2. continuum ex individuis constare nequit N. vi. 1, 1

Contraria contrariorum causa G. ii. 10, 4, 7. contrarium contrario alimentum N. viii. 7, 2

Corpus quid N. iii. 5, 9. C. i. 1, 2. corpus e superficialibus componi nequit C. iii. 1, 9. corpus quodque in suum locum fertur G. ii. 10, 13. corpus quod vel ad medium, vel a medio fertur non est infinitum C. i. 6, 1. corpus primum C. i. 3, 1. corpus sensibile dividuum G. i. 2, 18. corpus separatum ab his nostris corporibus C. i. 2. corporis materia G. i. 5, 8. corporis species et principia quid faciat G. ii. 1, 8. corpora omnium ex omnibus simplicibus constare G. ii. 8, 1. corpora simplicia quatuor G. ii. 3, 7. corpora simplicia naturaliter habent motum C. iii. 2, 1. corporum differentia C. iii. 8, 15

Corruptio simpliciter non fit, sed semper ex aliquo G. i. 3, 1

D.

Densum et rarum an confirment vacuum N. iv. 9, 1

Deus nil facit frustra C. i. 4, 6. Deus ut universum compleverit G. ii. 10,

11. Dei sedes C. i. 3, 10. dii G. ii. 6, 9
 Divinitatis proprium C. i. 9, 16
 Dextrum cujusque rei C. ii. 2, 14
 Dividuum dupliciter G. i. 2, 18
 Durum quid C. iii. 1, 15
- E.
 Elementa esse, et cur C. iii. 3, 1. elementa plura esse necesse C. iii. 5, 1. elementa esse quatuor C. iv. 5, 2. elementa esse quatuor, et ea carere principio G. ii. 5. elementa ex se invicem gigni C. iii. 6. elementa quomodo alia ex aliis gignantur C. iii. 7, 1. elementa transeunt in se invicem G. ii. 6, 1. elementa figuris non differunt C. iii. 8. elementa corporalia C. i. 8, 15. elementa corporalia quot G. i. 1, 3. elementorum conjunctiones quatuor G. ii. 3, 1
 Empedocles Agrigentinus C. i. 10, 2. Empedocles versus G. i. 1, 7, 9
- F.
 Ferri in suum locum C. iv. 3, 1
 Fervor G. ii. 3, 6
 Fieri et corrumpi nihil simpliciter, sed semper ex aliquo G. i. 3, 1. fieri omne ex omni G. ii. 4, 1
 Figuræ non efficiunt ut aliquid simpliciter vel sursum vel deorsum feratur, sed citius aut tardius C. iv. 6, 1
 Finitum in motu N. vi. 7, 1
 Flamma G. ii. 4, 11
 Forma per se et mista materiæ C. i. 9, 1
 Fortuna N. ii. 4, 1. fortuna quid N. ii. 5, 1
 Frigus coarctat G. ii. 9, 11. frigidum C. iii. 8, 14
- Fumus G. ii. 4, 11
- G.
 Generatio an sit alteratio G. i. 1, 2. generatio et alteratio qua re differant G. i. 4, 1. generatio et corruptio unde G. i. 1, 6. generatio et corruptio cur sint, et quam ob causam: quid item generabile et corruptibile G. ii. 10, 1—14. generatio ut fiat G. i. 8, 9. generatio, actio et passio, quomodo fiat in entibus G. i. 9, 1. generatio simpliciter non est, sed semper ex aliquo G. i. 3, 1. generatio non est concretio G. i. 2. generatio cur in orbem redire deatur G. ii. 10, 12. generatio simplicium corporum G. ii. 4, 6. generatio mutua G. ii. 7, 1. generatio et corruptio Empedoclea G. i. 8, 12. generatio inæquales quid faciat G. ii. 10, 10. generationis et corruptionis quæ priscis fuerit sententia C. iii. 1, 4. G. i. 1, 1. generationis cujusque quot, et quæ sint principia G. ii. 9, 1
 Generata et ingenerata quomodo dicantur C. i. 11, 1. generata corruptionis expertes non sunt C. i. 12
 Glacies G. ii. 3, 6
 Grave quid N. iii. 5, 20. iv. 4, 20. C. i. 3, 2. grave et leve quid C. iv. 1, 1. de iisdem falsæ opiniones confutatæ C. iv. 1, 6. grave simpliciter C. iv. 4, 1, 6. gravissimum C. i. 3, 2
 Gravitatis et levitatis momentum C. iii. 2, 6
- H.
 Harmoniam an edat cælestium corporum latio C. ii. 9, 1
 Heraclitus Ephesius C. i. 10, 2
 Heracleæ columnæ C. ii. 14, 19
 Homines et animalia non reflectunt in seipsos G. ii. 11, 13
 Humidum G. ii. 2, 4. humidum non est molle G. ii. 2, 7
- I.
 Idem quid N. iv. 14, 11
 Ignis quid G. ii. 3, 6. ignis generatio G. ii. 4, 10. ignis proprium G. ii. 3, 2, 4, 6
 Inclinationis effectus G. ii. 10, 6
 Infinitum esse: et quomodo sit, ac quid sit N. iii. 6, 1. infinitum quid N. viii. 10, 19. infinitum quot modis dicatur N. iii. 4, 14. infinitum determinatum esse N. iii. 8, 1. infinitum separari a sensilibus nequit N. iii. 5, 1. infiniti definitio examinata N. iii. 7, 1. infinitum in motu N. vi. 7, 1. de infinito sententiæ veterum N. iii. 4, 2
 Ingenerata corruptionis expertia sunt C. i. 12, 1
 Instrumentis tribuere causam ortus G. ii. 9, 12
 Intereantium quodque ut intereat G. i. 5
 Jovis tutela C. ii. 13, 4
- L.
 Latio, primus motus N. viii. 7, 1, 2. lationes plures cur C. ii. 3, 1. lationum species N. viii. 8, 1. lationum prima, circularis, eaque perpetua N. viii. 9, 1. latio prima non est causa generationis et corruptionis G. ii. 10, 5. lationis primæ astra, eorumque motus C. ii. 12, 13. latio recta imitatur circularem G. ii. 10, 13. lationis celerioris et tardioris causæ C. iv. 6, 1
 Leve quid N. iii. 5, 20. iv. 4, 20. C. i. 3, 2. iv. 1, 1. leve simpliciter C. iv. 4, 3, 6. levissimum C. i. 3, 2
- Linea C. i. 1, 2

Locus an sit N. iv. 1, 1. locus quid N. iv. 1, 1. C. iv. 3, 5. locus vere quid N. iv. 4, 1. locus an species et forma cuiusque N. iv. 2, 2. loci species et differentia N. iii. 5, 21. loci contrarietates C. i. 4, 5. loca duo C. iv. 4, 10

Lunæ facies C. ii. 8, 11

M.

Magnitudo continua et infinita N. vi. 2, 9. magnitudinis species C. i. 1, 2

Materia præter elementa G. ii. 1, 2. materiæ infinitæ G. i. 5, 7. materia inseparabilis G. i. 5, 8. materiæ ignorantio erroris occasionem præbuit N. i. 8, 1

Mathematicus a physico quid differat N. ii. 2, 1

Medium esse ad quod ferantur gravia, et a quo ferantur levia C. iv. 4, 8

Melissi et Parmenidis opiniones N. i. 3, 1

Melius in omnibus appetit natura G. ii. 10, 11

Mixtionem esse et cur: et quænam eorum sint mistilia G. i. 10, 2

Mobilia duplicia N. v. 1, 2

Molle G. i. 8, 16. molle quid C. iii. 1, 15

Motiones tres C. iv. 3, 2

Motus quid N. iii. 1, 1. motus definitioni necessaria N. vi. 8, 1. motum esse negat Zeno N. vi. 9, 1. motus non evincit vacuum esse N. iv. 7, 5. motus motui an conferri possit N. vii. 4, 1. motus quomodo inter se comparationem habeant N. vii. 5. motus et quies cur nunc adsit rebus, nunc absit N. viii. 3, 1. motus omnis ab aliquo proficiscitur N. vii. 1, 3. viii. 4, 1. motus in duobus subjectis N. v. 6, 1. motus est perpetuus N. viii. 1, 1, 20. motus omnis in tempore N. iv. 14, 1. motus dividuus dupliciter N. vi. 4, 3. motus motui contrarius quis N. v. 5, 1. motus idem quotupliciter N. vii. 1, 7. motus infinitus qui N. viii. 8, 1. motus unus simpliciter quis N. v. 4, 11. motus genera tria N. v. 2, 8. motus species tres N. vii. 2, 1. motus incendit C. ii. 7, 2. motus localis divisio C. i. 2, 2. motus celerissimus C. ii. 4, 9. motus præter naturam C. iii. 2, 9. motus plures et contrarii G. ii. 10, 4. motus continui efficiens G. ii. 10, 17

Movens, et quod in loco movetur, nil habent intermedium N. vii. 2, 1. movens primum ibid. movens pri-

mum, immobile N. viii. 5, 1. movens primum, perpetuum, immobile N. viii. 5, 27. movens primum, individuum est, nec ullam habet magnitudinem N. viii. 10, 1

Moveri proprie quid N. viii. 9, 11. moveri ab alio N. vii. 2, 3

Mundi plures esse nequeunt C. i. 8, 6

Mutans omne dividuum N. vi. 4, 1. mutantis, primum nihil N. vi. 5, 1. mutatio et motus differunt N. v. 5, 4. mutatio non est infinita N. vi. 10, 8. mutatio omnis in tempore N. iv. 14, 1. mutationes quot N. v. 1, 9. mutationum prima G. ii. 10, 2

N.

Natura quid N. ii. 1, 1. natura nil facit frustra C. i. 4, 6. natura nihil sine ratione nec frustra facit C. ii. 11, 1. natura nil facit fortuito C. ii. 8, 12

Naturalis scientiæ finis C. iii. 7, 10

Necessitas non impeditur G. ii. 11, 8

Nubes et pluvie comites G. ii. 11, 13

Numerus N. iv. 14, 5. numerus temporis N. iv. 12, 1

Nunc, individuum N. vi. 3, 1

O.

Omne ex omni fieri G. ii. 4, 1

P.

Pati, quid sit, quibus insit, cur, et quomodo G. i. 7, 1

Patres vocant pueri quoslibet viros N. i. 1, 3

Perfectum imperfecto prius N. viii. 9, 2

Physica scientia circa quid versetur C. i. 1, 1. physicæ scientiæ finis C. iii. 7, 10

Planetæ non scintillant C. ii. 8, 10

Platonis confutatio qui præter elementa facit unam naturam G. ii. 1, 4

Plenum quid N. iv. 6, 1

Poli duo C. ii. 2, 12, 13

Possibilia et impossibilia quomodo dicantur C. i. 11

Primum quid N. vi. 5, 4

Principium unumne an plura N. i. 2, 1. principia physica quot N. i. 6, 8. principia infinita N. i. 5, 1. principia quot N. i. 6, 1

Privationis ignorantio erroris occasionem præbuit N. i. 9, 1

Prius quid N. viii. 7, 6

Puncta et lineæ an corporis materies G. i. 5, 8

Pythagoreorum principia C. ii. 2, 7

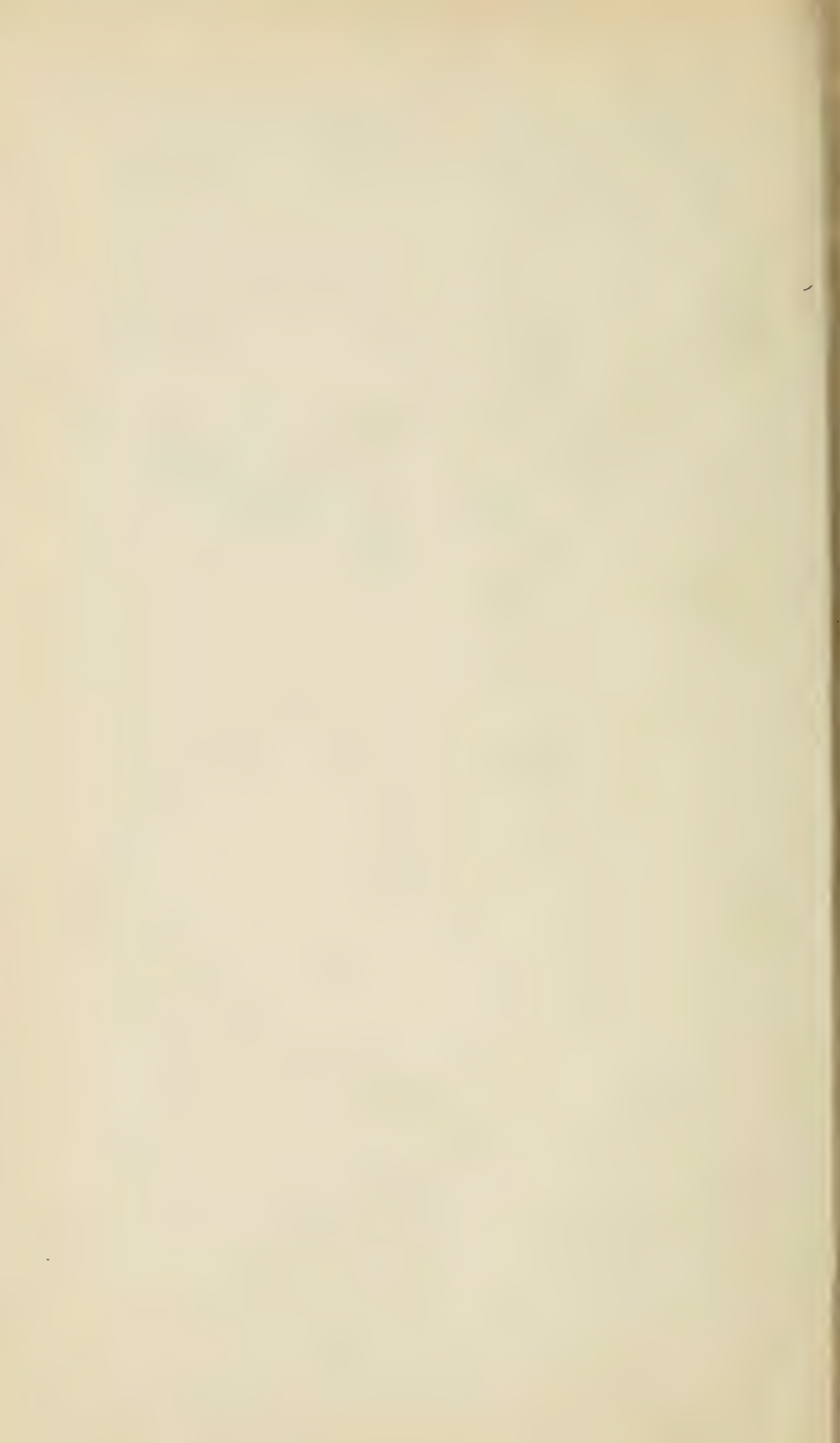
Q.

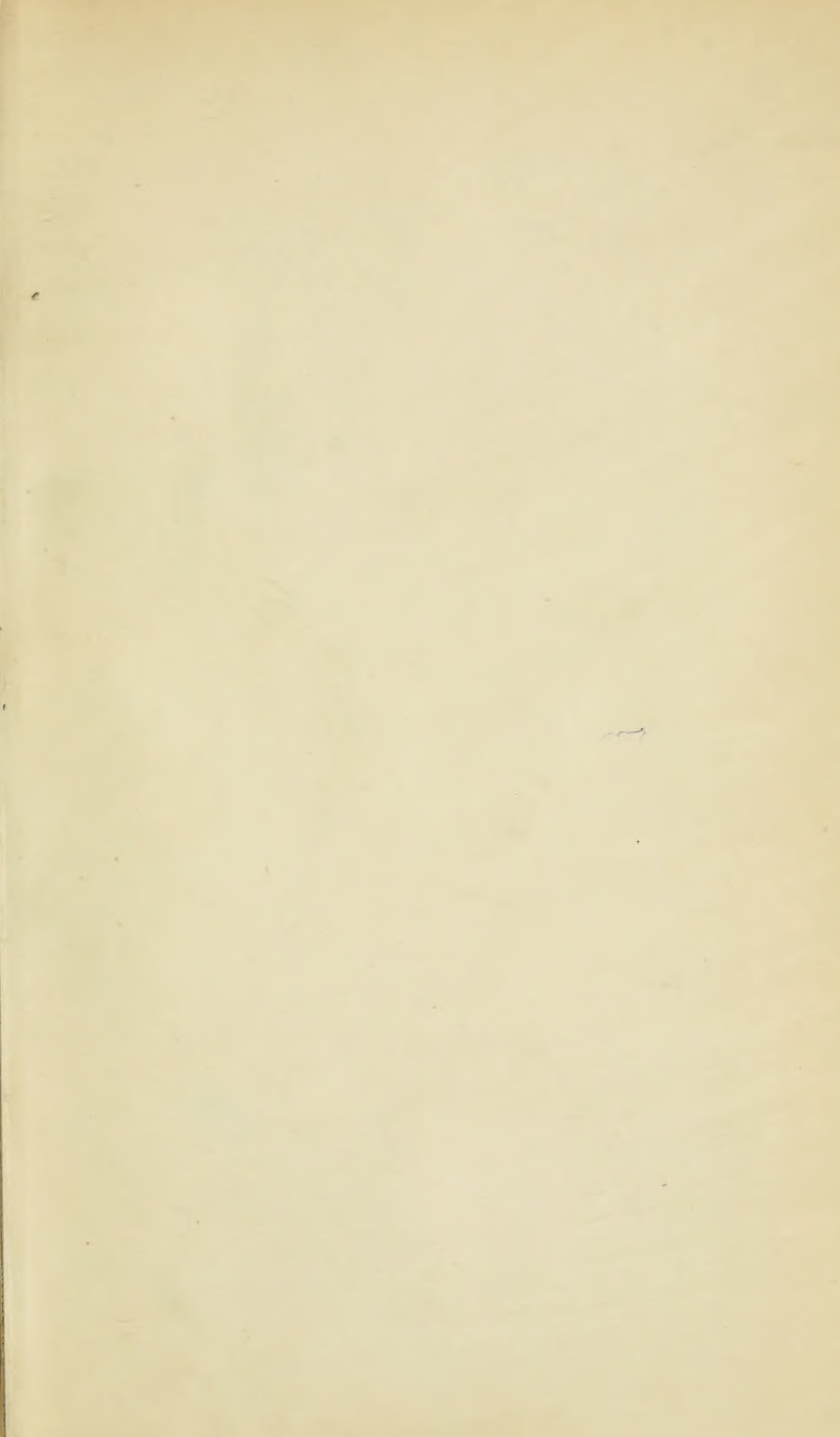
Quies motui contraria quæ N. v. 6, 1

R.

Reflexio an in omnibus fiat similiter G. ii. 11, 14

- S.
- Sardoi heroes N. iv. 11, 1
- Schemata locum complementia C. iii. 8, 1
- Sensus scientiæ vim habet G. i. 3, 18
- Seminum mixtura C. iii. 3, 4
- Serra dividit G. ii. 9, 12
- Simile non patitur a simili G. i. 7, 1
- Simul esse N. vii. 2, 1
- Sol caloris causa C. ii. 7, 4. solis accessus et recessus, ortus et interitus G. ii. 10, 9
- Substantiæ quid C. iii. 1, 2
- Superficies C. i. 1, 2
- Sursum aut deorsum cur ferantur corpora C. iv. 3, 1
- T.
- Tactus contrarietates G. ii. 2, 3. tactus contrarietates solæ corporis species et principia efficiunt G. ii. 2, 1. tactus physicus G. i. 6, 6
- Tempus an sit existens quiddam, an sit motus, et quid sit N. iv. 10. tempus quid N. iv. 11, 7. C. i. 9, 13. tempus in omnibus N. iv. 14, 4. tempus nec motus est, nec sine motu N. iv. 11, 3. tempus, continuum et infinitum N. vi. 2. temporis esse numerum N. iv, 11, 7
- Terræ situs et figura C. ii. 13, 1. terra moventuræ an quiescat ibid. terram in medio sitam quiescere ac sphericam esse C. ii. 14. terræ generatio G. ii. 5, 9. terræ proprium G. ii. 3, 2, 4, 5
- Tonitrus vis C. ii. 9, 5
- Tremor visus C. ii. 8, 10
- U.
- Universi corpus non est infinitum C. i. 7, 1
- Unum esse omnia N. i. 2, 5. unum pluribus modis dicitur N. v. 4, 1
- V.
- Vacuum quid C. i. 9, 13. vacuum vulgo quid N. iv. 6, 4. vacui consideratio N. iv. 6, 1. vacui regio C. iv. 2, 18
- Vas quid N. iv. 2, 6
- Vitæ tempus numeratum G. ii. 10, 8

PA
3890
A2
1837
t.1-2

Aristoteles
Opera

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

ERINDALE COLLEGE LIBRARY

